This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 08248654 3

Stritter

Bill

MEMORIAE

POPVLORVM, OLIM AD DANVBIVM, PONTVM EVXINVM, PALVDEM MAEOTIDEM, CAVCASVM, MARE CASPIVM, ET INDE MAGIS AD SEPTEMTRIONES INCOLENTIVM,

E

SCRIPTORIBVS HISTORIAE BYZANTINAE

ERVTAE ET DIGESTAE

A

IOANNE GOTTHILF STRITTERO,

GYMNASII ACADEMIAE SCIENTIARVM IMPERIALIS PETROPOLITANAE CONRECTORE.

TOMVS IV.

LAZICA, AVASGICA, MISIMIANICA, APSILICA, TZANICA, SVANICA, MESCHICA, ZICCHICA, IBERICA, ALANICA; IVTHVNGICA, CARPICA, VARNICA, CHAMAVICA, VARANGICA, NEMITZICA, DACICA, PANNONICA, SARMATICA, SCYTHICA, MASSAGETICA, ET GENEALOGIAS GENTIVM COMPLECTENS.

ACCEDIT INDEX DVPLEX TOTIVS OPERIS.

PETROPOLI,

IMPENSIS ACADEMIAE SCIENTIARVM

MDCCLXXIX.

ASTOR LIBRARY NEW-YORK

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
1898.

PRAEFATIO.

NVNC tandem, poſt longum octo circiter annorum, ex quo Primus Memoriarum Tomus apparuit, ſpatium, *Quartum* hunc eumque vltimum emitto. Longiorem moram aliis potius cauſſis, quas hic enumerare nihil attinet, quam meae tarditati, ſi quis, quantum primis quatuor annis praeſtiterim, e Praefatione primo volumini praemiſſa recordari voluerit, imputandam eſſe, ſibi facile perſuaderi patietur.

De opere ipſo quae vniuerſe dicenda erant, in illa Praefatione dixi, ita vt de *Tertio* tantum et *Quarto* Tomo, nam de Primo et Secundo nihil habeo dicere, pauca quaedam Lectores monendi eſſe videantur.

TERTIVS quidem Tomus primo loco *Turcica* ſeu Memorias Turcorum habet. In quibus ſi a prima illa lege, qua omnia, quae de populo quodam Scriptores Byzantini memoriae prodiderunt, exhibenda erant, diſceſſiſſe videar; cum memorias illius gentis non vltra initia imperii Oſmanici perduxerim: me ab aequis Lectoribus, cum hiſtoriam Turcorum recentiorum ſeu Oſmanicorum a conſilio meo longius abeſſe, ea vero, quae omiſi, omnia e Chalcocon-

dyla et Duca ſine multo labore peti poſſe reputauerint, facile veniam impetraturum eſſe, confido. in primis cum Tomus Tertius, ſi illa etiam addere voluiſſem, ad immenſam fere molem excreſcere debuiſſet. Interim tamen ipſa imperii Oſmanici initia dedi: id quod Lectoribus non ingratum fore arbitror. In reliquis autem, quae Tomus Tertius continet, omnibus leges, in dicta Praefatione expoſitas, maxima, qua fieri potuit, diligentia ſum ſecutus.

Tomus QVARTVS primum populos inter Caſpium et Euxinum mare habitantes, *Lazos* puta, *Auasgos*, *Miſimianos*, *Apſilios*, *Tzanos*, *Suanos*, *Meſchos*, *Zicchos*, *Iberes*, *Alanos*, deinde alios quosdam Populos Boreales, de quibus rarior eſt apud Scriptores Byzantinos memoria, *Iuthungos* nimirum, *Carpos*, *Varnos*, *Chamauos*, *Varangos*, *Nemitzos*, *Dacos*, *Pannonios*, *Sarmatas*, *Scythas* et *Maſſagetas*, tandem *Genealogias Gentium*, *Indicem* denique *duplicem*, *Hiſtoricum* alterum, alterum *Geographicum*, continet.

De pluribus iſtorum populorum non niſi pauca nobis Scriptores Byzantini memorant. In quibus, id quod Tomo Secundo et Tertio quoque in nonnullis vſu venit, ſummariis omiſſis, Indicem paragraphorum praemittere et Scriptores, e quibus illarum gentium memoriae deſumtae ſunt, indicare ſatis habui. In *Lazicis* capite XII. de imperatoribus Trapezuntinis quaedam addenda videbantur, cuius rei rationem pag. 162. not. *y*. breuiter expoſui. *Varangicis* quod totam B. Reiskii de Acolutho et Varangis commentationem ad-

addidi, in eo peritis et ſtudioſis harum rerum Lectoribus quin gratum fecerim, nullus dubito. Caeterum ſi quis in Varangicis de populo Varagico in hiſtoria ſeptemtrionali celebratiſſimo ſe certa quaedam et plane noua inuenturum ſperat, multum fallitur. nihil enim fere continent, quam quae Scriptores Byzantini de Varangis, vt corporis imperatorum Conſtantinopolitanorum cuſtodibus, tradunt. hic quidem ſummarium praemiſi, vt Lector, quid in Varangicis exſpectare poſſit, quid fruſtra quaerat, vno quaſi intuitu perſpiciat. Varangica vero, quaecunque tandem illa fuerint, in Memoriis, quae hiſtoriam Ruſſicam illuſtrare debent, plane omittere, piaculum fuiſſet. *Nemitzica* etſi forte multo adhuc magis abeſſe poterant; tamen cum non adeo multa ſint, et cum Varangicis quodammodo coniuncta, ea quoque viſum eſt addere. Vt vero ad id, quod in hac re fortaſſe aliquis, iure neſcio, an iniuria, poſſit reprehendere, vniuerſe reſpondeam; me in ea eſſe haereſi fateor, quae, collectanea eiusmodi hiſtorica copia quam defectu peccare, ſatius arbitratur. *Scythica*, *Sarmatica* et *Maſſagetica* partim antiquiora, partim incerta de populis borealibus continent. In quibus fieri poteſt, vt, qui me cernunt acutius, non pauca inueniant, quae ad populos alio et ſuo nomine notos ſint referenda. Iidem tamen, niſi iniquiores eſſe voluerint, me, quae quem ad populum referrem neſciebam, huc contuliſſe, non, credo, improbabunt. Ego certe ignorantiae hic ſuſpectus, quam erroris

auctor eſſe malui. In *Genealogiis Gentium* quae leguntur, licet maximam partem minus huc pertinere videri poſſint: tamen neque hic me hiſtoriae vniuerſae ſtudioſis gratum feciſſe diffido.

Haec de Memoriis ipſis adhuc monuiſſe cum ſufficere videatur: vt de DVPLICI totius operis INDICE pauca dicam, ſupereſt. In *Indice* quidem *Hiſtorico*, quae in toto opere, vel textu potius illius, narrantur, praecipua, niſi forte imprudente me aliquid excidit, quam fieri potuit breuiter attigi; e Summariis vero et Notis, niſi quae ipſa Scriptorum Byzantinorum loca continent, aliquid eo conferendum non putaui. Ita etiam quae de populo aliquo ſub peculiari eius nomine in Memoriis leguntur, ſub hoc nomine in Indice, cum in Summariis iam in breuitatem contracta reperiantur, denuo adferre, ſuperuacaneum videbatur; ſed loca tantum, vbi in Memoriis occurrant, indicaui, et primo quidem claſſica, in quibus ſedes materiae eſt, et deinde reliqua ſimul omnia, quibus repetuntur. Quae vero difficilius quaeruntur, ea in Indice dedi omnia, et plura fortaſſe, quam ſeueriori alicui cenſori opus videri poterat. Nam non ea ſolum, quae propiora ſunt conſilio meo, hoc eſt, vel hiſtoriam populorum ſeptemtrionalium, vel migrationes gentium illuſtrant; ſed ea quoque, quae vel nexus gratia afferuntur, in Indicem recepi. Caeterum ea non promiſcue, ſecundum Tomorum et Paginarum, ſed Temporis potius ordinem collocaui; vt, qui e. c. quae de Theſſalonica,

nica, de Germanis, de Gallis in Memoriis narrantur, voluerit, non tantum omnia iſta, ſed ordine quoque chronologico digeſta, inueniat. In quo me, niſi quis forte reprehendendi ſtudio longius abripiatur, non ingratum ſuſcepiſſe laborem, arbitror.

In *Indice Geographico* non ſolum vrbium, locorum caet. attuli nomina; ſed, quantum quidem licuit, ſitum etiam eorum definire conatus ſum. Qua in re ſeuerum quorumdam iudicium me effugiturum, vix audeo ſperare. Si enim incerta multa et parum accurata Lectores offendent: aequiores harum rerum iudices praecipuam quidem culpae partem in Geographicorum monumentorum, medii praeſertim, quod dicitur, aeui penuriam, aliquam tamen etiam in me transferent; iniquiorum autem iudicio omnis procul dubio culpa mihi vni tribuetur. quam vel ſolus hac mercede ſuſtinere paratus ſum, ſi iſti, quae deſunt, addere, quae vero peccata erunt, emendare voluerint.

Libri, quos in Indice Geographico contexendo mihi licuit conſulere, ſunt praeter Corpus Scriptorum Hiſtoriae Byzantinae ipſum, Claud. Ptolemaei Geographia, Antonini Auguſti Itinerarium, Stephani Byzantini (liber) de Vrbibus et Populis, Peutingeriana Tabula Itineraria, Ortelii Synonymia Geographica, Cluuerii Introductio in vniuerſam Geographiam, Cellarii Notitiae Orbis Antiqui et alii nonnulli cum veterum, tum recentiorum Geographorum libri. in his inprimis Virorum Clariſſimorum D. Buſchin-

ſchingii Geographia Noua, Abbatis Fortis, Chandleri, Ludeckii caet. Itineraria.

Multa vero ſunt vrbium et locorum, quorum Scriptores Byzantini meminerunt, nomina, quae neque apud Stephanum Byzantinum, neque apud alios auctores inuenire potui. vt de accurata ſitus locorum deſcriptione, quam apud medii aeui ſcriptores plerumque fruſtra quaeras, nihil dicam. Singulis nominibus vnum, *primum* plerumque, et ſi erat, *claſſicum locum*, interdum etiam, ſi res poſtulare videbatur, plura addidi. Omnia qui volet, indicem Hiſtoricum adeat neceſſe eſt. Neque *nota* adeo *nomina* plane omittenda, ſed breuiter attingenda putaui: vel ideo etiam, quod non raro ſolet accidere, vt idem nomen aliis quoque et ſitu diuerſiſſimis locis, et vbi minime exſpectes, tribuatur. quotusquisque, v. c. Athenas in Lazica, Adrianopolin in Lycaonia quaerat? *Graeca nomina*, vbi opus eſſe videbatur, addidi. Cum longe plurima vrbium et regionum nomina veteris vel medii ſint aeui, eorum etiam temporum *deſcriptiones* retinere viſum eſt: inprimis cum veteres cum recentioribus ſine errandi periculo conferre non adeo facile ſit. nomina tamen recentiora, vbi quidem de iis certus eſſe arbitrabar, adſcripſi. Saepe me ſitum locorum, ab idoneis auctoritatibus prorſus deſtitutum, ex ſola *coniectura*, e ſerie narrationis facta, definire auſum eſſe, fateor. Fieri ſane poterat, vt hinc errores orirentur, ſi confidenter et minus circumſpecte egiſſem, a quo tamen vitio

me

me longius abeſſe, Lectores, Indice inſpecto, niſi me fallunt omnia, intelligent. Plures denique cum ſint *eiusdem nominis vrbes*, ſitu diuerſiſſimae, vbi neque e narrationis ſerie aliquid diuinare licuit; hic me incertum plane fluctuare debuiſſe, apparet. idque tunc diſertis etiam verbis declaraui. Facile tamen dederim, alios, quibus maior eſt harum rerum prudentia, vbi ego incertus eram, certi aliquid definire poſſe. Et haec fere ſunt, quae Lectores de duplici etiam Indice monendi videbantur.

Priores Memoriarum Tomos benigno virorum doctiſſimorum iudicio ornatos eſſe, non ſine grati animi ſenſu recordor, et laborem vniuerſe multis non diſplicuiſſe, ſi verum fateri debeo, laetabar. Ne vero, cum liber reliquis omnibus probari videretur, nimis exſultarem gaudio, in Bibliotheca Lemgouienſi cenſor, neſcio quis, prouidere, credo, voluit. Qui ita in alia omnia diſceſſit, vt totum opus multi quidem laboris, non magni vero vſus eſſe, ſatis ſeuere pronunciaret. Mirabar, fateor, qui fieri potuerit, vt vnus ille, quod caeteros omnes, quamquam caput rei eſſet, latuiſſet, ſolus videret. Et haec, niſi fallor, acerrimae huius ſententiae ratio fuit, quod interpretationem latinam, non vero ipſa Graeca, dederim. Cenſori iſti ſi, quae de hac re in Praefatione Tomi Primi, vt mihi quidem videtur, ingenue dixi, nondum ſatisfaciunt, neque libro inſpecto et cum Graecis comparato, ſe, iniquius paulo iudicaſſe, ſentiat: ego certe is non ſum, qui Virum de ſua de-

ducere ſententia multum laborem; ad quam Lectores pauciſſimos, vel nullos potius, qui rem intelligunt, acceſſuros eſſe, prope certus ſum.

Quod reliquum eſt, vt labor meus, qualiscunque fuerit, vſum, quem mihi in eo ſuſcipiendo propoſui, et iam praeſtitiſſe ſcio, porro praeſtet, opto. Et cur non praeſtet, cum, neminem qui in hiſtoria v. c. Gothorum concinnanda verſari velit, quae de illa gente in hiſce Memoriis collecta iam et diſpoſita legere et in rem ſuam poſſit conuertere, per totum Scriptorum Hiſtoriae Byzantinae corpus diſperſa denuo operoſe colligere et diſponere, facile in animum inducturum eſſe, credibile ſit? Attamen ſi quis circumſpecte velit agere, a me collecta vt cum auctorum vno vel altero, ſi ad manum ſunt, conferat, ipſe ſuaſerim. Ita enim de fide et diligentia, quam in excerpendo adhibuerim, certus, non minus tuto hiſce Memoriis, quam auctoribus ipſis, e quibus deſumtae ſunt, vtetur. Aſtute vero ſi agat, et cum meis riuulis hortos ſuos rigarit, e fontibus ipſis, quos forte ne oculis quidem vſurpauit, hauſiſſe videri velit, vix vanitatis ſuſpicionem effugiet. Scrib. Petropoli d. XXIV. Iulii A. MDCCLXXIX.

LAZICA

EX

SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

SVMMARIVM DE LAZIS.

Lazorum Nomen et Genus.

LAZOS eosdem eſſe, qui olim *Colchi* vocabantur, Procopius, Agathias et alii vno ore confirmant. Vnde a Scriptoribus Byzantinis nunc hoc, nunc illo nomine promiſcue inſigniuntur. Aegyptiorum coloniam et illius exercitus, qui Seſoſtri duce totam Aſiam ſubiugaſſe fertur, reliquias eſſe, Agathias, Diodorum Siculum et alios veterum hiſtoricorum ſecutus, refert.

Lazicae Situs.

APVD Armenios, proxime Tzanicae fines, ortus *Boas* fluuius vbi Caucaſi et Iberiae limitem attigit, mutato nomine *Phaſis* appellatur, et occidentem verſus longiſſime procurrens, in extremum Ponti Euxini angulum erumpit. Ab vtraque huius fluminis ripa Lazica ſita eſt, qua cis, qua trans fluuium confragoſa. Et dextra quidem regionem ad Iberiae fines vsque pertinentem Lazi incolebant. Vrbes ibi nobiliſſimae fuerunt *Archaeopolis*, *Sebaſtopolis*, *Rhodopolis* et *Muchireſis*, ager Lazicae feliciſſimus, verſus Iberiam ſitus, vbi *Cutatiſium* (*Cotiaeon* olim) et *Vchimerium*, vt in ipſis Iberiae finibus *Scanda* et *Sarapanis* caſtella memoran-

morantur. A ſiniſtro vero Phaſidis Lazica non longius quam vnius diei itinere patet. Et in hac parte ad Pontum Euxinum vrbs *Petra* a Iuſtiniano I. condita eſt, cum reliqua regio fere omnis cultu vacaret et a Romanis incoleretur. Fluuii praeterea memorantur *Rheon*, qui Muchireſin rigat, *Docnus*, (qui, vbi in Phaſidem exoneratur, inſulam efficit, cum vbi fluuii iſti orientem verſus propius coëunt, Romani foſſam duxerint) *Chobus*, *Catharus*, qui non procul *Onoguri* fluit, *Neocnus*, non longo interuallo a *Phaſide*, Lazicae oppido, ad oſtium eiusdem nominis fluuii ſito, ſeiunctus, et *Marſyas*.

Gentes Lazis, olim certe, ſubiecti fuere *Miſimiani*, *Apſilii*, et *Abaſgi*, ipſis a ſeptemtrionibus finitimi.

Lazorum Hiſtoria.

LAZI bello Mithridatico circa a. ante C. N. 65. a Pompeio M. debellati, Romanis primum cogniti ſunt; eorumque reges Pompeii, Romam reducis, triumphum ornarunt. Ab eo vero tempore ad imperium Seueri vsque nullus Scriptorum Byzantinorum de hac gente mentionem facit. Et hoc demum imperatore circa a. C. 196. Lazica Romanorum ditionis facta eſſe memoratur. Diocletiano imperante a. C. 284-304. Chriſcon Boſporanus, Ori filius, cum magno Sarmatarum exercitu Romanos bello adortus, Lazicam inuaſit; et inde ad Halyn vsque penetrauit; ſed, a Romanis et Cherſonitis, eorum ſociis pacem facere coactus, domum remeauit.

Leone I Conſtantinopoli imperante cum Suanis bellum habuere Lazi, quo hos quidem Romani, illos vero Perſae auxiliis iuuerunt. Orta deinde a. C. 457-461. Lazos inter et Romanos diſcordia, bellum aliquamdiu pari ab vtraque parte fortuna geſtum eſt; donec Lazorum rex GVBAZES ſe regno, quod vna cum filio adminiſtrabat, abdicauit. Romani enim ex antiquis Lazorum legibus, duos ſimul apud ipſos rerum potiri fas non eſſe, contendebant.

Iuſtino I. imperatore legatus a Cauade Perſarum rege miſſus primum Romanis de Lazica mouit controuerſiam, quippe qui eam, Perſis, legitimis dominis, praeter fas ereptam, iniuſte tenerent. Sub idem fere tempus a. C. 522. TZATHIVS, ZAMNAXIS,

ZIS, Lazorum regis, filius, poſt patris obitum Conſtantinopolin venit, ibique ſacris Chriſtianorum initiatus et Lazorum rex declaratus eſt. Ducta deinde vxore Valeriana, Romani cuiusdam patricii nepte, honore donisque ab imperatore affectus, in Lazicam rediit. Cum vero ad id vsque tempus Perſarum reges eos, qui Lazis imperarent, conſtituendi ius habuiſſent: Cauades de iis, quae Conſtantinopoli facta erant, queſtum legatos ad imperatorem miſit. quae tunc a Iuſtino neglecta magnarum deinde inimicitiarum ac diuturnorum Perſas inter et Romanos bellorum cauſſa atque origo fuerunt. ab eo quoque tempore milites Romanos per Lazicam in praeſidiis collocatos legimus.

Sub ipſum imperii Iuſtiniani I. exordium a. C. 528. Cauades Tzathium et Lazos, ob ea, quae diximus, bello adortus eſt. Cum vero Iuſtinianus Lazis auxilia ſubmitteret; Perſae cladem acceperant. caſtella tamen aliquot in Lazica occuparunt Perſae, quae pace demum a. C. 532. cum Choſroë, Cauadis filio ac ſucceſſore, facta Iuſtinianus recepit. Paucis annis poſt a. C. 539 cum praefecti Romani, Petra vrbe condita, Lazos nouis vectigalibus onerarent, et bona eorum impune diriperent: GVBAZES rex cum gente vniuerſa ad Perſas defecit. qui, exercitu in Lazicam ducto, Petram expugnarunt. Pace a. C. 545. reſtituta, ita Romanos inter et Perſas conuenit, vt vtrique caſtella in Lazica occupata retinerent.

Haec vero quies non admodum diuturna fuit. Choſroës enim cum ſitum Lazicae commodiſſimum videret, partim vt inde in terras Romanorum ipſe irrumperet, partim per eandem Hunnos, Caucaſi accolas, immitteret, partim denique Iberes facilius contineret, cum, ad quos tuto confugerent, habituri non eſſent: terram hanc ſibi plane ſubiicere, eoque conſilio gentem vniuerſam alio deportare, et regem Gubazem tollere decreuit. De quibus per nobilem Lazum, Barſanſen nomine, occulto certior factus Gubazes, miſſis ſtatim ad Iuſtinianum legatis, quem in locum res ſuae adductae eſſent ſignificauit, praeteritorum veniam rogauit, ſeque, ſi ab ipſo auxiliis iuuaretur, cum gente ſua ad Romanos tranſiturum promiſit. His facile annuens Iuſtinianus, exercitum Dagiſthaeo duce miſit, qui ſe Gubazi adiungens bellum

contra Perſas ſuſcepit. Quo cum Romani, ducum ſuorum culpa, ſaepius rem male geſſiſſent: Gubazes de ducum ignauia apud Iuſtinianum queſtus eſt. Hac re tantum Martini ducis et Ruſtici quaeſtoris, cum quibus ipſi iam antea non bene conuenerat, odium collegit, vt ab iis, proditionis apud Iuſtinianum quamquam temere accuſatus, in colloquio, ad quod eum doloſe inuitauerant, a. C. 554. occideretur. Parum abfuit, quin Lazi, regis ſui caedem indigniſſime ferentes, rurſus ad Perſas deficerent, ſed qui in hac gente ſaniora agitabant conſilia, rem tandem eo deduxerunt, vt ad Iuſtinianum legati mitterentur, qui, ne indigniſſimum facinus inultum fineret, poenas de percuſſoribus ſumeret, ſibique TZATHEN, iuniorem Gubazis fratrem, regem daret, rogarent. Quibus ex eorum ſententia confectis Iuſtinianus gentem in officio continuit. Haec dum ita geruntur, bellum Romanos inter et Perſas flagrabat, quod tandem, pace hac lege, vt Perſae Romanis Lazica cederent, facta, a. C. 562. compoſitum eſt. Lazica iam potiti Romani, de Suania quoque, quippe quae Lazicae pars eſſet, ſibi reſtituenda ſaepius, quamquam fruſtra, cum Perſis egerunt.

Lazi deinde Romanis ſub Mauricio et Heraclio imperatoribus militarunt. Leontio Conſtantinopoli imperante, a. C. 695. Lazica Sergii patricii proditione in poteſtatem Saracenorum venit. Iuſtinianus Rhinotmetus eam a. C. 703. bello petiit; ſed hic conatus ob aduentum Saracenorum irritus fuit.

Quo tempore Conſtantinopolis a Latinis capta eſt, Alexius e gente Comnenorum ortus, Trapezunte nouum conſtituit a. C. 1204 imperium. Et qui ibi imperabant, Lazorum et Colchidis reges paſſim a Scriptoribus Byzantinis appellantur. Michael Palaeologus vnum ex illis Ioannem ſibi a. C. 1281. filia ſua ei in matrimonium data, affinitate iunxit. Alius, Alexius nomine, a. C. 1306. cum Genuenſibus, qui ſolita vectigalia pendere recuſabant, bellum geſſit. Baiazithes et Amurathes eos armis adorti ſunt, quorum poſterior imperatorem Ioannem tributarium habuit. Muhammedes II. tandem a. C. 1461. Trapezunte, imperatore Dauide deditionem faciente, et tota ſimul Lazica potitus eſt.

Reges

Reges Lazicae proprie dictae, et viri inter Lazos illuſtres.

GOBAZES (Γωβαζης) Lazorum rex, a. C. 457-461.

ZAMNAXES (Ζαμναξης) rex, ante a. C. 522. cuius filius

TZATHIUS (Τζαθιος) rex, a. C. 522. religionem Chriſtianam amplectitur, eius vxor, *Valeriana*, Onini patricii neptis.

OPSITES (Οψιτης) rex, cuius vxor Theodora.

GUBAZES (Γυβαζης) rex, a. C. 539-554. a ducibus Romanis occiditur, cuius frater

TZATHES (Τζαθης) rex, a. C. 555 ſeqq.

Barſanſes (Βαρσανσης) Gubazi Choſrois de ipſo tollendo conſilium aperit a. C. 545-549.

Phubelius (Φυβελιος) Perſas ex inſidiis caedit, circa a. C. 545-549.

Terdetes (Τερδετης), Tzibilum Apſiliae caſtellum, Perſis prodit a. C. 550.

Theophobius (Θεοφοβιος) Vchimerium caſtellum Perſis prodit a. C. 551.

Aeetes (Αιητης) in concilio Lazorum, poſt Gubazis caedem habitum, ad Perſas tranſeundum cenſet a. C. 554.

Phartazes (Φαρταζης), in eodem concilio, de caede Gubazis ad Iuſtinianum referendum cenſet.

Phaeſantes (Φαρσαντης) exercitus Romani contra Miſimianos miſſi dux, a. C. 556.

Scriptores de Lazis.

DE rebus Lazicis memoriae prodiderunt Priſcus, Procopius, Agathias, Menander, Theophanes Byzantius, Theophylactus Simocatta, Auctor Chronici Paſchalis, Georgius Syncellus; Theophanes Iſaacius, Anaſtaſius Bibliothecarius, Conſtantinus Porphyrogenneta, Cedrenus, Zonaras, Pachymeres, Nicephorus Gregoras, Michael Ducas, Codinus et Chalcocondylas.

De antiquitate gentis et Lazorum origine ab Aegyptiis deducenda quaedam refert Agathias. Alexandrum M. ad Phaſidem vſque penetraſſe, Cedrenus ait. Occaſione belli Mithridatici Zonaras et Cedrenus Lazorum meminerunt; quorum poſterior, Seuerum imperatorem Lazicam ſubegiſſe, auctor eſt. Boſporani principis in Lazicam tempore Diocletiani Aug expeditionem

Con-

Conſtantinus Porph. attingit. Sub Leone I. res Lazorum paulo vberius a Priſco enarrantur. De rebus eorum imp. Iuſtino I. geſtis Procopius Auctor Chronici Paſchalis, Theophanes, Anaſtaſius, Cedrenus et Zonaras, fuſiſſime tamen Auctor Chron. Paſch. et Procopius memoriae prodiderunt.

Tempore Iuſtiniani I. frequentiſſima eſt Lazorum memoria. Et res quidem ab a. C. 527. vsque ad a. C. 553. geſtas Procopius, reliqua Agathias, copioſiſſime vterque, enarrauit. Nonnulla etiam Theophanes, Cedrenus, Auctor Chronici Paſchalis et Menander habent.

Res ſub Iuſtino II. geſtas Menander et Theophanes Byzantius, ſub Mauricio Theophylactus, Theophanes Iſaacius et Anaſtaſius perſequuntur. Sub Heraclio, Leontio et Iuſtiniano rhinotmeto eorum Theophanes, Anaſtaſius et Zonaras (hic ſemel tantum ſub Iuſtiniano) meminerunt.

De metropolita et epiſcopis Lazicae pauciſſima quaedam habet Conſtantinus Porphyrogenneta, quae ex eo Codinus repetit.

Res impp. Theodoro Laſcari I., Ioanne Duca, Michaele Palaeologo eiusque filio Andronico in Lazica geſtas Nicephorus Gregoras et Pachymeres breuiter attingunt. Bella a Baiazithe, Amurathe et Muhammede II. ab a. C. 1385. vsque ad a. 1461. illata Lazis et alia quaedam hoc temporis ſpatio geſta Michaël Ducas et Chalcocondylas ab obliuionis iniuria vindicarunt.

INDEX

INDEX
Capitum et Paragraphorum.

CAPVT I. *Antiquiſſima Lazorum memoria, de origine gentis; bella cum Romanis et reliquae eorum res geſtae, ſub Gobaze inprimis, Zamnaxi et Tzathio regibus, vsque ad gentem ad ſacra Chriſtianorum traductam; ab anno ante C. N. 65. vsque ad a. poſt C. N. 527.*

§. 1. *Lazi et Colchi genere iidem, Aegyptiorum colonia, tempore Seſoſtris eo deducta.*

§. 2. *Pompeius M. tempore belli Mithridatici Colchidem inuadit.*

§. 3. *Romam rediens Colchorum cet. reges victos ſecum abducit, de Colchis triumphat.*

§. 4. *Colchorum ſedes.*

§. 5. *Seuerus Aug. Lazicam ſubigit.*

§. 6. *Criſcon Boſporanus, adiunctis ſibi Sarmatis Lazicam infeſtat, Cherſonitae, a Diocletiano Aug. concitati, Boſporo capta, eum pacem amplecti cogunt.*

§. 7. *Gobazes Lazorum rex Suanis oppida quaedam eripit, hinc ab his et Perſis bello petitus, Leonem I. auxilia rogat; eadem impetrata remittit, reuocat.*

§. 8. *Romani cum Lazis bellum gerunt, abeunt; bellum reparant.*

§. 9. *Gobazes, e voluntate Leonis regnum filio cedit; Byzantium profectus pacem impetrat.*

§. 10. *Gobazes quomodo CPli. exceptus ſit.*

§. 11. *Cabadis legatus, Lazicam Perſis vi ereptam a Romanis teneri queſtus, de pace nihil impetrat.*

§. 12. *Tzathius, Laz. rex, CPli ad ſacra Chriſtianorum tranſit, rex ab imp. Iuſtino ſalutatus, vxorem Romanam ducit; ornatus eius regius deſcribitur.*

§. 13. *Cabades de hac re queſtum legatos CPlin mittit; hinc Romanos inter et Perſas inimicitiae oriuntur.*

§. 14. *Gurgenes Iberorum rex, defectione a Perſis facta, his reſiſtendo impar, in Lazicam fugit.*

§. 15. *Duo caſtella in Lazicae et Iberiae limite ſita, Lazis amotis, Romanis praeſidiis firmat, eadem a Romanis ob commeatus difficultatem deſerta Perſae occupant.*

CAPVT II. *Bellum Tzathio a Perſis, quod ſe Romanis adiunxerit, illatum; pax; Lazorum ad Perſas defectio; Petra a Perſis expugnata; ab a. C.* 528-545.

§. 16. *Tzathius a Perſis bello petitus a Iuſtiniano I. auxiliis iuuatur.*

§. 17. *Choſroës Perſ. rex Romanis tandem Lazica cedit.*

§. 18. *Lazorum regi ducem a Romanis praepoſitum Armenii in oratione ad Choſroëm dicunt.*

§. 19. *Choſroës a Lazis aduocatus, exercitum in Lazicam ducit; antiquus Lazicae ſtatus, commercium, praefecti Romani imprimis Ioannes Tzibus in Lazos iniurii, eos ad defectionem impellunt; Petra a Iuſtiniano condita.*

§. 20. *Legatorum Lazicorum ad Choſroëm oratio, qua cauſas defectionis exponunt.*

§. 21. *Choſroës Lazorum deditione laetus, expeditionem adornat.*

§. 22. *Choſroi venienti obuius Gubazes regiam et totam Lazicam dedit.*

§. 23. *Perſae Petram oppugnatum praemiſſi, a Romanis ex improuiſo erumpentibus clade afficiuntur.*

§. 24. *Choſroës vniuerſum exercitum vrbi admouet, Ioannes, praeſidio Romano praefectus cadit.*

§. 25. *Perſae cuniculum agunt, et parte muri euerſa, vrbem capiunt.*

§. 26.

§. 26. *Beliſario in Perſidem irrumpente, Choſroës, relicto Petrae praeſidio, in Perſidem remeat.*

§. 27. *Legati ad Choſroëm de pace miſſi, vt Lazicae caſtella reſtituat, poſtulant.*

CAPVT III. *Choſrois de Lazis alio deportandis et Perſarum colonia in Lazicam deducenda ac rege tollendo conſilium; Lazorum ad Romanos defectio; Petra ab his fruſtra oppugnata; Perſarum clades, diſceſſus; ab a. C. 545-549.*

§. 28. *Commoda Perſis e Lazicae poſſeſſione ſperanda: Choſroës de Lazis, ob ſuſpectam gentis fidem, deportandis, Perſis in Lazica collocandis et Gubaze tollendo conſilium capit.*

§. 29. *Choſroës materiem nauibus aedificandis idoneam et Phabrizum cum copiis iu Lazicam mittit; materies ictu fulminis deflagrat, Gubazes inſidiis cognitis, ad defectionem ſpectat.*

§. 30. *Gubazes praeteritorum veniam et auxilia contra Perſas rogatum legatos Cplin. mittit; Gubazes auxiliis impetratis Petram obſidet.*

§. 31. *Situs Lazicae deſcribitur.*

§. 32. *Gubazes extrema Lazicae petit, fauces cuſtoditurus, Dagiſthaeo et Romanis ad Petram relictis. Alani et Sabiri Romanorum ſocii.*

§. 33. *Dagiſthaeus fauces praeſidiis occupare negligit, cum vniuerſo exercitu Petram obſidet.*

§. 34. *Romanis iam iam per muri ruinam ingreſſuris, praeſidio Perſ. praefectus, deditionem doloſe pollicitus, ne Rom. miles vrbem ingrederetur, effecit.*

§. 35. *Mermeroës Perſa per fauces ingreſſus, Petrae ſubſidio venit, Romani obſidionem ſoluunt.*

§. 36. *Mermeroës Petrae praeſidio relicto, diſcedit; in itinere a Romanis laceſſitur.*

§. 37. *Gubazes fauces ſedulo cuſtodit; praecipua Lazicae pars Phaſide et caſtellis ad eum exſtructis ſatis munita.*

§. 38. *Iuſtinianus Gubazi, Lazis et Sabiris ſtipendia mittit, et exercitum.*

§. 39. *Mermeroës Petra commeatibus affatim inſtructa in Perſidem reducit exercitum, ſolis V. M. relictis.*

§. 40. 41. *Romani et Lazi, Gubazis conſilio, Perſas relictos noctu adorti caedunt, paucis fuga elapſis.*

CAPVT IV. *Geographia Lazicae vberior; Perſarum in Lazicam, Choriane duce ſuſcepta, expeditio, parum felix; a. C.* 550.

§. 42. *Chorianes cum numeroſo Perſarum exercitu et Alanorum auxiliis in Lazicam irrumpit, ad Hippin fluuium caſtra ponit.*

§. 43. *Situs Lazicae vberius deſcribitur.*

§. 44. *Perſae imperium Lazicae hoc praecipue quaerebant conſilio, vt Byzantium facilius poſſent inuadere.*

§. 45. *Romani et Lazi deliberatione habita, Chorianem adoriri ſtatuunt; Lazi a Romanis ſeiuncti pugnare volunt.*

§. 46. *Gubazes ſuos ad fortiter pugnandum hortatur.*

§. 47. *Aciei Lazicae et Romanae diſpoſitio; Chorianes viris mille praemiſſis, cum reliquis ipſe ſequitur.*

§. 48. *Lazorum equitatus in Perſas incidens, ſtatim terga vertit ſeque Romanis admiſcet; vtrique exercitus ſe inuicem leuibus tantum proeliis laceſſunt.*

§. 49. *Proelio commiſſo, cadit Chorianes, Perſae victi caſtris etiam exuuntur, Petra copiis et annona inſtructa diſcedunt.*

CAP. V.

CAPVT V. *Iterata Perſarum in Lazicam expeditio; Tzibilum caſtellum a Perſis proditione captum, a Romanis receptum; Petra a Romanis expugnata; Archaeopolis a Perſis fruſtra oppugnata; a C. 550.*

§. 50. *Dagiſthaeus, a Lazis proditionis accuſatus, imperatoris iuſſu in cuſtodiam datur, Beſſas cum imperio in Lazicam mittitur.*

§. 51. *Nabedes Perſa in Lazicam ingreſſus, nulla re geſta diſcedit.*

§. 52. *Tzibilum Apſiliae caſtellum, Terdetae proditione Perſae occupant; Perſis occiſis Apſilii recipiunt et Romanis dedunt.*

§. 53-55. *Beſſas Petram, ope Sabirorum, expugnat.*

§. 56. *Triplex aquaeductus a Perſis antea mira arte factus deprehenditur.*

§. 57. *Beſſas captiuos Byzantium mittit, Petrae muros diruit.*

§. 58. *Mermeroës Perſa, cognito, Petram a Romanis captam, exercitum Archaeopolin ducit.*

§. 59. *Sociorum Sabirorum maximam partem dimittit; Rom. exercitus in plures partes diſtractus.*

§. 60. *Beſſas poſt Petram captam, hoſtium ſecurus, pecuniae colligendae vnice intentus.*

§. 61. *Mermeroës Scandam et Sarapanin, caſtella in finibus Iberiae, a Lazis antea exciſa, reficit, et praeſidio munitis, vlterius pergit.*

§. 62. *Hoſtes ad Phaſidis oſtia caſtra habentes petit; iis profligatis Archaeopolin oppugnaturus.*

§. 63. *Romani, cognito Perſarum aduentu, fugiunt, Mermeroës Archaeopolin mouet; ſitus vrbis, oppugnationis initium.*

§. 64. *Romani eruptione facta Perſas, magna clade affectos, obſidionem ſoluere cogunt.*

§. 65. *Mermeroës cum exercitu Muchireſin petit; Cutatiſium inſtaurat, Romanos et Lazos a caſtello Vohimerio, Suania et Scymnia prouinciis intercludit.*

CAPVT VI. *Rerum Lazicarum ſtatus, quo tempore quinquennales cum Perſis induciae renouatae ſunt; Vchimerium proditione a Mermeroë, Perſarum duce, captum; reliqua Mermerois vsque ad eius obitum geſta; ab a. C. 551-553.*

§. 66. *De induciis quinquennalibus Perſas inter et Romanos conuenit; controuerſia de Lazica remanente.*

§. 67. *Gubazes Romanorum ſtudioſus, Lazi, a Romanis male habiti, ad Perſas inclinant.*

§. 68. *Perſae Vchimerium caſtellum proditione capiunt, commoda ipſis inde ſperanda.*

§. 69. *Mermeroës Romanos et Lazos ad Phaſidis oſtia caſtrametatos petit, hi re cognita fugiunt; Gubazes cum ſuis in montibus aegre vitam ſuſtentat.*

§. 70. *Mermeroës Lazorum multos ad ſe allicit, Gubazis fidem fruſtra tentat.*

§. 71. *Recentibus copiis auctus e Muchiriſide mouet, caſtellis aliquot fruſtra oppugnatis eodem reuertitur.*

§. 72. *Mermeroës modum, quo anguſtias ad Telephin, a Romanis diligentiſſime cuſtoditas, tranſeat, quaerit.*

§. 73. *Mermeroës morbum ac deinde mortem ſimulans, Romanos in faucibus cuſtodiendis ſegniores facit.*

§. 74. *Mermeroës ex improuiſo propugnaculo appropinquans, cuſtodibus pulſis, eo potitur; reliquus exercitus ad Ollaria acie inſtructa obſiſtere ſtatuit.*

§. 75. *Romani per agros diſperſi a Perſis profligati, caſtra etiam terrore complent; vniuerſus exercitus magno tumultu fugit ad Inſulam vsque.*

§. 76. *Paraſanga, quid? Inſulae ſitus munitiſſimus.*

§. 77. *Mermeroës omnibus optime conſtitutis, in Muchiriſin redit; morbo correptus, aegreque in Iberiae vrbem Megiſta delatus, moritur.*

CAP. VII.

CAPVT VII. *Caedes Gubazis regis a ducibus Romanorum perpetrata; Romanorum ad Onugurin clades; Lazorum de eo, quid agendum ſit, deliberatio; legatio ad Iuſtinianum Aug.; Tzathes ab imperatore rex appellatus; a. C. 554, 555.*

§. 78. *Choſroës Nachoragan copiis in Lazica agentibus praeſicit.*

§. 79. *Gubazes in Beſſam, Martinum et Ruſticum nouiſſimae Romanorum cladis culpam transfert; Iuſtinianus Beſſam exauctorat.*

§. 80. *Martinus et Ruſticus implacabile in Gubazen odium concipiunt, quod in dies magis exaſperatur.*

§. 81. *Martinus et Ruſticus per Ioannem Gubazen proditionis apud Iuſtinianum reum agunt, mandatum Iuſtiniani.*

§. 82. *Cognito Iuſtiniani mandato, Gubazen arceſſendum curant.*

§. 83. *Gubazes venit, inter colloquendum a coniuratis occiditur.*

§. 84. *Lazi, ſeceſſione facta, a bello abſtinent.*

§. 85. *Generaliora quaedam de Lazorum gente.*

§. 86. *Rom. duces expeditionem aduerſus Onugurin parant; vnde Onuguris dicta.*

§. 87. *Perſa captiuus conſilia popularium aperit; diuerſae ducum Rom. de bello adminiſtrando ſententiae.*

§. 88. *Romani cum omnibus fere copiis Onugurin oppugnant.*

§. 89. *Tria Perſarum millia e Muchiriſide aduentantes a Romanis ex improuiſo oppreſſi vincuntur.*

§. 90. *Romani a Perſis, e fuga reuerſis, profligati, vniuerſum Rom. exercitum in fugae ſocietatem trahunt.*

§. 91. *Exercitus in hiberna diſtribuitur; Lazi de rebus ſuis deliberaturi ad Caucaſum conueniunt.*

§. 92. *Aeetes, nobilis Lazus, ad Perſas tranſeundum cenſet.*

§. 93. *Multitudini haec ſententia probatur.*

§. 94

§. 94. *Phartazes ſuam proponit ſententiam, rem ad Iuſtinianum Aug. deferendam, eumque rogandum, vt in caedis auctores animaduertat.*

§. 95. *Lazi in eius eunt ſententiam; legati CPlin. mittuntur, qui et parricidarum poenam et nouum regem, Tzathen puta, poſcerent.*

§. 96. *Iuſtinianus Athanaſium de caede quaeſtionem habiturum in Lazicam mittit; is ſtatim Ruſticum in cuſtodiam dari iubet; Ioannes e fuga retrahitur.*

§. 97. *Nachoragan in Muchireſin venit, Romani quoque ſe ad bellum parant.*

§. 98. *Tzathes rex, regio indutus habitu in Lazicam venit, mira laetitia a Lazis excipitur.*

CAPVT VIII. *Belli Miſimianici origo; colloquium Nachoragan inter et Martinum, Perſam illum, hunc Romanum, de pace habitum, irritum; Perſarum ad Phaſidem vrbem clades; a. C. 555.*

§. 99. *Miſimiani, Lazis ſubiecti, Soterichum, legatum Rom. ab eo male habiti, occidunt.*

§. 100. *Nachoragan exercitum ad Inſulam ducit; Perſarum manus ad Archaeopolin a Sabiris, Romanorum ſociis, caeſa.*

§. 101. *Nachoragan Martinum ad colloquium inuitat; foederis conditiones proponit Perſa, Romanis turpes.*

§. 102. *Duces ambo re infecta diſcedunt; Nachoragan Phaſidem vrbem oppugnare ſtatuit; eius ſitus.*

§. 103. *Nachoragan cum exercitu Phaſidem fluuium transgreſſus, vrbem ei cognominem petit; Romani ſcaphis conſcenſis eum anteuertere nituntur, fruſtra.*

§. 104. *Romani parte copiarum in inſula relicta, per continentem Phaſidem vrbem tenent, eamque diligentiſſime muniunt.*

§. 105. *Perſae obſeſſos velitando et iaculando prouocant, pars Romanorum iniuſſu ducis eruptionem facit, re nulla geſta in vrbem repellitur.*

§. 106.

§. 106. Perſae foſſa multo labore oppleta, ſe ad oppugnandam vrbem accingunt.

§. 107. Nuncius, a Rom. duce ſubornatus, a Iuſtiniano fictitias adfert litteras, quibus exercitum vrbi ſubſidio mitti ſignificatur.

§. 108. Rumore hoc ad Perſas delato, Nachoragan partem copiarum ad Neocnum fluuium mittit; vana ducis Perſarum ſuperbia.

§. 109. Vrbs a Perſis ſtrenue oppugnatur, a Romanis pari virtute defenditur.

§. 110 Iuſtinus ante Perſarum aduentum cum Rom. manu ad templum quoddam emiſſus, rediens Perſas ſibi obuios fundit.

§. 111. 112. Romani eruptionem faciunt, Perſae vndique pulſi, magna clade accepta aegre ad caſtra ſua euadunt.

§. 113. Romanis Perſarum machinas incendentibus, Perſarum calones et baiuli e ſilua, tanquam vrbe capta, accurrentes ad vnum omnes a Romanis trucidantur.

§. 114. Romani ingenti praeda potiuntur.

§. 115. Nachoragan Muchireſidem verſus mouet, reliquis etiam copiis a Neocno fluuio eo reuerſis, maiore equitatus parte ibi relicta, in Iberiam abit.

CAPVT IX. *Quaeſtio de caede Gubazis habita, poena regicidarum; quies in Lazica reſtituta; a. C. 555.*

§. 116. Quaeſtionis de caede Gubazis inſtituendae ſolemnes apparatus.

§. 117. Reis productis accuſatores litteras Iuſtiniani ante caedem regis ad eos datas recitari poſtulant, recitantur.

§. 118. Accuſatoris oratio, qua Gubazem proditione vacaſſe, et caedem iniuſte perpetratam oſtendit.

§. 119. Lazi, reos non ſtatim ad ſupplicium rapi indignantes, pacantur.

§. 120. Oratio reorum, qua Gubazem, vt proditorem, iure caeſum, euincere nituntur.

§. 121. Iudex Athanaſius cauſa bis cognita, Ruſticum eius-

que fratrem Ioannem capite plectendos decernit, de Martino duce, caedis participe, ad Iuſtinianum refert.

§. 122 *Sumto de Ruſtico et Ioanne ſupplicio, Lazi pacantur, et exercitus in hiberna deducitur.*

CAPVT X. *Reliquae res, imp. Iuſtiniano, in Lazica geſtae, vsque ad pacem Romanos inter et Perſas conciliatam; Lazica Romanis reſtituta; ab a. C. 556-562.*

§. 123. *Miſimiani poſt Soterichi caedem* (vide §. 99.) *a Romanis et Lazis ad Perſas deficiunt.*

§. 124. *Romani in Miſimianos mouent, Pharſantes Lazus vnus e ducibus Romanis.*

§. 125. *Elminzur, Hunnus, a Rom. duce Rhodopolin, Lazicae vrbem, miſſus, eam capit.*

§. 126. *Perſae Cotaeſium et Iberiam verſus hiematum abeunt; Martinus Rom. dux, morbo correptus, belli Miſimianici cura aliis relicta, in Lazicam reditum parat.*

§. 127. *Iuſtinus, Germani filius, Martino praefectura ſubmoto, copiis Rom. in Lazica praeficitur.*

§. 128. *Ioannes quidam Afer Lazis auaritia ſua moleſtus.*

§. 129. *Perſae et Romani in Lazica nihil mouent; Nachoragan ob rem ad Phaſidem infeliciter geſtam ſupplicio afficitur.*

§. 130. *Pace Perſas inter et Romanos per Zich, Choſrois legatum, conciliata, vtrique a bello abſtinent, caſtellaque in Lazica occupata retinent.*

§. 131. *Petrus ad Choſroëm legatus pacem in L. annos componit; Perſae Romanis Lazica cedunt.*

§. 132. *Petrus, vt Perſae Romanis etiam Suaniam, quae Lazicae pars ſit, reſtituant, poſtulat, fruſtra.*

CAPVT XI. *Lazica ſub Iuſtino Iuniore, Mauricio, Heraclio, Iuſtiniano Rhinotmeto et Conſtantino Porph. ab a. C. 565-959.*

§. 133. *Ioannes ad Choſroëm legatus miſſus, de Suania nihil impetrat.*

§. 134. Lazi Romanorum in bello contra Perſas ſocii.
§. 135. Quo tempore Perſae a Romanis ad Martyropolin victi ſunt, Lazica quiete fruebatur.
§. 136. Varames Perſa Suaniam depraedatur, nemine impediente, Lazica quippe praetore deſtituta.
§. 137. Varames bellum in Lazicam mouet, Mauricius eo mittit exercitum, qui inde Albaniam petit.
§. 138. Heraclium in Perſidem irruere parantem Lazi et Abaſgi ſocii deſerunt.
§. 139. Heraclius, vt Perſarum exercitui occurreret, in Lazicam mouet.
§. 140. Sergius Lazicae et Barnucii patricius contra Leontium rebellat.
§. 141. Iuſtinianus rhinotm. Leonem ad Alanos mittit, vt eos in Abaſgos, Lazos et Iberos concitaret.
§. 142. Armeni et Romani Archaeopolin obſidentes, Saracenorum aduentu territi Phaſidem abeunt.
§. 143. Lazicae metropolita et epiſcopi.

CAPVT XII. Lazicae a capta inde a Latinis Conſtantinopoli vsque ad Trapezuntem a Muhammede II. captam ſtatus; ab a. C. 1204-1461.

§. 144. Poſt vrbem captam Alexius Commenus Lazica potitur.
§. 145. Chalau. Scyth. dux ad Lazicam vsque et Iberiam excurrit.
§. 146. Quidam aerarii cuſtos, Ioannis Ducae iram timens, ad Lazos fugit.
§. 147. Michael Pal. Ioannem Lazorum principem regni inſignia deponere iubet, fruſtra.
§. 148. Imperator legatos mittit, qui ei nuptias Eudociae, filiae imperatoris offerrent, et, vt CPlin veniret, perſuaderent; legati re infecta redeunt.
§. 149. Saepius legatis miſſis, et promiſſis iureiurando firmatis, tandem Lazo, vt in affinitatem conſentiret, perſuadet.

§. 150. *Ioannes CP:in profectus, regiis depoſitis inſignibus, benigne excipitur, et filiam Auguſti in matrimonium ducit.*

§. 151. *Ioanne mortuo, in Lazorum principatu eius filius Alexius ſuccedit; Eudocia CPlin. venit; Andronicus tutor Alexii.*

§. 152. *Andronicus Alexio Laz. principi Chumni, Canicleí praefecti, filiam deſpondere cogitat, licet iam vxorem habenti, nobilis cuiusdam Iberi filiam.*

§. 153. *Eudocia in Lazicam reuerſa, ſpes iſtius coniugii plane euaneſcit.*

§. 154 156. *Genuenſes ſolita Alexio pendere vectigalia renuentes et diſceſſum parantes armis adoritur Alexius; Genuenſes pacem amplectuntur.*

§. 157. *Genuenſes ab imperatore fruſtra contra Catelanos ſollicitati, ad Lazos nauigant.*

§. 158. *Tzapnidae, Colchidem incolentes a Sultano Baiazithe domiti.*

§. 159. *Karaiulucus prouinciis Perſoturcorum imperat, Lazis ac Perſis vicinus, et gener Alexii Trapezuntini.*

§. 160. *Sult. Amurathes Colchidem vaſtat.*

§. 161. *Muhammedes II. Colchidem vaſtat.*

§. 162. *Trapezunticum imperium Muhammedi tributarium.*

§. 163 165. *Muhammedes Trapezunte, dedente Dauide Comneno, et vniuerſa Lazica potitur.*

LAZI-

LAZICORVM

CAPVT I.

Antiquiſſima Lazorum memoria, de origine gentis; bella cum Romanis, et reliquae eorum res geſtae, ſub Gobaze inprimis, Zammaxi et Tzathio regibus, vsque ad gentem ad ſacra Chriſtianorum traductam; ab anno ante C. N. 65. vsque ad a. poſt C. N. 527.

§. 1.

Lazi olim *Colchi* dicebantur a), et, hos illos eſſe b), conſtat, neque de hoc quisquam dubitauerit, qui Phaſidem c) et 1

1. AGATHIAS p. 55. Qui ad bellum Lazicum, Perſas inter et Romanos tempore Iuſtiniani I. geſtum, enarrandum accedens, haec de antiquitate gentis praemittit. Vide infra §. 72.

a) οἱ Λαζοὶ Κολχοι τὸ παλαιὸν ὠνομαζοντο.

b) In eadem fuit ſententia Procopius, cfr. infra §. 43.

c) Ad Phaſidem, Lazicae fluuium, Alexandrum M. perueniſſe Cedrenus Tom. I. p. 152. refert. Id. p. 84. Marſyae fluuii e Colchide venientis meminit.

Caucaſum et diuturnam eorum circa haec loca habitationem conſiderarit. Dicuntur vero Colchi Aegyptiorum eſſe colonia. Aiunt enim, multo tempore ante heroum, qui Iaſonem comitabantur, aduentum, imo ante Aſſyriorum imperium, ante etiam Nini et Semiramidis tempora, Seſoſtrim quemdam Aegyptium regem ingenti indigenarum exercitu coacto, cum vniuerſam Aſiam inuaſiſſet, ac ſubiugaſſet, eo etiam loci veniſſe, et aliquam exercitus ſui partem ibi reliquiſſe, atque inde Colchorum gentem deductam. quod ipſum et Diodorus Siculus et alii complures veterum hiſtoricorum teſtantur d).

§. 2.

ante C. N. a. 65.

2 [POMPEIVS, bellum cum Mithridate gerens, Iberes debellauit.] Inde Colchidem inuaſit, et contra Albanos, qui defecerant, per aſperam et aridam viam — rediens [contendit.]

§. 3.

ante C. N. a. 59.

3 POMPEIVS prouincia [Iudaea] Scauro commendata, Romanisque legionibus loco tutando relictis duabus, per Ciliciam iter agit, celebremque ducturus triumphum Romam contendit. Victos autem reges ſecum ducebat Pharnacem, Mithridatis filium, — Colchorum, id eſt Lazorum, reges, principes Iberorum viginti, Ariſtobulum denique Iudaeorum regem. —

§. 4.

4 [GENTES, de quibus Pompeius Romae triumphauit,] fuerunt Pontus, Armenia, Paphlagonia, Cappadocia, Media, Colchi, Iberes, Albani, Syria, Cilicia, Meſopotamia, Phoenicia, Palaeſtina, Iudaea, Arabia.

§. 5.

d) Quae hic ſequuntur, vide infra §. 72. not.

2. ZONARAS T. I. p. 477, 478. Inter gentes a Pompeio victas etiam *Chalcidis* meminit Syncellus p. 297. vbi forte *Colchis* intelligenda eſt.

3. GEORGIVS SYNCELLVS pag. 299.

4. ZONARAS T. I. p. 479.

§. 5.

VLTRA Cappadoces ad dextram habitant Armenii, Iberes, 5
et Berrani, et Scythae, et Colchi, et Boſporiani, qui vero di-
cuntur Salli et Sanitae ad Pontum vsque protenduntur e).

§. 6.

Imp. DIOCLETIANO.

a. C. 284 — 304. f)

Imp. DIOCLETIANO.

IMPERANTE Romae Diocletiano, apud Cherſonitas vero 6
principe ac proteuonte Themiſto, Themiſti Sauromatae filio,
Criſcon, Boſporianus Ori filius, collecta Sarmatarum ad Maeoticam paludem habitantium manu aduerſus Romanos arma mouit, cumque ad Lazorum terram perueniſſet, bello infeſtatis incolis, ad Halyn vsque flumen progreſſus eſt. Diocletianus vero vbi reſciuit, Lazicam Ponticamque vaſtari, exercitum contra Sarmatas miſit, duce Conſtante, tribuno. [Cherſonitae in eos ab imperatore concitati, cum Boſporum cepiſſent; g)] Sauromatus [vt ſua reciperet] omnes captiuos vel inuitus dimiſit. Quos cum accepiſſet Conſtans, duobus Cherſonitarum legatis apud ſe retentis, caeteros ad Sauromatum miſit; isque ad illorum aduentum e Lazorum regione quosdam vna cum ſuis deſtinauit, quibus Boſporus familiaeque traderentur. h).

Sub
Maximiano et reliquis imperatoribus vsque ad Marcianum nulla fit Lazorum mentio.

§. 7.

Imp. LEONE I.

a. C. 457 - 461. i)

Imp. LEONE I.

MAXIMA intercedente Romanis et Lazis cum Suanorum
gente controuerſia, cum Suani promte ad pugnam ineundam 7
ad primum ſignum concurrerent, Perſas quoque cupido belligerandi

5. CHRONICON PASCHALE p. 34.

e) Vide *Tzanica* §. 13.

6. CONSTANTINVS de Adm. Imperio p. 144-146.

f) Sunt anni imperii Diocletiani.

g) Locum integrum vide in *Sarmaticis* §. 6 - 13.

h) Reliqua vide in *Sarmaticis* §. 12. ſeqq.

7. PRISCVS in Excerptis de Legatt. p. 46.

i) Anni ab initio imperii Leonis, vsque ad a. v. imperii eiusdem. Vide infra §. 10. not. y.

a. C. 457-461.

Imp. randi inceſſit propter oppida, quae Lazi Suanis eripuerant k).
LEONE I. Itaque Lazus ad Romanum imperatorem legationem miſit l), ſibi auxilia mitti m) poſtulans ex militibus, qui Armeniae oram Romanis ſubiectam tuebantur, vt quia proximi erant, praeſto eſſent, ne, dum longinqua auxilia exſpectant, periculum incurrant, aut fruſtra ſumtibus atterantur, ſi forte accidat, dimicationis tempus produci, ſicut iam ante euenerat. Miſſa enim cum Heraclio valida auxiliariorum manu, Perſis et Iberis, quibuscum illi bellum, alio bello aduerſus alias gentes occupatis, cum grauis illi et moleſta eſſet commeatuum praeſtatio, auxilia remiſerat n). Sed rurſus in eum Parthis redeuntibus, Romanos reuocauit. Legati vero retulerunt, Romanos miſſuros ad eos auxilia et ducem.

§. 8.

8 ROMANI in Colchidem profecti, bello aduerſus Lazos decertant, nec multo poſt Romanorum exercitus ad ſua rediit.

Cum autem imperator denuo bellum repetere praepararet, conſilium habuit o), an eadem via inſiſtens, an per Armeniam Perſarum ditioni confinem, inde prius a Parthorum monarcha accepta, bellum inferret. Etenim cum Colchidis ora eſſet importuoſa, neque loca vadoſa praeternauigare poſſet, mare ſibi vndequaque infeſtum exiſtimabat.

§. 9.

k) καὶ σφοδρα ἐς την τȣ σηματος των Σȣανων συνισαμενων μαχην, καὶ Περσων δε ἐθελοντων ἀυτῳ πολεμειν δια τα Φρȣρια, ἁπερ των Σȣανων ἀφῃρηντο. Cantoclarus in Notis ad Priscum, p. 194. „Difficilis locus, et, cuius ſenſum niſi diuinando aſſequi poſſis. *Laziorum Sauromatum gentis*, qui habitant in receſſu paludis Maeotidis, meminit Herodotus in Thalia: forte *Lazi*. Etenim Colchis non multum inde abeſt. — Colchidem in duas partes diuidi, Stephanus auctor eſt, in *Mengreliam*, quae mare attingit et *Laziam*, quae inferius habitatur.

l) Gr. tantum πρεσβειαν ἐςαλλεν

m) Hic additur in Gr. παρα βασιλεως.

n) Της γαρ συν Ἡρακλειῳ ἀπεσαλμενης βοηθειας γαι [leg. κατα] Περσων και Ιβηρων, των ἀυτῳ ἐπαγοντων τον πολεμον προς ἑτερων ἐθνων τοτε ἀπασχοληθεντων μαχῃ, την συμμαχιαν ἀπεπεμψεν, αχαλλων ἐπι τῃ των τροφων χορηγια.

8. Ll. p. 73, 74.

o) Και οἱ ἀμφι τα βασιλεια παρεσκευαζοντο, βουλευομενοι.

p) Κατα γαρ θαλατταν ἀπορος αὐτοις ἠν ἐκ μιςετο τας δυςχωριας παραπλειν, ἀλιμενȣ της Κολχȣ τυγχανȣσης.

§. 9.

GOBAZES q) quoque legatos miſit ad Parthos et ad imperatorem Romanorum. Et Parthorum quidem monarcha, quia bellum illi erat cum Hunnis, quos Cidaritas vocabant, Lazos ad ſe confugientes reiecit r): — Romani reſponderunt s), ſe a bello ceſſaturos, ſi regnum aut ipſe deponeret, aut a filio reciperet. Nec enim fas eſſe, ſecundum antiquam regionis legem, duos ſimul dominari. Itaque oportere aut ipſum Gobazem, aut eius filium, regnare in Colchide, atque ita bellum ſolueretur. 9

Legatos Euphemius introduxit. Is magiſtri officiorum dignitatem adeptus, prudentia et eloquentia clarus, ſub Marciano imperatore in reip. adminiſtratione floruit, multosque praeclaros viros imperatori conſiliis adhibuit t), hic quoque Priſcum, ſcriptorem huius hiſtoriae, in partem curarum imperii vocauit. Gobazes v) igitur, ſibi delata optione, regni inſignia depoſuit, et elegit, cedere filio regnum. Et ad imperatorem miſit, quandoquidem vni ſolum iam pareret Colchidis regio, non illi amplius vsque eo ſuccenſeret, vt etiam arma inferret. Imperator vero iuſſit Gobazem in Romanorum regionem transgredi, vt eorum, quae ſibi facienda ſtatuiſſet, rationem redderet. Ille autem profectio-

q) Γωβαζης, Lazorum rex, vt ex inferioribus patet.

9. Id. p. 41. haec prioribus ſtatim ſubiungenda eſſe, res ipſa docet, et monet Valeſius in Notis ad Priſcum p. 209.

r) *Gobazes* (Γωβαζης, ita et infra) *legatos miſit ad Romanos, quibus Romani reſp.* cet.

s) In Gr. additur, τοις παρα Γωβαζȣ ϛαλεισι πρεσβεσιν.

t) Και τηδε λυθηναι τον πολεμον, Ευφημιος εισηγησατο, την τȣ μαγιϛρȣ διεπων αρχην. ὃς ἐπι συνεσει και λογων ἀρετη δοξαν ἔχων, Μαρκιανȣ τȣ βασιλεως την των πραγματων ἐλαχεν ἐπιτροπην. Και πλειϛων των ξυβȣλευθεντων ἐκεινῳ καθηγητης ἐγενετο. Haec ita vertit Valeſius: *Vt autem alter tantum, aut Gubazes, aut filius eius apud Colchos regnaret* [eoque pacto *bellum componeretur* omiſit Valeſ.], *Euphemius, magiſter officiorum, conſilium dederat. qui et prudentia et eloquentia praeſtans cuncta adminiſtrabat, ac multorum praeclare factorum et conſultorum auctor Marciano Auguſto fuit* cet.

v) Γωβαζης hic ſemel per σ ſcriptum.

Imp. LEONE I.

a. C. 457-461.

fectionem minime abnuit. At Dionyſius, fide prius accepta ab eo, qui pridem in Colchidem dirimendarum cum Gobaza controuerſiarum gratia miſſus erat, ſe nihil, quod perfici non poſſet, promiſiſſe, legatione functus eſt x), et de rebus, quae in contentione erant, conuenerunt.

§. 10.

a. C. 461. y)

10 POST incendium ciuitatis, quod accidit ſub Leone, Gobazes venit Conſtantinopolin cum Dionyſio, ſtola Perſica indutus et Medorum in morem ſatellitibus ſtipatus. Hunc imperator excepit, et primum quidem, rei nouitate commotus, auerſatus eſt. Deinde ad aequitatem delapſus, et eum comiter amplexum dimiſit. Chriſtianorum enim ſymbola oſtentans, blanda oratione eum demulſit, et ſermonum illecebris cepit z).

Sub
Leone II. Zenone, Baſiliſco et Anaſtaſio I. a)
nulla ſit Lazorum mentio.

§. 11.

x) Διονυσιος [f. leg. Διονυσιον] δε, τον ἐς την Κολχιδα παλαι διαπεμφθεντα, της τε αὐτε Γωβαζε διαφορας ἑνεκα πιστιν δωσοντα ᾐτησεν, ὡς οὐδεν αντιπεσον. διο δη ἐς την Κολχιδα Διονυσιος ἐστελλετο.

10. Id. p. 43, 44.

y) Incendium, cuius Priſcus meminit, Baſiliſco et Hermenerico coſſ. a. 464. contigiſſe e Marcellini Chronico monet Valeſius p. 209. idem vero a. v. imperii Leonis indict. 15. d. 2. Septembr. CP. contigiſſe refert Theophanes p. 96.

z) Ὁν οἱ ἀμφι τα βασιλεια δεξαμενοι, προτερον μεν τε νεωτερισμε κατεμεμψατο [f. leg. κατεμεμψαντο], ἐπειτα δε φιλοφρονησαμενοι ἀπεπεμψαν. εἷλε γαρ αὐτες τη τε θωπεια των λογων, και τα των Χριστιανων ἐπιφερομενος συμβολα.

a) Sub hoc imperatore haec habet Suidas in Eclogis hiſt. de rebus Byz. p. 33. *Sub hoc etiam* [Anaſtaſio] *graues afflictiones ab illis, qui Lazici vocabantur excitatae Libycas vrbes inuaſerunt.* Quos in Libya narret Lazicos Suidas, me neſcire, fateor.

§. 11.

Imp. IVSTINO I.

Imp. IVSTINO I.

a. C. 520, 521. *b)*

ab oratoribus [a Cabade, Perſarum rege, de pace et filio Choſroë a Iuſtino adoptando Conſtantinopolin miſſis] — cum alia multa de rebus inter ipſos controuerſis dicta ſunt, tum illud ſubiecit Seoſes [oratorum vnus], Colchidem, vulgo hodie Lazicam, a Romanis teneri, iniqua vi Perſis ereptam, legitimis iam olim dominis. Excanduere, his auditis, Romani, indignum rati, de Lazica etiam a Perſis moueri litem. — 11

Ad Cabadem poſtea Mebodes Seoſem detulit, quod, inducta ex compoſito, praeter domini ſui mandatum, mentione de Lazica, pacem diſturbaſſet.

§. 12.

a. 5. imp. Iuſtini *d)*

a. C. 52?. *c)*

a) OLYMPIADIS CCCXXV. anno IV. indict. XV. Symmacho et Boëthio coſſ. — TZATHIVS, ZAMNAXIS, Lazorum regis, filius, 12

a) THEOPHANES, ANASTASIVS: *Anno quinto imp. Iuſtini, Cabadis viceſimo octauo — Tzathus* (Τζαθος) *Lazorum rex, regni Perſarum deſertor factus, Cabade regnante atque adeo ipſum* (τον Τζαθον, habet etiam Anaſt. nomen) *amante, vt in Lazorum regnum eum extuliſſet, ad Iuſtinum Byzantium veniens, Chriſtianum fieri et ab eo Lazorum regem renunciari rogauit imperatorem. Hunc imperator benigne acceptum baptiſmi lumine illuſtrauit, et filium declarauit. Romanam vero duxit vxorem, Nomi-patricii-neptem, nomine Val. — creatus rex.* (*Rom. — rex* deſunt apud Anaſt.) *Diſceſſit ille redimitus corona — candida ornatus, cui ſuperius tabula ex auro fuit adſuta, in quo Iuſtini imperatoris imago coloribus acu ductis depicta erat — cohoneſtatus, domum reuerſus eſt.* (*cui-reuerſus eſt* deſunt apud Anaſt.). CEDRE-

11. PROCOPIVS de B. P. p. 32.

b) Hoc anno, a. III. imperii Iuſtini Cabadem de filio Choſroë a Iuſtino Aug. adoptando CPlin legatos miſiſſe, refert Theophanes pag. 143.

12. CHRONICON PASCHALE p. 332, 333. Theophan. p. 144. Anaſt. p. 57. Cedren. T. I. p. 364. Zonar. T. II. p. 59.

c) Annus orae Chron. Paſch. adſcriptus.

d) Hunc annum habent Theophanes, Anaſt. et Cedrenus, non vero Symeon Logoth., vt Cangius ad h. l. monet.

Imp. a. G. 522.

IVSTINO I. filius e), ſimulac obiit pater Zamnaxes, confeſtim profectus eſt Conſtantinopolin ad religioſiſſimum imperatorem Iuſtinum, ſeque ei totum commendauit, illum deprecatus, vti ſe Lazorum regem ab ipſo Romanorum imperatore creatum ac Chriſtianum effectum renunciaret, ne, ex more a Perſarum rege inauguratus, veluti ſubditus et ab illo rex dictus, ſacrificia facere aliosque omnes Perſarum cultus exſequi cogeretur. Erat autem ea tempeſtate Perſarum rex Cauades: et apud Perſas ea inualuerat conſuetudo, vt, Lazorum rege defuncto, ab rege Perſarum, qui tum rerum potiebatur, alius, qui ex Lazorum gente eſſet, rex iis daretur.

Suſceptus itaque ab imperatore Iuſtino Tzathius, ac Chriſtianus effectus, vxorem duxit Valerianam, feminam Romanam, Onini f) patricii et ex-curapalatii g) neptem: quam ſecum in regionem ſuam abduxit, cum antea creatus fuiſſet et coronatus, Lazorum rex ab imperatore Iuſtino: geſtans diadema h) Romanorum et chlamydem candidam holoſericam i), habens etiam loco purpurae tabulam auream regiam k), in cuius medio effi-

NVS, ZONARAS: *Anno quinto* [imperii Iuſtini] *Tzathus* Laz. rex (βασιλεὺς. Zon. ἀρχηγὸς) cum a Perſico regno defeciſſet, Byzantium venit (Zon. *et ad Iuſtinum ſe contulit*) *petiitque Chriſtianus fieri et a Iuſtino Lazorum rex ſalutari. Iuſtinus id laeto animo fecit, eumque filium ſuum appellauit, nobilemque Romanam vxorem dedit, quam ille laetus in ſuam regionem abduxit, multis donis affectus* (Zon. *et pro imperatoris filio baptizatus et rex Laz. ſalutatus, ducta vxore ſenatoris cuiusdam filia, in ſuam prouinciam rediit*).

e) Τζαθιος ὁ υἱος Ζαμναξε, τε Λαζων βασιλεως. Cangius in Notis ad h. l. Ita hic et infra Cod. Vatic. et editio Scaligeri. Perperam Rader. Ζαμναξε.

f) Ὀνινε Theophanes in Edit. Ὁμε, Cod. Vatic. vero Νομε, in quo etiam pro Οὐαλεριανην legitur Οὐαλεριαν. Vid. Var. lect. Theoph. p. 52.. Secundum Cangium vero ad h. l. Οὐελαριαν. quod operarum error eſſe videtur. Oninum in Chronico MS. Symeonis Logoth. Ρωμον vocari, Cangius monet.

g) Τε ἀπο Κεροπαλατων.

h) ϛεφανον.

i) χλαμυδην ἀσπρον ὁλοσηρικον. Theophan χλανυδα βασιλικην ἀσπρην.

k) ἀντι πορφυρε χρυσουν βασιλικην ταυλιν. Theoph. tantum ἐχουσαν ταυλιν χρυσην.

a. C. 522. *Imp.* IVSTINO I.

ſcta erat imaguncula caerulea pectoralis imperatoris Iuſtini, et tunicam albam reticulatam opere aureo plumario regio, habentem ſimiliter eiusdem Iuſtini imperatoris imaginem l). ipſius vero cothurni m), iuxta gentis ſuae ritum, ruſſei erant coloris, more ſcilicet Perſico margaritis diſtincti et exornati; quemadmodum etiam illius zona vnionibus interſtinguebatur. Multis porro donis ab imperatore Iuſtino cohoneſtatus eſt, ac vxor eius Valeriana, vt quae plane coacta, vel certe impulſa, nupſerat, in aliena regna profectura.

§. 13.

β) Coades n) vero, *) ſeu Cauades o), Perſarum rex, rei geſtae certior factus, imperatori Iuſtino haec per legatum nunciauit: „ Cum amicitia paxque inter nos hactenus tractata ſit ac

firma-

β) THEOPH. ANAST.: *De his Cabades, Perſ. rex certior factus, — moliris; hominesque Perſarum ſupra hominum memoriam omnem dominio ſubditos tibi recipis „. Imperator in aduerſum ſcribit: „ Nullum — liceret, et ad Deum omnium rerum conditorem acceſſum haberet, rogauit. Illum itaque baptiſmo luſtratum in propriam ſibi regionem ſubinde remiſimus: Ab eo tempore — intercesſere.* CEDREN. ZON.: *Cabades autem — moliris, et Perſarum imperio ſubiectos tibi adſciſcis. — Chriſtianus fieret, verumque Deum agnoſceret —.* reliqua vt Theophanes. ZONARAS: *Quae res diſſidii inter Perſas et Romanos denuo cauſa exſtitit, quod Romanorum imperator illorum ſubditos ad ſe pelliceret.*

l) ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ φηθάριν ἀληθινὸν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου, καὶ στιχάριν ἄσπρον παραγαύδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλουμία βασιλικά, ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου. Theoph. ἐν ᾧ ἐκ κεντητοῦ ἐγκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάριν ἄσπρον ἔχον πλουμία χρυσᾶ καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως. Agathias p. 90. ornatum regum Lazicorum ſimili modo deſcribit. vide infra ʃ. 98.

m) τὰ τζαγγία.

n) Κωάδης, ſupra Καυάδης, apud Theoph. Καβάδης, Cedr. Καβάδης. Zon. Κουάδης.

*) Addit haec interpres.

o) εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης. Theoph. αὐστης.

Imp. a. C. 522.

IVSTINO I. firmata, hoſtilia tamen moliris. En Lazorum regem, mihi ſubditum ipſemet inaugurasti, cum ſub Romanorum provincia nunquam, ſed ab omni hominum memoria ſub Perſarum dominatione extiterit„. Ad haec Iuſtinus imperator reſpondit: „Neminem ex iis, qui regno tuo ſubiecti ſunt, vel excepimus, vel acciuimus; ſed cum quidam, Tzathius nomine, in terras noſtras veniſſet, pedibus noſtris aduolutus, enixe nos deprecatus eſt, vti ab impura quadam et pagana religione, impiisque ſacris, et malorum daemonum praeſtigiis expiaretur, ac Chriſtum profiteri ſibi liceret, aeterni ac coeleſtis Dei et conditoris vniuerſi virtutem et maieſtatem obteſtatus, hunc, ad meliorem religionem tranſire volentem, vt verum Deum agnoſceret, impedire non decebat. Vnde Chriſtianis ſacris initiatum coeleſtibusque myſteriis dignatum, in ſuam regionem remiſimus„.

Hinc inimicitiae deinceps inter Romanos et Perſas interceſſere.

§. 14.

a. C. 521 - 527.

IBERVM p) Aſianorum ſedes portas Caſpias contingunt a
13 Septentrione, ſiniſtra Lazicam ab occaſu q). — [Gurgenes eorum rex, defectione a Perſis facta, cum in fidem Iuſtini conceſſiſſet; hic miſit] in Lazicam Petrum ducem cum Hunnis aliquot, vt ſociis armis pro virili iuuaret Gurgenem. — Gurgenes vero animaduertens, ſibi vires tenuiores eſſe, quam vt poſſet Perſarum impetum ſuſtinere —, cum Ibera omni nobilitate — fugit in Lazicam. — Deinde Byzantium conceſſerunt Iberes.

§. 15.

Petrum reuocauit imperator, et, Lazis limites ſuos tueri praeſidio recuſantibus, Irenaeum ducem cum copiis miſit. Primum

13. PROCOPIVS de B. P. p. 33, 34.

p) His praemittit Procopius: *Continuo poſt* [irritam legationem, cuius ſupra §. 11. facta eſt mentio] *cum maxime vellet Cabades in fines Romanorum irrumpere, minime potuit, ſuborto hoc impedimento. Iberum Aſianorum* cet. vt ita haec noſtra ad a. C. 521. circiter referenda eſſent, ſed Procopius p. 35. aliquanto poſt fato functum Iuſtinum ait.

q) Locum integrum vide in *Ibericis* §. 11. 12.

murum in Lazicam ex Iberia aditum inſident caſtella duo, quorum cuſtodiae intenderant ab aeuo indigenae, quamuis ſumma inopia confliĉtarentur. Nam nec frumentum ibi, nec vinum, neque aliud quidquam ad victum mitiorem ac commodum prouenit, immo vero neque aliunde, niſi per baiulos importari viarum anguſtiae patiuntur. Panico, quod illic progignitur, aſſueti Lazi, eo vitam tolerare poterant. Amotis inde his ſtationariis, iuſſit Auguſtus caſtella a Romanis militibus cuſtodiri: quibus initio quidem Lazi, aegre licet, portabant; ſed poſtea detrectarunt eiusmodi miniſterium. Quamobrem caſtella deſeruerunt Romani; Perſae nullo negotio [ea] occuparunt. Et haec quidem acta in Lazica.

CAPVT II.

CAPVT II.

Bellum Tzathio a Perſis, quod ſe Romanis adiunxiſſet, illatum, pax; Lazorum ad Perſas defectio; Petra a Perſis expugnata; ab a. C. 528-545.

Imp. IVSTINIANO I.

a. M. 6020. a. C. 520. a. 1. imper. Iuſtiniani.

§. 16.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 528.

14 *a*) OLYMPIADIS CCCXXVII. anno primo, indict. VI. Iuſtiniano Auguſto III. ſolo coſ. — Perſae Tzathio *a*), Lazorum regi, bellum intulere, quod Romanis ſe adiunxiſſet. Tzathius autem ad imperatorem Iuſtinianum legatum miſit, petens ab eo ſibi auxilium ex Romanis ſubmitti. Miſitque idem Iuſtinianus imperator exercitum et tres magiſtros militum, Beliſarium,

a) THEOPHANES: *Eodem etiam anno* [vid. marg.] *Perſarum rex Tzathum Lazicum, quod in Romanorum partes tranſiiſſet, bello laceſſiuit. Porro Iuſtinianus imperator militares copias in eius auxilium et magiſtr. — Cyricum et Petrum miſit, qui inito proelio inferiores euaſerunt. Quare indignatus — inuidia certam prodidiſſent victoriam. Ipſis reuocatis, Petrum notarium mil. magiſtr. — cecidit.* CEDRENVS: *Eod. a.* [*a. M. 6021. a. C. 527.*] *— Tzathum, quod — miſit, qui cum in bello gerendo mutua inuidia transuerſi agerentur a Perſis victi ſunt. Hoc aegre ferens Iuſtinianus, reuocatis illis, Petr. not.* — reliqua vt Theophanes.

14. CHRONICON PASCHALE pag. 995. Theophan. p. 148, 149. Cedr. T. I. p. 366, 367.

a) Τζαθιῳ, Theoph. Τζαθῳ, ſed ibi Cod. Pal. Τζαθεῳ. Vid. Lect. Var. Text. Theoph. p. 525.

a. C. 528.

Imp. IVSTINIANO I.

ſarium, Cerycum b) et Irenaeum, Pentadiae filium c): commiſſoque proelio, multi ex Romanorum copiis cecidere. Indignatus vero contra duces Iuſtinianus imperator, quod ex inuidia ſeſe mutuo prodidiſſent, et alter alterius conſilia regi detuliſſet, iis exauctoratis, Petrum, magiſtrum militum et ex-notario imperatoris d), miſit, qui, iis remotis, ſumtaque copiarum praefectura, vna cum Lazis Perſas aggreſſus, multos ex iis cecidit e).

§. 17.

b) **Κηρυκον.** Theoph. et Cedr. **Κυρικον.** Cod. Peyrez. et Barbar. **Κηρυκον.** Vid. Lect. Var. Textus Theoph. p. 525.

c) *Ειρηναιον τον Πενταδιας.* Illum forte, quem a Iuſtino in Lazicam, illius fines aduerſus Perſas tuiturum, miſſum eſſe, Procopius dixit. vide ſupra *§. 15.* Irenaei *τȣ Πενταδιας* meminit rurſum auctor Chron. Paſch. p. 336. a. III. Iuſtiniani.

d) *τον απο Νοταριων τȣ βασιλεως.* Fuit enim primitus hic Petrus Iuſtini *γραμματευς*, vt ait Procopius. lib. II. [c. XV.] de Bello Perſ. [non *Gotth.* vt in Notis Cangii eſt], vbi eius fortunam et in Lazica geſta attingit.

e) Cangius in Notis in Chron. Paſch. p. 592. Belli Lazici meminit Procopius Lib. I. Perſic. c. VII. [potius c. XII. p. 34. vide ſupra *§. 15.*] quo loco ſcribit, Lazis milites [leg. *limites*] ſuos aduerſus Perſas tueri renuentibus, Irenaeum eo cum copiis a Iuſtino miſſum, cum Iberes ab ipſis Perſis bello petiti, eorumque impetus ſuſtinere minus idonei, in Lazicam ſeſe recepiſſent. Quod quidem ſub exitum imperii Iuſtini refert [p. 35.], proinde poſt inaugurationem Tzathi Laz. regis, anno IV. vel V. imperii Iuſtini factam [vid. *§. 12.*] Tzatho ſucceſſit Gubazes, quem Romanae femnae filium fuiſſe ait idem Procopius L. IV. Gotth. c. IX. [p. 586. vid. infra *§. 51.*], Tzathi ſc. et Valerianae, cuius ſupra ſcriptor meminit. Hunc Agathias L. II. p. 56. vt et Lazos omnes Iuſtiniano *κατηκοȣς οντας και ευνȣς, και τα ες Θεον ομογνωμονας* fuiſſe ait [vid. infra *§. 72.*]: quo quidem caeſo *Τζαθης* illius iunior frater Byzantium veniens, *την τε πατρωαν αρχην και τα ταυτης παρασημα προς των βασιλεως Ρωμαιων, ήπερ εκ παλαιȣ νενομιςαι*, accepit. Proinde Tzathus, cuius hic mentio fit, prior ille debet intelligi, quem in regem Laz. inaugurauit Iuſtinus, cui Gubaſes F. ſucceſſit. —

Imp. IVSTINIANO I.

§. 17.

a. C. 532.

a. 6. imp. Iuſtiniani *f*)

15 [CABADE, Perſarum rege, defuncto, legati Romanorum eius ſucceſſorem Choſroëm ad fluuium Tigrin adierunt, multisque erga eum] blanditiis vſi ſunt, quae legatos Romanos minime decebant. Hac arte cicuratus et delinitus Choſroës, pacem perpetuam ſpopondit —: Lazicae tamen caſtella negauit ſe redditurum; quamuis aequum eſſe diceret, ſe a Romanis Pharangium et Bolum caſtellum recipere. — Omnia probarunt, rataque habuerunt legati, praeterquam vnum: quod nempe ad Lazicae caſtella attineret, negarunt, ea ſe remittere prius poſſe, quam ſuper his Auguſti mentem accepiſſent. Ad id placuit Rufinum, [vnum e legatis] mitti Byzantium, eiusque reditum collegas opperiri. — Poſteaquam Byzantium Rufinus peruenit, conditiones, quibus Choſroës finem bello imponere volebat, propoſuit imperatori: qui tum illis aſſenſus, pacem componi iuſſit. — [Legatis Niſibin, vt pacem ſancirent, profectis,] interuenerunt tali rerum articulo litterae Iuſtiniani, ſuo in Lazicae caſtella iure deceſſiſſe, iam poenitentis, et oratoribus diſerte mandantis, ne Perſis ea concederent: id vero Choſroëm a ſtudio pacis auertit. — [Hermogene iterum ad Choſroëm legato miſſo, pax tandem perpetua compoſita eſt, et] Perſae Romanis Lazicae caſtella tradiderunt.

§. 18.

a. C. 539.

a. 13. imp. Iuſtiniani.

16 [ARMENII defectionem meditantes, ad Choſroëm legatos mittunt. qui in oratione ad eum habita inter alia] Quae indignitas eſt [inquiunt] naturae rerum contraria nec verbis facile explicabilis, ducem Romanum praepoſuit [Iuſtinianus] miſerorum Lazorum regi. — Si vis diſcere, qualem ſe ſuis praebeat clientibus

15. PROCOPIVS de B. P. p. 64-66.

f) Hoc anno pacem factam ait Procop. de B. P. p. 65. Vide et p. 86. in Epitome libri I. de bello Perſ. vbi haec leguntur: *Conſtituta pactaque pax illa perpetua* [Perſas inter et Romanos], *imperante ſextum iam annum Iuſtiniano. Per eam Romani pecunias, Pharangium et Bolum arcem Perſis reddiderunt, et hi viciſſim Romanis in Lazorum finibus oppida.*

16. Id. ibid. p. 93, 94.

tibus Iuſtinianus; vicinum in nobis Laziſque infelicibus exemplum habes *g*).

§. 19.

a. C. 539-545. *h*)

BELISARIVS [ex Italia reuocatus, et ad bellum Perſicum miſſus] cum ſuis ibat magnis itineribus, anteuertere Choſroi maturans, priusquam denuo in Romanorum fines irrumperet. 17

β) Interea Choſroës exercitum in Colchidem duxit *i*), Lazorum impulſu ac ſuaſione, iſtam ob cauſam. Principio Lazi Colchidem incolebant, Romanis quidem ſubditi: immunes tamen neque aliud exhibentes obſequium, niſi quod, rege mortuo, Romanus imperator principatus inſignia deſignato ſucceſſori mittebat: qui ſubditorum armis fines ſuos, ne e contermino Caucaſo Hunni hoſtes per Lazicam in prouincias Romanas erumperent, diligenter cuſtodiebat; idque ſine ſtipendiis, ſine auxiliis Romanorum: quorum nec ipſi erant in bellicis expeditionibus ſocii. Mari commercium cum Romanis, qui Pontum incolunt, exercebant. Nam quia nec ſal, nec frumentum neque alia ad victum commoda illis ſuppetunt, coria, pelles, mancipia rebus ſibi neceſſariis permutabant.

β) THEOPHANES: *Anno XXVII. imperii Iuſtiniani — Lazi a Romanis deficientes, ob Ioannis eorum praefecti auaritiam, atque iniuſtitiam, ad Perſas transfugere, ſed iterum intra eundem annum ad Romanorum partes rediere; et expulſis Perſis Romani caſtrum Petram cepere.*

g) Legatione Armeniorum expoſita, pergit: *Erat autumnus, agebatque annum imperii XIII. Iuſtinianus.*

17. PROCOPIVS de B. P. p. 123-126. Theoph. p. 194.

h) Beliſarius a. quinto Belli Goth. ex Italia reuocatus eſt, teſte Procopio de B. G. p. 464. a. XXIII. vero imperii Iuſtiniani, ſeu anno IV. induciarum, quas Romani cum Perſis [a. XIX. imperii eiusdem imperatoris] in quinque annos fecerant, exeunte, Perſae rurſus e Lazica diſcedere ſunt coacti, Vid. Procop. de B. P. p. 170. coll. p. 160.

i) Horum iam meminit Procopius de B. P. p. 67. *Poſt tandem Choſroës cum magno exercitu in Colchidem irrupit: quam ego expeditionem proximo libro complector.* — et paulo inferius, *ſub reditum e Colchide, Chanarangi ſcribit.*

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 539-545.

Poſtea vero quam Gurgeni Iberiae regi ea, quae in ſuperiore libro retuli, contigerunt; verſari in Lazica coepere Romani milites. qui quidem his barbaris oneri erant, ſed maxime dux Petrus, homo in obuium quemque facile iniurioſus k). — Deinde Iuſtinianus Auguſtus cum alios duces miſit in Lazicam, tum Ioannem cognomento Tzibum, hominem obſcuro atque ignobili loco natum et ducis munus hac vna commendatione adeptum, quod ſupra mortales omnes inſignite improbus nullam non calleret iniuſtae pecuniae viam. Hic Romanorum Lazorumque res labefactauit prorſus ac miſcuit. Idem Iuſtinianum Aug. perpulit, vt in Lazica maritimam vrbem, cui nomen inditum Petrae, conderet: vnde tanquam ex arce imminens, Lazorum fortunas agebat ferebatque. Inſtitoribus enim nec ſal, nec caeteras merces, quae Lazis neceſſariae videbantur, in Colchidem aduchere, neque aliis inde emere per illum licebat. Sed Petrae inſtituto, vt vocant, monopolio, ipſe propola ac totius negotiationis curator erat, mercans omnia, ac poſtmodum non ſolito, ſed quanto poterat, pretio diuendens Colchis. Id vero grauiſſime ferebant barbari, quod Romanus miles nouo more apud ipſos commoraretur.

§ 20.

Quae cum illi diutius tolerare non poſſent, in Choſrois et Perſarum fidem conferre ſe decreuerunt. Sine mora, Romanis inſciis, legatos, qui rem tranſigant, mittunt, his mandatis inſtructos, vt, cum a Choſroë fidem acceperint, nunquam ipſum Romanis Lazos traditurum inuitos, patriam repetant ſuccincti Perſarum exercitu.

Igitur vbi illi peruenerunt in Perſidem, clam ad Choſroëm introducti, his fere verbis diſſeruerunt: „Si quos vnquam ſuorum quodammodo deſertores et alienis plane hominibus deditione indecora addictos benigna ſors libentiſſimos ad priſtinos amicos reduxit; tales, rex maxime, eſſe Lazos exiſtima. Certe Colchi ſuperio-

k) Hic omiſſa ad haec fere redeunt. Petrus erat Arzanene oriundus, poſt Amidam captam, a Iuſtino in ſeruitutem abſtractus, ei ſcribae loco fuit, donec ab eodem imperii iam potito dux (ςϱατηγος) creatus eſt.

perioribus ſaeculis, cum eſſent Perſarum ſocii, vt in eos beneficia contulere plurima, ſic ab iisdem viciſſim accepere: quorum et nos multa conſignata litteris monumenta habemus; multa item etiamnum in tua regia aſſeruantur. Dein tamen maiores noſtri, ſeu a vobis deſpecti, ſeu cauſa inducti alia quapiam (neque enim nobis adeo explorata res eſſe poteſt), cum Romanis foedus percuſſerunt. Nos autem iam cum rege Lazicae Perſarum poteſtati atque arbitrio nos regionemque noſtram permittimus, et vos rogamus, vt hac in cauſa noſtra excutienda rationem ſequamini. Si nulla a Romanis violati iniuria, ſed per malitiam ad vos transfugimus, ſupplices hinc quamprimum repellite, hac ſuſpicione incenſi, vobis quoque Colchos aliquando infidos fore. Ex illo enim, quo ſoluta eſt amicitia, modo, qualis futura ſit, quae cum aliis iungitur, apparet. Sin autem verbo tenus Romanorum amici, re ipſa mancipia, et fida tamen, ab iis indigniſſime ſumus habiti, quibus vt tyrannis ſeruimus; nos, ſocios quondam veſtros, accipite, et quibus amicis antea vtebamini, nunc ſeruos habetote. Tyrannidem ſic a vicinis in nos exortam odio proſequimini, vt poſtulat aequitas, quam Perſae ex more et inſtituto patrio tueri ſolent. Nec vero, ſi quis nihil iniuſte faciat, continuo is iuſtus fuerit, niſi idem ab aliis affectos iniuria ſoleat vindicare, cum poteſt. Iam res petit, vt pauca de multis, quae in nos committere auſi ſunt Romani deteſtabiles, delibemus. Regi quidem noſtro, relicta principatus vmbra, omnem agendi poteſtatem eripuerunt, vt famuli vicem ſubeat rex, ducem timens ſibi imperantem. Nobis vero impoſiti ſunt ſtationarii magno numero milites; non quo hoſtilem vim a noſtra regione prohibeant; (quandoquidem, ſi Romanos ipſos excipias, nemo nos finitimorum infeſtat) verum vt, nobis tanquam in cuſtodia clauſis, facultates ipſi noſtras poſſideant. Quas vt compendioſiori via auferrent; vide, rex, quid de annona cogitarint. Quae apud ſe habent ſuperuacanea, obtrudunt Lazis, atque emere inuitos cogunt: quicquid autem fert Lazica ad ipſorum vſum accommodatiſſimum, id ſibi venundari, in ſpeciem ſcilicet, a nobis volunt, vtrarumque mercium indicatione eorum, qui nobis praeſunt, conſtituta arbitrio. Itaque annona pariter atque auro nos exhauriunt, ſub honeſto quidem commercii nomine, ſed reuera per vim quantam

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 539 - 545.

maximam poſſunt, dux, qui nobis imperat, propola eſt, ac ſui muneris poteſtatem ad id conuertit, vt inopiae noſtrae quandam veluti mercaturam faciat. Atque haec noſtrae defectionis cauſa cum vera ſit, a ſe ſtantem habet aequitatem. Iam quot commoda ad vos peruentura ſint, ſi Lazorum preces admiſeritis, paucis indicabimus. Primum imperio Perſicō regnum adiicietis antiquiſſimum, et maiorem inde ditionis amplitudinem obtinebitis. Tum per noſtram regionem in partem et communionem venietis Romani maris: vbi ſi naues aedificabis, o rex; facilis tibi ad Byzantinum vsque palatium curſus erit: nullus enim interiectus eſt obex. Huc accedit, quod liberum vobis erit confines barbaros ad Romanum imperium populandum quotannis laxare. ſiquidem ſcitis, ipſis Lazicam, Caucaſiis montibus obiectam, munimenti inſtar fuiſſe hactenus. Quare haud ſani eſſe conſilii credimus, poſtulata repudiare, vbi aequitas ducem, vtilitas comitem ſeſe offert,,.

Hactenus legati.

§. 21.

Quorum oratione oblectatus Choſroës, pollicetur, laturum ſe Lazis opem. Tum ex legatis quaerit, poſſitne cum magnis copiis in Colchidem penetrare? audiſſe ſe multos qui dicerent, difficiles admodum vel expedito viro habere aditus illam regionem, quippe abruptiſſimam ac per longiſſimos tractus denſis opacisque ſiluis veſtitam. Ii vero, facilem omnibus Perſarum copiis fore viam, affirmarunt, ſi eſſent, qui exciderent arbores, atque in praecipitia et confragoſa loca immitterent: ſe duces futuros itineris, et Perſis nauaturos praeuiam illam operam, promiſerunt. Hac ſententia erectus Choſroës magnum exercitum colligit, ornatque expeditionem, tecto Perſis conſilio, praeterquam iis, quos in conſcientiam arcanorum aſciuerat: ac legatis iniungens, ne cui propoſitum aperiant, fingit, ſe Iberiam, componendarum ibi rerum gratia, petere; cum rumorem ſparſiſſet in vulgus, Hunnos illis in oris regnum Perſicum inuaſiſſe.

§. 22.

18 VBI Choſroës et Medorum exercitus, Iberia tranſita legatis ducibus fines Lazicae attigerunt; nemine moram inferente ex-

ciden-

18. PROCOP. de B. P. p. 128-130.

cidentibus arbores, quarum denſitate maxima et proceritate opacabantur locorum illorum praecipitia, et agminibus aditus praecludebatur, in derupta et auia eas proruebant, facilemque ſternebant viam [i]. Iamque in mediam Colchidem, poëticis de Medea et Iaſone commentis celebrem, peruenerant, cum adfuit GVBAZES, Lazorum rex [k], et Choſroëm, Cabadis filium, vti dominum adorauit, ſe et regiam totamque Lazicam ei dedens.

§. 23.

Eſt Petra vrbs maritima Colchidis ad littus Ponti Euxini, quam Iuſtinianus Aug., cum eſſet locus ignobilis, muro omnique apparatu muniit, ac ſplendidiſſime ornauit. Poſtquam, hic Romanum praeſidium cum Ioanne eſſe, audiuit Choſroës, cohortem et ducem Aniabedem [l] eo miſit, vt primo aditu vrbem caperent. Ioannes, eorum aduentu cognito, edixit, ne quis pedem efferret moenibus, nec ſe hoſti e pinnis proderet: milites omnes diſpoſuit ad portas armatos, et ſilentio continere ſe ita iuſſit, vt nec ſonum ederent, nec vocem vllam. Ergo muris admoti Perſae, cum hoſtile nihil cernerent, nihil audirent; Romanorum fuga vacuam relictam vrbem putarunt. Quare propius circumfuſi moenibus, eaque defenſoribus carere rati, ſcalas expediunt. Nullum adhuc neque oculis, neque auribus accipientes hoſtis indicium, de praeſenti rerum ſtatu certiorem faciunt per nuncios Choſroëm. Hic, miſſa copiarum parte maxima, vt muros vndique inuaderent, mandauit: cuidam etiam duci praecepit, portam ariete verberaret. Ipſe in tumulo, qui oppido proxime imminet, ſpectator ſedebat; cum ecce aperta repente porta improuiſi erumpunt Romani, factoque impetu, non paucos, et eos maxime, qui ad arietem collocati fuerant, caedunt: caeteri vix cum duce fuga ſe proripuerunt. Ira inflammatus Choſroës, Abeniamidem [m], quod a Ioanne

i) De hac re Procop. de B. G. p. 601. *Merito quis miretur laborioſam Perſarum induſtriam; qui viam ex Iberia ad Colchos — ita complanarint, vt elephantos etiam, quotquot volunt, ad bellum agant.*

k) Γȣβαζης ὁ Λαζων βασιλευς.

l) Ανιαβεδην. infra Αβενιαμιδης vocatur.

m) Αβενιαμιδην. ita et infra.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 539 - 545.

Ioanne propola ac plane imbelli homine aſtu bellico victus eſſet, ſuffixit cruci. Quidam, non Abeniamidem, ſed illum, qui arietantibus praeerat, ea poena affectum, tradunt.

§. 24.

Tum ſe Choſroës cum omni exercitu mouit, et proxime muros Petrae caſtra metatus, illam circumſedit. Poſtero die circumiens ipſe moenia explorauit, eaque haud adeo valida eſſe coniiciens, oppugnare conſtituit. Tum, accito vniuerſo exercitu, rem aggreditur, et cunctos in muri pinnas mittere ſagittas iubet. Interea Romani propugnatores machinis ac miſſilibus cuiusquemodi vtebantur. Atque initio quidem Perſae, quamuis creberrima tela iacerent, parum tamen Romanos laedebant; cum ab iis ipſi, quippe deſuper appetiti, grauiſſime laederentur. At deinde (nimirum Petra in poteſtatem Choſroïs neceſſario ventura erat) caſu quodam Ioannes, accepta in collo plaga, interiit: vnde caeteris Romanis obrepſit incuria rerum omnium. Iam nox ingruebat: quocirca barbari in caſtra ſe receperunt.

§. 25.

Poſtridie cuniculum ad murum hoc modo moliti ſunt [Perſae]. Vrbs Petra hinc a mari, inde a praeruptis ſcopulis, qui vndique eminent (vnde et nomen ipſi obtigit), inacceſſa, vnum admodum habet in plano aditum, eumque haud ita latum: vtrinque enim ingentes ac praecipites cautes impendent. Qui vrbem condiderunt, vt ne ea parte expugnari poſſent moenia, prouidentes, ab altera earum rupium, quae aditui imminent, muros longos ad alteram duxerunt: quibus in extremis binas turres non vſitato more aedificauerant; ſed hac ratione. Medium aedificii ſpatium non inane reliquerant: verum a ſolo in magnam altitudinem turres grandium ſaxorum compage ſolidas extulerant, vt nec ariete nec vlla alia machina quaſſarentur. Eiusmodi ſtructura erat murorum Petrae.

Perſae autem clam acto cuniculo in turrium alteram penetrarunt, et magna lapidum egeſta vi, eorum loco ligna ſuppoſuerunt, quibus paulo poſt ignem ſubiecere. Breui ſurſum prorumpens flamma dirupit lapidum robur, ac turrim totam concutiens dere-

a. C. 539-545. *Imp.* IVSTINIANO I.

derepente euertit: vix vt Romani, qui in illa erant, paratam fraudem tanto ante ſpatio deprehenderint, quantulum ſatis fuit, vt ruina minime inuoluerentur, et fuga elapſi muris vrbis ſeſe committerent. Iam hoſtibus in plano moenia oppugnantibus facultas erat vrbis capiendae impreſſione leuiſſima. Quo territi Romani, in colloquium venere cum barbaris, et, fide data a Choſroë, ſalua omnium capita ac fortunas fore, ſe vrbemque dediderunt. Ita Petram cepit Choſroës, et repertas Ioannis opes immenſas abſtulit; rebus caeteris cum ipſe, tum Perſae omnes omnino abſtinuere. Quin etiam Romani admiſcuere ſe Medorum copiis, ſua ſecum aſportantes.

§. 26.

AT Choſroës potitus vrbe Petra, ſimul vt ex nunciis didicit, Beliſarium irrupiſſe in Perſidem, editam ad Niſibin pugnam —; conſtituto Petrae praeſidio, cum reliquis copiis ac Romanis captiuis in Perſidem contendit. Atque ita quidem Choſroi proceſſit ipſius altera expeditio. 19

§. 27.

a. C. 545. *)

[QVARTA a Choſroë in Romanos fines expeditione ſuſcepta,] Conſtantianum ac Sergium legatos de pace — ad Choſroem Iuſtinianus Auguſtus miſit. [Qui ad Tigrin fluuium, qui ibi Seleuciam et Cteſiphontem vrbes dirimit] ad congreſſum inducti Choſrois, poſtularunt, vt, quae in Lazica occupauerat, Romanis reſtitueret, ac pacem cum ipſis ſanctiſſime firmaret. 20

CAP. III.

19. PROCOPIVS de B. P. p. 135.
20. Id. ibid. p. 159.
*) Theophanes p. 185. quartam Choſrois expeditionem ad a. XIV. imperii Iuſtiniani refert, Procopius vero de B. P. p. 160. inducias quinquennales Perſas inter et Romanos, de quibus hic ſermo eſt, a. XIX. imperii Iuſtiniani conueniſſe ait, Theophanes p. 185. haec habet: *Anno Mundi 6032, a. C. 532. a. 13. imperii Iuſtinianus — Bulgarorum captiuos in Armeniam et Lazicen miſit, et in militares numeros retulit.* Cfr. *Tom. II. P. II. Bulgarica §. 7.*

Imp: IVSTINIANO I.

CAPVT III.

Choſrois de Lazis alio deportandis et Perſarum colonia in Lazicam deducenda, ac rege tollendo conſilium; Lazorum ad Romanos defectio; Petra ab his fruſtra oppugnata; Perſarum clades, diſceſſus; ab a. C. 545-549.

§. 28.

a. C. 545 - 549.

21 Hoc erant loco res Saracenicae [Arethas, puta, alterum eorum principem bello ſuperarat] * * * * a) cum vellet Perſarum colonias in ea regione imponere, exactis omnibus indigenis: hos viros b) vtriusque illius conſilii adminiſtros legit. Et vero ſi Colchidem, quam ditioni ſuae adiecerat, firme poſſideret, lucrum inſperatum ac luculentum ipſi eſſe videbatur; id regno Perſico in multas partes fore commodum reputanti. Nam in poſterum ſub manu futuram Iberiam videbat; quando non haberent amplius Iberes, ad quos ſalui transfugerent c). — Addebat his

21. PROCOPIVS de B. P. p. 160, 161. vbi cum induciarum inter Perſas et Romanos pactarum a. XIX. imp. Iuſtiniani meminiſſet, pergit. *Haud multo poſt Arethas et Alamundarus, Saracenorum principes, bellum geſſerunt inter ſe* cet. Et his demum breuiter enarratis, noſtra ſubiungit.

a) Nicol. Alemannus in Lect. Var. p. 186. „Hic deſiit ſupplementum Codicis Vatic. lacunae [quae in Auguſtana editione a p. 156. media inde vsque ad mediam p. 160. fuerat] partem relinquens.„

b) τω ἀνδρέ τȣτω.

c) Cfr. *Iberica.* §. 15.

his, regnum Perſicum ab infeſtis incurſibus Hunnorum, qui Lazicam accolunt, tutum fore, eosque ſe, quando luberet, in Romanum imperium facilius immiſſurum; cum Lazica propugnaculum ſit aduerſus barbaros degentes in Caucaſo. Et, quod caput erat, Lazicae poſſeſſionem ad hoc Perſis opportuniſſimam futuram ſperabat, vt inde erumpentes, et in prouincias, quibus Pontus Euxinus praetexitur, nullo negotio excurrentes terra ac mari, Cappadocas, hisque contiguos Galatas ac Bithynos ſubigerent, atque impetu ſubito Byzantium caperent, nemine prohibente.

His de cauſis Choſroës Lazicam quidem ſub ditionem ſuam cupiebat ſubiungere: at fidere Lazis neutiquam poterat; vt qui, ab exceſſu Romanorum e Lazica, Perſarum dominatum moleſtiſſime ferrent. Nam, ſi qua gens alia, Perſae maxime cultu ſimplici aſperrimoque victu ſe ſuſtinent. Ii ſunt ipſorum mores, vt ad illos accedere, ea ſcita, vt illa tolerare nemo queat d). Apud Lazos inprimis differentia religionis ac vitae communis notabilius apparet; quoniam Lazi Chriſtiana inſtituta obſeruant omnium maxime; Perſae contrarium diuinitatis cultum ſectantur. Huc accedit, quod ſal in Lazica nusquam fit: immo nec triticum, nec vinum, neque vllae fruges proueniunt: ſed omnia a Romanis, qui oras maritimas obtinent, nauibus importata Lazi accipiunt, non pecunia illis repenſa, quibuscum contrahunt, ſed pellium, ſeruorum, et ſi cuius praeterea rei eſt ipſis affatim, permutatione facta. Quo, vt conſentaneum erat, excluſi commercio, ex dolore fremebant. Re Choſroës intellecta, nouis contra ſe conſiliis occurrere ſatagebat. Id vero ſecum agitanti optimum factu viſum eſt, ſublato quamprimum e medio Gubaze Lazorum rege, vniuerſam gentem transferre, et Perſarum aliarumque nationum coloniis regionem illam occupare.

d) καὶ τα ἐπιταγματα οὐδαμη ἀνεκτα.

e) προτερησαι ξυν τῳ ἀσφαλει, πριν τι ἐς αυτον νεωτεριζειν, ἐν σπουδῃ εἶχε.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 545 - 549.

§. 29.

22 IN Lazicam Choſroës ante omnia vim magnam materiae nauibus aedificandis idoneae conuectari iuſſit, vero conſilio, quod nemini aperuit, iſtud praetexens, eam ſe ad murales machinas Petrae conficiendas mittere. Deinde Perſarum, bello praeſtantium, ad trecentos delectu habito, illos, duce Phabrizo, — eodem deſtinat; cum huic mandaſſet, vt occultiſſime Gubazem e medio tolleret: ſibi caetera curae fore. In Lazicam deportata materies repentino ictu fulminis deflagrauit, atque in cinerem redacta eſt. Quo poſtquam Phabrizus cum trecentis peruenit, operam dedit, vt quae in Gubazem habebat a Choſroë mandata conficeret.

Barſanſes f), nobilis Colchus, Gubazem cum offendiſſet, in eius odium incurrerat, conſpectumque verebatur. Quo cognito, Phabrizus Barſanſi accito conſilium impertit, ex eoque aggrediendi facinoris rationem quaerit. Re in commune conſulta, in eam ſententiam itum eſt, vti Gubazem accerſeret Phabrizus Petram g), quaſi communicare cum eo vellet, quae rex Choſroës e re Lazorum eſſe iudicaret. Sed paratum dolum Barſanſes Gubazi clam indicauit. Quare Phabrizum adeo non conuenit Gubazes, vt aperte ad defectionem ſpectare coeperit.

Phabrizus caeteris Perſis praecepit, vt Petram diligentius cuſtodirent, ſeque ad obſidionem ferendam tutiſſime accingerent, re infecta cum trecentis remigrauit.

§. 30.

Gubazes, quem in locum ſuae res veniſſent, Iuſtiniano Auguſto ſignificauit, et ab eo veniam in praeteritum, validamque opem in praeſens petiuit Lazis, Medorum iugum excutere peroptantibus: quod pares per ſe ſoli non forent Perſicis viribus repellendis.

Hoc

22. PROCOP. de B. P. p. 163-166.

f) Βαρσάνσης.

g) Φαβριζον μεν ἐν Πετρᾳ τῃ πολει γενεσθαι, μεταπεμψασθαι δε Γεβαζην ἐνταυθα.

Hoc laetus nuncio Iuſtinianus Aug. Romanorum ſeptem millia, Dagiſthaeo duce, cum Tzanis mille ſuppetias Lazis afferre iubet. Hi caſtris ad Petrae moenia cum Lazis et Gubaze coniunctis obſidionem aggreſſi ſunt: quae diuturna admodum fuit, Perſico praeſidio e muris vrbem fortiſſime defenſante, vberique annona inſtructa. Quarum rerum nuncio turbatus Choſroës, eo magnas equitum peditumque copias miſit, duce illis praefecto Mermeroë. Quod vbi intellexit Gubazes, communicato cum Dagiſthaeo conſilio, 'ita, vt mox dicam, ſe geſſit [h].

§. 31.

Apud Armenios, Pharangii accolas, proxime Tzanicae fines, oritur fluuius Boas: qui dextra longiſſime procurrit a fonte modicus, et cuiuis facile ſuperabilis ad id loci, vbi ad dextram quidem eſt Iberiae limes; e regione vero extremus Caucaſus [i]. — Eo progreſſus hic fluuius, vbi et Caucaſus et Iberia terminantur, confluentium aquarum vi multum increſcit, et mutato Boae cum Phaſidis nomine, curſum proſequitur, nauigiorum patiens ad Pontum vsque Euxinum, in quem ſeſe exonerat [k]. Hic ab vtraque ripa eſt Lazica. Ac dextra quidem regionem totam, quam longiſſime ad Iberiae fines porrigitur, indigenae tenent. Ibi enim 'cis flumen [k] ſiti ſunt omnes Lazorum vici et antiqua oppida: inter quae eſt vrbs munitiſſima Archaeopolis. Hic etiam Sebaſtopolis, hic Pitiuntis caſtellum; Scanda autem et Sarapanis ad Iberiae confinia: omnium nobiliſſimae vrbes Rhodopolis ac Mochoreſis. Ab amnis laeua ad Lazicae limitem non eſt plus itineris, quam quod vno die viator expeditus conficiat. 'Plagam hanc cultu vacantem [l]) Romani Pontici

h) ἐποιει ταδε.

i) Quae hic ſequuntur: *Ibi cum aliae gentes* cet. vide in *Zicchicis* §. 1.

k) Procop. de Bell. Perſ. p. 176. — *in Aſiae parte obeunda a Chalcedone ad fl. Phaſin, qui in Pontum e Colchide defluit, quadraginta dies exiguntur.* Cfr. Id. de B. G. p. 577.

k) τȣ ποταμȣ ἐντος.

l) ἐρημον δε ξυμβαινει ἀνθρωπων την χωραν εἰναι.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 545 - 549.

accolunt. In huius autem Lazicae deſertae m) finibus aetate noſtra, Iuſtinianus Aug. vrbem Petram condidit: vbi Ioannes, cognomine Tzibus, inſtituto, vt ſupra dixi, monopolio, Lazis cauſſam praebuit defectionis. Ab vrbe Petra ad Auſtrum pergenti occurrunt ſtatim Romani imperii fines. Hic ſunt incolis frequentia loca Rhizaeum, Athenae [4] et alia quaedam vsque Trapezuntem n).

Porro Lazi, quando duxerunt Choſroëm, tranſito Boa flumine Petram iuerunt, habentes a dextra Phaſin: quo facto fingebant, ſe prouidere, ne multum temporis atque operae in traiectu Phaſidis ponere cogerentur: verum autem conſilium erat, ne ſedes resque ſuas Perſis monſtrarent. Quamquam vbique, qua eis, qua trans fluuium Phaſin confragoſa eſt Lazica. Vtrinque enim ita horrent immanes ſcopuli, vt ibi anguſtias longis anfractibus impeditas efficiant: cuiusmodi vias Romani, qui Graecam affectant linguam, cliſuras vocant. At quoniam incuſtodita tum erat Lazica, facile Perſae, Lazorum ductu, Petram attigerunt.

§. 32.

Iam vero Gubazes, vbi de Perſarum aduentu cognouit, Dagiſthaeo praeſcripſit, vt e ſuis mitteret, qui fauces, quae trans Phaſin ſunt, validiſſime tuerentur, nec tamen abſiſteret obſidione, donec Petram eiusque praeſidium Perſicum expugnaſſet. Ipſe cum omnibus Colchorum copiis extremam Lazicae oram petiit, vt in cuſtodiam anguſtiarum pro virili parte incumberet. Idem paulo ante Alanos et Sabiros in belli ſocietatem induxerat. Hi, pacta mercede ter centum pondo auri, ſpoponderant, ſe non modo Colchidem ab hoſtili iniuria tutam ſeruaturos cum Lazis, ſed Iberiam etiam ita nudaturos incolis, vt nunquam in poſterum inde Perſae poſſent erumpere. Eam ſummam Gubazes ipſis ab imperatore promiſerat. Quare Iuſtinianum Aug. de pacto monitum rogauit, vt barbaris pecuniam mitteret, Lazisque attritis leuamenti aliquid impertiret. Sibi quoque de aerario ſoluenda annorum decem ſtipendia deberi dixit: quoniam, cum eſſet adſcri-

m) ἔνθα δὴ ἄνθρωποι οὐδαμῆ ᾤκηνται.

n) ἄλλα τε ἄττα Τραπεζουντίων.

ſcriptus in ſilentiariorum palatii numerum, nihil inde ad ſe rediiſſet, ex quo veniſſet in Colchidem Choſroës o). Poſtulatui quidem ſatisfacere, habebat in animo Iuſtinianus Aug.; ſed, quodam intercurrente negotio, pecuniam tempori non miſit.

Ita quidem ſe geſſit Gubazes.

§. 33.

Dagiſthaeus vero, vt adoleſcens erat belloque impar adminiſtrando Perſico, rem ex vſu praeſenti gerere neſciebat. Enimuero cum montium fauces maxima copiarum parte inſidere, quin ipſe etiam forte adeſſe praeſens debuiſſet, quaſi nihil niſi operis appendiculam tractaret p), centum ſolummodo milites eo deſtinauit: ipſe omnem exercitum Petrae obſidendae adhibens, quamuis exiguus eſſet hoſtium numerus, operam luſit. Initio quidem pauciores non erant quinque millibus; ſed a Romanis Laziſque oppugnatione diutina impetiti, ac virtutem edentes, quantam omnium, quos equidem nouimus, nemo oſtendit; multis caeſis, ad paucos oppido redacti fuerant. Hinc orta deſperatione, conſilii inopia nihil mouebant.

Romani anguſto in loco q) cuniculum egerunt ad murum, qui, vbi ſuffoſſus fuerat, ſtatim corruit. At domus, quae intus erat ſub moenibus, toti penitus ruinae ſubtenta, ac muri vicem obſeſſis praeſtans, eos nihilo minus tutabatur r). Quod Romanos adeo non turbauit, vt ſpe meliori compleuerit, probe ſcientes, ſi id ipſum alibi molirentur, ſe facillime capturos vrbem. Quapropter Dagiſthaeus, quo rem deduxiſſet, imperatori ſignificauit, ac, ſibi vt victoriae praemium pararetur, popoſcit, auſus ſcilicet indicare, quibus ſe fratremque ſuum ornari ab Auguſto muneribus aequum eſſet, Petram propediem recepturos. Caete-

rum,

o) A Petra itaque a Perſis capta [vide ſupra §. 25.] vsque ad eam a Romanis Dagiſthaeo duce oppugnatam decem anni elapſi eſſe videntur.

p) ὥσπερ τι πάρεργον διαχειρίζων.

q) ἐν χώρῳ ὀλίγῳ.

r) ἀλλὰ ξυνέβη τοῦτο δὴ τοῦ χώρου ἐντὸς οἴκημα εἶναι, οὐδὲν τοῦ περιβόλου διεστηκὸς, ὃ δὴ ἐξικνεῖτο ἐς τὸ πλάτος ἐφεξῆς ὅλον.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 545-549.

rum Perſae validas Romanorum Tzanorumque impreſſiones praeter opinionem ſuſtinebant, quamuis perquam pauci reſtarent.

Videntes Romani, fruſtra a ſe verberari moenia, denuo ſe ad cuniculos conuertunt. Quod opus eo promouerunt, vt non ſolo inſiderent fundamenta muri; ſed pars eorum magna ſuper inani ſtaret, iamiam, vt vero proximum videbatur, caſura. Ac ſi Dagiſthaeus ignem ſtatim ſubiicere voluiſſet: momento vrbs, mea quidem ſententia, in Romanorum poteſtatem veniſſet. Nunc autem auide, quid ſpei ſibi ab Auguſto offerretur, exſpectans, diemque ex die ducens, ac terens tempus, ceſſabat.

Haec in caſtris Romanorum.

§. 34.

23 At Mermeroës, Iberiae fines transgreſſus, porro cum exercitu vniuerſo pergebat, fluuium Phaſin a dextra habens. Nolebat enim per eas partes, quas Lazi incolunt, iter facere, ne quem obicem ibi offenderet, Petram ac praeſidium Perſicum ſeruare maturans. Iam certe pars muri, qui, vt dixi, in inani pendebat, repentina ruina erat collapſa, deque Romano exercitu viri quinquaginta, vltroneo impetu vrbem ingreſſi, Iuſtinianum Aug. victorem egregium proclamauerant, duce Armenio quodam adoleſcente, Thomae filio, cui nomen Ioanni, cognomen Guzi. Thomas is eſt, qui imperatoris iuſſu multis Lazicam munitionibus cinxit, et militibus ibi poſitis praefuit, vir habitus ab eo prudens. Ioannes a Perſis manum conferentibus ſauciatus, cum ſuis illico ſe recepit in caſtra; quoniam nemo vnus omnium e Romanorum exercitu ſuccurrebat. Praeſidio Petrae praefectus, Mirrhanes nomine, natione Perſa, vrbi timens, cum Perſas omnes in cuſtodiam diligentiſſime intendere iuſſiſſet, Dagiſthaeum adiit s), et adulatoria fraudulentaque oratione illi palpum obtruſit, breui ſe vrbem facile dediturum, pollicitans. Itaque effecit, vt ne ſubinde vrbem Romanus miles ingrederetur.

§. 35.

44. PROCOP. de B. P. p. 166-170.

s) ἀυτος δε παρα Δαγισθαιον ςαλεις.

§. 35.

Vbi vero Mermeroës ad montis fauces peruenit, occurrunt centeni illi cuſtodes Romani, ac repugnando fortiter, aditum tentantes prohibent. Pedem Perſae nusquam referunt; ſed cadentibus alii continuo atque alii ſuccedentes, totisque aditum viribus perrumpentes procedunt. Peremtis plus mille Perſis, fatiſcunt edenda caede Romani: tum a confluente multitudine per vim exacti, ſubducunt ſeſe, et, curſu verticibus montium occupatis, incolumes euadunt.

Quae ſimulac Dagiſthaeus accepit, nihil edicens exercitui, ſoluit obſidionem, et ad fluuium Phaſin contendit. Eum Romani omnes ſecuti ſunt, non ſumto ſpatio ad conuaſandum. Rem Perſae contemplati, portas pandunt, effuſique accedunt ad hoſtium tabernacula, vt caſtra diripiant. Accurrunt eo Tzani (neque enim Dagiſthaeum ſecuti fuerant) ac, facile verſis in fugam hoſtibus, non paucos occidunt. Fugientes Perſae committunt ſe vrbi. Tzani vero, Romana caſtra depraedati, recta Rhizaeum, hinc petierunt Athenas: vnde per Trapezuntios domum redierunt.

§. 36.

Tandem die nono a Dagiſthaei diſceſſu Mermeroës cum Medorum exercitu Petram attigit. Vbi e praeſidiariis Perſis reſiduos reperit graues vulneribus et cauſarios trecentos et quinquaginta, integros centum et quinquaginta ſolum; caeteri fato ceſſerant: quorum cadauera ſocii ſuperſtites non proiecerant extra moenia; ſed, ne hoſtem ad obſidionem vrgendam accenderent maxima ſuorum prodita clade, teterrimum odorem, quo perſocabantur, incredibili conſtantia pertulerant. Tum Romanos ridens Mermeroës, lugendam eſſe dixit ac deplorandam eorum rempublicam, quorum tanta eſſet infirmitas, vt Perſas omnino centum et quinquaginta, eosque moenibus ſpoliatos, nullo expugnare pacto valuiſſent. Ac muri ruinas omnes inſtaurare contendens, quoniam nec calx in praeſenti, nec quicquam aliud aedificationi idoneum ſuppeditabat, hoc inuento vſus eſt. Saccos li-

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 545–549.

neos, quibus Perſae cibaria in Colchidem comportauerant, ſabulo refertos, vbi facta labes erat, vice lapidum ita poſuit, vt ibi congeſti pro muro exſtiterint. Delectu habito, bellicoſiorum militum tria millia in vrbe reliquit cum breui anguſtaque annona, atque exſtruendis moenibus operam nauare ſedulam iuſſit: ipſe cum caeteris omnibus copiis retro diſceſſit.

Et quoniam, ſi eadem via reuerteretur, defuturi erant commeatus, quippe reliquerat Petrae quidquid rei cibariae exercitus attulerat, ex Iberia, iter aliud per montes, quos hominum domiciliis nitere audierat t), tenere conſtituit, vt populationibus victum ſibi parare poſſent. Qua in profectione *Phubelius* v), nobilis Lazus, Perſis, quietis cauſa ſubſidentibus, tetendit inſidias, Dagiſthaeum cum Romanis bis mille ducens. Hi, turma Perſarum, qui equos paſcebant, curſim ferro conciſa, et abreptis equis, continuo ſe receperunt. Inde Mermeroës cum exercitu Medorum abſceſſit.

§. 37.

Gubazes vero, audita Romanorum ad Petram et montis anguſtias vice, ne ob id quidem concidit animo, nec faucium, quas occupauerat, abiecit cuſtodiam, in hac ſummam ducens eſſe poſitam ſpei ſuae. Nam id probe tenebat, quamuis contingeret, vt praeualentes Perſae fauces tranſirent, deiectis per vim Romanis, et Petram attingerent; detrimenti inde nihil accepturam Lazicam, propterea quod illi Phaſin traiicere non poſſent, maxime cum cymbis carerent. Hic enim fluuius tam altus, quam qui maxime, latiſſime etiam patet, adeo rapidus, vt, poſtquam erupit in mare, diſcretus atque integer longiſſime procurrat, et hac nauigantibus aquam dulcem praebeat in medio pelago. Porro in ora Lazis citima amnem paſſim praetexunt munitiones, eo exſtructae, vt vel nauibus traiiciens hoſtis exſcenſu prohibeatur.

§. 38.

Tum temporis Iuſtinianus Aug. pactam Sabiris pecuniam et congiaria Gubazi Laziſque miſit. Nec ita pridem in Lazicam alterum

t) ἵνα δὴ ἀνθρώπους οἰκεῖν ἔμαθεν.

v) Φουβέλιος.

a. C. 545 - 549.

Imp. IVSTINIANO I.

agrum deſtinarat exercitum haud contemnendum, qui nondum eo peruenerat. Illi praeerat Rhecithangus, natione Thrax, vir prudentia ac bellica virtute egregius. Atque haec ita quidem habebant.

§. 39.

Mermeroës autem, poſtquam, vt dixi, ad montes euaſit, conuectis inde commeatibus Petram affatim inſtruere enitebatur. Neque enim ter mille praeſidiariis ſuffectura cibaria, quae ſecum ipſi detulerant, exiſtimabat. Sed, quoniam, quicquid occurrebat, vix ſatis erat alendo exercitui, qui non minus triginta conſtabat virorum millibus, eamque ob cauſam nihil, quod alicuius eſſet momenti, Petram mitti poterat; cogitanti ſecum viſum eſt ſatius eſſe, maiorem copiarum partem e Colchide demigrare, ac reſtare paucos, qui quam nacti eſſent annonam haud maligne cum Petrae praeſidio partirentur x). Itaque militum delecta quinque millia ibi reliquit, quibus, praeter tres alios duces, Phabrizum y) praepoſuit, ſupernacuum ratus, plures relinquere, cum hoſtes nusquam adeſſent. Ipſe cum reliquo exercitu vbi venit in Perſarmeniam, ſtatiua circa Dubios habuit.

§. 40.

Illa demum quina Perſarum millia cum ad extremam Lazicam acceſſiſſent, caſtris prope Phaſin poſitis, manipulatim circumcurſando, praedam faciebant. Gubazes, re intellecta, Dagiſthaeo mandat, vt ſuppetias eo veniat propere, oblata iam facultate peſſime accipiendi hoſtis. Ille dicto audiens, Romanas omnes copias promouit, qua parte Phaſis ad laeuam erat: donec locum attigit, cui reſpondebant Lazorum caſtra, in aduerſa ripa fluminis collocata. Ibi Phaſis vadum habebat: quod Romani iuxta ac Perſae locorum inſcii minime ſuſpicabantur. At horum periti apprime Lazi, fluuio confeſtim tranſito, ſe Romanis admiſcent.

 Perſae,

x) οἱ δη ἐμελλον των ἐπιτηδειων, οἱς ἀν εὐτυχοιεν, πολλα μεν ἐς το ἐν Πετρᾳ φυλακτηριον ἐσκομιζεϑαι, τοις δε ἀλλοις ἀυτοι διαρκως χρησϑαι.

y) Φαυριζον, in marg. Φαβριζον, vt ſupra §. 29.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 545 - 549.

Perſae, ne quis ad caſtra nocturnus ſubiret, lectiſſimos mille emiſerant: quo ex numero bini, qui praeuii exploratum ibant, in hoſtes nec opinato delapſi rem omnem indicarunt. Tum Romanis Laziſque in illos Perſas mille derepente inuectis, effugere nemo potuit; ſed, pleriſque caeſis, nonnullos Gubazes et Dagiſthaeus cepere viuos, e quibus de Medorum in exercitu numero, de viae longitudine, de rerum apud illos ſtatu facti ſunt certiores.

§. 41.

Ergo mouent [Romani ac Lazi] et cum exercitu vniuerſo in hoſtes tendunt, viam ita cum tempore commetientes, vt eos multa adhuc nocte inuaderent. Porro quatuordecim millia numero erant. Interea Perſae longiori ſomno indulgebant, nihil hoſtile ſuſpicantes. Nam et inſuperabilem eſſe fluuii tranſitum et commilitones ſuos mille, nemine obuiam facto, longiſſime proceſſiſſe putabant. Eos itaque ſummo mane Romani cum Lazis adorti de improuiſo, alios dormientes adhuc, alios modo quidem expergefactos, ſed nudos etiamnum iacentes in ſtratis offendunt. Quapropter nemine ad vim exercendam ſpectante, deprehenſi plurimi conciderunt: quidam, atque in his vnus e ducibus, venerunt viui in manus hoſtium: pauci beneficio tenebrarum incolumes elapſi ſunt. Caſtra Romani Lazique obtinent: et ſignis omnibus, armorum ac pecuniae magna vi, equorum mulorumque ingenti numero potiuntur. Dein longiſſime inſecuti fugaces, in Iberiam procul penetrarunt: vbi cum in alios quosdam Perſas incidiſſent, multos interemerunt. Ita demum Perſae e Lazica exceſſere.

Romani vero et Lazi cum caetera cibaria, tum copiam farinae maximam nacti, igni omnia corrupere, quae ex Iberia barbari conuectauerant, vt ea Petram inferrent. Quo ne amplius a Perſis commeatus importari poſſent, validum Lazorum praeſidium montis faucibus impoſuerunt: ipſi cum omni praeda et captiuis remigrarunt, *anno induciarum, quas Romani cum Perſis pepigerant, quarto exeunte; imperii tertium ac viceſimum agente Iuſtiniano Auguſto.*

CAP. IV.

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT IV.

Geographia Lazicae uberior, Perſarum in Lazicam Choriane duce ſuſcepta expeditio, parum felix; a. C. 550.

§. 42.

a. C. 550.

Libris — ſuperioribus a) traduntur acta ad annum quartum induciarum quinquennalium b), quas cum Perſis Romani pepigerant. Anno autem proxime conſecuto ingens Perſarum exercitus, Choriane duce, et ipſo Perſa, viro rei militaris peritiſſimo, irrupit in Colchidem cum Alanorum barbarorum, ſociam praebentium operam, magno numero. Hic exercitus cum in Lazicae regionem, quae Muchiriſis dicitur, perueniſſet, loco idoneo ſtatiua poſuit. Tractum illum Hippis alluit, amnis modicus, nec patiens nauium; ſed peditibus iuxta atque equitibus vadoſus: ad cuius dextram caſtra locarunt procul a ripa. 24

§. 43.

Verum, vt Lazicam gentesque omnes circumpoſitas lectores nouerint, nec de rebus ſibi obſcuris, pugnantibus cum umbra ſimiles, cogantur diſſerere, non alienam eſſe iudico deſcriptionem, qua ſitus gentium, quae ad Pontum Euxinum habitant, ſubiiciam oculis;

24. PROCOPIVS de Bello Goth. p. 966.

a) De bello Perſic. vide ibi p. 173.

b) Annum XXIII. imperii Iuſtiniani I. vid. §. 41. not.

Imp. IVSTINIANO I. — a. C. 550.

oculis; haud ignarus, prodita quidem haec ab antiquioribus fuiſſe; at non omnia, vt equidem ſentio, accurate tractarunt: cum eorum nonnulli Sanos, quos Tzanos vocamus hodie c), Lazis conterminos, vel eosdem cum Colchis eſſe dixerint; ita vt Lazorum appellatione donarint alios, qui iam etiam ea gaudent. At vtrumque falſum. Etenim Tzani a littore maris remotiſſimi et Armeniorum accolae mediterranei ſunt d). — Nec fieri poteſt, vt a Colchis Lazi diuerſi ſint: quandoquidem ad Phaſin fluuium ſedes habent, vno Colchorum vocabulo, quod et multis aliis nationibus accidit, cum Lazorum nomine iam mutato. Praeterea longinquitas temporis, ab eorum aetate elapſi, qui de illis ſcripſerunt, rerum nouitatem pro more iuuans, ex conſtitutis olim non pauca mouit, qua migrationibus gentium, qua principum nominumque ſucceſſionibus. —

25 Pontus [Euxinus], ſumto a Byzantio Chalcedoneque initio, ad Colchidem deſinit. — Rhizaeum a Trapezunte iter eſt bidui, ſecundum littus maris, Lazicam verſus. — [Ad Trapezuntini agri] dexteram eminent omnes Tzanicae montes, quos Armenia Romanis ſubdita excipit. Ex his montibus Tzanicis delabitur amnis Boas, perque frequentia nemora ac regionem tumuloſam errans, proxime Lazicam fertur, et in Pontum Euxinum influit, amiſſo Boae nomine, quo exuitur vicinus mari, aliudque vocabulum ex euentu conſequenti ſortitur. Illum enim deinceps indigenae *Acampſin* (hoc eſt, *carentem flexu*) ideo vocant; quia, vbi in mare deuolutus eſt, flecti nequit. Quippe eo impetu tamque violento agmine ſeſe exonerat, fluctus turbulentiſſimos porro agens, vt longiſſimo in mare procurſu traiectum ibi abrumpat. Quare qui in ea Ponti ora nauigant, ſiue recta petentes Lazicam, ſiue inde profecti, transmiſſu prohibentur: neque enim eiicientem ſe fluuium poſſunt flectere: ſed longo per pelagus illud ad medium fere Pontum circuitu, vltra fluminis oſtia prouehuntur. Hactenus de Boa fluuio.

Rhi-

c) Cfr. *Tzanica* §. 6. et ibi not. v.

d) Hic omiſſa vide in *Tzanicis* l. c.

25. Id. ibid. p. 567. 569.

a. C. 550.

Imp. IVSTINIANO I.

Rhizaeo ſubiuncti ſunt fines gentis, Romanos inter ac Lazos interiectae. Hic Athenae vicus eſt, ita dictus — [a domina quondam eius] nomine Athenaea, cuius ſepulcrum etiamnum ibidem exſtat. Poſt Athenas incolitur Archabis *e*) et vrbs antiqua Abſarus *f*), quae tridui fere Rhizaeo diſtat. Eam Abſyrtum *g*) dixere veteres — [ob] illic Medeae et Iaſonis fraude Abſyrtum interemtum. — Eos igitur merito miretur quiſpiam, qui, Colchos Trapezuntiis confines eſſe, aſſeuerant. Nam ſi ita ſe res haberet, Iaſon rapto cum Medea vellere, non in Graeciam patriamque fugiſſe, ſed ad Phaſin et penitus repoſitos barbaros rediiſſe videretur. Memoriae proditum eſt, Romana illic praeſidia ſub Traiano Aug. ad Lazos vsque et Sagidas ſtatiua habuiſſe. Iam huius regionis incolae nec Romano imperatori, nec regi Lazorum parent; ſolummodo, cum Chriſtiani ſint, ſacerdotes accipiunt a Lazorum epiſcopis. vtrisque iuncti foedere et amicitia, vltro citroque commeantium deductores fore ſe, promiſerunt: quod illos hac etiam aetate praeſtare conſtat. Miſſos enim ab altero principe ad alterum internuncios ſuis ipſi ſcaphis deuehunt deducuntque, neutri ad hanc diem vectigales. A parte eorum dextera montes admodum praerupti pendent, ac longe porrigitur ſolitudo, vltra quam habitant Perſarmenii, et, qui ditioni Romanae ſubſunt, Armenii, ad fines vsque Iberiae.

Ab vrbe Abſarunte ad vrbem Petram et Lazorum fines, vbi Pontus Euxinus deſinit, diei iter vnius eſt. Nactus ibi terminum Pontus, ſic oram ſinuat, vt curui huius littoris traiectus quingenta et quinquaginta pateat ſtadia. Huic praetenta plaga omnis eſt ac dicitur Lazica. Interiores ſunt Scymnia atque Suania, itaque a Lazorum dominatu pendent, vt incolae principibus quibusdam popularibus ſuis pareant. Vbi principum horum aliquis diem ſupremum obiit, Lazorum rex alterum ſubrogare et ipſis praeficere conſueuit.

Hinc

e) Ἀρχαβις.
f) Ἀψαρὰς.
g) Ἄψυρτον.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550.

Hinc a latere, proxime Iberiam, Meſchi — in montibus habitant *b)* —. Inter hos montes meat fluuius Phaſis, natus e Caucaſo, ſeque in Pontum euoluit, lunatum eius littus medium ſecans. Vnde fluxit eorum opinio, qui illo continentem vtramque diuidunt, et partes quidem a laeua amnis poſitas Aſiam, eas vero, quae ſunt a dextera, Europam vocant. In parte, quae Europae attribuitur, habent Lazi ſua omnia domicilia, in altera nec oppidum vllum, nec praeſidium, nec vicus vllus eſt alicuius momenti; hic ſolum Petram Romani antea aedificauerant. In hac parte Lazicae, ſi indigenas audimus, vellus illud aſſeruabatur, cuius gratia conſtructam Argo fabulantur poëtae. At illi, meo quidem iudicio, falluntur. Neque enim Aeetem, credo, latuiſſet Iaſonis fuga, inde vellus cum Medea auferentis, niſi fluuius Phaſis regiam ac caeteras Colchorum domos, vbi id vellus erat repoſitum, ſecluſiſſet: quod et poëtae, qui haec deſcripſerunt, indicant. Profluens ita Phaſis, vt declaraui, in extremum Pontum Euxinum irrumpit.

In parte demum Aſiae, vbi littus in cornua lunae curuari incipit, ſita erat vrbs Petra: littus, quod e regione eſt in parte Europae, obtinent Apſilii, ſub Lazorum dominatu a multo iam tempore Chriſtiani, quemadmodum aliae nationes omnes, quarum modo mentionem feci. —

26 Trans Apſilios alterumque lunati receſſus caput oram habent maritimam Abaſgi, adusque Caucaſum pertinentes. Olim Lazorum ditione comprehendebantur, ſub geminis principibus popularibus ſuis *i)*. —

27 Ponti Euxini littus Zecchi inſederunt *k)*. — Ipſis vlterior eſt Sagidarum regio: cuius partem maritimam occuparant olim Romani, exſtructisque in littore caſtris geminis, Sebaſtopoli et Pytiunte, bidui procul diſſitis inuicem, ibi militare praeſidium ab initio conſtituerunt. — Quando Choſroës, Perſarum rex, a Lazis Petram deductus eſt, contendit eo mittere copias Perſicas, quae

h) Hic omiſſa vide in *Meſchicis.* §. 2.

26. Id. ibid. p. 571.

i) Reliqua vide in *Abaſgicis* §. 2, 3.

27. Id. ibid. p. 572.

k) Cfr. *Zicchica* §. 1.

quae caſtra caperent, et ſtationariis munirent. [At Romanis ante eorum aduentum diſcedentibus] Perſae — re infecta inde Petram reuerſi ſunt.

[Nonnulli] negant, deſignari facile poſſe, vnde Tanais vtramque continentem dirimere incipiat: ſi quis autem ſit amnis, cui conueniat eiusmodi munus diſcernendi partes orbis terrarum, eum certe eſſe Phaſin; cum e regione freti Gaditani labens, continentes interfluat. Quippe fretum, quod ex oceano prorumpit, et mare iſtud infundit, hinc inde continentibus his ambitur, et Phaſis prono ad extremum Pontum Euxinum curſu, exonerat ſe per medium littus, quod in lunae cornua ſinuatur, ita vt mari factam terrae diuiſionem manifeſte ille excipiat ac proſequatur. — Itaque Herodotus Halicarnaſſenſis in libro IV. Hiſtoriarum — [dicit] 'Aſiam Europamque Phaſi, amne Colchidis ſeparari [l]. Cum autem ſciret, quosdam hoc ipſum opinari de Tanai, ſententiam eorum ſubiecit. — Aeſchylus quoque Tragicus in Promethei ſoluti ipſo ſtatim exordio fluuium Phaſin Aſiae et Europae terminum vocat. - [Eorum demum ſententiam, a palude Maeotide oriri Pontum Euxinum, alii] refellentes, demonſtrant, mare, quod vnum eſt, totumque ab oceano infunditur, ad Lazicam vsque euadere, neque alibi poſtremum habere limitem, niſi quis forte, inquiunt, ex nominum diſſimilitudine diuerſitatem rerum arguat: quod nempe mare hinc deinceps Pontus vocetur. — 28 29

Tota demum Lazicae ora mare a progreſſu arcet, ipſius curſum reprimens, efficitque, vt ibi primum ac ſolum ſiſtat, a ſummo vtique rerum opifice illic poſitis ipſi finibus. — 30

§. 44.

Cuius rei cauſa Lazicam Choſroës in ditionem ſuam ſubiungere contenderit, iam ſupra dixi [m]: quid vero illum Perſasque 31

28. Id. ibid. p. 578.

l) την δε δη Ἀσιαν τε και Ευρωπην διοριζεσθαι τον Κολχον Φασιν.

29. Id. ibid. p. 579.

30. Id. ibid. p. 580.

31. PROCOPIVS de B. G. p. 584.

m) Vid. ſupra §. 28.

Imp. IVSTINIANO I. — a. C. 550.

que ad id mouerit, hic declarabo commode, quando lucem praefert enarratio, qua totam illam regionem paullo ante deſcripſi. — [Perſae] ſemper — ex finibus Romanorum exceſſerant multis ſuorum deſideratis. Quare in patriam reuerſi, clam Choſroi maledicebant, eumque gentis Perſicae exſtinctorem vocabant. Aliquando ex Lazica reduces, cum ibi dira perpeſſi eſſent, aperta conſpiratione ipſum crudeliter de medio tollere pararunt: feciſſentque, niſi ille praemonitus periculum auertiſſet, multis blanditiis optimates deliniens. Atque vt reprehenſionem eleuaret, ſtudium contulit ad Perſarum ditionem luculenta aliqua acceſſione augendam. — Quare animo arduorumque facinorum cupiditate
32 elatus, ſpem longius extendit. Etenim fama edoctus, vti barbari, qui a laeua Ponti Euxini paludem Maeotidem accolunt, imperium Romanum libere incurſent, ita Perſis liberum ac promtum fore dicebat, occupata ſemel Lazica, Byzantium ire recta, quoties vellent, non traiecto mari, vt facere ſolent caeterae gentes barbarae, quae in illis partibus habitant. Haec porro ſunt, quae Perſas ad Lazicam obtinendam inducunt: nunc vnde deflexit oratio, illuc redeat.

§. 45.

Ergo Chorianes et Medorum exercitus caſtra ad fluuium Hippin metati ſunt. Qua de re certiores facti Gubazes, Colchorum rex, ac Dagiſthaeus, exercitus Romani dux, collatis conſiliis, Romanorum Lazorumque copias in hoſtem ducunt. Vltra amnem Hippin progreſſi, caſtris ibi poſitis, cum re praeſenti deliberant, ſatiusne ſit preſſo pede hoſtem opperiri, eiusque impetum excipere, quam ipſum inuadere: vt Perſis exhibentes ſpeciem praeſentis animi, ac generoſum in petendis illis contemtum prae ſe ferentes, praelium laceſſant, itaque animos aduerſariorum conſternent n). Eorum, qui in hoſtes impellebant, vincente ſententia, ilicet cuncti aduerſum illos proficiſcuntur. Tum recuſare Lazi aciem cum Romanis vnam componere, cauſam hanc affe-

32. Id. ibid. p. 582-584.

n) της τε ξυμβολης αὐτοι ἄρξονται, και δηλωσαι των ἀνθισταμενων το φρονημα ἱκανοι ἐιεν.

a. C. 550. *Imp.* IVSTINIANO I.

afferentes, quod Martis aleam non ſubirent Romani pro patria ac ſumma ſibi neceſſitudine coniunctis; ipſi vero pro liberis, vxoribus ac focis dimicarent, ita vt conſpectum vererentur coniugum, ſi ab hoſte victi diſcederent. Qua neceſſitate factum iri putabant, vt fortis animus, quo carebant, adeſſet. Quocirca impatienter optabant, primi hoſtem ſeorſum aggredi, ne in re agenda a Romanis perturbarentur, haud pari ſecum ardore diſcrimen praelii adeuntibus.

§. 46.

'Hac Lazorum ferocia o) laetus Gubazes, illos, non procul a Romanis conuocatos, eiusmodi oratione hortatus eſt: „ Neſcio, viri, num apud vos verbis opus ſit ad excitandos animos comparatis. Nulla enim hortatione egere illos exiſtimo, quos animat accenditque rerum neceſſitas, qualis modo nobis incidit. Siquidem in hoc praelio de vxoribus, liberis, patria, vno verbo, de ſumma rerum agitur, cuius gratia Perſae nobis arma inferunt. At nemo omnium vnus eſt, qui bonorum ſuorum partem aliquam vi auferentibus cedat, tueri quae ad ipſum pertinent cogente natura. Nec vos latet, effraenem et impotentem eſſe cupiditatem Perſarum, vbi ſemel poteſtatem nacta eſt. Profecto, ſi nos iam debellabunt, haud contenti dominatione, vectigalia imponent, ac caetera in ſubditos exercebunt, ſat cognita; niſi quid forte eorum, quae in nos Choſroës non ita pridem ſuſcepit, obliti ſumus. 'Agite vero, ne verbis tenus ſe mihi prodat veſtra in adoriendis Perſis alacritas, neque ignauiae notam ſubeat Lazorum nomen p). Nec nobis graue ſit pugnare cum Medis, poſtquam multa cum illis praelia ſecunda fecimus. Abeſt enim a conſuetudine difficultas, ſublata iam laboris moleſtia, exercitatione et vſu. Eſt igitur, cur hoſtem ideo contemnatis, quia, ſaepe acie victus, vobis animo concedit. Nec vero redire ſolet 'animus, cum ſemel abſceſſit conſtrictus metu q). Eiusmodi cogitationibus ac ſpe bona pleni, hoſtem inuadite „.

o) ταυτα νεανιευσαμενων Λαζων.

p) ἀλλα μηδε ἀχρι τȣ λογȣ προϊετο μοι τα των Περσων πειρας, μηδε διαλιπετω το Λαζων ὀνομα.

q) φρονημα δȣλωθεν ἁπαξ.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550.

§. 47.

Haec locutus Gubazes, Lazorum copias eduxit. Sic autem acies inſtructa erat, vt primi aduerſum hoſtes incederent Lazorum equites. Pone, longo interuallo, ſequebatur equitatus Romanus: cuius ductores erant Philegagus, natione Gepaes vir ſtrenuus, et Ioannes Armenius, bellicoſiſſimus, Thomae filius, cognomine Guzes, cuius mentionem feci in ſuperioribus libris r). Poſtremum locum occupabat Gubazes, Lazorum rex, Romanorumque dux Dagiſthaeus cum vtriusque gentis peditatu, eo conſilio, vt, ſi forte equites terga verterent, ad hunc facile ſe reciperent. Ita quidem Romani Lazique ſe ordinarunt.

Chorianes vero loricatos caeterisque armis egregie munitos viros mille, quos e ſuis delegerat, exploratum praemiſit, et cum reliquo exercitu ſubſecutus eſt, paucis ad caſtrorum cuſtodiam relictis.

§. 48.

At praeuius Lazorum equitatus promiſſa factis contrariis turpiter fallit, ſpem priſtinam damnans atque euertens re ſecus geſta. Nam cum in hoſtium praecurſores repente incidiſſet, eorum conſpectum non ſuſtinens, illico flexis equis incompoſite rediit, ac propere ſe Romanis admiſcuit, non dubitans ad eos perfugere, quibuscum antea iungere aciem recuſauerat. Poſtquam ad ſe inuicem acceſſerunt vtrique, principio neutra acies in pugnam coorta eſt, nec ſigna contulit, vtraque ſic alternante, vt modo cederet irruentibus aduerſariis, modo recedentibus inſtaret. In huiusmodi curſibus recurſibusque et reciprocis impreſſionibus multum temporis contritum eſt t). —

§. 49.

32 Iam vero et pedites, quibus Gubazes ac Dagiſthaeus erant ſuccincti, ad equitatum ſuum ſe admouent, et conſeruntur vtrinque

r) Vid. ſupra §. 34.

s) ἐπι των ἐργων διαβαλȣσα [ἡ ἱππος] τας προσθεν ἐλπιδας.

t) Sequuntur quaedam de Artabane Perſa, qui ad Romanos tranſiens, CXX. popularium ſuorum, qui in caſtello quodam Perſarmeniae in praeſidio erant, occidit.

32. Id. ibid. p. 585, 586.

a. C. 550. *Imp.* IVSTINIANO I.

que manus. Tum Philegagus et Ioannes, quoniam ſe impares impreſſioni iudicabant, praeſertim facto iam periculo Lazorum, deſilierunt ex equis, et Romanos Lazosque omnes perpulerunt, idem vt facerent. 'Altiſſima acie compoſiti v), obuerſique hoſti omnes pedibus ſtetere, intentis haſtis. Hic haerere barbari. Nam neque incurſibus agitare aduerſarios, vtpote pedites, neque eorum aciem turbare poterant, cum et haſtarum cuſpidibus et clypeorum crepitu exſternati equi ſeſe efferrent. Ad arcus demum cuncti reſpiciunt, ea ſpe, fore, vt ſagittarum ingenti numero hoſtem faciliime in fugam vertant. Denſo hinc inde telorum ingruente nimbo,' multi in vtraque acie cadunt. Crebriores quidem ſagittas miſſitabant Perſae et Alani, quam aduerſarii; ſed pleraeque ſcutis repellebantur. In hoc praelio Chorianes vulnus accepit, cuius auctor neſcitur.' nam veniens ex conferta multitudine ſagitta, ac ceruici viri infixa, ' eum illico peremit x).

Vnius caede diremto certamine, Romanis ceſſit victoria. Nam ſimul ex equo ille in terram pronus volutus eſt, caſtra barbari effuſo curſu repetierunt. Inſtare cum Lazis Romani et ſtragem edere, ſpe incenſi, fore, vt primo impetu caſtra hoſtium caperent. Verum Alanus quidam, forti animo et valenti corpore praeditus, ac peritiſſimus crebras impellendi ſagittas vtroque verſus, caſtrorum aditu, qui erat anguſtiſſimus, occupato, diu praeter opinionem inuadentibus reſtitit. Denique Ioannes, Thomae filius, proxime ſolus accedens, haſta derepente confecit hominem: itaque Romani et Lazi caſtris hoſtilibus potiti ſunt. Ibi caeſis barbaris quamplurimis, reliqui, prout cuique licuit, in patriam remigrarunt. Eum habuit exitum haec in Colchidem irruptio Perſarum: quorum alter etiam exercitus abſceſſit, cum Petrae praeſidium vberi annona caeterisque rebus omnibus firmaſſet.

 CAP. V.

v) ἐς φαλαγγα τε ὡς βαθυτατην ταξαμενοι.

x) ἐυθυωρον αυτον διεχρησατο.

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT V.

Iterata Perſarum in Lazicam expeditio, Tzibilum caſtellum a Perſis proditione captum, a Romanis receptum; Petra a Romanis expugnata; Archaeopolis a Perſis fruſtra oppugnata; a. C. 550.

§. 50.

a. C. 550.

34 INTERRA Lazi, qui Byzantium venerant, Dagiſthaei nomen de proditione et cum Medis conſenſione ad imperatorem detulerant, aſſeuerantes, illum, Perſarum ſuaſu, Petrae muros labe peruios noluiſſe inuadere, ſpatiumque hoſtibus dediſſe ruinas omnes muniendi, congeſtis lapidum vice culeis arena plenis. Dicebant, Dagiſthaeum, ſiue pecunia ad id inductum, ſiue negligentia, aggreſſionem reieciſſe in aliud tempus, et rei bene gerendae opportunitatem tunc omiſiſſe, quam poſtea recuperare non potuiſſet. Propterea imperator ipſum cuſtodia attineri iuſſit, et Beſſam, qui ex Italia non ita pridem redierat, ornatum magiſterio militiae per Armenias, miſit in Lazicam, vt agenti in illis partibus exercitui Romano praeeſſet. Eodem cum copiis iam miſſi fuerant Buzis frater Benilus, Odonachus, Babas natione Thrax et Vligagus Erulus.

§. 51.

34. PROCOPIVS de B. G. p. 586.

a. C. 550.

Imp. IVSTINIANO I.

§. 51.

Lazicam ingreſſus Nabedes [Perſarum dux] cum exercitu, nihil, quod eſſet operae pretium, fecit: tantum inter Abaſgos, qui a Romanis Laziſque deſciuerant, verſatus cum ſuis copiis, accepit obſides ſexaginta filios procerum illius gentis. Tum quoque Nabedes Theodoram, vxorem *Opſitis* [a], qui Gubazis patruus Lazorumque rex fuerat, in Apſilia nactus, eam obiter ac praeter itineris inſtitutum captam, abduxit in Perſidem. Erat haec genere Romana mulier. Quippe iam inde olim Lazorum reges per legatos Byzantium miſſos affinitatem cum aliquibus ſenatoribus de ſententia imperatoris iungebant, atque hinc ducebant vxores. Certe Gubazes Romanae erat feminae filius [b]. —

§. 52.

IN Apſilia, iam Lazis ab aeuo ſubdita, caſtellum eſt mu- 35
nitiſſimum, quod indigenae Tzibilum vocant. T*erdetes* [c] autem, nobilis Lazus, et magiſtri, vt appellatur, dignitate inſignis in ſua gente, cum Gubazem, Lazorum regem, grauiter offendiſſet, Perſis clam pollicitus traditurum ſe caſtellum illud, aſſumto ad hoc Perſico agmine, in Apſiliam ſeſe contulit. Proxime caſtellum cum Lazorum comitatu anteiit, introque acceptus eſt. quippe Lazorum praefecto, de quo nulla erat ſuſpicio, praeſidiarii diffidere non poterant. Simul affuit Perſarum agmen, id Terdetes in caſtellum admiſit; eoque factum eſt, vt Medi non ſolum Lazica, ſed Apſilia etiam potiri ſe tunc exiſtimauerint. Lazos autem et Romanos Perſarum exercitus ad Petram ita diſtinuit, vt Apſiliae ferre opem neutri valuerint. Sed breui poſt caſtello praefectus Perſarum ducem, vxorem ſuam vi ſubita comprimere aggreſſum, cum comitibus noctu interfecit, et Apſilii a Colchis defecerunt [d]. Verum illuc a Gubaze cum Romanis mille miſſus Thomae filius, Ioannes, — Apſilios citra pugnam, multis videlicet blanditiis, ſubegit, et ad Lazorum obſequium reuocauit. —

§. 53.

a) Ὀφίτῃ ξυνοικησάσαν.

b) Quae his ſubiungit Procopius, vide in *Abaſgicis* §. 5. ſeqq.

35. Id. ibid. p. 589.

c) Τερδέτης.

d) Cfr. *Apſilica* §. 2.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550.

§. 53.

[CVM, elapſo quinto induciarum anno, varia Perſas inter et
36 Romanos de pace agerentur:] Beſſas cum omnibus Romanorum copiis Petram obſidet. Ac moenia quidem Romani ſuffoderunt in ea parte, quae prius excauata a Dagiſthaeo, murus eo loci collapſus fuerat e): cur autem ibi cuniculum egerint, modo dicam. Qui primi hanc vrbem aedificarunt, murorum fundamenta fere omnia locarunt in rupe, alicubi aggeri ſuperpoſuerunt. Qua ſpectat vrbs occidentem, erat pars quaedam muri non admodum lata, ad cuius latera ſilex aſpera ferroque impenetrabilis fundamenta muri ſuſtinebat. Eam igitur partem vt Dagiſthaeus antea, ſic Beſſas modo ſubegit ligonibus, non ſinente eos vlterius progredi natura loci; ſed commetiente et idoneis terminis definiente cuniculi longitudinem. Cum autem Dagiſthaeus obſidionem ſoluiſſet, ruinas muri inſtaurare volentes Perſae, non priſtinum ſeruarunt ſtructurae modum; et hunc inierant: Spatio, quod inanitum fuerat, ' oppleto glarea f), craſſas trabes impoſuerant, ac dolatas optime et complanatas inter ſe ita vinxerant, vt latiſſima earum eſſet compages. Hac baſi pro fundamento poſita, murum apte ſuperſtruxerant. Id cum neſcirent Romani, ſe fundamenta ſuffodere exiſtimabant. E ſpatio, quod trabibus, quarum modo memini, ſuberat, egeſta magna terrae vi, murum quidem late quaſſarunt, ac repente eius pars ſuccidit; neutro tamen procubuit ruina, nec ſeries lapidum confuſa eſt; verum integra ad perpendiculum defluens, et, tanquam ex machina, in ſedem vacuam demiſſa, ſtetit, ſuumque locum tenuit, non iam aeque ac prius edita, ſed humilior. Itaque trabes, ſubtracto penitus ſolo, cui incumbebant, cum ſtructura omni ſibi impoſita, inibi ſubſederunt. Ac ne id quidem Romanis aſcenſum ad murum praebuit. Etenim Perſae, magno illuc numero antea ſecuti Mermeroëm, non mediocri acceſſione moenia extulerant. Romani, vbi conuulſam muri partem ſtare de integro viderunt, ignari quo ſe verterent, aeſtuabant. Nam nec ſubducere terram amplius poterant, cuniculo

36. PROCOP. de B. G. p. 591, 592.

e) Vide ſupra §. 33, 34.

f) καχληκος — ἐμπλησαμενοι.

p. C. 550. *Imp.* IVSTINIANO I.

culo ita obruto, nec vti ariete, cum in acclini murum oppugnarent; illa autem machina trahi nequiret, niſi in loco plano ac molliter iacenti.

§. 54.

[Sabiri, qui tum forte in Romanorum caſtris, a gente ſua legati miſſi, morabantur, arietes Romanis nouo quodam modo excitarunt. Quarùm machinarum g)] quamque ingreſſi milites Romani minimum quadraginta, ex fortiſſimis delecti, illas muro admouerunt. Ad machinae cuiusque latera ſtabant alii, loricis galeisque egregie muniti atque inſtructi contis, quorum cuſpides vncis ferreis praefixae erant, eo conſilio, vt cum arietis caput muro impactum, ſtructuram eius conuulſiſſet, lapides confuſos dimouere his contis ac proiicere poſſent. Ergo rem aggreſſis Romanis, iam murus crebris impreſſionibus quatiebatur, et qui hinc inde aſtabant machinis, lapides ſedibus ſuis emotos excutiebant contis, eratque opinio, vrbem continuo expugnatum iri. At Perſae iſtud excogitarunt. Turrim ligneam, iamdiu paratam moenibus impoſuerunt, ac viris complerunt pugnaciſſimis, qui pectoribus loricas, capitibus ac reliquo corpori tegmina induerant clauis ferreis horrida. 'Vaſcula ſulphure, bitumine et veneno, quod Medi naphtham, Graeci Medeae oleum vocant, plena h) atque igni concepto ardentia, in arietarias machinas mittebant: ſic vt cunctae tantum non conflagrauerint. Sed etiam qui illis, vt dixi, aſtabant, contis, quorum modo memini, depellentes ac repurgantes quae iacta fuerant, e machinis omnia confeſtim humi deuoluebant: quamquam haud diu labori huic ſuffecturos ſe et reſtituturos putabant. Nam quidquid ignis contingeret, niſi eodem puncto temporis excuteretur, id protinus abſumebat. Ita quidem haec agebantur. 37

§. 55.

37. Id. ibid. p. 593-598.

g) Cfr. *Tom. I. Hunnica §. 177. 178.*

h) ἀγγεια δε θειȣ τε και ἀσφαλτȣ ἐμπλησαμενοι, και φαρμακȣ, ὁπερ Μηδοι μεν ναφθαν καλȣσιν, Ελληνες δε Μηδειας ἐλαιον.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550.

§. 55.

Beſſas vero ipſe loricatus, armatis omnibus copiis, ad muri partem collapſam ſcalas applicuit, et cum ſuos verbis eatenus animaſſet, vt hebeſcere non ſineret occaſionis vim, exhortationis reliquum impendit factis. Vir enim annis maior ſeptuaginta, ac plane iam exoletus, ſcalas primus aſcendit. ‘Perſis ibi et Romanis in pugnam coortis, Beſſas deiectus humi concidit. breui poſt rurſus aſcendit, eumque Romani omnes ſequuntur, ac facinora in hoſtes edunt viris fortibus digna’ *i*). Conterriti Perſae nonnihil petunt ſpatii ad conuaſandum, vt dedita vrbe diſcedant. ‘Beſſas cum doloſe haec fingi ſuſpicatus, inducias nullas vellet concedere, proelium redintegratur. Tunc Ioannes Guzes cum Armeniis in alia muri parte vno e cuſtodibus occiſo, Romanis aditum fecit; eodemque tempore multi Perſarum in turri quadam lignea conflagrarunt’. Sic demum Romani caeteri, qui ad muri labem pugnabant, cedentibus et ardorem remittentibus aduerſariis, moenia penetrarunt et Petra vi capta eſt.

Perſae quingenti ad vrbis arcem intento curſu, eiusque munitionibus occupatis, illic ſe tenuerunt. Reliquos Romani, quos congreſſu non ſuſtulerant, viuos omnes ceperunt, numero ſummum ſeptingentos et tringinta. Horum integros duodeuiginti inuenerunt, caeteri erant ſaucii. E Romanis multi, iique fortiſſimi, occubuerunt; inter quos fuit Ioannes, Thomae filius, qui, in hoſtes miris facinoribus editis, in capite a barbaro quodam vulneratus eſt lapide, dum vrbem ingrederetur. ‘Perſae vero, qui arcem occuparant, cum nullis conditionibus, vt deditionem facerent, adduci poſſent: Romani Beſſae iuſſu ignes arci iniecerunt. Creſcente licet flamma, Perſae’ nihilo minus in manus hoſtium venire recuſarunt, et mirante Romano exercitu omnes puncto temporis cum arce incendio deleti ſunt.

§. 56.

38 Tunc apparuit, quam cordi eſſet Lazica Choſroi, qui milites legiſſet omnium praeſtantiſſimos, et in Petrae praeſidio collocaſſet; ibique

i) Quae hic et infra fuſius narrat de Petra oppugnata et capta Procopius, excerpta dediſſe ſufficiet. 38. Id. ibid. p. 598-600.

a. C. 550. | *Imp.* IVSTINIANO I.

ibique tantam repoſuiſſet armorum vim, vt, cum in praedam Romanis ea ceſſiſſent, cuique militum virorum quinque armatura obtigerint: quamuis multa in arce conflagrarint. Praeterea magnus inuentus eſt frumenti numerus et carnium ſale conditarum caeteraeque rei cibariae copia, quae omnibus, quinquennio obſeſſis, ſuffeciſſet. Vinum ſibi non prouiderant Perſae, ſed tantum acetum et ſatis ſiliquae (ex qua vinum conficerent). Vbi aquam Romani in vrbe ex canali ſtructili manantem viderunt vehementi admiratione defixi haeſere, donec ars occultis canalibus adhibita patuit: quod quid rei ſit, modo dicam.

Quando Choſroës Petram a ſe expugnatam praeſidio muniit, pro certo habens, Romanos eam viribus omnibus obſeſſuros, ſtatimque admoturos manum intercidendo propere aquaeductui; haec excogitauit. Aquam, quae in vrbem inducebatur, tripertito diuiſit, ductaque foſſa altiſſima, canales conſtruxit tres: vnum quidem in ima foſſa: quem cum ad mediam vsque foſſam coeno lapidibusque texiſſet, ibidem alterum abdidit. Tertium vero iſti impoſuit ab humo exſtantem, ſubiectum oculis omnium; ita vt aquaeductus triplici concameratione diſtinctus occulte eſſet. Cuius rei inſcii Romani, obſidionis initio, rupto canali illo, qui apparebat, foſſam altius non ſubegerunt, ſed prius abeuntes incoepto, quam opus penitus deſtruxiſſent, ſibi perſuaſerunt, aqua iam carere obſeſſos, inerti incuria falſam illis offerente opinionem. Dum protrahitur obſidio, Romani, nonnullis hoſtium captis, ab ipſis reſciunt, obſeſſos ex aquaeductu haurire. Quamobrem locum aggreſſi fodere, ſuppoſitum canalem alterum offendunt, eoque inciſo, de hoſtibus actum exiſtimant, nullum a prioribus ad ſequentia documentum trahentes. Poſtea potiti vrbe, vt manantem, quemadmodum dixi, ex canali aquam viderunt, obſtupuerunt, ſuſpenſi ignoratione cauſae, quam a captiuis edocti, hoſtium in operibus moliendis diligentiam, ſuamque in ſuſcepto labore negligentiam, re iam peracta, cognouerunt.

§. 57.

Protinus Beſſas captiuos omnes ad imperatorem miſit, ac Petrae moenia diruit, ne Perſae negotium denuo faceſſerent. Aſ-

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 550.

ſenſus imperator, mirifice virtutem eius laudauit, et ſapientiam, quod muros funditus euertiſſet k). —

§. 58.

INTEREA veritus Mermeroës, ne quid mali longa dies af-
39 ferret Petrae Perſisque in ea vrbe relictis, mouerat cum omnibus copiis, eoque contendebat, anni tempeſtate, quae hiemi ſucceſſerat, inuitatus. At per id tempus plane cognitis, quae Petrae contigerant, inſtitutum iter abrupit, haud ignarus, trans fluuium Phaſin nullum eſſe locum, quem Lazi incolerent, niſi Petram. In reditu occupatis faucibus, quae ex Iberia in Colchidem ducunt, vbi Phaſis vadoſus eſt, huius vadum tranſiit, itemque fluuii, qui Rheon dicitur, et ipſe nauibus ibi impar ferendis.

Itaque cum eſſet a dextra Phaſidis, vniuerſum exercitum Archaeopolin duxit; quae vrbs primaria eſt ac maxima Lazicae. Equites erant omnes, paucis exceptis, eosque elephanti octo ſequebantur: quibus inuecti Perſae, tela inde, tanquam e turribus, in hoſtem ſuppoſitum miſſuri erant. Quare merito quis miretur laborioſam Perſarum induſtriam, qui viam ex Iberia ad Colchos, vbique deruptis ſaltibus et fruticoſis ſalebris implicitam, ſiluisque adeo denſis obtectam prius, vt viro expedito videretur inſuperabilis, ita complanarint, vt non modo equeſtres eorum copiae inde omnes facillime veniant, ſed elephantos etiam, quotquot volunt, ad bellum agant.

§. 59.

Ipſis [Perſis] etiam aderant ſocii ex Hunnis Sabiris ad duodecim millia. At timens Mermeroës, ne tot numero barbari detrectarent imperium, ac Perſarum exercitum ingenti malo afficerent, retentis quatuor eorum millibus, caeteros, luculento ſtipendio donatos, remiſit in patriam.

Conſtabat Romanus exercitus duodecim millibus: ſic tamen, vt non vnum in locum omnes coacti eſſent, ſed tria millia Archaeo-

k) Sequuntur de rebus a Beliſa contra Gothos parum ſtrenue geſtis, et Roma a Gothis capta.

59. PROCOP. de B. G. p. 603-605.

a. C. 550.

chaeopoli praeſidium agitarent, Odonacho et Baba ducibus, viris bello egregiis, reliqui cis oſtia fluuii Phaſidis ſtatiua haberent, eo conſilio, vt, ſi quo hoſtis iret infeſtus, ipſi inde mouerent caſtra, ac totis viribus ſuppetias ferrent. His Benilus et Vligagus imperabant, aderatque Varazes Perſarmenius, ex Italia recens, qui ſecum Tzanos octingentos ducebat.

§. 60.

Beſſas autem, ſtatim vt Petram cepit, dimiſſis laboribus bellicis, Pontum et Armenias obiens, in colligendis prouinciarum ſuarum vectigalibus operam poſuit: qua ſordida cupiditate rem Romanam iterum accidit. Nam ſi continuo poſt victoriam, de qua dixi, et Petrae expugnationem, ad Lazorum Iberorumque confinia ſe contuliſſet, ac muniſſet eorum anguſtias; non amplius, mea quidem ſententia, Perſarum exercitus in Lazicam penetraſſet. Iam vero hic magiſter militiae, dum in ea parte laborare negligit, propemodum manu ſua Lazicam hoſti tradidit, irae imperatoris admodum ſecurus. Solebat enim Iuſtinianus Auguſtus praefectorum peccatis multum indulgere: quo fiebat, vt ſaepius contra vitae inſtitutum et in remp. palam delinquerent.

§. 61.

Ad Iberiae fines habebant Lazi caſtella duo, Scandam et Sarapanin l); quae, in montium faucibus aſperis ac plane confragoſis ſita, difficillimos habebant aditus. Ea quondam Lazi cuſtodiebant labore multo, ob ſoli malignitatem, ex quo nihil voſcum naſcitur: verum homines eo cibaria comportant humeris. Belli huius initio Iuſtinianus Auguſtus, amotis inde praeſidiis Lazicis, Romana ſubſtituerat: quae poſtmodum, vrgente victus penuria, his caſtellis exceſſerunt; cum nec panico, cui minime aſſueuerant, vitam diutius tolerare poſſent, vt Colchi; nec iam Lazi cibariis omnibus per longa itinera ferendis ſufficerent. Eadem, a Perſis occupata, Romani facta pace receperant, reſtitutis viciſſim Bolo caſtello Pharangioque, vt in ſuperioribus libris plenius commemoraui m). Lazi igitur caſtellum vtrumque exciderunt, ne inde

l) Σκανδα τε και Σαραπανιν. m) Vide ſupra §. 17.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 550.

a Perſis oppugnarentur. Perſae vero eorum alterum, quod Scandam vocant, reaedificarunt occuparuntque praeſidio, ac Mermeroës Medorum exercitum vlterius duxit.

§. 62.

Rhodopolis vrbs in planitie ſita, primaque obuia irrumpentibus ex Iberia in Colchidem, aditu captuque valde facilis erat. Quamobrem Lazi illam ſolo nuper aequauerant, Perſarum aduentum veriti. Quo Perſae audito, recta Archaeopolin iter intenderunt. Mermeroës vero vbi accepit, caſtra hoſtes metatos eſſe ad fluuii Phaſidis oſtia, eo progredi conſtituit: quippe ſatius videbatur hos prius profligare itaque demum Archaeopolis obſidionem capeſſere; ne ipſi a tergo ſubeuntes Perſarum copiis detrimenti aliquid importarent.

Propter Archaeopolis moenia tranſiens, Romanos vrbis incolas ſalutauit cauillans, et iactanter denuncians, actutum eo ſe rediturum: velle ſe prius alloqui Romanos, qui ad fluuium Phaſin ſtatiua haberent. Tum illi ſuo reſponſo ire ipſum iubent quocunque volet: caeterum affirmant, nunquam ad ſe reuerſurum, ſi in Romanos illos inciderit.

§. 63.

De his certiores facti exercitus Romani duces, cohorruerunt, ſeque impares rati ſuſtinendae aggreſſorum impreſſioni, ſcaphis, quae praeſto erant, conſcenſis, fluuium Phaſin traiecere omnes, cum, quidquid annonae ſibi comparatae auehere poterant, impoſuiſſent in ſcaphas, caeteris in flumen proiectis, ne hoſtes illis gauderent. Quo cum omnes copias paulo poſt duxiſſet Mermeroës, atque hoſtium caſtra vidiſſet penitus vacua, rem inique tulit, ſecum dolens ac pendens animi. Subinde Romanorum caſtris flamma deletis, ira ardens rediit, et copias Archaeopolin duxit.

Sita eſt Archaeopolis in colle aſperrimo, eamque fluuius alluit, qui ex montibus vrbi imminentibus labitur. Eius portae inferiores ad collis radices ducunt, haud inacceſſae: via ſolum, qua ex campo ad eas itur, non plana eſt. Superiores portae exitus habent praecipites atque aditus difficillimos: quippe latiſſima fruteta obiacent. Et quoniam incolis nihil aquae, niſi fluuialis

a. C. 550. *Imp.* IVSTINIANO I.

uialis ſuppetit, vrbis conditores geminum murum ad flumen vsque exſtruxerunt, vt ex eo lympha ſine periculo hauriatur. Hanc partem totis oppugnare viribus decreuit Mermeroës: et conſilium vrgens haec egit.

Primo quidem Sabiris curam demandauit arietes fabricandi quam plurimos, 'iis ſimiles, quos antea iidem Romanis excitauerant. Sabiri dicto audientes ſtatim multos eiusmodi arietes moliti ſunt' n). Deinde vero Dolomitas ad vrbis latus praecipitiis impendens mittit, iubetque hoſtes totis ibi viribus fatigare. Barbari ſunt hi Dolomitae, et quamuis in Perſide habitent, nunquam tamen regi Perſarum fuere ſubditi. Cum enim montes abruptos penitusque inuios colant, ab omni vetuſtate ad hunc diem ſuis viuere legibus, nec niſi mercede conducti Perſis in hoſtes ipſorum militant. Omnes pedites merent: gladium quisque et ſcutum geſtat, ternaque in manibus iacula, nec minus expedite currunt in confragoſis et verticibus montium, quam in camporum aequore. Quamobrem Mermeroës oppugnandam his partem illam aſſignauit; ipſe cum reliquis copiis arietes et elephantos ad portas inferiores promouit.

Ergo Perſae et Sabiri, cum tela in muros tam crebra mitterent, vt ſagittarum nube coelum illic obducerent; Romanos eius partis propugnatores tantum non coëgerunt pinnas deſerere: Dolomitae vero ex aſpretis, quae ſunt extra moenia, iacula torquentes, oppoſitos ſibi hoſtes multo acrius infeſtabant. Peſſimo vbique loco atque in praecipiti erant res Romanorum extrema iam patientium.

§. 64.

Tunc Odonachus et Babas, ſiue oſtendendae virtutis propriae, ſiue militis probandi cauſa, ſeu diuino quodam inſtinctu, paucis ad pinnas relictis militibus, iuſſisque propugnatores inde propellere; maximam partem conuocauerunt, breuique hortatione — vſi —, recluſis portis, copias citato curſu educunt, paucis intus relictis iſtam ob cauſam. Pridie nobilis quidam Lazus, cui

n) Cfr. *Tom. I. Hunnica §. 180.* o) τὰς Δολομίτας. Agathias *Dilimnatos* vocat.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 550.

cui erat Archaeopoli domicilium, de prodenda patria egerat cum Mermeroë. Hic autem ipſi mandauerat, vnam hanc iniret a Perſis gratiam, vt, cum muros oppugnari coeptos videret, clam ignem inferret horreis, in quibus frumentum caeteraque annona aſſeruabatur. Quod quidem praeſcripſit, horum alterum putans effectum iri; aut vt Romani circa incendium ſolliciti occupatique, ſpatium Perſis darent ſuperandi muri, aut, Perſarum impreſſioni prohibendae intenti, curam horreorum deponerent, itaque frumento ac caeteris commeatibus igne corruptis, obſeſſam Archaeopolin breui tempore et nullo negotio in ſuam Perſae ditionem redigerent. Eo ſpectabant mandata, quae Lazo Mermeroës dedit, et recepit ille, ſe confecturum.

Simul igitur oppugnationem feruere vidit [Lazus, proditor], ignem furtim ſubdidit horreis. A Romanis deprehenſa repente flamma iam ſubuolante, illuc nonnulli cucurrere ſubſidio, et ignem late graſſantem difficillime reſtinxerunt: caeteri omnes effuderunt ſe in hoſtes, vt dictum eſt, factoque ſubito impetu, ac terrore vi improuiſa incuſſo, multos occiderunt nec reſiſtentes, neque arma audentes tollere. Etenim Perſae cum non ſperarent fore, vt hoſtes, quorum numerus admodum exiguus eſſet, erumperent, diſperſi incompoſitique ſe ad murum inuadendum parabant. Atque hi quidem arietarias machinas geſtantes humeris inermes et proinde ad pugnam imparati erant. Alii vero intentos arcus in manibus habentes, inſtantem pede collato hoſtem repellere nequibant. Itaque Romani nunc hos, nunc illos caedere et leto ſternere. Tum forte elephantorum vnus, accepto, vt nonnulli referunt, vulnere, vel ſponte efferatus, circumegit ſeſe, et cum maxima perturbatione retrectans, excuſſis ſeſſoribus, caeterorum ordines rupit. Ex eo barbari referre pedem, Romani impunius obuios quosque conficere. — Dum ſic miſcentur Medorum agmina, quicunque a tergo locati erant, animaduerſa antecedentium conturbatione, nec dum cognita ipſius cauſa, pauore conſternati incompoſitiſſime retrocedunt. Eodem modo territi, qui ex edito ſpectabant haec omnia Dolomitae, in pedes turpiter ſe coniecerunt. Effuſa iam palam fuga, ceciderunt barbarorum quatuor

40. Id. Ibid. p. 606. 607.

tuor millia, in quibus duces fuerunt tres. Romani ſigna Perſica cepere quatuor, et Byzantium protinus miſerunt imperatori. Ferunt, eorum equos ad viginti minimum millia periiſſe, non telis fixos, nec vulneratos ab hoſtibus; ſed quoniam ex quo in Lazicam labore grauiſſimo longinquae viae exhauſti peruenerant, minus pabuli, quam par erat, habuerant; hinc factum, vt eos fames imbecillitasque ſumma oppreſſerint.

§. 65.

Poſt conatum hunc irritum Mermeroës cum omnibus copiis Muchireſin p) petiit, adhuc Perſis in ditione ſua partem maximam Lazicae retinentibus, opera quamuis perdita ad Archaeopolin: vnde Muchireſis diei iter vnius abeſt, multos habens ac frequentes incolis vicos. Eſt hic ager feliciſſimus Colchidis: quippe vinum ac varia mitium genera fructuum progignit, quod nusquam alibi in Lazica videre eſt. Regionem hanc alluit fluuius Rheon: vbi Colchi veteres caſtellum condiderant, cuius partem maximam idcirco ipſorum poſteri diruerunt, quod, cum in campo planiſſimo ſitum eſſet, illud aditu captuque facile iudicarent. Cotiaium q) quondam voce Graeca caſtellum id appellabatur: nunc idem Lazi Cutaiſſum r) vocant, ignoratione linguae rectam nominis pronunciationem deprauantes. Ita quidem haec Arrianus memoriae prodidit: alii vero olim ibi fuiſſe memorant vrbem Cytaiam, Aeetae patriam, eoque factum, vt et hunc poëtae Cytaïenſem et Colchidem Cytaïdem denominauerint.

Ad locum hunc inſtaurandum modo animum appellens Mermeroës, cum ab operis materia eſſet imparatus, iamque hiems appeteret, quamprimum caſtelli ruinas omnes ligneis obſtruxit muniimentis, ſeque inibi tenuit.

Cuta-

p) Μυχειρησιν.
q) Κοτιαιον.
r) Κυταισιον.

a. C. 550.

Imp. IVSTINIANO I.

Cutatiſio proximum eſt Vchimerium [s]), caſtellum validiſſimum, in quo Lazi ſedulam agebant cuſtodiam cum exigua Romanorum militum manu. Itaque illic Mermeroës cum vniuerſo exercitu ſtatiua habebat, obtinens partem optimam Colchidis, atque hoſtes ſic intercludens, vt nec Vchimerium commeatus vllos inferre, neque in Suaniam Scymniamque, ditionis ſuae prouincias, ire poſſent. Quoties enim habent hoſtes Muchireſin, Lazis ac Romanis praecluſum eſt iter in ea loca.

Is erat in Lazica rei bellicae ſtatus.

s) Οὐχειμεριον.

CAP. VI.

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT VI.

Rerum Lazicarum ſtatus, quo tempore quinquennales cum Perſis induciae renouatae ſunt; Vcbimerium dolo a Mermeroë Perſarum duce captum, reliqua Mermerois vsque ad eius obitum geſta; ab a. C. 551-553.

§. 66.

a. C. 551.

a. 25. imp. Iuſtiniani I.

BYZANTII Choſrois legatus Iſdigunas ſermones de pace cum Iuſtiniano Auguſto diutiſſime contulit. Poſt multam diſceptationem tandem conuenit, vt induciis vtrumque regnum quinquennio gauderet, eoque interim ſpatio oratores vltro citroque liberi commeantes, controuerſiam, quae de Lazica eſſet ac Saracenis, componerent. — [Tunc etiam Iuſtinianus Berſathum, Perſam nobiliſſimum, diu Byzantii detentum, Iſdiguna petente dimiſit.] Etenim legatus hic affirmabat, inductum iri Choſroëm illius ſuaſu, vt Perſarum exercitum reuocaret ex Lazica. Annum vero viceſimum quintum a) imperii agebat Iuſtinianus Auguſtus, cum Romani et Perſae has inducias pepigerunt. — 41

Haec autem vulgo iactabantur, firmato iam Perſarum dominatu in Lazica, factam hanc eſſe pactionem, ne quis eos quinquennio interpellaret: ſed toto illo tempore optima quaeque Colchidis

41. PROCOPIVS de B. G. p. 607, 608.

a) Non *XV*. vt in textu lat. legitur.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 551.

chidis loca liberius atque otioſius incolerent: vnde poſtea a Romanis nullo vnquam modo eiici poſſent: quin etiam ipſis Byzantium aditu facile deinceps foret. Multos eiusmodi conſideratio torquebat diſtringebatque indignabundos. Fremebant etiam — iam ſpatio annorum vndecim et menſium ſex centenaria quadraginta ſex ſpecioſo induciarum obtentu 'accepiſſe Choſroëm', quamuis in Lazica vim exerceret, ac bellum gereret, vt dictum eſt. —

§. 67.

42 Cum ita Romani ac Perſae inter ſe inducias Byzantii pangerent, hic erat rerum ſtatus in Lazica. Gubazes quidem Lazorum rex Romanis ſtudebat, ex quo vitae ſuae inſidias a Choſroë paratas, vt in ſuperioribus libris narraui, detexerat. Caeterorum autem Lazorum bona pars a Romanis militibus male habita ac praeſertim exercitus ducibus offenſa, iamdiu inclinabat ad Perſas; non propenſa in eos voluntate, ſed eo animo, vt a Romano dominatu ſe vindicaret, praeſentibus malis futura praeoptans.

§. 68.

Theophobius, vir inter Lazos non obſcuro genere, cum [qui] Mermeroi in clandeſtino colloquio, Vchimerium caſtellum ſe traditurum promiſit. Quo ille ipſum impulit, ſpe magna eius animum efferens, affirmansque id eo facto conſecuturum, vt in intimis eſſet Choſrois, et Perſarum monumentis beneficii nomine adſcriberetur ad ſempiternam memoriam: vnde ipſi gloria, opes potentiaque ingens accederet. Elatus his Theophobius, multo acrius coepto inſtitit.

Tunc temporis nullum Romani ac Lazi commercium inter ſe habebant: at Perſa impuniſſime qualibet vagante, alii ad fluuium Phaſin, alii Archaeopoli, vel ſi quem praeterea occupauerant munitum regionis illius locum, latebant, ipſeque adeo Gubazes, Lazorum rex, tenebat ſeſe in verticibus montium. Quare nihil habuit negotii Theophobius in perſoluenda Mermeroi promiſſi fide. Cum ad caſtellum ſe contuliſſet, Lazis ac Romanis illic praeſidium agitantibus aſſeuerauit, Romanum omnem exercitum

42. Id. ibid. p. 610 - 613.

a. C. 551. Imp. IVSTINIANO I.

tum interiiſſe, regis Gubazis et Lazorum ipſum ſequentium res accifas iacere; a Perſis totum teneri Colchidem, nec ſperandum, fore, vt in Romanorum vel Gubazis poteſtatem rediret vnquam; rem hactenus geſſiſſe Mermeroëm ſeparate, ducentem ſecum ſeptuaginta amplius millia Perſarum bello praeſtantium barbarorumque Sabirorum ingentem numerum; iam ipſum quoque regem Choſroëm aduenisſe cum exercitu innumerabili, ſeque illis repente admiſcuiſſe, nec ſolum Colchicum tot copiis poſtmodum ſuffecturum.

Hoc prodigioſo mendacio Theophobius caſtelli cuſtodes in grauem metum ſummasque anguſtias coniecit; ſic vt ipſum obſecrauerint per Deum patrium, iam pro virili parte res ſuas loco optimo collocaret. Spopondit ille, fidem ſe publicam ipſis a Choſroë impetraturum, ſi modo Perſis caſtellum dederent: et ab iis probata conditione, inde continuo digreſſus, iterumque ad Mermerois admiſſus conſpectum, rem pandit ordine. Is omnium delectu habito, qui inter Perſas eminebant, illos cum ipſo Vchimerium miſit, vt fidem darent praeſidiariis, ſaluas cum vita fortunas fore, et caſtellum occuparent. Ita Perſae Vchimerio potiti, ſuam in Lazica ditionem firmiſſime ſtabilierunt: nec Lazicam tantum eo modo ſibi ſubdidere, ſed aditum etiam Romanis ac Lazorum regi praecluſerunt in Scymniam et Suaniam, regionemque omnem, quae a Muchiriſide ad Iberiam vsque pertinet. Porro hoſtem arcere nec Romani, nec Lazi poterant; cum ne digredi quidem e montibus, vel e munitis locis in eum erumpere auderent.

§. 69.

Mermeroës inſtante hieme muro ligneo Perſarumque bellatorum tribus minimum millibus Cutatiſium muniit, et idoneum reliquit praeſidium Vchimerii. Cumque aliud caſtellum (Sarapanin vocant), in extremis ſitum Lazicae finibus, inſtauraſſet, ibi conſedit. Deinde compertum habens, Romanos ac Lazos coire, et ad fluuii Phaſis oſtia habere caſtra, omnes eo copias duxit. Quod ſimulac Gubazes et Romani duces exercitus audierant, non exſpectato hoſtium aduentu, digreſſi ſunt, et, quo cuique licuit, euaſerunt.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 551.

Gubazes, curſu verticibus montium occupatis, cum liberis, vxore et maxime familiaribus, non modo inopiae, qua circumuentus erat, ſed tempeſtati etiam incommodiſſimae reſiſtebat, et ſpe venturi Byzantio auxilii ſubnixus, ac praeſentem leuans calamitatem humanorum caſuum comparatione, meliora ardentiſſime exſpectabat. Caeteri Lazi, regem Gubazem reueriti, haud minus conſtanter hiemem agebant in ſcopulis, aduerſi illic nihil ab hoſtibus ideo timentes, quoniam vim afferre volentibus, praeſertim hieme, hi montes inſuperabiles ſint ac penitus inacceſſi. verum enimuero fame, frigore aerumnisque omnibus vita in extremum adducebatur.

§. 70.

Tum Mermeroës in vicis Muchiriſidis domos multas exſtruxit libere, locisque illis omnibus prouiſa annona, ac per quosque transſugas b), circa montium iuga dimiſſos, data fide publica, ad ſe multos pellexit: quibus re cibaria defectis, proſpexit affatim, ac tanquam ſuis curam impendit. Pro ſuo in totam illam regionem imperio, libere compoſitis rebus caeteris, ad Gubazem in hanc ſententiam ſcripſit: „Potentia prudentiaque res duae ſunt, quae praeclare conſtituunt hominum vitam. Nam qui ſunt finitimis potentiores, ſuum ad arbitrium viuunt, et, quocunque volunt, ſemper adducunt opibus minoribus praeditos. Quos autem ſua tenuitas valentioribus obnoxios facit, ſapientia medentes imbecillitati, eos, qui rerum potiuntur, obſequio ſibi conciliant, nec vetat quidquam ipſos apud ſe viuere, blanda obſeruantia in integrum reſtitutos, vnde infirmitate deiecti ſunt. — At tu care Gubazes, ſi te bello Perſas victurum putas, rumpe moras, nec te quidquam teneat. Nos enim quacunque voles in parte Laziсae offendes ad impetum tuum excipiendum paratos, et ſolum, quod tenemus, aduerſa acie pro viribus tuentes: itaque facultas erit nobiſcum fortiter dimicandi. Verum, reſiſtere te non poſſe Perſarum viribus, ſatis ipſe intelligis. Quare alterum arripe, praeclare vir, et petractans celebre illud, *Noſce te ipſum*, Choſroëm adora ſubditus, et regem, victorem dominumque agnoſce. Prae-

b) τῶν αὐτομόλων τινας. *transſ. quosdam.*

a. C. 551. *Imp.* IVSTINIANO I.

Praeteritorum veniam pete, vt poſthac vitam traducas, aerumnis, quibus premeris, liberam. Ego vero, tibi regem Choſroëm placatum iri ac fidem daturum, recipio: et ducum inter Perſas praeſtantium liberos offero huius obſides conditionis, fore, vt vita ac regno tuo rebusque caeteris tuto ſemper fruare. Si neutrum vis, alio faceſſe, et Lazos, inconſiderantia tua miſeros, aliquando tandem reſpirare ſeque ab inſtantibus malis expedire ſine, neque ipſos calamitate hac perpetua attere, ſpe vana inductus mittendi a Romanis ſubſidii. Nam vt nondum, ſic nunquam tibi ſubuenire poterunt„.

His Mermerois litteris a ſententia minime dimotus Gubazes, in montium iugis magna tenebatur exſpectatione Romani auxilii, atque odio, quo Choſroëm proſequebatur, ſpem, quam poſuerat in Romanis, alebat. —

§. 71.

a. C. 552.

ACTA autem hieme, Iſdigunas reuerſus ad Choſroëm cum pecunia, pacta conuenta expoſuit. Ille, accepto auro, ſine mora confirmauit inducias: Lazica tamen decedere noluit; ſed eadem illa pecunia allectis Hunnorum Sabirorum numeroſis auxiliis, ea cum nonnullis Perſarum copiis Mermeroi extemplo miſit, mandauitque, vt pro viribus coepta vrgeret: elephantos etiam multos adiecit. 43

Mermeroës autem cum vniuerſo Perſarum Hunnorumque exercitu mouit ex Muchiriſide, et ſecum elephantos ducens, firmiora petiit Lazorum loca. Romani nusquam obuii, ad fluuii Phaſis oſtia, Martino duce, ſe continebant, ſitu loci valido optime muniti: vna aderat Gubazes, Lazorum rex. Porro hic Medorum exercitus, caſu quodam, nihil damni nec Romano nec Lazo cuiquam intulit. Ac primo quidem certior factus Mermeroës, Gubazis ſororem in quodam caſtello agere, illuc eo duxit animo, vt id machinis omnibus expugnaret. Verum fortiſſime repugnantibus praeſidiariis, eosque adiuuante loci natura, repulſi inde barbari infecta re abierunt. Deinde in Abaſgiam contendentibus Ro-

43. PROCOP. de B. G. p. 614.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 552.

mani, qui Tzibili praeſidium agitabant, ſeſe oppoſuerunt, occupato aditu, quem, vt ſupra dixi c), ſummae anguſtiae et praecipitia faciunt inſuperabilem. Quare non valens Mermeroës reſiſtentes depellere, retro egit exercitum, atque e veſtigio Archaeopolin ſeſe contulit, obſidionem illius meditans. At fruſtra tentatis moenibus, maturauit reditum. Romani abſcedentibus inſtantes hoſtibus, in anguſtiis cecidere non paucos; inter quos dux Sabirorum occubuit. Circa huius cadauer acriter dimicatum eſt: demum Perſae ſub ſerotinum crepuſculum, hoſte vi in fugam acto, Cutatiſium et Muchireſin repetiere.

§. 72.

a. C. 553.

44 MERMEROES autem, Perſarum dux, cum antea bis in Archaeopolin impetum feciſſet, repulſus eſt, aliaque nonnulla geſſit, quae quidem praetereo, quandoquidem Procopius rhetor abunde haec eo vsque conſcripſit. Tunc itaque rurſus (nam hinc ordienti

c) Vid. *Auaſgica* §. 7.

44. AGATHIAS p. 56-60. qui p. 55. cum de antiquitate gentis quaedam delibaſſet, quae §. 1. attuli, pergit: *Hi itaque ſiue Lazi, ſiue Colchi, ſiue Aegyptii, ſedibus ſuis migrantes, variis noſtra aetate bellis fuerunt laceſſiti, multaque proelia ob horum regionem ſunt commiſſa. Choſroës enim, Perſarum rex, cum iam multa valdeque opportuna illius regionis loca inuaſiſſet, atque occupaſſet, nequaquam ſibi quieſcendum duxit, ſed et reliqua in ſuam poteſtatem redigenda. Iuſtinianus vero, Romanorum imperator, Gubazem, Lazorum tunc temporis regem, et vniuerſam gentem ſubditam ſibi et beneuolam et communis religionis cultusque diuini nexu coniunctam deſerere, nec aequum nec iuſtum cenſebat; quin potius omnibus viribus hoſtes quam citiſſime profligare tentabat. Reputabat enim cum animo ſuo et verebatur, ne, ſi Perſae bello vincerent, nihil eis impedimento futurum eſſet, quominus per Euxinum Pontum citra vllum metum nauigantes interiora Romani imperii loca peruaderent. Quocirca maximum validiſſimumque exercitum ibi locauit, praeſtantiſſimosque duces ei praefecit. Beſſas enim et Martinus et Buſes ei praeerant, viri ſpectatiſſimi et frequentibus praeliis exercitatiſſimi. Miſſus vero eſt etiam Iuſtinus, Germani filius, admodum quidem ille adhuc iuuenis, ſed iam tum bellicarum rerum peritus. Mermeroës* cet. vid. §. 72.

a. C. 553.

Imp. IVSTINIANO I.

dienti mihi quae ſequuntur ſunt coaptanda) ad Muchiriſim et Cotaeſium propugnaculum peruenit, eo conſilio; vt, difficultate locorum, quae ſunt circa Telephin, praetergreſſa, ad Phaſidem fluuium pertingeret, Romaniſque inopinato ipſius aduentu perculſis, tentaret, ſi qua ratione caſtella aliquot in poteſtatem ſuam redigere poſſet: quod quidem ipſi aperte rectaque via procedenti atque irruenti difficillimum factu fuiſſet. Martinus enim praefectus cum ſuis copiis Telephin inſidens (eſt autem hoc validiſſimum munitiſſimumque propugnaculum) diligentiſſime aditus tuebatur; et eſt alioqui locus ipſe acceſſu difficillimus. Nam et praecipitia et praeruptae petrae in ſe mutuo vergentes anguſtiſſimam plane ſubiectam ei viam efficiunt, neque alia vlla ex parte cuiquam aditus patet. Circumiecti enim campi ſunt vehementer paluſtres et limoſi, quibus denſi ſaltus et nemora imminent, adeo vt vel vni alicui eique expedito difficilis ſit tranſitus, tantum abeſt armatis agminibus. Sed ne ſic quidem Romani vllum laborem praetermittentes, ſi quem vſpiam comperiſſent locum parum tutum, quique videretur tranſiri poſſe, eum ſudibus et ſaxis obſtruebant, aſſidueque operi erant intenti.

§. 73.

Ambigenti itaque hiſce in rebus Mermeroi plurimaque ſecum reputanti, haec cogitatio in mentem venit, quod ſi quacunque ratione praeſidium Romanorum ſoluere ſenſimque remouere poſſet, non omnino irritum ſibi tranſitus ſui conatum fore. Hoſtibus enim aſſidue loco inſidentibus, fieri non poterat, vt vtriusque voti ſui compos fieret. Illis vero remiſſioribus factis, cum id ſolum relinqueretur, vt locorum iniquitati mederetur, et difficilis tranſitus itinera peruia redderet; id ei non admodum impoſſibile factu videbatur. Sperabat enim, exciſa ſublataque vi manuum ſilua obſtantibusque petris excauatis f), ſe non difficulter tranſiturum. Quocirca, vt, quae animo conceperat, perfice-

d) εις Μυχειρισιν τε και Κοταισιν το Φρυριον.

e) Τηλεφιν.

f) και των πετρων ὁ, τι αντιξυν διακολαπτων και παραιρυμενος.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 553.

ſiceret, huiuſcemodi fraudem excogitauit. Simulauit, ſe repente morbo correptum graui pariter et incurabili. Decumbebat itaque ſummam aegritudinem prae ſe ferens, et fortunam ſuam lamentans. Rumor hic ſtatim vniuerſum exercitum eſt peruagatus, praefectum grauiſſime aegrotare, neque diu ſuperuicturum g). Porro rei ipſius veritas eos, qui operas ſuas hoſtibus locant, conſilia ſuorum prodendo et arcana clanculum patefaciendo, latebat. Accuratiſſime enim conſilium celabatur, et ne cum amiciſſimis quidem communicabatur h); ſolis vero rumoribus, qui per multitudinem circumferebantur, decepti, id Romanis nunciarunt, qui quidem facile ſunt perſuaſi, non tam, arbitror, nuncio, quam quod id maxime eſſet ex ipſorum animi ſententia. Statim itaque accuratam illam continuamque curam laxantes ac remittentes, ſegnius cuſtodias agebant. Paucis poſt diebus Mermeroës etiam mortem obiiſſe nunciatur. Occulebat enim ſe ipſe in quadam domuncula, adeo vt etiam apud intimos ſuorum familiarium ea opinio valuerit. Tum vero et quidem magis ſuperuacaneum viſum eſt Romanis vigilare, ſuperuacaneum ingentes labores ſuſcipere. Quocirca omiſſis illis obſtructionibus itinerum et laboribus, quos huic operi impendebant, ad remiſſius viuendi genus ſunt dilapſi, ſolidas noctes dormientes, in villis praediisque degentes, neque ſpeculatores emittebant, nec quicquam eorum, quae in rem ipſorum eſſent, agebant. Perſuadebant enim ſibi, Perſas, duce ſiue praefecto orbatos, nequaquam in ſe ituros, quin potius quam longiſſime fugituros.

§. 74.

Haec vero vbi cognouit Mermeroës, confeſtim dolum detegit, ac Perſis talem ſe, qualis antea fuerat, viſendum praebet; ſtatimque quanta potuit alacritate omnibus copiis motis et difficultatibus itinerum ea, quam iamdudum animo ſuo conceperat, ratione ſuperatis, propugnaculo appropinquauit; et iam Romanis imminebat, inopinato rei euentu perculſis, quique iam ſeſe tueri non poterant.

Tunc

g) καὶ ὅσον οὔπω ἀπολεῖται.

h) καὶ οὐδὲ ἐς ἅπαντας τοὺς φιλτάτους ἐξέπιπτε.

a. C. 553. *Imp.* IVSTINIANO I.

Tunc itaque Martinus locum deſerendum cenſuit, priusquam Mermeroës, penitiore irruptione facta, Romanos, qui in praeſidio erant, magna clade afficeret. Qui enim fieri poterat, vt perpauci tantam hoſtium vim ſuſtinerent, neque primo ſtatim impetu ad internecionem caederentur? Hoc igitur dolo circumuenti ſuperatique a barbaris, turpiſſimaque receſſione facta, Romani reliquis copiis ſeſe coniungere approperabant. Exercitus enim, quem Beſſa et Iuſtinus ducebant, in campo quodam caſtra locarant, non procul a Telephi ſito, ſeptem tantum ſtadiis inde diſtante. Eſt vero nihil aliud ibi, quam ollarum forum, vnde et loco nomen inditum. *Ollaria* i) enim, vt Latini dixerint, appellatur; quod perinde eſt ac ſi Graece dicas χυτροπωλια. Poſteaquam vero iam multi cum Martino fuga praerepta, in tuto eſſent conſtituti, viſum eſt omnibus praefectis, vt ibi hoſtem exſpectantes acie inſtructa obſiſterent, vlterioreque tranſitu prohiberent.

§. 75.

Erat vero quidam inter praecipuos clariſſimosque duces Theodorus, Tzanus genere, qui cum quingentis ſuae nationis viris circa Telephim a Martino relictus erat. Hic h) cum iam Perſarum copias propugnaculum ingreſſas vidiſſet, cognouiſſetque, non eo tenus ſubſtiturum hoſtem, ſed conflictus eſſe percupidum, confeſtim inde ſe ſubduxit. Cumque in itinere multos Romanorum non recta ad Ollaria k) contendentes deprehendiſſet, prout eis erat imperatum, ſed Lazorum domibus inſultantes, panicum et zeam ſiue ſemina l) aliaque eſculenta rapientes, eos reuocare nitebatur, temeritatis accuſans, qui neſcirent, quibus in malis verſarentur. Quotquot igitur ex iis erant minus guloſi atque intemperantes m), potiora moniti ei ſeſe adiunxerunt, et ſenſim ſe receperunt. Theodoro tamen locus non erat mature nunciandi praefectis, Mermeroëm imminere. Nonnullis enim adhuc extra caſtra rapinae intentis neque deſiſtentibus Perſae repente ſuperueniunt; et nonnullos quidem eorum obtruncant, re-

 liqui

i) Ωλλαρια.

h) Cfr. *Tzanica* §. 8.

k) Χυτροπωλια.

l) Addit. h. interpres.

m) ὅσοι μεν ουν αὐτων λιχνοι τε και ἀκολαστοι.

liqui concitatiore curſu fugientes celeriter cum tumultu eiulatuque in exercitum ruunt, adeo vt omnes repentino motu perturbati et ſupra modum expauefacti, ſeceſſionem e caſtris fecerint. Praefecti vero (neque enim adhuc aciem ordinarant) metuentes etiam, ne barbaros imparatos opprimerent, quae antea ſtatuta erant, neglexerunt, neque, quid conſilii caperent, ſciebant. Neque enim tempus deliberationem de rebus praeſentibus admittebat, neque ipſa animorum perturbatio.

Motis igitur confeſtim e campo caſtris vniuerſus exercitus in turpem incompoſitamque fugam ſe conuertit; neque antea a fuga deſtiterunt, quam ad *inſulam* perueniſſent.

§. 76.

Diſtat autem haec inſula a Telephi quinque ſummum paraſangis, tantum itineris ſtrenui illi viri vnius diei ſpatio confecerunt, celerrime currentes. Conſtat autem paraſanga, vt quidem Herodoto et Xenophonti placet, triginta ſtadiis, vt vero nunc Iberi et Perſae volunt, vno tantum ſupra viginti. Idem ſentiunt et Lazi, nequaquam tamen ea appellatione vtuntur, ſed *ἀναπαυλας*, hoc eſt *manſiones*, vocant, et, mea quidem ſententia, recte. Nam et baiuli eorum ſingulis paraſangis emenſis et onera deponunt, et paululum conquieſcunt, aliis ad excipienda viciſſim onera ſuccedentibus; idque quoties factitant, per totidem ſpatia itinera metiuntur, et diuidunt. Siue igitur hoc, ſiue illo modo paraſanga eſt appellanda, centum et quinquaginta ſtadiis a propugnaculo inſula haec diſtat.

Eſt autem locus hic vehementer munitus, neque facile peruius, fluuiorum vorticibus circumcinctus. Phaſis enim et Doconus n) diſtinctis alueis e Caucaſo defluentes, atque initio quam longiſſime inter ſe diſtantes, illic, cogente ita locorum ſitu, ſenſim ſibi mutuo ita appropinquant, non magno amplius interuallo ſeiuncti: adeo vt Romani, alueo quodam ducto Phaſidisque amnis aggere perfoſſo, eius fluenta in Doconum deriuarint, eaque ratione duo hi fluuii, qua parte inſula in orientem vergit, in vnum coëant, locumque cingant. Inde vero rurſus cum flexus quosdam anfractusque faciant, non exiguum campum intra ſe comple-

n) ὁ Δοκωνος

pleſtuntur. Vlterius vero progreſſi ad occidentem ſolem ſponte ſua coëunt, penitusque commiſcentur, ita vt, quicquid ab his intercipitur, perfecte inſulam efficiat.

§. 77.

Hic itaque collecti Romani ſubſiſtebant. Mermeroës vero cum ad Ollaria veniſſet, multisque contumeliis verborum mollitiem ignauiamque non audientibus obieciſſet, cenſuit, vlterius ſibi progrediendum non eſſe, neque inſulam inuadendam. Neque enim tanto exercitui commeatus in medio hoſtilis terrae ſuppetere potuiſſet, neque alioquin ad obſidionem bene comparatus erat. Quocirca redeundum ſibi Telephin et ad illas locorum difficultates nequaquam cenſens, tabulis cratibusque et ratibus eum in vſum confectis Phaſidis ripas iungens, ac veluti ponte ſternens, vniuerſum exercitum intrepide nemine obſiſtente traiecit, ac Perſas quidem, quos in Onogori locarat, caſtello, quod ipſe antea in ditione Archaeopolitana, vt aduerſus Romanos propugnaculi loco eſſet, ſtruxerat, cum animaſſet, validioreque praeſidio auxiſſet, omniaque illic, quantum poterat, communiſſet, Cotaeſium denuo et Muchiriſim p) ſe recepit.

Repente autem morbo quodam correptus, cum peſſime haberet, maxima validiſſimaque exercitus parte, qui ſua tuerentur, ibi relicta, ipſe in Iberiam conceſſit, aegreque in oppidum Megiſta ita dictum q) delatus, cum vim morbi ferre non poſſet, ibi tum vere tandem diem obiit Mermeroës, vir ſane inter Perſas praeſtantiſſimus, maximi conſilii, reique bellicae peritiſſimus, animique vehementer ſtrenui: qui quidem cum iam grauis annis et a multo tempore vtroque pede claudus eſſet, neque equitare poſſet, laboribus tamen perinde ac robuſtiſſimus aliquis iuuenis vacabat, neque vllos labores detrectabat; ſed lectica geſtatus in aciem prodibat, eaque ratione et hoſtibus terrorem incutiens et ſuos animans atque exhortans, quaeque facto opus erat recte adminiſtrans, multas retulit victorias. —

o) εις Ὀνυγυριν.

p) ἐς τε Κοταισιν και Μυχειρισιν.

q) ἐς πολιν Μεγισθα.

CAP. VII.

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT VII.

Caedes Gubazis regis a ducibus Romanorum perpetrata; Romanorum ad Onugurin clades; Lazorum de eo, quid agendum ſit, deliberatio; legatio ad Iuſtinianum Aug.; Tzatheus ab imperatore rex appellatus; a. C. 554. 555.

§. 78.

a. C. 554.

45 CHOSROES, cum ipſi Mermerois obitus renunciatus eſſet, dolorem, vt par eſt, ex illius interitu et moerorem concepit. Ne vero copiae militares, quae in Lazica erant, duce carerent, protinus Nachoragan eis praefecit, virum inprimis celebrem maximique nominis. qui cum iam apparatis rebus omnibus itineri accinctus eſſet, mira quaedam et nefaria in Colchica regione acciderunt.

§. 79.

Cum enim Romani, vt ſupra diximus, turpiſſima fuga arrepta, impedimentorum partem hoſtibus diripiendam reliquiſſent, Gubazes Lazorum per id tempus rex, dedecus illud non ferendum cenſens, metuens etiam, ne quid grauius in poſterum committ-

45. AGATHIAS p. 73-77. Vbi, cum a p. 60. inde varia de moribus et antiquitate Perſarum narraſſet, pergit: *At vero ne longioribus digreſſionibus excurſionibusque decorum excedam, ad Colchica certamina et ad priorem ſermonem eſt redeundum. Tum enim Choſroës, cum ipſi* cet. vid. §. 78.

mitteretur, confeſtim Iuſtiniano ſingula nunciauit, praefectos incuſans, totiusque facti culpam in eorum vecordiam referens; et quidem praecipue Beſſam incuſabat, poſt hunc Martinum et Ruſticum.

Erat vero Ruſticus genere Graecogallus [a], ibique non praefectum aut tribunum agebat, neque vllo militari munere fungebatur, ſed tantum pecuniae regiae quaeſtor erat — eius, quae e theſauris regiis mittebatur, vt ii, quorum in praeliis virtus et fortitudo emicuiſſet, meritis praemiis donarentur. Quocirca minime obſcurus erat hic vir, ſed inter eos, quorum auctoritas plurimum valeret, habitus; adeo vt etiam arcana maxime ei communicarentur, principumque mandata tum demum firma fidelioraque viderentur, cum huic placuiſſent.

Iuſtinianus vero etiam antea Beſſae erat infenſus; quod Petrae propugnaculo capto, ante Mermerois aduentum, cum oportuiſſet eum omnes ex Iberia aditus fortiſſime obſtruere, iuuante ipſum natura locorum, efficereque, vt ea ex parte Lazicos montes barbaris inacceſſibiles redderet: ipſe vero id prae vecordia neglexerat, vrbibus, quae ipſi creditae erant, obeundis, et pecuniae ex iis corrogandae intentus [b]. Illa itaque in animum reuocans imperator, cum et haec de eo adferrentur, facile eſt perſuaſus. Quocirca confeſtim Beſſam exauctoratum ac praeterea bonis ſuis exutum in Abaſgos [c]) relegauit, illic manſurum, donec aliud quid de eo ſtatueretur. Martino vero quantumuis grauiter offenſus, praefecturae tamen primatum reliquit: nam inter praetores ſiue principes militiae primum locum obtinebat, ſecundum vero Iuſtinus, poſt quem Buſes atque ita deinceps alii ſigillatim.

§. 80.

Atqui Martino et Ruſtico iam antea non bene cum Gubaze conuenerat, ſed ſimultas quaedam inter eos ſubardeſcebat grauis atrociſſimaque, ſed quae nondum in apertum incendium eruperat; nata quidem primum ex inuidia, ac deinde flabello perpetuae temerariaeque ſuſpicionis ſuſcitata atque adaucta. Omnia enim ipſius

a) Ελληνογαλατης.
b) Cfr. ſupra §. 60.
c) Interpres perperam Abaſgos ſcripſit.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

ipſius facta ſaucio inuidia animo explorantes iisque ſe ipſis torquentes, ſimultatem fouebant, et confirmabant.

Gubazes itaque, concepta de illorum in ſe odio ſuſpicione, et ad mutuum odium exercendum prouocatus, acribus et contumelioſis verbis eos frequenter perſtringebat; tanquam parum viros et manus in lingua gerentes, nullamque rerum gerendarum curam habentes, atque ita in conuiuiis conuentibusque in ſua erga eos indignatione perſiſtebat: ſed neque, cum a finitimis gentibus legatio forte aliqua veniſſet, hos ad eam admittebat, immo ſubmouebat.

§. 81.

Hi vero, nequaquam id ferendum rati, et criminationes ad regem *e*) delatas ad animum reuocantes, atque ita ſecum ſtatuentes, non deſiturum eum ab ipſis criminandis, ſi qua in re iterum officio ſuo deeſſent, conſilium de tollendo e medio Gubaze inierunt, vt et acceptam iniuriam vindicarent, omnique in poſterum ipſius metu ſeſe liberarent. Variis itaque inter ſe conſiliis agitatis, quorum ſumma haec fuit, non ante interficiendum, quam imperatoris animum tentaſſent; Ioannem, Ruſtici fratrem, Byzantium mittunt, qui imperatori ſignificaret, Gubazen Medorum partes fouentem eſſe deprehenſum. Ioannes itaque quam maxime fieri poterat clam ad imperatoris colloquium cum perueniſſet, criminatus eſt Gubazen, perinde ac ſi jam defectionem feciſſet, et Perſas introducturus eſſet, breuique prouinciam totam eis traditurus, niſi confeſtim quocunque modo coërceretur.

Imperator vero inopinato hoc nuncio perculſus, nondum tamen plenam ei fidem accommodans, ſed mediam quandam opinionem tenens, „Age, inquit, curate, vt ad nos huc mittatur „. Metuens vero Ioannes, ne quando, ſi ille eo perueniret, fraus detegeretur, „Sit ita, inquit, domine. quid vero faciendum nobis, ſi id ſua ſponte facere detrectarit? eritne cogendus?„ „Quinimo, inquit rex, ſubditus cum ſit, maxima cum cuſtodia eſt able-

d) ἐκακηγόρει τε αὐτοὺς πολλάκις ὡς ἀνάνδρους καὶ ἀλαζόνας.

e) *Imperatorem Iuſtinianum* puta.

a. C. 554. Imp. IVSTINIANO I.

ablegandus„. Statim igitur ſermonem regis excipiens Ioannes, „Quid ſi, inquit, coactus reſiſtat, quid tum fiet„? „Quid, inquit imperator f), aliud, quam quod tyrannis ſolet, vt peſſime pereat„. „Nihil ergo, inquit Ioannes, ei erit metuendum, qui eum interfecerit„? „Nihil, inquit rex g), ſi reſiſtens et non obaudiens h) vt hoſtis perierit„.

§. 82.

Tali itaque reſponſo accepto i), cum in eandem fere ſententiam rex ad praefectos militiae ſcripſiſſet, nihil vltra eſt percunctatus; ſed abunde petitioni ſuae ſatisfactum cenſens, confeſtim ad Colchos reuertitur, litteras regias perferens. Quas cum Martinus et Ruſticus k) legiſſent, cum viderent, actum hunc ſcite inſtructum, ad audendum facinus ſeſe contulerunt. Conuocatis itaque Iuſtino et Buſe, id quod in animo ſuo agitabant, celantes, ſignificarunt, ad Gubazem quam citiſſime eſſe contendendum, et cum eo conſultandum, quo pacto Perſas Onogorin l) inſidentes collatis viribus adorirentur. Hi vero, hiſce rationibus perſuaſi, vna profecti ſunt, exigua quadam e legionibus manu comitati.

§. 83.

Gubazes vbi, aduentare ad ſe praefectos exercitus, cognouit, nihil plane ſiniſtri ſuſpicatus, circa *Cobum* amnem m) miſer eis obuiam procedit, ſecurus plane et nihil metuens, paucis admodum e ſuis comitatus, atque iis quidem inermibus, neque ad pugnam inſtructis. quidni enim ita veniret ad amicos et familiares, et nequaquam hoſtes, imo potius etiam exterarum gentium pro-

f) Omiſerat hanc vocem interpres.

g) Supplet h. v. interpres.

h) ἀντηκοῦστων. in textu lat. nos omiſſum erat.

i) τοιαῦτα δὲ τοῦ βασιλέως ἀποκριναμένου.

k) Non *Iuſtinus*, vt textus Latinus habebat.

l) Ὀνόγουριν. ita et infra Graece ſcribitur.

m) ἀμφὶ τὸν Χόβουν τὸν ποταμόν.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

propulſatores? Ita vero equis inſidentes omnes diſſerebant inter ſeſe de praeſenti rerum ſtatu componendo.

Tum Ruſticus, „ Age, inquit, o Gubaze, coniunge te noſtrae in Perſas expeditioni, et communem nobiſcum laborum partem ſubi in illos Onogoria inſidentes. Turpe enim fuerit, ſi diutius eos in media noſtra regione ſecure reſidere patiamur, praecipue cum et pauciſſimi ſint, neque pares, qui nobiſcum proelio decernant. Tum Gubazes, „ At vos, inquit, boni viri, ſolos neceſſe eſt in hoc elaborare, penes quos ſolos eorum, quae acciderunt, omnis culpa conſiſtit. Niſi enim ſupina quadam ignauia vecordiaque in rebus gerendis praediti fuiſſetis, neque propugnaculum illud muro cinctum eſſet, neque adeo ignobilem turpemque fugam arripuiſſetis, neque quicquam eorum, quae haud par erat, factum fuiſſet. Nunc vero, viri optimi, ſi vos gloriae cupidos eſſe dicitis, et ſi animos in pectore praefectis militaribus dignos geritis, intermiſſio iſta officii vobis eſt reſarcienda. Neque enim vnquam vos ſequar, neque bellum adibo, donec omnia, quae a vobis peccata ſunt, correcta fuerint „.

His dictis confeſtim, perinde ac ſi contradictio ipſius euidens ſatis eſſet argumentum defectionis ad Medos et tyrannidis affectatae ac praemeditatae, Ioannes ille, qui malorum nuncium attulerat, ſtricto clam pugione, Gubazi pectus ferit, nondum tamen letaliter. Hic vero (habebat enim vtrumque pedem complicatum ſuper equi ceruicem) confeſtim procidit in terram, non tam, vt arbitror, manus ictu, quam inopinato deiectus. Volutantem vero ipſum humi et adhuc aſſurgere nitentem aſtans Ruſtici ſatelles, prout ei mandatum erat, enſemque capiti infligens, plene interficit. Hoc itaque modo Gubazen talibusque de cauſis interfectum dicunt, qui id optime noſſe creduntur.

Iuſtinus vero et Buzes dolebant quidem moleſteque ferebant, et atrox facinus eſſe cenſebant; quieti tamen manebant, exiſtimantes, Iuſtinianum haec aperte per litteras mandaſſe.

§ 84.

Lazorum vero exercitum vniuerſum ingens perturbatio et moeror inuaſit, adeo vt nec permiſceri deinceps cum Romanis, neque cum ipſis militare vellent; ſed, poſteaquam mortuum ex ipſo-

a. C. 554. Imp. IVSTINIANO I.

ipſorum more atque inſtituto tumulaſſent, ſeceſſione facta, a bello deinceps abſtinuerunt, vtpote atroci iniuria affecti, et patria gloria amiſſa.

§. 85.

Maxima enim eſt et ferox natio Colchorum, maximisque aliis imperant: et veteri Colchorum appellatione gloriantes, ſupra modum ſeſe ipſos extollunt et iactant, et fortaſſe non admodum temere. Inter nationes enim, quae ſub alieno imperio ſunt conſtitutae, nullam equidem aliam vidi ita celebrem atque felicem, tam opum excellentia, quam multitudine ſubditorum, locorum etiam opportunitate, abundantiaque rerum neceſſariarum, et morum elegantia ac dexteritate. Ac veteres quidem habitatores bonorum, quae adfert mare, prorſus erant ignari, quippe quibus ne nomen quidem nauis erat auditum, donec eo Argo illa appuliſſet. Huius vero temporis Colchi et nauigant, cum ita vſu venit, et ex mercatura quaeſtum faciunt; ſuntque de reliquo nequaquam barbari, neque ita viuunt, ſed ad ciuile ac legale viuendi genus ex conſuetudine cum Romanis ſunt traducti, adeo vt ſi quis aeripedes tauros hominumque e terra pullulantium ſegetem, aliaque portentoſa et incredibilia, quae ſcite de Aeeta finguntur a poetis, demat, praeſentia veteribus longe meliora comperiat.

§. 86.

Tales itaque cum eſſent Lazi, merito ſe intolerabili iniuria affectos cenſebant, vtpote rege ſuo atrociter priuati.

Statim vero Romani, incitante Martino, omnibus viribus adoriri parabant Perſas Onogoria inſidentes. Accepit vero iam inde ab antiquo hic locus eam appellationem, quod cum Hunni fortaſſe, ſuperioribus temporibus vocati Onoguri, illo ipſo in loco cum Colchis praelio decertaſſent [a]) victique fuiſſent, veluti monumenti et tropaei cauſa id nomen ei ab indigenis inditum fuerit; nunc vero temporis non ita a plerisque appellatur; ſed cum ibi templum eſſet ſacrum diuino illi Stephano, quem quidem primum olim aiunt pro Chriſtianis optime ſentientibus voluntarium

M 2 certa-

a) Ουγουρις, ἰσως ἐν τοις ἀνω λεγομενων, ἀυτȣ τȣ συμβαχθεντος των δη Ουνυγουρων ἐπι- λιντων τοις Κολχοις.

certamen adeuntem, lapidibus ab aduerſariis obrutum fuiſſe, ſtatutum eſt, vt ex illius nomine locus appellationem acciperet. Nos vero nihil, arbitror, vetat, quominus vetuſtiſſima appellatione notitiae cauſa vtamur, cum etiam hiſtoriae magis conueniat. Romanorum itaque exercitus expeditionem Onogorin verſus apparabat. caedis enim auctores hoc vrgebant, ſperantes, facile ſe propugnaculum hoc in poteſtatem ſuam redacturos; eaque imperatorem etiam intellecta fraude non magnopere ipſis infenſum fore, ſed poſtremi huius facti opportunitate facile omnem criminationem abs ſeſe remoturos.

Omnes itaque et praefecti et copiae, caſtris in Archaeopolis campo poſitis, teſtudines ita dictas apparabant et machinas iaciendis ingentibus ſaxis, aliaque id genus inſtrumenta, tanquam, ſi opus, murum oppugnaturi. p) —

§. 87.

46. Dum haec aguntur, vir quidam Perſa ad propugnaculum obambulans a Iuſtini ſatellitibus capitur. Is in caſtra delatus, flagris caeſus cogitur ſuorum conſilia ex veritate prodere; atque haec quidem indicauit: Nachoragam videlicet iam in Iberiam perueniſſe, ſe autem ab illo miſſum, vt copias, quae hic eſſent, animaret, tanquam praefecto propediem adfuturo: qui vero, inquiebat, Muchiriſin et Cotaeſium inſident Perſae, breui et ipſi ſunt venturi, popularibus ſuis q) ſuppetias allaturi; quippe qui iam certiores facti ſunt de veſtra in eos expeditione.

His ita dictis, confeſtim Romanorum praefecti deliberationem de rebus praeſentibus inſtituerunt; ac Buzes quidem cenſuit, cum vniuerſo exercitu aduentanti hoſti obuiam eundum. hiſce enim, vti veriſimile eſt, ob paucitatem victis, conſectaneum eſſe, eos, qui in propugnaculo erant, quamprimum ſeſe dedituros, vtpote ſubſidio deſtitutos: quod ſi vero reſtitiſſent, nullo negotio,

o) ταυτῃ τε τον βασιλεα, ἐι και τα τȣ δολȣ γνοιη, μη λιαν αυτοις χαλεπηναι.

p) In iis, quae hic ſequuntur, teſtudo (ὁ σπαλιων) ab Agathia deſcribitur.

46. AGATH. p. 78-80.

q) τοις ἐς Ουιγγεριν ὁμοφυλοις.

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I.

gotio ſubuerti poſſe. Placuit id conſilii etiam Vligango, Herulici exercitus duci r). — Ruſticus vero (confidentior enim iam violentiorque erat factus ſcelere ſuo, vt opinor, et vnanimi conſpiratione cum Martino animos ipſi addente) Buzen apertis ſcommatibus et contumeliis verborum petebat, veluti nunquam, quae ex re eſſent, perpendentem; conſultiſſimum autem eſſe dicebat, exercitum quidem ſuperuacaneo labore nequaquam affligere; ſed, copiis omnibus propugnaculo admotis, id ipſum facile in poteſtatem redigere et auxilium aduentans praeuertere; paucos vero, ſi ita videretur, in illos mittere, qui eos, quominus celeriter in ſe impetum faciant, morentur. Et certe Buzae conſilium longe erat melius et rerum naturae accommodatum, optimaeque belligerandi arti conſentaneum, ſtrenuitatem cum ſecuritate coniunctam habens.

§. 38.

Caeterum cum, vti veriſimile eſt, vniuerſa multitudo ſceleris perpetrati particeps eſſet facta, quod ſanguinariis illis ſe adiunxiſſet, eosque ſecuta eſſet; deterius quodque minus ex re communi erat, conſilium vicit, vt ſcilicet quamprimum poenas luerent. Mittuntur enim in illos, qui ex Muchiriſide aduentabant, viri equites non plures ſexcentis. horum ductores erant Dabragezas et Vſigardus s), ambo quidem natione barbari, Romanorum tamen cohortium duces; reliqui vero omnes vna cum praefecto propugnaculum aggreſſi ſunt, machinisque admotis portas tentarunt, copiis muro circumfuſis omni ex parte in hoſtem iaculabantur. Perſae autem et ipſi per pinnas diſcurrentes, omnibus eos, prout res poſtulabat, propulſabant; partim ſagittis aſſidue Romanos petentes, partim exteriorem murum tuentes. Lintea enim quaedam ſtragulaque e ſublimi ſuſpendentes, ea ratione telorum ictus infringebant, quippe quae hisce prius inflicta intricabantur. Magno itaque ſtudio ſummaque alacritate vtrinque pugnabatur, adeo vt praelium potius res ea, quam obſidio videri poſſet; tantus erat vtrinque animorum ardor et militarium facinorum

r) Hic omiſſa. vide T. I. in *Herulicis* §. 58.

s) Δαβραγεζας τε και Ουσιγαρδος.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

rum oſtentatio; hiſce quidem pro ſalute ſua decertantibus, vtpote non mediocri diſcrimine eos circumſtante, his vero etiam turpe admodum eſſe cenſentibus, ſi, cum ſemel eos adorti eſſent, infecta re recederent, neque propugnaculum illud caperent, et Archaeopolin hoſtili vicinia liberarent.

§. 89.

Alii vero Perſae, ad tria bellicoſorum equitum millia, ex Cotaeſio et Muchiriſide †) Onogorin verſus mouerunt; in quos, negligentius et incautius procedentes nihilque hoſtile verentes, repente Dabragezas et Vſigardus cum ſuis copiis irruunt, et repentina illa impreſſione perculſos ſtatim in fugam vertunt.

Quod vbi Romanis obſidentibus eſt nunciatum, confeſtim ferociores in propugnaculum impetu facto, vela illa, quibus murus obductus erat, detraxerunt, et citra vllum ordinem compluribus in locis per muros diffuſi erant, tanquam facile deinceps omnia direpturi, vtpote hoſtibus, qui foris erant, fugatis, et nemine ipſos vltra infeſtatura.

§. 90.

At illi [Perſae] cum citiſſime cognouiſſent, non vniuerſum Romanorum exercitum in ipſos impetum feciſſe, ſed paucos admodum, quique ſpeculatores potius quam iuſti bellatores cenſeri poſſent; ſubito, ingenti clamore edito, in eos conuertuntur. qui, cum illam inuerſionem ferre non poſſent, fugatis terga vertentes, concitatiſſimam ipſi fugam arripuerunt: vrgebant vero eos Perſae quam proxime inſectantes, adeo vt fere acciderit, dum hi capere, hi effugere nituntur, vtrique ſimul, tam ii, qui fugiebant, quam qui fugabant, tergisque imminebant, ad reliquas Romanorum copias mixtim peruenerint.

Tumultu vero ingenti, vti par eſt, excitato, neglecta obſidione quaeque iamiam futura ſperabatur propugnaculi expugnatione, vna cum ipſis praefectis aufugerunt: ne tantula quidem mora facta, dum reſciſcerent, quid ageretur, aut quis fugientium, quis

†) In Interpretatione Lat. erat *Muchiſiridi*, in Gr. eſt, vt ſupra Μυχειρισιδος.

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I.

quis fugantium eſſet numerus; ſed ita praecipiti turbulentoque curſu ferebantur, perinde ac ſi eos Panicus pauor inuaſiſſet. Perſae vero, eo ipſo multo audentiores facti, acrius inſequebantur. Praeſidiarii enim, qui in propugnaculo erant (ſpectabant enim, quae agebantur), repente erumpentes, reliquis Perſis ſe coniunxerant, ſimulque deinceps Romanos inſequentes, manifeſtiorem eorum fugam fecerunt. Atque equitatus quidem Romanorum vniuerſus facile concitatiſſimo curſu extra telorum iactum eſt delatus; ex peditatu vero multi caeſi ſunt, ponte fluminis, *Cathari* dicti v), eos retardante, per quem omnino eis tranſeundum erat. Illic enim cum ob anguſtiam multi ſimul eum transmittere nequirent, trudebant ſeſe mutuo, contraque trudebantur; et nonnulli quidem eorum in amnem proruebant, nonnulli retrorſum pulſi et, qua venerant, redeuntes, in hoſtium manus incidebant, erantque omni ex parte peſſima peſſimis miſta; fortaſſis autem vniuerſi tum temporis ad internecionem periiſſent, niſi Buzes praefectus, clamoribus eiulationibusque ipſorum exauditis cognitaque periculi magnitudine, conuerſus cum ſuis copiis et barbaris ſe opponens, ſenſim inſectationem intercidiſſet, donec illi pontem transgreſſi aegre tandem in tuto, vbi et reliqui omnes, conſtitiſſent. Nam ex anterioribus caſtris, quae prope Archaeopolin poſita erant, nemo plane ipſis rediit; ſed praetercurrentes ipſos prae metu, omnique commeatu et aliis rebus neceſſariis maiorisque pretii ibi relictis, et ad interiora loca fuga euadentes, non ſolum illuſtrem ac glorioſam, verum etiam quaeſtuoſam hoſtibus victoriam praebuerunt. Hi enim, cum illic campos hominibus vacuos inueniſſent; ſoluto dirutoque vallo, omnia, quae in eo erant, depraedati, laeti ad ſua redierunt, prioraque iterum loca occuparunt. Atqui quo pacto non cuiuis valde perſpicuum fuerit, diuinam quandam iram iniuſtae caedis cauſa Romanorum copias circumueniſſe, cum peſſima conſilia ſecutae fuerint, et quinquaginta non minus virorum bellatorum millia a tribus Perſarum millibus adeo turpiter fugata, quamplurimis deſideratis. Porro ipſi etiam caedis auctores non multo poſt extremam poenam luerunt, vt in progreſſu narrabimus.

§. 91.

v) του Καθαρε λεγομενε ποταμε.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 554.

§. 91.

Tum vero ingruente hieme per oppida et propugnacula vniuerſus exercitus eſt diſtributus, prout cuique ad hibernandum locus eſt deſignatus.

47 Interea Colchorum res dubiae admodum turbataeque erant, cum et vniuerſi principes inter eos viri haererent animi quid agerent, quoue ſe verterent. Cum itaque ad quandam Caucaſi montis conuallem maximam gentis ſuae partem clam conuocasſent, ne inaudiri a Romanis, quae tractabantur, poſſent, propoſuerunt ad deliberandum, vtrum ad Perſas tranſeundum eſſet, an vero apud Romanos adhuc manendum. Statim vero multi ſpargebantur ſermones, aliis hoc, aliis illud vrgentibus. Confuſaneus vero et turbulentus clamor excitabatur, adeo vt neque quis diceret, neque quid diceret, aperte diſcerni poſſet. Tum principes, indicto multitudini ſilentio, iubent, vt, qui, quid facto opus videretur, compoſite proponere vellet, accederet, quicunque tandem is vel qualiscunque eſſet.

§. 92.

Vir autem quidam ſpectabilis, *Aeetes* x) nomine, qui prae aliis omnibus factum hoc moleſte indigneque ferebat, et alioqui Romani nominis oſor Perſicisque rebus ſemper ſtudens, nunc et quidem magis ſpecioſo cauſae praetextu abutens factum ipſum, ſupra quam par erat, exaggerare nitebatur; aſſerens, res praeſentes deliberatione non egere, ſed confeſtim apertiſſime ad Medos tranſeundum eſſe. Aliis vero contra dicentibus, non oportere ita repente totam vitam immutare, priusquam, lentiore deliberatione habita, quod maxime e re foret, compertum exploratumque eſſet; tum ille ira concitatus, cum aſſurrexiſſet, et in medios proſiliiſſet, concionem habuit veluti in ſenatu populari. erat enim eloquentior, quam ſolent eſſe barbari, quique ſententiis ipſis oratorem agere poterat, naturae dexteritate adiutus. In hunc itaque modum verba fecit:

„Si

47. AGATH. p. 81-90.

x) Αἰήτης.

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I.

„Si verbis vos aut conſiliis laeſiſſent Romani, recte profecto etiam nos ſimilibus rebus iniuriam vindicaremus. Nunc vero, quonam pacto hoc ſit tolerandum, illos quidem atrociſſimis malis nos affeciſſe, nobis vero compenſandae iniuriae occaſionem cunctando et deliberando effluere! Neque enim dici poteſt, quod nondum quidem hoſtes rebus ipſis factisque ſint deprehenſi, ſed tantum veriſimile ſit, eos hoc molitos eſſe atque in animo habuiſſe; neque neceſſe eſt, argumenta quaedam commemorare, ad latentes et tectas ipſorum inſidias probandas; ſed Gubazes quidem, vir tantus, adeo miſere e medio ſublatus eſt, veluti aliquis e multis et neglectioribus. Euanuit iam vetus illa Colchorum dignitas, neque deinceps nobis danda eſt opera, vt aliis imperemus, ſed eo contenti ſimus, ſi liceat ab iis, qui olim nobis ſubditi fuerunt, non peſſime tractari. Quo pacto vero non ſit valde abſurdum, ſi de iis, qui haec perpetrarunt, ſedeamus deliberantes, vtrum eos inimiciſſimos, an vero amicos declaremus? Atqui ita ſtatuamus oportet, non intra hoſce terminos eorum audaciam ſubſtituram, ſed, nobis crimen hoc negligentibus, illos non deſtituros, ſed quietos nos minore cum metu maioribus malis affecturos. Sunt enim vt plurimum ferociſſimi in ſubditos, et clientes ſuos deſpectui habere conſueuerunt. Habent vero etiam regem verſutiſſimum, quique praeſentium ſemper rerum mutatione delectatur; vnde et factum eſt, vt haec caedes confeſtim fuerit perpetrata, ipſo quidem acriter incitante, his vero promte miniſtrantibus; et deuaſtati tantum non ab ipſis ſumus, cum nulla eos iniuria prouocauerimus, neque vlla ſimultas cum eis interceſſerit; ſed eadem, qua antehac, nobiscum conſuetudine vtentes, atrociſſima iniquiſſimaque in nos commiſerunt, tanquam repente vnoque temporis momento crudelitate, inſania, odio, omnibusque aliis id genus malis repleti. At Perſarum non iſtiusmodi ſunt mores; plurimum profecto intereſt. Quos enim ſemel amicos fuerint nacti, eos firmiſſima amicitia complecti pergunt; in hoſtem vero, quamdiu eſt hoſtis, infenſos infeſtosque animos gerunt.

„Optarim equidem, Colchorum remp. priſtina vigere potentia, ita vt externis ac peregrinis auxiliis non idigeret, ſed ipſa ſibi rebus omnibus pace belloque ſufficeret. Cum vero ſiue

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

temporis lapſu, ſiue fortunae aduerſitatibus, ſiue etiam vtroque compulſi, eo impotentiae venerimus, vt aliis ſubditi ſimus, conſultiſſimum duxerim, illis ſubeſſe, qui moderatiores aequabilioresque ſunt, quique beneuolentiam in ſuos et in foederatos ſartam tectam conſeruant. Ita vero ſuperiores euademus iis, qui vere nobis ſunt hoſtes, ſi neque omnino commiſſum facinus impune abeat, ſimulque in poſterum ſecuritati rerum noſtrarum conſuluerimus. Nam ſubdoli eorum et blandi mores, quos prae ſe ferentes, doloſa quadam lenitate fictitiaque familiaritate credulos fallunt, iniuriisque afficiunt, irriti plane et ſuperuacanei erunt; neque ipſis facultas ſuppeteret aduerſus nos iis vtendi, cum nulla nobis ob hoſtilitatem conſuetudo cum iis ſit interceſſura, ſed aperte diſiuncti ſimus futuri. Quod ſi vero etiam bello nos aggredi tentarint; ſi aduerſus Lazos ſimul et Perſas congrediendum fuerit et quidem in hoſtili regione, ne primum quidem eorum impetum ſuſtinere poſſint, qui modo cum vniuerſo exercitu ab exigua quadam Medorum manu confeſtim in turpiſſimam fugam verſi, et adhuc tantum non prae curſu anhelantes ſpiritum trahunt, et omnibus quidem, vt ita dicam, aliis victis ſola vero celeritate inſequentes Perſas vicerunt. Huius vero rei apertiſſima expeditiſſimaque cauſa ignauia merito dicatur et conſiliorum prauitas. Adhaereſcunt enim ipſis reuera tanquam propria atque innata probra haec; ad quae a natura inſita vitia cum acceſſerit voluntarium ſcelus, duplicauit eis malum, quippe qui a diuina numinis cura ob piaculare facinus admiſſum exciderunt. Victoria enim non tam armis, quam pietate ſtabilitur; neque vnquam ſummae illius bonitatis auxilium ſceleratos et piaculares homines conſecuturos exiſtimauerim. His itaque, ſi ſapimus, nequaquam eſt adhaerendum, quibus neque mens eſt optime conſtituta, et is, a cuius manu omnium ſalus dependet, eſt infenſus „.

„ Oſtenſum ergo eſt aperte rebus ipſis potius, quam verbis, noſtrum ad Perſas tranſitum facilem maximeque conducibilem nobis et Deo inprimis gratum fore. Sed neque inique feciſſe, aut infidi fuiſſe videbimur. Nam et antea ſaepenumero a Romanis contumeliis laceſſiti, tamen vel ita in eodem ſtatu manendum duximus, vaniſſimum eſſe iudicantes, facile immutari cauſis aliquot oblatis, quae, vt ſint grauiſſimae, ferri tamen poſſint, ne-

que

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I.

que ſunt prorſus intolerabiles. At vero cum extremis atque irremediabilibus malis afficiamur, facile id ſemper minimeque moleſte ferre, neque vllis iniquis atrociſſimisque factis offendi, dixerim non eſſe hominum moderatorum, ſed timidorum et miſerorum, ſuamque circa publicum vecordiam, curioſitatis fugam falſa appellatione vocantium. Hoc autem caedis ſcelere neque atrocius vllum apud alios perpetrari queat, neque perpetratum negligatur. Quocirca neque nobis negligendum eſt, ad quorum ignominiam pertinebit, ſi quando viſi fuerimus obliti regis, interfectoribus adblandientes. Si enim fieri poſſet, vt ipſe nunc coram ſiſteretur, acriter profecto vos increparet, et negligentiae contemtusque ſui inſimularet; quod ſcelerati iſti ſuis adhuc in terris degant, neque multo ante ſint eiecti. Quoniam vero neque adfuturus eſt ipſe deinceps, neque vos compellaturus, vos virum illum cum animis veſtris reputate, et tanquam in medio huius concionis ſtans mentibus veſtris repraeſentetur, oſtendens quidem vulnus circa pectus et ceruicem acceptum, gentique ſuae ſupplicans, vt vel nunc vindictam de hoſtibus ſumant. Ad haec quis noſtrum eos admiſerit, qui in dubium vocant, et conſultant, an aequum ſit, Colchos Gubazis commiſeratione tangi? Verendum enim nobis eſt, ne, cum metuimus, vt parum honeſtus noſter ad Perſas tranſitus videri poſſit, piaculi participes ſimus, deſerentes eum, mortuique vindictam negligentes; magisque ex eo perfidi cenſeamur, ſi vita tantum illius ſtudium amoremque noſtrum erga ipſum metientes, vna cum ipſo etiam memoriam abiiciamus. Rebus enim proſpere ſuccedentibus, magna dementia fuerit priora inſtituta immutare; cum vero contrario modo res feruntur, inconſultum putarim, non ſtatim euentibus accommodari. De conſtantia enim ex rebus rationi conſentaneis fit iudicium. Praeſentium vero rerum ſtatum conſtanter tolerare, non ſemper eſt laudabile, ſed quando vna adeſt prudentia. Vbi autem contingit, quae curae eſſe oportebat, negligere, et, quae non decet, amplecti; ibi magis culpandus venit, qui prioribus adhaereſcit, atque inſiſtit, quam qui ad alia ſe transfert„.

„Haec itaque cum e nobis audierint intellexerintque Perſae, amore ſuo merito nos complectentur, et propugnabunt, cum ſint humani pariter et magnanimi, quique finitimorum animos

 optime

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

optime explorare norunt; et, quod amplius eſt, regio adeo opportuna, adeoque inſignis exercitus, quem illi multis pecuniis opibusque potiorem duxerint, ſpontanea denunciatione in belli ſocietatem ab ipſis fuerit admiſſa. Ne quid igitur aliud praeter haec cogitetis, ſed ſtatim rem ipſam aggredimini, et, quod animo cogitaſtis, detegite. Ita enim et ſummam laudem conſequemini, aequa iuſtaque facientes, et ad veſtram rem vtilitatemque pertinentia ".

§. 93.

Haec cum dixiſſet Aeetes, vniuerſa ſtatim multitudo concitata eſt, et acclamauit, eoque ipſo die ad Perſas tranſire deſiderabat, cum nec illi certiores eſſent facti, neque ipſi ita comparati, vt vel latere Romanos, vel eos propulſare, ſi prohiberent, poſſent; ſed nihil plane eorum, quae euentura eſſent, cum animis ſuis perpendentes, neque quem exitum ipſorum conatus eſſet habiturus; familiare alioqui hoc eſt inſitumque multitudini vitium, vt nouitati ſtudeat et mutationibus rerum delectetur. Hi vero etiam acrius irritati concitatique erant, non ſolum vt barbari, ſed etiam quod aequam cauſam eſſe cenſebant; et Aeetae y) orationem ſummopere eſſent admirati; quod quidem etiam vehementius ipſos commouit, atque turbauit.

§. 94.

Ita vero ipſis tumultuantibus vir quidam *Phartazes* z) nomine, praecipuae cuiusdam inter Colchos auctoritatis, prudens etiam ac moderatus et valde popularis, compeſcuit eorum impetum, ardoremque reſtinxit, precatus, ne hoc negotium aggrederentur antea quam etiam ſe aliquid dicentem audiſſent; aegre autem reuerentia illius viri perſuaſis, ſuoque loco manentibus, progreſſus etiam ipſe in medium, in hunc modum verba fecit.

„Nihil noui vobis accidit, o Colchi, quod vi verborum valde ſpecioſorum animis ſitis perturbatis. Inuicta enim res eſt eloquentia, quaeque omnes homines percellit, praecipue vero eos, qui

y) Nomen interpres ſupplet.

z) Φαρτάζης.

A. C. 554. Imp. IVSTINIANO I.

qui nunquam antea eius periculum fecerunt; non ita tamen, quin ei reſiſti poſſit prudenti conſideratione, quaeque ex rerum delectu pendeat. Ne igitur, quae dicta ſunt, a vobis approbentur, conſiderantibus, quod repentino tantum et inſueto, non autem honeſto et vtili probabilia ſint viſa. Intelligite vero potius, quod, tametſi haec valde vobis grata videantur, meliora tamen in iis amplecti licet: euidensque vobis fraudis argumentum ſit, facile perſuaderi. Nam ei, qui falſa velit ſuadere, maiore ornatu varietateque verborum eſt opus; quocirca multo orationis lenocinio vtens, ſimpliciores citius attrahit. Ita vero etiam vos, cum Aeetes illecebroſas quasdam fallacesque argutias adhibuerit, neſcitis ipſi, quomodo decepti ſitis. Et quidem vt nihil aliud, illud certe apertiſſime cuiuis conſtare poteſt, quod aliam quandam ſtatim initio quaeſtionem iniecerit, ab iis, quorum cauſa conuenimus, alieniſſimam. Perinde enim atque nobis omnibus, non eſſe atrocia, quae acciderunt, dicentibus, et turpem hanc caedem nequaquam accuſantibus, atque hoc ſolum conſiderantibus, an reuera deliquerint, qui Gubazem interfecerunt, illorum accuſationem praeteriit, multaque verba de iis, quae iam cognita ſunt, conſumſit. Ego vero exſecrabiles eſſe duco Deoque inuiſos, quosque libentiſſime viderim nece omnium atrociſſima periiſſe, non tantum percuſſores, quique ſuis ipſorum manibus caedem perpetrarunt, verum etiam omnes eos, qui, cum prohibere poſſent, permiſerunt; et eos inſuper, qui gauiſi ſunt, et qui non maiorem in modum indoluerunt. Neque tamen, quamquam ita ſum affectus, ad Perſas tranſire expedit; neque quisquam hoc ita accipiat, tanquam conſentaneum rationi et annexum, quod, quia illi leges proculcarunt, oporteat etiam nos patriis inſtitutis valedicere, neque ipſis quidem vt perfidis infenſos eſſe, eandem vero, quam ipſi, opinionem tenere. Neque enim nunc id, quod praeteritum peractumque eſt, infectumque reddi non poteſt, reputare oportet (ne videlicet animo ira indignationeque ſuccenſo deliberantes, imprudentes iudicium noſtrum obfuſcemus, ſanioris potiorisque conſilii inuentionem nobis praeripientes); ſed ita hoc malo affici, vt non neglexiſſe id videamur; proſpicere vero, vt reliquae res quam optime conſtituantur. Dementium enim eſt, ob praeterita mala perpetuo augi atque diſcruciari; ſapientium

 autem,

Imp. IVSTINIA-NO I. a. C. 554.

vero, inordinata fortunae momenta cognoſcere, et mutatione viciſſitudineque rerum non commoueri, neque, prioribus priuatos, futurorum etiam ſpem omnem abiicere. Sed hic quidem conſultor, cum iamdudum Perſarum ſit ſtudioſus, nosque ad illos tranſire peroptet, perterrefacere nos, vt pueros, conatur; quod Romani iis, quae iam in nos auſi ſunt, contenti non ſint futuri, ſed atrocioribus malis affecturi. quodque rex ipſis ſit nouarum rerum ſtudioſiſſimus, ipſequemet auctor impulſorque fuerit caedis multo antea tempore deliberatae et procuratae. atque haec dicens, Perſas miris laudibus extollit, perſuaſurum ſe nobis hac ratione, credens, vt ſupplices ſpontaneique transfugae fiamus iis, qui nobis natura ſunt infeſtiſſimi hoſtes. Nam ad hunc vnicum ſcopum collimat, hoc iam ab initio parturit et enititur, vt, quae ſtudioſe procurauit, perficiantur; et inconſulte ſuadens, conſultationis ordinem confundit, ac turbat, inutilisque vt ſit efficit. Conſultatio enim ſemper praecedere conſueuit, res non plane manifeſtas examinationi ſubiiciens, vbi vero tandem, quid facto ſit opus, eſt percognitum, tum ſane neceſſe eſt, vt adſit voluntas et deſiderium conſequendi ea, quae ſunt placita atque decreta. Hic autem ex fine principium facit, volens iam, priusquam aliquid perpenderit. Quisnam igitur fuerit conſultationis fructus, ſi iudicio eſt poſterior?"

„Vos autem, o Colchi, animis nullo praeiudicio occupatis et ad vnum aliquem praeſtitutum finem vos dirigentes, 'ita ad conſultationes accedite, deinde ad id, quod decretum fuerit, vos conuertite [a]. 'Contrarium enim, quam hi, ordinem ſequi oportet [b], intellectumque purum ac liberum ſuique iuris adferre, vt, rebus, quae in conſultationem adducuntur, accurate perpenſis, quod conſultiſſimum maximeque ex re eſt, exſequamur. Sic itaque conſultantibus vobis ſtatim apparebit, quod neque a Romanis legionibus, neque a praefectis vniuerſis, multo vero amplius neque ab ipſo eorum imperatore inſidiae Gubazi fuerint ſtructae. Peruulgatum enim iam apud ipſos et in confeſſo eſt, quod Ruſticus

a) οὕτως ἐπὶ τὰς ζητήσεις b) τοὐναντίον γὰρ τούτοις [illegible] πρὸς πέρας τὸ [illegible] ἐπειδὴ κοσμίως προσήκει [illegible]σκευάζειν.

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I

ſticus et Martinus proſperae illius fortunae inuidentes, in vltroneam animi feritatem ſint abrepti, reliquis ducibus non ſolum non adiuuantibus, verum etiam acerbe ferentibus. Iniquum itaque et praeterea inutile fuerit, ob vnius fortaſſis atque alterius culpam publicas leges, quas obſeruare conſtituimus, proterue violare, vniuerſumque vitae noſtrae inſtitutum, cui amice aſſueuimus, adeo leuiter immutare, eorum vero, qui in praeſidiis prouinciae pro nobis, vt tranquille iucundeque c) viuamus, excubant d), proditores ac deſertores declarari: et, quod omnium eſt maxime impium, rectam de religione et ſacrorum myſteriorum dignitate opinionem atque doctrinam aſpernari. Quo pacto enim non id facere videbimur, ſi ad infenſiſſimos diuini numinis hoſtes conceſſerimus? Si enim illi prohibuerint, ne noſtram deinceps religionem colamus, ſed ad ſuam nos adegerint, quid grauius nobis accidere poſſit, ſuperſtitibus pariter et mortuis? Quid enim lucri fecerimus, ſi vniuerſam (faciamus ita eſſe) Perſiam nobis adiunxerimus, animarum vero iacturam fecerimus? Quod ſi vero permiſerint, et conceſſerint, firma tamen beneuolentia nos nequaquam proſequentur, infida vero et dubia, quamque ſola vtilitate metiantur. — Cuius itaque boni ſpe, o Colchi, ad Perſas deſciſcemus? ſi etiam ita nobis futuri ſunt hoſtes, neque aliquid amplius in praeſentiarum inde nobis accedet, quam quod tanto facilius ab illis laedi poterimus, quanto difficilius ab occulto, quam aperto, hoſte nobis cauere poſſumus. Atqui, ſi videtur, demus ita eſſe, factum ipſum neque cum aequitate neque cum honeſto pugnare, et ſtatuamus, Perſarum mores conſtantes eſſe ac fidos, quodque perpetuo pacta conuentaque ſint obſeruaturi. Vt enim etiam haec dentur, nihilque aliud nobis impedimenti ſit reliquum, at vires noſtrae non ſufficient. Quo pacto enim ad alios transeamus, cum nobis Romani immineant, et quidem adeo multi ac fortiſſimi, quique praeſtantiſſimos nacti ſunt duces? Quo pacto vero etiam fieri poſſit, vt non atrociſſimam vindictam incurramus, iis quidem, quos auxilio nobis venire oportet, procul hinc in Iberia cunctantibus lenteque procedentibus; iis vero, qui vltionem

c) ἐν εὐπαθειᾳ.
d) και πολλας ἀεις κινδυνων ἀναδεχομενων. omiſit interpres.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554.

nem exigent, vniuerſam regionem occupantibus et in noſtris vrbibus habitantibus? Atqui, vt inſignis iſte vir ait, ne primum quidem noſtrum impetum ſuſtinebunt, argumento ex iis, quae paulo ante acciderunt, ſumto. At quis ignorauerit, bellorum viciſſitudines nequaquam certa neceſſitate accidere; nec eos, qui nunc forte male rem geſſerunt, perinde aduerſam ſemper fortunam habituros. Nam e contrario victoria frequenter ad victos tranſit, et fortunae aduerſitatem emendat. Non oportet igitur nos, perinde ac ſi pro ſuo more et conſuetudine in omnibus deinceps praeliis eſſent ſuccubituri, ſupra modum eſſe confidentes. Si enim eo ſolo fuerunt victi, quod non ſatis, quid facto opus eſſet, perpenderent, nobis quidem hoc exemplum in noſtrum vſum eſt conuertendum, et praecauenda, quae temeritatem conſiliique praecipitantiam conſequuntur pericula. Neque enim ex praeterito caſu certam nobis de ipſis victoriam poſſumus polliceri. Veriſimile enim eſt, eos, qui antea errarunt, experientia ipſa, quid fugiendum ſit edoctos, id, quod omiſſum neglectumque fuit, maiore deinceps in rebus gerendis cura compenſaturos. Si vero Deus ipſis eſt offenſus ob nefariam caedem commiſſam, ideoque hisce malis afficiuntur; quid opus eſt, etiam nos ei adeſſe, noſtramque operam conferre, perinde atque ſi ille per ſe iuſtitiae exercendae non ſufficeret, ſed noſtro auxilio indigeret? Qualis vero impietatis exceſſus aliis relinquetur, ſi ſummam hanc bonitatem noſtra defectione contemnamus, quae etiam, nobis quieſcentibus, nos, vti par eſt, propugnat? Nemo itaque nobis mortuum Gubazem verbis in medium adducat, parum viriliter eiulantem, et populares ſuos ſuppliciter orantem, vt ſui miſereantur, plagas corpori ſuo inflictas oſtendendo. Haec enim vitioſis effeminatisque animis fortaſſis conueniant, nequaquam vero adſcribenda ſunt regi, et quidem Lazorum, atque adeo Gubazi. Si enim ille coram adeſſet, grauiter certe, vtpote pius et cordatus vir, vos eiuſcemodi conſilia agitantes inſimularet, iuberetque non ita animis cadere atque elangueſcere, et ſeruilem in modum aufugere: quin potius animo Colchico et liberali reſumto aerumnam fortiter ſuſtinere, et nihil turpe patriisque moribus indignum committere; ſed praeſenti rerum ſtatui inſiſtere, certam fiduciam con-

a. C. 554. *Imp.* IVSTINIANO I.

concipientes, diuinum auxilium Colchicae genti e) nequaquam defuturum. Proinde quo pacto non vehementer abſurdum fuerit, ipſi quidem violenter interfecto veriſimiliter haec probari, nobis vero, beneuolentiam erga ipſum praetexentibus, contraria deliberari? Sed vereor, ne vel ea ſola de cauſa, quod haec animo cogitationeque agitauerimus, maximas poenas ſimus ſubituri. Si enim incerta ſpe dubioque euentu et variis in vtramuis partem momentis obnoxio defectionem moliti eſſemus: erat profecto etiam hoc graue, in tantarum rerum motu a ſola fortuna pendere; licuiſſet tamen fortaſſe iis, qui hoc conſilii ceperant, liberius impudentiusque id aggredi. 'Si vero prauitas huius conſilii et mala inde exſpectanda omni ex parte ſunt conſpicua et manifeſta f), quo pacto non ſint digni odio, qui vos in hanc cogitationem induxerunt? Quomodo igitur abſtinendum vobis ab illis ſit, et quidem moderate dictum eſt. Ego vero ita ſentio, factum ipſum, ita vt accidit, imperatori eſſe nunciandum, vt nimirum iuſtiſſime animaduertat in praecipuos caedis auctores. quod quidem ſi fecerit, noſtra cum Romanis ſimultas conſopietur, et laborum expeditionumque ſocietatem priſtinamque cum ipſis conſuetudinem redintegrabimus. Si vero repulſam patiamur, petitionemque noſtram reiiciat, tum demum deliberandum erit, an aliam viam ingredi expediat. Ita enim facientes neque mortui Gubazis g) obliti eſſe videbimur, neque temeritate potius quam conſilio res noſtras inſtituere,,.

§. 95.

His dictis, Colchi palinodiam, vt eſt in prouerbio, cecinerunt, ſententiamque mutarunt; praecipue vero ipſos eo adduxit, quod metuerent, ne, 'ſi quando ad Perſas deſciſcerent h), recta etiam de Deo opinione religioneque ſua priuarentur i). Poſtquam

e) In Gr. tantum τȣ ἔθνους.

f) ἐι δε πρῶττον δεικνυται το κακον.

g) Nomen in Gr. omittitur.

h) Gr. tantum ἐι μεταςαιεν.

i) την ἐπι τῳ κρειττονι δοξαν ἀφαιρεθειεν.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 554. 555.

quam igitur Pharazis k) ſententia vicit, ſtatim optimi quidam nobiliſſimique Colchicae gentis viri delecti ſunt, qui l) Iuſtiniano imperatori, quae in Gubazem perpetrata eſſent, nunciarent, omnemque ei fraudem detegerent; quodque ille quidem Perſarum partibus nunquam ſtuduiſſet, neque aduerſus Romanos aliquid eſſet molitus; Martinus vero et Ruſticus, quod illos prae ignauia vecordiaque frequenter errantes merito increparet, eisque ſuccenſeret, hanc ipſi calumniam ſtruxerant, et innocentem trucidarant.

Supplices itaque imperatorem m) orarunt, vt defuncti manibus hoc gratificaretur, nihil vero aliud dixerunt, quam vt facinus illud impunitum non relinqueret, regemque illis deſignaret non alienigenam, neque peregrinum, ſed Tzathem, iuniorem Gubazis fratrem, qui tum temporis Byzantii degebat. vtque ita ipſis denuo patria lex conſeruaretur, et regii generis iam inde ab antiquo continuata, ſibique conſtans et inuiolata ſucceſſio.

§. 96.

Imperator itaque (aequum enim id ipſi videbatur et iuſtum) quam citiſſime eorum petitioni ſatisfecit, et Athanaſium, vnum ex primariis ſenatoribus, qui accurate in factum inquireret, et de eo ex praeſcripto Romanarum legum ſententiam ferret.

Qui cum aduenisset, Ruſticum quidem ſtatim Apſaruntem miſit, atque in illius vrbis carcere cuſtodiri iuſſit. Ioanni vero, qui regem n) fefellerat, et tum temporis admodum clam ſe inde ſurripuerat, et fuga ſalutem parere nitebatur, huic, inquam, Ioanni, qui hac de cauſa ſe in iter dederat, forte fortuna obuius eſt factus Maſtrianus, vnus e regiis ſatellitibus, quos ſcribones vocant; miſſus autem erat illuc, vt Athanaſio miniſtraret, et, quae ille iudicaſſet, exſequeretur. Maſtrianus itaque eum apprehenſum ad iudicem Anaſtaſium o) duxit, qui etiam hunc Apſaruntem miſit,

k) τῷ Φαράζῃ, ita et ſupra §. 94.

l) Addit h. interpres Gr. tantum: — ἀπαγγεῖλαι.

m) Interpres ſupplet h. vocem.

n) *Iuſtinianum Auguſtum.*

o) *Athanaſium* potius, caeterum nomen h. l. in Graeco plane omittitur.

a. C. 555. Imp. IVSTINIANO I.

ſit, vt ibi in carcere et cippo haereret tantiſper dum diſceptatio iudicialis, quae iam apparabatur, eſſet abſoluta.

§. 97.

Statim enim ineunte vere Nachoragan Muchiriſin venit, et confeſtim copias coëgit, quantaque poterat diligentia ſe ad bellum comparabat. Nihilo ſecius vero etiam Romani circum inſulam congregati, ſeſe ſumma vi apparabant, et iudicium merito protrahebatur. Quid enim ipſis eo rerum ſtatu maiori curae eſſe debebat, quam res ad bellum neceſſarias optime conſtituere?

§. 98.

Iam vero etiam TZATHES p) vna cum Sotericho q) Byzantio aduenerat, paterno regno eiusque inſignibus a Romanorum imperatore veteri more ac ritu acceptis. Sunt autem haec, corona aurea pretioſis diſtincta lapidibus et palla ad talos demiſſa, auro intertexta, calcei murice tincti et mitra ſimiliter auro et lapidibus variata. Chlamydem vero purpuream Lazorum regibus geſtare fas non eſt, ſed tantum albam, non tamen omnibus communem et conſuetam. Circa medium enim illius aureum quoddam textum vtrinque reſplendet, regia autem fibula chlamydis lapidibus etiam aureis inde pendulis alioque apparatu eſt inſignis.

Ingredientem itaque iam ſuam ditionem Tzathen et regio habitu ornatum confeſtim praefecti et vniuerſus exercitus Romanus ſalutantes debitisque honoribus afficientes, ei praeibant ſplendidiſſimis armis induti et equis plerique vecti. Lazi vero ad laetitiam conuerſi, aegre tandem depoſito moerore, ſeriatim ipſum deducebant, tubis omni ex parte clangentibus et ſignis in altum ſublatis; eratque pompa ſplendida admodum atque magnifica et magis, quam Lazorum regnum fert, faſtuoſa.

Tzathes itaque iam regno inauguratus, adminiſtrabat deinceps omnia, gentemque ſuam regebat, prout ſibi viſum erat, et patrius mos ſuadebat.

p) ὁ Τζάθης. q) σὺν Σωτηρίχῳ τῷ στρατηγῷ.

Imp. IVSTINIANI NO I.

CAPVT VIII.

Belli Miſimianici breuis narratio; colloquium Nachoragan inter et Martinum, Perſam illum, hunc Romanum, de pace habitum, irritum; Perſarum ad Phaſidem vrbem clades; a. C. 555.

a. C. 555.

§. 99.

48 Soterichvs autem praefectus [qui Tzathen in regnum comitatus fuerat], ſtatim iter ad quos miſſus erat arripuit. Adferebat enim pecuniam a rege, quam finitimis barbaris bellicae ſocietatis cauſa diſtribueret. — Poſteaquam autem ad Miſimianorum ditionem peruenit Soterichus (qui quidem Colchorum regi parent, vt et Apſilii, diuerſa tamen vtuntur lingua aliisque legibus; —) 'et ad Buchloum, ipſorum arcem circa fines Lazorum ſitam, cum ſuis conſedit. Miſimiani, ne arcem illam Alanis prodere in animo haberet, veriti; eum inde faceſſere iuſſerunt. Quod moleſtiſſime ferens Soterichus, Miſimianos ad ſe miſſos baculis caedi iuſſit. Quo facto irritati Miſimiani noctu Soterichum adorti, eum cum comitibus fere omnibus trucidarunt' a).

§. 100.

48. AGATHIAS p. 90-92.

a) Locum integrum vide in Miſimianicis §. 1. 2.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

§. 100.

Haec vero omnia poſteaquam Romanorum praefectis ſunt renunciata, indigne quidem ea moleſtiſſimeque tulerunt: vlciſci tamen e veſtigio non ſatis poterant, occupatione circa maioris momenti rem praepediti. Iam enim Nachoragan ſexaginta bellatorum millia ad inſulam ductabat, quam Martinus et Iuſtinianus, Germani filius, eorumque copiae inſidebant. 49

b) Aderat autem Romanis militum grauioris armaturae portio duorum circiter millium; quos ductabant Balmach, et Cutilſis, et Iliger, celebratiſſimi apud illos viri. Qui circa Archaeopolin caſtra ponere iuſſi, vt hoſtes, quoad poſſent, infeſtarent, iisque illac tranſitum difficiliorem redderent; de aduentu hoſtium a Colcho quodam certiores facti; eos, ſubito oppreſſos, in fugam coniecerunt. Hoc videns Babas, Romanorum dux, Archaeopoli cum ſuis effuſus, tantam eorum edidit ſtragem c), vt vix in vniuerſum mille ad Nachoragam ſint reuerſi.

§. 101.

50 Qui [Nachoragan], cum conatus hic non ex ſententia ſucceſſiſſet, confeſtim ad inſulam ſe recepit; caſtrisque iuxta Romanos locatis Martinum ad ſe in colloquium vt veniret, exciuit. qui cum aduenisſet, „Tu, inquit, praefecte, cum ita ſis induſtrius ac prudens, vnusque ſis ex iis, qui praecipuae ſunt inter Romanos potentiae, an non vis vtrumque noſtrum regem labore ſimul atque hoſtilitate liberare? patierisne ipſos quam diutiſſime mutuis ſeſe damnis afficere? Quin potius, ſi tibi placuerit pacta et foedera inire, age, Trapezuntem, ponticam vrbem, cum exercitu te transfer; nos vero Perſae hic manebimus. Ita fiet, vt de induciis, aut pace ſtabilienda per otium agamus, fidis vtentes internunciis; niſi vero volens ac libens exercitum hinc abduxeris, ſcito, o bone, quod per vim profligaberis. Certiſſimam enim habeo victoriam, eamque nihilo difficilius mihi comparabo, quam hanc

49. Id. p. 92-94.

b) οἱ ἐκ των Οὐννων μισθοφοροι των δη Σαβειρων ονομαζομενων. omiſit interpres.

c) Locum integrum Vid. *Tom. I. in Hunnicis §. 182.*

50. Id. p. 94-106.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

hanc poſſeſſionem„. Simulque, haec dicens, anulum, quem geſtabat, oſtendebat. Ad haec ſubiiciens Martinus, „Et mihi, inquit, pax in votis ſummoque in pretio eſt, teque eam proponentem et conſtituentem amabo; melius vero haec nos perfecturos, putarim, ſi tu quam citiſſime in Iberiam te transtuleris, ego vero Muchiriſin me recepero. Atque ita de rebus noſtris diſpiciemus. De victoria vero liceat tibi iactabunde et arroganter loqui, eamque inter venales et noſtro arbitrio ſubiectas ac parabiles res collocare. Ego vero victorias Dei vnius voluntate librari cenſeo, eamque non ad faſtuoſos valdeque elatos vergere, ſed ad eos, quibus ille omnium productor atque moderator annuerit„.

§. 102.

Haec cum Martinus perſtrenue honeſtiſſimeque reſpondiſſet, barbari arrogantia offenſus, pace infecta a mutuo colloquio diſceſſerunt. atque hic quidem ad caſtra, Martinus vero in inſulam ſe recepit. Nachoragan autem nequaquam ibi commorandum cenſens, ad Phaſidem vrbem ſe conferre ſtatuit, eoque potius Romanos euocare. Facillimum enim expugnatu illic eſſe propugnaculum audierat, quippe quod totum e lignis exſtructum eſſet, et circumiectos campos inuaſu faciles et caſtris metandis accommodatos haberet.

Atqui vrbem Phaſidem a fluuio ei cognomine ita vocatam eſſe, omnibus, arbitror, eſt notiſſimum; qui quidem fluuius Phaſis non procul ab ea fluit, et circa ipſam in Euxinum pontum fertur. Ad littus enim et oſtia vrbs ſita eſt; diſtat autem ab inſula ſex ſummum paraſangis, occaſum verſus.

§. 103.

Confeſtim itaque Nachoragan intempeſta nocte ſcaphis, quotquot ſecum plauſtris aduexerat, in flumen immiſſis atque inter ſe iunctis, inſciis Romanis eas et pontem ſtrauit, et exercitum vniuerſum in oppoſitam ripam transmiſit. Cupiebat enim in eam oppidi partem, quae Auſtrum ſpectat, peruenire. e qua parte Phaſidis fluenta nequaquam ſibi impedimento fore videbantur

tur muro appropinquanti; nam is in Borealem delabitur et protenditur partem.

Nachoragan itaque d) ſub primum diluculum mouens e ripa iter ſuum continuauit, inſulaque quam remotiſſime praeterita ad vlteriora proceſſit. Romani vero cum vix tandem hora diei ſexta pleno iam foro cognouiſſent, Perſas flumen traieciſſe, vehementer perturbati erant, ſummaque vi adnitebantur hoſtes circa oppidum praeuenire. Quocirca triremibus omnibus e) et actuariis triginta remorum nauibus, quotquot in portu ſtationem habebant, milite completis, velociſſimo ſecundo flumine ferebantur. At Nachoragan eos anteuerterat, iamque ad medium inter inſulam et vrbem locum peruenerat, totamque fluminis f) latitudinem lignis lembisque inter ſe iunctis interſepſerat, elephantorum caterua retro oppoſita, quantum et quousque illi progredi potuerant. Romanorum vero claſſis eminus id conſpicata, puppim reflexit, validoque retrorſum remigio vtens vt magna vi ac difficultate contra aduerſum rapidi fluminis impetum nitens, ſeſe recepit. Duas nihilominus naues vectoribus vacuas Perſae ceperunt. viri enim, cum etiam ſeſe captum iri viderent, vndis ſeipſos audacter commiſerunt; pro maiore, vti arbitror, et praeſenti periculo minus eligentes, et fortunae incertitudinem periclitari malentes. Quocirca et leuiſſime in vndas deſiliebant, et in imo maxima ex parte gurgite natantes g) aegre ad ſuos euaſerunt.

§. 104.

Tum itaque Romani Buzem h) quidem apud inſulam reliquerunt, cum ſuis copiis res illic omnes curaturum, et, ſi opus eſſet, opitulaturum; reliqui vero omnes transuerſim traiecto flumine, aliaque per continentem incedentes via, ne in eadem, quae hoſtes inſidebant, loca venirent, in vrbem Phaſidi fluuio cognominem perueniunt; portisque recepti praefecti praeſidia per muros ſuo quaeque ordine diſponunt; neque enim putabant, ſeſe viribus pares fore, ſi ſtataria pugna praeliandum eſſet. Primus igitur

d) και ὁ μεν.
e) τας τριηρεις,
f) της δινης.
g) και ὑποβρυχιοι ἐπιπλειστον διανηξαμενοι.
h) Βουζην τον στρατηγον.

Imp. IVSTINIA-NO I. a. C. 555.

igitur Iuſtinus, Germani filius, cum ſuo agmine in editiſſima vrbis parte ad mare vergente locatur; exiguo vero abhinc ſpatio praefectus ſtabat et Martini copiae. Sub ipſum autem medium Angilas, Mauros penes ſe habens peltatos et haſtigeros, Theodorus vero Tzanos grauioris armaturae et Philomatius, Iſauros funditores et iaculatores habens; neque procul ab his ſtationem habebat Longobardorum et Herulorum manus, ductante vtrosque Gibro. reliqua muri pars in ſubſolanum deſinens orientalibus agminibus ſub Valeriano praefecto conſtitutis curae erat. Hunc itaque in modum Romanus exercitus in muri praeſidio erat diſpoſitus.

Vallum etiam munitiſſimum exterius ipſis exſtructum erat, a quo primos hoſtium inſultus ſuſtinere poſſent, quodque muro vice propugnaculi eſſet, cui non immerito, vtpote ex lignis conſtructo, metuebant, et alioquin non vna in parte prae vetuſtate vitium fecerat; ideoque etiam ampliſſimam in orbem foſſam duxerant, quae ita aquis erat referta, vt ea ipſa labris effuſa acuminatos etiam palos, qui denſe ſuffixi erant, obtegeret, ita vt cerni non poſſent. Lacum enim, quem paruum mare appellant, et in Pontum Euxinum fertur, eo deriuarant, facileque omnia replerant; naues etiam onerariae grandiores quam proxime ad vrbem admotae ſublimes habebant corbes, ad ipſa malorum carcheſia ſubuectos, firmiſſimisque vinculis dependentes, vt et turribus magnitudine altitudineque longe eſſent ſuperiores; deſuper ſtabant milites et nautae, quotquot audaciores erant et bellicoſiores, arcus geſtantes et fundas, aliasque machinas i) imponentes ad idoneum vſum praeparatas. Sed et aliae naues per flumen adductae ex vtraque parte aderant, quibus praeerat Valerianus, ſimili modo atque aliae inſtructae, vt hoſtes vtrinque ex editioribus locis icti propulſarentur, ſi propiore obſidione vrbem premere vellent. Ne vero naues hae in fluuio diſpoſitae facile a quoquam laedi poſſent, Dabragazanthes k) tribunus et quidam

i) μηχανας τε ἐκηβολους. Δαβραγαζων τις vid. infra
k) Δαβραγαζωντης. forte not. *m.*

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

quidam ordinum ductor, Elmingirus nomine [l]), prout eis per praefectos mandatum erat, decem actuarias naues bipuppes e copiis, quibus praeerant, inſtruxerunt, quibus altius prouecti magna cum vigilantia fluuium tuebantur, tranſitusque omni ex parte circumſpectantes obſeruabant, modo medio fluminis alueo, modo huic, modo alteri ripae adnauigantes. 'Interea vno earum nauium, quas antea Perſae vacuas ceperant, noctu dormientibus vniuerſis aeſtu exorto, fune, quo ad littus alligata erat, rupto', rapidiſſime celerrimeque ad Romanos, quibus Dabragazes [m]) praeerat, delata eſt. qui quidem eam conſpicati, laeti ceperunt, inſperataque captura ſunt gauiſi, quod nauis, quae antea vacua ab ipſis abierat, viris plena rediiſſet.

§. 105.

Interea Nachoragan cum vniuerſo exercitu e caſtris mouens, vbi appropinquauit, velitando et iaculando tentare volens Romanos, an eruptionem facerent; eaque ratione apertiſſime cognoſcere, quo pacto ſibi in ſequentem diem res bellicae praeparandae eſſent. Perſae itaque ſimulatque ad teli iactum peruenerunt, confeſtim more ſuo ingentem ſagittarum vim emittunt, multisque Romanorum vulneratis, alii quidem adhuc pugnando reſiſtebant, alii pugna exceſſerunt. Angilas vero et Philomathius, et ex ipſorum agminibus viri ducenti, tametſi Martinus vniuerſo exercitui imperarat, vt ſuo quisque loco ſe contineret, et e tutò pugnaret, nihilo minus tamen e porta ipſis proxima euolantes, in hoſtem ferebantur. Theodorus vero, Tzanici agminis dux, initio quidem ſuos continuit impetumque repreſſit, temeritatis eos arguens; cum vero illi dicto audientes non eſſent, ipſe etiam ſe pluribus, non quidem libens, adiunxit, et cum illis in hoſtem iuit, ne timidus cenſeretur, eaque ſola de cauſa honeſtum conſilium ſpecioſe praetexere. Factum enim ei nequaquam probabatur, particeps tamen illius eſſe volebat, quemcunque tandem exitum eſſet

l) *καὶ Οὖννος τις λοχαγος Ελμιγγειρος ὀνομα*. an idem, quem infra p. 123. Agathias Ελμινζυρ vocat, de quo vid. *Tom. I. Hunnica* §. 257.

m) Δαβραγαζων.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

eſſet habiturum. et certe parum aberat, quin omnes ibi ſimul periiſſent, niſi aliud quoddam conſilium a Deo corroboratum ſaluti eis fuiſſet. Dilimnitae enim, qui eo loci ſtationem habebant, inſtructaque acie ſtabant, contemta aduentantium paucitate, quieti eos opperiebantur, neque ſe loco ſuo dimouebant: cum vero iam propius acceſſiſſent, confeſtim ſinuatis diductisque cornibus vniuerſos circumueniunt, et in orbem veluti cornua cingunt. Romani autem omni ex parte concluſi, non iam de damno vllo hoſtibus inferendo cogitabant: praeclarum vero atque inauditum facinus cenſebant, ſi vlla ratione poſſent euadere. Conglobati itaque praetenſis haſtis confertim in hoſtes, qui oppidum verſus ſtabant, irruunt; qui cum eos maximo impetu et tanquam deſperata ſalute in ſe ferri viderent, confeſtim aciem inter ſeſe mutuo diremerunt, ac ſepararunt, hominum, cum certa propemodum morte luctantium et extrema audentium, neque, quo ipſis audacia euaſura eſſet, reputantium, impetum nequaquam ſuſtinentes. Sic itaque permittentibus Perſis Romani effugio elapſi laeti ſeſe intra murum receperunt, ſimulque portam clauſerunt. In tantum diſcrimen venerant nulla alia re praeclare geſta, quam quod ſola fuga ſalutem ſibi peperiſſent.

§ 106.

Perſarum vero baiuli, qui iamdudum in opplenda foſſa laborarant, iam illam totam opplerant, et quicquid omni ex parte abruptum diuulſumque erat, compoſitum iam adaequatumque erat, ita vt exercitui, oppugnationem muri adituro, locus peruius eſſet, et arietes aliaeque machinae expugnandis vrbibus accommodatae non difficulter moenibus admoueri poſſent. Multum vero temporis pro multitudine operarum eo in opere triuerant. Cum enim lapides maxima ex parte humumque ingeſſiſſent, replendae foſſae haec non ſufficiebant. ligna etenim ad manum non erant, niſi procul inde e ſilua caeſa multo cum labore adferrentur. Romani enim iam antea agros omnes vrbi circumiectos, et praeterea omnia viatorum diuerſoria, et ſi quae alia in proximo erant domicilia, incenderant; eo nimirum conſilio, ne hoſtes, commodam illic aptamque ſuis vſibus materiam nacti, facile opera machinarentur. Eo itaque die nihil aliud memoratu dignum eſt geſtum.

geſtum. nocte autem ingruente Nachoragan ſe cum copiis ſuis in caſtra recepit.

§. 107.

Poſtridie vero Martinus, cum ſuorum animos confirmare vellet, hoſtes vero percellere, vniuerſum Romanorum exercitum in vnum coëgit, tanquam de praeſenti rerum ſtatu conſultaturus.

Confeſtim vero in medium venit (ita enim id ipſe procurarat) vir quidam non admodum notus, puluere obſitus, perinde ac ſi eſſet longinquum iter emenſus: is ſe recenter Byzantio venire dicebat, litterasque ab imperatore adferre. Quas cum praefectus libentiſſime accepiſſet, ac reſignaſſet, non arcane apud ſe perlegit, neque ſolis oculis tacitus percurrens in animo ſuo earum ſummam premebat, ſed alta voce recitabat, vt omnes exaudirent, ‘quarum ſumma haec erat, Mittere imperatorem alium exercitum, numero ei, quem iam haberet, parem, non tam neceſſitatis, quam honorificentiae atque oſtentationis cauſa’. Statim itaque interrogatus, vbinam eſſet exercitus, reſpondit, quatuor tantum Perſicis paraſangis non longius abeſſe; relictos enim ipſos circa *Neognum* [n]) fluuium, adhuc ibi ſtationem habentes. Ad haec Martinus, iracundiam quandam vultu ſimulans, „Retrocedant, inquit, quam citiſſime, domumque redeant. — Indignum enim ſit, ſi, cum hi viri iamdudum nobis commilitones fuerint, — et iam eo rem adduxerint, vt non procul abſint a profligando hoſte, et pleniſſimae victoriae corona adipiſcenda; illi poſt neceſſitatem aduenient, et paria cum hiſce praemia auferant. — Annon, inquit, etiam vobis, viri commilitones, iſta videntur„? At illi fauſta acclamatione praefecti ſententiam vt aequiſſimam approbarunt. ipſique multo fidentiores ſunt redditi, perinde ac ſi nullo alio ſubſidio indigerent. Praecipue vero ipſos ad contentionem aemulationemque mouebat ſpes ſpoliorum; quodque breui omnia ſe direpturos ſperabant, vtpote hoſtibus deletis; et hoc vnum eis erat curae, quo pacto inter ſe praedam partirentur.

n) Νεοκνον. ita et infra ſcribitur.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

§. 108.

Euenit vero etiam aliud, quod Martinus animo praeceperat. Rumor enim hic in vulgus ſparſus lateque circumuagatus ad ipſos etiam Perſas erat delatus; quod vtique alter Romanus exercitus ad Neognum fluuium perueniſſet, et iamiam ſe cum aliis eſſet coniuncturus. Pauor itaque vniuerſos inualit, metuentes, ſi, cum tantis laboribus attriti eſſent, aduerſus recentem integrasque vires adferentem exercitum ipſis confligendum eſſet. Nachoragan vero, nihil cunctatus, mediocrem equitum turmam e Perſicis agminibus miſit ad eum tractum, per quem putabat tranſituros illos, de quibus fama deceptus erat. qui cum eo veniſſent, magna diligentia vigilantiaque vtebantur in re ſuperuacanea. Occupatis enim opportunioribus locis, ex inſidiis opperiebantur eos, qui nequaquam erant venturi, eo videlicet animo, vt in ipſos, ſecure tumultuarieque procedentes, quod nimirum inexſpectati venirent, irruerent, progreſſusque celeritatem retardarent, quoad vsque oppidum expugnatum eſſet. Atque ita quidem Perſarum non exigua manus fruſtra laborabat, a reliquo exercitu ſubducta.

Nachoragan vero etiam ita exercitum eduxit, anteuertere ſcilicet eorum aduentum cupiens, qui nullo modo erant venturi, animoque valde elato in Romanos ferebatur, palam iactans atque inſuper iurans, ſe eo ipſo die vrbem totam cum ipſis hominibus incenſurum. Oblitus enim erat, vti veriſimile eſt, prae ſuperbia, fanaticus iſte, quod ad proelium iret, rem adeo dubiam atque incertam, multisque in vtramque partem inclinationibus et viciſſitudinibus obnoxiam, maxime vero omnium a diuina quadam ſuperioreque neceſſitate dependentem; cum ne paruae quidem res vllae in eodem ſemper ſtatu permanerent; ſed etiam infinitae hominum nationes, frequentiaque oppida et vita vniuerſa commutentur ſubinde, et perturbentur, et ſpes de rebus vniuerſis perpetuae agitationi fluctuationique ſint obnoxiae. Hic vero eo ſuperbiae deuenerat, vt etiam operariis et miniſtris, qui per ſiluam diſperſi arbores praecidebant, ſiue lignandi cauſa, ſiue conficiendis machinis bellicis, his, inquam, omnibus mandauit, vt, cum fumum in altum ſublatum cernerent, ſcirent, ignem iam Ro-

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

manorum ligneo ſepto immiſſum, opereque, quod in manibus erat, omiſſo, curſim ad ſe venirent, ſimulque ignem immitterent, vt eo facilius omnia incendio conflagrarent.

§. 109.

Atque hic quidem, talia apud ſe iactans, oppidi murum adoritur. Iuſtinus vero Germani filium (neque enim exiſtimabat, Nachoraganum tum temporis vrbem inuaſurum) cogitatio quaedam, diuinitus credo, ſubiit, ad ſanctiſſimum quoddam templum, quodque Chriſtianis maximo in honore erat, neque procul ab vrbe diſtabat, quam citiſſime ire Deique opem implorare. Delectis itaque ex Martini et ſuis copiis fortiſſimis quibusque bellicoſiſſimisque viris, et quinque millibus equitum, omnibusque veluti ad proelium armatis, cum illis proceſſit, ſequentibus ipſum ſignis reliquoque apparatu militari. Caſu vero accidit, vt neque Perſae eos abeuntes ſint conſpicati, ſed neque hi illos oppidum verſus venientes; ſed diuerſa via adducti, confertim impetum in moenia fecerunt, maioreque multo, quam antea, iaculatione ſunt vſi, tanquam ita et quidem magis Romanos perterrituri, citiſſimeque vrbem directuri: adeo vero denſae ſimul ſagittae ferebantur, rurſusque aliae atque aliae ſuper alias, vt vniuerſum intermedium aerem ſua denſitate obtegerent veluti inter ſe coagmentatae. Comparaſſet quiſpiam rem ninguori ingenti, aut grandini vehementi cum violentiſſimo vento ruenti. Alii vero machinas admouebant, et tela ignita iaciebant: alii teſtudines (machinas ita dictas) ſubeuntes, ſecures muro impingebant, quippe qui ligneus erat, ideoque facile diſcindi poterat: alii pauimentum ſoli ſuffodere conabantur, et ad primam baſin peruenire, atque ita, quod compactum et coagmentatum erat, conuellere atque ſubuertere. Romani contra in pinnis et propugnaculis murorum ſtantes, acriter animoſeque reſiſtentes pugnabant, veluti re ipſa oſtendere volentes, nequaquam opus eſſe, vt ipſis nouae copiae ſubſidio venirent, apparuit vero manifeſte in ipſo opere, quam vtilis efficaxque Martini dolus fuiſſet. Omni enim ex parte inceſſanter adlaborabant, nihilque plane, quod ad propulſandum hoſtem pertineret, omittebant. Nam et haſtae multae telaque e ſublimi iacta hoſtes vulnerabant, vtpote in nudam nullisque propug-

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

naculis tectam multitudinem incidentia; quaeque aliorſum ferri non poterant: ſaxa etiam plauſtralia in teſtudines iiciebantur, omnem illarum contextum perrumpentia; quin et minores lapides fundis eiecti galeas Medorum ſcutaque perfringebant, et ad murum quam proxime accedere non ſinebant, multum moleſtiae ac damni inferentes. Eorum vero, qui in corbibus ſtabant o), prout modo dixi p), alii quidem ſagittis, vtpote ex ſublimi miſſis, quamplurimum laedebant, alii machinas peritiſſime tractabant, et pernicia quaedam tela, magna cum violentia excuſſa, longiſſime ferebantur, adeo vt etiam multos barbaros procul adhuc inde aduenientes ex improuiſo vna cum ipſis equis traiicerent, ſubitoque proſternerent. Tum ingens excitatus eſt clamor, et tubae vtrinque bellicam quandam cantionem, ſiue claſſicum, accinebant. Perſae vero tympanis perſtrepebant, et ingentes vlulatus terroris excitandi cauſa edebant; equorum etiam hinnitus, ſcutorum ictus, et loricarum fracturae, confuſaneum quendam atque immanem ſonitum miſcebant.

§. 110.

Interea Iuſtinus e templo reuertens, quid rei ageretur, e turbulento ſonitu ſtrepituque cognoſcens, conuerſo ſtatim equitatu et in ordinem reducto, ſigna in altum tollere iubet, omnesque operi vt ſe accingant, iubet, ita ſecum ſtatuentes, non absque diuini numinis nutu factum, quod oppido exiuiſſent; ſed vt inopinata irruptione hoſtibus metum iniicerent, et ab obſidione profligarent. Simulatque vero paululum progreſſi Perſas in murum impetum facientes ſunt conſpicati, tum vtique confertim clamore edito in eam partem irruunt, quae iuxta mare inſtructa acie ſtabat (ex ea enim etiam ipſi parte venerant) ſtatimque alii quidem contis, alii ſariſſis, alii enſibus ferientes, quicqnid obuium erat, ſternebant; violentioreque impetu in denſos hoſtium ordines facto, ſcutisque protrudentes, condenſatam confertamque eorum aciem perfregerunt.

Perſae vero hunc illum exercitum eſſe rati, quem aduentare intellexerant, quodque clam et inſciis iis, qui ſeiuncti a reliquo

o) τοῖς ὀικητοῖς. p) Vid. §. 104.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

quo exercitu in ipſos miſſi erant, iam aduenifſent, perturbatione ac metu pleni, et confuſanee in ſe ipſos reuoluti, ſenſim retroceſſerunt, pedemque retulerunt. Quod cum Dilimnitae eminus cernerent (ſub mediam enim muri partem pugnabant) paucos quidem ibi reliquerunt, caeteri ad eam partem, quae maxime laborabat, ſe contulerunt.

§. 111.

Angilas vero et Theodorus, Romanorum duces, quorum etiam ante memini, animaduerſa paucitate eorum, qui manſerant, confeſtim cum ſatis valido agmine eruptionem ex oppido faciunt, et nonnullos quidem etiam obtruncant, nonnulli vero in fugam ſe dederunt; quos ipſos Romani perſequi non deſtiterunt. Dilimnitae autem haec conſpicati, qui Perſis laborantibus auxiliaturi iuerant, rurſus in contrarium vertuntur, Romanis obuiam ire volentes, melius conſultiusque exiſtimantes, ſi potius popularibus ſuis quam citiſſime ſubuenirent, inordinato ſtudio effuſoque curſu ferebantur, ita vt indecenter fugientibus magis quam in alios euntibus ſimiles viderentur. Currebant enim tanquam ſuis opitulaturi, plus tamen perturbationis, quam irae, prae ſe ferebant.

Perſarum autem exercitus, vt iam quam proxime ipſis inſtructa acie ſtabat, cum videret Dilimnitas ita tumultuarie et ſine ordine ferri, neque aliud, quam fugere eos, rati, ſecumque reputantes, nequaquam illos eam turpitudinem in ſe admiſſuros, niſi in extremum aliquod et ineluctabile periculum redacti fuisſent: tum vtique etiam ipſi turpiter terga vertentes, ſunt diſſipati, et praemeditata iam obſcureque tentata fuga in apertum erupit. Dilimnitae enim haec de Perſis opinantes, ſocios ſeſe illis adiunxerunt; vnaque fugerunt, fallentes ſimul et falſi.

§. 112.

His itaque peractis, maxima Romanorum vis muris effuſa, manifeſtiorem Perſarum fugam reddidit, tergis eorum inhaerendo, et extremos metendo. Alii vero alia ex parte irruentes, aduerſus reſiſtentes adhuc et conglobatos acriter pugnabant. Laeuum enim barbarorum cornu iam aperte inclinauerat, ſolutumque erat; qui vero in altera ſtabant, fortiſſime repugnabant. Elephanti enim pro

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

pro vallo obiecti et proruentes, ſicubi confertis clypeis pugnam inirent Romani, ſtatim aciem turbabant, et ſagittarii, qui eis vehebantur, Romanos irruentes grauiter laedebant, vtpote in ſublime elati, certaque eo, quod editiores eſſent, tela iacientes. quin et equitum turmae diſcurrentes facile inuadebant atque turbabant pedites et grauioris armaturae milites; iamque ex ea parte Romani ad fugam inclinati pedem referebant. Vir autem quidam inter eos e ſatellitibus Martini Ognarus nomine in ſummas anguſtias redactus, adeo vt nullum ei pateret liberum effugium, ac iam de ſalute ſua deſperans, et quodammodo fortunae aleam periclitans, irruentem in ſe quendam e ferocioribus elephantis, magna vi ad imam frontem circa ſupercilium haſta ferit, ſpiculo ita adacto atque impacto, vt quod reliquum erat haſtae propenderet. At hic accepti ictus impatiens, atque inſuper haſta circa oculum rotante perturbatus, confeſtim retroactus atque in orbem ſe verſans, et promuſcidem — inſtar flagelli huc illuc torquens, multos Perſarum percuſſit et in altum iecit; — totum deinde exercitum Perſicum conturbauit —.

Cum itaque tumultus et perturbatio vehementer iam inualuiſſet, Romani, quotquot antea muros egreſſi erant, et ſi qui forte intus manſerant, vniuerſi in vnum agmen conglobati, et fronte aciei quam validiſſime ſcutis communita, in hoſtes ita adhuc confuſos irruunt; qui, vt praeteritis laboribus defatigati, cum impetum ſuſtinere non poſſent, citiſſime fugerunt; at ne id quidem ordine aliquo ſeruato fecerunt, neque ita perſequentes propulſarunt, ſed diſſipati diſperſique ſunt alius alio, prout cuique ſucceſſit. Quin et Nachoragan ipſe, inopinato rei euentu obſtupefactus retrorſum curſim adequitabat, ſignificans omnibus flagello et mandans, vt quam celerrime fugerent, quod quidem iam ab illis factum erat. Sic vtique illi iactantia ſua in contrarium ceſſit. Romani vero non antea perſequendi ac trucidandi barbaros finem fecerunt, donec Martinus ſufficere ratus per tubam eos reuocauit, iraque percitos eorum animos mitigauit. Atque ita Perſae aegre tandem ad caſtra ſua ſalui euaſerunt, non minus quam decem bellatorum millibus in eo conflictu deſideratis.

§. 113.

a. C. 555.

§. 113.

Romani autem ex perſecutione reuerſi, teſtudines reliquasque Perſicas machinas circa murum relictas incenderunt; vnde cum ingens eſſet flamma excitata, miniſtri et baiuli, qui ad ſiluam caedendam [a Perſis] miſſi erant, cum e longinquo interuallo fumum ſurſum tendentem alteque in aëre volutantem eſſent conſpicati, confeſtim miſeri ad oppidum contenderunt, exiſtimantes, quod quidem Nachoragan antea ſuperbe iactarat q), moenia conflagrare. Concitato itaque curſu ferebantur: veriti, opinor, ne poſt feſtum, quod aiunt, venirent, omniaque ante ipſorum aduentum in fauillas et cinerem eſſent redacta. Certabant itaque inter ſe celeritate, neſcientes, fore, vt, qui vinceret, primus moreretur. Omnes enim ex ordine a Romanis capti obtruncatique fuerunt perinde ac ſi ea tantum de cauſa veniſſent. Perierunt itaque non multo pauciores duobus millibus. Tot viris operariis et in re bellica minime exercitatis, quique nunquam in aciem prodiiſſent, vltronei cuiusdam atque inopinati exitii auctor fuit Nachoragan, qui inconſulta imperarat. —

§. 114.

His vero ita peractis, Romani quidem optima ſpe pleni erant, ſe in poſterum facile ſuperiores futuros, ſi fortaſſe barbari praelium inſtaurare tentarent. Quotquot vero ipſorum in conflictu perierant (erant autem non pauciores r) ducentis) eos honeſtiſſime ſepelierunt, laudata eorum ſtrenuitate, quippe qui vt viri fortiter rem geſſiſſent: hoſtium vero cadauera ſpoliarunt, et ingentem armorum aliarumque rerum vim acquiſiuerunt. Neque enim ſcuta et loricas tantum et pharetras nonnulli caeſorum geſtabant, ſed et torques aureos, et monilia, et inaures, aliaque id genus muliebria exquiſitaque ornamenta, qualibus notabiliores honoratioresque Medi ornari ſolent, vt ſpectabiliores ſint, et a vulgo ſecernantur.

§. 115.

q) Vide ſupra §. 108.

r) οἱ πλειους.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

§. 115.

Nachoragan vero, cum iam ipſum commeatus aliaque neceſſaria deficerent, et iam bruma immineret, praeliandi quidem deſiderium prae ſe ferebat, et ad hoc ſe comparabat; re tamen ipſa conſilium deſideriumque ſuum non praeſtabat; ſed Dilimnitarum agmine poſtridie ad ſtadium emiſſo, et aduerſa in Romanos fronte ſtare iuſſo, eoque ipſo praelii abs ſe committendi exſpectationem excitans, ſenſim ipſe cum reliquis copiis Cotaeſium et Muchiriſidem verſus mouit.

Cum vero iam maximam viae partem confeciſſet, tum et Dilimnitae ſoluta acie facillime diſceſſerunt, vtpote leuiter ſemper armati expeditioresque, et praeterea robuſti pedibusque celeres.

Aduentabat autem etiam alia ipſius Perſici exercitus pars, quae ad Neognum fluuium antea miſſa fuerat, propter Martini dolum, quemadmodum ſupra a me dictum eſt [s]. Cum enim cognouiſſent, victos quidem eſſe Perſas, Romanos vero vniuerſa iam regione potiri, confeſtim occultiore itinere et a publicis viis remoto Muchiriſidem peruenerunt, conflictuum quidem nequaquam, dedecoris vero ex fuga et quidem multo turpius participes. Poſteaquam igitur vniuerſus exercitus in vnum conueniſſet, maiore equitatus parte ibi relicta, et Waſriſe, viro inter Perſas celeberrimo magiſtro equitum eis conſtituto, ipſe cum paucis in Iberiam rediit, tanquam ibi hibernaturus.

s) Vid. ſupra §. 108.

CAP. IX.

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT IX.

Quaeſtio de caede Gubazis habita; poena regicidarum; quies in Lazica reſtituta; a. C. 555.

§. 116.

Hac itaque victoria potiti Romani et induciis quodammodo a bello factis, armisque confeſtim conquieſcentibus, tum demum quaeſtio habita de facinore in Gubazem commiſſo. 51

Athanaſius ergo excelſo cuidàm throno decenter conſedit; chlamydem indutus, quali fere politiſſimi principes vti ſolent. Aderant vero ipſi viri et ſcribendi apprime periti a) et ſcripta promte expediteque legendi, aliique miniſtri ſeueri et graues, et in rebus iudicialibus optime verſati, praecones etiam alte clamantes, et lictores b); omnes hi ex Conſtantinopolitana aula delecti. Proferebant vero in medium ii, quibus id commiſſum erat, vincula ferrea, collaria, compedes et tendiculas, aliaque id genus inſtrumenta tortoria c).

Et quidem mihi videtur Iuſtinianus imperator non abs re neque temere, ſed prudentiſſime decori habita ratione, mandaſſe, vt hoc ordine atque apparatu iudicium inſtitueretur: non ſolum vt, qui ibi erant, barbari, cum eis Romanorum inſtituta magnificen-

Q 2

51. AGATHIAS p. 107-115.

a) γραφειν τε ἐς ταχος πεπαιδευμενοι.

b) οἱ των μαστιγων ἐπισταται.

c) κλινοστροφια τε και ποδοστραβας; και ἀλλα ἀττα ὀργανα κολαστηρια.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

ficentiore apparatu proponerentur, ea et admirarentur, magisque eorum gubernatione aſſuefierent, verum etiam vt, ſi quidem Gubazes defectione antea ad Medos tentata cuius fuiſſe deprehenderetur, non amplius eius caedem dolerent Colchi, neque vt graui malo accepto indignarentur. Si vero interfectores per falſam criminationem facinoris piacularis perpetrati conuincerentur, ipſis publico iudicio damnatis, et praeeunte ac proclamante praecone per exercitum circumductis vindiceque gladio d) omnibus ſpectantibus capite truncatis, atrocior barbaris rei exitus et duplicatum ſupplicium eſſe videretur. Sciebat enim, ſi clandeſtina nece barbaricum in morem Ruſticum et Ioannem e medio tolli mandaſſet, exiſtimaturos Colchos, iniuriam, quam acceperant, non ſatis pro eo ac debebat vindicatam, neque ſatis graues de crimine poenas ſumtas fuiſſe. Iudicio vero pro tribunali inſtituto, et cauſa vtrinque diſceptata, et miniſtris iudiciariis vltro citroque commeantibus, vtque actores et rei apte ſuo ordine interloquantur procurantibus, verſante etiam ob oculos maieſtate iudiciali, et grandiloquentia aures feriente, eoque omni apparatu mortem imminentem horribiliorem efficiente; his, inquam, omnibus ita peractis, rem ipſam maius aliquid atque atrocius barbaris eſſe repraeſentaturam, et fortaſſe criminis admiſſi meritum excedens. Haec enim etiam ipſos ciues Byzantinos, tametſi frequenter illic contingant, percellunt, atque extra ſe ponunt, nedum barbaros, iis non aſſuetos.

§. 11.

His igitur, vt arbitror, de cauſis Romanum, immo vero Atticiſſimum tribunal ad Caucaſum fuit indictum. Tum vero Ruſticus et Ioannes e carcere producti, ad ſiniſtram partem ſunt conſtituti, vtpote rei; ex aduerſo ſtabant actores, qui eum criminaturi erant e) Colchorum ſapientiſſimi, qui iam a multo tempore Graece loqui didicerant; ac primum quidem poſtularunt, vt litterae imperatoriae publice recitarentur, quas antea Ioannes de hisce rebus ad praefectos exercitus attulerat. Quod quidem poſtu-

d) τῳ παλαμναιῳ ξιφει.

e) κατηγορησειοντες. eum cum in Gr. non ſit, omitti poterat, vel eos poni, cum ad Gubazis interfectores referendum ſit.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

poſtulatum cum et iudici probaretur, quidam ex iis, qui ad hoc erant deſignati, altiore voce eam recitauit; ſic habentem: „ Incredibile quidem mihi abſurdumque videtur, quod a vobis nunciatur, Gubazi deliberatum eſſe, patriis moribus relictis, et iis, qui vnius eiusdemque ſunt cum ipſo in omnibus ſententiae, veteribus ſuis ducibus, Romanis, inquam, deſertis, ad inimiciſſimos alieniſſimosque atque adeo diuerſae a nobis religionis homines deſciſcere, et quidem cum nulla noſtra in ſe iniuria ſit prouccatus. Verum tamen cum ſciamus, humana omnia eſſe inſtabilia et in lubrico poſita, proque varietate incidentium rerum circumagi ac rotari ſolere, non plane derogandam eſſe nuncio veſtro fidem duximus, neque committendum, vt ea, quae ſiue fortaſſis, ſiue plane ſtatuit *f*), non praecaueamus; ingentes nobis ipſis curas et ambignum fluctuantemque incertitudine euentus animum retinentes. Et profecto abſurdum eſt ac moleſtum, nemini plane firmiter fidere, ſed ſuſpicione ſemper metuque laborare, etiam de iis, qui nobis ſunt intimi. Nihilominus (in omnibus enim hoc vincit), ſequimur etiam nos naturam, et diffidimus„.

„ Ne vero praecipitanter crudele aliquid et ſeuerum in Gubazem ſtatuamus, neue contra indecenter aliquid hac in re faciendi metu adducti eneruemur remiſſioresque videamur *g*); ſed potius poenitudinem vtrinque imminentem ſubterfugiamus, conſultum nobis et medio cuidam moderationique tenendae conuenientius *h*) eſt viſum, huc hominem adduci. Mittite itaque eum quam citiſſime, ſiue volentem, ſiue coactum. Quod ſi ille, voluntate veſtra intellecta, reſtiterit, et ire detrectauerit, apprehendentibusque vobis et protrahentibus (nam et hoc vobis tum facere licebit) propulſet et reluctetur, aut quocunque tandem modo manus vobis intulerit: tum demum manifeſta habituri ſumus rerum, quas molitus fuerit, indicia, et, quod ſupereſt, inter eos, qui maxime hoſtes ſunt, cenſebitur: adeo vt, ſi quis eum, talia audentem, etiam interfecerit, ne hoc quidem immerito factum cenſea-

f) τα παρ' ἐκεινȣ [Γȣβαζȣ] ἀνακεκινημενα εἰτε ἰσως, εἰτε παντως βεβȣλευμενα. μαλθακισθειημεν.

g) μη τῳ οὐκ ἐικοτι δηθεν

h) μεσως πως ἐχον.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

cenſeamus, neque percuſſor facinoris ſui poenas luat; vtpote non vt homicida puniendus, ſed vt tyrannicida laudandus„.

Imperatoriis itaque litteris talia quaedam mandari eſt cognitum.

§. 118.

Statim vero viri Colchici, inſtituendae accuſationi deſignati, cum iudex ipſis permiſiſſet, vt cauſae ſuae praeſidia, ſi vellent, in medium adferrent, alacriter criminationem ſunt adorſi in haec verba: „Scelus ipſum perpetratum, o iudex, aperte, etiam nobis tacentibus, clamitat, auctores grauiſſimis ſuppliciis eſſe obnoxios. caeterum cum legibus noſtris ita cautum ſit, vt ne de manifeſtis quidem maximisque criminibus ſententia feratur, donec facta ipſa plana oratione explicata fuerint; venimus nunc, quae facta ſunt, ſimpliciter expoſituri. Ita enim etiam a nobis praeſtabitur, quod lege cautum eſt, etiamſi oratione vtamur ſimplici minimeque ornata, quaeque magnitudinem criminum admiſſorum nequaquam exaequet. Quaenam enim excuſatio ſuppetere poteſt iis, qui talem virum, amicum vobis et familiarem, ſocietate belli et foederum coniunctum, eademque vobiscum de Deo ſentientem, et quid non eorum, quae vobis familiaria ſunt, conſecutum, nefarie adeo interfecerunt, tantamque aduerſus nos hoſtilitatem declararunt, hoſtium gratiam demerendo. Rex enim erat, qui interfectus eſt, o iudex, et gentis non ignobilis, et ſtrenuus virtutis cultor, et Romanorum ſtudioſus ſemper multo magis, quam interfectores. Euerſae iam ſunt Colchorum res et collapſae, immo potius publicae, ſiquidem pars quaedam etiam nos, neque minima, ſubditorum ſumus, deperiitque vobis rerum veſtrarum integer atque inoffenſus ſtatus, potentiaque veſtra vehementer eſt imminuta. — „

„Horum itaque omnium cum ipſi ſint auctores, aiunt, non debere vos factum ipſum, tametſi atrox, conſiderare, ſed tantum, qua mente conſilioque factum ſit, inueſtigare atque admittere, et ex obſcuris quibusdam et quodammodo veriſimilibus argumentis repraeſentare animis veſtris beneficium inde acceptum potius, quam euidenti damno quodque re ipſa experimur, fidem accommodare. Haec itaque commenta fallaciasque etiam ante iudicium inſti-

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

inſtitutum frequenter in vulgus iactantes, multorum animis ſe fucum feciſſe arbitrabantur. Quod ſi vero in ipſo iudicio haec ipſa proponant, intelligant, o iudex, neque Romanum neque iuſtum eſſe, adeo aperta manifeſtaque iniuria neglecta, incertis potius de cauſis, quas ipſi fruſtra commenti ſunt, falli. Neque enim ferendi ſunt, qui interfectum quidem abs ſeſe virum hunc aperte fatentur, maximam vero ex hac caede vtilitatem ad publicum perueniſſe prodigioſe mentiuntur. Quo pacto enim conſiſtere poſſint ſibi ipſis contraria? aut quo pacto, factum ipſum atrox appellantes, animum eius, qui id perpetrauit, laudabimus, tanquam publicum bonum ſpectantem? ſunt enim haec quam remotiſſime inter ſe disiuncta et inſociabilia: neque vnquam ſimul ſubſiſtere poſſunt vtilitas et iniquitas, crudelitas et iuſtitia. Quod ſi vero etiam nudus ipſorum animus eſt explorandus, hoc quoque ipſo maligni nequiſſimique eſſe conuincentur, quippe qui conſilia Perſis grata agitarint; adeo vt ne Romani quidem ſint appellandi iſti ſanguinarii, neque amica ſocietas cum iis, tanquam popularibus, ſit habenda: ſed ſummi potius hoſtes ſunt cenſendi; quandoquidem etiam nunc communi naturae lege ſunt ſeiuncti, tametſi nondum a vobis ſcripta. Aduerſarii enim atque hoſtes ex factis ſunt aeſtimandi, non ex locorum diſiunctione. Hic vero, quae grata ſint hoſtibus, ſummo ſtudio procurans, merito hoſtis eſt iudicandus, etiamſi praeſto ſit, vnaque militet, quantumuis etiam quam proxime genere ſit coniunctus. At vero, non amicum ſeſe, non regem interfeciſſe, dicunt, ſed hoſtem potius et tyrannum, et Perſarum ſtudioſum. Eo enim veſaniae iniquitatisque peruenerunt, vt Mediſmi accuſent mortuum; eoque iam miſer redactus eſt, vt ne mortuus quidem a malis ſit liber, ſed nunc proditionis inſimuletur, cum ei victoria nihil eſt profutura. Quaenam vero lex ſiue apud nos, ſiue apud barbaros laudauerit accuſationem poſt iudicium factam? Iudices enim ipſi, et hoſtes ipſi, et accuſatores, et omnia ſimul facti, ſupplicium indicta cauſa de immerente ſumſerunt, quale par erat ſumi de eo, qui reuera tyrannidis eſſet conuictus. Prodeunt vero nunc, cum defendi oporteret, accuſantes hominem iniuria affectum. Oportuiſſet vero illos, priusquam ipſum interficerent, ſi modo accuſationibus ſuis fidebant, aperte in eum actionem inſtituere, primosque in

ius

Imp. a. C. 555.

IVSTINIANO I.

ius vocare, non vero nunc accuſatos recriminari. Si enim hoc omnibus licet, cur non etiam nos iſtos carnifices noſtris manibus interficimus, cum liceat nobis in ius fortaſſis adductis recriminari contraque obiicere ipſis etiam mortuis, quae antea ab ipſis fuerant commiſſa? atque ita conari probare, iure nos ſcelus ſcelere compenſaſſe? Multo enim grauius nos rebus manifeſtis antea perpetratis irritati, merito nos vlciſci poſſimus; atque ita contentio recte procedat. Sed neque a nobis, nec ab aliis talia patrari oportet, ſi modo ſecundum patrias leges nobis eſt viuendum. Age enim, ſi quibus libitum fuerit, licuerit priuatos ſuos inimicos ita confeſtim interficere, eoque ſaepius facto in infinitum creſcat audacia, quo pacto tandem vobis libere intrepideque iudicandi poteſtas integra permaneat? Cum enim omnes et interficiant, et interficiantur, mutuasque ſibi inſidias impune ſtruere audeant, neque vos ſupplicium de eis ſumere poteritis; quin potius tota gens contribulis temere eſt interitura, quaeſtionisque habendae occaſionem praeripiet malum ſemper malo vindicantium proteruia. Atqui quid mali, inquiunt, ſi, vno homine, et quidem illo proditore, interfecto, omnes nobis belli ſocietate coniuncti moderatius ſe gerant? Proditoribus itaque etiam quamplurimis e medio ſublatis etiamſi nihil aliud vtilitatis ad interfectores redeat, ipſe tamen talium interitus abunde ſatis per ſe eſt fructuoſus. At vero ſi, proditione neutiquam demonſtrata, confeſtim vir aliquis maximi nominis e medio tollatur, ſupplicioque afficiatur, perinde atque aperte deprehenſus, quo pacto vobis ſocii hinc moderatiores reddantur? immo vero quo pacto non potius pacta conuentaque diſſoluant, ſi vos participes tanti ſceleris exſtitiſſe putarint? reputantes, quod ſi erga intimos coniunctiſſimosque vobis adeo ſitis inhumani atque iniqui, nullo etiam modo conſtantes ſitis futuri erga alienigenas et exteros, et neceſſitate tantum ita poſtulante, non vltra, notos „.

„ Caeterum vos neque nefarii illius conſilii participes fuiſtis, neque piaculare ſcelus, quod priuatim illis inſedit, vniuerſam Romanorum gentem inuoluit, neque veterem illam de vobis opinionem, quod nimirum fidi conſtantesque ſitis, aequiſſimisque legibus vtentes, horum nefaria malignitas infringet: quin potius ita nobis perſuademus, veſtrum hoc tribunal pro communi gentis gloria

a. C. 555.

Imp. IVSTINIANO I.

gloria conſtitutum; vt vniuerſi homines intelligant, vobis neutiquam volentibus factum, vt Colchis adeo atrox iniuria ac vis inferretur. Nunc enim fortaſſe in vtramque partem ſententiae multorum vergunt, opinionesque fluctuant: ex tuo vero, o iudex, iudicio, hisce iamiam necatis, magis etiam nunc perſpicuum fiet, quod non amicorum veſtrorum proditores, ſed delinquentium caſtigatores eſſe conſueueritis. Tametſi enim verbis cauſam ſuam defendere videntur, re ipſa tamen ſe ipſi accuſare coarguuntur, et caedis abs ſeſe commiſſi indignitatem fateri. Regiae enim litterae mandant praefectis militiae, vt Gubazem Byzantium mittant, primo quidem ſuadela vtentes, 'obaudientem vero et neceſſitati reluctantem cogerent [i], nulla tamen ratione interficerent, donec aperta defectione facta hoſtiliter agere coepiſſet. Hi vero cum neque praefecti militares eſſent, neque alioqui eis liceret, quae liberet, facere, repente miſerum trucidarunt, haudquaquam, vt Byzantium iret, hortati, cum ne modicam quidem vim ei, vt renitenti, intuliſſent, 'neque prius tentaſſent an [an] aliquo tandem modo mandatum regis contemneret [k]. Gloriantur interea illi, et iactitant, ſe imperatoris mandata exſecutos, cum potius illius voluntates contempſiſſe deprehendantur, falſisque criminationibus Gubazem onerare non ſint veriti, et contraria ab iis, quae recte mandata erant, propria auctoritate in eum decernere; et, quod quidem omnium eſt iniquiſſimum, neque litteris imperatoris oſtenſis, 'vt, cognita eius voluntate, quid facto opus eſſet, ſtatuerent [l]. Quo pacto igitur non illorum ſcelus quodvis necis, aut ſupplicii genus exſuperare cenſuerimus'. Iniuria enim cuiuis alteri illata, res eſt fugienda vetitaque legibus, praecipue ſi amicum et beneuolum quique frequenter pericula pro ſociis adierit, contingat eſſe eum, qui iniuria eſt affectus. Quis enim

i) ἀνηκεςεντα (non obaudientem vel n. obedientem) δε και προς ἀναγκης ἐναντιεμενον δε και βιαζομενοις.

k) οὐτε την ἀρχην ἐς πειραν τινα καταςαντες, ἐιπερ ὁτῳδηουν τροπῳ τε πραγματος ὀλιγωρησει.

l) ὡςε των ἐγγεγραμμενων γνωσθεντων το πρακτεον ὁλεσθαι.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

enim eſt, qui Perſicis opibus omnibusque rebus oblatis beneuolentiam erga vos commutauit? quis qui Choſrois amicitiam aſpernatus, apud quem facilis ei ad ſummas diuitias aditus patuiſſet, minore apud vos loco eſſe maluit? quis antea regione veſtra longiſſimo tempore a Medis oppreſſa, cunctantibusque adhuc veſtris auxiliis, confeſtim mutatis translatisque ſedibus, altiſſima Caucaſi iuga inſedit, atque ibi ferinam potius quamdam vitam agere ſuſtinuit, quam, hoſtium munificentia domum reuerſus, molliter et delicate viuere? quis tandem ille, cui nihil adeo erat arduum et graue, quod, ſi veſtra cauſa tolerandum eſſet, reformidaret? Gubazes, o leges, o iuſtitia! ille, inquam, Gubazes defectionem ad Medos tentans, ille tyrannus, ille Romanorum proditor; et caeſus eſt a Ruſtico et Ioanne, adeo nefariis abiectisque hominibus, ‘vir rex ductus m): qui etiam ſi reuera eiuscemodi crimini fuiſſet obnoxius, non tamen illum ſtatim ab his e medio tolli oportebat, ſed potius vt reus peractus cunctantius a communi Romanorum pariter et Colchorum imperatore, vtpote maximo omniumque eminentiſſimo, merito ſupplicio afficeretur. Verum cum nulla illis legitima huius caedis perpetrandae cauſa fuerit, ſed potius veſanum quoddam odium ex inuidentia ortum eo mali eos prouexerit, veriſimiliter recto conſilio et moderatae cogitationi, eiusque, quod maxime conducibile eſſet, cognitioni nullum tempus reliquerunt, ſed ſoli animo ſuperbia elato odioque flagranti habenas laxantes, omnemque permittentes libertatem, quodque multo ante tempore praemeditati erant, et parturierant, hoc pacto velut aliud agentes ſunt exſecuti, adeo vt neque praeſentis temporis ſtatum obſeruarint, ſed ne cogitarint quidem. Adeo enim difficili bello premente, prudentium virorum erat, etiam peregrinas neque adhuc notas nationes ſibi humanitate conciliare. ‘Hi vero etiam eos, qui iampridem erant coniunctiſſimi Romanis, debellare maximi fecerunt n); et quidem, quantum in ipſis ſitum eſt, ‘hoſtibus dediti ſumus o), inſidiamur iam olim amiciſſimis. regio noſtra Perſarum eſt, et patria inſtituta prorſus abolita; quanta

m) ἀνηρ βασιλευς.

n) ουτοι δε και τους πρωην οἰκειοτατους ἐκπολεμωσαι Ῥωμαιοις περικλεις πεποιηνται.

o) προσκεχωρηκαμεν τοις ἐναντιοις.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

quanta ſeditionis atque tumultus inteſtini furioſa indicia? Quocirca, cum haec omnia ita ſe habeant, et res noſtrae adeo omni ex parte ſint collapſae, ita digna ſi quae excogitari poſſint ſupplicia iſtis ſunt inferenda. Si enim etiam nos fidi erga Romanos et conſtantes ſumus; non eſt tamen aequum, iudices, vt hi lenitate noſtra abutantur, minusque aliquid patiantur, quam facinoris atrocitas poſtulat„.

§. 119.

Cum vero accuſatores ita criminationem ſuam peregiſſent: Colchorum copiae p) (eo enim conuenerant) verborum enunciationem non ſatis exaudire poterant, neque ſententiarum pondera; rem tamen ipſam intelligentes, cuius cauſa ſingula in medium erant producta, decertantibus ipſis animi propenſione collaborabant, eosdemque quos accuſatores geſtus prae ſe ferebant, atque ita animis affecti erant, prout illi vel fiduciam, vel commiſerationem, vultu exprimebant. Ac deinde, vbi dicendi finem feciſſent, ſtatim hi, reſtitante nonnihil iudice et conſultante, tacite incuſabant, moleſteque ferebant, aduerſarios non ſtatim ad necem rapi. Mandante vero iudice, vt et illi, quae vellent, pro ſe dicerent, tum aperte reclamare coeperunt, et iam ſubmurmurabant, vocesque ipſae iam manifeſtius exaudiebantur. Sed accuſatores, ſilentio manibus indicto, maioris tumultus anſam praeciderunt.

§. 120.

Silentio itaque facto, progreſſus in medium Ruſticus cum fratre ſuo Ioanne, in hunc modum verba fecit:

„ Mutauit nobis ſubito, iudices, et in contrarium vertit conſiliorum noſtrorum euentum fortuna; cumque maxima nobis praemia ſint debita, capitis accerſimur. Verum enimuero iucundiſſimum nobis hoc certamen iudiciale videtur maximeque glorioſum; fiet enim omnibus perſpicuum, ſolis nobis hoc deberi, quod homo proditor et tyrannus ſit interfectus, et imperatoris noſtri res ex parte conſeruatae; adeo vt etiamſi mori nos contigerit, libentes

p) τα πληϑη των Κολχων.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555.

tes etiam ſimus amplexuri veluti amicum et voluntarium id, quod eſt acerbum et coactum, eoque fruemur, pulcherrimum hoc ad alacritatem tranquillitatemque animi viaticum habentes, conſcire nobis ipſis, quod Romanos adhuc in Colchos imperium obtinere reliquerimus, neque illud ipſis ab aliis ereptum. Si enim Perſicum eſſet iſtud tribunal, eorumque iudicio nobis ſtandum eſſet omnino nobis negatione eorum, quae facta ſunt, foret opus, extimeſcendaeque eſſent probationes; magnopere etiam laboraremus, quibus verbis eas refutaremus apud iudices inimiciſſimos grauiterque hoc facto offenſos, quia ſpe ſua eſſent fruſtrati. Cum vero iudex ſit Romanus, quam ob cauſam a nobis factum negetur, aut quid opus eſt excuſare apud vos id, quo ipſo bene de vobis ſumus meriti, qui tyrannum interfecerimus? Neque enim tribuendum ei eſt venerandum regis nomen, qui ab eo alieniſſimus re ipſa eſt deprehenſus, quantumuis clamitent accuſatores, et atrox a nobis facinus perpetratum dicant, vtpote rege interfecto. Oportet enim non ſceptro et chlamydi exterioribusque ornamentis hanc appellationem tribuere, ſed ei, qui iuſtitiam exercet, et cupiditatibus ſuis modum non excedit, cogitationesque ſuas ſolo honeſto metitur. Quod ſi itaque talem virum interfecimus, contra leges fecimus, iuſta eſt accuſatio, merito violenti, ſuperbi et ſicarii a Colchis appellamur. Si vero illius mores ab hiſce virtutibus quam longiſſime aberant, nihil vero moderatum animo agitabat, ſed vel vt Perſas in nos clam adduceret, eisque ditionem noſtram proderet, cur non potius oportuit imminentis mali occaſionem hoc praeclaro facinore antevertere, quam regium habitum vertendo in hoſtium poteſtatem venire? — Etiamſi itaque diſrumpantur accuſatores, piaculare ſcelus vocantes et latrocinium, aliisque id genus appellationibus plane tragicis factum atrocius reddentes, idque ſumma vi agentes, vt tantum ad nudum factum reſpiciatur: tuum tamen eſt, o iudex, praecedentes cauſas accurate expendere, quae nos ad hoc factum impulerunt, et ex facti aequitate animi noſtri rectitudinem cognoſcere. — „

52 „Interfectus itaque eſt a nobis Gubazes. Et quid mali, ſi hominem proditorem et hoſtem interfecimus? Atqui hoſtis appella-

52. Id. p. 116-120.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

pellationem recte interpretantes accuſatores, non ei, qui remotiſſime ſit diſſitus, conuenire aiunt, ſed cuiuis etiam populari, qui hoſtibus gratificari ſtudeat. quam quidem opinionem etiam nos optimam cenſemus et veriſſimam; quippe quae rei ipſius naturam attingat. Cum itaque vtrisque noſtrum haec ſententia probetur, age, hoſtem fuiſſe Gubazem hoc ipſo argumento vtentes demonſtremus. Hoc enim demonſtrato, etiam, iure caeſum eſſe ipſum, vna perſpicuum fiet. Vniuerſa itaque perpetuo barbara natio, etiamſi Romanis ſubdita ſit, animo tamen ab eis alieniſſimo diſſita, et legum diſciplinam atque ordinem grauate ferens, ad nouas res moliendas turbasque excitandas ferri conſueuit, et placidiſſime quidem inter ſeſe, dum aliis ſubeſt, viuere neutiquam perſeuerat; quin aliquod crimen incurrat. Quod cum ipſis ſit impoſſibile, nationes eiusdem ſecum inſtituti, et quae quam proxime ad eorum mores accedant, ſibi adiungere ſtudent. Porro Gubazes etiamſi hisce vitiis eſſet obnoxius, quod et barbarus ortus ſit, et communi nationis infidelitate laboret; tantum etiam odii aduerſus nos conceperat, vt id nequaquam diutius tegendum cenſeret, ſed e contrario in apertum producendam exercendamque re ipſa hoſtilitatem, quam tamdiu impactam animo ſuo latentemque geſſerat. Nobis enim allaborantibus et nullum non periculum ſubeuntibus, ne hoſtibus quicquam omnino ex animi ſententia ſuccederet, ipſe domi ſibi cum barbaris ſuis 9) deſidendum cenſebat, longiſſimeque a laboribus bellicis abeſſe. Obſeruabat tamen accurate praeliorum motus, quo tenderent. Si quid igitur praeclare a Romanis eſſet geſtum, et ſtrenuam veriſſimamque victoriae laudem reportaſſent, ipſe, hoſtilem ſuum inuidumque animum declarans, mordaciter comicum in morem irridere et rerum geſtarum ſplendorem ac dignitatem offuſcare nitebatur, ridiculi coepti ridiculum euentum appellans, quique non ipſorum fortitudini, ſed fortunae temeritati deberetur. Sicubi vero fortaſſis lapſi fuiſſemus, — tum iſte tanquam vltroneus quidam euentuum iudex, fortunam quidem ſtatim, perinde ac ſi euentus rerum ab ea non penderent, culpa omni liberabat: hoc vero fixum ei decretumque manebat, nullam aliam eſſe cauſam rei

9) συν τοις ὁμοφυλοις.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

rei parum bene a nobis geſtae, praeter ſolam animi mollitiem, manuum imbecillitatem, et conſiliorum ſtoliditatem. Fortunae enim mutabilitatem, inconſtantiam, et temeritatem, et alia, quae nobis contumelioſe obiiciebat, hoſtibus nequaquam adſcribebat, tanquam hisce de cauſis, occaſione ita oblata, nos ſuperaſſent. Haec itaque ille proclamabat, et ſignificabat non ſolum Perſarum exercitibus, quibus quidem ille etiam ſingula et elaborabat, et perficiebat; ſed nuncii ſtatim ab ipſo emiſſi id perferebant in Iberiam, in Alanos, Suſanorum nationi, barbaris vltra Caucaſum habitantibus, quique vltra hos & his ipſis adhuc ſunt vlteriores, 'et ad omnes, ſi obiri potuiſſent, orbis terrarum extremitates mittere non deſtitiſſet r). Nuncii ſumma haec erat: Romani imbelles, et a barbaris ſuperantur. Atque his quidem omnibus in rebus ſtudium ille ſuum collocabat, non ſolum vt vniuerſam Romanorum nationem contumelia afficeret (tamen etiam hoc graue eſſet, et valde manifeſtum hoſtilis animi argumentum), aliud vero quiddam longe maius hoc ſuberat, in quo praecipue laborabat, et machinabatur. Opinionem enim, quae de maximo imperatore omnium barbarorum animos occuparat, quod nimirum potentiſſimus eſſet, innumerisque tropaeis clarus, infringendam ſibi ex parte putabat, vt ſic illos, terrore admirationeque Romani nominis antea captos, audentiores confidentioresque redderet. Num igitur hoſtis, qui talia facit, iure vocetur, an potius amicus et beneuolus, et rex, et confoederatus, 'aut quibuscunque eum accuſatores titulis ornant s)? tametſi vt vtrisque communiter hoc detur, non aliter diſcernendus eſt amicus ab hoſte, quam ex ſolo incidentium rerum euentu, et ex bona fortaſſis aut mala animi affectione„.

„Cum itaque probatum ſit etiam nunc, quod Gubazes nobis victoria potitis dolebat; ſi quid vero ſiniſtri noſtra culpa eueniſſet, gaudebat: quid igitur Romanis legibus occlamant barbari, ex quarum praeſcripto punire ſolemus, aut, ſi res ita poſtulet, etiam

r) τας ἐχατιας ἁπασας της γης, εἴπερ αὐτῳ περινοστειν ἐνην, τȣτȣ γε χαριν οὐκ ἐνεδιδȣ.

s) και ὁσα τοις κατηγοροις ὑπο τῳ τυραννῳ κεκομψευται.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

etiam e medio tollere, qui reipublicae ſtatum turbarent ex parte, et labefactarent. At, ſi videtur, ſigna atque indicia probationesque ex rebus veriſimilibus petitas omittamus; ſolam vero rerum ipſarum experientiam conſideremus, quonam illa nos agens ferat. Occupabatur a Perſis propugnaculum Onuguris †), ex ditione Archaeopoli circumiecta ademtum, eratque dedecus intolerandum, hoſtium exercitum intra muros noſtris in locis valide conſediſſe. Vicerat haec ſententia inter praefectos militiae, vt in eos cum toto exercitu moueremus, vtque ſubmoueremus et propulſaremus id, quod nobis quam maxime infeſtum inſidioſumque erat. Erat nobis plane opus etiam Colchico exercitu, vt non ſolum illi, tanquam locorum periti, plus aliquid, quam eorum imperiti, conſiliis ſuis iuuarent, ſed vt bellantibus nobis aduerſus armatos, munitiſſimoque loco inſidentes, et aduerſus eos, qui ex Muchiriſide veriſimiliter venturi videbantur, copias viresque ſuas coniungerent. Quid itaque hiſce in rebus praefectis exercitus faciendum erat? Rogandus, vti videtur, erat dux nationis, et auxilium ab eo poſcendum, aequitate petitionis ei demonſtrata. Rogarunt itaque, et demonſtrarunt. Ille vero, veluti regem quemdam ſe reuera eſſe ſibi perſuadens, et proinde ac ſi licitum eſſet pro ſuo arbitratu viuere, ne adeſſe quidem nobis, nedum aduerſus propugnaculi illius expugnationem copias ſuas coniungere voluit. Sed neque excuſationes quidem vllas, etiamſi parum idoneas ac decoras, ſpecioſum tamen aliquem recuſationi ſuae praetextum habentes, comminiſcebatur; ſed potius grauiter faſtuoſiusque, quam mercenarium ſubditum decebat, poſtulata reiiciebat. Adhaec, in ſuo aduerſus praefectos odio perſiſtens, hoſtiliter in ipſos erat contumelioſus; fortitudinem id eſſe regesque decere, cenſens. Dicebat enim aperte, eos in iis, quae iam accurate tractata erant, impudenter ſe geſſiſſe. Eratne tum diutius cunctandum, aut maiores probationes exſpectandae, aut imperatoriae litterae oſtendendae, quibus mandabatur, vt Byzantium iret, cum ne ad breuiſſimum quidem iter intra noſtram regionem ſe accingere vellet? Et quo pacto fieri poterat, ſi vllum, vsqué adeo nobis infenſum, Byzantium mittere aggreſſi fuiſſemus, quin infinitas turbas multas-

†) Cfr. ſupra §. 86.

Imp. a. C. 555.

IVSTINIANO I.

taſque caedes inteſtinas concitaſſemus? quin etiam apertae defectioni et Perſarum irruptioni anſam praebuiſſemus? cum vniuerſa haec natio mirum in modum ſit contumax, et rebellis, et ſeditionis valde ſtudioſa, quod videlicet barbaricum in morem ad immutandum ſtatum rerum naturaliter ſit propenſa; cum praecipue in propinquo eſſent habituri, qui ipſos tuendos ſuſciperent. Nos itaque, principe ſeditionis interfecto, tantarum calamitatum examen iam praeſens atque ſuppullulans hoc tandem modo facillime compreſſimus, adeo vt nunc non credatur aperte, an in vniuerſum aliquid etiam futurum ſit,,.

,, Deſinant ergo nunc, o iudex, epiſtolam proferre, neque nos damnent, quod eius mandatum ſecuti non ſimus. Cui enim non fuerit manifeſtum, id, quod litteris illis perſcribebatur, oportere illum Byzantium ire, tentandi tantum explorandique cauſa factum fuiſſe, an ſua ſponte aequis mandatis eſſet obtemperaturus iisque ſe iure accommodaturus? Cum itaque nobis ipſius animi peruicacia et proteruia facile eſſet cognita, cum id, quod minus erat, detrectaret, quo pacto ad id, quod maius erat, eum incitari oportebat, et non potius ſtatim ad extrema remedia venire, ad quae multis vrgentibus malis neceſſario peruenimus? — Reliquum igitur erat fortaſſis, vt accuſatores aiunt, litem quamdam mouere Gubazi, et nugatoriam in iudicio contentionem excitare, rerumque ſecuritati verborum ampullas praeferre. At non permittebant hoc, o miſeri, Perſae iam praeſentes, reque ipſa imminentes, et ad vniuerſam Colchorum regionem huius conſilio atque ope *v*) inuadendam parati,,.

,, Cum vero omnino demonſtratus ſit Gubazes hoſtis pariter et proditor, animoque ad tyrannicas ſpes elato; quid intereſſe putant Colchi, ſiue a nobis, ſiue ab aliis ſit interfectus? Neque enim ducibus tantum, aut alioquin iis, qui maxima potentia valent, bona mens innaſci atque adhaereſcere ſolet, ſed cuiuis omnino volenti liberum conueniensque eſt, pro republica, in qua locum aliquem obtinet, laborare et ad commune bonum praeſtandum omnibus viribus adniti. Quocirca tametſi exſecrabiles illorum iudicio et deteſtandi cenſeamur; fideliſſimi tamen imperatoris

v) ταις τȣτȣ βȣλαις.

a. C. 555. *Imp.* IVSTINIANO I.

ris ſumus et Romanorum ſtudioſi, et inſidias ſtruere tentantibus infeſti. Si quid vero etiam amplius dicendum eſt, ita tibi plane perſuade, o iudex, rectum aequiſſimumque nos facinus peropportune auſos fuiſſe, neque id abſque Martini voluntate patratum„.

§ 121.

His ita peroratis, Athanaſius initio quidem nihilominus Ruſtici dictis aurem accommodabat; conſultatione vero diſceptatione que bis ea de re habita, cum ipſe omnia accuratius expendiſſet, atque inueſtigaſſet, viſum ei eſt, nullam a Gubaze proditionem aut tyrannidem apertam tentatam fuiſſe, ac proinde caedem inique nefarieque perpetratam: adeo vt, quod copias ſuas ad oppugnandam Onugurin cum eis coniungere recuſauerit, non ipſius ad Medos defectio in cauſa fuerit, ſed quod praefectis exercitus infenſior eſſet, quod illorum vecordia et negligentia propugnaculum illud eſſet amiſſum x).

Quibus rebus omnibus a iudice cognitis, de Martino quod dictum fuerat, etiam ipſum conſcium fuiſſe participemque horum conſiliorum, ad imperatorem referendum cenſuit. De hisce vero, vtpote aperte caedem ab ſe perpetratam faſſis, ex ſcripto ſententiam tulit, qua mandauit, vt quamprimum interficerentur, et gladio iudiciali ſubmiſſi capite truncarentur. Atque hi quidem mulis inſidentes et per publicas vias circumuecti maximo Colchis ſpectaculo terrorique futuri videbantur. Percellebantur enim voce praeconis altum horrendumque in modum proclamantis et monentis leges vereri, et nefariis caedibus abſtinere.

§. 122.

Poſtquam vero hi capitibus fuerunt truncati, ad commiſerationem verſi omnem animorum offenſionem depoſuerunt, atque ita conuentus iudiciarius ſolutus, Colchi vero in ſua erga Romanos fide ac beneuolentia acerrime perſtiterunt.

His ita peractis, Romanorum copiae per vrbes et caſtella diuiſae hibernarunt, prout cuique mandatum erat.

x) *ἀνθ᾽ ὧν αὐτῆς [τῆς Ὀνογούρων πολλῇ καὶ ἐκμελείᾳ κεγούριδος] καὶ ἀπεστερηντο ῥᾳ- χαυνώμενοι.*

Imp. IVSTINIANO I.

CAPVT X.

Reliquae res, imp. Iuſtiniano, in Lazica geſtae, vsque ad pacem Romanos inter et Perſas conciliatam; Lazica Romanis reſtituta; ab a. C. 556-562.

§. 123.

a. C. 556.

53 INTEREA [dum ea, de quibus dictum eſt a)], apud Lazos geruntur] viri quidam praecipuae inter Miſimianos potentiae in Iberiam ad Nachoraganum [Perſarum ducem] cum peruenisſent, omnia ei nunciarunt, quae in Soterichum [Romanum legatum, quem occiderant b)] perpetraſſent, — dicentes —, quod, cum a multo tempore Perſarum partes eſſent ſecuti, ignominia afficerentur et ab ipſis Colchis, et a Romanis, atque inter viliſſimos cenſerentur. — 'In oratione tunc ad Perſam habita, inter alia', Erit vobis, inquiunt, locus ipſe [Miſimiania], in vlteriore Colchorum regione ſitus, tuta belli ſedes, irruptionibus faciendis peridonea, ac veluti propugnaculum aduerſus hoſtes. Haec cum audiſſet Nachoragan, libentiſſime eos excepit, et defectionis conſilium laudauit, alacresque abire iuſſit, vt Perſica auxilia opportune habituros c). —

§. 124.

53. AGATHIAS p. 120, 121.

a) In §. praecedente.

b) Vide ſupra *§. 99.* et *Miſimianica §. 2.*

c) Haec omnia in *Miſimianicis §. 4.* vberius narrantur.

a. C. 556. *Imp.* IVSTINIANO I.

§. 124.

Ineunte autem vere ſtatim Romanorum praefecti in vnum coacti exercitum in Miſimianos mittendum ſtatuerunt. Ac Buzes quidem et Iuſtinus apud Inſulam manere ſunt iuſſi, praeſidio locis illis futuri, omniaque diligenter curaturi. —

'Exercitui vero in Miſimianos miſſo' videbatur d) — non multo poſt etiam Martinus — adiungendus, vt ductor futurus. Ne vero vel ad breue aliquod tempus duce deſtituerentur, imperium totius exercitus, quamdiu per ſubditorum regionem iter facerent, ad Barazen Armenium et *Pharſantem* Colchum eſt delatum e). qui neque bellica virtute, neque alia dignitate omnibus ſociis praeſtabant, immo vero nonnullis erant inferiores. Nam Barazes inter turmarios cenſebatur, alter vero in aula agmina 'regis Colchorum f) ductabat, Magiſter dignitati eſt nomen; vſitatum enim hoc eſt eius loci barbaris. atqui non tantum aut prudentiae, aut confidentiae hisce inerat, vt audacter etiam Romano exercitui imperarent.

Hic itaque exercitus aeſtate iam vigente in Apſiliorum regionem venerat; volentibusque ipſis vlterius progredi impedimento fuit Perſicum agmen eodem loci collectum. Cognito enim Romanorum apparatu, quodque in Miſimianos mouerant, motis ex Iberia et caſtellis, quae circa Muchiriſidem ſunt, caſtris, iuerunt etiam hi in illos, praeoccupaturi regionem et pro viribus ſubſidio futuri g). —

§. 125.

Interea Iuſtinus, Germani filius, vnum e ſuis ducibus, Hunnum natione, Elminzur nomine, ex Inſula Rhodopolin mittit cum duobus equitum millibus. Eſt autem haec Rhodopolis oppidum Colchicum, a Perſis tamen tunc temporis tenebatur, a Mermeroë multo ante captum, qui etiam Perſicum praeſidium in eo collocarat. Haec vero quo pacto geſta fuerint, praeteribo, vt a Procopio rhetore aperte conſcripta. Poſteaquam igitur Elminzur 54

d) Cfr. *Miſimianica* §. 5.

e) Βαραζης τε ἀνης Αρμενιος και Κολχος Φαρσαντης ἀρχειν των ὁλων ἐλαχετην.

f) τȣ Λαζων βασιλεως.

g) Reliqua vide in *Miſimianicis* §. 6.

54. Id. p. 123.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 556.

zur eo peruenit, proſpera quaedam iuuit fortuna. Perſarum enim praeſidium forte per id tempus alibi extra oppidum verſabatur, maximaque oppidanorum pars alius alio conceſſerat. Nullo itaque negotio ingreſſus, oppido in ſuam poteſtatem redacto, circumiacentem etiam agrum pergraſſatus eſt, et quidquid e Perſicis copiis obuium habuit, ad vnum omnes trucidauit; quotquot vero etiam indigenae ac ciues, cum eos ſciret externo metu magis, quam propria perfidia Perſarum partes ſecutos, vt patriam rurſus ſuam incolerent, permiſit; obſidibusque maioris ſecuritatis cauſa acceptis, omnia, prout par erat, conſtabiliuit.

Atque ita Rhodopolis ad priorem ſtatum eſt reducta, et patria inſtituta amplectens, et Romanorum imperatori ſubdita.

§. 126.

Hac igitur aeſtate nihil aliud geſtum eſt memoria dignum. Bruma vero inualeſcente, Perſae quidem ſtatim ſolutis caſtris Cotaeſium et Iberiam verſus ſeſe receperunt, animo ibi hibernandi, auxilio Miſimianis ferendo longum dicentes vale. — 'Martinus tunc ad caſtrum Tibelium acceſſit, vt bellum contra Miſimianos proſequeretur' h). Sed grauis quidam morbus ſuperueniens conſilium ipſius turbauit, atque interrupit. Atque ipſe quidem ibi manſit, tanquam paulo poſt in Colchicam regionem eiusque caſtella rediturus; exercitus vero nihilominus vlterius progreſſus eſt, ſub prioribus iterum ducibus ducti i). —

§. 127.

a. C. 556-562. ii)

55 [BELLO Miſimianico confecto, Ioannes] in Colchicam regionem eſt reuerſus, inclytum glorioſumque exercitum reducens, ſolis

h) Cfr. *Miſimianica* §. 7.

i) In ſequentibus vsque ad p. 130. bellum Miſimianicum enarrat Agathias. vide *Miſimianica* §. 8-15. De Ioanne Daona, qui bellum Miſimianicum confecit, Agathias p. 126. haec narrat: *miſſus vero erat ad Colchos non multo ante ab imperatore, Ruſtici habens mandatum, vt ſingula, quae gererentur, accurate renunciaret, et milites, quorum fortitudo emicuiſſet, regalibus donis proſequeretur.*

ii) Pacem, cuius infra §. 130. fit mentio, ad a. C. 562. refert Petauius, ad a. C. 556. vero Caluiſius, ille conſentientem habet Theophanem. Cfr. infra §. 131. Var. narrationis.

55. AGATHIAS p. 130, 131.

ſolis triginta viris deſideratis. Poſt haec imperator Iuſtinianus Martinum praefectura in vniuerſum ſubmouit, inque eius locum Juſtinum, Germani filium, ſuffecit, qui omnibus per Colchicam regionem et Armeniam legionibus cum plena abſolutaque poteſtate praeeſſet. Neque enim ipſi etiam antea valde gratum erat, Martinum primas obtinere omnibusque imperare, quippe qui fraudis in Gubazem ſtructae non minima pars fuerat; mentem tamen ſuam tegebat, conſiliumque occultabat ad tempus; nequaquam concitandum aut immutandum principatum eſſe ratus, rebus adhuc eo loci perturbatis, praecipue cum gratioſus apud exercitum eſſet Martinus, cum ob rei bellicae peritiam, tum quod opportune ſingula ordinaret. quae quidem res ſaluti ei, vt arbitror, fuit; nam alioquin etiam ipſi cum Ioanne et Ruſtico moriendum fuiſſet. Nunc vero reuerentia quadam victoriarum et prudentiae, qua in quouis diſcrimine adeundo vtebatur, de ſummo iure nonnihil detrahens, legisque rigiditatem auſteritatemque temperans atque edulcans, crimen quidem ei remiſit, imperare autem non permiſit, ſed priuatam vitam agere iuſſit, ſufficere ratus, ſi ipſum ignominia afficeret, etiam ſi tanti ſceleris particeps fuiſſet. Cum itaque Perſae quieſcerent, ſtatusque rerum induciis eſſet ſimilis, hunc quidem ſubmouit, Iuſtino vero arctiſſima propinquitate generis ſibi coniuncto, et alioquin maximi per id tempus nominis, Byzantium ad ſe euocato, vniuerſum imperium detulit, rurſusque ad Colchos miſit, omnia deinceps moderaturum.

§. 128.

Erat autem quidam in turba ipſum ſequente Ioannes nomine Afer, 'qui tunc certa quadam auri ſumma a Iuſtino mutuo accepta, pagos Romanorum in itinere ſitos obiens, ab incolis varia, quae vel plane non habebant, vel quibus ipſi carere non poterant, pretio propoſito, exigebat: eo tantum conſilio, vt incolae ſictum ducis mandatum, quod vbique praetexebat, maxime ab eo pecunia redimerent. Hac arte celerrime ſummam, quam a Iuſtino acceperat, duplicauit'. Poſtquam vero ad Colchos peruenit, eadem fecit, et praeterea conquiſitis, neſcio qua ratione, nauibus onerariis, fructus patrios illius regionis violentiſſime

Imp. a. C. 556-562.

IVSTINIANO I. tiſſime collegit, multaque viliſſimo pretio coëmens, in exteras terras exportabat ac diuendebat. Penuria itaque rerum neceſſariarum exercitus premebatur, adeo vt etiam herbae eſſent venales. At ſceleſtus ille venaliciarius et dardanarius ingentem quaeſtum faciebat. Ex his itaque opibus pacta Iuſtino perſoluebat, et commeatum ſuppeditans, et priorem auri ſummam cum foenore reddens. —

§. 129.

56 Cum — res in Lazica regione ita ſe haberent, et Iuſtinus iam omnibus in praefectum eſſet conſtitutus, neque Perſae tanquam bellum inſtauraturi ſeſe appararent, neque Romani in eos mouerent, ſed vtrinque diligenter excubarent, mutuaque conſilia, quantum fieri poterat, obſeruarent, atque explorarent; nulli horum bellandi initium faciebant, ſed quieti manebant, perinde ac ſi communi ſententia ita decretum eſſet.

Choſroës vero Perſarum rex ſimulatque cognouit, quae apud Phaſidem accidiſſent, quodque Nachoragan fugiens proelio exceſſiſſet, confeſtim eum ex Iberia reuocatum crudeliſſimo ſupplicio iuxta patriam legem affecit, — a ſumma ceruice cutem ei ad imos pedes detrahens k). —

§. 130.

57 CHOSROES vero conſiderans, ſe non poſſe in Colchica regione aduerſus Romanos exercitum ducere, quod illi quidem mari poti-

56. Id. p. 132.

k) Poſt longam de rebus Perſicis digreſſionem Agathias p. 141. *Age,* inquit, *ad continuandam hiſtoriam redeamus, quam confecta narratione rerum in Lazica geſtarum huc vsque perduximus. Hoc itaque pacto Nachoragan ob ſuam vecordiam et quod per vim eſſet victus a Martino et Romanis copiis, et ob turpem in Iberiam fugam crudeliſſima morte affectus fuit, quemadmodum ſupra a me dictum eſt. Choſroës vero conſiderans* cet. vid. *§. 130.*

57. AGATHIAS p. 141, 142.

Huc etiam pertinere videntur, quae Menander in Excerptis de Legatt. p. 132. habet: *Medi in Colchorum regionem, de qua certabatur, irruerunt, vt ipſam ſibi ſubiicerent, et poſt multa et varia certamina multumque temporis conſumtum nihil quidquam aliud profecerunt. Etenim quamplurima oppida Lazices, maxime vero Phaſis*

a. C. 556-562. *Imp.* IVSTINIANO I.

potirentur, ac per id facile neceſſaria omnia eis ſubueherentur; ipſe vero longis deſertisque itineribus in caſtra ſua etiam exiguum commeatum non niſi per baiulos et iumenta oneraria difficillime mittere cogeretur, totum bellum deponendum cenſuit, ne ipſis pax, certis quibusdam vt plurimum locis circumſcripta, mutila imperfectaque et quodammodo claudicans permaneret; ſed ex aequo vbique valeret atque confirmaretur.

Byzantium ergo cum legatione mittit virum quemdam Perſam maximae auctoritatis, cui nomen erat Zich. Is cum ad Iuſtinianum imperatorem veniſſet, multique vltro citroque ſermones de praeſenti rerum ſtatu eſſent habiti, tandem ita inter eos conuenit, vt Romani et Perſae in Lazica regione omnia retinerent, quaecunquae belli iure obtinuiſſent, ſiue caſtella, ſiue propugnacula ea eſſent; ipſi vero inter ſe quietem agerent, belloque abſtinerent, donec arctius aliquod perfectiusque foedus principes vtrinque inirent. Zich itaque legatione ſua ita perfunctus, ad ſuos rediit. Quae vbi praefectis fuerunt renunciata, exercitus ad multum tempus ab omni bello abſtinuerunt; quodque antea ſponte erat factum, tum etiam pactis fuit ſtabilitum.

§. 131.

a. C. 562.

α) [BREVI poſt] Iuſtinianus Petrum, praetorianarum cohortium praefectum, ad Choſroen mittit, qui de pace in vniuerſum 58

α) THEOPHANES: *Anno XXXVI. imperii Iuſtiniani — Petrus etiam magiſter e Perſia reuerſus eſt, conſtitutis in annos ſeptem pacis conditionibus, quod ad Lazicen aliasque orientis regiones ſpectabat.*

vrbs, vbi quondam, vt aiunt, Aëtae regia fuit, nihilominus ſemper remanſerant in fide et poteſtate Romanorum. Itaque Romanis et Perſis a detentione ſiue oppidorum munitorum, ſiue aliarum rerum, quae quisque bello quaeſierat, diſcedere minime placuit, ſed in poſſeſſione remanere, donec controuerſa cum maiori cauſae cognitione et ſine armis diiudicarentur. Interea induciae eſſent, quae ad perfectam pacem ſpe ducerent, et, dum ſtarent potentiores vtriusque imperii, quietos ſe continerent (τατε μεγιςα των πολιτευματων ἡσυχιαν ἠγον). Addit Menander,

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 562.

ſum ageret. [Qui ad vrbem Daras cum legato Choſrois Ieſdeguſnaph, Zicho dignitate, in colloquium cum veniſſet:] tandem decreto ſancitum eſt, vt per quinquaginta annos pax eſſet, Ro-
59 manis Lazicen Perſae redderent. Valere pacis conditiones et vtrinque obſeruari, hac per orientem, hac per Armeniam et per ipſam quoque Lazicen.

§. 132.

[Legati dum adhuc de rebus in controuerſia poſitis *l*) col-
60 loquuntur; Petrus], „Suania, inquit, ditionis Romanorum fuit, et Suanis Romani imperarunt. Tum Tzathius eorum dux erat. — [Sed] orta quadam inter Lazorum regem et Martinum, Romanorum tunc temporis in his partibus ducem, diſcordia, Colchus mittere Suanis praeſtare ſolitum frumentum recuſauit. Mos enim erat mitti a rege Colchorum frumentum. ‘Suani hoc grauiter ferentes, de irruptione Perſarum fama ſparſa, ducesque Romanos donis demeriti, vt hi Romanum praeſidium inde deducerent, perfecerunt. Quo facto Perſis, celeriter accedentibus, Suaniam dediderunt’. Hinc facile eſt intelligere, olim Romanorum iuris fuiſſe Suaniam, hodieque iure illis competere. Nam ſi optimo iure conſtituti ſumus domini Lazices (ſic enim et vos iampridem aequum cenſuiſtis) non absque ratione Suania, quae Lazices pars eſt, in noſtrum ius dominiumque cedere debet.

Cui Surenas: „Eo iniquiori animo et grauius iſta fertis, o Romani, quod ea gens ſua ſponte et vltro ſeſe noſtrae poteſtati permiſit„. Zichus eius verba ſuſcipiens: „Suani ſuis legibus ſunt vſi, neque vnquam Colchorum imperio paruerunt„.

„Num

Haec ita geſta eſſe, quo tempore Iuſtinianus Vtiguros ad bellum Cotragiris inferendum fruſtra ſollicitarit. Vid. *Tom. I. Hunnica* §. *135*. In varietate narrationis. Menander p. 133. haec habet: *Per Orientem et Armeniam pax plane eſt perfecta. At per Lazicen Romani inducias pepigerunt, et parum aberat, quin de omnibus, quae ad perfectam pacis conſtitutionem pertinebant, conueniſſet.*

58. MENANDER Excerpt. de Legatt. p. 133.

59. Id. ibid. p. 136. Theophanes p. 202. 203.

60. MENAND. p. 138, 139.

l) Cfr. *Suanica* §. 2.

a. C. 562. *Imp.* IVSTINIANO I.

„Num tu, o Ziche, addit Petrus, verba conuentionum pacis in hac ſignificatione accipi aequum cenſes, te mihi Lazicen reddere cum gentibus, quae Suaniae ſubſunt„. „Si hoc facio, inquit Zichus, aditus tibi aperietur de Iberia quoque controuerſiam mouere. Nam in tuo arbitrio eſt etiam dicere, ipſam quoque ſubiectam fuiſſe Lazis„. „Clarum eſt igitur, o Ziche, te nolle nobis integram Lazicen reſtituere, ſed ſolam eius partem„ m). —

Petrus poſtea cum rege Choſroë ipſo aliquoties de Suania Romanis reſtituenda, quippe quae Lazorum regi ab antiquiſſimis temporibus ſubiecta fuerit, et reges ſuos ab eodem acceperit, verba fecit; nihil vero quidquam n) obtinuit; ſed infecto negotio a finibus Medorum receſſit. — [Tamen] vtraque regna bellum depoſuerunt, et Medi quidem a Colchorum finibus domum reuerterunt. Nec multo poſt Petrus, cum Byzantium rediiſſet, mortuus eſt. 61

m) Hic omiſſa vide in *Suanicis* §. 2.

n) Quae hic breuiſſime excerpta dedi, integra leguntur in *Suanicis* §. 3, 4.

61. MENANDER p. 143-147.

CAPVT XI.

Res Lazica ſub Iuſtino Iun., Mauricio, Heraclio, Iuſtiniano Rhinotmeto et Conſtantino Porphyrogenneta; ab a. C. 565-959.

§. 133.
Imp. IVSTINO II.
a. C. 565.

Imp. IVSTINO II.

62 IVSTINVS, Iuſtiniani nepos, quo fere tempore imperium ſuſcepit, miſit Ioannem, Domentioli filium, in Perſiam, vt legatione fungeretur, 'id inprimis iniungens, vt', ſi ſe offerret occaſio, in ſermonem de Suania incideret. Nondum enim eam iuri Romanorum Choſroës ceſſerat, quamuis Laziceſi, cuius dominii Suania pars erat, Romanis reſtituiſſet, ſed ſemper in Perſarum ditione Suania remanſerat. — Erat Suania non illa quidem magni momenti, aut pretii, ſed ſitu valde commodo et apto, vt magnum adiumentum adferret ad arcendos Perſas ab inuadendis Colchorum finibus. —

63 [Ioannes ad Choſroën admiſſus, cum de aliis rebus collocutus eſſet;] deuenit in ſermonem de Suania (cum magnopere cauiſſet videri id de induſtria et cogitato facere): quando quidem Lazice, et iure, illis reſtituta eſſet, oportere ipſam quoque Suaniam Romanorum poteſtati permittere. 'ſed tunc quoque res ſucceſſu caruit'.

§. 134.

62. MENANDER p. 148. Cfr. *Suanica §. 5.*

63. Id. p. 150. Cfr. *Suanica §. 6.*

§. 134.

a. C. 572.

Imp. IVSTINO II. a. 8. imp. Iuſtini. 64

MARCIANVS, Iuſtini imperatoris patruelis, orientis dux iam renunciatus, in expeditionem aduerſus Choſroën, octauo imperii Iuſtini anno miſſus eſt. Ioannes vero Armeniae dux et Meranes Perſarum, qui et Baramaanes, exercitum colligebant. Et Armeniis quidem ſocios ſe coniunxerunt Colchi, Abaſgi et Saroës, rex Alanorum; Meranae vero Sabiri, et Daganes et Dilmaina gens.

Sub
Tiberio II. nulla ſit Lazorum mentio.

§. 135.

Imp. MAVRICIO.

a. C. 586.

Imp. MAVRICIO. a. 5. imper. Mauricii. a. M. 6078. a. C. 579. a) 65

[QVO tempore Perſae ad Martyropolin a Romanis victi ſunt proelio;] Phaſis caeſorum ſanguine non inquinabatur. Pacificum enim flumen tum pellucida quiete Colchos irrigans circumfluebat, nullum vſpiam de Perſis habens incolam.

§. 136.

a. C. 589.

a. 8. imper. Mauricii. 66

OCTAVVS Mauricii annus voluebatur, cum Varamus Perſarum dux ab Hormiſda rege cum copiis barbaricis contra Suaniam mittitur. Repentinoque hoſtium aduentu deſidia ad ſedulitatem excitatur. Depraedationibus quippe maiorem in modum vexabatur, nec erat tolerabilis calamitas; quando et, a quo defenderetur, carebat (quia Colchis tum praetorem non habebat), et tanquam orphana, tutore quoque deſtituebatur, armis in oriente feruentibus ſcilicet.

T 2 §. 137.

64. THEOPHANES BYZANTIVS in Eclog. Hiſtor. p. 22.

65. THEOPHYLACTVS SIMOCATTA p. 66.

a) Vid. Theophan. p. 217. coll. p. 220.

66. THEOPHYLACT. p. 69, 70. Theophan. p. 221. Anaſtaſ. p. 74. Cfr. *Suanica §. 9. 10.* et *Tom. III. Turcica §. 27.*

Imp. MAVRICIO.

a. C. 589.

§. 137.

α) Hunnis itaque in oriente Boream verſus incolentibus (quos Turcos vocare Perſis mos eſt) — ab Hormisda rege — debellatis, Varamus bellum in Colchidem promouit. — Suaniae infeſtam manum admouet, factaque praeda non contemnenda, et Babyloniam miſſa, ad Araxem fluuium — exercitum adducit. Mauricius haec audiens, Romanum militiae ducem conſtituit. Is vt in Colchidem peruenit (Lazicen vulgaris lingua mutata voce appellat), et cum antiſtite regionis conſilia communicauit, inde diſcedens in Albaniam perrexit.

Sub
Phoca nulla fit Lazorum mentio.

§. 138.

Imp. HERACLIO. a. 14. imp. Heraclii.

Imp. HERACLIO.

a. C. 623.

67 [HERACLIVS cum in Perſiam irrumpere et Choſroëm aggredi, vellet] ‘exercitus — ex Lazis maxime, Abaſgis et Iberis ſocii conſilium huiusmodi exſequi auerſabantur *b*): ex quo demum ingens ſuborta calamitas. Sarbarazas enim, iis, quas inſtruxerat Choſroës, copiis adiunctus, ſimul cum reliquis ſuis agminibus per Armeniam aduerſus Heraclium inceſſit. — Romani cognito Sarbarazae aduentu, metu percelluntur; ‘imperatorem, vt admiſ-

a) THEOPHANES, ANASTASIVS: *Anno VI. imperii Mauricii a. M. 6080. — Baram ea victoria* [quam de Turcis reportauit] *circa res bellicas magnum nomen adepto, et ad Araxem fluuium iam caſtra metante, certior factus Mauricius, Romanum ducem inſtitutum cum exercitu in Suaniam dirigit. Is vbi Lazicam deuenit, et ad Phaſidem amnem appulit, in Albaniam caſtra mouet.*

67. THEOPHANES p. 259, 260. Anaſtaſ. p. 93.

b) ὁ δε λαος οὐ συνεβουλευετο τουτο ποιησαι, μαλιστα οἱ των Λαζων, και των Αβασγων, και των Ιβηρων συμμαχοι. Anaſt. *At vero populus huiusmodi praebebat* [leg. *non praebebat*] *conſilium, et maxime Lazorum, et Habaſgorum atque Hiberorum concertatores.*

a. C. 623. *Imp.* HERACLIO.

admiſſam contumaciam ignoſcat, rogant, ſimulque ſe ipſi ad placitum obſequi paratos eſſe dicunt'. Imperator per Vnnorum prouinciam viarumque moleſtias iter agere et barbari eum a tergo inſequi. Hic Lazi vna cum Abaſgis, periculo deterriti, violata ſocietate, et a Romano exercitu diuulſi, in propriam regionem ſeceſſere.

§. 139.

a. C. 625. a. 16. Heracl.

[IMPERATOR cum cognouiſſet Choſroën alium exercitum, Saë duce, aduerſus ſe mittere, alium vero, cui Sarbarus praeerat, Conſtantinopolin verſus ablegare: ſuas copias in tres acies] diſtribuit. et primam quidem ad vrbis defenſionem; aliam Theodoro, proprio fratri, traditam Saëm aggredi iuſſit; cum tertia ſecum educta ipſe in Lazicam regionem ſeceſſit, ibique mora aliquamdiu protracta, Turcos Orientales, quos Chazaros vocant, ad belli ſocietatem allexit. 68

Sub

Conſtantino, Heraclii filio, et reliquis imperatoribus vsque ad Iuſtinianum II. rhinotmetum nulla ſit Lazorum mentio.

§. 140.

Imp. LEONTIO. *Imp.* LEONTIO. a. 2. imp. Leontii.

a. C. 695.

HOC anno c) — Sergius, — Lazicae et Barnucii patricius, perduellis in imperatorem exſtitit, et ea loca Arabibus prodidit d). 69

Sub

Tiberio Apſimaro nulla ſit Lazorum mentio.

68. THEOPHANES p. 263. Anaſtaſ. p. 95.

69. THEOPHANES p. 309. Anaſtaſ. p. 119.

c) Vide marginem.

d) Anaſt. *Seditioneque Sergius excitata, patricius Lazicae, hanc Arabibus ſubdidit.*

Imp. IVSTINIA-NO Rhin.

§. 141.

Imp. IVSTINIANO Rhinotmeto.

a. C. 703.

70 [IVSTINIANVS in imperium reſtitutus, Leonem Iſauricum, affectatae tyrannidis accuſatum, cum ei palam nocere nollet, et ſecreta tamen indignatio animum eius inceſſeret,] cum ingenti pecunia in Alaniam delegauit, vt Alanos in Abaſgiam et Lazicen et Iberiam concitaret. Ille Lazicen profectus, pecuniam quidem in Phaſide repoſuit, et, paucis indigenis ſecum abductis, in Dapſiliam ſe contulit, ac deinde Caucaſiis montibus ſuperatis, in Alaniam contendit. At cum perniciem ipſi inferre Iuſtinianus meditaretur, qui pecuniam ab ipſo in Phaſide repoſitam tollerent, miſit. —

§. 142.

Caeterum quodam tempore abhinc elapſo, cum Armenorum Romanorumque exercitus Lazicen ingreſſus Archaeopolin obſideret, audito Saracenorum aduentu, inde continuo receſſit. — Cum vero Saraceni in Lazicen veniſſent, Romanorum Armenorumque exercitus fuga vſus in Phaſidem remeauit.

§. 143.

Imp. CONSTANTINO Porp.

Imp. CONSTANTINO Porphyrogenneta.

a. C. 959.

71 IN eparchia Lazicae eſt Phaſidis metropolita [inter metropolitas ordine viceſimus ſeptimus.]

In

70. THEOPHANES p. 327 - 329. Anaſt. p. 128, 129. Zonaras T. II. p. 100, 101. Locum integrum cum varietate narrationis vide in *Alanicis* §. 30-33.

71. CONSTANTINVS de Cerim. Aul. Byz. p. 458.

a. C. 959.

Imp. CONSTANTINO *Porp.* 72

In eparchia Lazicae habet metropolis Phaſis ſub ſe vrbes aut epiſcopos quatuor: Rhodopoleos, Saeſinorum, Petrarum, Ziganeorum.

Sub

Romano Iuniore et reliquis Imperatoribus vsque ad Alexium Ducam Murzuflum nulla ſit Lazorum mentio.

72. Id. ibid. p. 460.

Codinus in Notitiis Graec. Epiſc. p. 338. et 366. Ordine praeſidentiae inter metropolitas *in prouincia Lazicae* eſt metropolita *Phaſidis XXVIII.* Id. ibid. p. 348. et 377. *Prouincia Lazicae* habet epiſcopos *Phaſidis*, *Rhodopolis*, *Abiſenorum* (ὁ της Αβισηνων, alio loco ὁ της Σαϊσηνων. apud Conſt. Σαισηνων) *Petrarum*, *Tzinganeorum* (Τζιγγανεων in altera notitia ὁ της Ζιγανεω, apud Conſt. Ζηγανεων). Id. ibid. p. 392. *Ordine praeſidentiae metropolitarum apoſtolico Conſtantinopoleos throno ſubiectorum et epiſcoporum his inferiorum — thronus* eſt *trigeſimus tertius Trapezuntis Lazicae.* cui ſubiecti ſunt epiſcopi *Cherianorum*, *Chamuzuri* (Χαμȣζȣρ) *Chalaei* (Χαλαιȣ, marg. Χαχαιȣ), *Palperi*, *Ceramaeorum*, *Lerii*, *Bizanorum*, *Sacabi*, *Tochartzitzi* (Τοχαρτζιτζȣ, marg. Τοχαβτζιτζȣ), *Tochantiertzi* (Τοχαντιερτζ. marg. Τοχαντιερζ.), *Vlnutſ* (Ουλνȣτȣ, marg. Τȣλνȣτȣ), *Phaſianae*, *Sermatzi* (Σερματζȣ, marg. Τοσερματζȣ), *Andaſtorum*, *Sarimacorum*.

CAP. XII.

CAPVT XII.

Lazicae a capta a Latinis Conſtantinopoli vsque ad Trapezuntem a Muhammede II. captam ſtatus; ab a. C. 1204-1461.

§. 144.

Imp. THEODORO *Laſcari I.*

a. C. 1204. a)

Imp. THEODORO *Laſc. I.*

73 CONSTANTINOPOLI a Latinis capta, Romanorumque principatu, — in plurimas partes et fruſta diſcerpto, alius alibi, quocunque ſors tulit, regnauit: donec vix tandem Theodorus Laſcaris apud Nicaeam — imperator eſt renunciatus. Tum enim alii victi, alii ſupplices, vltro ſe ad illum contulerunt, praeter eum, qui Colchidem tenuit, Alexium Comnenum.

§. 145.

Imp. IOANNE *Duca.*

a. C. 1222 - 1233.

Imp. IOANNE *Duca.*

DVX — Scytharum [Tatarorum, Chalaus] — tribunis ſuis et ſatrapis alio atque alio miſſis, Perſas primum et Parthos et
74 Medos ſubigit. Deinde per Armeniam maiorem aſcendendo verſus ſeptemtriones ad Colchidem et finitimam illi Iberiam excurrit.

§. 146.

73. NICEPHORVS GREGORAS T. I. p. 7.

a) Annus margini adſcriptus.

74. Id. ibid. p. 22. Locum integrum vide *Tom. III. in Tataricis* §. 10.

a. C. 1222-1233. *Imp.* IOANNE

§. 146. *Duca.*

DELATA ei [Ioanni Ducae] aliquando querela per quoſdam conuehentium pecuniam publicam, de negligentia cuſtodum aerarii, accipere ſtatim eam et intro recondere differentium, tanta ira exarſit in miniſtros duos talis indiligentiae compertos, vt, eorum altero metu ſupplicii ad Lazos fuga delato, comprehenſus alter tot tamque grauibus iuſſu Auguſti conciſus plagis fuerit, [vt paucis diebus poſt moreretur]. 75

Sub Theodoro Laſc. II. et Ioanne Laſc. nulla ſit Lazorum mentio.

§. 147. *Imp.* MICHAELE *Pal.*

Imp. MICHAELE *Palaeologo.*

a. C. 1281. b)

LAZORVM — principi Ioanni, qui regni inſignibus 'temere ac praeter fas aſſumtis c) ſe oſtentabat, ſaepius denunciauit [Michael Palaeologus], nihil ſe quidem obſtare, quominus dominio ſui principatus pro libito vteretur; 'illud magnopere monere; abſtineret nomine regio, nec eum veſtitum aut ornatum adhiberet, qui characterem praeferret Caeſareae poteſtatis d). Meminiſſetque, non decere ipſum, qui pars eſſet imperii Romani, eius ſibi cultum et notas maieſtatis arrogare, qui legitime conſtitutus in throno Auguſto imperatricis vrbis, loci eius ipſius, et ſummae dignitatis officio, cogeretur dare operam, ne membrum exaequaret ſe capiti, et diſcrimina graduum honoris ambitione turbulenta confunderet e). 76

75. PACHYMERES Tom. II. p. 204. vbi haec alieno loco ſub Andronico Aug. narrantur.

76. Id. T. I. p. 353-356. Niceph. Greg. Tom. I. p. 91. Hunc poſteriorem locum infra ad §. 150. adfero.

b) Vide Obſeruatt. Pachym. p. 543.

c) ὀυ μετον ὅλως βασιλειας ἐκεινῳ.

d) ὀνοματων δε και παρασημων βασιλικων φειδεσθαι.

e) μη δε γαρ ἀξιον, ἀυτου βασιλεως ὀντος, ἐπι ἀυτου βασιλειου θωκου και πολεως, και τινας ἀλλους ἐπι του μειζονος του και ὑπερτατου φημιζεσθαι ἀξιωματος. ἀλλα μερος ὀντα κἀκεινον ἐπισυναπτειν τῳ ὁλῳ, μηθ' ὀυτως βασιλικῃ ταξει την συγχυσιν ἐπιφερειν.

Imp. MICHAELE Palaeol.

a. C. 1281.

Verum ex hiſce, licet ſaepius iteratis, monitis non alium Auguſtus fructum retulit, quam deſperationem quidquam deinceps hac via proficiendi. Superciliosus quippe barbarus tumore ſe inflabat ſuo, admonitionesque ſpernebat, praetextus obtendens vanos, fingensque, ſe non primum inchoare iſta, quorum ſcilicet vſum a patrum exemplis duceret: 'ac quando redigere ſe vltro in ordinem vellet, haud paſſuros id ſuos, ad dedecus propriae reipublicae pertinere ratos, ſi tranſmiſſum aucta ſucceſſione principatus decus dynaſta ipſorum degeneri vilitate abiiceret f). Haud enim ſe tam contemtibilem 'imperii late clariſſimi g) partem eſſe, 'vt indigni videri deberent, qui ſplendoris illius antiqui reſiduis adhuc quibusdam quaſi radiis fulgerent h). Nec eſſe, cur inuideatur honos rubrorum calceorum et regni nomen maiora vtique habenti. 'Sic ille, per illa maiora, quibus frui ſe gloriabatur, innuens proſtrationes ipſi a ſubditis in occurſu venerantibus fieri ſolitas, et tractationes pacis ac foedera aequo iure cum maximis regibus inita i).

§. 148.

'His turgentem magnificis de ſe ſenſibus Ioannem, flore praeterea viridis aetatis et principatus nouitate ferociorem, facile intellexit imperator non alia ratione adducendum ad ſubiectionem erga ſe aliquam, quam ſi eum affinitate praeoccupatum adoptionis modo quodam in familiam insereret ſuam k). 'Sic enim ſe illi ſuſpicionem, qua abalienabatur abs ſe, demturum: modeſtiam iſtam cultus et titulorum non alio ipſi animo ab imperatore praeſcribi, quam vt exauctoraret ipſum, et iure ditionis patriae priuaret.

f) προσετι δε μηδε τυς περι αὐτον ἐαν ἐλεγε, κολυειν οὕτως ἀξιωμα πατρικον, ἐκπλειςυ και ἐς αὐτον κατιον.

g) Addit h. interpres.

h) ἐυκλειας ςερηθεντος ἐκεινυ βασιλικης.

i) τα δε ἠν, ὡς ἐλεγενε, ἐποπτωσεις τε και δυλικη ἐντυχια, και ἐιρηνικαι σπονδαι, και προς το συγκεχωρηκος ἐφ᾽ ἁπασιν.

k) ἐγνω γυν ὁ κρατων δια ταυτα μετελθειν ἀλλως τον Ιωαννην, και μαλλον ὁτι και νεον ἐπι της ἀρχης καθιςατα. κηδει γυν θεμενος ἐισποιησαϑαι.

a. C. 1281. — *Imp.* MICHAELI *Pal.*

maret. Vbi enim is ſenſiſſet, vocari ſe ad honorem imperatorii coniugii, haud amplius formidaturus videbatur, talia imperatorem machinari, cum natura non ferat, ſoceros deſerere dignitatem minuereque opes generorum velle; quos contra patria caritate complectantur, et auctos fortunis ac titulis etiam ſupra hereditatis bona cumulatis cupiant [l]).

'Hoc animo imperator ac ſpe [m]) viris ſummatibus, iisdemque prudentiſſimis, legationes 'ad Ioannem [n]) demandauit: vt et dignitas ipſorum conciliaret promiſſis fidem, et eloquentia dexteritasque tractandi cunctas eluctata ſuſpiciones, quae obſtarent, perſuadere, quod optabatur, tandem poſſet. Itaque cum Acropolita, magnus logotheta, dum viueret [o]), tum Xiphilinus, magnae eccleſiae oeconomus, 'ad Lazos miſſi [p]), vt offerrent Ioanni nuptias tertiae imperatoris filiae, Eudociae, nihil omiſerunt induſtriae atque artis, quo vel ipſum iuuenem Ioannem, vel eius familiares ac conſiliarios pellicerent, 'illum quidem ad proficiſcendum, metu omni depoſito, Conſtantinopolin, ſummis illic honoribus dignandum [q]); hos autem ad id ipſum ſuadendum ſuo principi; 'ſucceſſu tamen is conatus tum quidem caruit [r]). Nam nec Lazicae aulae proceres auctores fieri Ioanni voluerunt itineris talis, nec ipſe per ſe princeps in id propendit: cum concordibus omnes ſenſibus dicerent: exemplis ſe domeſticis doceri, non euagari affinitatibus extra ditionis limites patriae, ſed ſponſas

l) καὶ τὸ δι' ὑποψίας εἶναι τὸ κωλύειν ἄλλως θέλειν τὴν ἐξουσίαν, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ τὸ τῆς βασιλείας δίκαιον ἐπαγγέλλειν τὴν μεταμφίασιν ἀναιρεῖν. πᾶσι γὰρ οἰκείοις, μὴ ἂν ἔχειν χώραν βούλεσθαι τὸ τῶν δικαίων σφίσι καθυφεῖκος.

m) πρῶτον μέν.

n) πρὸς ἐκεῖνον.

o) P. Poſſinus in Obſeruat. Pachymer. p. 481, 482. „Haec indicant, ſcripſiſſe iſta Pachymerem ſub Andronico et quidem multis annis poſt mortem Michaelis Auguſti. Nam Georgius Acropolita mortuus eſt in carcere, in quem coniectus fuerat ab Andronico ſub initium eius imperii — in eoque poſt plures annos obiit —„.

p) ἀπεστέλλετο.

q) αὐτὸν δὲ πίστεις ἔχοντα τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐπὶ καλοῖς προσκαλούμενον, ἀπαντᾶν μετὰ θάρρους.

r) ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ταῦτα.

Imp. MICHAELE Pal.

a. C. 1281.

ſas in gentis eiusdem optimatum domibus quaerere; imperatorium vero genus ac ſtirpem, velut res votis ac captu propriis ſuperiores, ſic intueri, vt ſtellas homines ac coeli ſidera mirari ſolent, quae ſcilicet ita ſuſpiciunt, vt ad contactum eorum, a natura negatum, non adſpirent. Viderent igitur, quam non fuiſſet opus commendari ab imperatore modeſtiam iis, qui nunc oblatorum vltro ipſis honorum maximorum ſplendorem non dubitarent recuſare, tanquam mediocritatis ipſorum, qua contenti eſſent, excedentem modum [s].

'Ergo legati, omnia fruſtra experti [t], redire tandem ad imperatorem re infecta ſunt coacti.

§. 149.

Nec tamen ille [imperator] adhuc deſpondit animum; ſed aliis eo atque aliis legationibus crebro miſſitandis, 'hinc terrere illos minis, inde allicere promiſſis, et cum vniuerſos, tum ſingulos priuatim, accommodatis ad cuiusque ſpes ac captum tentare ſermonibus non deſtitit, terribilia intentans, ni facerent, montes aureos pollicens, ſi audirent [v]. quoad tandem miſſo illuc logotheta domeſticorum Iatropulo, cui comitem eccleſiae presbyterum adiunxit, 'ſic ſecum reputans, logothetae dignitatem validituram ad faciendam fidem ſinceri imperatoris animi in promittendis bonis ingentibus, quae tali interprete offerret; cumulum vere perſuaſionis addituram eccleſiaſticam grauitatem elucentem in eius ſocio, nec dubitaturos ipſos credere pollicitationibus, quarum eccleſia, quae fallere neſciret, ſe vadem quodammodo exhiberet, compos effectus votorum Auguſtus eſt. Cum enim ambo illi pro ſe quisque conteſtarentur, optima fide ac voluntate im-

s) πολλοις γαρ προτερον χρονοις τους εκ γειτονων προς τους αρχοντας αυτων εκγαμιζεσθαι, και καθ' αυτους ειναι τα βασιλεως, εν αστροις μανθανοντα. και γε προ των απ' αυτης καλων και μεγιστων των κατα σφας αιρουμενους μετριον.

t) ως γουν ποικιλαις συμβουλιαις οι πρεσβεις ουκ επειθον λεγοντες, παντα δευτερα τιθεμενους της σφων θελησεως.

v) το μεν ηπειλει, το δε και τοις αφ' εαυτου γενησομενοις εκεινοις καλοις εδελεαζεν, ει μονον πεισθεντες ηκοιεν.

a. C. 1281.

Imp. MICHAELS Pal.

imperatorem vocare Ioannem in neceſſitudinem filii paterno deinde affectu illum omni bonorum genere aucturum: diſcuſſis denique ſuſpicionum vmbris, Lazi plane aſſenſerunt, ac iureiurando a legatis accepto, quo nomine imperatoris et ſua ipſorum fide ſancte ſpondebant, omnino fore, vt Ioannes, Conſtantinopolin proficiſcens, ibi filiam imperatoris duceret vxorem x); ac mox bonis honoribusque y) cumulatus remitteretur domum, comites quoque ſuos liberalitate Auguſti ditatos reducens ſecum, naue ſimul omnes longa conſcenſa verſus vrbem ſoluerunt.

§. 150.

a) Quoniam vero forte tunc contigit, abeſſe ab vrbe imperatorem, commorantem ad Lopadium, ibique intentum vel praeuertendis damnis, vel ruinis reparandis regionum circa Sangarim z). — Legati Romani Ioannem Lazum deducentes, ea imperatoris abſentia obiter cognita, vbi primum fines Romanos atti-

a) NICEPHORVS GREG.: *Ioannes, Alexii nepos (illius, qui poſt vrbem captam Colchorum et Lazorum tyrannidem inuaſerat* vide ſupra §. 144.), *cum iusiurandum ſcriptum ab imperatore accepiſſet, Byzantium venit, et Eudociam, eiusdem filiam, vxorem ducit. Ac pauliſper in vrbe apud imperatorem commoratus, vna cum Eudocia coniuge in regnum ſuum reuertitur: cuius regia ſedes erat Trapezus. Vbi, antequam annus elaberetur, filius ei ex Eudocia natus eſt, iunior Alexius Comnenus, qui patri deinde, vt infra dicetur, in regno ſucceſſit.*

x) τον μεν κατα τιμην τȣ προσκαλȣμενȣ, και των απο τȣ βασιλεως καλων αγγελιων, τον δε κατα τινα πληροφοριαν και πιστιν των λεγομενων, ὡς ἐπι τȣτοις και της Εκκλησιας πρεσβευȣσης, μηδεν εἰδυιας κατα το εἰκος, ὡς ἐκεινος ἐπειθε λεγων, ἐφ᾽ οἷς ἀν και συνομολογοιη ψευδεσθαι. ὡστε παρεντας τας ὑποψιας αὐτους τοις πραγμασιν κρινειν, εἰ παιδας ἁμα ποιειν ἐκεινον και κακον βȣλοιτο. ταυτα λεγοντες, ἐπειθον. και ὁρκȣς ταμοντες, ἠν μην και γαμβρον γενεσθαι τȣ βασιλεως τον Ιωαννην.

y) Addit h. interpres.

z) ἐκει γαρ τα κατα Σαγγαριν διελθων, και γ᾽ ὡς ἠν κατασφαλισαμενος.

Imp. MICHAELE *Pal.*

p. C. 1281.

attigerunt, 'occaſionem inde opportune ſumſerunt ſuggerendi Ioanni, eleganter facturum illum, ſi, rubris calceamentis paulisper exutis a), nigra indueret 'vsque ad imperatoris breui adfuturi reditum. Etſi enim in diſceſſu conuentum inter ipſos fuerat, profecturum Ioannem cum ſibi ſolitis inſignibus deſpoticae poteſtatis; tamen cauſam eſſe idoneam diſſerebant, cur in eo tum quidpiam remitteret, cum foenore gloriae mox recepturus honorifico Auguſti iudicio, id quod volens ad tempus breuiſſimum depoſuiſſet. imperatori quippe decretum eſſe, Ioannem ſtatim atque in neceſſitudinem filii admotus is ſibi foret, deſponſa ipſi propria filia, magnifice ornare iis ſymbolis ſupremae dignitatis, quae deſpotis in aula imperatoria tribui ſolebant b). 'Doliturum autem ipſi, ſi Ioannem videret ea per ſe occupaſſe, quae habere illum ſuo beneficio et ſibi ſuaeque erga illum beneuolentiae imputari cuperet. Quin et alioquin parum conuenire iam purpura vtentem bicolores ex roſeo et candido, quae propriae deſpotarum eſſent, veſtes aſſumere. Itaque ne grauaretur primum occurſum imperatori exhibere, in eo cultu, qui facultatem ei non praeriperet ipſum, quod auebat, inſolitis honoris inſignibus decorandi c). 'Haec dicentes, perſuaſerunt, quod volebant: cumque Lazorum principe eo, quem optauerant, modo veſtito ad vrbem appulerunt d), exſcendentesque e naui ad portum Ceras dictum, ſplen-

a) βȣλην και ὁι πρεσβεις ἐισαγȣσι τοις ἀμφι τον Ιωαννην ἀποθεσθαι τȣτον τα ἐρυθρα.

b) ὡς δη παντος ἐυθυς παρα βασιλεως γενησομενȣ τȣ κατ᾽ ἀυτον ἀξιωματος. ἠν γαρ συγκειμενον σφισιν και τα της δεσποτειας ἐκεινον ἀμφιβαλλομενον συμβολα ἁμα τω παιδα γενεσθαι, περιφανως ἐς ἀυθις κλεϊζεσθαι.

c) το δ᾽ ἐπ᾽ ἐρυθροις μεταλαμβανειν τα ἐκ πορφυρων διχροα μη και ὁλως ἀπρεπες ἠ, προς τῳ και ἀλλως δυχερες φανηναι τῳ βασιλει.

d) ταυτα λεξαντες τε και πραξαντες τη πολει προσιχȣσι.

Nicephorus Gregoras p. 77. Colchidis quaſi in tranſitu meminit. Vbi, cum, concordia cum eccleſia Latina inita, Michaëlem nunc blanditiis, nunc minis et vi ſuos, vt eam amplecterentur, adducere conatum eſſe, narraſſet, pergit: *Maxima vero pars, veri iudicii expers, faex plebis et circumforaneae tur-*

a. C. 1281. *Imp.* MICHAELE *Pal.*

ſplendide ſunt hoſpitio excepti in ſuburbanis domiciliis. vbi per aliquot dies refecti a iactatione nauis et maris nauſea, mandato ad ſe veniendi ab imperatore accepto Lopadium profecti, quibus decuit beneuolentiae ſignificationibus admiſſi tractatique ab eo ſunt, moxque cum ipſo naui vecti, rurſus vrbem tenuerunt. Feſtinabat enim imperator, tum quod filiae nuptias conficere quamprimum e re duceret; tum quod nunciarentur ex occiduis partibus aduentare Tochari, quos a Noga impetrauerat aduerſus Ioannem ſebaſtocratorem auxilio ſibi mitti. Tunc igitur Septembri menſe deſinente, regreſſus in vrbem, nuptias filiae celebrabat.

§. 151.

Imp. ANDRONICO *Seniore.*

a. C. 1298. e)

Imp. ANDRONICO *Sen.*

β) HOC interim tempore [quo Andronicus, Michaelis Palaeologi filius, Tuctain, Tatarorum principem, filia ſua notha Maria ei deſponſa, ſibi affinitate iunxit] Ioannes, Lazorum princeps, quem generum imperatoris Michaelis, ducta in vxorem eius filia, factum ſuperius oſtendimus f), diem ſuum obiit, filiis duobus ſuperſtitibus relictis. Horum altero, ALEXIO, in paterni principatus ſucceſſione conſtituto, mater eius Eudocia, ſecum alterum ducens filium, ad fratrem Auguſtum in vrbem ſe contulit. — Suam porro ſororem Eudociam, viduam principis Lazorum 77

β) NICEPHORVS GREGORAS: *Inſecuta aeſtate* [poſtquam Andronicus ſtatuam Michaelis Archiſtrategi terrae motu collapſam refecit] *Eudocia, imperatoris ſoror, Trapezunte in Vrbem venit, marito eius Ioanne Lazo mortuo. Venit autem cum filio ſuo iuniore. Nam primogenitum Alexium ad paternum imperium adminiſtrandum domi reliquerat. Eudociae nuptias Crales Seruiae per legatos ambiebat.* reliqua vide *Tom. II. P. I. in Seruicis* §. *87.* ſeqq.

is, ſemper iſtiusmodi rebus nouis gaudens, hirſutis pannis velut ſcenico amictu nouo inducti toto orbe diſperſi ſunt, vbi Chriſtianos eſſe audiuerunt: in Peloponneſum, inquam, Achaiam, Theſſaliam et Colchidem, et quacunque imperatoris ditio non patebat.

77. PACHYMERES T. II. p. 183. Niceph. Greg. T. I. p. 124.

e) Vide obſeruatt. Pachym. p. 614.

f) Cfr. §. 150.

Imp. ANDRONICO Sen. a. C. 1298.

zorum g), honorifice beneuoleque exceptam imperator, poſtquam eius luctui cum ipſe, tum mater communis amborum debito miſerationis officio compaſſi ſunt, apud ſeſe detinuit, remiſſurum ſe illam ad filium in tempore pollicens, cui filio, in Lazis, vt dictum eſt, dominanti, omni iam nunc ratione principatum firmare ſategit imperator. nam huius tutelae puer ille a patre commendatus fuerat.

§. 152.

a. C. 1299. h)

78 IMPERATOR, gratificari ſtudens Chumno praefecto Caniclei, quo fidiſſimo ad omnia probatiſſimoque dudum miniſtro vtebatur, filiam huius, cui pater copioſam plurimorum talentorum congeſſerat dotem, Alexio, Lazorum principi, ſororis ſuae filio, et patris teſtamento ſuae tutelae commendato, cuius mater adhuc erat Conſtantinopoli, collocare in matrimonio decreuit. Conducibile quippe id putabat cum ipſi Lazo, tum rebus etiam Romanis: et, quo inprimis mouebatur, ſic ſe optime conſulere percaro ſibi homini videbat, admouens eum affinitate illa generi regio; ac tanto ipſum certiori firmans pignore in fide beneuolentiaque erga ſeſe i). Itaque incumbens toto niſu in negotium optatiſſimum, eo breui rem perduxit, vt puellam, dominae inſignibus ornatam, Alexii, Lazorum domini, ſponſam appellaret k). Haud aegre aſſenſa, poſtquam audiit, imperatori talia paranti mater Alexii l), adeo eius probare deſignationem connubii viſa eſt, vt vltro ad filium parandarum cauſa nuptiarum ituram prae ſe ferret. Verum ille haud in hoc morigerum auunculo ſe ac matri praebuit. Siue enim diſſuaſus a quopiam, ſeu praeoccupatus amore cuiuſdam e primoribus Iberorum filiae, cum hac ad ſe deducta rite coniugium celebrauit m). Quo comperto, imperator multus erat in

g) Addit h. interpres.

78. PACHYMERES T. II. p. 198, 199.

h) Vid. Obſeruatt. Pachym. p. 615.

i) ἐθεραπευε δε και τον οἰκειον τῳ ἀπο τȣ γενȣς κηδει τιμων, ὡς και αὐτον τοις ἐυνȣςατοις ἐξεταζομενος.

k) και νυμφην ὠνομαζε.

l) Vocem hanc interpres addit.

m) ἀλλ᾽ ἐκεινος, ἠπειθομενος και τȣς γαμȣς ἀπαξιων, ἢ μην και ἀλλως ἐπελθον αὐτῳ φθασας ἐκ τινος των ἐπ᾽ ἐξȣσιας Ιβηρων την συνοικησȣσαν ἀγεται.

a. C. 1299.

in allegandis contra legibus et iure tutorio iactando, ' quod ei conſanguinitas intima et patris, germanae ſuae viri, vltima voluntas legitime ſignatis teſtamenti tabulis dediſſet. Quare aiebat irritas iſtas videri debere nuptias, et, vt falſi coniuges ab inuicem dirimerentur, contendebat n); ' nec tamen in hoc iure imperii aut vi ſaecularis poteſtatis vti, quod fas non eſſet, inducebat in animum; ſed ſtudebat hoc ſententia et calculo eccleſiae decerni o). Quare, miſſis ad patriarcham et, quae circum ipſum erat, ſynodum, certis hominibus, qui exponerent, quantum ſibi iuris darent in eum iuuenem primum imperatoria dignitas, deinde conſanguinitas et quaedam auctoritas paterna, qualem tutori leges in pupillum tribuunt; ' vt, iis, prout par erat, conſideratis, ſtatuerent: caſſum et inualidum id matrimonium eſſe, quippe temere attentatum ab homine non ſuae ad hoc poteſtatis, citra ſuum aſſenſum, a quo penderet p). Imp. ANDRONICO Sen.

Hisce vltro citroque ventilatis, et negotio ſynodice tractato, quidam epiſcoporum, haerentes, vt putabant, verae legum ſententiae, poſtulatis imperatoris, vti aequis, annuendum cenſebant. At patriarcha et plures cum ipſo in contrarium obfirmati ſtabant: eo maxime moti, quod iam iſta ex Iberis puella vterum ex Alexio ferre dicebatur.

§. 153.

Caeterum ' mater principis Lazorum q) redire domum cupiens, ' ſpem praefecto caniclei ſuboſtendebat quandam r), quaſi eo-

n) ὡς γαρ πατρος ἐπ' ἐκεινῳ ταξιν ἐπεχων, ἁμα μεν και των διαθηκων, ἁμα δε και τȣ συν τῃ βασιλειᾳ ἀπο τȣ γενȣς δικαιȣ χαριν, ἠβȣλετο διιςαναι την συζυγιαν.

o) ȣ̓ μην δε και δεσποτικως, ἐξ ἐπιταγματος ἀλλως ἠθελε πραττειν· ἀλλ ȣ̓χ ἡττον και γνωμῃ και ψηφῳ της Ἐκκλησιας.

p) ἀκυρον ἀπο νομων ἐπειρατο δεικνυειν τα συνοικεσιον και διαλυειν ἠξιȣ, ὡς παρα βȣλην την αὐτȣ συνεςας.

q) ἡ μητηρ ἐκεινȣ.

r) ἐλπιδας τοις τȣ κανικλειȣ ὑπετεινεν.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1299.

eo profecta procuratura praeſens eſſet ſeparationem coniugum ſolutionemque connubii, quod minus per litteras poſſet conſequi, ' viua ſcilicet coram voce et vultus verecundia materni *s*) perſuaſura filio, vt ſe morigerum Auguſto auunculo praeberet, ' quo perduci iuuenem poſſe vllis eminus ſcriptis miſſisque mandatis, haud ſatis confideret. Hoc obtentu eblandita imperatoris aſſenſum in reuerſionem ad Lazos ſuam, eo nauigauit *t*). qua fide autem poſt reditum promiſſis ſteterit, ſciuerint qui, quae illic egit, oculis praeſentes vſurparunt. Euenta quidem demonſtrarunt, viſam eo proficiſci ad diſſoluendum matrimonium, poſtquam ibi fuit, contraria potius ſecutam: quamquam inuidia tota facti in contumacis filii duritiem conferebatur. Spe igitur inde deiectus imperator, cum nec eccleſia conſilium expediret declarandi matrimonium hoc irritum, certantibus de validitate eius ſententiis patrum, et rem in ambiguo relinquentibus: qui iam Chumni filiam in honorem priuata ſorte altiorem euexiſſet, illiberale putauit, redigere immeritam in ordinem et deſpoticis ſemel ornatam ſpoliare inſignibus. Vt igitur ei gradum tueretur collatae dignitatis, ſpem dedit, ſe illam connubio iuncturum filio proprio Ioanni, iam deſpotae.

§. 154.

a. C. 1306. *v*)

79 EODEM anno [quo Michael, Andronici filius, Bulgariam cum exercitu ingreſſus, eam late vaſtauit *x*)] Lazorum princeps, ſorore imperatoris natus, Alexius, deſpotica inſignis poteſtate et vrbem illic Trapezuntem obtinens, pugnam fecit cum Genuenſibus, tali quadam ex cauſa.

Genuenſibus, ex antiquo inquilinis regionis eius, erat ſolitum, lucri partem ex commercio quaeſiti impertiri loci principibus.

s) αὐτῳ γαρ προσωπῳ.

t) ὡς οὐκ ἄλλως ἐνον ἀπειθειν τῳ τε και βασιλεως ἀφεντος πλῳ χρησαμενῃ προσταχει γινεται.

79. PACHYMERES T. II. p. 310, 311.

v) Vid. obſeruatt. Pachym. p. 624.

x) Cfr. *Tom. II. P. II. Bulgarica* §. 378-381.

bus. ‘At poſtquam ii aucti opibus Conſtantinopoli numeroque ſunt, et illic immunitatibus donati tributorum, ſplendore atque opulentia excreuerant, eo quidem vsque, vt Galatam, aduerſum in orientali continente Byzantio ſuburbium, conceſſu Auguſtorum in proprium ſibi domicilium haberent z), ſimul egregie munitum ad ſecuritatem, ſimul magnificis ſuperbe ornatum aedificiis, ‘ignominioſum deinceps ſibi putarunt, pati amplius perſcrutationem ſarcinarum ſuarum, quae Trapezunte fieret, ad excipiendam inde principi debitam partem: ac coërceri, dum in fraude deprehendebantur, grauiter ferebant; indignum eſſe cauſantes, qui tam honorificis priuilegiis immunitatis ornati ab imperatore fuiſſent, eos a minutis toparchis teneri tamen vectigales et ſubiectos a). Hoc ergo iniuriae loco ducentes, primum ex communi concilio ipſorum legatos ad Alexium mittunt, ‘quaedam poſtulantes b). quibus cum ille haud quaquam aſſentiretur; ſtatim ipſi ſimularunt, migrare ſe ſimul omnes e Lazorum terris, nunquam redituros, velle c). Ac quoniam naues ipſorum longae in portu ſtabant, ſubito per eas omnes praeconio edicunt, expedirent ſe cuncti ad proximum abitum. quam id imperatum celeriter, tam promte impigreque, vt ſine mora pareretur, a ſingulis opera dabatur.

§. 155.

‘Nihil his motus Lazorum princeps, abire quidem Genuenſes perfacile paſſurum ſe oſtendit; ſiue intelligens, haec in ſpeciem obtendi, ſiue, vt ex vero res gereretur, commercium eorum parum curans. Caeterum praefracte inſtitit exigere, priusquam

z) ἐπει δ᾽ ηὐξαιοντο κατα πολιν, και ταις ατελειαις ἐμεγαλυνοντο, ὡϛε και την Αντιπεραιαν της Βυζαντιδος ὑποχαρισθησαι σφισιν ἐις οἰκισμον.

a) ἠδοξεν ἐντευθεν την ἐκει των φορτιων ἀναψηλαφησιν, και βαρεως ἐφερον τας ἐυθυνας, ἐι παρα βασιλεως ἀτελειας τιμωμενοι, τοπαρχοισιν ἀλλοις καθυποκλινοιντο.

b) ἀπαιτησεις τινας προτεινομενοι.

c) ἀναχωρειν της χωρας παμπληθει τε και πανομιλει ἐυθεως ἐσχηματιζοντο.

Imp. ANDRONICO Sen. a. C. 1306.

quam ſoluerent, id, quod ipſi pro ſarcinis iam ante ab iis in terram ſuam illatis, iure hactenus recepto, deberetur d).

Genuenſes ad hanc denunciationem principis e), in conſuetam ipſis elati confidentiam, facturos, quod poſcebatur, palam ſe negabant, retrahebantque interim, quantum poterant, merces in naues f).

§. 156.

Hic enimuero cunctandum amplius princeps haud ratus, quas habebat ad manum Ibericas copias, ad pugnam expedit g). Committitur praelium vtrinque; volantibusque vltro citroque iaculis, plurimi inuicem cadunt. Victoria porro haud dubie vergebat ad Iberos, maloque ſtabat loco ſors Genuenſium. Ad extremum incumbentibus vehementius Iberis, Genuenſes reſiſtendo impares, et quod ſecuturum metuebant, praecauentes, ignem iniiciunt in exterius ſuburbium Trapezuntis h), non ad ſpem victoriae, ſed quo, ſi forte, trepidantibus ad exſtinctionem incolis, aliquam inire rationem poſſent ſe ac ſua in tutum ſubducendi. Damnum ex hoc incendio immenſum indigenarum exſtitit, ſed longe maius Genuenſium. Nam ſarcinae ipſorum confertae pretioſis mercibus tanta mole ac numero, vt naues duodecim (quot in portu ſtabant) complere poſſent, eodem igne conſumtae ſunt. Ea clade ac iactura demittere animos coacti Genuenſes k), pacis conſilia ſunt amplexi.

§. 157.

d) ὁ δε ἀρχηγος της χωρας ἀναχωρειν μεν ἠφιει, και ἠφρεντιστη των φαινομενων, πλην της των φορτιων τεως μεριδος ἀνωθεν καταχθεντων και λιαν ἀντειχετο, ὡς ἐπι της χωρας αὐτȣ γεγονοτων.

e) οἱ δε.

f) και προς τα ἐπεσαλμενα ἀντετεινον και ἀντεσπων.

g) κἀντευθεν Ἰβηρας ἐχων ἐκεινος, την προς σφας ἀναθαῤῥει μαχην.

h) τῃ ἐξω της πολεως χωρᾳ.

i) οὐ κατα χρειαν νικης, ἀλλ᾽ ὡςε μολις το κακον ἐκφυγειν θορυβηθεντων των ἀντιπαλων.

k) και τȣντευθεν ταπεινωθεντες.

§. 157. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1307. *l*)

INVITANTE ipſos [Genuenſes, qui Amogabaros breui ante nauali vicerant proelio] imperatore, vt ſub pacto mercedis ire 80 militatum aduerſus Catelanos, Callipolin obtinentes vellent: primum de ſumma pecuniae ipſis ab Auguſto hoc nomine pendendae altercatum eſt: interimque diſſenſione circa id inter claſſis duces orta, inſtinctu, opinor, inquilinorum Galatae Genuenſium, qui quodam iam antea — foedere praeoccupati a Catelanis erant, omnes ſublatis repente anchoris curſum Lazos verſus intenderunt. —

Poſthaec reuerſos e Lazis Genuenſes cum nauibus tredecim 81 ad armorum ſecum ſocietatem ineundam eſt pellicere conatus, [ſed fruſtra].

Sub Andronico Iuniore et reliquis imperatoribus vsque ad Andronicum IV. Pal. nulla fit Lazorum mentio.

§. 158.

Imp. EMANVELE III. *Palaeologo.* *Imp.* EMANVELE III. *Pal.*

a. C. 1388 - 1398. *m*)

[PAIAZITES Turcorum Sultanus] cum *Tzapnidas* *n*) domuiſſet, qui Colchidis loca vsque ad Amaſtrum vrbem tenent: 82 bellum contra Carailucem et Leucamnam, Samachiae ducem, vertit: quem obuiam procedentem cum exercitu, proelio vicit, Samachiamque vrbem oppugnare coepit. Vrbis autem iſtius oppugnatio cum parum ſuccederet, abductis copiis, domum reuerſus eſt.

§. 159.

a. C. 1421. *o*)

[MORATES] tradito ſibi a patre [Mechmete] imperio, regebat prouincias in confinio Perſoturcorum ſitas, quibus Ka- 83

 raiu-

80. Id. ibid. p. 377.

l) Vid. Obſeruatt. Pachym. p. 627.

81. Id. ibid. p. 384.

Funambulorum Iberiam, Caucaſo finitimam, Colchidem cet. peruagatorum meminit Nicephorus Gregoras T. II. p. 214.

82. CHALCOCONDYLAS p. 34.

m) Anni ab initio imperii Baiazithis, vsque ad legationem a Temir Chano miſſam.

n) τὰς Τζαπνιδας. Vide et infra ad §. 163.

83. DVCAS p. 69.

o) Ante hunc annum, qui apud

a. C. 1421.

raiulucus imperabat, vicinus Lazis, ac Perſis, Alexii Comneni, imperatoris Trapezuntini, gener, cuius filiam vxorem duxerat.

Imp. IOANNE *Em. Pal.*

§. 160.

Imp. IOANNE *Eman.* Pal.

a. C. 1440.

84 AMVRATES — in Colchida imperiumque Trapezuntinum triremes miſit, regionemque Colchidis vaſtans etiam vrbem diripere et inde plurima mancipia auferre annitebatur p). — Triremes igitur iſtae in Colchidem properarunt: et ad Gotthos appellentes regionem haud modicam vaſtabant, plurimis inde mancipiis abductis.

Imp. MVHAMMEDE II.

§. 161.

Imp. MVHAMMEDE II.

a. C. 1456.

85 EODEM tempore [quo Mechmetes contra Belgradum duxit exercitum q)] bellum ei erat cum Colchidis rege, qui praeerat Trapezunti. Mittens igitur triremes, quarum dux erat Chetyres, Amaſiae praefectus, Colchidem et maritimam Colchidis regionem euaſtabat.

§. 162.

a. C. 1456-1461.

86 CVM rex [Mechmetes] ab Peloponneſo in illam expeditionem [contra Chaſanem r)] iret, ad Ianuas venit regis s) frater Trapezuntis Dauid, tributum ferens et foedera faciens. Nam Colchidis reges feruntur reges olim Byzantii fuiſſe, nati e familia Comnenorum. Ita autem cum exciderent regno Conſtantinopo-

Ducam margini adſcribitur, quoque obiit Muhammedes I. haec noſtra collocanda ſunt.

84. CHALCOCOND. p. 138.

p) Hic omiſſa vide *Tom. I. in Gothicis §. 387.* vbi annus 1440. pro 1421. legendus.

85. Id. p. 220. 221.

q) Cfr. *Tom. III. Vngrica §. 168.*

86. Id. p. 245.

r) Qui vulgo *Vſum Caſſan* vocatur, cuius etiam aliis locis meminit Chalcocondylas.

s) Ioannis, filii Alexii.

a. C. 1456-1461.

nopolitano, Iſaacium regis filium fugientem patre interemto a populo, propter odium, quo in ipſum ferebantur, abiiſſe in Colchida et Trapezuntem. Hunc aduenientem Colchidis incolae ducem pronunciarunt, et exinde regnum Colchidis Trapezuntem contraxit. Ex eo inde tempore hic regnantes ad noſtra vsque tempora durarunt, exiſtentes Graeci, mores linguamque Graecorum retinentes *t*). —

Imp. MVHAMMEDE II.

§. 163.

a. C. 1461.

γ) [MVHAMMEDES pace cum Chaſane compoſita,] duxit recta Trapezuntem contra regem Dauidem; qui defuncto nepote vno, 87

γ) DVCAS: *Anno VI. MDCCCCLXIX. (Chriſti MCCCCLXI.) claſſem biremium triremiumque circiter ducentarum nauiumque decem apparauit* [Muhammedes], — *Huius expeditionis fama — et Caphatini, Trapezuntii* cet. *territi ſunt.* — Ipſe *peragrata Armenia Phaſique flumine ſuperato regiones quasdam debellauit: alias cum ſubigere non potuiſſet, tranſcurrit: montem Caucaſum multo labore, cibariorum et neceſſariorum penuria artatus, ſuperauit, Colchosque deuenit. Trapezuntem cum acceſſiſſet; illius imperatori per nuncium horum alterum, quod melius ſibi aeſtimatione metiretur, eligendum proponit; vel ſe ſaluo, omnibus theſauris ſuis argenti, auri, aeris caeterarumque rerum, ſeruis etiam et ancillis omnique alia ſupellectile integris, imperium tyranno relinquere; vel cum imperio iſta omnia cum vita amittere. His auditis, imperator vrbe exit, illumque adorat. Claſſis equidem multis iam diebus Synope ſoluerat, et Trapezuntem appulſa, quotidianis proeliis vrbem fruſtra tentauerat, donec tyrannus terreſtri profectione eo veniſſet. Vrbe itaque imperator, vxore ac liberis comitantibus, exceſſit, et illum veneratus eſt. Dauid Comnenus appellabatur, Alexii Comneni filius, Ioannis, deceſſoris ſui, fra-*

t) Quae his ſtatim ſubiungit Chalcocondylas, vide *Tom. III.* in *Tataricis* §. *188.* reliqua ad imperium Trapezuntium pertinent. ibique quo pacto illud ſub Ioanne Comn. Turcis tributarium factum ſit narratur p. 246-248. quae deinde ſequuntur *Iberia finitima eſt Colchidis regioni* cet. Vide in *Ibericis* §. *85.*

87. CHALCOCOND. p. 262-265. Ducas p. 192-194. Chalcocondylas

Imp. MVHAMMEDS II. a. C. 1461.

vno, congregans *Cabazitianos*, qui imperant Meſochaldiis circa Trapezuntem, regnum inuaſit, eoque potitus eſt regnans, cum iniuria affeciſſet fratris filium, tunc demum quatuor annos natum. Claſſis autem ſoluens a Synopa, poſtquam eam ſubegerant, tendebat Trapezuntem: dextra Cappadociam tenens et veniens Trapezuntem, ſuburbana incendit, et diebus triginta duobus vrbem obſedit. Poſtea etiam rex cum exercitu acceſſit. Machumetus autem dux praeceſſerat regem, et ante hunc venerat Trapezuntem.

§. 164.

Caſtris poſitis ibi in eo loco, qui Scylolimne dicitur, in colloquium veniens cum Georgio Protoueſtiario, patruele eius, eum Dauidem ad deditionem hortari iuſſit, hac conditione oblata, vt aliam a Sultano acciperet regionem. his facile annuit Dauid*.

ter; cum tota gente ſua, ſoceris, auunculis et nepotibus ſuis, cumque palatii nobilibus et proceribus, ſingulis ſupellectilem ſuam ſecum auferentibus, immobilibus bonis relictis, Conſtantinopolin triremibus vectus eſt. Mehemetes, Trapezuntis rebus rite compoſitis, anno ſolido in illa expeditione transacto, reuerſus eſt.

p. 260. haec praemittit: *Rex — occupans regionem Iſmaelis* [Albanorum ducis] *qui Scendere patre natus erat, recta profectus eſt contra Chaſanem Longum et contra Colchida, vt debellaret regem Trapezuntis, qui erat amicus et familiaris Chaſanis. In primis autem eo familiariter vtebatur frater eius Ioannes. Ipſe quoque rex Dauid ſuam conſobrinam, quae erat Ioannis filia, Chaſani longo in matrimonium collocauit. Rex Dauid rogauit Chaſanem, vt ſibi efficeret apud regem* [Muhammedem], *ne in poſterum tributum ferre cogeretur ad ipſum Trapezuntis, ſed magis quaerebat gratificari Chaſani rex Mechmetes. Caeterum Chaſanis legati cum veniſſent ad regem, inter caetera loquebantur faſtuoſa: poſtulabant quoque ſibi remitti et Colchidis tributum.* Sed Mechmetes eos re infecta, additis minis, remiſit. Mater Chaſanis ad Mechmetem profecta pacem obtinuit, hac tamen lege, ne filius ipſius *auxilio veniat regi Trapezuntis, vt ſimul cum ipſo capeſſat bellum.* Hic ſequuntur, quae *§. 163.* ſeqq. attuli. Chalcocondylas p. 89. *Chaſanes, cernens ſibi potentiam eſſe maximam, Armeniam et Tzapnidas* (Τζαπνιδας in marg, in textu vero Κιαπνιδας) *ſubegit, et pacem intercedente affinitate cum Colchidis rege fecit.*

a. C. 1461. *Imp.* MVHAMMEDE II.

uid'. Poſtea cum conſultatio proponeretur, quid agendum foret, viſum eſt, vt congreſſus fieret vtrorumque: et iuramento interpoſito, in ditionem ſuſciperentur. Iuſiurandum itaque regis interuenit.

Quo facto peregrini milites regis vrbem, ſicuti imperauerat rex, ſuſceperunt. Regem Trapezuntis nauem conſcendere, cum ſuis liberis, et filia, et cognatis, qui praeſto erant, iuſſit: et ſoluentes iuſſi ſunt nauigare Byzantium, quaſi et ipſe breui affuturus ſit, iter facturus per continentem. Vrbem autem eam commiſit regiae claſſis imperatori, qui Callipolis praefectus erat. Peregrinorum praeſidio arcem muniuit. Vrbi vero praeſidium Azapidum impoſuit.

§. 165.

Poſtea miſit Chetirem Amaſiae praefectum, qui regis iuſſu loca vrbi et Meſochaldio finitima occupauit. Haec autem fuerant in ditione Cabaezitaeorum v), qui erant praefecti Graecorum imperatoris et filii eius. Singula iſta loca in regis ditionem, deditione facta, conceſſere. Rex autem relicto praeſidio peregrinorum et Azapidum iter fecit per continentem. Proficiſcebatur per Tzanorum x) regionem: quam, quia admodum munita erat, haud facile tranſire poterat. — In hunc modum capta eſt Trapezus vrbs, et vniuerſa Colchidis regio, deuenitque in poteſtatam regis y).

v) Καβαιζηταιων, in marg. *in vno* Καβασ. ſupra §. *163.* Καβαζιτιανοι.

x) Perperam ita interpes, in Gr. enim eſt Τζαπνιδων, vt ſupra §. *158.* et loco not. 87. ad §. *163.* allato.

y) Adduntur quaedam de regno Trapezuntio, et gente Comnena, quae tandem (p. 265.) cum Dauide iuſſu Muhammedis occiſa eſt.

De imperio Trapezuntio ea tantum hic attuli, quae expreſſam Lagorum et Colchidis mentionem continent. Trapezuntem enim et omnem regionem ad vrbem Petram vſque ad Lazicam referendam eſſe, Procopius negat. Vid. ſupra §. 43. Caeterum de imperatoribus Trapezuntinis alia quaedam Nicephorus Gregoras, Acropolita, Cantacuzenus et Chalcocondylas memoriae prodiderunt.

Sororem Lesbi ducis, vxorem Alexii [non Alexandri vt in Lat. interpret. eſt] Comneni olim in Colchide captam Muhammedes in Gynaeceum induxit. Chalcoc. p. 281.

ADDENDA.

Ante §. 6.

Imp. SEVERO. a. M. 5696. a. C. 196. a)

Imp. SEVERO.

a. C. 196.

1 IDEM [Seuerus] Colchicam, id eſt, Lazicam prouinciam ſubegit.

ad §. 43.

Imp. IVSTINIANO I.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 527-565.

2 IN Lazica caſtellum fecit [Iuſtinianus] *Loſorium* nomine, eiusdemque regionis *Cliſſuras*, quas appellant, ſiue montium anguſtias, muro ſepſit, quo hoſtes Lazica excluderentur. Veterem quoque Chriſtianorum eccleſiam, cuius corrupta erat fabrica, reparauit. In eadem Lazica *Petram*, vrbem ſpectatu dignam, condidit, quam cum Lazi Perſis tradidiſſent imprudentiſſime, deducto illuc Choſroë cum ingenti exercitu, Romani bello ſuperiores, Perſis partim occiſis, partim captis, eam ſolo aequarunt, ne redituris forte barbaris maleficii copia ſupereſſet. quae libri de bellis a me plene narrata habent; vbi et iſtud commemoraui, in aduerſa continente, qua ex Lazica ad paludem itur Maeotidem, caſtella duo, Sebaſtopolin nempe et Pityuntem Romanos diruiſſe, ferente fama, id ſedulo curare Choſroëm, vt eo mitteret exercitum, qui illa occuparet. Iam vero Iuſtinianus Aug. hanc Sebaſtopolin, quae antea nihil niſi caſtellum erat, reaedificauit de integro, moenibus caeterisque munitionibus ita firmauit, vt inexpugnabilis ſit; compitis et cuiusquemodi aedificiis ornauit: denique vrbem fecit nitore et amplitudine inprimis claram.

1. GEORGIVS SYNCELLVS p. 356. a) Sub hoc anno a Syncello narrantur.

2. PROCOPIVS de Aediff. pag. 62, 63.

AVAS-

AVASGICA

EX

SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

SVMMARIVM DE AVASGIS.

Hiſtoria Auaſgorum.

Avasgi, regiones a Caucaſo inde vsque ad Pontum Euxinum porrectas incolentes, Zicchis, Bruchis et Iberis finitimi, ab initio Lazis ſub duobus ſuae gentis regulis ſubiecti fuerunt. Reguli vero iſti cum imperio parum moderate vterentur, et Auaſgorum filios, formae pulchritudine praeſtantes, inuitis etiam parentibus, caſtratos Romanis venderent; Iuſtinianus I. Auguſtus, ne id amplius facerent, magna Auaſgorum voluntate, edixit, ſimulque gentem vniuerſam ſacris Chriſtianis a. C. 550. initiandam, miſſis ſacerdotibus, curauit. Quo facto Auaſgi, regibus ſublatis, ſe in libertatem vindicarunt. Breui poſt a. C. 551. a Romanis, Opsitè et Sceparna regibus conſtitutis, defecerunt. Quod ſimul audiuit Iuſtinianus, Beſſam eo cum exercitu miſit. Hic loco munitiſſimo in Auaſgiae aditu potitus, gentem Romanis rurſus parere coegit.

Ex hoc tempore Auaſgi Romanis aduerſus Perſas militarem operam nauaſſe memorantur, donec a praefectis, quos imperatores Conſtantinopolitani eo mittebant, variis ſubinde affecti iniu-

riis, iugum Romanum excuſſerunt. His motus Iuſtinianus rhinotmetus circa a. C. 703. Leonem protoſpatharium, qui poſtea Leonis Iſaurici nomine Conſtantinopoli imperium tenuit, ad Alanos miſit, vt eos ad bellum contra Auaſgos ſollicitaret. Res ex voto ſucceſſit, et Alani Auaſgorum gentem nunc vi aperta, nunc ex inſidiis aggreſſi peſſime affixerunt.

Sub Theophilo eiusque filio Michaele Romani Auaſgos armis adorti tres amiſerunt exercitus. Baſilio et Conſtantino imperantibus a. C. 1023. Auaſgi foedere, quod eis tunc cum Romanis erat, violato, regiones finitimas incurſarunt. Baſilius exercitum contra eos duxit, eosque duobus proeliis commiſſis, ita fregit, vt eorum rex GEORGIVS, pacem rogare et filium *Pancratium* obſidem dare cogeretur.

PANCRATIVS poſt patrem rerum in Auaſgia potitus, Helenam, imperatoris Romani Argyri ex fratre neptem, in matrimonium duxit. Qui vt patrui vxoris ſuae, a Michaele Paphlagone imperio ſimul et vita ſpoliati, caedem vlciſceretur, a. C. 1035. in Romanos arma mouit, arcesque iis olim conceſſas recuperauit. Idem a. C. 1048. a Liparita, viro inter Iberos, qui tunc et ipſi Pancratio parebant, potentiſſimo, cuius vxori vim attulerat, armis petitus et victus in interiorem Auaſgiam compulſus eſt. Vnde, miſſis prius legatis, ad imperatorem Conſtantinum Monomachum Conſtantinopolin profectus, ab eo, quippe quem ſibi Liparita ſocium adiunxerat, vt paci conciliandae auctor eſſet, impetrauit. quae tandem hac lege compoſita eſt, vt Pancratius Auaſgiam et Iberiam, Liparita vero partem Meſchiae, caeterum Pancratii imperio ſubiectus, obtineret.

Quo tempore Tatari in occidentem irruperunt, Auaſgi etiam ipſis parere coacti ſunt, et a. C. 1400. in Temiris exercitu militarunt.

Scriptores de Auaſgis.

DE Auaſgis memoriae prodiderunt Procopius, Agathias, Theophanes Byzantius, Theophanes Iſaacius, Anaſtaſius Bibliothecarius,

rius, Conſtantinus Porphyrogenneta, Incertus eius Continuator, Cedrenus, Zonaras, Cinnamus, Nicephorus Gregoras, Ducas et Codinus.

De ſitu Auaſgiae varia apud Procopium et Conſtantinum Porphyrogennetam occurrunt. Res eorum geſtas ſub Iuſtiniano I. Procopius et ex eo Zonaras enarrant. Semel quoque eorum ſub dicto imperatore Agathias meminit. Auaſgos ſub Iuſtino II. et Heraclio ſtipendia meruiſſe Theophanes Byzantius, Theophanes, Iſaacius et Anaſtaſius referunt. quorum duo poſteriores quoque bellum, quod Alani ipſis tempore Iuſtiniani rhinotmeti intulerunt, perſequuntur: habet illud etiam Zonaras.

Romanos Theophilo et Michaele imperatoribus plures in Auaſgia amiſiſſe exercitus, Conſtantini Continuator memorat. Res Alanorum ſub Baſilio et Conſtantino Porphyrogennetis, Romano Argyro, Michaele Paphlagone, et Conſtantino Monomacho Cedrenus et Zonaras; quorum hic eorum etiam ſub Alexio I. Comneno mentionem facit, perſequuntur. Semel eorum ſub Emanuele Comneno meminit Cinnamus, vt ſub Ioanne Duca inter gentes a Tataris debellatas, Nicephorus Gregoras, et ſub Emanuele Palaeologo in Temiris copiis recenſendis Ducas. De inſcriptione litterarum ad Auaſgiae principem et Archiepiſcopatu Auaſgiae quaedam Conſtantinus refert, et Codinus ſua ex ipſo hauſiſſe videtur.

INDEX

INDEX
Capitum et Paragraphorum.

CAPVT I. *Auaſgiae ſitus; Auaſgia Lazis, Romanis ſubiecta, rebellans; ab a. C. 527–551.*
- §. *1. Situs Auaſgiae.*
- §. *2. Imperii ratio, ſacra.*
- §. *3. Reges pueros inuitis parentibus caſtratos vendunt; Iuſtinianus I. id edicto prohibet, gentem Chriſtianam facit; Auaſgi reges ſuos occidunt.*
- §. *4. Auaſgi a Romanis Lazisque deficiunt.*
- §. *5. Cauſa defectionis Auaſgorum; duos ſibi reges praeficiunt, in fidem Perſarum ſe conferunt.*
- §. *6. Beſſas in eos cum exercitu mittitur, cui alter regum occurrere parat.*
- §. *7. Arx Tracheae in Auaſgiae aditu munitiſſima.*
- §. *8. Romana claſſis inter Auaſgorum et Apſiliorum fines appellitur; parte Romanarum copiarum a tergo immiſſa, altera a fronte inſtante, Auaſgi vincuntur, et arcis potiuntur Romani.*
- §. *9. Auaſgi e tectis domorum in Romanos tela mittunt, domibus incenſis debellantur.*

CAPVT II. *Auaſgi Romanorum ſocii, iterata eorum cum Romanis bella, gens a Tataris ſubacta, ab a. C. 552–1400.*
- §. *10. Perſis in Auaſgiam irrumpere parantibus Romani ſeſe opponunt.*
- §. *11. Beſſas a Iuſtiniano I. in Auaſgos relegatur.*
- §. *12. Auaſgi Romanorum in bello Perſico a. VIII. imperii Iuſtini II. ſocii.*
- §. *13. Auaſgi Heraclii in bello cum Perſis ſocii, a caſtris Romanis diſcedunt.*

§. 14.

§. 14. *Auaſgi ab Alanis tempore Iuſtiniani rhinotm. clade affecti.*

§. 15. *Iuſtinianus Leonem ſpatharium ab Auaſgis repetit, hi ab Alanis, fruſtra.*

§. 16. *Theophobus imp. Theophilo in Auaſgiam miſſus exercitum amittit.*

§. 17. *Idem Theoctiſto ſub imperatore Michaele ſemel iterumque accidit.*

§. 18. *Georgius Auaſgiae dux a Romanis defectionem facit, Baſilius Porph. in eum exercitum ducit.*

§. 19. *Georgius victus pacem ab imperatore impetrat, filium dat obſidem.*

§. 20. *Pancratius Georgio patri ſuo ſuccedit, Helenam Romani Argyri ex fratre neptem ducit, Curopalatae dignitatem obtinet.*

§. 21. *Alda Georgii vidua ſe imperatori adiungit.*

§. 22. *Pancratius pace violata, arces Romanis olim conceſſas recuperat.*

§. 23. *Iuſtum Iberiae ſuperioris principem bello petit, quem armis iuuare parant Romani.*

§. 24. *Iobaneſicas, Anii dominus, ob auxilium Auaſgis olim contra Romanos latum, a Conſtantino Monom. bello petitus.*

§. 25. *Pancratius a Liparita rebelle victus; Liparita cum imperatore foedus percutit.*

§. 26. *Imperator pacem conciliat; leges pacis.*

§. 27. *Auaſgi, puellae Auaſgicae, Caeſaris filio nupturae, comites.*

§. 28. *Dum Renaldus Antiochiae princeps ab imp. Emanuele Comn. in gratiam recipitur, adſunt etiam Auaſgorum legati.*

§. 29. *Tatari Auaſgos debellant.*

§. 30. *Auaſgi in Temyr Chanis exercitu.*

§. 31. *Inſcriptio litterarum ad Auaſg. principem.*

§. 32. *Archiepiſcopatus Auaſgiae.*

AVASGICORVM

CAPVT I.

Auaſgiae ſitus; Auaſgia Lazis, Romanis ſubiecta, rebellans, ab a. C. 527-551.

§. 1.

a. C. 527-949. a)

1 [AD extremum Caucaſum b)] cum aliae gentes multae ſedes habent, tum Alani atque Abaſgi c), veteres Chriſtianorum ac Romanorum amici.

2 TRANS Abaſgorum fines, ad montem Caucaſum, habitant Bruchi, inter Abaſges Alanosque interiecti.

3 QVAE d) — mari adiacet regio 'a complemento Zichiae, ſiue

1. PROCOPIVS de Bello Perſ. p. 164.

a) Anni ab initio imperii Iuſtiniani I. vsque ad eum annum, quo librum de Adm. Imp. ſcripſit Conſtantinus.

b) Cfr. *Alanica* §. 93.

c) Ἀβασγοι, eodem modo nomen ab omnibus ſcribitur.

2. Id. de Bello Goth. p. 572.

3. CONSTANTINVS de Adm. imp. p. 114.

d) Cfr. *Zichica* §. 5.

a. C. 527 - 949.

ſiue Nicopſis fluuii e) vsque ad vrbem Soteriopolin. 'Abaſgia eſt f): ſuntque milliaria trecenta.

'IBERVM vicini ſunt Abaſgi'. 4

§. 2.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550. g)

Imp. IVSTINIANO I.

TRANS Apſilios alterumque lunati receſſus [Ponti Euxini] caput h), oram habent maritimam Abaſgi, adusque Caucaſum pertinentes. 5

α) Olim Lazorum ditione comprehendebantur, ſub geminis principibus popularibus ſuis: quorum alter occiduam regionis partem obtinebat, alter orientalem. Hi barbari ad meam vsque aetatem lucos et ſiluas coluerunt, barbara ſimplicitate arbores in Deorum ducentes numero.

§. 3.

Summa autem ſuorum principum auaritia importuniſſime vexabantur: cum ambo ipſorum reges, quoscunque cernerent in

Z 2 ea

α) ZONARAS: *Parebant autem Abaſgi, vt Caeſarienſis Procopius refert, duobus ſuis popularibus — orientalem. Vterque porro gentem ex auaritia male tractabat. Nam quoscunque — virilitate, Romanis eunuchorum amore ſemper attonitis magna pecunia vendebant, eorumque patres occidebant* (ἐυθυς ἐκτεινον), *ne quando propter filios irati, ſeditionem mouerent. Itaque — infelices. Ac Abaſgi ſic a ſuis magiſtratibus tractabantur.*

e) ἀπο της συμπληρωσεως της Ζιχιας ἠτοι Νικοψεως ποταμȣ.

f) ἐςιν ἡ της Αβασγιας χωρα.

4. Id. ibid. p. 123. Locum integrum vide in *Ibericis §. 35.* Id. ibid. p. 126. *Territorium vrbis Ardanutzii ſiue Arzen eſt clauis, Iberiae, Auaſgiae et Miſchiorum.* Cfr. *Iberica §. 43.*

5. PROCOPIVS de B. G. p. 571, 572. Zonaras T. II. p. 100, 101. qui haec alieno loco referens, iis, quae infra *§. 14.* leguntur, ſtatim ſubiungit.

g) Procopius ad res Perſas inter et Romanos poſt annum quartum induciarum quinquennalium geſtas enarrandas accedens (Procop. de B. P. p. 170. coll. de B. G. p. 566.) Geographiam Ponti Euxini praemittit, vbi haec noſtra habet.

h) Cfr. *Apſilica §. 1.*

Imp. IVSTINIANO I. — a. C. 550.

ta gente formoſo vultu et corpore decenti pueros, nulla interpoſita mora i) ex complexu parentum eos abſtraherent, et, ademta virilitate, emere volentibus magno pretio venderent in Romano imperio. Eorum patres de medio protinus tollebant, ne quorumdam ex eo numero querelis permotus imperator, factam ipſorum filiis iniuriam vlciſci aggrederetur, nec ſubditorum quemquam apud ſe haberent ſuſpectum. Itaque in eorum perniciem cedebat elegans filiorum forma, ac miſere peribant, exitiali prolis pulchritudine infelices. Hinc fiebat, vt ſpadonum inter Romanos agentium plurimi, etiam in aula imperatoria, Abaſgi natione eſſent.

β) Nunc autem, principe Iuſtiniano, omnia Abaſgis mitius meliusque conuerſa ſunt. Nam et Chriſtianam religionem amplexi ſunt, et Iuſtinianus Auguſtus, miſſo ad eos quodam ex eunuchis palatii, Abaſgo genere, nomineque *Euphrata* l), ipſorum regibus m) diſerte edixit, ne cui poſthac in ea gente virilitatem

β) Id.: *Iuſtinianus autem primus miſſo ad eos imperatorio eunucho quodam, eorum populari (multi enim tales in Romana curia* (περι τα Ρωμαιων αρχεια) *verſabantur) magiſtratibus eorum interdixit, ne quem in poſterum inuitum caſtrarent: capturos enim laborem inanem, nemine Romanorum caſtratos eorum empturo. Hac Abaſgi — obſtiterunt, qui et ipſi iam ſegniores ad id facinus erant redditi. Poſt etiam, vtrique magiſtratu abrogato, ſuis viuere legibus voluerunt, cum ad id vsque tempus Chriſtianae religionis rudes eſſent, et lucos ac ſiluas venerarentur* [vid. §. 2.] — *numero. Sed Iuſtiniano ſtudio fuit, eos ad pietatem traducere, miſſisque ſacris viris, Dei cognitione barbaros imbuit: extructaque praeclara aede Deiparae, et ſacerdotibus in ea collocatis, eos a vita plane barbarica ad mores Chriſtianorum traduxit.* Reliqua vide ad §. 5.

i) Procop. ουδεμια. Zon. βια.

k) Huc reſpicere videntur, quae Ducas p. 15. refert. vbi de Turcis, Byzantiis contra Cantacuzenum ab Orchane auxilio miſſis, ait: *abducebant CPlin viros, mulieres, lactentes infantes — et tanquam Scythas, aut Auaſgos per vias vendendi gratia agebant.*

l) Ευφρατην.

m) *βασιλευσι.* ſupra αρχοντας, vt etiam apud Zonaram vocantur.

a. C. 550.

tatem exciderent, naturam ferro violante. Quae lubentibus animis acceperunt Abaſgi, ac iam freti mandato imperatoris Romani, id ne fieret totis viribus obſtiterunt. Timebat enim quisque, ne formoſi filii pater fieret. Tum quoque Iuſtinianus Auguſtus Deiparae templum apud Abaſgos condidit, ibique ſacerdotibus conſtitutis, effecit, vt ritus omnes Chriſtianorum edocerentur.

Mox Abaſgi, ſublatis regibus, vitam agere liberam viſi ſunt. Haec ibi ſic proceſſere n).

§. 4.

a. C. 551. o)

LAZICAM ingreſſus Nabedes [Perſarum dux] cum exercitu, 6 nihil, quod eſſet operae pretium, fecit: tantum inter Abaſgos, qui a Romanis Laziſque deſciuerant, verſatus cum ſuis copiis, accepit obſides ſexaginta, filios procerum illius gentis. Tum quoque Nabedes Theodoram, vxorem Opſitis, qui Gubazis patruus Lazorumque rex fuerat, in Apſilia nactus, eam obiter ac praeter itineris inſtitutum captam, abduxit in Perſidem. —

§. 5.

y) Iam quae cauſa defectionis Abaſgorum exſtiterit, declarabo. Cum reges ſuos, vti paulo ante narraui, de medio ſuſtuliſſent, 7 Inter eos verſati iam diu milites, qui a Romanorum imperatoribus miſſi fuerant, Romano imperio illam regionem vindicare aggreſſi ſunt, ac noua quaedam tributa irrogarunt. Iſti-

 quio-

y) ZONARAS: *Ex eo* [continuantur ad §. 3. allata] *nemini parentibus Abaſgis, imperatores Romani magiſtratus miſerunt, a quibus res adminiſtrabantur. Qui cum iniurii eſſent, ac populum crudelius tractarent, veriti, ne prorſus in ſeruitutem a Romanis redigerentur, defecerunt, neque amplius magiſtratum Romanorum admiſerunt.* Hic quae ſequuntur, vide (infra §. 14.) in *Alanicis* §. 30. *Var. Narrat.*

n) Hic ſequuntur, quae ſupra §. 1. attuli, *Trans Abaſg. fines* ect.

6. PROCOPIVS de B. G. p. 586.

o) Procop. de B. P. p. 470. de B. G. p. 566. Cfr. *Alanica* §. 14. not. *a*.

7. PROCOPIVS de B. G. p. 587, 588. Zonar. T. II. p. 100, 101.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 551.

quiorem viri grauiſſime ferentes Abaſgi, veritique, ne Romanis poſtmodum ſeruirent, iterum ſibi crearunt regulos p), OPSITEM q) in parte exortiua, et SCEPARNAM r) ad occidentem. Nimirum in deſperationem delapſi, quae prius grauia iudicauerant, conſequentibus grauioribus non immerito praeoptarunt, ac Romanae potentiae metu impulſi, in Perſarum fidem occultiſſime ſe contulerunt.

§. 6.

Qua de re factus certior Iuſtinianus Auguſtus, Beſſae mandauit, vt validas in eos copias duceret. Ille multis e Romano lectis exercitu, Vligagum et Ioannem, Thomae filium, duces praepoſuit, et mari in Abaſgiam celeriter miſit. Ac principum quidem Abaſgorum alter, Sceparnas nomine, tunc temporis in Perſide morabatur, a Choſroë paulo ante accitus. Alter vero, Romanorum aduentu cognito, Abaſgos omnes coëgit, ſeque ad occurſum expedit.

§. 7.

Trans Apſiliorum fines, in Abaſgiae aditu, locus eſt iſtiusmodi ſitu. Mons excelſus et a Caucaſiis propagatus, paulatim decreſcit, ac ſcalarum inſtar inclinans dorſum, pertingit, deſinitque ad Pontum Euxinum. In ima parte eiusce montis olim Abaſgi caſtrum validiſſimum ampliſſimumque condiderunt. Eo confugere ſolent et prohibere incurſus hoſtium, difficultate loci inſuperabili. Vnus eſt ad caſtrum hoc et reliquam Abaſgiam aditus, isque anguſtior, quam vt virorum par capiat aequis frontibus incedentium. Nam illac nonniſi ſinguli et quidem pedibus vix ire poſſunt. Subiacet ea ſemita conualli aſperrimae, quae a caſtro ad mare vsque euadit, et ſibi conueniens dat loco nomen: cum enim Graeco vocabulo *Trachea* [id eſt, *Aſpera*] appellant s).

§. 8.

p) τες αρχοντας.
q) Ὀψιτην.
r) Σκεπαρναν.
s) τω Τραχεα καλεσι.

a. C. 551.

Imp. IVSTINIANO I.

§. 8.

Ergo Romana claſſe inter Abaſgorum et Apſiliorum fines appulſa, Ioánnes atque Vligagus cum militibus in terram expoſitis iter agebant: nautae cum ſcaphis omnibus littus legentes, exercitum ſequebantur. Cum proxime Trachea ventum eſt, apparent Abaſgi omnes armati; ac ſupra tramitem, cuius modo memini, in tota conualle ſtantes, inſtructa acie. Haeſere diu, ignari, quid conſilii pro re caperent: donec Ioannes, attente ſecum meditatus, malo remedium inuenit. Relicto enim ibi cum dimidia parte copiarum Vligago, ipſe cum altera conſcendit ſcaphas. Remigando flectunt, ac praeteruehuntur Tracheam, itaque a tergo hoſtium ſubeuntes, aduerſum illos, ſublatis vexillis, tendunt.

Abaſgi, ingruentem vtrinque hoſtem conſpicati, omiſſo reſiſtendi conſilio, turbare ordines et fuga incompoſita loco cedere, ita metu diſtricti, vt nec ſoli patrii ſalebras viſu diſcernere, nec ſe illinc expedire facile poſſent. Romani hinc inde inſtant, multosque aſſecuti interimunt. Curſu ad caſtrum vsque progreſſi cum fugientibus, patentem adhuc eius portam offendunt. Neque enim, vt fores obderent, adduci cuſtodes poterant, fuſa ſuorum agmina adhuc exſpectantes. Fugientes inſequentibus permiſti erant, et cuncti ad portam enitebantur, alios euadendi, alios occupandi caſtri exſtimulante ſtudio. Itaque portam videntes patefactam, irruperunt promiſcue, cum nequirent cuſtodes nec ab hoſtibus Abaſgos ſecernere, nec valuas claudere prae impetu multitudinis. Abaſgi quamuis libenter ſuis moenibus ſe commiſerant, tenebantur tamen cum caſtro.

§. 9.

Romanis vero, qui debellatum eſſe cum hoſtibus rebantur, maior ibi ſe labor obtulit. Cum enim domorum inter ſe parum diſtantium denſa ſeries vndique murorum inſtar munita eſſet; Abaſgi illas ingreſſi, ac totis viribus obſiſtentes, in hoſtes tela deſuper mittebant, metu hinc et terrore, illinc vxorum ac liberorum miſeratione permoti, redactique in ſummas anguſtias: donec Roma-

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 551.

Romanis in mentem venit domos incendere. Illis igitur igne vndique ſubdito, plenam huius pugnae victoriam adepti ſunt.

Opſites, Abaſgorum princeps, cum paucis elabendi copiam nactus, ad Hunnos finitimos et Caucaſum montem conceſſit; caeteri vel cum tectis deflagrantibus in cinerem abiere, vel in manus venere hoſtium. Principum quoque vxores cum omni prole Romani ceperunt, et, ſolo aequatis caſtri moenibus, regionem late deſolarunt. Atque hic fuit defectionis Abaſgorum exitus.

CAPVT II.

Auaſgi Romanorum ſocii, iterata eorum cum Romanis bella, gens a Tataris ſubacta; ab a. C. 552-1400.

§. 10.

a. C. 552. a)

8 [Mermeroes, Perſici exercitus dux, cum caſtellum quoddam, in quo Gubazis, Lazorum regis, ſoror agebat, aggreſſus, fortiſſime repugnantibus praeſidiariis, re infecta abiit b).] Deinde in Abaſgiam contendentibus [Mermeroi et Perſis] Romani,

8. PROCOPIVS de B. G. p. 614.

a) Induciarum, quas Romani et Perſae anno XXV. [interpres peram XV.] pacti ſunt, meminit Procopius de B. G. p. 608.

b) Cfr. *Lazica* §. 71.

a. C. 552. *Imp.* IVSTINIANO I.

ni, qui Tzibili c) praeſidium agitabant, ſeſe oppoſuerunt, occupato aditu, quem, vt ſupra dixi, ſummae anguſtiae et praecipitia efficiunt inſuperabilem. Quare non valens Mermeroës reſiſtentes depellere, retro egit exercitum, atque e veſtigio Archaeopolin ſeſe contulit, obſidionem illius meditans.

§. 11.

a. C. 554.

9 [GVBAZES, Lazorum rex, cum duces Romanos ignauiae apud Iuſtinianum accuſaſſet; hic d)] confeſtim Beſſam exauctoratum ac praeterea bonis ſuis exutum in Aſbaſcos e) relegauit, illic manſurum, donec aliud quid de eo ſtatueretur.

§. 12.

Imp. IVSTINO II.

a. C. 572. *Imp.* IVSTINO II. a. 8. imperii.

10 MARCIANVS, Iuſtini imperatoris patruelis, orientis dux iam renunciatus, in expeditionem aduerſus Choſroën, octauo imperii Iuſtini anno, miſſus eſt. Ioannes vero, Armeniae dux, et Meranes Perſarum, qui et Baramaanes, exercitum colligebant. Et Armeniis quidem ſocios ſe coniunxerunt Colchi, Abaſgi, et Saroës, rex Alanorum, Meranae vero Sabiri, et Daganes, et Dilmaina gens f).

§. 13.

Imp. HERACLIO.

a. C. 624. *Imp.* HERACLIO. a. 14. imper. Heracl.

11 [HERACLIVS cum Choſroën, irruptione in Perſidem facta, aggredi meditatur,] exercitus — ex Lazis maxime, Abaſgis g) et Iberis

c) De hoc caſtro vide *Apſilica* §. 3.

9. AGATHIAS p. 74.

d) Cfr. *Lazica* §. 79.

e) Ἀβασγȣς.

10. THEOPHANES BYZANTIVS, Eclog. Hiſt. p. 22.

f) De hac gente vid. Procop. de B. G. p 603, 604. qui eos *Dolomitas* vocat.

11. THEOPHANES in Chronographia p. 259, 260. Anaſtaſ. p. 93.

g) Anaſt. *Habaſg.* infra tamen *Abaſgos* vocat.

Imp. HERACLIO.

a. C. 624.

Iberis ſocii conſilium huiuſmodi exſequi auerſabantur: ex quo demum ingens ſuborta calamitas. [Perſis deinde vtrinque Heraclio imminentibus, Romani contumaciae eum veniam rogant].

Imperator per Vnnorum prouinciam viarumque moleſtias et aſpera inacceſſaque eorum loca iter agere, et barbari eum a tergo inſequi. Hic Lazi vna cum Abaſgis, periculo deterriti, violata ſocietate, et a Romano exercitu diuulſi in propriam regionem ſeceſſere.

§. 14.

Imp. IVSTINIANO *Rhinotmeto.*

Imp. IVSTINIANO *Rhin.* 12

a. C. 703.

[IVSTINIANVS, in imperium reſtitutus, Leonem protoſpatharium] cum ingenti pecunia in Alaniam delegauit, vt Alanos in Abaſgiam, et Lazicen, et Iberiam concitaret. — Alani vero, ſpathario cum honore ſuſcepto, verbisque eius obedientes, irruptione in Abaſgiam facta, prouinciam omnem in ſeruitutem miſerunt. Tunc Abaſgorum dominus Alanis ſignificat, 'Traderent ſibi ſpatharium, ſeque nummorum tria millia ipſis exhibituros, pacemque ſeruaturos. Recuſantibus Alanis, Abaſgi ſex nummorum millia, ſi virum ab illis reciperent, ſe ſoluturos promittunt. Tandem' Alani, Abaſgorum regiones explorare conſiliati, nummorum ſex millia accipere et ſpatharium Abaſgorum manibus permittere pacti ſunt, communicato 'cum ſpathario conſilio'. —

Alanorum igitur apocriſiarii in Abaſgiam profecti, et ſpatharium tradituros pacti, plurima ab ipſis retulerunt munera. Abaſgi ſubinde plures e ſuis cum eisdem apocriſiarios delegarunt, qui promiſſam auri ſummam enumerarent et ſpatharium reciperent. — Capto cum omni comitatu ſpathario — Abaſgorum apocriſiarii iter arripiunt; Alani vero [vt inter eos et ſpatharium conuenerat] Itatze domino ſuo duce Abaſgis occiſis, ſpatharium ad ſe receptum occultant. Ille exercitu collecto mouit in Abaſgos, et, penetratis ex improuiſo cluſurarum anguſtiis, partaque captiuorum ingenti praeda, maximam cladem Abaſgis intulit.

§. 15.

12. THEOPHANES p. 327-330. Anaſtaſ. p. 128, 129. Zonaras T. II. p. 100, 101. Locum integrum vna cum narrationis varietate vide in *Alanicis §. 30-33.*

a. C. 703. — *Imp.* IVSTINIANO *Rhinot.*

§. 15.

Vbi nullis expenſis pecuniis 'rem' feliciter ſucceſſiſſe Iuſtinianus reſciuit, ſcribit Abaſgis: „Si ſpatharium noſtrum incolumem ſeruaueritis, et abſque periculo per terras veſtras permiſeritis tranſire, offenſas a vobis in nos admiſſas condonamus. Illi litteris alacri animo receptis Alanis iterato haec nunciant: „Filios noſtros in obſides vobis damus, tantum ſpatharium nobis tradite, vt Iuſtiniano protinus transmittamus„. Conditionem oblatam recuſauit ſpatharius, dicens: „Felicem exitus viam mihi reſerare potens eſt Deus; per Abaſgorum vero fines tranſire non fert animus.

§. 16.

Imp. THEOPHILO. — *Imp.* THEOPHILO.

a. C. 829, 830.

THEOPHOBVS et Auguſtae frater Bardas cum exercitu in Abaſgiam miſſi, infauſtis adeo ominibus rem geſſerunt, vt pauci admodum ex illa expeditione reduces fuerint. 13

§. 17.

Imp. MICHAELE III. — *Imp.* MICHAELE III.

a. C. 841-867. b)

CVM — aliquando ſemel et iterum ſol deliquium paſſus eſſet, Theoctiſtus aduerſus Abaſgos ſumma ducis poteſtate exercitui praefectus, Dei iram infeliciſſime expertus eſt. Pars enim naufragio vitam infeliciter amiſerunt, pars in littus recepti ipſi nihilominus cladis ſocii extiterunt. Ac quidem ille exercitus ita periit. 14

Nec longo poſt tempore praeſidentius maiorique audacia bellum aggreſſus, ſupra quadraginta millia de exercitu amiſit i).

A a 2 — §. 18.

13. CONSTANTINI CONTINVATOR (Scriptorum poſt Theophan. p. 81.) qui cum claſſem Romanam imp. Theophilo Indict. 8. menſe Octobri ad Thaſon inſulam a Saracenis nauali proelio penitus perditam narraſſet, ſtatim addit: *Iterum quoque Theophobus* etc.

14. Id. ibid. p. 126.

b) Sunt anni imperii Michaelis, filii Theophili.

i) Abaſgiae principis quaſi in tranſitu meminit Conſtantinus de Adm. Imp. p. 123. vide *Iberica* §. 35.

Impp. BASILIO *et* CONSTANTINO *Porphh.*

§. 18.

Impp. BASILIO *et* CONSTANTINO *Porphh.*

a. C. 1023. ii)

15 α) CVM GEORGIVS, Abaſgiae dux k), violata, quod ei cum Romanis erat, foedere, vicina incurſionibus vexaret, exercitum contra eum educit Baſilius: domi relictis [Xiphia et l)] Nicephoro patricio, filio Bardae Phocae. At ii indigniſſime ferentes, non ſe quoque vna ad id bellum iuſſos ire, contracto e Cappadocia, Rodanto et aliis vicinis regionibus vtcunque exercitu, rebellionem concitant. Eius rei nuncius imperatori allatus, exercitui magnam incuſſit ſolicitudinem: metuebant enim, ne in medio inter Abaſgos et perduelles (quippe ferebatur ea de re Xiphias cum principe Abaſgorum per internuncios egiſſe) incluſi extrema pati cogerentur. Imperator ergo litteras et ad Xiphiam et ad Phocam mittit: 'quibus alteri, altero ignorante, redditis, Xiphias, ad ſe ſcriptas eſſe negans, Phocam, qui ſuas ei recitauerat, in conuiuio necat. Xiphias breui poſt ipſe quoque Conſtantinopolin abductus eſt.'

§. 19.

β) Imperator proinde, metu rebellium liberatus, cum Abaſgis pugnam committit: et quamuis multi Romani occubuere, tamen

α) ZONARAS: *Deinde* [poſt Sirmium deditione captum] *in Abaſgiam expeditionem ſuſcipit, cuius princeps pacta violarat. Quo cum veniſſet, a tergo defecerunt Xiphias et Nicephorus Bardae Phocae F., patricii: ſed motus ille celeriter eſt compreſſus, Phoca a Xiphia interemto, et Xiphia capto et Byzantium perducto.*

β) Id.: *Qua cura imperator defunctus, cum Abaſgis congreditur, validaque pugna commiſſa et multis vtrinque caeſis, aequo*

15. CEDRENVS Tom. II. p. 718. Zonar. T. II. p. 227.

ii) Annus, cuius infra (§. 19.) meminit Cedrenus.

k) Γεωργιυ τυ ἄρχοντος Ἀβασγιας. Georgii Abaſg. principis meminit Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. p. 126. ſeq. Cfr. *Iberica* §. 41.

l) Haec in margine e Scylitze ſupplentur.

a. C. 1023.

Impp. BASILIO *et* CONSTANTINO *Porphh.*

tamen incerta victoria diſceſſum eſt. Alterum deinde proelium initum die Septembris vndecima, indictione ſexta, anno ab origine mundi VI. MDXXXI. in eo cadit *Liparites* m), Georgii copiarum dux primarius et cum eo validiſſima Abaſgici exercitus pars. Georgius in montes Iberiae interiores fuga elapſus, paulo poſt miſſis legatis cum imperatore pacem componit, cedens ei ſua, quantum eius hoc imperator volebat, ditione: filiumque ſuum *Pancratium* n) dans obſidem, quem imperator magiſtrum creauit, ac domum rediit.

§. 20.

Imp. ROMANO *Argyro.*

a. C. 1029.

Imp. ROMANO *Argyro.* a. M. 6537. ind. 12. o)

DVM [imperator, cladem in Syria acceptam reſarcire cupiens] milites cogit, interim Abaſgiae princeps Georgius ex morbo decedit. Vxor eius, legatis ad imperatorem donisque miſſis, foederis renouationem et filio ſuo PANCRATIO coniugem petit. Cui aſſenſus imperator, foedus firmat, Helenamque, ſui fratris filiam, in Abaſgiam nuptum mittit, et Pancratium Curopalatae honore inſignit. 16

§. 21.

a. C. 1032-1034. p)

SVB idem tempus [quo Nicetas Pegonites cum Romano Roſſicoque exercitu Percrin, caſtellum Babyloni proximum, obſidet] 17

A a 3

marte diſc. eſt. Sed altero proelio Romani vicerunt, Abaſgorumque princeps Georgius in interiora Ib. profugit, nec multo poſt ceſſit — obſidem. His proſpere geſtis caſtra mouit.

m) Λιπαριτης.

n) Παγκρατιον.

16. CEDREN. T. II. p. 724. Zonar. T. II. p. 230. qui omnia vt Cedr.

o) Hunc annum habet Cedr. T. II. p. 722. et p. 726. a. M. 6538. inde 13.

17. CEDR. T. II. p. 732.

p) Cedr. T. II. p. 730. a. M. 6540. p. 732. a. M. 6542. habet.

Imp. ROMANO *Argyro.*

a. C. 1032-1034.

det] *Alda* q), Georgii Abaſgorum reguli r) quondam vxor, gente Alana, imperatori ſe adiunxit, tradiditque Anacuphen arcem munitiſſimam. cuius filium *Demetrium* magiſtri dignitate ornauit imperator.

Imp. MICHAELE *Paphl.* a. M. 6543. Ind. 3.

§. 22.

Imp. MICHAELE *Paphlagone.*

a. C. 1035.

18 ANNO mundi VI. MDXLIII. indictione tertia, menſe Septembri —. Pancratius Abaſgus, Romani s) imperatoris, nimirum vt patrui vxoris ſuae, vlciſcendi cauſa, pacem cum Romanis factam reſcidit, arcesque et caſtella pridem iis conceſſa recuperauit.

a. M. 6546. Ind. 6. t)

§. 23.

a. C. 1038.

19 CVM Pancratius, Abaſgiae dominus v), vehementer vrgeret Iaſitam, ſuperioris Iberiae principem, Ioannes [Michaelis Auguſti frater] contra eum emittit Conſtantinum domeſticum ſcholarum, fratrem ſuum, cum omnibus orientalibus copiis, pollicitus, ei miſſurum ſe Dalaſſenum conſiliarium ac collegam belli gerendi. Quod cum non fieret, re infecta domeſticus diſceſſit.

Imp. CONSTANTINO *Monom.* Indict. 13.

§. 24.

Imp. CONSTANTINO *Monomacho.*

a. C. 1045.

20 INDICTIONE decima tertia bellum de Anio coepit. Sed exponendum eſt, cur et qua ratione Anii principi quieſcenti, nullaque

q) Ἀλδη.

r) τȣ Ἀβασγȣ.

18. CEDR. T. II. p. 737. Zonar. T. II. p. 236. qui omnia vt Cedr.

s) Ρωμανον. Vide ſupra §. 20.

19. CEDR. T. II. p. 741.

t) Vid. Cedr. p. 740.

v) ἐξȣσιαςης Ἀβασγιας.

20. Id. ibid. p. 761.

a. C. 1045.

Imp. CONSTAN-TINO *Mon.*

ſaque ab eo orta iniuria, imperator bellum intulerit. Georgius, Abaſgorum princeps, bellum aduerſus Romanos mouens, ſocium eius habuerat Iobaneſicam, Anii dominum. Verum vbi Baſilius imperator, in Iberiam cum exercitu profectus, Georgium proelio fregit x), Iobaneſices metuens, ne ob belli ſocietatem iratus imperator durius de ſe ſtatueret, cum clauibus vrbis ad eum transfugerat, ſeque et claues ei vltro dediderat. ʻQuo motus Baſilius Iobaneſicae Anii et Armeniae magnae praefecturam ad vitae tempus conceſſit, poſt eius obitum ad Romanos redituram. Quibus ſtare pactis cum Iobaneſicae filius Caciciua nollet, Conſtantinus, pacti formula in archiuo reperta, ei bellum intulitʼ.

§. 25.

a. C. 1048. y)

PANCRATIVS —, Iberiae z) regulus, homo impudicus, vxorem *Liparitae* violauit. Erat is Liparites, *Horatii Liparitae* a) filius, eius, qui bello Baſilii imperatoris in Georgium, Abaſgorum ducem, occiſus fuit, homo fortitudine et prudentia nobilis, magnieque poſt Pancratium inter Iberos potentiae. Hic ergo iniuriae atrocitate concitatus, arma contra Pancratium ſumit, victumque proelio ad Caucaſum et in interiorem Abaſgiam compellit. Ipſe regia occupata, dominam ſuam, Pancratii matrem, vi ſtuprat, totaque Iberia potitur. Inde miſſis ad imperatorem litteris, in amicitiam ſocietatemque Romanorum recipi poſtulat: ʻidque ab imperatore impetrat b). 23

§. 26.

Aliquanto poſt Pancratius, per Phaſidem fluuium, Suanos et Colchos iter faciens, Trapezuntem peruenit: indeque miſſis nun-

x) Vid. ſupra §. 19.
21. Id. ibid. p. 770.
y) Indictionem primam habet Cedren. p. 764.
z) Abaſgiae et Iberiae ſimul imperaſſe videtur, collatis inprimis, quae §. 26. narrantur.

a) Ὁρατιȣ τȣ Λιπαριτȣ. de quo vide ſupra §. 19.

b) οὗ τὴν πρεσβείαν δεξάμενος οὗτος, κοινοπραγειν ᾑ μετ' αὐτȣ.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

a. C. 1048.

nunciis imperatori ſignificat, cupere ſe Byzantium ire et cum ipſo colloqui. Quod vbi permiſſum fuit, congreſſus cum imperatore, multis ei verbis exprobrat, quod, ſceptrum ipſe gerens, foedus, quod ei cum Abaſgiae, ditionis haud exiguae regulo fuerat, violaſſet, et cum priuato ac ſeruo perduelli coiuiſſet ſocietatem. Simul petit, vt inter ſe et Liparitam tranſigat. Atque hoc imperator confecit, pactumque eſt, vt Pancratius omnem Iberiam atque Abaſgiam obtineat, Liparita autem parti Meſchiae per omnem vitam praeſit, ac Pancratium dominum regemque ſuum agnoſcat. Hunc quidem exitum res Abaſgica c) habuit.

§. 27.

Imp. ALEXIO I. COMNENO.

a. C. 1118. d)

Imp. ALEXIO I. *Comn.*

22 [ALEXIO Comneno animam agente, filius eius Ioannes] eo viſo ſtatim exiit, et equo conſcenſo cum ſuo comitatu et multis aliis Manganis exceſſit. Quo facto, ſtatim Abaſgi, qui puellae ex Abaſgia adductae et natu maiori Caeſaris e) filio nupturae adiuncti fuerant, obuiam facti, ſublato clamore eum adorarunt.

§. 28.

Imp. EMANVELE *Comneno.*

a. C. 1159. f)

Imp. EMANVELE *Comn.*

23 [DVM Renaldus, Antiochiae princeps, ab imperatore ſupplex in gratiam recipitur] mira res prorſus viſa, qui hic [in caſtris imperatoris] forte aderant Aſiaticarum gentium legatis Choraſminorum, Suſiorum, Ecbatanorum, Mediaeque vniuerſae ac Babylonis — et Abaſgorum et Iberorum —.

§. 29.

c) τα κατα την Αβασγιαν.
22. ZONARAS T. II. p. 308.
d) Zonaras l. c. paulo ſuperius habet d. 15. Auguſti indict. 11.
e) Iſaacius Comnenus tertius Alexii Comn. ex Irene Ducaena filius, quem pater Caeſarem renunciauerat, intelligi videtur.
23. CINNAMVS p. 106.
f) Hoc anno Renaldum ab Emanuele in gratiam receptum referunt alii.

§. 29.

Imp. IOANNE *Duca.*

Imp. IOANNE *Duca.*

a. C. 1222 - 1233.

[TELEPVGAS alter Sitziſchanis filius cum Europaeas gentes armis adoriretur,] Maeotidis confinia et Ponti oram accolebant Zicchi et Abaſgi. — 24

§. 30.

Imp. EMANVELE *Pal.*

Imp. EMANVELE *Palaeologo.*

a. C. 1400.

TEMYR Chan [Tatarorum princeps, alteram ſuſcipiens contra Baiazitem Sultanum expeditionem] ineunte vere ex Perſia verſus Tanain mouet, collectoque Tauroſcytharum, Zyechorum et Abaſgorum ingenti numero — in Armeniam deinde et Cappadociam acceſſit. 25

§. 31.

AD Poteſtatum Abaſgiae g) bulla aurea biſoldia cum hac inſcriptione [mittitur]: Mandatum a Philochriſtis Dominis ad illum illuſtrem poteſtatum Abaſgiae. 26

§. 32.

24. NICEPHORVS GREGORAS T. I. p. 21. Locum integrum vid. *Tom. III.* in *Tataricis §. 6.*

25. DVCAS p. 33. Cfr. *Tatarica §. 157. in Var. Narr.*

26. CONSTANTINVS de Cerim. Aul. Byz. T. II. p. 397.

g) ἐις τον ἐξȣσιαςην Ἀ'βασγιας.

h) τον περιφανη ἐξȣσ. Ἀ'β.

Imp. EMANVELE *Pal.*

a. C. 1400.

§. 32.

27 γ) DE autocephalis [vel independentibus] archiepiſcopis ordine triceſimus quartus eſt in Eparchia Abaſgiae Sebaſtopoleos archiepiſcopus.

γ) CODINVS: *Ordine praeſidentiae inter eos, qui proprii ſunt iuris et nullum in ſubditos exercent (αὐτοκέφαλοι) eſt in prouincia Abaſgiae Sebaſtopoleos LXIX.*

27. Id. ibid. p. 459. Codin. Notit. Graec. Epiſcop. p. 339. Id. p. 364. haec habet: *Quartus Sanctiſſimus et Apoſtolicus thronus Antiochiae et patriarchicus — complectens verſus ortum ſolis iter LXXXVII. dierum verſus Iberiam et Abaſgiam atque Armeniam et vsque ad interius deſertum Choroſani — vulturni, ſubſolani et ſi quis eſt alius orientalis ventus, climata comprehendit.*

MISIMIA-

MISIMIANICA
APSILICA
TZANICA
SVANICA
MESCHICA ET
ZICCHICA

EX

SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

Bb 2

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. Miſimiani, Soterichο, Iuſtiniani I. legato, ad eos accedente, de caſtro Buchloo ſolliciti, eum inde faceſſere iubent.

§. 2. Soterichus a Miſimianis miſſos verberari iubet, noctu cum ſuis omnibus occiditur.

§. 3. Miſimiani, ne Romani caedem Soterichi vlciſcantur, timentes, ad Perſas deficiunt.

§. 4. Legati Miſimianorum ad Perſas miſſi, defectionis cauſa expoſita, ab his benigne excipiuntur.

§. 5. 6. Romani et Perſae exercitus in Miſim. terram mittunt; Sabiri Perſarum ſocii a Romanis caeduntur.

§ 7. Perſae diſcedunt; Romani contra Miſimianos progrediuntur.

§. 8. 9. Miſimiani Apſilios, a Romanis ad ipſos legatos miſſos, occidunt, locorum difficultate freti, nihil a Romanis timent.

§. 10. Reliquis propugnaculis incenſis, ſe in arcem Zachar recipiunt, XL. Romani cum DC. Miſimianis feliciter pugnant.

§. 11. Miſimianorum pauci in arcem euadunt; Romani ſegnius inſtantes, eius capiendae occaſionem amittunt.

§. 12. Romani arcem obſidione cingere parant, Illus Iſaurus noctu loci ſitum explorat.

§. 13. 14. Romani centum cum Illo ſequenti nocte in montem aſcendunt, cuſtodes trucidant ante arcem excubantes, magnam edunt hoſtium ſtragem; ſecuri a Miſimianis oppreſſi repelluntur.

§. 15. Romani arcem oppugnant, Miſimiani pacem rogant, impetrant.

§. 16. Legatus Iuſtini II. e Turcis rediens ab Alanorum rege, ne per Mindimianos iter faciat, monetur.

MISIMIANICA
EX
AGATHIA ET MENANDRO.
Ab a. C. 555-570.

§. 1.

Imp. IVSTINIANO I.

Imp. IVSTINIANO I.
a. C. 555-565. a)

1 [QVo tempore Iuſtinianus Auguſtus Tzathem poſt Gubazis caedem regem Lazorum ritu ſolemni inauguratum in Lazicen miſit, Soterichum praefectum eodem deſtinauit, vt annuam pecuniam finitimis barbaris bellicae ſocietatis cauſa diſtribueret.] Poſteaquam autem ad Miſimianorum b) ditionem peruenit Soterichus (qui quidem Colchorum regi parent, vt et Apſilii, diuerſa tamen vtuntur lingua, aliiſque legibus; 'ſunt vero hi ex Apſiliorum gente borealiores c), et ad orientem ſolem non-

1. AGATHIAS p. 90-92.

a) Anni a caede Gubazis vsque ad obitum Iuſtiniani I.

b) των καλȣμενων Μισιμιανων.

c) εισι δε τȣτȣ δη τȣ Αψιλιων γενȣς βορειοτεροι.

nonnihil vergentes), ad hos, inquam, cum veniſſet: cogitatio quaedam ipſis incidit, quod vtique vnum quoddam ex ipſorum propugnaculis, circa ipſos Lazorum fines ſitum, *Buchloum* d) vocatum, Alanis prodere vellet; vt gentium, quae remotius habitarent, legati ibi congregati ſtipendia deferrent, neque amplius neceſſitas vlla eſſet, vt, qui pecunias adferret, Caucaſi montis radices circumiret, ipſeque ad illos iret.

Haec cum Miſimiani ſiue cognouiſſent, ſiue ſuſpicati eſſent; duos ex ſuis inſignes viros, *Chadum* nomine et *Thuanem* e) mittunt. Qui cum ipſum reperiſſent iuxta illud propugnaculum ſtationem habentem, ſuſpicione validius confirmata: „Iniuria, inquiebant, nos afficere cogitas, praefecte. Oportet enim te neque alteri cuiquam permittere, vt noſtra nobis adimant, nedum ipſum hoc velle. Si vero hoc tibi propoſitum non eſt; fac age, vt, quam citiſſime hinc diſcedens, alio in loco commoreris. neque tibi defutura ſunt neceſſaria; ſed nos omnia deferemus. Hic enim nullo modo tibi eſt manendum, neque feremus te hic moras trahentem et tergiuerſantem.„

§. 2.

Ipſis vero ita procaciter loquentibus, Soterichus nequaquam tolerandum ratus, ſi Colchorum ſubditis ita aduerſus Romanos, quibus parent f), liceret ferocire; ſtipatoribus ſuis mandat, vt baculis, quos geſtabant, eos caederent. qui atrociter in ipſos inuecti, ſemineces remiſerunt.

Quibus peractis, Soterichus quidem, nihil hoſtile euenturum ratus, et perinde fere ac ſi ſeruos ſuos delinquentes plagis excepiſſet, nihil inde ſibi verendum exiſtimans, eo loci manſit; et deinde oborta nocte valde intrepide abſque vllis excubiis ibi dormiuit: ſimiliter vero et filii, et ſatellites, et quotquot eum domeſtici famuli et ſerui ſequebantur, etiam hi omnes ſecurius, quam vt in hoſtili terra conueniebat, dormiebant. Interea vero Miſimiani, iniuriam acceptam non ferentes, validiſſime armati in eos irruunt, ſtatimque in domunculam, in qua cubabat praefectus,

d) Βȣχλοον.
e) Χαδον ονοματι και Θυανην.
f) ὑφ' ὁυς ὁι Κολχοι τετακται.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 555-565.

fectus g), irrumpentes, proxime accubantes famulos obtruncant. Tumultu itaque, vti par eſt, ſtrepituque ingenti excitato, ſenſus mali ad Soterichum reliquosque, qui ipſi aderant, omnes peruenit. Quocirca cum prae metu lectis excuſſi, ſomno tamen adhuc praegrauati et languidi eſſent; non admodum ſeſe tueri poterant. Alii enim, cum pedes ſcrupis inuolutos haberent, inceſſu prohibebantur; alii vero, cum iam ad enſes arripiendos proruerent, et tumultuarium conflictum tentarent, errabundi miſerrime ferebantur, vtpote in tenebris et ſumma conſilii inopia in parietes impingentes, et, vbinam arma depoſuiſſent, obliti; nonnulli vero ipſorum, eo quod iam oppreſſi eſſent, deſperantes, nihil plane attentabant, clamabant tantum alius alibi, atque eiulabant, ignari quid agerent. Sic itaque perculſis ipſis, barbari irruentes, et Soterichum ipſum obtruncant, et filios et reliquos omnes, niſi quis forte per editiorem aliquam ianuam, aut alio aliquo modo, clam euaſiſſet.

§. 3.

Haec cum ſcelerati perpetraſſent, mortuos ſpoliarunt, reliquaque omnia eorum bona, ac praeterea etiam regiam pecuniam diripuerunt, cum eos tanquam hoſtes quosdam reuera, non autem vt amicos et duces ſuos, interfeciſſent. Poſteaquam vero peracta iam atroci hac ſtrage excandeſcentia illa animarum atque ira videbatur deferbuiſſe ſedataque eſſe, expleto nimirum prauo ipſorum deſiderio: tum nudum in ſe factum conſiderantes, ſecum reputarunt, atque intellexerunt, qualis alea ipſis eſſet iacta, quodque non multo poſt Romani eſſent venturi idque vlturi, neque ipſi illorum vim ſuſtinere poſſent. Quocirca aperta defectione facta, Perſas adierunt, et oratores miſerunt, poſtulantes, vt ipſos tuendos ſuſciperent, et tanquam ſubditis deinceps opitularentur.

Haec vero omnia poſteaquam Romanorum praefectis ſunt renunciata, indigne quidem ea moleſtiſſimeque tulerunt, vlciſci tamen e veſtigio non ſatis poterant, occupatione circa maioris momenti rem praepediti. Iam enim Nachoragan [Perſarum dux] ſexaginta bellatorum millia ad inſulam [Lazicae] ductabat, quam Mar-

g) ὁ ϛρατηγος.

a. C. 555 - 565. *Imp.* IVSTINIANO I.

Martinus et Iuſtinianus Germani filius [Romani duces] eorumque copiae inſidebant.

§. 4.

INTEREA [dum Perſae, ad Phaſidem vrbem victi, in Muchiriſidem reuerti coguntur, et quaeſtio de Gubazis, Lazorum regis, caede habetur] viri quidam praecipuae inter Miſimianos potentiae in Iberiam ad Nachoraganum cum perueniſſent, omnia ei nunciarunt, quae in Soterichum perpetraſſent; veriſſimam quidem cauſam ſilentio occultantes, dicentes vero, quod, cum a multo tempore Perſarum partes eſſent ſecuti, ignominia afficerentur et ab ipſis Colchis et a Romanis, atque inter viliſſimos cenſerentur: tandem vero Soterichum ipſum ſuperueniſſe, verbis quidem prae ſe ferentem quod pecuniam ſociis diſtribuere vellet, re autem ipſa, quae ad perniciem euerſionemque totius gentis pertinebant, molientem. Cum itaque oporteret nos (dicebant oratores) vel funditus perire, vel praeueniendo Romanos calidi fortaſſis ac praecipitis facti opinionem apud nonnullos incurrere, eoque nomine male audire, vetus tamen noſtrum viuendi ius retinere, et de rebus noſtris, prout conſultiſſimum viſum fuerit, ſtatuere; potiora et humanis moribus conuenientiora elegimus, de conuiciis et criminationibus parum ſolliciti, praecipuam vero ſalutis curam gerentes. Nam et Soterichum interfecimus quique cum eo ad hoc venerant, vt illorum quidem iniuriam vindicaremus, firmiſſimo vero hoc ipſo facto beneuolentiae ſtudiique erga Perſas argumento edito, glorioſius deſciſcamus. Cum vero ob haec omnia ac praecipue ob defectionem ad Perſas *b*) nequaquam deſituri ſint Romani id moleſte ferre, ſed quam citiſſime nos ſint inuaſuri, et vniuerſos, quantum fieri ab ipſis poterit, deleturi: tui officii eſt, o praefecte, nos benigne excipere ac propugnare, et pro regionis, vt propriae deinceps et ſubditae, ſalute excubare, neque negligere de interitu periclitantem gentem non paruam neque obſcuram, ſed quae maximam vtilitatem Perſarum imperio adferre poſſit. Nam et rei bellicae peritos nos facile com-

2. AGATHIAS p. 120 - 122.

b) τȣ Μηδισμȣ ἕνεκα.

Imp. a. C. 555 - 565.

IVSTINIANO I. comperietis, et fortiſſime ſocietate vobiscum inita praeliantes; eritque vobis locus ipſe in vlteriore Colchorum regione ſitus tuta belli ſedes, irruptionibus faciendis peridonea ac veluti propugnaculum aduerſus hoſtes."

Haec cum audiſſet Nachoragan, libentiſſime eos excepit, et defectionis conſilium laudauit, alacresque abire iuſſit, vt Perſica auxilia opportune habituros. Oratores itaque ad ſuos reuerſi, cum ſingula renunciaſſent, maxima ſpe gentem replerunt.

§. 5.

a. C. 556.

INEVNTE autem vere ſtatim Romanorum praefecti in vnum coacti exercitum in Miſimianos mittendum ſtatuerunt. — Miſſa vero ſunt ad bellum peditum ſimul et equitum millia quatuor, inter quos et alii erant maximi nominis viri, et Maxentius et Theodorus Tzanicarum copiarum dux, vt iam ſaepe dixi [i]), bellicoſi ambo et ordinum duces. Videbatur autem non multo poſt etiam Martinus ipſis adiungendus, vt ductor futurus. Ne vero vel ad breue aliquod tempus duce deſtituerentur, imperium totius exercitus, quamdiu per ſubditorum regionem iter facerent, ad Barazem Armenium et Pharſantem Colchum eſt delatum. — Barazes inter turmarios cenſebatur, alter vero in aula agmina regis Colchorum [k]) ductabat, magiſter dignitati eſt nomen; vſitatum enim hoc eſt eius loci barbaris. —

§. 6.

Hic itaque exercitus aeſtate iam vigente in Apſiliorum regionem venerat, volentibusque ipſis vlterius progredi impedimento fuit Perſicum agmen eodem loci collectum. Cognito enim Romanorum apparatu, quodque in Miſimianos mouerant, motis ex Iberia et caſtellis, quae circa Muchiriſidem ſunt, caſtris, iuerunt etiam hi in illos, praeoccupaturi regionem et pro viribus ſubſidio futuri. Quocirca Romani circa Apſiliorum caſtella commorantes, protrahere cunctando rem tentabant, donec meſſis tempus

i) Vide *Tzanica* §. 8.
k) Δαζων.

Ad §. 5. Cfr. *Lazica* §. 124. vbi nonnulla, hic omiſſa, adduntur.

a. C. 556. *Imp.* IVSTINIANO I.

pus eſſet praeterlapſum. Perſis enim ſimul et Miſimianis inſtructa acie obuiam ire inconſultum immo perículoſiſſimum iudicabant. Sic itaque vterque exercitus conquieuit, neque alteruter ad vlterius procedendum pedem mouit, ſed obſeruabant ſeſe mutuo, atque exſpectabant, ſi quis prior moueret.

Aderant vero Perſis etiam Hunnorum Sabirorum mercenaria auxilia l). Ex his Sabiris viri quingenti in ſtabulo quodam ſubdiuo longiuſcule a reliquo exercitu diſſito conſederant. 'Qui a Maxentio et Theodoro omnes, praeter quadraginta fuga elapſos, caeſi ſunt'.

§. 7.

Bruma vero inualeſcente, Perſae quidem ſtatim ſolutis caſtris Cotaeſium et Iberiam verſus ſeſe receperunt, animo ibi hibernandi, auxilio Miſimianis ferendo longum dicentes vale. Neque enim patriis ipſorum inſtitutis ac moribus eſt receptum, per hiemem foris longinquas laborioſasque expeditiones ſuſcipere.

Romani vero ab inſidentibus itinera Perſis iam liberi, priorem ſuam in Miſimianos expeditionem ſunt proſecuti. Cum vero ad praeſidium Tibelium ita dictum veniſſent, (quod quidem Miſimianorum regionem ab Apſiliis diſterminat) aduenit Martinus, vt reliquas copias ductaret, et vniuerſum exercitum ordinaret. Sed grauis quidam morbus ſuperueniens conſilium ipſius turbauit, atque interrupit. Atque ipſe quidem ibi manſit, tanquam paulo poſt in Colchicam regionem eiusque caſtella rediturus; exercitus vero nihilominus vlterius progreſſus eſt, ſub prioribus iterum ducibus ducti.

§. 8.

Primum quidem igitur tentandos eſſe Miſimianorum animos cenſuerunt, an forte libentes ad ſaniora conſilia conuerterentur, agnitisque ſuis principibus, poenitudine tandem ſuorum delictorum

l) Hic omiſſa vide *Tom. I. in Hunnicis, §. 183.*

m) Locum integrum vide in *Hunnicis §. 184.*

3. AGATH. p. 123-130.

n) το Φρȣριον το Τιβελιος.

Imp. IVSTINIA-NO. I.

a. C. 556.

rum ducerentur, et ſe ipſos Romanis dederent, pecuniamque omnem, quam Soterioho eripuerant, reſtituerent. Delectos itaque ex Apſiliorum gente ſpectabiles viros oratores eo mittunt.

Miſimiani vero tantum aberat vt crudelitatem remitterent, aut nouis officiis praeteriti facti abſurditatem emendarent, quin potius nefarii et piaculares fanaticique homines et quoduis aliud conuicium, quod indignatio cuipiam ſuggerat, audire digni, reiecto proculcatoque communi omnium hominum iure, oratores confeſtim trucidarunt, cum tamen Apſilii eſſent, eiusdem cum ipſis inſtituti o) et contermini, quique eorum, de quibus illi Romanos pariter et Soterichum inſimulabant, neutiquam conſcii participesue fuiſſent, amicam tantum admonitionem quaeque in rem ipſorum futura eſſet, citra vllam acerbitatem denuntiantes.

§. 9.

Ita vtique a veſania initio impiisque factis orſi, iisdem perpetuo facinoribus inſiſtebant, immo vero multo etiam ſceleratioribus. Cum enim ſcirent, Perſas abiiſſe, neque, vt conuenerat, auxilio venturos; locorum tamen difficultate freti, et quod ſperarent, Romanos nunquam eam tranſituros et ſuperaturos, atrociora perpetrarunt.

Eſt enim mons quidam regioni obiectus, non quidem admodum altus neque valde in ſublime tendens, accliuis tamen valde atque arduus, et praeruptis petris vtrobique denſus. In medio anguſta quaedam parumque trita via ſe oſtendit, quaeque ne vni quidem viro intrepide eunti facilis acceſſu ſit et peruia, adeo, vt, ſi quis vertici montis inſiſtens accedentes aditu prohibeat, hoſtes nunquam eum tranſire queant, ne ſi infinita quidem ſit multitudo, neque ſi leues atque expediti omnes ſint, quales eſſe Iſauros ferunt. Hoc itaque loco freti, ad ſummam veſaniam ſunt conuerſi. At Romani, exſecrabili Miſimianorum facto ipſis nunciato, ingentem ex eo indignationem conceperunt. Cunctantibus interea barbaris, cum nondum praeſidium monti impoſuiſſent, anteuertentes eos Romani, ſumma iuga occupant, nemi-

neque

o) ὁμοδίαιτες.

a. C. 556. *Imp.* IVSTINIANO I.

neque obſiſtente ea ſuperantes, omnes ſtatim in planiores equisque peruios campos effunduntur.

§. 10.

Miſimiani vero, ea ſpe fruſtrati, confeſtim plurimis et ſuperuacaneis ipſorum propugnaculis incenſis, quod nimirum omnibus tuendis pares non eſſent, in vnum quoddam ſolum, quod munitiſſimum ipſis videbatur, omnes ſe receperunt, *Zachar* p) id ab antiquo nominatur, *Ferreum* autem id ipſum, quod firmiſſimum ſit atque inexpugnabile, cognominant.

Paucis vero quibusdam Romanis et non pluribus quam quadraginta equitibus ſimul congregatis (erant autem non e multis, ſed eximii inprimis et agminum duces), hos, inquam, ſeparatim a reliquo exercitu procedentes, inuadunt Miſimiani viri ſexcenti, pedites pariter atque equites, rati, ſe omnes, multitudine circumuentos, facile caeſuros. Hi vero rei bellicae peritia in collem quendam curſu delati, fortiter ſtrenueque rem gerebant, fuitque dudum acris inter eos dubiaque pugna, illis quidem in orbem Romanos cingere conantibus, Romanis autem modo conſertim in eos proſilientibus, adeo vt vniuerſam hoſtium aciem conuellerent, ac perturbarent, modo retro cedentibus et in tutum ſeſe recipientibus.

§. 11.

Interea, dum reliquae Romanorum copiae eminus ex editiore quodam monte ſe oſtendunt, barbari, inſidias et dolum rem eſſe ſuſpicantes, concitatiſſime ſtatim fugerunt. At Romanorum exercitus (iam enim vniuerſi inter ſe permiſti erant) hoſtium tergis acriter inſiſtebant, donec quamplurimos eorum interfecerunt, adeo vt ex tanto numero ſoli octoginta viri in Ferreum illud propugnaculum ſalui redierint. Quod quidem propugnaculum ſi eodem impetu inuaſiſſent Romani, perculſis hac recenti clade barbaris, non dubitarim, quin primo inſultu vniuerſi capi potuiſſent, eoque ipſo die bellum finem habuiſſet. Nunc vero quod celebriore aliquo praefecto eſſent deſtituti, quique poteſtate pri-

p) Τζαχαρ.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 556.

prudentiaque excelleret; ſed omnes propemodum inter ſe eſſent pares, et mutua conſilia improbando contrariaque mandando certarent, et qualia quisque dixiſſet, talia audiret, imperfectae eorum actiones neque admodum dignae laude fuerunt. — Hoc in ſtatu cum res eſſent, remotius nonnihil ab hoſtibus, quam vt in obſidione, caſtra metati ſunt. praeterea neque ſub diluculum euntes quales opus erat inſultus faciebant; ſed, ignauia vecordiaque victi, res ſerias maximeque opportunas pro acceſſoriis et ſuperuacaneis cenſebant; ſerius quidem, quam oportebat, in hoſtes impetum facientes, maturius vero, quam expediebat, ſeſe recipientes.

§. 12.

Haec cum cognouiſſet Martinus; emittit quam citiſſime ad ipſos, qui vniuerſis imperaturus et dux futurus eſſet, virum Cappadocem quidem natione, dignitate vero praetoria iam a multo tempore clarum, cui nomen quidem erat Ioannes, vulgare autem cognomen Dacnas. — Hic itaque Ioannes cum ad Miſimianos perueniſſet, et iam Romanorum exercitui praeeſſet; confeſtim omnibus copiis propugnaculo admotis, obſidione illud cingere nitebatur, ſimulque eos, qui extra degebant, inuadere omniaque obturbare. Domus enim plurimae muri ambitu non concludebantur, ſed in ſcopuloſo quodam loco prope exporrecto, in quo praecipitia et abruptae petrae in longum tendentes difficilia acceſſu tranſituque exteris et inſuetis omnia efficiebant. Incolae vero, peritia locorum, ex anguſtiſſima quadam et tecta via, aegre quidem etiam ipſi et laborioſe, deſcendunt tamen, ſi quando opus fuerit, rurſusque ſurſum repunt. Ad radicem vero montis in humili et plano ſolo fontes potabilis aquae ſcaturiunt, vnde incolae q) aquam petunt. Tum itaque temporis (obſeruabant enim eos Romani, et ex parte prohibebant) barbari noctu deſcendentes aquam hauriebant. Iſaurus autem quidam, Illus nomine, qui ea in parte ſtationem habebat, conſpicatus multos Miſimianos, qui multa nocte eum in locum deſcenderant, ipſe tectus tacitusque ſuo loco manſit, et permiſit; ſimulatque vero illi, hydriis repletis, receſſerunt, Iſaurus clam eos ſubſequitur, ſimulque

q) οἱ τῳ κολωνῳ ἐνοικοῦντες.

a. C. 556. *Imp.* IVSTINIANO I.

que aſcendit, donec in ſummum veniſſet, et loci ſitum, quantum in tenebris fieri poterat, optime contemplatus eſt, quodque non plures quam octo viri eſſent collocati ad obſeruandum tuendumque aſcenſum.

§. 13.

His, inquam, omnibus cognitis, ſtatim deſcendit, et praefecto ſingula exponit. qui quidem magnopere eo nuncio eſt gauiſus, et nocte proxime ſequente delectos centum fortes ac ſtrenuos viros ad aditum illum miſit, qui ſpecularentur locum, impetumque, quando res ita ferret, facerent. Mandauit autem iis, vt, cum iam certiſſime conſcendiſſent, tuba ſignum darent, vt, etiam reliquo exercitu in murum irruente, hoſtes vtrinque perturbarentur.

Illus itaque praecedens ducebat viros ad aditum iam ſibi exploratum. Secutus vero ſtatim eſt Ziper, Martini ſatelles, et ab illo Dabragaſus et poſt illum Theodorus, Zannorum dux, atque ita deinceps omnes ſeriatim ſeſe mutuo ſequebantur. Cum autem iam ad ipſum medium ventum eſſet; aperte admodum conſpicati ſunt, qui priores erant, excubitorum ignem accenſum et ipſos quam proxime decumbentes; e quibus ſeptem quidem aperte dormiebant, et ſtertentes iacebant, vnus autem ſolus cubito innixus, vigilanti ſimilis, captus erat tamen etiam ipſe ſomno, capiteque erat praegrauato, neque adhuc ſatis apparebat, quonam euaſurus eſſet, nutans frequenter capite rurſusque id ſuccutiens. Interea Leontius, Dabragaſi filius, ad coenum quoddam lubricum lapſus, toto corpore procidit, et deorſum eſt delatus, ſimulque ſcutum diffregit. Sonitu vero, vti par eſt, ingenti excitato, excubitores omnes perterriti proſilierunt, ſtratisque inſidentes, et enſes ſtringebant, et colla in omnem partem verſantes deſpiciebant; neque tamen coniicere poterant, quid rei eſſet. Nam vt ſplendor ignis ipſorum oculos perſtrinxerat, in tenebris conſtitutos cernere non poterant, et ſonitus ipſis dormientibus allapſus non admodum manifeſtus erat neque diſtinctus, neque qui armorum ſolo alliſorum fragorem aperte proderet. Romani vero accuratiſſime omnia obſeruabant. Quocirca greſſu inhibito quieti tacitique manſerunt, veluti terrae radicibus affixi, et neque vocis

vllum

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 556.

vllum murmur audiebatur —. Niſi enim ita rem inſtituiſſent, ſenſusque aliquis eorum, quae fiebant, ad excubitores perueniſſet, illi omnino ingentem aliquam petram deturbaſſent, quae in decliue prouoluta facile omnes, qui ſurſum nitebantur, colliſiſſet. — Barbari vero, cum nihil incommodi aut periculi animaduerterent, rurſus ad id, quod amicum erat, ſe conuerterunt, ſecure dormientes.

§. 14.

Tum itaque Romani, illos ita in ſomnum effuſos adorti, trucidant cum alios, tum etiam illum ſemiuigilem, vt aliquis ipſum per iocum appellauerit; ac deinceps intrepide progredientes, per vicos domum diffuſi ſunt, ſimulque tuba claſſicum cecinit, quo exaudito, Miſimiani nouitate rei ſunt perculſi; quo vero in ſtatu res eſſent, neſcientes, excitati tamen inter ſeſe coire nitebantur, et alios aliunde proſilientes congregare. At Romani, in ipſis veſtibulis occurrentes, et quodammodo enſibus ipſos excipientes, ingentem ſtragem ediderunt. Alii enim iam egreſſi ſtatim interficiebantur, et mox alii, rurſumque alii atque alii; neque vlla erat caedis remiſſio, omnibus vrgentibus. Iam vero etiam multae feminae ſtratis effuſae, cum magno eiulatu foras confluebant. Sed neque ab his abſtinebant Romani, ira abrepti, ſed crudeliſſime etiam hae trucidatae virorum ſceleratam proteruiam luebant. Vna autem ex elegantioribus accenſam facem manu geſtans, valde conſpicue incedebat. Sed etiam haec haſta ventrem transfoſſa miſerrime periit. Romanorum vero quidam arrepta face ignem domibus immiſit; quae, vt erant e lignis et ſtramentis confectae, citiſſime conflagrarunt; et flamma adeo alte ſublata eſt, vt et Apſiliorum genti aliisque remotioribus, quae gerebantur, nunciaret.

Tum quidem et multo atrocius barbari paſſim peribant. Qui enim domi manſerant, concremabantur, vel aedibus obruebantur; qui vero e domibus proruebant, iis paratior ab enſibus interitus imminebat. Multi vero pueri vagientes ſuasque matres inclamantes rapiebantur; atque ex his quidem alii petris crudeliter illiſi dilaniabantur, alii vero veluti per ludum in altum iecti ac deinde pondere deorſum delati erectisque haſtis excepti, in

ſublimi

a. C. 556. *Imp.* IVSTINIANO I.

ſublimi transfigebantur. Et certe Romani non abs re aduerſus Miſimianos adeo ingentem indignationem conceperant, cum ob Soterichi caedem, tum ob ſceleratum in oratores facinus; cum tamen aequum non eſſet, in ipſos etiam recens editos infantes, quique eorum, quae parentes ipſorum perpetrarant, neutiquam erant conſcii, vsque adeo foede ſaeuire, ita eis factum hoc non impune abiit. Nocte enim tota in hiſce malis tranſacta, cum iam totus ille tractus vaſtatus videretur, tum vero ex Miſimianis viri quingenti optime armati praeſidio egreſſi, ſub ipſum diluculum Romanos inuadunt, nullas aut exiguas excubias agentes, quod putarent, ſe pleniſſima victoria potitos, et plurimos quidem caedunt, omnes vero in fugam vertunt, violenter expellentes; illi vero turbulenter in praeceps acti, frequentibusque et variis vulneribus pleni in caſtra ſunt reuerſi, et telis hoſtium icti, et quod frequenter in petras offendiſſent, tibiis grauiter ſauciati. adeo vt eis denuo in ſcopulum illum ſurreptandi animus non eſſet; ſed murum potius, qua parte opportunior oppugnatio videretur, adoriendi, ſimulque foſſam opplendi.

§. 15.

Quocirca domunculis quibusdam et tuguriis propius ſtructis e tuto murum, machinis pariter vtentes et iaculatione, et alio quouis modo grauiſſimam iis, qui intus erant, intolerabilemque obſidionem efficientes. Barbari vero vehementer laborabant, grauiterque premebantur; nondum tamen ſeſe tueri deſiſtebant. Iam enim nonnulli teſtudinem portantes ad Romanorum munitiones ſe conferebant, tanquam omnia demolituri. Priusquam vero appropinquarent, atque obtegerentur, Suarunas quidam nomine, vir Sclauus, haſtam iacit in eum, qui minus tectus erat, et ferit letaliter; quo collapſo, ſtatim excuſſa eſt teſtudo, inuerſaque corruit, atque ita reſupinato eius ſinu et capacitate, detecti ſunt nudatique viri, quos Romani facile iaculis petentes interfecerunt. Vnus autem ex iis fuga euaſerat, et iam propius ad praeſidium venerat, portulamque ingrediebatur; ſed tum frequentibus ſagittis ictus interiit, ibique corruens in limine iacebat, exigua quidem aliqua corporis parte foris relicta, maiore vero ſui parte introrſum porrectus.

Imp. IVSTINIA-NO I.

a. C. 556.

Id vero conſpicati Miſimiani, et infauſtum ac triſte de futuris omen eſſe interpretati, et alioqui deſperantes etiam laboribus, et redeundi in gratiam cum Romanis cupidi, praecipue quod neque ipſis auxilia a Perſis, prout conuenerat, veniſſent: haec, inquam, ſecum reputantes, ſuasque vires perpendentes, quod Romanis impares eſſent, neque diutius bellum ſuſtinere poſſent, tum demum aegre ad ſaniorem mentem redeuntes, confeſtim oratores ad Ioannem miſerunt, precatum, ne ſe ad internecionem perderet, neque funditus exſtirparet gentem iam ab antiquo Romanis ſubditam, et in religione cum ipſis conuenientem, quaeque quamplurimis iniuriis prouocata, tandem ad rependendas illas acceſſerit; atque hoc quidem barbara quadam amentia. commiſeratione tamen veniaque ſe non prorſus indignos dicebant, qui adeo iam atrocia mala eſſent perpeſſi, adeoque graues poenas luiſſent, vtpote circumiectis praeſidio habitationibus incendio abſumtis, et virorum aetate florentium non minus quinque millibus interfectis, feminis vero multo pluribus et pueris adhuc pluribus: adeo vt parum abſit, quin vniuerſa Miſimianorum gens ſit deleta.

Ioannes vero libentiſſime ſupplices preces admiſit, partim ne diutius in loco deſerto et praealgido cum exercitu periclitaretur, partim quod iam ſatis poenae, qui deliquerant, dediſſent. Acceptis itaque obſidibus omnique pecunia, quam Soterichus ſecum attulerat, aliisque rebus et praeterea imperatorio auro (erant vero nummi integri ac probi ad duas myriades, octies mille et octingenti), his, inquam, omnibus acceptis, multaque praeda adiecta, permiſit, vt intrepide rurſus ſua colerent, et priſtinum viuendi genus inſtaurarent. Ipſe vero in Colchicam regionem eſt reuerſus, inclytum glorioſumque exercitum reducens, ſolis triginta viris deſideratis.

§. 16.

Imp. IVSTINO II.

§. 16.

Imp. IVSTINO II.

a. C. 569.

[ZEMARCHVM, e Turcis, ad quos eum Iuſtinus Auguſtus legatum miſerat, redeuntem] Saro[?]lius [Alanorum rex] monuit —, ne per Mindimianos r) iter faceret, propterea quod Perſae circa Suaniam in inſidiis erant: conſultius faceret, ſi per Darinem s) domum rediret. His cognitis, Zemarchus per Mindimianam decem equites onerarios miſit, qui purpuram t) ferentes obuios Perſas habituri eſſent, qui — ex eo conicerent, Zemarchum mox fecuturum, et equites diſcedentes iter pergerent. Zemarchus vero Mindimianae regioni valedicens, per Darinem in Apſiliam venit. Mindimiana ad laeuam relicta (hac enim parte ſuſpicio erat Perſas inſidias ſtruere) ad Rhetaurium v) acceſſit, deinde ad Pontum Euxinum. —

4. MENANDER p. 109, 110. Locum integrum vide *Tom. III. in Turcicis* §. 17.

r) *των Μινδιμιανων*, eosdem eſſe, quos Agathias Miſimianos vocat, e nominis ſimilitudine et regionis ſitu colligi poſſe videtur.

s) *δια της λεγομενης Δαρεινης ατραπȣ.* Cfr. *Turcica* §. 17. not. *h.*

t) *μεταξαν.* *ſericum.*

v) Ρογατοριων. Vid. *Turcica* §. 17. not. i.

APSI-

APSILICA.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. Situs Apſiliae.

§. 2. Nabedes Perſa Theodoram, Opſitis Lazorum regis viduam in Apſilia captam in Perſiam abducit.

§. 3. Terdetes Lazus Tzibilum Apſiliae caſtellum Perſis prodit; Apſilii Perſis noctu occiſis a Lazis et Romanis defectionem faciunt; ſe eis rurſus ſubmittunt.

§. 4. Romani, Miſimianos bello petentes, in Apſilia haerent.

§. 5. Tibelium caſtellum Apſilios a Miſimianis diſterminat.

§. 6. Romani ex Apſiliis ad Miſimianos legatos de pace mittunt, quos Miſimiani occidunt.

§. 7. Romani domos Tzachar caſtello circumiectas incendunt, flamma ab Apſiliis conſpecta.

§. 8. Leo ſpatharius per Apſiliam ad Alanos venit.

§. 9. Romani ob Saracenorum aduentum e Lazica abeunt, per Apſilios ad Caucaſum penetrant.

§. 10. Marinus Leonem in Apſiliam, indeque ad mare deducit.

APSI-

APSILICA
EX
PROCOPIO, AGATHIA, THEOPHANE ET ANASTASIO.
Ab a. C. 550-713.

§. 1.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550. a)

Imp. IVSTINIANO I.

[In Lazica] in parte Aſiae b), vbi littus [Ponti Euxini] in cornua lunae curuari incipit, ſita erat vrbs Petra: littus, quod e regione eſt in parte Europae, obtinent Apſilii c), ſub Lazorum dominatu a multo iam tempore Chriſtiani. — 1

Dd 3 Trans

1. PROCOPIVS de B. G. p. 569.

a) Id ibid. p. 566. haec habet: *Ac libris quidem ſuperioribus traduntur acta ad annum quartum induciarum quinquennalium, quas cum Perſis Romani pepigerant. Anno autem proxime conſecuto ingens Perſarum exercitus, Choriane duce — irrupit in Colchidem.* — Id. de B. P. p. 170. — *anno induciarum, quas Romani cum Perſis pepigerant, imperii tertium ac viceſimum agente Iuſtiniano Auguſto.*

b) Haec ad ea reſpiciunt, quae paullo ſuperius dixerat, Phaſidem fluuium, quorundam opinione, Aſiam et Europam diuidere.

c) Ἀψιλιων. de quibus Agathias p. 91. *Qui* [Miſimiani] *quidem Colchorum regi parent, vt et Apſilii, diuerſa tamen vtuntur lingua aliisque legibus; ſunt vero hi ex Apſiliorum gente borealiores, et ad orientem ſolem nonnihil vergentes.* Cfr. *Miſimianica* §. 1.

Imp. IVSTINIA-NI I.

a. C. 550.

2 Trans Apſilios alterumque lunati receſſus caput oram habent maritimam Abaſgi. —

§. 2.

3 NABEDES [Perſarum dux] Lazicam ingreſſus cum exercitu, nihil, quod eſſet operae pretium, fecit. — Tum — Theodoram, vxorem Opſitis, qui Gubazis patruus Lazorumque rex fuerat, in Apſilia nactus, eam obiter ac praeter itineris inſtitutum captam, abduxit in Perſidem.

§. 3.

4 'IN Apſilia, iam Lazis ab aeuo ſubdita, caſtellum eſt munitiſſimum, quod indigenae Tzibilum vocant d). Terdetes autem, nobilis Lazus et magiſtri, vt appellant, dignitate inſignis in ſua gente, cum Gubazem, Lazorum regem, grauiter offendiſſet, Perſis clam pollicitus, traditurum ſe caſtellum illud, aſſumto ad hoc Perſico agmine, 'in Apſiliam e) ſeſe contulit. Proxime caſtellum cum Lazorum comitatu anteiit, introque acceptus eſt. quippe Lazorum praefecto, de quo nulla erat ſuſpicio, praeſidiarii diffidere non poterant. Simul affuit Perſarum agmen, id Terdetes in caſtellum admiſit: eoque factum eſt, vt Medi non ſolum Lazica, ſed Apſilia f) etiam potiri ſe tunc temporis exiſtimauerint. Lazos autem et Romanos Perſarum exercitus ad Petram ita diſtinuit, vt Apſiliae ferre opem neutri valuerint.

Qui caſtelli illius praeſidio praeerat, vxorem habebat Apſiliam genere, formoſiſſimam: cuius inſano amore repente captus Per-

2. Id. ibid. p. 571. Cfr. *Auaſgica* §. 2.

3. Id. ibid. p. 586. Cfr. *Lazica* §. 51.

4. PROCOPIVS de B. G. p. 589. Id. ibid. p. 587. *Trans Apſiliorum fines, in Abaſgiae aditu locus eſt eiusmodi ſitu* cet. Vid. *Auaſgica* §. 7.

d) Ἀψιλιοι μεν ἐκ παλαιȣ κατηκοοι Λαζων τυγχανȣσιν ὀντες. ἐςι δε τι φρȣριον ἐν ταυτῃ τῃ χωρᾳ ἰσχυρον μαλιςα, Τζιβιλον αυτο καλȣσιν οἱ ἐπιχωριοι.

e) ἐς Ἀψιλιȣς.

f) Ἀψιλιȣς.

a. C. 550. Imp. IVSTINIANO I.

Perſarum dux, primo tentauit eam illecebris, deinde, cum nihil proficeret, vi ſubita comprimere aggreſſus eſt. Hinc ira ardens maritus feminae, eum, et quotquot in caſtellum cum ipſo venerant, noctu interfecit, horum caede, tanquam auctario, poenam libidinis illius cumulans. Tum ipſe caſtellum obtinuit, et a Colchis defecerunt Apſilii, eos inſimulantes, quod ſe a Perſis male habitos non adiuuiſſent. Verum illuc a Gubaze cum Romanis mille miſſus Thomae filius Ioannes, — Apſilios citra pugnam, multis videlicet blanditiis, ſubegit, et ad Lazorum obſequium reuocauit. Haec de Apſiliis et Tzibilo caſtello dicere habui.

§. 4.

a. C. 556.

EXERCITVS [quo Romani Miſimianos, eos ob Soterichi caedem ac defectionem vlturi, petebant] aeſtate iam vigente in Apſiliorum regionem venerat; volentibusque ipſis vlterius progredi impedimento fuit Perſicum agmen eodem loci collectum. — Quocirca Romani circa Apſiliorum caſtella commorantes, protrahere cunctando rem tentabant, donec meſſis tempus eſſet praeterlapſum 'et Perſae diſcederent' ff). 5

§. 5.

BRVMA vero inualeſcente — Romani — ab inſidentibus itinera Perſis iam liberi, priorem ſuam in Miſimianos expeditionem ſunt proſecuti. Cum vero ad praeſidium Tibelium g) ita dictum veniſſent (quod quidem Miſimianorum regionem ab Apſiliis diſterminat) aduenit Martinus, vt reliquas copias ductaret, et vniuerſum exercitum ordinaret. Sed grauius quidam morbus ſuperueniens conſilium ipſius turbauit, atque interrupit. 6

§. 6.

5. AGATHIAS p. 121.

ff) Locum integrum vide in *Miſimianicis* §. 6.

6. Id. p. 123. Cfr. *Miſimianica* §. 7.

g) το Φρερων το Τιβελεος. Procopius Τζιβιλον vocat. Vide ſupra §. 3.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 556.

§. 6.

7 [ROMANI, priusquam armis Miſimianos peterent, vt ſponte ſe Romanis dederent, hortatum] delectos — ex Apſiliorum gente ſpectabiles viros oratores eo mittunt. Miſimiani vero — oratores confeſtim trucidarunt, cum tamen Apſilii eſſent, eiusdem cum ipſis inſtituti et contermini, quique eorum, de quibus illi Romanos pariter et Soterichum inſimulabant, neutiquam conſcii participesque fuiſſent, amicam tantum admonitionem, quaeque in rem ipſorum futura eſſet, citra vllam acerbitatem denunciantes.

§. 7.

8 [ROMANI cum in montem, cui Tzachar, Miſimianarum caſtellum, inaedificatum erat, euaſiſſent,] Romanorum quidam arrepta face ignem domibus [quae extra caſtellum multae erant] immiſit; quae, vt erant e lignis et ſtramentis confectae, citiſſime conflagrarunt, et flamma adeo alte ſublata eſt, vt et Apſiliorum genti aliisque remotioribus quae gerebantur, nunciaret.

Imp. IVSTINIANO *Rhinot.*

§. 8.

Imp. IVSTINIANO *Rhinotmeto.*

a. C. 703.

9 [LEO ſpatharius a Iuſtiniano rhinotmeto cum magna pecunia miſſus] vt Alanos in Abaſgiam et Lazicen et Iberiam concitaret —. Lazicam profectus, pecuniam quidem in Phaſide repoſuit, et paucis indigenis ſecum abductis, in Dapſiliam *b*) ſe contulit, ac deinde, Caucaſeis montibus ſuperatis, in Alaniam contendit.

§. 9.

a C. 703-713.

10 QVODAM tempore abhinc elapſo, cum Armenorum Romanorumque exercitus Lazicam ingreſſus Archaeopolin obſideret, audito

7. Id. p. 124. Cfr. *Miſimianica* §. 8.

8. Id. p. 128. Cfr. *Miſimianica* §. 14.

9. THEOPHANES p. 328. Anaſtaſ. p. 128. Cfr. *Alanica* §. 30.

b) Δαψιλειαν. Anaſtaſ. *Apſiliam.* ita et infra Theophanes.

10. THEOPHAN. p. 329. Anaſt. p. 129. Cfr. *Alanica* §. 34.

a. C. 703-713. *Imp.* IVSTINIA-NO *Rhin.*

audito Saracenorum aduentu, inde continuo receſſit. Ex ipſis autem nonnulli ad ducentos diſtracti, finibus Apſiliae i) penetratis, Caucaſiorum regionem depraedati ſunt.

§. 10.

Imp. ARTEMIO *Anaſtaſio.*

Imp. ARTEMIO *Anaſt.*

a. C. 713. k)

[LEO ſpatharius dum de reditu in patriam cogitat, ad caſtrum Ferreum, cui Pharaſmanius praeerat, accedit, id dolo occupandi conſilio]. Interea '*Marinus*, Apſilienſium incolarum ſpectatiſſimus l), caſtrum obſeſſum intelligens, magno timore percuſſus eſt: cum videlicet copioſum illic cum ſpathario exercitum conſidere arbitraretur, quare viris trecentis ſecum abductis, ſpatharium adiit, et, Ego te, inquit, ad maris vsque oras incolumem deduco. 'Pharaſmanius tandem ſpatharium cum paucis in caſtrum intromittit. Spatharius ſuos portas occupare iubens, caſtro ignem ſubmittit', et exactis illic diebus tribus, muros ſolo tenus aequauit, et motis inde caſtris cum Marino Apſilienſium m) primore in Apſiliam n) profectus eſt. vbi ſummis honoribus ab incolis ſuſceptus fuit: inde ad maritimam oram digreſſus, in vlteriorem ripam traiecit. 11

i) 'Αψιλιας. Ita et Anaſt.

11. THEOPHAN. p. 330. Anaſtaſ. p. 130. Cf. *Alanica* §. 34.

k) Hoc anno rerum potitus eſt Artemius Anaſtaſius.

l) Μαρινος ὁ πρωτος. τῶν 'Αψιλων.

m) 'Αψιλων. Anaſt. *Dapſilienſium.*

n) 'Αψιλια. Anaſt. *Dapſiliam.*

TZANICA.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. Tzani olim liberi; eorum vitae ratio, religio, ſedes, ſolum infelix.

§. 2. A Iuſtiniano I. ſubacti, ſacra Chriſtianorum docentur, cum aliis gentibus commercio miſcentur.

§. 3. Caſtella a Iuſtiniano in terra eorum exſtructa.

§. 4. Breuis rerum hactenus narratarum repetitio.

§. 5. Tzani Romanis contra Perſas militant.

§. 6. Colchi non ſunt; eorum ſedes.

§. 7. In Rom. caſtris contra Perſas militant.

§. 8. Theodorus Tzanus cum popularium manu rem ad Telephim ſtrenue gerit.

§. 9. Contra Miſimianos mittitur.

§. 10-12. Tzani rebellant, a Theodoro pacatis annuum a Iuſtiniano I. imponitur tributum.

§. 13. Salli ſeu Sanitae; eorum ſedes.

§. 14. Inſcriptio litterarum ab imp. CPlitano ad principem Tzanariae datarum.

TZANI-

TZANICA
E
PROCOPIO, AGATHIA, CHRONICO PASCHALI, CONSTANTINO PORPH. ET INCERTO EIVS CONTINVATORE (ET CHALCOCONDYLA);

Ab a. C. 527-530.

§. 1.
Imp. IVSTINIANO I.
a. C. 527-530. a)

Imp. IVSTINIANO I.

TZANI b) antiquitus liberi, nullique principi ſubditi, viuebant 1
ferarum ritu. Lucos, volucres et alias cuiusque generis animantes pro diis habebant ac venerabantur. In altiſſimis degentes ſemper et nemoroſis montibus, non aruorum cultu, ſed rapto et latrociniis, vitam ſuſtentabant. Sunt enim rudes agri-

1. PROCOPIVS de Aedificiis pag. 60-62.

a) Anni ab initio imperii Iuſtiniani I. vſque ad gentem a Romanis ſubactam. Vid. §. 4. not. r.

b) Procopius cum de munitionibus in Armenia maiore a Iuſtiniano exſtructis varia memoriae prodidit, pergit: *Nunc inſtitutae orationi conſentaneum videtur, vt acta apud Tzanos* (τα Τζανων ἔθνη) *commemorem, quandoquidem Armeniam accolunt. Tzani antiquitus* cet. Procop. de Bello Perſ. p. 93. Armeniorum legati ad Choſroëm miſſi inter alia, *Annon*, inquiunt, *tributum nobis nouum, Tzanis finitimis, cum eſſent liberi, ſeruitutem impoſuit* Iuſtinianus I.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 527-530.

culturae; eorumque regio, vbi montibus praeruptiſſimis vacat, in colles attollitur, non terrenos aptosque frugibus, ſi quis curam accommodet, ſed aſperrimos duriſſimosque ac plane infoecundos. Ibi tellus, aratri impatiens, nullas dat meſſes: immo nec pratum vsquam videre eſt; et arbores, quas progenerat Tzanica, ſteriles omnino ſunt atque infelices; propterea quod illic annus plerumque tempeſtatum vicibus caret, nec terra iam frigido humore ſubigitur, iam ſolis calore recreatur; verum aeterna premitur hieme, ac perpetua niue perfunditur. Haec olim a Tzanis iugum imperii prohibebant.

§. 2.

Tandem ſub principe noſtro Iuſtiniano a Romanis acie victi, noſtras ducente copias Tzita magiſtro militum, cum ſe reſiſtendo impares viderent, ſtatim omnes conceſſerunt in eius fidem, ſeruitutem tranquillam libertati, periculorum metu ſollicitae, praeoptantes. Nec diſtulit eorum quisquam conuertere animum ad pietatem et cum fide Chriſtiana mitiorem vitae cultum amplecti. Remiſſo latrociniis nuncio, Romanis militant, eosque ſemper in expeditiones ſequuntur.

Porro veritus imperator Iuſtinianus, ne quando Tzani, mutato inſtituto, in priſtinam morum feritatem relaberentur, haec excogitauit. Erat Tzanica admodum confragoſa ac prorſus inequitabilis, nec praecipitiis ſolum abrupta vndique, ſed nemoribus etiam impedita, vt dixi. Hinc Tzani commercio cum finitimis intercluſi, ſeorſum apud ſe ferinam agebant vitam, exuta humanitate. Ergo omnibus exciſis arboribus, quae itinera praecludebant, et coaequatis ſalebris, vias aperuit faciles et commodas equitationi. itaque Tzanos ac caeteras gentes commercio miſcuit, et ipſos cum vicinis conſuetudine vsque iunxit. Deinde in loco, quem vocant *Schamalinichon* c), aedificata eccleſia, operam dedit, vt ſacra obirent, participarent myſteria, precibus numen propitiarent, caeteraque religionis officia colerent, humana ſe natura praeditos intelligentes. Exſtructis vbique caſtellis, optimisque impoſitis militum Romanorum praeſidiis, copiam Tzanis praebuit agendi libere cum caeteris nationibus.

§. 3.

c) ἐν χωρίῳ Σχαμαλινιχων καλουμένῳ.

§. 3.

Quas vero Tzanicae partes his caſtellis munierit [Iuſtinianus], modo dicam.

Eſt hic ora in triuium deſinens, ſiquidem Romanorum, Perſarmeniorum ipſorumque Tzanorum fines, ducto inde initio, ſeſe abiungunt. Ibi *Horonum* d), caſtellum nouum ac validiſſimum conſtruxit, idque pacis caput conſtituit: hac enim Romanis primus fuit in Tzanicam aditus; vbi et praeſidium cum duce, quem appellant, locauit e).

Bidui procul Horono, in finibus Tzanorum *Ocenitarum* (quippe Tzani in multos populos diuiſi ſunt) *Charton* g) erat, munitio vetus ac iamdiu ruinoſa, negligentiae culpa. Illam Iuſtinianus Aug. cum refeciſſet, eo quamplurimos induxit incolas, qui prouinciam in officio continerent.

Inde orientem verſus deuenitur in praecipitem vallem, quae ſe ad Septemtrionem porrigit. Nouum ibi caſtellum poſuit, cui nomen *Barſhon* h). Poſt ad imum montem ſunt ſtabula, quo Tzani Ocenitae boues ſuos recipiunt. Hos autem alunt, non arandi gratia (ſiquidem Tzani, ſumme inertes et a colonicis laboribus alieni, rationem nunquam habent cum terra, vt dixi, nec ſe vlla agriculturae parte exercent); ſed illas alunt pecudes, ne lac vnquam deſit, quod mulgeant, vtque earum carnibus veſcantur. Vltra imum montem, vbi *Cena* i) (ſic locum vocant) eſt in planitie, ad occidentem ſolem occurrit caſtellum *Siſiliſſon* k), quod olim conditum longa dies deſolauerat. Id Iuſtinianus Aug. refecit, itidemque vt caetera idoneo militum Romanorum praeſidio inſtruxit. Hinc a laeua, Septemtrionem verſus, locus eſt, ab indigenis *Longini foſſatum* l) ex eo dictus, quod olim Longinus, Romanorum dux, natione Iſaurus, ſuſcepta in Tzanos expeditione,

d) Ὀρονων.

e) ου και αρχοντα ϛρατιωτων κατεϛησατο, ον Δυκα καλυσιν.

f) Τζανων των Ωκενιτων.

g) Χαρτων.

h) Βαρκων.

i) Κενα.

k) Σισιλισσων.

l) Λογγινυ Φοσσατον.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 527-530.

ne, ibi caſtra metatus fuerat. Caſtellum hic *Burgum noës* m) imperator noſter aedificauit, diei vnius itinere diſſitum Siſiliſſo, quod ipſe etiam, vt paullo ſupra dictum eſt, firmiſſima fabrica exſtruxit. Succedit Tzanorum *Coxylinorum* n) limes; vbi gemina caſtella poſuit, *Schimalinichon* o) et *Tzanzacon* p), alterumque ducem conſtituit q).

§. 4.

a. C. 530. r)

2 ALIQVANTO ante [quam Romani Bolum caſtellum et Pharangium obtinuerunt] ſubacti fuerant Tzani, veteres ac liberi incolae regionis, quae Romani imperii finibus comprehenditur s). Mox, vti res geſta ſit, dicam.

Ex Armenia in Perſarmeniam eunti ad dextram eſt mons Taurus, qui — ad Iberes vsque et vicinas gentes euadit: ad laeuam, iter in decliui longiſſimum et montes praeruptiſſimi, qui nubibus ac niue perenni tecti impendent, vnde et ſcatens fluuius Phaſis in Colchidem fertur. Hic ſedes ab omni vetuſtate habuerant, nec parebant cuiquam Tzani (olim *Sani* t) dicebantur), gens barbara, circumpoſitos Romanos infeſtare ſolita latrociniis et

m) Βουργους νοης.

n) Των Τζανων των Κοξυλινων.

o) Σχιμαλινιχως.

p) Τζανζακων.

q) His Procopius ſubiungit: *Hactenus de Iuſtiniani Aug. aedificiis apud Tzanos: vltra quos in ora Ponti Euxini vrbs eſt Trapezus.* De hoc Tzaniae ſitu Procopius haec habet de B. G. p. 567. *Ad cuius* [Trapezuntii agri] *dextram eminent omnes Tzanicae montes, quos Armenia Romanis ſubdita excipit. Ex his Tzanicis montibus delabitur amnis Boas, perque frequentia nemora ac regionem tumuloſam errans, proxime Lazicam fertur et in Pontum Eux. influit* — Acampſis ab incolis vocatus. Id. de B. P. p. 164. *Apud Armenios, Pharangii accolas, proxime Tzanicae fines, oritur fluuius Boas.* —

2. PROCOPIVS de B. P. p. 44, 45. Eſt breuis eorum, quae §. 1, 2. leguntur, repetitio.

r) Procop. de B. P. p. 47. *Abiit hiems, et annus imperii Iuſtiniani quartus abſoluitur.*

s) το Τζανικον ἐθνος, οἱ ἐν γῃ τῃ Ῥωμαιων αὐτονομοι ἐκ παλαιου ἱδρυντο.

t) Σανοι in marg. Σουνοι.

a. C. 536. *Imp. IVSTINIANO I.*

et aſperrimo durata victu. Et quoniam illos parum alebat malignum ſolum, rapto ſemper viuebant. Quare Romanus imperator certum auri modum ipſis ea lege quotannis mittebat, vt vim ab circumiectis locis abſtinerent. Verum illi, neglectis, quibus fidem obſtrinxerant, iuramentis patriis, iamdiu non in Armenios modo, ſed in Romanos etiam accolas adusque Pontum infeſtiſſime graſſabantur, raptimque facta populatione, domum reuolabant. Si quando in Romanum exercitum forte inciderent, fundebantur ilicet; omnino tamen ne delerentur, obſtabat inexpugnabilis locorum ſitus.

Hos barbaros cum ante bellum iſtud Sittas proelio viciſſet, tandem humanitatis illecebris, quam et verbis et re teſtatus prolixe eſt, ipſos perdomuit ac ſubegit. Nam ad mitiorem vitae cultum traducti nomina ſua in Romanos numeros retulerunt, ac iam inde vsque eos in expeditiones ſequuntur. Cum feritate impietatem etiam exuerunt, et Chriſtianam omnes religionem amplexi ſunt. Hactenus de Tzanis.

§. 5.

a. C. 549.

[GVBAZES, Lazorum rex, cum, defectione a Perſis facta, in Romanorum partes rurſum tranſiiſſet:] hoc laetus nuncio Iuſtinianus Aug. Romanorum ſeptem millia, Dagiſthaeo duce, cum Tzanis mille ſuppetias Lazis afferre iubet. Hi caſtris ad Petrae [Lazicae vrbis] moenia cum Lazis et Gubaze coniunctis, obſidionem aggreſſi ſunt. quae diuturna admodum fuit. [Nam —] Perſae validas Romanorum Tzanorumque impreſſiones praeter opinionem ſuſtinebant, quamuis perquam pauci reſtarent. — [Obſidionem Petrae ſoluente Dagiſthaeo, Perſae] portas pandunt, effuſique accedunt ad hoſtium tabernacula, vt caſtra diripiant. Accurrunt eo Tzani (neque enim Dagiſthaeum ſecuti fuerant) ac facile verſis in fugam hoſtibus, non paucos occidunt. Fugientes Perſae committunt ſe vrbi: Tzani vero Romana caſtra deprae-

3 (line "[GVBAZES...") 4 (line "Perſae validas") 5 (line "[Obſidionem")

3. PROCOP. de B. P. p. 163. 5. Id. ibid. p. 167.
4. Id. ibid. p. 166.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 549.

depraedati, recta Rhizaeum, hinc petierunt Athenas: vnde per Trapezuntios domum redierunt.

§. 6.

a. C. 550.

6 [ANTIQVIORES] non omnia accurate tractarunt: cum eorum nonnulli Sanos v), quos Tzanos vocamus hodie, Lazis conterminos, vel eosdem cum Colchis eſſe dixerint; ita vt Lazorum appellatione donarint alios, qui iam etiam ea gaudent. At vtrumque falſum. Etenim Tzani a littore maris remotiſſimi et Armeniorum accolae mediterranei ſunt: inacceſſi ac praecipites montes interſunt plurimi, et vaſta ſolitudo, et inuii torrentium aluei, et colles ſiluoſi, et hiatus terrae inſuperabiles, quae omnia Tzanos a mari diſtrahunt. Nec fieri poteſt, vt a Colchis Lazi diuerſi ſint. —

§. 7.

a. C. 551.

7 [MERMEROE Perſa Archaeopolin exercitum ducente, in Romano exercitu militabat,] Varazes Perſarmenius, ex Italia recens, qui ſecum Tzanos octingentos ducebat.

§. 8.

a. C. 553. x)

8 [CVM Romani, qui duce Martino Telephe, caſtello Lazicae munitiſſimo, in praeſidio erant, Mermeroë cum omnibus Perſarum copiis ſubito irruente, ſe ad reliquum exercitum Oſlaia, locum ſeptem inde ſtadiis diſſitum, recepiſſent:] erat — quidam inter praecipuos clariſſimosque duces, Theodorus y) nomine, genus

v) Σȣανȣς, alias Σανοι. Procopio vocantur, *Suani* vero ab iis diuerſi fuiſſe videntur.

6. PROCOP. de B. G. p. 566. vbi expeditionem a Perſis a. XXIV. imperii Iuſtiniani I. in Lazicam ſuſceptam narrare inſtituit. Cfr. de B. P. p. 170.

7. Id. ibid. p. 601.

8. AGATHIAS p. 57-59.

x) Ab hoc anno hiſtoriam Prycopii continuat Agathias.

y) Huius viri et infra p. 98. [quem locum in *Lazicis* §. 105. adfero] et alibi meminit Agathias.

a. C. 553. Imp. IVSTINIANO I.

nus quidem ducens e gente Tzanorum z), ſed apud Romanos educatus, quique iam barbaricos mores, tametſi patrii erant, exuerat, et ad ſummam vrbanitatem traduxerat. Hic itaque Theodorus cum ſuo agmine (ſequebantur enim ipſum non pauciores quingentis ſuae nationis viri) circa Telephin adhuc ſtationem habebat. Mandarat enim ei Martinus, ne prius inde diſcederet, quam omnes hoſtes irruentes vidiſſet, eorumque numerum, quoad fieri poſſet, obſeruaret, cognoſceretque, quid virium, quid animi haberent. Tum ille (vt erat ad omnia ſtrenuus atque audax) mandata exſequitur. Ac deinde, cum iam Perſarum copias propugnaculum ingreſſas vidiſſet, cognouiſſetque, non eo tenus ſubſtiturum hoſtem, ſed conflictus eſſe percupidum, confeſtim inde ſe ſubduxit. In itinere vero cum Romanos palantes et Lazorum domus diripientes fruſtra reuocare niteretur, nec ipſi locus eſſet praefectis mature nunciandi, Perſas imminere: hi in exercitum ad Ollaria ſubito irruentes, eum in fugam verterunt a).

§. 9.

a. C. 556.

[AD bellum Miſimianicum praeter alios miſſi ſunt] Maxentius ac Theodorus Tzannicarum copiarum dux b), — bellicoſi ambo et ordinum duces. Atque hi quidem expeditionem aggreſſi ſunt. 9

§. 10.

a. C. 556 - 562. c)

[PACE Romanos inter et Perſas hac lege compoſita, vt quisque, quae in Lazica occupaſſet, retineret] Tzanni, gens auſtralia 10

z) των Τζανων.

a) Locum integrum vide in *Lazicis* §. 74, 75.

9. AGATH. p. 121. Locum integrum vide in *Miſimianicis* §. 5.

b) ὁ της Τζαννικης δυναμεως πρωτοςατης. eiusdem mentio fit apud Agath. p 122. 126.

10. Id. p. 143 - 145.

c) Vide *Lazica* §. 127. not. ii.

d) Τζαννοι ita et infra hoc nomen ſcribitur, interpres Lat. *Zanos* vocat.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 556-562.

ſtralia ad Euxinum Pontum loca incolens, circa vrbem Trapezuntem: ex his, inquam, Tzannis, cum ab antiquo foederati ſubditique Romanorum fuiſſent, nonnulli veteribus pactis ſtabant, neque proterue inſoleſcebant, alii priſtino vitae ſtatu neglecto, praedonum in morem viuebant, locaque Ponto [Euxino] adiacentia hoſtiliter percurrentes et agros depraedabantur, et viatoribus erant infeſti: quin et in Armeniam transgreſſi, quoad poterant, praedas agebant, neque aliter ſe, quam ſi aperti hoſtes eſſent, gerebant.

§. 11.

Mittitur itaque in eos Theodorus, eorum popularis, primas inter Romanos duces partes obtinens, cuius ſupra frequenter memini. Nam ille vt ſuae regionis peritiſſimus, et e qua parte optime eam inuaſuri viderentur, vbi etiam comodiſſime caſtra locanda, et quo modo hoſtes perueſtigandi eſſent, ad vnguem norat; merito imperatoris iuſſu ad hoc negotium conficiendum eſt miſſus. Caſtris itaque e Colchica regione cum iuſto exercitu motis, eius fines vltra Phaſidem occaſum verſus praetergreſſus, ſtatim in penitiſſima hoſtilis regionis loca peruenit. Caſtris vero circa Theodoriadem vrbem et Riſaeum e) dictam locatis, ibique vallo exercitui circumducto, Tzannos f), qui adhuc quieti et amici ac nondum auerſi erant, accerſitos muneribus proſequebatur, eorumque prudentiam moderationemque collaudabat g); eos vero, qui iam proterue ruptis foederibus defecerant, punire quam citiſſime bello apparabat. At illi nihil morati, propius ad vallum acceſſerunt, et in proximum quendam eminentiorem collem magnis copiis collecti, tela et ſagittas in Romanos ex editiore loco torquebant; ita vt vniuerſus exercitus inopinata illa audacia perturbaretur. Multi tamen vallo erumpentes, ſtrenue in hoſtes ferebantur; ſed incompoſite nulloque ordine procedebant, neque opperiebantur, dum eos in planum apertumque campum euocaſſent; ſed ira praepediti et perturbatione, transuerſis ſcutis ſupra capita praetenſis, ſenſim ſeſe ſummittentes, in arduum collem conſcendere nitebantur.

Tzanni

e) Ῥιζαῖον.

f) Nomen interpres addit.

g) καὶ ὑπεραγάμενος ἦν τῆς εὐβουλίας.

a. C. 556 - 562. *Imp.* IVSTINIANO I.

Tzanni vero aſſidue ex edito haſtas iacientes, ſaxaque deuoluentes, facile eos repulerunt, eruptioneque facta viros quadraginta interfecerunt, reliquos in turpiſſimam fugam verterunt. Barbari autem re feliciter ex inſperato geſta, quam proxime ad caſtra acceſſerunt, ibique acerrima pugna eſt excitata, Tzannis *h)* caſtra perrumpere omnesque profligare nitentibus, Romanis vero turpe exiſtimantibus, non ſolum niſi e veſtigio hoſtes propulſarent, ſed niſi penitus eos delerent. Pulſi itaque inter ſe mutuo et renitentes manusque conferentes, nihil omnino de alacritate animorum remiſerunt; ſed aequo marte diu vtrinque pugnabatur, omniaque erant ſtrepitu et clamore confuſo plena et adhuc incerta. Theodorus autem, Romanorum dux, videns eos duce belli perito deſtitutos, neque admodum in tuto praeliantes, neque diuerſis e partibus vallum obſidentes atque inuadentes, ſed omnes ſimul in vnam quandam partem conglobatos incumbere, nonnullos quidem e ſuis loco ſuo manere et aduerſa fronte cum hoſte pugnare iubet, maximam vero copiarum ſuarum partem clam mittit, qui in hoſtem a tergo impetum faciant; qui quidem occultiſſime profecti, cum iam Tzannis *i)* a tergo imminerent, confeſtim immanem acutiſſimumque clamorem claſſicum ſonantem excitarunt, adeo vt Tzannis perculſis perturbatisque nihil aliud in mentem venerit, quam turpem fugam capeſſere. Romani vero eos, ita fugientes et prae metu extra ſe quodammodo poſitos, facillime trucidarunt; et duo quidem eorum millia ſunt caeſa, reliqui, alius alio, ſunt diſſipati.

§. 12.

Theodorus itaque, vniuerſa gente domita, imperatori quae geſta erant nunciauit; ſimulque, quid in eos ſtatui vellet, ſciſcitatus eſt. Is certum eis tributum annuum, quod deinceps penderent, imponi iuſſit, vt ex eo intelligerent, ſe ſubditos et tributarios eſſe penitusque ſubactos. Confeſtim itaque recenſus omnium eſt habitus, et onus inferendi tributi eis impoſitum, et exinde in hunc vsque diem Romanis ſunt vectigales. Iuſtiniano vero factum hoc tanquam ex maximis rebus geſtis valde placuit. Quocirca etiam

h) Nomen ſupplet interpres. *i)* Nomen in Graeco omittitur.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 556-562.

etiam in quadam ſuarum conſtitutionum, quas Nouellas appellamus, alias victorias recenſens, huius etiam gentis inter primas meminit. ‘Tzannorum itaque proterua inſolentia k) hunc habuit exitum, et Theodorus per Lazicam regionem ad praefectos exercitus rediit l).

§. 13.

11 QVI dicuntur ‘*Salli*, qui et *Sanitae* m) vocantur, vbi ſunt caſtra Apſarus et Sebaſtopolis et ‘Hoëſſi portus n), Phaſisque fluuius: vsque ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

§. 14.

Imp. MICHAELE *Balbo.*

Imp. MICHAELE *Balbo.*

a. C. 822. o)

12 ‘THOMA rebelle debellato, vnus ex eius domeſticis Gazarenus occupabat Sanianam p), ex quo praeſidio crebras ille excurſiones habebat, latronisque more ac tyrannice viuebat. Quem cum Michael ad officium reuocare non poſſet, eius’ legatus ruſticum quendam vocis modulantiam affectantem, ſolutisque ac ruſticano more compoſitis canticis ſeſe oblectantem ‘humaniter excepit, et’ carmen quoddam contexuit, quo Gazareni Oeconomum alloqueretur, cuius hic ad verbum tenor: „Audi, domne Oeconome, quid dicat Gyberi, Si Sanianam dederis, faciam te metropolitam, Et Neocaeſaream tibi concedam„. ‘Oeconomus, re intellecta’, egreſſo quandoque Gazareno, portas claudit, et foris hominem relinquit. ‘Qui viuus captus et e ligno ſuſpenſus eſt’.

§. 15.

k) τα μεν ουν της Τζαννικης αλαζωνειας.

l) Circa Natalitia Chriſti tunc terra contremuit, quod Theophanes a. XXXI. imperii Iuſtiniani I. contigiſſe refert p. 196.

11. CHRONICON PASCHALE p. 34. Habet haec auctor dicti Chronici, vbi gentes totius terrarum orbis recenſet.

m) Σαλλοι οἱ και Σανιται.

n) Οἰσσȣ λιμην.

12. CONSTANTINI CONTINVATOR p. 45, 46.

o) Hoc anno Thomam captum et occiſum referunt.

p) Σανιαναν.

§. 15.

Imp. LEONE *Sapiente.*

a. C. 886-911. q)

Imp. LEONE *Sap.*

IMPERATORE Leone a themate Buccellariorum in Charſiani thema haec banda translata ſunt, puta vicariatus Myriocephili, venerandae Crucis et Berinopoleos, factaque ex iis fuit turma, quae nunc temporis Saniana appellatur. 13

§. 16.

Imp. CONSTANTINO *Porphyrogenneta.*

a. C. 911-959. r)

Imp. CONSTANTINO *Porph.* 14

AD Archontes *Zanariae* s), ad Archontem Sarbani (iacet ea natio media inter Zanariam et Alaniam) — inſcriptio litterarum eſt — mandatum a Philochriſtis dominis ad illum Archontem, illius vel illius prouinciae.

13. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 135. Id. de Them. p. 11. *Buccellariorum thema — aſcendens ad metropolin Ancyram, et protendens ſe vsque ad confinia Cappadociae, et vsque ad propugnaculum Saniana dictum, in quae extenditur Galatarum natio.*

q) Anni imperii Leonis ſap.

14. CONSTANT. de Cerim. A. B. T. II. p. 397.

r) Sunt anni imperii Conſtantini Porph.

s) Τζαναριας.

Chalcocondylas p. 264. Muhammedes II. circa a. C. 1461. regno Trapezuntio potitus, relicto ibi praeſidio — *iter fecit per continentem. Proficiſcebatur per Tzanorum regionem* (*δια της των Τζαπνιδων χωρας*): *quam, quia admodum munita erat, haud facile tranſire poterat.*

SVANICA.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. *Suani cum Lazis bellum gerunt, in cuius ſocietatem Romani et Perſae veniunt.*

§. 2. *Petrus et Zichus, ille Rom., hic Perſ., legati de Suania diſputant.*

§. 3. 4. *Petrus cum Choſroë rege, vt Suaniam Romanis dedat, ſemel iterumque, ſed fruſtra, agit.*

§. 5. 6. *Iuſtinus per Ioannem legatum a Choſroë, vt Suania ſibi cedat, fruſtra poſtulat.*

§. 7. *Choſroës eadem de re ad Iuſtinum legatum mittit.*

§. 8. *Perſae legatis Romanis e Turcis redeuntibus in Suania inſidiantur.*

§. 9. 10. *Hormiſdas, Perſ. rex exercitum in Suaniam mittit, qui eam populatur.*

§. 11. *Pancratius Iberiae regulus per Colchos et Suanos Trapezuntem venit.*

SVANI-

SVANICA
E
PRISCO, PROCOPIO, AGATHIA, MENANDRO, THEOPHYLACTO SIMOC., THEOPHANE ISAACIO, ANASTASIO ET CEDRENO.
Ab a. C. 457 - 1048.

§. 1.

Imp. LEONE I.

a. C. 457-474. a)

Imp. LEONE I.

MAXIMA b) intercedente Romanis et Lazis cum Suanorum gente c) controuerſia, cum Suani promte ad pugnam in- 1
eundam ad primum ſignum concurrerent,. Perſas quoque cupido belligerandi inceſſit propter oppida, quae Lazi Suanis eripuerant. Lazus tunc legatis ad imperatorem miſſis, valida ab eo impetrauit auxilia d)".

§. 2.

1 PRISCVS in Excerptis de Legatt. p. 46.

a) Sunt anni imperii Leonis I.

b) Haec iis, quae *Tom. I.* in *Gothicis* §. 75. leguntur, ſtatim ſubiungit Priſcus, ſequuntur vero, quae *Tom. I.* in *Hunnicis* §. 164. habes.

c) πρὸς τὸ Σουαννῶν ἔθνος. ita et infra ſcribitur, alii Σουάνους vocant.

d) Cfr. *Lazica* §. 7.

Imp. IVSTINIANO I.

§. 2.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 562. [e])

2 [PACE Iuſtinianum inter et Choſroëm Perſarum regem in quinquaginta annos compoſita] omnia, quoad eius fieri potuerat, quae adhuc in controuerſia erant, compoſita transactaque fuerant, exceptis, quae ad Suaniam pertinebant, quae in ſuſpenſo et adhuc indeciſa manebant.

Itaque Petrus Zicho [hic Choſrois, ille Iuſtiniani legatus fuit] dixit: — „Suania ditionis Romanorum fuit, et Suanis Romani imperarunt. ‘Tum *Tzatheus* eorum dux erat [g]): quo tempore quoque praeerat Romanis militibus, qui illic in praeſidiis agebant, ‘quidam Romanus vir, omnibus grauis et terrori [h]); tum quoque multi Romani inter Suanos domicilium habebant, et commorabantur. Orta quadam inter Lazorum regem et Martinum, Romanorum tunc temporis in his partibus ducem, diſcordia, Colchus mittere Suanis praeſtari ſolitum frumentum recuſauit. Mos enim erat, mitti a rege Colchorum frumentum. Suani [i]) grauiter et iniquo animo tulerunt, ſe priuatos eſſe his, quae ſibi ex conuentione debebantur. Quamobrem ſignificarunt Perſis, ‘ſe, ſi illuc accederent, in eorum manibus Suaniam tradituros [k]). ‘Eodem temporis momento denunciauerunt reliquis Romanis ordinum ducibus [l]), animum Perſis geſtire in Suanos impe-

2. MENANDER in Excerptis de Legatt. p. 138, 139.

e) Petri magiſtri, poſt pacem cum Perſis in ſeptem annos compoſitam, CPlin reducis a. XXXVI. imperii Iuſtiniani I. meminit Theophanes p. 203.

f) Σουανιαν.

g) ἀμελει Τζαθιου Σουανων ἐξηγουμενου. De *Tzatheo* Lazorum rege vid. *Lazica* §. 95. 98.

h) δειτατος τις Ρωμαιος ἀνηρ. Vide infra not. *l*.

i) ὁι Σαννοι, in marg. Σουανοι.

k) ὡς ἐι γενησοιντο ἀυτου Σουανιων [in marg. Σουανιαν] ἐγχειρισουσιν ἀυτοις.

l) ἐν τουτω ἐξισατω και τοις ἑτεροις ἡγεμοσιν των Ρωμαικων ἐφησαν. Valeſius in Notis ad Menandr. p. 214. „Hic Exiſatus ſupra Δειτατος [p. 138. vid. ſupra, not. *h*.] vocatus eſt vnus e ducibus Romanorum in Suania. At interpres, nomen proprium eſſe, haudquaquam putauit„.

impetum facere. Quamobrem cum non idoneas ad reſiſtendum haberemus copias, 'ſuadere, quod eius et ſtipendiariorum militum Romanorum commodo fieret, vt Medis longe fortioribus cederent m). Hoc dolo Suani vſi, et donis demeriti legionum noſtrarum duces, eiecto Romanorum praeſidio, Perſis celeriter accedentibus, Suaniam veſtrae poteſtatis fecerunt. Hinc facile eſt intelligere, olim Romanorum iuris fuiſſe Suaniam, hodieque iure illis competere Nam ſi optimo iure conſtituti ſumus domini Laziccs (ſic enim et vos iampridem aequum cenſuiſtis), non abſque ratione Suania, quae Laziςes pars eſt, in noſtrum ius dominiumque cedere debet„.

Cui Surenas:„ Eo iniquiori animo et grauius iſta fertis, o Romani, quod ea gens ſua ſponte et vltro ſeſe noſtrae poteſtati permiſit„. Zichus eius verba ſuſcipiens: „Suani ſuis legibus ſunt vſi, neque vnquam Colchorum imperio paruerunt„. '„Num tu, o Ziche„, addidit Petrus, „verba conuentionum pacis in hac ſignificatione accipi, aequum cenſes, te mihi Lazicen reddere cum gentibus, quae Suaniae ſubſunt„ p). „Si hoc facio„, inquit Zichus, „aditus tibi aperietur, de Iberia quoque controuerſiam mouere, Nam in tuo arbitrio eſt etiam dicere, ipſam quoque ſubiectam fuiſſe Lazis„. „Clarum eſt igitur, o Ziche, te nolle nobis integram Lazicen reſtituere, ſed ſolam eius partem„, Multa etiam alia vltro citroque Perſae et Romani et dixerunt, et audierunt de Suania. Neque tamen conuenire' potuerunt; ſed totam rem ad regis Perſarum arbitrium reiecerunt, apud quem Zichus ſe Petro, qui, vt de Suania cum rege ageret, proficiſcebatur, neque ſtudio, neque gratia defuturum,

m) ἀλλα το συνοισον βȣλευσαϑαι ξυν τοις ἐνταυϑα Ῥωμαιων καταλογοις ὑποχωρȣντες τῃ Μηδικῃ ϛρατιᾳ.

n) Σȣανιοι in marg. Σȣανοι.

o) Σȣανιας της ὑπο Λαζικην.

p) ἐιγε μη βȣλει, ὠ Ζιχ, ἐν τοις της ἐιρηνης συμβȣλαιοις ὀνοματι Σȣανιας εγχαραξαι, σημανον. ὡς ἀποδιδως μοι Λαζικην ξυν τοις ὑποτεταγμενοις ἐϑνεσιν ἀυτῃ.

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 562.

rum, iureiurando, quod apud Perſas ſacroſanctum habetur, fidem ſuam obſtrinxit.

§. 3.

Petrus vero ad regem Perſarum acceſſit in loco, qui Bi-
3 tharmaſus appellatur, vt de Suania cum illo ageret, et in regiam introductus — „Vnus fomes, inquit, relictus eſt (fomitem dico malorum) Suania, quae minatur nobis maximum inimicitiarum et hoſtilitatis incendium. Sis igitur obſtaculo et impedimento grauiſſimis, qui impendent, caſibus. — Vnica enim et ſola perfecta et omnibus numeris abſoluta belli finiendi ratio eſt, ſi quidem domini Lazices effecti ſumus, vt Suaniam quoque nobis reſtituas. Qui enim dominium aſſequitur eius, quod imperat, qui fieri poteſt, vt non quoque dominus ſit eius, quod ſubeſt, et paret? Atqui Lazi, ſed ne quidem ipſi Suani, minime in dubium reuocauerint, quantum memoria ſe in praeteritum extendere poteſt, Suaniam ſubiectam fuiſſe Lazices et regi Lazorum ius fuiſſe, ſuffragio ſuo, qui Suaniam regeret, conſtituere. Quae cum diceret Petrus, per inſtrumenta Choſroëm docuit, Lazorum reges, alios aliis per ordinem ſuccedentes, Suanis reges dediſſe: deinde eius eo, vnde profecta erat, rediit oratio, et dixit: „ Si tu igitur nobis, o rex, (iuſtum enim eſt) Suaniam reddideris, neque potiorem lucri, quod in ea retinenda facis, rationem duxeris, vtrumque aſſequeris, 'et minime iniurii et iniuſti famam reportabis, et liberalis eſſe omnibus et munificus — videberis t): — Victoria potitus, victus es ab honeſtate et aequitate, et plane nobis Lazicen reſtituiſti. — quod et idem de Suania ſupplices petimus, vt gratis, quod nobis proprium eſt, recipiamus, et vr-

bis

3. MENAND. p. 143-145.

q) περι Σουανας marg. Σουανιας.

r) και ὁτι ψηφῳ του Λαζων βασιλεως ὁ Σουανιας ἀρξων το κυριος [marg. κυρος] ἐδεχετο.

s) ἐν γραμμασιν ἐπεδεικνυ Χοσροῃ παλαιτερους [παλαιοτερους] Λαζων βασιλεις, και ἀλλους ὑπο ἀλλων χειροτονηθεντας Σουανων βασιλειας [marg. ἡγεμονας].

t) και το δοξαι μη ἀδικειν, και το δοκειν δωρεισθαι το προσηκον πασιν.

a. C. 562. *Imp.* IVSTINIANO I.

his gratias habeamus, quod eo, quod noſtrum eſt, minime nos mulctaueritis. —„

Rex autem ita reſpondit: „ — 'Demus, vt cauſam meam agam, de Suania ita ſe rem in veritate habere v), Lazicen bello ſubegi, Suanos nunquam bello appetii. Solo auditu a Mermeroë accepi, qui ſignificauit, regionem non eſſe dignam noſtra cura, neque pro qua certaremus, neque operae pretium nos quicquam facturos, ſi exercitum regium eo mitteremus. Sitam eſſe inter eas gentes, quae circa Caucaſum habitant, habere regulum, et eſſe tranſitum Scytharum. Deceſſit Mermeroës, adminiſtrationem exercitus ſuſcepit Nachoërgan. Scripſit ille nobis eadem. Suanos x) iuga Caucaſi habitare, eſſe latrones, praedarum abactores, et quorumcunque grauium et immanium ſcelerum patratores. Conſtituimus 'aduerſus illos exercitum mittere, qui in illos impetum faceret y). Perſae, Suanis timentes, nos adierunt, manifeſtum eſſe, regionem ſe in noſtram poteſtatem tradere: et eam tenere minime inficior. Nec obſcurum eſt, illos nobis lubenti animo parere, et a noſtris ſeruis regi. Poſtremo Zichus nos per litteras certiores fecit, Romanos repetere Suaniam, in quo tam longe vos ab eo, quod iuſtum erat, diſcedere exiſtimaui, quantum abfui a fide adhibenda his, quae ad me contra rationem deferebantur. 'Imo vincere ab eo quod fieri poſſet, et huic petitioni obtemperarem, ſi vnquam in mentem veſtri regis veniſſe, vt id aequum iudicaret, exiſtimarem„ z). Has diſceptationes, quas multo ante Perſarum rex mente voluerat, excreuit, et effudit, et hic finiuit eius breuis de Suania oratio!

§. 4.

Rurſus inter ſe de Suania [Petrus et Choſroës rex] contenderunt, et rex dixit: „Cum occupaui Scendes, Sarapa, et Lazi- 4

 cen;

v) δοιημεν ὡς ἐδικαιολογησω περι Σουανιας την ἀληθειαν οὑτως ἐχειν.

x) Nomen interpres addit.

y) κατα σφων ἐλασαι ςρατειαν.

z) πλην ἡττηθησομαι τε δυνατε, καθοσον ᾠηθειην περιεσεσθαι, μη οὐχι ταυτα φρονειν τῳ καθ' ὑμας βασιλει.

4. Id. p. 146, 147.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 562.

cen; 'nunquam vobis venit in mentem proponere, Suaniam prouinciarum vobis ſubditarum numero a vobis cenſeri a). Ex quo apparet, eam nunquam ſubiectam fuiſſe Lazis. Si enim ita ſe res habuiſſet, et vna cum Lazis, quibus potiti ſumus, in noſtram poteſtatem veniſſet„.

Petrus contra reſpondit: „Res non ita cecidiſſet. Etenim Lazus multo ante vobis ſeruiebat, quam Suania a nobis deficeret. Apud nos autem ſeruus ſerui nunquam dicitur„. Dixit rex: „Hodie praeterierunt decem anni, ex quo Suaniam occupauimus. Legatos ſaepius a vobis excepimus, et ad vos miſimus, et nullam vnquam mentionem de Suania feciſtis„. „Quia, Petrus ait, Lazices dominium eras adeptus. Etenim ſi te interpellaſſem, vt mihi Suaniam cederes, cauſam, cur id faceres, interrogaſſes, quam ſi reddidiſſem, quia Lazicae eſt ſubdita: An neſcis, me Lazices dominum effectum eſſe? reſpondiſſes, neque nobis quicquam reliqui fuiſſet, quod vltra eloqui potuiſſemus„. „Ain tu, inquit rex, Suaniam Lazis fuiſſe ſubiectam? Hoc niſi tu validis inſtrumentis probare potis es, quae tui muneris ſunt, non expleueris„. Et Petrus: „Haud cunctabor. Docebo te verum. Vetus mos, o Domine, obtinuit apud Lazos, vt Suaniae dux ſubeſſet Lazo: 'non tamen inter hos, qui illi tributa pendebant, adſcriptus reperitur c), nihilo minus Lazus accipiebat ab ipſo fructus, mella, pelles et alia quaedam. Quin etiam quando Suaniae rector vita excedebat, ſuffragio eius, qui Lazis praeerat, eligebatur, qui in locum defuncti regionis adminiſtrationem ſuſciperet.

a) ὑμεις οὐ φατε τηνικαυτα, Σȣανιαν ἐν ὑπηκοων ειχετε μοιρᾳ.

b) τȣτο οὐ γεγόνεν, ἐπει ὁ Σȣανος οὐκ ἀπεϛη, καθα δηπȣθεν ὁ δȣλος ἠν ὁ Λαζος. φημι δε, ὡς τȣ καθ' ἡμας δȣλȣ ὁ δȣλος ἐφηνιασεν οὐδαμως. Henr. Valeſ. in Not. p. 214. „Totus hic locus peſſime acceptus eſt ab interprete: quem ego ſic interpretor. *Petrus contra reſpondit: Id quidem minime contigit, propterea quod Suani a nobis non defecerant, cum Lazi nobis ſeruirent. hoc igitur affirmo, ſeruos ſeruorum noſtrorum minime a nobis defeciſſe*„.

c) και ἀναγραπτος οἱ [τῳ Λαζῳ] ἐπεφυκει ἐς δασμοφοριαν.

a. C. 562. *Imp.* IVSTINIANO I.

peret [d]. Tunc Lazorum praefectus litteris imperatorem certiorem faciebat de his, quae euenerant. Et imperator Lazices praefecto per epiſtolam ſua manu ſcriptam iubebat ipſum mittere diploma praefecturae et adminiſtrationis Suaniae [e], cui voluiſſet, modo Suanus eſſet. Quod iam tum a tempore Theodoſii imperatoris noſtri, ad Perozem [f] auum veſtrum vsque et Leonem, qui apud nos imperauit, inualuit„.

Deinde e chlamyde Petrus in medium protulit, neſcio quem, librum, in quo numerabantur ordine et diſtincte Lazorum reges, qui Suanis duces elegerant. Haec autem erat inſtrumenti vis; verba enim non id expreſſe continebant. „Hi Lazorum reges, qui regulos Suanis conſtituerunt, a tempore, quo Theodoſius Romanum rexit imperium et Varanes Perſarum, ad Leonem imperatorem et Perozem vsque„. Petrus in iſtorum explicationem digrediens, dixit: „Ad hos vsque habemus in ſcriptis Lazorum reges, et omnes, qui ab eis Suaniae praefecti conſtituti fuerunt„. Et rex: „Si conceſſerimus, inſtrumentum exhibitum et a veſtra republica depromtum fidem facere: num et quoque noſtris fidem adhiberi aequiſſimum eſt? opinor, niſi forte, inquit rex, quam fidem, dices, habebunt, quia horum regum alii ita, alii aliter res adminiſtrarunt. Sed quoniam de ſeruo inter nos con-

d) Huius rei etiam meminit Procopius de B. G. p. 569. Extremo et curuo Ponti Euxini littori *praetenta plaga omnis, quam late patet, eſt ac dicitur Lazica. Interiores ſunt Scymnia atque Suania, itaque a Lazorum dominatu pendent, vt incolae principibus quibusdam popularibus ſuis pareant. Vbi principum horum aliquis diem ſupremum obiit, Lazorum rex alterum ſubrogare et ipſis praeficere conſueuit. Hinc a latere, proxime Iberiam, Meſchi.* — Id. ibid. p. 607. *Mermeroës cum vniuerſo exercitu* [ad Cutatiſium caſtellum] *ſtatiua habebat, obtinens partem optimam Colchidis, atque hoſtes ſic intercludens, vt nec Vchimerium commeatus vllos inferre, neque in Suaniam Scymniamque, ditionis ſuae prouincias, ire poſſent. Quoties enim habent hoſtes Muchireſin, Lazis ac Romanis praecluſum eſt iter in ea loca.* Procop. de B. G. p. 611. *Perſae Vchimerio potiti — aditum Romanis et Laz. regi praecluſerunt in Scymniam et Suaniam.*

e) τα συμβολα της των Σȣανων ἡγεμονιας.

f) μεχρι Πεϱοζȣ. Interpres hic et infra *Peruſum* vocat.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 562.

contentio eſt, qui cuius ſit, dubium eſt: ſi claris et manifeſtis probationibus probare potes, tuum eſſe; accipies: ſin minus id potes, et Suanus velit Romanorum imperio ſubeſſe; non intercedam. Nec eſt vltra id quicquam, quod facere poſſim. Ne rem arbitrii Suani facias, o domine, cuius velit eſſe. hac enim conditione delata, ſe in libertatem aſſereret. Aduerte, o rex, me minime in animo habere, quantum ad regionem Suaniam, quicquam Suanorum voluntati credere. Etenim neque fas neque iuſtum eſt, de cuius patria, an ſeruiat, quaeſtio eſt, eius iudicii periculum ſubire„.

Atque hi inter vtrosque habiti ſunt ſermones. Nihil vero quicquam Petrus de Suania obtinuit; ſed infecto negotio a finibus Medorum receſſit, quamuis inſtaret, et Perſas vrgeret g): ſed vtraque regna bellum depoſuerunt, et Medi quidem a Colchorum finibus domum reuerterunt h).

§. 9.

g) ὅμως δὲ ἐπιςατο Περσαις. Valeſius in Notis ad h. l. p. 214. Scribe ἐσπεισατο. Haec legatio Petri patricii foedusque Romanorum cum Perſis contigiſſe videtur anno XXXVI. Iuſtiniani, vt ex ipſo Menandro colligere eſt, qui p. 145. et 146. ſcribit, decem annos tunc praeteriiſſe, ex quo Choſroës Suaniam occupauerat. Suaniam porro ceperant Perſae anno VI. poſt foedus quinquennale initum cum Perſis, vt docet Procopius in lib. IV. Gotth. [videtur memoria lapſus eſſe Valeſius, nihil enim ibi de Suania a Perſis occupata habet Procopius] id eſt a. XXVI. Iuſtiniani: quippe illud foedus quinquennale cum Perſis initum fuerat a. XX. Iuſtiniani, quemadmodum teſtatur Marcellinus in Chronico„.

h) Ad Suanos etiam referenda videntur haec, Procop. de B. P. p. 43. Perſis duce Mirrhane a Beliſario ad Daram vrbem victis *in Armeniam Romanis ſubditam alium Cabades exercitum miſit e Perſarmenis et Sunitis* (Σουνιτων), *qui ſunt Alanis finitimi, conflatum.* Agathias p. 117. Ruſticus, quaeſtor Rom. in oratione apologetica poſt caedem Gubazis Lazorum regis habita, *Sicubi*, inquit, *fortaſſis lapſi fuiſſemus — nuncii ſtatim ab ipſo* [Gubaze] *emiſſi id perferebant in Iberiam, in Alanos, Suſanorum nationi, barbaris vltra Caucaſum habitantibus.* —

Imp. IVSTINO II.

§. 5.

Imp. IVSTINO II.

a. C. 565.

IVSTINVS, Iuſtiniani nepos, quo fere tempore imperium ſuſcepit, miſit Ioannem, Domentioli filium, in Perſiam, vt legatione fungeretur? Legatio vero haec erat (ſic enim accepi, et vulgo ferebatur), vt pro more inter Romanos et Perſas recepto nunciaret, Iuſtino imperium delatum: deinde, ſi ſe offerret occaſio, in ſermonem de Suania incideret. nondum enim eam iuri Romanorum Choſroës ceſſerat, quamuis Lazicen, cuius dominii Suania pars erat, Romanis reſtituiſſet; ſed ſemper in Perſarum ditione Suania remanſerat. Foedera quidem, quae in quinquageſimum annum Petrus k) pepigerat, obſeruabantur; ſed quoad Suaniam res adhuc in ſuſpenſo remanſerant. Iuſtinus vero imperator Ioanni in mandatis dederat, Perſas monere, ſi vellent, et illis videretur, vt pecunias pro regione acciperent, ſi eo deſcenderent, et venum exponerent, paratiſſimum eſſe morem gerere, diceret. 5

Erat Suania non illa quidem magni momenti aut pretii, ſed ſitu valde commodo et apto, vt magnum adiumentum adferret ad arcendos Perſas ab inuadendis Colchorum finibus.

§. 6.

[IOANNES ad Choſroëm admiſſus, et varia cum eo collocutus] deuenit in ſermonem de Suania (cum magnopere cauisſet videri id de induſtria et cogitato facere): quandoquidem Lazice, et iure, illis reſtituta eſſet, oportere quoque ipſam Suaniam Romanorum poteſtati permittere. Viſus eſt autem Perſarum rex ſermonem de Suania excipere, et, ſibi amplius de ea re cum principibus Medorum deliberandum, dixit. Nec multo poſt Ioannes 6

5. MENAND. p. 148.

i) παρενεγγυησε δε μοι, ἐκ μεν τȣ ἐμφανȣς ἀνακηρυξιν ποιησαϑαι της ἀυτȣ ἐπι την βασιλειαν [illegible], κατα το ἐιωϑος Ρωμαιοις τε και Περσαις.

k) ὁ των περι τον βασιλεα κατα λογον [marg. καταλογων] ἡγεμων omiſit interpres.

6. Id. p. 150, 151.

Imp. IVSTINO II.

a. C. 565.

annes colloquium habuit cum Zicho et Ieſdegunapho l) et reliquis Perſarum primoribus. Illi quidem dixerunt, paratos ſe eſſe Romanis cedere Suania, hac conditione, vt pretium eius acciperent; et eius reſtitutionem venum exponebant, multasque alias conuentiones in medium proponebant turpes et indignas Romani imperii maieſtate, et quae minime exiſtimationi, quam Iuſtinus adeptus erat, conſentiebant. Grauis enim et elati animi vir, et qui omnia exquiſite perpenderet, habebatur. Quae cum Ioannes audiſſet, neque ſatis ad ea, quae imperator illi praeceperat, aduertiſſet, imprudenter fecit, qui ad Suanos, 'vt cum eorum rege dextram iungeret m), miſit. Eo abſurditatis illum pellexerat Choſroës, qui id animo voluebat, et machinabatur, vt, quicunque ex Suanis ei, tanquam aliquid iuſtum petenti, fauiſſent, non impune ferrent, ſi Romanis parere vellent. Ad eum enim, ſi quid profeciſſent, qui a Ioanne miſſi fuerant, cognitio erat peruentura. Nec multo poſt rumor fuit, Choſroëm mittere legatum ad Romanorum imperatorem, qui haec omnia componeret, et in ſtatum commodiorem reſtitueret. Et reuerſus eſt Ioannes Byzantium.

Iuſtinus imperator vbi accepit, Suanos his, qui in Suaniam erant miſſi, minime aures praebuiſſe, grauiter moleſteque tulit, et Ioannem legationis non ex vtilitate reip. geſtae condemnauit. Nec enim, ſe inſcio aut non iubente, debuiſſe mittere et ex hoc occaſionem Perſis praebere, qua ſuam iniuſtitiam tegerent, et palam praedicarent, Suanos Romanorum imperio nuncium remiſiſſe. Nec enim hanc ab imperio ſuſcepiſſe prouinciam, vt aut Suanis ſuaderet, vt ſe Romanis ſubderent, aut huius rei gratia Byzantium legatus veniret. Neutrum enim e re vtriusque populi eſſe exiſtimabat.

§. 7.

a. C. 565-569.

7 IVSTINO nunciatum eſt a Perſarum imperio Zichum legatum, vt de Suanis n) ageret, ad ſe venire; — Iuſtinus vero conſi-

l) Ιεσδεγουναφ. Interpres, *Iedouſacho.*

m) τον σφων βασιλεα βουλομενος δεξιωσασθαι.

7. Id. p. 103, 104.

n) περι Σουανων.

a. C. 565 - 569. *Imp.* IVSTINO II.

conſilium cepit, aut minime legationem admittere, aut, ſi admitteret, Zicho ſignificare, nequaquam rem exitum, quem mente et opinione praeceperat, habituram. — [Mebodes, qui Zicho, interim mortuo, ſubſtitutus erat] inflatus opinionibus et ſuperbus in regiam peruenit, magnam ſpem habens, ſermonem motum iri de Suania o), ſeque foedus ex Perſarum ſententia facturum. — Sed Mebodem imperator contemtui et ludibrio habuit, — neque vllum omnino verbum de Suania fecit.

§. 8.

a. C. 569.

[ZEMARCHO, Romano legato, a Turcis redeunte, Sarodius, Alanorum regulus, eum monuit,] ne per Mindimianos p) iter faceret, propterea quod Perſae circa Suaniam in inſidiis erant: conſultius faceret, ſi per Darinem domum rediret. 8

§. 9.

Imp. MAVRICIO. a. M. 6080. a. C. 580. a. 6. (8) imp. Maur.

Imp. MAVRICIO.

a. C. 589. q)

a) [ANNO ſexto imperii Mauricii] Hormiſdas [Perſ. rex] Daram ducem deſignans, cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. 9

a) THEOPHYLACTVS: *Age, age, etiam quae ad Suaniam* (Σουανιαν) *a Romanis geſta ſunt, hiſtoriae campis, velut plantam aut ſtirpem, inſeramus. — Octauus Mauricii annus voluebatur, cum Varamus, Perſarum dux, ab Hormisda re-*

o) περι Σουανιας. ita et infra.

Horum etiam infra meminit Menander p. 124. vbi, cum Perſas, qui Daras vrbem Romanis reddere legatis a Tiberio miſſis pollicebantur, doloſe egiſſe, dixiſſet, pergit, *Sicut et prius, quantum ad Suaniam Petrus deceptus fuerat a Zicho, idem quoque Mebodes volebat facere.*

8. Id. p. 109. Cfr. *Tom. III. Turcica §. 17.*

p) Cfr. *Miſimianica §. 16.* et ibi not. r.

9. THEOPHANES p. 221. Anaſtaſ. p. 74. Theophylact. p. 69.

q) Annus VIII. imp. Mauricii, ad quem Petauius etiam hanc de Varamo relatam victoriam aſſignat.

Imp. MAVRICIO. a. C. 589.

mittit. Hic, impreſſione in eam facta, Turcos Perſicae poteſtati armorum vi omnino ſubiicit. —

§. 10.

10 Vbi, eneruatis Turcorum viribus, res illi [Hormisdae] ex ſententia proceſſit, et Mars Scythicus Perſarum virtute emarcuit, gladium contra Suaniam ſuſtulit. Itaque Varamus, bello Turcico claritatem adeptus, Suaniae infeſtam manum admouet, factaque praeda non contemnenda et Babyloniam miſſa ad Araxem fluuium, quem barbari Eras nominant, exercitum adducit. Mauricius haec audiens, Romanum militiae ducem conſtituit. Is vt in Colchidem peruenit (Lazicen vulgaris lingua mutata voce appellat) et cum antiſtite regionis conſilia communicauit, in Albaniam perrexit.

§. 11.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

Imp. CONSTANTINO *Monomacho.*

a. C. 1048.

11 PANCRATIVS [Iberiae regulus, a Liparita rebelle victus] per Phaſidem fluuium, Suanos et Colchos iter faciens, Trapezuntem peruenit. —

ge cum copiis barbaricis contra Suaniam (κατα Σεανιαν) *mittitur, repentinoque hoſtium aduentu deſidia ad ſedulitatem excitatur. Depraedationibus quippe maiorem in modum vexabatur, nec erat tolerabilis calamitas: quando et duce, a quo defenderetur, carebat, (quia Colchis tum praetorem non habebat) et tanquam orphana tutore quoque deſtituebatur, armis in oriente feruentibus ſcilicet.* reliqua vide *Tom. III.* in *Turcicis §. 27.*

β) THEOPHANES et ANASTASIVS: *Baram ea victoria* [de Turcis relata] *circa res bellicas magnum nomen adepto, et ad Araxem fluuium iam caſtra metato, certior factus Mauricius, Romanum, ducem inſtitutum, cum exercitu in Suaniam dirigit. Is vbi Lazicam deuenit, et ad Phaſidem amnem appulit, in Albaniam caſtra mouet,* et Baramem vincit.

10. THEOPHYLACTVS pag. 70. Theophan. Anaſt. ll. cc.

11. CEDRENVS T. II. pag. 770. Cfr. *Auaſgica §. 25, 26.*

MESCHI-

MESCHICA
E
PROCOPIO, MENANDRO, CONSTANTINO PORPH., CEDRENO ET ZONARA.
Ab a. ante C. N. 65 vſque ad a. C. 1045.

§. 1. Iberes ad Meſchicos montes pertinent.

§. 2. Meſchi Iberibus ſubiecti, Meſchorum ſedes, in agris et vineis colendis dexteritas.

§. 3. Legati Rom. e Turcis redeuntes ſibi ab Horomeſchis timent.

§. 4. Adranutzium clauis Miſchiorum.

§. 5. Liparita, pace cum Iberiae regulo facta, partem Meſchiae obtinet.

§. 1.

a. ante C. N. 65.

POMPEIVS — per gentes Caucaſi montis accolas Mithridatem 1
eſt perſecutus: quarum maximae ſunt Albani et Iberes: hi ad Meſchicos montes a) et Pontum pertinentes. —

1. ZONARAS T. I. p. 477. Locum integrum vide in *Alanicis §. 1.*
Conſtantinus Porph. de Them. p. 7. *Caeſarea metropolis* [Cappadociae], *a magno illo Caeſare Iulio ita nuncupata; quae antea vocabatur Mazaca, a Moſoch primo Cappadocum auctore.* De Moſocho et gentibus ab eo ortis vide *Genealogiam Gentium.*

a) ἐπὶ τὰ Μεχικὰ ὄρη

Imp. IVSTINIANO I.

§. 2.
Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 550. b)

2 A latere [Scymniae et Suaniae c)], proxime Iberiam Meſchi d), iam inde antiquitus Iberibus ſubditi, in montibus habitant, non aſperis nec ſterilibus, ſed omni fructuum genere feraciſſimis, accedente Meſchorum in colendis agris ac praeſertim vineis dexteritate. Montes celſiſſimi veſtiti nemoribus adituque difficillimi regioni huic imminent, et ad Caucaſios montes excurrunt; vltra quos ab oriente ſita Iberia, euadit ad Perſarmenios. Inter hos montes meat fluuius Phaſis, natus ex Caucaſo, ſeque in Pontum euoluit.

Imp. IVSTINO II.

§. 3.
Imp. IVSTINO II.

a. C. 569.

3 [LEGATI Romanorum e Turcis redeuntes] in Alaniam magna cum trepidatione, propterea quod metuebant gentem Horomoſchorum e), properarunt.

Imp. CONSTANTINO Porphyr.

§. 4.
Imp. CONSTANTINO *Porphyrogenneta.*

a. C. 911-956. f)

4 TERRITORIVM — Vrbis Adranutzii, ſiue Arzen, amplum et fertile, eſtque clauis Iberiae, Abaſgiae et Miſchiorum.

§. 5.

2. PROCOPIVS de B. G. p. 569.

b) Procop. de B. G. pag. 566. coll. de B. P. p. 170. Vid. *Abaſgica* §. 2. not. g.

c) Cfr. *Suanica* §. 4. not. d.

d) Μεσχοι.

3. MENANDER in Excerptis de Legatt. p. 109. Cfr. *Alanica* §. 21.

e) το Φυλον των Ορομοσχων. *gentem Moſchorum montanorum.*

4. CONSTANTIN. de Adm. Imp. p. 126. Cfr. *Iberica* §. 43.

f) Anni imperii Conſtantini.

§. 5.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

Imp. CONSTANTINO *Monomacho*

a. C. 1048.

[IMPERATOR Conſtantinus Monom. pacem Pancratium, Iberiae regulum, inter et Liparitam, qui contra eum rebellauerat, conciliauit, hac lege,] vt Pancratius omnem Iberiam atque Abaſgiam obtineat, Liparita autem parti Meſchiae per omnem vitam praeſit, ac Pancratium dominum regemque ſuum agnoſcat. 5

5. CEDRENVS T. II. p. 770. Cfr. *Abaſgica* §. 25, 26.

ZICCHICA.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. *Zicchiae ſitus. Zicchi olim Romanis ſubiecti, Procopii aetate liberi.*
§. 2. *Frigus ingens in Zicchia.*
§. 3. *Zicchi Thomae, contra Michaelem Balbum rebellantis, ſocii.*
§. 4. *Patzinacae imperatori Romano miniſterium praebent in Zicchia.*
§. 5. 6. *Zicchiae ſitus e Conſtantino Porph.*
§. 7. *Archiepiſcopi in Zicchia.*
§. 8. *Zicchi a Tataris ſubacti.*
§. 9. *Tatarorum mores, linguam, viuendi rationem et veſtitum aſſumunt, ſub ſignis eorum militant.*
§. 10. *Zicchiae archiepiſcopatus ad Metropolis dignitatem euehitur.*
§. 11. *Zicchi Temyr-Chanis ſocii.*

ZIC-

ZICCHICA
E
PROCOPIO, THEOPHANE, ANASTASIO, CONSTANTINO PORPH., CEDRENO, NICEPHORO GREGORA, PACHYMERE, ANONYMO BANDVRII, DVCA ET CODINO;
Ab a. C. 549 - 1400.

§. 1.

Imp. IVSTINIANO I.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 549, 550. a)

I [AD extremum Caucaſum] cum alias gentes multas ſedes habent, tum Alani atque Abaſgi, veteres Chriſtianorum amici: Zecchi b) praeterea, poſtque hos Hunni cognomento Sabiri. 1

FONTI Euxini littus Zecchi inſederunt: quibus regem olim dabat Romanus imperator: nunc Romanis nulla in re parent hi barbari. Ipſis ulterior eſt Sagidarum regio. 2

§. 2.

1. PROCOPIVS de B. P. p. 164.

a) Annum imperii Iuſtiniani XXIII. habet Procopius de B. P. p. 170.

b) Ζηχοι

2. Id. de B. G. p. 572.

c) Ζηκχοι. ita et infra ſcribitur.

Imp. CONSTANTINO *Cop.* a. 23. imp. Conſt.

§. 2.
Imp. CONSTANTINO *Copronymo.*

a. C. 763.

3 HOC anno *d)* — a menſis Octobris exordio frigus ingens — incubuit —: quod etiam in toto illo tractu, qui a Zecchia *e)* vsque ad Danubium, et Cuphem fluuium, et Danaſtrin, et Danaprin, et Necropylas reliquumque littus vsque ad Meſembriam et Mediam [Moeſiam] interiacet, obtinuit.

Imp. MICHAELE *Balbo.*

§. 3.
Imp. MICHAELE *Balbo.*

a. C. 821.

4 [THOMAS, quorundam ſententia barbarus genere *f)*, contra Michaelem imperatorem rebellans] manum — militum validam cum ipſe coëgit, tum ab Agarenis accepit, non ex noſtris modo vicinis conflatam, ſed etiam ex remotioribus, Aegyptiis, Indis, Perſis, Aſſyriis, Armeniis, Chaldaeis, Iberis, Zicchis *g)* et Cabiris.

Imp. CONSTANTINO *Porph.*

§. 4.
Imp. CONSTANTINO *Porphyrogenneta.*

a. C. 949.

5 PATZINACARVM gens altera Cherſonis parti conterminą eſt, quae etiam cum Cherſonitis negotiationem exercet, et tam ipſis, quam imperatori miniſterium praebent in Ruſſia, Chazaria, Zicchia *h)*, atque in omnibus iſtis poſitis regionibus, pactam videlicet mercedem a Cherſonitis accipientes —.

§. 5.

3. THEOPHANES p. 365.

d) Vide marg.

e) ἀπο Ζηκχιας. Anaſtaſius Biblioth. p. 148. *a Lycia.*

4. CEDRENVS T. II. p. 501.

f) *Slauum* fuiſſe Conſtantini Porph. Continuator ait, vid. *Tom. II. Slavica* §. 129.

g) Ζικχων. P. Goar in Notis Poſterioribus in Cedrenum p. 45. „Inter Sarmatas Aſiaticos Ζιγχους numerat Ptolemaeus Geogr. Lib. V. c. 9. —„.

5. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 57. Cfr. *Tom. III. Patzinacica* §. 12.

h) εις — την Ζιχιαν. ita et infra. De Zichia vide et Gyllium de Boſporo Thracio et infra §. 11. not. r.

a. C. 942.

Imp. CONSTANTINO Porph.

§. 5.

EST et Maeotidis paludis oſtium, quod *Burlic* i) cognominatur, et in Pontum defluit; vbi Boſporus eſt, cui oppoſita vrbs *Tamatarcha* k) nuncupata; praedictum autem oſtium eſt traiectu octodecim milliarium, et in medio octodecim milliarium inſula eſt magna et depreſſa, quae *Atech* l) nuncupatur. A Tamatarcha octodecim aut viginti milliaribus fluuius eſt *Vcruch* m) appellatus, qui Zichiam et Tamatarcha ſeparat. Ab Vcruch vsque *Nicopſin* flumen, in quo etiam vrbs eiusdem nominis habetur, Zichia eſt, ad ſpatium milliarium trecentorum: ſupra Zichiam *Papagia* n) regio iacet; ſupra Papagiam *Caſachia* o) ſupra Caſachiam mons Caucaſus, ſupra montem Caucaſum Alaniae regio. 6

Zichiae autem ora maritima inſulas habet, vnam magnam et tres paruas; intra quas et aliae ſunt inſulae a Zichis cultae habitataeque, puta *Turganerch* p) et *Tzarbagam* q), et praeterea alia quaedam, et ad portum fluminis alia, et ad *Pteleas* r) alia, in quam, Alanis inuadentibus, Zichi confugiunt. Quae vero 8
mari adiacet regio a complemento Zichiae, ſiue Nicopſis fluuii, vsque ad vrbem Soteriopolin, Abaſgia eſt, ſuntque milliaria trecenta.

§. 6.

SCIENDVM — eſt, extra vrbem Tamatarcha multos eſſe 7
fontes, qui bibentibus vlcera in ſummo ore excitent s); ſic quoque

6. Id. ibid. p. 113.

i) ςομιον το Βυρλικ.

k) Ταματαρχα. Ita in Mſſc. in Editis vero Ταμαρ ταρχα legi, monet Bandurius. In inſcriptione capitis eſt: μεχρι τȣ καςρȣ, τȣ Ματαρχα λεγομενȣ.

l) Ἀτεχ.

m) Οὐκρȣχ.

n) Παπαγια.

o) Κασαχια.

p) Τȣργανερχ.

q) Τζαρβαγαν.

r) Πτελεας.

7. CONSTANT. de Adm. Imp. p. 156.

s), πηγαι ὑπαρχȣσι, αἵτινες ... αναδιδȣσαι.

Imp. CONSTANTINVS *Porph.*

a. C. 949.

in Zichia *t)*, ad locum, qui *Page* dicitur *v)*, verſus Papagiam, vbi Zichi *x)* habitant, nouem fontes ſunt, 'qui vlcera in ſummo ore faciant *y)*: ſed non eundem colorem habet nouem horum fontium oleum *z)*; nam hoc rubrum eſt, illud flauum, iſtud ſubnigrum. In Zichia, in loco qui *Papagi a)* dicitur, cui vicinum eſt, quod *Sapaxi b)* appellatur, id eſt, *puluis*, ſcaturigo eſt, quae vlcera in ſummo ore excitet *c)*; exſtatque altera etiam ibidem ſcaturigo, eiusdem efficaciae in agro nuncupato *Chamuch d)*, qui a Chamuch auctore ſuo nomen habet. Diſtant vero loca haec a mari ſpatio quod vno quis die proprio equo conficere poſſet.

In *Derzenes* quoque themate, 'prope pagum *Sapicii* dictum et alterum Epiſcopii nuncupatum, itidem fons eſt vlcus excitans *f)*, vt et in themate *Tziliapert g)*, in loco, qui eſt pagi *Srechiabarax h)*.

§. 7.

g [DE autocephalis vel independentibus archiepiſcopis ordine] XXIVtus in eparchia Zechiae *i)* eſt Cherſonis archiepiſcopus. XXVtus in eparchia Zechiae eſt Boſpori archiepiſcopus. XXVItus *k)* in eparchia eiusdem eſt Nicopſis *l)* archiepiſcopus.

§. 8.

t) ἐν Ζηχιᾳ, ita et infra.

v) προς τον τοπον της Παγης.

x) Ζηχοι.

y) ἀφθαν ἀναδιδωσι.

z) τα ἐλαια. Hoc, in ſuperioribus Ναφθα legendum eſſe, euincere videtur.

a) Παπαγι.

b) Σαπαξ, „ita in MS. Cod. eſſe, editos habere Ζαπαξ, Bandurius monet.

c) ἀφθαν ἀναδιδωσι.

d) Χαμȣχ.

e) πλησιον τȣ χωριȣ τȣ Σαπικιȣ. ita e MS. Cod. pro τȣσαπικȣ reſtituit Bandurius.

f) Vt ſupra.

g) Τζιλιαπερτ.

h) το Σρεχιαβαραξ.

g. CONSTANT. de Cerim, A. B. T. II. p. 459. Codin. in Notit. Graec. Epiſc. p. 339.

i) Ζηχιας. ita et infra. Codin. Ζιχιας.

k) Codinus, eos ordine LVIII. LIX. LX. fuiſſe ait. Caeterum eadem repetit Codinus p. 367.

l) Vide ſupra §. 6.

§. 8.

Imp. IOANNE *Duca.*

a. C. 1222-1233.

Imp. IOANNE Duca.

[ALTER Sitziſchanis Tatarorum principis filius Telepugas, poſt patris obitum] — Tanais fontibus ſuperatis, impetu aduerſus Europaeas gentes deſcendit: quae multae ac variae fuerunt. — quae — Maeotidis confinia et Ponti oram accolebant, Zicchi m) et Abaſgi, Gotthi et Hamaxobii, Tauroſcythae et Boryſthenitae erant, —. 9

§. 9.

Imp. MICHAELE *Palaeologo.*

a. C. 1271.

Imp. MICHAELE Pal.

[TATARI Noga duce in Boreales Euxino gentes eum impetum feciſſent; eas facile ſubegerunt.] Proceſſu deinde temporis miſcentes ſe ipſis, qui mediterranea illic incolunt, Alani videlicet, Zicchi, Gotthi et Rhoſſi — mores paulatim ipſorum didicerunt, et cum vitae vſu linguam etiam ac veſtitum eorum vſurpantes, in militiae quoque conſortium aſſumti ſunt —. 10

§. 10.

Imp. ANDRONICO *Seniore.*

a. C. 1283-1328. n)

Imp. ANDRONICO Sen.

ZICCHIA o), cum archiepiſcopatus eſſet, ad metropolitani honorem euecta eſt p), tenuitque locum XCVII. 11

[Ex archiepiſcopo metropolita factus eſt] Metrochorum q) [archiepiſcopus] qui etiam Zecchiae appellatur. 12

Ii 2 §. 11.

9. NICEPHORVS GREGORAS T. I. p. 20, 21. Cfr. *Tom. III. Tatarica §. 5, 6.*

m) Ζικχοι. ita et loco ſequente Pachymeres.

10. PACHYMERES T. I. p. 235, 236. Cfr. *Tatarica §. 39, 40.*

11. ANONYMVS in Expoſit. Noua Andron. {Bandur. Imper. Orient. P. III. p. 235.] Codin. Notit. Graec. Epiſc. p. 403.

n) Anni imperii Andronici Sen.

o) Ζηκχια.

p) ἐτιμηθη εις μητροπολιν.

12. CODINVS Notit. Gr. Epiſc. p. 408.

q) Μετραχων [marg. Ματρ.] ὁς και Ζυκχιας λεγεται. in marg. „Regg. ὁ Γαρθιας.

Imp. EMANVELE *Pal.*

§. III.

Imp. EMANVELE *Palaeologo.*

a. C. 1400.

13 TEMYR Chan [bello aduerſus Baiazitem Sultanum ſuſcepto] ineunte vere ex Perſia verſus Tanain mouet, collectoque Tauroſcytharum, Zynchorum r) et Abaſgorum ingenti numero — in Armeniam — acceſſit.

13. DVCAS p. 33. Cfr. *Tatarica* §. 157. in Varietate narrationis.

r) Ζυνχȣς.

Iſmaël Bullialdus in Notis ad Ducam p. 231, 232. „Zinchi populi ſunt ad Euxinum Pontum, *Sindi* alias dicti. Plinius lib. 6. cap. 7. *A Cimmerio accolunt Maeotici, Vali, Serbi, Archi, Zingi, Pſeſii.* Qui *Zyngi* [*Zingi*] Plinio, ii *Zynchi* ſunt, in peninſula Corocondama ſiti. *Sindi* et *Zinchi* iidem ſunt Euſtathio ad Περιηγησεως Διονυσιȣ hunc verſum: Σινδοι, Κιμμεριοι τε και οἱ πελας Ευξινοιο, ὁτι Σαυροματαις ἐπεχȣσι οἱ Σινδοι, οἱ και Ζιγχοι λεγομενοι κατα τινας. *Sauromatis ſuccedunt Sindi, qui apud quasdam Zinchi appellantur.* Regio Zynchorum Ζυνχια appellatur in Biblioth. Regiae MS. libro, in formulis ſubſcriptionum et inſcriptionum epiſtolarum patriarchae CPleos: et habetur inter metropolitas, quibus ſcribit patriarcha, ὁ Ματραχων ὁς και Ζηκχιας [Neſcio an ad locum Codini §. 10. allatum reſpiciat Bullialdus]„.

IBERICA

IBERICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

SVMMARIVM DE IBERIBVS.

Nomen, Genus et Sedes Iberum.

QVI eodem nomine ſemper et a Scriptoribus Byzantinis omnibus appellantur Iberes (Ἴβηρες), vnde genus ducant, nullus iſtorum ſcriptorum prodidit. Ex interpretatione quidem Clauſeri, qui Chalcocondylam Latino habitu induit, eosdem cum Alanis fuiſſe colligas. ſed parum eo loco auctorem ſuum interpres intellexiſſe videtur.

Sedes Iberum licet antiquiſſimis iam temporibus inter Pontum Euxinum et Caſpium mare Caucaſo a meridie fuerint, non iisdem tamen ſemper terminis circumſcriptae fuiſſe videntur. Anno enim ante C. N. 65. a Caucaſo vsque ad Meſchicos montes et Pontum Euxinum pertinebant. Circa a. C. 521. et poſtera quoque aetate a Septemtrionibus portis Caſpiis, ab occaſu Lazis, quorum regio Cotaeſium et caſtella Scanda et Sarapanis in finibus Iberiae ſita memorantur, ab ortu populis Perſicae ditioni ſubiectis oppoſitae fuerunt. Metropolis gentis iam tunc *Tiphlis* vocabatur.

Aetate Conſtantini Porphyrogennetae, Leonis Philoſ. filii, a. C. 911-959. praeter terram ſupremi principis, qui a temporibus

bus dicti Leonis inde ab imperatoribus Conſtantinopolitanis Curopalatae titulo inſigniebatur, quatuor fuerunt praefecturae, *Beriaſach*, puta, *Carnatae*, *Cuel* et *Atzara*, quarum vltima ad fluuium eiusdem nominis et fines Romanorum ſita fuit. Vrbes memorantur *Adranutzium* ſeu *Arzen*, clauis Iberiae, Meſchiae et Abaſgiae [a]), *Cetzeum*, quae vrbs non longe aberat Theodoſiopoli, et *Tyrocaſtrum*. Tunc et *Phaſianes* pars, in ſeptemtrionali ripa fluminis Phaſidis, Erax etiam dicti, et a Lazico, vt videtur, diuerſi, ſita Iberiae acceſſit. Acampſe et Murgule, Romanae ditionis terrae, Iberiae finitimae fuerunt.

Sub Conſtantino Monomacho de *Oſurtru* planitie quadam in Iberia, de *Capetro* et *Comio* caſtellis mentio incidit.

Chalcocondylas de Iberiae ſitu haec fere memoriae prodidit: Iberia Colchidi ſeu Lazicae finitima eſt. A loco *Bathy* dicto et a Phaſide fluuio vſque ad Chaltzichi praefecturae ſunt *Gorguri*, *Corii*, *Cachetii* et *Typhliſii*, Samachiae finitimae. hanc Turci tenent, praeter vrbem Cachetii maritimi et *Sebaſtopolin Minceliorum*, quae *Dadiano* paret, *Mamiam*, *Samantaulam*, *Guriam* et alias maritimas vrbes [b]).

Iberum Hiſtoria.

IBERES, qui, ab antiquiſſimis temporibus fortitudinis gloria praeſtantes ac liberi, neque Perſarum neque Macedonum armis ceſſerunt, anno ante C. N. 65. a victore Romanorum exercitu Pompeio M. duce debellati ſunt: iisque Tiberio et Claudio imperantibus paruerunt. Poſtero vero tempore Perſarum iugum ſubiiſſe videntur. pace enim Perſas inter et Romanos imperante Dio-

a) Locum, ex quo haec deſumta ſunt, vid. §. 43. caeterum neſcio, an quae hic Abaſgia vocatur, ſimul Lazicam complexa ſit. Abaſgia enim proprie ſic dicta Lazicae verſus ſeptemtriones oppoſita erat; Adranutzium vero Lazicae verſus meridiem finitimum fuiſſe, credibile eſt. neque ideo clauis Abaſgiae proprie dictae, quam inter et Adranutzium Lazica interiacebat, commode dici potuiſſet.

b) Ipſum Chalcocondylae locum, vid. §. 85. Graeca ibi mira obſcuritate laborant, eaque neque interpres intellexiſſe videtur, neque me ſatis intelligere fateor.

Diocletiano a. C. 297. facta, vt Iberum reges ab imperatore Romano regni inſignia acciperent, cautum eſt.

Conſtantini M. aetate, miraculis a muliere Chriſtiana editis moti, relicto idolorum cultu, Chriſto nomen dediſſe memorantur. Attamen vel non gentem vniuerſam tunc temporis ſanctiſſimam religionem amplexam eſſe, vel ab ea rurſus defeciſſe, ex eo credibile eſt, quod circa a. C. 432. multos eorum, Simeonis illius Stylitae admiratione ductos, ſacro fonte luſtratos eſſe legimus.

Leone I imperatore cum Lazis bellum habuerunt Iberes, a quo Saragurorum et Acatirorum irruptione, qui tunc terram eorum vaſtarunt, auocati eſſe videntur.

Sexaginta circiter annis poſt a. C. 521. cum Cauades, Perſarum rex, cui tunc Iberes parebant, eos relicto veri Dei cultu Perſarum ſuperſtitionem amplecti iuberet, GVRGENES rex fidem Iuſtini Auguſti implorauit. Hic ſtatim ſuorum quendam Boſporum cum ingenti pecunia miſit, vt collectis ibi Hunnorum auxiliis Iberibus ſe adiungeret. qui cum inde re infecta rediiſſet, imperator Petrum ducem cum parua Hunnorum, aliorum credo, manu in Lazicam ire iuſſit. Accedente interea numeroſo Perſarum exercitu, Gurgenes, ſibi ad impetum eorum ſuſtinendum haud idoneas adeſſe copias animaduertens, cum vxore, liberis, fratribus omnique Iberum nobilitate in Lazicam conceſſit. vbi cum, locorum difficultate munitus, Perſis aliquamdiu reſtitiſſet, cum comitibus Byzantium abiit. Pace a. C. 532. Choſroën inter et Iuſtinianum, quorum ille Perſis hic Romanis imperabat, conciliata, Iberibus, pacis lege, liberum relinquebatur, vtrum in patriam redire, an in terra Romana remanere vellent. qua libertate quisque, prout ipſi commodum videbatur, vſus eſt. Duobus annis poſt ZAMNARSVS, Iberum rex, CPlin venit, et foedere cum Iuſtiniano percuſſo, donis atque honoribus auctus in patriam reuertit. Caeterum, in defectionis ſupra dictae poenam, Perſae iis regem ſibi creandi poteſtatem ademerunt, et, vt eosdem facilius in officio continerent, Lazicam imperio ſuo adiungere maxime anniſi ſunt.

Et hoc ſtatu res Ibericae ad exitum vſque Iuſtiniani Auguſti manſiſſe videntur. At Iuſtino II. et Tiberio II. imperantibus Iberia a Romanis tenebatur. Perſaeque cum de pace cum Tiberio agerent, eam alia ſe daturos conditione negarunt, quam ſi

Romani Iberia cederent: qui hac tandem lege id ſe facturos promiſerunt, vt vrbem Daran viciſſim acciperent. Haec vero res quem tandem exitum habuerit, non prodiderunt ſcriptores Byzantini.

Sub Heraclii Aug. imperio Iberum alii, quorum tunc princeps fuit BARSAMOESES, Perſis, alii Romanis ſubiecti fuerunt. Sed rebus ab illo imperatore contra Perſas fortiſſime geſtis, Iberes etiam multas Perſarum vrbes occuparunt.

Ab anno C. 627. vſque ad a. 889. rara admodum eſt Iberum memoria. eoque temporis ſpatio nunc Saracenis et Romanis ſimul, nunc his ſolis paruerunt; a Turcis etiam bello petiti ſunt. Leo Philoſophus, qui a. C. 889. ſuſcepit imperium, ADRANESEN, ASOTII, Iberum principis, filium, curopalatae dignitate auxit, quo titulo ex eo tempore ſupremi Iberum principes, beneficio imperatorum Romanorum, vſi ſunt. Idem Leo Aug. eiusque filius Conſtantinus Porphyrogenneta et Romanus Lacapenus Saracenos Phaſiane et vrbibus in ea ſitis Abnico, Mantziciert et Theodoſiopoli inprimis pellere ſaepius conati ſunt. Ideoque ab Iberibus contendebant, vt in Cetzeum vrbem Romanum reciperent praeſidium, ne Theodoſiopolitanis inde commeatus ſubueheretur. Id tamen nullo modo ab Iberibus impetrare potuerunt, quippe qui cum vrbium iſtarum incolis amicitiam colerent. Regione vero illa tandem Romanorum armis ſubacta, Iberes eam ſibi tradi poſtularunt. At id ſolum impetrarunt, vt quae in ſeptemtrionali Phaſidis ſeu Erax fluuii ripa ſita eſſent, ipſorum iuri cederent, reliqua Romanae ditionis eſſent. His etiam temporibus inter Iberiae principes poſt *Curcenii* magiſtri, qui vnus illorum fuit, obitum varia orta ſunt diſſidia, quae tandem, imperatore Romano eius rei arbitro, compoſita ſunt.

Nicephoro Phocae a. C. 964. Iberes in Cilicia militarunt. Baſilio Porphyrogennetae a. C. 976. rex eorum DAVID contra Bardam Sclerum auxilia ſubmiſit, eumque a. C. 989. heredem inſtituit; fratri ſuo *Georgio* interiori Iberia aſſignata.

Conſtantino Monomacho imperatore a. C. 1048. PANCRATIVS, Iberum regulus, a *Liparita*, viro potente, cuius vxorem violauerat, bello petitus ac proelio ſuperatus in interiorem Auaſgiam, quae tunc et ipſa Iberibus parebat, compulſus eſt. quos inter tandem, Conſtantini Monomachi auctoritate, his legibus pax

stitu-

reſtituta eſt, ut Pancratius omnem Iberiam atque Anaſgiam obtineret, Liparita vero Meſchiae parti praeeſſet, et Pancratium dominum agnoſceret. Idem imperator in bellis, quae cum Cacicio, Anii principe, et Turcis gerebat, Iberum auxiliis adiutus eſt, quibus deinde, quinquaginta millium numero, exauctoratis, magna, militum loco, vectigalia ex Iberia collegit.

Poſt id vero tempus Iberia Turcorum incurſionibus patuit, donec tandem a Scythis [Tataris, puta] facta eſt tributaria.

Reges et Viri inter Iberes illuſtres.

MITHRIDATES et poſt eum COTES (Κοτης) frater, reges Iberiae a. C. 20-54.

BACCVRIVS rex (Βακκυριος) a. C. 325.

DAVID rex, et *Spandiates* (Σπανδιατης) frater Hieroſolymis in Iberiam veniſſe feruntur.

PANCRATIVS.

ASOTIVS.

ADRANASE (Αδραναση) qui a Leone Philoſ. a. C. 889 —. curopalata appellatus eſt.

GVRGENES, (Γυργενης) cum ſuis, Perſarum metu, ad Iuſtinum I. fugit a. C. 521-527. cuius frater *Peranius* (Περανιος).

ZAMANARSVS (Ζαμαναρσος) rex a. C. 534.

Phazas (Φαζας) in Italia contra Gothos ſtrenue pugnat, a. C. 547.

BARSAMOSES (Βαρσαμωσης) Iberum, Perſis ſubiectorum, princeps, a. C. 627. a Romanis in proelio capitur.

Zurbaneles Azatus (Ζυρβανελη ὁ Αζατος. quae poſterior vox lingua Armenica *ambidexter* ſignificare dicitur), Adranaſae protoſpatharius, a. C. 945-956.

Theudatus (Θευδατος) patricius, cuius filius *Tzitzicius* (Τζιτζικιος) Doroſtolo praefectus a. C. 1016.

Georgius et *Baraſbatze* (Βαρασβατζε), Theudati patrueles, a. C. 1028. ob coniurationem contra Romanum Argyrum factam verberati. poſterior, vel alius eiusdem nominis a. C. 1038. Edeſſam ſeruat.

PANCRATIVS, rex a. C. 1045.

Horatius Liparites; cuius filius *Liparites* contra Pancratium rebellat, partem Meſchiae obtinet a. C. 1048.

Pharaſmanes Apocapes (Φαρασμανης Αποκαπης) protobueſtiarius.

ALEXANDER, rex, cuius filia Saeculo XIV. Ioanni Trapezuntino nubit.

Genea-

Genealogia regum Iberiae ex Conſtantino Porphyrogenneta.

SYMBATIVS (Συμβατιος)

DAVID		PANCRATIVS	*Mampalis* (Μαμπαλις) i. e. *Sanctiſſimus.*
Symbatius, vxor filia Pancratii.			
Aſotius ſ. *Ciſcaſes* (Ασωτιος, Κισκασης), vxor, Georgii Auaſgorum regis ſoror.		*Adranaſer* (Αδρανασερ).	*Curcenius* (Κερκενιος); vxor, filia Aſotii Ciſcaſe.
filia, Curcenio magiſtro nupta.			
Aſotius.	*Pancratius.*	*Dauid.* a. C. 976. Baſilium Porph. heredem inſtituit.	*Georgius.*

Scriptores de Iberibus.

RES Iberum enarrarunt Priſcus, Petrus Patricius, Procopius, Agathias, Theophanes Byzantius, Menander, Theophylactus Simocatta, Auctor Chronici Paſchalis, Georgius Syncellus, Theophanes Iſaacius, Anaſtaſius Bibliothecarius, Continuator Theophanis, Georgius Monachus, Conſtantinus Porphyrogenneta, Cedrenus, Zonaras, Cinnamus, Pachymeres, Nicephorus Gregoras, Glycas et Chalcocondylas.

Antiquiſſima gentis memoria; de Iberibus a Pompeio M. victis, apud Zonaram et Syncellum eſt. Sub Tiberio, Claudio et Diocletiano eorum Petrus Patricius meminit. De eorum ad religionem Chriſtianam conuerſione, primum Conſtantino M., deinde Theodoſio II. imperatore facta, Theophanes et Cedrenus memoriae prodiderunt. Res ſub Leone I. geſtas Priſcus perſequitur. De Gurgene rege in fidem Iuſtini I. concedente apud Me-

Menandrum et Theophanem Byzantium, de rebus eorum Iuſtiniano I. imperante geſtis apud Procopium, Agathiam, Menandrum, Theophanem Iſaacium, Anaſtaſium et Cedrenum relatum legimus. Romanorum et Perſarum de Iberia controuerſiam, rerum Ibericarum ſub Heraclio ſtatum Theophanes, Anaſtaſius et Conſtantinus Porph. breuiter attingunt. Ab a. C. 85. vſque ad a. C. 821. ſparſa quaedam et pauca de rebus a Saracenis, Turcis et Romanis in Iberia geſtis apud Theophanem, Anaſtaſium et Zonaram occurrunt. Genus regum Ibericorum, genealogiam, et domeſticas diſcordias et alia quaedam imperantibus Leone Philoſopho, Conſtantino Porph. et Romano Lacap. geſta Conſtantinus Porph. enarrauit; ſemel Iberum ea tempeſtate Theophanis Continuator et Georgius Monachus meminerunt. Romanorum imperantibus Nicephoro Phoca et Baſilio Porph. in bellis ſocios fuiſſe Iberes, Cedrenus et Zonaras auctores ſunt. Sub Romano Argyro et Michaele Paphl. hominum Ibericorum Cedrenus memoriam conſeruauit. Bellum a Conſtantino Monomacho cum Anii principe geſtum, et quae Iberum in eo partes fuerint, Cedrenus narrat. Idem bellum domeſticum Pancratii et Liparitae, et externum cum Turcis geſtum fuſe perſequitur. Ibericum exercitum a Conſtantino Monom. exauctoratum et loco militum vectigalia Iberibus imperata eſſe, Glycas tradit. Iberum ſub Conſtantino Duca, et Romano Diogene Ioannes Scylitzes, ſub Michaele Duca Bryennius, ſub Emanuele Comn. Cinnamus breuiſſime meminerunt. Iberes a Tataris ſubactos eſſe, Nicephorus Greg. et Chalcocondylas referunt. Cazanem Tatarorum Chanum Iberibus in bello ſociis vſum Pachymeres auctor eſt. Chalcocondylas res Trapezunticas enarrans, Iberum bis meminit. De ſitu denique Iberiae varia apud Procopium, Auctorem Chronici Paſchalis et Chalcocondylam leguntur.

INDEX
Capitum et Paragraphorum.

CAPVT I. *Antiquiſſima Iberorum memoria, ſeu res eorum geſtae ab anno ante C. N. 65. vſque ad a. p. C. N. 461.*

§. 1. *Iberi, Caucaſi accolae, ad Meſchicos montes et Pontum pertinentes, gens bellicoſiſſima, a Pompeio M. ſuperantur.*

§. 2. *Iberorum principes a Pompeio in triumpho ducti.*

§. 3. *Mithridates, Iberorum rex, vt Phrahates Parthorum regno eo facilius potiretur, in Armeniam irrumpere a Tiberio Caeſare iubetur.*

§. 4. *Mithridates, res nouas moliens, fratrem Cotyn Romam mittit, qui fratris conſilia enuncians, a Claudio in locum fratris rex Iberiae conſtituitur.*

§. 5. *Galerius et Diocletianus de pace cum Perſis agentes, vt rex Iberiae a Romanis regni inſignia accipiat, poſtulant.*

§. 6. *Iberi miraculis a muliere Chriſtiana patratis adducti fidem Chriſtianam amplectuntur; rex Bacurius.*

§. 7. *Iberorum multi ad Simeonem Stylitem veniunt, Chriſtiani fiunt.*

§. 8. *Iberorum reges ſe a Dauide Iud. rege genus ducere, gloriantur; qui et quando Hieroſolymis commigrarint.*

§. 9. *Saraguri et Acatiri Iberiam et Armeniam imperante Leone I. vaſtant.*

§. 10. *Lazi impetrata a Leone contra Iberos auxilia remittunt.*

CAP. II.

CAPVT II. *Iberorum ſub Gurgene rege ad Romanos a Perſis defectio; variae ob eam rem motae Romanis a Perſis controuerſiae; Iberi nunc Perſarum, nunc Romanorum in bellis ſocii; ab a. C. 521-627.*

§ 11. *Iberorum ſedes, in religione Chriſtiana conſtantia; Cabades eos ad Perſarum ſacra vult adigere, et mortuos tumulare vetat.*

§ 12. *Gurgenes cum gente ſua in fidem Iuſtiniani concedit; Perſis irruentibus reſiſtendo impar, in Lazicam indeque cum uxore, liberis et nobiliſſimis gentis Byzantium fugit.*

§ 13. *Pace Perſas inter et Romanos reſtituta, Iberorum alii Byzantii manent, alii in patriam redeunt.*

§. 14. *Zamanarſus Iberorum rex cum uxore et aulicis CPlin venit; a Iuſtiniano in ſocietatem admiſſus et donis cumulatus reuertitur.*

§. 15. *Lazica Perſis ad Iberos, qui ipſis inuiti parebant, in officio continendos idonea.*

§. 16. *Phazas cum Iberorum manu Romanis in Italia militans, fortiter pugnat, a Gothis cum ſuis occiditur.*

§. 17. *Ruſticus caedem Gubazis Lazorum regis hoc inter alia excuſat, quod is rerum a Romanis parum proſpere geſtarum nuncios in Iberiam, Alaniam cet. miſerit.*

§. 18. *Miſimiani ob Soterichi caedem ſibi a Romanis timentes, ad Perſarum ducem de defectione legatos in Iberiam mittunt.*

§. 19. *Perſae Miſimianis auxilio veniunt, bruma inualeſcente in Iberiam redeunt,*

§. 20. *Zichus Perſa Petro Iuſtiniani I. legato, Suaniam repetenti, ne, ea conceſſa, de Iberia quoque controuerſiam moueant, verendum, reſpondet.*

§. 21-23. *Perſae cum legatis Tiberii de pace agentes Perſarmeniam, Iberiam, et defectionis auctores ſibi dedi poſtulant.*

§. 24

ſ. 24. *Iberi, Lazi et Auaſgi, Romanorum ſocii cum Heraclio Aug. in Perſiam irrumpere recuſant.*

ſ. 25. *Proelio cum Perſis commiſſo, Iberorum princeps viuus in Heraclii poteſtatem venit.*

ſ. 26. *Iberi, metu Heraclii magis quam viribus ſuis, plures Perſarum vrbes ſubiugant.*

CAPVT III. *Iberia a Saracenis, Romanis et Turcis infeſtata; res Iberorum geſtae tempore Leonis Philoſophii et filii eius Conſtantini Porph. ab a. C. 685 - 949.*

ſ. 27. *Abimelech Saracenorum princeps et Iuſtinianus II. Aug. Iberiam vectigalem habent.*

ſ. 28. *Iuſtinianus, Saracenis per Leontium occiſis, Iberiam ſibi ſubiicit.*

ſ. 29. *Alanos ad bellum Iberis inferendum ſollicitat.*

ſ. 30. *Turci in Iberiam irruentes, ibi cum Arabibus proelio congrediuntur.*

ſ. 31. *Iberi Thomae in Michaelem Balbum rebellantis ſocii.*

ſ. 32. *Adraneſe, Iberorum principis filius, curopalatae dignitate a Leone Philoſ. ornatur.*

ſ. 33. *Leo miſſo exercitu Phaſianem, Saracenis ſubiectam, vaſtat.*

ſ. 34. 35. *Romani Phaſianem, Romano Lacap. imperante, vaſtant; Iberos, vt Cetzeum, ne inde Theodoſiopoli, Saracenorum vrbi, commeatus adueheretur, dedant, fruſtra hortantur.*

ſ. 36-38. *Iberi Phaſianem et vrbem Abnicum ſibi a Conſtantino Porph. dedi poſtulant, id nullo iure fieri, oſtenditur.*

ſ. 39. *Iberorum princeps Romano Lacap. et Conſtantino Porph. impp., Conſtantinopolin venit, ibique benigne exceptus domum reuertitur.*

ſ. 40-42. *Genealogia principum Iberiae.*

ſ. 43.

ſ. 43-49. Adramutzium ſiue Arzen urbs, Aſotio ſiue Ciſcaſe dedente, in Romanorum poteſtatem venit, reliquis Iberiae principibus ſi minus factum, facti certe rationem improbantibus.

ſ. 50. Litterarum ab imperatore CPlitano ad Iberiae curopalaten, quatuor reliquos praefectos et catholicon Iberiae datarum inſcriptio.

CAPVT IV. *Iberi Romanorum in bellis ſocii; bellum inter Conſtantinum Monomachum et Anii principem, Iberorumque in eo partes; domeſticum Pancratii cum Liparite Ibero bellum; iteratae Turcorum in Iberiam irruptiones; Iberi Tataris ſubiecti; ab a. C. 964-1306.*

ſ. 51. Iberi imperatori Nicephoro Phocae in Cilicia militant.

ſ. 52. Bardas Phocas a Barda Sclera rebelle proelio victus in Iberiam abit, ibique a Dauide principe impetratis auxiliis Bardam Sclerum ad Halyn vincit.

ſ. 53. Baſilius Porph. Iberiam ſibi a Dauide principe hereditate relictam occupat, et cum fratre eius Georgio foedus iungit.

ſ. 54. Tzitzicius, Theudati Iberi patricii filius, Doroſtolo praefectus.

ſ. 55. Georgius et Baraſbatzes, patrueles Theudati conſpirationis aduerſus Romanum Argyrum rei verberantur

ſ. 56. Baraſbatzes Iberus Edeſſae praefectus, urbem ab inſidiis Saracenorum ſeruat.

ſ. 57-61. Bellum Anii principi a Conſtantino Monomacho illatum, Iberi Romanorum in eo bello ſocii.

ſ. 62. Pancratius, Iberiae regulus, a Liparite, ob violatam eius uxorem bello petitur; pax inter eos auctoritate Conſtantini Monom. reſtituta.

§. 63-67. Turci in Baaſpracaniam irruptionem faciunt, Romani cum Iberis duce Liparite eos adorti vincunt: captus Liparites et ad Sultanum adductus, ab eo dimittitur.

§. 68. Sultanus in Iberiam irrumpit, ad Comium progreſſus, incolis ſe munitis caſtellis includentibus, in Baaſpracaniam redit.

§. 69. Sultanus conſobrinum Cutlumus in Iberiam ſecutus, omnia vaſtat; Francorum et Varangorum exercitu in ipſum mouente, Tabrezium abit.

§. 70. Conſtantinus Monom. loco militum Iberis immenſa vectigalia imperat.

§. 71. Iberia Turcorum incurſionibus deſolata.

§. 72. Romanus Diogenes Turcis et Saracenis ad Hierapolin victis, hic arcem aedificare ſtatuit, Phareſmane Ibero huic rei praefecto.

§. 73. Iberia Neſtorii et Acephalorum haereſi infecta.

§. 74. Romanus Diogenes Turcos petens, in Iberiam contendit, et Theodoſiopolin venit.

§. 75. Romanus Diogenes a Sultano e captiuitate dimiſſus, Turcis comitantibus Theodoſiopolin et per vicos Ibericos Coloniam venit.

§. 76. Michael Ducas Iberorum principis filiam in matrimonio habet.

§. 77. Iberi in bello cum Siculis imp. Emanuele I. Comn. rem ſtrenue gerunt.

§. 78. Cazanes Tatar. Chanus Iberis, ob fortitudinem et mores inculpatos maxime in bellis vtitur, in gratiam eorum Arabum Sultanum bello petit, et Hieroſolyma capere, ſed irrito conatu, nititur.

§. 79. Ioannes Comn. Trapezuntini imperatoris Alexii Comneni filius a ſuis in Iberiam relegatus ibi Alexandri regis filiam ducit.

§. 80. Zyches cum Turcis Trapezuntem obſidet; omnes magiſtratus inde ſe in Iberiam proripiunt.

CAP. V.

CAPVT V. *De ſitu Iberiae miſcellanea quaedam.*

§. 81. Porta Caſpia eſt, quam in exitu faucium, quae ſtadiis L. in longitudinem patent vltra Iberiam, natura molita eſt.

§. 82. In regionem Dubios ex India, proximaque Iberia, Perſide et Romano imperio merces important.

§. 83. Boas fluuius, in Armenia ortus, ad Iberiae et Caucaſi extremum limitem facile ſuperabilis, ibi multum increſcens Phaſidis nomen accipit.

§. 84. Viam, quae ex Iberia ad Colchos ducit, antea etiam viro expedito inſuperabilem, ita complanarunt Perſae, vt facile elephanti per eam tranſire poſſent.

§. 85. Fines Iberiae, vrbes; genus Iberorum incertum, religio Chriſtiana.

§. 86. Iberia Scythis [Tataris] ſtipendiaria.

IBERICORVM [a]

CAPVT I.

Antiquiſſima Iberorum memoria, ſeu res eorum geſtae, ab anno ante C. N. 65, vſque ad a. p. C. N. 461.

§. 1.

Anno ante C. N. 65.

1 [Pompeivs M. Tigrane Armeno in deditionem accepto] per gentes Caucaſi montis accolas Mithridatem eſt perſecutus. quarum maximae ſunt Albani et Iberes [b]: hi ad Meſchicos montes et Pontum pertinentes, illi verſus ortum et mare Caſpium habitantes. —

"Albanorum regi pace data, Pompeius" contra Iberes eſt profectus, Albanis bellicoſiores: qui neque Perſis, neque Medis ceſſe-

a) Ad Iberorum Caucaſi accolarum, non Hiſpanorum, qui et ipſi cum ab aliis, tum a Byzantinis ſcriptoribus Iberi appellantur, hiſtoriam excerpta haec pertinere, lectores vel me non monente intelligunt.

1. ZONARAS T. I. p. 477, 478. Cfr. *Alanica* §. 1.

b) Ἴβηρες. De Iberorum gente a Iapheto orta vide *Genealogiam gentium ex Scriptt. Byzantt.*

Anno ante C. N. 65.

ceſſerant, et Macedonum quoque dominatum effugerant, Alexandro celeriter ex Hyrcania digreſſo. Sed et his magno proelio ſuperatis c), multos occidit, multos cepit d). —

§. 2.

a. C. N. 59.

2 [POMPEIVS, rebus in Aſia compoſitis] Romam contendit. Victos autem reges ſecum ducebat Pharnacem, Mithridatis filium, — Lazorum reges, principes Iberorum viginti et Ariſtobulum denique Iudaeorum regem.

§. 3.

Imp. TIBERIO.

a. C. 20. f)

Imp. TIBERIO.

3 [TIBERIVS cum Parthis, rogantibus, vt regem ipſis ex obſidibus daret, Phrahatem, eoque mortuo Tiridatem miſiſſet: is] quo facilius regnum capeſſeret, ſcripſit MITHRIDATI, Iberorum regi g), vt in Armeniam deſcenderet, quo ſe Artabanus conferret, ſuppetias filio laturus. Et Tiridates quidem, qua coeperat, pergens, regnum obtinuit. —

Sub

Caligula nulla fit Iberorum mentio.

c) Horum breuiſſime meminit Georg. Syncellus p. 297. quem locum in *Alanicis* §. 2. not. c. attuli.

d) Reliqua vid. in *Alanicis* §. 2.

2. GEORG. SYNCELL. p. 299.

e) Inter gentes, de quibus Pompeius Romam redux triumphauit, Iberos etiam memorat Zonaras T. I. p. 479. Vid. *Lazica* §. 4.

3. PETRVS PATRICIVS in Excerptis de Legatt. p. 23.

f) Hoc anno, vel ſecundum Caluiſium a. C. 16. Vonones Phrahatae IV. filius ab Artabano regno exutus eſt. Contra quem Tiberius Tiridatem miſit, qui a. C. 37. et ipſe ab Artabano eiectus eſt.

g) Ponti rex fuit, vnde a Romanis pulſus ad Cotyn, Thraciae regem, cui mater ipſius nupſerat, fugit. Tandem a Claudio regnum Boſporanum obtinuit a. C. 44. quo poſtea, Romanis volentibus, Cotys, Tiridate pulſo, potitus eſt.

Imp. CLAVDIO.

§. 4.

Imp. CLAVDIO.

a. C. 54.

4 MITHRIDATES, Iberorum rex, nouas res tentauit, et ſe ad bellum Romanis inferendum praeparauit. Huic mater contradixit, et, quoniam non perſuadebat, fugere voluit. At ille, quamuis in apparatu erat, volebat tegere, quod ſuſceperat. Itaque *Cotim*, fratrem [h], mittit legatum ad Claudium, qui gratulationes deferret: ſed non ex fide legationem obiit, et omnia, quae frater animo voluerat, enuntiauit, et rex Iberiae Mithridatis loco conſtituitur.

Sub

Domitio Nerone et reliquis imperatoribus [i] vſque ad Numerianum nulla fit Iberorum mentio

Imp. DIOCLETIANO.

§. 5.

Imp. DIOCLETIANO.

a. C. 297. [k]

5 GALERIVS et Diocletianus Niſibi conuenerunt. Ibi communicato conſilio, mittunt legatum in Perſidem Sicorium Probum, contraſcribam a memoria. — [Inter capita legationis erant etiam haec: vt] Zintha caſtrum, in confinibus Mediae ſitum, Armeniam terminaret, rex Iberiae regni ſui inſignia a Romanis accepta ſuſciperet [l]. — [Quibus a Perſa conceſſis, pax reſtituta eſt].

Sub

Conſtantio Chloro et Maximiano nulla fit Iberorum mentio.

§. 6.

4. Id. ibid.

h) Κοτην τον ἀδελφον.

i) Sub Adriano Pharaſmanis, qui, vt alii docent, Iberorum rex fuit, Zonaras T. I. p. 590. meminit. quem locum vide in *Alanicis* §. 4.

5. PETRVS PATRIC. in Excerptis de Legatt. p. 30.

k) Hoc anno pacem, cuius hic Petrus meminit, conciliatam, aliunde conſtat.

l) τον δε Ιβηριας βασιλεα της οικειας βασιλειας τα συμβολα Ρωμαιοις ἐφειλεν.

§. 6.

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 325.

Imp. CONSTANTINO M.

m) IBERES — ſub Conſtantino fidem acceperunt, viſis a Chriſtiana muliere captiua patratis miraculis: quae inter caetera oculorum caliginem regi inter venandum ingruentem ſanauit. Haec Rufinus ab Iberum rege BACCVRIO n) audita narrat. 6

Sub Conſtantino II. et reliquis imperatoribus vſque ad Marcianum nulla fit Iberorum mentio.

§. 7.

Imp. THEODOSIO II.

a. C. 432. o)

Imp. THEODOSIO II.

[TEMPORE Theodoſii Iunioris Simeon ille magnus Stylites a columna, in qua habitabat, nominatus,] veluti lumen ſplendidiſſimum in candelabro poſitum ſolis inſtar radios ſuos in omnes partes emittebat: licebatque videre Iberes, Armenios, Perſas et Iſmaëlitas quotidie venientes, ac ſacro baptiſmo potientes. 7

§. 8.

a. C. 452. p)

IBERES Curopalatae glorİantes q) originem ſe ducere dicunt ab vxore Vriae, quam rex et propheta Dauid adulterauit; ſiqui- 8

a) CEDRENVS: *Hoc imperatore* [Conſtantino M.] *multi populi*

6. THEOPHANES p. 19. Cedren. T. I. p. 284.

m) Hunc annum habet Theophanes. Cedrenus a. M. 5838. indict. β. ponit.

n) *παρα τȣ αυτȣ βασιλεως των Ιβηρων Βακκȣριȣ.*

7. CEDRENVS T. I. p. 340.

o) Cedrenus p. 339. Synodi Epheſi habitae a. 25. imperii Theodoſii a. M. 5915. (in Gr. eſt *ϛϡιέ.* mendoſe, vt videtur) meminit.

8. CONSTANTINVS de Adm. Imp. c. 45. p. 121, 122.

p) Ad hunc annum, vel ad a. C. 552. haec noſtra referenda ſunt, ſi quidem Conſtantinus infra numerum annorum recte ſubduxit. Id quod nemini facile perſuadebitur. Qui enim fieri poteſt, vt inter Dauidem eiusque abnepotem Adraneſe quingenti circiter vel ad minimum quadringenti anni, ab anno, puta, 452. vel 552, vſque ad a. 886. quo Leo Philoſophus, quem Conſtantinus infra intelligere videtur, imperium ſuſcepit, interceſſerint.

q) *Ιϛεον, ὁτι ἑαυτȣς σεμνυνοντες οἱ Ιβηρες, ἠγȣν οἱ τȣ Κȣροπαλατȣ.*

Imp. THEODOSIO II.

a. C. 45[illegible].

ſiquidem ex liberis inde natis deſcendere credi volunt, cognatique eſſe regis ac prophetae Dauidis, ac propterea etiam ſanctiſſimae Deiparae, quod ex ſemine Dauidis ea oriunda ſit. Ea propter etiam Iberum magnates inter eos ſine vllo impedimento cognatas ducunt, veterem ſe legem obſeruare exiſtimantes: et Hieroſolymis nationem ſuam ortum trahere dicunt, atque inde, in ſomnis monitos, migraſſe, ſedesque poſuiſſe in partibus Perſidis, quas etiam in hodiernum vſque diem incolunt.

Qui autem Hieroſolymis exceſſerunt, *Dauid* ille erat et frater ipſius *Spandiates* r): qui quidem Spandiates, vt ipſi narrant, gratiam a Deo accepit, vt gladio vulnerari in bello nullum ipſius membrum poſſet, excepto corde, quod etiam in proeliis armatura quadam muniebat: vnde et terribilis Perſis erat, quos deiicit, debellauitque, cognatosque Iberes in locis difficilibus, quae nunc etiam temporis occupant, collocauit: vbi paulatim multiplicati auctique ſunt, et in magnam gentem euaſerunt s). — Quia vero, vti dicunt, Hieroſolymis originem ducunt, multumque fidei illis praeſtant, et ſepulchro Domini noſtri Ieſu Chriſti, et temporibus quibusdam vbertim pecunias mittunt vrbis ſanctae patriarchae, quique in illa degunt Chriſtianis.

Dauid autem ille, quem dixi, Spandiatae frater, filium genuit *Pancratium;* iſte *Aſotium* habuit; Aſotius vero genuit *Adranaſe*, qui curopalatae dignitate auctus fuit a Leone, Chriſti amante Romanorum imperatore. At Spandiates, frater praedicti Dauidis, ſine vllis liberis deceſſit. Ex quo autem Hieroſolymis migrarunt in terram, quam nunc incolunt, *anni ſunt quadringenti, vel quingenti* hodie, quae eſt indictio decima, a condito vero mundo 6460. Conſtantino et Romano Chriſti amantibus ac Porphyrogenitis imperatoribus. —

§. 9.

religionem Chriſtianam amplexi ſunt, Celtarum et Gallorum occidentalium: tum inde interiores Iberesque et Armenii, Teridate eius rei principe.

r) Σπανδιατης.

s) Quae hic ſequuntur vid. infra §. 26.

t) Παγκρατιον.

u) τον Ασωτιον.

x) τον Αδρανασε.

Imp. LEONE I.

§. 9.

Imp. LEONE I.

a. C. 457. y)

[SARAGVRI, Acatiris aliiſque gentibus aggregati, exercitu in Perſas educto, cum Portas Caſpias praeſidio munitas offendiſſent; aliam viam ingreſſi, et] ad Iberes z) accedentes, regionem vaſtarunt, et excurſiones in oppida Armeniorum fecerunt. 9

§. 10.

a. C. 457-461.

[LAZORVM rex] miſſa [a Leone Auguſto] — cum Heraclio valida auxiliariorum manu, Perſis et Iberis, quibuſcum illi bellum, alio bello aduerſus alias gentes occupatis, cum grauis illi et moleſta eſſet commeatuum praeſtatio, auxilia remiſit. 10

Sub
Leone II., Zenone et Anaſtaſio nulla ſit
Iberorum mentio.

9. PRISCVS in Excerptis de Legatt. p. 44.

y) Annus, quo Leo I. imperium iniit.

z) Ἰβηρας.

10. Id. ibid. p. 46. Cfr. *Lazica* §. 7.

CAPVT II.

Iberorum ſub Gurgene rege ad Romanos a Perſis defectio, variae inde motae Romanis a Perſis controuerſiae; Iberi nunc Perſarum, nunc Romanorum in bellis ſocii; ab a. C. 521-627.

Imp. IVSTINO I.

§. II.

Imp. IVSTINO I.

a. C. 521-527. a)

II α) IBERVM b) Aſianorum ſedes Portas Caſpias contingunt a Septemtrione, ſiniſtra Lazicam ab occaſu, dextra ab ortu populos, qui Perſis parent c). Chriſtiani ſunt, inter omnes, quos eo nomine cenſeri ſcimus, ſacrarum legum ac caerimoniarum tenaciſſimi, quamuis regi Perſarum iam inde antiquitus ſubditi fuerint.

Eos

α) THEOPHANES BYZANTIVS: *Poſt* [Armenios a Perſis] *deſciuerunt ſtatim etiam Iberes, et Gorgone ipſos ducente* (Γοργονυς, in marg. Τοργινυς, αὐτων ἡγεμονευοντος) *ad Romanos tranſierunt. Metropolis autem Iberorum Tiphilis* (Τιφλις, in marg. Τιφιλις) *tunc erat.* ſequuntur res a. VIII. imperii Iuſtini geſtae.

II. PROCOPIVS de Bello Perſ. p. 33, 34. Theophanes Byzant. in Eclogis Hiſt. de Reb. Byz. p. 22.

a) Cfr. *Lazica* §. 14. not. p.

b) Ιβηρες.

c) τα Περσων ἐθνη.

a C. 521-527. *Imp.* IVSTINO I.

Eos Cabades cum ad religionis ſuae inſtituta vellet adigere; GVRGENI, ipſorum regi d), mandauit, vt cum caeteros Perſarum ritus amplecteretur, tum inprimis ne mortuos tumularet, ſed in praedam auibus canibusque proiiceret.

§. 12.

Mouit ea res Gurgenem, vt in fidem Iuſtini concederet. Eam igitur implorauit, petiitque, vt ſibi promitteretur, nunquam Iberes a Romanis Perſarum poteſtati permiſſum iri. Fidem ille perlibens dedit: mox Probum, imperatoris Anaſtaſii a ſorore nepotem, virum patricium, miſit Boſporum cum ingenti pecunia, qua Hunnorum auxilia Iberibus adiungeret e). — Illinc Probus re infecta cum rediiſſet; miſit imperator in Lazicam Petrum ducem cum Hunnis aliquot, vt ſociis armis pro virili iuuaret Gurgenem. Aduerſus quem f) et Iberes exercitum Cabades interea deſtinauit ſane florentem, duce Boë, homine Perſa et ad Varizis dignitatem euecto.

Gurgenes vero animaduertens, ſibi vires tenuiores eſſe, quam vt poſſet Perſarum impetum ſuſtinere; neque enim ſufficiebat Romanum praeſidium: cum Ibera omni nobilitate, germanis, vxore ac liberis, quorum erat maior natu *Peranius* g), fugit in Lazicam. Vbi ventum ad eius fines, conſiſtunt, ibique hoſtem opperiuntur, muniti difficillimo locorum ſitu: qui Perſas inſequentes ita prohibuit, nihil vt memoratu dignum patrarint. Deinde Byzantium conceſſerunt Iberes.

§. 13. *Imp.* IVSTINIANO I. a. 6. imp.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 532.

[PAX Iuſtinianum inter et Choſroëm compoſita eſt, qua 12
inter alia conuenit, vt] Iberibus permitteretur h) optio vtrum mal-

d) αὐτων τῳ βασιλει Γȣϱγενῃ.

e) Hic omiſſa vide *Tom. I. in Hunnicis* §. 191.

f) ἐπι τε Γȣϱγενην.

g) Πεϱανιος. Idem forte, cuius filius *Pacurius* inter duces Rom. bello Gothico memoratur. Procop. de B. G. p. 528.

12. PROCOPIVS de B. P. p. 64.

h) τοις τε Ιβηϱσιν ἐδεδοκτο, in marg. ἐδεδοτο.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 532.

mallent remanere Byzantii, an repetere patriam. Caeterum manſere horum multi, multi item ſedes patrias reuiſerunt. Ita confecta pax eſt perpetua, annum principatus agente ſextum Iuſtiniano.

§. 14.

a. 8. imp.

a. C. 534.

13 HOC anno rex Iberorum ZAMANARSVS i) ad piiſſimum imperatorem Iuſtinianum cum vxore et aulicis cunctis Conſtantinopolin acceſſit, in Romanorum ſocietatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. Imperator, probato eius propoſito, ipſum et aulicos dignis honoribus excepit: ſimiliter Auguſta varium mundum et ex gemmis ornatum eius vxori largita eſt. Atque ita demum imperator ipſos in regnum proprium remiſit.

§. 15.

a. C. 545.

14 [PERSARVM rex Choſroës] ſi Colchidem — firme poſſideret, lucrum inſperatum ac luculentum ipſi eſſe videbatur, id regno Perſico in multas partes fore commodum reputanti. Nam in poſterum ſub manu futuram Iberiam videbat; quando non haberent amplius Iberes, ad quos ſalui transfugerent. Ex quo ſane praecipua barbarorum iſtorum nobilitas cum ſuo rege Gurgene ad Romanos deſciuerat, vti in ſuperiore libro narrauimus k), ipſos Perſae creandi ſibi regis poteſtate priuarant. Nec Perſis parebant Iberes voluntate ſua: at ſuſpicione diffidentiaque incenſi mutua diffidebant. Neque obſcurum erat, ſecum Iberes grauiſſime indignari, ac breui res nouaturos, ſi quam arripere occaſionem poſſent.

§. 16.

13. THEOPHANES p. 183. Anaſtaſius Biblioth. p. 62. Cedren. T. I. p. 371.

i) Theophanes: *Ζαμαναρσος*, Anaſt. *Zamaſſardus*, Cedr. *Ζαβαναρδος*. hi reliqua omnia vt Theophanes.

14. PROCOPIVS de B. P. p. 160. Cfr. *Lazica* §. 28.

k) Vide ſupra §. *11*, *12*.

l) *οὔτε βασιλεα σφισι καταστησασθαι το ἐνθενδε ξυνεχωρεν.*

Imp. IVSTINIANO I. a. 13. Belli Goth. m)

§. 16.

a. C. 547.

[BELISARIVS cum anno XIII. belli Gothici tempeſtate coactus ad Crotoniatarum portum applicuiſſet,] ibi nec munitionem 15
vllam nec militis alendi copiam nactus, ipſe quidem eo loci ſubſtitit, — equites vero omnes procedere longius et caſtra metari iuſſit ad regionis illius fauces, ductu *Phazae* Iberis n) et Barbationis protectoris. [Sub idem tempus Totilas cum delectis tribus equitum millibus ad vicinum quoddam caſtellum, cladem, quam ſui breui ante ibi acceperant, vlturus, contendit.] Tum Phazas e proximo, vbi tetenderat, obuium ſe ferens hoſti, et viro forti digna edens facinora, nonnullis [Romanorum] euadendi ſpatium dedit: at cum omnibus, qui ipſum ſtipabant, occubuit.

§. 17.

a. C. 555.

[RVSTICVS, quaeſtor Romanus, in oratione, qua Gubazen Lazorum regem iure caeſum oſtendere nititur, inter alia] Sicubi 16
[inquit] lapſi fuiſſemus, — haec ille [Gubazes] proclamabat, et ſignificabat non ſolum Perſarum exercitibus, — ſed nuncii ſtatim ab ipſo emiſſi id perferebant in Iberiam, Alaniam —. Nuncii ſumma haec erat; Romani imbelles et a barbaris ſuperantur.

§. 18.

'MISIMIANI, Sotericho Romanorum legato occiſo, ne Ro- 17
mani hanc caedem vlciſcerentur, veriti, viros ſuae gentis nobiliſſimos in Iberiam ad Nachoraganum, Perſarum in iis regionibus ducem, miſerunt, qui et factum exponerent, et gentem vniuerſam, in fidem Perſarum concedere paratam ſignificarent.'

15. PROCOP. de Bello Goth. p. 530, 531.

m) Vid. Procop. p. 533.

n) Φαζαν τε τον Ιβηρα.

16. AGATHIAS p. 117. cfr. *Lazica* §. 120.

17. Id. p. 120. Cfr. *Miſimianica* §. 4.

Imp. IVSTINIANO I.

§. 19.

a. C. 556.

18 [NACHORAGAN, Miſimianis benigne exceptis, ipſis auxilia promiſit; ſimulque vere ineunte, cum Romanos in Miſimianos mouere cognouiſſet, motis ex Iberia et caſtellis, quae circa Muchiriſidem ſunt, caſtris, exercitum in Romanos duxit.]
19 Bruma vero inualeſcente, Perſae quidem ſtatim ſolutis caſtris Cotaeſium et Iberiam verſus ſeſe receperunt, animo ibi hibernandi, auxilio Miſimianis ferendo longum dicentes vale.

§. 20.

a. C. 562.

20 [PETRVS, Iuſtiniani ad Choſroem legatus, cum, Lazica Romanis reddita, etiam Suaniam, quippe olim Lazicae ſubiectam, repeteret,] Zichus, Perſa, [inter alia] Si hoc [inquit] facio, aditus tibi aperietur de Iberia quoque controuerſiam mouere. Nam in tuo arbitrio eſt etiam dicere, ipſam quoque ſubiectam fuiſſe Lazis.

Sub Iuſtino II. nulla fit Iberorum mentio.

Imp. TIBERIO II.

§. 21.

Imp. TIBERIO II.

a. C. 574-582.[o)]

21 [ZACHARIAS et Theodorus, Romani ad Perſas legati, cum in finibus vtriusque imperii cum Mebode, Perſarum regis legato, congreſſi, de pace agerent: Mebodes inter alia poſtulabat, vt Romani] Armenia et Iberia cederent [p)], et omnes defectionis

18. Id. p. 121. Cfr. *Miſimianica §. 4-7.*

19. Id. p. 123.

20. MENANDER in Excerptis de Legatt. p. 139. Cfr. *Lazica §. 123.*

21. Id. Ibid. p. 121-124.

o) Prior eſt annus, quo Caeſaris dignitate a Iuſtino II. ornatus eſt Tiberius, alter, quo obiit.

p) Horum etiam in Legatione Iuſtini ad Perſas meminit Menander p. 166. vbi cum Theodorum et Zachariam legatos a Mebode arroganter tractatos dixiſſet, pergit: *Choſroës enim in ſpem adducebatur, — fore, vt — Caeſarem perterrefaceret, qui tandem Armenia et Iberia et locis finitimis cederet,*

nis auctores regi Perſarum redderent, quos merita morte afficeret. Haec et alia huiusmodi Mebode proponente, Romanorum legati ex parte Caeſaris contra diſſeruerunt, et confeſtim reſponderunt, ſe pacis nomen non admittere. — [Tandem Perſa, nulla pecuniarum, quas antea poſtularat, habita ratione, ſe pacem aequis conditionibus facturum, ſignificauit. Huius rei fama CPlin. perlata, omnes pacem ſpe praecipiebant;] maxime cum Caeſar Perſarmenia et Iberia Perſis cederet. Sic enim ſtatuebat q) [Caeſar], ſic iudicabat, Perſas, etiamſi eorum res perditae forent, et ad nihilum redactae, nunquam quieturos, quamdiu his tantis regionibus priuarentur. Id tamen minime his, qui generationibus praeerant, aut illis genere coniunctis, aut omnino vlli cuipiam, qui a Perſis ad Romanos confugiſſet, eam rem fraudi fore neque eos tradi r). Imo non alia conditione pacem tenere, niſi liberum ſit Perſarmeniis et Iberis, qui ſuam patriam reliquerint, ad Romanorum partes tranſire. Etenim Caeſar multum in eo ſermone verſatus eſt, ſub Iuſtiniano imperatore iureiurando fidem datam eſſe Perſarmeniis et his, qui ex Iberia migrauerant, Atque adeo ipſum imperatorem iuraſſe, quantum in ſe

aut pluris vaſtationem orientis, Perſarmeniorum et Iberorum ceſſione faceret. Id. p. 167. Tiberius eosdem *iterum ad Choſroëm miſit, ad quem quoque litteras humanitatis plenas ſcripſit. Tenor vero epiſtolae talis fuit: Ego pacem volo, et a Deo datam colam et obſeruabo. — Paratus ſum abſtinere ab omni Perſarmenia et Iberia, tametſi Perſae, qui Perſarmeniam et Iberiam incolunt, velint mihi parere. Reſtituo et Afumum caſtellum, et Arſanice vobis cedo, modo oppidum Daras pro his omnibus a vobis obtineam.* Ad haec Choſroës reſpondit: *ſiquidem rem iuſtam facere velles, o Rom. rex, recte quidem faceres, ſi Perſarmenios genearchas, defectionis auctores nobis traderes, vt meritas poenas mihi darent, quia in finibus Perſarum nouas res moliti ſunt, et turbas excitarunt: atque etiam ſi damna Perſis illata rependeres.* —

q) σαφεϛατα ἐξεπιϛαμενος. In interpretatione Lat. erat — *ſtatuebant.* non recte. haec enim ad Caeſarem adhuc referenda et ita fere vertenda erant: *quippe qui probe intelligeret, Perſas* cet.

r) τȣς μεν τοι γε νεαρχας (coniuncte legendum γενεαρχας) Περσαρμενιων, ἀλλα γαρ και τȣς τῳ γενει σφων ἡνωμενȣς, και ἁπλως τον ὁντιναουν, ὁιγε αυτομολησαντες ἠσαν ὡς Ρωμαιους, ουτε ἐκδωσειν.

Imp. a. C. 574-582.
TIBERIO II.

ſe eſſet, omni ope anniſurum, quo terram, quae ipſos aluerat, ſibi ſubiectam efficeret. Neque tamen, ſi bellum ad finem vſque perducere non poſſet, defectionis auctores, aut qui ex eorum genere et conſanguinitate eſſent, aut alium quemquam et, vt omnia verbo complecteretur, qui particeps reipublicae Romanae fieri vellet, vnquam deditum iri.

§. 22.

G ata et iucunda res Perſarum regi contigit, Romanos non renuere Armenia et Iberia cedere, modo harum regionum incolis, quo vellent ire habitatum, poteſtatem faceret. Nec ſine ratione, meo quidem iudicio, ſ) Satis enim nouerat, paucis exceptis ex principibus, qui defectionis ad Romanos auctores fuerant, fore, vt reliqui, amore et deſiderio terrae altricis capti (hoc enim natura omnibus hominibus ineſt, et eorum animos pungit) minime ad exteros demigrarent. In ſpem etiam adducebatur, bello poſito in commodiorem ſtatum res redactum iri. Praeterea regiones ipſae erant foecundae et omnium, quae ad vitam neceſſaria ſunt, feraces, vnde ampla tributa et vectigalia colligi poterant. Itaque Perſarum regi placuit his conditionibus a bello diſcedere.

Ad haec, ne qua in poſterum reſtaret belli cauſa, Caeſari venit in mentem cogitare, vt pro Perſarmenia et Iberia oppidum Daras a Perſis viciſſim acciperet. — aſſentiebantur Perſae. Sed non prius ceſſuri erant Romanis oppido Daras, — quam conſtaret, Romanos Armenia et Iberia exceſſiſſe.

§. 23.

Dum haec legati inter ſe diſceptabant, pugnatum eſt in Armenia, in qua pugna multum ſua ſpe exciderunt Romani: nam victi caeſique ſunt. [Qua elati victoria Perſae nullam de Daras oppido Romanis dedendo mentionem fieri ſuſtinuerunt, dicentes] Romanos — adhuc contra foedera poſſeſſioni Perſarmeniae

ſ) ἠπιςατο γαρ, πλην ὀλιγιςων των ἐν τελει, οἱ της ἀποςασεως ἠρξαν, ὡς οὐδεις Περσαρμενιων και Ιβηρων ποθῳ της θρεψαμενης, — ἀνασκευασοιντο ἐς την ὀθνειαν.

a. C. 574-582. *Imp.* TIBERIO II.

niae et Iberiae incumbere, et earum regionum incolas, qui a Perſis deficiebant, tueri et ſuſcipere. — Nihilo minus tamen conuenta res eſt, et quibusdam iuramentis fides praeſtita: ſi conuentiones, vt tunc ſe habebant, manerent, regem deinceps Caeſari Daras tanquam peculiare donum vrbem traditurum. Qua in re apparebat, eum minime ſalutaria Romano imperatori ſentire, et, quae a vero abhorrebant, dicere. Nam eo tendebat, vt Romani ſine vlla pugna Perſarmenia et Iberia excederent *t*).

Sub

Mauricio et Phoca nulla ſit Iberorum mentio.

§. 24.

Imp. HERACLIO. *Imp.* HERACLIO.

a. C. 624. a. 14. imp.

[IMPERATOR cum in Perſiam irruptionem facere pararet;] 22 exercitus, — ex Lazis maxime, Abaſgis et Iberis ſocii, conſilium huiusmodi exſequi auerſabantur: ex quo demum ingens ſuborta calamitas.

§. 25. a. 17. imp. a. M. 6118.

a. C. 627. a. C. 618.

[HERACLIVS ad flumen Zabas cum Perſis proelio congreſſus, inſigni potitus eſt victoria.] Ad haec BARSAMOESES, Iberorum, qui Perſis Romanisque ſubſunt, princeps viuus captus.

§. 26.

t) Horum etiam meminit Theophylactus Simocatta in Excerptis de Legatt. p. 178. *Tiberius per nuncios cum Hormiſda* [Chofroïs filio, Perſarum rege] *egit, vt vtrinque bellum componeretur. At vero ille ſuperbior hac legatione factus, voluit aperte ſibi tributum reddi a Romanis, Armenios et Iberos ſibi ſubiici, conſentientibus in hoc Romanis: neue amplius oppidum Daras a Caeſare tentaretur.*

22. THEOPHANES p. 259. Anaſtaſ. p. 93. Cfr. *Lazica* §. 138.

23. THEOPHANES p. 266. Anaſtaſ. p. 97.

v) Βαρσαμουσης. Anaſt. ita: *Porro tentus eſt viuus Barzamuſes princeps Hiberorum ſub Perſis degentium.*

Imp. HERACLIO.

a. C. 627.

§. 26.

24 HERACLIO x) imperatore cum armis contra Perſidem proficiſcente; icto foedere cum eo militarunt [Iberes]: ex eoque tempore metu magis Heraclii, Romanorum imperatoris, quam ſuis viribus ac armis multas vrbes terrasque Perſarum ſubiugarunt. Semel enim victi ac profligati ab Heraclio imperatore Perſae, corumque principatu deleto, facile non ab Iberibus tantum, ſed et a Saracenis vinci in poſterum potuerunt.

Sub
Conſtantino, Heraclii F. et reliquis imperatoribus vſque ad Conſtantinum Pogon. nulla fit Iberorum mentio.

24. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 121, 122.

x) Praemiſſis nonnullis de origine principum Iberiae [vid. ſupra §. 8.] pergit Conſtantinus: *Deinde ita Heraclio* cet.

CAP. III.

CAPVT III.

Iberia a Saracenis, Romanis et Turcis infeſtata; Res Iberorum geſtae tempore Leonis Philoſophi eiusque filii Conſtantini Porph.; Genealogia principum Iberiae; ab a. C. 685 - 959.

Imp. IVSTINIANO *Rhin.* a. 1. imper. a. M. 6178. a. C. 678.

§. 27.

Imp. IVSTINIANO *Rhinotmeto.*
a. C. 685.

Hoc anno Abimelech [Saracenorum princeps pacem cum imperatore fecit, et inter alia conuenit, vt] vterque princeps iuſta et aequali portione Cypri, Armeniae et Iberiae vectigalia inter ſe diuiderent. 25

§. 28.

[EODEM adhuc anno Iuſtinianus] Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam miſit. Hic, Saracenis, qui illic erant, occiſis, Armeniam Romanae ditioni ſubiicit, quemadmodum et Iberiam, et Albaniam, et Bulcaciam, et Mediam, 'et vectigalia inde collecta ad imperatorem tranſmiſit [a].' 26

Sub Leontio et Tiberio Apſim. nulla fit Iberorum mentio.

 §. 29.

25. THEOPHANES p. 302. Anaſtaſ. p. 115, 116.

26. THEOPHAN. p. 303. Anaſt. p. 116. Zonar. T. II. p. 92.

a) Cfr. *Alanica* §. 29.

Imp. IVSTINIANO Rhinot. a. M. 6209. a. C. 709. a. I. Iuſtiniani 2do imper.

§. 29.

a. C. 703.

27 [IVSTINIANVS in imperium reſtitutus, Leonem ex Iſauria oriundum] cum ingenti pecunia in Alaniam delegauit, vt Alanos in Abaſgiam, et Lazicen, et Iberiam concitaret b). —

Sub

Philippico et reliquis imperatoribus vſque ad Leonem Iſaur. nulla fit Iberorum mentio.

Imp. CONSTANTINO Cop. a. 24. imp. a. M. 6256. a. C. 756.

§. 30.

Imp. CONSTANTINO Copronymo.

a. C. 764.

28 HOC anno Turci in Caſpias portas et Iberiam irruptionem ſecundam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conſerta, ex vtraque parte cecidere non pauci.

Sub

Leone Porphyrog. et reliquis imperatoribus vſque ad Leonem Arm. nulla fit Iberorum mentio.

Imp. MICHAELE Balbo.

§. 31.

Imp. MICHAELE Balbo.

a. C. 821. c)

29 [THOMAS contra imperatorem rebellans,] manum militum validam cum ipſe coëgit, tum ab Agarenis accepit; non ex noſtris modo vicinis collectam, ſed etiam ex remotioribus, Aegyptiis, Indis, Perſis, Aſſyriis, Armeniis, Chaldaeis, Iberis, Zicchis, Cabiris. His omnibus munitus atque ſtipatus — totum agebat ferebatque orientem.

Sub

Theophilo, Michaele III. et Baſilio Maced. nulla fit Iberorum mentio.

§. 32.

27. THEOPHAN. pag. 327, 328. Anaſt. p. 128.

b) Locum integrum vide in Alanicis §. 30. ſeqq.

28. THEOPHAN. p. 366. Anaſt. p. 149.

29. CEDRENVS T. II. p. 501.

c) Ad hunc annum initium rebellionis Thomae vulgo referunt.

§. 32.

Imp. LEONE Sapiente.

a. C. 886-911. d)

Imp. LEONE Sap.

[ADRANASER, Aſotii Iberorum principis filius e),] europalatae dignitate auctus fuit a Leone, Chriſti amante Romanorum imperatore. — 30

§. 33.

Chriſti f) autem amans Leo ille Porphyrogenitus ac praeclarus imperator audiens, Phaſianes eccleſias a Saracenis inuadentibus in caſtra conuerſas eſſe, Lalaconem patricium et Armeniacorum praetorem miſit, vna cum praetoribus Coloniae, Meſopotamiae Chaldiaeque, qui huiusmodi caſtra euerterunt, eccleſias liberarunt, totamque Phaſianen, quam tunc temporis Saraceni tenebant, deuaſtarunt. Poſtea rurſum Catacalum magiſtrum et ſcholarum domeſticum miſit, qui ſcum vrbem Theodoſiopolin inuaſiſſet, omnem circum regionem populatus, et Phaſianes terra vrbibusque vicinis ſimiliter perditis magno Saracenis hac re vulnere inflicto, domum rediit.

§. 34.

Impp. CONSTANTINO Porph. et ROMANO Lacap.

a. C. 919-944. g)

Impp. CONSTANTINO Porphyr. et ROMANO Lac.

Imperante vero Domino Romano Ioannes Curcuas magiſter contra Tibium vrbem h) proficiſcens, in tranſitu omnem Phaſianes regionem i), vtpote Saracenorum ditioni ſubditam, vaſtauit, quemadmodum et ea ipſa de cauſa k) ante eum Ioannis

N n 3 iſtius

30. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 110-125. Id. ibid. p. 114, 115. legationis a Leone Sap. ad Taronis principem de filiis Arcaicae, Criconicii patricii, protoſpatharii Aſotii [an idem, cuius ſupra §. 8. facta eſt mentio?] patris, patruelibus repetendis, itemque ad Adranaſer (Αδρανασηρ) Iberiae Curopalaten miſſae meminit; de cauſa vero poſterioris nihil dicit.

d) Anni imperii Leonis ſap.

e) Vid. ſupra §. 8.

f) Continuantur, quae ſupra §. 8. attuli.

g) Anni, quibus Romanus Lacapenus vna cum Conſtantino Porph. imperium moderatus eſt.

h) κατα τε καςρε Τιβιε.

i) την πασαν χωραν της Φασιανης.

k) ἐπραιδευσε την τοιαυτην χωραν της Φασιανης, ὡς και τοτε ὑπο των Σαρακηνων δεσποζομενην.

Impp. CONSTANTINO *Porphyr.* et ROMANO *Lac.*

a. C. 919-944.

iſtius frater, Theophilus patricius, cum Chaldiae praetor eſſet. Quamdiu enim res cum Theodoſiopolitanis eſſet, in Phaſianes regione nullus locus illaeſus conſtitit, ne ad vrbem quidem Abnicum vſque l); Iberesque amicitiam ſemper colebant cum Theodoſiopolitanis, Abniciotis, Mantziciertanis et vniuerſa denique Perſide; ſed in Phaſiane nihil terrae poſſidebant.

§. 35.

Dominus autem Leo et Dominus Romanus, imperatores, imperatrixque noſtra m) ſaepenumero *Cetzeum* vrbem n) recipere et praeſidiarios imponere ſtatuerunt, ne amplius inde Theodoſiopoli commeatus ſuppeditaretur: affirmantes Curopalatae o) eiusque fratribus, ſimulac capta foret Theodoſiopolis, illam ſe reddituros; ſed Iberes hoc facere non ſuſtinuerunt, amore Theodoſiopolitanorum, ne eorum vrbs p) vaſtaretur, imperatorique Romano et imperatrici reſponderunt: Si hoc fecerimus, opprobrium erimus vicinis noſtris, Magiſtro et principi Abaſgiae, Baſpracanitae et gubernatoribus Armeniae; dicere item poſſent; infidos imperatori Iberas eſſe, nimirum Curopalaten ac eius fratres, neque illis confidere, ideoque hanc ab illis vrbem cepiſſe: quin potius mittat imperator turmarcham, aut Caeſarianum aliquem, qui in vrbe Cetzeo reſideat, et obſeruet. Reſcriptum autem receperunt in formam mandati, „Quid proderit, ſi turmarcha, aut Caeſarianus mittatur? qui ſi veniant cum decem, aut duodecim ad ſummum, viris, intrare poterunt et reſidere in diuerſorio, quod vos iis aſſignaueritis. Et quandoquidem multae viae ſunt, quibus Theodoſiopolin intrare licet, fieri non poteſt, vt ab vrbe proſpiciantur caruania q) Theodoſiopolin ingredientia, quae noctu intrare poſſunt, illis nihil tale cogitantibus„.

Iberes

l) ἐις το κάςρον τȣ Ἀβνικȣ.

m) *Zoë*, mater Conſtantini.

n) το κάςρον το Κετζεον.

o) *Iberorum* puta, regulo.

p) το κάςρον Θεοδοσιȣπολιν.

q) Καρβανια, vox Turcica, quae ſignificat multitudinem mercatorum aliorumque peregrinantium, qui ſimul iter inſtituunt, vt tanto tutius commeent. Bandur. in Animaduerſſ. ad h. l. p. 130.

a. C. 919-944.

Iberes itaque, quia vaſtari Theodoſiopolin nollent, ſed potius commeatus ſuppeditari, non obedierunt, neque vrbem Cetzeum tradiderunt, licet iuramentum ſcriptum acceperint, capta Theodoſiopoli, ſe hanc vrbem recepturos eſſe. Nullo enim modo voluerunt Iberes, loca Theodoſiopoli circumiacentia vaſtari aut diripi, vt neque vrbes Abnicum et Mantziciert eorumque territoria. Imp. CONSTANTINO Porphyr.

§. 36.

a. C. 945-956. r)

Inſtabat quoque curopalates de regione Phaſianes, eam totam cum vrbe Abnico poſtulans, praetendensque aureas ſe bullas habere a beato imperatore, Domino Romano, et a noſtra maieſtate; quarum item exemplaria ad nos miſit per *Zurbanelen* protoſpatharium *Azatum* ſuum s): quibus conſideratis, nihil haec iuuare ipſum comperimus. Aurea enim bulla ſoceri mei continet; „Spondere Curopalaten, vt ipſe ſcripto etiam propria manu iuramento confirmauit, in fide ſe imperii noſtri permanſurum, amicos quoque et hoſtes eosdem habiturum, orientem nobis ſubiecturum, vrbes expugnaturum et res pro nobis magnas geſturum„. Socerum autem meum reſpondere: „Si fidem ſeruet, ſi ſeruitutem officiaque haec praeſtet, et ipſum et eius poſteros principatum et auctoritatem hanc perpetuo habituros, dummodo ditionis ſuae fines nunquam transferat, ſed priorum imperatorum conuentis acquieſcat, neque ea tranſgrediatur, aut Theodoſiopoleos euerſionem impediat, aut aliarum vrbium hoſtilium, ſiue ab ipſo ſolo eae obſideantur, ſiue ab exercitu noſtro„. Atque haec quidem aurearum bullarum ſumma erant capita, quae curopalatae prodeſſe nihil poſſunt: nam quae ſoceri noſtri eſt, ea ſancit, ne antiquis ditionis ſuae terminis eum dimoueamus; quodque Theodoſiopolin et reliquas hoſtium vrbes vel ſolus, ſi poſſit, vel cum noſtris militibus obſidebit ſubiugabitque; ſed dominium [illegible] ac

r) Anni, quibus Conſtantinus Porph. ſolus imperium tenuit.

s) διὰ τȣ Ζȣρβανέλη [πρωτοσπαθαρίȣ] τȣ Ἀζάτȣ αὐτȣ. Vox Armenica eſt Ἄζατος et ſignificat ambidexter. Vid. Conſtant. de Them. p. [illegible]

Imp. CONSTANTINO *Porphyr.*

a. C. 945-956.

ac proprietatem non retinebit. Noſtrae autem ſumma eſt: „Vt Agarenorum quaecunque loca vel ipſe, vel affinis eius, magiſter Adranaſe t), ſuis copiis ſubiicere ſibi poterit, vel ab hoc vſque die ſubiecerit, eorum et dominium et proprietatem habeat. Et quandoquidem neque ſuis copiis Theodoſiopolin expugnauit, neque Abnicum, neque Maſtatum v), non debeat ea poſſidere, vtpote quae cis Erax flumen ſint, ſiue Phaſidem: tum etiam quia Abnicum ad hodiernum vſque diem ſui iuris fuerit, propriòque domino parens, et Ameram proprium habens, noſtris ſaepenumero illud populantibus„.

§. 37.

Verum etiam protoſpatharius Ioannes, praetorque Arrhabonites et Theophilus patricius, paulo ante Theodoſiopoleos praetor reliquique praetores praedam inde magnam et captiuorum multitudinem abduxerunt, incenſis pagis eius; quod nunquam a Curopalata factum eſt.

Hisque ita a nobis deletis, venerunt Iberes, eaque ceperunt, vrbem exinde tenere conati x). Ameras vero crebro compellatus a Theophilo patricio et praetore, nullam ſibi vitae ſpem eſſe videns, imperio ſe noſtro ſubmiſit, et filium obſidem dedit. Maſtatum vero Theodoſiopolitanorum erat; cumque Ioannes Magiſter Theodoſiopolin per ſeptem menſes obſideret, neque expugnare valeret, miſſo milite Maſtatum cepit, introducto illuc protoſpathario Petrona Boila, qui tunc temporis Nicopoleos capitaneus erat y).

§. 38.

At *Pancratius* magiſter z), qui vna cum Ioanne ante Theodoſiopolin ordines duxerat a), receſſurus, vrbem illam dari ſibi ab

t) ὁ μαγιστρος Ἀδρανασή.

v) το Μαστατον.

x) κατεκρατησαν αὐτης [τα χωρια] πειρωμενοι ἐκ τουτου το καστρον κρατησαι.

y) του τοτε ὀντος κατεπανω Νικοπολεως.

z) ὁ δε μαγιστρος Παγκρατιος.

a) συνταξιδευσας τῳ αὐτῳ μαγιστρῳ ἐν Θεοδοσιουπολει.

a. C. 945-956.

ab eo petiit, ſcripto iuramento affirmans, ſibi perpetuo eam ſe aſſeruaturum, neque vllo pacto Saracenis traditurum. Pancratius autem laudatus quia erat Chriſtianus et imperii noſtri ſubditus, fides iuramento ipſius habita eſt, eique vrbs concredita; at ille rurſus Theodoſiopolitanis reſtituit. Cumque Theodoſiopolis capta eſſet, venientes Iberes eam tenuerunt. itaque neque vrbis Maſtati neque Abnici repetendae facultatem habent. *Imp.* CONSTANTINO *Porphyr.*

Sed poſtquam Curopalates fidus ac integer ſeruus ac amicus noſter eſt, ad ipſius poſtulationem fiat terminus Phaſianes Erax fluuius, ſiue Phaſis; et ſiniſtras partes Illyrium verſus Iberes teneant [b]), dextrae vero verſus Theodoſiopolin tam vrbes, quam agri noſtri imperii ſint, flumine ſcilicet vtrasque diſterminante, quemadmodum etiam beatae memoriae Ioannes Curcuas, cum viueret, interrogatus expedire pronunciauit, vt flumen pro termino eſſet. Nam ſtricto iure nulla poteſtas Curopalatae competit neque in citeriora fluminis, neque in vlteriora: ſiquidem omnis ille Theodoſiopolitanorum tractus a noſtro milite igne ferroque vaſtatus eſt, neque vnquam ſine eo Iberes egreſſi Theodoſiopolin populati ſunt; ſed mutuam perpetuo amicitiam colentes negotia inter ſe exercebant: [c]) et verbo quidem deleri Theodoſiopolin volebant, re tamen ipſa nullo modo cupiebant, vt ea caperetur. Sed noſtra maieſtas, vt dictum eſt, propter adfectum in Curopalatem, terminum intermedium eſſe voluit fluuium Erax, ſiue Phaſin, qua quidem poſſeſſione contenti eſſe neque quidquam amplius petere debent.

§. 39.

a. C. 922. Indict. 10.

[ROMANO Lacapeno et Conſtantino Porphyrogenneta imperantibus, menſe Februario, indictione decima.] Iber Curopalata in 31

b) τα μεν αϱιστεϱα μεϱη τα πϱος την Ιλλυϱιαν [quam hic dicat Illyriam Conſtantinus, non expedio] κατεχεωσιν οἱ Ιβηϱες.

c) ἐπϱαγματευοντο μετ' αυτων.

31. CONTINVATOR THEOPHANIS p. 249. Georg. Monach. pag. 577. qui omnia vt Continuator Theoph. narrat.

Imp. CONSTANTINO *Porphyr.*

a. C. 927.

in vrbem [Conſtantinopolin] venit, perque medium forum deductus magnifico apparatu ornatum cum magna claritate et honore ſuſceptus eſt. Induxerunt etiam illum in Sanctae Sophiae [templum], vt ſacrae eius aedis pulchritudinem et immanitatem ac pretioſiſſimum cultum oculis ipſe luſtraret. Splendide namque ornantes auroque textis aulaeis parietes circumueſtientes, omnisque generis cultu decorantes, ſic eum admiſerunt. Ille mirandam immaniſque molis templi fabricam ſtupens, ſupraque modum admiratus illius pretioſiſſimum cultum, ac cum dixiſſet, „Sacrum hunc locum vere Dei habitaculum eſſe,„ domum reuerſus eſt.

§. 40.

De Iberum genealogia et oppido Adranutzio [d]).

32 Sciendum eſt, *Pancratium*, *Dauidem* et *Mampalin* [e]), quod *ſanctiſſimum* ſignificat, filios fuiſſe magni *Symbatii* Iberis [f]). Et Adranutze [g]) quidem in hereditatem Pancratio ceſſit, Dauidi vero alia regio [h]). Habuit autem Pancratius filios tres, *Adranaſer*, *Curcenium* et *Aſotium* patricium, qui etiam *Ciſcaſes* nuncupatur [i]): diuiſitque ipſis terras ſuas, et Adranutze Curcenii hereditas fuit; qui ſine liberis cum decederet, fratri Aſotio, qui et Ciſcaſe, id reliquit. At Aſotius patricius, qui et Ciſcaſes, generum ſibi aſciuit Curcenium [k]) illum magiſtrum, qui, principatu accepto, ſocero Aſotio Adranutze per vim ademit, et compenſationis vicem dedit Tyrocaſtrum, terramque, quam *Atzara* [l]) flumen alluit, confinem Romaniae ad *Colorin* [m]).

§. 41.

32. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 125-129.

d) Eſt ipſa capitis inſcriptio, quae Gr. ſic habet: περι της γενεαλογιας των Ιβηρων και τȣ καστρȣ Αδρανȣτζιȣ.

e) Μαμπαλις.

f) τȣ μεγαλȣ Συμβατιȣ τȣ Ιβηρος.

g) το Αδρανȣτζη.

h) Hic deſiderari, quae de hereditate Mampalis dicenda erant, Meurſius ſuſpicatur.

i) Αδραναсερ (Cfr. tamen ſupra §. 8. 32.) Κȣρκενιον, — Ασωτιον τον και Κισκασην.

k) Κȣρκενην h. l. et infra aliquoties vocat Conſtantinus.

l) Ατζαρα.

m) συνορον της Ρωμανιας ἐις Κωλωριν.

a. C. 922?

Imp. CONSTANTINO Porphyr.

§. 41.

Vxor autem Aſotio huic patricio, ſiue Ciſcaſe, ſoror fuit Georgii magiſtri et Abaſgiae principis. Cumque diſſiderent inter ſe Curcenius magiſter et Georgius magiſter et Abaſgiae princeps, quia Aſotii patricii partibus faueret Abaſgiae princeps; potentia ac viribus antecellens Curcenius, eripuit etiam quod pro Adranutzio [n] ei dederat, expulitque, et in Abaſgiam profectus eſt.

Mortuo vero Curcenio magiſtro, Adranutzium accepit vxor eius, Aſotii patricii, ſiue Ciſcaſe, filia tanquam patrimonium. At cum Aſotius Curopalates, Georgius magiſter, Abaſgiae princeps, et Pancratius magiſter, iam dicti Curopalatae frater, Curcenii terram armis diuiderent, re inter ſe compoſita, vnuſquiſque propinquas ſibi partes cepit. Adranutzium [o] vero *Symbatio* propinquum erat, Dauidis, quem antea diximus, filio. Itaque omnes, comprehenſa Curcenii magiſtri vxore, Aſotii patricii ſiue Ciſcaſe filia, dixerunt ei, „Tu, cum mulier ſis, habere illam vrbem non potes„: deditque ei Symbatius pro illa pagos quoſdam, atque ita Adranutzium [p] ipſe accepit.

§. 42.

Et Iberum quidem horum cognatio ita habet. Mater Dauidis et Adranaſe Curopalatae duorum fratrum filiae erant, Symbatius autem, Dauidis filius, vxorem habuit filiam Pancratii magiſtri, qui pater Adranaſe pridem magiſtri; eaque defuncta Adranaſe ſororem accepit Symbatii, Dauidis filii.

§. 43.

Adranutzium vero munitum valde eſt, habetque vallum magnum inſtar magnae vrbis [q]. Et negotia Trapezuntis, Ibe-

Oo 2 riae

n) ὑπερ τȣ Ἀδρανȣτζιȣ.

o) το Ἀδρανȣτζη.

p) το Ἀδρανȣτζιν.

q) ἐχει δε και ϕαπατιν μεγα ὡς χωροπολιν. Banduriius in Animaduerſ. p. 130. „Nimirum *habebatque vallum magnum inſtar magnae vrbis*. Meurſius vero aliter interpretatur, *habetque territorium magnum inſtar regionis:* et pro χωροπολιν ſcribendum ait χωροπȣλον ſiue χωριοπȣλον„.

Imp. CONSTANTINO Porphyr.

a. C. 922?

riae et Abaſgiae totiusque Armeniae et Syriae illic agitantur, vnde capit magnum vectigal. Territorium vero vrbis Adranutzii, ſiue Arzen, amplum et fertile, eſtque clauis Iberiae, Abaſgiae et Miſchiorum r).

Beatus autem imperator dominus Romanus, miſit Conſtantem patricium et drungarium rei naualis, qui tunc temporis protoſpatharius et manclabita erat, deditque ei veſtem magiſtri, vt Curcenium Iberem magiſtrum crearet, qui quidem Conſtans, patricius reique naualis drungarius, cum Nicomediam vſque progreſſus eſſet, acceſſit Agapius monachus, Cymenae filius, qui tunc temporis in vrbe ſancta fuerat, voti cauſa, tranſiensque Iberiam Adranutzium venit.

§. 44.

Erat autem Aſotio patricio, ſiue Ciſcaſe, odium aduerſus generum Curcenium: itaque Agapio monacho dixit: „Adiuro te per Deum et per virtutem honorandae ac viuificae crucis, vt in vrbem abeas, imperatorique nuncies, aliquem ad me mittat, vrbemque hanc meam accipiat, et in poteſtate ſua habeat„. Agapius autem monachus in Vrbem veniens, imperatori narrauit, quaecunque ipſi Aſotius patricius, qui et Ciſcaſes, dixiſſet.

§. 45.

Cumque Conſtans, quem diximus, patricius et rei naualis drungarius Nicomediae eſſet, ad praefatum magiſtri Curcenii Iberis negotium deputatus, ex mandato imperatoris litteras accipit a patricio Symeone a ſecretis, quarum haec ſumma: „Iubet te ſanctus noſter imperator, relictis rebus omnibus, ad Aſotium patricium, ſiue Ciſcaſen, e veſtigio abire et vrbem Adranutzium ab eo accipere, quandoquidem per Agapium monachum ſacrae imperatoris maieſtati ſignificauit„, vti aliquem e ſuis fidum mittat, et Adranutzium, ipſius vrbem, accipiat. Vbi autem in Chaldiam veneris, adiunge tibi principes vtiles, quos fortes fidosque cognoueris, vrbemque ingredere et cape„.

§. 46.

r) των Μιχιων. Bandurius ad h. l. p. 151. „Ita etiam habetur in MSſ. verum pro Μιχιων ſcribendum puto cum Meurſio Μοχιων„.

A. C. 922?

Imp. CONSTANTINO Porphyr.

§. 46.

Cumque Conſtans, patricius et rei naualis drungarius, in Chaldiam profectus, ibique ſtrenuis turmae praefectis principibusque et militibus aſſumtis trecentis, in Iberiam veniſſet, detinuit eum beatae memoriae *Dauid*, Aſotii, pridem curopalatae, frater, interrogans, quonam ab imperatore et cuius rei cauſa miſſus, tantam ſecum multitudinem traheret. Timebant enim propter mortem Adranaſe Curopalatae, ne Curcenius ea dignitate ab imperatore ornaretur, quandoquidem inter Adranaſae curopalatae filios, poſt patris eorum obitum, et eorum patruelem contentiones ortae eſſent, et quia primum famulum cum ingenti munere ad imperatorem Curcenius miſiſſet, ad curopalatae aut magiſtri honorem petendum quatuor fratres, Adranaſae curopalatae filii, ſuſpicabantur, ideo eum illuc venire, vt Curcenium curopalaten faceret. At Conſtans patricius excuſauit, dicens: Curcenium ſibi magiſtrum creandum, eaque de cauſa cum tanto comitatu venire; atque ab illo diſcedentem iturum ad Dauidem magiſtrum; quippe laudatus Conſtans patricius habebat etiam ad Dauidem mandata ab imperatore ac munera.

Itaque abiens ad Curcenium praedictus patricius Conſtans, magiſtri honorem ei contulit: ingreſſusque patricii Aſotii, ſiue Ciſcaſe, vrbem Adranutzium, dedit ille quae mandata ab imperatore habebat, non de Adranutzio, ſed de aliis quibusdam rebus. Dixit autem ei Conſtans patricius, „Quamuis de Adranutzio quidem nihil mandatum hoc contineat; tamen, quia Agapius monachus imperatorem conueniens retulit ea, quae ei de Adranutzio praecepiſti, ideo me miſit, vti vrbem acciperem, et hos, quos adduco, illi imponerem.„

Cumque, vt antea dictum eſt, inter Aſotium patricium, ſiue Ciſcaſen, eiusque generum Curcenium inimicitiae eſſent, vrbem ſuam imperatori dare maluit. Habebat autem ad manum Conſtans patricius flammula, eaque patricio Aſotio, ſiue Ciſcaſe, dedit, qui ea accipiens conto circumpoſuit, et Conſtanti patricio dedit, vt in muris ea collocaret, vnde omnibus conſtaret, ex illo die vrbem illam ad imperatorem pertinere. Quod vbi Conſtans patricius feciſſet, flammulumque in muro poſuiſſet, Romanorum-

 que

Imp. CONSTANTINO *Porphyr.*

a. C. 922?

que imperatores pro more fauſtis acclamationibus proſecutus eſſet, omnibus innotuit, patricium Aſotium, ſiue Ciſcaſen, imperatori vrbem Adranutzium donaſſe.

§. 47

Magnus vero Dauid terram ſuam imperatori non dabat, quamuis finitima eſſet regioni Acampſe et Murgule s). Conſtans itaque patricius binas ad imperatores epiſtolas, rerum ſuarum ſucceſſum referentes, miſit, quarum vna de Curcenio erat, quem magiſtrum creaſſet, et quomodo is eum honorem accepiſſet, imperatoremque fauſtis acclamationibus proſecutus eſſet; altera de Adranutzio narrabat, et quomodo illud ab Aſotio patricio, ſiue Ciſcaſe, accepiſſet, magnum item diſſidium magnaque odia exercere inter ſeſe Aſotium patricium et generum eius Curcenium magiſtrum; item vt auxilia mitteret imperator, quae vrbi ei praeſidio eſſent; veniretque cum iis, ſi fieri poſſet, ſcholarum domeſticus.

§. 48.

Haec cum viderent Iberes, magiſter Curcenius et magiſter Dauid, Aſotii curopalatae frater, imperatori ſcripſerunt hunc in modum: „ Si maieſtas tua hoc permittit t), et in terram noſtram veniat, obſequium omne v) deferentes cum Saracenis nos iungemus, quandoquidem proelia cum Romanis gerere cogimur, et per vim coacti contra Adranutzium eiusque territorium et ipſam adeo Romaniam exercitum ducere debemus „.

His

s) κἂν ταχα συνορῆ την τȣρμαν τȣ Ακαμψη και τȣ Μȣργȣλη. Bandurius ad h. l. p. 131. „Τȣρμα hic pro *regione*; quippe prouinciarum praefecturae diſtinguebantur in τȣρμας, *turmae* vero εις βανδα ſeu τοποτηρησιας: ſic autem propterea appellatae, quod eiusmodi militares turmae in praeſidiis eſſent in ſtatis regionibus prouinciarum. Et quidem haec vox occurrit non ſemel eodem ſignificatu apud ſcriptorem noſtrum „.

t) ἐι τȣτο καταδεξηται ἡ βασιλεια σȣ.

v) της δȣλωσεως της βασιλειας σȣ.

a. C. 922?

Imp. CONSTANTINO *Porphyr.*

His intellectis cum per litteras praedictorum principum, tum per homines ab ipſis miſſos, veritus, ne, viribus cum Saracenis coniunctis, Perſiae copias contra Romaniam educerent, Conſtanti protoſpathario manclabitae de vrbe hac eiusque ditione accipienda ſcripſiſſe ſe negabat, ſed propria id imprudentia, vt ita dicam, eum feciſſe. Et haec quidem dicebat imperator, omnino eos delinire cupiens; mandatumque ipſe Conſtans protoſpatharius et manclabita accepit cum conuiciis et minis, cuiusnam iuſſu haec feciſſet; quin potius vrbe exiret, et Aſotium, defuncti Adranaſae curopalatae filium, ſecum aſſumeret, atque in vrbem adduceret, vt dignitate paterna curopalatae augeretur.

§. 49.

Haec vbi accepiſſet patricius Conſtans x), Aſotium patricium, ſiue Ciſcaſen, in vrbe ſua Adranutzio reliquit, adeoque egreſſus ad Dauidem magnum profectus, cui mandata, quae ad ipſum habebat, expoſuit; et reuertens in Iberiam venit, vbi congregatos ſuper ea ipſa re magiſtrum Curcenium, magiſtrum Dauidem, Aſotii curopalatae fratrem, inuenit. coeperuntque contendere et conuiciari Conſtanti patricio, veluti homini verſipelli et maligno, quod conſilium ſuum de Adranutzio occupando ipſis non aperuiſſet, et quod non ſignificaſſet, id imperatori expedire. Seſe quoque rem ad imperatorem retuliſſe, et comperiſſe, nihil illi de ea conſtare, ſed ipſum hoc ſua ſponte feciſſe in gratiam patricii Aſotii, ſiue Ciſcaſe. Conſtans vero patricius ea pro ſua defenſione reſpondit, quae neceſſaria videbantur, et Aſotium, Adranaſe curopalatae filium, aſſumtum in vrbem duxit, vbi ab imperatore curopalatae dignitatem accepit.

§. 50.

AD curopalaten Iberiae bulla aurea biſoldia. Mandatum a 33
Dominis Chriſtum amantibus ad illum glorioſiſſimum curopalaten.
Habet

x) Gr. habent Κωνςας, vt ſupra; interpres, *Conſtantinus*, et ita quidem in Editis ſemper, in MSS. vero Κωνςας legi monet Bandurius.

33. CONSTANTINVS de Cerim. A. B. T. II. p. 397.

Imp. CONSTANTINO Porphyr.

a. C. 959.

Habet autem europalates appoſitas ſibi quatuor adhuc alias poteſtates; nempe praefectos *Beriaſach*, *Carnataae*, *Cuel* et *Atzara*, tractuum Iberiae y). Ad quos haec dirigitur inſcriptio: Mandatum a Dominis Chriſtum amantibus ad illum.

Inſcriptio ad tres catholicos, Armeniae vnum, alterum Iberiae, denique Albaniae: Mandatum a philochriſtis dominis ad illum piiſſimum cathegetem, ſeu conductorem illius prouinciae.

y) *εις τον αρχοντα τȣ Βεριασαχ*, Ιβηρια. ε. τ. α. τ. Καρνατανης, Ιβηρια. ε. τ. α. τȣ Κȣελ, Ιβ. ε. τ. α. τ. Ατζαρα, Ιβ.

Codinus in Notitt. Graec. Epiſcopatuum pag. 364. haec habet: *Quartus ſanctiſſimus et Apoſtolicus thronus Antiochiae et patriarchicus — complectens verſus ortum ſolis iter LXXXVII. dierum — verſus Iberiam et Abaſgiam, — Perſas, Medos — comprehendit.*

CAP. IV.

CAPVT IV.

Iberi Romanorum in bellis ſocii; bellum inter Conſtantinum Monomachum et Anii principem, Iberorumque in eo partes; domeſticum Pancratii, Iberorum regis, cum Liparite, Ibero, bellum; iteratae Turcorum in Iberiam irruptiones; Iberi Tataris ſubiecti; ab a. C. 964-1306.

§. 51.

Imp. NICEPHORO *Phoca*,

a. C. 964.

Imp. NICEPHO-RO *Phoca*. a. 2. imp. indict. 7.

ANNO imperii ſui ſecundo, menſe Iulio, indictione ſeptima 34
Nicephorus magnum exercitum Romanorum ac ſociorum Iberorum et Armeniorum in Ciliciam ducit, comitatus vxore ſua Theophanone et liberis. — Ingreſſus — Ciliciam, Anabarzan, Roſſum et Adanam vrbes aliaque haud pauca ſubigit caſtella. —

Sub Ioanne Tzimiſce nulla fit Iberorum mentio.

§. 52.

34. CEDRENVS T. II. p. 654.

Impp. CONSTANTINO et BASILIO *Porphh.*

§. 52.

Impp. CONSTANTINO *et* BASILIO *Porphh.*

a. C. 976. a)

35 [BARDAS Phocas contra Bardam Sclerum, rebellem, cum exercitu miſſus, ad Thermas imperatorias proelio commiſſo victus,] quanta fieri poterat celeritate in Iberiam abit; 'et a DAVIDO, eius regionis principe b), ſuppetias petit: et impetrat ſane haud exiguas. erat enim Phocas amicitia iunctus Dauido, ex eo tempore, quo Chaldiae dux fuerat. Cum his et ſuis, quos ex fuga collegerat, ad Pancaleam (campus eſt latus ac rei equeſtri aptus, proxime Alyn flumen ſitus) ducit — [vbi ſingulari certamine cum Barda Sclero Phocas congreſſus, hoſte grauiter vulnerato, victor diſceſſit].

§. 53.

a. C. 989. c)

36 CIVILIVM bellorum [a Bardo Sclero et Barda Phoca excitatorum] mole ac curis liberatus imperator [Baſilius, rebus in occidente compoſitis] in Iberiam proficiſcitur: nam eius regionis curopalates Dauidus moriens imperatorem ſuarum poſſeſſionum heredem ſcripſerat. Eo igitur profectus, 'conſtituta hereditate d), et *Georgio*, Dauidi fratre, eo adducto, vt is, ſe interiore Iberia contentum fore neque aliena inuaſurum, promitteret: icto foedere cum eo, et accepto eius filio obſide, in Phoeniciam pergit.

§. 54.

35. Id. ibid. p. 692.

a) Hoc anno Bardas Sclerus a militibus imperator ſalutatus eſt.

b) *και Δαβιδ τω* [in marg. *Ἰωαννῃ*, Scylitzes] *των Ἰβηρων ἀρχοντι προσελθων.*

36. CEDRENVS T. II. p. 701. Zonaras T. II. p. 223. qui omnia vt Cedrenus.

c) Hoc anno, menſe Aprili indict. 2. a. M. 6497. teſte Cedreno, Bardas Phocas obiit.

d) *και την δοθεισαν αὐτῳ κληρονομιαν καταςησαμενος.* Zonar. *και της καταλειφθεισης αὐτῳ χωρας ἐπιλαβομενος.*

§. 54.

Impp. CONSTANTINO et BASILIO *Porphh.* Indict. 14.

a. C. 1016. e)

[BASILIVS imperator iterum in Bulgariam, Caſtoriam vſque, progreſſus,] retro abduxit. Acceperat enim litteras a *Tzitzicio*, Doroſtoli praefecto, *Theudati* Iberi patricii filio f), quibus indicabatur, Cracram [Bulgarum] cum numeroſiſſimo exercitu g) — irrupturum. 37

§. 55.

Imp. ROMANO *Argyro.*

Imp. ROMANO *Arg.*

a. C. 1028. h)

GEORGIVS et *Baraſbatze* i), qui in monte Atho Iberorum Monaſterium condidit, patrueles patricii *Theudati* k), [ob coniurationem factam] grauiter verberati, et per viam publicam ducti deportantur. 38

§. 56.

Imp. MICHAELE *Paphlagone.*

Imp. MICHAELE *Paphl.*

a. C. 1038.

[ANNO mundi 6546.] indictione ſexta parum abfuit, ne Edeſſa dolo caperetur, Deo, ne id fieret, impediente. Praeerat 39
vrbi ei Paraſbatzes l) Iberus protoſpatharius. Accedunt ad eum Arabes primarii viri duodecim, cum equitibus decem et totidem camelis arcas portantibus, in quibus duo armatorum millia latebant, ſeque ad imperatorem munerum offerendorum cauſa ire aiunt: ſtatuerant vero arcis in vrbem illatis noctu milites promere

37. CEDREN. T. II. p. 711.

e) A. M. 6524. habet Cedrenus p. 710.

Id. p. 718. Georgium, Auaſgiae principem, a Liparita rebelle victum in interiores Iberiae montes fuga euaſiſſe refert. Locum ipſum vide in *Auaſgicis* §. 18, 19.

f) Τζιτζικιου, του υἱου του πατρικιου Θευδατη του Ιβηρος.

g) Cfr. *Tom. II. Bulgaricis* §. 164.

38. Id. ibid. p. 724.

h) Hoc anno Romanus Arg. rerum potitus eſt.

i) Βαρασβατζε.

k) Idem, credo, cuius §. 54. facta eſt mentio.

39. Id. ibid. p. 741, 742.

l) Idem forte, de quo §. 55. relatum legitur.

Imp. MICHAELE *Paphl.*

a. C. 1038.

mere et vrbem occupare. Paraſbatzes principes comiter accipit, et conuiuium praebet: equites tamen et impedimenta in vrbem non admittit. [Armenius quidam, re detecta,] ad vrbis praefectum accurrens, id nunciat. Is, in conuiuio relictis principibus, cum ſuis armatis exit, direptisque arcis inuentos Saracenos milites ad vnum omnes vna cum equitibus et agaſonibus occidit. Inde in vrbem reuerſus, de principibus vnum praecipuum, reliquis interfectis, manibus, auribus ac naſo mutilat, domumque rei geſtae nuncium eum mittit.

§. 57.

Imp. CONSTANTINO *Monomacho.*

Imp. CONSTANTINO *Mon.* Indict. 13.

a. C. 1045 - 1047. m)

40 INDICTIONE decima tertia bellum de Anio coepit. Sed exponendum eſt, cur et qua ratione Anii principi quieſcenti nullaque ab eo orta iniuria imperator bellum intulerit. 'Georgius, Abaſgorum princeps n), bellum aduerſus Romanos mouens, ſocium eius habuerat Iobaneſicam o), Anii dominum. Verum vbi Baſilius imperator, in Iberiam cum exercitu profectus, Georgium proelio fregit p): Iobaneſices metuens, ne ob belli ſocietatem iratus imperator durius de ſe ſtatueret, cum clauibus vrbis ad eum transfugerat, ſeque et claues ei vltro dediderat. Quam eius calliditatem approbans Baſilius, magiſtri honore ornatum Anii et Armeniae, quae magna dicitur, praefectum eum vſque ad vitae eius exitum conſtituerat: ſcripta cautione profeſſum, mortuo ipſo eam praefecturam ad ſuum dominum redituram partemque Romanae ditionis futuram.

Mortuo Baſilio atque multis poſt annis Iobaneſica, filius huius Cacicius q) occupata praefectura, pacem ſocietatemque cum Roma-

40. CEDREN. T. II. p. 761 - 764.

m) His annis bellum de Anio geſtum eſt, coll. Cedr. p. 764. vbi indictionis primae mentio fit.

n) Γεωργιος ὁ Αβασγων [in marg. των Βουλγαρων. Scylitzes] ἀρχηγος.

o) Ιοβανεσικης, infra Ιωβανεσικης.

p) Vide ſupra §. 53. Cfr. et *Auaſgica* §. 18, 19.

q) Κακικιος.

a. C. 1045-1047.

Romanis ſeruauit, paternam interim ditionem retinens, Romanis, quod ſcriptum iubebat, nequaquam reddidit. *Imp. CONSTANTINO Mon.*

§. 58.

Monomachus, pacti formula in archiuo reperta, Anium vniuerſamque Armeniam, vt Baſilii heres, repoſcit. Cumque Cacicius ſeruum quidem ſe profiteretur Romanorum, nollet autem paterna ditione carere [r]: bello ſuas res repetere imperator ſtatuit. Proinde collectum exercitum *Michaeli Beſtae Iaſitae*, qui iam tum praefectus Iberiae erat deſignatus [s], tradit, mandatque, vt Cacicio bellum faciat. Atque is in prouinciam profectus, mandata imperatoris pro virili exſequitur. Cacicius, ſe pro amico et ſocio Romanorum hoſtem iudicatum ſentiens, ipſe etiam ſuis contractis copiis, ſe, quantum res ferebat, tueri intendit.

Cum autem res Iaſitae male ſuccederent, mittitur etiam Nicolaus praeſes ſcholarum domeſticus, accubitor quondam [t] Conſtantini imperatoris, cum grandi exercitu, vt vel multitudine opprimeretur Cacicius. Mittit etiam litteras imperator ad Apleſpharem [v], Tibii et, quae circa Araxen fluuium eſt, Perſarmeniae praefectum: hortaturque eum, vt, quantum poſſit, magnam Armeniam et ditionem Cacicii infeſtet.

§. 59.

Nicolaus vbi in prouinciam peruenit, ſtatim ſe rei gerendae dat, litterasque imperatoris ad Apleſpharem mittit: ipſe vna ſcribens, eumque donis et pollicitationibus inſtigans, vt imperatoris voluntati morem gerat. Reſcribit is, ea conditione ſe id facturum, ſi imperator litteris ad ſe miſſis paciſcatur, ſe ipſi omnium, quaecunque ipſe Cacicio belli iure eripuiſſet, firmam poſſeſſionem ac dominium concedere. Hanc conditionem imperator probauit, aurea-

r) Haec, vt in margine adnotatur, e Scylitze ſupplentur.

s) Μιχαηλ Βεϛῃ τῳ Ιασιτῃ ἀρχοντι. φθασαντι προβληθηναι της Ιβηριας. Huius Iaſitae etiam infra meminit Cedrenus pag. 766. Glycas p. 320.

t) Haec vox in Gr. abeſt.

v) Απλησφαρην. ita et infra: interpres cuius nunc *Apleſpharem*, nunc *Apleſpharium* vocat.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

a. C. 1045 - 1047.

aureaque bulla id poſtulatum Apleſpharis ratum ſe habere teſtatus eſt. qua accepta, Apleſphares ſtatim rem aggreſſus, multas Cacicii arces ac munitiones expugnatas occupauit. Cacicius a Romanis oppugnatus copiis et a Tibanio praefecto infeſtatus, rebus deſperatis, cum Nicolao pacem facit, per eumque ſe et vrbem imperatori dedit. ad quem profectus, ab eoque magiſterii dignitate decoratus, ampliſſimisque in Cappadocia ad Charſianumque et Licandrum praediis donatus, vitam exinde pacatam ac tranquillam egit.

§. 60.

Monomachus capta a Tibii praefecto caſtella et oppida, vt partem Aniacae ditionis, repoſcens, cum ea Apleſphares ſponte non dimitteret; ſed aurea bulla niteretur: Nicolao praecipit, vt cum Romano et Iberico exercitu et copiis Armeniae magnae, quas Cacicius duxerat, bellum ei faciat. Nicolaus, contractis omnibus copiis, 'Beſtarcham Iaſitam x) eis praeficit, et ſuum ſeruum, Conſtantinum magiſtrum Alanum, eosque ad oppugnandum Tibium mittit. Erat Apleſphares homo, vt quiſquam alius, bellicarum artium peritiſſimus, gnarus rei gerendae et conſilia hoſtium eludere callidus. Is cum ſe pugnae cum Romanis committendae imparem ſentiret, intra muros ſe continet, amnemque alluentem auertit, ita vt omnem vrbi vicinam planitiem is inundaret, ſtagnoque et coeno paludis morem oppleret: et in vineis, quae circum vrbem in orbem erant ſitae, ſagittarios pedites abdit, et exſpectare ſignum, quod ipſe tuba daturus eſſet, iubet. Ita inſtructus, aduentum hoſtium opperitur.

Romanorum autem ductores prae metu ac deſperatione rerum vrbi ſe incluſiſſe et campum aqua oppleuiſſe Apleſpharem opinati, promiſcue et nullo ordine, alii equites, alii ab equis digreſſi, vt cuique placebat, ad vrbem occurrunt, primo ſcilicet aggreſſu eam capturi. Vbi in vias peruenere, quae per medias ducebant vineas, iamque vrbi ſubiuerunt, claſſicum Apleſphares canit. et pedites ex inſidiis coorti, alii ſagittis, alii ſaxis Romanos

x) τον Βεςαρχην [*protoueſtiarium*, Μιχαηλ] τον Ιασιτην. in marg. e Scylitze additur

nos impetunt, alii deſuper de ſeptis vinearum vulnerant; cum quidem Romanis ſui defendendi omnis eſſet erepta facultas. Ingens tum clades accepta et Romanorum innumerabilis caeſa multitudo, cum equi fugere non poſſent limo et lacunis impediti. Aegre elapſi Iaſites et Conſtantinus Anium peruenerunt, Nicolaoque calamitatis nuncii fuerunt.

§. 61.

De qua clade certior factus imperator, Nicolao et Iaſitae abrogat magiſtratum, loco Iaſitae ducem Iberiae y) facit Ambuſtum; pro Nicolao imperatorem exercitus creat Conſtantinum magnae ſodalitatis principem, eunuchum, a Saracenis oriundum, ſibi fidum hominem —. Hi autem prouinciam ingreſſi, collectisque exercitibus ad rem gerendam conuerſi, vrbem Tibium, quae erat eius gentis metropolis, oppugnare incommodum rati, reliqua ad Anium pertinentia caſtella tentant: capiuntque Sanctam Mariam, Ampierum, Sanctum Gregorium, admodum munitas et praeruptis impoſitas ſaxis arces, Apleſphare ſaepe opem iis, dum oppugnarentur, ferre conato, ſemperque victo. Inde ad caſtellum Chelidonium z) veniunt, ſitum in praecipiti colle, haud longe a Tibio. Id cum vallo foſſaque circumueniſſent, obſidione capere intendunt; quod iam praeſidiarios res ad victum neceſſariae deſtituebant, ſubita obſidione praeuentos, ne earum copiam importarent, fuiſſentque eo potiti, niſi in occidente repente patricii Leonis Tornicii exarſiſſet defectio. Is Leo cum Iberiam gubernaret, affectatae tyrannidis accuſatus magiſtratuque ſpoliatus, rurſusque vitam monaſticam agere iuſſus erat a). [Quo rebellionem faciente, imperator] in Iberiam nuncium equis diſpoſitis mittit ad Conſtantinum, omiſſis, quae in manibus erant, celerrime

y) δȣξ Ιβηϱιας.

z) Κελιδονιον, ita etiam infra ſcribitur.

a) De quo Zonaras T. II. pag. 251. *Imperator — ſincerum illum ſororis* [Euprepiae] *erga Tornicium affectum grauiter moleſteque ferens, vt eos longe ſeiungeret, Tornicium Iberibus Romanae ditionis praefecit, relegatione ſpecioſo titulo obumbrata.* — Quae de Leone Tornicio Iberiae praetore et Conſtantino inde reuocato Cedrenus narrat, habet etiam Glycas p. 320.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

a. C. 1045 - 1047.

me ad Conſtantinopolin cum exercitu venire iubens. Is, acceptis litteris, quamquam iam potiturus Chelidonio videbatur, ſoluta obſidione, cum Apleſphare pacem foedusque componit, iurato et diris etiam, ni promiſſa impleret, imprecationibus ſe deuouente, ſe in fide imperatoris permanſurum, neque quicquam contra Romanos moliturum: his ita actis, ad vrbem cum exercitu feſtinat. Hoc modo Chelidonium liberatum.

§. 62.

a. C. 1048.

41 PANCRATIVS — Iberiae regulus b), homo impudicus, vxorem Liparitae violauit. Erat is *Liparites* Horatii Liparitae filius, — magnae poſt Pancratium inter Iberos potentiae. Hic ergo — arma contra Pancratium ſumit, victumque proelio ad Caucaſum et in interiorem Abaſgiam compellit. Ipſe regia occupata, dominam ſuam, Pancratii matrem, vi ſtuprat, totaque Iberia potitur. 'Tandem imperatore Romano ſuam interponente auctoritatem, pax hac lege reſtituta eſt', vt Pancratius omnem Iberiam atque Abaſgiam obtineat, Liparita autem parti Meſchiae per omnem vitam praeſit,' ac Pancratium dominum regemque ſuum agnoſcat. —

§. 63.

42 a) [TVRCIS ſub idem tempus c) cum magno exercitu Aſane duce in Baaſpracaniam irrumpentibus, praefectus huius pro-

a) ZONARAS: Alimo Abramio contra Romanos mouente, *Baaſpracanis* [olim Mediae dictae] *praetor petitis ab imperatore auxiliis, Liparitam, partis Iberiae dynaſtam, exſpectabat, neque cum Turcis ſibi dimicandum cenſebat, priusquam ex mandato imperatoris Iberum auxiliares copiae adueniſſent.*

41. CEDREN. T. II. p. 770. Cfr. *Abaſgica* §. 25, 26.

b) Παγκράτιος ὁ τῆς Ἰβηρίας ἀρχηγός.

42. Id. ibid. p. 770-774. Zonar. T. II. p. 256, 257.

c) Quo ea, quae in §pho praec. leguntur, geſta ſunt: iis certe ſtatim ſubiunguntur.

a. C. 1048.

Imp. CONSTANTINO Mon.

prouinciae d)] Aaron Beſta — 'Catacalonem Beſtam Ambuſtum, Anii atque Iberiae praefectum e), litteris miſſis hortatur, vt ſibi ſuppetias quamprimum ferat. Ambuſtus, litteris acceptis, dicto citius ſuos excitat, cumque iis ad Aaronem ſe confert. 'Hi copiis coniunctis, Turcos ſecure accedentes ex inſidiis adorti, clade afficiunt. De quibus certior factus Sultanus, magnum rurſus exercitum, Abramio Alimo fratre duce, contra Romanos emittit. Romani duces de ratione bellum gerendi deliberatione inſtituta f),' profecti in Iberiam, 'in planitie quadam, quae incolarum ſermone *Oſurtru* dicitur g), caſtris ſub dio poſitis quieuerunt, omni prius agreſti turba, mulieribus, pueris ac quae pretioſa haberent, in munitiones incluſis, et imperatorem curſori traditis litteris de aduentu hoſtium certiorem fecerunt.

§. 64.

Imperator, litteris lectis, ducibus iſtis mandat, vti ſe contineant, donec Liparites h) cum Ibericis copiis ad ipſos perueniat. Et Lipariten per litteras hortatur, vt, ſiquidem ſocius ſit amicusque Romanorum, abſque vlla mora cum omnibus ſuis copiis ſe ducibus Romanis adiungat i). Duces, acceptis litteris, quieuerunt, vti erant iuſſi, et Lipariten exſpectarunt. Atque is, imperatoris mandato percepto, ſuos per otium collegit, atque armauit.

§. 65.

Dum id fit, ac tempus teritur, 'Abramius, Romanorum in Iberiam receſſu cognito, metu eos abiiſſe ratus, eodem, proelio decertaturus, copias ducit k).' Certiores de hac re facti duces impe-

d) Cfr. *Tom. III. Turcica* §. 55, 56.

e) *προς τὸν Βεστην Κατακαλων τον Κεκαυμενον, τον Ανιου και Ιβηριας καταρχοντα.* De quo vide ſupra §. 61. vbi Iberiae tantum dux creatus dicebatur.

f) Cfr. *Tom. III. Turcica* §. 56, 57.

g) *κατα τινα πεδιαδα ἐγχωριως Οσουρτρου λεγομενον.*

h) De quo ſupra §. 62.

i) *και μετ᾽ ἀυτων διαπολεμησαι προς τους βαρβαρους* omiſit interpres.

k) Cfr. *Turcica* §. 58.

Imp. CONSTANTINO *Mon.*

a. C. 1048.

imperatoris, ac veriti, ne vel inuiti cogerentur ante Liparitae aduentum pugnare, ſubduxerunt ſe in locum quemdam aditu difficilem, praecipitiis vndique et conuallibus cinctum, atque ibi quieuerunt: et ad Lipariten ſcripſerunt, vt abſque cunctatione veniat. ' Qui dum a Romanis ducibus exſpectatur, Turci Artzen, pagum et incolis frequentiſſimum et opulentiſſimum, domibus igne iniecto, ceperunt; indeque mouentes Romanum quaeſiuerunt exercitum [l].'

§. 66.

β) Romani autem, cum iam Liparites ad eos veniſſet, e dicta munitione deſcendentes in planitiem ad radices collis, cui *Capatrum* caſtellum [m] eſt impoſitum. Aduentantibus ergo Turcis diſſipato agmine, rurſum conſuluit Ambuſtus, vt in diſperſos et nullis adhuc ordinibus inſtructis vagantes fieret impetus: ſed Liparites a pugna abhorrebat, quod Sabbathum inter dies atros atque infauſtos haberet. erat autem tum Sabbathum dies decima octaua Septembris, indictione ſecunda. Sed Abramius ex praecurſoribus intelligens, quo loco Romani caſtra haberent, vtque quieſcerent, compoſito ad pugnam agmine ad eos acceſſit. Quod

β) ZONARAS: Turci Artze potiti, *inde iterum contra Romanum exercitum properarunt. Cum Liparites cum Iberibus iam adeſſet, ſub veſperam commiſſo ad Bulytum proelio, Alimus et Chorosanes, alter barbarorum dux, cum ſuis conuerſi fugerunt, Romanis eos in multam noctem perſecutis. Liparites vero in alio cornu pugnans ab hoſtibus captus fuerat. quem dum Romani in caſtra reuerſi diu exſpectant, caſus illius ignari, quidam nunciat, captum ab hoſtibus feſtinanter abduci. Quo cognito illi in moerore erant, barbari vero Lipariten ad Sultanum perduxerunt. Imperator autem liberandi illius cupidus, magnam pecuniam eius redimendi ergo et munera Sultano miſit, petens, vt Turci cum Romanis foedus ferirent. cui Sultanus Lipariten gratis reſtituit, omni pecunia illi tradita, pro quo miſſa erat: hortatus, ne in poſterum arma contra Turcos ſumeret.*

l) Cfr. *Turcica* §. 59.

m) τὸ Καπετρε φρέριον.

a. C. 1048. Imp. CONSTANTINO Mon.

Quod Romani videntes, ipſi quoque inuiti ordines inſtruxerunt, dextro cornu Ambuſtus, laeuo Aaron praefectus, Liparites mediam ducebat aciem. Ambuſto oppoſitus erat Abramius, Aaroni alter ducum Turcicorum Chorasanites, Liparitae Aſpam Selarius, Abramii ex altero duntaxat parentum frater.

Proelium initum eſt ſolis iam imminente occaſu: et cum Ambuſtus, tum Aaron vterque ſibi oppoſitos hoſtes fuderunt, atque vſque ad galli cantum perſecuti ſunt. Liparites autem patruelem ſuum occubuiſſe aegre ferens, dum impetum vehementiorem dat, equo ſuo occiſo, capitur. Romani a perſecutione reuerſi, — Lipariten exſpectant, quem et ipſum putant inſequendis hoſtibus ſe dediſſe. Cum autem nullus compareret, ſollicitudo eos inceſſit, incertos, quidnam ei eueniſſet. Haerentibus eis, venit quidam, qui ſub Liparita militauerat, eumque victum et captum nunciat; vtque Abramius a fuga reuerſus, et cum ſuo coniunctus fratre germano — accelerato itinere, abducto ſecum Liparita et captiuis liberis redierint Caſtrocomium.

§. 67.

Duces Romani ad eum obſtupuerunt nuncium, 'et poſtero die alii quidem Ibanem, Baaſpracaniae metropolin, alii Anium redierunt.' Caeterum Abramius Liparita capto contentus, — magnis itineribus ad Re quinque dierum ſpatio peruenit: atque inde diſcedens, rei feliciter geſtae nuncios ad Sultanum mittit, Liparitam captum indicantes. Sultanus, ſimulata laetitia ob captum tantum virum, interim tantam fratri rei gerendae felicitatem inuidens, aſſidue de eo tollendo cogitauit, anſamque captauit.

Imperator Liparitam captum eſſe audiens, totus in eo fuit, vt eum liberaret. Miſſo itaque ad Sultanum Georgio Droſo, ſcriba Aaronis, cum muneribus, pro redimendo eo pretioſis, ſimul et hunc ſibi reddi et pacem componi poſtulat. Sultanus, acceptis legatis, vt magnificus videretur potius rex, quam qui bellum cauponaretur, pro dono imperatori mittit Liparitam: et quae eius redimendi cauſa imperator miſerat, accipit quidem; ſed omnibus

Imp. CONSTANTINO Mon.

a. C. 1048.

iis Liparitam donat, hortatus, vt eius in poſterum diei memoriam coleret, neque contra Turcos arma ſumeret [n].

§. 68.

a. C. 1050.

43 [NON diu poſt Sultanus ob contemtos ſuos legatos] fremens cum omnibus ſuis copiis in Romanam ditionem intrat. Cum vero vſque ad *Comium* perueniſſet, nihilque memorabile agere potuiſſet, quod incolae ſe et res neceſſarias caſtellis, 'qualia per Iberiam et plurima ſunt et munitiſſima [o]), mature incluſerant: vlterius progredi non auſus — rediit in Baaſpracaniam. —

§. 69.

a. C. 1052.

44 [CVTLVMVSVS Abramii conſobrinus, hunc contra Sultanum fratrem armis iuuans, vincitur, et, Abramio capto, fugit.] Hunc a tergo inſequens Sultanus cum ſuis copiis, in Iberiam venit: ideoque Cutlumuſus ad Sabam et felicem Arabiam fugit. Sultanus in Iberia obuia quaeque populando atque incendiis vaſtat. Itaque celeriter imperator Michaelem acoluthum [p]) ex occidente reuocatum in Iberiam mittit. Qui cum eo veniſſet, collectis per Chaldiam ac Iberiam diſperſis Francis ac Barangis, compeſcere quocunque modo graſſationes Sultani conatur. Sultanus, celeri huius aduentu cognito, ſentiensque, velle illum exercitu collecto ſecum pugna congredi, — caſtris motis omni cum exercitu ſuo ad Tabrezium abit.

§. 70.

n) In ſequentibus belli Patzinacici meminit Cedrenus, eoque captos Patzinacas in Iberiam, vt contra Turcos pugnarent, miſſos eſſe narrat p. 778. et Zonaras Tom. II. p. 258. loca ipſa vide *Tom. III.* in *Patzinacicis §. 40. ſeqq.*

43. CEDREN. T. II. p. 780. Cfr. *Tom. III. Turcica §. 62.*

o) *γεμει δε ἡ Ιβηρια φρουριων ἐρυμνοτατων.*

44. Id. ibid. p. 789. Cfr. *Turcica §. 65, 66.*

p) Hoc nomine dux Varangorum intelligitur. De quo vide *Varangica §. 57.*

§. 70. Imp. CONSTANTINO Mon.

a. C. 1053. q)

y) CVM — monaſterium imperator, quod Mangana vocant, exſtrueret, et abſque vlla parſimonia pecunias publicas expenderet, tantam ad egeſtatem peruenit, vt nullam non cauponandi rationem excogitaret, et exactiones abſurdas inquireret. 45 [Hinc et] copiis Ibericis, quae quinquaginta millibus hominum conſtabant, exauctoratis, militum loco de regionibus illis magna vectigalia collegit. Milites vbi dimiſſi fuiſſent, improbe nequiterque ſe gerentes, rem Romanam tanto detrimento affecerunt, vt ea peſſum iret.

Sub
Theodora, Michaele Stratiotico et Iſaacio Comneno
nulla fit Iberorum mentio.

§. 71. Imp. CONSTANTINO Duca.

Imp. CONSTANTINO *Duca*.

a. C. 1059-1067. r)

[IMPERATOR Conſtantinus Ducas cum,] re militari neglecta, 46 nimium ſe otio dediſſet, res Orientis, praecipue loca in finibus Romanorum, ab hoſtibus agi, ferri ac diripi, et omnia vaſtari, et Turcorum excurſionibus et oppreſſione ac violenta fuga et terrore neglectorum militum: — et idcirco felix Iberiae regio omnino deſolata fuit et prorſus deleta, iam ante confecta et imbecillis, ac ſenſim deſerta et corrupta.

§. 72. Imp. ROMANO Diog.

Imp. ROMANO *Diogene*.

a. C. 1068.

[ROMANVS Diogenes Turcis et Saracenis non procul Hierapoli proelio victis, contentus hoſtium fuga] ſtatuit arcem Hiera- 47

y) CEDRENVS: *Cum — inquireret: et Ibericum exercitum — per Leonem Serblium dimiſit — collegit.*

45. GLYCAS pag. 321. Cedren. T. II. p. 790.

q) Sequuntur apud Cedrenum p. 791. res indict. VI. et VII. [a. C. 1053, 1054.] geſtae.

46. IOANNES SCYLITZES (Cedr. T. II.) p. 814.

r) Anni imperii Conſtantini Ducae.

47. Id. ibid. p. 827. Cfr. *Tom. III. Turcica §. 83.*

Imp. ROMANO *Diog.*

a. C. 1068.

rapolis conſtruendam. Praefecto igitur *Phareſmane* illo *Beſte Apocape* s), ex Iberis genus ducente, ſpatium dedit hoſtibus et damni reſarciendi et victoriae de aduerſariis reportandae. —

§. 73.

48 TOT nationum [Turcorum et Saracenorum] concurſus et concitatio, et eorum, qui ſub Romanis degebant, defectio ira diuina quidem euenere, contra haereticos, qui Iberiam et Meſopotamiam vſque ad Lycandum et Melitenen et finitimam incolunt Armeniam, Iudaicamque Neſtorii et Acephalorum colunt haereſin: etenim plenae ſunt hae regiones huiuscemodi prauae opinionis.

§. 74.

a. C. 1071.

49 [BELLO Turcico feruente, imperator Romanus Diogenes] ad Sebaſtiam proficiſcitur, contendens in Iberiam peruenire, vbi etiam eorum, qui cum Manuele Curopalate Comneno ceciderant t), ſpectator fuit et inde ſenſim ac paulatim progreſſus ad Theodoſiopolin ſe confert. —

§. 75.

50 [ROMANVS Diogenes a Sultano, in cuius poteſtatem breui ante proelio victus venerat, dimiſſus, Theodoſiopolin venit.] Indeque profectus peragrabat Iberios vicos vna cum Sultani, qui ſecum aderant, legatis, et inde vſque ad ipſam Coloniam proceſſit.

§. 76.

Imp. MICHAELE *Duca.*

Imp. MICHAELE *Duca.*

a. C. 1072-1078. v)

51 IMPERATOR Michael — cum ipſe — praenobilem praepotentemque Iberorum principis filiam Mariam coniugem duxiſſet: —

s) τον Φαρεσμανην ἐκεινον Βεστην του ἀποκαπης [in marg. Αποκαπην].

48. Id. ibid. p. 834.

49. Id. ibid. p. 837. Cfr. *Turcica* §. 92.

t) Cfr. *Turcica* §. 89.

50. Id. ibid. p. 843. Cfr. *Turcica* §. 100.

v) Anni imperii Michaelis Ducae.

51. NICEPHORVS BRYENNIVS p. 40.

a. C. 1072 - 1078.

xiſſet: huius patruelem, Alaniae rectoris filiam, Irenen, curopalatiſſae filio maiori nuptiarum neceſſitudine coniunxit.

Imp. MICHAELE Duca.

Sub
Nicephoro Botaniate, Alexio I. et Ioanne, Comnenis
nulla fit Iberorum mentio.

§. 77.

Imp. EMANVELE I. Comn.

Imp. EMANVELE I. *Comneno.*

a. C. 1155. x)

[ROMANI, qui ab Emanuele Aug. contra Siculos in Italiam miſſi, duce Alexio, Alexii I. Comneni ex filia nepote, ad Brunduſium caſtra habebant:] vbi Gulielmum [Siculorum regem] prope adeſſe fertur, — inuiti — ineunt proelium. Duos itaque ſpectatae in bello virtutis delectos viros, Ioannicium quemdam Critoplem et Paeramem, natione Perſam, cum Iberis et Maſſagetis y) ad velitandum cum hoſtibus praemittunt. Vbi ſe iis ſtatim immiſcuere, vtpote ad quintum et quadrageſimum ſtadium caſtra habentibus; fugientes, quorum breuis ad ſuos erat reditus, a tergo inuadunt, multos de extrema caedunt acie, plurimosque ſarcinarios capiunt equos, tandemque erepto ad haec militari ſigno Brunduſium reuertuntur. 52

Sub
Alexio II. Comm. et reliquis imperatoribus vſque ad
Michaelem Pal. nulla fit Iberorum mentio.

§. 78.

Imp. ANDRONICO Pal.

Imp. ANDRONICO *Palaeologo.*

a. C. 1306.

[CATANES, Tatarorum orientalium Chanus] nunquam non ſpecioſe ſuccinctus apparebat numeroſa et lectiſſima praetorianorum 53

52. CINNAMVS p. 96, 97.

x) Ad hunc annum bellum hoc in Tabula Chronol. Nicetae praefixa refertur, meminit etiam illius Nicetas Chon. p. 63.

y) *Alani* intelligi videntur, qui a Scriptoribus Byzantinis paſſim *Maſſagetarum* nomine inſigniuntur.

53. PACHYMERES T. II. p. 319. Cfr. *Tom. III. Tatarica §. 70.* Nicephorus Greg. T. I. pag. 214. funambulorum meminit, qui ex Aegypto progreſſi, etiam *Iberiam Cauca ſo finitimam*, *Colchidem — peruagati* — Byzantium venerint.

Imp. ANDRONICO *Pal.*

a. C. 1306.

rum manu: cum bellandum porro eſſet, Iberis potiſſimum vtebatur, optimo et ſibi probatiſſimo militum genere: quippe quibus praeterquam inerat pugnax a ſtirpe indoles generoſaque alacritas periclitandi: accedebat maior etiam ab inculpatis amabilitas moribus, quod ii Chriſtianam religionem pure inoffenſeque tuerentur. Quare non ignarus, quantum vincendi omen in crucis ſigno conſtitutum eſſet, cui proſperorum experientia ſucceſſuum celebrem appellationem Tropaei Chriſtianorum merito peperiſſet, huic praeſertim Ibericae legioni, pro vexillo labarum cruce inſigne praeferenti confidebat in proeliis; eam ſibi ſolitus circumdare et loco triariorum extremo in agmine ſecum habere. qua bellandi ratione cum alia grauia Sultani Arabum damna intulit; tum ipſis quoque Hieroſolymis hoſtiliter admotus, parum abfuit ab vrbe illa tanta, cui Sultan Chriſtianis ereptae dominabatur, expugnanda ſuaeque ſubiungenda ditioni: idque aggreſſus inſtinctu maxime gratificandi ſuis Iberis: quos ſciebat aegre ferre, Saracenos Chriſti Domini hoſtes viuifico ipſius inſiſtere victores et inſultare monumento. In quo etſi haud illi contigit perficere, quod optabat, tamen haud parum afflixit Sultanis partes. —

§. 79.

a. C. ***. z)

54 [IOANNES Comnenus, quem pater Alexius, Trapezuntinus imperator, imperii ſocium aſſumſerat, matre Cantacuzena adulterii cum Protoueſtiario a) ſuſpecta,] Protoueſtiarium necauit: patrem matremque in cubiculo concluſit, vt eos interficeret. Verum ciues ſupplices fiebant Ioanni, ne hoc faceret: ‘ et eum compeſcentes, dimiſerunt in partes Iberiae b). —

Ioannes abiens in Iberiam, vxorem habuit regis c) ALEXANDRI filiam. Poſtea hinc profectus, abiit Capham. ‘Inde cum naui Ianuenſi ſoluens, Trapezuntem venit, ibique patre ſuorum proditione occiſo, rerum potitus eſt’.

§. 80.

54. CHALCOCONDYLAS p. 246.

z) Annus, quo Alexius Trapezunte rerum potitus eſt, parum conſtat. Hoc tamen credibile eſt, id circa finem Saeculi XIV. vel initium XV. factum eſſe.

a) Nomen a Chalcocondyla reticetur.

b) *ἀπεπεμψαν τουτον εἰς τα μερη της Ιβηριας, δυσωπησαντες αὐτον.*

c) *Iberiae*, vt apparet.

§. 80.

[ZYCHES Artabiles [d] bello contra Trapezuntem moto, cum vrbem obſideret, et caſu incendium in caſtro ortum eſſet,] fuga ſibi conſuluerunt omnes magiſtratus vrbis, quidam mari, quidam vero terra, vt venirent in Iberiam ad Caſpias portas ſitam. 'Poſtero die Zyches re infecta abiit'. 55

CAPVT V.

De Situ Iberiae miſcellanea quaedam.

§. 81.

a. C. 506.

TAVRVS, Ciliciae mons, in Cappadociam primum excurrit: 56 inde in Armeniam, Perſarmeniam, Albaniam, Iberiam [a]) et circumpoſitas, qua ſui, qua Perſici iuris ac ditionis gentes. — Vltra Iberiae fines inter ſummas anguſtias trames quidam ſtadiis L. in longitudinem patet, et praerupto atque inſuperabili monte ſic terminatur, vt exitus prorſum nullus appareat. Ibi portam duntaxat, quam diceres arte et manu factam, molita eſt natura: eam vetuſto nomine Caſpiam appellamus. —

§. 82.

55. Id. p. 248.

d) p. 246. in marg. adſcribitur, *Orthobulis filius*, *Paiazitis nepos.*

56. PROCOPIVS de Bello Perſ. p. 28. Cfr. *Tom. I. Hunnica §. 211, 212.*

De ſitu Iberiae in Chronico Paſchali p. 34. haec leguntur: *Vltra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Berrani, et Scythae, et Colchi, et Boſporiani.* Portarum Iberiarum meminit Theophanes Iſaacius p. 297. Anaſtaſ. p. 113. Vid. *Tom. II. Bulgarica §. 13.*

a) Eadem repetit Procopius de B. P. p. 44.

§. 82.

a. C. 541. *b)*

57 EST Dubios regio quaedam non modo fertilis, ſed coeli etiam et aquarum ſalubritate commodiſſima. Theodoſiopoli diſtat octidui. Hic late patent equitabiles campi, et vici multi ſunt frequentiſſimi incolis, ac proxime inter ſe ſiti: in quibus multi habitant inſtitores commercii cauſa. Huc namque ex India proximaque Iberia ac fere ex omnibus Perſidis populis e Romanis etiam ſunt qui merces importent, atque inuicem contrahant.

§. 83.

58 [Fluuius Boas apud Armenios proxime Tzanicae fines ortus] cuiuis facile ſuperabilis eſt ad id loci, vbi ad dextram quidem eſt Iberiae limes, e regione vero extremus Caucaſus. — Eo progreſſus hic fluuius, vbi et Caucaſus et Iberia terminantur, confluentium aquarum vi multum increſcit, et, mutato Boae cum Phaſidis nomine, curſum proſequitur. — Hic ab vtraque ripa eſt Lazica. Ac dextra quidem regionem totam, quam longiſſime ad Iberiae fines porrigitur, indigenae tenent. — Scanda et Sarapanis 'Lazicae ſunt caſtella' ad Iberiae confinia *c)*.

§. 84.

59 [AD fauces, quae ex Iberia in Colchidem ducunt, Phaſis vadoſus eſt.]

Merito quis miretur laborioſam Perſarum induſtriam, qui viam ex Iberia ad Colchos, vbique deruptis ſaltibus et fruticoſis ſalebris implicitam, ſiluisque adeo denſis obtectam prius, vt viro expedito videretur inſuperabilis, ita complanarint, vt non modo eque-

57. Id. ibid. p. 149.

b) Peſtilentia, cuius paulo ſuperius meminit Procopius, a. XV. imperii Iuſtiniani I. graſſata eſt, teſte Theophane p. 188.

58. Id. ibid. p. 164. Locum integrum vide in *Lazicis* §. 71.

c) Horum etiam meminit Procopius de B. G. p. 601, 602. *Ad Iberiae fines habebant Lazi caſtella duo, Scandam et Sarapanin: quae in montium faucibus aſperis ac plane confragoſis ſita difficillimos habebant aditus* Id. de B. P. p. 34. Vide *Lazica* §. 15.

59. PROCOPIVS de B. G. pag. 600, 601. Cf. *Lazica* §. 58.

a. C. 541.

equeſtres eorum copiae inde omnes facillime veniant, ſed elephantos etiam, quotquot volunt, ad bellum agant.

§. 85.

IBERIA finitima eſt Colchidis regioni, eiusque reges 'haud ſunt inſtrenui et ingenerofi [d]. 'Porrigitur autem ab eo loco, 60
qui *Bathy* dicitur, et ab Phaſide fluuio vſque *Chaltzichi*, quae pertinet ad ditionem *Gurguri*, *Corii*, *Cachetii* et *Typhliſii*. Vrbes hae propinquae ſunt *Samachio*, quam vrbem tenent et incolunt Turci. Sub quorum poteſtate degunt ſeparatim infra Cachetum vrbem in regione maritima Sebaſtopolis, *Minceliorum* et *Dadianni* metropolis, *Mamia*, *Samantaula*, *Gulii* et aliae vrbes maritimae [e]. Nam vrbibus *ſuperioris Iberiae* contermini ſunt *Alani*, *Huuni* et *Embi* [f]. Verum Alani ad Caucaſum vſque ſe extendunt [g]. 'Quin et ipſi Iberi ſunt. Vnde autem in iſtam regionem profecti venerint [h], an ab Iberis occidentalibus, aut aliunde, coniectando aſſequi non poſſum. Magnam breui ſibi pararunt potentiam, etiam opes plurimas nacti ſunt. Fidem vero Chriſtianam ex Conſtantinopoli hauſerunt. Nam mulier, quae

60. CHALCOCONDYLAS p. 248. 249.

d) ὀυκ ἀγενεις.

e) διηκει δε ἡ χωρα, ἀπο τȣ Βαθυ λεγομενȣ, και ἀπο Φασιδος ποταμȣ ἑως Χαλτζιχι (marg. *in uno* Χαλτζιχε), ἡ τȣ Γοργȣρȣ ἀυθεντεια, και Κοριȣ; και Καχετιȣ, και Τυφλισιȣ, συνεγγυς ὀυσαι ἁι πολεις ἀυται τȣ Σαμαχιȣ, Τȣρκων ὀικȣντων ἐν ἀυτῳ και ἐχοντων, χωρις κατωθεν τȣ Καχετιȣ πολεως, τȣ ἐν παραθαλασσιᾳ και της Σεβαςοπολεως Μιγκελιων [Interpres in marg. *Mengreliorum*] τȣ Δαδιαννȣ [marg. Δαδιανȣ] ἀυθεντειας, και Μᾶμια, και Σαμανταυλα, και Γȣριας, και των ἀλλων παραθαλασσιων πολεων.

f) Οὐννοι και Εμβοι.

g) Hic omiſſa vide in *Alanicis* §. 93.

h) Perperam, vt videtur, ita diſtinguit interpres: Graeca enim ſic habent: Ιβηρες δε και ἀυτοι, ὁθεν μεν ἐπι την χωραν τηνδε ἀφικοντο, ἐιτε ἀπο cet.

a. C. ***

eo proficiſci conſuerat, vt veram fidem et ſacroſanctam addiſceret, etiam Iberos, abnegata ſua ſuperſtitione ad ſanctiſſimam et miraculorum effectricem fidem adduxit, eosque Chriſtianos declarauit, cum ſe Chriſtianos confiterentur.

§. 86.

a. C. 1222. i)

Temporibus multis poſt Scythae finitimi his bellum intulere: et ingreſſi regionem Iberiae eam planiſſime corrumpebant, et euaſtabant. Viros, qui praeſto erant, captos in mancipiorum numerum retulerunt. Iberorum vero reges confugerant in montes, 'vt in iis ſeruarentur k). Poſtea cum Scythae ex regione exceſſiſſent, reuerſi ad ſua, etiam Iberi ex montibus ad ſua deſcenderunt, et regi deinceps Scytharum quotannis tributum ferentes, in regno ſuo manſerunt. Breui autem tempore interiecto, poſtquam pugnauit Scytharum rex contra Alanos, etiam *Hunnos* et *Saſos* l) bello petiit: 'de quibus quatenus comperi, eatenus narrabo m).'

i) Hoc anno *Tatari*, qui Scytharum nomine hic intelligi videntur, in hiſtoria Byzantina innotuerunt.

k) Addit haec interpres.

l) Οὔνους καὶ Σάσους.

m) Perperam ita Graeca, quae ſic habent, *τοσονδε ἐπισταμενος ἐπιμνησομαι περι αὐτων*, reddidiſſe videtur interpres.

ALANI-

ALANICA

EX

SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

SVMMARIVM DE ALANIS.

Nomen et Genus Alanorum.

ALANI, veteribus, Zonara teſte, *Albani* dicti, vt idem auctor ex Dione refert, *Maſſagetae* fuerunt. et hoc nomine, quod Hunnis Procopius tribuit, etiam a Nicephoro Gregora inſigniuntur. Haec vero num firmiori nitantur fundamento, quam quae Procopius tradit, cum eos *gentibus Gothicis* annumerat, tuto affirmare vix licet.

Ii, qui cum Vandalis emigrarunt, *Vandalorum* deinceps nomine comprehendebantur, ita tamen, vt peculiare ipſorum nomen in regum Vandalorum titulo conſeruaretur.

Sedes Alanorum.

ALANI iam antiquiſſimis temporibus in illa regione, quae a *Caucaſo* monte vsque ad *mare Caſpium* et *portas Caſpias* porrigitur, habitarunt, Sunitis, Bruchis, Abaſgis et Iberis finitimi. E fluuiis, qui Alaniam rigarunt, vnius *Araxis* meminerunt Scriptores Byzantini. Conſtantinus Porphyrogenneta, Alaniam a *Patzinacarum* prouinciis, orientem et ſeptemtriones verſus ſitis, ſex dierum itinere diſiunctam fuiſſe tradit.

Hiſto-

Hiſtoria Alanorum.

CVM Pompeius [circa annum ante C. N. 65.] Mithridatem regem victum perſequeretur; Alani petenti ipſi tranſitum conceſſerunt. Sed coacto poſtea quadraginta millium exercitu, ex improuiſo in eum fecerunt impetum. Quam Alanorum perfidiam cum Pompeius inſigni eorum clade vltus eſſet, ſupplicibus pacem dedit. non diu vero poſt rebellantes armis in deditionem redire coëgit, regis illorum fratre in proelio occiſo.

Ducentis interpoſitis annis circa a. C. 136. Iberorum rex Pharaſmanes, Alanos ad bellum ſollicitans, Mediam, Armeniam atque Cappadociam infeſtauit; Alanis vero partim muneribus, partim metu ab ipſius ſocietate ſeiunctis, pacem amplexus eſt.

Haec fere ſunt, quae de gente iſta ad initium vsque ſaeculi poſt Chriſtum natum quinti Scriptores Byzantini memoriae prodiderunt. Tunc autem, Honorio in occidente rerum potiente, cum Vandali Maeoticae paludis oras relinquerent, magna Alanorum pars vna cum ipſis emigrauit, et poſt longos errores tandem in Africa ſedes poſuit. qui quidem cum Vandalis in vnam coaluere gentem, communi Vandalorum nomine comprehenſi. Aliquanto ante Zenonis Auguſti imperium Romanis militaſſe memorantur.

De iis autem, qui iam olim ad Caucaſum habitarunt, hiſtoria Byzantina cum diu ſiluiſſet; Iuſtiniani I. demum tempore rurſus mentionem facit. Tunc adhuc ſui iuris fuerunt, et Perſarum plerumque in bellis aduerſus Romanos ſocii, factis per anguſtias *Chrutzon* et *portas Caſpias* [Caucaſias potius] incurſionibus, Romanae ditionis terras ſaepius infeſtarunt. Interdum tamen in Lazorum quoque ac Romanorum caſtris, largo inuitati ſtipendio, militarunt.

Cum Abari ſub vltimos imperii Iuſtiniani I. annos ad Alanos acceſſiſſent, per eorum principem SAROSIVM Romanis primum innotuerunt. Idem Saroſius Romanorum legatos, quos Iuſtinus II. ad Turcos miſerat, inde circa a. C. *569.* redeuntes excepit hoſpitio, et poſtea in bello cum Choſroë Perſarum rege a. C. 573. Romanis auxilia adduxit.

Qui Iuſtino II. ſucceſſit Tiberius Alanos, et, qui ibi habitabant, Sabiros, gentem Hunnicam, largitionibus a Perſarum partibus,

tibus, quas tunc ſequebantur, abducere et ſibi conciliare anniſus eſt. Hoc vero cum parum ex voto ſuccederet, eorum multos circa a. C. 580. e priſcis ſedibus excitos ad ripas Cyri fluuii in ſolo Romano collocauit. Sub idem fere tempus Turcorum princeps Turxanthus, cum ad ipſum veniſſent legati Tiberii, Alanorum gentem a ſe debellatam eſſe, gloriatus eſt.

Bellis, quae Mauricio et Heraclio imperantibus Perſae et Romani inter ſe gerebant, vterque exercitus in Alaniam penetrauit.

Quo tempore Iuſtinianus Rhinotmetus rerum Conſtantinopoli potitus eſt, a. C. 685. Alania cum regionibus finitimis Romanis vectigalis facta eſt. Annis duodeuiginti interiectis a. C. 703. Alani, quibus tunc ITATZES imperabat, Leone ſpathario, quem Iuſtinianus hoc conſilio in Alaniam miſerat, eos ſollicitante, Auaſgis bellum intulerunt, eorumque terram populati ſunt.

Poſt trecentorum et triginta annorum de Alanis ſilentium Scriptores Byzantini a. C. 1033. *Aldae*, Auaſgorum regis viduae, Alanae genere meminerunt, quae Anacuphen arcem Romano Argyro dedidit. Sub Conſtantino Monomacho Alani in exercitu Romano ſtipendia meruerunt, et imperator ipſe viri inter Alanos principis filiam, quae obſes Byzantii detinebatur, Auguſtam appellauit, ſed illa poſt eius obitum ad priſtinam conditionem redire coacta eſt. Viginti tribus elapſis annis Michael Ducas Mariam, ex Alanorum genere ortam, in matrimonium duxit, quae, Alexio I. Comneno rerum potito, in monaſterium ſeceſſit. Caeterum ſub Michaele Duca, Nicephoro Botaniate, Alexio et Emanuele Comnenis et Iſaacio Angelo in caſtris Romanorum Alani militarunt.

Ioanne Duca Romanis imperante, circa a. C. 1222. cum Tatari, auitis in oriente ſedibus relictis, regiones occidentem verſus ſitas inundarent, vt alias gentes plurimas, ita etiam Alanos ſubegerunt. Qui quidem Tatarorum poſtea mores, linguam vitaeque rationem amplexi, eorum in bellis facti ſunt ſocii. Noga, Tatarorum princeps, eos praetorianorum numero habuit. Poſt eius vero obitum iugi Tatarorum impatientes, a. C. 1301. legatis ad Andronicum, Michaelis Palaeologi filium, miſſis, ſe, ſedecim millium numero, ad Romanos tranſire, ipſisque aduerſus Turcos, qui tunc Aſiam late vaſtabant, militarem nauare ope-

ram paratos ſignificarunt. Andronicus eos humaniſſime ſuſceptos, rebus omnibus liberaliſſime inſtruxit. Quo facto multos eorum, qui bello idonei erant, ſtatim in orientem miſit; lectiſſimos vero apud ſe retinuit, cum filio Michaele breui eodem in expeditionem mittendos. Illi itaque, quos Auguſtus praemiſerat, ab initio quidem praeclara virtutis dedere ſpecimina; ſed poſtea, beneficiorum in ſe collatorum parum memores, variis in Romanos iniuriis graſſati ſunt. Tandem, cum ſtipendia ipſis non ex pacto ſoluerentur, miſſionem ab Auguſto primum precibus impetrare, mox flagitando minandoque extorquere tentarunt. Quae vero cum fruſtra fierent omnia, et Raules magnus domeſticus, quem ipſis Andronicus ducem praefecerat, eorum, quem parabant, diſceſſum vi prohibere conaretur, pugna commiſſa, eum occiderunt. Nouis deinde Rogerii, quem illis poſt Rauſis caedem praefecerat Andronicus, exacerbati iniuriis, eum, coniuratione facta, in ipſis Auguſtae aedibus, quae tunc cum Michaele marito Adrianopoli commorabatur, trucidarunt. Non diu vero poſt, quae iam olim agitarant defectionis conſilia ad exitum perducere et ad Bulgaros, quibus tunc Oſphentiſthlabus imperabat, tranſire ſtatuerunt. Ducibus itaque a Bulgaro impetratis iter ingreſſi ſunt, ſed in ipſis Bulgarorum finibus a Turcopulis, qui ipſorum ſecuti erant veſtigia, oppreſſi et ad internecionem deleti ſunt.

Reges et Viri inter Alanos illuſtres.

Goar (Γοαρ), a quo Iouinus adiutus tyrannidem affectat a. C. 414.

Aſpar (Ασπαρ), cuius auxilio Leo I. imperii potitus eſt. a. C. 457.

Ardaburius, *Patricius*, *Ermenarichus* (Αρδαβυριος, Πατρικιος, Ερμηναριχος, al. Ερμοναριχος, al. Αρμενεριχος). } filii Aſparis.

SAROSIVS (Σαρωσιος, Σαρωδιος, Σαρωης, idem nomen puto) Alanorum rex circa a. C. 557–573.

ITATZES (Ιταζης), Anaſtaſio *Hictaxis*, rex circa a. C. 703.

Alda, Alana genere, vxor Auaſgorum regis a. C. 1033.

Conſtantinus magiſter, Alanus genere, a Rom. exercitus duce Tibium oppugnatum miſſus a. C. 1045.

N. N. filia Alani principis (τινος των παρ᾽ ἐκεινοις ἀρχηγε-

χηγετȣντων); a Conſtantino Monomacho Auguſta appellata a. C. 1050.

Maria, Alana, vxor Michaelis Ducae. a. C. 1073.

Arabates et *Chaſcares,* (Ἀραβατης, Χασκαρης), Alani, in exercitu Romano militantes a. C. 1071-1078.

Roſmices (Ῥωσμικης) Alanicorum auxiliorum dux a. C. 1107-1109.

Curſites (Κȣρσιτης) Alanorum Romanis militarem operam nauantium dux, a. C. 1308.

Itiles et *Temeres* (Ιτιλης, Τεμηρης) Alanorum, qui in Terteris Bulgarorum regis exercitu ſtipendia merebant, duces, a. C. 1322.

Georgus (Γεωργȣς) ſupremus Alanorum, qui Andronico Sen. militabant, dux, a. C. 1306.

Scriptores de Alanis.

RES Alanicas enarrarunt Olympiodorus, Candidus Iſaurus, Theophanes Byzantius, Procopius, Agathias, Menander, Theophylactus Simocatta, Auctor Chronici Paſchalis, Georgius Monachus Syncellus, Theophanes Iſaacius, Anaſtaſius Bibliothecarius, Conſtantinus Porphyrogenneta, Cedrenus, Ioannes Scylitzes, Zonaras, Nicephorus Bryennius, Anna Comnena, Nicetas Choniates, Ioël, Georgius Pachymeres, Nicephorus Gregoras, Ioannes Cantacuzenus, Codinus et Chalcocondylas.

Quae Pompeium inter et Alanos tempore belli Mithridatici geſta ſunt, ea Zonaras et Georgius Syncellus referunt. quorum ille Alanorum etiam ſub Adriano imperatore meminit.

Diocletiano imperante circa a. C. 295. Conſtantium in Gallia cum Alanis bellum geſſiſſe Theophanes narrat, cui Cedrenus conſentire videtur. Sed locus Theophanis varia tantum lectione nititur, et Goar ibi ex Codice Vaticano pro Ἀλανοι legendum eſſe Ἀλαμανοι docet, et forte in Cedreni loco idem vel ſimile mendum latet.

Migrationis Alanorum, quum vna cum Vandalis e regionibus Maeoticae paludi finitimis verſus occidentem eruperunt, Procopius, et ex ipſo Theophanes, Anaſtaſius et Conſtantinus meminerunt. reliqua Alanorum inter Vandalos fata breuiſſime attingit Procopius.

Singularia quaedam de hominibus Alanis Olympiodorus et Candidus Iſaurus habent.

Res Alanorum, Caucaſi accolarum, imperante Iuſtiniano I. geſtas Procopius, Agathias et Menander perſequuntur. quorum poſtremus eorum ſub Iuſtino II. et Tiberio II. (vt ſemel etiam ſub Iuſtino Theophanes Byzantius) mentionem facit.

Perſarum et Romanorum exercitus imperantibus Mauricio et Heraclio in Alaniam irrupiſſe Theophylactus, Theophanes et Anaſtaſius referunt. Bellum, quod Iuſtiniano rhinotmeto imperante Auaſgis intulere, Theophanes, Anaſtaſius et Zonaras ſatis fuſe enarrant.

De feminis Alanis quaedam ſub Romano Argyro, Conſtantino Monomacho, Michaele Duca et Alexio I. Comneno apud Cedrenum, Zonaram, Nicephorum Bryennium et Ioëlem leguntur. Sub Conſtantino Monomacho et Michaele Duca Alanos in exercitu Romano ſtipendia meruiſſe, Zonaras et Nicephorus Bryennius, ſub Alexio I Comneno, Anna Comnena, ſub Emanuele Comneno et Iſaacio Angelo, Nicetas Choniates referunt.

Alanorum ſub Tataris et Romanis, ad quos poſt Nogae obitum tranſierunt, fata Nicephorus Gregoras et Pachymeres enarrant.

De epiſcopatu Alaniae Codinus, de litterarum ab imperatoribus Conſtantinopolitanis ad Alanorum principes datarum forma Conſtantinus Porphyrogenneta mentionem facit.

De Situ Alaniae Procopius, Zonaras, Conſtantinus et Chalcocondylas memoriae prodiderunt. quorum hic quaedam etiam de eorum religione, lingua, virtute bellica et armis tradit.

INDEX

INDEX
Capitum et Paragraphorum.

CAPVT I. *Res Alanorum geſtae ab anno inde ante C. N. 65. vſque ad a. C. 480.*

§. 1. Pompeius Mithridatem per Alanorum terram perſequitur; ſitus Alaniae.

§. 2. Alani tranſitu Romanis conceſſo, eos perfide adoriuntur; rogantes pacem impetrant; iterum deficiunt, vincuntur.

§. 3. Amazones in exercitu Alanorum, earum ſedes, connubia cum Gellis et Ligybus.

§. 4. Alani, a Pharaſmane ſollicitati, Romanis bellum inferunt; muneribus et metu coercentur.

§. 5. Conſtantius in Galliis ab Alanis victus eos et ipſe vincit.

§. 6. Conſtantius Alaniam et Africam obtinet.

§. 7. Alanus Gerontii famulus, inſignis eius in dominum ſuum fides.

§. 8. Goar Alanus Iouini tyrannidem adiuuat.

§. 9. Alani, natio Gothica, vna cum Vandalis emigrant.

§. 10. Aſpar Alanus, cuius ope Leo I. imperium obtinuit.

§. 11. Alani et Vandali a Gizerico in cohortes diſtributi ſub LXXX. chiliarchis; Alani Vandalorum nomine comprehenſi.

§. 12. *Alani ante imperium Zenonis a Romanis in belli ſocietatem adſciti.*

§. 13. *Alanus Hillum occidere conatur.*

CAPVT II. *Res Alanorum ſub imperatoribus Conſtantinopolitanis Iuſtiniano I., Iuſtino II., Tiberio II., Mauricio et Heraclio geſtae; ab a. C. 549-623.*

§. 14. *Alani a Gubaze, Lazorum rege, contra Perſas ſocii adſciti, ſocietatis conditiones.*

§. 15. *Alani cum Perſis in Lazicen irrumpunt.*

§. 16. *Proelio commiſſo a Romanis victi, inſignis Alani cuiusdam virtus.*

§. 17. *Miſimiani, ne Soterichus a Iuſtiniano I. in eas regiones miſſus Buchloum arcem Alanis prodat, verentur.*

§. 18. *Gubazes Romanorum clades in Alaniam nunciaſſe dicitur.*

§. 19. *Abari per Saroſium Alanorum ducem Romanis innoteſcunt.*

§. 20. *Conditio foederis Perſas inter et Romanos percuſſi, ne illi Alanos per portas Caſpias in fines Rom. immittant.*

§. 21. *Saroës, rex Alan., legatos Romanos a Turcis redeuntes benigne excipit, Turcos eorum comites, aegre admittit, inermes.*

§. 22. *Saroës Romanorum in bello Perſico ſocius.*

§. 23. *Alani ſe Tiberio II. dedentes humaniter excipiuntur, duplo maiora illis, quam a Perſis acceperant, ſtipendia promittuntur.*

§. 24. *Alani a Turcis ſubiugati.*

§. 25. *Alani et Sabiri a Tiberii ducibus patriis ſedibus exciti ad ripas Cyri fluuii collocantur.*

§. 26. *Perſae et Romani in Alania tendunt.*

§. 27. *Heraclius exercitum in Alaniam in hiberna ducit.*

§. 28.

§. 28. *Choſroës exercitum aduerſus Heraclium in Alaniam ducit; hic indidem Perſiam inuadit.*

CAPVT III. *Bellum ab Alanis, Leone protoſpathario auctore, Abaſgis perfide illatum; res Alanorum ſub ſignis Romanis militantium geſtae; ab a. C. 685-1188.*

§. 29. *Leontius a Iuſtiniano rhinotm. miſſus Alaniam Romanae ditioni adiungit.*

§. 30. *Leo ſpatharius ad Alanos, vt eos ad bellum contra Abaſgos ſollicitaret, miſſus.*

§. 31. *Alani, Leone auctore, Abaſgis bellum inferunt. Abaſgi Leonem ſibi dedi poſtulant; Alani pretium pacti, eum ſe dedituros doloſe promittunt.*

§. 32. *Leo Abaſgorum legatis deditur, cuſtodibus in itinere occiſis ab Alanis recipitur; qui exercitu collecto Abaſgos clade afficit.*

§. 33. *Iuſtinianus Leonem ab Abaſgis, hi ab Alanis repetunt, fruſtra.*

§. 34. *Leonis in Alania mora; caſtrum Siderum, quod Pharaſmanius tenebat, ab eo deditione captum.*

§. 35. *Alda, Georgii Abaſgorum regis vidua, gente Alana.*

§. 36. *Conſtantinus Magiſter, Alanus, a Rom. duce Tibium oppugnatum miſſus, clade afficitur.*

§. 37. *Conſtantinus Monom. Alanam quamdam Auguſtam appellat, quae poſt eius obitum in priſtinum ſtatum reuertitur.*

§. 38. *Maria, vxor Michaelis Ducae, gente Alana.*

§. 39. *Arabates et Chaſcares Alani; quorum ille, Turcorum ſolus cohibens impetum, Alexium et Iſaacium, Comnenos, ſeruat.*

§. 40. *Alani a Michaele Aug. contra Vrſelium euocati, ob ſtipendium non ſolutum maximam partem domum abeunt, reliqui ab Vrſelio vincuntur.*

§. 41.

§. 41. *Alexius cum Romanis et parua Alanorum manu Vrſelii graſſationes reprimit.*

§. 42. *Alanus quidam Ioannes Georgio Monomachato inſidias, ipſi a Borilo et Germano ſtructas, aperit.*

§. 43. *Alanus, magiſter dignitate, funeſta Borili et Germani in Comnenos conſilia Alexio I. Comneno renunciat.*

§. 44. *Alexius Comn. Mariam Alanam [vid. §. 38.] in monaſterium detrudit.*

§. 45. *Alexius Annam filiam Conſtantino, Mariae Alanae filiae deſpondet; ſed hic ante nuptias moritur.*

§ 46. *Alani duce Roſmice Alexii Comn. in bello Baimundico ſocii.*

§. 47. *Alanus a Turcis captus ipſis Alexii aduentum nunciat.*

§. 48. *Atapacas Turcorum dux ad Maeandrum fl. ab Alano quodam occiditur.*

§. 49. *Alani Siculos, a Brana Rom. duce victos, ob crudelitatem in populares ſuos vlciſcuntur.*

§. 50. *Pugna Romanos inter et Alemannos ad Pruſam conſerta, Alani Rom. ſocii fere omnes cadunt.*

CAPVT IV. *Alanorum a Tataris defectio, res apud Romanos, ad quos tranſierant, geſtae; ab a. C.* 1271-1304.

§. 51. *Noga Tatarus Alanos genteſque finitimas ſubigit, eoque vires ſuas mire auget.*

§. 52. *Alani, defectione a Tataris facta, cum vxoribus et liberis ad Romanos tranſeunt.*

§. 53. *Andronicus Senior Alanos rebus omnibus liberaliſſime inſtruit, in Orientem mittendos, non ſine magna Romanorum militum offenſione.*

§. 54. *Conditionibus ſocietatis ab Alanis latis ſubſcribit Auguſtus, eos trifariam diuidit.*

§. 55.

§. 55. *Alani in Orientem praemiſſi, Romanos licentiſſime diripiunt; re contra Perſas ſtrenue geſta ſe imperatori probant.*

§. 56. *Alani reliqui cum Michaele, Andronici filio, in orientem traiiciunt.*

§. 57. *Alani Michaelem miſſionem rogant; cur?*

§. 58. *Michael eos aegre ad tempus retinet, Andronici conſilia Alanos delinendi variis rebus irrita redduntur.*

§. 59. *Muzalo hetaeriarcha aduerſus Turcos infeliciter pugnat, Romanus exercitus Alanorum virtute ſeruatur.*

§. 60. *Alani, ſtipendiis non ex promiſſo ſolutis, defectionis agitant conſilia, fugit Michael, fugiunt Romani.*

§. 61. *Andronicus Raulem mittit, qui reditum Alanorum quouis modo impediret.*

§. 62. *Alani variis de cauſis diuturniorem militiam recuſant, per manus diſperſi clanculum in Europam traiiciunt.*

§. 63. *Romanis eos retinere conantibus, pugna conſeritur.*

§. 64. *Raules ſe Alanis armatus obiicit, occiditur; uterque exercitus eo viſo a pugna ceſſat; Alani, legatis ad imperatorem miſſis, veniam deprecati, arma et equos Romanis tradunt.*

§. 65. *Andronicus Alanos parum fidos expertus, Cazanem Tatarum ſibi conciliat.*

CAPVT V. *Alanorum mercenariorum res, partim Rogerii ductu, partim contra eundem geſtae, eorum a Romanis defectio; fuga ad Bulgaros, clades; ab a. C. 1306-1346.*

§. 66. *Rogerius imperatorem pro Alanis ſtipendia et equos rogat.*

§. 67. *Iniqua ſtipendiorum diſtributione Alanorum in ſe concitat odium Rogerius.*

§. 68, 69. Rogeriani *Alanos nouis irritant contumeliis, minantur Alani;* Itali *noctu in eos impetum faciunt, quo ducis Alanorum filius occiditur.*

§. 70. Redintegratur *poſtridie proelium, tandem ab armis diſceditur; Alanorum ducem delinire fruſtra conatur* Rogerius.

§. 71. Rogerius *Turcos ad Aulacem victos perſequi, ſibi ab Alanis timens, non audet.*

§. 72. *Alani* Rogerium *ad expeditionem contra Magneſiam, quamquam inuiti, ſequuntur.*

§. 73. *Andronicus de diſſenſionibus* Italorum *et Alanorum ſollicitus.*

§. 74 *Alani a caſtris* Rogerii *diſcedunt, Pegas abeunt.*

§. 75. *Miſſi ab imperatore fruſtra eos, vt ad* Rogerium *reuertantur, rogant; Alani Turcorum manum caedunt.*

§. 76. Rogerius *cum paucis Adrianopolin venit, Michaelem ſalutaturus, multi inprimis Alani eius fidem ſuſpectam habent.*

§. 77. *Alani* Rogerium, *cum ſolus ad Auguſtam introducitur, occidunt.*

§. 78. Factum *Michaeli excuſant.*

§. 79. *Alani impetu in Alanos facto, eos fama caedis* Rogerii *perculſos facile fundunt.*

§. 80. *Michael cum* Romanis *et Alanis* Italos *adoritur, hi ſtrenue pugnant.*

§. 81. *Alani alacritatem remittunt, ſe a* Tuctaine Tataro *reuocari, nuncio accepto.*

§. 82. *Alani obuia licenter diripiunt.*

§. 83. *Andronicus Cutzimpaxim ad Alanos mittit, eos ſibi conciliaturum.*

§. 84. *Alani et* Turcopoli *a* Romanis *defectione facta, loca munita occupant, omnia excurſionibus infeſtant.*

§. 85. *Cutzimpaxis legatione ad Alanos, qui eum a* Tuctaine *miſſum ſuſpicantur, parum fideliter fungitur.*

§. 86. *Alani locum inacceſſum occupant; inde agros* Romanos *infeſtant.*

§. 87.

§. 87. *Turcopulos Callipolin abeuntes adorti, ſundunt.*

§. 88. *Turcopuli Latinis, vt Alanos continuo adoriantur, ſuadent; hi Oſphentiſthlabo Bulgaro. ſuum ad ipſum transeundi conſilium aperiunt, duces vt ſibi mittat, rogant.*

§. 89. *Alani Bulgariam verſus iter capeſſunt, Turcopuli Alanis, vt vna ſecum fugientibus inſtent, perſuadent.*

§. 90. *Turcopuli et Catelani Alanos in finibus Bulgariae aſſecuti, occidione caedunt.*

§. 91. *Duo Alani cum aliis praeſidio Philippopolitano a Tertere Bulg. rege praefecti.*

§. 92. *Ioannes Cantacuzenus a Sultano Aegypti Alanorum rex vocatur.*

CAPVT VI. *Situs Alaniae, Epiſcopatus, Inſcriptio litterarum ab imperatoribus CPlitanis ad Alaniae principem datarum.*

§. 93. *Situs Alaniae.*

§. 94. *Epiſcopatus Alaniae inter reliquos patriarchae CPlitano ſubiectos locus.*

§. 95, 96. *Inſcriptio litterarum ad Alaniae principem ab imperatoribus CP. datarum.*

ALANICORVM

CAPVT I.

Res Alanorum geſtae ab anno inde ante C. N. 65. vsque ad a. C. 480.

§. 1.

a. A. C. N. 65. a)

1 [TIGRANE, Armeniae rege, in deditionem accepto,] Pompeius, Afranio ad Armeniae praeſidium relicto, per gentes Caucaſi montis accolas Mithridatem eſt perſecutus. quarum maximae ſunt Albani et Iberes: hi ad *Meſchicos* montes et Pontum pertinentes, illi verſus ortum et mare Caſpium habitantes.

§. 2.

Albani b) Pompeio petenti tranſitum dederunt. Deinde cum non pauciores quadraginta millibus conueniſſent, impetum in

1. ZONARAS T. I. p. 477, 478.

a) Ad hunc annum, Romae conditae 688. bellum Alanicum vulgo referunt.

b) Αλβανοι. Hoc vetus fuiſſe *Alanorum* nomen, Zonaras ait T. II. p. 100. quem locum infra ad *§. 30.* adfero.

c) *πρωτον primum*, omiſit interpres.

a. A. C. N. 65.

in armi fecerunt: ſed profligati ſunt, atque ingens multitudo periit. Eorum vero regi pace, quam per legatos petierat, data, contra Iberes eſt profectus, Albanis bellicoſiores. — Sed et his — ſuperatis — d), Colchidem inuaſit, et contra Albanos, qui defecerant, per aſperam et aridam viam, aqua multis vtribus allata, rediens, iis victis, ducem, regis ipſorum fratrem, ictum inferentem, gladio transfixit e).

§. 3.

In Albanorum exercitu *Amazones* fuiſſe perhibentur f): nam cum poſt proelium cadauera ſpoliarentur, Romani peltas Amazonicas et cothurnos, nullum tamen femineum corpus repererunt.

Incolunt eae mulieres eas Caucaſi partes, quae ad mare Hyrcanum deſcendunt. In illarum Albanorumque medio habitant *Gellae* et *Ligyes* g), cum quibus quotannis circa flumen Thermodontem per duos menſes coëunt. Inde digreſſae, vitam ſine viris agunt. Cum pepererunt, mares circa patrum terram exponunt, puellas ipſae educant.

§. 4.

Imp. ADRIANO.

Imp. ADRIANO.

a. C. 136. h)

ALBANICVM — bellum (Albani, Dione auctore, *Maſſagetae* ſunt) i) a *Pharaſmano* eſt commotum, qui Mediam admodum 2

d) Hic omiſſa vide in *Ibericis* §. 1.

e) Belli Alanici meminit etiam Georgius Syncellus p. 297. *Hyrcanus Pompeium Magnum, poſt victoriam de Mithridate et Tigrane, nec non Albania, Iberia, Chalcide, et ipſis Aſſyriis omnium laudibus celebratam ex Armenia in Syriam eo tempore regreſſum, ſolus cum Antipatro Damaſcum conuenit.* et Zonaras p. 479. *Hae [gentes*, de quibus Pompeius triumphauit] *fuerunt Pontus, Armenia, Paphlagonia, Cappadocia, Media, Colchi, Iberes, Albani.* cet.

f) Ὁτε και Αμαζονες λεγονται συμμαχησαι τοις Αλβανοις.

g) Γελλαι και Λιγυες.

2. ZONARAS T. I. p. 590.

h) Ad hunc annum bellum Alanicum a Pharaſmane, Iberorum regulo, excitatum, vulgo referunt.

i) ὁ δε προς Αλβανους [πο-

Imp. ADRIANO.

a. C. 136.

dum afflixit, Armeniam vero et Cappadociam attigit. Sed Albanis partim muneribus delinitis, partim metu auerſis, maleficio abſtinuit.

Imp. DIOCLETIANO. a. M. 5788. a. C. 288. a. 12. imp. Diocletiani.

§. 5.

Imp. DIOCLETIANO.

a. C. 295. *k*)

3 HOC anno — in Galliis — anceps omnino dubiaque belli fortuna Conſtantio Caeſari ex inopinato contigit. Eiusdem quippe diei ſex horarum interuallo victus et viciſſe viſus eſt. Nam effuſi in Conſtantii exercitum Alani *l*) ad caſtrorum vsque muros eum ſunt inſecuti: ipſe vero dux extremus fugientis exercitus premens veſtigia ſe recipiebat. Obſeratis vero portis cum intro non potuiſſet admitti, extenſas ad eum comprehendendum hoſtium manus nusquam euaſiſſet, niſi demiſſis per murum funibus ad caſtra fuiſſet ſubuectus. Intro receptus, verbis exercitum animat, et corroborat, et impetu in Alanos *m*) facto, caeſis eorum ſex millibus, praeclaram aſſequitur victoriam.

§. 6.

λεμος], εισι δε Μασσαγεται κατα τον Διωνα cet.

Albani cuiusdam, a genere forte nomen ſortiti, meminit Zonaras T. I. p. 632. eumque, a Gallieno Aug. filio Gallieno tutorem datum, et a Poſthumo tyranno ad Agrippinam, incolis eum dedentibus, vna cum Gallieno occiſum refert.

3. THEOPHANES p. 5.

k) Annum in margine adſcriptum Theophanes habet.

l) Αλανοι. In Variis Lectionibus Theophanis Textus p. 512. P. Goar: „lego Αλαμανοι„.

m) Αλανοις. Vaticanus I. Αλαμανοις. Vid. Varias Lect. l. c. Goar in Notis in Theophanem p. 548. ad verba ἐν ταις Γαλλιαις „Galliarum locum Lingonas; inter proelia duo ſpatium horis quinque minus: hoſtes non *Alanos*, ſed *Alemannos*, *eosque cum Euſebio ad LX. non VI. millia* ſcribit Eutropius Lib. IX. qui Allecti caedem et Conſtantii victoriam in eundem annum recenſet. *Per idem tempus a Conſtantio Caeſare in Gallia pugnatum eſt circa Lingones, die vna aduerſam et ſecundam fortunam expertus eſt. Nam cum repente barbaris ingruentibus intra ciuitatem eſſet coactus, tam praecipiti neceſſitate, vt clauſis portis per murum funibus tolleretur, vix quinque horis mediis, aduentante exercitu ſexaginta quinque millia Alemannorum cecidit.* Idem Pomponius Laetus. Euſebius ad

a. C. 295.

§. 6.

Imp. DIOCLETIANO.

ANNO duodecimo [imperii Diocletiani] 'Maximianus Herculeus Galliam et Britanniam, Conſtantius Alaniam et Africam obtinuit n). 4

§. 7.

Imp. HONORIO.

Imp. HONORIO.

a. C. 411. o)

GERONTIVS [militiae dux, qui paulo ante filium ſuum Maximum Caeſarem renunciarat] — accedentibus Vlphila et Conſtantio [quos Honorius miſerat] fugam capeſſit: deprehenſusque, quod impotentius exercitui praefuiſſet, ſuorum inſidiis petitus eſt. Ignem itaque ipſius aedibus iniecerunt. at ille fortiter in aduerſarios pugnat, vno adiuuante famulo, qui Alanus erat. Re tamen tandem deſperata, Alanum illum ſuamque vxorem p), vt ipſi poſtularant, interimit, ac denique etiam ſibi mortem conſciſcit. Maximus, eius filius, re intellecta, ad foederatos confugit barbaros. 5

§. 8.

a. C. 414. q)

IOVINVS apud Mundiacum r), Germaniae alterius vrbem, ſtudio '*Goaris*, Alani s), et Guntiarii, Burgundionum praefecti, tyrannus creatus eſt t). — 6

§. 9.

annum Diocletiani XIII. in Chronico „.

Hoc quicquid ſit, quae vsque ad §. 13. de Alanis narrantur, non ad Alanos, Caucaſi accolas, ſed ad eos pertinent, quos ad Gothicum nomen Procopius refert.

4. CEDRENVS T. I. p. 268.

n) Μαξιμιανος ὁ Ερκȣλιος Γαλλιας και Βρεττανιας, Κωνςαντιος δε Αλανιας [forte et hic mendum latet] και Αφρικης ἐκρατησαν.

5. OLYMPIODORVS Eclog. Hiſt. p. 7.

o) Ad hunc annum Gerontii rebellionem refert Caluiſius.

p) In marg. adſcribitur: „*Nonniochiam* Carol. Sigonius vocat„.

6. OLYMPIODORVS l. c. vbi haec iis, quae §. praec. attuli, ſtatim ſubiunguntur.

q) Sub hoc anno rebellionis Iouini meminit Petauius.

r) In ora: „Moguntiacum debebat ſcribere Olympiodorus„.

s) Γωαρ τȣ Αλανȣ.

t) Cfr. *Tom. I. Gothica* §. 39.

Imp. HONORIO.

§. 9.

a. C. 438.

7 VANDALI, Maeotidis paludis accolae, fame preſſi, ad Germanos, quos hodie Francos nominant, et flumen Rhenum ſe receperunt, tractis in ſocietatem Alanis, *natione Gothica.* Inde Godigiſcli ductu in ea parte Hiſpaniae, quae oram habet imperii Romani primam ab oceano, ſedes fixerunt. —

a. M. 5931.
a. C. 431.
a. 31. imp. Theodoſ. II.
v)

§. 10.

Imp. LEONE I.

Imp. LEONE I.

a. C. 457.

8 [LEO] e Dacia Illyrica oriundus, cum militari agmine Selymbrianisque cohortibus praeeſſet, *Aſparis* ſtudio imperium adeptus eſt. Hic Aſpar genere Alanus erat, a pueritia militiam ſecutus, qui ternis nuptiis totidem filios, *Ardaburium, Patricium, Ermenarichum* y) duasque filias ſuſtulit.

§. 11.

a. C. 468.

9 CONTRIBVTIS in cohortes Vandalis et Alanis duces Gizericus non minus LXXX. praefecit, quos chiliarchos, ſeu mille virum tribunos ideo nominauit, vt habere ſub ſignis LXXX. bellatorum millia crederetur. Ac ſuperiori quidem tempore Vandali atque Alani non excedere dicebantur L. millia —. Porro in vnum Vandalorum nomen Alani z) caeterique barbari ſua vocabula confuderant, exceptis Mauris. —

§. 12.

7. PROCOPIVS de Bell. Vand. p. 182. Theophan. p. 81. Anaſtaſ. Biblioth. pag. 99. Conſtantin. de Adm. Imp. c. 25. p. 79. Locum integrum cum narrationis varietate. vide *Tom. I. in Vandalicis §. 6.*

v) Sub hoc anno, alieno loco, haec a Theophane narrantur. Vandalorum in Gallias irruptionem ad a. C. 406. Scriptores occidentales referunt.

8. CANDIDVS ISAVRVS Eclog. Hiſtor. p. 17.

x) του Ασπαρος. De quo vide plura *T. I. in Gothicis §. 74. ſeqq.*

y) Αρδαβυριον, Πατρικιον, Ερμεναριχον in marg. „al. Ερμοναριχον„. p. 18. Αρμενεριχος vocatur. De his Aſparis filiis plura vide in *Gothicis §. 76. ſeqq.*

9. PROCOPIVS de B. V. p. 190. Cf. *T. I. Vandalica §. 32.*

z) Hinc Tzazo in litteris ad fratrem Gelimerem datis eum *Vandalorum et Alanorum regem* vocat. Procop. de B. V. pag. 230. quem locum vide in *Vandalicis §. 88.*

a. C. 468.

Imp. LEONE I.

§. 12.

ALIQVANTO ante [quam Zeno Byzantii et Auguſtulus in occidente rerum potirentur] Romani *Scirros*, *Alanos* et alias quasdam *gentes Gothicas* in ſocietatem adſciuerant; ex quo illas ab Attila et Alarico clades acceperant. 10

§. 13.

Imp. ZENONE.

Imp. ZENONE.

a. C. 480. a)

ALANVS quidam occidere Hillum b) conatus, eum eum percuſſiſſet, ab Epinicio, qui erat Verinae [Leonis Auguſti viduae] domeſticus, ſubornatum ſe ad caedem ait. Itaque traditus Hillo Epinicius eſt, qui data fide et obliuionis et praemiorum, ordine cuncta enarrauit, quae in Hillum Verina moliretur. Quare Zeno Verinam Hillo tradidit, qui eam in Ciliciae caſtellum ablegauit, atque ita ſe tutum reddidit. 11

10. PROCOP. de Bello Goth. p. 303. Cf. *Gothica* §. 133.

11. CANDIDVS ISAVRVS Eclog. Hiſt. p. 19.

a) Annus, ad quem haec a Petauio referuntur.

b) Ἴλλεν. Zenonis hunc Magum fuiſſe ſcribit Suidas in Eclog. Hiſt. p. 47.

CAP. II.

CAPVT II.

Res Alanorum ſub imperatoribus CPlitanis Iuſtiniano I., Iuſtino II., Tiberio, Mauricio et Heraclio geſtae; ab a. C. 549-623.

§. 14.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 549, 550. [a]

Imp. IVSTINIANO I.

12 [GVBAZES, Lazorum rex, cum Perſas, a quibus defecerat, cum exercitu accedere cognouiſſet,] ipſe cum omnibus Colchorum copiis extremam Lazicae oram petiit, vt in cuſtodiam anguſtiarum pro virili parte incumberet. Idem paulo ante Alanos et Sabiros in belli ſocietatem induxerat. Hi, pacta mercede ter centum pondo auri, ſpoponderant, ſe non modo Colchidem ab hoſtili iniuria tutam ſeruaturos cum Lazis, ſed *Iberiam* etiam ita nudaturos incolis, vt nunquam inde Perſae poſſent irrumpere [b]. —

§. 15.

a. C. 550, 551.

13 [ANNO quinto induciarum, quas cum Perſis Romani pepigerant,] ingens Perſarum exercitus, Choriane duce, et ipſo Perſa,

12. PROCOPIVS de B. P. p. 165.

a) Induciarum Perſas inter et Romanos anno XIX. imp. Iuſtiniani I. in quinque annos factarum meminit Procop. de B. P. p. 160. Anni vero quarti harum induciarum exeuntis, anni XXIII. imperii Iuſtiniani I. p. 170.

b) Locum integrum vide in *Lazicis* §. 32.

13. PROCOP. de B. G. pag. 566. Cf. *Lazica* §. 42.

a. C. 550, 551. Imp. IVSTINIANO I.

ſa, viro rei militaris peritiſſimo, irrupit in Colchidem cum Alanorum barbarorum ſociam praebentium operam magno numero.

§. 16.

[BELLO in Lazica feruente, dux quidam Romanorum, Artabanes, qui olim a Perſis defecerat, cum duobus militibus inſignia edidit facinora, quibus c)] attoniti praecurſores [Perſarum] mille et retrogreſſi, Chorianem cum caeteris Perſarum Alanorumque copiis exſpectarunt, ac breui illis ſe adiunxerunt. [Proelio breui poſt commiſſo] crebriores quidem ſagittas miſſitabant Perſae et Alani, quam aduerſarii; ſed plerumque ſcutis repellebantur. — [Tandem Chorianis] vnius caede diremto certamine, Romanis ceſſit victoria. — Inſtare cum Lazis Romani et ſtragem edere, ſpe incenſi, fore, vt primo impetu caſtra hoſtium caperent Verum Alanus quidam, forti animo et valenti corpore praeditus, ac periſſimus crebras impellendi ſagittas vtroque verſus, caſtrorum aditu, qui erat anguſtiſſimus, occupato, diu praeter opinionem inuadentibus reſtitit. Denique Ioannes, Thomae filius, proxime ſolus accedens, haſta derepente confecit hominem: itaque Romani et Lazi caſtris hoſtilibus potiti ſunt. 14

§. 17.

a. C. 555. d)

[SOTERICHVS a Iuſtiniano Auguſto, vt pecuniam finitimis barbaris bellicae ſocietatis cauſa diſtribueret, in Lazicam miſſus, poſteaquam ad Miſimianorum peruenit prouinciam; hic] cogitatio quaedam — incidit, quod vtique vnum quoddam ex ipſorum propugnaculis, circa ipſos Lazorum fines ſitum, Buchloum vocatum, Alanis prodere vellet, vt gentium, quae remotius habitarent, legati ibi congregati ſtipendia deferrent, neque amplius neceſſitas vlla eſſet, vt, qui pecunias adferret, Caucaſi montis radices circumiret, ipſeque ad illos iret. — 15

 §. 18.

14. Id. ibid. p. 585.

c) Cf. *Lazica* §. 48, 49.

15. AGATHIAS p. 91. Cf. *Miſimianica* §. 1.

d) Circa hunc annum Gubazes, Lazorum rex, a Ruſtico, Romano, et coniuratis occiſus eſt, et Soterichus cum nouo rege Tzathe in Lazicam venit.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 555.

§. 18.

16 [RVSTICVS in oratione, qua caedem Gubazis Lazorum regis excuſare nitebatur, inter alia,] Sicubi — fortaſſis [inquit] lapſi fuiſſemus, — haec ille [Gubazes] proclamabat, et ſignificabat non ſolum Perſarum exercitibus; — ſed nuncii ſtatim ab ipſo emiſſi id perferebant in Iberiam, in Alanos, Suſanorum nationi, barbaris vltra Caucaſum habitantibus, quique vltra hos, et hjs ipſis adhuc ſunt vlteriores, et ad omnes, ſi obiri potuiſſent, orbis terrarum extremitates mittere non deſtitiſſet. Nuncii ſumma haec erat: Romani imbelles, et a barbaris ſuperantur.

§. 19.

a. C. 557.

17 CVM diu multumque huc illuc diuagati aberraſſent [Abari], tandem ad Alanos acceſſerunt, et *Saragoſum* [f]), eorum ducem, ſuppliciter orarunt, vt per eum in notitiam et amicitiam Romanorum venirent. Id [Alanus] Iuſtino, Germani filio, qui tunc temporis militibus, qui in Lazice in praeſidiis erant, praeerat, nunciauit, et Iuſtinus ad Iuſtinianum retulit. —

§. 20.

a. C. 563. [g])

18 [EX conditionibus, quibus pax Romanos inter et Perſas in quinquaginta annos conuenit, prima haec fuit:] Ne per anguſtias introitus, qui *Coruthſon* [h]) appellatur, et portas Caſpias Perſae aut Hunnos, aut Alanos, aut alios barbaros in Romanorum ditionis terras tranſire ſinant, neque Romani in ea loca exercitum contra Perſas mittant.

§. 21.

16. AGATHIAS p. 116, 117. Cf. *Lazica* §. *120.*

17. MENANDER p. 99. Cf. *T. I.* *Auarica* §. 4.

e) Annum habet Theophanes p. 196. qui tamen nihil de Alanis.

f) Ita perperam interpres, in Gr. enim *Σαρωσιος* vocatur.

18. MENANDER p. 140.

g) Cf. *T. I. Hunnica* §. 206. et ibi not. *n*.

h) *Χερτζων.*

§. 21.

Imp. IVSTINO II.

a. C. 569.

[LEGATI Romanorum a Turcis, ad quos miſſi erant, redeuntes,] in Alaniam magna cum trepidatione, propterea quod metuebant gentem *Horomoſchorum* i), properarunt. Eo cum veniſſent, et *Sarodium* k), Alanorum ducem, vna cum Turcis [qui eos comitabantur] adire vellent: Sarodius quidem Zemarchum [legatorum Rom. principem] et qui cum eo erant, benigne et comiter excepit; ſed Turcorum legatos prius, quam arma depoſuiſſent, in ſuum conſpectum venire noluit. Maximo igitur inter ipſos ſuper hac re orto et continuato per tres dies certamine, diſſidentium arbiter fuit Zemarchus. Tandem armis depoſitis, vt Sarodio placuerat, eum adierunt. Sarodius autem monuit Zemarchum, ne per Mindimianos l) iter faceret, propterea quod Perſae circa Suaniam in inſidiis erant; conſultius faceret, ſi per Darinem domum rediret. [Suadenti haec obtemperauit Zemarchus]. 19

§. 22.

a. C. 573. a. 8. imp. Iuſtini II.

MARCIANVS, Iuſtini imperatoris patruelis, Orientis dux iam renunciatus, in expeditionem aduerſus Choſroem, octauo imperii Iuſtini anno miſſus eſt. Ioannes vero Armeniae dux et Meranes Perſarum, qui et Baramanes, exercitum colligebant. Et Armeniis quidem ſocios ſe coniunxerunt Colchi, Abaſgi, et *Saroës*, rex Alanorum m), Meranae vero Sabiri, et Daganes et Dilmaina gens. 20

19. MENAND. p. 109. Cf. *Tom. III. Turcica §. 17.* Legationis a Turcis per Alanorum terras a. VII. imperii Iuſtini II. ad Romanos miſſae meminit Theophanes p. 207. vid. *Turcica §. 18.*

i) το φυλον των Ορομοσχων.

k) Σαρωδιον. ita et infra hoc nomen ſcribitur. Caeterum Σαρωδιος, Σαρωσιος §. 19. et Σαρωης §. 22. idem nomen eſſe videtur.

l) *Miſimiani* Agathiae.

20. THEOPHANES BYZANT. in Eclog. Hiſt. p. 22.

m) και Σαρωης [in marg. Σαρωης] ὁ Αλανων βασιλευς.

Imp. TIBERIO *Conſt.*

§. 23.

Imp. TIBERIO *Conſtantino.*

a. C. 574-578. n)

21 SVB Tiberio Caeſare Romanorum duces, impetu in Albaniam facto, obſidibus a Sabiris et aliis gentibus acceptis, Byzantium venerunt. Eo cum legati Alanorum et Sabirorum veniſſent, qui, vt ſe Romanis dederent, mittebantur. Caeſar eos benigne valde et humaniter excepit, 'duplo maiora ipſis, quam ad id vsque tempus a Perſis acceperant, ſtipendia pollicitus o)'.

§. 24.

a. 2. imp. Tiberii.

a. C. 579, 580.

22 [TVRXANTHVS, Turcorum princeps legatis, a Tiberio miſſis, ſuam iactans potentiam, inter alia] Omnis — [inquit] terra, quae a primis ſolis radiis incipit, quae vltimis ſolis occidentis finibus terminatur, mihi paret, et ſubeſt. Vobis, o miſeri, ob oculos ponite Alanorum gentem, atque adeo ipſas Vnigurorum tribus. Hi, excellenti fortitudine et audacia praediti licet, et domeſticis copiis freti, contra inuictam Turcorum gentem congreſſi acie, nihil quicquam eorum, quae ſperauerant, conſecuti ſunt, et nobis parent; noſtrorumque ſeruorum numero habentur.

§. 25.

a. C. 580. p)

23 MILITES [Romani], qui ſub Curſo et Theodoro merebant, a caſtris diſceſſerunt, poſtquam illis nunciatum erat, imperatorem ira inflammatum de illis poenas ſumere cogitare, propterea quod in Albaniam irruentes, Sabiros q) non penitus ſuſtulerant; et exter-

21. MENANDER p. 119.

n) Indictione VIII. menſ. Sept. Caeſar a Iuſtino renunciatus eſt Tiberius, imperator autem eodem menſe Ind. XII. Chron. Paſch. p. 376.

o) Locum integrum vide T. I. [illegible]

22. Id. p. 162, 163. Cf. T. III Turcica §. 22.

23. MENAND. p. 158, 159.

p) Menand. p. 161. coll. Theophan. p. 211.

q) καὶ Ἀλβανοὺς omiſit interpres.

a. C. 580.

exterminarant; ſed, obſidibus conſili, parum caute res adminiſtrarunt, idque experientia ipſa compererant. Etenim confeſtim Sabir a Romanis defecerat. Cum minime ſatis vtilitati reipublicae conſuluiſſent, poenitentia ducti, rurſus in Albaniam impetum fecerant. Et legationibus Sabiros et Albanos ſuis ſedibus excitos ad ripas Cyri amnis collocarant, vt deinceps in Romanae ditionis regionibus habitarent —

Imp. TIBERIO *Conſt.*

§. 26.

Imp. MAVRICIO.

a. C. 587.

Imp. MAVRICIO. a. M. 6080. a. C. 580. a. 6. imp. Maur. 24

a) [BARAM, Perſarum dux ab Hormisda deſignatus, cum, Turcis in Suania ſubactis, ad Araxem progreſſus eſſet: de iis] certior factus imperator [Mauricius], Romanum, ducem inſtitutum, cum exercitu in Suaniam dirigit. Is vbi Lazicam deuenit, et ad Phaſidem amnem appulit, in Albaniam caſtra mouet. [Baram, vt Romanos in interiores Perſiae prouincias pertraheret, exercitum reducit. Romanus duo armatorum millia Perſis inſtare iubet, qui eos victos ad vallum vsque caſtrorum perſequuntur.] Romanus his nunciis militum [reliquorum] animos excitat, et in Albaniae campis caſtra metatur.

§. 27.

Imp. HERACLIO.

a. C. 622.

Imp. HERACLIO. a. 13. imp. Heraclii. 25

[HERACLIVS Chofroëm per anguſta Medorum loca inſecutus — multa oppida camposque diripuit. Sed cum hieme ingruente

a) THEOPHYLACTVS: — Romani *procedunt contra hoſtes. Vtrique exercitus in campo Albaniae tendunt, quos profundum Araxis fluminis brachium dirimit, manenteſque ſuper ripas, verba commutant.*

24. THEOPHANES p. 221. Anaſtaſ. p. 74, 75. Theophylact. pag. 72. qui haec ad a. VIII. imp. Mau. refert.

25. THEOPHANES p. 258. Anaſtaſ. p. 92, 93.

Imp. HERACLIO.

a. C. 622.

gruente de hibernis cum exercitu deliberaret; alii in Albania hiemandum, alii vero, contra ipſum Choſroëm pergendum eſſe, cenſebant. Imperator autem cum expiationem ac ſanctimoniam vniuerſo exercitui per dies tres continuos indixiſſet, apertis Dei Euangeliis inuenit, ſibi ſignificari, vt in Albania hiemaret. Quamobrem continuo iter conuertens in Albaniam contendit. — Cum autem hiems rigidior ac gelu eos in itinere vexaſſet; ipſe vbi in Albaniam deuenit, Perſas — captiuos — a vinculis ſoluit, ipſosque, qua potuit, corporis cura et medela refecit.

§. 28.

a. 14. imp. Heraclii.

a. C. 623.

26 [ANNO decimo quarto imperii Heraclii] Perſarum rex Choſroës Sarablagam — aduerſus Heraclium in Albaniam miſit. Albaniae vero fines ingreſſi [Perſae], ad imperatorem cominus accedere — nusquam auſi ſunt: verum inſidias ei praeſtruere conſiliati, montium anguſtias, quibus ad Perſiam itur, occupare ſibi ſatis eſſe putauerunt. Heraclius autem per amplas ſupinasque camporum planities, ex quibus vberem colligebat commeatum, ex Albania ſimul cum ineunte vere ſoluens, iter in Perſiam agebat, licet ob locorum diſtantiam longiori mora perficere cogeretur.

26. THEOPHAN. pag. 258, 259. Anaſtaſ. p. 93.

CAP. III.

CAPVT III.

Bellum ab Alanis, Leone protoſpathario auctore, Abaſgis perſide illatum; res Alanorum ſub ſignis Romanorum militantium geſtae; ab a. C. 685-1188.

§. 29.

Imp. IVSTINIANO *Rhinotmeto.*

a. C. 685.

Imp. IVSTINIANO *Rhin.* a. M. 6178. a. C. 678. a. I. imp. Iuſtin. rhin.

IVSTINIANVS — Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam miſit. Hic, Saracenis, qui illic aderant, occiſis, Armeniam Romanae ditioni ſubiicit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam, et Bulcaciam a), et Mediam: et vectigalibus per ſingulas quasque prouincias collectis, ingentem diuitiarum aceruum ad imperatorem tranſmiſit. 27

§. 30.

27. THEOPHANES p. 303. Anaſtaſ. p. 116.

a) Βουλκακιαν, in margine Βȣκαενιαν. etiam Anaſtaſius *Bucaniam* habet. Zonaras T. II. p. 92. ita: *Iuſtinianus miſſo Leontio Iberiam, Albaniam et alias regiones ſubegit.*

Imp. IVSTINIANO *Rhin.*

§. 30.

a. C. 703. b)

28 α) [IVSTINIANVS in imperium reſtitutus] licet ei [Leoni ſpathario c), cum a nonnullis affectatae tyrannidis accuſaretur] palam nocere nollet, ſecreta tamen indignatio animum eius inceſſit: quare ipſum cum ingenti pecunia in Alaniam delegauit, vt Alanos in Abaſgiam, et Lazicam, et Iberiam concitaret d). Ille Lazicam profectus, pecuniam quidem in Phaſide repoſuit, et paucis indigenis ſecum abductis in Dapſiliam e) ſe contulit, ac deinde, Caucaſeis montibus ſuperatis, in Alaniam contendit. At cum perniciem ipſi inferre Iuſtinianus meditaretur, qui pecuniam, ab ipſo Phaſide repoſitam, tolleret, miſit.

§. 31.

α) ZONARAS: *Leo — pulſo — Iuſtiniano et a Bulgaris in regnum reducendo, progreſſus obuiam, ei munera obtulit: eaque de cauſa ſpatharii dignitatem ſtatim eſt conſecutus, et, recuperato ab illo imperio, eius familiaritate vſus. Deinde ad Alanos, ſiue Albanos (ſic enim vocantur a veteribus) miſſus eſt, vt eos contra Abaſgos, qui a Romanis defecerant concitaret.* Quae de Abaſgorum antiquitate ex Procopio ſubiungit Zonaras, ea vide in *Auaſgicis* §. 2. in variet. narrat. *Qui* [magiſtratus a Rom. imperatoribus miſſi ad Abaſgos] *cum iniurii eſſent, ac populum crudelius tractarent, veriti, ne prorſus in ſeruitutem a Romanis redigerentur, defecerunt, neque amplius magiſtratum Romanorum admiſerunt. Ea de cauſa Iuſtinianus is, qui naſo mutilatus fuit, eos vlturus, Leonem ſpatharium ad Alanos mittit cum maxima pecunia, vt eos contra finitimos Abaſgos armaret. Eo profectus Leo et multos ibi annos commoratus, ſero aegreque rediit, nec Iuſtiniano inuento (nam occiſus erat), neque Philippico (pulſus enim erat —), Artemium igitur tum imperantem conuenit.*

28. THEOPHANES pag. 327-330. Anaſtaſ. p. 128-130. Zonaras T. II. p. 100, 101.

b) Hoc anno Bulgarorum ope in imperium reſtitutus eſt Iuſtinianus. Alieno loco ſub primo imperii Leonis Iſauri anno haec de Alanis narrant Theophanes et Anaſtaſius.

c) Qui poſtea ſub *Leonis Iſauri* nomine imperium tenuit.

d) Anaſtaſius: *Saracenis retinentibus tam Abaſgiam, quam Lazicen et Iberiam.*

e) Δαψιλίαν. Anaſt. *Apſiliam*, recte.

a. C. 703.

Imp. IVSTINIANO *Rhin.*

§. 31.

Alani vero, ſpathario cum honore ſuſcepto, verbisque eius obedientes, irruptione in Abaſgiam facta, prouinciam omnem in ſeruitutem miſerunt. Tunc Abaſgorum dominus Alanis in haec verba ſignificat: „Virum, ſi bene coniicio, mendaciis confingendis aptiorem, praeter iſtum, qui mutuam inter nos, loco patriaque vicinos, diſſenſionem excitaret, quem mitteret, [Iuſtinianus *f*)] haud reperit. ‘Sane ille nobis impoſuit, maxime cum pecuniarum promiſſa nobis primum obtulit: pecunias ipſas mandato ſuo Iuſtinianus recepit *g*). Verum tradite nobis illum, et nummorum tria millia vobis exhibebimus, et, quam ab antiquo habuimus, pacem non violabimus„. Reſponderunt Alani: „Non gratia pecuniarum, ſed ex eo, quem ad imperatorem fouemus, affectu viro parere non recuſauimus„. Abaſgi iterum ad eos delegauerunt, qui dicerent: „Tradite nobis illum, et nummorum ſex millia rependemus„.

Alani, Abaſgorum regiones explorare conſiliati, nummorum ſex millia accipere et ſpatharium Abaſgorum manibus permittere pacti ſunt. ‘Communicato ſubinde ſpathario conſilii ſecreto, his eum verbis compellant *h*): „Via, qua in Romanam ditionem itur, vndequaque, vt cernis, interclusa eſt; nec iſtinc digredi tibi facile conceditur. ‘Quare cum hoſtibus dolo nobis agendum *i*). Nos itaque tradituros te ipſis ‘ficte conueniamus *k*): tum vero te cum quibusdam e noſtris miſſo *l*), ‘cluſurarum, quae apud illos ſunt, anfractus *m*) explorabimus, et, impetu demum in eos facto, per eorum regiones graſſati, quod obuium fiet, vaſtabimus; atque ita, quae e re noſtra ſunt, promouebimus„.

f) Omiſit nomen interpres.

g) ἐψευσατο γαρ ἡμας και περι την ὑποσχεσιν των χρηματων. ἐπεμψας γαρ ὁ Ιεστινιανος ταυτα ἐπηρεν.

h) οἱ δε Αλανοι ἐθαῤῥησαν τῷ Σπαθαριῳ, και λεγεσιν αὐτῳ.

i) ἀλλα μαλλον τροπευσωμεθα.

k) συνταξωμεθα.

l) και ἀπολυσομεν ἁμα τοις ἀνθρωποις αὐτοις ἡμων. Anaſt. *et mittimus homines noſtros cum eis.*

m) τας κλεισερας αὐτων.

Imp. IVSTINIANO Rhin.

a. C. 703.

§. 32.

Alanorum igitur apocriſiarii in Abaſgiam profecti, et ſpatharium traditaros pacti, plurima ab ipſis retulerunt munera. Abaſgi ſubinde plures e ſuis cum eisdem apocriſiarios delegarunt, qui promiſſam auri ſummam enumerarent, et ſpatharium reciperent. Tum vero Alani ad ſpatharium „Homines iſti, inquiunt, te ſibi traditum, vt monuimus, comprehenſuri venerunt, et iam te vinctum Abaſgia tota praeſtolatur n). Ad eos vero, ceu prouinciae noſtrae contermiuos, mercatores e noſtris ſaepius itare et tranſire noueris o). Quare ne conſilium a nobis arreptum in crimen vertatur: in manus eorum manifeſte trademus te, illisque te ſecum rapientibus, ex vltimo noſtrorum agmine quosdam occulte ſummittemus, qui eos armis adoriantur, et occidant; te vero, donec exercitus noſter in terram eorum, pacis omni foedere ſoluto, irrupturus colligatur, ab oculis ſecreto remouendum noueris„ p).

Conſilio res ſucceſſit. Capto ſiquidem cum omni comitatu ſpathario, eoque vinculis conſtricto, Abaſgorum apocriſiarii iter arripiunt: Alani vero, *Itatze* q) domino ſuo duce, Abaſgis occiſis, ſpatharium, ad ſe receptum, occultant. Ille, exercitu collecto, mouit in Abaſgos, et penetratis ex improuiſo clauſurarum anguſtiis, partaque captiuorum ingenti praeda, maximam cladem Abaſgis intulit.

§. 33.

Vbi, nullis expenſis pecuniis, vel aere ſoluto, quae mandauerat, feliciter ſucceſſiſſe Iuſtinianus reſciuit; ſcribit Abaſgis: „Si ſpatharium noſtrum incolumem ſeruaueritis, et abſque periculo per terras veſtras permiſeritis tranſire: offenſas a vobis in nos

ad-

n) και ἡ Αβασγια ἐκδεχεται σε. Anaſtaſ. et *Abaſgia te praeſtolatur.*

o) και ἐκει πλησιαζομεν αὐτοις πραγματευται ἀπερχομενοι προς αὐτους οὐ διαλειπουσι.

p) και ἐκεινους μεν ἀποκτενομεν, και σε κρυπτομεν, ἑως ἀν συναχθῃ ὁ λαος ἡμων, και ἀσυμφωνως εἰσελθωμεν ἐν τῃ γῃ αὐτων.

q) συν Ιτατζῃ. Anaſtaſ. *Hitaxi.*

a. C. 703.

Imp. IVSTINIANO *Rhin.*

admiſſas condonamus„. Illi, litteris alacri animo receptis, Alanis r) iterato haec nunciant: „Filios noſtros in obſides vobis damus, tantum ſpatharium nobis tradite, vt Iuſtiniano protinus transmittamus„. Conditionem oblatam recuſauit ſpatharius, dicens: „Felicem exitus viam mihi reſerare potens eſt Deus; per Abaſgorum vero fines tranſire non fert animus„.

§. 54.

a. C. 703-713. s)

Caeterum, quodam tempore abhinc elapſo, cum Armenorum Romanorumque exercitus Lazicam ingreſſus, Archaeopolin t) obſideret, audito Saracenorum aduentu, inde continuo receſſit. Ex ipſis autem nonnulli ad ducentos diſtracti, finibus Apſiliae v) penetratis, Caucaſiorum regionem depraedati ſunt. — Quo comperto, Romanorum copias ingentes ad Caucaſi loca appuliſſe, coniicientes Alani, ſupra modum laeti x) ſpathario dixere: „Aduenere Romani; recipe te ad illos„. Tum igitur ſpatharius, Alanis quinquaginta comitatus, et cyclopedum y) ope niuibus Caucaſei iugi menſe Maio ſuperatis, Romanos offendit, et gaudio perfuſus totus rogabat, Vbi eſt exercitus? Reſponderunt illi: „Saracenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. Nos vero cum Romanos fines attingere veteremur, iter in Alaniam meditati ſumus„. Spatharius ad eos, „Quid nunc rei agendum eſt, inquit„. Tum illi, „Hac, aiunt, regione tranſire nullo pacto conceditur„. „An non alia via, reſpondet ſpatharius, facilis tranſitus?„.

Porro caſtrum illic erat nomine *Siderum*, cuius cuſtos quidam nomine Pharaſmanius, ſub Saracenorum poteſtate conſtitutus,

r) εἰς Ἀλανίαν. Interpres perperam „*Abaſgis*.

s) Anni imp. Iuſtiniani Rhin., et Philippici, vsque ad initium imperii Artemii. vid. fin. huius §phi.

t) Ἀρχαιόπολιν. Anaſt. *Archeopolim*.

v) Ἀψιλίας. ita et ſupra §. gr. pro Δαφιλ. legendum eſt.

x) χαίροντες.

y) μετὰ κυκλοποδῶν. Anaſt. *cum cyclopedibus*. Cangius in Gloſſar. „*Calcei circulis ferreis* [Index vocum mixobarb. Theophani praefixus; — *uncis ferr.*] *in ſoleis muniti*, quibus niues montium calcare licet„.

Imp. CONSTANTINO Mon. a. C. 1050.

imperatricem reueritus eſſet, — amicam ſuam etiam imperatricem appellaſſet, et diademate exornaſſet. Caeterum illa Auguſtae felicitas non diu durauit: nam poſt imperatoris obitum ad priſtinam conditionem eſt reuerſa.

Imp. MICHAELE Duca.

§. 38.

Imp. MICHAELE Duca.

a. C. 1073.

32 TERTIO anno imperii — Michael filium, ex Maria Alana g), quam Auguſtam appellarat, ſuſceptum, Conſtantinum ob patris memoriam vocauit, et imperii inſignibus adornato Longobardiae ducis, Roberti, filiam deſpondit, cui adductae nomen Helenae indidit.

§. 39.

32. ZONARAS T. II. p. 288.

g) Nicephorus Bryennius p. 40. de eadem: *Imperator Michael — cum ipſe paulo ante praenobilem praepotentemque Iberorum principis filiam, Mariam, coniugem duxiſſet, huius patruelem* (ἐξαδελφην), *Alaniae rectoris* (τȣ Αλανιας ἐξȣσιαζοντος) *filiam, Irenem, Curopalatiſſae* [*Annae*] *filio maiori Iſaacio nuptiarum neceſſitudine coniunxit.* Adnotat ad h. l. Cangius in Notis in Bryennium p. 309. „Iberos, Abaſgos et Alanos vnam candemque gentem, ſeu nationem fuiſſe teſtatur Ioannes Tzetzes Chil. 5. cap. 17. Ιβηρες δε και Αβασγοι, και Αλανοι ἑν γενος. Non quod Iberi iidem fuerint cum Alanis et Abaſgis, ſed quod Iberorum princeps Abaſgorum et Alanorum regulis ſupremo iure imperaret Quod innuit ſatis ſuperque Bryennius, dum ſcribit, Iberorum regem [illegible] των Ιβηρων obtinuiſſe, Alaniae vero dominum ἐξȣσιαζοντος nomine tantum donat. Nec abnuit Tzetzes, qui mox eosdem populos diuerſos et a ſe inuicem diuiſos fuiſſe ait: Οἱ Ιβηρες πρωτευοντες, οἱ Αβασγοι δευτεροι, Οἱ Αλανοι δ' ἐυχημασι ταξιν τριων ὑστερων. Verum cur Mariam ex Abaſgis oriundam potius, quam ex Iberis dicat, eoque nomine Scylitzem, Zonaram et alios, qui Alanam indigitant, carpat idem Scriptor, haud plane video, cum Bryennius diſerte Iberorum regis filiam fuiſſe tradat, niſi forte, quod Iberorum rex Abaſgis etiam illa tempeſtate imperaret: τȣ Τζετζȣ μητερος ἡ Αβασγις ἡ μητηρ Συν τῃ δεσποινῃ Μαριαμ, τῃ Αβασγισσῃ λεγω, Ην οἱ πολλοι Αλανισσαν φασιν οὐκ ἀκριβȣντες, Ηλθεν εἰς Μεγαλοπολιν, ὡς συγγενης καθ' αἱμα. — —

Imp. MICHAELE Ducas. 33

§. 39.

a. C. 1073-1078. b)

[ALEXIVS et Iſaacius Comneni, fratres, non procul Ancyra, Galatiae metropoli, cum ſuis a ducentis Turcis in domo quadam ruſtica obſeſſi, aegre hoc modo ſeruati ſunt.] Alanus — quidam ex familiaribus Iſaacii, *Arabates* i) dictus, vehementem et pertinacem impetum barbarorum cernens, cui, vix maiori numero tolerabili, duo ſoli cum oppido paucis Comneni fratres obſiſterent, veritus, ne quis caſus acerbior alterutri eorum incideret, ſocium, cui *Chaſcares* k) nomen fuit, ſub Comneno Alexio merentem, rogauit, adeſſe vt ſibi vellet, omiſſiſque ambo equis in hoſtes iacularentur. „Turpe ſiquidem, aiebat, fuerit, eius nobilitatis et fortitudinis viros, Alanis hic praeſentibus, periclitari. 'Neque in nos ſolum, verum et in vniuerſam Alanorum gentem ac famam id dedecus redundabit l)„. 'Sic Arabate locuto, refutauit conſilium Chaſcares m), vt et audax nimium, et parum prudens. Nam et ſe ipſos praeſentiſſimum adituros diſcrimen, ſi hoc facerent, et tamen iis, quos ſeruatum irent, nihil profuturos, 'quippe cum in aequa patentique planitie, vt tum erant, poſitis peditibus aduerſus equites iaculari haud eſſet conſultum n). „Sed, ſi quid mihi credis, ait, quando non longe ab illis, quas cernis, viae anguſtiis diſtamus, eo ſimul peruenerimus, exſcendemus ex equis, fortiterque pugnabimus; ac ſic et honori gentis, et ſaluti dominorum ſimul conſulemus„. Talia Chaſcares.

At Arabates barbarico cum conuicio reiiciens raptim equo deſiliit, et, vbi flagelli verbere contemtim admonuiſſet Chaſcarem, iret, ſi vellet, cum fugientibus, ipſe pugnare ex plano iaculando coepit. Perculit inopinata ſpecies Turcos, vt aliquando haererent, ignari,

33. NICEPHORVS BRYENNIVS p. 49, 50.

h) Anni imperii Michaelis Ducae.

i) Αραβατης.

k) Χασκαρης.

l) ὀνειδος γαρ αν αυτῳ απαν ἑξει το γενος των Αλανων.

m) οὑτω μεν οὐν ἐκεινος ἐφη, ὁ δε την βουλην απεπεμπετο.

n) ἁτε ὁμαλου ὀντος του τοπου και πεδινου.

Imp. MICHAELE *Duca.* a. C. 1073 - 1078.

ignari, quid res eſſet. Stante Arabate, ac breue telum manu tenente, quo audacter vſus in primum equitem irruentem contra eum pectore tranſfixum ex equo deiicit. Hic aliquis Alani dexteram iaculo traiicit. At ille extractum e vulnere telum in auctorem reiicit, et barbarum iaculatorem ſua ipſius cuſpide, vt Brandas olim, generoſe vltus eſt. His experimentis perſpecta viri fortitudine paulum ab eo receſſerunt. At is opportunitate oblata ſecure vſus in domunculam forte proximam conſcendit, et inde loco ſuperior certiori iaculatione Turcos infeſtabat. Alii iam interim in anguſtias euaſerant. quare Turci, hoc omiſſo, impetu vehementi in eos irruerunt. Sed Comnenus Alexius, obuerſo in eos vultu, cum familiarium paucis primus ex iis vnum deiicit, et Chaſcares, cuius modo meminimus, fugientis alterius terga confixit. Hinc magno concepto metu dimiſſis ipſis Turci recedebant. Noſtri vero aliquantum progreſſi, deſilientes ex equis in loco natura munito tabernaculum figunt. eoque iam nocte ingruente, qui aſcenderat equo, Alanus ſeſe ſaluus recepit.

§. 40.

34 [CVM Vrſelium, qui cum Francis mercenariis aliquanto ante ab imperatore defecerat, Ponticas ciuitates vaſtare] cognouiſſet imperator Michael, Palaeologum Nicephorum ad imperatorem Alaniae miſit, ducturum ſtipendiarium exercitum. qui eo profectus, conſcriptisque copiis circiter ſex millium, in Pontum ſe contulit, et impetus Vrſelii reprimere conabatur. Verum Alanis petentibus promiſſum ſtipendium, cum non haberet, vnde ſolueret, neceſſarium conſilium ſuſcepit pugnandi cum Vrſelio, priusquam Alani, quod minabantur, recederent. At illi vehementius inſtabant, vt ſibi repraeſentaretur conſtituta merces, quod cum Palaeologus, pecunia carens, facere nequiſſet, Alani, paucis exceptis, omnes abierunt. Cum reliquis autem congreſſus Vrſelius, eos, non paucis occiſis, fudit, et varie in Ponti ciuitates fugere coëgit.

§. 41.

34. Id. p. 57.

o) προς τον αρχοντα Αλανιας.

a. C. 1073-1078.

Imp. MICHAELE *Duca.*

§. 41.

[ALEXIVS ab imperatore contra Vrſelium miſſus] transgreſſus Pontem Paphlagoniae, Amaſeae ſe admouit, vbi reperit Alanos, qui vltimae cladi ſuperfuerant, non plures centum quinquaginta. His ad ſuas tenues copias adiunctis, hoſtes coercebat, ſaepe manus conſerens, totiesque vincens. 35

§. 42.

Imp. NICEPHORO *Botaniate.*

a. C. 1078 1081. *p*)

Imp. NICEPHORO *Botan.*

[GEORGIVS Monomachatus dux Illyrici totius] initio quidem procurationem eam aſpernatus oblatam fuerat, verum ſerui duo barbari Scythici generis familiares imperatoris, Borilus et Germanus, inuidentes ei, et quotidianis apud imperatorem obtrectationibus eum perdere conantes, eo ſucceſſu, vt Botaniates aliquando Mariae *q*) coniugi diceret, hoſtem imperii videri Monomachatum, effecerunt tandem, vt ille, periculo ſuo cognito relatione ſummi amici ſui Ioannis Alani, vltro iam ambiret ab imperatore quod munus antea repudiauerat. 36

§. 43.

[BORILVS Germano adiutante imperium affectare dicebatur. At] cum nondum tutum aut maturum putarent Auguſtum ipſum aggredi, in capite atque in pernicie Comnenorum exercere cru- 37

 deli-

35. Id. ibidem.

36. ANNA COMNENA p. 38.

p) Anni imperii Nicephori Botaniatae.

q) Eadem, de qua ſupra §. 38. quippe quam Nicephorus, Michaele priori eius marito, ad ordines eccleſiaſticos promoto, duxit. Cf. et Anna Comn. p. 71. 72. Theophylacti inſtitutio regia [in Bandurii Imp. Orient.] c. 7 ſeqq. Scylitzes [Cedren. T. II. p. 862.] Ioël in Chronogr. Comp. [Acropolis. pag. 185.] haec habent: Botaniate ab exercitu imperatore ſalutato, proceres Rom. Conſtantinopoli *palatiis derepente potiuntur —. Capiunt autem imperatorem Michaelem, qui ad palatia in Blachernis fugerat, cum Auguſta Maria ex Alanis, ſuoque filio Conſtantino Porphyrogenito, et ad monaſticam vitam traducunt ad Studii monaſterium, cum vili iumento tranſmiſſum —.*

37. Eadem p. 49. 50.

Imp. NICEPHORO *Botan.*

a. C. 1078 - 1081.

delitatem parabant. Iamque in procinctu negotii palam dixerunt, quod antea nonniſi ſub dentibus immurmurauerant. Hauſit praeſens auribus nefariam vocem quidam Alanus genere, magiſter dignitate. Is vetus miniſter imperatoris ad mentionem exhorreſcens auditi ſceleris, concubia ipſa, vt erat, nocte excurrit ad Comnenos, magnoque domeſtico [Alexio Comneno] cuncta nunciat. Sunt, qui dicant, non absque conſcientia Auguſtae id egiſſe magiſtrum. Vtut ſit, eum Alexius ad matrem atque ad fratrem introducit. qui, horribili nuncio audito, maturum eſſe decreuerunt, cogitata exſequi [et defectionem facere].

Imp. ALEXIO I. *Comn.*

§. 44.

Imp. ALEXIO I. *Comneno.*

a. C. 1081.

38 [ALEXIO Comneno imperii potito] imperatrix Maria, Alana, cum Conſtantino filio, quem Michaeli Ducae in purpura pepererat — regia excedit, et in Manganici monaſterii palatia ſe confert. Iam enim vtriusque loci et monaſterii in Hebdomo poſſeſſionem aurea Botaniatae bulla firmatam tenebat. Ibi cum filio agebat, imperatoriis miniſteriis et illi et ſibi conſtitutis. — Caeterum aliquanto poſt, mutato veſtitu, nigrum habitum monaſticum, partim vltro, partim a tyranno coacta ſumſit.

§. 45.

39 PVELLA, quam Auguſta [Alexii coniux] pepererat, Anna eſt appellata et deſponſa Mariae Alanae filio Conſtantino: quo ante nuptias mortuo, eandem iam nubilem Nicephori Bryennii — filio natu maiori vxorem dedit.

§. 46.

a. C. 1107 - 1109.

40 [CANTACVZENO, Alexiani exercitus duce, cum Baimundo proelium committente] Turci laeuum, Alani, duce Alano *Roſmice*, dex-

38. ZONARAS T. II. p. 296. Anna Comn. p. 71, 72. quae nihil de genere Mariae.

39. ZONAR. T. II. p. 298.

40. ANNA COMN. p. 392, 398. Cf. Tom. III. Turcica §. 208.

a. C. 1107-1109.

dextrum habebant cornu r). — [Proelio feruente] Cantacuzenus vincendos mox, imo pene iam victos Turcos cernens, 'exuſioeratorem Roſmiecem s), cornu dextri ductorem, Alanos, quos regebat, viros pugnaciſſimos cum Gallis committere praecepit. Ruit tum ille quidem in pugnam nihilo mitior minusue aſper leone ſacuo, tamen ad non minus feram ferocemque Gallorum impingens rabiem offenſu velut molis ſolidae repulſus, haud dubie titubare nec iam diſſimulanter retro ferri et ipſe viſus eſt. — *Imp.* ALEXIO I. *Comn.*

§. 47.

a. C. 1109-1118.

[IMPERATOREM Alexium Nicaeam versus iter ingreſſum] vbi cognouerunt barbari [Turci], Alano quodam, quem ceperant, imperatoris contra venientis inſtructum impetumque ipſis nunciante, — verſis impigre veſtigiis fugae ſe mandarunt. 41

§. 48.

Imp. EMANVELE *Comneno.* *Imp.* EMANVELE *Comn.*

a. C. 1175.

[ATAPACVS, Turcorum dux, a Romanis ad Maeandrum fluuium proelio victus] cum in vlteriorem ripam euaſiſſet, tumulo conſcenſo quis ſit, praedicat, — quo plures Turci eo confluerent. 'Verum non ab illuſtri aliquo ac noto Romano, ſed ab Alano quodam occiditur t). 42

r) ὁ δεγε Αλανος Ρωσμικης το δεξιον διειπε κερας, μετα των ὑπ' αὐτον ἐμοχθενων.

s) τον ἐξυσιοκρατορα Ρωσμ. Cfr. ſupra §. 38. not. g.

41. Eadem p. 464. Cfr. *Turcica* §. 231.

42. NICETAS CHONIATES pag. 126. Cfr. *Turcica* §. 331.

t) ὀυδενος δε των ἐπισημων και αὐτου ἐιδοτων Ρωμαιων προσπελασαντος, ἀλλα τινος των ἐπικουρων Αλανων ἐπιδραμοντος, ὁπου την κοινην εἰρεσιαν χαζειν ἐμελλεν, ἀναιρειται ἀμφισομῳ κνωδοντι.

Huc etiam pertinere videntur, quae Cinnamus p. 96, 97. de Maſſagetis Emanueli Comneno contra Siculos militantibus narrat. Locum ipſum vide in *Ibericis* §. 77.

Imp. ISAACIO, *Ang.*

§. 49.
Imp. ISAACIO *Angelo.*
a. C. 1184. v)

43 [SICVLIS in Demetritzae campo die ſeptimo Nouembris proelio a Brana ſuperatis,] multi, qui triremes non adepti erant, adhuc circa Theſſalonicam oberrantes deprehenſi, multis modis perierunt, ab Alanis auxiliaribus potiſſimum interfecti. qui ea facinora illorum imitati, quae capta Theſſalonica perpeſſi erant, nulli hoſtium pepercerunt; ſed biuia et ſacellorum veſtibula cadaueribus impleuerunt. Rogitabant enim comprehenſos Siculos, vbi frater ipſorum, videlicet popularis Alanus, eſſet, quem vrbe capta occiderant, ac ſtatim enſes in iis defigebant, et in templa confugientes mactabant, vbi Papa x) eſſet, rogitantes, hoc eſt, ſacerdotes, quos in templo occiderant.

§. 50.
a. C. 1188. y)

44 [BELLO Romanos inter et Alemannos, qui terram Sanctum petebant, exorto;] cum ex eo colle, deſcenderent [Alemanni], qui iuxta Pruſenum caſtellum eminet, noſtri vero aſcenderent, ex improuiſo concurrerunt. Vt ad arma ventum eſt, Alani, Theodorocano Alexii Branae filio duce, fere omnes ceciderunt: quippe qui primi et ſoli cum Alemannis pugnarent.

43. Id. p. 231, 232.

v) Annus in Tabula Chronol. Nicetae praefixa adſcriptus.

x) ὁ παπας.

44. Id. p. 261.

y) Annus Tab. Chronol.

CAP. IV.

CAPVT IV.

Alanorum a Tataris defectio, res apud Romanos, ad quos tranſierant, geſtae; ab a. C. 1271-1304.

§. 51.

Imp. MICHAELE *Palaeologo.*

Imp. MICHAELE *Pal.*

a. C. 1271. a)

[NOGAS a principibus Muguliorum in partes boreales Euxini ponti cum exercitu miſſus, ab illis defecit,] proprio ibi conſtituto principatu. Proceſſu deinde temporis miſcentes ſe ipſis [Mugulis, Nogae ſubiectis] qui mediterranea illic incolunt, Alani videlicet, Zicchi, Gotthi et Rhoſſi, quique finitimas hisce habitant terras diuerſorum generum populi, mores paulatim ipſorum didicerunt, et cum vitae vſu linguam etiam ac veſtitum eorum vſurpantes, in militiae quoque conſortium aſſumti [ſunt]. 45

§. 52.

45. PACHYMERES T. I. p. 235. Nicephorus Gregoras T. I. p. 20. Sub Ioanne Duca *Maſſagetarum*, quo nomine Alanos intelligit, meminit, et Tataros verſus occidentem erumpentes, per eorum terram tranſiiſſe ait. Vide *Tom. III. Tatarica* §. 40.

a) Vide Obſeruatt. Pachymer. p. 581.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

§. 52.

Imp. ANDRONICO *Seniore.*

a. C. 1301. b)

46 a) ALANORVM — magnanima gens, capitum numero fere ſedecim millium, quorum plus dimidio bellis apti et exercitati erant, deſtituti a Noga et ab huius iam ſeruitio liberi, poſtquam is in proelio ceciderat, quaerebant ‘in imperatoris militiam tranſire c): et, adito epiſcopo Bitzines, ſupplicabant eius opera perſuaderi Andronico, vt ipſos admitteret. ‘Fauebat iſtiusmodi petitioni praeſens ſtatus rerum imperii d). Nam grauiter tunc laborabant orientales tractus. Quare Bitzinenſi, ‘quid Alani peterent e) referenti, ‘cupide Augusti et qui eis erant a conſilio, annuerunt, tanquam occurſu rei fauſtiſſimae gaudentes, offerri vltro tam opportune, nullo ſatis ſtudio quaeri et pretio emi dignum, malorum vrgentium remedium. Reputabant, fuiſſe hos quaſi triarios, aut etiam praetorianos, Nogae, praecipuum robur exer-

a) NICEPHORVS GREGORAS: *Sequente anno* [poſtquam Andronicus Simonidem filiam Seruiae Crali in matrimonium dedit] *aliqui Maſſagetae, ex iis, qui citra Iſtrum habitant* (*Alani vulgo dicuntur*) *clandeſtinam legationem ad imperatorem, cum in vrbem* [CP.] *rediret, mittunt. qui cum iam inde antiquitus Chriſtiani eſſent, poſtea a Scythis per vim ſubacti, corporibus inuiti ſeruiebant; animis vero deſiderio libertatis tabeſcebant, et impios abominabantur. Petunt igitur locum ſufficientem ad inhabitandum amplius decem millibus hominum: qui, ſi imperatori placuiſſet, cum omni familia migraturi eſſent: vnaque ſtrenuam operam ſe contra Turcos velle nauare promittunt, qui aucti viribus totam Romanorum Aſiam impune incurſabant, ac populabantur. Ea legatio tam grata imperatori fuit, quam ſi diuinitus miſſa totius Aſiae debellandae ſpem afferret. — Caeterum legatione tam cupide accepta, Maſſagetae amplius decies mille cum vxoribus et liberis adueniunt.*

46. Id. T. II. p. 211-213. Niceph. Greg. T. I. p. 126, 127.

b) Cf. obſeruatt. Pachym. p. 616. Pachymeres ipſe hoc anno cometam ab occaſu apparuiſſe, in ſuperioribus dixerat.

c) προχωρειν βασιλει.

d) Addit haec interpres.

e) την σφων ικετειαν.

a. C. 1301. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

exercitus ipſius, quorum vi ac forti fidelique opera tot illa tantaque perfeciſſet, quibus eſſet eius nomen inclytum redditum f).

'Tales ergo, tali tempore ſponte in Romanae rei labantis occurrentes auxilium, cum gratulatione accipiendos, ſic tanquam, quod dici ſolet, Deum e machina, cenſebant. Dei enim profecto benefica prouidentia tam opportune adueniens expediri auxilium, qui non intelligeret, hebetem vtique ingratumque videri debere. Statim igitur prolixe ac perhonorifice imperialibus inuitati litteris et ipſi ſine mora cum familiis ac ſarcinis, curruum plauſtrorumque numero ingenti huc transmigrant g).

§. 53.

β) 'Nec omiſit imperator abunde prouidere nouorum hoſpitum victui h). Corrogata enim e Thraciae ac Macedoniae regionibus magna frumenti vi, 'copioſam populo vniuerſo ac plebi etiam Alanorum infimae annonam praebuit i). Proceres vero

β) NICEPHORVS GREG.: *Cum autem eis et pecunia et equi et arma danda eſſent, ea partim ex imperatoris fiſco dabantur, partim e militaribus, partim e publicis priuatisque pecuniis. Hinc multi et poſt alios alii proficiſcebantur, qui tributa e prouinciis colligerent, eaque publicani augebant: omnia arma, omnes equi cogebantur; perquirebantur pagi, vrbes aedes procerum, aedes militum, monaſteria, populi* (δημοι factiones circenſes) *theatra, fora: et omnes dabant equos et pecunias inuiti et lamentantes, non votis et bonis ominibus, ſed lacrimis et diris nouum exercitum proſequentes.* reliqua ad §. 56. adfero.

f) ἑρμαιον ἐλογιζοντο, ὡς καιρον δ' ἐπισαντων. αὐτȣς γαρ ἐιναι και τȣς τῳ Νογᾳ παρασπιζοντας, και δι' ὧν ἐκεινος τα μεγαλα κατωρθȣ.

g) και δια τȣτο την σφων ἀφιξιν θεοθεν τινα μηχανην ἡγȣντο εὐκαιρως σχεδιασθεισαν ἐς ἀρωγην. γραμματα δε παρ' αὐτȣς βασιλικα κατεπεμποντο, και παμπληθει ἐφ ἁμαξων και λαμπεναις προσηυτομολȣν.

h) και βασιλευς.

i) την ἐκεινων παρεσκευακει σιτησιν.

a. C. 1301.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

ro ac ſummates gentis ʻad ſe humaniſſime admiſſos omni beneuolentiae ſignificatione ʻdeliniuit [k]. ʻAuctoramenta inſuper eis decernens annuarum penſionum [l] ex collatitia pecunia: ſed et qui eorum apti equeſtri militiae apparerent, iis equos attribuit, propriis militibus ademtos, ʻiisdemque inſeruire nihilominus iuſſit pedites inermes Romani generis, qui, recepto pridem caſtrorum vſu, praeſto adeſſe proeliantibus equitibus debebant, illorumque vulneribus curandis ac caeteris periculis propulſandis curam operamque impendere ſtrenuam [m].

ʻAtque hos ſic auctoratos in orientales tractus miſit, dato miniſtris ad id idoneis mandato, vt ipſis illic domos agrosque aſſignarent. Deſtinabat enim talis generis coloniis iſtum tueri ac firmare limitem, indulgens ſpei prolixa fiducia proſperrimi ſucceſſus. Duabus enim quibusdam fando celebratis et facile creditis gentis iſtius dotibus magnopere ad optime ſperandum nitebatur, docilitate obtemperandi et pugnandi fortitudine [n]. Indeque iam Romani generis fere militiam ſpernebat, effeminatam illam, ʻet cum otii ac luxus aſſuetudine corruptam, tum maleuolo in principes affectu infidisque deprauatam ſenſibus, criminans [o]: ʻpraecipuum vero, quin et totum, fundamentum ſecuritatis ſalutisque publicae in tunc primum viſis, necdum vſu probatis barbari populi copiis, praefeſtinata credulitate, conſtituens. Hos vnos intueri, vnis niti, in horum, modo ſufficienter alerentur,

k) εἰσαγαγων. και φιλοφρονως δεξιωσαμενους.

l) τα ἐκεινων ἑτοιμασας ὀψωνια.

m) μαλιστα τοις ἱκανως ἐχειν σφισι δοκουσι παραδους διαστρατιωτας Ρωμαιοις.

n) ἐπ' Ανατολης ὡρμα. ἦν δε και προστεταγμενον προς Βασιλεως αὐτους κατοικιζειν τηδε. και ἦν ὁ σκοπος τῳ κρατουντι και λιαν ἐυελπις. ἐυαγωγον γαρ ἐμανθανεν ἐιναι το ἐθνος και ἐυπειθες, προς δε πολεμους και λιαν ἀρεϊκον τε και μαχιμον.

o) και ἐξ ἀναγκης μεν τα πολλα καταμαλακισθεντων, ἐυχ ἡττον δε και ἀπο κακοθελους γνωμης και προαιρεσεως.

a. C. 1301. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

tur, vnice idoneorum debellandae potentiae Perſicae, ſtipendia congrua rectiſſime impendendas imperii opes ducere p).

§. 54.

'Ad haec illi viciſſim operam ſpondentes, vnum exceperunt circa belli rationem: „velle ſe, vti ſub Noga conſueuerant, in campo et iuſta acie rem gerere, quo ſibi opitulari inuicem poſſent; non aut clauſos arcibus, aut ſparſim diſcerptos per manus modicas, pugnare„. Qua conditione imperator pro caetero fauore facile accepta, partiri eos ſibi prouincias imperii laborantes iuſſit, ita vt idoneo vbique numero militarent: ne aut ſtimulo carerent mutuae aemulationis in oculis commilitonum quisque proeliantes, aut in certaminum caſibus deſtituerentur ſubſidio ſuorum, in eadem ſcilicet acie ſtantium, et facto cuneo ad propugnationem occurrere paratorum, quam in partem diſcrimen ex aeſtu forte reciprocante Martis varii, aut belli quaedam offenſio, vocaret q).

'Cum iſta cautione trifariam Alanos diuiſit imperator. Pleroſque videlicet eorum protinus in orientem miſit r). Alios 'minori numero s) Muzaloni, Halizonum praefecto, tradidit. Multos autem, 'eosque lectiſſimos et praeſtare cunctis viſos, apud ſe retinuit, reſeruans in eam expeditionem, quam parabat in eas partes, Michaelis Iunioris Auguſti t): nam 'praeſentiam imperatoris, exercitum per ſe ductantis v), ſtatus praeſens orientalium rerum flagitare videbatur.

§. 55.

p) τοις δε και μαλλον ἐθαῤῥει, ἀρτι πρωτως Φανεισι, και ἀποδυομενοις ἐις Περσικȣς πολεμȣς, το ἱκανον παρα βασιλεως ἐχȣσιν.

q) ἐκεινοι μεν ὡς ἐιθισο παλαι σφισι συν Νογα πολεμȣσιν, ȣ̔τως κἀνταυτα στρατευειν ἐζητȣν, πανσυδιαν δηλαδη, ὡς ἀλληλοις ἀρηγοιεν κατα πολεμον. τα δε γε κατα την Ρωμαιδα πανταχοθεν πραγματα μεριζεσθαι τȣτȣς ἐποιει, ὡς μητ' αἰδω παρ' ἀλληλων ἀπειναι σφισι, μητε συνασπισμον ὑπ' ἀλληλων τον πρεποντα.

r) τῳ τοι και τȣς μεν πλειστȣς κατ' Ανατολην ἐπεμπεν.

s) Addit h. interpres.

t) και τȣς κρειττȣς προσετοιμασας τῳ υἱει συνεξωρμα και βασιλει.

v) βασιλεως ἐπιστασιας.

'*Imp.* ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1301.

§. 55.

Caeterum ii, quos praemiſſos in Orientem diximus, 'cito mores barbaros nudarunt x), ſtatim fere a 'freti ad Callipolin traiectu ſpretis ducum mandatis, mala 'Romaniae populis y) magna inferentes. Ritu quippe latronum licentiſſime incurſabant cuncta, miſeris colonis, per quas tranſibant, regionum improuiſum importantes infortunium: obuiis triſtem occurſum, in propinquo vero degentibus grauem vndequaque infeſtamque viciniam. 'Adeo nullo reſpectu ſocialium foederum palam omni hoſtilis graſſationis immanitate agebant, ferebantque, quibus opitulaturos ſe venire ſimularant z). 'Irritabat ſcilicet praeſens copia rapacitatem auidorum, tranſitu per opimas terras, villas paſſim domosque vario ſpoliorum et praedae genere refertas cernentium, in quae laxatis cupiditati habenis nulla iuris aequique verecundia irruebant, extorquentes, quae placerent, et raptorum intemperantiſſimo abuſu gulae ac libidini litantes a).

'Non negarim tamen, eos nouo primulum in Romaniam appulſu, recenti memoria miſeriarum, quibus eſſent modo plurimis et grauiſſimis defuncti, partim ingruentium in familiares prius eorum ſedes domiciliaque a Noga data, partim in fuga, qua inde extruſi per infeſta aegre ſalui loca tranſierant, donec tutum in imperatoris protectione receptum reperirent, quadam breui conſtrictos verecundia hoſpitalis fidei, viſos eſſe pactorum meminiſſe, ſed cito ad feritatem redeuntes, opinionem modeſtiae ipſorum et fiduciam auxilii ex ipſis, dira iniuriarum experientia, populis ſe deceptos ſentientibus, excuſſerunt b). Statim enim contumaciter in ductores inſurrexerunt; 'et magis memores communis olim ſecum barbariei cum Perſis, quam contractae nuper ſocietatis cum Roma-

x) ἐυθυς ἐχρωντο τοις ἀυτων ἠθεσι.

y. Ρωμαικυς.

z, ἐις βενθειν ἀπεςελλοντο.

a) ἐυροντες δε χωρας παντοιων πληθυσας καλων, ἐνευπαθειν ὀικειοις ἀρπαζοντες.

b) μολις δ' ἀποσωθεντες, πολλων ἀπονααμενων των δυσχερων, ὀις τ' ἐπεςατησαν, ὀις τε συνηντησαν, ἐμεμνηντο και των συγκειμενων, πλην ἐυχ ὡς ἐδοξαν ἀπεφαινησαν.

a. C. 1301. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

Romanis, ſaepius ſaeuiusque in noſtros, quam in hoſtes, vi et armis vſi ſunt c).

Fuit tamen cum magnis perque blandis inducti delinimentis ad conſpirandum cum Romanis, 'coniuncta noſtris opera communem de hoſte victoriam ad locum Chenam dictum reportarent d), in qua ſane non vulgaris enituit ipſorum virtus fortibus factis probata, 'non ſine praemio. Nam et non paucos ea occaſione abduxere captiuos, et praedae haud parum congeſſere e). 'Cuius fama euentus ad aulam perlata, valuit ad minuendam infamiam ingratae gentis patientiamque infidae ſocietatis quodam nonnullius ſocietatis illicio firmandam. Eam inde opinionem Auguſtis ingreſſis, infraenes quidem feriſque moribus Alanos eſſe vitio barbarae qua originis, qua educationis: at negari non poſſe, quin iidem magnis praediti animis et bello fortes ſint. Caeterum ſpem oſtendi mitigandae contumaciae ipſorum, ſi pro minoribus, quos contemnunt, ducibus alter ipſis Auguſtorum, exercitum per ſe ductans, imponatur. cuius veriti praeſentem maieſtatem, iuſſa obituri ſine recuſatione videantur, obedientia, quae noſtris ſatisfaciat, fortitudine, quae hoſtibus noceat f).

§. 56.

a. C. 1302.

γ) Cum primo igitur vere circa Paſchales ferias egreſſus vrbe eſt [Auguſtus Iunior Michael], exercitum ductans maxima 47

 ex

γ) NICEPHORVS GREGORAS: *Ex Europa* [continuantur quae ſupra ad §. 53. attuli] *in Aſiam cum Michaele imperatore*

c) καθ' ἀυτȣς δε ὁσα και και βαρβαροι συνιςαμενοι, Ρωμαιοις πλεον ἠ πολεμιοις ἐπηρεσαν.

d) κατα τοπον την Χηναν συν Ρωμαιοις προσβαλλȣσι.

e) ἀπαγωγην ἱκανην και λειαν προβαλλομενοι.

f) ἐδοκȣν δε λημμα μεν πολεμικον ἐχοντες, ἠθεσι δ' ἀνυποτακτοις. ὡς βαρβαροι, χρωμενοι, ἑξοντες δε κατα τροπον, ἐπει των ἀλλων κατωλιγωρȣν, ἠν ὑπο βασιλει ςρατηγȣντι γενοιντο.

47. PACHYMERES T. II. p. 214-216. Niceph. Greg. T. I. p. 126, 127.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1302.

ex parte barbaricae Alanorum militiae conſtantem; ᵍ ſed et non paucis ſimul Romanis copiis: ſperans autem ſibi obiter occurſuras, vnaque iungendas, conflatas nuper cohortes aliquot, delectibus hic paulo ante habitis; veteres praeterea legiones in illis, ad quas tendebat, prouinciis militantes. vnde confidens numeroſo coactis omnibus et praeualido ſe praefuturum exercitui, ſpe plenus optima pergebat, ac ſic celeritate magna orientales tractus attigit g). Statiuis autem delectis apud Magneſiam ad Hermum ſitam,

transgreſſi [Maſſagetae], *circa Magneſiam caſtra poſuerunt. Turci vero initio, vt ſolent, in montes et ſaltus ſe receperunt, vt inde, praeſidiis locorum tuti, copias horum, quantae et quales eſſent, ſpecularentur, ſcirentque, an illi militarem in caſtris diſciplinam obſeruarent. Norant enim, famam multa, quae haud eſſent, nunciare, et in rebus augendis modum excedere. Itaque circumſpiciebant, verumne eſſet, quod ferebatur, non poſſe illos inuadi; an vero dolis et inſidiis Perſicis circumueniendi et in fugam coniiciendi eſſent. Cum autem eos vidiſſent nullo ordine praedatum crebro exire (Romanos enim agros magis populabantur, quam ſi aperti eſſent hoſtes), bellicoſiſſimi Turcorum conſueto ordine et diſciplina militari de montibus deſcendunt, initio paululum, deinde longius, ac ſubinde maiore et confidentiore cum impetu: nec obſcurum erat, eos caſtra imperatoris circumdaturos. Verum noſtri ne prima quidem hoſtium aggreſſione tolerata, paulatim pedem referendo diſceſſerunt, barbaris pone ſequentibus et caſtra in proximo conſtituentibus. Noſtri enim, quam multi eſſent barbari, non videbant: ſed idem illis ex metu accidebat, quod ebriis, qui non ea, quae re ipſa ſunt, vident; ſed pro aliis alia videre ſe putant —. Exercitus enim, quos iniuria et audacia antecedit, ruinam ſibi ipſis protinus et interitum aſciſcunt: et prius, quam hoſtis irruat, ipſi ſua timiditate auertuntur, ipſimet ſibi hoſtes ſunt, diuina vindicta eum exitum decernente, quem facta illorum meruerunt. Neque enim probabile erat, rem bene geſturos eſſe eos, qui lacrimas et exſecrationes pro viatico ſecum abſtuliſſent. Caeterum impera-*

g) συν ὀλιγω δε και Ῥωμαϊκῳ ἐντυχειν ἐλπιζων, τῳ μεν και συνειλεγμενῳ ἐντευθεν ἠδη, τῳ δε και ἐπι την ἐκει στρατειαν διαγοντι ἐζῄει μεν οὐν ἐν ἐλπισι μειζοσιν, ὡς ἐννοειν πολλους ἠν, και δια ταχεων τοις της Ἀνατολης ἐφιστατο μερεσι

a. C. 1302. *Imp.* ANDRONICO Sen.

ſitam, inde inſtruxit in hoſtem copias, cupidas quidem, vt apparebat, manus conſerendae, ſicubi Perſae apparerent. 'At illi fama perculſi noui magnique exercitus, quem imperator praeſens ductaret, continebant ſe intra munitiones, nec pugnae faciebant copiam b). —

'Perſis tandem accedentibus digeſto in aciem innumerabili exercitu', magnae rei fortiter ac feliciter gerendae pretioſam inprimis offerri occaſionem —, [Michael Auguſtus] aegre probauit ducibus Romanis, quos ſecum habebat. Ceſſerunt illi tamen, 'veriti exercitus conſenſum, cum imperatoris voluntate conſpirantem i). Nam Alani magna ſpe ſucceſſus ſibi proſperrimi vigebant: auſurique ac conaturi etiam ſupra vires videbantur. 'Tamen habita denuo deliberatione, temere abſtinuerunt a proelio Romani'.

§. 57.

Tunc et Alani, quos imperator habebat ſecum, 'deſiderare reditum eo, vnde venerant, coeperunt k). Miſſionemque ab Auguſto primum orando impetrare, 'mox flagitando minandoque extorquere tentarunt l). Allegabant: „Diu ſe toleraſſe militiae labores; quare indigere remiſſione: quod aſſueti non eſſent longo tempore continuatis caſtrorum aerumnis, ſoliti antea ſub Noga cito acie decernere, et poſt breuem proelii aleam quieſcere 48

tor Maſſagetas fugiſſe cernens, quod cum paucis reſiſtere barbaris non poterat, in munitiſſimum caſtellum, Magneſiam, calamitatis exitum praeſtolaturus, ſeſe coniecit. At Maſſagetae [vide infra §. 60. ſeqq.] *vsque ad Helleſpontum Chriſtianorum agros populantes deſcenderunt, atque inde in Europam traiiciunt: non aliter, quam ſi ea de cauſa duntaxat e Scythia arceſſiti eſſent, vt Turcis maturius, quam oporteret, viam ad mare monſtrarent. Nec enim multi dies interceſſerunt, cum et imperator Byzantium rediit, et barbari ingruentes omnia fere ad oram vsque Lesbi inter ſe partiti ſunt.*

h) Haec in Gr. alio ordine narrantur.

i) Addit haec interpres.

k) νοςȣ ἐμεμνηντο.

l) ἐπειτα δε και κατηπειλον.

Imp. ANDRONICO Sen. a. C. 1302.

ſcere, compoſitis e ſententia rebus, ‘fructumque victoriae quiete ſecura ac deliciis guſtare m). tanto vero ſpatio atteri pugnis et fatigari militaribus excurſionibus nec ſcire nec valere„. Haec ita loquebantur, vt ſatis appareret, paratos eos ad recedendum etiam non permittente imperatore, et, ſi qui obſtare conarentur, vi et armis vlciſcendum.

§. 58.

Id ‘Michael n) Auguſtus intelligens, multis ſimul aliis contra quam vellet vndecunque accidentibus commouebatur. Nam hinc, quantum habebat fortium militum Romani generis, dilabi quotidie videbat —. Praeterea imperatoris auunculus Aſan in illa militia diem obierat. Alter etiam auunculus, Michael deſpota, morbo correptus curationis cauſa ſeceſſerat domum. Hinc totum caſtrorum robur ſitum in Alanis erat: ‘quos omnino abire volentes vi coërcere haud valebat o). ‘Arte tamen et blanditiis verborum trimeſtre cum iis morae ſpatium aegre pactus eſt, iureiurando confirmans, ſe aut ipſis curaturum iſto interuallo penſiones perpetuas, quibus in omnem deinde vitam commode agerent: aut, ſi minus id poſſet, rite dimiſſurum p). ‘Per has velut inducias q) ‘ſperabat impetraturum a patre, ad quem plurimas eius ſententiae litteras crebrosque, alium ſuper alium, nuncios miſſitabat, facultatem vt ſibi aliquam Alanorum retinendorum prouideret, vel pecunia ſubmiſſa, vel conſilio aliquo ad id vtili ſuggeſto r).

Et ingreſſus ſenior Auguſtus in eam ſerio curam eſt, ſubminiſtrandi filio, quibus egeret. ‘inprimisque conferendi nummorum caeterorumque praemiorum, quantum erat neceſſarium ad gentem

m) το λοιπον ἐν ἀνεσει και τρυφῃ διαζην.

n) Nomen interpres ſupplet.

o) το μεν βιαζεσθαι σφας καιρον οὐκ εἰχεν.

p) ὁμως δε κατειχεν ἐκεινους ἐπι ῥητῳ τριμηνιαιῳ καιρῳ ἐφ' ὁμολογιαις ἐν ὁρκοις, ἠ μην, ἠ ἱκανει, ἠ ἀπολυων ἐντευθεν.

q) Addit h. interpres.

r) ἐλπιζων δια των προς τον πατερα και βασιλεα γραφων τε και μηνυματων, ποριν ἐπι τουτοις χειν.

a. C. 1302. *Imp.* ANDRONI-CO *Sen.*

gentem auaram deliniendam retinendamque s). ‘Nec enim ſine magno et filii et reipublicae periculo putabat receſſum inde Alanorum poſſe contingere. Sed his illum intentum incommodiſſime interpellarunt nouae acresque ſollicitudines, primum a rebus eccleſiae, quae turbari denuo coeperunt: deinde ex increbeſcentibus nunciis cladium calamitatumque atrocium, quibus opprimi nunc hanc, nunc illam Romanae ditionis, et vrbi et ſedi imperii pene contiguae, partem, ſubinde ferebatur t) —.

§. 59.

‘OPPOSITVS illi [Atmani, Turcorum ſatrapae,] ſtabat vnica tutela Romani limitis Muzalo v) [hetaeriarcha, dux Romanarum copiarum in Bithynia]: qui, recenſitis ſuis collatoque in vnum, quantum ſupererat Romanarum copiarum, quantum Alanicarum, vix, numeratis ſimul indigenis ſimul exteris, duo millia militum explebat. ‘Tamen fiducia et ducis et militum ſucceſſum habuiſſet, ſi plane omnes conſpiraſſent in praelium, quod Muzalo et alii committendum cenſebant.’ Nunc multi ex ipſis — ſegnes ancipitesque torpebant. ‘In his erant, quos adhuc vrebat dolor contumeliae, vt putabant, iniuriaeque acceptae, cum equi nummique ipſis erepti Alanis attributi fuerant, quo Romanam militiam periiſſe funditus querebantur. taediique inde ac liuoris pleni, nec conſentiebant caeteris, nec impetum expediebant 49

s) και τῳ ἐθνει τα ἀναγκαια ἐξικανων.

t) ὀυδε γαρ ὁλως ἀσφαλες ἐκρινεν, ἀναχωρειν ἐκεινους ἐκειθεν. ἀλλ᾽ ἐν τουτοις ὀντος, ἐνθεν μεν τα της ἐκκλησιας ἀρχονται καὶ ἀυθις ταρασσεσθαι. ἐνθεν δε τα περι τα τηδε μερη ξυμπιπτειν δεινα. His addit Pachymeres: *de quibus cladibus agemus poſtea diſtinctius. Nunc enim vno loco abſoluere, quidquid Alanos ſpectat, ſepoſitis tantiſper, quae incurrerunt, dum id negotium traheretur, euentis, videtur ad perſpicuitatem narrationis aliquanto commodius.* Quae hic ſequuntur apud Pachym. ea infra §. 63. adfero.

49. PACHYM. T. II. pag. 230. Haec ordine temporis ſequi debere docet Poſſinus in Obſeru. Pachymer. p. 617.

v) ὁι δε ἀμφι τον Μουζαλωνα. Cfr. ſupra §. 54.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1302.

bant quidquam aggrediendi viris dignum: parque frigus in pugnam protruſi in ipſa acie monſtrarunt x). Id quod Perſis animaduerſum, addebat — illis animos —. 'Ita male comparato inter hinc paucos ſibi diffidentes et debiles, illinc plurimos optime animatos fortesque, certamine, proelium commiſſum eſt, eo, qui exſpectari debuit, euentu; vt noſtrorum nimirum non pauci caderent y), plurimi fugerent, et in vrbem vicinam Nicomediam plane fuſi — confugerent.

Demonſtrarunt ſe occaſione iſta valde vtiles Romanis Alani: quorum vtique multi pro ſalute noſtrorum occubuerint. Videntes quippe inclinatam irreuocabiliter ad fugam aciem pedeſtrem, quae maxime numeroſa erat, ſpatium ipſi ad vitam in tuto locandam, 'ſuo magno periculo vltro adeundo, praebuere. Siquidem deſilientes ex equis, et magno animo ad perſequendum conſternatos erumpentibus circumfuſi hoſtibus, eosdemque oblique a lateribus procella telorum impetentes, ſtare quamlibet inuitos coëgerunt; plerisque ipſorum, equorum caede, ex equitibus in peditum ordinem redactis z). Vnde contigit, agmen illud peditum noſtrorum, loco motum, et, ſi equitatus incurriſſet, plane periturum, otium ſuae ſaluti proſpiciendi nanciſci, emta ipſi commoditate iſta pretio ſanguinis et vitae Alanorum; quorum permulti, corpora tegendae noſtrorum fugae obtendentes, transfoſſi ceciderunt. —

§. 60.

x) οὐχ ἧττον ἐκ δυσνοίας, ἢ ἀβȣλιας ἀφῃρημενοι ἐξ ὑπογυȣ και ἱππȣς και χρηματα δια την ἐπισυμβασαν των Αλανων ἑνεκα ἐξ ἁπαντων συντελειαν [Cfr. ſupra §. 53.] τας ὁρμας τ᾽ ἐπεκλωντο, και ἀτολμοτερον συνεῤῥηγνυντο.

y) οὑτω δε της μαχης ἀνισȣμενης, και πληθει, και γνωμῃ, πιπτȣσι μεν οὐκ ὀλιγοι.

z) αὐτοι μεν περικυκλȣντες τȣς πολεμιȣς, και ὑπο ποδας χωρȣντες, και λεχριοι πως ἐπιτιθεμενοι, περιαργȣντες ἐπιτηδες, ὀϊςοις ἐβαλλον, και πεζȣς τȣς τεως ἱπποτας ἐδεικνυον.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

§. 60.

a. C. 1303.

'AVERSA igitur, vt dictum eſt, ſenioris Auguſti attentione a periculo Michaelis filii ad curas dilationem haud ferentes indicatarum in horas ſingulas trepidis vndique nunciis neceſſitatum grauiſſimarum, quae regiones Vrbi circumſitas vrgebant a) (hinc Amurio, illinc Laminſe, inde Atmane, denique innumeris aliunde aliis irrumpentibus), contigit exire diem trimeſtrium induciarum 'cum Alanis a Michaele pactarum, antequam pater eius iis, quae dixi, occupatus, expedire quidquam idonei ſubſidii conſiliiue potuiſſet b). 'Tunc enimuero nihil ſibi exſpectandum vlterius Alani rati, proficiſcendi, quantumuis inuito imperatore, irreuocabiliter impetum cepere c). 50

'Tali deprehenſus rerum articulo Michael, ereptam ſibi omnem et cauſam et commoditatem videns Magneſiae amplius haerendi d): — 'ad haec prouidens, ſibi mox Alanorum praeſidiis nudato intolerabilia imminere circum inſultantium ludibria hoſtium, non ſine periculo propriae quinetiam libertatis ac vitae, in tam deſperata confuſione rerum illic omnium e): decreuit et ipſe inde recedere. — Nocte igitur — itineri fugiens ſe dedit. cognita imperatoris fuga, 'fugerunt Romani pariter omnes'.

§. 61.

Tunc Alani, ſoluti officio militiae, quod, ſpatio pactae in trimeſtre morae ſine promiſſorum exhibitione praeterito, liberatam fidem ſuam arbitrabantur f): fretum ad Callipolin traiicere 51

 decre-

50. Id. ibid. p. 218, 219. Continuantur ſupra §. 58. allata.

a) Ἐνεχολακοτος τοιγαρȣν τȣτοις ὡς ἀναγκαιοις τȣ βασιλεως, κυκλῳ τα δεινα περιεϛησαν. ὡς ἐκει μεν ἀλλȣς εἰναι τȣς την Ρωμαιων κακȣντας.

b) Addit h. interpres.

c) Ἀλανοι και ἀκοντος βασιλεως ἀναχωρειν ὡρμων.

d) ὁ μεν ὀυν βασιλευς δια ταυτα ἐπει ὀυκ ἐιχεν ἐν Μαγνησιᾳ και ἐτι καθησθαι.

e) μυρια δε και ἀπο των ἐχθρων προσεδοκατο ἡ ἐπιμωκησις, ἀλλως δε και περι ἑαυτῳ ἐδεδοικει, των ὁλων ἀνεϛατωμενων.

51. PACHYM. T. II. p. 220-222.

f) τȣ συγκειμενȣ διανυθεντος καιρȣ.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1303.

decreuerunt. 'Contra imperator continere illos conabatur, miſſis Conſtantinopoli ſedulitate magna miniſtris idoneis, qui et blanditiis verborum, et delinimentis munerum barbaros quantum poſſent, a transfretandi conſilio reuocarent g). 'Ac metu, ne non id ſatis efficax obſtaculum inuiſae ac formidatae ſibi abire cupientium traiectioni foret, deſtinauit eodem, quo vim ſuaſionibus miſceret, ſat magno copias numero, impoſito ipſis duce magno domeſtico Alexio Raule h), quem conſtitutum in aetatis flore Michael deſpota 'Auguſtae Theodorae voluntate' generum adſciuerat. Huic miſſo imperator 'cum plerisque imperii copiis i), dedit in mandatis, primum quidem, vt, 'allegatis ad Alanos hominibus tractandi peritis, argumentis precibusque k) conaretur eorum tranſitum impedire; 'ſin fruſtra in hoc eſſent officia omnia verborum, et miſſi diſſuaſores nihil proficerent l), ſaltem illis, antequam traiicerent, equos eriperet et arma. 'per enim iniquum eſſe, nec vlla ratione tolerandum, barbaros poſt nomen datum militiae Romanae, obtemperare imperatoribus praefracte renuentes, nec ſibi adeſſe dubio ſuo tempore volentes, quos magnis ad hoc ipſum in illorum miſera fortuna beneficiis auctoraſſet, abire etiam onuſtos opima praeda, equis inuectos m) inſtructosque armis, quae ipſis imperator, quem deſererent, inermibus et inopibus, propriis detracta militibus, attribuiſſet. 'Haec erant ad Raulem Andronici mandata. Quibus ille obſequens, qui talia edicerent Alanis, miſit n).

g) και τοι βασιλεως ἐντευθεν κατα πολλην σπουδην και πεμποντος τα φιλοτιμηματα, και πειρωμενου ἐμποδιον ταις διαπεραιωσεσιν ἱσαθαι.

h) ὡςε και ἱκανον λαον προσαποςειλας ἁμα τῳ μεγαλῳ Δομεςικῳ Ῥαουλ Ἀλεξιῳ.

i) συν δυναμει πλειςῃ.

k) Addit h. interpres.

l) ἐι δ' οὐ πειθοι λεγωι, και τους ἀπειργοντας προσαποςελλων.

m) μηδε γαρ δικαιον ἐιναι συνολως προς τας των βασιλεων διαπειθουντας προςαξεις, και μη θελοντας συμπαρειναι βασιλει ὁυς ἐπ' ἀυτο τουτο προσηπαγετο, ἱππων ἐπιβαινειν.

n) ὁ μεν ὀυν βασιλευς οὑτως ἐκελευε, και ὁ ἐπι τουτῳ ςαλεις, οὑτω τους ταυτ' ἐρουντας ἀπεςελλεν.

a. C. 1303.

Imp. ANDRONICO Sen.

§. 62.

'At hi mordicus haerentes dudum capto conſilio, certique, quod ſemel excuſſiſſent fraenum, nunquam amplius recipere, praetextus nectebant, excuſantes, haud ſe plene ab imperatoris militia recedere; ſed ſibi neceſſariam poſt nimis diu continuatos expeditionis labores, breuem requiem captatum ſeorſum ire o), mox refectis per eam viribus ad Auguſti ſigna redituros; 'tunc arma et equos, quae accepiſſent, cum propriis corporibus iterum in obſequia Romanorum impenſuros, quae ideo ſibi relinqui aequum eſſet p).

Haec ſimul allegabant, ſimul parabant, vſurpabantque transmiſſionem freti, 'non illi quidem vna omnes palam, aut eodem vniuerſi loco q) (verebantur enim, ſi hoc agerent, ne impetum in eos Romanus exercitus faceret); 'ſed per manus diſperſi et clam r), ex quibus traiicere non erat ſolitum, auerſis a conſpectu littoribus ſoluentes: per quae diſpoſitis agminibus, occaſiones transfretandi exſpectabant. arripiebantque, ſimul ſe obtulerant. Quam ad rem onerariis multis occupatis, 'occulte s) illos complebant, 'variisque praetextibus dimittebant, obliquis ſimulationibus re ipſa occupantes facere id ipſum, in quod eblandiri Romanorum obſtantium aſſenſum obnoxie conari videbantur t).

§. 63.

'Idque dum maxime ſic clanculum adminiſtraretur, magna ipſorum pars in armis ſe oſtentabat. non animo (quod quidem prae ſe ferrent) in apertum certamen veniendi: ſed vt obtentu illo ac ſpecie in ordine ſtantium tegerent ignominiam arcano praeſumtae furtiuae diſceſſionis v). Verum aliunde 'indignantibus

o) ὁι δε ἅπαξ ἀφηνιασαντες, συμπλεκοντες και προφασεις ὡς ἐπι χρονον ταλαιπωρησαντες, ὀυχ ὁιοι τ᾽ ἐισι παραμενειν και ἐτι.

p) Addit h. interpres.

q) ὀυτ᾽ ἀνα μερος ἑτερων.

r) Addit his interpres.

s) Addit h. interpres.

t) δοχμιαζον την ἀποβασιν, και ἁμ᾽ ἀπεβαινον.

v) και ἁμ᾽ ὁι πλειους ὡπλιζοντο, πλην ὀυκ ἐις φανεραν μαχην, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ᾡ μονον ἑαυτοις περιποιησαι την της δοκουσης ἀτιμιας ἀποδρασιν.

a. C. 1303.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

bus iis x), qui cum magno domeſtico erant, 'et ignauiae turpiſſimae ipſorum imputatum iri reputantibus, ſi otioſi teſtes perfidiae barbarorum aſſiderent, et illudi ſibi coram tantus exercitus a manu fugitiuorum pateretur, infamiam inertiae, agendo ſtrenue quod res poſceret, praeuertere ſtatuerunt y). Armis igitur aſſumtis equisque conſcenſis committere ciuile praelium coepere (ciuile id bellum dixerim, 'quod etſi Romanos inter et barbaros z); tamen inter eos, qui vtrinque Romano imperatori ſacramento dixiſſent, gerebatur), 'ſed quocunque dicendum ſit nomine, certamen tunc certe contractum eſt a), velitationibus primo libatum et ſariſſarum eminus contrario hinc iidę iactu.

§. 64.

Haec videns magnus domeſticus, 'et tractationem cum hactenus ſubditis tranquillam proceſſiſſe intelligens vsque in contentionem inuicem infeſtam, nihil iam minus a vero hoſtili diſcidio habentem b), contumeliam interpretatus propriam eſt, quod ſe coram, vices illic imperatoris gerente, tanta etiam aliunde dignitate conſpicuo, 'auſi Alani eſſent non modo detrectare imperium Auguſti, ſed et repugnandi conatum expediuiſſent, telis palam intorquendis c), 'galeatus vt erat d), loricatusque ac contum manu tenens, obiecit ſe Alanis, quaſi conſpectu eos ac nutu ſolo cohibiturus. 'Et ille quidem ſic ſe pugnam diremturum animo ac ſpe praeſumens, autumabat e).

Vnus autem Alanorum in occulto imitatus Pandarum, ſagittamque in eum iacit; 'ſed alio quam ille ſucceſſu. Non enim ſummam duntaxat, vt Pandarus Menelai perſtrinxit telo cutem; ſed

x) θελοντες τι πραξαι.

y) και γ' ατιμιαν και αυτοι εκφυγειν την δοξη δειλιας επιτριβεσθαι σφισι μελλουσαν.

z) ει γαρ και γενει διεφερον.

a) και ην εμφυλιος ὁ πολεμος ὁσον εικαζειν.

b) ισας υσμινη καθισαμενας τας πραξεις κατανοων.

c) αυτον πολεμειν πειρωνται, και αντιτεινειν τολμωσι προς βασιλικην κελευσιν.

d) θυρεον τε φερων.

e) κακεινος μεν ουτω την της μαχης διακονομαι καταβολην.

ſed altam et letalem penitus in Raulis vitalia plagam pertulit *f*). quo facto perculſa vtrinque repreſſaque multitudo eſt: ʻhinc quidem Romanis dolore, inde autem Alanis metu conſternatis *g*). Atque illos quidem poenituit laceſſiuiſſe barbaros *h*); illi autem reputantes, quantam in aleam res vitasque praecipiti eo facto conieciſſent, ʻeos, qui occaſionem, irritando ſuos, inuiſo exſecratoque ipſis facinori praebuiſſent, cum ſollicita ſui excuſatione, apud Romanos accuſabant; deducique ad imperatorem audirique ab eo, dum illata purgarent crimina, quaerebant *i*). ʻHaec vt ſic anxie agerent, cauſa ipſis erat grauiſſima formido *k*), ne hoc illis initium exitialium malorum foret, vtique in media Romanorum, ʻquos tam acriter laeſiſſent *l*), ditione deprehenſis. Subibat etiam verecundia ʻex memoria inſignium in ipſos beneficiorum Auguſti, qui cum eos gratuita beneuolentia liberaliſſime excepiſſet, ac tractaſſet hoſpites, ſperans mutuam ab iis gratiam: ipſi tam inhoſpitale inhumanumque ſcelus illi repoſuiſſent *m*), malis bona compenſantes. Itaque miſſis ad imperatorem ſupplicibus legatis, veniam deprecabantur. ʻRomanis interim praeſentibus *n*) arma, quae repetierant, equosque reddentes: exhibentesque ſeſe ʻmiſerabili ſpecie *o*) ex cataphractis inermes, ex equitibus pedites, quoad iterum imperator ipſos ſupplices excepit, iis ignoſcens.

§. 65.

f) και καιριαν οὐ κατ' ἐκεινον την πληγην διδωσι.

g) τοις μεν ὀδυνη, τοις δε δεος περιϊστατο.

h) της ἐπι θατερους ὁρμης.

i) τους τα πραγματα παραξαντας, μεθ' ὁτι πλειστης της προς τους Ρωμαιους παραιτησεως, ᾐτιωντο, και βασιλει ἐζητουν ἀπολογεισθαι.

k) ἐδεδιεσαν γαρ, ὡς εἰκος.

l) Addit h. interpres.

m) εἰ βασιλευς μεν ξενοτροφειν ὁσον ἐφ' αὑτοις αἱρουμενος, ἐλπιδος ἀγαθης εἰχετο. αὐτοι δε τοιαυτας ξενιας ἀνταπεδιδουν.

n) ἐκεινοις δε.

o) Addit h. interpres.

Imp. ANDRONICO Sen.

§. 65.

a. C. 1304. p)

[CVM res Romanae ob crebras Turcorum incurſiones mire afflictae eſſent, et] imperator nullam iam ſpem haberet in Romanis copiis, extera vero auxiliari [Alanorum q)] militia proterua ſaeuaque, eademque haud ſatis fida vteretur; vnde nec acquieſcere animo poſſet: vertit cogitationem ad certius auxilium a Cazane, Tocharorum orientalium ſupremo principe (Canin ipſi vocant) Romano imperio conciliandum r).

CAPVT V.

Alanorum mercenariorum res, partim Rogerii ductu, partim contra eundem geſtae; eorum a Romanis defectio, fuga ad Bulgaros, clades; ab a. C. 1306-1346.

§. 66.

a. C. 1306. a)

53 a) [MILITES mercenarii e Latinis, qui Rontzerio duce ſub Romanorum ſignis militabant, aeſtate ad Cyzicum vrbem]

a) NICEPHORVS GREGORAS: *Inſecuto vere* [altero anno, ex quo Byzantium venerant Rogerius et Berengarius Entença (Πιεργκε-

52. PACHYMERES T. II. p. 279, 280.

p) Vid. obſeruatt. Pachym. pag. 621.

q) Ἀλανῶν μὲν ἐκείνων omiſit interpres.

r) Cfr. *Tom. III. Tatarica* §. 67.

a) Vid. Obſeruatt. Pachym. pag. 623.

53. PACHYMERES T. II. p. 291, 292. Nicephor. Greg. T. I. p. 135, 136.

a. C. 1306.

Imp. ANDRONI-CO Sen.

vrbem] ignaue ac crudeliter transacta, etiam hiemem inſequentem ibidem perdurare parati videbantur —. Tam otioſae ac flagitioſae militiae pudorem ne ipſe quidem non concipiens aliquem 'dux magnus b) [Rontzerius], 'ad imperatorem ſollicitus accurrit, paratis ad eam vel purgandam vel excuſandam argumentis c). 'Et faciles ille quidem aures principis reperiens, cauſam obtinuit difficilem, et feliciter diſertus etiam nouas pecunias impetrauit in mercedes Alanorum, quorum praedicanda fortitudine et tali tempore neceſſitate optimi, vt aiebat, generis militum (Horum hac arte ſibi ſtudia conciliatum ibat, propriis iam diffidens copiis, quarum erat conſcius contumaciae, et a quibus, magna iam ex parte iniuſſu abeuntibus, deſtitutus fuerat) euicit, vt ſumma ſibi non modica ſtatim ab Auguſto ad Alanorum ſtipendia conſignaretur, expedirenturque mandata repraeſentandae mox alterius permagnae ex aſſignatis et ei ad hoc addictis vectigalibus inſularum.

§. 67.

ϱιος Τεντζας) Catelani] *Philadelphiam iuerunt, ad expellendos hoſtes, qui eam vrbem obſidebant. — Turci cum Latinorum diſciplinam militarem — vidiſſent, metu perterriti, non modo procul ab vrbe, ſed pene vltra veteres Romanorum fines fuga ſe abripuerunt. Tantus enim et talis erat ille exercitus, ita et armis et rei militaris vſu, et militum numero inſtructus (vna enim cum Latinis militabant non modo Romani lectiſſimi, ſed et omnis Alanorum exercitus), vt haud abs re conſpectu illius hoſtes percellerentur. — Cum autem longius progredi non poſſent, propterea quod nullos habebant ductores, qui vias — indicarent —; diuerſi ac diſſipati abierunt; at Romani quidem domum reuerſi ſunt, itemque Alani; Latini vero cum Rogerio* (in Gr. ſemper Ροντζεϱιος ſcribitur) *Caeſare vrbes Romanas — peſſime habuerunt.*

b) ὁ αὐτων ἐξηγȣμενος. c) πϱος βασιλεα ταχυναντει.

Imp. ANDRONICO Sen.

a. C. 1306.

§. 67.

Quibus e ſententia Rontzerius confectis, velociter rediit Cyzicum d), 'occurſurus illic ad diem dictam, qua die promiſſos ab Auguſto equos, quos Alanis diſtribueret, accepturus erat e), prout petierat. Praeſtita iſta cuncta cum fide ſunt: 'et intra dies quadraginta praefinitos collationi pecuniae ex inſulis et praebitioni equorum, cunctis rite, prout promiſſum fuerat, acceptis, accinxit ſe dux magnus ad ſolutionem ſtipendiorum f). Ac ſuis quidem Italis partim duas, partim tres auri vncias g) in menſtruam viritim mercedem diſtribuit; Alanos vero trium duntaxat nummorum in menſes ſingulos 'largitiuncula parce ac tenuiter aſperſit h), equis inſuper additis 'e ſuppeditata eius generis ab Auguſto copia i). 'Qua inaequalitate mercedis atrocem in ſe concitauit Alanicae gentis inuidiam, palam fremente vnoquoque iſtorum, tam vili taxari ſuas operas, interim dum aliis nihilo laborioſioris tanto vberiora procederent auctoramenta militiae. quae offenſio quorſum eruperit, paulo poſt dicetur k). —

§. 68.

54 [PHILADELPHIAE vrbi a Turcorum ſatrapa Aliſyra et Caramanis obſidione cinctae] 'promtum allaturas auxilium Rontzerianas

d) και τα μεν ἐκεινων ὡς ὁιον τε ἐπειλυων, μονα δε τα περι των μισθων ἀνενεγκας και δεηθεις, ἐτι δε και Αλανοις ἱκανυσθαι θελων, ὡς Αρεϊκοις τα ἐς πολεμον. ἐῳκει γαρ ἐκεινοις τῳ μη δη τοις ἰδιοις πιςευοντι. τα μεν ἐντευθεν λαβων, τα δε, και ἐριθεις ἐκ νησων ἐκλεξαι, διαταχεων ὑπεςρεφεν.

e) ὡς ἑτοιμως δεξομενος και ἱππυς ςαλεντας τοις Αλανοις.

f) και ὁ μεν δι ὁλης της τεσσαρακοςης πειραν διδυς και λαμβανων ἐπι τῳ παραμενειν και προθυμεισθαι τον την ῥογαν λαβοντα, ὁυτω διενεμε τα τȣ μισθȣ χρηματα.

g) διουγγια χρυσȣ και τριουγγια —.

h) ἐνικαιȣ.

i) οὑς ἀπεξεδεχετο κατα τα συνθηματα.

k) ὁ δη και μεγαν μεταξυ τȣτων ἀνηγειρε κυδοιμον ἐκ φιλαυτιας ἀναῤῥιπισθεντα. ὡς μετ' ὀλιγον ῥηθησεται.

54. Id. ibid. p. 292.

a. C. 1306. — *Imp.* ANDRONICO Sen.

rianas copias ſibi blandiens autumabat imperator l). Idque vt vrgeret, coepta iam hebdomada maiore ſub finem Martii propriam germanam Irenen, Aſanis viduam, naue celeri 'Cyzicum miſerat, vt, qua ſocrus apud generum ducem magnum valere auctoritate credebatur, eum perpelleret ad tam neceſſariam vrbi tali extreme periclitanti expeditionem ſine mora capeſſendam m). — 'Appulſa illuc poſt dies aliquot matrona nihil omiſit illa quidem artis ac contentionis in ſuadendo, quod res poſcebat et cupiebat imperator n): verum Itali rurſus 'quaerentes praetextus haerendi grato ipſis loco, rixas cum Alanis ſerebant, irritantes ipſos contemtu et contumeliis; idque intempeſtiue ſane agentes, vt bello ciuili vires abſumerent, nequidquam aduerſus hoſtem comparatas o). 'Erant porro Alani praeter caeteram impatientiam iniuriarum innatam armatae genti, etiam efferati iam liuore aduerſus Italos, ob iniquum diſcrimen, quo ipſis fuerant in ſtipendiorum diſtributione poſthabiti. Obuerſabantur enim illorum animis illae auri duae treſue vnciae menſtruae mercedis cumulatae in Italos, dum ipſis tanto minor fuerat penſio taxata p). 'Ea pleni rabie longe ſcilicet acrius ſentiebant, quae in omni occurſu Latinorum ludibria ab iis et ſuperciliosa deſpectus ſigna experiebantur q).

§. 69.

Tali rerum articulo contigit Alanos quospiam deferre frumentum ad moletrinam quamdam et molere. In quo dum ſunt,

 ſuper-

l) In Graeco non leguntur.

m) Κυζικωσε ἀπολυει, οὐδενος χαριν ἀλλου ἢ του τον γαμβρον ἐκμειλιξαμενην ὁρμησαι.

n) ἐκεινη μὲν οὐδεν ἦν των ἐς ἐξορμησιν συντεινοντων ὁπερ ουκ ἐλεγε τε και ἐπραττε.

o) ἐν ὑπερημεριαις τριβειν θελοντες τον καιρον. μαχας ἐμφυλιους ἐκ πολλης της ὑπερηφανιας καθιςων, και προς Ἀλανους ἐις διενεξεις ἀκαιρους ἐχωρουν.

p) παρωτρυνε γαρ ὁ ζηλος και Ἀλανους, ὁτ' ἐκεινων τριουγγιοις και διουγγιοις μηνος ἑκαςου ἱκανουμενων, ἀυτοι ἐν ὀλιγῳ τινι ἐμισθουντο, και των ἀπερριμμενων παρ' ἐκεινοις ἐδοκουν.

q) και προ ταυτα διαφοραις τισι και ἀπεχθειαις τας γνωμας ἐκεινων ἠλλοτριουντο.

Imp. ANDRONICO Sen. a. C. 1306.

ſuperueniunt Amogabarorum aliqui., et conſueta ſuperbia molae vſum ſibi vindicant, quin et farinae Alanorum inſolentiſſime manus iniiciunt. Iurgium hinc primo verbis commiſſum. ‘quo procedente, auditae primum Alanorum minae ſunt r), facturos ſe magno duci s) idem, quod magno domeſtico t) feciſſent. Excepta et vulgata ea vox magnas ſuſpiciones, magna odia commouit. ‘Magnus praecipue dux v), tanquam iam, quod intentabatur, ſentire coepiſſet malum, ‘ira et vlciſcendi deſiderio flagrabat x).

‘Ergo nocturna in Alanos meditato comparata facta impreſſio eſt Amogabarorum y), qua in paucos plurimi, in imparatos otioſe inſtructi, denique muniti peltis ‘et caetera cataphracti armatura, ſecurique telorum, quorum quantacunque vi intorquendorum innoxiam ſibi fore aciem credebant z), ‘perrumpere aggrediuntur oſtia domorum, in quibus Alani diuerſabantur. Hi malo nec opinantes perculſi ſubito, defenſionem, prout per tempus licet, expediunt, tegulisque deiectis e culminibus aedium et aliis, quae fors obtulit, ex aduerſo iaculantur. Volant vtrinque tela, nonnullis hinc atque inde cadentibus a). Itali denique ſuperiores euaſerunt, ‘filio ſupremi Alanorum ducis, *Georgi* vocati b), iuuene in illa gente inter praeſtantiſſimos habito et bellicis inclyto facinoribus, ſagitta icto, ex qua mori eum contigit. Quare multis quoque aliis e ſua parte vulneratis, nec paucioribus occiſis, ‘Alani tunc ſuccumbentes ſunt cedere coacti c).

§. 70.

r) και Αλανος τις, ὡς λεγεται, προς ἐκεινȣς ἠπειλει.

s) Rogerio.

t) Alexio Rauli. Vid. ſupra §. 64.

v) ἐκεινος.

x) ἡμυνετο [l. ἠμυνετο].

y) ἐμπιπτȣσι τοινυν νυκτος Αλανοις.

z) τῳ καθ' ἀυτȣς ἀσφαλει πισυνοι.

a) ὁι μεν κατα θυρας των οικιων ὁι δε και ἀποςεγȣντες τȣς ὀικȣς ςεῤῥως κατηκοντιζον Αλανων. ὁι δε και ἀυτοι τῳ ἀναγκαιῳ ἑαυτȣς ἀρτυναντες, ὑφιςαμενοι ἐτοξαζοντο, και ἐπιπτον ἑκατερωθεν.

b) ὁ τȣ των Αλανων ἐξηγȣμενȣ Γεωργȣς παις.

c) και ἀκοντες διελυοντο.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1306.

§. 70.

Poſtridie redintegrata infeſtis vtrinque animis pugna eſt, ʻinſultationes Italorum ſuperbiſſimas ferre non valentibus Alanis; praeſertim irritatis caede recenti nobiliſſimi gentis ipſorum adoleſcentis d). ʻItaque illo aeſtu irae ruentes, circiter trecentos Italorum tunc dicuntur peremiſſe e). Fuit dies, qua haec acta ſunt, nona menſis Aprilis quando neque ipſe magnus dux inter pugnantes apparens ʻceſſareque ab armis omnes iubens f), ſatis auctoritatis habuit ad certamen dirimendum. ʻTamen compoſito aut ſaltem ſopito paulo poſt vtcunque diſcidio, frementem adhuc palam et filii ſui Alanorumque caedem ſe luculentius vlturum minantem quotidie Georgum g), multis fruſtra ʻet verborum blanditiis et donis delinire ſibique reconciliare h) dux Italorum conabatur. Ille quippe ʻinflexibilis ad omnia, perſtabat obnixus in propoſito, haud inultam ſinendi i) tam indignam ingloriamque necem ʻlonge cariſſimi ſibi k) filii. Seruauitque iſtam rabiem penitus animo conditam, quoad in actum tandem erumperet tragicum, ſuo loco referendum.

Super haec aduenit menſis Maius et noſter exercitus Achiraum tenuit aliquot millibus conſtans, Italici generis millia ſex numerabantur. His accedebant Alani reſidui, admodum mille. —

§. 71.

[RONTZERIVS ad Aulacem Turcos, quos Aliſyras ducebat, proelio vicit.] ʻHos ne acrius et longius copiae magni ducis inſequerentur, ea cauſa obſtitiſſe dicebatur, quod hae trifariam in

d) των ὑπερηφανουντων, Ἀλανων δ' οὐκ ἀνικτως ἐχοντων τον του πεσοντος οἰκτιστον θανατον.

e) και τοτε ἀμυνομενοις τοις Αλανοις ἐις τριακοσιους πεσειν ὑπηρξεν, ὡς λεγεται.

f) Addit h. interpres.

g) ὁμως ῥαισαντος του καιρου, πολλων και περι αὐτοις δεδοικοτων των ἐγχωριων, του Γεωργου μεθ' ἡμερας ἐπιστασαντος ἐπι διαπεπραγμενοις τοις Αλανοις.

h) δωροις ἐκμειλισσων τον βαρβαρον.

i) οὐκ ἠθελε δεχεσθαι.

k) Addit h. interpres.

ss. Id. ibid. p. 296.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C 1306.

in genera et corpora totidem diuiſae (ſuam enim ſibi quique ſeorſum Itali, Alani et Romani quaſi ſeparatam aciem habebant) immiſcere ſe inuicem, prout opus erat ad ſtrenue inſtandum cedentibus, noluere l); ſed ſe mutuo intuebantur, opperientes, ſi qui priores inſilirent, ʻquaſi mox et ipſi ſecuturi m).

§. 72.

56 [MAGNESIENSES a magno duce Rontzerio deficiendi conſilium inierunt ſuaſore Attaleota]. Equos enim et aurum — ad manum — habebant: nec deerat numerus virorum fortium, qui e variis locis eo confugerant: in quibus erat Alanicarum copiarum pars non exigua. — Rapit ergo ſine mora [magnus
57 dux], cunctis omiſſis, ſuas ſecum vniuerſas copias, Magneſiamque aduolat. Erant in eo exercitu auxiliares Italici generis omnes, Romanae cum his militiae pars non exigua, ʻdenique Alani, qui tamen non ſponte, ſed praeſentis ducis ineluctabili adacti potentia, inuitam et duntaxat perfunctoriam operam in hoc bellum conferebant n).

§. 73.

58 CRVCEM illi [Andronico Auguſto] figebant ʻincrebeſcentes ab exercitu nuncii de diſſenſionibus illic Italos inter et Alanos exitioſe nec reuocabiliter commiſſis: quos iterata ſua iuſſa ſedare hactenus nequiuiſſent, odio in vtrisque mutuo exſtinguente reuerentiam imperii et contumaciam iratis inflexibilem afflante o). —

§. 74.

l) τοις δε κατα τον μεγαν Δεκα συναχθεισι κατα Φρητρας τειχη, οὐκ ἦν ἀτακτως μιγεσι πασι διωκειν.

m) Addit h. interpres.

56. Id. ibid. p. 304.

57. Id. ibid. p. 305.

n) ἐτι δε και Αλανες ἐπι την μαχην προσβιαζομενες.

58. PACHYMERES T. II. p. 312.

o) ὁτι και το ξενικον ἁπαν, ὡς μεν Ιταλοι, ὡς δ' Αλανοι ταις γνωμης ἠλλοτριεντο, δυσχερεις ὀντες πειθειν, και προς τα παρα βασιλεως ἐπεσαλμενα καθυποκλινεσθαι.

a. C. 1306.

Imp. ANDRONICO Sen.

§. 74.

[MAGNVS dux cum omnino] prae ſe ferret, ſe, niſi deleta illa ſibi rebelli vrbe [Magneſia], haud velle viuere; — illis, quos illic ſub ſignis habebat, Alanis, ſubinde reputantibus, quid Cyzici paſſi eſſent, minime placebant, quae tunc fierent. Quare hi, 'capto tempore p), omnes ſimul, numero quingenti, 'a caſtris magni ducis iniuſſu abeunt q), et deſperata facultate traiiciendi freti ad Callipolin ſicque in ſuas ipſorum terras recedendi, vagi, ſtationibus crebro mutandis, huc illucque ferebantur. 'Eo incerto curſu perlati ad viciniam Pegarum, certo loco extra oppidum tabernacula fixere r). 59

§. 75.

Illic eos conueniunt miſſi ab imperatore, qui, numerata ipſis pecunia non modica, iuberent 'redire, vnde fugerant, ac ſigna repetere s). 'At illi ſic parati erant animis, vt mortem obire mallènt, quam ſub exoſi et irritati ducis imperium redire t).

Interim occaſio illis rei bene gerendae oblata eſt, quadam forte in illis partibus apparente Perſarum manu, ſatis illa quidem valida nongentorum videlicet armatorum. Cui cum Alani occurrerunt; haud omnes ſimul aderant; ſed ducenti duntaxat, aliis 'trecentis, ex quo a caſtris receſſerant v), dudum varie diſperſis. 'Tamen ita opportune, ita fortiter in Perſas incurrerunt, vt multos eorum interficerent x), reliquos fugarent: et fugacibus inſtando plurimos eorum caperent, 'nemine ſuorum aut deſiderato, aut grauiter ſauciato y).

§. 76.

59. Id. ibid. p. 313.

p) Addit h. interpres.

q) Gr. vna voce ἀφιστάντο.

r) ἔξω πȣ των Πηγων σκηνȣσιν.

s) Gr. vna v. ὑποστρεφειν.

t) τοις δε θανατον της ὑποστροφης ἀνθαιρȣμενοις.

v) Addit h. interpres.

x) ὁμως τȣς μεν κτεινȣσι.

y) αὐτοι μηδεν παθοντες των ἀνηκεστων.

Imp. ANDRONICO Sen.

§. 76.

a. C. 1307. z)

60 [RONTZERIVS cum centum et quinquaginta Catelanis Adrianopolin, vbi tunc cum exercitu tendebat Michael Auguſtus, profectus eſt, ſpecie, quaſi veneraturus et viſurus principem; reuera autem, vt ſic praeſens exploraret, quales eſſent, et an tantum metuendae Michaelis Auguſti copiae. 'Facile enim intelligebat] infenſum infeſtumque ſibi ac ſuis Catelanis iſtum eſſe exercitum; quippe — ad — vlciſcendi praeterita ſcelera impetum adiungebatur cura praeuertendi futuram rebellionem; cuius mox erupturae multa exſtabant indicia pene manifeſta. et haue in partem eminebant Alanorum maxime ſtudia a), Perſicorum itidem veterum ſub ſignis Romanis ordinum, qui Turcopulorum nominabantur. —

§. 77.

At Alani, 'qui tum erant in Michaelis comitatu b), 'dudum infenſi Rontzerio c), eius vlciſcendi occaſionem obſeruabant; 'haud lenem ad id inſtigatorem d) ſecum habentes Georgum illum, cuius filium apud Cyzicum 'Catelani e) occiderant, prout ſuperius narrauimus f). Hunc igitur taciti, quocunque ſe conferret, ſequebantur. Contigit autem, ei poſcenti dari horam admiſſionis ad Auguſtam, quo erat ipſe ſolus introducendus, Italis, quos ducebat comites, 'procul extra fores palatii g) iuſſis ſubſiſtere. 'Hoc momentum ſuis conſiliis aptiſſimum Alani cupide captantes, deſtitutum praeſidio ſuorum Caeſarem [Rontzerium] h), 'in ipſo cubiculi Auguſtae aditu i) a tergo plaga letali in renibus

§. 60. PACHYMER. T. II. p. 364, 365.

z) Vide Obſeruatt. Pachymer. p. 827.

a) και γαρ ουδ' εκεινοι προς τας αυτων αταθαλιας ηρεμουν. αλλ' υπονοουντες την απιστιαν, και μαλλον Αλανοι.

b) Addit h. interpres.

c) εθυμαινον κατ' αυτου.

d) Addit h. interpres.

e) Hanc vocem interpres ſupplet.

f) Vid. ſupra §. 69.

g) εξω πυ.

h) Addit h. interpres.

i) απεχομενος και ηδη της πυλης ανοιγομενης του οικηματος, εν ῳ η Αυγουστα ην.

a. C. 1307. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

bus transfodiunt. Auctor vulneris ipſe Georgus fuit, poenas interfecti filii repetens k). —

§. 78.

Sub haec danti ſe in conſpectum Auguſto Alanorum primores, auctores caedis, et adiutores Aſiani fidenter excuſabant 61 factum, iure occiſum a ſe falſum iſtum Caeſarem aientes, cum in vltionem rapinarum et flagitiorum, quibus Romanos inſolentiſſime vexaſſet, tum in praecautionem rebellionis, quam perfidioſiſſime in Auguſtos machinaretur, prout euidentibus erat indiciis compertum l).

§. 79.

Interim vero totis trepidabatur caſtris alio alium Michaelis militum paſſim adhortante ad erumpendum in Latinos morte ducis ipſorum ſuperatu faciliores futuros m). Inprimis Alani, conſcenſis raptim equis, cum alia manu in iſtam incurſionem feruntur. 'Auguſtus eos fruſtra reuocari iubet'. Itaque in manus aliquas ſtatiuaque ſparſim poſita Italorum inciderunt noſtri; et perculſos eos nacti fama quadam necis Caeſaris facile fuderunt, 'reliquis Callipolin fuga euadentibus' n).

§. 80.

k) Nicephorus Greg. T. I. pag. 137. Rogerium a Romanis occiſum ait, nulla facta Alanorum mentione. Cf. PACHYM. T. II. p. 366, 367.

l) ἐντευθεν ὁι Ἀλανοι και Ἀνατολικοι τε Καισαρος φονεις φανεντι τω βασιλει την τολμαν ἀπελογεντο, ὡς ὀυκ ἀλλως ὀυκ ον μη των πολλων ἀλαςορα, ἀυτων δε βασιλεων ὑποςατην την γνωμην, ἀνηλεως κατασφαττοιεν.

m) ἀλλοι δε και μειζοσιν ὁρμαις ἀλληλε παρακροτησαντες.

n) De Alanis haec etiam habet Nicephorus Greg. T. I. pag. 138. *Cum externa veniſſent auxilia, primum Maſſagetarum, deinde Latinorum, ab iis longe maior, quam a manifeſtis hoſtibus, pernicies Romanis exorta eſt.* et p. 139. Catelani poſt Rontzerii Caeſaris caedem Callipolin fuga elapſi, ibi *complures dies immoti manſerunt, incertum euentum metuentes. — Eos quippe inceſſerat ac non mediocriter turbabat Maſſagetarum metus, quorum in Aſia ſecum militantium inimicitias paruis de cauſis ſuſceperant, occiſis etiam eorum quamplurimis.*

Imp. ANDRONI-CO *Sen.*

a. C. 1307.

§. 80.

β) IMPERATOR Michael — Oreſtiade relicta, circum ca-
62 ſtrum Apro dictum, loco illi proximo, figit tentoria, tanquam diluculo commiſſurus cum Italis praelium. nam et ipſi prope tabernacula habebant. Poſtridie igitur inſtructo progreſſus agmine, vbi ad locum, cui nomen eſt Imeri, peruenit, copias ordinauit in hunc modum; Alanos et Turcopulos in fronte conſtituit, duce illis praepoſito Boſſila o). — Sub haec acri certamine — conferto, hinc quidem Alani, inde autem Turcopuli concurrentes, in primos Catelanorum impingunt ordines. excepti ab his intrepide ac firmiter; inſtar turris videlicet perſiſtentibus, nec, quantumuis circum aſſultantes molirentur, vel vno cuiquam veſtigio cedentibus. graui 'quippe armatura vndique protecti corpora — contemnebant vtraque ex parte immiſſa iacula. —

§. 81.

γ) Caeterum qui praecurrerant 'Turcopuli et Alani p), 'haud parem primae illi alacritati viuidae impreſſionis vrgendi per-

β) NICEPHORVS GREGORAS: *Catelanis — et Turcis inter duo oppidula, Cypſella et Apros, per illud tempus commorantibus, imperator Michael cum Thraciis et Macedonicis copiis, nec non Maſſagetarum et Turcopulorum phalangibus in ea planitie, quae eſt circa Apros caſtra metatur.* — Romani *cum hoſtilem aciem tripartito diſtributam viderent, ſuam ipſi quoque, vt aequalis pugna eſſet, tripartito diuiſerunt. Ac Turcopulos quidem cum Maſſagetis in ſiniſtro, Macedonicos et Thracios equites delectos in dextro cornu collocarunt: reliquos autem — in medio conſtituerunt. — Orto ſole, hoſtes in occurſum progreſſi ex aduerſo conſiſtunt, Turcis in vtroque cornu collocatis, Catelanis medium ob armorum grauitatem obtinentibus.*

γ) Id.: *Ibi Maſſagetae, qui iam olim defectionem parturiebant, quod Romanorum moribus haud delectarentur, et iam occulte*

62. PACHYMERES T. II. p. 381, 382. Niceph. Greg. T. I. p. 140, 141.

o) Βοσσιλαν.

p) Supplet haec interpres.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

perſeuerantiam adiunxerunt q): ſed ſubito declinantes in partem alteram ſpeciem fugae praebuere, facile opinatis qui ſpectabant, deſperata ipſos victoria cedere. At quibus erat interiore notitia perſpectior horum barbarorum animus, non abs re ſuſpicabantur, meditatam eos ad praelium attuliſſe voluntatem flagitii militaris palam conſciſcendi, loco vltro deferendo r); quoniam haud perſolutis ſibi retro ſtipendiis, gratuita periclitari militia ſtultum ducerent s). Sunt, qui addant, emanaſſe ad ſenſum eorum, reuocatos ſeſe a Tuctaine, ipſorum principe, qui, miſſis ad imperatorem nunciis, ſuos ad ſe remitti poſtulaſſet. Erant hi videlicet ex gente Tocharorum, Tuctaini ſubiecta. Nec erat obſcurum, veniſſe reuera legatos ab eo ad Auguſtum, qui commodatas ipſi olim ſuas copias repeterent t). His illi de cauſis remittentes impetum, ac ſponte langueſcentes, in obliqua deflexerunt. Hoc ordinatis poſt ipſos terrorem iniecit. —

§. 82.

Interim [cum Catelani et Perſae victoria potiti, et Apron oppugnare aggreſſi inde repulſi eſſent] Alanis ſemel amiſſa erga 63 imperantes beneuolentia, paſſim obuia diripere ac licenter latro-

 cinari

ab Europaeis Scythis imitarentur, dolum, cum iam in procinctu ſtarent, aperuerunt. Nam cum ſignum pugnae vtrinque datum eſſet, ſtatim ii inclinati ſeorſum conſtiterunt, nec Romanos adiuuantes nec aduerſus hoſtem pugnantes. Idem et Turcopuli fecerunt: ſiue inter vtroſque de ea fraude conueniſſet, ſiue occaſio ipſa derepente id conſilii ſuggeſſiſſet. Id quod Romanis in ipſo diſcrimine maximum damnum attulit, et integram hoſtibus victoriam nullo labore peperit.

q) [ὀυ] τολοιπον ἐκαρτερȣν.

r) τῷ δε βαθυτερῳ και ὁις ὑποπτευοντο, λειποπαξιȣ [l. λειποταξιȣ] ἑκοντες ἐιναι γεγραφομενοι.

s) μελετης ἐῤῥαθυμȣν πολεμικης.

t) δηλον γαρ ἠν και ὁ Τȣκταϊς ἐκεινȣς, ὡς ἰδιȣς, και της των Τοχαρων ἀρχηθεν χειρας, ἀπῃτει παρα τον ἀνακτα πρεσβευομενος.

63. PACHYM. T. II. p. 384.

Imp. ANDRONICO Sen.

a. C. 1307.

§. 80.

β) IMPERATOR Michael — Oreſtiade rel
62 ſtrum Apro dictum, loco illi proximo, figit tentori
luculo commiſſurus cum Italis praelium. nam et
bernacula habebant. Poſtridie igitur inſtructo pr
vbi ad locum, cui nomen eſt Imeri, peruenit,
in hunc modum; Alanos et Turcopulos in fron
illis praepoſito Boſſila [o]. — Sub haec acri c
ferto, hinc quidem Alani, inde autem Turc
in primos Catelanorum impingunt ordines.
trepide ac firmiter; inſtar turris videlicet
quantumuis circum aſſultantes molirentur,
ſtigio cedentibus. graui 'quippe armat
corpora — contemnebant vtraque ex part

§. 81.

γ) Caeterum qui praecurrerant
'haud parem primae illi alacritati vi

β) NICEPHORVS GREGORAS: *Cat oppidula, Cypſella et Apros, per imperator Michael cum Thrac non Maſſagetarum et Turcopu nitie, quae eſt circa Apros ca hoſtilem aciem tripartito diſtr que, vt aequalis pugna eſſet, copulos quidem cum Maſſageti Thracios equites delectos in de autem — in medio conſtituerun curſum progreſſi ex aduerſo con nu collocatis, Catelanis medium tinentibus.*

γ) Id.: *Ibi Maſſagetae, qui iam quod Romanorum moribus haud*

62. PACHYMERES T. II. p. 381, 382. Niceph. Greg. T. I. p 141.

o)

...unt a), ſuperue-
...um cum iis con-
... ad quod mitteba-
...ab hoc audito Ala-
...uerſari, prae ſe fe-
...us dubitauerant, ti-
...n. plene iam haben-
...itzimpaxim ad repe-
...que ſecum poſtliminio
...s pertinerent, et quo-

... c) viſus eſt Alanis,
... ſocietatis taedium cepe-
...unt auide, tum eius ad
demereri officioſae bene-
Nec ſegnis ille aut par-
Vnde qui ad deliniendos
...nos vtilis conciliator acces-
...eorum tranſiſſe partes haud
...qui eousque ſe illis agglu-
...as apud ipſos obtinentis ...

§. 86.

ἀρχουσι παρα βασιλεως
... ἐκεινος πρεσβευοντος.
... ἐκ του τυχης και αυτου-
...ς.
Addit h. interpres.
... ὑποποιουντες παντοιως τον
...ζευτην.
και ὁ τεως ἐξημερωσων
βασιλει.
του πρωτευοντος ἐκεινου
...γη.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1307.

cinari bonum factu viſum eſt. 'Ergo et iſti, cum vt amici haberentur, hoſtes ſe feris maleficiis monſtrabant v).

§. 83.

His Andronicus cunctis cognitis, et quem par erat ex clade accepta dolorem et ſentiens et profitens x), filio quidem Auguſto conſolatorias quamprimum ſcripſit; Catzimpaxim autem dimiſit ad Alanos, ſperans, reuocaturum eos ad officium, ſimul et Turcopulos quoque deliniturum, quibus eſſet generis et linguae communione commendatus; Alanis etiam familiaris ex eo iam tum tempore, quo militiae cum ipſis ſocietatem Nogae communis ducis auſpiciis habuerat: praetereaque legatione functus ad Tuctaimem fuerat. 'Vnde credebatur auctor idoneus futurus ſuadendae ipſis emendationis oſtendi ab his coeptae contumaciae, et reditus ad frugem meliorem, reſumendo, quod decet ſubditos erga principes, obſequio y).

§. 84.

a. C. 1308. z)

64 ALIVNDE porro neque Alanis neque Turcopulis recens ad Chriſtianam traductis religionem, qui non multo ante haec tempore e ſeptemtrionalibus tractibus ad militiam imperatoris aduenerant, fides et in obſeruatione foederis initi perſeuerantia conſtabat; verum pari vtraque gens conſilio defecit palam a noſtris; et munitiſſimis locis occupatis, erumpentes inde, nihil tutum, aut ſecurum per circuitum ſinebant, incurſionibus infeſtis loca cuncta corrumpentes. Ac Turcopuli quidem alibi ſibi receptacula munierunt, vnde vt ex arce procurrentes, ingentia Romanis inferebant mala.

§. 85.

v) καὶ φίλοι μὲν ἐφίσταντο, ἐχθροὶ δ᾽ ἀπανίσταντο.

x) ἐπαλγήσας τῇ συμφορᾷ.

y) ὡς αὐτὸν πείσοντα ὑπηκόους ἐπαναγαγέσθαι σφᾶς ἐπιςεῦσε.

64. PACHYM. T. II. p. 401.

z) Vid. Obſeruatt. Pachymer. p. 638.

a. C. 1308.

Imp. ANDRONI. CO Sen.

§. 85.

Alanis vero Cutzimpaxis, vt eſt prius dictum a), ſuperueniens, breui dedit occaſionem opinandi, haud iſtum cum iis congreſſum ad procuranda Romanorum commoda, ad quod mittebatur, fuiſſe collatum. 'Coeperunt enim ſtatim ab hoc audito Alani animoſius, quam antea partes imperatoris auerſari, prae ſe ferentes, certo credere iam ſe id, de quo prius dubitauerant, timide duntaxat ſuſpicando; perſuaſum, inquam, plene iam habentes, miſſum a Tuctaine ad imperatorem Cutzimpaxim ad repetendos ſuos antiquos milites Alanos, eosque ſecum poſtliminio reducendos ad terras Tocharorum, ad quos pertinerent, et quorum dudum auſpiciis militauiſſent b).

Aduenifſe is nuncius 'in tempore c) viſus eſt Alanis, 'quando eos multis de cauſis Romanae ſocietatis taedium ceperat d). Itaque cum rem ipſam exceperunt auide, 'tam eius ad ſe miſſum negotii miniſtrum omnibus demereri officioſae beneuolentiae declarationibus ſtuduere e). 'Nec ſegnis ille aut parcus fuit in exhibenda mutua gratia. Vnde qui ad deliniendos imperatori exacerbatos Alanorum animos vtilis conciliator acceſſiſſe ſperabatur f), breui totus in eorum tranſiſſe partes haud dubiis eſt compertus indiciis. Vtique qui eousque ſe illis agglutinauerit, vt ſororem '*Curſitae*, primas apud ipſos obtinentis g), aliam vxorem duxerit.

a) Vid. ſupra

b) ἦρξε γὰρ ὁ τοῦ ἐπὶ τῷ δοκεῖν Ἀλανοῖς ἐνθύμιος ἀποστραφῆναι τοῦ βασιλέως. καὶ δὴ καὶ πιστευθῆναι ἡ τοῦ Τουκταΐ πρὸς βασιλέα καὶ περὶ αὐτοῦ ζήτησις, καὶ ἐπεὶ συνωμ' ἐζήτουν τε αὐτὸς τε καὶ Ἀλανῶν, ὡς ἀρχῆθεν τῇ τῶν Τοχάρων ἀρχῇ προσήκοντες, αὐτοῦ γε, καὶ μᾶλλον σὺν ἑτέροις ἀρχοῦσι παρὰ βασιλέως πρὸς ἐκείνους πρεσβεύοντος.

c) ἐκ τοῦ τύχης καὶ αὐτομάτου.

d) Addit h. interpres.

e) ὑποποιοῦνται παντοίως τὸν πρεσβευτήν.

f) καὶ ὁ τέως ἐξημερώσων σφᾶς βασιλεῖ.

g) τοῦ πρωτεύοντος ἐκείνων Κουρσίτη.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1308.

§. 86.

'Hinc iam palam imperio rebelles Alani, loco potiti ſitus inacceſſi, quem Neadis ſpeculas vocant b), eum, quantum ſatis fore viſum eſt, muniunt, plauſtrorum, quae plurima trahebant, 'continua ſerie velut vallo circumdatum i). Tum incluſis ea munitione mulieribus et paruulis, caeteraque ſuppellectili; inde ipſi vt ex ſecura ſibi ad receptum arce prodeuntes, omni hoſtilitatis genere Romanos infeſtabant: niſi quod parcebant ſanguini, minusque caedium edebant.

Et haec videlicet Cutzimpaxis tranſegiſſe 'cum Alanis k) tandem audiebatur, 'quamuis necdum credente imperatore: qui praeoccupatus magna opinione fidei eius viri ac beneuolentiae erga ſe ſincerae l), aſſentiri non ſuſtinebat talia de illo memorantibus. 'Ad quod aliquid artis etiam ipſe adhibebat Cutzimpaxis, ſpem etiamnum imperatoris miſſis nunciis lactans m), et ad quosdam ipſius familiares defenſiones facti ſui ſcriptitans n), quibus affirmabat, nihil in hoc actum a ſe, quod in vllum incommodum rei poſſet Romanae redundare.

§. 87.

65 '[ETIAM Turcopuli] Alanos imitati, poſtquam ſe ab aliis abiunxerant, perſtiterunt ſic aliquamdiu in ſuo ipſorum arbitrio, nemini

b) ἡ *** Ἀλανοι τας της Νεαδος σκοπιας καταλαβοντες. lacuna eſt in Graecis.

i) Addit h. interpres.

k) Addit h. interpres.

l) ἐι και ὁ Κρατων ἐπ' ἐκεινῳ ἐτι πληροφορȣμενος.

m) και γαρ κἀκεινος περιεκβȣκολει τας ἐλπιδας τῳ βασιλει.

n) ἐξ ὡν ἠκȣετο πρως τινας των τȣ βασιλεως ἀπολογȣμενος.

65. PACHYMER. T. II. p. 412. Id. p. 413. haec habet: *Quidam a Meleco nunciauit, ipſi videri, poſſe Turcopulos a ſocietate Catalanorum abſcindi et dato idoneo fidei pignore, Romanis conciliari, ſi ſuae ipſis mulieres, quas, captas ab Alanis, imperatori deditas dictum eſt, ab hoc illis redderentur. His facile annuente Auguſto, et mulieribus iam miſſis, deprehenditur ab Amogabaris arcana molitio.* Eadem infra p. 425. repetit.

a. C. 1308. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

nemini alteri obtemperantes o); — Verum Alani, certiores facti, Turcopulos Callipolin verſus iter intendere, ductis vna ſecum vxoribus et liberis, in eos improuiſo irruentes, quaſi vt gratificarentur imperatori, paucas e multis mulieres et pueros ſic captos ad Auguſtum miſerunt.

§. 88.

[DVM Andronicus Auguſtus legatione ad Amogabaros miſſa, 66
eos ſibi conciliare nititur; hi vero, niſi ſibi ſtipendia olim debita continuo ſoluerentur, vrbem oppugnare minantur:] 'aliis praeuertendum videbatur aliud. Opinabantur enim (in qua maxime ſententia Turcopuli erant, propter captiuos e ſuis detentos ab Alanis plurimos) tunc opportunius eſſe aduerſus Alanos proficiſci p); ad quam expeditionem ſe ſatis habere commeatuum, plauſtris ſecum exportandorum, aiebant. Alani quippe, 'poſtquam ab Auguſto pariter et ab Amogabaris defecerant, communes amborum hoſtes q), inclinare ad Oſphentiſthlabum Bulgarum r) — coeperant. —' Ab hoc igitur Alani, miſſis legatis, 'petierunt, praefici ſibi duces Bulgaros, quorum ductu militaturos ſe spondebant, et prohibituros tranſitu Romanos, ſi forte infeſtas immittere copias in Bulgariam conarentur s).

§. 89.

'Ducibus cum mille militibus ab Oſphentiſthlabo impetratis, Alani t)' prodire in campum non dubitarunt, depraedentes ſub-

o) ἐπειδη γαρ [οἱ Τουρκοπουλοι] συναμα Ἀλανοις ἀφειστηκεσαν, ἐκεινοι μεν κατ' αὐτους ἠσαν. Pergit Pachymeres: *Quando multorum opinio non inueriſimilis* cet. vid. *Tom. II. Bulgarica §. 387.*

66. PACHYMER. T. II. p. 420. Nicephor. Greg. T. I. p. 142. Hic eos *Maſſagetas* vocat. locum ipſum in *Bulgaricis* ad *§. 388.* attuli.

p) τοις δε και μαλλον Τουρκοπουλοις δια τους οἰκειους αὐτων κατεχομενους παρ' Ἀλανοις, ἐπ' ἐκεινους προτερον ἰεναι ἐδοκει.

q) ἁπαξ βασιλεως ἀποστατησαντες.

r) Hic et infra omiſſa vide in *Bulgaricis §. 388.*

s) ἠξιουν πεμπειν Βουλγαρους, ἠν πη και προς αὐτων, ἐρχομενων κατ' αὐτων, ὡρμωεν Ῥωμαιοι ἐφεξοντας.

t) Vide *Bulgarica §. 388.*

Imp. ANDRONICO *Sen.* a. C. 1308.

ſubiectam regionem; qua demum late vaſtata, ſe cum vxoribus et liberis ad Oſphentiſthlaburu conulere.

'Huius Alanorum itineris certiores facti Turcopuli, valde doluerunt, elabi ſibi hoſtes e manibus et ſpem praecidi omnem captiuos e ſua gente plurimos et valde caros, quos illi vinctos trahebant, amplius recuperandi *v*). 'Ergo Italos et Perſas ſecum militantes adeunt, facile fore aientes Alanos, praeda onuſtos, in via longa et difficili notis praeuertendo compendiis deprehendere, nec arduum tum fore vincere improuiſo circumuentos; ſed et idem quaeſtuoſiſſimum cunctis ipſis futurum, ſpolia illa multa et pretioſa, quae, Romanis erepta, aueherent, amplum inter ſeſe diuiſuris *x*). 'Ita illi alios quidem ſpe lucri ac praedae in ſuam ſententiam non fruſtra conabantur attrahere; ipſos autem cura potiſſimum mouebat coniugum cum paruulis, quas ferme vniuerſas (paucis illis videlicet exceptis, quas in vrbem miſſas diximus) Alani abducebant, ab illa ſeruitute liberandorum. Ergo Turcopulos, pro ſtudio acriori praecurrentes, caeteri quoque perſuaſi ſubſecuti ſunt *y*), non omnes tamen. relicti ſunt enim idoneo numero, qui Callipolin interim tuerentur et Madytum.

§. 90.

v) ὧν χαριν ὑπεραλγȣντες Τȣρκοπȣλοι, ὁι γαρ αὐτων δικειοι παρ᾽ ἐκεινοις ὀντες συνεξηλαυνοντο.

x) πειθȣσιν Ιταλȣς και τȣς συν αὐτοις Περσας, Ἀλανȣς καταλαμβανειν προτερον σπευσαντας. ἐιναι γαρ και παρ᾽ ἐκεινοις οὐκ ὀλιγην λειαν διεβεβαιȣν, ἣν φθασαντες ἐκ Ῥωμαιων περιεβαλοντο. και ταχ᾽ ἀν αὐτοις ἐκ τȣ ῥαϛα πραγενησεσθαι περιγενομενοι των Ἀλανων.

y) ταυτ᾽ ἐλεγον Περσαι, και ταις βȣλαις περιεπειθον πλην γαρ τινων ὀλιγων πασαι αἱ γυναικες συν τεκνοις των Τȣρκοπȣλων παρ᾽ Ἀλανων κατειχοντο. δια ταυτα ἑπομενȣς εἰχον και τȣς λοιπȣς. ἀλλα και ἱκανοι ἐσαθησαν. πλην γαρ τινων ὡς αἱ συζυγοι προς την πολιν παρ᾽ Ἀλανων ἀπεϛαλησαν τας σπονδας ἐπικρατȣντων • • • ἀποϛατησαντας προτερον τοις λοιποις πονοις • • • δια τȣς ὀικειȣς, και δια ταυτα προσκειθεȣσι τȣτοις, ἑπομενȣς εἰχον και τȣς λοιπȣς. locus mutilus et mendoſus.

a. C. 1308.

Imp. ANDRONI-CO Sen.

§. 90.

‘Turcopuli autem cum aliis, quos ab iis diximus in conſilii perſequendi Alanos ſocietatem tractos z), ſumma feſtinatione poſt eos ibant, commeatu et propria cuiusque ſupellectili plauſtris, vna ductis, impoſitis z). Plauſtra porro iſta fama erat quadringentorum numerum excedere. 67

Peruenerant iam Alani praeeuntes vsque ‘ad confinia et primos ferme aditus Bulgariae a), cum eos qui perſequebantur aſſequuntur. Ibi praelium ſane acre commiſſum eſt, Alanis pariter e plauſtris, qualium et ipſi magnam habebant copiam, iisdemque pro vallo vtebantur, diu fortiſſime reſiſtentibus. Sed et multi eorum ‘extra munitionem in aequo ſtantes b), ignauo vitae amori glorioſam eo die mortem praeoptarunt. ‘nec ii inulti cecidere. Multi quippe ex Amogabarica quoque acie caeſi ſunt, praeſertim Perſae: nam in hos belli vis maior incubuit c). ‘Tandem exinanitis pharetris Alanorum, nec iis ſagittas, iam quibus ſunt exercitatiſſimi mittendis, quas in hoſtem iacularentur, habentibus, ſors fieri melior Amogabarorum coepit, quos faſſi victores, fuga paſſim effuſa verſi Alani ſunt, multam et opulentam rerum ac corporum relinquentes praedam d). qua hoſtes ſublegenda, congregandisque ac partiendis inter ſe captiuis, maxime mulieribus florentis aetatis, dies aliquot inſumſerunt.

§. 91.

67. PACHYM. T. II. pag. 421. Niceph. Greg. l. c.

z) ἐκεινοι δ᾽ ἐφ᾽ ἁμαξων σκευας τε ἰδιας, και τα ἐφοδεια φεροντες, ὁλῳ ῥυτηρι ὁμοσε τοις Ἀλανοις ἰεσαν.

a) περι πȣ τας εἰσβολας της των Βȣλγαρων ἐπικρατειας.

b) ϛησαντες.

c) ἀυτοι δε πολλȣς ἀποβαλοντες, και μαλλον τȣ Περσικȣ.

d) τελος τῃ μαχῃ ἐυημερησαντες, ἐξαναλωθεντων τοις Ἀλανοις των κȣφων βελων, κἀκεινων, ἐς φυγην τραπεντων, πολλην λειαν ἐξηνδραποδισαν.

Imp. ANDRONICO *Sen.*

§. 76.

a. C. 1307. z)

86 [RONTZERIVS cum centum et quinquaginta Catelanis Adrianopolin, vbi tunc cum exercitu tendebat Michael Auguſtus, profectus eſt, ſpecie, quaſi veneraturus et viſurus principem; reuera autem, vt ſic praeſens exploraret, quales eſſent, et an tantum metuendae Michaelis Auguſti copiae. ‘Facile enim intelligebat] infenſum infeſtumque ſibi ac ſuis Catelanis iſtum eſſe exercitum; quippe — ad — vlciſcendi praeterita ſcelera impetum adiungebatur cura praeuertendi futuram rebellionem; cuius mox erupturae multa extabant indicia pene manifeſta. et hanc in partem eminebant Alanorum maxime ſtudia a). Perſicorum itidem veterum ſub ſignis Romanis ordinum, qui Turcopulorum nominabantur. —

§. 77.

At Alani, ‘qui tum erant in Michaelis comitatu b), ‘dudum infenſi Rontzerio c), eius vlciſcendi occaſionem obſeruabant; ‘haud lenem ad id inſtigatorem d) ſecum habentes Georgum illum, cuius filium apud Cyzicum ‘Catelani e) occiderant, prout ſuperius narrauimus f). Hunc igitur taciti, quocunque ſe conferret, ſequebantur. Contigit autem, ei poſcenti dari horam admiſſionis ad Auguſtam, quo erat ipſe ſolus introducendus, Italis, quos ducebat comites, ‘procul extra fores palatii g) iuſſis ſubſiſtere. ‘Hoc momentum ſuis conſiliis aptiſſimum Alani cupide captantes, deſtitutum praeſidio ſuorum Caeſarem [Rontzerium] h), ‘in ipſo cubiculi Auguſtae aditu i) a tergo plaga letali in renibus

86. PACHYMER. T. II. p. 364, 365.

z) Vide Obſeruatt. Pachymer. p. 827.

a) και γαρ ουδ' εκεινοι προς τας αυτων αταθαλιας ηρεμυν. αλλ' υπονουντες την απιςιαν, και μαλλον Αλανοι.

b) Addit h. interpres.

c) εθυμαινον κατ' αυτυ.

d) Addit h. interpres.

e) Hanc vocem interpres ſupplet.

f) Vid. ſupra §. 69.

g) εξω πυ.

h) Addit h. interpres.

i) απερχομενος και ηδη της πυλης ανοιγομενης τυ οικηματος, εν ῳ η Αυγυςα ην.

a. C. 1307. — *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

bus transfodiunt. Auctor vulneris ipſe Georgius fuit, poenas interfecti filii repetens k). —

§. 78.

'Sub haec danti ſe in conſpectum Auguſto Alanorum primores, auctores caedis, et adiutores Aſiani fidenter excuſabant factum, iure occiſum a ſe falſum iſtum Caeſarem aientes, cum in vltionem rapinarum et flagitiorum, quibus Romanos inſolentiſſime vexaſſet, tum in praecautionem rebellionis, quam perfidioſiſſime in Auguſtos machinaretur, prout euidentibus erat indiciis compertum l). 61

§. 79.

'Interim vero totis trepidabatur caſtris alio alium Michaelis militum paſſim adhortante ad erumpendum in Latinos morte ducis ipſorum ſuperatu faciliores futuros m). Inprimis Alani, conſcenſis raptim equis, cum alia manu in iſtam incurſionem feruntur. 'Auguſtus eos fruſtra reuocari iubet'. Itaque in manus aliquas ſtatiuaque ſparſim poſita Italorum inciderunt noſtri; et percuſſos eos nacti fama quadam necis Caeſaris facile fuderunt, 'reliquis Callipolin fuga euadentibus' n).

§. 80.

k) Nicephorus Greg. T. I. pag. 137. Rogerium a Romanis occiſum ait, nulla facta Alanorum mentione.

61 PACHYM. T. II. p. 366, 367.

l) ἐντεῦθεν οἱ Ἀλανοὶ καὶ Ἀνατολικοὶ τοῦ Καίσαρος φονεῖς φανέντι τῷ βασιλεῖ τὴν τόλμαν ἀπελογοῦντο, ὡς οὐκ ἄλλως οὐκ ὂν μὴ τῶν πολλῶν ἀλαστορα, αὐτῶν δὲ βασιλέων ὑποστάτην τὴν γνώμην, ἀνηλεῶς κατασφάττειν.

m) ἄλλοι δὲ καὶ μείζοσιν ὁρμαῖς ἀλλήλους παρακροτήσαντες.

n) De Alanis haec etiam habet Nicephorus Greg. T. I. pag. 138. *Cum externa veniſſent auxilia, primum Maſſagetarum, deinde Latinorum, ab iis longe maior, quam a manifeſtis hoſtibus, pernicies Romanis exorta eſt.* et p. 139. Catelani poſt Rontzerii Caeſaris caedem Callipolin fuga elapſi, ibi *complures dies immoti manſerunt, incertum euentum metuentes. — Eos quippe inceſſerat ac non mediocriter turbabat Maſſagetarum metus, quorum in Aſia ſecum militantium inimicitias paruis de cauſis ſuſceperant, occiſis etiam eorum quamplurimis.*

74 SVNITAE ſunt Alanis finitimi.

75 ALBANI vltra Caſpias portas habitant.

76 [INTER gentes Caucaſi montis accolas] maximae ſunt Albani et Iberes, hi ad Meſchicos montes et Pontum pertinentes, illi verſus ortum et mare Caſpium habitantes.

77 PATZINACITARVM quatuor nationes ſiue themata, Cuartzitzur, Syrucalpee, Borotalmat et Bulatzoſpon vltra Danaprin flumen ſitae ſunt, orientem ſeptentrionemque ſpectantes verſus Vziam, Chazariam, Alaniam. — Diſtat Patzinacia — ab Alania dierum ſex itinere.

78 SVPRA Caſachiam mons Caucaſus, ſupra montem Caucaſum Alania regio.

79 SVNT quaedam inſulae a Zicchis cultae —. ad Pteleas alia, in quam, Alanis inuadentibus, Zicchi confugiunt.

80 VRBIBVS ſuperioris Iberiae contermini ſunt Alani, Hunni et Embi. Verum Alani ad Caucaſum vsque ſe extendunt, qui prae reliquis habentur viri fortiſſimi, et bellicarum rerum peritiſſimi. Hi conficiunt loricas optimas. Sequuntur religionem Domini noſtri Ieſu Chriſti. Lingua vtuntur peculiari. Arma habent, quae ex aere parant, et Alanica nominantur. —

§. 94.

74. Id. ibid. p. 43.

75. CHRONICON PASCH. p. 34.

76. ZONARAS T. I. pag. 477. Locum integrum vide ſupra *§. 1.*

77. CONSTANTINVS de Adm. Imp. p. 106. Cfr. *Tom. III. Patzinacica §. 17, 18.*

78. Id. ibid. p. 113.

79. Id. ibid. p. 114.

80. CHALCOCONDYLAS p. 248, 249. Locum integrum in *Ibericis §. 85, 86.* adfero.

§. 94.

[INTER thronos, qui patriarchatui Conſtantinopolitano ſub- 81
iacent, ordine, quo a Leone Sapiente fuere diſpoſiti, ſexageſimus ſecundus fuit Alania [a]).]

[EX diſpoſitione Andronici Palaeologi Senioris] Alaniae me- 82
tropolis poſt ſexageſimum ſecundum locum ad ſeptuageſimum quartum [b]) euenit.

§. 95.

'AD Poteſtatum Alaniae [c]) mittitur bulla aurea biſoldia cum 83
hac inſcriptione. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, vnius et ſolius veri Dei noſtri, Conſtantinus et Romanus fideles in eodem Deo imperatores Romanorum ad illum, 'Poteſtatum Alaniae [d]) et ſpiritualem noſtrum filium.

'AD Archontem [ſeu praefectum vel principem] Albaniae [e]), 84
ad Archontem Crebatadum [f]), vulgo ſic dictum Crebatam [g]); ad Archontem Cidoniae [h]); ad Archontes Zanariae [i]); ad Archontem Sarbani [k]) (iacet ea natio media inter Tzanariam et Alaniam); ad Archontes Aziae [l]) (vbi ſunt portae Caſpiae);

 ad

81. CODINVS de Officiis S. Magn. Eccleſ. p. 318. Notitt. Graec. Epiſcopatuum p. 381.

a) In Notitiis Graec. Epiſc. eſt ἡ Ἀλασια, in marg. vero emendatur, Ἀλανια.

82. CODIN. Notit. Gr. Epiſc. p. 402.

b) In marg. όγ, 63.

83. CONSTANTINVS de Cerim. Aul. Byz. T. II. p. 397.

c) ἐις τον ἐξεσιοκρατορα Ἀλανιας.

d) τον Ἐξεσιαςην Ἀλανιας.

84. Id. l. c.

e) ἐις τον ἀρχοντα Ἀλβανιας.

f) των Κρεβατάδων.

g) τον λεγομενον Κρεβαταν.

h) Κηδωνιας.

i) Τζανάριας.

k) τȣ Σαρβαν.

l) Ἀζιας.

m) ἐις τον ἀρχοντα Χρυσα [bis ponitur], ἐις τον ἀρχοντα Βρεζαν. omiſit haec interpres.

ad Archontem Mocan n) (eſt circa paludem Maeotidem o)); ad omnes hos inſcriptio litterarum eſt eadem, hoc ſtilo concepta: Mandatum a Philochriſtis Dominis ad illum, Archontem illius vel illius prouinciae.

§. 96.

85 INSCRIPTIO litterarum ad tres catholicos, Armeniae vnum, alterum Iberiae, denique Albaniae: Mandatum a Philochriſtis Dominis ad illum, piiſſimum Cathegetam ſeu conductorem illius prouinciae.

n) Μωκαν.

o) Ἰςεον ὅτι ἀπο Μωκαν ἐςιν ἡ Μαιωτις λιμνη.
85. Id. l. c.

IVTHVN-

IVTHVNGICA
ET
CARPICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

IVTHVNGICA
E
DEXIPPO.

§. 1. Imperator Aurelianus Iuthungos victos trans Iſtrum perſequitur; hi de pace legatos mittunt.

§. 2. Imperator exercitum armatum adeſſe iubet, et omnibus ad Iuthungos terrendos comparatis, legatos admittit.

§. 3. Oratio legatorum ad Aurelianum habita.

§. 4. Aureliani oratio, qua legatis reſpondet.

§. 5. Iuthungorum legati territi, re infecta diſcedunt.

§. 6. Iuthungi denuo in Italiam irrumpunt; imperator cum Vandalorum auxiliis contra eos proficiſcitur.

---

§. 1.

Imp. AVRELIANO.
a. C. 270. a)

Imp. AVRELIANO.

IMPERATOR Aurelianus omnibus viribus Iuthungos *Scythas* b) deuicit, et, in vlteriorem Iſtri ripam transgreſſus, cum multos 1

1. DEXIPPVS in Excerpt. de legationibus p. 7-12.

a) Hoc anno Aurelianus imperium ſuſcepit; et haec noſtra quidem non diu poſt id tempus accidiſſe videntur.

b) τȣς Ιȣθȣγγȣς Σκυθας: de quibus Cantoclarus in Notis p.

Imp. AVRELIANO. a. C. 270.

tos in fuga intermiſſet c), reliqui bellum foedere finire voluerunt d). Neque vero viſum eſt de pace cum eis diſceptationem inſtitui oportere. Pauci enim admodum reſtabant, et a recenti victoria valde perculſi et proſtrati, neque dum, quia hoſtes ex omni parte eos circumſtabant, a metu liberi. Maxime vt pecunias a Romanis acciperent, quae ſuperioribus annis illis pendi ſolebant e).

§. 2.

Sed Romanorum imperator Aurelianus at Iuthungorum legatos aduenisse intellexit, cum dixiſſet, ſe cum his poſtridie acturum de his, quorum cauſa legati venerant, huiusmodi hoſtibus terroris iniiciendi gratia, militum aciem condicta die tanquam ad pugnam inſtruxit. Vt illi recte ſe habere viſa eſt exercitus diſpoſitio, altum ſuggeſtum ſublimis, purpura indutus, aſcendit, et omnem exercitum, qui ipſum circumſtabat, in formam lunae diſpoſuit. Aderant et ex his, qui in exercitu imperia habuerant omnes ab equis f). In conſpectu imperatoris erant ſigna coadunati exercitus g), haec vero erant aquilae aureae, et imagines imperatorum, et eorum, qui militiae nomina dederant, catalogi et enumerationes, aureis litteris perſcriptae. Quae omnia, ordine collocata et illuſtri loco poſita, inter haſtas argenteas, conſpicua erant h). His ita praeparatis, Iuthungos iuſſit adeſſe. [Qui] vt haec viderunt, accidit, eos perterrefieri, et longo tempore ſilentium tenuerunt.

§. 3.

192. „Iuthungos Ammianus lib. 17. partem Alemaniae eſſe dicit conterminam Italiae tractibus. Vide Pollionem in Aureliano „.

c) και κατα την τε Ιςρε περαιωσας [f. περαιωσιν] ἐς την ἀποφυγην, πολλες τετων ἀ.ελθων [in marg. ἀνελων].

d) και πρεσβειαν ἐςειλαντο omiſit interpres.

e) την δε αἰτησιν της ἐιρηνης ἐδοκει [in marg. ἐδοκειν] μη συν τῳ ἀγαν περιδεει και καταπεπληγοτι ἐκ της ἡττης ποιεισθαι. ὡς ἀν ὑπαρχοι σφισι και των προσθεν φοιτωντων χρηματων παρα Ρωμαιων ἡ ἀποδοχη, μη ἐς το ἀδεες παντη των ἐναντιων καθισαμενων.

f) ἐφ᾽ ἱππων

g) της ἐπιλεκτε ςρατιας.

h) ἁ δη συμπαντα ἀνατεταμμενα προυφαινετο ἐπι ξυςων ἠργυρωμενων.

a. C. 270.

Imp. AVRELIANO.

§. 3.

Poſtquam ab imperatore illis dicendi facultas data eſt, ita *per interpretem* locuti ſunt:

„Neque quia aduerſa fortuna, quae nobis hoc tempore contigit, vltra modum animos noſtros abiecit, et perculit, aut quia deſtituti copiis et viribus ſumus, aut rei militaris imperiti, quae res imbecillitati et perditis rebus conueniunt, neque quia ſolis nobis ea res ſit vtilitati, et fructui futura, ad pacem feſtinamus. Etenim multae nobis ſuppetunt adhuc ad bellum gerendum facultates, ſiue multitudine militum, ſiue viribus opus eſt. Nam et minima noſtri parte vrbes ad Iſtrum ſitas inuadentes parum abfuit, quin omnem Italiam ceperimus. Trecenta equitum millia in pugnam educimus [i]), quae non ex conuenis et imbecillibus, ſed ex Iuthungis pure conſtant, quos equeſtri proelio praeſtare pure frequens fama eſt. Neque aliorum inter hos commixtionibus, ſed ſcuto duplo maiore caeteris equeſtribus copiis, aduerſum quicquid eſt in veſtro exercitu roboris, quod nobiſcum decertat, nos tuemur et tegimus [k]). Itaque huiusmodi apparatu ad dimicandum inſtructi, minime, ſi manus ſunt conſerendae, detrectare, aut contradicere ſtatuimus. Neque etiam quia victi ſumus, ſed propter euentuum incertitudinem, pacem bello praeponimus. Coniecturam quoque ducimus ex eo, quod, cum nobis rei ex ſententia contra nos [l]) gerendae ſeſe occaſio obtuliſſet, nihilominus de pace conueniſtis, quaſi exſtet aliqua inter vtramque gentem antiqua et inueterata ad quietem mutuo colendam fides. Quamobrem oportet inconſiderate ſuſceptum hoc tempore diſſidium deponere, et ad antiquam concordiam, quae eſt vtrisque vtilior, redire. Equidem ante bellum exortum non admodum crebras incurſiones facientes, praedas egimus [m]), neceſſarias res

i) ἱππικῷ μὲν στρατεύσαντες εἰς μυριάδας λ΄. Cantoclarus in Notis ad h. l. p. 492. „repone λ΄, ſic enim p. 110.„ οὐδὲ ἐν τούτοις ταῖς ἑτέρων ἐπιμιξίαις ἐπισωματίζοντες τοῦ σφετέρου στρατοῦ τὸ ἀνταγωνιστόν.

k) ἀσπίδα δὲ ἄγομεν διπλασίαν δυνάμεως τῆς [illegible].

l) πρὸς Ἰουθούγγους.

m) ἔν τε τῷ πολέμῳ οὐκ ἐπὶ πλεῖστον ληιζόμενοι.

Imp. a. C. 270.

AVRELIANO.

res comparare, qua occaſio tulit, ſtudentes, caeteroqui ad pugnam initam vsque in otio et quiete tempus contriuimus. ʻNiſi quando *n*) hoſtes veſtri in vos irruerunt, contra ipſos vna cum veſtro exercitu in acie ſtetimus. Quod et adhuc nunc facere parati ſumus, ʻvt veſtrum periculum leuemus noſtro, et, tutius vobis ſit *o*), etiamſi maximae copiae contra vos conuenerint. Nulla etenim alia manus par nobis in conſerenda pugna cenſebitur. Quod ſi quis, proſpero rerum in bello ſucceſſu elatus contemnit, et alienus eſt a pace: ſciat, ſe haud ſatis firma et ſtabili re inniti et fidere. Ea praecipites fert in omnes partes eos, qui a rebus, quae ſecundae apparent, vincuntur. Hi quo tempore illis fortuna adeſt, in florentes ſuas res toti incumbunt, et ſolae ſpes meliorum ſucceſſuum ſuſpenſos eorum animos tenent. In ea animi immoderata elatione ad mutationem rerum non aduertunt, et ſuppetias opportune ſibi oblatas reſpuunt. Ex quo fere ita comparatum eſt, vt propriarum virium fiducia praecipue maiores copiae fretae, minima prouidentia in rebus ſuis vtentes, ad pugnandum accedant, et hoſtes contemtui habeant, a quibus minime ſibi cauentes ſuperantur. ʻQuae vero, conſilio tuto et virium praeſtantia cum firmitudine vtuntur, niſi quid praeter ſpem et inopinum accidat *q*), magna cum difficultate ab hoſtibus expugnari poſſunt. ʻHuius rei fiducia quamuis acie bipartita ad fluuium fortuna potius, quam veſtra virtute, nobis cladem intuleritis *r*), haud ſpe deſtituti ſumus, diligentiori poſthac noſtris rebus cautione adhibita, fore, vt nos ſuſtinere minime valeatis. Itaque potius eſt, vt vos commoda, quae ex pace proueniunt, precipiatis, et belli, quod vobis nobiſcum eſt, aerumnas et moleſtias

n) ὡς.

o) καὶ τό τε ὑμέτερον πρὸς πάντα κίνδυνον ἐκ τούτου ἀδεέστερον ἕξει.

p) τῶν ἀμεινόνων ἐξηρτῆσθαι μόνων ἐλπίδων.

q) αἱ δὲ [στρατιαὶ] τῷ αἰφνιδίῳ καὶ παρ᾽ ἐλπίδας χωρήσαντι λογισμῷ τε ἀσφαλεῖ, καὶ περιουσίᾳ δυνάμεως βεβαίως χρησάμενοι.

r) σὺν δὴ τοιαύτῃ ἐλπίδι καὶ ὑμεῖς [f. ἡμεῖς] δίχα τὴν δύναμιν διελόντες τὸ πρῶτον, καὶ ἐν ποταμῷ τὰ πολλὰ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀρετῇ ὑμετέρᾳ σφήλαντες.

a. C. 270. *Imp.* AVRELIANO.

ſtias deponatis, quo, noſtris auxiliis confirmati, ſuperiores veſtris hoſtibus, ſi qui vos adoriantur, euadatis.

Quod ſi ita fieri iudicaueritis, quod auri facti vel infecti, vel etiam argenti a vobis antea nobis redibat, ad amicitiae confirmationem praeſtare aequum eſt. Si id denegaueritis vos qua hoſtes vlciſcemur, et, quantum in nobis erit, bello perſequemur„.

§. 4.

Ad haec Romanorum imperator haec dixit: „Siquidem aperte et dilucide veſtram ſententiam exponentes, ea, de quibus legati eſtis, nos docuiſſetis, nobis, qui veſtrum ſermonem excepimus, ad eum minime dubia aut difficilis praebita eſſet reſponſio.: ſed quoniam ea, quae dicta ſunt, decorum quid et honeſtum continent, et prae ſe ferunt, re ipſa vero ſecus ſe habent, quorſum pacis mentionem facientes rurſus adhuc bellum minamini et intenditi? quorum vtrumque in vtroque confundere et inuoluere videmini. Ex quo fit, vt dubitationem nobis attuleritis s), cui primum debeamus reſpondere, ne in aliquo offendamus. Neque etiam ex praeſenti rerum ſtatu conſilium capere poſſumus t). Oportet enim oratione ambigua et duplici ſenſu circumuentos in vtramque partem occurrere. Si enim pure et ſincere pacem denunciaueritis, quid attinuit pecuniarum exactionis meminiſſe? etiamſi victoribus non ſatis conſtaret, an denegarent, aut concederent, quod ab illis petitur v). Quod ſi ſolius vtilitatis rationem ducitis, nullumque aliud ex bello vberius lucrum, quam pacificationem, cenſetis, et victi tanquam tributa a nobis petitum veni-

s) ἀμφίβολον και ὑμιν [f. ἡμιν] καθισαται.

t) λελειπται δε τι και ἐκ των παροντων βȣλευσασθαι.

v) και τοι κἀν τȣτῳ, ὀυ συν τῳ προχειρῳ ἡ βȣλη τοις νενικηκοσιν προς την ἀρνησιν ἡ την κατνευσιν. Camoclarus ad h. l. κατ᾽ ἰνεσαν, mallem κατανευσιν, *aſſenſionem.* et ita ad verbum verte: *etiamſi, quantum ad hoc victoribus conſilium non eſſet in promtu, potius ad denegationem, quam ad aſſenſionem, aut conceſſionem.* — Caeterum ſi ἰνεσιν legas, ita verte: *etiamſi, quantum ad hoc victorum voluntas non eſſet magis promta ad denegationem, quam ad profuſionem et ſuarum rerum exinanitionem.*

Imp. AVRELIANO.

a. C. 270.

venitis, nihil magis nos amplecti et perſequi, quam voluptatem ex otio, quod pax tribuit, exiſtimantes, vos eadem et ſimilis inuaſionis fortuna, quae antea, manet. Ne quidem vllum gratiarum actionis ſermonem in medium proferentes mercedem veniae, a bello ceſſationem poſtulatis, et venalem, non ſpontaneam, adhortationem ad amicitiam, quam nunc proponitis, efficitis. Non enim nos tanquam bellorum rudes et imperitos magnitudine tantarum, quas vos iactatis, virium perterrefacietis. Neque vero ſpoliis Italicarum opum onuſti impune domum reuertetis: veſtrae pedeſtres copiae nobis ſunt notae, ne quidem et equeſtres ignotae, quibus, quantum in nobis erit, quacunque via aduerſabimur et reſiſtemus. Audemus cum ſecuritate, recedimus cum prouidentia, et in omnibus rebus prudentia duce vtentes, vt ſint aliqui potentiores viribus, quam nos, vſu tamen et rei militaris peritia praeſtamus x). Vos cum ardore et promtitudine audetis, deinde rerum adeptione fruſtrati, quia, qua progredi oportebat, non ante prouidiſtis, damnum experientia ipſa ex veſtra temeritate reportantes, poenitentia ducimini. Qui enim haud cum feruore ad res gerendas feruntur, hos in optima quoque re vires minime deficere neceſſe eſt y). Conatus et aggreſſiones veſtrae ſunt ſubitae, et repentinae, et breui poſt poenitentia. In vniuerſum, nihil eſt in veſtris rebus, quod ſit admiratione dignum, a qua ſunt omnino remotae. Quoniam autem vos aduerſarios nacti ſumus, cum ſitis longe diſſimilibus moribus, fieri aliter non poteſt, quin noſtra rerum gerendarum ratio a veſtra valde differat et abhorreat z). Vos temeritate, nos conſilio congredimur, ex quo fit, nos, aequatos pluribus, prudentia magis, quam viribus fidentes a), victoriam reportare. Plures autem, temere et imprudenter proelium ineuntes, malo affici, re ipſa potius, quam verborum elegantiore ornatu, didiciſtis. Manifeſtiſſimis indiciis et teſti-

x) οις ἡ ἰσχυς βεβαιοτατη, και ἐμπειριαν πολεμικων ἐργων διαφεροντως ἐχοντες.

y) τοις γαρ ζεσει ἐς τας πραξεις μη συμφερομενοις, ἀναγκη τε βελτιϛȣ ἀμαρτανειν.

z) και ἐς τας γνωμας προεστ-τεμενων διεϛαναι. ουκ ἀποπεποιηκως [marg. f. ἀπεοικος].

a) συνεσει προς δυναμεως πιϛευοντας.

teſtimoriis in Scythiarum mala intuentes, nota teſtataque dicemus. Illi exercitu trecentorum millium hominum, ab vtraque parte ripae expoſitarum, pugnantes, omnibus viribus ſunt a nobis deleti, et ſuperati. Cuius noſtrae victoriae clara victoribus relicta ſunt monumenta, ex quibus immortalem nobis gloriam et nunc et ſequenti tempore peperimus. • Cum enim praepropero impetu ad ripas furore praecipites in certamina ruiſſent, eorum temerariam et inconſultam ad aggrediendum irruptionem b) celerior breui poſt poenitentia eſt conſecuta. Et vero pro his, quae in nos admiſiſtis et commeruiſtis, eas, quas luiſtis, poenas minime ſufficere iudicauimus, • niſi quoque in propriis finibus de vobis vltione ſumta, quia nos priores iniuria affeceratis, abnauigaſſemus c). Bellum enim, dum adhuc foedus erat, vltro et non indictum aduerſum nos excitaſtis. Et cum, quod nobis obiiceretis, non haberetis, quia vobis nullam iniuriam feceramus, in ſpes et cupiditates quasdam erecti, vna quoque vulgus veſtrum, in quo non eſt neque ratio neque modus, ſpiritus ſumſiſtis et, exercitu comparato, nos aggredimini.

• Bellum igitur facere cogimur, non citra ſpem, Deum nobis auxilio futurum. Sanctitatem enim foederum minime deriſui et

b) συμπαραθυσαντας. [marg. al. συμπαραθυσαντας | τε γαλμιονων συμφορας άγειν σφας τε προχειρε τῳ άναρρiφθεντι της έπιχειρησεως ταχυτεραν. Cantoclarus ad h. l. „ γαλμιονων Graecum non eſt, emendo παρ' ... μιονων. Valeſius in Notis p. 203. „Lego νυν τε και έπειτα τῳ χρονῳ συμπαραθεισαν. τας τε Γαλβιονων συμφορας. etc. ſed aliquid deeſt poſt haec verba. Qui ſint autem *Gabiones*, quos Aurelianus cum Scythis a ſe victos eſſe gloriatur, obſcurum eſt. *Chabiones* quidem ſeu *Chaibones* in vetere panegyrico memorantur: ſed an iidem ſint cum his Dexippi Gabbionibus alii viderint„.

c) ἐι μη και τον Ιστρον ὑπερβαντες [haec tria verba omiſit interpres] ἐν ὁροις τοις ὑμετεροις την ὀργην ὡς προαδικησαντας ὑμας ἀποπλευσαιμεν [l. ἀποπλησαιμεν].

d) ὁθεν ὀυκ ἐξω προσδοκιας ἀγομεν.

Imp. AVRELIANO.

a. C. 270.

et ludibrio habemus. Iuthungi contra iniqua ratione nos adoriuntur, et iuſiurandum et caetera, quantumuis firma, fidei vincula pro nihilo ducunt. Equidem ex rebus ad voluntatem noſtram fluentibus quid conſecuturum ſit, coniicientes, euentus rerum non abſque veriſimilitudine, ex his quae ante dicta ſunt, laetos coniicimus et animo praeſagimus. 'Etenim ex ſecundis rebus ſpes, haec vero fiduciam adfert, timor e contra e). prudentia duce in rebus adminiſtrandis vtentes, quae accidere poſſunt, non niſi re bene perpenſa, opinione praecipimus. Neque tamen ideo in rebus aduerſis, tanquam viri athletae, grauibus quibusque periculis exercitati, belli difficultatibus terremur. Hoc enim ſperando lucrifacimus, quod non animum deſpondemus, neque oneri ſuccumbimus. 'At vero vulgus veſtrum, neque corporis neque animi viribus valens ſimulatque cis Rodanum in fines noſtros peruenit f), continua alimentorum penuria et laſſitudine oppreſſum, vires ipſum et animus deficiunt. Continue angitur, modo his, modo aliis miſeriis conficitur. Fractum et debilitatum, quia ſine intermiſſione laborat, minus audet, et timidius eſt. Itaque diuturnioris tum ſtudii, tum operae neſcium, ſeſe nobis ſine proelio praebebit, paratum ſubire, quicquid de eo ſtatuere voluerimus: ex quo omnes veſtrae res in apertum diſcrimen adducuntur.

Tota autem veſtra pacis petitionis oratio, quam veſtro timori obtenditis, in honeſtate et decoro, ſi qua tamen honeſtum et decorum admittitis, eſt poſita. Sed eum, ſitis vndique reditu in veſtras domos intercluſi et quaſi intra portas redacti, voluntatem noſtram erga vos quacunque ſiue bona, ſiue mala ſumus affecti, tolerare et aequi bonique conſulere oportet„.

§. 5.

e) ἡ μεν γαρ ἐπ' ἐυπραγια ἐλπις θαρσος φερει, φοβου [f. φοβον] δε ἐπι του ἐναντιου.

f) το γαρ πληθος ὑμων σωμασι τε ἡκιςα ἰχυει και φρονημασιν. ἐπειληπται γαρ Ροδανου μει ἐισω και των ἡμετερων ὁριων. Valeſius in Notis ad h. l. p. 203. „Mendum eſt in v. Ῥοδανου, pro qua fortaſſe ἠριδανου legendum eſt. Iuthungi enim Italiam inuaſerant, qui tum vndique circumcluſi ab Aureliano tenebantur, fame oppreſſi„.

a. C. 270.

Imp. AVRELIANO.

§. 5.

His ab imperatore dictis, Iuthungi valde ſunt conſternati, cumque minime negotium, vt ſperauerant, confeciſſent, ſed omnino foederis repulſam tuliſſent, ad ſua redierunt.

§. 6.

[AVRELIANVS cum pacem cum Vandalis feciſſet g)], vna cum Vandalis, quotquot illi auxiliares aderant, et nobilibus, qui illi obſides dati erant, magna celeritate in Italiam contendit, in quam Iuthungi denuo irruperant. 2

2. DEXIPPVS p. 12.

g) Locum integrum vide Tom. I. in *Vandalicis* §. 1-4.

CARPICA
E
PETRO PATRICIO, CHRONICO PASCHALI ET MALCHO.

§. 1. Carpi a Romanis aeque ac Gothi ſtipendia poſtulant, T. Menophilus, Moeſiae praefectus, eos deſpectui habet.

§. 2. Carpi ſubmiſſius eadem rogant, Menophilus eos deridens, intra quatuor menſes redire iubet.

§. 3. Carpos iterum et tertio re infecta dimiſſos imperatorem adire iubet Menophilus; indignati abeunt.

§. 4. Carpi ſe Romanis dedunt.

§. 5. Vrbs Carpia a Theoderico Balameri filio diruta.

§. 1.

Imp. ALEXANDRO Sen.

Imp. ALEXANDRO *Seuero* a).
a. C. 222-234. b)

1 'CARPORVM gens inuidia flagrabat, quod Gotthi ſtipendia a Romanis accipiebant c). Itaque legationem miſerunt ad Tullium Menophilum, et arroganter pecunias ab illo petierunt. Erat ille dux Myſiae, et ſingulis diebus exercitum ad bellum exercebat: ' et cum Carpos inſolentes et ſuperbos eſſe accepiſſet

1. PETRVS PATRICIVS in Excerptis de Legationibus p. 24, 25.

a) Sub hoc imperatore quae hic de Carpis narrantur contigiſſe docet Tillemontius ad Vitam Alex. p. 347, 348.

b) Anni imperii Alexandri.

c) ὅτι Καρποι το ἔθνος φθονουντες τοις καθεκαστον ἐνιαυτον τελουμενοις τοις Γοτθοις.

ſet d), per plures dies eos non admiſit; ſed tamen poteſtatem eis fecit, cum exercitus exercebantur, vt milites conſpicerent. Et cum ſatis prorogatione temporis diem de die ducens, ſuperbos illorum ſpiritus fregiſſet, et retudiſſet, ſedens in alto ſuggeſtu, primarios totius exercitus viros circa ſe adhibuit, et Carpos e) excepit; nullaque illorum habita ratione in medio militum, dum legationem ſuam exponerent, tanquam aliud agens et longe illi eſſent grauiora negotia, 'ſermonem cum aliis habebat f).

§. 2.

At illi, 'deſpectui habiti g), nihil aliud dixerunt, niſi „Quia Gotthi, inquiunt, a vobis ſtipendium accipiunt, cur nos quoque non accipimus„? Quibus Menophilus: „Cum imperator noſter multarum pecuniarum ſit dominus, liberalitatem ſuam exercet erga eos, qui, vt in ſe beneficus ſit, ſuppliciter petunt„. „Nos quoque, inquierunt, ſupplicantium numero habeat, et nobis eadem largiatur. 'Sumus enim Gotthis praeſtantiores h)„. Ridens Menophilus, „Meae, ait, ſunt iſtae partes, de his ad imperatorem referre. Redite igitur, intra quatuor menſes, in hunc eumdem locum, et reſponſum accipietis„. Et ſimul illinc abiit, et milites exercuit.

§. 3.

Poſt quatuor menſes Carpi redierunt. In quibus admittendis cum eadem forma, qua prius, vſus fuiſſet, et rationem negotium in alios tres menſes reiiciendi reperiſſet, cum tandem iterum eos, vt prius, coram alio exercitu excepiſſet, illis hoc reſponſum dedit: „Nihil prorſus imperator vobis 'ex conuentione i) dabit. Sed ſi gratificatione indigetis, accedite ad eum, et ad eius pedes procumbite et ſupplicate, et veriſimile eſt, eum veſtras

 preces

d) και προμαθων την ὑπερηφανειαν ἀυτων.

e) ἀυτȣς.

f) συνεχως ἑτερȣς [f. ἑτεροις] διελεγετο.

g) περιδεεις γινομενοι.

h) ἡμεις γαρ κρειττονες ἐκεινων ἐσμεν.

i) ἐξ ὑποχεσεως.

Imp. ALEXANDRO *Seu.*

a. C. 222-224.

preces admiſſurum„. At illi indignati receſſerunt, et per tres annos, quibus Menophilus in prouincia cum imperio fuit, quieuerunt.

§. 4.

Imp. DIOCLETIANO.

Imp. DIOCLETIANO.

a. C. 295.

2 FVSCO et Anolino conſulibus Carporum gens vniuerſa in Romania ſe tradidit.

§. 5.

Imp. ZENONE.

Imp. ZENONE.

a. C. 478.

3 [THEVDERICHVS, Balameri filius, Gothorum dux,] ad Lychnedum accedens, eſt repulſus. — Hinc mouens, *Carpiam* k), quam iamdudum incolae deſertam reliquerant, diruit.

2. CHRONICON PASCH. in ſelectis ad illuſtrat. Chron. Paſch. p. 446.

3. MALCHVS in Excerptis de Legat. p. 81. Locum integrum vide *Tom. I.* in *Gothicis* §. 93.

k) τηντε Καρπιαν. Cantoclarus in Notis ad Malchum p. 197. „Doctiſſimus Caſaubonus legit pro Καμπια, Καρπια. Et vero huic lectioni accedo. Vrbs enim ea in barbari poteſtate erat„. p. 82. in Gr. ſcribitur ἐν Καμπια. Vide *Gothica* §. 95. et ibi not. k.

VARNI-

VARNICA
BRITTICA
ET
CHAMAVICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

VARNICA ET BRITTICA
E
SYNCELLO, CEDRENO, PROCOPIO ET AGATHIA.

§. 1.

1 [VNVS e filiis Arphaxad fuit] *'Var*, a quo Varnaei [a].

§. 2.

Imp. ANASTASIO I.

Imp. ANASTASIO I.

a. C. 494.

2 CVM Eruli, acie victi a Langobardis, migraſſent e patria, 'pars fines Sclauenorum, indeque' vaſtam ſolitudinem permenſi, ad Varnos [b] veniunt: poſtea tranſcurrunt Danos; nuſquam in ipſos vim ſuſcipientibus illis barbaris. Exin ad Oceanum progreſſi, nauigant; in Thulen inſulam appellunt, ibique manent.

§. 3.

1. GEORGIVS SYNCELLVS p. 47. Cedrenus T. I. p. 12.

a) Οὐηρ [in marg. apud Syncell. Οὐφειρ], ἀφ' οὗ Οὐαρναιοι.

2. PROCOPIVS de B. Goth. pag. 422. Cfr. *Tom. I. Herulica* §. 12.

b) ἐς τους Οὐαρνους καλουμενους.

§. 3.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 549.

VACES [Longobardorum rex] id prouide curans, vt filio ſuo [Valdalo] principatum relinqueret. Riſiulphum [ſuum ex fratre nepotem], falſi criminis reum actum, exſilio mulctauit. Statim ille ex patria ad Varnos cum paucis profugit, relictis ibi duobus filiis. Hos barbaros pecunia Vaces ad Riſiulphi caedem perpellit. 3

Imp. IVSTINIANO I.

§. 4.

a. C. 551.

a. 16. B. Goth. c)

PER idem tempus [quo Vturgurorum rex Sandil de Cuturguris a Iuſtiniano receptis queſtum legatos miſit d)] milites, qui Brittiam e) inſulam colunt, dimicarunt cum Varnis, ex ea cauſa, quam hic ſubiiciam, exorto bello. 4

§. 5.

*Trans fluuium Iſtrum habitant Varni f), pertinentque ad oceanum vsque borealem et Rhenum amnem, qui ipſos ac Francos aliasque vicinas gentes diſterminat. Quicunque olim vtramque Rheni ripam accolebant, propriis ſinguli gaudebant nominibus. Earum nationum vna nominatur Germanorum vocabulo, omnibus quondam communi.

§. 6.

Brittia autem inſula in hoc oceano ſita eſt, haud amplius ducentis ſtadiis procul a littore, contra ipſa Rheni oſtia, 'inter Brittaniam ac Thulen inſulam g). Etenim Brittannis ad ſolem occi-

3. Id. ibid. p. 549. Cfr. *Tom. I. Longobardica* §. 8.

4. PROCOPIVS de B. Goth. pag. 620-625.

c) Exiit a. 15. Belli Goth. Procop. p. 559. exiit a. 16. p. 625.

d) Cfr. *Tom. I. Hunnica* §. 131.

e) Βριττια.

f) Ουαρνοι μεν ὑπερ Ιςρον ποταμον ἱδρυνται.

g) Βριττανιας δε και Θυλης της νησȣ μεταξυ ἐςιν

Imp. IVSTINIANO I. a. C. 551.

occidentem poſita, qua extremam Hiſpaniam ſpectat, a continente ſtadia circiter quatuor millia diſtat. Brittia vltimis obiacet Galliae partibus b), quae ad Oceanum vergitat, e latere ſcilicet aquilonari Hiſpaniae Brittanniaeque.

Thule, quantum mortales compertum habent, ad extremum oceanum ſeptentrionalem ſummota eſt. Sed de Brittannia ac Thule in ſuperioribus libris diſſerui i).

§. 7.

Porro Brittiam inſulam nationes tres numeroſiſſimae, ſuo quaeque ſub rege, habitant. *Angli*, *Friſones* cognominesque inſulae Brittones k). Tanta eſt hominum multitudo, vt inde ſingulis annis non pauci cum vxoribus liberisque migrent ad Francos, qui in ſuae ditionis ſolo, quod deſertius videtur, ſedes illis adſcribunt: ex quo fieri dicitur, vt ſibi quoddam ius in inſulam arrogent. Certe Francorum rex non ita pridem, cum nonnullos ex intimis Byzantium legatos ad Iuſtinianum Auguſtum mitteret, Anglos illis adiunxerat, ambitioſe oſtendens, ſe huic etiam inſulae dominari. Hactenus de inſula Brittia.

§. 8.

Haud multo ante Varnis imperauerat HERMEGISCLVS. Is regnum firmare ſatagens, Theodeberti, Francorum regis, ſororem matrimonio ſibi iunxerat, recens mortua priori coniuge, vnici parente filii, cui nomen *Radiger*. Hunc pater ſibi relictum deſpondit puellae virgini, natione Brittiae, cuius frater tunc temporis rex Anglorum erat, et ſponſaliorum nomine grandem ei pecuniam dedit. Aliquando cum Varnorum primoribus in agro equitans, volucrem quandam arbori inſidentem et importunius crocitantem vidit. Tum, ſiue cantum alitis intelligeret, ſiue aliis cuiuspiam rei apprime conſcius, auis omen ſibi cognitum mentiretur;

b) Βριττια δε ἐς της Γαλλιας τα ὀπισθεν.

i) Vide *Tom. I. Herulica* §. 13-16.

k) Αγγιλοι τε και Φρισσονες και ὁι τῃ νησῳ ὁμωνυμοι Βριττωνες.

l) Ερμεγισκλος.

m) Ραδιγερ.

a. C. 551. *Imp.* IVSTINIANO I.

retur; illico dixit adſtantibus, ſe quadrageſimo poſt die fato ceſſurum: id enim ſibi auis augurio ſignificari: dein haec ſubdit.

„ Equidem prouidentiam eo contuli, vt in otio tutiſſimo viueretis: ideoque cum Francis affinitatem contraxi, petita mihi ductaque inde vxore, et filio meo ſponſam Brittiam dedi. Iam vero, quando me breui moriturum intelligo, nec virilem aut femineam prolem vllam ſuſcepi ex iſta coniuge, necdum etiam nuptiis alligatus eſt filius meus; agite, quod impertio vobis, conſilium audite, ac, ſi vtile iudicabitis, vos, ſimulac de vita deceſſero, feliciter id confirmate atque perficite. Cenſeo igitur, Varnorum rationibus magis conducere Francorum, quam inſulanorum, affinitatem. Commercium enim vobiſcum Brittii inire nequeunt, niſi ſero ac difficulter; at Varnos inter et Francos nihil niſi fluuius hic Rhenus intereſt. Quare cum in proximo ſint, ac plurimum polleant, illis promtum eſt, bene nobis ac male facere, quando volent. Omnino autem infeſti erunt, niſi ipſos teneat coniunctio neceſſitudinis. Nam ita comparata eſt hominum natura, vt grauiter ferant finitimorum potentiam maiorem ſua, eaque ſit ad iniuriam inferendam paratiſſima: quippe vicinus opibus valens, belli cauſas facile praebere poteſt confinibus innocentibus. Quae cum ita ſint, inſulanae filii mei ſponſae remittite nuncium, et quicquid pecuniae a nobis ſponſaliorum nomine illa accepit, ſeruare ſinite, idque habere ſibi ignominiae pretium, prout communis lex hominum iubet. Radiger autem filius nouercam ſuam, quemadmodum nobis lex patria permittit, vxorem ducat„. Haec locutus, quadrageſimo poſt praedictionem die morbo obiit.

§. 9.

Hermegiſcli filius, regno Varnorum ſuſcepto, de ſententia procerum gentis illius barbarae, conſilium demortui exſequitur, ac ſtatim repudiata ſponſa, cum nouerca connubium init.

Quae cum accepiſſet ſponſa Radigeris, non ferens rei indignitatem, ad dedecoris vlciſcendi cupiditatem exarſit. Tanti enim pudicitiam faciunt illi barbari, vt eam proſtituiſſe videatur femina, cui ſolum nomen pacti coniugii, non res ipſa, contigerit. Ac primo per quosdam ex familiaribus ſuis, quos ad ipſum legauit,

Imp. a. C. 551.

IVSTINIA-NO I. -gauit, cauſam quaeſiit, cur foede abdicaretur, quae nec paſſa ſtuprum eſſet, nec ſponſum vlla re violaſſet.

§. 10.

Qua via cum nihil proficeret, virilem induens animum, bellum parat. Mox igitur coactis nauibus quadringentis et in eas impoſitis bellatorum minimum decem millibus n), exercitum hunc duxit ipſa in Varnos, aſſumto ad res ſecum adminiſtrandas fratrum ſuorum vno, non rege illo, ſed priuato. Sunt autem inſulani o) iſti barbarorum omnium, quos nouimus, fortiſſimi. Pedibus proeliantur, non ſolum equitandi rudes, ſed ignari etiam, quid rei tandem ſit equus, cuius ne imaginem quidem in ea inſula viderunt. Hoc enim animal in Brittia nunquam conſpicitur; ac ſi quando legationis vel cuiusquam alterius rei gratia cum Romanis aut Francis, alioue quopiam habente equos verſentur, et neceſſe tum habeant equitare, in equos inſilire neſciunt, ſed in eos ab aliis ſuſtolluntur, et cum degredi volunt, iterum ſublati reponuntur humi. Itidem Varni non equites ſunt, ſed pedites omnes. At tales quidem ſunt iſti barbari. Remiges erant cuncti in ea claſſe, nulla ſeruitia nautica. Neque hi velis inſulani, ſed remis tantum quouis tempore nauigant.

§. 11.

Poſteaquam appulere in continentem, dux virgo ad ipſa Rheni oſtia ducto et communito vallo, ibi ſeſe cum paucis tenuit, eamque dedit fratri prouinciam, vt caeteras omnes copias in hoſtem educeret.

Tum caſtra Varni metati erant non procul oceani littore, atque oſtiis Rheni. quo cum Angli celeriter perueniſſent, conferto proelio, Varni magna vi profligantur, multisque pugnando amiſſis, reliqui omnes cum rege fugiunt. Angli non longius, vt ferebat conditio peditum, eos inſecuti, in caſtra ſe receperunt. Virgo ad ſe reduces aſpere accipit, conuiciisque acerbiſſimis fratrem

n) ϛρατευματος τε ἀυταις ἐνθεμενη ὀυχ ἧσσον ἢ μυριαδων δεκα μαχιμων ἀνδρων.

o) ὁι νησιωσαι leg. νησιωται

a. C. 551. *Imp.* IVSTINIANO I.

trem proſcindit, affirmans, ab exercitu nihil actum, quod eſſet operae pretium, cum ſibi non adduxiſſent viuum Radigerem.

§. 12.

Bellicoſiſſimorum delectu habito, confeſtim eos mittit, iubetque nihil non mouere, vt hominem captum adducant. Illi dicto audientes, regionem ſedulo luſtrare omnem, donec in denſo nemore latentem Radigerem deprehenderunt, vinctumque obtulerunt puellae: ante cuius oculos ſtetit ille tremens, exſpectatione imminentis mortis miſerrimae. At ipſa praeter ſpem nec ſupplicio capitali in eum animaduertit, nec durius quidquam ſtatuit; ſed factam ſibi iniuriam exprobrare ſatis habens, illum interrogat, quid cauſae fuerit, cur, ſolutis ſponſalibus, feminam alteram toro ſociauerit, idque cum ſponſa vacaret probro. Ille factum excuſans, patris mandatum procerumque inſtantiam cauſatur; enixe ſupplicat, ac defenſioni obſecrationes plurimas inſerit, culpam adſcribens neceſſitati: maritum eius, ſi modo velit, fore ſe, pollicetur, et priora delicta conſequentibus officiis emendaturum. Aſſenſa his puella, exuitur vinculis Radiger, humaniſſimeque habetur. Mox remiſſa Theodeberti ſorore, Brittiam ſibi copulat matrimonio. Hunc res exitum habuit.

§. 13.

In ea inſula Brittia murum longum veteres aedificarunt, qui partem eius magnam ab altera diuidit; eo quod ſoli caelique p) affectiones caeteraque omnia vtrobique diuerſa ſint. Etenim plaga, quae a muro ad ſolem orientem porrigitur, caeli ſalubritate iuſtis anni vicibus inducta gaudet: aeſtate temperate calida eſt, hieme frigida: abundat incolis, qui vitam itidem vt caeteri mortales agunt. Arbores fructibus in tempore naſcentibus praeclare nitent, et laetae ſegetes aeque vt alibi veniunt: aquarum etiam vbertate ea regio gloriatur.

Ad occidentem vero contrarium plane accidit, ita vt homini ne ſemihoram quidem ibi viuere liceat. Tractum illum viperae ſerpentesque innumerabiles ac ferae venenatae cuiusque

 gene-

p) ἀέρος leg. ἀέρας.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 551.

generis obtinent: et, quod a communi ſenſu remotiſſimum eſt, perhibent indigenae, ſi homo quiſpiam ſuperato muro illuc tranſeat, eodem temporis puncto exſpirare, oppreſſum aura peſtilenti. Animantes quoque eo tranſgredientes illico mors obuia excipit.

§. 14.

Et quando in hanc hiſtoriae partem delapſus ſum, rem ſimillimam fabulae commemorare neceſſe eſt: quam nec veram omnino iudico, quamuis ab innumeris prodatur viris; qui ſe in eorum, quae fierent, partem veniſſe, et, quae dicerentur, audiſſe aſſeuerant: nec prorſus praetermittendam reor; ne in rebus inſulae Brittiae deſcribendis earum aliquam ignoraſſe videar.

Ferunt igitur, mortuorum hominum animas eo loci deportari conſueuiſſe: quod quo modo fiat, mox declarabo, prout ſaepe ipſe audiui ab illarum partium incolis, ea valde ſerio referentibus; quae, vulgo licet iactata, in facultatem aliquam ſomnificam refundenda exiſtimo. Littus regionis, quae Brittiae oceani inſulae reſpondet plurimi praetexunt vici, in quibus habitant piſcatores, agricolae et alii, qui in eam inſulam commercii gratia nauigant; Francorum quidem regibus caetera ſubditi, at ſemper vacui tributo; hoc onere leuati iam inde olim, cuiusdam, vt aiunt, miniſterii gratia, de quo nunc dicam. Narrant indigenae, ſe id habere munus, vt in orbem ſua quiſque vice deducat animos. Quare, qui ad id praeſtandum ſequenti nocte ſe conferre debent, officii vice ſibi tradita, ii primis tenebris in ſuas reuerſi aedes, dant ſe ſomno, rei praeſidem exſpectantes. Intempeſta nocte pulſari fores, ſeque ad opus obſcura voce acciri audiunt. Abiecta omni cunctatione corripiunt ſeſe e ſtratis, et ad littus vadunt, ignari quidem, qua tandem ad id vi impellantur, ſed tamen coacti. Paratas ibi ſcaphas vident, hominibus penitus vacuas, non ſuas, verum alias quasdam: quibus conſcenſis, apprehendunt remos, et naues ſentiunt tot vectoribus onuſtas, vt ad ſummam vsque tabulam et columbaria immerſae, ſupra aquam vix digito extent. Neminem ipſi conſpiciunt, neque hora plus remigando appellunt in Brittiam: quamuis, cum nauigiis vehuntur ſuis, nec velis vtuntur, ſed remis, vix eo traiiciant noctis

vnius

a. C. 551.

Imp. IVSTINIANO I.

vnius ac diei ſpatio. Delati in inſulam, ſimul factam exſcenſionem intelligunt, diſcedunt, exoneratis repente nauibus, itaque emerſis, vt in aquam non niſi carina tenus depreſſae ſint. Nullum hominem vident, nec nauigantem ſecum, nec naui egredientem: ſolum aſſerunt, audiri ſe inde vocem, quae vectorum ſingulorum nomina tradere excipientibus et dignitates priſtinas recenſere patrisque addito nomine ipſos compellare videatur. Si quae feminae vna transfretauerint, viros, quibuscum matrimonio iunctae vixerint, nominatim inclamant. Haec ibi indigenae fieri produnt.

§. 15.

a. C. 554.

MORTVO — paulo ante [quam Narſes, Romanorum bello Gothico dux, Rauenna Ariminum concederet, 'Vacaro, genere Burno q), viro inprimis graui et bellicoſo, ſtatim Theodiboldus r), eius filius, cum Burnis s) eum comitantibus ad Romanorum imperatorem acceſſerat, et Arimini erat, tanquam ibi Narſetem conuenturus, quo etiam ipſe ea de cauſa venerat, vt, omnibus liberaliter auro donatis, firmiſſimos belli ſocios haberet. 5

5. AGATHIAS p. 33. Cfr. Tom. I. Gothica p. 365.

q) Οὐακκαρος ὁ Οὐαρνος το γενος.

r) Θευδιβαλδος.

s) ἁμα τοις ἑπομενοις Οὐαρνοις.

CHA-

CHAMAVICA
EX
EVNAPIO, PETRO PATRICIO [ET OLYMPIODORO.]

§. 1. Chamaui a Iuliano victi, pacem rogant; hic obſides poſtulat.

§. 2. Iuliano regis Chamauorum filium obſidem poſcente, Chamau. rex, qui eum mortuum putabat, de calamitate ſua conqueritur.

§. 3. Iulianus ex inopinato filium regis produci, eumque cum patre colloqui iubet, incredibili Chamauorum gaudio.

§. 4. Imperator regis filium obſidem retinens, pacem cum Chamauis facit.

§. 1.

Imp. IVLIANO.

Imp. IVLIANO.

a. C. 361 - 363. a)

1 a) Cvm Iulianus in terram hoſtilem irrupiſſet, et Chamaui ſupplicarent, vt genti, tanquam quae ſua eſſet, parceret, aſſenſus eſt, et eorum regem ad ſe venire iuſſit. Vt venit, vt

a) PETRVS PATRICIVS: *Barbari ſub Iuliano Apoſtata pacem petierunt; ille vero profectus eſt, vt cum illis tranſigeret, et obſides ſibi dari petiit. Barbari reſponderunt, quamplurimos*

1. EVNAPIVS in Excerptis de Legatt. p. 15 - 17. Petrus Patricius in iisd. Excerpt. p. 28. quem, licet nomen taceat, de Chamauis loqui, patet.

a) Sunt anni imperii Iuliani.

vt eum ad ripam ſtantem vidit, de naui deſcendens (erat autem nauis telis inſtructa) *per interpretem* cum barbaris diſſeruit. Cum vero illi parati eſſent imperata facere, et videret, pacem peropportunam eſſe ſuis rationibus et neceſſariam (etenim, Chamauis inuitis, impoſſibile eſt, e Brittania inſula Romanis coloniis c) commeatus et cibaria immittere) vtilitate adductus, pacem indulſit, et fidei firmandae gratia obſides accipere petiit. Cum dicerent, idoneos eſſe, eos, qui in bello capti erant. Hos bellum, inquit, ſibi tradidiſſe, quapropter ex foedere minime ſumere; ſed eorum, qui tunc temporis apud ipſos eſſent, nobiliores poſtulare, niſi quid doli in pace conuenienda excogitarent et comminiſcerentur.

§. 2.

Cum vero ſupplices orarent, et eum obteſtarentur, vt pacem faceret, quos vellet accipere; iterum cum his ſermone congrediens, ipſorum regis filium petit, quem captiuum in ſua poteſtate habebat, fingens, tanquam non haberet. Ad quae barbarorum rex, et barbari, ad pedes iacentes, fletu largo et eiulatu vſi, precibus contenderunt, ne quid eis imperaret, quod praeſta-re

eſſe in bello captos neque a ſe tradi poſſe. At ille dixit, ſe quaerere pacis pignora; viderent, ſi qui eſſent apud ipſos huic rei apti et idonei. Cum nihil abnuerent, ſed daturos promitterent, quos elegiſſet, regis filium poſcit, quem vnum pro multis obſidem detineret. Sed barbari, ipſum periiſſe exiſtimantes, ad luctum et moerorem vna cum rege conuerſi, obteſtati ſunt Caeſarem, ne a ſe ea, quae praeſtare non poſſent, peteret; quod faciebat, cum eos, qui iam fato functi erant, ſibi dari poſtulabat (εἰδότα τὸ ἀδύνατα μὴ ζητεῖν, ἀπαιτοῦντος ... τεθνεῶτας ἡμῖν). *quod cum faceret, ſatis, ſe foedera facere nolle, indicabat.*

b) Χαμαβων. Cantoclarus in Notis p. 192. „Chamaui ſunt Tacito et Marcellino Germaniae populi: ſed aduerte, hic dici, impoſſibile fuiſſe Romanis in ſuas colonias, Chamauis inuitis, commeatus e Brittannia inuehere„.

c) ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ φρούρια.

Imp. IVLIANI

a. C. 361 - 363.

re nequirent. Neque enim ſe poſſe eos, qui periiſſent, in vitam reuocare et eos, qui mortui eſſent, obſides dare.

Silentio facto, barbarorum rex, voce quam maxima potuit, exclamauit: „Vtinam viueret filius meus, vt tibi traditus obſes, o Caeſar, feliciorem apud te ſeruitutem ſeruiret, quam ſi regno meo potiretur. Sed ſub te cecidit, quae calamitas illi forte contigit, propterea quod minime notus fuit. Belli enim periculis ſuum corpus iuuenis obiecit, quem idoneum pacis vadem cenſes, et tu nunc eum, o imperator, tanquam is reuera exſtet, expoſcis. Ego vero miſer nunc primum lamentari incipio, quandoquidem, qualem non habeo, nunc demum intelligo. Filium enim vnicum lugens, et pacem communem vna cum filio perdidi. Si meas miſerias tantas eſſe, quantae ſunt, credideris, conſolationem habebit dolor, quantam omnium hominum miſerrimus capere poteſt: ſin fidem abrogaris, et pater infelix et rex conſpiciar. Nec enim aliis mea mala tantam commiſerationem mouebunt, quanta omnibus debetur, in talibus doloribus conſtitutis: Demantur publicae calamitates, de aliis non conqueror, tametſi miſer et infelix ſim, ſed quod mihi neceſſitas imponitur, communicare meas miſerias cum multis, in hoc tantum regia poteſtate fruens, quod mihi ſoli non licet infelicem eſſe.„

§. 7.

Haec vbi imperator audiuit, apud animum ſuum ſummo moerore eſt affectus, et eorum, quae dicta erant, commiſeratione punctus, tenere illacrimauit d). Et quemadmodum in comoediis, quando circa finem inſtitutorum actuum res inuolutae et perplexae ad ambigua et explicatu difficilia vergunt, Deus, qui vocatur, tanquam e machina introductus, in medium trahitur, qui omnia componit, et triſtia laetis mutat: ita Iulianus, cum res

d) την ψυχην επαθε, και ευπαθως non απαθως; ſed ſi τοις λεγομενοις απαθως [ſ. ἀπαθῶς legas, verte; *animo condoluit, et his, quae dicta erant,* ευτοπαθως] εξεδακρυσε. Cantoclarus in Notis p. 192. „Legi *ſine ſenſu doloris illacrymauit*.„

res in magna varietate verſari viderentur inter fletus omnium, 'cum hi pacem peterent, ille non alia conditione daret, quam ſi obſidem traderent, quem ſe poſſe dare negabant; quippe quem ſe non habere dicebant e), in medium adoleſcentem adductum, omnium conſpectui atque oculis ſubiecit, regie apud ſe educatum.' Cumque eum diſſerere cum patre, quae volebat, iuſſiſſet, ad ea, quae deinceps agenda erant, aduertit.

Quae ſunt conſecuta, his conſentanea fuerunt. Non protulit ſol diem, qualis illa fuit, quam tunc videre et intueri his, qui aderant, licuit. Barbari enim a moerore et lamentis, ſtupore et admiratione correpti immobiles et fixi ſteterunt, tanquam Iulianus illis exhibuiſſet non adoleſcentem, ſed adoleſcentis ſpectrum et idolum.

§. 4.

At imperator, 'vbi quies et ſilentium a myſteriis fuit f), grauiter in medio loquens, „Hunc quidem, inquit, vt vos exiſtimatis, bellum g) perdiderat; ſed Deus fortaſſe et Romanorum benignitas reſtituit. Habebo ego ipſum obſidem, neque eum a vobis ex conuentione, ſed a bello ipſo, contentus viciſſe. et illum quidem ampliſſima quaeque non deficient, dum mea conſuetudine fruetur. Quod ſi conabimini a conuentionibus initis et foedere diſcedere, omnium iacturam facietis. Hoc dico, non quod ſaeuiam in obſidem, quem apud me habeo, non tanquam pignus pacis et foederis, ſed a vobis meae virtutis documentum et exemplar. Eſt enim impium et minime Deo gratum, eos, qui nihil commeruerunt, pro his, qui deliquerunt, morſu appetere et laniare, vt ferae beſtiae quicquid occurrit et obuium eſt, non eos, qui has perſequuntur. Sed primum quia a vobis initium iniuriae faciendae orietur, et ad manus venietis, qua re nulla

e) την μεν ἐιρηνην ἀιτȣντων, τον δε ἐπιζητȣμενον ὁμηρον ἀπαγορευοντων μη ἐχειν.

f) ἐπει ἡσυχια μυςηριων [illegible] ἐγενετο ςαθερωτερα.

g) ὑμετερος πολεμος.

h) ὁν ȣτε ἐνεχυρον παρ' ὑμων ἐιληφα της ἐιρηνης, ἀλλ' ἀνδρειας ἀποδειξιν καθ' ὑμων ἐχω.

Imp. IULIANO.

nulla eſt capitalior peſtis perniciesque hominibus, etiamſi videantur ad breue tempus, et quantum ad praeſens attinet, ad optata peruenire. Deinde quia vobis res eſt cum Romanis, et mecum, qui ſum eorum imperator, quem neque bellum gerentes, neque pacem facientes, vnquam ſuperabitis„.

Procubuerunt his dictis omnes, et poſt illos ſermones Deum aliquem eſſe exiſtimantes, illi fauſta feliciaque omnia ſunt precati. Pacem igitur fecit, et ſolam *Nebogaſti* matrem petiit, quam barbari, foedus approbantes, ſtatim dederunt. His confectis, autumno ad finem vergente, et hieme ineunte (iam enim frigebat) profectus eſt.

i) τὴν τοῦ Νεβισγάστου μητέρα. Olympiodorus in Eclogis Hiſtoric. de rebus Byzant. pag. 5. *Nouigaſtae* meminit, his verbis: *Ante Honorii conſulatum ſeptimum* [a. C. 407.] *in ſeditionem illic* [in Brittannia] *verſus exercitus, Marcum quemdam imperatorem crearat: quo ab ipſis ſublato, Gratianus ſuffectus eſt. Hic vbi menſes quatuor, illis iam faſtidio ductis, praefuiſſet, interficitur. Tum Conſtantinus Auguſti nomine ſalutatur. Is Iuſtinum, et Neouigaſtem* (Νεοβιγάστην) *militarium copiarum duces creans, relicta Brittannia cum ſuis traiecit.* —

VARAN-

VARANGICA
ET
NEMITZICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

SVMMARIVM DE VARANGIS.

Nomen, Genus et Patria Varangorum.

Externa quaedam et mercenaria militia, cui ob ſingularem atque incorruptam in principes fidem imperatores Conſtantinopolitani corporis ſui cuſtodiam per plura ſaecula crediderunt, a Conſtantini Porphyrogennetae, filii Leonis Philoſophi, temporibus inde peculiari Varangorum nomine a Scriptoribus Byzantinis paſſim memoratur.

Dictus quidem Conſtantinus eos *Farganos* (Φαργανους) vocat; a Cedreno vero, Joanne Scylitze, Zonara, Glyca, Cantacuzeno et Codino ſatis conſtanter, aliquoties etiam ab Anna Comnena et ſemel a Nicephoro Bryennio *Varangi* (Βαραγγοι) appellantur. Duo poſteriores et reliqui e Scriptoribus Byzantinis, qui eorum meminerunt, nunc ab armis, quae gerebant, nunc a gente, ad quam pertinere credebantur, ipſis nomina indiderunt. Hinc *ſecurigeri* et *ſecurigeri barbari* (πελεκυφοροι et πελεκυφοροι βαρβαροι) Nicephoro Bryennio, Annae Comnenae, Cinnamo, Nicetae Choniati et Nicephoro Gregorae; *barbari e Thule inſula* (βαρβαροι απο της Θȣλης νησȣ) Annae Comnenae, *ſecurigeri Britanni* (πελεκυφοροι Βρεταννοι) Cinnamo et Nicetae. Iidem etiam *Angli* (Ιγκληνοι) et *Germani*, *Celtae* denique *ſecurigeri* (πελεκυφοροι Κελτοι) et *Celtae* (Κελτοι) ſimpliciter eidem Nicetae et Pachymeri audiunt.

De

De genere Varangorum id quidem certo affirmari poſſe videtur, quosdam ſaltim eorum *Anglos*, e Britannia oriundos, fuiſſe, quamquam alios quoque huic militiae adſcriptos fuiſſe, Celtarum et Germanorum, quibus interdum inſigniuntur, nomina credibile faciunt.

Patria denique Varangorum nunc *regio barbara oceano vicina*, nunc *Thule inſula* vocatur.

Arma et Officia Varangorum.

ARMA, quae Varangi tractabant, fuere clipeus (ἀσπις) *ſecuris* (nunc *πελεκυς*, nunc *τζικεϱις*, nunc *ἑτεϱοκοπον* vel *ἑτεϱοςομον* vel *ἑτεϱοτηκτον ξιφος*, dicta), quam vel manibus praeferebant, vel in dextro humero reponebant, et *ſpatha* ſeu *clava* (*μαγλαβιον*), quam et ipſam dextra manu tenebant.

In bello, ad quod vel Auguſtum comitabantur, vel cum reliquo mittebantur exercitu, ſingularis eorum virtus, quia nullis, quamuis fortiſſimis, copiis cedebant, ſaepe claruit. Auguſtus cum in vrbe quadam commorabatur, portarum claues cuſtodiebant Varangi. Conſtantinopoli cuſtodia palatii ipſis credita fuit, et ad fores inprimis conclauis imperatorii et triclinii excubabant. Feſtis diebus imperatorem ſolemni pompa ad templum comitabantur, et in templo adeo ipſo ante oratorium Auguſti, ſecuribus in dextro humero repoſitis, ſtabant.

Imperatores eorum quoque vtebantur opera, cum criminis cuiusdam rei vel comprehendendi, vel cuſtodiendi, vel alio deducendi eſſent. Interdum etiam pars eorum cum praefecto ſuo, cui *acolutho* nomen fuit, in prouincias mittebantur, vt ibi in praeſidiis eſſent, et hoſtium incurſiones prohiberent.

Cum denique imperium mutandum eſſet, partibus, quibus Varangi fauebant, non parum ponderis accedebat. Vnde qui res nouas moliebantur, id maxime agebant, vt eorum ſibi ſtudia conciliarent.

Scriptores de Varangis.

DE Varangis, licet minus ſub peculiari hocce nomine omnes, memoriae prodiderunt Conſtantinus Porphyrogenneta, Cedrenus, Scylitzes, Zonaras, Nicephorus Bryennius, Anna Comnena, Cinnamus,

namus, Nicetas Choniates, Pachymeres, Nicephorus Gregoras, Cantacuzenus, Glycas et Codinus.

Non gentis Varangorum, ſed militiae Graecae, quae e gentibus, vt videtur pluribus, barbaris conſtabat, et communi Varangorum nomine vt plurimum inſigniebatur, e Scriptoribus Byzantinis hic dari hiſtoriam, me etiam non monente harum rerum periti intelligunt.

Primus huius militiae circa a. C. 935. mentionem facit Conſtantinus Porphyrogenneta, eosque Farganorum nomine inter alios milites mercenarios, v. c. Francos et Chazaros, recenſet. Sub imperiis Michaelis Paphlagonis, Conſtantini Monomachi et Michaelis Stratiotici eorum meminit Cedrenus et ſemel ſub Michaele Paphlagone Glycas. Sub Iſaacio Comneno de iis memoriae prodidit Scylitzes, qui cum Nicephoro Bryennio eorum ſub Romano Diogene mentionem facit. Bryennius de patria eorum, non ſatis diſtincte tamen, et armis loquitur. Res eorum Michaele Duca et Nicephoro Botaniate imperantibus geſtas Scylitzes, Zonaras et Bryennius attingunt. Sub Alexio I. Comneno frequentiſſima eorum occurrit apud Annam Comnenam, quae eos e Thule inſula profectos ſcribit, rarior apud Zonaram memoria. Ioannis et Emanuelis Comnenorum vitam enarrans Cinnamus plura de bipenniferis, quos Britannicam gentem vocat, habet. Sub Alexio II. et Andronico Comnenis, Iſaacio Angelo eiusque fratre Alexio, et filio Alexio, et Alexio Duca quaedam de militia iſta apud Nicetam Choniatem, qui eos nunc Celtas, nunc Britannos et Inclinos appellat, relata legimus. Eorum denique ſub Ioanne Laſcari, Michaele Palaeologo et Andronicis Pachymeres, qui Celtis eos annumerat, et ſub Andronicis Nicephorus Gregoras et Cantacuzenus meminerunt.

De officiis Varangorum commentatur Codinus, de acolutho, eorum praefecto, pauca delibat Conſtantinus.

INDEX
Capitum et Paragraphorum.

CAPVT I. *Varangorum, imperatoribus CPlitanis militantium, res domi militiaeque geſtae; ab a. C. 935-1341.*

§. 1. *In exercitu a Romano Lacap. in Longobardiam miſſo XLV. Varangi* [*Fargani*] *militant.*

§. 2. *Quantum ſoluat, qui in Varangorum* [*Fargan.*] *cohortem vult recipi.*

§. 3. *Varangi* [*Fargani*] *non tenentur adeſſe, cum iuuenis militia ſolemnia in armis exercitia facit.*

§. 4. *Varangi* [*Farg.*] *ad conuiuium ſolemne die Nat. Chriſti in aula CP. celebratum adhibiti.*

§. 5. *Varangi, vno e popularibus ob ſtuprum tentatum a muliere occiſo, factum probant.*

§. 6. *Conſtantinus Monom. Francos, Varangos et alios duce Bryennio aduerſus Patzinacas mittit.*

§. 7. *Varangi et Franci in Iberia et Chaldia in praeſidiis collocati contra Turcos educuntur.*

§. 8. *Theodoſii Praeſidis rebellionem Michael Stratiot. ope Varangorum comprimit.*

§. 9. *Varangi Iſaacii Comn. iuſſu patriarcham Michaelem Cerularium captum in Proconneſum inſulam abducendum curant.*

§. 10. *Varangi Romanum Diogenem inuitis Conſtantini Ducae filiis imperatorem declaratum arbitrati, tumultuantur; contrarium edocti quieſcunt.*

§. 11.

§. 11. *Romanus Diogenes aduerſus Turcos proficiſcens etiam Varangos et Francos adducit.*

§. 12. *Varangorum probata in imperatores fides, patria, arma; eorum ope Michael Ducas imperii potitur.*

§. 13. *Ioannes fratri Nicephoro Bryennio res nouas molienti cum Varangorum et Francorum manu auxilio venit.*

§. 14. *Nicephoro Botan. rebellante, Alexius Comn. ſecurigeros [Varangos] in eum immittendos cenſet.*

§. 15. *Varangus, Ioannem Niceph., Bryennii fratrem, e palatio egredientem, occidit, ei ob veterem iniuriam infenſus.*

§. 16. *Varangi in imperatorem Niceph. Botan. inſurgunt; pacantur.*

§. 17. *Baſilaces rebellionem faciens in exercitu ſuo etiam Varangos habet.*

§. 18. *Varangi, Alexio Comn. rebellante, cum aliis muros CP. tuentur, eorum patria, arma, fides erga imperatores incorrupta.*

§. 19. *Palaeologus ſe barbarorum e Thule [Varangorum] ope Comnenos ex vrbe eiecturum Nicephoro Bot. promittit.*

§. 20. *Borilus eos contra Comnenos educit, nihil tamen Nicephoro Bot. ſponte imperio cedente, mouent.*

§. 21. *Alexius Comn. cum imperium ſuſciperet, copiae auxiliares e paucis bipenniferis [Varangis] conſtabant.*

§. 22. *Nampites Varangorum dux proelium cum Roberto diſſuadet.*

§. 23. *Varangi Nampite duce Roberti copias adorti vincunt, per imprudentiam iuſto longius prouecti delentur fere omnes.*

§. 24. *Alexio cum Patzinacis proelio decertaturo adeſt etiam Nanpites, Varang. dux.*

§. 25. *Salomon, rebellionis Michaelis Anemae ſocius, aſpectu barbarorum bipenniferorum [Varangorum] territus, coniuratorum nomina edit.*

§. 26. Baimundus in Illyricum deſcendens in exercitu ſuo etiam barbaros e Thule inſula [Varangos] habet.

§. 27. Legati Sultani Saiſanis per bipenniferorum barbarorum ordines ad imperatorem deducuntur.

§. 28. Varangi Ioanni Comneno, patre Alexio animam agente, aditum in regiam negant, donec de obitu Alexii certiores fiunt.

§. 29. Bipenniferi Bretanni, plauſtris Patzinacarum diſſectis, Romanis in caſtra aditum patefaciunt.

§. 30. Axuchus (Varangis praefectus) ab Emanuele Comn. ad Conradum occident. imperatorem in Aſiam mittitur.

§. 31. Bipenniferorum praefectus oppugnationi Corcyrae intereſt.

§. 32. Bipenniferorum cohors imperatorem circumſtare ſolet.

§. 33. Alexius Protoſebaſtus a Germanis bipenniferis exitu e palatio prohibetur.

§. 34. Magni domeſtici Batatzae filii in Creta a Gallo ſecurigero cogniti comprehenduntur.

§. 35. Satellites ſecurigeri iuſſu Andronici Comn. in proceres quosdam ſecures vibrant.

§. 36. Iſaacius Ang. dum rebellionem facit, non ſecurigeri barbari, nec alius quiſquam id impedire conatur.

§. 37. Iſaacius Ang. Doſitheum patriarcham, a ſacerdotibus eiectum, per bipenniferos in templum deducendum curat.

§. 38. Bipenniferorum Brettanorum princeps Tyrum petit.

§. 39. Lago tempore Alexii Ang. rebellante, bipenniferi ad templum cuſtodiendum mittuntur.

§. 40. Miſſi ab Alexio Ang. cum bipenniferis ſatellitibus coniuncti Ioannem ſeditioſum comprehendunt.

§. 41. Bipenniferi barbari Latinos per murum perfractum in urbem CP. irrumpentes repellunt.

§. 42 Iſaacius Ang. bipenniferorum ope in imperium reſtituitur.

§. 43.

§. 43. *Alexio, Iſaacii filio, ad Canabi rebellionem comprimendam cum Latinis ſocietatem iniens bipenniferos a ſe abalienat.*

§. 44. *Alexius Ducas bipenniferos fruſtra ad fortiter contra Latinos pugnandum hortatur.*

§. 45. *Celtae ſecurigeri theſauro Magneſiae repoſito cuſtodes additi.*

§. 46. *Ioannes Laſcaris, Celtarum ſecurigerorum aſpectu territus, vt Michael Palſolus coronetur, conſentit.*

§. 47. *Veccus Chartophylax Celtis ſatellitibus cuſtodiendus traditur.*

§. 48. *Cotys monachus Celtis torquendus datur.*

§. 49. *Bipenniferi ſatellites Michaelem, Io. Sebaſtocratoris filium, ſecuribus ſuis concidunt.*

§. 50. *Veccus patriarchatu deiectus cum ſociis Celtarum cuſtodiae traditur.*

§. 51. *Bipenniferi et enſiferi ſatellites.*

§. 52. *Andronicum Iun. coronandum Varangi cum ſecuribus ad vtrumque latus comitantur.*

§. 53. *Bipenniferi imperatorum ſatellites, etiam a priuatis adhibentur.*

§. 54. *Bipenniferis Varangis claues vrbis praeſente imperatore cuſtodire ſolemne eſt.*

§. 55. *Io. Cantacuzenus Ioannem Pal. poſt patris obitum in palatium ducit, Varangis cuſtodibus additis.*

CAPVT II. *Officia Varangorum in Aula Byzantina.*

§. 56. *Varangi, miniſtri ad fores conclauis imperatoris et triclinii.*

§. 57. *Acoluthus, Varangorum praefectus, vnde dictus.*

§. 58. *Varangi ad vexillum imperatoris defendendum deſtinati.*

§. 59. *Statio Varangorum prope columnas oratorii; imperatore apparente ſecures in humeros transferunt.*

§. 60. *Varangi imperatori prandenti fauſta apprecantur, ſermone patrio, Anglicano.*

§. 61. *Varangi cum duce ſuo e menſa imperatoris fercula accipiunt.*

§. 62. *Feſto palmarum ambulacrum cum aliis militibus praetorianis diripiunt Varangi.*

§. 63. *Die purificationi Deiparae ſacro Varangi imperatorem ad templum Blachernarum comitantur.*

§. 64. *Feſtis natiuitatis et decollationis Ioannis Praecurſoris Varangi imperatorem ad monaſterium Petrae comitantur.*

§. 65. *Die depoſitae veſti Deiparae ſacro imperatorem ad Blachern. templum comitantur Varangi.*

VARAN-

VARANGICORVM

CAPVT I.

Varangorum, imperatoribus Conſtantinopolitanis militantium, res domi militiaeque geſtae; ab a. C. 935 - 1341.

§ 1.

Impp. CONSTANTINO *Porphyrogenneta et* ROMANO *Lacapeno.*

a. C. 935.

Impp. CONSTANTINO *Porphyr.* et ROMANO *Lac.* Indict. 8.

De expeditis in Longobardiam tempore Domini Romani [Lacapeni] imperatoris, indictione octaua [a. C. 935.] a) — Milites erant peregrini, — de magna hetaeria triginta et vnus,

1. CONSTANTINVS de Cerimon: Aulae Byz. T. II. p. 381.

a) Eſt inſcriptio capitis. [] incluſa addit interpres.

a. C. 935.

-vnus, de media hetaeria quadraginta et ſex, de Farganis b) quadraginta et quinque. —

§. 2.

Imp. CONSTANTINO *Porphyr.*

Imp. CONSTANTINO *Porph.*

a. C. 949. c)

2 QVI cupit in Farganos, aut Chazaros, recipi, ſoluit litras ſeptem, ſi nempe rogam duodecim numiſmatum habeat.

§. 3.

3 QVI ad Farganos pertinent, [non tenentur in expeditionem et caſtra ire, quando tironatus fit d), ſeu iuuenis militia in vnum coacta locum ſolemnia in armis exercitia facit e).]

§. 4.

4 QVOD ſi — in quartam aut quintam ſeptimanae feriam incidat feſtum natiuitatis Chriſti, et ex ea incipiat conuiuium, accubituum dictum celebrari, — ad reliquos — accubitus f) euocare et ſternere oportet homines imperiales tantum peregrinos g) et

b) Φαργανοι. Hic et reliquis Conſtantini locis, quae §. 2. 4. adfero, Varangos intelligi, e magna nominum Φαργανοι et Βαραγγοι ſimilitudine, et ex eo inprimis conſicio, quod partim Varangi tunc Byzantinis, vel ob arctiorem cum Ruſſis ſocietatem, ignoti eſſe non poterant, partim, Conſtantinum, qui gentes, e quibus Romana tunc conſtabat militia, diligentiſſime recenſet, Varangorum non meminiſſe, parum credibile eſt, partim denique nulla gens alia occurrit, quae hoc nomine intelligi poſſit. *Franci* (Φραγγοι) enim, quorum nomen cum hoc noſtro proxime conuenit, loco §. 4. allato, diſerte a *Phargamis* diſtinguuntur.

2. Id. ibid. p. 400.

c) Hoc circiter anno ſcripſit Conſtantinus Porph.

3. Id. ibid. p. 403.

d) *Index eorum qui non ten.* cet. eſt inſcriptio capitis.

e) His verbis vocem τιρωνατος Interpres explicat.

4. Id. ibid. p. 434.

f) Reſpiciunt ad ea, quae de iis, qui ad ſacram menſam (βασιλικην τραπεζαν) accumbebant, dixerat. Vid. *Tom. II. Bulgarica* §. 123.

g) Βασιλικους ανθρωπους εθνικους παντας.

a. C. 949.

[et comam alentes [b])], vt Farganos, Chazaros, Agarenos et Francos, ‘quotquot eorum eximiam regiam prouidentiam et pietatem rogarum perceptione experiuntur [i]). Horum omnium vnamquamque gentem introducere oportet et rurſus educere, in ſuo quamque gentili habitu, ‘vt e. c. in ſic dicto *cabadio* [k]) [Farganos et Agarenos [l])]. *Imp.* CONSTANTINO *Porphyr.*

Sub

Romano, Conſtantini Porph. filio, et reliquis imperatoribus vsque ad Romanum Argyr. nulla ſit Varangorum mentio.

§. 5.

Imp. MICHAELE *Paphlagone.*

Imp. MICHAELE *Paphl.*

a. C. 1034. [m])

[CIRCA initium imperii Michaelis] accidit ‘— quippiam memoratu dignum. Barangorum [n]), per prouinciam Thracenſium [o]) 5
in hiberna diſperſorum, quidam mulierem indigenam ſolam nactus de ſtupro appellauit, ac recuſanti vim inferre aggreſſus eſt. ea barbarum, correpto viri acinace, in cor ferit, ac ſtatim necat. Quod factum cum per viciniam innotuiſſet, coiuere caeteri Barangi, et mulierem coronauere, omnibus etiam bonis eius, qui ipſam

h) Addit haec interpres.

i) και· ὁσοι της βασιλικης ἐξαυτης ἀπολαυουσι των ἐργων προμηθειας.

k) ὁιονει το παρ᾽ αὐτων λεγομενον καβαδιν.

l) Addit h. interpres.

5. CEDRENVS T. II. pag. 735. Glycas p. 315.

m) Hoc anno imperium ſuſcepit Michael Paphl.

n) Βαραγγων. Cfr. quae de Varagis erudite commentantur b. Theoph. Sigfr. Bayer in Comment. Acad. Scient. Petropolit. T. IV. et in Opuſculis eius a Klotzio editis p. 339 ſeqq. et Cel. Reiſkius in Comment. ad Conſtant. Porph. Cerem. Aul. Byz. p. 149, 150.

o) Quae olim *Aſia minor*, Conſtantini Porph. aetate Θεμα των Θρακησιων vocabatur. vid. eius libr. de Themat. p. 7, 8.

p) τον βαρβαρον. Glycas, τον Βαραγγον.

Imp. MICHAELE *Paphl.*

a. C. 1034.

ipſam voluerat violare, donatam: ipſum autem inſepultum abiecerunt, 'vt lex iubet eos, qui ſibi mortem conſciuerunt q).

Sub

Michaele Calaph. nulla ſit Varangorum mentio.

§. 6.

Imp. CONSTANTINO *Mon.* Indict. 3. a. M. 6558.

Imp. CONSTANTINO *Monomacho.*

a. C. 1050.

[PATZINACAE cum indictione tertia anni ab O.C.VI.MDLVIII.
6 iterum in Thraciam irruptionem feciſſent,] imperator — id vnum ſtudens, vt res Romanorum ſuperiores eſſent, Kegenem [vnum e ducibus illius gentis], e carcere eductum, ad Patzinacas mittit, pollicitum, eos ad imperatoris beneuolentiam ſe traducturum, coactisque in vnum ſociis omnibus, Francis, inquam, et Barangis, 'et aliis, eos, Nicephoro Bryennio duce', ad prohibendas et comprimendas excurſiones Patzinacarum mittit. —

§. 7.

a. C. 1052.

7 [SVB idem fere tempus cum Sultanus Turcorum Tangrolipix, Cutlumuſum, conſobrinum ſuum, perſequens, in Iberiam irrupiſſet, et obuia quaeque vaſtaret,] celeriter imperator Michaelem acoluthum r), ex occidente reuocatum, in Iberiam mittit. Qui cum eo veniſſet, collectis per Chaldiam ac Iberiam diſperſis Francis ac Barangis, compeſcere quocunque modo graſſationes Sultani conatur. Sultanus, celeri huius aduentu cognito, — caſtris motis, omni cum exercitu ſuo ad Tabrezium abit.

§. 8.

q) κατα τον των βιοθανατων νομον. omittit haec Glycas.

6. CEDRENVS T. II. pag. 787. Locum integrum vide *Tom. III.* in *Patzinacicis* §. 50.

7. Id. ibid. p. 789. Cfr. *T. III. Turcica* §. 65, 66.

r) Hoc nomine inſigniebatur *praefectus Varangorum*, rationem denominationis vide apud Codinum loco §. 57. allato. Michaelis acoluthi Cedrenus pag. 787. meminit, vide *Patzinacica* l. c. Quae Conſtantinus de acolutho habet, vide infra §. 57. not. b.

Imp. MICHAELE Strat.
Indict. 9.
8

§. 8.
Imp. MICHAELE *Stratiotico.*
a. C. 1056.

[MICHAELE vltima Auguſti die, indictione nona rerum Conſtantinopoli potito, Theodoſius praeſes, patruo Monomachi natus, imperium ad ſe pertinere dicens, ſeditionem facit. Qua annunciata, eunuchi in palatio] celeriter palatii cuſtodes, milites cum Romanos, tum Barangos mercenarios s) armant. [Theodoſius ab omnibus deſertus, captus et Pergamum in exſilium ire coactus eſt].

Imp.
ISAACIO
Comn.
9

§. 9.
Imp. ISAACIO *Comneno.*
a. C. 1057. t)

[PATRIARCHA Michael Cerularius inexplebili fretus beneuolentia imperatoris, mire contra eum elatus eſt, et ſi forte in re quadam voti compos non fieret, minas et abſurdas increpationes adhibebat. Imperator itaque, cum Patriarcha ad ſuburbana loca egreſſus omnia ad diem feſtum Archangelorum appararet,] occaſione arrepta, veritus, ne quis tumultus aut perturbatio fieret, turmam militum miſit, 'qui communi lingua appellantur Barangi v); qui ipſum non ſine ignominia e throno corre-

r. 8. Id. ibid. p. 792.

s) καὶ Βαϱαγγοι μισθοφοϱȣντες Ρωμαιοις. in marg. γενος δε Κελτικὸν ὁι Βαϱαγγοι. Scyl.

9. IOANNES SCYLITZES (Cedr. T. II.) p. 808, 809.

t) Hoc anno Cal. Septembr. a. M. 6566. Iſaacius Comn. rerum potitus eſt. Cedren. T. II. p. 805.

u). Βαϱαγγȣς αὐτȣς ἡ κοινη ὀνομαζει διαλεκτος. in Notis ad h. l. p. 58. „Βαϱαγγοι, quaſi Graecas Φϱαγγοι, ſcribit Gretſerus in Codinum. At quaſi diuinat Gretſerus, qui Anglos, Graecorum auxiliarios, et imperatoris ſatellitium vel virtute promeritos, vel ad illud miſſa legatione aduocatos Βαϱαγγȣς quaſi Φϱαγγȣς vocatos cenſet. Annon occidentalis quilibet, Gallus, Italus, Germanus, Graecis Φϱαγγος? cur Βαϱαγγος Anglus quaſi Φϱαγγος? ex Matthaei Paris Anglorum Hiſtorici Lexico edoceo. *Baranagium*, ait, ſiue *Barnagium*, quod et *Baronagium* procerum regni ſenatus eſt et coetus, vulgo *Parlamentum*, a cuius nobilitate ſtipendiarii Graeco-

Imp. ISAACIO Comn.

a. C. 1057.

ptum ac mulo impoſitum vsque ad littus, quod eſt in Blachernis, depellentes deduxerunt, et ipſum et patrueles eius, atque inde lembo impoſitum ad Proconneſum, vt exſularet, perducendum curant.

Sub Conſtantino Duca nulla fit Varangorum mentio.

§. 10.

Imp. ROMANO Diog. Indict. 6. a. M. 6576.

Imp. ROMANO *Diogene.*

a. C. 1068.

10 ADDVCITVR Diogenes noctu in regiam armatus, et cum Auguſta [Eudocia] coniungitur, ſtatimque imperator declaratur Ianuarii menſis prima die, indictione ſexta, anno 6576. clam omnibus Auguſtae filiis, ac repente a Barangis exoritur multa perturbatio, quod non ſuſtinerent id vulgari praeter omnium ſententiam. Verum cum Michael, ipſius Auguſtae filius, cum fratribus aduenisſet, de ſua ſententia id factum eſſe dixerunt, ac ſubito conuerſi, magno et elato clamore ipſi quoque eum imperatorem declararunt.

§. 11.

11 IMPERATOR [breui poſt ſuſceptum imperium, Turcorum graſſationes vt reprimeret] adducens exercitum, — ex Macedonibus, et Bulgaris, et Cappadocibus, et Vzis, et aliis, vt fors tulerat, nationibus, inſuperque e Francis et Barangis, ‘conflatum, iter in orientem arripuit’.

§. 12.

rum Angli, vanam titulorum libidinem Graecanico more ſectati, nomen ſibi Βαραγγων in curia CP. finxerunt, et adaptarunt. Barangos porro fuiſſe Anglos non diſſimulat Codinus, qui etiam eos Ιγγλινιςι locutos inducit [vide infra §. 60.]„ Veriora de Etymologia vocis vide apud Bayerum l. c.

10. Id. ibid. p. 822.

11. Id. ibid. p. 823. Cfr. Tom. III. Turcica §. 76.

§. 12.

a. C. 1071.

CAESAR x) [Ioannes Ducas, Michaelis Ducae, qui poſt Romanum Diogenem imperauit, patruus] — veritus, ne, Diogene y) reſumente imperium, tum ſuorum, tum fratris filiorum ſtatus periclitaretur, ' cuſtodes aulae regiae more iam inolito adhiberi ſolitos, fidei olim erga imperatores probatae milites, ſibi adiungit z). ' *Eſt hoc genus e barbara longe inſula profectum, oceano vicina. Clipeus illis ſolemne geſtamen, cum ſecuri de humeris pendente* a). Horum agmen totum bifariam partitus, alios quidem iuſſit filiis ſuis ' obſequi, quoque ducerent ire b), ac, quae iuberent, facere, alios ipſe ſibi ducendos ſumſit, quo expedire iudicaret ad cogitatam vim. Et Andronicus quidem Conſtantinusque, ſic filii Caeſaris ambo vocabantur) circumdatum imperatorem choro velut quodam feſtine prouehunt in ſuperiorem palatii partem, ibique praeeuntibus acclamationi filiis Caeſaris, Michael imperator ſalutatur. Qui vero cum ipſo erant Caeſare, pulſantes ſcuta magno motu vocemque barbaricam cum flictu romphaearum aliorumque armorum, inuicem de induſtria colliſorum terrifice miſcentes, ad Auguſtae tabernaculum ſe conferunt. Illa tumultu ſtrepituque audito incredibiliter conſternata eſt, nec teneri potuit, quin, tegmine capitis detracto, in obſcurum gurguſtium ſpeluncae non abſimile ſeſe trepide abderet, vbi delitеſcenti milites, obſidentes aditum loci, vlulatu incondito tantum terroris incuſſere, parum vt a morte ex metu nimio abfutura videretur, niſi Caeſar ingreſſus magnam ei formidinis partem demeret: qui ei auctor fuit, exeundi palatio, ne quid acerbum indignumue a militibus eius cuſtodibus pateretur.

12. NICEPHORVS BRYENNIVS pag. 32.

x) Supplet hanc vocem interpres, in Graec. lacuna eſt.

y) Qui tunc a Sultano dimiſſus in ſolum Romanum redierat. Vide *Turcica* §. 100.

z) τȣς περι την αὐλην φυλακας εὐθυς οἰκειȣται.

a) τȣτο δε το γενος ὡρμητο ἐκ της βαρβαρȣ χωρας [interpres h. l. perperam *inſula*] της πλησιον ὠκεανȣ. πιστον δε βασιλευσι Ρωμαιων ἀρχηθεν. ἀσπιδιφορον ξυμπαν, και πελεκυν τινα ἐπι ὠμων φερον.

b) Gr. vna voce: ἕπεσθαι.

Imp. MICHAELE *Parap.*

§. 13.

Imp. MICHAELE *Parapinacio.*

a. C. 1078.

13 NICEPHORVS Bryennius praeſes, adminiſtrans Dyrrhachii ducatum, ipſo abdicatus, ſibi imperatoris nomen vindicauit, et militibus, qui ibi erant, miniſtris atque adiutoribus vſus, inde egreditur, et ad Adrianopolin feſtinabat, nam germanus eius frater inſtructas quasdam occidentis copias ad ſperatas inſidias cum Barangorum et Francorum haud mediocri multitudine, adduxit, vt cum fratre conſpirarent. —

§. 14.

14 [NICEPHORI Botaniatae rebellione in vrbe ipſa iam erumpente, Alexius Comnenus conſilium rogatus, dixit,] oportere — ſecurigeros cuſtodes principum ſtatim in eos [rebelles] immittere ſub aliquo duce forti. Haec audiens imperator, improbauit.

Imp. NICEPHORO *Botan.*

§. 15.

Imp. NICEPHORO *Botaniate.*

a. C. 1078-1081.

15 a) [NICEPHORO Botaniate in thronum euecto, et Bryennio oculis priuato,] occiditur etiam frater ipſius [Nicephori Bryen-

a) NICEPH. BRYENNIVS: *Ioannes Bryennius* [coniuratione facta] *domum abit, Baſilaces vero Byzantii ſubſtitit. Non multo poſt quidam e barbaris ſecurigeris, quibus palatii imperialis credita cuſtodia eſt in Odryzos venit — nunc Adrianopolis dicitur. Hic cum diuertiſſet in ſtabulum publicum,* (ἐν τινι πανδοχειῳ), *et multo mero ſe ingurgitaſſet, quae acceperat arcana, palam aperuit: mitti ſe proclamans a Logotheta, vt dolo circumuentum occideret Bryennium. Ea cum indicata Bryennio eſſent, barbarus ſtatim comprehenditur, et tormentis admotis volens nolensque cogitur fateri, rem ita habere. Ioannes Bryennius iuſſit huic naſum amputari, ſtatimque ad fratrem dat litteras, quibus eum ad rebellionem hortabatur,*

13. SCYLITZES (Cedren. T. II.) p. 852.

14. NICEPH. BRYENNIVS p. 82.

c) τȣς πελεκυφορους — βασιλεως φυλακας.

15. SCYLITZES (Cedr. T. II.) p. 864. Niceph. Bryen. p. 71.

a. C. 1078-1081.

Bryennii Ioannes] in Byzantio a Barangis. Nam cum Bryennius defeciſſet, et cum eo Barangi, qui extra erant, conſpiraſſent; Barangi in palatio delectum vnum ex ſuis ad ſuos gentiles mittunt, petentes, vt, relicto perduelli, ad imperatorem accederent. Sed cognitus et detentus grauiterque examinatus, omnia, quae ſibi indicata fuerant, aperuit. Cui Ioannes ob hoc offenſus nares amputat. Quare haud aequo animo contumeliam hanc ferens barbarus, Ioannem e palatio exeuntem occidit, gentili gladio ipſum percutiens. Imp. NICEPHORO Botan.

§. 16.

β) In imperatorem quoque Barangi inſurrexerunt, eumque occidere ſtudebant. Verum cum ſe illis oppoſuiſſent imperatoris milites, ad preces conuerſi, placato imperatore veniam conſecuti ſunt. 16

§. 17.

BASILACES — Illyrici exercitu ſibi adiuncto, copiisque omnibus, quae in Bulgaria fuerant, in partes tractis, et praeterea Barangos ſecum ducens, 'quos diximus d) ab imperatore Michaele ipſi, Dyrrachium eius iuſſu eunti, attributos, formidoloſe potens imminebat imperio, occupata metropoli Theſſaliae, quam Theſſalonicam vocant. 17

§. 18.

a. C. 1081.

[IOANNES Ducas Caeſar cum Alexio Comneno, rebellione facta, muros Conſtantinopolis circumiens interrogabat,] quinam eſſent, 18

β) ZONARAS: *Varangi imperatorem per ſeditionem interficere conati, ab alia Romana manu oppreſſi conuerſique ad preces, veniam impetrarunt.*

16. SCYLITZES l. c. Zonaras T. II. p. 292.

17. NICEPH. BRYENN. p. 97.

d) Addit haec interpres, neque me in ſuperioribus de his aliquid legere memini.

18. ANNA COMNENA. p. 62.

e) Hoc anno Alexius Comnenus rerum potitus eſt.

Imp. NICEPHORO *Botan.*

a. C. 1081.

eſſent, qui quibusque turribus inſiſterent. Vt autem cognouit nonnulla quidem propugnacula iis, qui dicuntur immortales, credita (eſt ea maxime peculiaris militia Romani exercitus); alia obtineri ‘a Barangis, e Thule profectis *f*) (‘barbari ſunt armati ſecuribus *g*)); alibi praeſidere Nemitzos *h*), gentem et ipſam barba-

f) τȣς ἐκ της Θȣλης Βαραγγȣς. Carolus Du Freſne in Notis ad h. l. p. 256. „Barangos, qui Malaterrae *Varangi*, *Guaranos* appellaſſe videtur Leo Oſtienſis Lib. 2. Chron. Caſſin. cap. 58. Anna et caeteri fere ex Byzantinis ſcriptores, Anglos origine fuiſſe, opinantur. — [Cinnam. p. 4. Pachymeres T. II. p. 46, 47. vide *Tom. II. Bulgarica §. 203.* Bryennius p. 32, 33. Codin. de Offic. Aul. CPl. p. 90.]. Verum reliquias fuiſſe Danorum, qui ab Anglia exacti et Conſtantinopolin profecti operam ſuam imperatoribus locarunt, ex Orderico Vitali ſatis ſuperque ad Villharduinum demonſtraſſe arbitror. qui quod origine Dani Angliam incoluiſſent, promiſcue *Angli* et *Dani*, eidem Villharduino coniunctim *Anglois* et *Danois*. Nam Anglos, quos Wilh. Malmeſburienſis lib. 2. de Geſt. Angl. cap. 13. appellat, Danos vocat Saxo Grammaticus. Prior, de Alexio imper. verba faciens, *Multa noxia in peregrinos ſacri itineris machinatus, Anglorum tamen fidem ſuſpiciens, praecipuis familiaritatibus ſuis eos applicabat, amorem eorum filio tranſcribens.* Alter lib. 12. Hiſtor. Danicae de eodem Alexio, qui Erici, regis Daniae, per vrbem Conſtantinopolitanam tranſitum ſuſpectum habuerat, dum ille Hieroſolymam tenderet, A. MXCVIII. *Ad haec Danos ſumma a ſe familiaritate cultos eadem ſuſpicionis occaſione notabat, perinde ac maiorem patrii regis* [Erici], *quam ſtipendiorum ſuorum reſpectum acturos. Inter caeteros enim, qui Conſtantinopolitanae vrbis ſtipendia merentur, Danicae vocis homines primum militiae gradum obtinent, eorumque cuſtodia rex ſalutem ſuam vallare conſueuit.* Quae quidem non minimum praeterea firmant, quae Anna de Varingorum erga Auguſtos Byzantinos fidei integritate commemorat. *Dani* etiam dicuntur Alberto Aquenſi lib. 4. cap. 40.„

g) τȣτȣς δη λεγω τȣς πελεκυφορȣς βαρβαρȣς, et paulo inferius ἐπι των ὠμων τα ξιφη κραδαινοντες vocantur. Du Freſne ad h. l. p. 257, 258. „Secures inter arma bellica, quorum in proeliis vſus fuit, reponunt Tactici omnes. Harum aliae ancipites habebant altera ex parte aciem, velut ſpathae, aut enſis, ex altera, velut haſtae, cuſpidem. Leo in Tact. cap. 5. §. 3. ἑτερα τζικȣρια ἀμφιϛομα, ἐφ᾽ ἑνος μερȣς οἱονει σπαθων, ἐπι δε ἑτερον ἱων ξιφος κονταριȣ. cap. 6. §. 11. τζικȣριον διϛομον, το ἐν ϛομα ταξιν σπαθιȣ ἐπιμηκες, και το

a. C. 1081. *Imp.* NICEPHORO *Botan.*

barbaram, ſed olim ſubactam a Romanis, et ſocia cum ipſis arma ferre aſſuefactam: Alexio ſuaſit, ne Barangos neue immortales

ἕτερον ταξιν ξιφȣς κονταριȣ, μακρον και ὀξυ. Eadem habet § 25. et Conſtant. in Tact. p. 10. Alterum ſecuris genus deſcribitur a Leone cap. 6. §. 25. τζικȣρια ἕτερα, ἐχοντα το μεν ϛομα κοπτον, το δε ἑτερον ϛρογγυλον. Eiusmodi ſecurim ἡμιπελεκκαν vocabant Graeci, το ἡμισυ τȣ πελεκεως, το ἐκ τȣ ἑνος μονον μερȣς ἐχον ἀκμην, ὁ και δεξτραλιων καλȣσι, vt eſt apud veterem Homeri interpretem. Qua quidem *Dextralis* voce hac notione vtitur Victor Vticenſis lib. I. de Perſecut. Vandal. *certatim ictibus Dextralium aditum reſecabant.* De tertia denique ſecurium ſpecie haec ibidem ſubdit Leo: ἑτερα τζικȣρια διϛομα, ταξιν πελεκεων. Prima ex his a noſtris *biſacuta* vulgo dicitur, quod eſſet ἀμφιϛομος, ſeu διϛομος, i. e. ex vtraque parte haberet aciem. Ῥομφαιαν διϛομον in Apoc. cap. I. *gladium bis acutum* vertit D. Hieronymus Epiſt. I. Wilh. Brito lib. 2. Philipp.

— *Nunc claua caput, nunc vero bipennis*
Excerebrat, ſed nec biſacuta, ſudque, vel haſta,
Otia vel gladius ducit.

Eodem libro,

— *Aſcia dum dextris, biſacuta ſecuris, et enſis*
Fulminat.

— At ſecures Danicae, cuiusmodi affinguntur Varangis, ἑτεροϛομοι fuerunt, h. e. vna tantum parte acie inſtructae, vt illae, quae apud Leonem dicuntur habuiſſe ϛομα, alterum κοπτον, alterum ϛρογγυλον. Deferebant vero Dani ſecures ſuas in humero ſiniſtro, vt auctor eſt Wilh. Malmeſbur. lib. 2. de Geſt. Angl. c. 12. *Securim Danicam in humero ſiniſtro, haſtile ferreum dextra manu geſtantes*, et Rogerus Houeden p. 439. *Danicam ſecurim auro argentoque redimitam in ſiniſtro humero pendentem.* His quemadmodum in proeliis vterentur, indicat Silueſter Giraldus in Topogr. Hibern. part. 3. cap. 10. *Securibus quoque amplis fabrili diligentia optime chalybatis, quas a Norwagienſibus et Oſtmannis ſunt mutuati* (vtuntur Hiberni) *vna tantum manu et non ambabus in ſecuri percutiunt, pollice deſuper manubrium in longum extenſo, ictumque regente, a quo non galea caput, in collum erecta, nec reliquum corpus ferrea loricae tricatura tuetur. A Danis igitur eiusmodi ſecures accepere Angli, Scoti et Hiberni: vnde et Anglicas* vocat idem Malmeſburienſis lib. 3. p. 98. *Scoticas* Thomas Walſingh. p. 105.

b) τȣς Νεμιτζȣς, de quibus vide *Nemitzica.*

Imp. NICEPHO-RO *Botan.*

a. C. 1081.

les aggrederetur. 'Hos indidem oriundos pro patria periclitari doctos a puero, sacramento inſuper et ſingulari fiducia atque affectu imperatori obſtrictos i), mortem millies oppetituros potius, quam ad aliquid in eum moliendum inducerentur. Illos bipenniferos, qui ferrum ex humero ſuſpenderent, patrii moris tenaciſſimos homines, famam inuiolatae in Auguſtos fidei, ad quorum ideo tutelam corporum adhibentur, quaſi tranſmiſſam a patribus pretioſiſſimam hereditatem conſtantiſſime tueri ſolitos et paratos, ne primam quidem proditionis mentionem aequis admiſſuros auribus In Nemitzis vnam reſtare ſpem. eorum ſi animos idoneis promiſſis experiretur, non longe fortaſſe aberraturum a ſcopo. 'id quod euentus confirmauit'.

§. 19.

19 Indict. 4. a. M. 6589. [ALEXIANIS iam vrbem ingreſſis] Nicephorus Palaeologus venit in regiam: vnde ſparſos temere per vrbem et praedae ſtudio palantes Alexianos animaduertens, recte, vt tunc erant, deleri facile poſſe, exiſtimans, a Botaniate petebat, daret ſibi 'oriundos ex Thule inſula barbaros k), cum iis ſe Comnenos eiecturum ciuitate, promittens. Verum Botaniates [id fieri noluit, abhorrere ſe a ciuili ſanguine praetexens].

§. 20.

20 BORILVS, [a Slauis genus ducens l), et intimae Auguſti familiaritati admotus,] comperto Comnenianorum in vrbem ingreſſu, animaduerſaque ſecuritate ipſorum, — neceſſarios omnes atque amicos circum ſe ſuos coëgerat: adiunctisque illis, quos diximus, 'qui ſecures ex humeris pro enſibus geſtant m), inſuper et

i) οἱ μεν γαρ αὐτοχθονες ὀντες τῳ βασιλει πολλην την εις αὐτον ἐξ ἀναγκης εὐνοιαν. ic. ANNA COMN. p. 66.

k) τȣς ἀπο της Θȣλης νησȣ βαρβαρȣς.

20. Ead. p. 67, 68.

l) Cfr. *Tom. II. Slauica* §. 142, 143.

m) τȣς ἐπι των ὠμων τα ξιφη κραδαινοντας ἁπαντας.

a. C. 1081.

et iis, qui a Chomate appellationem obtinent n), omnes perpetua ſerie pulchroque ordine diſpoſuit a Conſtantini foro vsque ad Milium o) et ſupra. Et illi quidem inſtructi clipeis firmo animo locum tuebantur, ad pugnam parati. [Verum Coſmas patriarcha Botaniatae, vt ſponte imperio cederet, auctor fuit]. *Imp.* NICEPHORO *Botan.*

§. 21.

Imp. ALEXIO I. *Comneno.*

Imp. ALEXIO I. *Comn.*

21 [ALEXIVS quo tempore imperium ſuſcepit], aegre inprimis eum habebat miſer ac deploratus ſtatus Romanae militiae, ad trecenta demum capita Chomatenorum militum redactae —. Auxiliares vero copiae ex paucis omnino conſtabant ‘barbaris eius generis, quod ancipites vtrinque ac manubriatos inſtar ſecurium gladios dextro humero geſtare ſuſpenſos ſolet p).

§. 22.

[ALEXIO Comneno menſe Auguſto indictione quarta q) contra Robertum, Northmannorum ducem, profecto Georgius Palaeologus, Dyrrhachio euocatus, cui praeerat, proelium diſſuadet, crebris potius velitationibus laceſſendum et commeatu intercludendum hoſtem eſſe cenſens. in qua ſententia praeter alios etiam fuit] *Nampites*, Barangorum ductor. 22

n) *ὁποσοι ἐκ τȣ χωματος ὠρμηντο.* Du Freſne in Notis in Alexiadem p. 273, 274. inter alia plura „Neque alia, inquit, fuit *Choma*, quam illa Aſiae pars, quam Lyciam nuncuparunt veteres, Pamphyliae et Tauro proxima, in qua oppidum Choma ſtatuitur a Ptolemaeo —„.

o) Forum, in quo fuit *Miliaris columna* in quinta vrbis regione. Plura vide apud Du Freſne ad h. l.

21. Ead. p. 91.

p) *ξενικων τινων ἐυαριθμητων βαρβαρων των ἐπι τȣ δεξιȣ ἐιωθοτων κραδαινειν ὠμȣ το ξιφος.*

22. Ead. p. 112.

q) Anna p. 108.

r) *ὁ των Βαραγγων ἡγεμων Ναμπιτης.*

Imp. ALEXIO I. Comn.

a. C. 1081.

§. 23.

23. [DIE decimo octauo Octobris, indictione quinta Alexius ad Dyrrhachium, quod Robertus oppugnabat,] diuiſis, quas ſecum retinuerat, copiis (nam barbaros [Turcos s)], qui ad circumueniendum Robertum inuadendaque a tergo eius castra ire coeperant, reuocandos non putauit) 'eos tantum, qui ancipites in humeris gladios geſtant t), deſtinatos licet et ipſos circuitioni caſtrorum hoſtilium, retinuit; mutatoque imperio praecepit omnes omiſſis equis cum duce ipſorum Nampite ante vniuerſam aciem modico interuallo directos in ſeriem procedere. 'Sunt hi omnes clipeis muniti v). Reliquum exercitum in phalangas diſtribuit. — Occultauerat vero tam intra intimum phalangis ſuae, quam in medio agmine, barbarorum illorum, quos diximus iuſſos equis deſcendere in hoſtem iuiſſe pedites, certos manipulos ſatis numeroſos iaculatorum optimorum, quos repente in Robertum immittere cogitabat: mandauer atque Nampitae, vt, cum plenam oſtendiſſet hoſtibus ſpeciem mox in ipſos irrupturi, retrocederet ſtatim; laxatisque in latus vtrumque ordinibus ſuorum, ſagittariis locum daret erupturis, moxque iterum ſuos in vnum cogeret, iunctisque mutuo protectos clipeis, ire prorſum iuberet. Ipſe imperator e regione frontis ipſius aciei Francicae maritimam obibat oram.

Interim barbari [Turci] ad circumeundum miſſi, littoralem emenſi tractum, captoque circuitu, cum Dyrrhachienſibus, imperatoris iuſſu ad id ipſum egreſſis, iuncti in caſtra Francica impetum fecere. 'Quibus dum leuium equitum turmas ſubmittit, alios reliquam Romanorum aciem laceſſere iubet'. Conferebantur ergo inter cetratos noſtros Robertique velites prooemiales pugnae iaculationibus non creberrimis, donec, Roberto ſenſim ſuos affectante, campus inter acies medius magis ac magis arcta-

a3) Ead. p. 114. 116. Haec ad a. C. 1081. adhuc referenda ſunt, licet indictionis v. mentio fiat; Graeci enim a menſe Septembri nouam inchoabant indictionem.

s) Hos intelligi e p. 109. vbi Anna gentes; e quibus tunc Alexii conſtabat exercitus, recenſet, apparet.

t) τȣς ἐπι; των ὠμων τα; ἑτεροκεπα, φεροντας ξιφη.

v) τȣτο δε γενος ἀσπιδοφορον ξυμπαντες.

a. C. 1081.

Imp. ALEXIO I. Comn.

arctabatur. Iamque Ameceti [vnius e Roberti ducibus] phalanx peditatu iuxta equitatuque totum emenſo ſpatium, Nampitae agmen inuaſerat: atque adeo, Barangis x) fortiſſime reſiſtentibus, auerſa in fugam fuerat; neque enim eximiis militibus tota conſtabat. 'Quos fuga ad mare delatos, vt naues, quae ibi in anchoris ſtabant, conſcenderent, Gaita, Roberti coniux, longa in manum haſta correpta totis effuſis habenis infeſta perſequitur'. Ea re illi animaduerſa, colligunt ſeſe, in pugnamque, ſe mutuo ad officium adhortati, redeunt. Simul vero bipenniigeri y) et ipſe ductor eorum Nampites ardore pugnae et ſucceſſu primo per imperitiam elati, longo iam interuallo a Romanis diſiuncti legionibus conſerere feſtinabant manum cum ipſa Gallorum acie, 'quibus et ſuo et aliorum iudicio nequaquam inferiores in belligerando haberi ſolent z): eos Robertus contra venientes ſpeculatus, facile coniecit ex celeritate gradus, ex magnitudine percurſi ſpatii, ex grauitate armorum, defatigatos ac anhelitu ſublimi eſſe oportere. Ergo inſilire in ipſos iubet globos quosdam peditum, 'qui eos deguſtatos vbi longe mollius, quam pro inceſſus audacia, reſiſtentes ſentiunt a), 'facile admoto et ingeminato impetu cunctos ad vnum delent, quibus tuendi loci animus aut cura ſuperfuit b). Caeteri fugam intenderunt verſus templum ſummi coeleſtis militiae principis Michaelis; in quod, quanta loci capacitas fuit, conſtipati ſunt quamplurimi: quos ſacra aedes capere haud potuit, aſcenſum in tectum eius ac faſtigium moliti, tutos ibi ſe miſeri credebant. Verum Latini igne immiſſo ipſos cum templo pariter concremarunt vniuerſos.

LIT. § 24.

x) αὐτων.

y) οἱ πελεκυφοροι.

z) και γαρ ουχ ἡττον ἐκεινων περι τας μαχας, και ουτοι ἐκθυμοτεροι εισιν, και των Κελτων ἐν τουτῳ τῳ μερει ἀποδεοντες.

a) οἱ δε προκεκμηκοτες ἠδη, μαλακωτεροι των Κελτων ἐφαινοντο.

b) πιπτει γουν τηνικαυτα το βαρβαρον ἁπαν.

Imp. ALEXIO I. *Comn.*

§. 24.

a. C. 1083-1096.

24 [DVM Romani proelio cum Patzinacis decertare parant, vnus e ducibus, qui], ſelecti ex omni multitudine adſtare in proelio imperatori iuſſi ſunt — [fuit etiam] ʻdux Barangiae Nampites c).

§. 25.

a. C. 1106. d)

25 [SALOMON, cum, ob rebellionem, quam vna cum Michaele Anema fecerat, captus, interrogaretur, Sebaſtocratorem Iſaacium, fratrem Auguſti, intuitus,] et circam eum ſtantium ʻadſpectu barbarorum, gladios in humeris ancipites geſtantium e), vsque ad horrorem tremoremque conterritus, omnia ſtatim eſt confeſſus, conſciorumque ac participum edidit nomina.

§. 26.

a. C. 1107. f)

26 [BAIMVNDVS, ſupra dicti Roberti filius, collectis in Gallia auxiliis redux,] a Bario ad Aulonem — in oram Illyrici aduerſam inoffenſo traiectu deportauit incolumem exercitum, copiis innumerabilibus generis varii conſtantem. Siquidem ibi erant Franci Gallique plurimi; ʻex ea autem gente complures, quae ab Thule inſula Romanam olim ſequi militiam aſſueuerat g); ʻnunc tamen

24. ANNA COMN. p. 195. Cfr. *Tom. III. Patzinacica §. 83.*

c) τον ἀρχοντα Βαραγγιας Ναμπιτην.

25. Ead. p. 361.

d) Cfr. *Patzinacica §. 127.* not. *u.*

e) βαρβαρους θεασαμενος ἐπι των ὠμων τα ἑτεροστομα ξιφη κραδαινοντας.

26. Ead. p. 369, 370.

f) Hoc anno e Gallia reuerſum docet Fulcherius Lib. 2. c. 36.

g) ὁσοι ἀπο της Θουλης νησου στρατευονται Ῥωμαιοις. Du Fresne in Notis in Alexiadem p. 387. „*Anglos* intelligit, quos Boemundo tunc meruiſſe ſcribit. Videtur tamen innuere Ordericus Vitalis lib. 11. p. 316. cauiſſe Anglorum regem, ne ex Anglia educeret milites Boemundus. *Qui antequam Gallias attingeret, legatos ſuos in Angliam direxerat, et de aduentus ſui cauſa in Auſoniam regi mandauerat, et quod ad curiam ſuam transfretare vellet, inſinuauerat. At*

tamen Baimundi artibus et admiratione in tranſuerſum acta, fortunamque ac ſpem potius, quam officium et aequum, ſpectans, in nos infeſta veniebat [b]. Erant et ex Germanico genere permulti, et non fere pauciores ex Celtiberis.

§. 27.

a. C. 1109 - 1118.

CVM — aduenilſent e Perſide legati [a Saiſane Sultano de pace miſſi]; praetoriani omnes omnis linguae ac generis ordine 27
quiſque ſuo circum diſpoſiti terribilem in ſpeciem. 'nec deerant, quorum formidoloſior adſpectus erat, ſecuribus in humero poſitis armati barbari, perpetuam in ſeriem loco ſuo digeſti [i]. Per horum ora armaque minaciter renidentia longa via deducuntur legati Perſae ad imperiale ſolium.

§. 28.

a. C. 1118. [k]

[IOANNI Comneno, patre eius Alexio Auguſto animam 28
agente,] ad magnam regiam properanti nunciatur, Varangos, ſtationis excubitorum, vbi iidem habitabant, via occupata, neminem illac tranſire pati, aut accedere ad regiam. Quo nuncio perturbatus, quendam ad illos mittit percontatum, quid ſibi velint? Mittit et ad eccleſiam, qui diceret, imperatorem eſſe mortuum, ſeque celebrari velle vt imperatorem. At id quidem a clero et ſummo paſtore factum. Sed Varangi reſponderunt ei, qui rogabat,

contra prouidus rex metuens, ne ſibi electos milites de ditione ſua ſubtraheret, mandauit ei, ne diſcrimen hybernae nauigationis ſubiret, praeſertim cum ipſe rex in Neuſtria ante azymorum celebria tranſfretaret, ibique ſatis ſecum colloqui valeret, quod ita factum eſt. Certe Boemundum Rotomagum veniſſe auctor eſt etiam Eadmerus,,.

b) τοτε δε αυτῳ προσχωρησαντες δια την τε καιρε δυναςειαν.

27. Ead. p. 432. Cfr. *Tom. III. Turcica §. 217.*

i) και τες πελεκυφορες βαρβαρες ἐν ταξει καταςησαμενος.

28. ZONARAS T. II. p. 308, 309.

k) Hoc anno obiit Alexius I. Comnenus.

Imp. ALEXIO I. Comn.

a. C. 1118.

bat, cur regiae aditu imperatorem excluderent, ſe, imperatore viuente, neminem paſſuros ingredi. Illo vero affirmante, iam eſſe mortuum, Varangi, iureiurando ſancita eius rei fide, imperatori regiam ingredi conceſſerunt.

§. 29.

Imp. IOANNE Comn.

Imp. IOANNE *Comneno.*

a. C. 1123.

29 [PATZINACIS a Romanis proelio victis, eorum] pars quaedam non ignobilior ad caſtra reuerſa, fugae ſe dare nequaquam voluit, quin potius — compoſitis et apte inter ſe connexis plauſtris, quae deſuper bouinis contexerant pellibus, poſitisque in iis vxoribus et liberis, proelium inſtaurant. — Quae cum aduerteret imperator, — 'praecipit bipenniferis, qui ſibi adſtabant (gens ea eſt Britannorum, quae a multis retro ſaeculis Romanis militat), vt ſupra inſtarent, ſecuribusque ſuis currus diſſecarent l). Iuſſa iis ſtatim exſequentibus, Scytharum caſtris potitus eſt imperator.

§. 30.

Imp. EMANVELE Comn.

Imp. EMANVELE *Comneno.*

a. C. 1147. m)

30 [CONRADVS occidentalium imperator, intellecta clade, quam Alemanni a Graecis acceperant,] putri circa littus protracta nauicula, Damalis fretum traiicit. — [breuique poſt] per legatos principem rogat, vt ad ſe Romanum quemdam tranſmitteret, qui monſtraret viam, et tuto copias ſuas deduceret. Mittitur itaque, qui

29. CINNAMVS p. 4. Cfr. *Tom. III. Patzinacica* §. 139. *in varietate narrationis.*

l) ἐκελευε τοις ἀμφ᾽ αὐτον πελεκυφοροις (ἐθνος δε ἐςι τουτο Βρεταννικον βασιλευσι Ῥωμαιων δουλευον ἀνεκαθεν) πελεκεσιν ἐπιςαντας διακοπτειν αὐτας [τας ἁμαξας].

30. Id. p. 45.

m) Ad hunc annum Conradi expeditio et clades, cuius Cinnamus meminit, vulgo refertur.

a. C. 1147.

"qui ad id tempus Acoluthi dignitate functus fuerat n), dato inſuper mandato, vt de belli etiam ſocietate ineunda cum Conrado ſermones conferret. — Haec Conrado Stephanus nunciauit. Ille, ſuis in concilium coactis, commilitium penitus recuſauit. *Imp.* EMANVELE *Comn.*

§. 31.

a. C. 1152. o)

[STEPHANVS Contoſtephanus dum Corcyram, quam Siculi tunc tenebant, oppugnat, ictu lapidis letaliter vulneratur.] Quapropter vt, ſe in nauigii tabulatis clam depoſito, coeptis denuo inſiſterent, praecepit. Andronicum vero et bipenniferorum praefectum p), aduocatos, multis eſt cohortatus, vt id efficerent, ne a priori audacia remitterent Romani, ſed operi potiſſimum inſtarent, cum vrbis mox capiendae ſpes adeſſet. 31

§. 32.

a. C. 1158.

[ANTIOCHENI cum imperatorem, victo Toroſo, Armeniae rege, accedentem, vrbis aditu, vano inſidiarum ipſi paratarum metu iniecto, prohibere conarentur: is] dolum aduertens, nequaquam locum habituram fraudem dixit, — "(cum) imperatorem — magna, vti moris ſit, barbarorum bipenniferorum turba circumſtaret q). 32

§. 33.

n) ὁ το τȣ Ακολȣθȣ εἰς ἐκεινην την ἡμεϱαν λειτȣϱγημα ἐκπληϱων. Du Freſne in Notis ad h. l. p. 441. „Perperam Tollius *pediſſequum* vertit; id enim vocabuli apud Graecos Byzantinos *Varangorum ducem*, ſeu *praefectum* deſignat. — [plura de *Acolutho* vide infra *§. 57.*] —„. Cinnamus p. 122. Baſilii Camateri et p. 166. Aaronis meminit, eosque Acoluthorum dignitate functos eſſe ait.

31. CINNAMVS p. 56.

o) Ad hunc annum in Tabula Chronolog., Nicetae praefixa, oppugnatio Corcyrae refertur.

p) των πελεκυφοϱων — τον ἐξαϱχοντα.

32. Id. p. 108.

q) αὐτον γε μην τον βασιλεα πολυν τινα πελεκυφοϱων βαϱβαϱων ὁμιλον πεϱιεπειν, ὥσπεϱ ἐθος ἐςι.

Imp. ALEXIO II. Comn.

§. 33.

Imp. ALEXIO II. Comneno.

a. C. 1180. [r]

33 [QVO tempore Andronicus Comnenus rebellionem fecit, Alexius Protoſebaſtus] in palatio comprehenſus, a cuſtodia ‹Germanorum ancipites ſecures in humeris geſtantium [s]), exitu prohibetur. Sed ſub mediam noctem clam palatio eductus in aedes ſacrae curiae, quas patriarcha Michael ſtruxit, perducitur, cum eadem et maiore ac firmiore cuſtodia. — Aliquot diebus elapſis, matutino tempore ex templo abducitur, et in lintrem coniectus ad Andronicum defertur. Poſt etiam de ſententia omnium procerum iuſſu Andronici excaecatur.

§. 34.

a. C. 1181. [t]

34 [MAGNI domeſtici Batatzae filii, ne Andronico proderentur, veriti, dum in Siciliam curſum dirigunt,] aduerſo vento coorto, ad Cretam appellere coacti, ‹et a quodam praeſidiario Gallo, ex eorum ordine, qui ſecures geſtant, cogniti comprehenduntur [v]), et apud Cretae quaeſtorem deferuntur. Hic — rem Andronico indicat, qui — miſeros illos Comnenos excaecat.

§. 35.

35 [ANDRONICVS eum, matrem imperatoris Alexii e palatio eiicere cogitans, concilium procerum coëgiſſet; hi] de imperatrice ſententias rogati, reſponderunt, ſe prius velle cognoſcere, an id concilium de imperatoris ſententia coactum eſſet„. Qua oratione tanquam ſtimulo vulneratus Andronicus. „Iſti ſunt, inquit,

33. NICETAS CHONIATES pag. 161.

r) Annus, ad quem haec in Tab. Chronol. affiguntur.

s) — Γερμανων, οἱ κατωμαδον τους ἑτεροστομους πελεκεις ἀνεχουσιν.

34. Id. p. 170.

t) Vid. Tabula Chronol. Nicetae praefixa.

v) γνωσθεντες παρα τινος ἐκεισε φυλασσοντος (γενους οὗτος του πελεκυφορου και Κελτικου) συλλαμβανονται.

35. Id. p. 171.

a. C. 1181. — *Imp.* ALEXIO II. *Comn.*

quit, qui Protoſebaſtum ad illa facinora impellunt: comprehendite eos„. Statim igitur ſatellites gladios, quos humeris ſuſtinebant, in illos vibrarunt; et populus x) chlamydibus eorum apprehenſis, viros per contumeliam huc et illuc traxit, vt mortem aegre effugerent.

§. 36.

Imp. ANDRONICO *Commeno*. — *Imp.* ANDRONICO *Comn.* 36

a. C. 1183.

[ISAACIVS Angelus cum Hagiochriſtophoritam Stephanum, qui eum comprehendere voluerat, occidiſſet, in templum fugit. Simul maximus tota vrbe oritur tumultus.] Cum vero nemo ab imperatore adeſſet, qui illas res aegre ferret, non genere illuſtres, non Andronici amici, non bipenniferi barbari y), — creſcebat audacia factionis, [quae, vbi diluxit, Iſaacium imperatorem ſalutauit].

§. 37.

Imp. ISAACIO *Angelo*. — *Imp.* ISAACIO *Angelo.* 37

a. C. 1188.

[ISAACIVS Angelus, Leontio patriarchatu deiecto, Doſitheum Hieroſolymitanum ad patriarchatum euehit. Quem cum primarii ſacerdotes, plebe concitata, e ſede eduxiſſent:] imperator — ignominiam illam non ferens, omnibus modis aduerſatur, — Doſitheumque denuo confirmat per bipenniferos ſatellites z) et palatinos proceres in ſacram aedem deducit, populi motum veritus. — Caeterum rurſus ſede eiicitur, — Xiphilino Georgio patriarcha deſignato.

x) και απο τϐτϐ οι μεν δορυφοροι τα επι των ωμων επεφορηκτα ξιφη ως καθιζομενοι κατηνεγκαν. ο δε δημος cet.
36. Id. p. 219, 220.

y) οι πελεκυφοροι βαρβαροι.
37. Id. p. 260.

z) δια των πελεκυφορων αυτϐ δορυφορων.

Imp. ISAACIO *Angelo.*

§. 38.

a. C. 1190.

38 HOC tempore non Alemanni duntaxat Saracenis, qui Palaeſtinam occuparant, et Hieroſolyma vaſtarant, arma intulerunt: ſed et ‘Franciae rex et bipenniferorum Britannorum princeps, quos nunc *Inglinos* vocant a), plurimis nauibus ex Sicilia et ora Italiae maritima coactis, et commeatu oneratis, Tyrum petierunt.

Imp. ALEXIO *Ang. Comn.*

§. 39.

Imp. ALEXIO *Angelo Comneno.*

a. C. 1200.

39 [OB Lagi, praetorio praefecti, crudelitatem tumultu Conſtantinopoli a plebe concitato, Lagus fuga ſaluti conſulit.] populus nihilo minus confluens, magnum templum intrare et alium imperatorem creare voluit. ‘Sed qui aedem ſacram bipenniferi, praeſidii cauſa eo miſſi, iam occuparant, non digreſſi a praetorio, verbis indecoris imperatorem inſectati ſunt b). Qui Chryſopoli tum agens, partem ſatellitum ad praetorium occupandum mittit: eodemque praefectus vrbis Conſtantinus Tornicius venit. Ad cuius ſolum conſpectum exaſperati, lapidibus hominem petunt, et ſatellites profligant: et praetorii foribus effractis, et captiuis emiſſis, Chriſtianam illius loci aedem ſpoliant. —

§. 40.

40 [CIRCA idem tempus] quidam ex Comnenia familia contra imperatorem inſurgit, nomine Ioannes. — Is ſubito in maximum tem-

38. Id. p. 267.

a) ὁ Ρηξ Φραγγιας και ὁ των πελεκυφορων καταρχων Βρετταννων, ὁυς νυν φασιν Ιγκλινους. Qui hic καταρχων πελ. Βρεττ. paulo inferius των Ιγγλιων Ρηξ a Niceta vocatur, locus ſic habet: *Caeterum Inglinorum rex* [Richardus I. Cor leonis] *in illo itinere Cyprum occupauit.* —

39. Id. p. 339.

b) προκαταληφθεντος δε του τεμενους παρα των ἐις ἀυτου φρουραν ἀπεσαλμενων πελεκυφορων, μη μετισαμενοι του πραιτωριου, κατα του κρατουντος ἐρεσχελιας ἠφιεσαν ἀπρεπεις.

40. Id. p. 340.

a. C. 1200. *Imp.* ALEXIO *Ang. Comn.*

templum confugit, et corolla ex iis, quae circum ſacram menſam pendent, capiti impoſita, rurſus egreditur: et a coniuratis — in magnum palatium perductus, in aurato ſolio conſedit, — vulgo et parte ſeditioſorum — eum Romanorum imperatorem proclamante. [Imperator, re cognita,] cognatos et quicquid bellicoſorum hominum ſecum habebat, miſit, vt in tenebris Ioannem opprimerent. — Quare hi nauiculis ad Hodegium monaſterium traiiciunt, 'atque inde cum bipenniferis imperatoris ſatellitibus ſe coniungunt c) (neque enim armatis per forum tranſire licebat) et circa theatrum factionem Ioannis ſubito adorti ſunt, qua facile profligata, per ſummum otium ad ipſum Ioannem irrumpunt, eumque tanquam pecudem totis corporibus conniſi caedunt, et caput eius imperatori offerunt.

§. 41.

a. C. 1201.

[LATINI cum Conſtantinopolin oppugnarent, quidam eorum] perfracto muro, qui ad mare pertinens ſcala imperatoris dicitur, intro penetrarunt: ſed ab auxiliaribus Piſanis et bipenniferis barbaris fortiter propulſati et plerique vulnerati receſſerunt. 41

§. 42.

a. C. 1203. d)

[IMPERATOR Alexius, ſceleris in fratrem Iſaacium admiſſi conſcientia exagitatus, cum Debeltum ſponte fugiſſet, Conſtantinopolitani] putabant, — Latinos, qui caſtra in propinquo haberent, — ſtatim armatos in vrbem irrupturos. Igitur — Iſaacium, Alexii fratrem tanquam ſacram ancoram intuentur: et cum ſpado Conſtantinus, fiſci praefectus, bipenniferos e) coegiſſet, et apta oratione conciliaſſet, — imperatrix Euphroſyne vna cum cognatis comprehenditur, Iſaacius vero imperator ſalutatur. 42

c) κἀκεῖθεν τοῖς πελεκυφόροις συμμιγνύνται τȣ βασιλέως ὑπασπισταῖς.

41. NICET. CHON. p. 351.

42. Id. p. 354.

d) Diem XIX. Auguſti Indict. VI. a. M. VIMDCCXI. habet Nicetas p. 355.

e) τȣς πελεκυφόρȣς.

Impp. ISAACIO *Ang.* et eius Fil. ALEXIO.
43

§. 43.

Impp. ISAACIO *Angelo* et eius Fil. ALEXIO.

a. C. 1204. f)

[ALEXIVS, Iſaacii filius, vt rebellionem Nicolai Canabi eo facilius comprimeret, Latinas copias in palatium admittendas eſſe cenſuit. Eo conſilio nunciato, hanc idoneam ratus Murzuflus Ducas ad defectionem, quam parturiebat, occaſionem,] cum multis cognatis ſuis ſpadonem fiſco praefectum ſibi conciliat —. Is vero, imperatoris conſilio bipenniferis g) nunciato, efficit, vt ea amplectenda cenſeant, quae ipſe vellet, et Romanis grata eſſent. Ex eo imperatoris expulſio quaſi per ludum inchoatur, eumque Ducas intempeſta nocte adit, — et moeſta voce ait, cognatos eius et plurimos obſcuros homines, inprimis vero bipenniferos barbaros furioſo impetu in foribus eſſe, ad eum, ob initam cum Latinis familiaritatem et amicitiam, diſcerpendum. [Quo territum, et quid agendum ſit, rogantem Murzuflus] lata veſte et ad pedes vsque fuſa complexus, per portam pleriſque ignotam in tentorium, quod in palatio habebat, quaſi liberaturus, abducit. — Alexius ſtatim compedibus iniectis, in omnium teterrimum carcerem conicitur, Murzuflus vero inſignia imperii ſumit.

Imp. ALEXIO *Duca.*
44

§. 44.

Imp. ALEXIO *Duca.*

a. C. 1204.

[ALEXIVS Ducas Murzuflus cum imperio deſerto CPli egreſſus eſſet;] duo iuuenes modeſtiſſimi et bellicoſiſſimi, Ducas et Laſcaris, vterque Theodorus, de imperio — certant. — Laſcaris tamen a clero praelatus, inſignibus imperii repudiatis, cum patriarcha in Milium egreſſus, confluentem populum blandiendo et rogando ad reſiſtendum cohortari non deſiſtebat, et ſatellites h) ad pugnam [aduerſus Latinos] concitabat. Neque etiam exitium mi-

43. Id. p. 362.

f) D. XXV. Ian. Indict. VII. a. M. VI.MDCCXII. Nicet. p. 361.

g) τους πελεκυφορους, paulo inferius το πελεκεσιν ὁπλιζομενον βαρβαρον vocat.

44. Idem pag. 367.

h) τους σειοντας ἐξ ὤμων τω ἀξινα σιδηρεα.

a. C. 1204. *Imp.* ALEXIO *Duca.*

minus eis timendum eſſe, quam Romanis, ſi imperium ad aliam nationem deuolueretur: neque ampla ſtipendia neque imperatoris ſtipandi honorem retenturos, ſed mercenariorum militum loco futuros [i]. Quibus verbis cum nec e populo quisquam moueretur, nec bipenniferi [k], niſi ſtipendio promiſſo, auxilium promitterent, vrgens illud periculum callide nundinaturi, etiam cataphractae Latinorum cohortes apparerent; inde diſcedit [Laſcaris], et fuga ſalutem quaerit.

Sub

Theodoro Laſcari, Ioanne Duca et Theodoro Laſc. II. Nicaenis imperatoribus nulla ſit Varangorum mentio.

§. 45.

Imp. IOANNE *Laſcari.* *Imp.* IOANNE *Laſc.*

a. C. 1259. [l]

[SVB imperio Ioannis Laſcaris] cum magnus apud Magneſiam publicae pecuniae numerus eſſet depoſitus; non erat facile 45
magno duci et tutori principis [Michaeli Palaeologo] inde aliquid ſumere erogandum in quos vellet. Obſtabat enim Celtarum ſecurigerorum [m] inexorabilis ei theſauro impoſita cuſtodia, haud ſinens inde aliter quam cunctis praeſentibus et coram intuentibus diſpenſari quidquam.

§. 46.

a. C. 1260.

[MANVELEM Theſſalonicenſem antiſtitem, ne imperium ad 46
Michaelem Palaeologum, praeterito Ioanne puero, deferretur, obſiſtentem, qui circumſtabant,] admonuerunt, vt mentem aduerteret ad inruentem ipſi, pro quo tam pugnaciter certabat, puerum, et geſtu indicantem, aequi bonique ſe conſulere, vt ſolus Palaeologus coronaretur: quo nihil ille motus, audiuit etiam mox voce

i) ἀλλ᾽ ἐν ἀισῃ κα͵ρος τεταζονται.

k) το πελεκυφορον.

45. PACHYMERES T. I. p. 41, 42.

l) Annus in Tabula Chronol. Pachymeri addita poſitus, e qua etiam infra annos adſcribo.

m) το κελτικον και πελεκυφορον.

46. Id. ibid. p. 66.

Imp. IOANNE *Laſc.* a. C. 1260.

voce balbutiente ſibi dicentem, Ioannem, ſufficere ſibi tunc quidem ſi tutus viueret et ſecurus a vi (multi enim minabantur, ſe ipſum de medio ſublaturos, ſi reſiſteret. aderatque Celtarum, ſecures geſtantium, circumſtans cohors [n]) ancipiti obſequio ad nutum potentiorum parata, vel tueri puerum vel tollere, ac facere omnino, quicquid iuberetur) —.

§. 47.

Imp. MICHAELE *Palaeologo.*

Imp. MICHAELE *Pal.*

a. C. 1273.

47 [CHARTOPHYLAX Veccus, ne pax et concordia eccleſiam Graecam inter et Latinam conciliaretur, cum totis viribus impedire conaretur, Michaelis Pal. odium collegit, eiusque iuſſu] comprehenſus eſt, et in carcerem turris Anemae concluſus, Celtis ſatellitibus [o]) cuſtodiendus traditur.

§. 48.

a. C. 1280.

48 [MICHAEL Palaeologus, cum ei nata eſſet ſuſpicio affectati a Ioanne Laſcari imperii, monachum quendam Cotyn, familiarem Ioannis] Celtis [p]) tradidit ſuſpendendum et diris adigendum cruciatibus ad prodenda quae celaret. At ille cum ligaretur ad ſuſpendium, exanimatus metu concidit.

§. 49.

Imp. ADRONICO *Seniore.*

Imp. ANDRONICO *Sen.*

a. C. 1283.

49 [MICHAEL, Ioannis ſebaſtocratoris filius, vt diuturnae captiuitati finem faceret, turrim, in qua detinebatur, palatinis aedibus

n) το Κελτικον πελεκυφορον.

47. Id ibid. p. 257.

o) τοις Κελτοις σωματοφυλαξι.

48. Id. ibid. p. 332.

p) τοις Κελτοις.

49. PACHYMERES T. II. p. 47.

48. Id. p. 46. haec habet: *Erat ambobus* [Michaeli eiusque forori, quae antea Terteri, Bulgarorum regi deſponſa fuerat] *cuſtodiendis praefectus Erres quidam ſic voca-*

a. C. 1283. Imp. ANDRONICO Sen.

bus admotam, flamma delere conatus eſt. Auguſtus re animaduerſa, ſtatim, qui incendium reſtinguerent, miſit. Quorum vnus Carbas eunuchus cum per fores ſecuribus effractas irrumperet, a Michaele aduerſus irruente, enſe confoditur.] Ad facinoris atrocitatem, ſubitis, vt fit, clamoribus momento diuulgati, confluxere ſtatim plurimi, et inter hos cohors ſecurigerorum excubare ad regiam ſolita q). Hi cruento ſpectaculo perculſi, auctorem caedis nefariae, ira omnem miſericordiae ſenſum obruente, crudeliter ſecuribus conciderunt.

§. 50.

tus, oriundus ex Enclinis (τω Ἐῤῥη ἐξ Εγκλινων ὀντι). *Huic ſuberant duo milites, quibus tertius acceſſerat puer adminiſter, aetatis tenerae. Venit in ſpem Michael eluctandi tam exigui praeſidii, ſi attrahere in partes Errem praefectum potuiſſet. Ergo in id incumbens, multis hominem ambiuit precibus, promiſſo etiam ipſi coniugio ſororis in praemium operae, quam eis in libertatem aſſerendis contuliſſet. Sunt, qui dicant, delibatum iam tum vſum iſtius oſtentati connubii, praeſumta inter deſtinatos ſponſos ſtupri licentia, nec inſcio nec inuito Michaele, qui nihil penſi haberet, vel tam turpi ſibi pignore tanto certius oppignorare fidem Enclinenſis in repraeſentanda quam primum promiſſa ſolutione captiuitatis exoſiſſimae. Huius rei facultatem non paruam habebat Erres, quod praeterquam, vt dixi, ſummum eius cuſtodiae arbitrium obtinebat, etiam eius fidei ſecure acquieſcebat imperator. quare quid poſſet ſentiens, facile ad oſtentatum honorem tanto ſuperioris ſua ſorte affinitatis arrexit animum, et facturum ſe, quod rogabatur, prolixe recepit.* Naulcula itaque ab amicis Michaelis parata, et cuſtodibus reliquis occiſis, *eductis Erres captiuis duobus inclamauit voce contenta reliquis intus ſatellitibus, — vt vigiliam ſe vtique abſente intenderent, valiturum hoc non fruſtra credidit ad diſcutiendas ſuſpiciones obuiorum, tali hora notum imperatoris miniſtrum tendere ad littus cum duobus eductis cuſtodia cernentium.* re ex voto ſuccedente nauiculam conſcendunt. In mari vero tempeſtate orta nauis ad Rhaedeſti oram conicitur, et omnes ibi capti reducuntur.

q) το πελεκυφορον ταγμα βασιλεων.

Imp. ANDRONI. CO Sen.

§. 50.

a. C. 1284.

50 [VECCVM patriarchatu deiectum, cum ſociis, imperator] iubet — naue deportari in arcem a dextris ingredienti ſinum Aſtacenum ſitam, cui nomen a ſancto Gregorio eſt, vbi concluſi ſub cuſtodia Celtorum r), cui praeerat vnus ex imperatoriis excubitoribus, relicti ſunt, ſine vlla interim prouiſione penſionis ad victum.

§. 51.

a. C. 1320. s)

51 [QVO tempore factio Andronici iunioris rebellionem meditabatur, prima quadrageſimae hebdomade] cum imperatorii bipenniferi, et milites, et enſiferi t) cubitum ituri eſſent, tantus ſubito hinnitus circa palatium exauditus eſt, vt omnes, quotquot intus erant, percellerentur. —

§. 52.

a. C. 1325. v)

52 [IMPERATOR Andronicus cum ritu ſolemni coronandus, toto inceſſu ſeu pompa ſacra praecederet:] ad vtrumque latus Barangi cum ſecuribus x), et claro ſanguine iuuenes armati, aut etiam inermes circiter centum compoſite ſequuntur.

§. 53.

a. C. 1327. y)

53 [ANDRONICVS iunior in oratione ad eos, quos auus ad ipſum miſerat, habita, inter alia], Videtis [inquit], vt nec vitae meae

50. Id. ibid. p. 63.

r) ὑπο Φρεροις Κελτοις.

51. NICEPHORVS GREGORAS T. I. p. 187.

s) Annus 1320 margini adſcribitur p. 177. a. 1321. p. 192.

t) των περι τον βασιλεα πελεκυφορων και ϛρατιωτων και ξιφηφορων.

52. CANTACVZENVS T. I. pag. 123. Codinus de Offic. CPl. p. 125.

v) Hoc anno, indict. 8. quarto Non. Febr. coronatus eſt Andronicus Iunior. Cantac. p. 121.

x) οἱ τε τους πελεκεις ἐχοντες Βαραγγοι.

53. NICEPH. GREGOR. Tom. I. p. 243.

y) a. M. 6836. Cal. Sept. habet Niceph. p. 236. a. C. 1328. p. 249. margini adſcribitur.

a. C. 1327. *Imp.* ANDRONICO *Sen.*

meae parcam, non corpori curando, non genio indulgeam, non ſatellites, non bipenniferos z) adducam: vt non modo regibus mos eſt propter inuidioſam imperii conditionem, ſed iis etiam, quos fortuna a parentibus et cognatis procul relegatos huc atque illuc ferri et continenter mortem ob oculos habere coëgit.

§. 54.

a. C. 1330.

[ANDRONICVS iunior vt Phocaeam nouam acceſſit, quae 54
tunc Andreae Cataniae Genuenſi parebat; huius patruus Aregus Tartaro, qui per nepotis abſentiam, vrbi praeerat, eam imperatori dedidit. Qui] duobus diebus in arce exactis, die tertio mane Arego accerſito, ſecurigeros Barangos claues vrbis afferre (hos enim vrbium claues imperatore praeſente cuſtodire ſolemne erat a)) et Arego tradere imperauit. [Diſcedens ei vrbem commendauit et per eum Andreae, quem eiusdem praefectum declarauit].

§. 55.

a. C. 1341. b)

MAGNVS domeſticus [Ioannes Cantacuzenus] imperatorem 55
[Andronicum iuniorem] iam leto proximum cernens —, confeſtim Ioannem imperatorem et fratrem Manuelem [Andronici iunioris filios] in palatium duxit, iuſſitque illis adeſſe miniſtros et cuſtodiri palatium a militibus, quos puero imperatori beneuolentiſſimos nouerat. De ſuis quoque famulis fideliſſimos ibi reliquit, et ſecurigeros Barangos quotquot erant, omnes numero quingentos c).

z) μητε δορυφορȣς ἤ πελεκυφορȣς.

54. CANTACVZENVS Tom. I. p. 238.

a) τȣς τȣς πελεκεις ἐχοντας Βαραγκȣς κελευσας ἀγαγειν (τȣτȣς γαρ ἐθος τα κλειθρα των πολεων, ἐνθα ἀν ἐπιδημοιη βασιλευς, κατεχειν).

55. Id. ibid. p. 339.

b) Hoc anno obiit Andronicus Iunior.

c) και των οἰκετων τȣς πιστοτατȣς των ἰδιων περι πεντακοσιȣς τον ἀριθμον καταλιπων, και τȣς τȣς πελεκεις ἐχοντας Βαραγγȣς, ὁσοι ἠσαν.

CAP. II.

CAPVT II.

Officia Varangorum in Aula Byzantina.

§. 56.

56 QVEMADMODVM — quilibet ex proceribus deſignatum et proprium locum in circumſtatione obtinet: ita et quaelibet aulicorum claſſis proprium in aula tenet locum. Barangi enim miniſtri ſunt ad fores conclauis imperatorii a) et triclinii.

§. 57.

57 ʼACOLVTHVS Barangorum praefectus eſt b). Sequitur imperatorem ante illos. Ea etiam de cauſa *acoluthus* c), hoc eſt, *ſecutor*, appellatur.

§. 58.

56. CODINVS de Officiis CPl. p. 65.

a) ἐις τας θυρας τȣ κελλιȣ. Adnotat ad h. l. Goar in Notis ad Codinum p. 74. „Excubias agentes Barangi ad ſacri cubiculi fores vigilant. Eos inde repulit Andronicus, vt moloſſo, cui confidebat, corporis praeſidium permitteret. Ὁι μεν γαρ σωματοφυλακες, ait Nicetas in eius vita lib. I. [p. 207.] καὶ δορυφοροι ἀποθεν πȣ τȣ βασιλικȣ κοιτωνος νυκτος κατευναζοντο. ὁ δε γε κυων προς ταις θυραις ἐδεδετο. Excubiis liberati ſtationem loco dicto *excubita* deputatam habebant, ait Zonaras in Io. Comn. [T. I. p. 309. vid. ſupra §. 28.] —. Vnde antiquis *Excubitoribus* vocatis Barangos ſucceſſiſſe, non diffitendum —„.

57. Id. ibid. p. 67.

b) ὁ Ακολȣθος ἑυρισκεται μεν ἐνοχος των Βαραγγων. De Acolutho Conſtantinus de Cerim. Aul. Byz. T. I. p. 256. Prohedrus ſeu praeſes vniuerſi ſenatus ab imperatore creatus, *ex eo tempore procedens diebus communibus et operariis, induit in aede St. Ste-*

§. 58.

SCVTIFER d) fert geminum velum e) et imperatoris ſcutum non ſolum ad loca orationis f), ſed quocunque ſe confert imperator. Omnes porro Barangi g) ad hoc geminum velum defendendum ſunt deſtinati. Siue igitur imperator ſit in foſſato b), ſiue alibi, duplex velum ſeu vexillum ſemper illi praeportatur. 58

phani, quae eſt in circo, ſcaramangium oxypraſinotriblattum —. Illic ingreſſo primi occurrunt Drungarius vigiliae ab Acolutho [*ſeu Barangorum ſecuriferorum duce* addit haec interpres] *ſtipatus, et Magiſtri.* cet. Id. ibid. T. II. p. 302. Tempore conuentus magnatum in aulam, qui ſingulis diebus dominicis fit, *Acoluthus — ſtans ad portam illam triclinii Iuſtinianei, e qua velum Tagenarium* (το Ταγηναριον βηλον. interpres addit *ab attagenibus intextis ita dictum*) *dependet, circumſpicit, num ceremoniarius atque ſilentiarii conuenerint ad conficiendum intra dictum velum conſiſtorium. Ceremoniarius autem et Silentiarius ſtant loco et more conſueto, nutu capitis ſignificantes acolutho, vt ingrediatur. Tum intrat acoluthus* [Δρουγγαριος mendoſe, vt videtur pro Ακολουθος] *gerens ſuam ſpatham et dextra manu tenens maglabium, ſeu clauam, et ſecurim, ſuper dextro humero repoſitam* (τῃ δεξιᾳ χειρι κρατων το τε μαγλαβιον και τὸ τζικουριν ἐπικειμενον τῳ δεξιῳ αυτου ὠμῳ). *Vbi autem in magnum Iuſtiniani triclinium peruenit, adorat* (προσκυνει), *quoties ſingula magnorum omphaliorum* [*ſeu vmbilicorum, id eſt, marmorearum in pauimento rotarum* interpres addit] *calcat, ceremoniarium et ſilentiarios, conſiſtitque in ſuperiore parte, deſpiciens ad occidentem, id eſt, ad Skyla; et protinus accipit acoluthus nutu ſignificationem, et pronunciat erga Magiſtros* KELEVSATE [*id eſt, velitis huc venire* addit interpres] *magiſtri et patricii,* quo facto hi et alii, quos ſimili modo alloquitur, in magnum intrant triclinium, et ſuum quisque locum occupat.

c) A graeca voce ἀκολουθειν *ſequi.*

58. Id. l. c.

d) ὁ Σκουτεριος.

e) το διβελλιον. P. Goar in Notis ad h. l. p. 76. potius *diuum vexillum* reddendum putat, ob crucis figuram in eo depictam appellatum.

f) ἐις τας προκυψεις in marg.: loca, *quibus in throno ſublimis ſedet.*

g) ὁι Βαραγγοι. in marg. ὁι ἀκολουθουντες Βαραγγοι.

b) ἐις το Φοσσατον, *in exercitu* margini adſcribitur.

§. 59.

59 DVM — liturgia peragitur — ſimiliter et Barangi ſtant — in eadem aula [templi] 'prope columnas oratorii i), 'ferentes ſecures ſuas palmis ſuis k). Cum autem ſuperne ex oratorio imperator ſe conſpiciendum praebet, tranſferunt eas, vt moris eſt, in humeros ſuos.

§. 60.

60 [IMPERATORE ad menſam aſſidente] veniunt et multos annos precantur Barangi, 'patria ſua lingua, nempe Anglicana l); concuſſisque inuicem ſecuribus ſuis ſtrepitum edunt.

§. 61.

61 [DVM conuiuium apud imperatorem celebratur] poſt protonotarium veniunt primicerii Barangorum, omnesque Barangi cum ipſis, qui et ipſi accipiunt fercula: quos ſequuntur milites aulici et ſtationarii, et alii plurimi, qui omnes — ex manu magni domeſtici fercula accipiunt, et abeunt.

§. 62.

62 [FESTO palmarum] poſtquam imperator, patriarcha et imperatorii ſacerdotes de ambulacro [quod a conclaui imperatoris vsque ad eccleſiam pertingebat] deſcenderunt: puer accurrens rapit ramum: quod indicium eſt, imperatoris decreto ambulacrum iam in praedam conceſſum, et extra culpam fore hos, qui diripiunt. Ita diripitur a Barangis, a ſtationariis et a reliquis, qui in aula ſunt, ordinibus.

§. 63.

63 'IN feſto Occurſus ſeu Purificationis m) recipit ſe imperator ad Blachernarum templum, comitantibus Barangis. qui ſemper

59. Id. ibid. p. 80.

i) πλησιον των της προκυψεως κιονιων.

k) Φεροντες τας πελεκεις αυτων επι των καρποχειρων αυτων.

60. Id. ibid. p. 90.

l) κατα την πατριον και ουτοι γλωσσαν αυτων, ηγουν Ιγκλινιςι (in marg. Εγκλινιςι).

61. Id. ibid. p. 92.

62. Id. ibid. p. 100.

63. Id. ibid. p. 113.

m) κατα την της υπαπαντης εορτην.

per imperatorem equitantem comitantur, portantes humeris ſuis ſecures ſuas, deducuntque vſque ad excelſos gradus n). At in hoc feſto etiam ad templum comitantur: vbi tamen non manent vſque ad imperatoris reditum, ſed praeſtolantur, vt conſuetum eſt, ad portam excelſorum graduum, vbi imperatorem excipiunt, et vſque ad Sancti Spiritus deducunt o).

§. 64.

IN Natiuitate venerandi Prodromi confert ſe imperator ad venerabile monaſterium Petrae, quod ipſius nomine honoratur; ſequentibus et hic Barangis vſque ad monaſterium, ſicuti ad Blachernarum templum comitari ſolent, vt praedictum eſt. 64

In Decollatione venerandi Praecurſoris iterum abit imperator ad ſupradictum venerabile monaſterium Petrae, Barangis comitantibus, vt prius. 65

§. 65.

DIE, qua colitur memoria depoſitae venerandae veſtis Deiparae, proficiſcitur imperator ad Blachernium templum, comitantibus Barangis, vt antea diximus. 66

n) *μεχρι των ὑψηλων.* P. Goar in Notis ad Codin. pag. 104. non gradus excelſos, ſed altum Blachernii palatii aediſicium, vnde ſubiecta Philopatienſis planities detegatur, intelligi putat.

o) *και ἀκολουθουσιν αυτῳ μεχρι και του πνευματος* [in marg. In I. Reg. cod. correctiſſime *πεζευματος* — *locum, quo ex equo deſilit*].

64. Id. l. c.

65. Id. ibidem.

66. Id. ibidem.

IO. IACOBI REISKE COMMENTATIO DE ACOLVTHO ET VARANGIS[a].

Acoluthus [b]) erat magiſter illorum militum palatinorum, qui Barangi ſolent appellari et cuſtodiae ſacri corporis deputati ſecures gerebant. v. Du Cange Gloſſ. Gr. h. v. et ad Cinnam. p. 441. [c])

[Varangi ſeu Angli inter corporis cuſtodes Graeci imperatoris. Du Cange ad Villehard. p. 296. De vocis Etymol. v. Bayer T. IV. Comment. Acad. Petrop.]. Angli ſint, an Franci, diſputatur.

Mihi dubium non eſt, *Francos* et *Barangos* [d]) et *Waragos* eosdem eſſe. Abulfeda in Geographia poſt mare برديل, quod aut Barduliae, hoc eſt, caſtellae Veteris, aut Bordilae, hoc eſt,

a) Legitur ea in Commentariis Viri Celeb. ad Conſtantini Porph. Ceremoniale Aulae Byzant. p. 149, 150. Ad locum ſupra ad §. 57. not. *b* allatum.

b) Non ſemper eodem nomine a Scriptoribus Byzant. inſignitur, nunc enim ὁ των Βαραγγων ἡγεμων, nunc ἀρχων Βαραγγιας, nunc ὁ ἐξαρχων των πελεκυφορων appellatur.

c) Vide §. 30. not. *a*.

d) At pluribus locis Βαραγγοι et Φραγγοι ita coniunguntur, vt pro diuerſis eos habuiſſe Scriptores Byz. videri debeant, Cfr. §. 4. 6. 7. 11. 13. 26. 38. Coniecturae tamen Viri doctiſſimi locus §. 33. allatus patrocinari videtur.

eſt, Burdigaliae (vid. Du Cange v. *Paſtorelli*) recenſet vt proximum et continuum mare بحر ورنك *mare Warangorum*. Liquet Francicum id eſſe, nobis hodie Germanicum dictum, ab Aquitania inde vsque ad Norwegiam porrectum. Veniſſe Francos e Septentrione, tranſiiſſe pro parte in Angliam vna cum Saxonibus Saeculo V. notum eſt. Vnde facile conciliari poteſt, Barangos Francos eſſe, et tamen Anglos a Codino et Anglice loquentes dici [e]).

Nomen Francorum olim *Feranki* et *Faranki* pronunciabatur (vid. Barth. ad Guilielmi Briton. Philipp. I. 114. p. 28. et Du Cange v. *Feranci*). De nominis autem Francorum ratione etymologica diſcrepant ſententiae, quibus recenſendis non immoror; eam tamen, quae mihi probabilior videtur, expediam. Primum quidem id improbabile videri et cauſam noſtram turbare non debet, quod *w* et *b* et *f* promiſcue habemus, dicimusque a nobis hodie et olim Francos dictos eosdem cum Barangis et item cum Waragis eſſe. Nam e. c. quos nos hodie *Wallachos* dicimus, eos Graeci Βλαγκȣς et Βλαγχȣς appellant, Arabes افلاق Aflak. Deinde hoc quoque perinde eſt, Waragus an Warangus efferas. Vtrumque recte; ſiue ex more Graecorum, ſiue ex etymologia. Solent Graeci *n* ante *g* interponere in nominibus gentium et aliis. Vt, quod modo citabam exemplum, Βλαγχȣς appellant [f]), quos alii et ipſi ſe *Blachos*; item, qui proprie Vgri ſunt, eos Graeci et nos ad ipſorum exemplum *Vngros*, *Vngaros* appellamus. Vt nos hodie nomina qualitatis non tantum in *ich* vel *ig*, ſed etiam in *ing* terminamus, ſic quoque veteres Germani ſeu Franci ſuo more non tantum in *ag* et

e) Quem locum §. 60. attuli.

f) Scriptores Byzantini eos Βλαχȣς vocant, vt Anna Comn. pag. 13. 227. 273. 274. Cinnam. p. 152. Nicetas Chon. p. 85, 86. 236. 238. 274. 279. Niceph. Gregor. T. I. p. 125. Cantacuz. T. II. pag. 526. Duc. p. 53. 194. Codin. Orig. CPl. p. 48. 81. neque me Βλαγκȣς vel Βλαγχȣς vsquam legere memini. res ipſa tamen ſalua eſt, vt Σφενδοσθλαβος pro *Swjatoſlaw*, Σφενδοπλοκος pro *Swjatopolk*, Ταγγρολιπηξ pro *Togrul-beg* et alia confirmant.

et *eg*, ſed etiam in *ang* et *eng* terminabant. Pro *gryſeus* (*greſig*) dicebant *gryſengus*: vid. Du Cange h. v. ita quoque pro *wehrig* dicebant *warag* et *wareg*, et *warang* et *wareng*. Vt dicimus *Jüngling* pro eo, qui iuuenis eſt, *Zwilling* pro eo, qui gemellus eſt, *Edeling* pro nobili etc. ſic optimo iure, quamuis vſus non adſtipuletur, poſſemus dicere *Wehring* pro homine tutelari, protectore. Et id quoque in vſu olim fuiſſe, probat nomen *Beringer*, *Berengarius*, quod nihil aliud eſt, quam *Barangus*, *protector*. In vſu quotidiano eſt adhuc hodie vox *wehre*, *tuitio*, *protectio*. *Sich zur wehr ſtellen*, *ſe comparare ad ſe tuendum*. Hinc *war* Anglis et *guerre* Francis aliud nihil eſt, quam noſtrum *Wehre*, *pro aris et focis dimicare*. *wehren* dicimus pro *arcere a nobis*, *amouere*, *profligare*. Hoc ſenſu eſſent Barangi *ὁι ἀποσοβȣντες*, *qui ſubmouent turbam*, *aggreſſores profligant*. Vel ſic potuerunt dici, quia tantum bello viuerent, et mercede militatum extra patriam irent. „*Warings* (ait Du Cange v. „*Grauaringus*) vocant Angli milites, vocabulo, vt videtur, ducto „*a werra*; noſtris dicuntur *hommes de guerre*„. vid. Du Cange v. *Warantur*. Hi *Barangi* vel *Franci*, id eſt, *protectores* habitabant in Excubitis, vel ſtatione Excubitorum. Zonaras in Alexio g) —. Geſtabant romphaeas et bipennes ſuper humeris, vel etiam bipennes ad femur habebant pendentes. vid. Noſtr. p. 302 h). et hos intelligit Pſellus in Hiſtoria miſta (apud Du Cange v. *ῥομφαια*) quando ait Theodoram circumſtetiſſe cum aliis protectoribus eos, qui graues ferro bipennes ex humeris librabant i), *περιειστηκεισαν δε ταυτην ἔξω πολυ πληθος — ὁι μεν ξιφη περιεζωσμενοι, ὁι δ᾽ ἀπο των ὤμων ῥομφαιας βαρυσιδηρȣς ἐπεσειον, ἀλλοι δε δορατα ἠγκαλιζοντο ἐφεξης ἑστηκοτες.*

Non ſolum in aula militabant Barangi, ſed etiam in prouinciis. Scylitzes in Monomacho Francos et Warangos in Iberia et Chaldia collocat k). — Barangos quoque in expeditiones bellicas, quas Graeci tentabant, iuiſſe conſtat etiam e Chronico Caſinenſi, II. 37 p. 363. vbi Graeci dicuntur *Apuliam et Calabriam ſibi vindicaſſe*, *ſociatis in auxilium ſuum Danis*, *Ruſſis et*

g) Locum ipſum vide §. 28.

h) Vide §. 57. not. b.

i) Cfr. et §. 35.

k) Vid. §. 7. alia huius rei exempla habes §. 5. 12. 17. 34. cet.

et Gualannis. Eiusdem originis ſunt Dani et Gualanni. Putantur enim Barangi e Dania in Angliam veniſſe. Atqui *Gualanni et Barangi* iidem ſunt. *Gu* vt *W*, item *nn* vt *ng* olim pronunciabatur, et *l* ſaepe litterae *r* ſubſtitui ſolebat; vt ergo *Gualanni* et *Barangi* ſono prope nihil differrent.

Non ſolus imperator habebat Barangos ſui corporis cuſtodes et perpetuos comites, verum etiam proceres habebant l), ſi non veros, at certe tamen Graecos ad modum Barangorum veſtitos et armatos; vt hodie quos magnates noſtri alunt apparitores, Heyduckos appellamus, etiamſi natione Germanos, ad modum tamen Heyduckorum compoſitos. Schol. Baſilic. ad L. 60. p. 695. *ἐπι των ἡμερων τȣ βασιλεως Ἀλεξιȣ τȣ Κομνηνȣ Βαραγγȣ συγκλητικȣ τον ἑτερον Βαραγγον συγκλητικον φονευσαντος.* Hic Barangus ſenatorius eſt, qui ad ſenatorum aliquem pertinebat, eique apparebat.

Horum itaque imperialium Barangorum magiſter appellabatur peculiari nomine, non patrio quidem, at Graeco tamen ad patrium confiсto. Patrio enim nomine ipſi ſe appellabant et a ſuis citabantur *Folgher,* id eſt, *comes, ſecutor, apparitor, ἀκολȣθος* m). Vox Germanica eſt *folgher* et *folgheres,* id eſt, *folger, folgerer* appellabant medio aeuo *qui aliis deſeruiunt,* vt ait Bracton L. III. tract. 2. c. 10. Apponam eius locum e Du Cange v. *Folgare. Omnes, qui terram tenent et domum, qui dicuntur* Hausfaſtene [*Hausfeſte,* angeſeſſene] *et etiam alii, qui aliis deſeruiunt, qui dicuntur* folgheres, id eſt deſeruientes, apparentes in obſequio, ſequentes herum, quo eat, comitantes, et a latere eius non decedentes. Supereſt adhuc ea vox in ſermone Anglicano, *fellow.* Nam *fellow* et *fellower* idem eſt, ac *fellog* et *felloger.* In vniuerſum quidem omnes Warangi in militia palatina merentes erant *folgheres,* ſeu *acoluthi.* Verum vt ſolemne erat illi aulae, Magiſtrum et caput militaris alicuius tagmatis per excellentiam eo nomine appellare, quod ſingulari cuique militi competebat (vt e. c. Hicanatum pro praefecto Hicanatorum, excubi-

l) Huc ſpectat locus §. 53. allatus.

m) Cfr. §. 57.

cubitum, Ploimum, Periuſium etc. pro praefecto excubitorum; ploimorum, periuſiae); ſic etiam Acoluthum per excellentiam appellabant eum, qui tagmati Açoluthorum praeeſſet. Ipſi enim Barangi ſe *fellows, folgherer, acoluthos* appellabant. Hos Barangos procul dubio intelligit Rhamnuſius L. II. de bello CPtano p. 87. 1. *Macherophoros* laudans, *quos Satellitium, Griffonum vulgo Graecis nominatum ex Anglis et Danis, antiquo Caeſarum Graecorum more conſcriptum in ſtationibus erat.* De *Griffonibus* nihil vſquam comperi. Videtur tamen auctorem Villharduinum habuiſſe.

NEMI-

NEMITZICA
E
CONSTANTINO PORPH., IOANNE SCYLITZE, ZONARA, ANNA COMNENA ET GLYCA.

§. 1. *Inſcriptio litterarum ab imperatoribus CP. ad regem Baïuri ſeu Nemitzorum datarum*

§ 2. *Criſpinus Francus a Nemitzo quodam accuſatus.*

§. 3. *Legio Nemitzorum rebellat, a Romano Diogene pacatur.*

§. 4. *Nemitzi cum aliis muros CP. tuentur; Comneni eorum ducem ad proditionem ſollicitant.*

§. 5. *Alexius Comn. eorum ope CPlin capit.*

§. 1.

Imp. CONSTANTINO *Porphyrogenneta.*

a. C. 945-959. a)

Imp. CONSTANTINO *Porph.* 1

A D regem Saxoniae, ad regem Baiuri, [ſeu Baioariae vel Bauariae b)] (eſt ea regio, quam vulgo nobis dicti Nemetzii,

1. CONSTANTINVS de Cerim. Aul. Byz. T. II. p. 398.

a) Haec ſcripta eſſe videntur poſt Romanum Lacap. imperio deiectum, Conſtantino cum filio Romano imperante.

b) [ ] incluſa hic et infra interpres addit.

Imp. CONSTANTINO *Porph.*

a. C. 945-950.

metzii, [id eſt, Germani vel Alamanni] incolunt c)), ad regem Galliae, ad regem Germaniciae, [vel Germaniae] perſcribitur eodem ad omnes titulo, nempe hoc: In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, vnius et ſolius veri Dei noſtri, Conſtantinus et Romanus, fideles in eodem Deo imperatores Romanorum ad illum cariſſimum ſpiritualem fratrem, illuſtrem regem.

§. 2.

Imp. ROMANO DIOG.

Imp. ROMANO *Diogene.*

a. C. 1068-1070. d)

2 [CRISPINUS Francus] exercitus imperio abdicatus fuit, non ſincere conuictus; ſed tantum a quodam Nemitzo illuſtri e) accuſatus.

§. 3.

Indict. 8. a.M. 6578. f)

a. C. 1070.

3 α) [IMPERATOR Romanus Diogenes] Caeſaream praetergreſſus, ad fontem nomine Cryam peruenit. — Cum autem vexaretur regio, et a militibus deſolaretur; infeſtiorem ſe praebuit quibusdam ex legione Nemitzorum g); qui reprehenſi et laeſi rebellant.

Hae-

α) ZONARAS: Imperator — *ad locum, qui fons frigidus dicitur* (εἰς την λεγομενην κρυαν πηγην) *vallum communiuit. Vbi cum ob Nemitzorum quosdam; propter facinora, ſeuerius multatos, legio defeciſſet, ipſe ſtatim in equo aduolans, adducto exercitu deſertores perterritos in belli ſocietatem recepit.*

c) εἰς τον ῥηγα Σαξωνιας. εἰς τον ῥηγα Βαϊερη (ἐστι δε αὐτη ἡ χωρα οἱ λεγομενοι Νεμιτζιοι).

2. IOANNES SCYLITZES (Cedren. T. II.) p. 830.

d) Anni ab initio imperii Romani Diogenis vsque ad annum p. 833. a Scylitze indicatum.

e) παρα Νεμιτζε τινος ἐπισημε.

3. Id. ibid. p. 836. Zonar. T. II. p. 281.

f) Hunc annum habet Scylitz. p. 833.

g) ἐκ τε ταγματος των Νεμιτζων.

a. C. 1070.

Imp. ROMANO *Diog.*

Hac re cognita, cum equum conſcendiſſet imperator, et milites conuocaſſet, 'proprios hoſpites deterruit, rurſusque impoſitis conditionibus vel inuitos ſibi ſubegit, hanc vnam poenam definiens, vt in extrema parte exercitus poneretur, qui erant in prima et proximi corporis cuſtodes.

§. 4.

Imp. NICEPHORO *Botaniate.*

Imp. NICEPHORO *Botan.*

a. C. 1081.

β) [CVM Alexius Comnenus rebellionem faceret; Caeſar 4 Ioannes Ducas vna cum eo muros CPlis circumiens, interrogabat,] quinam eſſent, qui quibusque turribus inſiſterent. 'Cognouit itaque alia propugnacula obtineri a cohorte immortalium, alia a Barangis i)'r, alibi praeſidere Nemitzos k), gentem et ipſam

β) ZONARAS: *Alexius — ſalutatur imperator. — Botaniates vero cuſtodes in moenibus collocat. Erant autem in turri quadam ad vrbis portam Charſiam cuſtodes Nemitzi, gens Gallica* (Νεμετζοι, ἔθνος δε οἱ Νεμετζοι κελτικον): *ii clam cum Comnenis de proditione egerunt.* reliqua vide ad *§. 5.* GLYCAS: *Alexius* [Comnenus] *imperatore deſerto, contractisque non paruis copiis, vrbem imperatoriam occupauit, intromiſſus a Nemitzis, qui ad Charſiae portam excubias agebant.*

b) τους ἰδιοξενους κατεπηξε (marg. κατεπληξε), και αὖθις ὑποσπονδους και μη βουλομενους κατεστησεν, ἐν τουτοις μονοις το πρoστιμον ὁρισας, ἐν τῳ ἐσχατους τεταχθαι ἀντι της πρωτης ἐγγυτητος και σωματοφυλακιας.

4. ANNA COMNENA p. 62-64. Zonaras Tom. II. pag. 292. Glycas pag. 332.

i) Cfr. *Varangica §. 18.*

k) τους Νεμιτζους. Du Freſne in Notis in Alexiadem p. 257. „Ad imperatoris cuſtodiam adhibitos Nemitzos teſtatur etiam Scylitzes in Romano Diogene [vid. ſupra *§. 3.*] Guibertus Alexii defectionem deſcribens, Lib. I. de Geſt.

a. C. 1081.

Imp. NICEPHORO Botan.

ipſam barbaram, ſed olim ſubactam a Romanis et ſocia cum ipſis arma ferre aſſuetam. 'Caeſar neque immortales, nec Barangos vel' primam proditionis mentionem aequis admiſſuros auribus, 'ratus, cenſuit', in Nemitzis vnam reſtare ſpem. eorum ſi animos idoneis promiſſis experiretur, non longe fortaſſe aberraturum a ſcopo, et oſtendi commodum in ciuitatem ingreſſum per turrem, quam illi tuerentur.

Haec non aliter, quam vt oraculo miſſa, Alexius accipiens, certum a ſe ſtatim hominem ad ducem Nemitzorem l) deſtinat, qui

Dei per Francos cap. 4. *Sed cum de Officialibus palatii ſub principe, qui, niſi fallor*, (fallitur dubio procul) *Michael vocabatur, eſſet, et cuidam portioni plurimae occidentalium militum praeeſſet, quos excellentiores apud Graecum imperatorem, et ad eius cuſtodiam magis contiguos ingenita eorum probitas fecit. collecta ex ſubiectis militibus audacia nouas res contra ipſum principem moliri coepit.* Natione Celtas fuiſſe Nemitzos ſcribit Zonaros, quo vocabulo non modo Galli, ſed et Germani intelliguntur. Verum Nemitzos Germanis adſcribit Leunclauius ad Glycam [vid. infra not. *m.*], aitque, ſic appellari Theutones, Slauorum lingua. Et in Pandect. Turc. c. 63. vbi de Nemitzis haec obſeruat: *Habuerunt*, inquit, *vicinos Daci Germanos, puta Quados, Gothos, Gepidas, in quorum agro, qui nunc Cepiſienſis dicitur, incolae praeſertim Caſemarco vicini, ſe Nemetſaſſios nominant, voce de Nemetis (ſic Vngari Germanos appellant, vt Wenedae nationes Nemitzos) et Saſſus compoſita, quae Saſſios, ſeu Saxones Germanicos ſignificat.* Quam viri doctiſſimi de Nemetzis ſententiam fulcit Conradus Abbas Vrſpergenſis ſcribens Alexium Alemannorum ope imperium occupaſſe: *Hic eſt perfidus ille Alexius, qui domino ſuo Nicephoro per quorundam Alemannorum conductitiorum auxilium depulſo, imperium eius vſurpauit.* Germanos vero ad cuſtodiam imperatorum longe ante haec tempora fuiſſe delectos docet Lampridius in Alexandro Seuero, quibus *Scurrarum* nomen tribuit, de qua voce multa habet Salmaſius. Vrbem *Nemetzi* dictam, quod a Nemetzis condita eſſet, circa Bohemiam ſtatuit Dithmarus Lib. 7. p. 101."

l) τον ἡγεμονα των Νεμιτζων. Du Freſne p. 258. "Qui infra Gilpractus nominatur. Hic neſcio quem Flandrenſem comminiſcitur Ordericus Vitalis lib. 7. *Per Raimundum Flandrenſem, qui praecipuus cuſtos et ianitor vrbis erat, conſulto ciuium patefacta eſt*".

a. C. 1081. *Imp.* NICEPHO-RO *Botan.*

qui eum ex muri exteriore crepidine ſurſum allocutus, poſt multa vltro citroque verba de proditione mox perpetranda cum illo conuenit. rediitque ſtatim ad Alexium ille ipſe miles inchoandi negotii electus interpres, eiusdem ſpe citius confecti nuncius: quo exhilarati duces alacriter ſe ad equos inſcendendos comparabant.

§. 5.

γ) Tali rerum articulo — [Comneni] Georgium Palaeologum 'ad ducem Nemitzorum *Gilpractum* m) mittunt, 'plenius exploraturum, quid is animi haberet, et ſi plane in promiſſi exſequendi voluntate conſtantem animaduerteret n), ſignum Georgius o) conditum ederet ex turri, quo in id ipſum intenti Comneni q) perſpecto, ſtatim copias in patentem portam immitterent. Perlibenter id ſibi demandatum munus r) Georgius accepit, vir inprimis ſtrenuus. — Iterea Comneni armati ipſi armatisque copiis perite ordinatis in aciem, verſus vrbem turmatim ferebantur.

'Cum

γ) ZONARAS: *Mane igitur in magna feria quinta ſeptimanae ſalutaris paſſionis ſeruatoris noſtri, Comneni in murum exteriorem e regione turris illius, quam Nemitzi tenebant, ex compoſito fecerunt impetum, quos ſubeuntes telis arcebant defenſores. Vt autem a Nemitzis ii, qui in muris erant, ex turri petebantur, nec ſimul et externis et internis hoſtibus e ſuperiore loco iaculantibus reſiſtere poterant, impetum remiſerunt. Qui vero muros oppugnabant, ſcalis ſtatim muro conſcenſo, portarumque clauſtris bipennibus perfractis, liberum coniuratis ingreſſum patefecerunt. Quo ii viſo, qui interiora moenia tuebantur, — fugam capeſſere.*

m) Interpres in margine: „hoc eſt, Teutonibus, quos Sclauorum lingua Nemitzos vocat„.

n) προς τον ἡγεμονα των Νεμιτζων Γιλπρακτον.

o) ἀποπειραν ποιησασθαι της γνωμης Γιλπρακτε, και ἐι διαγνοιη προθυμεμενον δεξασθαι κατα την ὑποχεσιν τες Κομνηνες.

p) Addit nomen interpres.

q) ἀυτοι.

r) την προς τον Γιλπρακτον ὁδοιποριαν.

Imp. NICEPHORO *Botani.*

a. C. 1081.

'Cum igitur praeceſſiſſet Palaeologus ſub veſperam [s]); 'interimque dum rem tranſigit ex ſententia cum Gilpracto, eoque bene volente [t]), in ſummam euadit turrim cum ſuis, Alexiani ad conſpectum vrbis inſtructa, vt dictum eſt, acie prouecti caſtra palam metantur ac muniunt, ſpeciem de induſtria offerentes, quaſi moram illic facturi eſſent. Verum vbi exiguo duntaxat nocturni temporis ſpatio conſiderunt eo loco, exſurgentes Comneni ſic aciem ſtruunt, vt ipſi phalangis medium obtinerent cum lectis equitibus et graui armatura —: ſicque lento gradu procedentes, ſub diluculum moenibus ſe admouent, ferro ſtricto tanquam impetum facturi, quo ſcilicet eos, qui ſtabant in propugnaculis, ſubito metu percellerent. Eo ipſo commodum puncto temporis cum ſignum ex alto Palaeologus conſtitutum edidiſſet, patefeciſſetque portas, mixtim in vrbem exercitus ſubiit, nullo militari ordine ſeruato. — Erat ea dies feria quinta maioris hebdomadae, qua myſticum Paſcha ſacrificamus ſimul et comedimus, indictione quarta, anno ſexiesmilleſimo quingenteſimo octogeſimo nono menſe Aprili.

s) ἑσπέρας οὖν πελάσας τῷ τείχει ὁ Παλαιολόγος Γεώργιος.

t) καὶ σύνθημα ἀπὸ τοῦ Γιλπράκτου λαβών.

DACICA

DACICA
ET
PANNONICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

Ppp 2

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. *Dacorum motus a Tiberio et Germanico ſedantur.*
§. 2. *Veſpaſianus eos per filios ſuos pacat.*
§. 3, 4. *Daci Decebalo rege, imp. Domitiano, rebellant, vincuntur.*
§. 5-7. *Decebalus cum Traiano bellum gerit, victus ſe interficit, Dacia in prouinciae formulam redigitur.*
§. 8. *Theſauri Decebali reperti.*
§. 9. *Vincuntur ſub M. Aurelio Daci.*
§. 10. *Commodus cum barbaris ſupra Daciam habitantibus bellum gerit.*
§. 11-16. *Aureoli, Daci, res geſtae; caedes.*
§. 17. *Aurelianus Daciam barbaris relinquit.*
§. 18. *Leo I. e Dacia Illyrica oriundus.*
§. 19. *Dacia Ripenſis, quae?*
§. 20. *Daciae ſitus; Dacia Gothis ſubiecta.*
§. 21. *Gepaedes Daciam tenent, quaedam Daciae loca Iuſtinianus I. Herulis attribuit.*
§. 22. *Gepaedes poſt Gothos Dacia potiti.*
§. 23. *Longobardi de quibusdam Daciae locis cum Gepaedibus bellum gerunt.*

DACICA [a]

E

CANDIDO ISAVRO, GEORGIO SYNCELLO, PETRO PATRICIO, PROCOPIO ET ZONARA.

ab a. C. 6 - 549.

§. 1.

Imp. AVGVSTO,

Imp. AVGVSTO,

a. C. 6 - 8. [b]

1 TIBERIVS rem bellicam [in Galliis] adminiſtrans, Romam crebro venit, metuens, ne ſibi Auguſtus per abſentiam ſuam alium anteferret. ¹Sed Dacis, Sauromatis, aliisque Pannonicis

1. ZONARAS T. I. p. 541.

a) Hic tantum ea, quae de Dacis proprie dictis Scriptores Byz. memoriae prodiderunt, exhibeo. quae vero de aliis gentibus v. c. *Vngris* et *Blackis* ſub Dacorum nomine referunt, ea in *Vngricis*, *Valachicis* etc. dedi.

b) Intra hos annos Tiberius Pannonicas gentes pacauit.

a. C. 6. 8. — *Imp.* AVGVSTO.

nicis gentibus concitatis c), ex Galliis ad eas rediit: eodemque Auguſtus Germanicum miſit; cum fortaſſe Tiberius eas celeriter vincere poſſet, ac tempus de induſtria tereret, vt propter bellum in armis eſſet —

Eas gentes Romani, poſt multas clades illatas nec pauciores acceptas, tandem partim ad deditionem compulerunt, partim acie vicerunt d).

§. 2.

Imp. VESPASIANO.

a. C. 70.

Imp. VESPASIANO. a. M. 5564. a. C. 64. e) 2

VESPASIANVS — Tito filio maiore bellis aduerſus Iudaeos perficiendis relicto, — Romam — transfretatus, moderatum et Neroniano oppoſitum geſſit imperium: — motosque barbaros Broxylos, Britannos, Dacos et Sarmatas f), miſſis in eos Domitiano et Cereali g) filiis repreſſit.

§. 3.

Imp. DOMITIANO.

a. C. 88. h)

Imp. DOMITIANO. a. M. 5575. a. C. 75. 3)

DECEBALVS, Dacorum rex i), per praeconem pacem Domitiano denunciauit. Quamobrem Domitianus Fuſcum miſit cum magna manu. Hoc vbi Decebalus didicit, ad eum rurſus legatum

c) *κινηθεντων δε των Δακων, και Σαυροματων και ἀλλων Παννονικων ἐθνων.*

d) Subiungit his Zonaras: *Tiberius Romam reuerſus, ab Auguſto in Dalmatiam contra quosdam tumultuantes miſſus eſt: quos aegre ille quidem, et cum periculo, ſed vicit tamen.*

2. GEORGIVS SYNCELLVS p. 341.

e) Hunc annum ipſe habet Syncellus, vulgo vero haec ad a. C. 70 referuntur.

f) Βροξυλες, και Βρεττανες, και Δακας, και Σαρματας.

g) Κυρεναλις, in marg. Κερεαλις.

3. PETRVS Excerpt. de Legat. p. 23, 24.

h) Ad hunc annum haec vulgo referuntur, annum in marg. poſitum Syncellus habet ad locum §. 4. allatum.

i) *Δεκεβαλος ὁ Δακων βασιλευς.*

Imp. DOMITIANO.

a. C. 88.

tum miſit, qui cum irriſione illi diceret, ſe pacem facturum, ſi vnusquisque Romanorum vellet illi *k*) quotannis pendere duos obolos; ſin minus, auſurum et magna mala illis illaturum.

§. 4.

4 SVB eo [Domitiano] Daci et Naſamones *l*) bello tumultuantes profligantur.

De Dacis et Germanis Domitianus triumphauit.

§. 5.

Imp. TRAIANO.

Imp. TRAIANO.

a. C. 106. *m*)

5 *n*) DECEBALVS miſit ad Traianum legatos, ex his, qui pileos ferunt (hi enim apud Parthos ſunt honoratiores). Prius

7 *n*) ZONARAS: *Traianus — bello aggreſſus eſt Dacas, ſeu Dacos* (Δακας ἢ Δακας), *ſecundum Iones, vt Appianus ait XXIII. Romanae hiſtoriae libro: quod et annua tributa pendere recuſabat, et eorum facta vlciſci cupiebat. Cuius aduentum Decebalus, gentis eius princeps, timuit: non ignarus, Traianum virum eſſe rei bellicae peritiſſimum. Pugna commiſſa, Romani multos hoſtes occiderunt, nec pauciores ex ipſis vulnerati ſunt; quorum tanta multitudo fuit, vt, cum faſciae deeſſent, Traianus ne ſuae quidem veſti pepercerit. Cum, ſummis cacuminibus magno labore occupatis, ipſi regiae appropinquaret; Decebalus per legatos pollicitus, ſe arma, machinas et fabros traditurum, et, quicquid a ſe praeterea poſtularetur, facturum, ipſe ad imperatorem venit, eumque humi proſtratus adorauit. Deinde Traianus in Italiam reuerſus, legatos Decebali ſecum adduxit: qui in ſenatum introducti, poſitis armis manibusque captiuorum inſtar coniunctis, multis verbis ſupplicarunt, et, pace impetrata, arma receperunt. Traianus, triumpho acto,* DACICVS *cognominatus eſt.*

k) Δεκεβαλῳ.

4. SYNCELLVS p. 343.

l) Δακες και Νασαμωνες.

5. PETRVS Excerpt. de Legat. p. 24. Zonaras T. I. p. 584, 585.

m) Ad hunc annum bellum Dacicum vulgo refertur.

a. C. 106. *Imp.* TRAIANO.

tas autem comites miſerat, qui apud eos viliores habentur n). Hi cum ad Traianum veniſſent, abiecerunt arma, et, manibus poſt terga vinctis mancipiorum et captiuorum inſtar, Traianum orarunt, vt cum Decebalo in colloquium veniret.

§. 6.

Rurſus Decebalus legationem ad Traianum miſit, quae denunciaret, vt a bello ceſſaretur. Pollicebatur, ſe omnia arma et bellica inſtrumenta Traiano redditurum, et Romanos machinarum fabricatores et transfugas, qui apud eum eſſent, et omnia praeſidia et caſtella, quae exſtruxiſſet, diruturum. Ceſſurum quoque omni terra, qua Traianus potitus eſſet, et eius et Romanorum hoſtes pro ſuis hoſtibus habiturum, neque poſthac vllos transfugas admiſſurum, neque vllum militem Romanorum retenturum o).

Has conditiones hac legatione propoſitas Traianus approbauit. At Decebalus in conſpectu Traiani arma abiecit, et in terram cadens eum adorauit, et ad eius pedes proſtratus iacuit. Le-

n) πρεσβεις ἐπεμψε πιλοφορȣς (ὁυτοι γαρ παρ' ἀυτοις, *apud ipſos*, non *a. Parthos* ὁι τιμιωτεροι) προτερον γαρ Κομητας ἐπεμπεν, ἐυτελεςερȣς δοκȣντας παρ' ἀυτοις ἐιναι. Henr. Valeſius in Notis pag. 205. „Haec omnia de legatione Decebali ad Traianum miſſa iisdem plane verbis ſcripta habentur in Excerptis legationum ex hiſt. Dionis Caſſii, quae a Fuluio Vrſino primum ſunt edita, vt neceſſe ſit, Petrum Patricium Dionis ſcrinia compilaſſe. Caeterum πιλοφορȣς Dacorum commemorat etiam Aurelius Victor in Traiano, vbi pileatos Dacorum vocat, perinde ac Paulinus in Carmine de Niceta, Daciae epiſcopo, his verſibus:

Et Getae currunt et vterque Dacus,
Qui colit terrae medio, vel ille
Diuitis multo boue pileatus
Accola ripae.

Sic enim in Paulino legendum eſſe, monuit me Hadrianus Valeſius frater, non vt vulgo ſcribitur, *pelleatus*. De his Dacorum et Getarum pileis loquitur etiam Dio Chryſoſth. in orat. 71. p. 628. ἐνθα γαρ ἐνιςε βλεπȣσιν ἀνθρωπȣς, τȣς μεν τινας πιλȣς ἐπι ταις κεφαλαις ἐχοντας, ὡς νυν των Θρακων τινες, των Γετων λεγομενων„.

o) ἐχειν ἐγγυς ἑαυτȣ.

Imp. TRAIANO. a. C. 106.

Legatos etiam Romam miſit, qui quoque mancipiorum more erant manibus vinctis.

§. 7.

6 CVM Decebalus, pactis et conuentis violatis, res nouas moliri nunciaretur, denuo contra illum duxit exercitum. 'qui, quia viribus impar erat p), dolo imperatorem vincere ſtudebat. Quem cum acceſſu eſſe facilem et quemuis ad colloquium admittere ſciret, 'transfugis ſubornauit q), qui eum, ſi poſſent, occiderent. Sed vnus eorum ob ſuſpicionem comprehenſus, in quaeſtionibus arcanum effatus eſt. Imperator autem, ponte per Iſtrum facto, quod opus omnem admirationem et commemorationem ſuperat, traductoque exercitu, vix ille quidem et cum periculo, ſed vicit tamen Dacos.

Decebalus prae deſperatione ſe ipſum interfecit: ex eoque gens Dacorum eorumque prouincia Romanis parere coepit.

§. 8.

Reperit et theſauros Decebali [Traianus], quamuis difficilis eorum eſſet inuentio. Barbarus enim fluuio, qui regiam praeterfluebat, alio traducto, in alueo foueam praealtam excauarat, quam magna auri, maiore argenti aliarumque rerum, quibus humiditas non nocet, copia iniecta, lapideis tabulis obſtruxerat, aggeſtaque terra fluuium in veterem alueum reduxerat. Multa etiam in ſpeluncis abdiderat. Haec nemine praeſente niſi captiuis faciebat, quos, abſoluto opere et rebus occultatis, interficiendos curabat, ne arcanum proderent. Vnus tamen familiaris eius, gnarus vbi theſauri eſſent, indicium fecit.

§. 9.

6. ZONARAS T. I. p. 585. Haec iis, quae ad §. 5. attuli, ſubiungit Zonaras.

p) καὶ ὁ Δεκέβαλος ἡττώμενος ἴσχυι.

q) ψευδαυτομόλους ἀπέστειλεν.

§. 9.

Imp. MARCO *Aurelio.*

a. C. 167.

Imp. MARCO *Aurelio.* a. M. 5653. a. C. 153. *r*)

[HOC imperatore] Romani Germanos, *Sauromatas*, Dacos 7
et *Quados* expugnauerunt [s].

§. 10.

Imp. COMMODO.

a. C. 180-193. [t]

Imp. COMMODO.

BELLA — ſub eius [Commodi] imperio geſta ſunt aduer- 8
ſus barbaros, qui ſupra Daciam incolunt, et Britannicum omnium maximum.

§. 11.

Imp. GALLIENO.

a. C. 254-268. [v]

Imp. GALLIENO.

'AVREOLVS ex prouincia *Getica* (ſic enim Dacia quondam 9
vocabatur [x]) obſcuro genere ortus (paſtor enim fuit), cum a fortuna euehendus eſſet, militauit, atque induſtria conſecutus eſt, vt equi imperatorii ſuae fidei mandarentur. Quos quia praeclare tractabat, carus habebatur imperatori. Deinde cum Myſiae legiones Ingenuum per ſeditionem imperatorem dixiſſent, et Galienus praeter caeteros etiam Mauros (hos a Medis propagatos eſſe aiunt) contra eum ad Sirmium adduxit. Aureolus Magiſter equitum ſtrenue dimicando, multis hoſtibus caeſis, reliquos ipſumque Ingenuum rebus deſperatis in fugam coniecit, in qua a ſuis ſatellitibus eſt occiſus.

 §. 12.

7. SYNCELLVS p. 352.

r) Annus, ſub quo a Syncello narrantur; alii ea ad a. C. 167. referunt.

s) Σαυροματας, και Δακυς, και Κυαδυς κατεπαλαισαν.

8. ZONARAS T. I. p. 598.

t) Anni imperii Commodi.

9. Id. ibid. p. 631.

v) Anni imperii Gallieni.

x) Αυρiολος (ita vbique in Gr.) δε ἐκ χωρας ὡν Γετικης, της ὑϛερον Δακιας ἐπικληθεισης.

Imp. GALLIENO.

a. C. 254-268.

§. 12.

10 GALIENVS --- bello contra Poſtumum ſuſcepto, primo congreſſu victus eſt. Deinde tyrannum in fugam coniectum, Aureolum perſequi iubet: qui, cum eum aſſequi poſſet, diutius perſequi nolens, cauſatus eſt, ſe eum adipiſci non poſſe.

§. 13.

11 [MACRINO cum filiis Macriano et Quinto rebellantibus] imperator Aureolum cum aliis ducibus contra Macrinum et Macrianum miſit: qui, hoſte circumuento, nonnullos occiderunt (parcebant enim eis, vt popularibus ſuis y),) ſperantes, eos vltro ad imperatorem tranſituros. Sed cum non cederent, fortuito accidit, vt omnes ad officium redirent. Nam dum tyrannorum milites erectis ſignis incedunt, quidam ex ſigniferis impeditus concidit: ſignoque vna inclinato, reliqui ſigniferi, cauſae ignari, putantes, illum vltro ſe imperatori ſubmiſiſſe, humi proſtrati omnes idem fecerunt, Galienum fauſtis ominibus proſequentes: 'neque vlli praeter Paeones apud Macrinum manſerunt z). Qui cum et ipſi tranſituri eſſent, 'Macrino et filio, ipſorum rogatu, ne in hoſtium poteſtatem venirent, interfectis, imperatori ſe dediderunt a). Galienus vero contra Quintum, iuniorem Macrini filium, qui totum paene orientem ſubegerat, Odenathum, Palmyrenorum ducem miſit. Verum Macrini et Macriani 'clade Pannonica b) nunciata, multae vrbes a Quinto et Baliſta [eius Magiſtro equitum] defecerunt. Quos Odenathus Edeſſae aggreſſus vicit: ac Baliſtam ipſe occidit, Quintum ciues.

§. 14.

10. Id. ibid. p. 632.

11. Id. ibid. p. 632-634.

y) ἐφειδοντο γαρ αὐτων ὡς ὁμογενων.

z) μονων των Παιονων περιλειφθεντων τοις περι τον Μακρινον.

a) ὁ Μακρινος συν τῳ υἱῳ αὐτȣ, μη ἐκδȣναι αὐτȣς, αὐτων ἐδεηθησαν, ἀλλ᾽ ἀνελειν προτερον σφας, και οὑτω προσχωρησαι τῳ βασιλει. ὁ πεποιηκοτες οἱ Παιονες, παρεδωκαν ἑαυτȣς.

b) ἡττης - της κατα Παιονιαν συμβασης.

a. C. 254-268. *Imp.* GALLIENO.

§. 14.

Deinde Aureolus, toti equitatui praefectus, homo potens, contra Galienum inſurrexit: et, Mediolano occupato, ſe ad inuadendum imperatorem parauit. Sed ab eo, multis ſuorum amiſſis et vulnere accepto, Mediolanum compulſus ibique obſeſſus eſt. Dum autem Galienus contra hoſtes excurſiones facit, imperatrix, quam ſecum adduxerat, in periculo fuit, 'niſi miles quidam hoſtes ex inopinato irruentes, nonnullis eorum occiſis, repuliſſet'.

§. 15.

[GALIENVS dum adhuc Mediolanum obſidet, ab Aureliano 12
et coniuratis occiditur]. β) Alii ab Heracliano praefecto caeſum eſſe tradunt. Nam cum Aureolus, qui Gallicis legionibus praeerat, mota ſeditione cum exercitu in Italiam contenderet, Galienum contra eum abeuntem, dum noctu in tabernaculo dormit, ab Heracliano Aureoli coniurato excitatum eſſe. Qui cum ei et Claudio, viro bellicoſiſſimo, Aureolum iam cum magnis copiis aduentare nunciaſſet; Galienum ſubito nuncio perterritum ac ſeminudum lecto exſilientem armaque petentem ab illo caeſum eſſe.

§. 16.

Imp. CLAVDIO.

a. C. 268. c)

Imp. CLAVDIO.

GALIENO interfecto, Claudius Caeſar eſt deſignatus, cui 13
Aureolus, armis poſitis, ſe ſubmiſit: ſed cum denuo regnum affectaret, a militibus occiſus eſt.

 §. 17.

β) SYNCELLVS: *Aureolus Celta Romanorum dux* (Αυϱιολος δε τις Ρωμαιων ϛϱατηγος Κελτικος) *Galienum paratis inſidiis interfecit.*

c) Hoc anno Claudius rerum potitus eſt.

12. ZONAR. T. I. p. 634. Syncell. p. 383.
13. ZONAR. T. I. p. 635.

Imp. AVRELIANO. a. M. 5764. a. C. 264.

§. 17.

Imp. AVRELIANO.

a. C. 274. d)

[AVRELIANVS] 'Dacia Traiani nomine e) barbaris relicta,
14 viros ac mulieres 'ſinum Myſiae medium iuſſit incolere, Myſis nimirum eos hinc inde ambientibus, ſpatioque medio recenti dictione Dacia vocato f).

Imp. LEONE I.

§. 18.

Imp. LEONE I.

a. C. 457. g)

15 [LEO Auguſtus] 'e Dacia Illyrica h) oriundus — Aſparis ſtudio imperium adeptus eſt.

Imp. IVSTINIANO I.

§. 19.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 527. i)

16 [ISTER] Daciae proximus barbaros, qui ad ſiniſtram habitant, diſcludere incipit a Romanis dexteram obtinentibus? Quapropter *Daciam* illam Romani *Ripenſem* vocant k). *ripa* enim Latina vox fluminis oram ſignificat. Ad ripam -- prima vrbs Singedon,

§. 20.

14. SYNCELLVS p. 385.

d) Hoc anno Daciam ab Aureliano relictam vulgo tradunt, annum in marg. adſcriptum habet Syncellus.

e) την Τραϊανȣ Δακιαν.

f) ἐις το μεσαιτατον της Μυσιας ςησας ἑκατεραθεν. Δακιαν δε μεσην νομιζεσθαι.

15. CANDIDVS ISAVRVS in Eclogis Hiſtoric. de Rebus Byz. p. 17.

g) Annus, quo imperio potitus eſt Leo.

h) ἐκ Δακιας της ἐν Ιλλυριοις. Phil. Labbeus in Notis ad Cand. Iſ. p. 103. „Daciam fuiſſe duplicem, *Trans-Danubianam* ſcilicet, ſiue *veterem*, quam *Gothiam* ac *Gepidiam* ſuo tempore dictam fatetur Iornandes, et *nouam cis Danubium* ſitam, in duas poſtea, *Ripenſem Mediterraneamque* diuiſam, norunt eruditi. Hanc ad prioris diſtinctionem *Daciam Illyricam* vocat ſiue Photius, ſiue is, cuius verba ſententiasque excerpit Candidus,,.

15. PROCOPIVS de Aedificiis p. 79, 80.

i) Annus primus imperii Iuſtiniani.

k) διο δη Ριπησιαν καλȣσι Ρωμαιοι την ταυτη Δακιαν.

§. 20. *Imp.*
a. C. 537. l) IVSTINIA-
[VENETI] ſunt maris accolae. Supra quos *Siſcii*, et *Suabi*, NO I.
non illi, qui Francis parent, ſed ab iis diuerſi, interiores terrae 17
tractus obtinent. Vltra hos *Carnii* ſiti ſunt *Noricique:* ad quorum dexteram Dacae et *Pannones* m) habitant, ſuisque in vrbibus Singidonum et Sirmium numerant ad Iſtrum fluuium euadentes. Illis nationibus Gotthi trans Ionium ſinum belli huius [Gotthici] initio imperabant.

§. 21.
a. C. 549.
GEPAEDES — olim Sirmium Daciamque omnem obtinuerant. — 'Iuſtinianus vero vrbem Noricum et Pannoniae munitiones aliaque loca Langobardis donauit;' alia quaedam Daciae loca Erulis — attribuit ad Singedonem. 18

§. 22.
[AVDVINI, Langobardorum regis, legati in oratione, qua Iuſtinianum contra Gepaedes auxilia rogant, inter alia] Ante hoc tempus [inquiunt], cum Gotthi vectigalem haberent Daciam, Gepaedes trans Iſtrum — tenebant ſe omnes, potentiam Gotthicam — reformidantes. — Vt primum [vero] pulſos ex omni Dacia Gotthos ac vos bello impeditos viderunt, auſi ſunt ſceleſti vndique ditionem veſtram inuadere. — Sirmium Gepaedes tenent, — ſeque vniuerſa Dacia potiri iactant. 19

§. 23.
[GEPAEDVM legati et ipſi imperatorem auxilia rogantes, Langobardi, inquiunt, id] agunt, vt pro ipſis Romani, contra quam fas eſt, bellum ſuſcipiant, cuius cauſam ex Sirmio aliisque nonnullis Daciae locis in nos conflatam fures hi proferunt. — 20

17. Id. de Bello Goth. p. 351.

l) Sub hoc anno, ſecundo belli Goth. et vndecimo imperii Iuſtiniani haec narrat Procopius.

m) Σισκιοι — Σȣαβοι — Καρνιοι — Νȣρικοι — Δακαι — Παννονες.

18. Id. ibid. p. 543. Cfr. *T. I. Gepaedica §. 8. Longobardica §. 6. et Herulica §. 40.*

19. Id. ibid. p. 544, 545. Cfr. *Tom. I. Gepaedica §. 10.*

20. Id. ibid. p. 546. Cfr. *Gepaedica §. 11.*

PAN-

PANNONICA a)
E SYNCELLO, PROCOPIO, PETRO PATRICIO, CHRONICO PASCHALI ET ZONARA.
ab a. ante C. N. 32-549.

§. 1. Pannoniorum ſedes, nomen; Pannonii a Caeſare Octauiano ſubacti.

§. 2. Tiberius et Germanicus Pannonios rebellantes vincunt.

§. 3. Tiberius de iis triumphat.

§. 4. Marcus Aurelius Iazygas et Marcomannos e Pannonia adortus vincit.

§. 5. Aelius Baſſus Pannoniae praefectus Obiis et Langobardis pacem dat.

§. 6. M. Aurelius in Pannonia moritur.

§. 7. Pannoniae ſitus; Pannonii Gothis ſubiecti.

§. 8. Iuſtinianus I. Langobardis in Pannonia ſedes attribuit.

§. 1.
a. ante C. N. 32. b)

1 [CAESAR Octauianus] cum propter hiemen in Sicilia diutius moratus, quasdam Romanae ditionis gentes per abſentiam ſuam

a) Hic ea tantum, quae de veteribus Pannoniis, non vero quae de Vngris ſub Pannoniorum nomine Scriptores Byz. memoriae prodiderunt, exhibeo. haec poſteriora vide *Tom. III.* in *Vngricis.*

b) Hoc circiter anno non diu ante pugnam Actiacam haec contigiſſe videntur.

1. ZONARAS T. I. p. 541.

a. ante C. N. 32.

ſuam defeciſſe cognouiſſet; reuerſus contra illas ſe parauit, atque alias per ſe, alias per alios ad officium reduxit et ſubegit. Deinde contra Pannonios c) eſt profectus. Hi iuxta Dalmatiam ad ipſum Iſtrum incolentes d), a Norico vsque ad Europaeam Myſiam pertinent e): homines aſperae vitae, vt qui nec terram fertilem, nec aërem clementem habeant, non vinum, non oleum colant; ſed hordeo et milio tam in potu, quam cibo vtantur. Habentur tamen bellicoſiſſimi, et a Graecis nonnullis ignoratione veri Paeones f) appellantur. Paeones enim ad Rhodopen et ipſam Macedoniam habitant. Hos autem tum alii, tum ipſi ſeſe Pannonios appellant. quos Caeſar crebris proeliis tandem ad deditionem compulit.

§. 2.

Imp. AVGVSTO.

Imp. AVGVSTO.

a. C. 6-8.

ⁱTIBERIVS Caeſar et Germanicus contra Dacos, Sauromatas aliasque gentes Pannonicas miſſi, eas tandem' poſt multas clades illatas, nec pauciores acceptas partim ad deditionem compulerunt, partim acie vicerunt. 2

§. 3.

a. C. 8.

TIBERIVS Caeſar debellatis Pannoniis triumphauit. — 3

Eundem honorem de Rhoetis b), Armenis, Vindelicis i) et Pannoniis k) parta victoria conſecutus eſt.

§. 4.

c) ἐπι Παννονιȣς.

d) νεμονται

e) Cfr. et infra §. 7.

f) Παιονας. quo nomine poſtea etiam Vngri a Scriptoribus Byz. paſſim inſigniuntur.

a. Id. ibid. p. 541. Locum integrum vide in *Dacicis* §. 1.

3. SYNCELLVS p. 314.

g) Παννονιων.

b) Ραιτων.

i) Οὐινδικιων. Syncellus p. 313. *Tiberius Caeſar Vindelicos* (Οὐινδικȣς) *et confines* (και τȣς λοιπȣς παρακειμενȣς) *Thraciae populos ſub iugum miſit.*

k) Παννιων, marg. Παννονιων, at horum paulo ſuperius tacta erat mentio.

§. 4.

Imp. MARCO *Aurelio.*

Imp. MARCO *Aurelio.*

a. C. 161 - 178. *l*)

4 IMPERATOR [Marcus Aurelius] cum barbaris, qui circa Iſtrum incolunt, *Iazygibus*, *Marcomannis* *m*) et alias aliis longo tempore 'in Pannonia *n*) bellum geſſit. — Marcomannos et Iazygas multis magnis proeliis et periculis ſubegit.

§. 5.

5 SEX millia Langobardorum et *Obiorum* Iſtrum traiecerunt, in quos Vindicis equites, et pedites, quorum dux erat Candidus, irruerunt et in fugam verſi ſunt. 'Aelius Baſſus Pannoniae tunc praefectus barbaris per Ballomarium regem Marcomannorum ſupplicibus factis, pacem dedit'.

§. 6.

Olymp. 239. a. 2. ind. 1.

a. C. 178. *o*)

6 *α*) OLYMPIADIS 239. a. 2. indictione 1. Orphito IV. et Rufo II. coſſ. Antoninus, qui et Verus dictus eſt, morbo conflictatus in Pannoniis *p*) obiit ex a. d. VIII. Kal. Apriles, cum imperaſſet annos vndeuiginti.

§. 7.

α) SYNCELLVS: *Antoninus apud Pannonios* (ἐν Παννονιαις), *vel, vt ſcribunt alii, apud Hiſpanos* (ἐν Σπανιαις) *aegritudine* (νοσῳ) *interiit.*

4. ZONARAS T. I. p. 395. Cfr. et *Scythica* §. 21.

l) Anni imperii Marci Aurelii, vſque ad obitum L. Veri.

m) Ιαζυξι τε και Μαρκομαννοις.

n) τῃ Παιονιᾳ κεχρημενος ὁρμητηριῳ.

5. PETRVS PATRICIVS in Excerptis de Legat. p. 24. Cfr. *T. I. Longobardica* §. 1.

6. CHRONICON PASCH. p. 262. Syncell. p. 353.

o) Alii obitum eius ad a. C. 180. referunt.

p) ἐν Παιωνιαις ſ. Παννονιαις.

§. 7.

Imp. IVSTINIANO I.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 537.

VLTRA hos [Siſcios et Suabos] 'Carnii ſiti ſunt Noricique, ad quorum dexteram Dacae et Pannones habitant, 'quibus Gotthi ante bellum hos inter et Iuſtinianum Aug. geſtum imperabant'. 7

§. 8.

a. C. 549.

CVM Iuſtinianus Aug. vrbem Noricum et Pannoniae munitiones aliaque loca — Langobardis donaſſet; eam illi ob cauſam patriis ſedibus relictis, in aduerſa Iſtri fluminis ripa conſederunt, haud procul a Gepaedibus. 8

7. PROCOPIVS de Bello Goth. p. 351. Cfr. *Dacica §.* 20.

8. Id. ibid. p. 543. Cfr. *Tom. I. Longobardica §. 6.*

SARMATICA
SCYTHICA
ET
MASSAGETICA
EX
SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. *Sauromatae Panathenaeorum ſpectatores adſunt, et Olympiae de palma certant.*

§. 2. *Fl. Veſpaſianus Sarmatarum motus per filios reprimit.*

§. 3. *Adrianus Sarmatas debellat.*

§. 4. *M. Aurelius Sarmatas vincit, legio Fulminatrix.*

§. 5. *Carus Sarmatas rebelles domat.*

§. 6-13. *Sarmatae a Criſcone Boſporiano ſollicitati Lazicam vaſtant, ope Cherſonitarum debellantur.*

§. 14. *Imp. Conſtantino M. Scythae a Cherſonitis vincuntur.*

§. 15. *Sarmatae a Criſconis nepote concitati res nouas moliuntur, a Cherſonitis proelio ſuperantur.*

§. 16-18. *Sarmatae bellum renouant, eorum duce a Pharnaco Cherſonita occiſo, imperium Boſpori amittunt.*

§. 19 28. *Aſandri Boſporiani filius Gyciam, Cherſonitarum principis filiam ducit; eius conſilium Cherſonem dolo capiendi irritum redditur, ipſe cum CC. Boſporianis perit.*

§. 29-31. *Alia quaedam de Gycia et Cherſonitis.*

§. 32. *Conſtantinus M., adoleſcens, Sarmatarum ducem in proelio viuum capit.*

§. 33. *Conſtantinus M. Sarmatas ſubigit.*

§. 34. *Sauromatae a Valentiniano victi, pacem petunt.*

§. 35. *E Sarmatia Romam veniunt, qui Petri et Pauli conditorium adorant.*

SARMATICA [a]

E GEORGIO SYNCELLO, CHRONICO PASCHALI, CONSTANTINO PORPH., THEOPHANE ISAACIO, CEDRENO, ZONARA, NICEPHORO GREGORA.

§. 1.

a. C. ***.

1 [TEMPORIBVS veteris Romae] quaecunque infenſa fuerant, concordi foedere iungebantur; et Cilix quidem per Bithy-

a) Hic antiquiora tantum et minus certa, quae Scriptores Byzantini paſſim de Sarmatis memorant, adfero, omiſſis iis, quae iidem de aliis gentibus ſub Sarmatarum nomine memoriae prodiderunt. (Vocantur enim *Sarmatae* vel *Sauromatae Gothi*, *Patzinacae* et *Ruſſi*) quae vide in Memoriis harum gentium. De gentis Conditore et ſedibus vide *Genealogias populorum*.

1. NICEPHOR. GREGORAS T. II. p. 371, 372. qui, cum ad res geſtas Ioannis Cantacuzeni enarrandas accedit, priſtinae Romanorum potentiae, quam ſub Cantacuzeno reſtituendam ſperabat, meminit.

a. C. ***.

thyniam inermis vadebat, et itidem Thrax per Italiam, Sauromatae b) vero, per Graeciam quaſi foederatam euntes et Panathenaeorum ſpectatores aderant, et curulibus in ludis, qui quadriennio quoque exeunte Olympiae celebrabantur, de palma certabant.

§. 2.

Imp. VESPASIANO.

a. C. 69. c)

Imp. VESPASIANO. a. M. 5564. a. C. 64.

2 [FLAVIVS Veſpaſianus rerum Romae potitus] moderatum et Neroniano oppoſitum geſſit imperium. — motosque barbaros, Broxylos, Britannos, Dacos et Sarmatas d), miſſis in eos Domitiano et Cereali filiis, repreſſit.

§. 3.

Imp. ADRIANO.

a. C. 117-138. e)

Imp. ADRIANO. a. M. 5609. a. C. 109.

3 [SVB imperatore Adriano] Sauromatae f) debellati ſunt.

§. 4.

Imp. MARCO *Aurelio.*

a. C. 171. g)

Imp. MARCO *Aurelio.*

4 α) [HOC imperatore,] Romani Germanos, Sauromatas, Dacos et Quados oppugnauerunt. —

Roma-

α) CHRONICON PASCHALE: *a. C. 171. Indict. 9. Seuero et Herenniano coſſ. Olymp. 237. a. 3. — Antoninus imperator*

b) Σαυρομαται.

2. GEORGIVS SYNCELLVS p. 341.

c) Hoc anno Veſpaſianus imperium ſuſcepit. Annum in margine poſitum Syncellus habet.

d) Σαρματας.

3. SYNCELLVS p. 349.

e) Sunt anni imperii Adriani, annum marg. adſcriptum habet Syncellus.

f) Σαυρομαται.

4. SYNCELLVS p. 352. Chronic. Paſch. p. 261. Cedrenus T. I. pag. 250. Zonaras T. II. p. 595, 596.

g) Hunc annum habet auctor Chron. Paſch. alii haec ad a. C. 174. referunt. Syncellus ea ſub a. M. 5653. a. C. 153. narrat.

Imp. MARCO *Aurelio.*

a. C. 171.

Romanus exercitus ſupremo periculo ſitique perire proximus, Deo Chriſtianorum precibus pluuias largiente hoſtesque Germanos et Sauromatas fulminibus impetente, vt Antoninus ipſe litte-

ſaepius et ipſemet hoſtes aggreſſus eſt, interdum miſſis ducibus. Cum Pertinax aliique, qui cum eo erant, ſiti premerentur, imber de coelo depluit, in Germanos vero et Sarmatas contra ſtantes fulmen delapſum multos ex iis exanimauit. Aiunt porro, Marci imperatoris litteras circumferri, in quibus teſtatur, exercitum, ſiti periturum, Chriſtianorum precibus eſſe ſeruatum. CEDRENVS: *M. Antoninus — cum aduerſus Germanos ac Sarmatas bellum gereret, exercitusque ſiti preſſus periclitaretur: Melitenae legionis milites, qui Chriſtiani erant, a Deo contentis precibus impetrauerunt, vt fulmine hoſtium exercitus feriretur, imberque Romanas copias recrearet. Quam rem imperator valde admiratus, edicto Chriſtianis honores detulit, legionique* Fulminatricis *cognomentum indidit.* ZONARAS: *M. Aurelius Antoninus — contra Quados grauiſſimo bello ſuſcepto, admirabilem victoriam diuinitus eſt adeptus. Qui cum Romanos vndique circumdediſſent* (κυκλῳ γαρ των Κȣαδων τȣς Ρωμαιȣς περιχοντων), *hi vero teſtudine facta fortiter ſe defenderent, barbari, omiſſa pugna, circumiecta loca omnia obſepſerunt, necubi aquari poſſent: rati, ſe eos ſiti et aeſtu afflictos facilius ſuperaturos. Romanis autem labore, aeſtu, ſiti, vulneribus confectis, aëre ſubitis nubibus denſato, vehementer pluit, non, vt Dion ſcribit, propter Aegyptii magi praeſtigias, Mercurium obteſtati; ſed Deo Chriſtianorum precibus exorato, et ipſi et vniuerſus exercitus per miraculum ſunt conſeruati. Nam cum in Romanis caſtris Chriſtiana legio eſſet, praetorio praefectus imperatori aeſtuanti et de toto exercitu ſollicito dixiſſe fertur, populum Chriſtianorum nihil non poſſe; eſſe autem in exercitu integram ex eo hominum genere legionem. Quo ille audito eos rogauit, vt ſuum Deum implorarent. quo facto, fulmina in hoſtes ſint illata, imber in Romanos. Quare obſtupefactus Marcus, Chriſtianos decreto honorauit, et Fulminatricem legionem illam appellauit. Ac ſic fuiſſe appellatam, Dion et caeteri conſentiunt, ſed cauſam non addunt. Miraculi huius etiam Euſebius in Eccleſiaſtica hiſtoria meminit. Caeterum Dion ait, imbre facto, Romanos, bibendo occupatos, ſubita incurſione barbarorum paene periiſſe, niſi vehementi grandine et multis fulminibus hoſtes petiti eſſent.*

a. C. 171. Imp.

litteris teſtatus eſt, apud Quados ſeruatur: Pertinax, ſub quo Polycarpus Romam venit, exercitus dux erat. MARCO *Aurelio.*

§. 5. Imp.

Imp. CARO. CARO. a. M. 5778.

a. C. 283. a. C. 278.

EODEM anno h) Carus in Gallia natus, virtute praeſtans, Sarmatas rebelles edomuit. 5

§. 6.

Imp. DIOCLETIANO. Imp.

a. C. 284-304. i) DIOCLETIANO.

IMPERANTE Romae Diocletiano, apud Cherſonitas vero 6 principe ac proteuonte *Themiſto*, Themiſti Sauromatae filio, *Criſcon* Boſporianus, *Ori* filius k), collecta Sarmatarum l) ad Maeoticam paludem habitantium manu, aduerſus Romanos arma mouit. cumque ad Lazorum terram perueniſſet, bello infeſtatis incolis ad Halyn vsque flumen progreſſus eſt.

§. 7.

Diocletianus vero vbi reſciuit, Laziam Ponticamque vaſtari, exercitum contra Sarmatas miſit ſub duce Conſtante tribuno. qui cum ad Halyn flumen perueniſſet; vna cum exercitu illic ſubſtitit, et Sarmatas traiicere prohibuit. Cum autem opponere ſe illis non poſſet Conſtans: excogitauit alio quodam modo pellendos eſſe Sarmatas; nimirum Boſporianos et Maeoticae pa-

 ludis

5. SYNCELLVS p. 386. Zonar. T. I. pag. 638, qui omnia vt Syncellus.

h) Vide marg. Cari obitum vulgo ad a. C. 283. referunt.

6. CONSTANTINVS de Admin. Imp. p. 144-148.

i) Sunt anni imperii Diocletiani.

k) ϛεφανοφορȣντος και πρωτευοντος Θεμιϛȣ, τȣ Θεμιϛȣ Σαυρoματος, ὁ ἐκ Βοσποριανων Κρισκων, Ορȣ δε παις γενομενος. Perperam ita diſtingui, et Σαυρομ. potius cum ὁ ἐκ B. coniungendum eſſe ex iis, quae ſequuntur, apparet.

l) Σαρματας, infra eos promiſcue nunc Σαρμ. nunc Σαυρoματας vocat Conſtantinus.

Imp. DIOCLETIANO. a. C. 284-304.

ludis finitimos accolas aduerſus ipſos concitandos, qui familias m) eorum euerterent, vt his auditis 'Sauromatae domum reuerti cogerentur n). 'Et haec quidem imperatori ſignificat, vt mitteret ad Cherſonitas, eosque tanquam vicinos ad bellum contra Sarmatas capeſſendum incitaret o), vt euerſas ipſorum familias Sarmata audiens, quam ociſſime ab armis diſcederet. Quod cum ad Diocletianum imperatorem delatum eſſet, confeſtim ad Cherſonitas miſit, vt auxiliarentur ſibi, petens, et Boſporianorum Sarmatarumque familias delerent, ac ſubiugarent.

§. 8.

Cherſonitae vero, qui tunc temporis proteuontem habebant 'Chreſtum, Papiae filium p), imperatoris petitione benigne audita, de capienda 'Sarmatarum q) vrbe Boſporo, ac occupandis Maeotidis paludis oppidis r) conſilium ceperunt, collectaque a finitimis oppidis manu, fabricatis curribus bellicis, impoſitisque chiroboliſtris s), ad Boſporianorum vrbem acceſſerunt; poſitisque inſidiis noctu, pauci pugna inita, et muro oppugnato a mane ad horam vſque tertiam fugae ſignum dederunt, relictis in curribus chiroboliſtris.

Boſporiani itaque, rati, propter paucitatem victos fugere Cherſonitas, fidentiores facti, ad perſequendos egreſſi ſunt. At Cherſonitae, pedetentim fugientes, chiroboliſtris ſuis inſequentes Boſporianos conficiebant; ſurgentesque illi, qui in inſidiis [erant], eos-

m) Perperam haec Lat. reddidit interpres, Graeca ſic habent: ἐβȣλευετο καθ᾽ ἑαυτον ὁ Κωνςας, μηδαμως ἀλλως δυνασθαι τȣς Σαρματας ἐκδιωξαι, ἐι μητι γε ἐκ των πλησιοχωρων της Βοσποριανων και της Μαιωτιδος λιμνης τινας κατ᾽ ἀυτων ἐκπεμφθηναι ἐις πολεμον, και τας τȣτων Φαμηλιας cet.

n) ὁ Σαυροματας ὑποςρεψῃ ἐκ τȣ πολεμȣ.

o) και ταυτα μηνυσῃ τῳ βασιλει, ἐφ᾽ ᾧτε ἀπεςειλε κατα των Χερσωνιτων, και τȣτȣς διηγειρε κατα των Σαρματων ὡς πλησιοχορων ἀυτων ὀντων.

p) Χρηςȣ τȣ Παπιȣ.

q) τȣ Σαυροματȣ.

r) Καςελλια.

s) χειροβολιςρας.

a. C. 284-304. *Imp.* DIOCLETIANO.

eosque circumdantes, ad vnum omnes Boſporianos occiderunt, atque ita regreſſi Boſporum ceperunt cunctaque, quae ad Maeotida paludem oppida, Sarmatarumque t) familias, et Boſpori conſederunt, nemine de reliquo interfecto, niſi qui in armis deprehenſus fuiſſet. Atque hoc quidem modo Boſporo potiti, eam ſeruarunt.

§. 9.

Diebus vero aliquot elapſis, Chreſtus, Papiae filius v), Sarmatarum vxoribus dixit; nihil opus eſt, nos bellum vobiſcum gerere; ſed, Sauromato Romanorum terram vaſtante, iuſſum nobis fuit a Romanorum imperatore, vt, tanquam eius ſubditi, arma contra vos ſumeremus, et vos debellaremus. Si igitur in vrbe veſtra viuere velitis, agite ad dominum veſtrum Sauromatum legatos mittamus, vt pacem cum Romanis faciat, praeſentibus noſtris legatis, atque illinc diſcedat, vosque a nobis in vrbem noſtram redituris dimittamini. Et Sauromato legatos noſtros remittente cum ſuis, qui de pace ſignificent, dimittemus vos, ac diſcedemus. Sed ſi voluerit Sauromatus dolo aliquo circumuentos hic concludere, belloque infeſtare, nosque id per excubitores noſtros x) cognouerimus, omnes vos a maximo ad minimum trucidabimus, atque ita hinc abibimus: neque quidquam porro Sauromato id proderit, familia omni et vrbe amiſſa.

His auditis Sauromati vxores ſerio rem fieri curarunt, miſeruntque Cherſonitae cum Boſporianis legatos quoque e ſuis quinque, qui rem ei totam exponerent. cumque iuxta Halyn fluuium ad Sauromatum veniſſent, quaecunque aduerſus Boſporianos geſta eſſent a Cherſonitis, annunciauerunt.

§. 10.

Ille vero animi anxius, veluti reficere Cherſonitarum legatos ab itinere feſſos cupiens, dixit ipſis: „Cum fatigati ſitis, volo qui-

t) των Σαυροματων, ita et paulo inferius ſcribitur.

v) Χρηςος ὁ τȣ Παπιȣ.

x) δια των σκȣλκατορων ἡμων. σκȣλτατορες excubitores, vigiles, ita paſſim apud Mauricium et Leonem in Tacticis, vt Bandurius ad h. l. monet.

Imp. DIOCLETIANO. a. C. 284 - 304.

quieſcere vos paucos dies, et deinde, quaecunque dixiſtis, effecta reddam. Hinc autem diſcedite ad Romanos, ab iisque diſcite et perſuadete vobis, veracem me eſſe, nec mentiri„.

Cherſonitae vero ad Conſtantem profecti cum Sauromati legatis, de iis, quae inter ipſos geſta ſunt, interrogantur, nunciantque Conſtanti omnia, quae cum Boſporianis et Maeotidis paludis accolis egiſſent, et quo pacto Sauromati familias cepiſſent, isque hac neceſſitate compulſus ad pacem veniret

Quibus auditis, Conſtans, admodum contriſtatus, inquit Cherſonitis: „Quid mihi prodeſt de reliquo auxilium veſtrum, quandoquidem pepigi, me ipſis tantum auri daturum„. Reſpondent ei Cherſonitae, „Noli contriſtari, domine, nam, ſi vis, diſſoluemus pactum de pendenda pecunia„. Eoque interrogante, qua id ratione fieri poſſet, dicunt ei Cherſonitae: „ 'Significaret Sauromato, etiam inter ſe pacta exſtare, quandoquidem ipſius cauſa expenſas feciſſet, damnaque multa paſſus eſſet, exercitu Roma eo vsque perducto, itaque illa ſolueret y), ipſe vero familias cunctas vrbemque ſuam reciperet.

§. 11.

Laetus hac re Conſtans, conſilium ſecutus, Sauromato haec denunciat. Quibus auditis, Sauromatus animo contriſtatus reſpondit, „Neque dare ſe quidquam, neque accipere item velle: 'mitteret tantum Cherſonitas, vt ipſe inde diſcederet z)„. Inquiunt Conſtanti Cherſonitae, „Ne dimittas nos, antequam captiuos omnes acceperis„.

Tum Conſtans Sauromato renunciauit, „Sibi captiuos omnes mitteret, tum ſe Cherſonitas dimiſſurum promittens„. Quae vbi audiſſet Sauromatus, omnes captiuos a), quotquot eſſent, vel inuitus dimiſit.

§. 12.

y) δηλωσον και αὐτος τῳ Σαυροματῳ ὁτι τα μεν ἠδη μεταξυ ἡμων γενομενα πακτα κεκρατηνται. ἐπει ουν τη αἰτιᾳ τη σῃ κἀγω ἀναλωματα και ζημιας πολλας ἐποιησα — δος μοι και συ ταυτα.

z) μονον ἀποςειλον μοι τους Χερσωνιτας, ἱνα των ἐντευθεν ἀναχωρησω.

a) τους πραιδευθεντας.

a. C. 284-304. *Imp.* DIOCLETIANO.

§. 12.

Quos cum accepiſſet Conſtans duobus Cherſonitarum legatis apud ſe retentis, caeteros ad Sauromatum miſit; iſque ad illorum aduentum e Lazorum regione quosdam vna cum ſuis deſtinauit, quibus Boſporus familiaeque traderentur; ipſe vero b) cum exercitu iter ordinate inſtituebat, vt Cherſonitae familias confertim traderent, et poſtea recederent.

Cherſonitae vero, legatis ſuis in vrbe Boſporo receptis, intellectoque, quid inter Conſtantem et Sauromatum actum eſſet, Boſporum, et Maeotidis paludis oppida, familiasque omnes illaeſas tradiderunt viris a Sauromato miſſis c).

§. 13.

Conſtans autem, vbi ex Romani imperii locis diſceſſiſſet Sauromatus, ipſe quoque Romam contendit, omniaque a Cherſonitis acta imperatori indicauit, adductis item duobus legatis. Quos cum vidiſſet imperator, benigne exceptis gratias maximas egit, inquiens ipſis; „Quid vultis vobis et ciuitati veſtrae dem pro tali beneuolentia et auxilio?„ illi vero imperatori reſponderunt: „Nihil aliud, domine, petimus, niſi vt liberi ac immunes ſimus a tributo d)„. Imperator autem, quam libenter eorum petitioni obſecundans, liberos ac immunes a tributo fecit, multisque praeterea muneribus cohoneſtatos ad Cherſonitas remiſit, veluti veros ac fideles imperii Romani ſubditos.

At Conſtans magnifice ipſe quoque ab imperatore Diocletiano exceptus, veluti re contra Sauromatas e) praeclare geſta, et illuſtris clarusque factus, paulo poſt in Romanum imperium ſucceſſit, Diocletiano Nicomediam ſuccedente.

§. 14.

b) ἀυτος δε Σαυρωματος:

c) και κατελαβον ἐν εἰρηνῃ την Χερσωνιτων omiſit haec interpres.

d) ἀτελειας παραχεθαι ἡμιν ὑπο τȣ κρατȣς ὑμων.

e) των Σαυρωματων.

Imp. CONSTANTINO M.

§. 14.

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 306 - 337. [f]

CONSTANTE [g] autem mortuo, imperator fuit filius eius Conſtantinus. Qui cum Byzantium veniſſet, 'Scytharumque nonnulli rebellarent [h], reuocatis in memoriam, quae a patre Conſtante audiuiſſet de beneuolentia et auxilio Cherſonitarum, legatos illis miſit, poſtulans, vt contra illos arma caperent, ac rebellatores ſubiugarent. 'Qui facile perſuaſi, exercitu inſtructo Iſtrum tranſgreſſi, Scythas ſuperatos in fugam verterunt, quo facto immunitas a tributo ipſis confirmata eſt, aliaque ſtipendia, quotannis ipſis pendenda, adiecta ſunt [i]'.

§. 15.

7 ANNIS vero aliquot poſt, Sauromatus, Sauromati Criſcoroni [k], qui Lazicam bello infeſtauerat, nepos, collecto ad Maeotidem paludem milite, contra Cherſonitas mouit, iniuriam, vt inquiebat, captiuitatis aui ſui, quae Diocletiano imperante accidit, vlturus. Qua re intellecta, Cherſonitae, qui principem ac proteuontem tunc temporis habebant Bylcum, Supolichi filium [l], armis quoque ipſi ſumtis obuiam facti ſunt in locis Capha nuncupatis [m], initoque proelio, Deo opitulante, Cherſonitae ſuperiores facti, Sauromatum in fugam conuerterunt, limitemque in eodem loco Capha nominato [m], vbi victoria potiti ſunt contra Sauromatum, poſuerunt, in quo etiam Sauromatus et qui cum ipſo

a

f) Sunt anni imperii Conſtantini M.

g) Quem *Conſtantem* vocat Conſtantinus, *Conſtantium Chlorum* eſſe recte monet ad h. l. Bandurius.

h) ἀντιςασεως αὐτῳ ὑπο τινων ἐν τῃ Σκυθιᾳ γενομενης. Non Sarmatae, de quibus huc vsque ſermo fuit, ſed Gothi intelligi videntur.

i) Locum integrum vide in *Scythicis* §. 24.

7. CONSTANT. de Adm. Imp. p. 148 - 150.

k) ὁ ἐγγονος Σαυρεματȣ τȣ Κρισκορονȣ. Hic princeps Boſporianus ſupra [§. 6.] Κρισκων Ορȣ παις vocabatur, hic vero haec duo verba ab indocto ſcriba in vnum conflata putat Bandurius ad h. l.

l) Βυσκȣ τȣ Σȣπολιχȣ.

m) ἐν τῳ αὐτῳ λεγομενῳ Καφα — τοπῳ.

m) ἐν τοις τȣ λεγομενȣ Καφα τοποις.

a proelio ſuperſtites erant, nunquam ſe eum cum armis transgreſſuros eſſe, iurarunt; ſed propria vtrosque aſſignataque ſibi ſecundum praeſtitutos terminos loca habitaturos eſſe. Atque ita Boſporum Sauromatus, Cherſonitae terram ſuam repetierunt.

§. 16.

HISQVE ita geſtis, rurſus poſt aliquot annos alius Sauromatas n) cum militum manu ad Maeotidem paludem collecta ſurgens, bellum contra Cherſonitas coepit, limitesque cum iureiurando in Capha a primo Sauromato poſitos, vt nemo belli contra Cherſonitas gratia illos praetergrederetur, transgreſſus eſt, tanquam ablatam ſibi per vim terram vindicaturus recepturusque. Habebant autem principem ac proteuontem tunc temporis Cherſonitae Pharnacum, Pharnaci filium o), armis quoque ipſi contra Sauromatum ſumtis, et obuiam ſibi mutuo facti in praedictis Capha locis, in montibus vtrique conſtiterunt.

Sauromatus vero, et corporis magnitudine et militum multitudine fretus, inſolenter Cherſonitis inſultabat: at Pharnacus ſtatura exiguus prae Sauromato, eiusque copias conſiderans, conſilio cum ſuis inito ſtatuit, ne infinita multitudo periret, ſingulari certamine cum Sauromato pugnare; reque conſtituta, militibus Sauromati nunciat Pharnacus, non opus eſſe, vt tanta multitudo pereat, neque ſponte illos ſua, ſed Sauromati impulſu ad bellum veniſſe: mallent itaque ipſi auctores eſſe, vt ad ſingulare certamen deſcenderet, et Si [inquit], Deo opitulante, eum vicero, vos domum incolumes repetetis, ipſe vero ac eiusdem vrbs mihi ſubiicientur, et e contrario ſi ipſe me ſuperauerit, vos etiam ita domum redibitis, et ipſe terram meam occupabit.

§. 17.

Haec res cum grata Sauromatis eſſet, Sauromato ſingulare certamen inire cum Pharnaco ſuaſerunt. Sauromatus itaque cognito

n) ἑτερος Σαυροματος.

o) και δη ἐν τοις τοτε καιροις ςεφανοφορουντος και πρωτευοντος της Χερσωνιτων Φαρνακου του Φαρνακου.

gnito exiguae ſtaturae Pharnacum eſſe, magnitudine ſua, viribusque, et armis, quibus vtebatur p), fretus, conditionem laetus accepit. Pharnacus autem pugnaturus militibus ſuis dixit, „Vbi cum bono Deo ſingulare certamen ingreſſus fuero, Sauromatumque tergo vobis obuerſum, facie vero ſuis videbitis, ego autem faciem vobis tergum hoſtibus obuertero, vno ore omnes clamabitis A A., neque hunc clamorem iterabitis. Cum itaque in campum ad ſingulare certamen vterque veniſſent, interque ſe depugnarent, Pharnacusque Sauromati, et Sauromatus Pharnaci partibus obuerſus eſſet, vno ore Pharnaci miles exclamauit A A: quo clamore audito, Sauromatus conuertit ſe, vt videret, quisnam eſſet hic clamor ad certamen compoſitus, qui in Pharnaci exercitu ſublatus q): dumque ſe conuerteret, diducta paullulum caſſidis lamina, e veſtigio conto eum Pharnacus percuſſit, et occidit. Cum autem Sauromatus cecidiſſet, equo deſcendens Pharnacus, caput ei amputauit.

§. 18.

Victorque exſiſtens [Pharnacus], Maeotidis paludis quidem populum dimiſit, Boſporianos vero in vinculis detinens, capta eorum terra, limites in Cybernico ſupra Cherſonitas ſtatuit, quadraginta tantum milliarium terram ipſis relinquens, manentque iſti limites in hodiernum vſque diem, cum priores illi, quos dixi, in Capha ſint. Paucis vero Boſporianorum apud ſe retentis, agriculturae cauſa, Pharnacus reliquos omnes, miſericordia ductus, ad ſua redire permiſit. qui reuerſi, pro beneficio tali beneuolentiaque ſtatuam ei in Boſporo poſuerunt.

Atque ex eo tempore in poſterum Sauromatae Boſpori imperium amiſerunt r).

§. 19.

p) και ὁις ἐκεχρητο ὁπλοις κατατεθωρακισμενος.

q) ἐναγωνιος τις ἡ γενομενη κραυγη.

r) ἐκ τοτε ὀυν λοιπον ἡ των Σαυροματων ἐν τῃ Βοσπορῳ βασιλεια κατελυθη.

a. C. 306 - 337.

Imp. CONSTAN-TINO M. 8

§. 19.

HIS ita geſtis, principatum apud Cherſonitas tenente ac proteuonte *Lamacho* [s], apud Boſporianos vero regnante *Aſandro* [t], male omnino aduerſus Cherſonitas affecti Boſporiani cum quieſcere nequaquam poſſent, ſemperque aliquo modo captiuitates ſuas vlciſci ſtudebant, cum intellexiſſent, filiam Lamacho vnicam eſſe *Gyciam* [v], filiosque haberet Aſander; affinitatem contrahere meditati ſunt, vt, hoc nimirum pacto liberi in Cherſonitarum terram ingreſſi, vindictam ſumerent,

§. 20.

Mittunt itaque [Boſporiani] legatos ad Cherſonitas, ſuaſuros, quandoquidem vera amicitia inter ipſos eſſet, eamque ſine dolo colerent, affinitatem ſecum contraherent, et vel Lamachi, principis ipſorum, filiam Aſandri, domini ſui, filio darent, vel eum apud ſe acciperent; ſic enim cognitum iri, fidem inter ipſos conſtitutam eſſe, herili filio ſuo apud eos commorante„.

Reſponderunt vero Cherſonitae, „filiam ſe ipſis dare non poſſe, quod ſi autem aliquem ex Aſandri, regis ſui, filiis dare generum vellent, accepturos eſſe, illa quidem conditione, vt, qui venturus eſſet, reditum ad Boſporianos tentare nunquam poſſet inuiſendi compellandique patris ſui cauſa: ſi id nihilominus tentauerit, ipſa hora moriatur„.

§. 21.

Hoc pacto dimiſſi legati domumque reuerſi, cum, quid actum eſſet, ſignificaſſent; iterum ad Cherſonitas Aſander miſit, inquiens; „Quod ſi verum dicerent, atque bona fide agerent, Lamachusque filio maiori ſuo filiam vxorem dare vellet, eum ſe illuc miſſurum eſſe„. Erat autem illis temporibus Lamachus, vt ferebatur,

8. CONSTANT. de Adm. Imp. p. 150 - 155. In iis, quae hic ſequuntur, nulla fit Sarmatarum mentio, vt dubitari poſſit, num quae infra de Boſporianis narrantur, huc pertineant. ſimiliter etiam tempus, cui ea affigenda ſint, incertum eſt.

s) Λαμαχȣ.

t) Ασανδρȣ δε της Βοσποριανων βασιλευοντος.

v) την Γυκιαν.

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 306-337.

batur, diues admodum auro et argento, famulis et ancillis, equis ac fundis quamplurimis, et in quatuor regionibus domum habebat in latitudine et longitudine vsque infra Suſa quae dicebatus x), vbi etiam in muro propriam ianuam habebat et quatuor portas magnas ad introitum et exitum cum aliis oſtiolis ſplendidis; ita vt, pecoribus eius in vrbem venientibus, ſinguli armentorum greges, equorum et equarum, boumque et bucularum, ouiumque et aſinorum, ſuas quique per portas introirent, et ad proprium ſtabulum diſcederent.

§. 22.

Adhortati igitur Lamachum ſunt Cherſonitae, vt Aſandri filium generum adſciſceret. Quibus cum ille annuiſſet; Aſandri filius Cherſonem venit, Gyciamque duxit. Et exiguo biennii tempore elapſo, Lamachus diem obiit, cum iam Gyciae mater antea mortua eſſet. Gycia autem, finito anno a ſepulto patre, annuo die inſtante, memoriamque patris ſui celebrare cupiens, principatum tenente ac proteuonte y) tunc temporis in Cherſone Zetho, Zethonis filio, primores vrbis hortata eſt, ne iniuriam ſuam putarent, ſi et ipſi et populus vniuerſus ab ea acciperent vinum, panes, oleum, carnes, aues, piſces, et ſi quae alia ad epulum neceſſaria, vt diem memoriae Lamachi ſacrum ciues vniuerſi cum vxoribus, ac liberis, omnique familia publica laetitia celebrem agerent cum choreis in propria regione z) ſinguli, ac feriatum haberent: promiſitque ciuibus cum iuramento, quotannis, dum viueret, haec ſe omnia ad celebrandam diem in Lamachi memoriam iis ſuppeditaturam.

§. 23.

Haec cum ita iureiurando ab ipſa firmata eſſent; maritus eius, Aſandri filius, dolum animo occultum verſans, et proditionis

x) καὶ τεσσαρσι δε ῥεγεωσι τον οἶκον αὐτȣ ἐπικρατειν ἐν πλατει και μηκει, ἕως κατω των λεγομενων Σȣσων.

y) πρωτευοντος της Χερσωνος Ζηθȣ, τȣ Ζηθονος.

z) ἐν τῷ ἰδιῳ ῥεγεωνι.

a. C. 306-337. Imp. CONSTANTINO M.

nis tempus quaerens, quae a Gycia dicta iuramentoque firmata eſſent, audiens, admiratus laudauit eam, quod iuramento ſtabiliuiſſet, veluti praeclare erga parentes adfectam, adiiciens, gaudere ſe quoque et libare itidem velle.

Cumque memoriae dies et epulum praeteriiſſet, Boſporianis per famulum ſuum indicauit, „Inueniſſe ſe, quo pacto ſine labore Cherſonem capere poſſent. mitterent itaque per interualla decem, aut duodecim, iuuenes praeſtantes praeter caraborum remiges, qui veluti xenia ipſi ferrent: qui autem appellent carabi, in tali loco manebunt, ego vero equos mittam, quibus iuuenes ac munera miſſa in vrbem vehantur„.

§. 24.

Cumque per biennium hoc modo diuerſis temporibus in vrbem Boſporiani cum xeniis veniſſent, ne fraus a ciuibus agnoſceretur, adducebat eos Aſandri filius pedeſtri itinere ex loco conſtituto, et rurſus poſt aliquot dies coram omnibus eos ſub veſperam dimittebat ad campeſtria, quaſi iam tardius eſſet; qui egreſſi ad tria vsque milliaria tenebris iam denſis redibant, et Limonem intrabant [a], vnde carabo Suſa deuehebantur, vbi per portam minorem, quam in muro habebat, in domum ab eo recipiebantur, nemine conſcio, praeter tres tantum famulos Boſporianos fidos; quorum vnus ad locum ſtatutum pergebat, et recedere carabos nunciabat: alter vero in Limonem [b] Boſporianos reducebat: tertius denique Limone Suſa carabo eos aduehebat, et in Lamachi domum introducebat. Vtebatur praeterea his ad alimenta deferenda illis, qui in locis abditis erant, ipſa quoque Gycia dolum ignorante.

Exſpectabat autem, vt diximus, anniuerſario die Lamachi memoriae ſacro, vrbe tota epulante ac ſomno ſopita, ipſe cum Boſporianis atque domeſticis ſuis de nocte ſurgere, vrbemque incendere et omnes occidere.

 §. 25.

a) και ἠρχοντο ἐν τῳ λεγομενῳ λιμνῳ.

b) ἐν λιμωνι, ſupra λιμνῳ.

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 306-337.

§. 25.

Cumque biennii tempore in Gyciae domo congregati eſſent Boſporiani ducenti, inſtaretque iam celebranda Lamachi memoria, accidit, vt puella Gyciae, quae ei gratiſſima erat, propter offenſam ab oculis eius remoueretur, ſecludereturque. Locus vero, in quo concludebatur, ſubter quoque Boſporianos habebat, qui illic alebantur. Puella autem ſedente et filum torquente, contigit, vt fuſi verticillus decidens in foramen profundum prope parietem deuolueretur: cumque ſurgeret tollendi cauſa, in foramen delapſum videt, vnde cum extrahere propter profunditatem non poſſet, vnum e pauimento prope parietem laterem extrahere coacta fuit; eoque facto per foramen in inferiore aedium parte abſconditam illic hominum multitudinem videt. Quos cum vidiſſet, laterem in locum ſuum ſolerter repoſuit, ne ab iis, qui infra erant, deprehenderetur, miſitque clanculum puellarum aliquam ad dominam ſuam, quam venire ad ſe hortabatur, neceſſarium aliquid audituram viſuramque. Gycia vero Deo impellente puellam adiit: ſolaque ingreſſa, cum ianuam clauſiſſet, ad pedes eius prouoluta puella, „Potes, inquit, o domina, inutilem ancillam tractare pro arbitrio, attamen oſtendam tibi rem nouam et inopinatam„: quod cum ſecure facere eam Gycia iuſſiſſet, ad parietem adductae, ſublatoque ſolerter latere, dixit: „Ecce, o domina, per foramen hoc abſconditam inferius Boſporianorum multitudinem vides„. Gycia cum eos vidiſſet, re tali conſternata, „Non fruſtra, inquit, hoc conſilium ſuſceptum eſt„. Sciſcitaturque puellam, quomodo id comperiſſet: cui „omnino domina, reſpondit puella; quippe per Dei voluntatem fuſo excidens verticillus in hoc foramen deuolutus eſt. quem cum extrahere inde nequirem, laterem auellere coacta fui, atque tunc eos vidi„. Illa vero puellam ſolerter reponere laterem ſuo loco iuſſit; eamque amplexata benigne cum oſculo, „Nihil, inquit, metuas filia, condonatum tibi crimen eſt; ſiquidem voluit te peccare Deus, vt dolum hunc nobis manifeſtum faceret. Vide igitur, quantum potes, vti totam hanc rem clam alios habeas, neque cuiquam quidquam concredas„. Sumſitque eam ſecum, habuitque benignius, quam vnquam antea, quia fidelem experta eſſet.

§. 26

a. C. 306-337. *Imp.* CONSTANTINO M.

§. 26.

Accitis autem Gycia duobus e conſanguineis, quibus maxime fidebat, inquit eis ſeorſum, „Abite et congregate apud vos clanculum primores et nobiles vrbis, iique eligant viros tres fidos, arcanum qui cuſtodire et rem gerere poſſint, et quibus ſacramento ſe omnes obſtringent, vt plenam mihi fidem faciant in iis, de quibus ipſos interrogatura ſum. Mittant vero illos ad me clanculum. habeo enim neceſſarium aliquid, vrbique huic vtile, quod ipſis committam: tantum maturate id, quod vobis dico„.

§. 27.

Diſcedentibus igitur hoc pacto eius conſanguineis, cum illi haec clam ad primates retuliſſent, e veſtigio tres viros elegerunt, quos fidos eſſe cognouerant, fide ipſis cum iuramento data, ratum ſe habituros effecturosque, quidquid cum Gycia acturi eſſent. Hi vbi clam ad Gyciam veniſſent, illa eos excepit, interrogauitque; ecquid promittere cum iuramento poſſent, facturos ſe, quidquid commiſiſſet? illis vero affirmantibus, ſe omnia pro voto eius facturos eſſe, reſpondet Gycia: „Fidem date, in vrbe me, ſi moriar, ſepeliendam eſſe, et arcanum meum narrabo vobis: neque graue eſt, quod poſtulo„. Quod cum audirent, libenter cum iureiurando promiſerunt, in vrbe ſe eam, ſi moreretur, ſepulturos neque extra moenia educturos. Itaque perſuaſa Gycia, „Nunc, inquit, arcanum vobis, quod habeo, aperiam: ecce, maritus meus ex ingenito aduerſus vrbem hanc odio atque inuidia per dolum Boſporianos aliquot, in domum meam introductos cum armis vsque ad ducentos, nutrit, me inſcia; verum rem hanc nunc Deus per occaſionem mihi manifeſtam fecit. Hoc autem ille conſilium agitat, vt, vbi in patris mei memoriam vrbi ego epulum dedero, vosque epulati dormitum iueritis, ipſe de nocte cum Boſporianis atque domeſticis ſurgat, aedibus veſtris ignem immittat, vosque omnes contrucidet. Et ecce, inſtat nunc dies anniuerſarius memoriae patris mei, oportetque me vobis ex iuramento dare pro more meo, quae ad epulum neceſſaria, et omnia praeſtare parata ſum. Velitis itaque omnes laeti accur-

c) ἐν μεσῳ της πολεως.

Imp. CONSTANTINO M. a. C. 306 - 337.

accurrere, poſtulareque, et accipere omnia libenter, ne vllo ille pacto intelligat, nos rem reſciuiſſe, et ſubito inteſtinum aliquod bellum oriatur. Igitur publice, vti mos eſt, epulum celebrate, ſed cum modo, et choreas in plateis agite: vnusquisque vero in aedibus veſtris apparet ligna, ſarcinas ac taedas ſolidas, vt, me epulum ac choreas detrectante, ad quietem vos abire exiſtimet Me vero citius ſolito detrectante, ac fores meas obſerari iubente, vos confeſtim cum multo ſilentio per famulos et ancillas veſtros ex omnibus vndecunque aedibus adferentes ligna, ſarcinas taedasque, ad ianuas meas et veſtibula apponite, immo circum totam domum et oleum lignis infundite, quo citius flammam concipiant. Cum autem ego egreſſa fuero, vobisque dixero, ocius ignem iniicite, ac cum armis circumſiſtite, vt, quos per feneſtram exſilientes videbitis, interficiatis. Abite igitur, et arcanum hoc narrate, cunctaque, quae iuſſi, apparate „.

§. 28.

Ciues vero vbi rem intellexiſſent a tribus his viris, quam citiſſime omnia peragebant ex mandato Gyciae. Cum itaque inſtaret dies memoriae ſacer, et Gycia laeta ad ciues vrbis mitteret, hortareturque, vt acciperent, ad epulum quae pertinerent, accurrit etiam maritus eius, et plus vini ſolito dari iuſſit. Ciues autem libenter omnia accipientes, epulabantur, vti iuſſi erant. et per totam diem choreas agitabant: ſed ingruente veſpera, quaſi epuli longioris pertaeſi, domum ſe ſuam quieturi receperunt. Epulabantur autem per omnes paſſim aedes; Gycia vero in ſuis largiter potare domeſticos ſuos iubens, vt ebrii facti citius cubitum diſcederent, puellis tantum cubiculariis ſobrietate indicta, et ipſa quoque a vino abſtinebat. Nam poculo purpureo inuento, puellae cubiculariae, quae negotii conſcia erat, id dedit, iuſſitque in eo aquam ſibi miſcere: quod cum maritus eius videret, aquam illam bibere non ſuſpicabatur.

Vbi autem iam veſpera veniſſet, ciuesque, vti iam dictum eſt, epulandi ſatietas cepiſſet, Gycia ad maritum inquit, poſtquam epulati ſumus, age etiam nos cubitum eamus; quem ille ſermonem libens audiuit, et ſomno ſe dedit: „neque enim iniicere ipſe hoc

a. C. 306-337. *Imp. CONSTANTINO M.*

hoc poterat d), ne vxori de dolo ſuſpicandi cauſam praeberet. Mandat itaque Gycia ianuas omnes ac oſtiola obſerari et adferri ſibi pro more claues; quod vbi factum eſſet, fidae cubiculariae doli gnarae in aurem dixit: „Abi cum reliquis cubiculariis, et ſollerter aufer omnia ornamenta mea, aurumque et quidquid vtile in ſinu aſportare poteſtis, ac vos parate, vt, cum iuſſero, me ſequamini„. At illae quidem mandatis morem gerentes, paratae erant. Maritus autem eius cum cubitum ſe dediſſet, paulliſper dormiturus, vt ocius mox ſurgere rurſum poſſet, ad vrbem ex inſidiis opprimendam; Gycia dormire diſtulit, quoad familia tota ſomnum cepiſſet. cumque maritum vino obrutum dormire videret; obſerato tacite cubiculo eum incluſit, diſcedensque cum cubiculariis ſuis placide egreſſa foribus, cum eas clauſiſſet, ſtatim ciues quam citiſſime vndique domum incendere iuſſit. Igne vero iniecto et domo incenſa; ſicubi quiſpiam eorum, qui intus erant, proſiliret, a ciuibus occidebatur.

Atque ita domo cum omnibus, qui in ea incluſi erant, ſolo tenus exuſta; Cherſonitarum vrbem ab inſidiatoribus Boſporianis Deus ſeruauit.

§. 29.

Gycia autem cum domum, quae conflagrauerat, reſtaurare ciues vellent, non permiſit; quin potius ſordes ac ſtercora omnes illuc congregari iuſſit, vt tota iis obrueretur; vtpote in qua poſitae vrbi inſidiae fuiſſent: vnde et in hunc vsque diem Lamachi ſpecula locus ille appellatur.

§. 30.

His igitur omnibus ſic geſtis, videntes Cherſonitae infinitam Gyciae poſt Deum in ipſos beneficentiam, quae omnibus rebus ſuis ſalutem vrbis potiorem habuerat, grati animi ergo duas ex aere ſtatuas in honorem eius in platea vrbis poſuerunt, iuuenculam aetate repraeſentantes cum haec acciderent, oſtendenteſque

d) ου γαρ ηδυνατο αφ᾽ εαυτȣ ειπειν τȣτο.

Imp. CONSTANTINO M. a. C. 306-337.

teſque hac re ineffabilem eius beneficentiam amoremque erga ciues, quae, in iuuenili aetate conſtituta, ita prudens fuerit, vt patriam ſuam poſt Deum conſeruauerit. Ac in vna quidem compoſitam eam ornatamque effinxerunt, et mariti inſidias ciuibus patefacientem; in altera vero, certantis habitu inſidiasque aduerſus ciues vindicantis eam repraeſentarunt: in baſi autem totam beneficii ab ea ciuibus poſt Deum praeſtiti hiſtoriam inſcripſerunt. Et ſi quis honeſti amantior haberi cupit, baſin illam quandoque purgat, vt legi poſſit, ad renouandam rei geſtae memoriam, et oſtendendas Boſporianorum inſidias.

§. 31.

9 · ALIQVOT vero annis poſt, principatum Cherſonitarum tenente ac proteuonte Stratophilo, Philomuſi filio, cum prudentiſſima omnino Gycia eſſet, et experiri Cherſonitas vellet, ac ſcire, an, quod cum iuramento promiſerant, facturi eſſent, communicato cum puellis ſuis conſilio, veluti triſtitia ex rebus quibusdam concepta mortuam ſe ſimulauit, et, curato eius funere, puellae ciuibus indicant, obiiſſe dominam ſuam, itaque locum ſepulturae aſſignarent. Cherſonitae vero, intellecta Gyciae morte, cum inter ſe deliberaſſent, neglecto iuramento, quo in media vrbe ſepeliendam promiſerant, extra vrbem eam extulerunt, vt illic ſepelirent. Cumque iam depoſitus eſſet ad monumentum lectulus, erigens ſe, ciuesque omnes circumſpiciens: „Haeccine, inquit, veſtra cum iuramento data fides; ita in omnibus veraces eſtis? Heu in poſterum ei, qui ciui Cherſonitae crediderit„. At Cherſonitae deceptos ſe ab illa videntes, erubeſcentes ſupra modum, quod fidem datam non obſeruaſſent, rogarunt, vti taceret, et delicti huius veniam daret, neque vlterius exprobraret; atque iterato ſacramento ſe obſtrinxerunt, in media vrbe, non extra eam, ſepulcrum daturos, quod et fecerunt. Nam adhuc viuenti, quem ipſa locum tumulo elegiſſet, eum dederunt e), ſtatuamque

9. CONSTANT. de Adm. Imp. p. 155, 156.

e) ἐν ᾧ τοπῳ ᾑρετισατο την σορον αὐτης ἐστησαντο.

a. C. 306-337.

Imp. CONSTANTINO M.

que ex aere alteram erexerunt, quam inauratam iuxta ſepulcrum collocauerunt, vt pleniorem fidem facerent *f*).

§. 32.

a. C. 311. *g*)

CONSTANTINVM pater adoleſcentem etiamnum, Gallerio dediſſe obſidem memoratur, vt interim etiam in re militari exerceretur. Qui cum ei ob ingenii dexteritatem ex inuidia inſidias ſtrueret, in pugna Sarmatica *h*) mandarit, vt barbarorum ducem armis inſignem aggrederetur. Conſtantinum vero paruiſſe, eumque correptum viuentem ad Gallerium portaſſe. 10

§. 33.

a. C. 328.

11 a. M. 5818. a. C. 318. a. 22. imp. Conſtant. M.

HOC anno *i*) magnus Conſtantinus expeditione aduerſus Germanos, Sarmatas et Gotthos ſuſcepta — 'Iſtrum transgreſſus' maximam reportauit victoriam, deuaſtatisque eorum agris, extremam in eos induxit ſeruitutem.

f) His quae ſubiungit Conſtantinus, vide in *Zicchicis* §. 6. Quibus enarratis, quae, ſi forte res nouas molirentur Cherſonitae, Romanis facienda ſint, monet. deque commercio, quod cum Patzinacis exercebant, quaedam addit.

10 ZONARAS T. I. p. 645.

g) Sub Conſtantino M., initio eius imperii haec narrat Zonaras. Sed ante obitum [quem vulgo ad a. C. 311. referunt] Galerii ea geſta eſſe e loco ipſo apparet.

h) τοις Σαϱματαις μαχομενος.

11. THEOPHANES p. 22. Anaſtaſius Bibliothecar. p. 28. Chronicon Paſch. p. 284. Cedren. T. I. pag. 295. Zonar. T. II. p. 6. Locum integrum vna cum narrationis varietate vide *T. I.* in *Gothicis* §. 12.

In Selectis ad illuſtrat. Chronici Paſch. p. 446, 447. haec leguntur: *a. C. 332. Conſtantino et Maximiano coſſ. caſtra facta in Sarmatia contra Acinco et Bononia. a. C. 370. Pacatiano et Hilariano coſſ. victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die XII. Kal. Maii. a. C. 372. Optato et Paulino coſſ. Sarmatae ſerui vniuerſa gens dominos ſuos in Romaniam expulerunt.*

i) Vid. marg.

Imp. VALENTINIANO. a. II. imp.

§. 34.

Imp. VALENTINIANO,

a. C. 375.

12 β) HOC anno k) magnus Valentinianus annis vitae LXXXIV. imperii vndecim exactis vitam hoc pacto finiuit. 'Sauromatae, gens puſilla et infirma l), Valentiniano rebellantes et perdomiti, pacis petendae gratia legatos ad eum miſerunt. Eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo 'miſero et deſpicabili forent corporis aſpectu m)? reſponderunt: „Reliquis praeſtantiores hic tenes, quos et coram conſpicis„. Violentius ille inclamans, dixit: „Male agitur cum Romano imperio, quod in Valentinianum deſiit: cum Sauromatae 'adeo viles n) aduerſus Romanos inſurgere audeant„. Ex clamoris vero contentione et manuum violento comploſu rupta vena, et plurimo ſanguine emiſſo, menſis Dii decimo ſeptimo, indictione tertia moritur in quodam Galliae caſtello.

§. 35.

13 QVID de totius orbis ad eosdem [Petrum et Paulum Apoſtolos] veluti communes quosdam praefectos ducesque, aut praeſides [Romam] concurſu dicam? Miraculum profecto eſt, videre ab Hiſpania, ſiue Iberia et Gallia, inſulisque Britannicis, et ſi quae vlterius verſus occidentem vel aquilonem diſtent: tum etiam ex Germania, Sarmatia et Pannonia, nonnullos vero etiam ex Graecia et Aſia — vt arcam et loculum et conditorium Apoſtolorum — adorent.

β) CEDRENVS: *Anno ſui imperii XI. Valentinianus magnus hoc modo deceſſit. Sauromatae ab ipſo victi, pacis — miſerunt. Quos cum ipſe examinaret, reſponderunt, ſe omnium eſſe primos atque potiſſimos. Imperator, cum iſti dicerent, reliquis — emiſſo, in quodam Galliae caſtello vitam reliquit.*

12. THEOPHANES p. 52, 53. Anaſtaſ. p. 32. Cedren. T. I. p. 312.

k) Vid. marg.

l) Σαυρομαται ἔθνος μικρον τε και οἰκτρον.

m) τοις σώμασιν οἰκτροι.

n) τοιουτοι ὄντες.

13. MANVEL CHRYSOLORAS in epiſtola ad Ioannem imp. qua veteris ac nouae Romae comparatio continetur (Codin. de Origg. CP.) p. 112.

SCYTHI-

SCYTHICA.

INDEX PARAGRAPHORVM.

§. 1. Sectarum praecipuae, barbariſmus, Scythiſmus et Graeciſmus, ante diluuium.

§. 2. Scythiſmus poſt diluuium.

§. 3. Scytharum colonia a Seſoſtri in Perſidem deducta.

§. 4. Oreſtis in Scythiam iter, Thoas Scytharum rex, Scythopolis in Palaeſtina a Scythis condita.

§. 5. Abdias de Scythis vaticinatur.

§. 6. Abaris e Scythia in Graeciam venit.

§. 7. Scythae Baſan in Palaeſtina occupant.

§. 8. 9. Scythae Byzantium fruſtra obſident.

§. 10. Anacharſis Scytha, philoſophus.

§. 11. Cyrus Scythas inuadit.

§. 12. Darius Hyſtaſpis F. Scythas domat.

§. 13. Europaei Galli ad montes Riphaeos abeunt.

§. 14. Alexander M. barbaros ad Maeotin paludem vincit.

§. 15. Mithridatis imperium ad Scythas vſque pertinet.

§. 16. Iul. Caeſar Scythas inuadere cogitat.

§. 17. Artabanus Scytharum ope Parthorum imperio potitus.

§. 18. Andreas Apoſt. ad Scythas venit.

§. 19. 20. Scythae a M. Aurelio debellati.

§. 21. 22. Commodus cum barbaris ſupra Daciam incolentibus bellum gerit; pacem iungit.

§. 23. *Philippus bellum cum Scythis gerit.*
§. 24. *Conſtantinus M. Scythas Cherſonitarum ope vincit.*
§. 25. *Scythis lapides muneri mittit.*
§. 26. *Romani ſub Theodoſio a Scythis clade affecti.*
§. 27. *Manaim dux Rom. Scythas vincit.*
§. 28-31. *Res a Ioanne Scytha ſub Zenone et Anaſtaſio geſtae.*
§. 32. *Vitalianus Scytharum et Myſorum exercitum adducens Anaſtaſii exercitum caedit.*
§. 33. *Anchialus, quae antea barbaris patebat, a Iuſtiniano I. munitur.*
§. 34. *Leo Iſauricus Scytha et Maſſageta crudelior.*
§. 35. *In Eparchia Scythiae eſt Tomorum archiepiſcopus.*
§. 36. *Philippopolis ad Hebrum a Scythis Tauriſque vaſtata.*
§. 37. *Facies in Scythicis feminis immodice longa.*
§. 38. *Scythae in exercitu Emanuelis Comn. militant.*
§. 39. *Scythicum reſponſum.*

SCYTHI-

SCYTHICA a)

E
PETRO PATRICIO, PROCOPIO, HESYCHIO, THEOPHANE ISAACIO, CHRONICO PASCHALI, CONSTANTINO MANASSE, CONSTANTINO PORPH., GEORGIO SYNCELLO, CEDRENO, ZONARA, SVIDA, ANONYMO, NICEPHORO GREGORA, GLYCA ET CODINO.

§. 1.

SECTARVM — omnium [ante diluuium] matres ac praecipuae et celebres eae ſunt, Barbariſmus, Scythiſmus, Graeciſmus, Iudaiſmus, ex quibus caeterae ſunt natae haereſes.

Barbariſmus eſt quaedam ad arbitrium viuendi ratio: cuiusmodi exſtitit ab Adamo per decem generationes vsque ad Noae diluuium. Barbariſmus autem vocatur, quod nullum ducem haberent homines, neque inuicem conuenirent ac conſentirent; ſed

a) Hic partim antiquiora, partim incerta de Scythis adfero. quae vero ad gentes alias, quae ſuo nomine notae ſunt, et Scytharum tamen nomen participant, vt *Gothi*, *Vandali*, *Iuthungi*, *Hunni*, *Soroſgi*, *Turci*, *Chazares*, *Abares*, *Roſſi*, *Slaui et nationes Slauicae*, *Chrobati*, *Serbi cet. Patzinacae*, *Vzi*, *Comani et Tatari*, ad has, inquam gentes quae pertinent, ea ſuo quaeque loco dedi.

1. CHRONICON PASCHALE pag. 23, 24.

ſed quisque quod haberet, ſequeretur, ac ſua ſingulis voluntas pro lege eſſet.

§. 2.

a. Ante C. N. 2343 - 1974. a)

2 A diebus Noae poſt diluuium vsque ad turris et Babylonis aedificationem Scythismus perſtitit, annisque aliquot poſt tempus aedificationis turris, hoc eſt vsque ad Rhagau. Qui porro verſus Europae fines vergunt, et in Scythiae partibus degunt, ſuis ipſi moribus viuere elegerunt, vsque ad tempora Rhagau, vt et qui vlterius habitant, donec Thraecum regio occurrat b). —

Gentilitatis medium tenuere Barbarismus, Scythismus et Hellenismus c), donec cultus diuinus ab Abraham inſtitutus ac poſtmodum Iudaismus vna cum lege naturae coaluit.

§. 3.

a. C. N. 1338. d)

3 α) PRIMVS apud Aegyptios regnauit ex tribu Cham Seſoſtris, qui inſtructis copiis bellum intulit Aſſyriis, eosque ſubegit, vt et Chaldaeos et Perſas vsque ad Babylonem. Subegit pariter vniuerſam Aſiam, Europam, Scythiam et Myſiam: cumque in Aegyptum reuerteretur ex Scythiae regionibus, delegit iuuenum bellatorum quindecim millia, quos in Perſidem traduxit ibique habitare iuſſit, conceſſa illis, quam delegiſſent, regione.

Ex

α) CEDRENVS: Thuli Aegyptiorum regi ſucceſſit *Seſoſtris*, ac *viginti annis regnum in Aegyptios geſſit. Hic Aſſyrios — in Perſide collocauit.*

1. CHRON. PASCH. p. 49.

a) Anni a diluuio ceſſante vsque ad obitum Rehu, a Chriſto nato, a. M. 4000. retro numerati.

b) και τοις ἑαυτων ἐθεσι προεκριθησαν ἑως τε Ραγαυ ἡλικιας; και ἐπεκεινα, ἐξ ὁπερ οἱ Θρακες γεγονασιν.

c) των ἐθνων μεσος τυγχανων Βαρβαρισμος cet.

3. Id. p. 47. Cedren. Tom. I. p. 20.

d) Ad hunc circiter annum quidam Seſoſtrin referunt, alii vero antiquiorem, alii multo recentiorem faciunt, vt Caluiſius, qui eius ſub a. 1036. meminit.

a. C. N. 1338.

Ex e) eoque tempore Scythae illi in Perſide manſerunt, qui a Perſis *Parthidii* f) nuncupati ſunt, 'quod Perſica lingua Scythas ſonat g). qui et habitum et idioma et leges Scytharum vsque nunc ſeruant, maximeque virtute bellica praeſtant, quemadmodum haec tradit doctiſſimus Herodotus.

§. 4.

a. C. N. 1206. b)

ORESTES poſt perpetratam matris caedem in rabioſam in- 4
cidit inſaniam: quae aliquando remittebat, alio tempore vehementius vexabat. Ciuibus ergo inſtantibus, Delphos profectus, tale oraculum accepit:

Oreſta, non aliter veſania graui
Te liberari fata concedunt Deorum,
Quam, Pontici tranſuectus vndas aequoris,
Scythicas in oras Aulidemque veneris.
Hic ad Dianae conſtitutus victima
Altare, ſaluus barbaricum fugiens ſolum,
Terram Syrorum transmiſſo attinges mari,
Quae Silpii montis conuallem oppoſitam habet.
Hic reperies montem nomine Helanthium
Veſtaeque fanum nobile vetuſtae Deae.
Ibi tu rabioſam depones inſaniam.
Abi cito hinc: quae ſint futura, diximus.

Eo annotato, Oreſtes ſtatim, comitatus Pylade, 'in Scythiam nauigauit, et Aulidem peruenit i). Ergo cum, Pontico mari

e) Deſunt haec apud Cedrenum.
f) Παρθιδιοι.
g) ὁ ἐϛιν τῃ Περσικῃ γλωσσῃ Σκυθες.
4. CEDRENVS T. I. p. 133-135.
Horum etiam paucis meminit Procopius de B. G. p. 576.
h) Secundum Chronicon Parium.
i) ἐφθασαν ἐπι την Αυλιδα χωραν της Σκυθιας.

a. C. N. 1206.

ri traiecto, terreſtri itinere ad milliaria duo progreſſi eſſent, templum diuae cernunt, foriſque oſſa hominum proiecta, ʻquae indigenae ſua lingua *Cruſtemia* nominabant [k]. Hic ipſis, quid facto opus eſſet, conſultantibus, paſtores ad Iphigeniam accurrunt, duosque nunciant iuuenes mari aduectos eſſe. Ea primum nomina hoſpitum, ac cuii, ſciſcitatur; ſimul de Agamemnone, patre ſuo, et Troiano bello exploratis eorum indiciis. Inde ii, vt deae victima fiant, vinciuntur: reſeruaturque in diem proxime inſequentem Oreſtes, Pylades ad aram Dianae conſtituitur. Percontata eſt eum Iphigenia, cuias eſſet? ʻGraecum ſe eſſe reſpondit domo, patria Mycenaeum [l]. Illacrimauit ea, nomine gentis et vrbis ſuae audito: ſuſpicata tamen, eum de ipſius rebus aliquid ex paſtoribus inaudiuiſſe, quaeſiuit porro, „Quis rex Mycenarum, quae eius vxor, quae proles„? Ad haec Pylades: „Pridem Agamemnonem ibi regnum obtinuiſſe: eius vxorem Clytaemneſtram, liberos Oreſtem, Electram, Iphigeniam, (hanc, famam ferre, Dianae pro victima oblatam, ab ea neci ſubtractam fuiſſe, neque hactenus cognitum eſſe, vbinam locorum agat) ac praeterea Chryſothemin atque Laodicen.

His auditis, Iphigenia Pyladem ſtatim vinculis ſolui iubet: litterisque conſcriptis, eas ipſi tradidit, ita fata: „Vitam tibi dea per me donat: per eam tu mihi iura, litteras has Oreſti te redditurum, ab eoque reſponſum relaturum. Iurauit, ſe et litteras in manus Oreſtis traditurum, et hunc ad ipſam adducturum. acceptisque litteris, fano egreſſus, eo venit, vbi Oreſtes cuſtodiebatur: ʻimpetratoque a Scythis aditu [m], tabulam Oreſti tradidit, his verbis: „I quam primum ad Iphigeniam, ſororem tuam„. Obſtupuerunt, audito hoc caſu, Scythae. Illi ambo recta ad Iphigeniam ſe contulerunt. ac Pylades, „Ecce, inquit, hic Oreſtes, frater tuus„. Non tamen agnouit eum Iphigenia ante, quam ſignum Pelopei generis oleam in dextro humero vidit. Tum eum

k) ἃ καὶ Κρουστεμια ἐγχωριος καλει γλωσσα.

l) χωρας μεν Ελλαδος, ἐφη, Μυκηνης δε πολεως ἀθλιος παρειμι.

m) ᾐτησατο τους φρουρους Σκυθας, και εισελθων.

a. C. N. 1206.

eum amplexa, naues ſubduci in nauale iuſſit, ipſosque ſecum totam eam hiemem detinuit.

Aeſtate facta, Oreſtes et Pylades clam ſimulacro Dianae, quod ex ſolido erat auro, ipſaque aſſumta Iphigenia, quibus aduecti fuerant, nauibus aufugerunt: traiectaque Diabena, ad ortum ſolis ad Emet Saracenicum appulerunt, indeque ad Tricomin Palaeſtinae. Ibi cum Oreſtes fureret, Tricomitae magnum Dianae fanum condiderunt, Iphigeniamque, quod eam vt ſacerdotem honorarent, rogauerunt, vt deae virginem puellam immolarent. adduxeruntque puellam nomine Nyſſam, quam Iphigenia hoſtiam mactauit. — Oreſta tum ſanitati mentis reſtituto, Iphigenia per inſomnium eſt a cerua admonita, vt hanc terram fugerent. Statimque fugientes, maritimam Palaeſtinam tenuerunt. Inde in Syriam et ad montem Melantium delati ſunt; vbi Oreſtes ex oraculo fanum Veſtae reperit, ac ſacris operatus, difficili eſt liberatus inſania —.

Thoas autem, Scythiae regulus n), propter ſimulacrum permultos Scythas miſit, qui Iphigeniam perſequerentur. Hi cum Tricomin perueniſſent, indeque eos, quos inſequebantur, abiiſſe intellexiſſent, ibi remanſerunt; vrbeque, cui Scythopolis eſt nomen, condita, domum reuerſi non ſunt.

§. 5.

a. C. N. 805-753. o)

ABDIV quintus [prophetarum] et ipſe dignatus loqui de Chriſti myſterio, ſic ait: *Quia iuxta dies Domini ſuper omnes gentes.* Dictum quidem illud eſt ex occaſione de Scythis, id eſt, Gog et Magog; ſed magis proprie conuenit Chriſto domino. 5

 §. 6.

n) Θοας δε τοτε τοπαρχης ἀν Σκυθιας.

5. CHRONICON PASCH. p. 149.

o) Anni imperii Vſiae, ſub quo Abdiam floruiſſe putant.

§. 6.

a. C. N. 763. p)

6 '*Abaris* ex Scythia in Graeciam venit q). Ea tempeſtate ſeptem apud Graecos ſapientes floruiſſe fama eſt, 'quos inter' *Anacharſis* illiteratus Scytha.

§. 7.

a. C. N. 635 - 604. r)

7 [IOSIA Hieroſolymis regnante] Scythae Palaeſtinam incurſionibus depopulantur, et Baſan occupant, eorum nomine dictam poſtmodum Scythopolin s).

§. 8.

a. C. N. 656. t)

8 [BYZANTIO condito et Haemo Thraciae tyranno occiſo] cum hoſtes omnes in Thraciam Byzas compuliſſet, 'Scytharum rex *Odryſes* v), traiecto Iſtro, ad ipſa vsque vrbis moenia progreſſus, ciues obſedit. Hunc Byzantis vxor, admirabilis illa Phidalia, nihil hoſtium multitudine territa, muliebri manu deuicit, ſolerter excogitato aduerſus barbarum draconum auxilio. Quemadmodum enim omnes circa vrbem ſerpentes vno in loco collectos

6. SYNCELLVS p. 239.

p) Hoc anno quidam, inter quos Caluiſius, alii vero a. 572. Abarin in Graeciam veniſſe volunt. Petauius vero e Iamblicho docet, eum cum Pythagora verſatum eſſe, qui anno 4. Olymp. 70. ante C. N. a. 497. obiit, teſte Euſebio.

q) Αβαρεις ἠλθον (in marg. emend. Αβαρις ἠλθεν) ἐκ της Σκυθιας ἐις Ελλαδα. in marg. ad lectionem textus, Σημειωσον περι Αβαρων. de eodem Syncellus p. 248. *Abaris Hyperboreus* (Αμαρις in marg. Αβαρις Ὑπερβορειος) *diuinus* (χρησμολογος) *in pretio habetur* (ἐγνωριζετο).

7. SYNCELLVS p. 214.

r) Anni imperii Ioſiae. Vulgo hanc Scytharum expeditionem ad a. ante C. N. 633. referunt.

s) CEDRENVS Tom. I. p. 78. quaſi in tranſitu, *Scythopolis*, inquit, *antea Baſanis nomen geſſit.* Cfr. et ſupra ſ. 4. *extr.*

8. HESYCHIVS in Eclogis Hiſtor. de rebus Byz. p. 26.

t) Hoc anno ſecundum Caluiſium conditum eſt Byzantium, ſecundum alios a. 664.

v) Οδρυσης ὁ των Σκυθων βασιλευς.

a. C. N. 656.

lectos aſſeruabat, confeſtim eos in hoſtes ſagittarum inſtar emiſit, et plurimis hoc pacto interfectis, vrbem ſeruauit. Atque hinc antiquum illic dictum fertur, non occidendos eſſe, qui propter vrbem caperentur, ſerpentes, vt qui praeclare de ea meriti eſſent.

§. 9.

NON ita multo poſt Strombus quidam, et ipſe Ceroëſſae 9
filius, contra Byzantem cum magnis copiis arma capit. Mouerunt igitur Scythicae gentes omnes, accurrebantque Graeciae principes. 'Tunc Dinaeus, Chalcedonis dominus', cum magna claſſe ſuppetiatum Byzanti veniens, poſtquam appellere ad vrbem non daretur, defuncto pridem rege et populo graui luctu oppreſſo, Anaplum venit, ibique commoratus Heſtias loco nomen dedit. Nec ita multo poſt in vrbem admiſſus, eiectis barbaris, Byzantiorum dux factus eſt.

§. 10.

a. C. N. 592. x)

NON tantum Socrates, Plato, aliique nonnulli Graeci iniu- 10
ſtam ſunt abominati vitam, ſed et barbarorum multi. Quippe *Hyperboreos* y) etiam perhibent habitare trans *Riphaeos* montes z), iuſtitiae ſtudio aſſiduo incumbentes. nam neque carnibus veſcuntur, et arborum fructibus aluntur, aquamque bibunt a). Et Brachmanas in ſiluis degere, corpora foliis tectos, ac virtutis maiori, quam pro humana conditione, ſtudio deditos. *Anacharſin* b) quoque Scytham philoſophum fuiſſe aiunt, ita amore ſapientiae inflammatum, vt ob inſignem eius exercitationem atque tem-

9. Id. ibid. p. 26, 27.

10. CEDREN. T. I. p. 203, 204. Glyc. p. 234. Syncell. p. 239.

x) Hoc anno, a. I. Olymp. XLVII. Anacharſis, quorundam ſententia in Graeciam venit.

y) τȣς ὑπερβορεας.

z) ὑπερ τα Ριπαια ὀρη.

a) Plura in hanc ſententiam habet praeter alios Nicephorus Gregoras. vide *Tom. III. Tatarica* §. 1. *ſeqq.*

b) Αναχαρσιν. de quo Glycas l. c. eadem fere, quae Cedrenus, ſed alieno loco, cum in Ioſepho hiſtorico maximum fuiſſe veritatis ſtudium dixiſſet, narrat. Syncellus quae de eodem habet vide §. 12.

a. C. N. 592.

temperantiam ſit celeberrimus. Non enim vigilans modo animi motibus obluctabatur, tacens atque quieſcens; ſed etiam dormiens ſigna temperantiae atque continentiae edebat. ſolebat enim laeua manu pudenda, dextra labia tenere: innuens, multo grauius eſſe aduerſus linguam certamen, ac ad ſecuritatem ab ea praeſtandam, maiori opus eſſe praeſidio.

§. 11.

Olymp. 55. a. 3. a. 15. imp. Cyri.

a. C. N. 558. c)

11 CYRVS [primus Perſarum rex] Lydorum regnum deleuit, et Croeſum captiuum fecit. Idem et alia regna inuaſit, Aſiae, Cariae, Lyciae, 'Indorum, verſus aquilonem, *Sabacorum* et Scytharum d).

§. 12.

a. C. N. 521-485. e)

12 DARIVS — Hyſtaſpis filius 'Scythas vagos domuit f): hi verſus ſeptemtriones habitant.

§. 13.

a. C. N. 391. g)

13 EVROPAEI Galli, quorum coloni perhibentur Aſiatici, terra ſub agrorum penuriam relicta, partim ad *Riphaeos montes* ſunt profecti, partim prope Alpes diu conſederunt.

§. 14.

11. CHRON. PASCH. p. 143.

c) Hunc quidem annum requirit a. 3. Olymp. 55. ad quem Croeſi captiuitatem Auctor Chron. Paſchalis affigit; alii vero eam ad a. ante C. N. 548. referunt; Petauius in Rat. Temp. P. I. L. II. ad Olymp. 59. init. ante C. N. 544.

d) Ινδων προς Βοῤῥαν και Σαβακων και Σκυθων.

12. ZONARAS T. I. p. 126.

e) Anni imperii Darii Hyſt. Petauius expeditionem in Scythas ineunte Olymp. 68. ante C. N. a. 508. contigiſſe docet.

f) τους νομαδας εχειρωσατο Σκυθας.

13. ZONARAS T. I. p. 355.

g) Hoc anno Galli Brenno duce Cluſium obſederunt.

§. 14.
a. C. N. 324. b)

14 [ALEXANDER Macedo] Perſicum imperium barbarico gaudens victu annis ſex moderatus eſt. Ad Caucaſum profectus, barbaros ad Maeotim paludem poſitos profligat.

§. 15.
a. C. N. 63. i)

15 [MITHRIDATES, Ponti rex] cum a Paphlagonia vsque poſſideret imperium, quod per Colchidem Lazicamque et Caucaſeos montes, vltra Tanain et Maeotidem porrigebatur, et ad Scythas vsque occiduos pertingebat, et infenſas ſibi feciſſet vigentes tum Romanorum vires, timeretque, ne viuus caperetur [venenum hauſit].

§. 16.
a. C. N. 45. k)

16 [C. IVLIVS Caeſar dictator perpetuus creatus] in maiorum rerum ſtudio et nouae gloriae appetitione, in animo habuit Parthis inferre bellum et per Hyrcaniam in Scythiam facere impreſſionem.

§. 17.
Imp. TIBERIO.
a. C. 36. l)

Imp. TIBERIO.

17 [TIRIDATES Parthis a Tiberio miſſus] regnum obtinuit. Sed non diu regnauit. Nam Artabanus Scythas aſſumens, minimo negotio cum regno expulit.

§. 18.

14. SYNCELLVS p. 264. In Chronico Paſch. p. 170. haec leguntur: *Alexander oppida XII. condidit, inter quae fuit etiam Alexandria quae et Scythia, in Aegaeïs.*

h) Hoc anno, a. 3. Olymp. 113. Alexandrum obiiſſe auctor Chron. Paſch. tradit.

15. NICEPHORVS GREGORAS T. II. p. 400. qui haec alieno loco, cum Byzantios Ioannem Cantacuzenum veneno tollere conatos eſſe narraſſet, refert.

i) Ad hunc annum Mithridatis obitum vulgo referunt.

16. ZONARAS T. I. p. 489.

k) Annus, quo Caeſar dictator perpetuus appellatus eſt.

17. PETRVS PATRICIVS in Excerptis de Legationibus p. 23.

l) Hoc anno Tiridates regno pulſus eſt, quo a. 35. potitus erat.

Imp. TIBERIO.

§. 18.

a. C. 69. m)

18 ANDREAS [apoſtolus] — oram vniuerſam maritimam Bithyniae, Ponti et Thraciae, ac Scythas praeterea peragrauit, Chriſtum annuncians. Poſtea in magnam Sebaſtopolin profectus eſt, vbi caſtra ſunt Apſarus dicta et Phaſis fluuius, vbi interiores Aethiopes habitant. —

Imp. MARCO *Aurelio.*

§. 19.

Imp. MARCO *Aurelio.*

a. C. 175-180. n)

19 MARCO — milites pro concione ad rem ſtrenue gerendam [contra Caſſium, qui, interitu Marci nunciato, in Syria res nouas molitus erat] cohortato, et ad bellum ſe paranti victoriae plurimae contra diuerſos barbaros nunciatae ſunt, et Caſſii caedes. —

§. 20.

20 SCYTHICIS gentibus denuo tumultuantibus, filio maturius, quam ſtatuerat, Criſpina vxore data, expeditionem ſuſcepit, pecunia ex aerario petita. Omnia enim ſenatus populique eſſe dicebat. Barbaris debellatis, decimum imperator eſt appellatus. Quod ſi diutius vixiſſet, loca illa omnia ſubegiſſet.

Imp. COMMODO.

§. 21.

Imp. COMMODO.

a. C. 180-192. o)

21 COMMODVS [M. Aurelii filius] vndeuiginti annos natus cum imperio potiretur, principum ſenatorum, quos ei pater curatores dederat, conſiliis repudiatis, pace facta cum barbaris, taedio laborum et diſſolutae vitae amore Romam reuertitur.

§. 22.

18. CHRON. PASCH. p. 434. vbi haec in Commentario Dorothei, Tyri epiſcopi, de LXX. Domini diſcipulis leguntur.

m) Hoc anno d. 30. Nouembr. Andream martyrio defunctum eſſe vulgo tradunt.

19. ZONAR. T. I. p. 596.

n) Anni a rebellione Auidii Caſſii vsque ad obitum M. Aurelii.

20. Id. ibid. Paulo ſuperius de Marcomannis et Iazygibus ſermo fuit [Vide *Pannonica* §. 4.], qui etiam hic intelligi videntur.

21. Id. ibid. p. 597.

o) Anni imperii Commodi.

a. C. 130-192. Imp. COMMODO.

§. 22.

BELLA quoque ſub eius imperio geſta ſunt aduerſus barbaros, qui ſupra Daciam incolunt. 22

§. 23.

Imp. PHILIPPO.

a. C. 244-249. p) Imp. PHILIPPO.

PHILIPPVS imperator eum, ſuſcepto aduerſus Scythas bello, Romam rediiſſet, Marinus quidam, ordinum ductor, a militibus in Myſia imperator eſt delectus. 23

§. 24.

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 327. q) Imp. CONSTANTINO M.

[IMPERATOR Conſtantinus] cum Byzantium veniſſet, Scytharumque nonnulli rebellarent, reuocatis in memoriam, quae a patre Conſtante audiuiſſet de beneuolentia et auxilio Cherſonitarum r), legatos illis miſit, poſtulans, vt contra Scythas arma caperent, ac rebellatores ſubiugarent. Princeps autem ac Protector s) Cherſonitarum tunc temporis erat Diogenes, Diogenis filius, et libenter mandato Cherſonitae obedientes, omni ſtudio curribus bellicis cum chiroboliſtris inſtructis, ad Iſtrum flumen pro- 24

22. Id. ibid. p. 598.

23. Id. ibid. p. 624.

p) Anni imperii Philippi.

24. CONSTANTIN. de Adm. Imp. p. 147, 148.

q) Sub hoc et ſequentibus annis victorias de Gothis, Sarmatis et aliis barbaris reportatas plures e Scriptoribus Byz. referunt, quo etiam haec noſtra pertinere videntur. Cfr. *Tom. I. Gothica §. 12. 13.*

r) Cfr. *Sarmatica §. 6. ſeqq.*

s) In Gr. hic et alibi πρωτευων peculiari dignitatis nomine princeps Cherſonitarum vocatur. Paullo inferius tamen plures memorantur πρωτευοντες.

Cedrenus Tom. I. p. 295. Anno XXI. Conſtantini pax Perſas inter et Romanos ſubſiſtens diſſiluit, cum lapides, quos Metrodorus Perſa e penetralibus ſacrarii Brachmanum ſuſtulerat, ſibi a Sapore miſſos non remiſiſſet Conſtantinus. *His ex lapidibus opus confecit imperator, miſitque populis trans Danubium colentibus munere ei, qui caeteris praeſtaret, inſcripto, quae inſcriptio barbaris exitioſa fuit.*

Imp. CONSTANTINO M.

a. C. 327.

profecti traiecerunt, ac contra hoſtem tendentes, eum ſuperatum in fugam conuerterunt. Quibus cognitis, imperator domum eos redire iuſſit, proteuontibus autem Byzantium vocatis gratias maximas egit, dixitque ipſis: „Quandoquidem etiam nunc benigne pro nobis laboraſtis, quemadmodum et pro piis maioribus diuinitatis noſtrae, ecce etiam nos datam vobis libertatem et a tributo immunitatem per regiones Romani imperii confirmamus; praeterea damus quoque ſtatuam auream cum chlamyde imperatoria, fibulatura et corona aurea, ad ornatum veſtrae vrbis; item ſyngrapham noſtram ſuper libertate et immunitate tam veſtra, quam nautarum veſtrorum: inſuper propter beneuolentiae veſtrae ſinceritatem annulos quoque damus aureos, in quibus expreſſa maieſtatis noſtrae imago, vt iis relationibus veſtris ſupplicationibusque ſignatis, quas per occaſionem miſſuri eſtis, veſtros nuncios dignoſcere inde poſſimus. Praeterea damus quoque ſingulis annis neruum et lignum tenue, ferrum et oleum, ad baliſtarum veſtrarum confectionem: item in alimenta annonas mille, vt ſitis baliſtarii; quas annonas et caetera conſueta quotannis vobis mittemus in Cherſonem.“ Quibus acceptis laeti in patriam reuerterunt.

Imp. THEODOSIO M.

§. 25.

Imp. THEODOSIO M.

a. C. 388. t)

25 THEODOSIVS, Romanorum imperator, poſt Maximini tyranni caedem et cladem acceptam, et poſt caedem a Scythis, qui in paludibus latebant, factam et poſt Romanorum caedem v), Conſtantinopolin profectus, bellis quidem et proeliis renunciare decreuerat, horum adminiſtratione curaque Promoto mandata.

§. 26.

25. SVIDAS in Eclogis Hiſt. de rebus Byz. p. 52.

t) Hoc anno 5. Cal. Aug. Maximus ad Aquileiam victus et occiſus eſt.

v) και [μετα] την ἥττην, και την σφαγην την ἐκ των ἐν τοις ἕλεσι κρυπτομενων Σκυθων, και σφαγην Ρωμαιων. Scythae hi Gothi eſſe videntur. Cfr. *Tom. I. Gothica* §. 27. 28.

a. C. 388. *Imp.* THEODOSIO M.

§. 26. 26

MANAIM x), dux, qui vicit Scythas, cuius columna ſtatuaque ſtat in eo, quod vocatur Oreum y), quod eſt modius. Erat enim Oreum, vbi nunc ſtat columna z) ante domum Crateri.

§. 27. *Imp.* ZENONE.

Imp. ZENONE.

a. C. 484.

β) HOC anno a) Leontius tanquam imperator Antiochiam ingreſſus eſt, menſe Iunio, Indictione ſeptima. — Ex ea digres- 27

 ſus,

β) ANONYMVS, CODINVS: *Illus imperium inuaſit, et collectis ex populo ſeptuaginta mille militibus, aduerſus Zenonem inſurrexit, qui ad ipſum debellandum ablegauit fratrem ſuum Longinum Magiſtrum. Commiſſo autem proelio apud magnam Antiochiam, victus eſt Longinus, et vix ſolus, vniuerſo deleto exercitu, Antiochiae fuga ſeruatus eſt. Verum Zeno iterum Ioannem Patricium, cognomento Curuum* (τον ἐπιλεγομενον Κυρτον) *miſit cum magna Scytharum et Macedonum manu: cum quo congreſſus Illus in Seleucia, omnino deuictus eſt: ſed fuga in quoddam caſtellum elapſus et a propriis ſeruis proditus, iuſſu ſupradicti Ioannis decollatus eſt. Reliquos etiam eius proceres comprehendit, et vna cum capite Illi haſtae infixo ad Zenonem deduxit. Caeterum imperauit Illus menſes viginti ſex* (Anonym. *quatuordecim*).

26. Id. ibid. p. 59. Codin. de Origg. CPl. pag. 55. 87. poſteriori loco tantum Graece. Anonymus in Bandur. Imperio Orient. p. 19. 84. Annum, ad quem haec referenda ſint, non reperio. De victoriis Scythicis in porta et ſtatua CPli expreſſis vid. Cedr. T. I. p. 322, 323.

x) Μαναΐμ. Codin. pag. 87. Μαναιαη. Anonym. Band. p. 84. Μαναναην.

y) ἐν Ωρειω. apud Codinum *Horreum*, apud Anon. Band. *Horologium* vertitur.

z) κιων. Codinus et Anonym. Band., priori vterque loco κιωνες και ἀψις.

27. THEOPHANES pag. III. 112. Anonym. in Band. Imp. Orient. p. 44. Codin. de Origg. CPl. p. 43. hi duo poſteriores cum locum *Illi* dictum deſcribunt, haec narrant, *Locus nominatus Illi domus erat Illi magiſtri, qui multos geſſit magiſtratus, tempore Leonis Macelli et Zenonis. Idem Illus imperium* cet.

a) Vid. marginem.

Imp. ZENONE. a. C. 484.

ſus, Chalcidi patriae ciuitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytham b) cum ingentibus copiis terra marique Illum et Leontium oppugnaturum miſit. Exin graui certamine commiſſo Illus et Leontius cum Pamprempio magiſtro, qui praeſtigiator audiebat, in Papurium caſtellum fugam arripuere. Tum etiam Trobundum, Illi fratrem, barbarorum copias collecturum abeuntem Ioannes apprehendens capite damnauit. —

a. M. 5973. a. C. 473. a. 11. imp. Zenonis.

§. 28.

a. C. 485.

28 HOC anno Theuderichus, Valameris filius [Gothorum dux] — e Thracia Byzantium accerſitus, conſulque renunciatus et Thraciae praefectura donatus, cum Ioanne Scytha c) aduerſus Illum a Zenone miſſus eſt. Illo vero Leontioque ſtricta obſidione in Papurio caſtello preſſis, Ioanne, qui bellum vrgeret, relicto, ipſe rediit ad Zenonem d).

Imp. ANASTASIO. a. 2. imp.

§. 29.

Imp. ANASTASIO.

a. C. 492.

29 [LONGINO cum aliis pluribus rebellionem faciente] iſtis Ioanne Scytha, qui Illi Leontiique tyrannidem diſſiparat, et altero Ioanne, cui Cyrtus e) cognomen, vtroque Thracicarum copiarum praefecto et Diogene (erant iſti Scholarum comites) et aliis quibusdam viris egregiis ducibus inſtitutis, Romanum exercitum opponit Anaſtaſius. Proelio ad Cotyaeum conferto, 'vincuntur rebelles. Romano vero exercitu in ſpoliis colligendis occupato, illi' munitiſſimam in Tauri ſummitate obtinentes arcem, bellum vsque in tertium annum protraxerunt. —

30.

b) Ιωαννην τον Σκυθην.

28. THEOPHANES p. 112. Cfr. *Tom. I. Gothica §. 119.*

c) μετα Ιωαννȣ τȣ Σκυθȣ.

d) Illum et Leontium a. 14. imperii Zenonis proditione captos et occiſos, nihil vero ibi de Ioanne Scytha, memorat Theophanes pag. 113, 114. Id. pag. 116. Ioannis Scythae, vbi Cottais, eius collegae, caedem refert, meminit.

29. Id. p. 118, 119.

e) De quo vide et ſupra *§. 27. in narrat. varietate.*

§. 30.

a. C. 4)5. *Imp.* ANASTASIO. a. M. 5988. a. C. 488. a. 5. imp. Anaſt. 30

HOC anno *f*) Ioannes Scytha poſt diuturnam obſidionem tandem Longinum exmagiſtrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum, caeteroſque tyrannos cepit, et gladio feriit, eorumque capita Byzantium Anaſtaſio imperatori miſit: — [qui] Ioannem Scytham et alterum Ioannem Cyrtum conſulatus dignitate et aliis honoribus auxit.

§. 31.

a. C. 512. a. M. 6005. a. C. 505. a. 22. imp. Anaſt. 31

γ) HOC anno *g*) Vitalianum, Patricioli, foederatorum comitis, filium, Scythiae, Myſiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma aduerſus impium Anaſtaſium ſumenda concitabant. Is ita prouocatus infinitam prorſus exercituum, qui ſub Anaſtaſio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immenſam ad elargienda ſtipendia miſſam, arma in ſubſidium, commeatum caeteraque omnia depraedatus eſt. Vno conflictu ſolo ſexaginta quinque hominum millia ex imperatorio exercitu cum Hypatio, Ana-

γ) ZONARAS: *Anaſtaſius, Vitaliano Thraci, qui, Myſis et Scythis ſibi conciliatis, ſeditionem mouebat, et in agro Byzantio praedas agebat, et claſſe vrbem obſidebat, per Marianum praefectum reſtitit, naualique pugna commiſſa, ex machina quadam a Proclo viro excellentiſſimo facta, — claſſis hoſtium debellata eſt. Nam ſpecula ex aere fabricaſſe vſtoria fertur Proclus, eaque de muro e regione hoſtilium nauium ſuſpendiſſe: in quae cum ſolares radii impegiſſent, ignem inde fulminis inſtar erumpentem, claſſiarios ipſasque naues hoſtium combuſſiſſe, quod olim Archimedem excogitaſſe, Romanis Syracuſas obſidentibus, Dion refert.*

30. Id. p. 120.

f) Vide marginem.

31. Id. p. 134. Zonar. T. II. p. 55. Id. p. 137. rurſus Vitaliani meminit, eumque ingentem *Vnnorum* et *Bulgarorum* exercitum adduxiſſe ait. eademque ex illo Anaſtaſius Biblioth. p. 54. et Cedrenus T. I. p. 360. referunt, Praeterea Zonaras T. II. p. 56. murum Longum ob *Myſorum* ſeu *Bulgarorum* et *Scytharum* excurſiones conditum eſſe, tradit. vnde hic etiam Bulgari intelligi poſſe videntur. Loca ipſa *Tom. II. P. II. in Bulgaricis §. 4. 5.* attuli.

g) Vid. marg.

Imp. ANASTASIO. a. C. 51?.

Anaſtaſii conſobrinae et Secundini patricii filio, eorum duce, proſtrauit.

§. 32.

Imp. IVSTINIANO I.

Imp. IVSTINIANO I.

a. C. 527-565. b)

32 CVM Boſpori et Cherſonis, quae vrbes maritimae in eo littore trans paludem Maeotidem vtraque *Tauros* ac *Tauroſcythas* ad imperii Romani limitem ſitae ſunt, cum, inquam, harum vrbium muros funditus labaſcere comperiſſet, pulcherrimos fecit ac validiſſimos. Ibidem Aluſti caſtellum exſtruxit et Gorzubitenſe. Praecipue vero vrbem Boſporum muniit, quam, barbaria pridem infectam, et in poteſtatem Hunnorum redactam ad Romanam ditionem traduxerat i). —

§. 33.

33 ANCHIALVM Thraces incolunt, vrbem maritimam in littore Ponti Euxini. — Locum hunc antiquitus immunitum priores imperatores per incuriam ſiuerant patere barbaris, quamuis tot numero ac vicinis. — Imperator autem Iuſtinianus murum loco circumdedit.

§. 34.

Imp. LEONE. *Iſaur.*

Imp. LEONE *Iſaurico.*

a. C. 717-741. k)

34 [LEO imperator,] quum cunctis molitionibus [quibus monachos in ſuam pertrahere ſententiam annitebatur] elideretur, — conſilium ſaeuum, abſurdum, impium capit, quod ne quidem immanis Scytha vel Maſſagetes cepiſſet. Materiam ſiccam et concremabilem ex aridis faſcibus coaceruat, eaque ſuccenſa, cunctos exurit, homines, inquam, illos heu! religioſos cum ipſis libris.

§. 35.

32. PROCOPIVS de Aedificiis p. 63.
h) Sunt anni imperii Iuſtiniani I.
i) Alia quaedam vide *Tom. I.* in *Hunnicis* §. 116.

33. PROCOP. de Aediff. p. 63, 64.
34. CONSTANTINVS MANASSES p. 87.
k) Anni imperii Leonis Iſaurici.

§. 35.

Imp. CONSTANTINO *Porph.* — *Imp.* CONSTANTINO. *Porph.*

a. C. 949. l)

IN eparchia Myſiae eſt Odyſi m) archiepiſcopus. Scythiae eſt Tomae vel Tomorum archiepiſcopus. 35

§. 36.

Imp. ALEXIO I. *Comneno.* — *Imp.* ALEXIO I. *Comn.*

a. C. 1109. n)

[QVAMDIV perſtitit Philippopoli, vrbi a Philippo Romanorum imperatore ad Hebrum conditae, primus ſplendor, deſcriptione ac ſpecie plane auguſta fuit.] prout coniicere ex eo licet, quod, quamquam ſuperioribus temporibus a Tauris Scythisque o), qui eam ceperunt, deformata plurimum eſt, illae ipſae tamen ſuperſtites reliquiae magnum hodieque inſtar praeferunt peramplae olim et perquam ornatae ciuitatis. 36

§. 37.

FACIES immodice longa in Scythis feminis cernitur. 37

§. 38.

Imp. EMANVELE *Comneno.* — *Imp.* EMANVELE. *Comn.*

a. C. 1156. p)

VT aduentare Romanos reſciuit Richardus [Antro caſtello a Guilielmo, qui tunc rerum in Italia potiebatur, praefectus] ipſe 38

35. CONSTANTINVS de Cerim. Aulae Byz. T. II. p. 458. Codinus in Notit. Graec. Epiſcopat. p. 338. et 366. Secundum hunc Odyſſi archiepiſcopus ordine fuit XXXV. Tomorum vero XXXVI.

l) Annus, quo circiter ſcripſit Conſtantinus.

m) Codinus addit, *vel Barae*, ἤτοι καὶ Βαρῆς [f. Βαρνης] λέγεται.

36. ANNA COMNENA p. 450.

n) Cfr. *Tom. III. Patzinacica §. 132.* not. *q.*

o) Neſcio, an hic etiam, vt in iis, quae ſequuntur [Anna Comn. p. 451, 452.], Patzinacae intelligantur. Vide *Patzinacica §. 133.*

37. ANNA COMN. pag. 77, 78. vbi matris ſuae Irenes formae pulchritudinem deſcribit, inter alia *Facies quidem*, inquit, *pleno micabat lunae fulgore, non tamen in perfectum circinata orbem more Aſſyriarum, nec immodice longa, qualis in Sc. fem. c:* forte etiam hic Patzinacas in mente habuit.

38. CINNAMVS p. 83.

p) Haec non diu poſt bellum Hungaricum geſta ſunt, quod in Tab. Chronol. Nicetae praefixa ad a. C. 1156. affigitur.

Imp. EMANVELE *Comn.* a. C. 1156.

ipſe perinde ſuas eduxit copias: cumque iam prope eſſent, trifariam Romani exercitum diuiſere, acie in hunc modum inſtructa. Scythae et quotquot erant ſagittarii pedites, turmatim in fronte ſtabant: Ducas cum dimidia equitum parte et aliquot Scythis poſtremum, Baſſauilla [Guilielmi frater, qui ſe Romanis adiunxerat] vero cum Comitum nonnullis aliis et caetero equitatu medium tenuere locum. [Proelio commiſſo, Romani victores diſcedunt, et Richardus ipſe occiditur.]

§. 39.

Imp. IOANNE *Pal.*

Imp. IOANNE *Palaeologo.*

a. C. 1347. *q)*

39 [CANTACVZENO Conſtantinopoli potito, et Annam Auguſtum, vt palatium, quod illa adhuc tenebat, dederet,] neue periculum ab obſidione euidenter imminens exſpectaret, roganti, illa Scythicum, vt aiunt, reſponſum dabat, et probris legatos perfundi ex muro iubebat *r)*.

39. NICEPHOR. GREGOR. T. II. p. 487.

q) Annus margini adſcriptus.

r) ἡ δὲ τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ἐκ-κειν ἀντεδίδου ῥῆσιν, ὕβρεσί τε πλύνειν τοὺς ἀγγελιαφόρους ἐκέλευεν ἐκ τοῦ τείχους. Simile quid habet Nicephorus T. II. p. 499.

MASSA-

MASSAGETICA a)
E
CEDRENO, GEORGIO SYNCELLO, CHRONICO PASCHALI ET CINNAMO.

§. 1. *Cyrus a Maſſagetarum regina occiſus.*
§. 2. *Maſſagetae Romanorum imperante Emanuele Comm. in bello Siculo ſocii.*
§. 3. *Maſſagetae contra Siculos miſſi, eos in fugam vertunt.*

§. 1.

a. C. N a. 544 - 541. b) Olymp. 59.

α) Cyrus — interfectus eſt a regina Maſſagetarum. Haec 1 per nuncios, ſimulans ſe ei in ſeruitutem dare, dona miſit, et oues, et vini multum in vtribus. Inebriato autem cum ſuis Cyro, eos adorta, vniuerſos prope occidit: Cyrique caput in vtrem coniecit, dicens, Saturare inſatiabilis Cyre.

§. 2.

α) SYNCELLVS et CHRONICON PASCHALE: *Cyrus bello Maſſagetis inuicto* [deſunt haec in Chr. P.] *a Tomiri* (ὑπο Τομιριδος. in Chr. P. Τομυρις ſcribitur) *femina, eorum regina, neci traditur.*

a) Alia, quae de Maſſagetis plurima apud Scriptores Byzantinos occurrunt, ad *Hunnos* et *Alanos*, quaedam etiam ad *Turcos* pertinent, quae ſuis locis attuli. Huc tamen referri poſſunt, quae in *Tataricis* §. 3. 6. 134. et alibi, et in *Scythicis* §. 35. leguntur.

1. CEDRENVS Tom. I. pag. 143. Georg. Syncell. pag. 236. Chronic. Paſch. p. 144.

b) Anni Olympiadis 59. ad quam Cyri obitus in Chron. Paſch. refertur; alii eum a. 4. Olymp. 62. ante C. N. 529. obiiſſe tradunt.

Imp. EMANVELE *Comn.*

§ 2.

Imp. EMANVELE *Comneno.*

a. C. 1156. c)

2 INTER haec [cum Siculorum copiae Baſſauillam, Rogerii, olim Siciliae regis, ex ſorore nepotem, qui ſe iam ante Romanis adiunxerat, premerent] claſſem ex Maſſagetis d) Germaniſque equitibus, nec non etiam Romanis conflatam in Italiam miſit imperator [Emanuel Comnenus]. Maſſagetis praeerat *Ioannacius*, cognomento *Critoples* e). —

[Ioannes Ducas dignitate Sebaſtus cum, ſuorum aliquot aſſumtis, caſtra hoſtium exploraret, hi ſubito eruptione facta, in medios irruunt Romanos: — ſed Romani tandem propria virtute freti, verterunt hoſtes in fugam. Eo in diſcrimine operam praeclare nauarunt tum plures alii, tum duo inprimis ex Maſſagetis.

§. 3.

3 MOVENS ex Myſia f) Gulielmus [frater Baſſauillae] cum vniuerſo exercitu verſus Brunduſium contendit, dum claſſis Sicula ad paruulam inſulam Brunduſio paucis abhinc ſtadiis obuerſam appellit: ita enim ab vtraque parte Romanos adoriri ſtatuerat. 'Romani dum, nouum Byzantio exſpectantes exercitum, cunctantur: Gulielmus aduenit.] Tum vero etiam inuiti vtrumque ineunt proelium [Romani]. Duos itaque ſpectatae in bello virtutis delectos viros, Ioannacium quendam Critoplem et Paeramen natione Perſam cum Iberis et Maſſagetis ad velitandum cum hoſtibus praemittunt. Vbi ſe iis ſtatim immiſcuere, vtpote ad quintum et quadrageſimum ſtadium caſtra habentibus, fugientes, quorum breuis ad ſuos erat reditus, a tergo inuadunt, multos de extrema caedunt acie, plurimosque ſarcinarios capiunt equos, tandemque erepto ad haec militari ſigno Brunduſium reuertuntur.

2. CINNAMVS p. 86.

c) Cfr. *Scythica* §. 39. not. s.

d) Quam gentem hic et infra Cinnamus intelligat, me neſcire fateor.

e) ἠρχε δε Μασαγετων μεν Ιωαννακιος, ὀνΚριτοπλην ἐκαλευ. Critoplae praeterea meminit Cinnamus p. 6. 30. 31. etiam apud Annam Comn. p. 6. huiusce nominis vir memoratur, quem tamen ab hoc noſtro diuerſum eſſe, Du Cange in Notis autumat.

3. Id. p. 96, 97.

f) ἐκ Μυζιας. Du Cange in Notis ad h. l. forte ἐκ Σικελιας.

GENEA-

GENEALOGIAE GENTIVM

EX

SCRIPTORIBVS BYZANTINIS.

GENEALOGIA ET SEDES
POPVLORVM
A IAPHETO ORTORVM.

I.

Nomina poſterorum Iapheti, et gentium, quas illi condiderunt.

IAPHET — tertio Noë filio obuenit [in diuiſione tempore Phalegi facta], quicquid a Media vsque ad Gadarinos pertinet, et a Rhinocururis quicquid Aquilonem ſpectat: 'quam quidem in Europa regionem quidam, verſus *Scythiae* partes progreſſi, ſibi in ſedem delegerunt 1) [b]'. (*) a.M.2776.[a])

Filii vero Iaphet tertii Noë filii XIV. 2) fuere, ex quibus totidem ortae tribus.

1. Deſunt haec ap. Sync. et Cedr. 2. Sync. Cedr. *XV*.

(*) CHRONICON PASCHALE p. 26-35. Georg. Syncellus p. 46-50. Cedrenus T. I. p. 12-14. Duo poſteriores alium ſequuntur ordinem, et Semi quidem poſteros primo, Chami ſecundo et Iapheti tertio loco ponunt.

a) Hoc anno gentes a Deó diſperſas eſſe tradunt Syncellus et Cedrenus, eaque occaſione omnes haec noſtra referunt.

b) ὁι τινες ἐπι της Ευρωπης κλιμα, νενευκωτες τῳ της Σκυθιας μερει, τοις ἑαυτων ἐθεσι πϱοσεκϱιθησαν.

Gamer 3), ex quo *Celtaei* 4).

Magog [c]), ex quo 5) *Aquitani* [d]). Quidam aiunt, ex Magog ortos *Gothos*, vt et *Sarmatas* et *Scythas* 6).

Madai, ex quo *Britanni* 7).

Ioua [e]), ex quo *Hiſpani* [f]), qui et *Tyrannii* 8).

Eliſa [g]), ex quo *Mauri* 9).

Thobel [h]), ex quo *Macuaci* 10).

Moſoch, ex quo *Getuli* 11).

Theras [i]), ex quo *Afri* 12).

Archanath 13), ex quo *Mazices* 14).

Ryphat 15), ex quo *Taramantes* [k]) *exteriores* 16).

Thoſmagar 17), ex quo *Borades* 18).

Herca, ex quo *Veltiones* 19).

Tharſis, ex quo *Taramantes* [l]) *citeriores* 20).

Rhodii 21), ex quo *Romani* ſeu *Latini*.

Sunt autem et Graeciae nationes omnes ex his conflatae, iis eo poſtmodum migrantibus: cuiusmodi ſunt *Saitarum*, qui cele-

3. Sync. Γομερ. 4. S. C. *Cappadoces*. 5. S. C. *Celtae* [S. addit *qui*] *et Galatae*. 6. Chron. P. ſolum. 7. S. C. *Medi*. 8. S. C. *Graeci* (Ελληνες) *qui et Iones*. 9. Sol. Chr. P. hoc loco. 10. *Theſſali* (Θετταλοι) S. C. 11. S. C. *Illyrii*. 12. S. C. *Thraces*. addunt S. et C. *Chettalim* (in textu Cedr. Χεταειν, in marg. Χεταλειμ. S. Χετταλειμ), *ex quo Macedones* et deinde *Filii Gamer*, *filii Iapheth*, ſunt, puta, qui ſequuntur. 13. S. *Aſchanas* (Αχανας). C. Αχαναζ. 14. S. *Regines* (Ρηγινες). C. *Rephines* (Ρηφινες). 15. S. *Richath* (Ριχαθ. marg. Ριφαθ). C. *Richad*. 16. S. C. *Sauromatae*. 17. S. C. *Thorgama* (C. in ora Θοργαμα). 18. S. C. *Armenii*. S. C. addunt *Filii Iouam* l. *Iouan*. 19. S. C. *Eliſſa*, *ex quo Siculi* (Σικελοι. S. Σικελλοι). 20. S. C. *Iberes*. 21. S. C. *Citii* (Κιτιοι. S. in ora Κητιοι). et deinde *Rhodios*, *ex quo Rhodii*.

c) Μαγωγ. Sol. Cedr Μαγων.

d) Ακυερτανοι.

e) Ιωυα. Sync. Ιωυαμ. in ora Ιωυαν, ita Cedr. in textu.

f) Σπανοι.

g) Sync. et Cedr. hunc inter filios *Iouam* memorant.

h) Θοβελ, S. C. Θώβελ.

i) Θηρας. ap. S. in ora Θειρας.

k) Ταραμαντες ἐξωτεροι.

l) Ταρ. ἐσωτεροι.

celeberrimam apud Graecos vrbem Athenas incoluerunt; praeterea Thebas, cum Sidoniorum ſint coloni, ex Cadmo, Agenoris filio, prognati. Sed et Carthaginienſes Tyrenniorum m) ſunt coloni, ac caeteri, qui in Graeciam commigrarunt 22).

Gentes vero a Iaphet ortae, a Media ad Heſperium vsque oceanum diſperſae, quae ad Aquilonem ſpectant, ſunt iſtae: Medi, Graeci 23), Albani, Venni 24), Armenii n), Dauni, Corzeni, Hippici 25), Paphlagones, Iberi, qui et Tyrannii 26), Chalyces 27), Celtaei 28), Sauromatae, Galli, Taurii 29), Baſantes, Illyrii, Vacciei o) 30), Ligures, Iapyges, Gageni 31), Latini, qui et Romani, Amazones p), Legeſtani q) 32), Dennageni 33), Acytini 34), Mariandeni 35), Cyrtiani 36), Moſſinoeci 37), Connii 38), Macotae, Calabri, Thraces, Galli, qui et Celti-

22. *Sunt — commigrarunt.* S. C. ita: *Ab his diuiſae ſunt inſulae gentium in regionibus ſuis, vnusquisque ſecundum linguam ſuam, in tribubus et in nationibus ſuis, ait Scriptura. Omnes vero ſimul ſeptuaginta duae nationes numerantur. Sunt etiam Cyprii ex Citiaeorum genere, quique ad boream ſiti horum Citiaeorum, id eſt Romanorum, ſunt contribules* (και οἱ ἐν τῳ βορρᾳ ὁμοφυλοι των αυτων Κιτιαιων, ἐιτ' ουν [— και των] Ῥωμαιων), *ſicut et Graeciae nationes, praeter Saitas tamen colonias in eam deducentes* (πλην των μετοικησαντων ὑϛερον ἐκει Σαϊτων. ita et S. et C. interpretatio lat. differt), *et Graeciae metropolin Athenas et Thebas olim occupantes. — Sed et Chaldaei — commigr.* 23. S. C. *Gargani.* 24. C. Ουεργοι. 25. S. C. Οππικοι. 26. Chron. P. fol. 27. S. C. Καλυβες. l. Χαλυβες. hoc quidem in textu S in ora C. 28. S. C. Γαλλοι, οἱ και Κελταιοι. 29. Ταυροι. 30. S. Ουακ. C. Ουακαι. in marg. Ουακκαιοι. 31. An qui ſupra Γαργανοι? 32. S. C. Λυγιϛινοι. 33. S. C. Δενναγινοι. 34. S. Ακυτιανοι. C. Ακοιτανοι. 35. Chr. P. fol. 36. S. C. Κυρτανοι. 37. S. Μοσσονοι. C. Μοσσηνοι. 38. Chr. P. fol.

m) Τυρηννιων. S. C. Τυριων.

n) Ουεννοι. ita et Sync. vbi in marg. Ουννοι.

o) Ουακκαιοι.

p) Αμαξωνεις.

q) Ληγηϛανοι.

Celtiberi 39), Macedones, Illyrici, Iſtri r), Luſitani, Errei s), Britanni 40), Coli t) 41).

Qui vero ſuas norunt litteras, hi ſunt: Cappadoces 42), Iberi, qui et Tyrannii 43), Tabarini 44), Latini, quibus vtuntur Romani 45), Sarmatae 46), Hiſpani, Scythae 47), Graeci, Baſtarini 48), Medi, Armenii.

II.

Sedes Poſterorum Iapheti, et gentium, quas condiderunt.

Sunt autem horum *fines* ſecundum longitudinem, a Media vsque ad Gaderenos 49) Aquilonem ſpectantes: latitudine vero a Potamide 50) fluuio x) ad Maſtuſiam, quae orientem y) ſpectat 51). *Regiones* porro illorum ſecundum tribus 52) ſunt iſtae 53): Lychnites, Media, Adriace, a qua mare Adriaticum, Albania, Gallia, Amazonis, Italia, Armenia maior, et minor, Thuſcene z), Cappadocia, Luſitania, Paphlagonia, Meſſalia, Galatia, Celtis, Colchis, Hiſpanogallia, India 54), Iberia, Achaia, Hiſpania

39. Chr. P. ſol. vide tamen N. 28. 40. S. C. Βρεττανικοι. 41. S. C. Κολλοι. ap. vtrumque in marg. Κολχοι. Addunt Sync. et Cedr. *Cappadoces*, *Tabienni*, *Sarmatae*, *Scythae*, *Baſtrani*, ordinem denique eundem ſequuntur Syncellus et Cedrenus, ab eo, quo gentes iſtas Chronicon Paſch. recenſet, diuerſum. Poſt Βρέτανικοι addunt Sync. et Cedr. ὁι δε (apud Sync. in marg. και) ἐν ταις νησοις ὀικȣντες. quae cum ſequentibus coniungit Cedrenus, apud Sync. vero ab iisdem interpunctione ſeparantur. 42. Chron. P. ſol. 43. Omittunt haec Sync. et Cedr. 44. Chron. P. ſol. 45. S. C. *qui et Romani.* 46. 47. 48. S. et C. omittunt. 49. S. C. *occidentalem oceanum.* 50. S. C. *Tanai.* 51. S. ἕως Μαςȣσιας, της κατα ἥλιον. C. Ιλιον, vbi interpres, *Ilio oppoſitam.* 52. *ſec. tr.* omittunt Sync. et Cedr. 53. Quae hic ſequuntur alio ordine referunt Sync. et Cedr. 54. S. C. omittunt.

r) Ιςροι. S. C. Ιςριοι.
s) Εῤῥεοι. S. C. Εῤῥαιοι.
t) Κωλοι.
v) ἕως Γαδαρηνων.
x) ἀπο Ποταμιδος ποταμȣ.
y) ἕως Μ. της καθ᾽ ἥλιον.
z) Θȣσκηνη. Sync. Θȣσκινη.
a) Σπανογαλλια.

nia mag a, Boſporini, Maeotis, Derris, Sarmatia, Taurianna, Baſtarnia [b] 55), Scythia, Thracia, Macedonia, Delmetia 56), Colchis, Theſſalia, Locris, Boeotia [c]), Aetolia, Attica 57), Achaia, Peloponneſus, Acarnania [d]), Epirus, Illyris.

Hic finis eſt limitum, ſeu regionum Iaphet vsque ad Britannicas inſulas, quae omnes ad Aquilonem vergunt.

Sed et eorum ſunt inſulae iſtae: Sicilia, Euboea, Rhodus, Chius, Lesbus, Cyphera [e]), Zacynthus, Cephalenia, Ithaca, Corcyra 59), et Cyclades 60), et pars Aſiae, dicta Ionia. Eorum eſt etiam fluuius Tigris, qui Mediam a Babylonia diſtinguit.

Hi ſunt fines Iaphet, tertii Noë filii.

GENEALOGIA ET SEDES POPVLORVM A CHAMO ORTORVM.

I.

Nomina poſterorum Chami, et gentium, quas condiderunt.

CHAM autem, ſecundo Noë filio, a Rhinocoruris ad Gadarenos vsque Aegyptus et omnia Auſtrum ſpectantia, quae aeſtu feruere omnino putantur, ſubiecta ſunt 61).

Ex Cham, ſecundo Noë filio, prognatae tribus XXXI. 62).

Chus, ex quo *Aethiopes* [f]). *Meſraim* 63), ex quo *Aegyptii.* Hic eſt Meſraim Aegyptius, qui poſtmodum verſus orientis

55. S. *Baſtrana* (Βαςρανη). C. *Bactriani* (Βακτριανοι). 56. Chr. P. ſol. 57. Chr. P. ſol. 58. S. C. *Cythera* (Κυθειρα). 59. Chr. P. ſol. 60. S. C. addunt *Britannia*. 61. *Cham — ſubiectae ſunt* omittunt Sync. et Cedr. 62. S. C. *XXXII.* 63. S. *Meſtrem* (Μεςραιμ, C. Μεςραϊμ), in marg. Μεσραϊν.

b) Βαςαρνοι ſupra, hic vero Βαςαρνις.

c) Βοιωτια και Βοιωτις.

d) Ακαρνια.

e) Κυφηρα.

f) Μεσραειμ.

entis plagas habitauit, Bactra deinde incoluit, ‘et citeriorem Perſidem Aſoa maioris Indiae appellauit g).

Hinc deinceps terrarum orbem inuaſit impietas. Hic enim prauae diſciplinae repertor fuit, aſtrologiae ſcilicet ac magiae: quem et Graeci Zoroaſtrem appellarunt. Hunc Petrus deſignauit, cum ait, Poſt diluuium homines impie agere coeperunt 64).

Phud, ex quo *Troglodytae*.

Chanaan, ex quo *Afri* et *Phoenices* 65).

Filii Chus Aethiopis, ‘ex Cham, ſecundo Noë filio, orti, hi ſunt 66).

Saba 67), ex quo *Itabeni* 68).

Euilat b) 69), ex quo *Ichthyophagi* 70).

Sabatha 71), ex quo *Ellanii* 72).

Rhegma, ex quo *Aegyptii* 73).

Sabacatha 74), ex quo *Aethiopes Libyci* 75).

Filii Rhegma, ‘filii Chus, filii Cham 76):

Saba, ex qûo *Marmarides* 77).

Dadan 78), ex quo *Cari* 79), et

Nembrod i) 80) venator et gigas, Aethiops, ex quo *Myſi*, ait enim ſcriptura: Et Chus genuit Nemrod venatorem et gigantem Aethiopem. Hic eſt Nembrod gigas et venator coram Domino. Huic

64. *Hic eſt -- coeperunt* omittunt Sync. et Cedr. 65. S. C. *Chanaam* (S. in marg. Χαναάν) *ex quo Chananaei*, addunt S. et C. *Hi a conſpectu filiorum Iſraël fugerunt, et Tripolim Africanam velut ſortis Cham partem incoluerunt.* 66. S. C. *Primi Cham filii.* 67. S. C. *Sabat* (in ora Σαβα). 68. S. C. *Sabataei* (Σαβατ.) 69. Ap. Sync. in ora Εὐιλα. 70. S. C. *Gangis accolae* (Γαγγινοι). 71. S. C. *Sebata* (ap. Sync. in ora Σαβαθα). 72. S. C. *Sabini.* 73. S. C. *Ichthyophagi.* 74. S. *Sebataca* in ora Σαβαθακα. C. Σαβακατα. 75. Lacuna eſt apud S. (vbi in ora Σαβακτηνοι ſuppletur). 76. S. et C. haec omittunt. 77. S. C. *Marmaritae.* 78. S. C. *Iudadam* (ap. Sync. in ora Δαδαν). 79. S. C. *Phoenices.* 80. S. C. *ex quo Gigantes.*

g) την ἐσωτεραν Περσιδος λεγει, Ασοα των μεγαλων Ινδων.

b) Ευειλατ.

i) Νεβρωδ.

Huic Nembrod regnum Babylonis poſt diluuium adſcribit ſacra Scriptura. Ait enim Scriptura: Principium regni eius Babylon. Narrat porro Petrus Apoſtolus in Clementinis, vt ille in Babylone regnauerit, cum in Aegypto ſortem ſuam accepiſſet. ait enim Petrus: Hic Nembrod cum ex Aegypto ad Aſſyrios demigraſſet, vrbemque Ninum, quam Aſſur condiderat, habitaſſet, aedificata vrbe, quae erat Babylonis, ex eo ciuitati nomen impoſuit. Ipſum vero Nembrod Ninum Aſſyrii appellarunt. Hic Aſſyrios ignem adorare docuit: Vnde primus ab eis poſt diluuium rex creatus, ac mutato nomine Ninus eſt appellatus.

Aegyptiorum gentes cum Meſraim horum parente ſunt octo ſic enim Scriptura: *Et Meſraim genuit Ludiim* 81).

Ludiim 82), ex quo *Lydi.*

Aenemetiim 83), ex quo *Pamphyli.*

Labiim, ex quo *Libyes* 84).

Nephthaliim 85), ex quo *Phryges.*

Patroſoniim 86), ex quo *Cretes.*

Chaſloniim 87), ex quo *Lycii.*

Phyliſtiim 88), ex quo *Mariandini.*

Caphthoriim 89), ex quo *Cilices.*

Chananaeorum vero cum Chanaan eorum patre nationes ſunt XII. Scriptura enim dicit: Chanaan genuit Sidonem primogenitum 90).

Sidonem, ex quo *Myſi* 91).

Chettaeum 92), ex quo *Dardani* 93).

Iebuſaeum, ex quo *Iebuſaei.*

Amorrhaeum, ex quo *Germani* 94).

Gergeſaeum, ex quo *Sarmatae* 95).

Euaeum, ex quo *Pannonii* 96).

Arucaeum, ex quo *Paeones* 97).

 Aſen-

81. *Venator* — *Ludiim* Chronic. P. fol. 82. S. *Ludiid*, in ora Λουδιειμ. 83. S. *Nemetiim*, in ora Ενεμετιειμ. C. Νεμεςιειμ. 84. In ora ap. Sync. adſcribitur, deeſt in textu. 85. S. C. *Nephthabiim.* 86. C. *Patronoſoniim.* 87. In ora ap. Sync. Χασμονιειμ. 88. C. *Philiſtiim* Φιλιςιμ. 89. S. *Caphthoniim.* C. *Chaphth.* gentes a *Ludiim* et reliquis ortas omittunt Sync. et Cedr. 90. S. C. *Filii Chanaan, quorum primogenitus Sidon.* 91. S. C. *Sidonii.* 92. S. *Chatlaeus*, in ora Χετταιος ἐξ οὗ Χετταιοι. C. *Chatnaeus.* 93. Deeſt ap. Sync. et Cedr. 94. S. C. *Amorrhaei.* 95. S. C. *Gergeſaei.* 96. S. C. *Euaei.* 97. In textu ap. Sync. et Cedr. deeſt, apud Sync. in ora Αρουκαιοι.

Aſennaeum, ex quo *Dalmatae* 98).

Aradium 99), ex quo ‘*Romani*, qui et *Citiaei*, *Latini* 100).

Samaraeum 101), ex quo *Ligures* 102).

Abathe 103), ex quo *Amathuſii*.

II.

Sedes Poſterorum Chami, et gentium, quas condiderunt.

‘Hi quidem ab Aegypto vsque ad auſtralem 104) Oceanum regiones obtinent. Qui vero litteras ſuas norunt, ſunt Phoenices 105), Pamphyli, Phryges.

Fines filiorum Cham protenduntur a regione Rhinocururorum, quae Syriam, et Aegyptum, et Aethiopiam vsque ad Gades k) verſus auſtrum diſterminat 106). Nomina vero regionum Cham ea ſunt: Aegyptus ‘cum adiacentibus nationibus 107), Aethiopia, quae Indos 108) ſpectat, et altera Aethiopia 109), ex

98. Deeſt in textu ap. S. et C. apud illum in ora Σειναιοι. 99. C. *Aradus*. 100. S. *Aradis*. C. *Aradii*. 101. S. *Samoraeus*. 102. S. *Orthoſiaſtae*. C. *Orthoſitae*. 103. S. C. *Amathis* Αμαθεις. ap. Sync. in ora Αμαθι). Addunt S. et C. *Iſti omnes patri Chamo adiuncti duo et triginta numerantur. Eorum habitatio, pars eſt mundi meridionalis, a Rhinocoruris* (C. *Rhinocuris*) *ad Gades. Gentes autem ex iisdem ortae ſunt Aethiopes, Troglodytae, Angaei* (interpres Cedr. perperam *Augaris*) *ad Gangem incolae* (S. Γογγινοι, in ora Γαγγηνοι. C. Γαγγινοι, *Sabaei* (Σαβινοι. ap. Sync. in ora Σαβαιοι). *Ichthyophagi, Elaeni* (C. *Elaini*), *Aegyptii, Phoenices, Lybes, Marmaritae, Cares, Pſyllitae, Myſi, Moſyllii, Phryges, Macones, Bithyni, Nomades, Lyrii, Mariandini, Pamphylii, Moſſyni, Piſidae* (S. Ποσσηνοι, in ora Πισιδαι. C. Πισσηνοι), *Augalaei, Cilices, Mauruſii, Cretes, Magartae Numides, Macones* (in ora, *redundat*) *et Maſſamones*. 104. S. C. *occidentalem*. 105. S. C. addunt *Aegyptii*. 106. *Fines — diſterm.* omittunt *Sync.* et *Cedr.* 107. *cum adi. n.* omittunt S. C. 108. S. C. addunt *ad Euronotum ſitos*. 109. S. C. addunt *verſus meridiem*.

k) ἑως Γαδειρων.

ex qua oritur Aethiopum 110) fluuius Nilus appellatus, qui et Geon 111), Thebaïs, Libya, quae ad Cyrenem protenditur, Marmaris cum regionibus contiguis. Syrtis, quae tribus conſtat populis, Naſſamonibus. Macis et Tautamaeis 112), Libya altera 113), quae a Lepti ad Herculis columnas e regione Gadium [m] porrigitur 114).

Habet vero et in partibus ad ſeptemtriones pertinentibus maritimas regiones, Ciliciam, Lygdoniam 115), Cariam, Bithyniam, Pamphyliam, Phrygiam, Lydiam veterem 116), Piſidiam 117), Camiliam 118), Troada, Phrygiam 119), Myſiam 120), Lyciam, Aeoliam 121).

Sunt et illis communes inſulae hae [n]: Corcyra 122), Taurianna [o] 123), Aſtypalaea, Cous, Lampaduſa 124), Galate, Chius, Cnidus, Gauſus 125), Gorſcya 126), Leſbus, Niſyrus 127), Melita, Creta, Tenedus, Megiſta 128), Cercina 129), Gaulorete 130), Imbros, Cyprus, Meninx [p] 131), Thera, Iaſſus 132), Sardania [q] 133), Cariathus 134), Samus.

 Hae

110. Hanc vocem omittunt S. et C. 111. S. C. *mare rubrum ad orientem.* 112. S. *Tautamatis.* 113. *alt.* omittunt S. et C. 114. S. C. *Ad minorem vsque Sirtim protenſa.* addunt *Numidia, Maſſuria, Mauritania, quae et Africa, ad Herculeas vsque columnas e Gadium regione extenſa.* 115. S. C. *Lycaoniam,* haec alio ordine Sync. et Cedr. 116. *Veterum* omittunt Sync. et Cedr. 117. S. C. *Piſſidiam,* apud Sync. in ora Πισιδ. 118. S. *Cabbaliam.* C. *Caballiam.* 119. S. C. *Phrygiam veterem.* 120. S. Μηδιαν, interpr. *Moeſiam,* C. Μυδιαν. 121. Sync. *Eoliam.* in ora Αιωλιαν. C. Αμιωλιαν. interpres *Aeoliam.* 122. S. C. *Corſulam.* 123. Chron. P. ſol. 124. S. *Limpaduſam.* 125. S. C. *Gaudum.* 126. S. *Corſyram* C. *Gorſynam.* 127. S. *Neſurus* (Νησουρον). C. *Niſyris* (Νισυριν. in ora Νησουρον). poſtea C. Μελιτιτης. 128. S. C. omittunt. 129. S. C. *Curunam.* ap. Sync. in ora Κωρωνην. 130. S. C. *Gauloriden.* 131. S. C. *Minen.* 132. S. Θασσον, in ora Θασον, ita et Cedr. 133. Chron. P. ſol. 134. S. C. *Carpathum.*

l) Γηων.
m) κατεναντι Γαδειρων.
n) Κορσυρα.
o) Ταυριαννης.
p) Μηνιξ.
q) Σαρδανις.

'Hae ſunt inſulae Cham et Iaphet communes. Inſulae maritimae ſimul ſunt XXVI. 135).

Habet praeterea regio Cham alias r) inſulas, Sardiniam, Cretam et Cyprum.

Habet etiam fluuium Geon 136), Nilum appellatum, 'coenum voluentem et s) auriferum 137), qui vniuerſam ambit Aegyptum et Aethiopiam. Cham t) vero et Iaphet regiones Heſperii maris oſtia diſterminant. Atque haec eſt genealogia Cham, ſecundi Noë filii.

GENEALOGIA ET SEDES POPVLORVM A SEMO ORTORVM.

I.

Nomina Poſterorum Semi et gentium, quas condiderunt.

Rurſum deinde Epiphanius: Sem, primo Noë filio, fors obtigit a Perſide et Bactris vsque ad Indiam. Sortis longitudo vsque ad Rhinocururos porrigitur. Rhinocururorum vero regio inter Aegyptum et Palaeſtinam mari Erythraeo obuerſam ſita eſt 138).

Filii Sem, primogeniti Noë filii, ex quo ortae tribus XXVII. 139).

Aelam,

135. Chron. P. ſol. 136. S. C. *Gion*, Γειων. 137. Omittnnt haec Sync. et Cedr. 138. S. et C. alio ordine, recenſitis nimirum gentibus a Semo ortis, pergunt, *Iſtis omnibus a Sem ortis habitatio in longum porrigitur a Bactris et India, ab Arſinoës Indiae faucibus vsque Rhinocorura, Syriam et Aegyptum et mare rubrum diſterminantia: in latum vero a Perſide et Bactris ad Indiam.* 139. S. C. XXV.

r) Sed ſupra iam omnes memoratae ſunt.

s) τον και παχυβατορα καλȣμενον Νειλον, και Χρυσοροαν.

t) τȣ Καμ.

Aelam, ex quo *Elamitae* 140).
Aſſur, ex quo *Aſſyrii*.
Arphaxad, ex quo *Chaldaei*.
Lud, ex quo *'Mazones* et *Medi* et *Perſae* 141)
Aram, ex quo *Ethae* 142).
Heuila v), ex quo *Gymnoſophiſtae*.
Cainam, ex quo *Arabes*.
Iobab x), ex quo *Phoenices* 143).
Hos y), ex quo *Madinaei* 144).
Hul, ex quo *Lydi* 145).
Gather a) 146), ex quo *Garpheni* 147).
Moſoch, ex quo b) *Alaſſeni* 148).

Arphaxad Cainan genuit.
Cainan, ex quo *Sarmatae* 149).
Sala, ex quo *Salathiaei* 150).
Eber 151), ex quo *Albani* 152).
Phaleg, ex quo genus Abraham progenitoris ortum eſt 153).
Iectan, ex quo *Aethiopes*. 154).
Elmodad c) 155), ex quo *Indi*.
Saleph, ex quo *Bactriani*. 156).
Sarmot d) 157), ex quo *Arabes*.
Iarach, ex quo *Camplii*, qui et *Chananaei* 158).
'Odorra, ex quo *Arriani* et *Pherezaei* 159).
Aezel, ex quo *Hircani*, qui et *Euaei* 160).

Decla-

140. S. *Elumaei*, in ora Ελυμαιοι ita et C. 141. S. C. *Lydi*. 142. S. C. *Syri*. Addunt Sync. et Cedr. *Filii Aram* (ſunt, qui ſequuntur). 143. *Heuila* — *Phoenices* Chron. P. fol. 144. S. C. *Trachones*. 145. S. C. *Magardi*. 146. ap. Sync. in ora Γατερ. 147. S. C. *Armenii*. 148. S. C. *Meſenii*. 149. S. C. *Gaſpheni* (Γασφηνοι). 150. S. C. *Saſan* (ap. Sync. in ora Σαλα), *a quo Coſaei*. 151. S. *Hebrair* (in ora Εβερ. ita et C.). 152. S. C. *Hebraei*. 153. S. C. *Phalec, a quo Bactri*. 154. S. C. *Madinaei*. 155. S. *Elmodan* in ora Ελμωδαδ. C. *Elmodam*. 156. S. C. omittunt. 157. S. C. *Araboth*. ap. Sync. in ora Σαρμωθ. 158. S. C. omittunt. 159. S. C. *Iduram a quo Camelii* (Καμηλιοι). ap. Sync. in ora Οδοῤῥα. 160. S. C. omittunt.

v) Ευηλα.
x) Ιειβαβ.
y) Ως.
z) Ουλ.
a) Γαθερ.
b) Αλασσηνοι.
c) Ελμωδαδ.
d) Σαρμωθ.
e) Οδοῤῥα.
f) Αιζηλ.

Decla 161), ex quo *Cedruſii*, qui et *Amorrhaei* 162).
Abimeel 163), ex quo *Scythae*, qui et *Gergeſaei* 164).

Sabau, ex quo *Arabes interiores* 165).

Ophir, ex quo *Armenii* 166).

II.

Sedes Poſterorum Semi et gentium, quas condiderunt.

Hactenus hi omnes filii Sem, primogeniti Noë filii. Omnium vero filiorum Sem habitatio a Bactris vsque ad Rhinocururorum regionem, quae Aegyptum et Syriam et mare Erythraeum a faucibus circa Arſenoiten Indiae exſtantibus *k*) diſterminat, protenditur 167).

Hae ſunt gentes ex illo orta: Hebraei, qui et 168) Iudaei, Perſae, Aſſyrii ſecundi 169), Haelymaei 170), Chaldaei, Aramoſſyni 171), Arabes ſecundi 172), Medi, Hyrcani 173), Macardi 174), Coſſaei 175), Scythae, Salathiaei 176), Gymnoſophi-

161. S. C. *Declam*. ap. Sync. in ora Δεκλα. 162. *q. e. A.* omittunt Sync. et Cedr. 163. S. Abymeel (Αβυμεηλ. in ora Αβιμαελ). 164. S. C. *a quo Hyrcani*. 165. S. C. *Sabat* [illegible] S. in ora Σαβα) *a quo Arabes Indici*. 166. S. C. [illegible] (Ουηρ. ap. S. in ora Οὐφειρ) *a quo Varnaei* (Οὐαρναιοι). S. C. addunt: *Dera a quo Medi. Ieſia* (Ιεζια), *a quo Ariadni. Gemel* (S. Γεμηλ. in ora Αιβηλ. C. Γεβηλ) *a quo Scythae. Euen* (Ευην. ap. S. in ora Ευειλα) *a quo Gymnoſophiſtae*. Vide in textu ſextum poſterorum Semi. 167. Vid. ſupra n. 138. 168. *q. e.* omittunt S. et C. 169. *Sec.* abeſt a S. et C. 170. S. C. *Elymaei*. 171. S. C. omittunt. 172. S. C. *Ar. veteres*. 173. abeſt a S. et C. 174. S. C. *Magardi*. 175. Abeſt a Gr. Cedreni, eſt in interpr. lat. S. *Coſaei*. 176. abeſt a S. et C.

g) Αβιμεηλ.

h) Σαβαν.

i) Οφειρ.

k) ἀπο ϛοματος τȣ κατα Αρσινοΐτην της Ινδικης.

ſophiſtae, Paeones 177), Indi primi 178), Parthi, Arabes anti-qui 179), Carmelii l) 180, Bactriani, Arriani, Indi ſecundi 181), Germani, Cedruſii, Garphaeni, Hermaei 182).

Qui ſuas vero norunt litteras, 'Hebraei, qui et 183) Iudaei, Perſae, Medi, Chaldaei, Indi, Aſſyrii.

Porro filiorum Sem habitatio ſecundum longitudinem quidem ab India vsque ad Rhinocururos; ſecundum vero latitudinem a Perſide et Bactris vsque ad Aethiopiam et Ciliciam porrigitur 184).

Regionum autem filiorum Sem, primogeniti Noë filii 185), nomina ſunt haec: Perſis 186), Bactriane, Hyrcania, Babylonia, Cordylia 187), Aſſyria, Meſopotamia, India 188), Arabia felix, Coeleſyria m), Commagene, Phoenicia, altera Syria 189).

Populi vero, quos Dominus Deus ſuper terram poſt diluuium diſperſit in diebus Phaleg et Iectan, fratris ipſius, in turris aedificatione, cum confuſae ſunt eorum linguae, hi ſunt: Hebraei, Aſſyrii, Chaldaei, Medi, Perſae, Arabes primi et ſecundi, Madinaei, Madinaei ſecundi, Taïani, Alamoſyni, Saraceni, Magi, Caſpii, Albani, Indi primi, Indi ſecundi, Aethiopes primi, Aethiopes ſecundi, Aegyptii et Thebani, Libyes primi et Libyes ſecundi, Chettaei, Chananaei, Pherezaei, Euaei, Amorrhaei, Gergeſaei, Iebuſaei, Idumaei, Sarmatae, Phoenices, Syri, Cilices, Cappadoces, Armenii, Iberes, Bebrani, Scythae, Colchi, Sannii, Boſporiani, Aſiani, Iſauri, Lycaones, Piſidae, Galatae, Paphlagones n), Phryges, Graeci, qui et Achaei, Theſſali, Macedones, Thra-

177. S. C. omittunt. 178. S. C. omittunt. 179. Vid. n. 172. 180. S. C. omittunt. 181. *Carm. B. A. Ind. ſ.* S. et C. omittunt. 182. *Garph. Herm.* S. et C. omittunt. 183. Haec omittunt S. et C. 184. *Porro — porrigitur* a S. et C. abſunt. 185. *filiorum — filii*, omittunt S. et C. 186. S. C. addunt *et quas includit gentes.* 187. S. C. *Cordyalia* in ora ap. Sync. Κορδυλια. 188. Chron. P. ſol. 189. *Phoen. alt. Syria* abſunt a S. et C. et reliqua omnia in ſolo Chronico Paſch. leguntur.

k) Ἀϊλυμαιοι.

l) Καρμηλιοι.

m) Κυλισυρια.

n) Παμφλαγωνες.

Thraces, Myſi, Beſſi, Dardani, Sarmatae o), Germani, Pannonii, qui et Paeones, Norici, Delmatae, Romani, qui Citiaei p), Ligures, Galli, qui et Celtae, Aquitani, Britanni, Hiſpani, qui et Tirannii r), Mauri, Macuaci s), Getuli, Afri, Mazices primi, Mazices ſecundi, Garamantes exteriores, Borades, qui et Macores, Celtiones, qui et Sporades, Nauſthi, qui et Nabotae, et vsque ad Aethiopiam porriguntur.

Hae ſunt gentes, quas diſperſit Dominus Deus ſuper faciem terrae, ſecundum LXXII. proprias eorum linguas.

COLONIAE DICTARVM GENTIVM.

Operae pretium videtur etiam exponere gentium colonias, earumque nomina, ac ignotorum populorum, quomodo habitent, quique plus aliis terras poſſideant t). Scribere porro aggrediar ab oriente vsque ad occidentem, et vt quique habitent, ordine ſeruato.

Perſarum et Medorum coloni ſunt Parthi, et populi, qui circa Cyrenen circumiacent vsque ad Coeleſyriam.

Arabum coloni ſunt Arabes, Felices; hoc enim nomine Arabia Felix nuncupatur.

Chaldaeorum coloni exſtitere Meſopotamitae.

Madineorum coloni fuere Cendocolpitae, et Troglodytae, et Ichthyophagi.

Graecorum populi et nomina quinque: Iones, Arcades, Boeoti, Aeoli, Lacones.

Horum coloni fuere Pontici, Bithyni, Troes, Adiani, Cares, Lycii, Pamphyli et Cyrenaei.

Sunt

o) Supra iam Sarmatarum facta eſt mentio.

p) και Τιοι.

q) Ακυρτανοι.

r) Σπανοι οἱ και Τυραννιοι.

s) Μακȣαχοι.

t) και τα κλιματα ἀγνωϛων ἐθνων, και τας προσηγοριας αὐτων δηλωσαι, και τα κλιματα ἀγνωϛων ἐθνων, πως οἰκȣσι, και τις πλειον τινος.

Sunt et inſulae plurimae, ex quibus eae, quae vocantur cyclades vndecim: Andros, Tinos, Tio, Naxus, Cea v), Curos, Delus, Sephnus x), Nerea y), Cyrnus, Marathon.

Sunt et aliae maiores inſulae duodecim, quae plures ciuitates habent, Sporades appellatae, in quibus habitant Graecorum coloni. Sunt autem hae; Euboea, Creta, Sicilia, Cyprus, Cous, Samus, Rhodus, Chius, Thaſus, Lemnus z), Lesbus, Samothrace.

Sunt etiam Boeotiorum (coloniae) Euboea, quemadmodum et Ionum Ionia. Ciuitates celebriores decem et ſex hae ſunt: Clazomenae, Mitylene, Phocaea, Priene, Erythrae, Samus, Teos Chius, Colophon, Epheſus, Smyrna, Perinthus, Chalcedon, Byzantium, Pontus, Amiſſus.

Romanorum vero et Ceteaeorum a), ſeu eorum, qui Latini appellantur, populi et coloniae ſunt quatuor: Tuſci, Apulienſes b), Calabri, Lucani c).

Afrorum populi et coloniae ſunt quinque: Nebdeni d), Cnethi e), Numides, Naſamones, Saei.

Sunt et iis inſulae quinque, quae vrbes habent: eae autem ſunt Sardinia, Corſica, Gerba. quae hodie Meninx appellatur f), Cercina, Galati.

Maurorum gentes et coloniae tres ſunt: Moſulami g), Tigſitani h), Sarinei.

Hiſpanorum Tyriniorum, qui Tarraconenſes appellantur populi et coloniae ſunt quinque: Luſitani, Baetici, Autrigoni, Vaſcones i), Gallaeci k), qui vocantur Aſtures l).

Aliorum vero, Narbonenſium m) appellatorum populi et coloniae ſunt quatuor, Lugduni, Velici n), Sicani, Hedui.

v) Καιως.
x) Σηφνος.
y) Νηραια.
z) Λιμνος.
a) Κητηαιων.
b) Απηλλησιοι.
c) Λουκιανοι.
d) Νεβθηνοι.
e) Κνηθοι.
f) Γηρβα, ἡ νυν καλουμενη Μενηγγα.
g) Μωσουλαμοι.
h) Τηγζητανοι.
i) Βασκονες.
k) Καλλαϊκοι.
l) Αςορες.
m) Ναρβουσιων.
n) Βελικοι.

Germanorum nationes et coloniae quinque ſunt: [o] Marcomali, Varduli, Quadri, Veridi, Hermoëli [o].

Sarmatarum populi et coloniae ſunt duae: Hamaxobii, Graecoſarmatae.

Ignotarum etiam gentium praeſtat noſſe regiones, celebresque montes, et inſignes fluuios. De populis porro ſcribere aggrediar, ducto ab oriente vsque ad occidentem, prout habitant initio.

Adiabeni et Taiani vltra Arabes habitant.

Alamoſſyni citeriores ſunt Arabibus.

Sacceni vltra Taianos.

Albani vltra Caſpias portas [p] habitant.

Madianitae maiores, qui a Moyſe deuicti ſunt, cis mare Erythraeum degunt.

Minor vero Madiam vltra mare Erythraeum iacet, iuxta Aegyptum, vbi Rhaguel, Moyſis ſocer, regnauit.

Vltra Cappadoces ad dextram habitant Armenii, et Iberes, et Berrani, et Scythae, et Colchi, et Boſporiani. Qui vero dicuntur Salli, qui et Sanitae vocantur, ad Pontum vsque protenduntur, vbi ſunt caſtra Apſarus [q], et Sebaſtopolis, et Hoeſſi portus [r], Phaſisque fluuius: vsque ad Trapezuntem gentes illae porriguntur.

Sunt vero duodecim montes celebriores: Libanus in Syria, Caucaſus in Scythia, Taurus in Cilicia, Atlas in Libya ſecunda, Parnaſſus in Phocide, Cithaeron in Boeotia, Helicon in Telmiſſo, Parthenius in Thracia, Nyſſus, Sina in Arabia, Lycabitus in Chio, Appeninus [s] in Italia, Olympus in Macedonia.

Montibus celebrioribus enumeratis, recenſendi ſunt inſignes fluuii, qui in mare influunt. Sunt autem celebres fluuii quadraginta: Indus, qui et Phiſon, Nilus, qui et Geon, Tigris, Euphrates, Iordanes, Cephiſſus [t], Tanais [v], Iſminus, Erymanthus, Halys, Aſopus, Thermodon, Eraſinus, Rius [x], Alpheus [y], Boryſthe-

o) Μαρκομαλοι, Βαρδυλοι, Κουαδροι, Βεριδοι, Ερμοελοι.

p) περαν των Κασπιανων.

q) ἡ παρεμβολη Αψαρος.

r) Ὁΐσσου λιμην.

s) Πιννιον.

t) Κιφινσος.

v) Ταναης.

x) Ρειος.

y) Αλφιος.

ryſthenes, Taurus, Eurotas, Meander, Hermus z), Axius, Pyramus, Danubius a), Hebrus b), Sagarius, Achelous, Pinnius, Euenus, Sperchius, Caiſtrus c), Simois, Scamander, Strymon, Parthenius, Iſter, Bettis, Rhenus d), Rhodanus, Eridanus e), Thuberis f), qui nunc Tiberis appellatur.

Operae pretium videtur praeterea inclytas vrbes ſeptem climatum recenſere.

Primi climatis Libyae in Aegypto Nigre g), metropolis Aethiopiae, quae eſt in ipſa Aegypto, Meroë h), Ptolemais, Arabia, Muza.

Secundi climatis Aegypti, Dioſpolis magna, Soine i), Ammoniace, Oaſis k) magna.

Climatis tertii Mauritaniae, Oppidaneum, Africa, Carthago, Adramyſtus, Cyrene l), Arſynoë m), Ptolemais, Tauchiſta n), Appolonia, Cyrine Aegypti, Paratonion, Alexandria magna, Peluſium, Memphis, Ptolemais Hermii, Syriae Iudaeae, Caeſarea, Aſcalon, Tyberias, Neapolis, Sebaſte, Scythopolis, Aelia. Arabiae Petreae, Petra, Midaba o), Boſtra. Babylonis, Teridon.

Quarti climatis, Coeleſyriae p), Antiochia, Arca, Hierapolis, Seleucia, Apamia, Aemiſa, Samoſata, Palmyra, Arabes, Heliopolis, Damaſcus, Zeugma. Arabiae Meſopotamiae, Neſibis, Seleucia. Babylonis, Babylona. Aſſyriae, Ninus, Arbela, Cteſiphon. Suſianae, Suſa. Mediae, Ecbatana, Arſacia.

Quinti climatis vrbes inſigniores. Italiae, Neapolis, Roma. Siciliae, Meſſana. Thraciae, Aenus, Philippopolis, Hadrianopolis, Traianopolis, Abdera, Praeconeſus q), Perinthus, Thaſſus inſula, Samothrace inſula, Cherroneſus r), Cyla, Seſtus s). Macedoniae,

z) Εἱϱμος.
a) Βοιος.
b) Εὐϱος.
c) Καΰςϱος.
d) Ρηνος.
e) Ιϱιδανος.
f) Θȣβηϱις.
g) Νιγϱις.
h) Μεϱοη.
i) Σωνη.
k) Ωαλις.
l) Κυϱηνη.
m) Αϱσυνοη.
n) Ταυχιςα.
o) Μειδαβα.
p) Συϱιας κυλης.
q) Πϱοικοννησος.
r) Χεϱονησος.
s) Σειςος.

doniae, Dyrrachium, Theſſalonice, Amphipolis, Heraclea, Edeſſa t), Pella v), Philippi, Caſſandria, Lariſſa, Apollonia, Hadrianopolis. Dalmatiae, Epidaurus. Helladis, Argos. Bithyniae, Nicomedia, Apamea, Iuliopolis, Nicaea. Aſiae maioris, Cizycus, Alexandria, Troas, Lampſacus, Pergamus, Smyrna, Tenedus, Ezali, Ancyra, Sardis, Hierapolis, Apamia, Cebyra x), Mitylene inſula, Chios inſula. Galatiae, Sinope, Pompeiopolis, Antiochia, Piſidiae, Ancyra, Germia, Taunium, Peſſinus y), Lyſtra. Pamphyliae, Hypepa. Cappadociae, Comana, Amaſin, Caeſarea z), Mezaca a), Melitene, Iconium b), Nicopolis, Neocaeſarea, Satala. Armeniae maioris, Colchis c).

Sexti climatis, Lugdunum d). Dalmatiae, Salonae. Cappadociae, Trapezus. Italiae, Rauenna e), Aquileia f). Myſiae inferioris, Odyſſus, Doroſtolus. Thraciae, Apollonias, Anchialus, Byzantium. Cherſoneſi, Eleus, Calchedon, Heraclea, Amaſtra. Aſiae minoris, Tenedus. Galatiae, Amiſus.

Climatis ſeptimi, per Boryſthenem.

t) Εδεσα.
v) Πελα.
x) Κηβυρα.
y) Πισσινϐντα.
z) Κεσσαρεια.
a) Μαζακα.
b) Εἰκονιον.
c) Κολχης.
d) Λογδϐνος.
e) Ραβανα.
f) Ακυληϊα.

FINIS TOMI QVARTI.

INDEX

INDEX HISTORICVS.

Numeri ROMANI *Tomum*, ARABICI *Paginam indicant.*

AARON *Beſta ſ. Protoueſtiarius*, Ioannis Vladiſthlaui F., Bulgarus, Baaſpracaniae praefectus II. 657. III. 87 — 93. IV. 305.

AARON, Comitis F., in Bulgaria res nouas molitur II. 616. 621. a fratre Samuele occiditur II. 622. 634, 635. Dolianus ſe nothum eius filium mentitur II. 650. 653. 659. not. 154.

ABALA vrbs, incurſionibus Turcorum vaſtatur III. 420.

ABARI v. *Auari.*

ABARIS al. *Amaris*, philoſopus, e Scythia in Graeciam venit I. 641. IV. 532.

ABASGI v. *Auaſgi.*

ABDELA v. *Ephthalitae.*

ABDELA, Salem, Syriae principis, frater, ab Abuſalimo vincitur II. 79.

ABDERA vrbs, Ibancus Alexius, Bulgarus, Abderae finitima ad defectionem a Romanis faciendam impellit II. 702. Momitzilus Bulgarus, a Byzantiis ſollicitatus, Abderitas inuadit 868.

ABDERACHMAN, Chaledi F., Saracenorum princeps, terram Rom. depraedatur II. 73.

ABDVLATVPHES, Temiris F. III. 1184. cum Vlie fratre bellum gerit III. 1186.

ABERGIA regio patriarchae CPolitano in ſpiritualibus ſubiecta III. 578.

ABII, gens ſeptemtrionalis, iuſta caet. III. 1021.

ABIMELECH, Saracenorum princeps, cum Iuſtiniano rhinotmeto pacem componit IV. 283.

ABIMELECH, Cutlumuſi frater, exercitus Turcici dux III. 96.

ABIR pro *Sabir*, Sabirorum regulus, ſe Perſis dedit I. 585.

ABISENI [cfr. *Ind. Geogr.*], eorum epiſcopus, inter epiſcopos Lazicae memoratur IV. 151. not.

ABNICVM caſtrum, Romani Phaſianen eo vsque vaſtant, Iberes cum Abniciotis pacem colunt IV. 286. eam diripi nolunt 287. Iberum curopalates eam ſibi dedi poſtulat ibid. proprio Amerae paret 288.

ABRAMIVS ALIMVS, Tangrolipicis ex altero parente frater, contra Romanos cum exercitu miſſus III. 88 — 92. IV. 305 — 307. ob ſtructas ſibi a Tangrolipice inſidias, ſe cum Cutlumuſo coniungit; in proelio captus, occiditur III. 97.

ABRAMPAX, Andronicus II. eum Meleco Maſur, ad ipſum profugo, comitem et deductorem adiungit III. 446.

ABRITANI [cfr *Ind. Geogr.*]. Muchumetus Saracenorum princeps iis imperat III. 77.

ABROLEBA ſilua, Cardamus Bulgarus et Conſtantinus Porph. ad eam caſtra habent II. 534.

ABRYTUS, ſ. *Forum Thembronii*, imperator Decius ibi vna cum filio a Gothis occiditur I. 38.

ABSARUS caſtrum Lazicae, Andreas Apoſtolus ibi euangelium docet IV. 536. Ruſticus eiusque frater Ioannes eo in cuſtodiam mittuntur 106. Salli ſ. Sanitae ibi habitant 228.

ABUSALIMUS, Saracenorum princeps, Abdelam vincit II. 79.

ABYDUS, Slaui per Abydi fretum in Opſicium coloni deducuntur II. 75. Bulgari Crummo rege eo vsque penetrant 557. Romanus Petri Bulgari F. ei praeficitur 631. Chryſochir octingentos Ruſſos ducens, victis ibi Romanis, per fretum penetrat 1010. a Tzacha Turco oppugnatur III. 210. Monolycus Turcorum ſatrapa eam praetergreditur 262. Orchanes Turcus ibi cum exercitu moratur II. 343.

ACAMERUS, Slauorum Belzetiae princeps II. 83, 84.

ACAMPSE regio, terrae Magni Dauidis Iberi finitima IV. 294.

ACARNANES, Turci et Catelani re in Macedonia parum proſpere geſta, ſibi ab Acarnanibus timent III. 499. a Syrgianne Macedoniae praefecto vexantur II. 223. poſt Andronici Iun. obitum ſe Cantacuzeno tradere parati 240. Nicephori deſpotae vxorem a marito repudiatam ad Manuelem fratrem in Peloponneſum deducunt 342. v. et *Catelani.*

ACARNANIA ſub Andronico Iun. cum Rom. imperio rurſus coniungitur II. 851. a Seruiis occupata II. 299. 318. 319. Ioannes Cantacuzenus eam repetit 320. Crales Seruiae, pace facta ea Romanis cedit 323. ab Albanis ſubigitur 334. Simon, Cralis Stephani frater ei praeeſt 340. Nicephorus deſpota ea potitur 341. a Carolo ſubigitur 361.

ACATZIRI, *Acatiri*, *Catziri*, gens Hunnica, res eorum enarrantur I. 489. 503. 509. 511. 570. 571. repetuntur I. 642. IV. 273.

ACCAGAS, regio, mulieri eiusce nominis, Anagaei Vittigurorum ducis auctoritate, paret III. 58.

ACEPHALI [ſectae nomen] per Iberiam, Meſopotamiam vsque ad Lycandum et Melitenen et finitimam Armeniam diffuſi IV. 310.

ACHAEMENIDAE, Inarcho auctore a Saracenis deficiunt III. 74.

ACHAIA, a Gothis vaſtatur I. 53. ab Herulis 423. a Slauis II. 85. Achaiae dux ad Mechmetem Sultanum legatos mittit 1359. 360.

ACHELOUS fluuius, Romani et Bulgari ad eum proelio decernunt II. 156. 586. 587. 600. vrbs vocatur 587. in variet. narrat. et p. 521. not. g. III. 617. 800.

ACHE-

ACHERONTIS caſtellum a Totila capitur I. 200. praeſidium Gothicum cum Romanis de deditione agit 217. Ragnaris Gothus Tarento excluſus, eo ſe recipit 226.

ACHRIDA vrbs, regia Bulgarorum, a Baſilio Porph. expugnatur II. 638. 640. qui, ſubacta Bulgaria, eo redit 641. eique Euſtathium patricium praeficit 642. eius praetor, ob motum a Bulgaris excitatum Caſtoriam fugit 663. vrbs a Baimundo capitur 669. Theodorus Comnenus, Epiri deſpota eam occupat 722. Michael Bulgarus eam expugnat 739. Theodorus Laſc II. aduerſus Achridae oppida mouet 742. Ioannes Veccus et comites ad Cralem Seruiae legati miſſi, eo veniunt 197 ſponſam Melotini ibi relinquunt, eoque ipſi re infecta redeunt 200. eius epiſcopus Macarius 215. ab Andronico Iun. miſſi eam capiunt 825. 230. 231. a Seruiis obſidetur 233. Cineites a Muſulmano Achridae finitimis praeficitur 885. 906. Berrhoea ad epiſcopatum Achridis pertinet 888. archiepiſcopus Primae Iuſtinianae archiepiſcopus Achridum et totius Bulgariae vocatur 889.

ACHRIDVS, mons Rhodope hoc nomine appellatur II. 709. 724.

ACHRIS v. *Lichnites.*

ACINTZIDAE legati a Turcis vocantur II. 362.

ACOLVTHVS, hoc nomine Varangorum dux intelligitur IV. 468. ſeqq. Reiskii diſſertatio de Acolutho et Varangis IV. 472—476.

ACRVNVS, ad hanc vrbem Turci ab Emanuele Comn. proelio vincuntur III. 314.

ACVM, Hunnus, per Illyricum militiae magiſter, Bulgaros vincit proelio, ab iisque reuertentibus capitur I. 540, 541. II. 497, 498.

ACVSES, Vngrorum dux, a Romanis capitur III. 627.

ACYS vrbs a Auaris capitur I 690. a Slauis diripitur II. 63.

ADANA, Ciliciae vrbs ab imp. Nicephoro Phoca capitur IV. 297.

ADARA v. *Ind. Geogr.*

ADAVLFVS, Gothus, vxoris Alarici frater, eius res geſtae enarrantur I. 67—73. 75 not. *g.*

ADINA, Moeſiae caſtellum, Slauorum aliquamdiu receptaculum, a Iuſtiniano I. inſtauratur II. 45.

ADRAMYTIVM a Tzacha vaſtatur III. 253. Monolycus Turc. ſatrapa, per eam ſine maleficio tranſit 262. Turci vrbem peſſime affligunt 352. Melec Maſur, abiecto ad Andronicum Michaelis Pal. filium concedendi conſilio, inde fugit 518.

ADRANASE, Aſotii F., Iberorum princeps, a Leone Philoſ. primus Curopalatae dignitate ornatur IV. 272. 285. eius fit mentio 288.

ADRANASER, Pancratii F. et Symbatii nepos, Adranutzen obtinet IV. 290. eius fit mentio 291. 293.

ADRANVTZIVM caſtrum, eius Hiſtoria enarratur IV. 290—295.

ADRIANOPOLIS, Theodericus, Balameri F., contra Theodericum Triarii F. mouens, ibi Rom. copias fruſtra exſpectat I. 112. Slaui ibi Romanos vincunt II. 39. Slaui ibidem a Comentiolo vincuntur 52, 53. ab Auaris oppugnatur I. 702, 703. Crumus, Bulg. rex, ibi Michaelem Rangaben proelio vincit II. 548 — 553. vrbe capta, incolas in Bulgariam tranſiſtrianam abducit 550. 551. 552. 556. 558. a Simeone Bulgaro proditione captam Romani recipiunt 584. Simeon iterum obſeſſam capit 594. Roſſi, eorumque ſocii Bulgari, Patzinacae et Vngri ibi cum Romanis proelio decernunt 619. 989. 992. III. 628. Samuel Bulgarus eam mercatus tempore inuadit, merceſque extra vrbem diripit 630. Patzinacae ibi, imp. Conſtantino Monom. a Romanis victi 657, 658. III. 820. 829 ſeqq. iterum, imp. Michaele Duca III. 838, 839. Patzinacae et Comani eam imp. Nicephoro Bot. inuadunt III. 841. 960. Comani imp. Alexio I. Comn. ad eam infeſti accedunt III. 967. 970. proelio a Romanis vincuntur III. 971, 972. Bulgari eam Petro et Aſane ducibus infeſtant II. 685. ciues Ioannem Bulgarum contra Latinos euocant, qui cum Scythicis [Comanicis] auxiliis venit 706. fruſtra a Bulgaris oppugnatur 710. Ioannes Bulgarus Scythas [Comanos] eam oppugnaturos mittit 714. Scythae [Comani] et Blachi eam ad defectionem ſollicitant 720. Ioannes Ducas eam occupat 105. vrbs ſe Ioanni Aſani ſubmittit 725. Terteres Bulgarus aliquamdiu in vicinia latet 792. III. 1080. Bulgari ibi Romanos poelio vincunt 805. Tatari eo vſque penetrant III. 1104. Georg. Terteres Bulgarus loca finitima depraedatur II. 814. incolae Alexandrum Bulgarum contra Ioannem Cantacuzenum euocant, eum tamen in vrbem recipere recuſant 859. ab Amurathe I. obſeſſa capitur 349, 350. Mechmetes [Muhammed I.] ibi imperii ſedem collocat 360. Morates [Amurath II.] ibi nuptias cum Georgii Seruiae deſpotae filia celebrat 364. Muhammed II. poſt captam CPlin eam triumphans ingreditur 376.

ADRVMETVM, Beliſarius, Vandalos bello petens, eo venit I. 324.

AECATERINA (Αἰκατερίνα), filiarum Samuelis Bulgari natu maxima, Iſaacio Comneno nubit II. 659.

AECATERINA, Appuliae regis filia, ex Balduini filio et Caroli filia nata, Michaeli, Andronici Sen. filio deſponſa III. 698.

AEDINES, Turc. ſatrapa, cum aliis Temirem de Baiazithe queſtum adit III. 1124. not. f. regionem ſuam ope Temiris recipit 1185. not.

AEDOINGVS, Gothus, domeſticis Verinae, ſocrus Zenonis, praefectus, Sidimunti Gothi conſobrinus I. 98.

AEETES, antiquiſſimis temporibus Colchorum rex, eius regia vrbs Phaſis fuiſſe fertur IV. 143. not.

AEETES, Lazus, Lazis poſt caedem Gubazis quid faciendum ſit, deliberantibus, ad Perſas tranſeundum eſſe cenſet IV. 96 — 100. eius fit mentio 101 ſqq.

AEGYPTII, Colchi Aegyptiorum colonia IV. 22. 80. not. 44. Agareni Aegyptii Thomae imp. Michaele Balbo rebellantis ſocii IV. 248. 284. Aegyptii emtis a Tataris mancipiis, Babylonen et Alexandriam reuerſi, Scythicas legiones conficiunt III. 987 — 989.

AEGYPTVS, a Saracenis ſubacta III. 77. Emanuel Comn. in Aegyptum, quam Clitziaſthlan, Iconii Sultanus, aggredi parabat, claſſem mittit 360. Aegypti et Arabiae Sultanus per legatos Michaelis Pal. amicitiam ambit, liberique cum Scythis Europaeis commercii facultatem impetrat caet III. 987. ſeqq. Aegypti Sultanus ad Ioannem Cantacuzenum litteras mittit II. 878. Baiazithes contra Aegyptum expeditionem parat III. 1125. Temir eam bello petere conſtituit 1145.

AELIVS BASSVS, Pannoniae praefectus, Obiis et Langobardis pacem dat I. 395. IV. 498.

AEMILIA, Italiae regio, Narſes eam Gothis eripit I. 172, 17·. vt inde ſibi auxilia mittat, Martinus Beliſarium rogat 174. Gothi eam tenent 237.

AEMILIANVS Gothos vincit, imperator ſalutatur I. 39.

AENVS vrbs, Hunni Cuturguri Cherſoneſum Thraciae adorituri, ad eam naues arundineas mari immittunt I. 563. Sultanus Azatines ibi degit, Scythae [Tatari] et Bulgari eam obſident, Sultano dedito abeunt II. 756, 757. III. 409. not. *b.* 417—420. 422. 446. 518. 987. 1053—1059. Io. Palaeologus ad hanc vrbem cum Perſicis [Turcicis] auxiliis caſtra habet II. 331.

AESCHMAN, Hunnus, in Italia ſub Romanorum ſignis contra Gothos militat I. 155. 612.

AETHIOPES, Aethiopnu [Arabum potius Aegypto tempore Michaelis Pal. imperantium] Sultanus genere Comanus fuit III. 987. iam olim Scythici generis mancipia in pretio habebant ibid. Aethiopes [Arabes] Syriam, Phoeniciam et Palaeſtinam Scythicae militiae ope depopulantur 988, 989.

AETIVS, eius et Bonifacii diſſidia I. 278 — 281. in Gallia, tractis in ſocietatem Gothis, Attilam vincit 530. occiditur 531. Gizericus Aetii bona a Valentiniano poſtulat 293.

AETOLI a Syrgianne Macedoniae praefecto vexantur II. 223.

AETOLIA, Samuel Bulgarus a Romanis ad Sperchium fl. victus, cum filio Romano in montes Aetolicos fugit II. 627. Aetoliae princeps Nicephorus Annam, Michaelis Pal. ex ſorore neptem ducit 758. Thomas, Epiri et Aetoliae princeps Annam Michaelis Pal. filiam ducit 812. ab Albanis ſubigitur 334. Seruii in eam penetrant 335. Prialupi a Stephano Seruiae Crale committitur 335. 361. Izaulo eripitur. nonnullorum ſententia Illyrii (Boſnii) Albani ſunt, atque in Aetoliam Theſſaliamque commigrarunt 429.

AETON vrbs, Bulgaris paret, poſt Michaelis Stracimeri obitum Romanis

manis deditionem facit II. 841. Alexander Bulgarus eam ſocietatis contra Ioannem Cantacuz. ineundae a Byzantiis mercedem poſtulat 866.

AFRANIVS, Pompeius M. eum, Tigrane Armeniae rege in deditionem accepto, ad Armeniae praeſidium relinquit IV. 332.

AFRI, Gizericus, Vandalus, Afrorum dux I. 287. Afri a Vandalis oppreſſi 294. Vandali hoc nomine vocantur 298. Afri, proprie dicti, in fide erga Vandalos claudicant 323. Vandali ſ. Afri Capuam vaſtant 411. Slauos Peloponneſiacos Patras obſidentes iuuant II. 84. plura vide in *Vandalicis*.

AFRICA, Scythae ſaepius in eam penetrarunt III. 1023. Attali duces in Africa vincuntur I. 65. a Vandalis occupatur 246. 276 — 280. Romani eos inde pellere fruſtra conantur 281 — 284. Gizericus muros vrbium Africae diruit 293. Baſiliſcus eo contra Vandalos a Leone miſſus, claſſem perdit 295 ſeqq. quamdiu eam tenuerint Vandali 340. Theodericus, Oſtrogothorum rex, conſilium Africae bellum inferendi, claſſe deſtitutus, omittere cogitur 124. res Vandalorum ibi afflictae 83. Romana claſſis Beliſario duce ad Africae litus appellitur 322. res ibi a Romanis geſtae enarrantur 322 — 356. Romani, niſi Sicilia potiantur, Africam tuto tenere non poſſunt 165.

AGAPETVS, Pontifex Romanus, a Theodato, Gothorum rege, ad Iuſtinianum I. legatus mittitur I. 143.

AGARENI, qui alias Saraceni, orientem infeſtant II. 536. Thomas ab iis copiis auctus imp. Michaele Balbo rebellat II. 100. 101. IV. 248. Michael Porphyrog. contra Agarenos Cretenſes expeditionem ſuſcipit II. 957, 958. captiui Agareni ſolemnibus conuiuiis CPli adhibentur II. 608. IV. 441. cfr. *Saraceni.*

AGATHOPOLIS vrbs, Petrus et Aſan Bulgari loca finitima infeſtant II. 678. a Michaele Pal. Bulgaris eripitur 760. III. 1067. periculum ei ab Oſphentiſthlauo Bulgaro imminet II. 804.

AGRVSTOPOLIS, Turci ad hanc vrbem a Latinis proelio vincuntur III. 231.

AIGAN, Hunnus, dux Romanus in bello Vandalico I. 318. 319. 337. repetuntur 607. 610.

AITINES, Turcus, pater Amurii II. 274.

ALACCA vxor Nogae, ex qua Tzacas natus eſt III. 1080

ALAIS vnus e Turcorum ducibus, eius res geſtae enarrantur III. 460. 464 — 467. 1087.

ALAMANNI vel *Alemanni*, a Theoderico Oſtrogothorum rege ſubacti I. 119. not. *h.* 234. in gratiam Francorum liberi eſſe iubentur; in ditionem Theodeberti Francorum regis veniunt; Leuthari et Butilino ducibus Gothis contra Romanos auxilio veniunt; res tunc ab iis in Italia geſtae 234. 236. 241 — 243. repet. 443 — 447. 617. *Alamanicus*,

cogno-

cognomen Iuſtiniani I. I. 380. 404. II. 45. Romanorum contra Bulgaros ſocii, Preſpam deſtruunt II. 665. tempore expeditionis cruciatae ſecundae a Perſis [Turcis] ſaepius repulſi, Nicaeae ſe Germanis adiungunt II. 1047. 1056. a Graecis clade afficiuntur IV. 456. imp. Conrado duce expeditionem in Palaeſtinam ſuſcipiunt III. 329. cum Dalmatis [Seruiis] et Pannonibus [Vngris] de impugnandis Romanis orientalibus foedus iungunt II. 175, 176. III. 332. 638. Andronicus Comn. ad Alamannorum regem de foedere iungendo legatum mittit III. 649. Alamanni cum Friderico imp. in agros Rom. irrumpunt III. 653. Deſe, Seruiorum archizupanus ab Alamannis ſibi vxorem adducturos legatos mittit II. 185. Stephano Vngro adſunt ſocii II. 1018. 1057. III. 661. Fridericus Alemannorum rex Emanueli Comn. reconciliatur II. 1022. III. 681. eodem tempore Vngris et Romanis militant III. 685. Alemanni et Romani ad Pruſenum caſtellum acie decernunt VI. 358. Alemannorum res Friderico duce in Aſia geſtae II. 378. 379. Saracenis bellum inferunt IV. 460.

ALAMVNDARVS, Saracenorum princeps, ab alio principe Aretha vincitur IV. 42.

ALANI, gens Gothica, imp. Gratiano a Romanis vincuntur I. 55. not. & cum Vandalis Rhenum tranſeunt 276. cum Vandalis coniuncti 294. 295. 332. a Romanis in ſocietatem adſciti 128. 535. 11.

ALANI, *Albani* olim dicti Caucaſi accolae, eorum res geſtae enarrantur in *Alanicis* IV. 317 — 398. repetuntur I. 576. 578. 585. 586. 605. 644. II. 808 — 811. 815. 878. 927. 1025 — 1027. III. 55. 56. 60. 251. 275. 371. 437 ſeqq. 451. 452. 464. 473 — 476. 484. 491 — 493. 497 500. 511, 512. 574. 1063. 1084 1096 — 1098. IV. 22. 46. 53. 61. 108. 134. 147. 150. 178. 185 — 187. 199. 211. 216. 238. 241. 243. 251. 268. 284. 315. 316.

ALANIA, regio Alanorum II. 1041, ſupra Caucaſum ſita IV. 249. Gubazes de rebus a Romanis parum ſtrenue geſtis nuncios in Alaniam miſiſſe accuſatur 277. Romani legati imp. Iuſtino II. e Turcorum terra redeuntes, Horomoſchorum metu in Alaniam abeunt III. 55. IV. 244. Leo Iſauricus a Iuſtiniano rhinotmeto in Alaniam delegatur, vt Alanos contra Lazos at Abaſgos concitaret IV. 150. 186. 216. 284. 346. Inſcriptio litterarum ad catholicum Alaniae IV. 296. Irene, Alaniae rectoris filia IV. 311. v. *Irene*. Chazariae nouem regionibus finitima III. 573. quaedam Patzinacarum regiones verſus Alaniam ſitae ſunt III. 807. cfr et *Albania*.

ALANICVS, cognomen, quod Iuſtiniano I. in Edicto quodam tribuitur II. 45.

ALARICVS I. Viſigothorum rex, I. 59 — 67. repet. 128. 287. 535. IV. 337.

ALARICVS II. rex Viſigothorum I. 79. 530.

ALBA vrbs, Gothi Herulos, Romanorum ſocios inde repellunt I. 436. a Gothis derelicta 167.

ALBA-

ALBANI Europaei, Syrgiannem Euboea profugum in Seruiam deducunt II. 235. Sub eo militant 236, 237. a Turcis bello petuntur 247. ab Epidamno profecti, Aetoliae, Acarnaniae et Macedoniae partem ſubegerunt. 334. eos frangere cogitat Nicephorus deſpota 341. idem vxorem repudiatam recipere ab Albanis cogitur 342. Albani ab Amurathe debellantur 349. a Dragaſe Zarci filio bello premuntur 354. pueri Albani Baiaziti ſeruiunt 355. Turci eos adoriuntur 361. 908, 909. inter Genitzeros recipiuntur 361. 886. 909. III. 707. cum Neapolitanis ad Arten vrbem proelio decernunt II. 361. a Turcis defectionem faciunt, Argyropolin obſident, ibique a Turcis vincuntur 367. Proelio Varnenſi interſunt II. 917. III. 734. proelio in Coſobo campo III. 746. Illyrii [Boſnii] a nonnullis pro Albanis habentur II. 429. Chalcocondylas eos Macedonibus adnumerandos putat 430.

ALBANIA, quae *Alania* alias, Taurus mons eam attingit I. 600. IV. 313. Romani imp. Iuſtino II. in eam irruunt I. 585. 586. Duces Romani imp. Tiberio II. in eam impetum faciunt IV. 342. iterum 343. exercitus a Mauricio contra Perſas Suaniam depraedatos miſſus, in Albaniam pergit IV. 148. 242. Leontius a Iuſtiniano Rhinotm. miſſus, eam Romanae ditionis facit IV. 283. 345.

ALBANIA *Europaea*, eius princeps deſpota vocatur II. 888.

ALBANVM oppidum, forte quod *Elbanum* alias, a Theodoro Comn. Epiri deſpota capitur II. 722.

ALBERTVS [Auſtriacus] Sigiſmundi imperatoris frater [gener potius] III. 761. cfr ibi not. *c*. Vngri cum eo [al. Friderico III.] bellum gerunt 763. Albertus [Fridericus] bellum contra Turcos parat, in cuius ſocietatem Vngros pertrahere nititur 763, 764.

ALBES, a Vitige ad Beliſarium Romam legatus mittitur I. 159.

ALBI PROBATANTES, Trapezuntiis finitimi, cum iis affinitatem iungunt III. 1191.

ALBILA, Vrbi Veteri a Vitige praefectus I. 169.

ALBOINVS, Longobardorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 404. repet. 381. 386. 653.

ALBVS fluuius, Ruſſi CPlin nauigantes, ad eum quieſcunt II. 985.

ALCAN, Choraſmiorum dux, Tangrolipicem, ne obſidionem vrbis Mantziciert ſoluat, hortatur II. 95. ibique cadit 96.

ALDA, Georgii Auaſgorum reguli vidua, gente Alana, Romano Argyro Anacuphen arcem dedit IV. 190. 351.

ALDOBRANDINVS, Attaliae dominus, vrbem contra Caichoſroën tuetur III. 395.

ALENVLFVS, Beneuenti dominus, ab imperatore CPlitano defectionem facit II. 104.

ALEXANDER *Cabaſilas*, victoriis de Turcis clarus III. 251.

ALEXANDER, dux Romani exercitus, contra Slauos rem parum proſpere gerit

gerit II. 58, 59. eos iterum adortus vincit 59 — 61. 64.

ALEXANDER, Iberiae, vt videtur, rex, eius filia Ioannis Comn. vxor IV. 312.

ALEXANDER M., vrbes Taugas et Chubdan condidiſſe fertur, III. 71. Cazanes, Tatarorum Chanus, eum imitari ſtudet 1089. 1090.

ALEXANDER, Streantzimeri F., Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 840 — 884. repet. II. 242. 243. 251. 274. 288, 289. 327, 328. 331. III. 1103. 1110.

ALEXIVS *Angelus Comnenus*, capta a Latinis CPli, captus et dimiſſus, Attaliam ad Sultanum Iathatinem abit, hoc a Theodoro Laſc. in proelio occiſo, captus Nicaeamque abductus in Hyacinthi monaſterium relegatur III. 390 — 394.

ALEXIVS *Aſpietes* ad Latinos deficit II. 719. Philippopoli a Bulgaris captus occiditur 714.

ALEXIVS *Comnenus* Colchidem tenet IV. 152. eius nepos Ioannes, IV. 157. in variet. narrat.

ALEXIVS *Comn.* iunior, Ioannis Comn. et Eudociae F. Colchidis rex IV. 157. 159 ſqq.

ALEXIVS *Pannonius* v. *Bela.*

ALEXIVS Philanthropenus, res aduerſus Turcos ſtrenue gerit III. 433 — 437. 1083.

ALEXIVS *Raules*, gener Michaelis deſpotae, Alanos a tranſitu in Europam dehortaturus ab Andronico Sen. mittitur IV. 372. in pugna cum Alanis commiſſa occiditur 375.

ALI pater Abdelae et Salemi, principum Saracenicorum II. 79.

ALIES, Charatinis F., Baiaziti bellum contra Temirem diſſuadet III. 1158.

ALIGERNVS, Teiae frater, Gothorum dux, Cumis praefectus I. 235. vrbem Romanis dedit 239. iisque ſe adiungit 240, 241. repet. 447.

ALIMVS, Saracenus, Percrin caſtellum Romano Argyro dedit II. 649. recipit 656. 1011.

ALISYRAS cum Carmanis Philadelphiam oppugnat III. 473. IV. 378. Tripolin ad Maeandrum tenet 475. modus, quo eam ceperit, narratur 477, 480. ad Aulacem cum Latinis, Graecis et Alanis proelio congreſſus vulneratur III. 476. IV. 381, 382. ad Amurium concedit III. 477.

ALLONTES, Turcorum dux, regionem ſuam beneficio Temiris recipit III. 1185. not. *uv.*

ALMATAE v. *Index Geogr.*

ALMOSTASAANVS *Billa*, Calipha, eo imperante Tatari Bagdadum inuadunt III. 1038. not. *x.*

ALMVTZES, Ladiſthlabi, Vngrorum regis, filius [potius ex Geiſa fratre nepos] III. 633, 634.

ALOGOBOTVR, eo duce Bulgari Chrouatiam inuadunt II. 399. 602.

ALPES, Cimbri et Teutones per Alpes in Italiam penetrant III. 1023. Galli Europaei ad Alpes diu conſederunt IV. 534.

ALPES *Cottiae*, caſtella ibi ſita Gothi tenent I. 179. a Francis occupantur 214.

ALPHABETVM Ruſſicum II. 964.

ALPICHARAS, al. *Pickaras*, Laodiceae praefectus, inde a Ioanne Comn. eiicitur III. 298.

ALVETH, Herulus, Romanis in bello Gothico militat I. 436, 437. 171.

ALVSIANVS, ſecundus Aaronis Bulgari F., Theodoſiopoli praefectus, CPli profugus Deleano ſe adiungit II. 653—656. eo capto, ad Michaelem Calaphatem tranſit 556. Samuel Aluſianus, idem, credo, Veſtarches, Criſpinum rebellem in Armenia adortus, vincitur 661.

ALVSTI caſtellum a Iuſtiniano I. in Taurica conditur I. 543. IV. 542.

AMALAFRIDA, Theoderici, Oſtrogothorum regis ſoror I. 79. 123, 124. 135. 216. 306.

AMALAFRIDVS, Amalafridae ex filia nepos, Longobardis a Iuſtiniano contra Gepaedes auxilio mittitur I. 216. repet. 378. 400.

AMALASVNTHA, filia Theoderici Oſtrogothorum regis, mater Atalarici, I. 127. 132—142. repet. 160. 192. 209. 230. 233. 320, 321. 348. 367. 411.

AMASIA vrbs, Alexius Comn. praeſes ibi Alanorum mercede conductorum reliquias cogit, et contra Vrſelium mouet IV. 355. de Vrſelio dedendo cum Tutachi Turcorum ducis legato agit III. 148—152. Latini ibi a Turcis vincuntur 249. Iagupaſani, Maſut Sultani genero paret 340. Dadunes, Iagupaſane mortuo, eam occupare volens, repellitur 347. parata imp. Emanueli Comn. deditionem facere 355. Michael Gabras eo miſſus, vrbis occupandae occaſionem amittit 356, 357. copiis a Clitziaſthlane miſſis deditionem facit 358. Emanuel Comn. eam fruſtra per legatum repetit ibid. Andronicus Batatzes contra Turcos Amaſenos miſſus occiditur 363. Maſuto a patre Clytzaſthlane Icon. Sultano datur 387. Murates ei a patre Mechmete praeficitur II. 908. III. 707.

AMASTRIS vrbs, Morates Sult. Georgii Seruiae deſpotae filios vinctos eo mittit II. 366. 913.

AMAZONES, feminarum quaedam natio, Alanorum in bello cum Pompeio M. geſto ſociae IV. 333. viros ad bellum ſequuntur I. 543. a Scythis [Tataris] domitae III. 1023.

AMBAZVCES, Hunnus, Portas Caſpias, vel Caucaſeas potius, tenet I. 601.

AMBVSTVS vel *Catacalo Beſta Ambuſtus*, loco Michaelis Iaſitae Iberiae a Conſtantino Monom. praeficitur IV. 303. eius res geſtae 305—307.

orientis

orientis dux contra Patzinacas miſſus, in proelio letaliter vulneratur III. 826 — 828.

AMELOBERGA, Amalafridae filia, Hermenefrido Thoringorum regi nubit I. 79.

AMERAMANES, Turcorum ſatrapa III. 460.

AMERTICES Turcus, primum ad Romanos, deinde rurſus ad Turcos tranſit, eosque ad vrbem Chalep ducit III. 102. ad genus regium Perſ. originem ſuam refert, Turcis Hierapoli praeeſt 109.

AMICETES, vnus e Roberti, Normanorum ducis, militiae praefectis IV. 451.

AMIDA a Cabade et Perſis obſidetur I. 597.

AMILZVRI ſe Romanis adiungunt, ideoque ab Hunnis bello petuntur I. 479.

AMINSVS vel *Amiſus*, vrbs, Rucratino a patre Clytzaſthlane Sultano traditur III. 387. Conſtantinus Francopulus naues Aminſum nauigantes ſpoliat 388.

AMOGABARI, populum ab Auaris ortum Pachymeres putat, I. 760. vbi v. Not 105. Iſaac Melec, Turcus, Amogabaris militat III. 446. cum Rogerio CPlin veniunt 462. res ab iis Rogerio duce et poſt eius obitum geſtae IV. 376 ſeqq. Michael Andronici Sen. F. parum proſpere contra eos pugnat II. 804. eos Callipoli obſidet 808. Andronicus Sen. Genuenſes in eos concitare fruſtra conatur IV. 165. Cubucleae arci ſubſidio miſſi, eam Turcis produnt III. 490, 491. plures ex Aſia Turcos euocant, ſibique adiungunt 492. regiones circa Ganum montem vaſtant 492, 493. Alanos Bulgariam verſus fugientes caedunt II. 810, 811. III. 511, 512. a Gano monte vſque ad Rhaedeſtum omnia vaſtant III. 513. cfr et *Catelani*, quo nomine Amogabari ab aliis vocantur.

AMORIVM vrbs, a Turcis diripitur III. 111. Stypeotes ab Alexio I. Comn. in Turcos ad Amorium caſtra habentes mittitur III. 920. Bardas Burtzes in planitie Amorii Turcos clade afficit 282.

AMPHIPOLIS vrbs, a Bulgaris Petro et Aſane ducibus infeſtatur II. 688. Seruii ad eam vsque terram Rom. occupant 235. oppidis ad Strymonem ſitis Amphipolin vsque Seruiae Crales imperat 240. Crales Seru. et Apocauchus ibi in colloquium venire ſtatuunt 270. a Seruiis tenetur 300.

AMPIERVM caſtellum a Romanis occupatur IV. 303.

AMVRATH, Orchanis F., poſt Suſimanis obitum rerum potitus, ſuis mancipia Graeca et Bulgarica donat II. 882, 883. Suſmanum Bulgarum bello petit, pace facta ei affinitate iungitur 884. Zagoram colonis frequentat ibid. Seruios vincit, Macedoniam Thraciam et Theſſaliam infeſtat 339. res contra Seruios, Bulgaros et Romanos geſtae

349 — 354. 372. Tataros in regione Thermae et Axio fl. finitima collocat III. 1124. eius ſit mentio III. 1170.

AMVRATH II. CPlin oppugnat III. 1188. Dragulius Valachiae Veiuoda eum Pruſae conuenit II. 913. III. 707.

AMVRIVS, Turcorum dux, Melecum, Azatinis F., bello adortus de imperio deiicit III. 422. 518. 1083. 1095. fines Romanorum vaſtat 442.

AMVRIVS v. *Hales Amurius.*

AMVRIVS, Aitinae F., ſatraparum Aſiae opulentiſſimus. II. 856. 319. Ioanni Cantacuzeno Turcorum auxilia adducit 274. 864. Smyrnae a Ioanne Cantacuzeno litteras accipit 286. claſſem ad Theſſalonicam appellit, terram Seruiorum vaſtat 287. Latina claſſe ad Smyrnam appulſa abit 288. Cantacuzenum Pheris auxilio properantem comitatur 292. Byzantii ei, vt e Thracia diſcedat, perſuadent 867. naues Cantacuzeno auxilio mittit 868. Ioniae ſatrapa, cum Turcicis auxiliis ad Ioannem Cantacuzenum Didymotichum venit 873 — 877. in orientem redit 293, 318. a Latinis Smyrnam oppugnantibus occiditur 297.

AMYRACHVRES, dignitatis apud Turcos nomen, vir ea ornatus ad Tataros tranſit III. 403. III. 1039.

ANABARZA, Ciliciae caſtellum ab imp. Nicephoro Phoca capitur IV. 297.

ANACHARSIS Scytha, inter ſeptem ſapientes Graec. numeratur IV. 532. alia quaedam de eo memorantur. 533, 534.

ANACVPHE arx Romano Argyro ab Alda Georgii Auaſgi vidua deditur IV. 190. 351.

ANAGAEVS, tribus Vitiguronum princeps I. 576. III. 58. cum valido Turcorum exercitu prope Boſporum vrbem caſtra habet III. 63.

ANAGASTVS, dux Romanae militiae cum Baſiliſco et Oſtrouio Hunnos et Gothos obſidet I. 536. Dengizichum Attilae filium in proelio occidit 537.

ANAGVRDA vrbs a Turcis direpta III. 469.

ANANCASTES, legatus ad Turcos miſſus, inde eorum nonnullos Byzantium adducit III. 57, 58.

ANASTASIANVS murus, v. *Longus murus.*

ANASTASIOPOLIS vrbs ab Hunnis capitur I. 543.

ANCHIALVS, vrbs, a Vitaliano rebelle capitur I. 538, 539. II. 496. a Thracibus habitatam Iuſtinianus I. muro cingit IV. 542. Auari loca finitima vaſtant I. 683. non longe ab vrbe caſtra habent 690, 691. eo irrumpere parant 703. iterum loca ei vicina vaſtant 707. Gepaes quidam ibi vnum de ſtipatoribus imp. Mauricii occidit 385. Iuſtinianus rhinotm. Bulgaros petens, eo venit II. 514. Bulgari ibi a Conſtantino Copron. vincuntur II. 80. 523, 524. Conſtantinus Copr. expeditionem contra Bulgaros ſuſcipiens, claſſem ad eam mittit 527.

ab

ab incoliſ ob irruptionem Bulgarorum deſeritur 542. Alexius I. Comn. Siauſo, Sultani legato, fidem Chriſtianam amplexo, eius praefectu- ram committit III. 176. 185. Comanos petens ad eam caſtra locat II. 670. III. 966. Comani eam fruſtra tentant III. 968, 969. Stephanus Geizae fr. per Anchialum in Vngriam irrumpit III. 660. Iſaacius Ang. Anchialo finitima tributis exigendis affligit II. 672. III. 693. a Bulgaris vaſtatam turribus et praeſidio munit II. 683. Michael Pal. eam Bulgaris reddere pollicitus, fidem fallit 758—760. III. 1067. ab Oſphentiſthlabo Bulgaro ei periculum imminet II. 804. capitur 810. poſt Michaelis Streantzimeri obitum a Romanis recipitur 841. Bulgari eam tenent 843. repetit Andronicus Iun. 844. Alexander Bulgarus, ſe eam pro Diampoli redditurum promittit 845. Ioannes Cantacuz. eam capit 882.

ANCONA vrbs, Gothi eam fruſtra oppugnant I. 170, 171. iterum 212, 213.

ANCYRA vrbs, Normannicus exercitus vrbem occupat III. 248. Saniſani, Maſut Sultani filio, paret 340. Clitziaſthlan Sultanus eam, fratre Saniſane pulſo, occupat 354. Pſeudalexius quidam ſe ad Ancyranum ſatrapam confert 381—383. a Sulimane Orchanis filio expugnatur 1123. eo contra Temirem cum exercitu proficiſcitur, et proelio victus capitur Baiazites 1161—1170.

ANCYRANVS ſatrapa Perſas ſ. Turcos Alexio I. Comneno contra Bulgaros auxilio mittit II. 697.

ANDACTI, eorum epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

ANDRACHMA, Maſut Sultanus a Romanis ad Acrunum victus, in regionem Andrachmam abit III. 354.

ANDRAGASTVS, Slauorum dux a Comentiolo ad Adrianopolin vincitur II. 52, 53.

ANDREAS Gemenſis pirata nauem Turcicam captam ad imp. Andronicum II. Pal. mittit III. 486, 487. Andreas Muriſcus Turcos, a Catelanis defectione facta traiicientes, interceptos occidit 489. ab imperatore Amiralis dignitate ornatur 490. partes imperatoris deſerit 491. a Philippo quodam e Sicilia aducto capitur 492.

ANDREAS Catanias, Genuenſis, Phocaea noua ei paret, cuius, inſula imperatori Andronico Iun. ab Arego Tartaro, Andreae patruo, dedita, vna cum Arego praefectus declaratur IV. 467.

ANDRONIA, cfr. *Index geogr.*

ANDRONICVS Aſan, ſocer Ioannis Cantacuzeni, Theſſalonicae cum imperatore Ioanne Pal. relinquitur II. 326. ab inimicis Cantacuzeni inde remouetur 329.

ANDRONICVS Bryennius, imp. Alexii Comn. F. in proelio cum Turcis cadit III. 388.

ANDRONICVS Comn. imperatoris Emanuelis Comn. patruelis, a Turcis captus ad Maſut, Iconienſem Sultanum abducitur III. 310. cum Philippa [alio loco Theodora Comn. vocatur], vxoris Emanuelis Comn. ſorore ad Iberos, deinde ad Turcos abit 351. e Tauroſcythis redit 675, 676.

ANDRONICVS Ducas, ſub Andrónico Comn. ad Zeugminum militat III. 675, 676.

ANDRONICVS Lampardas ab Emanuele Comn. contra Vngros mittitur III. 680.

ANDRONICVS Palaeol. Apocauchus ſocer eum imperatorem renunciare parans, Cralem Seruiae, ne ſe armis impediat, rogat II. 270.

ANDRONICVS protoueſtiarius, auxiliis a Crale Seruiae Andronico Sen. ſubmiſſis praeeſt II. 228, 229. ad Cralem Seruiae fugit 230. Prilapum occupat 233. in locis deſertis oberrans moritur. 230.

ANEMAS, Cretenſium Amerae, Baſilii Curupae F. [v. not.] Icmorem Ruſſum ſingulari certamine occidit II. 1002, 1003. cum Sphendoſthlauo Ruſſorum principe congreditur 1006.

ANGELOCOMA vrbs a Turcis diripitur III. 469.

ANGILAS, in Phaſide vrbe, a Perſis oppugnata, Mauris praeeſt, IV. 112. eruptiones facit 113. 119.

ANGLI, Brittiam inſulam incolunt IV. 418. Anglorum regis ſoror Radigeri Varno deſpondetur 418 — 421. Brittia virgine duce Varnis bellum inferunt, eosque vincunt 420, 421.

ANGLICAE merces e Germania in Inflaſten, Sarmatiae regionem, importantur II. 1029.

ANGLON vicus, Heruli ibi in exercitu Romano contra Perſas pugnant I. 438, 439.

ANIVM, Conſtantinus Monom. Anio bellum infert IV. 190, 191. 300—304. 351. Baaſpracaniae praetor Anii atque Iberiae praefectum Catacalonem Ambuſtum contra Turcos auxilium rogat II. 657, III. 87. eius res geſtae enarrantur III. 87—92. IV. 305—307. Pancratius Armenius, qui exercitui ibi praeſit, mittitur III. 101. Sultanus Tangrolipix Anium et finitima loca ſuae ditioni adiungit ibid.

ANNA, imp. Michaelis Pal. filia, Melotino, Stephani Vreſis Seruiae Cralis filio deſponſa II. 195—200. Michaeli, Michaelis Theſſalonicenſis deſpotae filio, nubit 772.

ANNA, Baſilii et Conſtantini Porphh. ſoror, vxor Vladimeri M. II. 1009. moritur 1010.

ANNA, Eulogiae, ſororis Michaelis Pal. filia, Aetoliae principi Nicephoro nubit II. 758.

ANNA, Roſſiae principis filia, Ioanni, filio imp. Emanuelis Palaeologi nubit, moritur II. 1010.

ANNA, Theodori Angeli filia II. 731.

ANNA, Vngriae regis [Stephani V.] filia, Andronico Michaelis Pal. filio, nubit III. 696—698.

ANTAE, gens Slauica, Romanis in Italia contra Gothos militant I. 161. 199. 540. 612. vrbem Turrin iis promittit Iuſtinianus, ſi Hunnos a traiiciendo Iſtro prohibeant 542. vltra Iſtrum habitant 612. ab Auaris debellantur 647. eorum res vberius enarrantur II. 25—29. 31. 38.

ANTALLA, Maurorum Byzacenorum dux, Vandalos proelio vincit I. 310. ſe Romanis militibus et Vandalis rebellantibus adiungit 356.

ANTARADVS, vrbs, a Sangele Latino occupatur III. 345. Atapaeas ibi a Sangele vincitur 246.

ANTIOCHIA Syriae vrbs, a Turcis et Chalepitis vexatur III. 103, 104. 107. a Philareto occupatur 172. huius filio inſtigante Solymas Sultanus eam capit 173. Tutuſes, Solyma deuicto, vrbe potitur 174. Sultanus Perſidis, ſe eam Alexio I. Comn. reſtituturum promittit 186. Galli eam duce Baimundo petunt 229. Latini [Galli] et Romani ſ. Graeci ad eam accedunt 231. Armenus quidam de vrbe prodenda cum Baimundo agit 232. qui eam capit 233, 234. Alexius Comn. Latinis Antiochiae obſeſſis auxilio proficiſcitur 236—239. hoc conſilium omittit 240. Renaldus Antiochiae princeps a Nuradino capitur, Nuradinus de Antiochia capienda cogitat 659.

ANTIOCHIA Phrygiae vrbs, ab Atapaca Turco capitur III. 370. Caichoſroës eam oppugnaturus, terrore panico perculſus, diſcedit 385. Iathatines Sultanus eam oppugnat, ibique in proelio a Theodoro Laſc. occiditur 392, 393. Theodorus vrbem triumphans ingreditur 394. regiones ei finitimae a Turcis penitus vaſtatae 426.

AORDVS, Thodaſii, Herulorum regis, frater, cum hoc e Thule ad Iſtrum venit I. 432, in proelio cum Longobardis et Romanis commiſſo cadit 441. 375.

APAGAN, Chanus Tatarorum, III. 1045. 1078. III. 417.

APAMAEORVM ager, Slaui in eo habitant II. 73.

APATVROS vrbs, Valentinus legatus ad Turcos miſſus, eo venit III. 58.

APELCHASEM, Turcus a Solyma Nicaeae praeſidio praefectus III. 172. 173. 176. fines Rom. incurſat 172. Alexius Comn. contra eum exercitum Nicaeam mittit 177. Apelchaſem Taticium diſcedentem adortus, ſuperatur 178. Cio vrbe Bithyniae occupata, claſſem aedificat 179. Butumites claſſis Rom. praetor naues Apelchaſemi exurit 180. eiusdem exercitus a Taticio caeditur 180. ab imperatore inuitatus CPlin venit 181—183. dimiſſus Nicaeae a Proſucho obſidetur 183, 184. Puzanus a Sultano contra Apelchaſemum mittitur 185, 186. Apelchaſem Aſiam ad Damalin vsque vaſtat 186. contra Puzanum Nicaeam obſidentem ſtrenue pugnat, cum mulis auro oneratis ad Sultanum tendens, ab eoque ad Puzanum ire iuſſus, in itinere ſtrangulatur 186.

186, 187. repet III. 191. 195. vbi tamen Pulchaſes intelligendus videtur v. Not. c.

APELMENES captiuus a Momitzilo Bulgaro ad Annam Aug. legatus mittitur II. 871.

APENNINVS mons, Totilas et Narſes ad eum proelio decernunt; Totilas in fuga vulneratus, moritur I. 219 — 222.

APIDANVS fluuius, Nicephorus Vranus dux Rom. militiae Samuelem Bulgarum perſequens, eum tranſit II. 626.

APLACES v. *Ioannes Aplaces.*

APLESPHARES, Tibii et Perſameniae circa Araxen fl. a Conſtantino Monomacho ad bellum Cacicio inferendum ſollicitatur IV. 301. qui dum caſtella capta Romanis reddere recuſat, bello petitur 302, 303. 351. pax cum eo componitur 304.

APOLLO, Samotae et Pragae incolae Apollinem colere dicuntur II. 1030, 1031. idem de Chatagiae incolis memoratur 1183. II. 1031.

APOLLONIAS vrbs ab Helchane Turco occupatur III. 192. ab eoque imperatori Alexio Comn. deditur 194. a Turcis diripitur 261.

APOLLONIVS, legatus a Marciano ad Attilam miſſus, aditu non impetrato, re infecta redit I. 534.

APOÑASAR, Amera vrbis Chleat III. 99. v. *Chleat.*

APPERIA, caſtellum, ab Auaris capitur I. 699.

APROS vel *Aprum*, al. *Aſprum*, vrbs, Goar et Ildigiſal CPli profugi, ſibi Longobardos ibi degentes adiungunt, et equos a Caeſareis equitibus abducunt I. 402. 952. a Crumo* euertitur II. 557. Patzinacae a Chariopoli inde ad Apron vsque omnia vaſtant III. 877. Scythae [Comani] vrbem captam euertunt 715. Catelani et Turci a Romanis defectione facta inter Apron et Cypſella commorantur III. 491. proelio cum Romanis congrediuntur 491 — 493. 496. IV. 386, 387. vrbem fruſtra oppugnant 387. incolae, vrbe a Latinis capta, trucidantur II. 713.

APSARVS v *Abſarus.*

APSICH, Hunnus, Romanis contra Perſas militat I. 622.

APSICH, Auarus, a Chagano legatus ad Iuſtinum II. mittitur I. 665. exercitui Auarico praeeſt 678. iterum ad cataractas Danubii 738. ad Artos [v. not. r.] Romanorum ſocios delendos a Chagano mittitur 739. II. 69.

APSILIA, Nabedes inde Theodoram Opſitis vxorem abducit IV. 63. 181. legati Romani ex Alania via Darina in Apſiliam veniunt III. 56. cfr et *Dapſilia.*

APSILII, eorum res geſtae enarrantur in *Apſilicis* IV. 212 — 217. repet. IV. 56. 63. 108. 139. 179. 182. 183. 198. 202 — 204. 208, 209. 349, 350.

APVLI ſe Beliſario dedunt I. 155. a Totila ſubiugantur 189. a Leuthari, Alemannorum duce infeſtantur 241.

APVLIA, Andronicus Sen. Apuliae regis filiam filio ſuo deſpondet III. 698.

AQVAEDVCTVS al. *Cadoctus*, Procopia Auguſta Michaelem Rangaben contra Bulgaros proficiſcentem eousque comitatur II. 547. Thomas rebellis ibi a Mortagone Bulgaro vincitur 565, 566.

AQVILEIA, vrbs, ab Attila capta vaſtatur I. 531. 532.

ARABATES Alanus, Alexio et Iſaacio Comnenis contra Turcos pugnantibus opem fert IV. 353, 354.

ARABES, Iuſtinianus II. foedus cum iis percuſſum violat, Slauica legione ad eos tranſeunte vincitur II. 76, 77. Choraſanem ſubiugant II. 77. Sergius imp. Leontio Lazicam et Barnucium Arabibus prodit IV. 149. Turci in Iberiam irruptione facta cum Arabibus pugnam conſerunt III. 73. 284. Irene, mater Conſtantini Porph. pacem cum iis facit II. 83. in Meſopotamiam ad Melitenem vſque graſſantur III. 813. Edeſſam dolo occupare aggrediuntur, conatu irrito IV. 299, 300. Muchumeti Perſiae principi contra Turcos militant III. 83. Turci Cutlumuſo duce ab iis vincuntur 84, 85. Tangrolipix eos adortus, vincitur 86, 87. Tatari, Chalau duce magna Aſiae parte peragrata ad eos accedunt III. 1030. Arabes Phoeniciam et Coeleſyriam tenentes de eorum aduentu ſolliciti 1031. Aegyptum tenent 989. Cazan, Tat. Chanus Sultano Arabum grauia damna infert III. 1091. IV. 312. Temir Syriam depopulatus, Arabum metu Semarchandam redit III. 1155. cfr *Saraceni*.

ARABIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. Cutlumus Tangrolipicem fugiens in Arabiam felicem venit III. 97. Amer Solymas contra Tutuſem ex Arabia proficiſcitur 188. Tatari Arabia ſubacta, Arabibus tributum imperant 1041, 1042. Temir Arabiam ob latum Cadduſiis auxilium, bello petit 1140. Arabia vaſtata, genti milites et tributum imperat 1141.

ARACHOSIA, Tatari Chalau duce in eam penetrant III. 1029.

ARANDE vrbs, imp. Emanuele Comn. ad eam accedente, Turci fugam capeſſunt III. 335.

ARAXES fluuius, Varamus Perſicae militiae dux ad Araxem caſtra habet III. 64. IV. 343. Suaniam depopulatus ad eum exercitum reducit III. 66. IV. 148. 242. Perſarmenia circa Araxen fl. Apleſpharae paret IV. 301.

ARAXES fluuius, ab eo, cuius iam mentio facta eſt, diuerſus, Turci per eum in Perſidem veniunt III. 77 ſeqq. Turci Muchumetum, vt praeſidium a ponte remoueat, fruſtra rogant 80. Turci Saracenis victis turres ad pontem exſtructas euertunt, et populares ſuos per eum in Perſidem ducunt 82. Indorum ſ. Tzachataae rex eum tranſgreſſus, Temiris regionem depopulatur 1182.

ARBANITAE Nicephoro Baſilacio res nouas molienti militant II. 667.

ARBE, inſula Dalmatiae, a Slauis occupatur II. 18. 23. Slauis tributaria 399.

ARBENVS a Crale Seruiae ad Berrhoeotas, vt vrbem dedant, poſtulatum legatus mittitur II. 275. — 279.

C ARBO-

ARBORYCHI, Francis finitimi, Romanis parent I. 78.

ARCADIOPOLIS, Attila eam euertit I. 527. Theodericus Triarii F. eam capit 92. Slaui et Hunni, a Beliſario victi eo diſcedunt II. 44. Bulgari imp. Leone Armen. irrumpentes, eo vsque penetrant 560. Thomas rebellis cognito Bulgarorum aduentu eo ſe recipit 565. Bulgari ibi Petro et Aſane ducibus, Romanos vincunt 685. a Scythis [Comanis] et Blachis vaſtatur 715. Andronicus Iun. eam ob Scytharum incurſiones inſtaurat III. 1112.

ARCHAPOPOLIS vrbs, fruſtra a Perſis obſeſſa I. 580, 581. 583. Mermeroës Perſ. dux eo exercitum ducit IV. 68. 70. 185. 224. eam obſidet 70, 71. re infecta diſcedit 71. Mermeroës eam fruſtra tentat 80. Romani poſt Gubazis caedem in campo Archaeopolitano exercitum luſtrant, ſeque ad Onogorin oppugnandam accingunt 92. Sabiri Romanis militantes circa Archaeopolin habentes caſtra, Perſas caedunt 109. imp. Iuſtiniano II. a Romanis et Armenis obſeſſa; audito Saracenorum aduentu obſidio ſoluitur 150. 216, 217. 349.

ARCHIZVPANVS, nomen, quo Seruiorum princeps appellatur II. 176.

ARDABVRIVS, Aſparis filius, IV. 336. Comes orientis, Gothico praeſidio munitus, corpus Simeonis Antiochiam deportat I. 89. Conſtantinopoli occiditur 90, 91. 297.

ARDAGASTVS, Slauorum dux, a Romanis Iſtrum transgreſſis fugatur II. 56, 57. 60.

ARDELIVM ſ. *Pannodacia*, Vngris paret II. 903. Dracules, Vlachorum princeps Ioannem Huniadem eo per Praſobum montem comitatur 918. cfr. *Pannodacia*.

AREGVS Tartaro, Genuenſis, Andreae Cataniae patruus, Phocaeam nouam imperatori Andronico Iun. dedit IV. 467.

ARENTANI Slaui, eorum res geſtae enarrantur in *Arentanicis* II. 411—415.

AREOBINDVS, barbarus, exercitus Romani dux I. 522. a Theodoſio II. contra Attilam mittitur 527.

ARETHAS, Saracenorum princeps, Alamundarum vincit IV. 42.

ARGALISCVS vna cum Areobindo aduerſus Attilam mittitur I. 527.

ARGANES, Tatarorum Chanus, eius res geſtae enarrantur III. 1082, 1083. repet. III. 446.

ARGEC, Hunnus, Romanis in bello Perſico militat I. 621.

ARGI ab Herulis incenſae I. 423.

ARGYROPOLIS ab Albanis obſeſſa, a Turcis liberatur III. 367. Comnenorum regio eo vsque porrigitur 428.

ARIANI, Gothi doctrinam eorum amplectuntur I. 46, 47. eandem omnes nationes Gothicae profitentur 59. 297. Vandali Chriſtianos in Africa

eam

eam ampleċti cogunt 305. 330. Ioannes Pontifex Rom. pro iis a rege Theoderico ad Iuſtinum I. CPlin mittitur 124. Vandali milites Arianos in Romano exercitu ad defectionem ſollicitant 336. 354. Heruli Ariani 436. Romani Romae a Totila obſeſſi, ſibi a ſacerdotibus Arianis timent 192. Gepaedes Ariani 373.

ARIANITES, Ioannes Huniades eum ad bellum aduerſus Sultanum Amurathem II. ſollicitat III. 141.

ARIEBES, Armenius, eius coniuratio imp. Alexio I. Comn. diſſipata II. 168.

ARIMINVM, vrbs, a Gothis deſertam Romani occupant I. 168. Gothi obſident 169. obſidionem ſoluunt 172. Gothi capiunt 208. Vſdrilas Gothus ei praefectus 218. Narſes eam fruſtra tentat 219. Theodibaldus cum Varnis ibi Narſem exſpectat IV. 423.

ARISTONVM [ſ. *Priſtinum*], Vngri Io. Huniade duce Turcos bello petentes eo vsque progrediuntur II. 372. III. 741.

ARISTOBVLVS, Iudaeorum rex, Pompeius M. eum victum ſecum abducit IV. 22. 269.

ARMALA, Alexius, qui ſe Manuelis filium profitebatur, ibi agit III. 380

ARMENARICHVS al *Ermenarichus*, Aſparis F. IV. 336. caedi ſubtractus in Iſauriam fugit I. 90,

ARMENIA, Pompeius M. Afranium ad Armeniae praeſidium relinquit IV. 332. de ea triumphat IV. 22. 333. alia Romanis, alia Perſis paret 24. Artabanus, Tiridati filio, Parthorum regi declarato; vt auxilio ſit, in Armeniam deſcendere iubetur 269. imp. Adriano ab Alanis infeſtatur 334. vt Zintha caſtrum Armeniam terminaret, pace imp. Diocletiano cum Perſis facta conſtituitur 270. a Cauade Perſarum rege inuaditur I. 597. a Samen [Sabiris] infeſtatur 577. Tzani eam accolunt IV. 219. captiui Bulgari eo deportantur II. 498, 499. IV. 41. Tzani eam infeſtant IV. 227. Mebodes Perſarum legatus, vt Romani Armenia decedant poſtulat 278. ſeqq. Romani a Perſis in Iberia vincuntur 280. Abimelech et Iuſtinianus rhinotm. Armeniam inter ſe diuidunt 283. Leontius in Armeniam miſſus, eam Romanae ditionis facit ibid. et 345. Adranutze emporium Armeniae 292. inſcriptio litterarum ad catholicum Armeniae 296. a Chazaris, Chagani filio duce incurſatur III. 564. Turci [ſ. Chazari] eam imp. Conſtantino Copronymo vaſtant III. 72. Armeniae magnae praefectura Iobaneſicae, Anii principi, a Baſilio Porph. committitur IV. 191. 300. imp. Conſtantio Monomacho a Turcis incurſatur 98. iterum imp. Conſtantino Duca 100. cfr. *Toroſus*. Turcis paret 429. Chalau Tatarorum princeps per Armeniam maiorem ſeptemtriones verſus aſcendit III. 1030. Baiazites Sult. contra Temirem bellum parans per Armeniam maiorem in Turcoperſarum regionem penetrat 1126. Temir Chan a bello

contra Tataros occidentales moto in Armeniam redit 1150. Baiazeti bellum illaturus in eam penetrat 1157, 1156. II. 1028. IV 193. 252. bello Turcico confecto in eam redit III. 1180. Armenia intra Euphratem a Tzaniſa, Tzokiis genero, ſubigitur III. 1187. Vſun Haſſan Armeniae parti imperat III. 1188. 992. IV. 168. not.

ARMENIACI expeditionem Michaelis Rangabae contra Bulgaros aegre ferunt II. 547. Vrſelius Latinus ex Armeniacorum regione aduerſus Turcos excurſiones facit III. 148. Turci in Armeniacorum terram irrumpunt 305.

ARMENII, eorum ſedes IV. 23. Tiberius I. eos vincit IV. 497. multi eorum imp. Conſtantino M. et Theodoſio II. baptizantur IV. 271. 272. Saraguri et Acatiri eorum oppida vaſtant I. 572. IV. 273. Tzani eos infeſtant IV. 223. a Romanis ad Perſas deficiunt I. 589. IV. 34, 35. Boas fl. apud Armenios proxime Tzanicae fines oritur IV. 314. 395. Armeniis et Romanis ſe ſocios adiungunt Colchi, Auaſgi et Alani I. 585. IV. 195. Cum Romanis vrbem Petram oppugnant IV. 66. cum iisdem CPlin ab Auaris obſeſſam tuentur I. 753. II. 72. imp. Iuſtiniano rhinotm. Armeniorum et Romanorum exercitus Archaeopolin obſidet IV. 349. Pharesmanius Sidero caſtro praefectus pacem cum Armeniis habet 350. Armenii, Thomae Michaeli Balbo rebellantis ſocii IV. 248. 284. Romanis in bello Bulgarico militant II. 586. cum aliis copiis a Romano Iun. in Cretam mittuntur 105. imp. Nicephorus Phocas magnum exercitum ſociorum Armeniorum in Ciliciam ducit IV. 297. Armenius equitatus in exercitu Romani Diogenis ſtipendia merens de rebellione cogitat III. 110. Samuel Aluſianus militiae Rom. in Armeniorum regione dux II. 661. Armenii Philippopolin Thraciae deducuntur III. 980. Temir eos ſibi contra Baiazitem adiungit ſocios 1156.

ARPADES, Almutzis [vel Salmutzis] F., primus Vngrorum princeps III. 610. 615. 623. 624. repet. 572. 798. not. p.

ARRAEI, populi, in ſpiritualibus Pontifici Romano ſubiecti I. 759. II. not.

ARSANES, Ameras, eum et alios Turcos ſibi concilians Pſeudalexius fines Rom. vaſtat III. 381. Andronicus Ducas eius armenta aggreditur 386.

ARSANICE, regio, eam ſe Choſroi pro Dara dediturum Tiberius promittit IV. 279. not. p.

ARSILAS, Turcorum aetate Tiberii II. monarcha III. 59.

ARSINGA vrbs a Baiazite capitur III. 1126. Temir eam expugnat 1152. 1156.

ARTA vrbs, Nicephorus deſpota eam praeſidio munit II. 341. Albani et Neapolitani ad eam proelio decernunt 361.

ARTABANES Perſa, Romanis in Lazica militat IV. 339.

ARTA-

ARTABANVS, a Tiberio, vt Tiridati filio auxilio ſit, in Armeniam deſcendere iubetur IV. 269. Artabanus [forte alius] Tiridatem Scytharum ope regno exuit 535.

ARTANA fluuius, Slauis a Conſtantino Copr. ad eum ſedes aſſignantur III. 80. 522.

ARTASIRES, Perſa, Romanis contra Gothos militat I. 614.

ARTEMIVS Anaſtaſius Niceta Xylonitae conſilio Bulgaros Theſſalonicam euocat, ab iisdem Leoni Iſauro deditus vna cum Xylonite occiditur II. 519.

ARTI vid. Apſich.

ARTVCH, Turcorum dux, eius res geſtae enarrantur III. 146 — 148.

ARTZE pagus, ab Abramio Alime Turco incenſus III. 89 — 91. 112. IV. 306. cfr. et Adramutzium.

ARVFVS, Herulus, Romanis contra Gothos militat I. 440. 201.

ARVTHVS, Herulus [idem forte, qui Arufus], cum Narſete in Italiam venit I. 442. nonnulli eum in locum Fulgaris occiſi Herulis praeficiendum cenſent 445.

ASAN Charatis, Turcorum ſatrapa, a Sultano Clitziaſthlano, Saiſane dicto, occiditur III. 294.

ASAN ſ. Ioannes II. Aſan, Aſanis I. F., Bulgarorum rex; eius res geſtae enarrantur II. 109. 724. 736. v. Ioannes II. Aſan.

ASAN ſ. Ioannes III. Aſan, II. 205. v. Ioannes III. Aſan.

ASAN, Michaelis, filii Andronici Sen. auunculus, bello Turcico obit IV. 368. 379. idem, qui Ioannes III. Aſan, vbi vide.

ASAN, Petri frater, primus Bulgarorum poſt eorum a Romanis defectionem rex, eius res geſtae enarrantur II. 672 — 691. repet. 692. 694. 704. 707. III. 984.

ASAN, Turcus, a Sultano [Togrulbego], patruo ſuo, miſſus, Imp. Conſtantino Monom. Baaſpracaniam vaſtat, et in proelio cadit, II. 657. III. 87, 88. 92. IV. 304, 305.

ASAN [Axan], Turcorum Sultanus, eius res geſtae commemorari videntur III. 101 — 153.

ASAN Turcus cum Romanis confligit III. 230. archiſatrapam Cappadociam obtinet 253, 254. Philadelphiam tentat 254. copiae ab eo in diuerſas partes dimiſſae, parum proſpere cum Romanis pugnant 255, 256.

ASANDER, Boſporanorum rex, eius et filii eius res geſtae enarrantur IV. 515 — 521.

ASANIS, Ioannes Cantacuzenus in litteris ad ipſum a Sultano Aegypti datis Aſaniorum rex vocatur II. 878. 1027. IV. 394.

ASBADES, Iuſtiniani I. ſtipator, Tzuruli praefectus, a Slauis occiditur III. 35.

ASBADVS, Gepaes, cum Narſe in Italiam venit, Totilam proelio victum in fuga letaliter vulnerat I. 378. 222.

ASCAN, Hunnus, Romanis in bello Perſico militarem operam praeſtat I. 619.

ASCEL, rex Hermichionum legatos ad Iuſtinianum I. mittit, III. 43.

ASCVLVM vrbs a Gothis capitur I. 194.

ASIA, Slaui a Iuſtiniano rhinotm. in Aſiam deportantur II. 75. 510. Chalau Tatarorum princeps cum ſuis in inferiorem Aſiam deſcendit III. 1026.

ASIA minor, magna ex parte a Gothis vaſtatur I. 41. poſt Ancyranum proelium a Temiris exercitu incurſatur III. 1172.

ASIMVS vrbs, Attila ab eius incolis transfugas repetit I. 485, 486. Petrus Mauricii frater contra Slauos miſſus, eo venit II. 65. milites a Mauricio contra Slauos miſſi rebellantes Aſema caſtellum praetereunt 70.

ASINARIVS, Gothorum exercitum in Dalmatiam ducit I. 147. in Suabia copias colligit, res in Dalmatia gerit 156, 157.

ASISIVM vrbs a Totila capitur I. 194.

ASOTES Gregorii Taronitae F., a Bulgaris ad Theſſalonicam captus, II. 626. Samuelis Bulgari filiam ducit, cum ea Dyrrachium miſſus ad Romanos tranſit 627.

ASOTIVS Ciſcaſes, Pancratii F., Symbatii nepos, Adranutze ei a Curcenio genero eripitur IV. 290, 291. de vrbe dedenda ad Romanum Lacap. legatum mittit 292. Conſtans patricius eam nomine imperatoris occupat 293, 294.

ASOTIVS Iberiae curopalates, Adranaſae F. IV. 293 — 295.

ASOTIVS Pancratii F. et Adranaſae pater, Iberorum princeps IV. 272. 287

ASPACHAN vrbs, Turci ibi Muchumetum et Saracenos Perſiae vincunt III. 82, 83.

ASPALATHVS, vrbs a Diocletiano condita II. 19. a Romanis tenetur 23. Slauis tributaria 399. Seruiis ſubiecta, imp. Emanuele Comn. in Romanorum ditionem venit 188. Nicephorus Chaluphes inde egreſſus ab Vngris capitur III. 682.

ASPAM SELARIVS Turcus, Abramii ex altero parente frater, exercitus dux III. 92. IV. 307.

ASPAR, Gothus, ſecundum alios Alanus, Romanis occidentalibus contra Vandalos in Africam auxilio miſſus, victus diſcedit I. 281 — 284. repet. 297, 298. apud imp. Theodoſium II. multum gratia valet 522. ab eo contra Attilam mittitur 527. neque Scirris, neque Gothis opem ferendam cenſet 87. Hunnos proelio vincit 89. eius ſtudio Leo I. imperium adipiſcitur I. 91. IV. 336. 494. vna cum filiis Ardaburio et Patricio CPli occiditur I. 90 — 92.

AS-

ASPARVCH, Crobati Bulgarorum principis F. partem populi e ſedibus patriis educit I. 757. II. 74. 505.

ASPRACANIA, Bulgari imp. Baſilio Porph. in Moglenorum regione capti, in Aſpracaniam deportantur II. 637.

ASPROCASTRVM vrbs, Danus ab imperatore Ioanne Eman. Pal. miſſus ibi a Valachis recipitur II. 912.

ASPROCASTRVM *magnum* Ruſſiae vrbs, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1036.

ASPRON vrbs Patzinacarum deſerta III. 808.

ASPRVM v. *Apros.*

ASSYRIA a Saracenis ſubacta III. 77.

ASSYRII, Seſoſtris Aſſyrios debellatos in Perſide collocat IV. 528. Thomae Michaeli Balbo rebellantis ſocii 228. 248. 284. Tatari Chalau duce ad eos accedunt III. 1030. eorum mores et ſacra amplectuntur III. 1031. eorum regio a Scythis [Tataris] ſubacta 1121. Temir Aſſyriorum monarchiam euertit 1139. regio a Sarmatia inde vsque ad Aſſyrios a Scythis [Tataris colitur II. 1029. III. 1145. Temiri contra Tataros occidentales militarem operam praeſtant III. 1149. Tatari occidentales Temiris regionem ſupra Aſſyrios ſitam vaſtant 1150. Aſſyriorum regio Tzaniſae, Tzokiis genero iure belli paret 1186, 1187.

ASTALFVS, rex Longobardorum I. 411.

ASTHLABI, qui Slaui alias vocantur II. 110.

ASTHLABVS, Aſanis Bulgari affinis, regioni Rhodopes praeeſt II. 724. 109.

ASTICA, Thraciae regio, Slaui eam diripiunt II. 39. Slaui inde a Romanis pelluntur I. 688. II. 59. Romanus exercitus contra Auaros miſſus, eam petit I. 698. Auari ſiluis Aſticae tranſitis, Adrianopolin veniunt 702. Priſcus, Romanae militiae dux, Auaros petiturus, copias in Aſtica congregat 717.

ASTRABITE vrbs ad Boſporum Thrac. a Turcis vaſtatur III. 469.

ATALARICVS, Theoderici e filia Amalaſuntha nepos, Oſtrogothorum rex I. 127. eius res geſtae enarrantur 132 — 139. repet. 147. 154. 160. 209. 320, 321. 348. 365.

ATAPACAS, rerum Damaſci potitur, contra Sangelem Latinum exercitum Antaradum ducit III. 245. a Sangele vincitur 346. eius filius a Romanis, quos Sezeri diſcedentes adortus fuerat, capitur 304.

ATAPACVS, a Sultane Clitzaſthlane miſſus, vrbes Maeandrias et oram maritimam vaſtat III. 370. ad Maeandrum cum Romanis congreſſus occiditur 371. IV. 357.

ATARES Turcus, Cubucleam arcem obſidet III. 490.

ATEL v. *Attila.*

ATELCVSV, regio, Vngri a Patzinacis pulſi in ea conſident III. 572. 609. *Etel et Cuzu* III. 616. 798.

ATHANA-

ATHANARICVS, partis Gothorum dux, a Phritigerne, alio Gothorum duce, victus I. 47. CPli moritur I. 55. not. *b*

ATHANASIVS Athalaricus, imp. Heraclii ex concubina filius, Auaris pacis obſes datur I. 746.

ATHANASIVS de caede Gubazis cogniturus a Iuſtiniano I. in Lazicam mittitur IV. 106. ſqq. quaeſtionem habet 123 — 137.

ATHANASIVS v. *Cyrillus.*

ATHENAE, Graeciae vrbs, ab Herulis vaſtatae I. 423. a Gothis 42. ſub Muhammede II. in Turcorum poteſtatem veniunt II. 380.

ATHENAE Lazicae oppidum, Tzani, Romanis Petrae obſidionem ſoluentibus, eo abeunt IV. 224.

ATHYRA, vrbs, Attila eo vsque penetrat I. 528. Crumus Bulgarus eam euertit et pontem deſtruit II. 556. a Scythis [Comanis] et Blachis vaſtatur 715, 716. Ruſſelius et Alexius Comn. contra Nicephorum Bryennium rebellem miſſi, Athyram feſtinant 975.

ATINES, Amogabari Turcos ſub Atine duce merentes in ſuas partes pertractos per fretum ad ſua caſtra deportant III. 492.

ATINES Turcorum ſatrapa III. 460. proelio Ancyrano in Temiris exercitu contra Baiaziten pugnat III. 1165. eius filius Homur 1185. not.

ATMANAS Turcorum ſatrapa, terram Rom. vaſtat III. 443. 445. IV. 368 — 371. viciniam Nicaeae incurſat III. 449. 1101. montanos Siphones tranſgreſſus Halizones inuadit 450, 451. Belocomam capit 471.

ATTACAM Hunnus, in poenam transfugii ab Hunnis in crucem tollitur I. 481.

ATTALIA vrbs, a Clitzaſthlane Sultano capitur III. 375. Alexius Ang. Comn. ibi Iathatinem Sultanum adit 390, 391. a Caichoſroe Sultano fruſtra oppugnatur, Aldobrandino, eius domino, a Latinis Cypriis auxiliis adiuto 395. Manuel Theſſalonicae princeps a fratre Angelo Theodoro Attaliam ablegatus a Turcis humane accipitur II. 731. III. 396. Temir eam populatur III. 1174.

ATTALVS, Romanus patricius, ab Alarico imperator renunciatur I. 61. exercitum in Africam mittit; imperatoria dignitate priuatur 65. iterum imperator, ſe dignitate abdicare cogitur, mutilatur, exſul 65. 68. 71.

ATTICA, Heruli eam inuadunt I. 423. Scythae et Bulgari populantur II. 615. Samuel Bulg. rex 626. Turci, 360.

ATTILA, Hunnorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 480—535. repet. I. 75. 91. 119. 125. 285. IV. 337.

ATTILA vel Atel, fluuius, legati Romani a Turcis redeuntes ad eum veniunt I. 575. III. 54. Patzinacae ad eum habitant III. 797.

ATZARA fluuius, terram, quae hoc fluuio alluitur, Curcenes magiſter ſocero ſuo Aſotio Ciſcaſae pro Adranutze tradit IV. 290. regio, eius praefectus Iberiae Curopalatae adiunctus 296.

ATZICERIES, Tatarorum ad Boſporum et Tauricam regulus I. 256. II. 1028. III. 1144. 1189.

ATZINGANIS vel *Artzinganis* vrbs, Tzaniſas, Tzokiis gener, eam expugnat III. 1187. Scenderi, Chaſanis Longi patri paret 1188.

AVARI, gens Ogorica, eorum res geſtae enarrantur I. 641—760. repet. I. 59. 367. 381—385. 388. 396. 404. 409, 410. 448. 532. 569, 570. 574. 577, 584. II. 20—22. 41, 42. 46—56. 68, 69. 71. 72. 74. 86. 110. 153. 389. 393, 394. 406. 408. 411. 416. 501. 504. 505. 507. 509. 561—563. III. 47, 48. 60. 63. 68. 550. 622. not. *i*. IV. 340.

AVARI, hoc nomine ex ſententia Conſtantini Porph. Slaui etiam inſigniuntur II. 23.

AVARIA, Slaui in auſtrali ripa Danubii habitantes a Bulgaris ſubacti, verſus Auariam collocantur I. 757. II. 71.

AVARICA, in quibus Auarorum res geſtae enarrantur I. 623—760.

AVARICAE cantilenae I. 715. II. 61.

AVASGI, gens Pontica, eorum res geſtae enarrantur in *Auaſgicis* IV. 171—194. repet. I. 256. 576. 585. 605. II. 1025. 1027. III. 334. 984. 1027. 1156. IV. 56. 63. 87. 147—149. 214. 251, 252. 281. 286. 291. 292. 296. 300. 304. 341. 345—349. 351. 395.

AVASGIA, eius ſitus IV. 249. Romani qui Tzibili ſunt, ſe Perſis in Auaſgiam contendentibus opponunt IV. 79, 80. Leo Iſaur. a Iuſtiniano rhinotm. Alanos in Auaſgiam concitatum miſſus 150. 216. 284. Adranutziutu ſ. Arzen clauis Auaſgiae 244. Pancratius, pace inter eum et Lipariten reſtituta, Iberiam et Auaſgiam obtinet 245.

AVDVIN, rex Longobardorum, eius ſoror Amalafrido Gotho nubit I. 216. eius res geſtae enarrantur I. 398—400. repet. 371. 375, 376. 379. II. 35. IV. 495.

AVGAN, Hunnus, Romanis contra Perſas militat I. 434, 435. 629.

AVGVSTA, vrbs, ab Auaris capitur I. 683.

AVITVS, imperator occidentis, Gizericum ad pacem hortatur I. 289.

AVLA, caſtellum, Patzinacae, Kegene iuſſu Conſtantini Monom. in cuſtodiam dato, defectionem faciunt, et Aulam occupant III. 825.

AVLACE, Turci ad eam a Latinis Rogerio duce vincuntur proelio III. 476. IV. 381, 382.

AVLIS, Oreſtes in Scythiam nauigans, eo venit, caet. IV. 529.

AVLON, vrbs, Petrus a Iuſtiniano I. ad Amalaſuntham legatus miſſus, ibi de rebus eius certior fit I. 140. Robertus, Normannorum dux, eam capit III. 170. eius filius Baimundus eo exercitum traiicit IV. 454.

AVRASIVS mons, Mauri eo occupato a Vandalis deficiunt I. 305, 306. Vandali Romanis rebellantes eo confugiunt 355.

AVREA *porta* CPli, ad eam Crumus Bulgarus caſtra habet II. 553. inde vsque ad Regium omnia igni vaſtat 556.

AVRELIANA ciuitas, ad eam Aëtius cum Attila proelio decernit I. 530.

AVREOLVS, ex Dacia oriundus, a nonnullis Celta vocatur, eius res geſtae enarrantur IV. 491 — 493.

AVSONII, eorum linguam Hunni affectant I. 86. 509. 518.

AVSONITIS, Armeniae, vt videtur, regio, Romanus Diogenes Turcos petens, eam inuadit III. 112.

AVXIMVM vrbs Gothico praeſidio munita I. 169. 172. 176. a Romanis obſidione capitur 177, 178. II. 31, 32. a Totila obſidetur I. 194.

AXARA, ad hunc locum Tatari Turcos bello petentes caſtra locant III. 402, 403. 1038.

AXIVS fluuius, Bardarius etiam dictus, Samuel Bulgarus ibi a Baſilio Porph. proelio vincitur II. 630, 631. Crales Seruiae et Syrgiannes ad eum caſtra ponunt 237. Ioannes Cantacuzenus ad eum venit, eique ibi a Seruiis inſidiae ſtruuntur 280, 281. 318. Cantacuzenus fluuium vado tranſgreſſus, Seruios caedit 282, 283. regionem Axio finitimam Amurathes tributariam facit 349. Tataros, olim ad Baiazitem transgreſſos ibi habitare iubet III. 1124.

AXVCHVS v. *Ioannes Axuchus.*

AZA vrbs, Romanus Diogenes Turcos bello petens, ad eam contendit III. 111.

AZAN Turcus, cum Latinis Baimundo duce proelio decernit III. 230.

AZATINES, Iathatinis frater, Iconii Sultanus III. 390. v. Not. *d.*

AZATINES, Iatathinis F., frater Rucratini, Iconii Sultanus, eius res geſtae enarrantur III. 403 — 405. 407 — 420. 422. repet. III. 445. 492. 515 — 518. 1039, 1040. 1042, 1043. 1047. ſeqq. II. 219. 755 — 757. III. 1047 — 1059. 987.

AZIA, quomodo imperatores CPlitani ad eius principem ſcribant IV. 397.

AZOTVS, Armenius, proelio ad Bulgarophygum inter Romanos et Bulgaros commiſſo intereſt II. 581.

B.

BAAS, locus in Media, Cutlumus ibi caſtra munire inſtituit III. 85.

BAASPRACANIA, quae Media alias, a Turcis vaſtatur II. 657. cfr *Media.*

BABAGORA, ſaltus imperuius, Alexius Comn. a Roberto Normanno victus ibi moratur II. 669.

BABAS, Thrax, Romanarum copiarum in Lazica dux I. 441. IV. 62. 69. 71, 72. Archaeopoli praefectus IV. 109.

BASY-

BABYLON, a Saracenis ſubacta III. 77. eius princeps Piſaſirius 77—80. eo victo a Tangrolipice occupatur 84. eius princeps exercitum contra Gallos mittit, captiuos ab eo redimit Alexius Comn. 244. principis Babylonis f. magni Sultani legatus adeſt, cum Renaldus Antiochiae princeps ſupplicis habitu ad Emanuelem Comn. venit 334. IV. 192. Solymanus eum vt Romanum exercitum ſpeculetur, mittit III. 338, 339 Pogdatis etiam dicta, Temir Maſſagetarum regis exercitui praefectus, hoſtes in eam compellit 1135. deditione vrbem capit ibid. Tzaniſae, Caraiſuphi filio Tzokiis nepoti paret 1187. 1190.

BABYLONICVS Sultanus, quem Turci Chalipham vocant, a Tataris bello petitur III. 1033. not. *k*.

BABYLONII, Tatari Chalau duce magna Aſiae parte peragrata, ad eos accedunt III. 1030. Temir Chan Sultanus Babyl. 1126.

BACATH vrbs terrae motu corruit III. 69.

BACCHINVS, Seruiae archizupanus, eius res geſtae enarrantur II. 175 ſeqq.

BACCVRIVS, Iberorum rex IV. 271.

BACTRIANA, Tatari Chalau duce eam transgreſſi, verſus meridiem deſcendunt III. 1029.

BACTRIANI ab Alexandro M. ſubiugati III. 71.

BACTVNIVM, locus, quo protoſtrator Manuel Camytzes ab Ibanco f. Alexio ſtrategemate circumuenitur II. 701.

BADVARIVS, dux Romanae militiae a Iuſtino II. Gepaedibus auxilio miſſus I. 386.

BADVRIVS al. *Badyrius* dux Rom. militiae a Iuſtiniano I. contra Hunnos miſſus, vrbem Boſporum capit I. 589.

BAESIPOLIS, vrbs, ab Hunnis capitur I. 606.

BAGDA [al. *Bagdad*] vrbs Tutuſae paret III. 173. Moharrami Tatari eam inuadunt 1038. not. *g*. Pagdatia Babylon Caraiſuphis filio Tzokiis nepoti paret 1187.

BAGIBARIA, vltra eam olim Chrouati et poſtea Belochrouati habitarunt II. 21. 389.

BAIANVS, Auarorum dux, eius res geſtae enarrantur I. 648. 653—657. 660, 661. 668, 669. 677, 678. repet. I. 381—383. 404. 569. II. 47—49.

BAIANVS, Tocti, Bulgarorum principis, frater II. 526, 527.

BAIAZITHES, Turc. Sultanus, exercitum Peloponneſo admouere parans, de motu Vngrorum accipit nuncium II. 902. III. 701. Myrxae Valachorum duci bellum infert 904. Scythae [Tatari] ad eum e Dacia legatos mittunt III. 1123. ſub eo vitam agunt 1144. Tatarorum, ad ipſum tranſeuntium duces occidit II. 905. III. 1124. res contra Temirem

mirem et alios geſtae enarrantur III. 722. 727. 1124 — 1131. 1152 — 1180. IV. 165. 252.

BAIMI locus, Crales Seruiae et Andronicus Iun. ibi in colloquium venire ſtatuunt II. 239, 240.

BAIMVNDVS, Roberti F., Siculorum dux, Lariſſam oppugnat II. 668. Achridas capit, caet. 669. not. k. Caſtoria egreſſus prope Lariſſam venit III. 171. ab Alexio Comn. vincitur 172. vnus e ducibus expeditionis cruciatae primae 218. 220. cum Gallis Antiochiam petens, cum Turcis proelio decernit 229 — 231. Antiochium proditione Armeni cuiusdam capit 232 — 234. Galli ei Antiochiae praefecturam permittunt 243. Alexius Comnenus ſe ad bellum aduerſus Baimundum parat II. 174. Latinos a Baimundo abalienare nititur III. 631. Baimundi copiae Brunduſium tenent 913. in Illyricum deſcendunt IV. 454. ſeqq. Alexius Comn. fines imperii aduerſus Baimundum munit III. 250. Baimundus Romanos ad Deuran proelio vincit 251. Cantacuzenus Alexiani exercitus dux iterum cum Baimundo proelio decernit III. 251. IV. 356, 357. Baimundus cum Alexio Comn. pacem componit III. 252.

BAIVRI [*Bauaria*] inſcriptio litterarum ab imperatoribus CPl. ad Baiuri regem datarum IV. 477, 478.

BALAAM vrbs Hunnorum a Perſis expugnatur I. 574.

BALABISDA v. *Labiſda.*

BALACH al. *Malach*, Hunnorum Sabirorum rex I. 577, 578.

BALAMER, Theoderici pater, Oſtrogothorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 91. 118, 119. repet. I. 537. 477. [h. l. alii Balamirem Hunnorum regem intelligi putant] IV. 412. 540.

BALAS, Hunnus, ſub Beliſario bello Vandalico militat I. 318, 319. 608.

BALATHISTA mons, Baſilius Porph. Bulgaros adoriturus, eum circumit II. 632.

BALBE al. *Balea*, vrbs, ab Auaris vaſtatur I. 722.

BALBVS, Manichaeus, Patzinacas in fines Rom. adducit III. 844 ſeqq.

BALDIMER, Búlgarorum princeps, Crumi nepos, pater Simeonis II. 567. III. 613.

BALDVINVS, poſt obitum Gothofredi a Gallis Hieroſolymorum rex creatur III. 247.

BALDVINVS, vxoris Emanuelis Comn. frater III. 691. eius ſoror altera Belae, Geizae filio, Vngrorum regi, nubit 691, 692. Bonifacium marchionem Theſſalonicae principem appellat 693. not. *b.* imperator CPlitanus, Romanos ei militarem operam praeſtare volentes reiicit II. 706. contra vrbes, quae ab ipſo defecerunt, exercitum mittit, Adrianopolin abit, ibi proelio cum Bulgaris congreſſus capitur, in Bulgariam abductus 708 — 110. occiditur 709. 713, 719, 720.

BAL-

BALDVINVS II. imperator CPl., ex occidente auxilia arceſſit III. 695.

BALGITZES, Boſporo praefectus, a Iuſtiniano rhinotm. exſule occiditur III. 555, 556.

BALLOMARIVS, Marcomannorum rex, a Longobardis et Obiis pacem rogatum ad Aelium Baſſum Pannoniae praefectum mittitur I. 315. IV. 498.

BALMACH, Sabirorum, Romanis contra Miſimianos auxilio miſſorum, dux I. 581. IV. 109.

BALTZAR, Patzinaca, Kegenis pater III. 816.

BALTZAR, Kegenis F., patri, inſidiis ſuorum oppreſſo, ſuccurrit III. 824.

BANCES vrbs, ab Auaris capitur I. 722.

BANVS Chrouatiae, quas vrbes teneat II. 395. Banus Pribuniae 396, 397.

BAPHEVM, regionem ei adiacentem Atman Turcorum ſatrapa incurſat III. 445.

BARAMAANES v. *Meranes.*

BARANGI v. *Varangi.*

BARASBATZE in monte Atho Iberorum monaſterium condit, ob coniurationem factam grauiter verberatur IV. 299.

BARAZES v. *Varazes.*

BARBARISMVS, ſecta ante diluuium IV. 527; 528.

BARCINO vrbs, Theodoſius Adaulfi F. ibi ſepelitur I. 72.

BARCON, caſtellum in Tzanorum Ocenitarum regione a Iuſtiniano I. extructum IV. 221.

BARDANES, exſul, e Cephalonia reuocatus, claſſis a Iuſtiniano rhinotm. ad Cherſonem miſſae dux, ad Chazarum fugit, ab eoque remiſſus, imperator ſalutatur III. 557, 561—564.

BARDANIVS Turcus, Nicephoro I. rebellat III. 73.

BARDARIVS fluuius, vbi oritur, Axius vocatur II. 227. in inſula eius Andronicus Sen. et Crales Seruiae Stephanus Milotinus foederis obſides dant 214, 215.

BARDAS, Cordylae F., Macedonibus in Bulgaria trans Iſtrum praefectus II. 566.

BARDAS Selerus imp. Ioanne Tsimiſce Adrianopoli praefectus, eruptione facta Ruſſos eorumque ſocios adortus vincit II. 619. 989—992. III. 810, 811. a Barda Phoca et Iberis eius ſociis vincitur IV. 298.

BARIS vrbs, Sico Longobardo paret I. 411. a Saracenis captam Romani ope Slauorum recipiunt II. 90, 91. Raimundus inde Aulonem traducit exercitum IV. 454.

BARLAAM, de eius haereſi ſynodus cogitur II. 328.

BARNA v. *Varna.*

BARNYSSVS fluuius, Auari ad eum veniunt I. 744. Slaui ex eo CPlin nauigant I. 752. II 72.

BARSOMOESES, Iberorum rex, in proelio ad Zabam fl. commiſſo viuus capitur IV. 281.

BARSANSES Lazus, Gubazi, cui antea infenſus erat, Phabrizi et Perſarum ipſum tollendi conſilium aperit IV. 441.

BARTZE v. *Bratze*.

BASAKIS, Vngrus, ad Romanos tranſit II. 1021, 1022. 1060. III. 673.

BASAN, regnante Ioſia a Scythis occupatur, et Scythopolis vocatur IV. 532.

BASIANVS v. *Batbaias*.

BASICH, eo duce Hunni in Mediam penetrant I. 513.

BASILEA caſtellum, Romani ſe bello Turcico ei admouent III. 165.

BASILICES, Georgii F., vnus e principibus Ruſſorum, regionem ad Iſtrum ab Emanuele Comn. accipit II. 1021.

BASILIS caſtellum a Baſilio Porph. exſtructum II. 642.

BASILISCVS Verinae Auguſtae frater, victoriis, quas ex Scythis retulit, clarus I. 87. not. *k*. Gothos et Hunnos obſidet I. 87. 236. claſſis a Leone Aug. contra Vandalos miſſae dux 296 — 299. repet. 315, 316.

BASILITZA, regio, Vngri Vladislao [Polono] duce in ea caſtra habent III. 719.

BASILITZES, Slauus, imp. Alexander eum imperatorem renunciare in animo habet II. 102. patricius creatus Conſtantino Porph. tutor datur 103. Zoë rerum potita, aula eiicitur 103, 104.

BASILIVS Macedo, puer adhuc lactens cum parentibus in Bulgariam trans Iſtrum abducitur II. 557, 558. cum multis aliis dimittitur 564, 567. cum Bulgaro luctatur 573, 574.

BASILIVS monachus, Bulgariae imp. Conſtantino Monom. praefectus II. 657, 658. III. 820. ſyncellus vocatur 830. contra Patzinacas mittitur 833. in proelio ad Perſthlabam commiſſo cadit 893.

BASSAVILLA, Guilielmi Siciliae regis frater, ſe Romanis et Emanueli Comn. adiungit IV. 544. Rogerii, olim Siculorum regis, ex ſorore nepos 546.

BASTERNAE, locus, Iſaacius Angelus contra Bulgaros profectus, eo venit II. 679.

BATAN, Patzinacicae prouinciae, Tzopon dictae, praeeſt III. 799.

BATANA, Mediae vrbs, Turc. Sultanus e Perſide ad eam mouet III. 121.

BATATZES, vir Adrianopoli illuſtris, ſtudii erga Bulgaros ſuſpectus, cum ſuis ad Samuelem Bulgarum fugit II. 628.

BATBAIAS al. *Baſianus* vel *Baianus*, primogenitus Crobati Bulg. regis filius, Bulgarorum princeps II. 504, 505. III. 553.

BATHYS fluuius, Conradi imp. exercitus ad eum a Turcis proelio ſupera-

peratur III. 330. Emanuel Comn. e circumiacente regione infinitam praedam abducit 336.

BATRACHOCASTRVM, caſtellum, in quo Manuel Camytzes, contra Bulgaros miſſus, ſtationem habet II. 701.

BAVDARIVS, eo per Scythiam militiae magiſtro, Bulgari in eam irruunt II. 497.

BEADNVS, vrbs, Alexander Bulgarus eam ſocietatis cum Byzantiis contra Ioannem Cantacuzenum ineundae mercedem poſtulat II. 866, 867.

BECLA vrbs, Dalmatia a Slauis occupata, in Romanorum ditione manet II. 18. 23. Slauis tributaria 399.

BELA, Geitzae filius, Stephani Vngrorum regis frater II. 188. 108. 1058. 1059. III. 653. Emanuel Comn. ei filiam ſuam Mariam deſpondet III. 656. CPlin venit, Alexius vocatus, deſpota appellatur 658, 659. frater Stephanus eius poſſeſſiones inuadit caet 660, 661. Emanuel Comn. eum cum exercitu ad Iſtrum mittit 680. rex II. 189. 672 — 684. III. 690 — 694.

BELAE, Terbuniae Zupanus, eius filius Crainas, primi Seruiorum principis gener II. 160. 408.

BELAVRVS, Alexandri Bulgarorum regis patruus, contra quem Alexander Tataros euocat II. 846. III. 1111.

BELEBVDIVM al. *Beſebuſdium* caſtrum, quod pace cum Bulgaris facta Ioanni Ducae permittitur II. 737.

BELEGRADENSES, Romanis ſubiecti, ex iis Irene Theſſalonicae degens marito ſuo Andronico ſeniori auxilia contra Turcos ſubmittere parat II. 221.

BELEMARNIS, Patzinacica tribus, a Tyracho principe deficit III. 817.

BELESVS vrbs, pace Romanos inter et Bulgaros reconciliata, Ioanni Ducae cedit, II. 737. Theodorus Laſc. II. eam capit 747. *Beleſſus* a Seruiis occupatur 250.

BELIATOBA oppidum, a Balbo Manichaeo CPli profugo occupatur III. 845, 846.

BELISARIVS, Romanae militiae dux, contra Vandalos in Africam mittitur, res eius geſtae enarrantur I. 312. 315 — 349. res CPlin reuerſi 349 — 353. ſeditioſos in Africa Mauros et Vandalos vincit 355. Lilybaeum Siciliae promontorium Gothis eripere fruſtra conatur 126, 127 res eius contra Gothos in Italia geſtae 144 — 183. denuo contra Gothos mittitur 192. Epidamnum diſcedit 194. Hydruntem redit 196. Byzantium reuertitur 204. res ab eo contra Hunnos Cuturguros geſtae 559 — 562.

BELLERIDES Sari Gothi domeſticus, occiditur I. 69.

BELMASDIS locus, Michael Bulgarus, Seruios petens, ad eum caſtra ponit II. 838.

BELO-

BELOCHROBATI ſ. Chrobati Albi, eorum res enarrantur II. 389, 390. repet. II. 28. III. 623. not. m.

BELOCOMA, Aſiae vrbs, imp. Andronico Pal. II. a Turcis direpta III. 469. Atman eam capit 471.

BELOGRADVM, vrbs ad Iſtrum, initium Vngriae tempore Conſtantini Porph. III. 622. Petrus Deleanus CPli profugus, eo venit II. 650. 1120. III. 629. ſitus eius deſcribitur II. 1041. Stephanus, Vngrorum rex eam expugnat III. 635. Andronicus Comn. eius praefectura ob affectatam tyrannidem priuatur 648. a Romanis deficit 651. Belogrado ab Vngris diruto, Zeugminum, et hoc viciſſim a Romanis euerſo, Belogradum inſtauratur 635. 658. Emanuelis Comn. vidua Belae, Vngrorum regi, ſororis marito, vt vrbem vaſtet, auctor eſt 692. Eleazarus, Seru. Crales, eam Sigiſmundo, Vngr. regi tradit, et pro ea vrbes plures in Vngria accipit II. 365 — 367. III. 709, 710. Moratus vrbem fruſtra obſidet 367. 427. Ioannes Huniades in fuga in Seruios quosdam incidens, vt eo ſe deducant, rogat II. 374. a Muhammede oppugnatur 379. III. 753. ſeqq. IV. 166. Bladus, Valachorum dux eo in cuſtodiam mittitur II. 936. III. 767. Sabatines, militiae Turc. dux, Belogrado murum obiicit III. 771.

BELOGRADI, Albaniae vrbs intelligi videtur, Elemagus Belogradorum princeps Baſilio Porph. deditionem facit II. 646.

BELOSIS, Banus, primas apud Geizam, Vngrorum regem, obtinet III. 644.

BELSIS, Seruius, eius vxor, ſoror archizupani, in Vngria vitam degit II. 177, 178. III. 639.

BELTZECIA, Slaui eam tenent II. 83.

BELVSES in locum fratris ſui Primiſlaui Seruiis ab Emanuele Comn. praeficitur II. 184, 185. III. 656.

BEMPETZIOTES, vir a patria nomen ſortitus, ab Alexio Comn. contra Patzinacas mittitur III. 852, 853.

BENEVENTVM a Totila captum ſolo aequatur I. 189. a Narſete adminiſtratur 405, 406. a Longobardis capitur 408. eius dominus Alenulfus, Longobardus, contra imperatorem CPlitanum inſurgit II. 104.

BENIAMIN, Simeonis Bulgari F. II. 609.

BENILVS, a Iuſtiniano I. cum copiis in Lazicam mittitur IV. 62. 69.

BERBIANI, Slaui Ruſſis tributarii, in eorum loca Ruſſorum principes hieme Kiouia concedunt II. 985.

BERBYCES al. *Bebryces*, a Turcis affliguntur III. 470.

BEREGABORVM cluſura, Seberenſes Slaui ibi habitant I. 757. II. 74. 508, 509. Conſtantinus Copr. ibi a Bulgaris vincitur II. 521.

BERENGARIVS Tentzas cum Catelanorum manu CPlin venit caet. IV. 376, 377.

BERI-

BERIASACH, praefectus huius regionis Iberiae Curopalatae adiunctus IV. 296.

BERICHVS, vnus e proceribus Hunnorum Attilanorum I. 516. 521, 522.

BERIGANORVM embole, Conſtantinus Copr. Bulgaros petens, eo venit II. 527.

BEROE, Thraciae vrbs, fruſtra ab Auaris oppugnatur I. 701. a Bulgaris ſolo aequatam Theodorus Laſc. II. capit II. 742.

BERRANI vltra Cappadoces ad dextram habitant IV. 23.

BERRHOEA, Macedoniae vrbs, ab incolis ob irruptionem Bulgarorum deſeritur II. 542. ab eius principe Dobromero Baſilio Porph. deditur 628, 629. a Baſilio Porph. reficitur 639. a Baimundo capitur 669. Conſtantinus, frater patruelis Iſaacii Ang. agrum Berroënum contra Bulgarorum incurſiones tuetur 684. protoſtrator Camytzes ibi a Bulgaris capitur 689. Romani a Theodoro Laſc. II. contra Michaelem deſpotam miſſi in agro Berrhoeae praedas agunt 193, 194. legati a Michaele Pal. ad Stephanum Vreſin miſſi, eo veniunt 196. legatus a Crale Seru. Berrhoeam miſſus, incolis, vt Ioanni Cantacuzeno deditionem faciant, perſuadet 275 — 279. Crales a Berrhoeotis obſides doloſe petit, quos ei Ioannes Cantacuz. negat 284, 285. Apocauchus eos ad defectionem ſollicitat 286. vrbs a Crale capitur 295. 318. Io. Cantacuzenus eam Marzelati Seruii opera recipit 301 — 306. Crales in pace eam Cantacuzeno permittit 323. Edeſſae incolas Crales eo abducit 327. Berrhoea, antea epiſcopo Theſſalonicae, vel, vt alii volunt, Achridis ſubiecta, fit metropolis 888.

BERSATHA, Perſa nobiliſſimus, diu Byzantii detentus, Iſdiguna Choſrois legato petente, dimittitur IV. 75.

BERSINICIA, Conſtantinus Porph. contra Bulgaros expeditionem ſuſcipiens eo venit II. 534. Crumus Bulgarus ad eam caſtra ponit 548.

BERZETIA, contra eius incolas Bulgarorum princeps exercitum ducit II. 529.

BERZILIA al. *Berylia*, Chazari inde egreſſi ad Pontum Eux. vsque penetrant II. 504, 505. III. 553.

BESSARION, Nicaeae metropolita, concilio Florentino intereſt II. 1034. Cardinalis Trapezuntinus, a concilio Mantuano Vngros et Germanos conciliaturus legatus mittitur III. 765.

BESSAS, Gothus, in exercitu Romano ſtipendia meret I. 155. 157. Romae praefectus 195. eius culpa Roma a Gothis capitur 197, 198. bellum Lazicum ei loco Dagiſthaei committitur IV. 62. vrbemPetram obſidet captam diruit 64—68. exercitui in Lazica praefectus IV. 80. not. 44. rei parum ſtrenue in Lazica geſtae apud Iuſtinianum I. a Gubaze

rege accuſatur 87. exauctoratus, in Auaſgos relegatur 87. 185. contra Auaſgos rebellantes exercitum ducit 182.

BESSI, Thraciae populi, ſub Areobindo, Rom. militiae duce, militant I. 122.

BEZEITE i. e. *fugite*, vox Bulgarica II. 640.

BIDINA vel Bidyna, vrbs diu a Baſilio Porph. obſeſſa, tandem vi capitur II. 630. Bizine Chali Patzinacae paret III. 846. Bela Vngr. rex ſe per eam contra Bulgaros auxilia miſſurum pollicetur 685. III. 694. Alani per Bitzinae epiſcopum Andronico Sen. ſupplicant IV. 360. Michael Streanzimeri F. antequam regno potiretur, Bidynae praefectus fuit III. 991. Io. Cantacuzenus Alexandro Bulgaro minatur, ſe Siſmanum illuc cum exercitu miſſurum II. 856. a Bidina vsque ad Pontum Eux. Bulgari habitant 884. Turchanes ei ab Amurathe praefectus 370. Muhammedes II. Belgradum oppugnaturus, naues Bidina adducit III. 795. antea epiſcopo Bulgariae ſubiecta, fit metropolis II. 888.

BIGILAS interpretis vice functurus cum legatis a Theodoſio II. ad Attilam mittitur I. 491 — 503. 522 — 526.

BISLAS al. *Ditzice*, fluuius, Slaui non baptizati eum accolunt II. 406.

BITETZEBA, caſtrum ad Danaprin, vbi monoxyla, quibus Ruſſi CPlin proficiſcuntur, congregantur II. 982.

BITHARMASVS, Petrus Iuſtiniani I. legatus ibi Choſroën adit IV. 134.

BITHYNI, Perſae, ſi Lazicae domini ſint, Bithynis ſe facile potituros ſperant IV. 43.

BITHYNIA, Andreas Apoſtolus Bithyniae oram peragrat IV. 536. Ruſſi in eius oram exſcenſione facta, a Romanis conciduntur II. 969, 970 Turci regiones Bithyniae incurſant III. 168. 978. not m. ab Alexio Comn. inde pelluntur 170, 171. Apelchaſem eam vsque ad ipſam Propontidem per ſuos infeſtat 177. a Turcis incurſatur 212. Michael Gabras ab Emanuele Comn. Amaſiam miſſus, e Bithynia copias contrahit 356. Michael Comn. Palaeol. Bithyniae praefectus ad Turcos fugit 400. Atmanes eam obtinet 459. Temiris exercitus poſt Ancyranum praelium per eam diffunditur 1172.

BITZINA fluuius, Alexius Comn. I. Patzinacas petens, ad eum caſtra ponit II. 668.

BIZANI, eorum epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

BIZYA vrbs, ad eam Romani Scythas [Comanos] et Bulgaros cum praeda redeuntes adorti caedunt II. 696 vaſtitatem effugit 716. Scythae [Comani, credo] a Michaele Bulgaro contra Romanos concitati

citati ad Bizyam vincuntur 749. Blachi, genus hominum incertis ſedibus vagum eo vsque habitant 788. Turci et Catelani Thraciam vsque ad Bizyam vaſtant III. 497. Chalel cum Turcis ſuis agros iuxta Bizyam vaſtat 507. Amogabari et Turci regiones a Gano monte inde vsque ad Bizyam et vltra vaſtant 513.

BLACHERNAE, locus CPli, vbi templum celeberrimum, Mariae virgini dicatum fuit I. 558. Simeon Bulgarus ibi cum tutoribus Conſtantini Porph. de pace agit II. 583. iterum cum Romano Lacapeno 594—598. ibidem Petrus Bulgarus et Romanus Lacapenus in colloquium veniunt 611.

BLACHI, Bulgari vitam nomadicam agentes hoc nomine vocantur II. 669, 670. III. 899. Comanos Danubium traieciſſe nunciant II. 671. III. 967. Comanis Adrianopolin petentibus viam praeeunt III. 968. olim Myſi vocabantur II. 675. Bulgari intelliguntur 675 ſeqq. 1023. III. 693. 981—983. Blachi nomades in Aſiam deportantur, multi ad natale ſolum redeunt II. 788, 789. III 1077. Io. Cantacuzenus a Sultano Aegypti Blachorum rex vocatur II. 878. IV. 394. eorum fit mentio III. 383. de Blachis tranſiſtrianis v. *Valachi.*

BLACHIA, *Theſſalia* hoc nomine vocatur II. 205. 861, 862.

BLACHICA v. *Valachica.*

BLACHICVM oppidum Exeba II. 668. Blachicum bellum inter Romanos et Bulgaros Petro et Aſane ducibus geſtum II. 191.

BLACI, Pindi accolae, ſe Conſtantino Dragaſi dedunt, cum Turcis bellum gerunt II. 916.

BLADIMER, Seruiorum princeps, gener Samuelis Bulgari II. 161. 638. a Ioanne Bladiſthlauo Bulgaro perfide occiditur 638. 642.

BLADIMERVS, Galitzae princeps, Emanueli Comn. iunctus foedere II. 1018. III. 643.

BLADIMERVS M. Ruſſorum princeps II. 1009, 1010. III. 577.

BLADIMERVS [Monomachus] Ruſſorum princeps II. 1012.

BLADISGRATZVS a Friderico imperatore ad Emanuelem Comn. legatus miſſus III. 681.

BLADISTHLABVS v. *Ioannes Sphendoſthlabus.*

BLADISTHLABVS, vnus e Ruſſorum principibus cum ſuis ad Romanos tranſit II. 1021.

BLADISTHLABVS, Geitzae Vngr. regis frater III. 653, 654. ad Emanuelem Comn. fugit ibid. rex Vngr. renunciatur 655, 656.

BLADVS, Draculis F. Valachorum dux II. 922—936. repet. III. 766, 767.

BLANDIMOERE Ruſſiae minoris vrbs, Kiouiae epiſcopo ſubiecta II. 1037.

BLASTEMERVS, Seruiorum princeps II. 153 — 155. 160. 408. 575.

BLEDA Gothus, a Totila cum aliis Florentiam miſſus I. 188.

BLEDA, Attilae frater, eius res geſtae enarrantur I. 481. 483. repet. 504. 506. 527.

BOAREX al. *Barez*, Sabirorum regina I. 577, 578.

BOCHANVS, a Turxatho, Turcorum principe, Boſporum oppugnatum mittitur III. 63.

BODENA, Macedoniae caſtellum, Baſilius Porph. expugnat II. 629. e Bulgaria rediens eo venit; praeſidium contra Romanos inſurgens deditione capit et Bolerum deportat 636. Baimundus Bodinos [Bodena caſtellum intelligi puto] petit 669.

BODINVS v. *Conſtantinus Bodinus*.

BOEMI ſ. *Tzechi*, eorum res geſtae enarrantur in *Boemicis* ſ. *Tzechicis* II. 1056 — 1063. repet. II. 369. 1031. 1049, 1050. 1055. III. 702, 703. 729. 738. 756. 760. 763.

BOEOTIA, Samuel Bulgarus eam infeſtat II. 626.

BOES, Varizes dignitate, a Cabade cum exercitu contra Iberes mittitur IV. 275.

BOESILAS, frater Oſphentiſthlabi Bulgari, Andronici Iun. partibus deſertis, ad Seniorem tranſit II. 813. regionem a Stilbno ad Copſin vſque poſt Georgii Terteris obitum occupat, et deſpota Moeſiae appellatur 815. 819. Andronici Sen. ſocius 817. 825. falſus de eius obitu nuncius 818. a Michaele Bulg. diu obſeſſus ad imp. Andronicum fugit 819.

BOETIVS, eiusque ſocer Symmachus, viri conſulares a Theoderico rege occiduntur I. 131. Amalaſuntha eorum liberos in bona paterna reſtituit 132.

BOGDANIA, Scythae, Tatari Polonorum regi ſubiecti eam accolunt II. 903. Bogdania nigra 915. nigrae Bogdaniae princeps Turcis adiunctus, cum iis Celium vrbem obſidet 927, 928. Bladus Valachorum dux contra eum mouet 933, 934. eius ſitus 1031. Lituania nigrae Bogdaniae finitima 1032. 1052.

BOGDANVS, Seruius, Liberi frater, Cantacuzeno a Crale obuiam miſſus II. 252. v. et *Pogdanus*.

BOGDANVS, Graeci ad eum legatos mittunt, vt Orchani contra Moſen auxilium ferat, rogatum II. 358. Moſes eius regionem occupat ibid.

BOGDANVS, Bulgarus, interiorum Bulgariae caſtellorum dominus, Baſilio Porph. deditionem facit II. 641. ei iuſſu Conſtantini Porph. oculi eruuntur 648.

BOGO-

BOGOMILI, Philippopolin Thraciae coloni deducuntur III. 980.

BOGORIS al. *Goboris*, Michael poſtea dictus, Bulgarorum princeps II. 568 — 573.

BOICHNAS Caeſar Matthaeum, Ioannis Cantacuzeni F. Pheras euocat II. 342. Matthaeum ſecum Pheras ducens, morbo opprimitur 346. eum ad Ioannem Palaeol. mittit 347.

BOICI, regio, Seruii Albi eam incolunt II. 151.

BOILADES, proceres Bulgarorum II. 525. 529. Boilas a Bulgaris ad Conſtantinum Copr. legatus mittitur 528. ſex magni Boilades memorantur 604, 605.

BOION caſtellum, Xiphias a Baſilio Porph. miſſus capit II. 638.

BOISCI, Rua, Hunnorum rex, bellum contra eos parat I. 479.

BOISESTHLABVS, Seruiorum princeps II. 153.

BOKOLABRA i. e. *ſacerdos magus*, ab Auaris profugus ad Turcos contendens, a Romanis intercipitur I. 384. 679. 689.

BOLCANVS [Raſciae Zupanus], Ioannes Ducas, Epidamno praefectus, multas ei arces eripit II. 168. res nouas molitur 169 — 174.

BOLERVS, vrbs, Baſilius Porph. Bulgaros in Theſſalia captos eo transfert II. 629. milites, qui Bodenae ſeditionem fecerunt, eo deportat 636. regio ſe Ioanni Aſani ſubmittit 725.

BOLIADES v. *Boilades*.

BOLISSVS, oppidum in Chio inſula, a Dalaſſeno exercitus Romani duce capitur III. 200 — 202.

BOLVS, caſtellum, Romani eo potiuntur IV. 222. 34. 69.

BONIFACIVS, Africae comes a Placidia declaratur, quae, Aëtii calumniis inducta, eum reuocat, fruſtra I. 278. Vandalos in Africam euocat 279, 280. Placidiae reconciliatus, Vandalos nec precibus, nec vi, vt Africa decedant, adducere poteſt 281 — 284. vaticinium de eo 330. eius fit mentio 353.

BONIFACIVS Afer Byzacenus, ſcriba Gelimeris, ab eo cum regiis theſauris ad Theudin in Hiſpaniam ire iuſſus, ſe Beliſario dedit I. 341. 342. 84.

BONIFACIVS marchio, Theſſalonicae princeps, Mariam Iſaacii Ang. viduam, vxorem ducit III. 693. not. *b*. Romani, capta a Latinis CPli, profugi, ab eo non recipiuntur II. 706. fruſtra ab eo exſpectant auxilia Latini, in Serrarum arce a Bulgaris obſeſſi 711, 712. marchio in Peloponneſo conſtituenda occupatus, Theſſalonicae auxilio properat 712. ad Serras a Bulgaris et Scythis vincitur 713.

BONOSVS, bellum Slauicum ei a Mauricio committitur II. 69.

BONVS, patricius, Slauorum nauigia prope CPlin perdit I. 752. II. 72.

BOREN, Muntimeri Seruiorum principis F. II. 575. 155. poſteriori loco nomen omittitur.

BORILVS, Slauus genere al. Scytha, al. Myſus, multum apud Nicephorum Botan. gratia valet II. 107. vna cum Germano Alexio et Iſaacio Comnenis inſidias ſtruit ibid. IV. 356. Georgium Monomachatum defectionis inſimulat IV. 355. Conſtantinopolin contra Comnenos parat defendere 450, 451.

BORISES, Petri Bulgari F., obſes CPlin mittitur II. 616. a Ruſſis capitur 618. 989. a Ioanne Tzimiſce captus, regia dignitate exuitur et patricius appellatur 620—622. 635. 995, 996. 1008.

BORISES Dauid, Bulgarus, Romanis fauens, ob motus a Bulgaris et Conſtantino Bodino excitatos Caſtoriam fugit II. 663.

BORISES, Vngrus, ex eadem cum Geiza rege familia ortus, ab Emanuele Comn. cum exercitu in Vngriam mittitur III. 645, 646.

BORITZES, Boſniae princeps II. 427. III. 650.

BORYLAS v. *Phrorilas.*

BORYSTHENITAE, Boryſthenis ſ. Danapris accolae, a Tataris inuaduntur I. 256. II. 1025. III. 984. 1027. IV. 251.

BOSNII, Illyrii paſſim dicti, gens Slauica, eorum res geſtae enarrantur II. 426—438. III. 768.

BOSNICA ſ. Boſniorum memoriae II. 421—438.

BOSOGRADVM, caſtellum, Baſilius Porph. captum incendit II. 639.

BOSPORIANI vltra Cappadoces ad dextram habitant IV. 23. 313. not. 56.

BOSPORITAE, vrbis Boſpori incolae, eorum res geſtae enarrantur IV. 507—522. Hunnis antea ſubiecti ſe Iuſtiniano I. tradunt I. 587. 589.

BOSPORVS Cimmerius, Patzinacia Boſporum vſque Cherſonem complectitur II. 987. Septemtrionalis tractus vltra Boſporum non longe a montibus Caucaſeis prima Turcorum patria III. 76. Temir-Chan vrbes Boſporo adiacentes vaſtat II. 1028. III. 1156. Scythae ſ. Tatari eius accolae Atziceriis imperio ſubiecti I. 256. III. 1144.

BOSPORVS Thracius, Gothi regiones ad eum ſitas vaſtant I. 38. Perſae et Auari 749. Turci III. 168. Alexius Comn. eos inde ſubmouet 170, 171. Turci regionem ad Boſporum, Byzantio obuerſam, vaſtant 467 ſeqq.

BOSPORVS vrbs Tauricae, a Cherſonitis imp. Diocletiano capitur IV. 21. 508—511. Probus patricius eo a Iuſtino I. vt Hunnorum auxilia adduceret, miſſus, re infecta redit IV. 275. Hunnis a Iuſtiniano I. erepta, et inſtaurata I. 543, 544. repet. 548. IV. 542. vberius narratur

ratur I. 587 — 589. a Turcis imp. Tiberio II. capitur III. 63. Patzinacia Boſporo propinqua III. 807. Boſpori archiepiſcopus de autocephalis ordine XXV*tus* in eparchia Zicchiae IV. 250.

BOSSENA regio, Drynus fluuius eam a reliqua Seruia diſterminat III. 639. Boritzae paret III. 650. II. 427.

BOSSILAS, al. *Boſpilas*, Smiltzi et Rhadoſthlaui frater, Romanis militat II. 805. 808. poſteriori loco *Boſſicas* vocatur et IV. 386.

BOSTHNA ſ. *Boſnia*, ſui iuris eſt, nec Seruiorum archizupano paret II. 177. cfr et *Boſſena*.

BOTTIAEA, regio, Turci eam populantur II. 301.

BOZICES, dux Seruicae militiae II. 282, 283.

BRACHAMIVS, Philaretus, exercitus Romani dux, genere Brachamius III. 114, 115.

BRACHI [*f. Blachi*], a Dacia vsque ad Pindum Theſſaliae montem habitant II. 338. 883.

BRACHMANES, eorum mores et viuendi ratio IV. 533.

BRACTVS, Seruiorum Ioanni Cantacuzeno militantium dux II. 266.

BRAINES, Seruius, Ioannes Cantacuzenus noctu cum eo colloquitur II. 300.

BRANAS, ab Alexio Comn. contra Patzinacas mittitur III. 847. in proelio cadit ibid.

BRANAS, ſub Iſaacio Angelo res nouas molitur III. 921, 922.

BRANEAE, eo vsque Bolcanus omnia vaſtat II. 172.

BRANIZOVA vrbs, ab Vngris capta II. 175. III. 635. quae Belogradum aliis, Nicetae Choniati Branizoua dicitur, a Romanis capta, ab Vngris recipitur III. 637. Beloſis Banus eo abit, quo etiam Emanuel Comn. eum inſequens venit. 645. Andronicus Comn. ei praefectus 648, 649. iterum oppugnata II. 426. 1057. III. 650. a Romanis colonis frequentatur III. 672. Emanuelis Comn. vidua, Belam, ſororis maritum, vt Branizouam et Belegradum vaſtet, incitat 692. duces Rom. Belae regi ad Branizouam reſiſtunt ibid.

BRANVS, Muntimeri, Seruiorum principis, F. II. 156, 157. 601.

BRATZES, inſula a Paganis habitata II. 413. *Bartzo* vocatur 414.

BRENEZES Baiazitis exercitum in Valachia ſeruat II. 904. imp. Mechmete Pannones, Illyrios et Peloponneſum armis infeſtat III. 706. Haliis pater 714.

BRITANNI, a Veſpaſiano pacantur IV. 487. 505. bellum Britannicum ſub Commodo memoratur IV. 491. Britanni bipenniferi, qui Varangi alias, caſtra Patzinacarum expugnant III. 924. IV. 456.

BRITANNIA, Maximianus Herculius eam regendam accipit IV. 335. e

Britannia, inuitis Chamauis, cibaria in Romanas colonias aduehi nequeunt 425. ante ſeptimum conſulatum Honorii ſeditionibus exagitatur 428. inſula haec Thule decuplo maior I. 427. inter eam et Thulen Brittia inſula fuiſſe memoratur IV. 417, 418.

BRITTICA, ſ. memoriae Brittiorum et inſulae Brittiae IV. 413—423.

BRIXIA, vrbs a Romanis capta I. 230. not. a.

BROCHOTVS al. *Pronisſta*, mons, ab Ibatze Bulgaro occupatur II. 643.

BROXYLI, populi a Veſpaſiano pacati IV. 487. 505.

BRVCHI, Caucaſum accolunt, inter Auaſgos et Alanos medii IV. 178. 395.

BRVNDVSIVM Baimundi copiae tenent, Romani oppugnant III. 913. Iberi et Maſſagetae, Emanuelis Comn. bello Siculo ſocii, hoſtibus victis Brunduſium redeunt IV. 311. 546.

BRVTTII populi a Totila ſubiugantur I. 189. Tullianus, ſe eos ſub Romanorum ditionem reuocaturum promittit 196. II. 32.

BRVENNIVS Nicephorus, dux Bulgariae a Michaele Duca declaratus, gentem Slauorum pacat II. 106. 408.

BVCCELLARII, hoc nomine Honorii tempore milites vocabantur cum Romani, tum Gothi I. 66.

BVCELVM oppidum, Michael Bulgaros capit II. 834. Andronicus Sen. illud repoſcit 835. Michael Bulgarus reddit 837.

BVCHA, Hunnus, Romanis contra Gothos militat I. 614.

BVCHLOVM, Miſimianorum caſtrum, Soterichus Rom. legatus ad illud accedens, a Miſimianis, ne id Alanis prodere in animo haberet, veritis, occiditur IV. 198, 199. 339.

BVDA, vrbs florentiſſima, Vngrorum regia, III. 703. Baiazites, Sigiſmundo ad Sophiam victo, Budam infeſtus petit 706. Io. Huniades a Georgio Seruiorum principe in libertatem reſtitutus eo abit. 749. Vngrorum rex, Belogrado a Muhammede II. obſeſſo ſuccurrens, naues Buda adducit 755. Ladislaus poſtumus eo venit 762.

BVGA, femina Chrouatica III. 21. 389.

BVLA campus, Vandali ad Decimum a Romanis victi eo fugiunt I. 328. Gelimer ibi exercitum cogit 333, 334. Tzazo e Sardinia redux Gelimerem fratrem ibi conuenit 335. Vandali et Mauri rebellantes, ibi congregantur 355.

BVLCACIA, Leontius Saracenis victis, Bulcaciam Romanae ditioni ſubiungit IV. 283. 345.

BVLCVS Eleazarus, Pranci F., regioni Iſtro adiacenti a Stephano Seruio praeficitur II. 335. Bulcus Brangi F. Pladicae nepos, Eleazari Seru. regis gener 350. Georgii pater 377.

BVLCVS v. *Georgius.*

BVLCVS v. *Stephanus.*

BVLEVTERIVM Scytharum v. *Simeonis vertex.*

BVLGA fluuius, a quo Bulgari nomen acceperunt II. 723.

BVLGARI, eorum res geſtae enarrantur II. 495—809. repet. I. 746. II 65. 71. 73—75. 78. 80. 87. 105. 108, 109. 153. 155—161. 195. 201 227. 233. 239, 240. 242. 247. 251. 258. 274. 287. 289, 290. 293. 319. 327. 331—333. 335. 337—339. 343. 349. 355. 359, 360. 361. 364. 395. 399. 400—402. 407. 418. 420. 429. 907—909. 917. 981. 988—997. 1007, 1008. 1016. 1025—1027. 1040. 1048. III. 105. 409. not. *b.* 417 —420. 425. 431. 482. 497. 511. 518. 553—556. 570. 613—617. 800. 837. 982. 984. 986. 999, 991. 1027. 1037. 1047. 1052—1058. 1062. 1067. ſeqq. IV. 41. 346. 391. 393, 394. 444.

BVLGARIA, antiqua et magna, eius princeps Crobatus I. 756. II. 74, 75. 502—505. III. 553. Bulgaria ad Iſtrum, Conſtantinus Copr. milites in eam mittit II. 80. eius princeps Crumus II. 88. a Slauis diripitur 106. memoratur 153—160. 165, 166. 168. 206. 216. 395. 401. 525, 526. 957. 985. III. 399. III. 556. 613. 810. 812. 820, 821. 830. 832. 838. 982. 984. 1067—1069. 1075. 1080, 1081. IV. 152. 299. 446. Bulgaria nigra, Ruſſi in eam nauigant II. 987. e Danapri eo proficiſcuntur 604. 1042. III. 574. 576.

BVLGARICA ſ. Memoriae Bulgarorum II. 440—890.

BVLGAROPHYGVM, caſtellum, Romani ibi a Simeone Bulgaro proelio vincuntur II. 581. eius epiſcopus epiſcopo Adrianopolis ſubiectus 888. Patzinacae non longe inde Romanos vincunt III. 876, 877. ad Tzurulum a Romanis victi, inter Bulgarophygum et paruam Nicaeam caſtra ponunt 890.

BVLGVDV, Hunnus, in exercitu Romano militat I. 615.

BVLIAS Tarcanus, filius Bulgariae principis II. 604.

BVLNEPRACH v. *Baruphoros.*

BVLOSVDES al. *Bologudes*, Vngrorum princeps III. 619, 620.

BVLTZINES nobilis Seruius, a Romanis capitur II. 180.

BVLTZVS, Carchae dignitatem apud Vngros tenet III. 624.

BVLYTVM, locus in Armenia, ad quem Romani et Turci imp. Conſtantino Monom. proelio decernunt III. 91. IV. 306.

BVRAT, eo vsque pertinet Patzinacia II. 987. 1042. III. 807. not. *k.*

BVRGVNDIA, ducem Burgundiae, vt Sigiſmundo Vngrorum regi contra Turcos ſocius adſit, Pontifex Romanus rogat III. 703. ſeq. dux Burgundiae item Flandriae comes fuit 705. Io. Emanuel Pal. de foede-

F

foedere contra Amurathem iungendo ad Burgundiae ducem legatos mittit 727.

BVRGVNDIONES, eorum dux Guntiarius, cuius ſtudio Iouinus tyrannus creatur I. 68. IV. 335. eorum ſedes 78, 79. a Francis et Gothis bello premuntur 79, 80. a Theodeberto Francorum rege Vitigi contra Romanos auxilio mittuntur 170. Gothis adiuncti, Mediolanum capiunt 174. Burgundionum dux in proelio ad Sophiam commiſſo a Turcis capitur III. 705.

BVRGVS Noës, caſtellum in Tzanica a Iuſtiniano I exſtructum IV. 222.

BVRGVZIONES natio Gothica, laborioſa et bellica virtute praeſtans I. 2:3. not. a.

BVRNVM vrbs, Gothi ad Scardonam a Romanis victi eo ſe recipientes copias colligunt I. 156.

BVRVGVNDI, gens Hunnica, Leonis tempore noti, tempore Iuſtiniani I. prorſus incogniti I. 553, 554.

BVSALBVS, Zeno eum a Theoderico Triarii filio fruſtra repetit II. 139.

BVSEGRADE, caſtrum, monoxyla inde CPlin proficiſcuntur I. 982.

BVSES v. *Buzes*.

BVSIRES Gliabarus, Chazarorum Chanus II. 524. III. 557. not. g.

BVTELIVM, regia Gabrielis, quae ibi erat, a Romanis incenditur II. 636.

BVTILINVS et Leutharis, Alamanorum duces, v. *Alamani*.

BVTOBA al. *Butoma* vrbs, a Saracenis Africanis expugnatur II. 90.

BVZES ſ. *Buſes*, Thrax, praeſidiis Libani praefectus, Romanorum in bello Perſico dux I. 618, 619. exercitus Romani in Lazica dux IV. 80. 87. 89. Gubazis caedem moleſte fert 90. Perſis, Nachoragane duce accedentibus, occurrendum potius, quam Onogorin oppugnandam cenſet 92. Romanos in Catharo ſe tranſeundo laborantes ſeruat 95. Romanis Phaſidi vrbi auxilio properantibus, in Inſula relinquitur 111. ibidem manet, Romanis Miſimianos bello petentibus 139.

BYSCVS, Supolichi F., Cherſonitarum princeps IV. 512.

BYZACIVM, Africae regio, vbi, Beliſario claſſem ad Africam appellente, Gelimer moratur I. 321. Vandali proelio ad Decimum victi, Byzacium verſus fugere non audent 328. eius principes ſe Beliſario adiungunt 334. Mauri in Byzacena prouincia rebellant 611.

BYZANTIVM, Vitalianus rebellis omnia Byzantium vſque vaſtat I. 539. II. 497. Slaui, Antae et Hunni ad eius ſuburbana vſque graſſantur II. 25. Slaui Byzantium petere nunciantur 65. 499. Auari Byzantium petere cogitant I. 739. II. 59. Seruii ad loca Byzantio finitima penetrant

erant II. 334. Sigiſmundus German. imperator et Vngrorum rex proelio ad Sophiam a Baiazithe victus, Byzantium fugit III. 705. Temir, Baiazithe victo, legatos Byzantium mittit, liberum in Europam tranſitum et naues, quibus copias ſuas traiiciat, poſtulatum 1171.

BYZAS, Haemum Thraciae tyrannum occidit, eius vxor vrbem Byzantium a Scythis obſeſſam ſeruat IV. 532, 533.

C.

CABADES, patre ab Ephthalitis occiſo, rex ſalutatur I. 594. de regno a ſuis deiectus, ad Ephthalitas confugit, quorum ope in illud reſtituitur 896. de pace et filio a Iuſtino I. adoptando legatos CPlin mittit IV. 27. cum Iberes ad ritus Perſarum amplectendos adducere conatur, illi cum rege ſuo Gurgene ad Iuſtinum I. deficiunt 275. Cabades ab Hunnis contra Romanos auxilia impetrat, et Armeniam Romanis ſubiectam vaſtat I. 578.

CABADIN, veſtimenti barbarici genus III. 577. IV. 441.

CABALA, Sultanus Maſut, Iconio diſcedens, ad hunc locum caſtra locat III. 315.

CABAO, Maurorum Tripolitanorum dux Vandalos inſigni clade afficit I. 327—329.

CABARI, a popularibus ſuis, Chazaris, defectione facta, ad Vngros tranſeunt III. 572. 611, 612. 798. not. p.

CABATZES, Seruius, legatis Byzantiorum Ioannem Cantacuzenum ſibi dedi poſtulantibus, id minabundus negat II. 268.

CABAZITIANI, Meſochaldiis circa Trapezuntem imperant, eorum ope Dauid Comnenus Trapezuntis regnum occupat IV. 168. Turci iis Meſochaldium et loca finitima eripiunt 169.

CABERI, ſ. *Cabiri*, Thomae, imperatori Michaeli Balbo rebellantis, ſocii IV. 248. 284. Muchumeti, Saraceni, Perſidis principis, ſocii III. 53. Tangrolipix Turc. Sultanus ex iis exercitum colligit 88.

CACICIVS, Iobaneſicae F. a Conſtantino Monom. bello petitur IV. 191. eius res fuſius enarrantur 300—302.

CACVMEN ACCIPITRIS, caſtellum Ioannes Comn. deditione capit III. 300.

CADDVSII mare Caſp. accolunt III. 1139. gentes Caſpii maris accolae iis tributum pendunt III. 1140. a Temire debellantur 1140. Sachateis finitimi 1144. Vlies Temiris F. Caddufiorum regionem obtinet, eaque a fratre Paiangure ſpoliatur 1186.

CADISENI, Perſarum contra Romanos ſocii I. 619.

CAESAREA [Cappadociae] Turci ad eam vſque penetrant III. 102. ei finitima vaſtant 115. Muchumetus ſatrapa eam tenet 210. Iagupaſani, ſecundum alios Dadimi a Maſuto conceſſa 340, 341. Clitziaſthlan eam eiecto Dadime occupat 347. Clytzaſthlan eam filio Copatino tradit 387. Temir poſt bellum Turcicum in reditu eo venit 1180.

CAESAREA Mauritaniae, a Romanis poſt Vandalorum cladem recipitur I. 342. 348.

CAESENA vrbs, a Theoderico Oſtrogothorum rege fruſtra tentatur I. 129. praeſidio Gothico munita 169. a Romanis tentatur, conatu irrito 173. deditione capitur 171. a Totila recipitur 189.

CAGINVS vrbs, a Perſis Atzamiis incolitur III. 1187.

CAICHOSROES, Iconii Sultanus, eius res geſtae enarrantur III. 377—388. repet. III. 983. iterum Sultanus, Manuelis Mauroacini filiam in matrimonium ducit III. 395. ſeqq.

CAIDVM, Patzinacicae prouinciae, Charobcê dictae, princeps III. 799.

CALABRI, ſe Beliſario dedunt I. 155. Totilas eos ſubigit 189. Bulgarorum legatos ad Phadlumum Saracenorum principem in Africam miſſos, in reditu cum Saracenis interceptos CPlin mittunt II. 599.

CALAMANVS, ab Emanuele Comn. contra Patzinacas miſſus, re infeliciter geſta, ex vulneribus decedit III. 929.

CALAMANVS Iunior, al. Conſtantinus dictus, Cilicae dux, a Nuradino capitur III. 659.

CALAMES, Turc. ſatrapa, regionem a Lydia et Aeolia vsque ad Myſiam Helleſponto adiacentem obtinet III. 459.

CALARIS vrbs, a Gothis infeſſa, fruſtra a Romanis oppugnatur I. 216. Tzazo, Vandalus, eam, occiſo Goda tyranno, capit I. 332.

CALBOMVNTIS, locus ad Haemum, Romani, Auaros adorituri, eo veniunt I. 698.

CALE, Carcha Vngrorum, Bultzi pater III. 624.

CALITZA, Ruſſiae toparchia, eius princeps Romanus Comanos inuadit II. 704. III. 983.

CALLIACRE, a Vladislauo Vngro vi capta II. 887. III. 730.

CALLIMANVS, Ioannis Aſani Bulgari ex Maria F. rerum apud Bulgaros potitur II. 732—734. 736. 739. III. 696.

CALLIMANVS, Ioannis Aſani ex fratre Alexandro nepos, Michaele Ioannis Aſani filio occiſo, eius viduam ducit, occiditur II. 751, 752.

CALLIMICVS, monachus, Seruius, a Stephano Milotino ad Andronicum Sen.

Sen. legatus miſſus II. 222. III. 991. quem Andronicus Iun. et Ioannes Cantacuzenus ſibi conciliant II. 223, 224.

CALLIPOLIS, a Callia Athenienſi nomen habet III. 929. Attila ad eam vsque penetrat I. 527. Hunni Cuturguri eam petunt 555. Ioannes Ducas eam Venetis eripit II. 727, 728. Ioannes Aſan eo cum vxore Maria et Helena filia abit ibid. et III. 69?. Itali ea potiri fruſtra nituntur II. 219. Amogabari eam tenent IV. 16?. Catelani poſt Rogerii caedem eo abeunt IV. 385. not. *h*. Turcopuli dum eo tendunt, ab Alanis proelio vincuntur 391. Amogabari Turcos ſocios Callipoleos ingreſſu prohibent III. 488. ibi praeſidium relinquunt, dum Alanos verſus Bulgariam fugientes perſequuntur 512. Michael Andronici Sen. F. eam, ab Amogabaris inſeſſam, oppugnatum copias mittit II. 808.

CALLISTVS, patriarcha CPlitanus, ad Eliſabetham Vreſis Cralis Seruiorum viduam legatus miſſus II. 347. in Seruia moritur 348.

CALOBRYA, Nicephorus Bryennius ad hoc oppidum cum Nicephoro Botan. acie decernit III. 841.

CALOCYRVS, Cherſonis principis F. ad Spendoſthlauum Ruſſ. principem eum contra Bulgaros ſollicitaturus mittitur II. 617, 618. 987, 988. Ruſſis, ſi ipſorum ope imperio potiatur, ſe Bulgaria ceſſurum promittit 618, 619. 989.

CALOGRAEAE collis, Turci ibi a Romanis vincuntur proelio III. 314. 328.

CALPHO, al. *Claphus*, al. *Claphuſus*, Saracenorum Africanorum Dalmatiam infeſtantium dux II. 90, 91.

CAMPAGANVS, Bulgarorum dux II. 527.

CAMPANIA, Gothi, ſe ea Romanis ceſſuros, promittunt I. 165. Teias et Narſes eo contendunt 227. Butilinus, Alamanorum dux, eam depraedatur 241.

CAMPI [ſ. *Cambri*, ſ. *Cimbri*], Pontifici Romano in ſacris ſubiecti I. 759.

CAMPIA [alii *Carpia*, alii *Scampia* legi iubent], Theodericus, Valameris F. eo mittit obſides a Romanis poſtulatos I. 102.

CAMPSAE caſtellum, Gothorum reliquiae cum Ragnare in illud confugiunt I. 242. Ragnare occiſo a Romanis capitur 243. 617.

CAMPVS Neronis, locus prope Romam, Hunni Romanorum ſocii ibi Gothos caedunt I. 612, 613. 162.

CAMVS, potio ex hordeo, apud Hunnos in vſu eſt I. 504.

CAMYRES, auxiliorum Alexio Comn. a Sultano Solyma contra Baimundum ſubmiſſorum dux III. 171. iuſſu matris Alexii Comn. Pſeudodiogenem excaecat III. 974.

CAMYZTES, eius filia Ibanco antea deſponſa Chryſo Bulgaro nubit II. 705. III. 982.

CANALE, quid lingua Slauica ſignificet II. 409. eius fit mentio 416.

CANALITAE, gens Slauica, eorum res geſtae enarrantur in *Canalitis* II. 408 — 410. repet. I. 756. II. 88, 89. 91. 153. 160.

CANCAR, gentis Patzinacicae tribus III. 572. 608, 609. 798. not. p. 808.

CANDAMIA [Valeſius *Candauia* legi iubet] mons, Gothi inde ordinibus ſolutis venire nunciantur I. 106.

CANDICH, ab Auaris ad Iuſtinianum I. legatus mittitur I. 644, 645.

CANSTRITZIS vrbs, Bulgaris a Michaele Pal. erepta II. 760. III. 1067.

CANTZACIVM, Romani Tangrolipicem et Turcos petentes eo veniunt III. 96.

CANTZVS, Patzinaca, ad Alexium Comn. tranſit III. 878.

CANVSIVM, vrbs, Romani eam Gothis eripiunt I. 196.

CAPETRVM caſtellum, Romani imp. Conſtantino Monom. prope illud caſtra habent III. 91. IV. 306.

CAPHA, locus in Taurica, Cherſonitarum et Boſporianorum, poſt proelium ibi commiſſum, terminus IV. 512. 514. Sauromatus Boſporianus eum tamen tranſgreditur 513. vrbs a Genuenſibus fundata III. 1118, 1119. a Tataris oppugnatur III. 1119-1123. Ioannes Comn. Alexii Trapezuntini F. eo abit IV. 312. a Gothis et Genuenſibus inhabitata I. 256. II. 1028. III. 1145. 1189.

CAPHATINI fama expeditionis naualis Muhammedis II. territi. II. 911. IV. 167.

CAPISTRANVS monachus a Pontifice M. Pragam miſſus Boëmos plures Belogrado a Muhammede II. obſeſſo ſubſidio adducit III. 756. 758.

CAPPADOCES, Perſae, Lazicae domini, ſe Cappadoces facile ſubacturos ſperant IV. 43. Michael Rangabe eos contra Bulgaros educit II. 54?. alteri expeditioni contra eosdem inuiti interſunt 547. Romanus Diogenes eos contra Turcos educit III. 105. 110. 131, 132. IV. 444.

CAPPADOCIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. 333. ab Alanis imp. Adriano infeſtatur 334. Taurus mons in eam excurrit 313. 395. a Sabiris infeſtatur I. 577. Cacicius Iobaneſicae F., Anii dominus, Conſtantino Manomacho deditione facta, ampliſſimis in Cappadocia ad Charſianum et Licandrum praediis donatur IV. 302. Cappadocia a Turcis infeſtatur III. 101. Turci in eam penetrant 115, 116. Romani imp. Michaele Duca in finibus Cappadociae a Turcis proelio ſuperantur, quo Iſaacius Comn. capitur 140. Solymas Nicaeae Sultanus, Antiochiam petens Cappadociae vrbes ſatrapis committit 176. Apelchaſemus

chaſemus Cappadociam fratri ſuo Pulchaſae concedit 176, 177. Aſani archiſatrapae paret 253. Taniſmanio Perſarmenio ſubiecta 301. Iagupaſani Turc. ſatrapae paret 334 Clitziaſthlan Iconienſis Sultanus eam tenet 347. 429. patriarchae CPlitano in ſpiritualibus olim ſubiecta 578. Tatarorum excurſionis verſus ſeptemtriones terminus 1042. Baiazithes Temiri obuiam procedens, per eam iter habet 1157. Temir Chan ad eam vsque penetrat II. 1028. III. 1156. IV. 193.

CAPRAE, vrbs, Totilas ibi ex vulnere moritur I. 227.

CAPVA, Gothis ibi profligatis, ſenatores Romani liberantur I. 201. prope eam Alamani a Romanis clade afficiuntur 242. vrbs a Longobardis capitur 408. ab Afris vaſtatur 411. eius dominus Landulfus II. 104.

CAPVTVADA, locus in Africa, ad quem Beliſarius, Vandalos petens claſſem appellit I. 322.

CARAILVCES a Baiazithe bello petitur IV. 165. eius regia Samachia fruſtra ab eo oppugnatur ibid. Alexii Comneni Trapezuntini gener IV. 165, 166. Caraulices, eius regia Samachia a Tzokie, Temiris nepote, oppugnatur III. 1186. filiorum eius ope Chaſanes Longus Armeniae regnum obtinet 1188.

CARAISVPHES, Tzokiis gener III. 1187. pater Tzaniſae ibid. et 1188. 1190, 1191.

CARAMAN Patzinacis a Conſtantino Monom. contra Turcos miſſis praefectus III. 821,

CARAMANVS *Aloſorius*, *Carmian* etiam dictus, maior Phrygiae pars ei paret III. 459, 460. non cum aliis Turc. ducibus Semarchandam abit 1154. not. *f.* proelio Ancyrano in Temiris exercitu pugnans veteres ſuos milites ad ſe euocat 1165. Carmianus Alyſar Temiris ope principatum paternum recuperat 1185.

CARAMANVS, Turc. ſatrapa a Mechmete Sultano debellatur II. 907. Moratea Mechmetis F. eius regionem ſubigit 368. III. 711. res nouas molitur II. 715. III. 716, 717. 726. Moratem pacem rogat II. 370. III. 731.

CARAMBES, dux exercitus Turcici, Amurathe II. Sultano III. 724. not. *h.*

CARASES, Calamis F., Turcorum ſatrapa III. 459.

CARAZIES [nomen dignitatis, *Seraſkier* credo], Amurathe II. Sultano Europae dux II. 732. in proelio Varnenſi cadit 735. exercitum Europae in proelio in Coſouo campo commiſſo regit 741. Belogradum oppugnans, cadit 757.

CARBESIVS, Arabum princeps, Turcos et Cutlumuſum vincit III. 84—86.

CARBONITIS ſolitudo, Turci, qui Muchumeto Saraceno auxilio venerant, defectione ab eo facta, in illam diſcedunt III. 80—82.

CAR-

CARCASSO vrbs, Germani ibi cum Viſigothis proelio decernunt, vrbemque obſident I. 80 — 82.

CARCHAN, dignitatis apud Vngros nomen III. 623, 624.

CARDAMVS, Bulgarorum princeps II. 533, 534.

CARDIA caſtellum, a Baſilio Porph. conditur II. 636.

CARE, Vngricae gentis tribus III. 612.

CAREA, vrbs ad Boſporum Cimmerium, quo Tatari mancipia abducunt II. 1033. III. 1146.

CARIA, Aſiae minoris regio, a Cyro inuaditur IV. 534. poſt Ancyranum proelium a Temiris exercitu incurſatur III. 1172.

CARIA, vrbs ad Maeandrum, a Turcis vaſtatur III. 377. iterum 384, 385. 426.

CARMANI, Turci, Philadelphiam oppugnant III. 473. 1089. IV. 378. Tripolin ad Maeandrum tenent III. 475. modus, quo eam ceperint, narratur 477 — 480. ad Philadelphiam oppugnandam redeunt 485.

CARMANIA, Aſiae regio, Tatari Chalau duce in eam penetrant III. 1029.

CARMANVS *Mantachias* v. *Mantachias.*

CARNATAE regio, eius praefectus Iberiae Curopalatae adiunctus eſt. IV. 296.

CARNII, initio belli Italici ſub imp. Iuſtiniano I. geſti, Gothis paruerunt I. 125. not. *101.* IV. 495 — 499.

CAROLVS Acarnaniam ſubigit II. 361, 362.

CARPATHVS inſula a Turci infeſtatur III. 455.

CARPI, eorum res geſtae enarrantur in *Carpicis* IV. 410 — 412. repet. I. 40.

CARSIA vrbs, Theodericus eam ab incolis iamdiu deſertam diruit I. 100.

CARPILIO a patre Aëtio Attilae obſes datur I. 501.

CARSE vrbs, a Cutlumuſo Turco capitur III. 97.

CARSVM vrbs, Hunni ibi tranſfugas a Romanis deditos cruci affigunt I. 481.

CARTHAGO, a Giserico Vandalo capitur I. 279. 282. 302. a Beliſario recipitur I. 312. 328. 339. 353. 83. a Gelimere obſidetur 334. 336.

CARYANITES protoueſtiarius e carcere elapſus ad Turcos fugiens, a Turcomanis occiditur III. 407.

CASE, Vngricae gentis tribus III. 612.

CASIMIRVS v. *Cazemirus.*

CASPAX, claſſi Romanae praefectus, Smyrnam deditione capit, eique praeficitur III. 237. a Saraceno quodam occiditur ibid.

CASPIAE portae v. *Portae Caſpiae.*

CASPIA

CASPIA regio, Chalau Tatarorum princeps tempore migrationis Caſpiam ad Septemtriones relinquit III. 1026.

CASPIVM mare, gens Indica vltra illud habitans, Apollinem, Iouem et Iunonem colit II. 1061. ditionis Telepugae Tatarorum principis verſus meridiem terminus III. 984. 1026. Scythae [Tatari] e regionibus Hyperboreis eo deſcendunt 1025. Temir Caſpii maris accolas domat 1139.

CASSANDRIA ſ. Potidaea, ab Hunnis capta, I. 541. Turci et Catelani prope Caſſandriam caſtra ponunt III. 498.

CASSIOPE v. *Ioannia*.

CASTALDI, [dignitatis nomen medio aeuo] prouinciarum occidentalium ad Conſtantinum Pogonatum legatos de pace mittunt I. 757.

CASTAMONE vrbs, Turci ad eam graſſantur III. 152. Ioannes Comn. eam Perſarmeniis eripit III. 300. a Taniſmanio Perſarmenio capitur 301. Peclarpacis Turcorum ibi ſedem habet 403. 1039. Turci eius accolae cum Amurio et Naſtratio fines Rom. incurſant III. 445. Melec Maſur, Azatinis F. huc veniens Tataris reconciliatur 445. not. et. 518. Moſes Baiazithis F., Muſulmano rerum potito, ad eam abit II. 905.

CASTELLVM *ferreum* in terra Miſimianorum ſitum a Romanis oppugnatur II. 33.

CASTELLVM *Longum* in Bulgaria ſitum a Baſilio Porph. expugnatur II. 639. 1010.

CASTORIA vrbs a Baſilio Porph. fruſtra tentatur II. 639. IV. 299. Bulgari Petrilo duce eo contra Romanos proficiſcuntur II. 663. Baimundus Caſtoria egreſſus ad Lariſſam venit III. 171. Andronicus Iun. eam relinquit 231. Syrgiannes eam capit 226. Serui ibi Romanos clade afficiunt 327.

CASTRIOTES v. *Ioannes Caſtriotes*.

CASTRIVM, Theſſaliae oppidum, a Ioanne Cantacuzeno recipitur II. 308. Cantacuzenus in pace, ſe ea Crali ceſſurum, promittit 324. in Seruiorum ditionem venit 334. Nicolao Zupano committitur 335. Bulcus ei praeeſt 350.

CASTROCOMIVM, Turci a Romanis in Armenia proelio victi, eo redeunt III. 92. IV. 307.

CASTRVM *Portarum ſ. Pylae* deductis Philomelio Romanis captiuis Emanuel Comn. inhabitandum dat III. 328. 357.

CASVLINVS fluuius, ad eum Alamani a Romanis occidione caeduntur I. 242.

CATABOLINVS, Ianuarum ſcriba a Muhammede II. ad Bladum Valachorum ducem miſſus II. 923. huius iuſſu palo affigitur 924.

CATACALO *Anbuſtus*, *v. Ambuſtus.*

CATALANI cum Rogerio CPlin veniunt II. 801. III. 462. cum claſſe hoſtili CPlin veniunt III. 486. regiones circa Perinthum vaſtant 487. Turci eorum ſocii ab eis abalienati 488. Turcos in diuiſione praedae defraudant 489. Turcis adiuncti contra Romanos rebellant 491—493. 496. ſeqq. Michael Andronici Sen. F. eos rebellantes proelio vincit III. 1096. vna cum Turcopulis Alanos a Romanis profugos ad radices Haemi adorti caedunt 1098. res ab iis Rogerio duce et poſt eius obitum geſtae fuſe enarrantur IV. 376—387. Catalani et Turci in Macedonia parum proſpere cum Romanis pugnant II. 219. III. 498. Illyriorum, Triballorum, Acarnanum et Theſſalorum impetum timent II. 219, 220. III. 499. Turci eorum partes deſerunt II. 220. III. 502. Atticam et Boeotiam incolunt II. 241.

CATALEIM, Patzinacis a Conſtantino Monom. contra Turcos miſſis praefectus III. 821. eis reditus auctor eſt 822.

CATANA vrbs Siciliae, a Beliſario capitur I. 144. iterum a Romanis capitur 211.

CATARACTAE *Danubii*, Auari ad eas caſtra habent I. 739.

CATASYRTAE, Thraciae regio, Romani ibi a Bulgaris vincuntur II. 589. Bulgari eo vsque excurrunt 590. Patzinacae III. 830.

CATMA oppidum non longe ab vrbe Chalep remotum, Romanus Diogenes incendit III. 112.

CATOECIA vrbs a Turcis direpta III. 469. inceditur 471.

CATRANES e Patzinacis tranſfuga III. 878.

CATTARI, Stephanus Neeman, Seruiorum princeps, eorum regionem ſibi vindicat II. 190. 402.

CATVLPVS, Ephthalita, gentem ſuam Turcis prodit I. 599. III. 45.

CATVLVS, *Luctatius*, Cimbros et Teutones caedit III. 1023.

CATZICII, gens Dalmatica, in Romanorum ditionem veniunt II. 188.

CAVCACVS, eius epiſcopus fit metropolita II. 888.

CAVCANA, vrbs Siciliae, Beliſarius Vandalos petens, ad eam claſſem appellit I. 320, 321.

CAVCANVS al. *Chaganus*, exercitus Bulgarici CPlin miſſi dux II. 591.

CAVCANVS Bulgarus, Dometiani Caucani frater, imperatori Baſilio Porph. deditionem facit II. 637. dux a Deleano Bulgaro cum exercitu miſſus, Dyrrachium capit 652.

CAVCASVS mons, Alexander M. ad eum accedit IV. 535. Mithridati paret ibid. gentes eius accolae I. 576. 579. Lazi, olim Colchi, eum accolunt

ſunt IV. 22. Lazi eum aduerſus Hunnorum incurſiones tuentur I. 603. IV. 35. 38. 43. Zicchi ad extremum Caucaſum habitant IV. 247. Lazi in conualle ad Caucaſum conueniunt, poſt caedem Gubazis quid agendum ſit, deliberaturi 95. iudicium de caede Gubazis ad Caucaſum indicitur IV. 124. Scythae ad Caucaſum vocantur Auari I. 718. Auaſgi vſque ad Caucaſum pertinent IV. 56. 178. Alani 178. 247. Bruchi 178. 395. Suani iuga Caucaſi inhabitant 235. Turci ſaeculo XI. ineunte Caucaſi montis partes ſeptemtrionales tenebant III. 76. Caucaſus verſus meridiem ditionis Telepugae terminus III. 684. 1026. Muhammedes II. eum ſuperat IV. 167.

CAYSTROS fluuius, Theodorus Laſcaris contra Iathatinem Sultanum proficiſcens, eum traiicit III. 393. Ioannes deſpota ab imperatore Michaele Pal. miſſus, Cayſtrum contra Turcos tuetur 415. regiones ei finitimae a Turcis incurſantur 420. 426.

CAZAN, Tatarorum Chanus, eius res geſtae enarrantur III. 1086 — 1095. repet. III. 464 — 466. 485. 495. IV. 311. 376.

CAZANEVS, numus, a Cazane Chano ita dictus III. 1092.

CAZEMIRVS, Polonorum rex II. 903. 1048. 1051. III. 1144.

CECHII i. e. *Boemi* II. 1060.

CEDOCTVS v. *Aquaeductus*.

CEDREA oppidum, Pucheae Turc. ſatrapae paret III. 279. a quo deſeritur 280.

CELADES, Vngrorum dux, a Romanis in proelio captus III. 637.

CELBIANVM v. *Cerbianum*.

CELIDONIVM caſtellum Aniacae ditionis a Romanis oppugnatur IV. 304.

CELIVM, Valachorum vrbs ad Iſtri oſtia a Turcis et Nigrae Bogdaniae principe oppugnatur II 927, 928.

CELLIA, ad hunc locum Romani Turcos praeda onuſtos adorti caedunt III. 274.

CELLIORVM collis, per eum Alexius Comn. Lariſſam contendit II. 668.

CELTAE, Scythae, Gallia ſubacta, Celtae et Galatae vocantur III. 1023. multi eorum imp. Conſtantino M. baptizantur IV. 273. imp. Conrado duce in Aſiam expeditionem ſuſcipiunt III. 329. Celtae ſecurigeri, qui Varangi alias vocantur IV. 463, 464. 466.

CELTIBERI in Baimundi exercitu contra Alexium Comn. militant IV. 455.

CELTICI montes, Iſter in iis oritur I. 548. not. *k*.

CENTVMCELLAE, a Gothis deſeruntur I. 166. Romani, Roma a Gothis capta

capta, eas petunt 205. Gothi eas obſident 207. Narſes, qui obſidebant, miſſis, eas deditione capit 227.

CENTVMCOLLES, Moeſiae ſ. Bulgariae locus, a Patzinacis occupatur III. 823. Romani contra Patzinacas miſſi, ibi caſtra ponunt 826.

CEPI, vrbs Tauricae, a barbaris [Hunnis] vaſtata I. 548.

CERAMAEI, eorum epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

CERAVNII montes, tres Ioannis Bladiſthlaui filii in eos confugiunt II. 642.

CERBIANVM al. *Celbianum*, exercitus ab Aſane Turco miſſus a Romanis caeditur III. 255. Conſtantinus Gabras Philadelphiae praefectus, hic Turcos clade afficit 257.

CERCESIVM, Choſroës Perſ. rex, a Varano rebelle victus, Cerceſium fugit III. 65.

CERMANIVM, Seruii ibi a Sulimane Turco vincuntur II. 337.

CERVARIVM vrbs Apuliae, Romani ibi ſtatiua habent I. 196.

CETZEVM, caſtrum, Romani id recipere ſaepe fruſtra conantur IV. 286, 287.

CHABVXINGYLA v. *Gyla*.

CHADVS Miſimianus, ad Soterichum a popularibus, vt a Buchloo caſtello diſcederet, rogatum miſſus IV. 190.

CHAGANVS, nomen principis Auarorum I. 384. 643. et alibi ſexcenties. Nomen quoque principis Turcorum I. 599. 718. III. 50. 67—69. Bulgariae princeps hoc nomine vocatur II. 499. ſemel etiam Slauorum princeps eo indicari videtur II. 77.

CHAGAROS interpretatio Latina ſemel pro *Bulgaros* perperam habet II. 635.

CHAIDARES, Maſſageta, Temir eum ſibi adiungit ſocium III. 1134. cum Babylonis incolis de vrbe Temiri dedenda agit 1135. inuidia ductus caedis Myrxiis auctor fit 1136, 1137. Temir eum contra Caddufios mittit 1140. Temiri cum Tataris occidentalibus bellum gerenti adeſt 1149.

CHALACVM al. *Chachaeum*, Lazicae vrbs, eius epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

CHALAV, Tatarorum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 1026-1029 — 1045. repet. III. 411. 1078. IV. 152.

CHALAZARES, Hunnus, Ruſciano caſtello praefectus, a Totila occiditur I. 203. 616.

CHALCEDON, ad muri vrbis fundamenta de Gothorum et aliorum barbarorum in Thraciam irruptione et interitu vaticinium reperitur I. 45.

ambitus Ponti Eux. a Chalcedone Byzantium vſque 548. not. h. Mauricius ob Auarorum incurſiones eo migrare cogitat 728, 729. a Perſis obſidetur 746. ſeqq. III. 552.

CHALCIDENSES a Turcis infeſtantur III. 470.

CHALCITICA regio, Matthaeus Gratianopoli et aliis Chalciticae vrbibus, a patre Ioanne Cantacuzeno praeficitur II. 868. Momitzilus eam incurſat 872.

CHALDAEA, a Turcis vaſtatur III. 100.

CHALDAEI, Thomae, imperatori Michaeli Balbo rebellantis, ſocii IV. 248. 284. Tatari Chalau duce ad Chaldaeos accedunt III. 1029. eorum mores et ſacra amplectuntur 1031.

CHALDIA, a Romanis praetoribus regitur IV. 285, 286. Conſtantinus patricius a Romano Lacap. Adranutzen occupare iuſſus, hic copias colligit 292, 293. Bardas Phocas, ex quo tempore Chaldiae dux fuit, Dauidi Iberiae principi amicitia iunctus 298. Michael acoluthus Francos et Varangos per Chaldiam diſperſos colligit 308. 442. Sultanus, al. Saltuchus toparcha eam obtinet III. 351. patriarchae CPlitano in ſpiritualibus olim ſubiecta 578.

CHALE, Patzinaca, Bitzinae praeeſt III. 846.

CHALEL, Turcorum in Europa imp. Andronico Sen. dux II. 220. Turcopuli a Romanis ad Catelanos defectione facta eius turmae adſcribuntur III. 493. qui a Catelanis euocatus ex Aſia traiecerat 499. a Catelanis diſcedit 500—502. poſt ſeceſſionem a Catelanis in Macedonia moratus, pace cum imperatore facta, ad Helleſpontum deducitur, ſed Romanorum dolum veritus in caſtellum quoddam concedit, et Turcis ex Aſia euocatis, terram Romanam vaſtat 503—505. res contra Philen Palaeol. infeliciter geſſit 506—510.

CHALEP vrbs, Turci, Cilicia vaſtata eo concedunt III. 102. eius Ameras cum Romano Diogene manum conſerere ſtatuit 108, 109. Turci, Iconio euerſo, eo contendunt 117. Tutuſae paret 173. Temir eam capit 1150. 1155, 1156.

CHALEPITAE et Turci Antiochiam et loca finitima male vexant III. 103.

CHALIL, Orchanis F., de eo a Phocaeenſibus redimendo Ioannes Palaeol. agit II. 342.

CHALI vel *Chalites*, plurimum apud Moratem auctoritate valet II. 364. Turchanem accuſat 370. domui regiae Amurathe Sultano praefectus 919, 920. III. 724. Praimi F., Amurathem contra Turchanem concitat II. 724. Valachi, proelio in Coſobo campo commiſſo, praeter fidem a Chalile datam iuſſu Amurathis trucidantur 747.

CHALIPHA, ei defuncto Seriphus ſolet ſuccedere III. 93. eodem honore, quo Deus, a Turcis colitur 156. 353.

CHALISII, a reliquis Vngris modo Deum colendi diffident II. 179. III. 640. 676. Seruiis adiuncti III. 928.

CHALYBES, Pauliciani a Ioanne Tzimiſce e Chalybum regione in Thraciam transferuntur III. 918.

CHAM, poſteri eius, eorumque ſedes IV. 553 — 558.

CHAMAVI, eorum res geſtae enarrantur in *Chamauicis* IV. 424 — 428.

CHAMVCH, locus in Zicchia, a Chamucho quodam nomen habet IV. 250.

CHAMVZVR, Lazicae vrbs, eius epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

CHANTAX vrbs Cretae a Romanis et Ruſſis capitur II. 974.

CHARATICES, Turcus, Sinopen depraedatur III. 173. Sultanicis litteris a Siauſo oblatis inde pellitur 176. 185.

CHARATON, rex Hunnorum I. 478.

CHARAX locus, Andronicus Angelus ab Emanuele Comn. Turcos eum incolentes inuadere iuſſus, res parum ſtrenue gerit III. 372.

CHARES, Turcus nobilis, in proelio ad Acrunum a Romanis occiditur III. 314.

CHARIOPOLIS vrbs, Patzinacae ibi a Nicephoro Bryennio et Michaele acolutho vincuntur III. 831 ſqq. Patzinacae et Vngri eam infeſtant 632. 852. Patzinacae eo veniunt 876. vrbs a Ioanne Bulgaro euertitur II. 711.

CHARMPANTAS, Cazanis frater, Tatarorum Chanus, eius res geſtae enarrantur III. 1093 — 1095 1099 — 1102. repet. III. 485. 495. 520.

CHAROBOE, Patzinaciae regio, Ruſſiae finitima, cui Chaidun praeeſt II. 986. III. 799. 806, 807.

CHARSIANI *thema*, imp. Leone Sap. quaedam Buccelariorum vrbes Charſiani themati adiunguntur IV. 229.

CHARSII *porta* CPli, ad eam Iuſtinianus rhinotm. cum Bulgaris caſtra habet II. 512.

CHARTON, caſtellum in finibus Tzanorum, a Iuſtiniano reficitur et incolis frequentatur IV. 221.

CHARZANES fluuius, Alexius Comn. a Roberto victus eum tranſit II. 669. Baimundus ad eum a Romanis vincitur III. 251.

CHASANES, Turcus, Turchanem apud Amurathem proditionis accuſat II. 369, 370.

CHASANES peregrinorum militum [Genitzerorum] dux, Muhammede II. Belogradum oppugnante, cadit III. 759.

CHA-

CHASANES *Longus* [vulgo *Vſun — Haſſan*] Scenderis nepos, Armeniae regnum obtinet III. 1188. a Tzokie in inferiorem Aſiam et Armeniam miſſus omnia ſubigit 1191. res a Muhammede contra eum geſtae IV. 166 — 168.

CHASCARES Alanus, Alexio et Iſaacio Comnenis ad Ancyram contra Turcos pugnantibus adeſt IV. 353, 354.

CHASII, ſicarii apud Turcos hoc nomine appellantur III. 188, 189.

CHASIMES, Amurathe II. Sultano Europae dux III. 719, 720. Mazaracis F. III. 748.

CHATAGIA, Iuno a Chatagiae incolis pro dea colitur III. 1183. rex Chatagiae, cui et Indiae pars parebat, Temiris regionem incurſat III. 1151. 1183. cfr. nott. Temir cum Chatagiae rege pacem componit 1184. a regulo regionis ſupra Gangen, Indiae mariritimae et Taprobanes inſulae ſubacta 1182. plura de hac regione ibid. et in ſeqq. narrantur.

CHATAGII Temiri contra Tataros occidentales pugnanti ſocii adſunt II. 1149.

CHATAIDAE, Temir eos bello vincit III. 1141. eos ſecum contra Tataros Tanais accolas ducit 1143.

CHAZARI vel *Chazares*, eorum res geſtae enarrantur III. 550 — 578. repet. I. 248. II. 504, 505. 511. 513. 515. 525. 578. 986. 1041, 1042. III. 72. 608 — 612. 614. 624. 796 — 798. IV. 149. 440, 441.

CHAZARIA, Turcis ſ. Vngris finitima III. 607. memoratur 608, 609. Patzinacae Cherſonitis et Romanis in ea miniſterium praebent II. 981. III. 803. IV. 248. 396. Ruſſi e Danapri in Chazariam nauigant II. 987. 1042. Chazaria a Baſilio Porph. ſubigitur 1070. quaedam Patzinacarum regiones Chazariam ſpectant III. 807. plura vide in *Chazaricis*.

CHAZARICA ſ. *memoriae Chazarorum* III. 541 — 578.

CHELAE, vrbs ad Boſporum Thracium, legati a Perſis ad Auaros miſſi ibi a Romanis intercipiuntur I. 751, 752. Chaganus Auarorum inde in oppoſitam continentem ad Perſas traiicere fruſtra tentat 752. Andronicus Comn. e carcere elapſus ibi comprehenditur II. 1023. Turci eas vaſtant III. 469.

CHELANDIA, Chazarorum Chanus primum Vngrorum Voëuodum eo ad ſe mitti poſtulat III. 572. 609.

CHELCHAL, Hunnus, Gothis, vt Hunnos armis adoriantur, perſuadet I. 537. 88, 89.

CHENA vrbs, Alani Romanis militantes ad eam Turcos clade afficiunt III. 438. IV. 365.

CHENCHREAE, a Turcis obſeſſae, capiuntur II. 802, 803. III. 482 — 484.

CHER-

CHERCHIS, Dizabulus Turcus Zemarcho Romano legato captiuam ex hac gente concubinam offert III. 52.

CHERIA vrbs, Temir in eam colonos mittit III. 1142. a bello cum Tataris occidentalibus geſto eo redit 1150. Sebaſtia capta, eo abit 1153. Temire in bello Turcico occupato ab Indorum rege diripitur 1181.

CHERIANVM, Lazicae vrbs, eius epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

CHERSON, vrbs Tauricae, antiqua huius vrbis hiſtoria IV. 507—522. Romanis paret, regionem vero inter illam et Boſporum ſitam Hunni tenent I. 548. a Iuſtiniano I. reſtituta 543. IV. 542. a Turcis obſidetur I. 674. II. 50. III. 63. Iuſtinianus rhinotm. ibi exſulat, indeque fugit I. 248. II. 511, 512. III. 553, 554. Iuſtinianus rhinotm. in imperium reſtitutus, iniuriam ſibi illatam vlturus claſſem ſemel iterumque Cherſonem mittit, res tunc ibi geſtae enarrantur III. 557—563. Theophilus Petronam praetorem Cherſonem mittit III. 569. Patzinacarum quaedam gens Cherſoni finitima eam populari poteſt III. 802, 803. IV. 248. legato Caeſariano, cum Cherſonem venerit, quid agendum III. 803 ſeqq. Geographica quaedam II. 1041, 1042. III. 573. 576. 807, 808. Alani Chazaros Cherſonem proficiſcentes adoriri poſſunt III. 574. foſſa per mediam Cherſonem [peninſula Taurica h. l. intelligitur] a veteribus ducta, poſtea obruta et in ſiluam conuerſa II. 1043. III. 807. not. *k*. Diogenes quidam Cherſonem relegatus, Comanorum ope euadit III. 964. Turci non procul ab auſtrali Iſtri ripa a Tataris victi, Cherſonem fugiunt, indeque in Aſiam traiiciunt III. 1113. not. *k*. Genuenſes Venetos et alios Cherſonem iniuſſu ſuo mercaturae cauſa adire nolunt 1122. Cherſonis epiſcopus de autocephalis ordine XXIV. in eparchia Zicchiae IV. 250. regiones ad Cherſonem vſque patriarchae CPlitano in ſpiritualibus ſubiecti III. 578.

CHERSONENSIS *pugna*, inter Hunnos et Romanos ad Cherſoneſum Thraciae, vt videtur, commiſſa I. 483.

CHERSONESVS *Thraciae* ab Hunnis, Slauis et Antis incurſatur I. 540. II. 25. Hunni in eam penetrant I. 541, 542. Hunni Cuturguri eam inuadere fruſtra tentant, clade afficiuntur 555 ſeqq. 562. Scythae [Patzinacae] pagos circa Cherſoneſum incurſantes, a Io. Curopalata profligantur III. 840. Tzachas Turcus cum Scythis [Patzinacis], vt eam occupent, agit III. 203. 899. Turci ea Otomane duce potiuntur II. 219. ibi a Romanis, Seruiis et Latinis occidione caeduntur 220, 221. Turci Giaxe duce in eam irrumpere cogitant 858. Turci Amurio duce Ioanni Cantacuzeno auxilio profecti, eo abeunt 288, 289. Sulaimanes Cherſoneſi vrbes praeter Callipolin omnes capit 336. regiones

giones a Cherſoneſo inde vſque ad Iſtrum pertinentes a Turcis ſubactae 360.

CHERSONESVS *Taurica* v. *Taurica.*

CHERSONITAE, Cherſonis incolae, Romanis contra Sauromatas, Boſporum vrbem tenentes, opem ferunt IV. 23. 537. vberius narrantur IV. 507—511. Romanis contra Gothos adſunt focii 512. 537, 538. res inter Boſporianos et Cherſonitas geſtae 512—522. Philippicum, repudiato Iuſtiniano rhinotm. a quo peſſima paſſi erant, imperatorem ſalutant II. 515. III. 557—563. Patzinacae Cherſoni finitimi, cum Cherſonitis mercaturam exercent II. 981. III 573. IV. 248.

CHETTI *vicus*, locus non procul CPli, Beliſarius eo contra Hunnos progreditur I. 555. II. 43, 44.

CHETYRES, Amaſiae praefectus, a Muhammede II. miſſus Colchidis oram maritimam vaſtat IV. 166. Trapezunti et Meſohaldio finitima vaſtat 169.

CHILBVDIVS, Iuſtiniani I. domeſticus, a Slauis formidatus, occiſus II. 25, 26.

CHILBVDIVS Anta, eius res geſtae enarrantur II. 26—30.

CHILDEBERTVS, rex Francorum, Gothi ad eum et alios eorum reges Theodebertum et Clotharium de armorum ſocietate legatos mittunt I. 154. 231. not. *a.* patruus Theodibaldi 232.

CHINIALVS, Hunnorum Cuturgurorum dux I. 549, 550. 577.

CHITERES, Seruius, Turcis militans, Iſthmi Peloponneſiaci murum capit II. 381.

CHIVS inſula, a Tzacha Turco capitur III. 196, 197. arx per abſentiam Tzachae a Romanis oppugnata 197. Tzachas arci ſubſidio venit 198. Chius vrbs in Chio inſula, Romani eam a Turcis captam recipiunt 20. Turci eam tenent 236. Veneti claſſem ad eam appellunt II. 108. Ioannes Laſcaris a Chii principe pecuniam mutuatur 194. imp. Andronico II. a Turcis infeſtatur III. 455. Andronicus de ea recipienda cogitat 487. eius incolae Muhammedem II. donis colunt II. 387.

CHLAPAENVS, Seruius, ad Ioannem Cantacuzenum tranſit II. 311.

CHLEAT, Amera huius vrbis Aponaſar Francos dolo adortus caedit III. 99. Romanus Diogenes Francos et Vzos eo praedatum mittit 122, 123.

CHOERENVM oppidulum ad Hebrum, Alexius Comn. bello Patzinacico ibi caſtra ponit III. 899. 961.

CHOEROBACCHI, Thraciae oppidum, Patzinacae eo exercitum ducunt III. 891, 892. Alexius Comn. vrbem ingreſſus tuetur 892—894.

CHOEROBOSCVS v. *Ioannes Choeroboſcus.*

CHOLIATAE al. *Chliatae*, legati ad Turcos miſſi, in eorum regione morantur III. 53. eorum dux cum legatis Romanis CPlin proficiſcitur 54.

CHOLME vrbs minoris Ruſſiae, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1036.

CHOMATÉNI in exercitu Nicephori Botaniatae contra Bryennium militant III. 158, 159. 842. Borilus cum iis CPlin contra Comnenos parat defendere IV. 450, 451.

CHONENSIS reſpublica a Turcis vaſtatur III. 119. Emanuel Comn. bello Turcico confecto eo exercitum reducit 369. Caichoſroës Sultanus Choniatas clade afficit 377. Theodorus Laſcaris Chonas Maurozomi Manueli Caichoſrois Sultani ſocero tradit 395.

CHOPON, alio nomine Chiazichopon, Patzinaciae prouincia, cui Giare praeeſt III. 799. 806.

CHORACVL fluuius, Oxianus piſcis in eo capitur II. 1043.

CHORASAN ſ. *inferior Perſia*, ab Arabibus ſubiugatur II. 77. Apelchaſem Choraſanem petit III. 191. coll. 186. Alexius Comn. eo ad Sultanum legatos mittit 188. Tutuſes poſt mortem Sultani eo mouet III. 190. Solymae, Nicaeae Amerae filii, poſt Sultani Perſ Toparae necem e Choraſane fugiunt 191. Turci Latinis et Romanis Antiochiam oppugnantibus, Choraſanis Sultanum auxilia rogant 231. Curpagan, Choraſanis Sultanus Antiochiae a Latinis obſeſſae ſubſidio venit 232, 233. eius aduentus Tripoli, a Latinis obſeſſa, exſpectatur 247. nouus Latinorum exercitus Choraſanem petere ſtatuit 248. captiui nonnulli eo a Turcis deducuntur 250. Saiſan Sultanus e Choraſane exercitum Philadelphiam mittit 257. iterum inde exercitus mittitur 259. Solymanus Iunior inde copias euocat 269. Patriarchae Antiocheni poteſtas eccleſiaſtica ad interius Choraſanis deſertum pertinet IV. 194.

CHORASMII, Muchumeto Saraceno parent III. 77, 78. Alcan Choraſmiorum dux 95. eorum legati ad Emanuelem Comn. 324. IV. 192.

CHORIANES, Perſarum exercitum in Lazicam ducit, et ad Hipin fl. caſtra ponit IV. 53. 58. 213. not. *a*. proelio cum Romanis et Lazis congreſſus, cadit IV. 59—61. 338, 339.

CHOROBIVM, vrbs Bogdaniae Nigrae tributaria, a tyrannis regitur II. 1029.

CHOROSALARIVS Turcorum dux a Romanis ſaepius vincitur III. 100, 101.

CHOROSANES, partis exercitus Turcici a Tangrolipice contra Romanos miſſi dux III. 91, 92. IV. 306, 307.

CHORSOMAON, Hunnus, Romanis contra Gothos militat I. 155. 162. 612, 613.

CHOR

CHORTAREA, cliſura Haemi montis, Alexius Comn. eam contra Comanos tuetur III. 966.

CHQRZIANENE regio, Heruli, Romanis militantes, eo ſe conferunt I. 438.

CHOSROES II. Perſarum rex, Iuſtinianus I. cum nuper imperii potito de pace agit IV. 34. a Vitige Gotho ad bellum contra Romanos ſollicitatur I. 175. eapropter Beliſarius ex Italia reuocatur 182. Choſroës in Lazicam irrumpit IV. 35. Lazi ad eum deficiunt 35. ſeqq. Iuſtinianus ad eum de pace legatos mittit 41. Choſroës, de legatione a Sogdaitis ad ipſum miſſa conſilium conuocat III. 44, 45. legatio Turcorum ad Romanos eum in ſollicitudinem adducit 56.

CHOSROES III. imp. Mauricio a Varamo rebelle victus III. 66. imp. Heraclio exercitum contra CPlin mittit II. 501. ab Heraclio bello petitur III. 549. IV. 148. ſeqq.

CHOTOBOS caſtellum, Ioanni Ducae in pace cum Bulgaris facta Ioanni Ducae permittitur II. 737.

CHOTZA, tempore Baiazitis Sultani in Pannones, Pannodacos et Illyrios mouet III. 706.

CHOTZIAPHERVZES, eunuchus Baiazithis, ei Temiris iuſſu caput abſcinditur III. 1173.

CHRAMVM, caſtellum Vngriae, imp. Ioanne Comn. a Romanis capitur III. 636, 637. Stephanus, Geitzae Vngrorum regis filius cum Romanis auxiliis Chramum venit 655. Emanuel Comn. e regione Chrami copias parat traiicere 670.

CHRANISTHLABVS Bulgarus, neci, ei a Rogerio Latino intentatae, aegre ſubtrahitur II. 801.

CHRELES, Seruius, auxilia, a Crale Seruiae Andronico Sen. ſubmiſſa, adducit II. 229. Crali, vt cum Andronico Iun. pacem faciat, ſuadet 230, 231. defectione a Crale facta, oppida ad Strymonem, Strymmitzam et alia occupat 243. ſe Ioanni Cantacuzeno ſe adiuncturum, promittit 243, 244. cum Philippis conuenit 244. ſe Romano imperio ſubmittit 260. ſub Cralis Seru. imperium redit 260, 261. Crales per eum cum Apocaucho agit, moritur 270, 271.

CHRESTVS, Papiae F., Cherſonitarum imp. Diocletiano princeps, hoc auctore Boſporanis bellum infert, eorumque vrbem capit caet. IV. 508 ſeqq.

CHRISTOPOLIS, vrbs, Mauricius eam ob Slauorum irruptionem munit II. 52. Chreles Seruius, Ioanni Cantacuzeno opem laturus, eo venit 243, 244. inde verſus occidentem ſitas Romanas vrbes ſocietatis contra Byzantios ineundae mercedem ſibi a Ioanne Cantacuzeno dari

Crales poſtulat 255. Byzantii eas Crali promittunt, ſi Ioannem Cantacuzenum ipſis dedat 263. Seruii Ioannis Cantacuzeni ſocii, hoſtium ad Chriſtopolitanas fauces in inſidiis collocatorum metu, vltra progredi renuunt 272. Crales omnia, Theſſalonica excepta, Chriſtopolin vſque ſubigit 293, 294.

CHROVATI, gens Slauica, eorum res geſtae enarrantur in *Chrouaticis* II. 383—402. repet. II. 21. 88, 89. 91, 92. 158. 160. 165. 405. 413. 416, 417. 420. 599, 600. 602. 610. 647. 661. 664. 666. 883. III. 619. 623.

CHROVATIA *magna* ſ. *Alba*, regioni Boici finitima II. 151. 160. 397. incurſionibus Francorum, Patzinacarum infeſtatur III. 806.

CHROVATIA *Dalmatica*, Petrus, Goinici, Seruiorum principis, Filius, eo fugit II. 155. Pribeſthlauus, Branus et Stephanus, Muntimeri F F., Petro rerum potito in Chrouatiam abeunt II. 156. Zacharias, Seruiorum princeps, ob Bulgarorum irruptionem in Chrouatiam profugit 158. 601. Tzeeſthlauo in Seruia regnante, Seruii a Simeone per Chrouatiam diſſipati, inde in patriam redeunt 159. Geographica quaedam et inſcriptio litterarum ab imperatore CPlitano ad Chrouatiae principem 160. Stephanus Neeman Seru. princeps eam ſibi vindicat 190.

CHROVATVS, Chrouatorum princeps II. 21. 389.

CHRYSAPHIVS, eunuchus et ſatelles Theodoſii Iun., cum Edecone, legato Hunnico de Attila occidendo agit; res detegitur caet. I. 491—493. 524, 525.

CHRYSELIVS, Bulgarus, Dyrrachium rege Samuele Romanis dedit II. 627. eius culpa Percrin caſtellum in Alimi Saraceni manus venit 1011.

CHRYSOCHIR, Bladimeri, Ruſſorum principis cognatus, CPlin indeque Lemnum nauigat, vbi cum ſuis dolo occiditur II. 1011.

CHRYSOPOLIS, ſeditioſi imperante Anaſtaſio II. eo confluunt I. 258. Calocyrus Delphinas a Barda Phoca res nouante eo cum exercitu mittitur II. 1009. Patzinacae a Conſtantino Monom. contra Turcos miſſi ad Chryſopolin traiciiunt III. 821, 822.

CHRYSOSCVLVS, Turcus, e genere Sultanorum, fines Armeniacos inuadit, a Romanis vincitur III. 118. idem Romanos vincit et Manuelem Curopalaten capit, Perſidis principatui inhiat ibid. cum Manuele ad imp. Romanum Diogenem fugit 119, 120. Romanum Diogenem in orienten ſequitur 121. Nicephorus Botaniates, res nouas moliens, eum de pace ad Turcos legatum mittit 155.

CHRYSVS Bulgarus, ad Romanos tranſit, ab üsque rurſus defectione facta Strummitzam occupat, Serranum agrum vaſtat II. 694. Strummitzam et

et Proſaco potitum Alexius Angelus armis petit 696 — 698. pacem cum eo facit 699. Chryſus Manuelem Camytzen a Bulgaris redimit, 704. cum eo fines Romanos incurſat 705. Alexius Angelus Theodoram neptem, Ibanco antea deſponſam, ei vxorem dat 705. III. 982.

CHVBDAN, vrbs ab Alexandro M. condita caet. III. 71.

CHVMNVS, Canielei praefectus, eius filiam Alexio Lazorum principi deſpondere Andronicus Sen. cogitat IV. 160, 161. qua ſpe deiectus, eam filio ſuo Ioanni vxorem dare in animo habet 162.

CHVRVPVS, Emanuel Comn. eo in bello Seruico ſpeculatore vtitur II. 178. III. 640.

CHVTLVCHAIMVS, regionibus ad Pontum Euxinum ſitis praeeſt III. 485. 1094, 1095.

CIBOTVM, Bithyniae vrbs, legiones occidentalium, cruce ſignatorum, eo traiicere conſtituunt III. 220.

CIDARITAE, Hunni, eorum res geſtae enarrantur I. 571 — 574. repet. IV. 25.

CIDONIA, inſcriptio litterarum, qua imperatores CPlitani, ad archontem Cidoniae vtantur IV. 397, 398.

CILICES, Michael Rangabe eos contra Bulgaros educit II. 542.

CILICIA, Taurus eam attingit I. 600. Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. Turci eam infeſtant III. 101, 102. 104. Romanus Diogenes eos inuadere ſtatuit 107. Turci ad ſinus Ciliciae imp. Nicephoro Botan. munitiones obtinent 158. Andronicus Comn. rebellis, in Cilicia bellum gerit 648. Toroſus, Armeniae princeps plures Ciliciae vrbes capit 334. excurſionum Tatarorum verſus meridiem terminus 1042.

CIMBALONGVM, anguſtiae nomen, Baſilius Porph. per eam in Bulgariam irrumpit II. 632.

CIMBRI, hoc nomine qui Scythae aliis, Plutarcho dicuntur III. 1022. in Italiam ingreſſi a C. Mario et Luctatio Catulo caeſi 1023.

CIMMERIVS Iſter memoratur I. 45.

CINFITES, Turcus, Hamza eum ad defectionem a Muſtapha faciendam ſollicitat II. 362. III. 1185. a Muſulmano in Bulgariam miſſus II. 885. 906. a Morate debellatur 910.

CINGVLARIVM, vrbs, ad eam Turci a Friderico Alemanorum rege vincuntur II. 378.

CIOABA cognomine Sambatas [vulgo Kiouia] Ruſſiae vrbs, Slaui ibi Ruſſis monoxyla vendunt II. 982. Ruſſorum principes ineunte Nouembri menſe inde in oppida Slauica concedunt, et Aprile eo redeunt 985. Kiama vocatur et metropolis totius gentis, 1041. Kiouiae pri-

princeps Emanueli Comn. contra Vngros auxilia promittit III. 666. Ruricas, eius princeps a Romano Calitzae principe vincitur II. 1024. III. 983. a tyrannis regitur, Nigrae Sarmatiae tributaria 1029.

CISSABVS collis, Alexius Comn. Lariſſae auxilio properans, eam ad dextram relinquit II. 668.

CITHARAE, Slaui a gente ſua ad Auaros legati miſſi, citharas ſecum habent II. 54.

CITRVS vrbs, eius epiſcopus Theſſalonicenſi ſubiectus eſt II. 110.

CITZABIS, Seruii, irruptione in fines Rom. facta, Citzabin praetereunt II. 193, 194.

CITZES, vnus e ducibus Comanici exercitus III. 974.

CIVITA NOVA, vrbs non procul Beneuento a Longobardis condita I. 408.

CLAVDIOPOLIS a Ioanne Bulgaro euertitur II. 711.

CLAVDIOPOLIS Bithyniae, vt videtur, a Turcis obſeſſa, ab Emanuele Comn. liberatur III. 374.

CLAVDIVS, Gothici ſtipendii procurator I. 103.

CLEIDIVM, anguſtia, per quam Baſilius Porph. in Bulgariam irrumpit II. 632. 635.

CLERENVS vrbs, olim Romanis, poſtea Seruiis ſubiecta II. 275.

CLIARA al. CHLIARA, Aſan Turcorum archiſatrapa eo exercitum mittit III. 255. Monolycus ſatrapa per eam pacatus tranſit 262. Turci hanc vrbem peſſime tractant 352.

CLIMATA [Tauricae] foſſa a veteribus per ea ducta II. 1043.

CLISVRA ſ. *Cliſa*, Dalmatiae locus, per quem cuſtodes Romani Slauis [Auaris], Romano habitu indutis, tranſitum permittunt II. 22.

CLITIA, Boſniae vrbs, Machumutes, Turcici exercitus dux, eam obſidione capit II. 433 — 435.

CLITZIASTHLANES Solymae F., Turcorum Nicaeenſium Sultanus, eius res geſtae enarrantur III. 192. 209 — 211. Clitziaſtran vocatur 231.

CLITZIASTHLANES Sultanus, Iconii ſedem habet III. 270. ad Polybotum in caſtra Monolyci venit 287. cum Alexio Comn. proelio congreſſus et victus, fuga euadit 287 — 289. 920. Romanos adoritur, irrito conatu 290. pacem cum Alexio Comn. facit 290 — 292. Saiſan nomine proprio vocabatur 292. Maſut, rebellione facta, eum cum exercitu petit 292, 293. Pucheae dolo captus et ad Maſutum abductus ſtrangulatur 294 — 296.

CLITZIASTHLAN a patre Maſuto Sultano Iconium cum oppidis ei ſubiectis accipit III. 340. Sultanus 340 — 376. eius fit mentio 387. 691.

CLO-

CLOCOTINITZA al. *Clocomitza*, locus ad Hebrum, Theodorus Angelus Comn. ibi a Bulgaris vincitur II. 725.

CLONIMERVS, Stroëmeri, Seruiorum principis F. II. 155, 156. 576. 600.

CLOTHARIVS, rex Francorum, v. *Childebertus*

CLVCAS, vnus e Chrouatorum principibus II. 21. 289.

CLVSIVM vrbs, a Vitige praeſidio Gothico munitur I. 169. Gothi Beliſario deditionem facientes in Siciliam deportantur 121.

CLYZOMENAE, forte quae *Clazomenae* alias, Ioniae vrbs maritima, a Tzacha capiuntur III. 196.

CNENVS, Bulgaricae militiae dux a Simeone Bulgaro contra Zachariam Seru. principem mittitur II. 158. 601.

COCAS Gothus, ab Angala Armenio ſingulari certamine occiditur I. 220.

CODONIANA, Ioannes Cantacuzenus ibi moratur II. 244.

COELE, al. *Cyle*, Ruſſi proelio nauali a Romanis victi, ad Coeles litus euadunt II. 971.

COELESYRIA, a Turcis infeſtatur III. 101. Romanus Diogenes eo mouet 107. Itali [Latini aliis et Alemanni dicti], ſaepius cum Turcis proeliis congreſſi, eam occupant 332. Arabes eam tenent 397. 1031. Turcis paret 429.

COLCH gens, Chaganus Turcorum principem eorum occidit III. 68.

COLCHI, Hunnos Omiguros vincunt I. 575. poſteriori aeuo Lazi vocabantur, Aegyptiorum colonia IV. 21, 22. res eorum geſtas v. in *Lazicis*.

COLCHIS regio, Pompeius M. eam inuadit IV. 22. Romani eam praeſidiis tenent I. 557. Alani et Sabiri eam contra Perſas defendere parati 578. imp. Mauricio ducem non habent III. 65. Perſae cum exercitu in eam irrumpunt ibid. Chalau Tatarorum princeps in Colchidem penetrat III. 1030. Temir a bello contra Tataros occidentales ſuſcepto per Colchidem redit 1149. Amurathes claſſem in Colchidem mittit I. 256.

COLONIA al. *Taxara* a Turcis infeſtatur III. 100. Romanus Diogenes ab Aſane Sultano dimiſſus, eo venit III. 137. IV. 310. Sultano [alio loco Saltuch toparcha vocatur] paret III. 351. Copatino a patre Cyzaſthlane Sultano gubernanda traditur 387.

COMANI, eorum res geſtae enarrantur III 959 — 992. repet. II. 168. 174. 223. 670, 671. 681. 686. 703. 704. 793. 817. 1023, 1024. III. 212. 630. 841. 860. 869 — 873. 900 — 912. 1027.

COMANI, Comanae vrbis Ponticae incolae, ad Muhammedem II., legatos mittunt III. 962.

COMA-

COMANICA ſ. *Memoriae Comanorum* III. 949 — 992.

COMCHANI, Georgius Boitachus ab iis originem trahit II. 662.

COMENTIOLVS, dux Romanae militiae, Slauos profligat I. 688 — 691. II. 52, 53.

COMERSIVS al. *Cormeſius*, Bulgarorum princeps II. 517, 518. 543. eius gener Sabinus, Bulgarorum princeps 524.

COMES [interpretatio Lat. *Crumus* habet] Bulgarorum princeps II. 567.

COMITOPVLI, comitis cuiusdam filii, Bulgariam ſibi vindicant II 616. 621.

COMIVM, Sultanus Tangrolipex, in fines Rom. irrumpens, eo venit III. 94. IV. 308.

COMNENES prata ad flumen Tunzam, Maria Palaeol. Michaeli Aſani Bulgaro matrimonio iuncta, conuiuia nuptialia ibi celebrantur II. 852.

COMNENORVM regio, regioni Ibanis Caſtriotae annexa, ab Amurathis exercitu infeſtatur II. 428.

COMOPOLIS Herculis, vrbs, Romanus Diogenes Turcos, Iconio euerſo redeuntes, ad eam vsque perſequitur III. 117.

COMOTERA vrbs Ioanni Cantacuzeno deditionem facit II. 864.

CONARTIKINVS, filius regis Bulgariae II. 604.

CONOPA, locus Bulgariae, Ruſſi per eum CPlin proficiſcuntur II. 603, 985.

CONRADVS, imperator occidentis, eo duce Galli, Germani, caet. in Palaeſtinam expeditionem ſuſcipiunt III. 129. IV. 456, 457. Tzechorum ſ. Boëmorum principem regia dignitate ornat II. 1057. qui cum eo in Aſiam proficiſcitur 1058. III. 662.

CONSTANTIA vrbs a Conſtantino M. ad Septemtrionalem Iſtri ripam condita I. 44. ab Attila euertitur 527. eius fit mentio 480. Ioanni Tzimiſcae deditionem facit II. 999.

CONSTANTIA, vrbs Rhodopeiae prouinciae, a Ioanne Bulgaro capitur II. 704.

CONSTANTIA, Bulgariae vrbs, Ruſſi CPlin nauigantes ad eam veniunt II. 603.

CONSTANTINACES quaeſtor de pace ad Simeonem Bulgarum legatus miſſus, ab eo in cuſtodiam datur II. 579.

CONSTANTINOPOLIS a Gothis, ſub Valente rebellantibus, obſeſſa I. 51. poſt caedem Valentis Gothi loca ſuburbana incurſant 54. Gobazes, Lazorum rex imp. Leone I. CPlin venit IV. 26. ab Auaris, Slauis, Bulgaris et Gepaedibus obſidetur I. 745 ſeqq. II. 71, 72. a Crumo Bulgaro obſidetur II. 552, 553. Ruſſorum princeps, ſacra Chriſtiana qui diſcant, legatos CPlin mittit II. 960 ſeqq. a Simeone Bulgaro obſi-

obſidetur 583. Seruii poſt, Simeonis Bulgari obitum e Bulgaria CPlin fugiunt 159. Buloſudes et Gylas, Vngrorum principes, eo veniunt, baptizati dimittuntur III. 619, 620. Ruſſi eam cum claſſe petunt II. 967, 968. iter Ruſſorum a Nemogardo [Nouogorodo] inde CPlin vsque deſcribitur 982. 985. III. 808. ibi inter Ruſſorum mercatores et Romanos rixa et caedes II. 1012. vrbs a Latinis capta IV. 150. et alibi. a Michaele Pal. recipitur II. 194. a Ioanne Cantacuzeno capitur 294. a Baiazite obſidetur III 701. 1052. ab Amurathe 1188. a Muhammede II. II. 376. 1050. III. 751, 752. vaticinium de CPli a Ruſſis vaſtanda II. 1038 — 1041.

CONSTANTINVS Adrobalanus Patzinacas contra Turcos in Aſiam miſſos comitatur III. 822. aegre Patzinacarum defectionem facientium inſidias euitat ibid.

CONSTANTINVS Arianites, Adrianopolis dux, Patzinacis occurrere iubetur III. 820. caſtris Patzinacarum potitur 823. parum feliciter contra eos pugnat 825. in proelio ad Regiam ſcaturiginem cadit 829.

CONSTANTINVS *Bodinus*, Michaelis Seruiorum principis F., rex Bulgariae conſtituitur, Petrus appellatus II. 166 — 168. 662 — 664. a Romanis captus, et Antiochiam relegatus, a Venetis inde furtim abducitur 664, 665. Seruiorum rex 168. 665. 670. III. 963.

CONSTANTINVS, Ciliciae dux v. *Calamanus.*

CONSTANTINVS, CPlitanus patriarcha, loco mouetur II. 80, 81.

CONSTANTINVS Diogenes, Sirmio praefectus, Bulgariae dux creatur III. 812, 813.

CONSTANTINVS Dragaſis, Peloponneſum prope vniuerſam tenet, Pindum occupat II. 916.

CONSTANTINVS eunuchus, magnae hetaeriae princeps, pro Nicolao exercitui contra Anium miſſo praeficitur IV. 303.

CONSTANTINVS magiſter, Alanus, a Nicolao, Romanae militiae duce, ad Tibium expugnandum mittitur IV. 302.

CONSTANTINVS *Melec*, Azatinis Sultani F., volens baptizatus III. 446. not. *n.* 518. Pegarum praefectura ei committitur 519.

CONSTANTINVS Palaeol., Triballicae factioni Pheris aduerſatur II 291.

CONSTANTINVS *Patzici*, ſororis Crumi maritus, huic CPlin obſidenti adeſt II. 55[illegible].

CONSTANTINVS *Toechus*, poſt Michaelis caedem a Bulgaris rex eligitur II. 752 — 768. eius fit mentio II. 195. 769. 779. 794. III. 409. not. *l.* 417 — 420. 518. 1047 — 1057. 1062. 1067, 1068. 1081.

CONSTANTINVS *Tornices* logotheta, Balduino capto ad Ioannem Bulgarum accedens, ſupplicio necatur II. 719, 720.

CONSTANTINVS *Vmpertopulus* cum aliis viarum anguſtias contra Comanos tuiturus ab Alexio Comn. mittitur III. 966.

CONSTANTINVS Zarci F. ad Baiazitem venit, cum aliis nonnullis defectionis conſilia init II. 353; 354.

CONSTANTIOLA, vrbs ad Iſtrum ſita, Priſcus ibi cum Auarorum Chagano de Singidone in colloquium venit I. 719, 720. alio habito de pace colloquio, eoque irrito, Chaganus Conſtantiolam abit 739.

CONSTANTIOLVS, vir e Pannonia oriundus, cum legatis a Theodoſio II. ad Attilam miſſis, colloquitur I. 512.

CONSTANTIVS, Rauennae conſul creatus, de Placidia ad Honorium fratrem remittenda cum Adaulfo agit I. 70.

CONSTANTIVS, vnus ex Alarici comitibus, Placidiam, ſibi cuſtodiendam datam, ad Honorium abducit, ſibique matrimonio iungit; tyrannos Romae exſtinguit; occiditur I. 60, 61.

CONSTANTIVS Gallus, a Romanis occidentalibus ad Attilam miſſus, vt ei ſcribae loco eſſet, proditionis ſuſpectus ab eo occiditur I. 506.

CONSTANTIVS, Italus, ab Aëtio ad Attilam miſſus, vt ei ab epiſtolis eſſet, I. 499. legati ex Italia ad Attilam miſſi, in eius comitatu ſunt 512. varia de vxore ei ab imp. Theodoſio II. promiſſa inter Attilam et Theodoſii legatos acta 520, 521. 524, 525. non promiſſa, ſed alia ei nubit 526. 534.

CONTOGMES, Turcorum ſatrapa per Lentianos Poemanenum cum praeda abit III. 261. Camytzes Nicaea egreſſus eum ad Aorata aggreſſus vincit 262.

CONTRIGVRI, Hunni, al. Cuturguri, ab Auaris in Dalmatiam immiſſi I. 660. ſeqq.

COPHEN, fluuius, ad eum Perſae legatis Romanis inſidias ſtruere dicuntur III. 54.

COPSIS vrbs, Michael Andronici Sen. F. contra Bulgaros profectus, a Rachubi ad Copſin omnia vaſtat II. 806. regionem a Stilbno Copſin vſque Boëſilas Bulgarus occupat 815. 817 — 819. Michaeli Bulgaro deditionem facit 819.

CORATZES, Sauromatarum Alexio Comn. militantium dux III. 862. Scytha vocatur 977.

CORCYRA, inſula a Gothis vaſtatur I. 212. imp. Emanuel Comn. Rogerium Longobardiae principem vlturus, Corcyram abit III. 926. Siculis patet, et a Stephano Contoſtephano oppugnatur IV. 457.

CORDOCVBAS ſ. *Lachanas*, porcorum cuſtos, res in Bulgaria nouas moli-

molitur, quae enarrantur II. 764 — 779. rep. III. 1068, 1069. 783. ad Nogam Tatarum profugus, eius iuſſu occiditur 784, 785. 801.

CORDYLES, magiſter militiae, Macedones e Bulgaria in patriam reditum parantes, eum ſibi ducem praeficiunt II. 565, 567. III. 613, 614.

CORINTHVS, ab Herulis incenſa I. 423. a Turcis capta II. 380.

CORMESIVS, v. *Comerſius.*

CORNV *Byzantinum*, ſ. canalis inter Peram et CPlin, ibi ob irruptionem Hunnorum Cuturgurorum omnia terrore plena I. 558. Auari regiones ad Cornu ſitas occupant 746.

CORSICA inſula, Vandalis ſubiecta, poſt eorum cladem a Romanis recipitur I. 342. Totilas ea potitur 215.

CORTICES Armenius, dux a Leone Sap. contra Bulgaros miſſus, occiditur II. 578.

CORVTHSON (Χορτζον), anguſtus introitus Caucaſi; Perſae, ſe barbaros per eum non amplius in fines Romanos immiſſuros, promittunt I. 605. IV. 340.

CORYPHO vrbs, a Normannis capta II. 106.

COSENTZES, Chrouatorum princeps, II. 21. 389.

COSMAS, v. *Stauracius.*

COSNICVS vrbs, Alexander Bulgarus eam ſocietatis cum Byzantiis contra Ioannem Cantacuzenum ineundae pretium poſtulat II. 867.

COSNITZVS Borilobices, Seruicae militiae dux II. 331.

COSOBVS campus, Amurathes Sultanus ibi cum Seruiis proelio congreditur, a Seruio quodam perfide occiditur II. 351 — 354. Vngri ibi caſtra muniunt III. 741. cum Turcis pugnant 742 ſeqq. II. 272, 273. 918.

COSTAN, Patzinacicae prouinciae, Talmat dictae, princeps III. 799.

COTANITZA, ſeditioſus, imp. Michaele Pal. Seruiorum copiis Praefectus, fines Romanos incurſat II. 200, 201. III. 1083. deditionem facit 3. iterum ad Seruios profugus terram Romanam infeſtat II. 203. eum ſibi a Seruiis dedi Andronicus Sen. poſtulat 206. 210. deditus 214, 215. CPlin abducitur 215.

COTIAIVM v. *Cutatiſium.*

COTIS, a Claudio in locum Mithridatis fratris Iberorum rex declaratur IV. 270.

COTRAGEGVS, Auaris, vt Antarum legatos occidant, ſuadet II. 41. I. 647.

COTRAGI, gens Bulgarica, eius princeps Crobatus fuit I. 718. II. 502—504.

COTRAGVS al. *Contragus*, Crobati F. Bulgarorum princeps II. 505.

COTYAEVM, Ioannes Scytha, et Ioannes Curuus, Thracic. copiarum duces, contra Longinum et alios rebelles ab Anaſtaſio miſſi, eos ad Cotyaeum vincunt IV. 540. Ioannes Scytha captos capite plectit 541. Nicephorus Botaniates hic conſilium Solymani Sultani, ipſum comprehendendi cognoſcit III. 154. Turci ibi Romanos ab exercitu ſeparatos adorti caedunt 335. Cotyalium a Sultano Clitzaſthlane vaſtatur 375. Temir, poſt Ancyranam pugnam ad hanc vrbem accedit 1172, 1173.

COTYS monachus, amicus Ioannis Laſcaris, a Michaele Pal. Celtis ſecurigeris ſuſpendio necandus datur IV. 464.

COTZAGERI, tribus gentis Varchunni, ſe Auaris in Pannonia adiungunt I. 719.

COTZAS, phalangi Scythicae [Comanicae] praefectus II. 709.

COTZILIS, Francorum princeps, a Chrouatis occiditur II. 392.

CRACNACATAI, vrbs Patzinaciae deſerta III. 808.

CRACRAS, Bulgarus, Pernicum caſtellum a Baſilio Porph. obſeſſum ſtrenue defendit II. 631. cum Ioanne Bladiſthlauo Bulg. rege in fines Romanos irrumpere parat II. 639. III. 812. IV. 299. eius filii de deditione ad Baſilium Porph. miſſi II. 641.

CRAICVS regionem ſuam Muhammedi dedit II. 438.

CRAINAE, Belae, Terbuniae zupani, filius F. 160. 438.

CRALES, nomen, quo Seruiorum principes a ſcriptoribus Byzantinis inſigniuntur II. 191. et alibi ſaepiſſime. Vngrorum rex hoc nomine appellatur II. 368. III. 703.

CRALES, v. *Vngleſes*.

CRARII traiectus, locus, quo Cherſonitae e Ruſſia venientes, et Patzinacae Cherſonem proficiſcentes, Danaprin traiiciunt II. 984. III. 808.

CRASEMERES, Chrouatorum princeps, Terpemerae F. II. 394. 396.

CRATEA, Galatiae vrbs, a Sulimane Orchanis F. expugnatur III. 1123.

CREBATADES, ad archontem eorum quomodo ſcribant imperatores CPlitani IV. 397, 398.

CRECA, vxor Attilae I. 511.

CREM, Bulgarorum princeps, Auaros ſuo imperio ſubiicit I. 758. forte is, qui *Crumus* alias.

CRENVM, Iſaacius Angelus per Crenum Berrhoeam venit II. 683.
CRETA, variae in eam ab imperatoribus CPlitanis ſuſceptae expeditiones II. 105. 972 — 974. Galli ſecurigeri [Varangi] in Creta in praeſidio ſunt IV. 458. Creta a Genuenſibus capta III. 395.
CRIBETAEENI, Slaui, Ruſſis tributarii, monoxyla in montibus caeſa Ruſſis vendunt II. 982. Cribitzae vocantur 985.
CRIBITZAE v. *Cribetaeeni.*
CRIMITZIS (*Chermeſium* ſ. *coccum*), Tabreze vrbs eum ſuppeditat III. 1187.
CRINITES, militiae magiſter, contra Simeonem et Bulgaros miſſus occiditur II. 578.
CRISCON, Ori F., Lazicam et regiones Romanorum finitimas infeſtat IV. 23. eius res geſtae vberius narrantur IV. 507 — 511 Criſcoronus, duobus nominibus in vnum conflatis vocatur 512
CRISPINVS Francus, eum a Nemitzo illuſtri accuſatum Romanus Diogenes ab imperio exercitus remouet IV. 478. ſeditionem faciens Romanos in Armenia vincit II. 661. venia ab imperatore impetrata fortia contra Turcos edit facinora III. 113.
CRITOPVLVS, *Critoples*, *Ioannacius Critoples* [idem enim vir his diuerſis nominibus indicari videtur], eius culpa Roſa caſtellum a Seruiis capitur II. 175. Critoples [Maſſageta] in exercitu Romano militat III. 323. caſtris ab Emanuele Comn. praeficitur 324. Ioannacius Critoples Emanueli Comn. contra Siculos militat IV. 311. 546.
CRITZIMVS, locus, quo Ibancus ſ. Alexius Bulgarus caſtellum condit II. 701. quod a Michaele Bulgaro poſt obitum Ioannis Ducae expugnatur 739. Alexander Bulgarus hoc caſtellum cum pluribus aliis ſocietatis cum Byzantiis contra Ioannem Cantacuzenum ineundae mercedem poſtulat 866.
CROATIA, regio vltra Iſtrum in extrema Europa [verſus ſeptemtriones], ſita; num Seruiis inde profecti ſint, incertum eſt II. 338. 402. 1054.
CROATII, Seruiis, Bulgaris caet. ὁμόγλωττοι II. 339.
CROBATVS v. *Cubratus.*
CRONVS, ad Conſtantinum Porph. et Romanum Lacap. a Petro Bulgaro legatus miſſus II. 610.
CROTONIATARVM portus, in eum cum claſſe venit Beliſarius I. 202. IV. 277. Gothi vrbem obſident, irrito conatu I. 216, 217.
CRVA, Scenderis vrbs, ab Amurathe oppugnatur II. 371. III. 739.
CRVCIATAE expeditiones incipiunt III. 214.

CRVLLA vrbs a Turcis direpta III. 469.

CRVMVS, Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 535 — 563. repet. I. 759. II. 87, 88. 567. III. 613.

CRVNVS, Bulgariae vrbs, cui Eltimeres praefuit II. 796. 800.

CRYTAGON al. *Mortagon*, al. *Mutrago*, Bulgarorum princeps II. 564 — 566?

CTENIA vrbs, ab Oſphenſiſthlabo Bulgaro capitur II. 804. poſt Michaelis Streanzimeri obitum ad Romanos redit 841.

CVARTZITZVR v. *Tzur*.

CVBRATVS, Hunnogundurorum princeps I. 755. II. 501. 504. Curatus vocatur I. 756. Crobatus ibid. et II. 73. III. 553.

CVBVCLEA arx, proditione Amogabarorum in poteſtatem Turcorum venit III. 490, 491.

CVDVGERI, incolae Sandalis regionis II. 428.

CVDVMENES Traianopolis epiſcopus II. 196.

CVEL, Iberiae regio, cuius praefectus Iberiae curopalatae adiunctus eſt IV. 296.

CVEL, prouinciae Patzinacicae Tzur appellatae princeps III. 799.

CVLA arx, a magno Duce Rogerio capitur III. 480.

CVLA, acropolis Antiochiae, vrbe ipſa a Latinis capta, ſtrenue defenditur II. 234.

CVLPEA, Patzinacica prouincia, Ipaon ei praeeſt III. 799. alio nomine Syrucalpee vocatur IV. 396.

CVMAE, a Totila captae, I. 189. a Romanis obſeſſae 226. capiuntur 236. Narſes eas iterum fruſtra oppugnat 226. 235, 236. rep. 443.

CVMVLIES, Turcici exercitus dux III. 719.

CVNAXOLA, Chaganus Turcorum, Chagani magni in bello contra Turum ſocius III. 69.

CVNCHAS, Hunnorum Cidaritarum rex I. 573.

CVNIMVNDVS, Gepaedum rex, cuius res geſtae enarrantur I. 381, 382. 386. repet. 404. 653.

CVPERIVM, a Bulgaris et Comanis inuaditur II. 695.

CVRATVS v. *Cubratus*.

CVRCENES magiſter, Aſotii Ciſcaſae, qui Pancratii filius fuit, gener IV. 290, 291. cum Georgio Auaſgiae principe bellum gerit IV. 291. Romanum-

manum Lacapenum, vt ipſum magiſtri vel curopalatae dignitate ornet, rogat 293. magiſter creatur ibid. reliquae eius res 294, 295.

CVRCENIVS, Pancratii F., Symbatii nepos, Iberiae regulus IV. 290.

CVRCVTAN, Gylae, Patzinacicae prouinciae, princeps III. 799.

CVRIDACH, Acatzirorum princeps I. 489.

CVRISCA, Petrus a Mauricio contra Slauos miſſus, eo venit II. 65. 70.

CVRPAGAN, Chorofanis Sultanus, Antiochiae a Latinis et Romanis oppugnatae auxilio venit III. 232 — 242. clade accepta fugit 243.

CVRSICH, eo duce Hunni in Armeniam penetrant I. 513.

CVRSITES, Alanus, Cutzimpaxis eius ſororem in matrimonium ducit III. 1098. IV. 389.

CVRTYGERMAT, Vngricae gentis tribus III. 612.

CVSANES, Vngrorum dux II. 578. III. 615.

CVTATISIVM, Lazicae vrbs, Perſae, victis Romanis eo redeunt I. 581. Mermeroës eam munit IV. 73. 77. Archaeopoli fruſtra tentata, eo redit 80, 81. Perſae tempore belli Miſimiani ibi hiemem agunt 142. 203. 278.

CVTILAS, Thrax, Romanis bello Gothico militat I. 614. Gudilas vocatur 616.

CVTILZIS, Sabirorum, Romanis contra Miſimianos auxilio miſſorum dux I. 581. IV. 109.

CVTLVMVS, Tangrolipicis Sultani patruelis, ab Arabibus victus, Romanos, in Media cum aggreſſos, vincit III. 84, 85. ob inſidias ſibi a Sultano ſtructas fugiens, vrbem in Choraſmiis munitiſſimam occupat 86, 87. eius fit mentio 96. proelio a Sultano victus, in Perſarmeniam fugit, et vrbem Carſe capit, inde in Arabiam felicem ad Sabam fugit 97. IV. 308. 442. eius fit mentio III. 154. Perſico inhians imperio, ſe cum Nicephoro Botan. coniungit 156, 157. eius filii 158.

CVTVRGVR, gentis Cuturgurorum auctor I. 546.

CVTVRGVRI, gens Hunnica, eorum res geſtae enarrantur I. 545 — 569. repet. 247, 248. 377. 383. 400. 402. IV. 417.

CVTZIMPAXIS, Tatarus, eius res geſtae enarrantur II. 810. III. 455. ſeqq. 485. 1084. 1095. 1097 IV. 388 — 390.

CYBERNICVM, locus ſupra Cherſonitas, quem Pharnacus Cherſonitarum princeps, Boſporianis victis, ſuae et illorum ditionis terrae limitem conſtituit IV.

CYCLADES inſulae, Turci eas imp. Andronico II. male vexant III. 455.

CYPARISSVS, oppidum, ab Apelchaſemo, aduentu Romanorum nunciato, occupatur III. 180.

CYPRVS, inſula, inter Abimelechum Saracenorum principem et Iuſtinianum rhinotm. vt Cypri vectigalia aequali portione inter ſe diuidant conuenit IV. 283. ab Inglinorum [Anglorum] rege Richardo occupatur 460.

CYPSELLAE, vrbs, Patzinacae imp. Alexio Comn. ad eam vsque penetrant III. 874. inde Taurocomum caſtra mouent 876. Petrus et Aſan ibi Iſaacium Ang. praedium in Haemo, et ſimul vt in Romanas legiones referantur, rogant, repulſam paſſi, Bulgaros ad defectionem ſollicitant II. 673. Catelani et Turci defectione a Romanis facta inter Cypſellas er Apron commorantur III. 491. IV. 385.

CYRILLVS, Thracicae militiae magiſter, a Vitaliano rebelle capitur II. 496, 497.

CYRILLVS et Athanaſius a Baſilio Macedone ad Ruſſos miſſi, eos ſacra Chriſtianorum et ſcribendi artem docent II. 963.

CYRVS fluuius, ad eius ripas Sabiri et Alani imp. Tiberio. II. ſedibus ſuis exacti, collocantur I. 586. IV. 343.

CYRVS, Perſarum rex, Araxen tranſgreſſus a Maſagetarum regina victus occumbit III. 1183. IV. 545. Cazanus, Tatarorum Chanus, eum imitari ſtudet III. 1089.

CYTZIMVS vrbs, Theodorus Laſcaris II. eam capit II. 743.

CYZICVS, vrbs, Heruli ibi exſcenſionem faciunt I. 423. a Turcis occupatur III. 166. Helchanes Turcus ea potitur 192. a Romanis recipitur 194. a Turcis primo impetu capitur 261. Romani a Turcis pulſi eo confugiunt 462. Rogerius cum Catelanis et Amogabaris eo mittitur 463. vario iniuriarum genere in eam graſſatur 472. IV. 376, 377. 383, 384. Irene, ſocrus Rogerii, ad eum placandum Cyzicum mittitur III. 473. IV. 379.

D.

DABRAGEZAS, barbarus, et partis copiarum Romanarum in Lazica dux IV 93. Dabragezas et Vſigardus Perſas Onogori ſubſidio proficiſcentes caedunt 94. Dabragazan cum nauibus Phaſiden fl. tuetur 113. cum Illo Iſauro aditum ad Zachar Miſimianorum caſtellum explorat 207.

DACI vel *Dacae* veteres, eorum res geſtae enarrantur in Dacicis IV. 483—495. repet. 125. not. *101*. IV. 497. 499.

DACI, hoc nomine *Patzinacae* vel *Vngri* intelligi videntur II. 174. *Vngri* III. 632. ibique not. *r.* 633. 703. 835. in narrat. variet. 852. 978. 1146. *Valachi* II. 353. 357. 369. 371. et alibi ſaepius.

DACIA, imp. Commodus cum gentibus ſupra Daciam habitantibus bellum gerit IV. 537. ante bellum Gothicum imp Iuſtiniano I. in Italia geſtum, imperium Gothorum a Gallia inde vsque ad fines Daciae extendebatur I. 125. 368. not. *f.* *Gothis* vectigalis 372. Gothi inde pelluntur ibid. a *Gepaedibus* occupatur 203. not. *d.* 370. IV. 495. fit cauſa diſcordiae inter Gepaedes et Longobardos I. 374. Iuſtinianus I. nonnulla Daciae loca *Herulis* attribuit I. 440. IV. 495. Iſter eam alluit I. 548. not. *h.* inde vsque ad Pindum *Brachi* habitant II. 338. Latini tempore expeditionum cruciatarum per Daciam CPlin veniunt III. 632. Dacia [Valachia], *Scythae* [Tatari] in Daciam veniunt, indeque ad Baiaziten legatos mittunt III. 1123. Moſes, Baiazitis F. inde contra fratrem Muſulmanum auxilia corrogat II. 885. Mechmetes, Baiazitis F. eam diripit III. 706. Scythae [Tatari] eam accolunt II. 1048. III. 1144. not. *r.*

DACIA *Illyrica*, Leo I. inde oriundus IV. 336. 494.

DACIA [*Dania*], inde naues ad Inflaſten, Sarmatiae regionem, commeant II. 1029.

DADVNES a ſocero ſuo Sultano Maſut Caeſaream et Sebaſtiam accipit III. 341. Clitziaſthlan Sultanus Dadunc eiecto Caeſaream occupat III. 347.

DADYBRA, Paphlagoniae vrbs a Turcis capitur III. 383.

DAGANES, populus Aſiaticus, ſe Perſis contra Romanos adiungunt ſocios I. 585. IV. 137. 185. 341.

DAGARIS, Romanis a Perſis redditus, Hunnos multis proeliis fundit I. 540.

DAGISTHAEVS cum Romano et Tzanico exercitu Lazis a Iuſtiniano contra Perſas auxilio mittitur IV. 45. 46. 223. Petram fruſtra obſidet 47—49. 223. Gubazi adiunctus bis mille Perſas caedit 52. Perſas ad Hippin fl. proelio vincit 58—61. Byzantii a Lazis proditionis accuſatur 62.

DAGITHEVS Gothus, Adamantius, Romani exercitus dux, eum a Theoderico Valameris F. obſidem poſtulat I. 102.

DAICH, Aſiae Septemtrionalis fluuius; Romani legati a Turcis redeuntes eum tranſeunt I. 575. III. 54.

DALMATAE, terram Auarorum depraedantur II. 20. a Saracenis Africanis bello petuntur 90—92. *Serui* hoc nomine appellantur 166. et alibi ſaepiſſime. forte etiam III. 638. 928. 1163. *Chrouati* II. 887. Drymon fl. extremos Dalmatas obit. 634.

DALMATIA, C. Tiberius ab Auguſto contra tumultuantes in Dalmatiam miſſus,

miſſus, eos vincit IV. 487. Pannonii iuxta Dalmatiam ad ipſum Iſtrum habitant 497. imp. Leone I. a Marcellino, Aëtii amico, occupatur I. 296. Theodericus, Valameris F. Zenoni, ſe Nepotem Dalmatia eiecturum promittit 105. Mundus, qui eam Gothis eripiat a Iuſtiniano I. mittitur 143. *Gothi* eam inuadunt 147. relinquunt 148. exercitus eo a Vitige mittitur 156, 157. a *Longobardis* vaſtatur 397. a Gothis 204, 205. *Slaui*, Theſſalonicam petentes, Germano contra eos proficiſcente, in Dalmatiam abeunt 210. II. 38. Romani aduerſus Totilam miſſi, in Dalmatia eſſe nunciantur I. 211. Gothi ea Romanis cedere parati 214. *Cuturguri* ab Auaris in Dalmatiam immiſſi. 383. 569. 660. ab *Auaris* vaſtatur 722, 723. occupatur II. 20, 21. 389. Auaris pulſis *Slauicae gentes* Dalmatiam occupant II. 21. 389. 413. Romanis paret, I. 756. II. 153. gentes Slauicae eam ſibi plane ſubiiciunt, excuſſo Romanorum iugo II. 88, 89. 398. *Chrouati* Dalmatiam incolunt II. 21. 160. 383. 391. Dalmatia a Saracenis infeſtatur 154. oppidorum Dalmatiae incolae in Italiam, Saracenos inde eiecturi traiiciunt 91. Belſis, Seruius, eam Geizae, Vngrorum regi ſubiicere annititur 178. III. 639. Romano imperio vindicatur II. 187. Stephanus Vngrus, ſe Dalmatia Romanis, qui eam iam tenebant, ceſſurum promittit III. 676, 677. Vngri in eam irruptione facta, Nicephoro Chaluphe capto redeunt 682. *Belae Vngro* antea in hereditatis ſortem aſſignata II. 188. *Turci* Thraciam ad Dalmatiae limites vſque populantur 361. ſitus Dalmatiae 18.

DAMALIS, imp. Alexio Comn. Turci oram Thyniae et Bithyniae vſque ad Boſporum Damalis vocatum, praedabundi incurſant III. 168. Alexius Comn. eos inde recedere cogit 170. Apelchaſem Aſiam ad Damalis vſque infeſtat 186. imp. Conradus Damalis fretum traiicit IV. 456.

DAMASCVS, Hircanus et Antipater ibi Pompeium M. a bello Mithridatico reducem conueniunt IV 333. not *e*. Temir Chan cum Aegypti Sultano de Coeleſyria ſibi dedenda cum fruſtra egiſſet, Damaſcum captam euertit III. 1150 1155, 1156.

DAMATRIS, campus non procul CPli, Iuſtinianus Rhinotm. ibi Obſequianos milites et auxilia Bulgarorum, Philippico res nouante congregat II. 515. 516.

DAMATRYS, Patzinacae a Conſtantino Monom. contra Turcos miſſi, eo vſque progreſſi, de reditu cogitant III. 822.

DAMIANVS, Slauus al. Scytha, cubicularius Michaelis III. calumniis amicorum Bardae Caeſaris loco mouetur, monaſterium Damiani CPli aedificat II. 101.

DAMPOLIS caſtellum, Conſtantinus Arianites ibi a Patzinacis vincitur III. 825.

DANAPRIS fluuius, *Varchonitae ſ. Auari* eum tranſeunt I. 668. III. 60. *Bulgari* ad eum conſident I. 757. II. 74. 505. eius ſit mentio II. 525. IV. 248. *Patzinacae* eum accolunt II. 604. 987. III. 805. a Danapri ad Pannoniam vſque III. 816. ad eius ripam vrbes deſertae ſunt II. 604. *Ruſſi* eo nauigant 982 — 985. III. 808. eius ſit mentio II. 1042. maritimae orae a Danubio ad Danaprin longitudo CXX. milliaria, a Danaſtri ad Danaprin LXXX. mill. 1042. inter Danaprin et Cherſonem paludes ſunt, ex quibus Cherſonitae ſal conficiunt 1042. Ruſſi ſuperiores eius partes accolunt 986.

DANASTRIS fluuius, *Bulgari* ad eum conſident I. 757. II. 74. 505. *Patzinacae* eum accolunt II. 604. 1042. III. 805. eius ſit mentio II. 525. IV. 248.

DANDVLVS v. *Ericus Dandulus.*

DANI, Heruli a Danubio in Thulen migrantes, terras Danorum tranſeunt I. 427. II. 24. IV. 416.

DANIA v. *Dacia.*

DANVBIVS fluuius, in regionibus inde verſus ſeptemtriones ſitis olim Gothi habitarunt I. 58, 59. Iuſtinianus I. naues in Danubium mittit, Hunnos et Slauos e ſolo Romano redeuntes excepturas II. 44. Bulgari, eo ſuperato, in auſtrali eius ripa conſident 74. 506, 507. Scythica gens [Patzinacae] imp. Alexio Comn. ad Danubium deſcendit, eumque tranſit III. 845. v. et *Iſter.*

DANVS, Valachorum princeps a ſuis occiditur II. 904.

DANVS, Valach. princeps II. 910. a Dragulio occiditur 912. 363.

DANVS, Maſarampae F., ab Vngris Valachorum dux creatur II. 914, 915. 918, 919. III. 716. 738. 742.

DAONE vrbs, Crumus eam euertit II. 556.

DAONIVM vrbs, Scythae [Comani] eam euertiut II. 715.

DAPHNVTIVM, Alexius Comn. expeditionem contra Seruios parans, eo venit II. 173.

DAPSILIA [*Apſilia*], Leo Iſaur. a Iuſtiniano rhinotm. in Alaniam ablegatus per Dapſiliam iter habet IV. 150. 346. v. et *Apſilia.*

DARAS vrbs, ab Anaſtaſio I. munitur I. 601. Perſae de eo queruntur 604. Romani ad eam cum Perſis proelio decernunt 434. 618. IV. 238. pacem in L. annos ibi Petrus magiſter cum Perſis componit IV. 144. Tiberius cum Choſroë de Dara ſibi dedenda agit IV. 279. not. *p.* 280.

DARDANIA, Theodericus illuc a Zenone iubetur concedere I. 104, 105.

DARGAMERVS, Bulgarus, a Crumo ad Michaelem Rangaben legatus mittitur II. 543.

DARINA via, Sarodius Alanus legatis Rom. vt ea domum proficiſcantur, ſuadet III. 55. IV. 341. legati ea in Apſiliam veniunt III. 56. IV. 211. 241.

DARIVS Hyſtaſpis F. Perſarum rex, Scythas Nomadas domat IV. 534. Cazanes Tatarorum Chanus eum imitari ſtudet III. 1089.

DAVID Bulgarus, Comitis cuiusdam F., cum fratribus res nouas molitur II. 612. 621. moritur 622.

DAVID, Bulgariae archiepiſcopus, eius opera Ioannes Bladiſthlabus Bladimerem, Samuelis Bulgari generum, occidit II. 638. a Maria, Ioannis Bladiſthlaui vidua, ad Baſilium Porph. legatus mittitur 641.

DAVID Iudaeorum rex, Iberiae curopalatae ſe eum per vxorem Vriae cognatione contingere gloriantur IV. 271, 272.

DAVID, Aſotii Ciſcaſae, Iberiae curopalatae, ex fr. nepos IV. 293. [neſcio, an hic magnus Dauid a Dauide Adranaſae filio diuerſus ſit]. Aſotii Iunioris frater, regionem ſuam imperatori Romano Lacapeno dare renuit 294. Bardas, Phocas a Barda Sclero victus a Dauide Iberiae principe auxilia impetrat 298. moriens Baſilium Porph. poſſeſſionum ſuarum heredem ſcribit ibid.

DAVID, magni Symbatii Iberis F, regionis cuiusdam dominus IV. 290. pater Symbatii Iunioris 291.

DAVID, Spendiatis fr., a quo Iberum curopalatae originem ducunt, Hieroſolymis in Iberiam venit IV. 272.

DAVID, Trapezuntini imperatoris Ioannis frater, ad Muhammedem II. venit, tributum ferens IV. 166. rex, Muhammedi deditionem facit, Byzantium mittitur IV. 167—169. a Muhammede II. occiditur III. 770.

DAVIDIS vicus, Seruius quidam ibi Ioannis Cantacuzeni legatos, ad Cralem Seru. miſſos, intercipit II. 248.

DEABOLIS, Alexius Comn. a Roberto Normanno victus, Deabolin ſe confert II. 669. not. h.

DEBELTVS vrbs, Crumus Bulgarus eam capit II. 542. 546. Alexius Ang. Comn. eo fugit 461.

DECATERA, a Saracenis Africanis expugnatur II. 90. Terbuniae principatus ibi incipit 409. 417. Dioclea eo vsque pertinet 417.

DECATVM, Hunni et Slaui a Beliſario victi eo redeunt II. 44.

DECEBALVS, Daciae rex, eius res geſtae enarrantur IV. 487—490.

DECIMVM, oppidum Africae, Ammatas eo cum Vandalis obuiam ire Romanis iuſſus, clade afficitur I. 325, 326. 609. Romani ibi a Gelimere vincuntur 327, 328. et alibi.

DELE-

DELEANVS al. *Dolianus* v. *Petrus Deleanus.*

DEMETRIAS vrbs, Manuel frater Theodori Angeli, Theſſalonicae deſpotae ex Attalia miſſus Demetriadem venit II. 731. Andronicus ſenior eam a Ioanne Sebaſtocratore repetit 213.

DEMETRITZA, Siculi in Demetritzae campo a Romanis imp. Iſaacio Ang. proelio vincuntur IV. 358.

DEMETRIVS, Andronici Sen. et Irenes F. a matre ad Cralem Seru. miſſus, ob locorum aſperitatem inde abit II. 218, 219. Theſſalonicae praefectus 228, 229. ob Edeſſenorum ſeditionem ad Cralem fugit 230.

DEMETRIVS, Bulgariae archiepiſcopus, Theodorum Angelum Comn. Theſſalonicae deſpotam regio diademate ornat II. 723.

DEMETRIVS, Georgii Auaſgorum ducis F. a Romano Argyro patricii dignitate ornatur IV. 190.

DEMETRIVS, Theodori Ang. Comn. Filius II. 731.

DEMETRIVS, Zamplaco, Triballorum factioni Pheris aduerſatur II. 291.

DEMNITZICVS, oppidum Moeſiae ſ. Bulgariae ad Iſtrum a Patzinacis capitur III. 927.

DENDRA regio, Deſe Seruiorum archizupanus renunciatus, Emanueli Comn. Dendra cedit, eamque breui poſt rurſus occupat II. 185. repet. III. 342.

DENGIZICH, al. *Dinzirich*, Attilae F., Romanis bellum infert I. 536. in proelio cadit 537.

DERBLENINI, *Slaui*, Ruſſis tributarii II. 986. III. 807.

DESE, Seruius, Vreſis frater II. 183. Primiſlaui et Beluſae frater, Dendrae regioni praeeſt 185. eius res geſtae enarrantur 185 — 187. Deſe vallum ab eo nomen habet 186. repet. III. 342. 657.

DESPOTA, dignitatis nomen, quo Seruiae inprimis principes ſaepiſſime a Scriptoribus Byzantinis inſigniuntur. Georgius a Ioanne Eman. Pal. deſpota appellatur, et principatus inſignia accipit II. 364.

DEVRA vrbs, fluuius e Lichnitide palude veniens hic Drymonis nomen accipit II. 634. Baſilius Synadenus Bulgaris rebellantibus ad eam occurrit 651. Baimundus ibi Romanos proelio vincit III. 251. vrbs a Seruiis capta, a Ioanne Cantacuzeno recipitur II. 308.

DIABAENA, ad hunc locum Romani a Lachana vincuntur II. 784.

DIABASIS, locus prope CPlin, copiae contra Michaelem Bulgarum mittendae ibi congregantur II. 585, 586.

DIABOLIS, vrbs non procul a Preſpa lacu, Baſilius Porph. ibi Pruſianum Bulgarum cum fratribus humaniter excipit II. 643. eius praefectus Theognoſtus Burzes ob motum a Bulgaris et Conſtantino Bodino excitatum Caſtoriam fugit 663.

DIACENE, locus Bulgariae, Romani aduerſus Patzinacas emiſſi, ibi caſtra ponunt III. 826.

DIADORA vrbs, ab Auaris occupata II. 23. Slauis tributaria 399.

DIAMPOLIS vrbs, imp. Alexio Comn. Comanos vltro aduocat III. 968. Michael Bulgarus in fines Romanorum irrumpens ibi caſtra ponit II. 828. III. 1109. poſt Michaelis Bulgari obitum ad Romanos redit II. 841. Andronicus Iun. ſe Bulgaris eam pro Anchialo reddíturum promittit 845.

DIANA a Chatagiae incolis colitur III. 1183.

DIDYMIVM Mileſiorum, forte quod alias Duorum Collium caſtrum, a Romanis capitur III. 435.

DIDYMOTICHVS, Thraciae vrbs, Auari ad eam vsque penetrant I. 708. Latini ibi ab incolis occiduntur II. 707. vrbs a Ioanne Bulgaro oppugnatur 717. irrito conatu 718. euertitur 720. iterum capitur 725. Scythae [Comani] a Michaele Bulg. ſubmiſſi Didymotoecho finitima vaſtant 749. Romanos ibi vincunt ibid. Andronicus Iun. Seruiis pacatis Didymotichum reuertitur II. 233. ibi ſe ad bellum Seruicum parat 236. Ioannes Cantacuzenus ſumtis imperii inſignibus Didymotichi haeret 242. ibi vxorem et liberos in Seruiam abiens relinquit 247, 248. eo cum Seruiorum auxiliis redit 262. 266. a Byzantiis obſidetur, 268, 269. eius incolae cum Alexandro Bulgaro de vrbe dedenda agunt 274. 862. Alexander eam fruſtra obſidet 863, 864. Ioannes Palaeol. Seruica auxilia eo mittit 331. Seruii et Bulgari prope eam ab exercitu Ioannis Cantacuzeni vincuntur 332.

DILIMNITAE al. *Dolomitae* al. *Dilmaina*, gens Perſiam incolens, libera, ſub ſignis Perſarum in Lazica militant I. 581 — 583. 585. IV. 71, 72. 114. 119. 122. 147. 185. 341.

DILZIBVLVS, v. *Dizabulus*.

DINAEVS, Chalcedonis dominus, Byzanti, a Scythis preſſo, ſuppetias venit IV. 533.

DIOCLEA regio, Seruiae finitima II. 159. inſcriptio litterarum ab imp. CPolitano ad Diocleae principem datarum 160. imp. Emanuele Comn. in Romanorum ditionem venit 188.

DIOCLETIANI vel *Diocleſes*, Slaui Diocleam incolentes, eorum res geſtae enarrantur in *Diocleicis* II. 416 — 418. repet. 88, 89. 401. 666.

DIOCLETIANOPOLIS vrbs, fruſtra ab Auaris oppugnata I. 701.

DIOGENES, Diogenis F., Cherſonitarum tempore Conſtantini M. princeps IV. 537.

DIOGENES, ſ. *Pſeudodiogenes*, ſe Romani Diogenis filium mentitur, Cherſonem relegatus, ad Comanos fugit, eosque contra Romanos ad-

adducit, captus caecatur III. 964—974.

DIOGENES patricius, Sardices dux, Patzinacis victis, Veſtarches creatur III. 837.

DIONYSIVS, e Thracia oriundus, a Theodoſio II. legatus ad Ruam mittitur I. 480.

DIONYSIVS, Vngricae militiae dux II. 189. III. 670. 678, 679. 684—688. 930.

DISTRA v. *Doroſtolus.*

DITZICE fl. v. *Bislas.*

DITZINA fl., Ruſſi CPlin nauigantes ad eum veniunt II. 603. 985.

DIZABVLVS, Turcorum princeps, eus res geſtae enarrantur III. 44—48. 51—55. repet. 59.

DOBBIVS, Gothus, Adaulfum occidit I. 72, 73.

DOBOBICE, [interpres Lat. *Dorobizam* vocat] vrbs, a Muhammede II. capitur II. 433.

DOBRODITIA, Bulgariae regio, Vladislaus Vngrorum rex in ea caſtra metatur II. 887. 917. III. 730.

DOBROMERVS Bulgarus, Berrhoeam vrbem imperatori Baſilio Porph. dedit, patricius creatur II. 628, 629.

DOBROMERVS, Iunior, Bulgarus, ſe Baſilio Porph. adiungit II. 642.

DOCEA vrbs, Rucratino filio a Clytzaſthlane Sultano traditur II. 387.

DODOBICES v. *Dorobices.*

DODONA, Gothi eius finitima populantur I. 212.

DOLOMITAE v. *Dilimnitae.*

DOLYLVS, oppidum, ad quod Monolycus Turcus cum exercitu moratur III. 276.

DOMETIANVS Caucanus, homo inter Bulgaros potens, Gabrielis regis conſiliarius imp. Baſilio Porph. a Romanis capitur II. 637.

DOMNICA, Valentis vidua, Gothos, CPlin obſidentes, repellit I. 54.

DONATVS, Hunnorum rex I. 54.

DOROBICES fluuius, ab eo vſque ad Sandalis regionem et ſinum Ionium Illyriorum ſ. Boſniorum regio extenditur, Seruiam a Boſnia diuidit II. 432. 381. Dodobices etiam et Dobobices vocatur 432.

DOROSTOLVS, al. *Diſtra* vel *Driſtra* vrbs, a Conſtantino M. condita I. 44. ab Auaris capitur 690. Chaganus Auarorum, duce Romano eo veniente, legatos mittit 711. II. 56. Simeon Bulgarus ab Vngris victus eo fugit I. 579, 580. III. 616. Ioannes Tzimiſces eo contra Ruſſos exercitum ducit II. 620. 997. Ruſſi ad eam a Romanis proelio vin-

vincuntur 998, 999. Tzitzicius Theudatae, Iberi patricii F. ei praefectus 639. III. 812. IV. 299. Kegenes in inſula prope Doroſtolum cum ſuis conſidet III. 817. Scythae [Patzinacae] eam tenent 845. Patzinacae Alexium Comn. non longe a fluuio, prope Driſtram fluente caſtra habentem inuadunt 859. 910. Alexius Comn. eam capit 960.

DORY, Tauricae regio, in qua antiquae Gothorum ſedes fuere I. 245. not. *a*. *Doros* vocatur 248.

DORYLEVM, Turcorum Sultanus ibi caſtra habet III. 164. in Dorylaei campeſtribus Turci cum Latinis proelio decernunt 229. a Turcis ſolo aequatum Emanuel Comn. inſtaurat 356. 931. Emanuel Comn. pace cum Clitziaſthlane facta, ſe Dorylaeum euerſurum promittit 368. Sultanus eum, vt promiſſum faciat, fruſtra hortatur 369, 370. Maſuto a patre Clytzahſtlane, Iconii Sultano datur 387.

DOSTINICA, vrbs, Seruiis paret II. 426. 600. Clonimerus eam cum exercitu ingreditur 156.

DRACON, Italiae fluuius, Teias et Narſes ad eum caſtra habent I. 227.

DRACON [Troadis putant] fluuius, Turcorum et Romanorum ditionis imp. Alexio Com. terminus conſtituitur III. 170.

DRACON, locus in Bithynia, ad quem Galli et Normanni a Turcis clade afficiuntur III. 217.

DRACVLES, Valachorum princeps II. 915—918. 921, 922. 369. III. 718. 725. 729. 737. 742.

DRACVLES, Bladi Valachorum principis frater, in Valachia a Muhammede II. relictus, gentem Turcis ſubiicit II. 935, 936. III. 767.

DRAGASES, Zarci F., ab Amurathe tributarius factus, II. 349. Albanos et Seruios bello premit 354.

DRAGOBINTIA, Philippopoleos metropolita, hypertimus atque exarchus totius Europae et Dragobintiae vocatur II. 110. not. *k*.

DRAGOMVZVS, Strumpitzam Baſilio Porph. dedit II. 641.

DRAGOTAS al. *Dragogas*, Bulgarus, Serris praefectus, vrbem imperatori Ioanni Ducae dedit II. 735, 736. ad Ropelii tranſitum cum multis Bulgarornm cadit 745.

DRAGVLIVS, Myltzae fil. nothus, Valach. princeps II. 912, 913. ab Vngris pulſus ad Moratem fugit 914. 1034. III. 707. Morati Danubium tranſgreſſo laetus occurrit III. 708.

DRAMA, vrbs, Boichnas Caeſar ei praeeſt II. 343. 346.

DRAVS fluuius, Gepaedes regionem intra eum ſitam a Iuſtiniano I poſtulant I. 382. Singedon vrbs Drao et Sao fluuiis cincta 722.

DRAXANVS Bulgarus, Bodenae captus, Theſſalonicae vxorem ducit; aliquoties profugus et captus palo affigitur II. 629, 630.

DRICON, fluuius, legati Romani Attilam in itinere comitantes, eum traiiciunt I. 503. legati Romani non procul ab eo Attilam conueniunt, 525.

DRISTRA v. *Doroſtolus.*

DRIZIPERA, vrbs, Auari eam fruſtra oppugnant I. 707, 708. Priſcus Romanae militiae dux, contra Slauos miſſus, eo venit II. 56. Romani pace cum Auaris facta, ad eam veniunt I. 716. Auari eam capiunt 727 — 729.

DRIZIS [forte *Drizipera*], Chaganus Auarorum, Anchialo incenſa, ad eam venit I. 708.

DROCTON, Longobardus, Romanae militiae dux, Auaros clade afficit I. 702, 703. 410.

DROGGO, ſecundum Anaſtaſium Bibliothecarium Bulgarorum rex [male] II. 498.

DROMAENORVM vrbs, cum vniuerſa Aetolia Izaulo eripitur II. 361.

DROMITAE, hoc nomine *Ruſſi* a nonnullis vocantur II. 966.

DRVGVBITAE, *Slaui*, Ruſſis tributarii II. 986.

DRVGVBITAE, Theſſalonicenſi praefecturae adſcripti II. 94, 95.

DRVGVBITIA, eius epiſcopus Theſſalonicenſi ſubiectus II. 110.

DRYINOPOLIS, Baſilius Porph. ibi res conſtituit II. 646.

DRYNVS fluuius, Emanuel Comn. Seruios petens, ad eum venit II. 177. 426. III. 639.

DRYPIA, Slaui et Hunni loca finitima occupant II. 43.

DVBIOS, Perſidis regio, Mermeroës e Lazica reuerſus ibi ſtatiua habet IV. 51.

DVCISCA, vrbs minoris Ruſſiae, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1037.

DVNVS, al. *Tudunus*, Cherſoni praefectus, vrbe capta ad Iuſtinianum rhinotm. ducitur III. 558, 559. a Iuſtiniano, vt res Cherſone in priſtinum ſtatum reſtitueret, miſſum, incolae Chazaris dedunt 560, 561. in itinere moritur 562.

DVX Romani exercitus, Attila ea dignitate ab imperatore CPlitano ornatur I. 514.

DYRRACHIVM vrbs, olim Epidamnus, Sidimuntus Gothus non procul inde regionem amplam poſſidet I. 98. idem incolis, vt vrbem deſerant, perſuadet 99. a Theoderico Valameris F. occupatur 100. Iuſti-

nianus ibi Amalaſunthae, CPlin migrare paranti, [illegible] inſtrui iubet 134. Amalaſuntha nauem ad Epidamnum mittit 134. eam reuocat 135. Romani ibi contra Totilam exercitum inſtruunt 148. Longobardi terram Romanam populantes eo vſque penetrant 97. Dyrrachium ſ. *Antibari* Dalmatiae terminus II. 18. a Romanis inhabitatur I. 755. II. 153. Leo Rhabductus Dyrrachio praefectus II. 156. 407. 600. ſeptem vſiae [nauis genus] ad Dyrrachium et Dalmatiam imp. Conſtantino Leonis ſap. filio, in ſtatione ſunt 973. Aſotes, Taronitae F. a ſocero ſuo, Samuele Bulgaro, Dyrrachio praefectus, ad Romanos tranſit 627. vrbs Romanis a Chryſelio deditur ibid. Bladimere, genero Samuelis Bulgari, Seruiae imperante pacata 161. 638. a Ioanne Bladiſthlauo Bulgaro oppugnatur 638. qui ibi occiditur 640. Nicephorus patricius Pegonita vrbi tunc temporis praefectus 641. Euſtathius Daphnomelus a Baſilio Porph. Dyrrachio praeficitur 645, 646. a Caucano, exercitus a Petro Deleano Bulg. rege miſſi duce capitur 652. Michael, Anaſtaſii Logothetae F. ei praefectus 163. Roberto, Normannorum duce, Dyrrachium petente, Georgius Monomachatus regioni praeficitur 106, 107. Georg. Monomachatus de vrbe dedenda cum Roberto agit 166. Nicephorus Bryennius ab imp. Michaele Duca Slauos rebellantes repreſſurus, Dyrrachium mittitur 401. 666. Nicephorus Baſilaces Nicephoro Bryennio in Dyrrachii praefectura ſuccedit III. 840. IV. 446. rebellans inde Varangos ſecum adducit 447. a Roberto oppugnatur 452. Ioannes Ducas, vxoris Alexii Comn. frater, Dyrrachium miſſus, vrbem et regiones finitimas contra Bodinum et Dalmatas [Seruios] cuſtoditurus 167. inde contra Turcos euocatur III. 201, 202. 204. Bodinum proelio victum capit II. 168. Ioannes Sebaſtocratoris F. Dyrrachio praefectus, res nouas moliens, ad officium redit 158, 169. 670. Theodorus Comnenus, Epiri deſpota Dyrrachium occupat 722. a Seruiis exuritur 383. Mamonae a fratre Ioannis Pal. eripitur 353. Epidamnus a Carnerio ſinu ter mille ſtadia abeſt 429.

E.

EBRIMVTH, Gothus, gener Theodoti, ad Beliſarium tranſit I. 149.

EBVSA inſula, poſt Vandalorum cladem a Beliſario recipitur I. 342.

ECBATANI, eorum legati, dum Renaldus Antiochiae princeps ſupplicis habitu ad Emanuelem Comn. venit, adſunt III. 334. IV. 192.

ECTAG i. e. *mons aureus*, in regione Turcorum, ad quem Romanorum legati veniunt III. 50, 51. Turci cum potentiori Chano cedunt 69.

ECTEL i. e. *mons aureus*, qui alias *Ectag* III. 63.

EDERMAN, dux Romanae militiae, a Slauis capitur II. 43.

EDESSA, vrbs Meſopotamiae, a Perſis et Hunnis eorum ſociis obſeſſa I. 621. Parasbatzes Iberus eam a dolo Arabum ſeruat IV. 299, 300. Balduinus inde euocatus, Hieroſolymorum rex declaratur III. 247. a Turcis obſidetur 303.

EDESSA, Macedoniae vrbs, duces Romani ibi contra Theodericum, Valameris F., expeditionem adornant I. 101. incolae contra duces Andronici Sen. inſurgunt II. 230. Seruii ad eam caſtra habent 246. Ioannes Cantacuzenus vrbi ſubſidio proficiſcitur ibid. Apocauchus vrbem a Seruiis obſeſſam liberat 248. vrbs Crali deditionem facit 267. a Ioanne Cantacuzeno recipitur 306 — 308. in pace Cantacuzeno cedit 323. Crales Edeſſae finitima populatur 326. vrbem obſidet, captamque diripit ibid.

EILOCES, patruelis Ioannis Hunyadae, proelio in Coſobo campo commiſſo intereſt III. 740. idem forte, qui *Iloces* vocatur 763.

EION, Ioannes Cantacuzenus Eione ad Theſſalonicam, a Seruiis obſeſſam, nauigat II. 306.

EITASALI v. *Viguri*.

ELBANVM vrbs, a Ioanne Aſane Bulgaro vaſtatur II. 725.

ELCHANES, v. *Helchanes*.

ELEAZARVS v. *Lazarus*.

ELEGMI, oppidum ab Hilarione monacho contra Turcos defenditur III. 501. ſq.

ELEGMVS, ſatrapa, Maſuti iuſſu Clitziaſthlanem Sultanum neruo ſtrangulat III. 296.

ELEMAGVS, Belogradorum princeps, ſe Baſilio Porph. ſubmittit II. 646.

ELEMVNDVS, Gepaedum rex I. 379.

ELGA, Ruſſorum archontiſſa, eius receptio CPli II. 976 — 979.

ELIETZES, Turcus, cum Vngro quodam in Coſobo campo proelio ſingulari congreditur III. 742.

ELISABETHA, Cralis Stephani Vreſis coniux, Pheris moratur II. 347.

ELISSVS al. *Iliſſus*, vrbs ad praefecturam Dyrrachii pertinens II. 417. prope eam Drymon fl. in mare Adriaticum defluit 634. 641.

ELITZES, Moglenorum princeps, a Baſilio Porph. capitur II. 637.

ELMINGIRVS, ordinum in exercitu Romano ductor cum Dabragazane Phaſin fl. tuetur IV. 113.

ELMINZVR, Hunnus, Romanis in bello Miſimiano militat, et Rhodopolin a Perſis inſeſſam capit I. 622. IV. 139, 140.

ELOS, vrbs, prope eam Milengi et Ezeritae Slaui habitarunt II. 94.

ELPAMES, Patzinaca, in exercitu Branae rebellis militat III. 932.

ELTIMERES, Bulgarus, Cruni deſpota II. 794. Oſphentiſthlabi patruus Andronicus Sen. eum ſibi conciliat 800. cum Oſphentiſthlabo fines Romanorum infeſtat 804, 805. Michael Andronici Sen. F. eius excurſiones prohibet 807. Eltimeres ſtudii erga Romanos ſuſpectus 809

ELVRI, qui Heruli alias, in Pannonia ſecunda habitarunt I. 448. repet. 648.

EMBI, ſuperiori Iberiae finitimi IV. 315. 396.

EMET Saracenicum, Oreſtes, Pylades et Iphigenia eo veniunt IV. 51.

EMPYTHIVM caſtellum, Ioannes Pal. cum Bulgaricis et Seruicis auxiliis id oppugnare cogitat II. 331.

ENATVM caſtellum, Mauricius Auaros petens, eo venit I. 385.

ENGLINI, qui *Inclini* alias ſ. *Angli* IV. 465. not. 49.

ENCONE, Mancuſi filia, a Pantoleonte adoptata Oſphentiſthlabo nubit II. 79.

ENDELIORVM ager in Syria, Ephthalitae eum incurſant I. 597.

ENETI ſ. *Heneti*, Paphlagoniae populi, regio eorum a Turcis vaſtatur III. 421.

ENPHAIS fluuius [forte *Phaſis*], Alexander M. ad eum vſque penetrat III. 1157. coll. not. *s*.

ENSINVM caſtellum, Slaui ibi a Romanis vincuntur I. 688.

EPHESVS, regionem finitimam Tangripermes et Maraces, Turci, tenent. indeque proelio a Romanis victi eiiciuntur III. 235. 238. Epheſus Saſane occupatur III. 459. 496. Temir, Smyrnae arce euerſa, Epheſum, quo reliquos exercitus duces conuenire iuſſerat, abit III. 1178

EPHREM vrbs a Michaele Bulgaro capitur II. 739.

EPHTHALANVS, Ephthalitarum rex I. 594. III. 47.

EPHTHALITAE, al. *Nephthalitae* et *Abdela* dicti, *Hunni albi* vocantur, eorum res geſtae enarrantur I. 590—600. repet. I. 718. III. 44, 46 47, 48. 68. vbi et Nephthalitae appellantur.

EPIDAMNVS v. *Dyrrachium*.

EPIDAVRVS, vrbs, Conſtantinus contra Gothos Dalmatiam incurſantes miſſus ad eam claſſem appellit I. 148. Rauſaei ſ. Raguſani eam olim tenuerunt II. 17. a Slauis capitur 18.

EPIRVS, Theodericus Valameris F., Heraclea incenſa in Epirum nouam contendit I. 99. eam relinquere a Zenone iubetur 104. Theodorus, Michaelis F. Epiri deſpota, plures Bulgarorum et Latinorum prouin-

[illegible] occupat II. 721, 722. Ioannes nothus, Michaelis Epiri deſpotae F. III. 989. Thomas Epiri et Aetoliae princeps 812. inter Epirum et Sanda'is regionem ſitae ſunt Venetorum vrbes et Ibanis Caſtriotae regio II. 428.

ERARICVS, Rugus rex Gothorum I. 185—187.

ERBEBIVS *Francopulus* ab imp. Conſtantino Monom. contra Patzinacas euocatur III. 826. Maniacae in Sicilia rebellantis ſocius, poſtea cum Francis trecentis ad Samuchum Turcum tranſit III. 98, 99.

ERGINIA fluuius, Slaui ad eum a Romanis vincuntur I. 688. II. 52.

ERICVS *Dandulus*, Venetorum dux, proelio ad Adrianopolin inter Latinos et Bulgaros commiſſo intereſt, aegre euadit II. 706. 708. cfr. tamen not. *b*. et p. 706. variet narrat.

ERIVLFVS, Gothorum dux a Phrabito, alio eiusdem gentis duce, occiditur I. 57.

ERMENARICHVS v. *Armenarichus*.

ERMICHIONES v. *Hermichiones*.

ERMITZIS, Auarorum CPlin oppugnantium dux I. 753.

ERRES ex Enclinis [Anglis] Michaelem, Sebaſtocratoris Ioannis filium, ex cuſtodia, cui ipſe praefectus erat, liberare conatur IV. 464, 465. not. 49.

ERRICVS v. *Henricus*.

ERYSORVM [marg. *Myſorum*] regio, Moſes ibi a Mechmete fratre bello petitus, conſidet II. 359. 885. 906.

ESLA, vnus e proceribus Hunnorum, a Rua legatus CPlin mittitur I. 480. Attila eum cum Bigila CPlin mittit 501. 503. mandata ei ab Attila ad Theodoſium II. data 524.

ESSVPE, Danapris cataracta, Ruſſi CPlin proficiſcentes ibi e nauibus egrediuntur II. 982, 983.

ETEL et Cuzu v. *Atelcuſu*.

EVAGEES, Ilderici, Vandalorum regis frater, a Gelimere in cuſtodiam datur I. 311, 313, 314. ab Ammata, fratre Gelimeris, occiditur 325.

EVCHANEIA vrbs, poſt victoriam de Ruſſis ad Doroſtolum reportatam in honorem Theodori martyris Theodoropolis appellatur II. 1006, 1007.

EVCHERIVS, Stiliconis ex ſorore filius, occiditur I. 66.

EVDOCIA, Valentiniani Auguſti et Eudoxiae filia, a Vandalis capta, Honoricho, Gizerici filio, nubit I. 286. 290. Hieroſolyma fugit, ibique moritur 292. *Honoria* vocatur 293.

EVDOCIA, Alexii Aug. Comn. filia, Crali Seruiae Stephano Neemanis filio nubit II. 191, 192. a viro repudiatam Alexius Ducas ducit 192. tandemque Leo Scurus, Corinthi dynaſta ibid.

EVDOCIA, ſoror Andronici Sen. Ioanni Lazorum principi per Acropolitam et Xiphilinum eccleſiae oeconomum in matrimonium offertur IV. 155. ei nubit 157.

EVDOCIA, imp. Heraclii filia, Chani Chazarorum filio in matrimonium offertur III. 550. ſponſo interea mortuo, Eudocia ex itinere reuocatur 552, 553.

EVDOXIA, Valentiniani Aug. vidua, tyranni Maximi vxor, Gizericum et Vandalos in Italiam euocat I. 286 — 288. a Gizerico in Africam abducitur 286, 287. a Leone I. redimitur 288 — 290. repet. 293.

EVGENIVS, Pontifex Romanus, de foedere contra Turcos ineundo cum eo agit imperator Conſtantinus Palaeól. II. 368, 369. III. 718.

EVLYSIA regio, a barbaris incolitur I. 545, 546.

EVNVLFVS al. *Onulfus*, dux Romanae militiae I. 102.

EVPHEMIVS, illuſtris Grammaticus II. 79.

EVPHILAS al. *Hulfias*, Gothorum epiſcopus, Arianus, Gothis a Valente contra Hunnos auxilia impetrat I. 46, 47. 476, 477.

EVPHORBENVS Georgius per Iſtrum contra Patzinacas mittitur III. 856.

EVPHRATAS, Auaſgus genere, vnus ex eunuchis palatii, a Iuſtiniano I. ad Auaſgos legatus mittitur IV. 180, 181.

EVPHRATES, Turci ad Euphraten caſtra habent III. 115. Tatari in regiones citra Euphraten irrumpunt 410. 1041, 1042.

EVPHROSYNE, filia notha Michaelis Pal., Nogae Tatari vxor II. 759. III. 1046. 1048. 1062. 1079. eius interceſſione Ioannes Aſan, Mytzae F. ſeruatur II. 784. III. 1069. Irene perperam vocatur III. 1069. in variet. narrat. Encone, Oſphentiſthlabi poſtea vxor, ab Euphroſyne e ſacro baptiſmi fonte ſuſcepta II. 793.

EVPLVTIVS, legatus ad Valliam Viſigothorum regem miſſus, Placidiam ad Honorium reducit I. 74, 75.

EVROPA, magna Europae pars a Saracenis ſubiugata III. 77.

EVROPA, [Thracia et regiones finitimae] a Slauis vaſtatur II. 38. vrbes in ea reparat Iuſtinianus I. II. 45. Philippopoleos metropolita, hypertimus et exarchus totius Europae vocatur 110. not. A. Serui ad Europae imperium perueniunt 333, 334.

EVSTATHIVS patricius et claſſis drungarius a Leone Sap. cum claſſe contra Bulgaros mittitur II. 578, 579. redit 580. III. 615. not. f. 616.

EVTHYMIVS monachus, Kegenem et Patzinacas fonte ſacro luſtrat II. 818.

EVTYCHIVS legatus ad Turcos miſſus, Turcos nonnullos Byzantium adducit III. 58.

EVTZAPELVS, Patzinacae in proelio ad Adrianopolin capti, per Eutzapeli campeſtria diſtribuuntur II. 658. III. 821.

EXEBA, Alexius Comn. Lariſſae auxilio properans, Exebam venit II. 668.

EXOCIONITAE, nomen, quo ſectae Arianae nobiliſſimi inſigniebantur I. 132.

EZBOCLIA, dux Bulgaricae militiae ſub Simeone rege II. 178. 601.

EZELECH, Iclechi F. Arpadae nepos III. 624.

EZERITAE, Slaui Peloponneſiaci, quorum res geſtae enarrantur II. 93 — 95. 98. 99.

EZERVM vrbs, eius epiſcopus Lariſſaeo ſubiectus eſt II. 99. not. m.

EZVISMENVS, Bulgarus, Proſaco a Ioanne Bulgaro praefectus, Theſſalonicam capit, indeque rurſus pellitur II. 712.

F.

FAESVLAE, Beliſarius eas oppugnare cogitat I. 176. a Romanis captae 178.

FANVM vrbs a Vitige euertitur I. 193.

FARENDAS Tzimes, Latinus, cum militibus propriis CPlin venit III. 262.

FARGANI, expeditioni imp. Romano Lacap. in Longobardiam ſuſceptae interſunt III. 573. alia v. in *Varangi.*

FIRMVM vrbs, Narſes et Beliſarius ibi copias ſuas coniungunt I. 171. pars exercitus Romani ibi hiemare iubetur 173. vrbs a Gothis capitur 194.

FLANDRIAE Comes imperatori Alexio Comn. auxilia promittit III. 872. equites D. auxilio adducit III. 195. Flandrenſes equites Nicomediam mittuntur 196. inde reuocantur 899. Flandriae comes Antiochia eruptione in Turcos facta, eos clade affectos fugat 242, 243. Sigiſmundi in bello cum Baiazite ſocius 703. Flandricae cohortes ad Sophiam ſtrenue contra Turcos pugnant, tandem fugiunt 704, 705. dux Burgundiae etiam Flandriae comes fuit 705.

FLORENTIA, Gothi eam obſident, obſidionem ſoluunt I. 185. a Gothis captam Narſes recipit 236. concilio Ferraria Florentiam translato Iſidorus Ruſſiae metropolita intereſt II. 1034.

FOE-

FOEDERATI, nomen militum e diuerſis gentibus conſcriptorum I. 66. 318. Gothi, qui in Thracia conſederant, hoc nomine inprimis vocabantur 93, 94. 246, 247. Patriciolus, foederatorum comes 122.

FORMVS patricius, lis Iuuenaliae cuiuſdam aduerſus illum iuſſu regis Theoderici intra biduum diiudicatur I. 120.

FORVM Cornelii a Romanis occupatur I. 173.

FRANCI, qui Germani olim vocabantur, Vandali ad eos accedunt I. 276. bellum eis ab Attila imminet 76. 529. Franci ob Attilae irruptionem Aquileiam deſerunt 532. Iuſtinianus I. Francorum reges contra Gothos auxilia rogat, quae illi promittunt 144. 154. etiam Gothis auxilia promittunt, qui eis Gallia cedunt ibid. Suabi Francis parent IV. 495. Rhenus Francos olim a Varnis ſeparabat IV. 417. ex inſula Brittia quotannis multi cum vxoribus et liberis ad Francos commigrant 418. Theodebertus, Francorum rex, cum Gothis arma ſociaſſe nunciatur 172. 174. IV. 418. 421. Theodeberto duce in Italiam irrumpunt I. 177. a Vitige partem Italiae poſtulant, fruſtra 178. maximam agri Veneti partem occupant 203. a Iuſtiniano I. agris donantur 374. Totilas Francorum regis filiam in matrimonium poſtulans, repulſam fert 206. nonnulla Liguriae loca, Alpes Cottias et maximam agri Veneti partem Franci ſibi tributaria faciunt 214. 215. Narſeti per agrum Venetum tranſitum negant 217. 401. Longobardi capitales Francorum hoſtes 218. 401. Romani Veronam obſidere parantes, a Francis impediuntur 223. Teias Francos ad belli ſocietatem pellicere fruſtra conatur 224. 226. Gothi poſt Teiae obitum Francos auxilia rogant, caet. 231 — 234. impetrant 236. res eorum geſtae 236 — 240. 242. 243. 247. eos contra Longobardos concitari iubet Tiberius II. 409. Chrouati Francis ſubiecti, proelio ſe in libertatem vindicant II. 392. magnam Chrouatiam incurſant 397. III. 806. Pipinus Francorum maior domus I. 411. Ioannes ab Irene Auguſta in Italiam miſſus a Francis captus, occiditur 412. Ruſſi a Francis genus ducere dicuntur III. 967, 968. Buloſudes Vngrorum princeps Francos bello adortus, capitur et in palum ſuffigitur III. 620. Vngris verſus occidentem finitimi 623. conuiuiis ſolemnibus CPli imp. Conſtantino Porph. adhibentur III. 830. IV. 442. Michael acoluthus Francos et Varangos per Chaldiam et Iberiam diſperſos propter Tangrolipicis irruptionem colligit III. 97. IV. 308. 442. duae Francicae legiones Romanis imp. Michaele Stratiot. in oriente militant II. 975. Erbebius Francopulus cum trecentis Francis, qui in Armenia in ſtatione erant, ad Samuchum Turcum tranſit III. 98, 99. Romanus Diogenes Francos contra Turcos educit III. 105. 108. 114. 122. IV. 444. in Armenia Criſpino duce rebellant II. 661. ab imp. Michaele Duca contra Turcos miſſi,

Ruſelio duce rebellant III. 139, 140. IV. 354. Turci duce Artucho Francos vincunt 146 — 148. Romanis contra Bulgaros militant II. 664. Preſpae regiam Bulgarorum deſtruunt 665. Nicephorus Baſilacius, imp. Nicephoro Botan. rebellionem faciens in ſuo exercitu Francos habet 667. Nicephorus Bryennius res nouas moliens ſub ſignis ſuis Francos habet IV. 446. Alexius Comn. a Nicephoro Bot. contra Bryennium miſſus, Francos ſecum ducit III. 159. qui ad Bryennium tranſeunt 160. expeditiones cruciatas ſuſcipiunt 214, 215. in Baimundi, Normannorum ducis, exercitu militant IV. 454. Francorum LX. millia per Italiam, Oſtricium, Vngriam et Bulgariam profecti, Balduino II. contra Ioannem Ducam auxilio veniunt II. 730, 731. proelio ad Sophiam capti a Baiazite Pruſam mittuntur III. 705. cfr et *Theodebertus*, *Theodebaldus*, *Childebertus*, *Germani*.

FRANCIA, Attila eam populatur I. 532. Boici, regio Franciae finitima II. 151. 160. Chrouati verſus Franciam habitant 390. III. 623. not. *m*. Francia, regio inter Venetiam et Chrouatiam media II. 394. Ludouicus, Franciae rex II. 91. Petrus Eremita Franciae comites ad expeditionem contra Saracenos et Turcos ſuſcipiendam hortatur III 214. Emanuel Palaeol., CPlin a Baiazite obſideri, regi Franciae ſignificat. 701. Franciae rex imp. Iſaacio Ang. Tyrum nauigat IV. 460.

FRANCICVS, hoc cognomine Iuſtinianus I. in edictis vtitur I. 380. 404. II. 45.

FRANCOCHORIVM, Vngriae regio, Emanuel Comn. in eam irrumpit III. 641. ea ſe, ſi Stephanus Geizae regis frater regnum Vngr. obtineat, potiturum ſperat 655.

FREDERICVS, imperator occidentis, Henricus Auſtr. eum Emanueli Comn. conciliaturus nihil impetrat II. 1022. III. 681. in fines Rom. irrumpit III. 653. Emanuel Comn. ſibi Venetos contra eum ſocios adiungere cogitat 665. Emanueli Comn. contra Vngros auxilia promittit 666. res ab eo in Aſia geſtae III. 378, 379.

FRISONES, inſulam Brittiam incolunt IV. 418.

FVLCARIS, Herulus, Romanis bello Gothico in Italia militat, a Francis occiditur I. 443 — 445. 236, 237.

FVLGVRIS *effector*, ſupremus Slauorum deus II. 28.

FVRNI, caſtrum, a Magno duce Rogerio capitur III. 480.

G.

GABRAS *Theodorus*, Paipert arcem occupat III. 241.

GABRAS, a Sultano Clitziaſthlane ad Emanuelem Comn. de pace miſſus, re infecta redit III. 359. iterum de pace legatus miſſus, eam componit 367, 368.

GABRIEL, Romanus etiam dictus, Samuelis Bulgari F. Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 634 — 638.

GABRIELIS *vicus*, Cantacuzenus Pheris a Crale Seruiae obſeſſis auxilio proficiſcens, ibi caſtra ponit II. 292.

GABRIELOPVLVS, Slauus genere, apud Alexandrum, fratrem Leonis ſapientis multum gratia valet, ab eo patricius creatur, et Conſtantino Leonis F. tutor datur II. 102, 103. Zoë Auguſta rerum potita, aula eiicitur 103, 104.

GADARINI, occidentalis poſſeſſionum Iapheti terminus IV. 549.

GADES, Beliſarius, victis Vandalis, omnia Gades vſque ſubigit. I. 349.

GADITANVM fretum, Vandali eo traiecto, ex Hiſpania in Africam veniunt I. 280.

GAIETA, a Longobardis capitur I. 480.

GAINAS, Gothus, contra imperatorem Arcadium inſurgit, occiditur I. 85, 86.

GAITA Roberti, Normannorum ducis, vxor, in proelio ad Dyrrachium commiſſo inſignia virtutis edit facinora IV. 453.

GAITZA, regia ſedes Illyriorum ſ. Boſniorum regis II. 427. Machumutus, Turcorum dux eo cum exercitu venit 433. a Turcis capitur 434.

GALABATZES, Turcus, a Tzacha Mitylenae praeficitur III. 205.

GALATA, Genuenſes eam tenent II. 887.

GALATAE, Scythae, Gallia ſubacta, Galatae vocantur III. 1023. Perſae, ſi Lazicae domini ſint, ſe Galatas facile ſubacturos ſperant IV. 43. Michael Rangabe eos contra Bulgaros educit II. 542. Sulimanes, Orchanis F. cum iis bellum gerit III. 1123.

GALATAEI, Latini Galatam incolentes, eorum Poteſtas Romanis contra Turcos Cherſoneſum Thraciae tenentes auxilio venit II. 220, 221. III. 509., 510. v. et *Latini*.

GALATIA, Sabiri eam populantur I. 577. Iuſtinianus I. Gelimeri ibi fundos aſſignat I. 352. Galatiae vrbes imp. Nicephoro Bot. in Turcorum poteſtatem veniunt III. 164. qui eam imp. Michaele Pal. tenent 429. Mechmeti a Baiazithe regenda committitur 1172. Temir Baiazithem armis petens, in Galatiam venit 1156. Baiazithes eodem venit 1161. poſt Ancyranum proelium a Temiris militibus incurſatur 1172.

GALI-

GALINOS, Patzinaca, vrbibus Iſtrianis praefectus, Catacalonem Ambuſtum, Romanae militiae ducem inter cadauera iacentem et agnitum ſeruat III. 828.

GALITZA, Seruiae vrbs, ab Emanuele Comn. expugnatur II. 176.

GALITZA, al. *Calitza*, Ruſſiae toparchia, Vngriae rex ibi bellum gerit II. 1018. III. 641 — 643. Ieroſthlabus, Galitzae princeps III. 666. Andronicus Comn. eo fugit II. 902. 1019, 1020. III. 669. Galitzae principis filia [Tauroſcythica puella vocatur] Stephano Vngr. regi deſponſa III. 682. Romanus, Galitzae princeps, terram Comanorum inuadit II. 1023, 1024. vrbs minoris Ruſſiae, cuius epiſcopus ad metropolitae dignitatem euehitur 1037.

GALLI *Europaei*, ab iis Aſiatici orti, ad Riphaeos montes commigrant, alii ad Alpes conſident IV. 534. a Scythis [Gothis] premuntur I. 41. contra Odoacrum arma capiunt 78. a Gallorum agro inde vsque ad fines Daciae imperium Gothorum initio belli Italici pertinebat 125. in ſacris Romano Pontifici ſubiecti 759. Nicephoro Botan. contra Nicephorum Bryennium militant III. 842. Roberti milites Galli (Κελτοὶ) vocantur IV. 452. ſqq. Vmpertopulo duce ab imp. Alexio Comn. contra Patzinacas aduocantur III. 848. in exercitu, ab Alexio Comn. contra Apelchaſemum Nicaeam miſſo, militant 177. Galli equites Nicaea reuocantur 899. Galli expeditionem cruciatam ſuſcipiunt contra Turcos et Saracenos 214. ſqq. Antiochiam petunt 229. ſqq. Baimundo duce cum Romanis ad Charzanem fl. proelio decernunt 251. 252. 916. ſqq. Conrado duce Palaeſtinam petunt 329. Galli ſecurigeri qui alias Varangi IV. 458. Galli equites Stephano Milotini filio, Seruiae Crali, contra Michaelem Bulgarum militant II. 839. cum Sigiſmundo Vngrorum rege aduerſus Turcos mouent II. 902. III. 701. 703. proelio cum Baiazithe commiſſo fugam faciunt III. 705. 722. 1160. Ioannes Eman. Palaeol. de foedere contra Amurathem iungendo ad Gallos legatos mittit 727. Gallorum regis filia, ſponſa Ladiſlai poſtumi, Vngr. regis 762. a Pio II. Pontifice Maximo ad concilium Mantuam euocantur 764.

GALLIA, olim a Scythis ſubacta III. 1023. C. Tiberius rem bellicam in Gallia adminiſtrat IV. 486. poſt. eum Germanicus 487. *Alani* ibi a Conſtantio Caeſare victi IV. 334. vid. tamen nott. *l. m.* Maximianus Herculius Galliam & Britanniam regendas accipit 335. *Viſigothi* e Gallia in Hiſpanian commigrant I. 59. 279. Alaricus Gallus vocatur 60. eo Placidiam ad gentem ſuam abducit 61. Viſigothi eo commigrant 62, 67. *Gothi* in Gallia Maioriani ſocii, aduerſus Nigidium bellum gerunt 76. Gallia trans Rhodanum Gothis vectigalis, cis Rhodanum ſita Romanis paret 79. tota Gallia ad Alpes vſque

Viſigothis ab Odoacro permittitur ibid. *Oſtrogothi* et *Germani* [Franci] in Gallia 80. 82. 83. Theodericus, Oſtrogothorum rex, copias et praefectos in Galliam mittit 81. Franci eam Viſigothis eripiunt 83. Oſtrogothi Francorum metu copias e Gothia reuocare non audent 152, 153. eas reuocant 159. inſcriptio litterarum ab impp. CPtl. ad Galliae regem datarum IV. 478. Baimundus Roberti F. in Gallia auxilia cogit 454.

GALLICIS *legionibus* Aureolus imp. Gallieno praefectus IV. 493. Gallicos manipulos Alexius Comn. contra Nicephorum Bryennium educit III. 158. Gallica vocantur bella, quae Alexius Comn. cum Baimundo geſſit II. 174. Gallica gens Neuritzi IV. 479. Gallicae merces e Germania in Inflaſten, Sarmatiae regionem, aduehuntur II. 1029.

GALLVS, eius proditione imp. Decius ad Abrytum a Gothis victus perit I. 38.

GALYCVS fluuius, ad eum Syrgiannes Sphranzae dolo occiditur II. 237. Crales Seruiae ibi cum Andronico Iun. colloquitur 238.

GANGRA, vrbs Pontica, eam a Turcis captam, Taniſmanio eius praefecto mortuo, Ioannes Comnenus recipit III. 302, 303. Saniſani, Maſuti Sultani filio, paret 340. Clitziaſthlan eam fratre Saniſane pulſo occupat 354.

GANI montes, Crumus et Bulgari inde homines et pecudes abducunt II. 557. Scythae [Comani] monaſteria in Gano monte diripiunt III. 983. Ioannes Ducas eos occupat II. 728. Amogabari regiones circa Ganum montem Tzurulum vſque vaſtant III. 492. Gani montis iugum cum Turcis ſociis occupant 513. Turci Gani montis iugo ſuperato, arcem St. Eliae obſeſſam capiunt 520.

GARACH al. *Gardach*, Arabum dux, a Chazaris in Armenia vna cum exercitu deletus III. 564.

GARGANVS mons, ad eum Totilas in caſtris Hannibalis ſtatiua habet I. 200.

GASES, ſatrapae Aſan Catuch, filius, Sultanum Clitziaſthlanem, Saiſan dictum, percutit III. 294.

GAVLVS inſula, Beliſarius, Vandalos petens, ad eam claſſem appellit I. 322.

GAVROBVS vicus trans Axium fl., Seruii ad eum caſtra habent II. 282.

GAVTI, Thules populi, Herulos aduenas recipiunt I. 429.

GEBRAS vir e Romanis oriundus, apud Turcos educatus, prouinciae cuidam a Sultano praefectus, in proelio a Romanis occiditur III. 324.

GEICH fluuius, Patzinacae eum accolunt III. 797.

GEITZA, Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur III. 639 — 652. repet. II. 178. 1057. III. 653 — 656.

GELA-

GELARIS, pater Gelimeris I. 312.

GELIMER, Vandalorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 312 — 352. repet. I. 83, 84. 124. 126. 143. 145. 162. 183. 435, 436. 551. 609, 610. 645.

GENACH, Vngricae gentis tribus III. 612.

GENIZERI, Arabes et Turci inter eos non recipiuntur, ſed Chriſtianorum filii, Seruii, Bulgari caet. II. 361. 886. 909. III. 707.

GENSERICVS v. *Gizericus.*

GENTO, Gothus, in Epiro habitat I. 107.

GENVA, bello Gothico Romano praeſidio munita I. 192. claſſe Genuam appulſa, Andronicus Senior cum eius ducibus, vt fretum Abydi cuſtodiant, neque Turcos traiicere ſinant, agit III. 510, 511.

GENVENSES Creta potiuntur III. 395. ab Alexio Lazorum principe bello diſſident IV. 162 — 164. Galatam tenent 163. ſe ad claſſem Catelanorum CPlin nauigantem excipiendam accingunt III. 486. Capham in Cherſoneſo Taurica condunt 1118. bellum inter eos et Venetos oritur 1129 — 1131. maris imperium affectant 1122. Veneti Ioannem Cantacuzenum contra Genuenſes auxilia rogant II. 301. Genuenſes Capham incolentes a Tataris debellantur et tributum pendere coguntur 1145. Tatari Genuenſibus mancipia e Sarmatia, Tzercaſia caet. abducta vendunt 1146. Phocaea noua Genuenſibus paret 1178. a Ioanne Eman. Palaeol. bello diſſident, bellum cum Tataris eorumque rege Atzicerie gerunt 1188, 1189. Galatam incolentes Muhammedem II. donis colunt II. 887.

GENZO, Gizerici frater I. 294. 299. 302. 312.

GENZO, equeſtrium copiarum a Mauricio contra Slauos miſſarum dux II. 56. Romanos a Slauis oppreſſos ſeruat 61.

GEORGIVS *Acropolita*, logotheta, a Michaele Pal. ad Ioannem Lazorum principem legatus mittitur IV. 155.

GEORGIVS, Adranaſae Iberorum curopalatae F., interiori Iberia contentus eſt IV. 298. eius filius a Baſilio Porph. in Phoeniciam obſes abducitur ibid.

GEORGIVS, Alanorum Romanis militantium dux, eius filius ab Amogabaris occiditur IV. 380. Rogerius eum ſibi conciliare fruſtra conatur 381. mortem filii caede Rogerii vlciſcitur 384, 385.

GEORGIVS Auaſgorum dux IV. 188 — 191. 300. 351.

GEORGIVS *Boitachus*, Bulgarus, eorum, qui Scopiis erant, princeps II. 662. Scopias Romanis dedit 664.

GEORGIVS Bulci F., Seruiae Crales II. 363 — 379. *Burus* vocatur 369. Bulcus 370. eius fit mentio II. 380. 886. 913. 916. III. 708, 709. 717 — 719. 724, 725. 727. 729, 730. 739 — 741. 748, 749. 753.

M 3 GEOR-

GEORGIVS *Calocyris*, Armenius, monachus, poſt Simeonis obitum a Bulgaris ad Conſtantinum Porph. et Romanum La cap. de pace legatus mittitur II. 611.

GEORGIVS *Chumnus*, magnus ſtratopedarcha, Annae Auguſtae pacis cum Ioanne Cantacuzeno faciendae auctor eſt II. 270, 271.

GEORGIVS *Droſus*, ſcriba Aaronis Beſtae, ab imp. Conſtantino Monom. de Liparite liberando ad Sultanum Tangrolipicem mittitur IV. 307.

GEORGIVS, Georgii Seru. Cralis F., poſt patris obitum ad Muhammedem II. abit II. 379.

GEORGIVS magiſter et Auaſgiae princeps, aetate Conſtantini, Leonis Sap. filii, vel antea iam floruit, eius ſoror Aſotii Ciſcaſae vxor fuit IV. 291.

GEORGIVS *Maniaces*, imp. Conſtantino Monom. tyrannidem affectans, ad Seruios ſe confert, ibique victus, perit II. 164.

GEORGIVS Meſazon, legatis Michaelis Pal. a Stephano Vreſi Lipenium obuiam mittitur II. 197.

GEORGIVS *Monomachatus*, Illyrico irruptionis Normannicae tempore praefectus II. 106, 107. IV. 355. defectionem meditans, cum Roberto de Dyrrachio ipſi dedendo agit, ſibique Michaelem et Bodinum Dalmatarum exarchos adiungit II. 166, 167.

GEORGIVS *Probatas*, a Michaele Paphl. in Seruiam miſſus a Stephano Boiſthlabo vincitur II. 162.

GEORGIVS *Surſubules*, eius ſororem Simeon Bulgarus in matrimonio habuit, qui eum filiorum tutorem conſtituit II. 610, 611.

GEORGIVS *Terteres*, Oſphentiſthlabi F., Bulgarorum rex II. 813—817. III. 990.

GEORGIVS Theudati patricii Iberi patruelis, ob coniurationem factam verberibus afficitur IV. 299.

GEORGIVS *Tzulus*, Chazariae princeps, in primo conflictu a Romanis capitur II. 1010. III. 577.

GEPAEDES, gens Gothica, eorum res geſtae enarrantur I. 365—388. repet. I. 58, 59. 125. 143. not. *a*. 150. 203. not. *d*. 204. 216, 217. 276. 395, 396. 398—404. 432. 441. 530. 548, 549. 641. 653—655. 661, 662. 664. 676. 689. 712—714. 737. 746. II. 34, 35. 40. 59—61. 71. 498. 501. IV. 60. 495. 499.

GEPAEDICA ſ. *Memoriae Gepaidum* I. 357—388.

GERMA, Turci ibi a Romanis et Latinis duce Rogerio praelio vincuntur II. 801. III. 474.

GER-

GERMANI, Scythae Germanis deuictis, eorum nomen aſſumunt III. 1023. Domitianus de iis triumphat IV. 488. imp. Marco Aurelio vincuntur IV. 491. 505, 506. Conſtantinus M. expeditionem contra eos ſuſcipit 523. Vandali et Alani ad eos accedunt I. 276. IV. 336 Franci poſtea dicti, eorum ſedes et res in Gallia contra Gothos geſtae I. 78—83. expeditioni cruciatae ſecundae interſunt, ſeque Nicaeae Alemannis adiungunt II. 1047. 1056. III. 329. Germani ſecurigeri, qui Varangi alias IV. 458. Germani equites ab Emanuele Comn. Baſſauillae contra Siculos auxilio mittuntur IV. 546. Germani, Latini etiam dicti, mercenarii, a Crale Seru. Ioanni Cantacuzeno adiuncti II. 278. 317. a Crale reuocati, parere recuſant 279, 280. 318. Cantacuzenus eos ad Cralem remittit 283. Germani a Crale Seruiae Berrhoeae in praeſidio relicti 302. arcem defendunt 304. deditionem faciunt 305. Cantacuzenus eos donatos ad Cralem remittit ibid. Sigiſmundo Turcos armis petenti adiuncti 902, 903. III. 701. 703, 704. Boemi Germanorum Sacris addicti II. 1031. 1061. eorum lingua a lingua Germanorum diuerſa 1032. III. 703. Lituani Germanis finitimi, cum iis bellum gerunt 1032. Vngri reges e Germanis caet. legunt 1049. III. 702. lingua Germanorum ab Vngrica diuerſa 1049. 1060. III. 703. ab Vngris et Polonis grauiter affliguntur II. 1050. 1062. eorum lingua a Lituanica diuerſa 1052. 1055. Vngros poſt Varnenſe praelium bello petunt 1062. III. 715. Vngri bellum Ioanni Hunyadi committunt, III. 715, 716. 738. 760. Albertus [Fridericus] Germam. rex III. 761. Vngri, Matthia rege cum Germanis bellum gerunt 764. a Pio II. Mantuam euocantur 764, 765. Capiſtranus Monachus a Romano Pontifice miſſus, Germanos ad bellum Turcis inferendum ſollicitat II. 1063.

GERMANIA, quae dicatur II. 1060. Dragulius Valachorum dux ſe Mosati ad fines Germaniae vſque viae ducem promittit 913. 1034. naues inde ad Inflaſten, Sarmatiae regionem, accedunt 1029. Inſcriptio litterarum ab impp. CPlitanis ad Germaniae regem datarum IV. 478.

GERMANICVS, hoc cognomine Iuſtinianus I vtitur II. 44.

GERMANVS expatriarcha, a Michaele Pal., eius filio filiam Vngr. regis in matrimonium rogaturus, mittitur III. 697.

GERMANVS, Iuſtiniani I. ex fratre nepos, Antas, Iſtrum tranſgreſſos, caedit II. 25. a Slauis formidatur 38. bellum Gothicum ei mandatur I. 208. in apparatu moritur I. 210. 399. II. 37.

GERMANVS, Slauus genere, alii Scytham vocant, apud Nicephorum Botan. multum gratia valet II. 107. cfr. *Borilus.*

GERMIORVM *iuga*, inde deſcendentes Romani, Turcos clade afficiunt III. 275.

GERONTIVS, filio Maximo Caeſare renunciato, rebellans, ſuorum inſidiis petitur, Alanum famulum, vxorem et ſe ipſum occidit IV. 335.

GETAE

GETAE, antiquum Gothorum nomen I. 59. Slaui hoc nomine vocantur I. 712. II. 53. 56. 64. forte Ruſſi intelliguntur III. 835. Getae trans Iſtrum [Blachi forte]. iiſdem, quibus Scythae [Tatari] armis vtuntur II. 847. III. IIII. Vngri Getae fuiſſe feruntur III. 203.

GETICA *gens* Gothi I. 160. Getica *deliramenta* 230. not. *a*. Getica *prouincia*, quae Dacia alias IV. 491.

GIAIVCATAI, vrbs Patzinaciae deſerta III. 808.

GIAXES, eo duce Turci in Cherſoneſum irrumpere parant II. 858.

GIAZA, Patzinaciae regioni, Chopon dictae, praeeſt III. 799.

GIAZICHOPON v. *Chopon*.

GIBAMVNDVS, Gelimeris ex fratre nepos, Romanis Carthaginem petentibus obuiam miſſus, ad Decimum ab Hunnis proelio victus, cadit I. 325 — 327. repet. 334. 609.

GIBIMER, Gothus, Cluſio a Vitige praefectus I. 169.

GIBLAS, dux militiae Gothicae, cum aliis a Totila Anconam oppugnatum miſſus I. 213.

GIBRVS, Herulorum et Longobardorum, Phaſide ſtationem agentium, dux I. 404. 448. IV. 112.

GIDVS, Baimundi frater, exercitum contra Romanos ducit III. 916.

GIESMVS, Gepaes, Mundi pater I. 143. not. *a* 368.

GILIELMVS, Siciliae tyrannus III. 931.

GILPRACTVS, Nemitzorum dux, Comneni cum eo de CPli ſibi prodenda agunt IV. 481. vrbem Comnenis prodit 482.

GINGLISSVS vicus maritimus ad Ponticos fines, Iuſtinianus rhinotmetus ibi Philippico rebelli occurrit II. 516.

GIPEDICVS, cognomen, quo Iuſtinianus I. in edictis vtitur I. 380. 404.

GIPHARDVS, dux Rom. militiae, Patzinacis a tergo inſtare iubetur III. 927. paene a Seruiis capitur II. 180.

GISELICVS, Alarici Iun. ex concubina F., Viſigothorum rex I. 81.

GIZERICVS, al. *Gezerich*, *Ginzerich*, caet. Vandalorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 279 — 302. repet. I. 76. 119. 183. 276. 303 — 305. 309. 312. 314, 315. 322, 323. 330 — 332. 334. 350. 352. not. *b*. 527. 529. IV. 336.

GLABAS *Baſilius*, ſtudii erga Bulgaros ſuſpectus, ad Samuelem Bulgarum fugit II. 628. ei iuſſu Conſtantini Porph. oculi eruuntur 648.

GLABAS *Nicetas*, protoſpatharius, Adrianopoli erumpens, Romanos a Patzinacis victos ſeruat III. 830.

GLABINITZA vrbs Scythis [Patzinacis] paret III. 845.

GLO-

GLONES, al. *Glots*, Hunnorum regulus I. 578.

GOAR, Alanus, eius opera Iouinus tyrannidem occupat I. 68. IV. 335.

GOAR, Gothus, eo auctore et comite Ildigiſal Longobardus Byzantio fugit, ad Apron ſe Longobardis adiungunt, ad Gepaedes abeunt I. 402, 403.

GOBAZES, Lazorum rex, eius res geſtae enarrantur IV. 25, 26. repet. I. 574. 578.

GOBORIS v. *Bogoris.*

GODAS, Gothus, a Gelimere Vandalo in Sardiniam miſſus, ibi tyrannidem occupat I. 125, 126. inſulam Iuſtiniano I. dedere paratus, conſilium mutat 317, 318. a Tzazone, fratre Gelimeris, victus occiditur 317. 319. 321. 332 — 335. 337.

GODIGISCLVS al. *Gondigiſclus*, Vandalorum rex, eius rex geſtae enarrantur I. 276 — 279. repet. 330, 331. IV. 336.

GODILLVS, militiae Romanae dux, contra Hunnos in Cherſoneſum Tauricam miſſus, vrbem Boſporum recipit I. 589. a Bulgaris paene captus II. 498.

GOG, Scytha, Abdiu de eo vaticinatur IV. 531.

GOINICVS, Seruiorum princeps II. 155. 575. 600.

GOLOE, Michael Acoluthus ibi manum Patzinacarum caedit III. 831. Patzinacae per anguſtias inter Goloën et Diampolin penetrant 832. Comani, Blachis viae ducibus, ad Goloën accedunt II. 611. vrbs deditionem facit III. 968.

GONTHARIS, al. *Gondaris*, *Gottharius*, Godigiſcli F., Vandalorum rex I. 276. 279. 281, 282. 302.

GONTHARIS cum Vandalis et aliis in Africa res nouas molitus, occiditur I. 356.

GONTHARIS, Herulici exercitus dux, Romanis in Italia contra Gothos militat I. 436.

GORGO vrbs, Conſtantinus Leonis I. legatus Perozen Perſ. regem ibi offendit I. 574. Perſae et Ephthalitae ibi de finibus certant 590.

GORZVBITENSE caſtellum a Iuſtiniano I. in Taurica conditur I. 543. IV. 542.

GOTHI, eorum res geſtae enarrantur I. 37 — 256. repet. I. 276. 306, 307. 310, 311. 343. 355. 366, 367. 372 — 400. 402, 403. 436. 438. 440. 476, 477. 509. 529, 530. 535. II. 31., 32. 35. 38. 45. 1025. 1028. 1057. III. 984. 1027. 1063. 1145. IV. 166. 251. 359. 410 — 412. 499. 523. 540.

GOTHIA, Tauricae regio, in cuius limitibus caſtellum Doros ſitum fuit,

 que

quo Iuſtinianus rhinotm. Cherſone fugit I. 248. in eccleſiaſticis patri. archae CPlitano ſubiecta 249. Amurathes claſſem in Gothiam mittit 256

GOTHICA ſ. *Memoriae Gothorum* I. 1 — 256.

GOTHICA *gens* Heruli I. 422.

GOTHICI *belli* imp. Iuſtiniano I. in Italia geſti fit mentio IV. 277. 423.

GOTHICVS, cognomen Iuſtiniani I. II. 45.

GOTHOFREDVS, vnus e ducibus cruciatorum III. 218. not. a. 220. rex Hieroſolymorum declaratur 243, 244. moritur 247.

GOTHOGRAECI, ſe Theodoſio contra Anaſtaſium inſurgenti ſocios adiungunt I. 248, 249.

GOTHAEVS a Gelimere ad Theudin Viſigothorum in Hiſpania regem legatus mittitur I. 333.

GRAECIA a Gothis incurſatur impp. Gallo et Voluſiano I. 39. iterum imp. Valente 53. Graeciam et inſulas adiacentes Giaericus populatur 295. Hunni, Slaui et Antae eam incurſant I. 540. II. 23. Hunni I. 542. eius oram maritimam claſſis a Totila miſſa infeſtat 212. Cuturguri Graeciam vaſtant 565. Slaui I. 668. II. 47. Slaui, Graeciam incolentes, imp. Conſtantino Porph. tributarii facti II. 83. a Bulgaris vaſtatur 615. iterum rege Samuele 623. 626. Deleanus Bulgarorum rex exercitum in Graeciam mittit 652. a Chryſo Bulgaro commouetur 705.

GRAECISMVS, ſecta ante diluuium IV. 527.

GRAETIS, Herulorum rex I. 430.

GRANTEMANES, vnus e ducibus cruciatorum, Alexium Comn. cum pluribus aliis Philomelii conuenit III. 239.

GRASSE, Africae vrbs, Gelimer ibi palatium habet, Romanus exercitus eo venit I. 324, 325.

GRATIANA vrbs a Gothis vexatur I. 136, 137. repet. 368.

GRATIANOPOLIS a Ioanne Cantacuzeno obſidetur II. 289. 864. 868.

GREGORIVS, archiepiſcopus Bulgariae imp. Andronico Sen. II. 825.

GREGORIVS, Olgae Ruſſorum principis papas ſ. confeſſionarius II. 979.

GRIDVS, a Michaele Streantzimero Bulgaro ad imp. Andronicum Sen. legatus miſſus II. 822.

GRILLVS, militiae Romanae per Thraciam praefectus a Vitaliano rebelle capitur I. 539.

GRIPPAS, Gothicae militiae dux a rege Theodato cum exercitu in Dalmatiam mittitur I. 147.

GVBAZES, Lazorum rex, eius res geſtae enarrantur IV. 39 — 90. eius fit

ſit mentio 97. 99. 101. 102. 104. 106. 141. 181. 184, 185. 198. 201. 214, 215. 223. 238. 277. 338. quaeſtio de caede Gubazis habita enarratur IV. 123 — 137. 201. 340.

GVDELES, ei iuſſu Conſtantini Porph. oculi eruuntur II. 648.

GVDVIS, hypoſtrategus, Iſtro traiecto Slauos vincit II. 69.

GVLIELMVS, Siciliae rex, Emanuel Comn. cum eo bellum gerit IV. 311. 543, 544. 546.

GVLINVS, Kegenis Patzinacae F., patri a ſuis oppreſſo ſuccurrit III. 824.

GVNDABVSA, Sirois Choſrois filii, collactaneus III. 552. not. *k*.

GVNDAMVNDVS, Honorici F., Vandalorum rex, eius res geſtae narrantur I. 305 — 307.

GVNDVLPHVS al. *Indulphus*, Gothus, olim protector Beliſarii, a Totila Anconam oppugnatum mittitur I. 213. Gothis Narſeti deditionem facientibus cum nonnullis in regionem Tranſpadanam abit 229.

GVNTIARIVS, Burgundionum praefectus, eius opera Iouinus tyrannidem occupat I. 68. IV. 335.

GVRDESES, nobilis Seruius, a Romanis imp. Emanuele Comn. capitur II. 180.

GVRGENES al. *Gorgonus*, Iberorum rex, eius res geſtae narrantur IV. 274, 275. repet. 276. I. 587 IV. 30. 36.

GVRGVRVS, Georgii, Seruiorum deſpotae, filius II. 365. III. 709. Morati Smedrobum dedit II. 366, 367.

GYCIA, Lamachi, Cherſonitarum principis filia, Aſandro, Boſporanorum regis filio, nubit, vrbem Cherſonem ab inſidiis Boſporanorum ſeruat IV. 515 — 523.

GYLA, alio nomine *Chabuxingyla*, Patzinaciae prouincia, cui Curcutan praeeſt, III. 799. 806 — 808.

GYLAS Vngrorum, dignitatis nomen eſt, CPlin veniens baptizatur III. 620. iudicis vicem obtinet 623, 624.

GYNAECOCASTRVM, Ioannes Cantacuzenus Seruios, Edeſſam obſidentes, petens, hic duces, qui ſequi nolint, manere iubet II. 246. 248. 284. a Seruiis capitur 312. Beſſas ei praefectus, ſe caſtellum Ioanni Cantacuzeno dediturum pollicitus, fidem retractat ibid. pace facta, Ioanni Cantacuzeno a Crale deditur 323.

GYRA, oppida, Ruſſorum principes hieme in ea abeunt II. 985.

H.

HADES, Thraciae locus, a PatzinaN 2 cis occupatur III. 879.

HADRVMETVM v. *Adrumetum.*

HAEMVS, Thraciae tyrannus, a Byzante occiditur IV. 532.

HAEMVS, mons, Ruſſi, Bulgari, Vngri et Patzinacae per eum in Thraciam irrumpunt II. 619. III. 628. Ioannes Tzimiſces per eumdem in Bulgariam penetrat ibid. Patzinacae, Sardicae accolae, a Romanis defectione facta, ad Philippopolin Haemum tranſeunt III. 823. eos alii ſequuntur 825. eum iterum tranſeunt 829. imp. Michaele Duca 840. Vngros olim ad Haemum habitaſſe Chalcocondylas tradit 703. omne extra Haemum iugum, Bulgaris antea ſubiectum, Michael Palaeologus ſub Romanam ditionem rurſus ſubiungit II. 754, 755. Bulgari et Tatari Conſtantino duce per Haemum in fines Rom. irrumpunt III. 1048. Maſſagetae ſ. Alani defectione a Romanis facta, ad eum accedunt 1098. Michael Streantzimeri F. Bulgarorum rex, per Septemtrionalem Haemi partem in Seruiam penetrat 1110.

HAGINMAGIN planities Sinis contermina, Tatari eam antiquis temporibus incoluerunt III. 1023. not. *c.*

HALES *Amurius*, Amurii F., Turcus III. 445. 447. IV. 371. Meleco Maſur occiſo rerum potitur III. 448, 449. 451. Meſothiniam vaſtat 457. regionem a Sangario fl. inde vſque ad Paphlagoniam eius filii inter ſe partiuntur 459. Aliſyras ad Aulacem a Rogerio magno duce victus, ad Halem Amurium abit 477. metu Cazanis Tatarorum Chani eiusque ſucceſſoris quieſcit 485. Interamnam ad Sangarium regionem ſibi ab imperatore dari petit 486.

HALIES, Michaelis F., Turcus, ſtrenue contra Valachos, qui in caſtra Turcorum irruperant, pugnat II. 931. poſt Muhammedis diſceſſum in Valachia relinquitur 935.

HALIES, Brenezis F. Turcus, Smedrobo a Turcis oppugnato, fortiter pugnat III. 711. Ioannes Hunyades eius famulus fuiſſe putatur 714.

HALILES, Turcus, Muhammede II. Sultano impubere rempublicam adminiſtrat III. 728. 739.

HALIZONES, Bithyniae populi, Andronicus Sen. partem Alanorum, qui ad eum tranſierant, Muzaloni Halizonum praefecto tradit IV. 363. Hales Amurius eos inuadere parat III. 450. a Turcis affliguntur 470.

HALYS fluuius, Sauromatae Maeotidis paludis accolae imp. Diocletiano ad Halyn vſque penetrant IV. 23. 507. 511. Latinorum [Anna Comn. Normannos vocat] exercitus eum tranſit III. 248.

HARACA, regio Moſlemanis [Saracenis] ſubiecta, a Tataris occupatur III. 1023. not. *c.*

HEBRVS fluuius, Theodericus Valameris F. ibi Romanum exercitum fruſtra

ſtra exſpectat I. 112. not. *v*. Slaui eum traiiciunt II. 35. Auarorum Chaganus, ſe eum tranſiturum minatur I. 663. Hebrus Turcorum Chano in oriente notus 668. II. 60. Vngri Hebrum traiiciunt, ſeque cum Comanis contra Nicephorum Botan. coniungunt III. 631. tempore Ioannis Ducae Romanorum et Bulgarorum fines ſeparat II. 737. Andronicus Iun. ad eum Tataros, clade afficit III. 1105. Turci duce Amurio Ioanni Cantacuzeno in auxilium venientes, Hebri oſtia tenent II. 274. iterum eodem conſilio ad Hebrum accedunt 331.

HELCHANES, Turcorum archiſatrapa Apolloniade et Cyzico occupatis oram maritimam infeſtat III. 192. Alexius Comn. Euphorbenum, Alexandrum aduerſus eum mittit, qui Apolloniadem oppugnans vincitur 192, 193. Helchanes Apolloniadem ſeque imperatori dedit 194. Xerigordum a Normannis captum recipit 216.

HELENA, Cralis Stephani vxor, ſoror Alexandri Bulgari II. 251. 256, 257. 268. 274. 278. 287. poſt mariti obitum, filio Vreſi diffidens, regnat 340. eius ſororem Nicephorus deſpota ducere optat 341, 342. 861, 862.

HELENA, Ioannis Aſanis, Bulgarorum regis, filia, Theodoro Laſcari nubit II. 226 — 228. III. 695. pater nolentem a marito abducit II. 729. ad eum remittit 730. eius fit mentio 736.

HELENA, Roberti, Longobardiae ducis, filia, Conſtantino, Michaelis Ducae filio deſpondetur IV. 352.

HELENA, Romani Argyri ex fratre neptis, Pancratio, Auaſgiae duci, nubit IV. 189.

HELENOPOLIS, Petrus Eremita cum exercitu occidentalium in Aſiam transgreſſus, ad hanc vrbem caſtra ponit III. 215. a Turcis clade affectus, eo ſe recipit 217. 242.

HELENOPONTVS Turcis paret III. 429.

HELIBACIA fluuius, Romani contra Slauos miſſi eum traiiciunt II. 58. 67.

HELLESPONTVS, Pontifex Rom. triremes in Helleſpontum mittit, quae Amuraten II. Europae acceſſu prohibeant, irrito conatu III. 727 — 731.

HELLESPONTVS regio, Temiris milites poſt Ancyranum proelium eam incurſant III. 1167.

HEMNECVS, Bulgarus, a Simeone rege cum exercitu in Seruiam mittitur II. 158. 601.

HENRICVS, imperatoris Balduini Fr., poſt proelium ad Adrianopolim inter Latinos et Bulgaros commiſſum Rhaedeſtum venit II. 710. cum

Marino Veneto duce et aliis de bello Bulgarico deliberat 713. imperator ad Agathopolin et Anchialum vſque progreſſus graſſationes Bulgarorum reprimit 720. eius filiam notham Aſthlauus, Melenici dominus, vxorem ducit 109. 724.

HENRICVS, Auſtriae dux, Theodoram, Emanuelis Comn. ex fratre neptem in matrimonio habet III. 666. 681. Fridericum Alemannorum regem [imperatorem occidentis] imperatori Emanueli Comn. conciliare fruſtra conatus, filiam ſuam Stephano Vngrorum regi deſpondet II. 1022. III. 681, 682.

HERACLEA, Thraciae vrbs, al. *Perinthus*, imperator Aurelianus ibi; expeditione contra Gothos ſuſcepta occiditur I. 42. Attila eam fruſtra tentat 528. Auari ad eam vſque penetrant 708. iterum 742. Slaui a gente ſua ad Auaros legati miſſi, a Romanis capti Heracleam mittuntur II. 54. exercitus a Mauricio contra Slauos miſſus, ibi congregatur 56. Crumus loca ſuburbana vaſtat 557. Ioannes Bulgarus vrbem euertit 711. Scythae [Comani] eam capiunt 715. ob aduentum Amogabarorum ſ. Catelanorum et Turcorum a ciuibus diruta inceditur III. 493.

HERACLEA, Macedoniae vrbs, eius epiſcopo Theodericum Gothorum principem muneribus placante, a direptione ſeruatur I. 97. Theodericus apud eam haeret 98. eamque, incolis arcem dedere recuſantibus, incendit 99. Artemius Anaſtaſius imperium recuperaturus, Bulgaros Heracliam adducit II. 520.

HERACLEA *Pontica*, Turci ad eam vſque graſſantes, ab Alexio Comn. caeduntur III. 152, 153. Melecus, Azatinis F. ab Amurio proelio victus, eo fugit 422. 445. not. *. 446. III. 518.

HERACLIVS, dux Romanae militiae, a Zenone e captiuitate Gothica liberatus, a Gothis in itinere occiditur I. 110.

HERCVLIS *fretum*, Scythae traiiciunt III. 1023. gentes ad Herculis columnas habitantes Romano Pontifici in eccleſiaſticis ſubiectae I. 759.

HERMEGISCLVS, Varnorum rex, eius res geſtae enarrantur IV. 418, 419.

HERMENEFRIDVS, Thoringorum rex, Amelobergam, Theoderici ex Amalafrida ſorore neptem ducit, eaque affinitate Thoringi a Francis tuti ſunt I. 79. eius filius Amalafridus 216. v. *Amalafridus.*

HERMICHIONES, eorum rex Aſcel legatos ad Iuſtinianum I. mittit III. 43.

HERMIONA, Beliſario claſſem Rom. ad Africam appellente, Gelimer Hermionae moratur I. 321. 324.

HERODIANVS, legatus ad Turcos miſſus I. 58.

HERVLI, eorum res enarrantur I. 422—448. repet I. 163. 171. 174. 184.

184. 194. 217. 236, 237. 241. 244. 318, 319. 361. 369. 374, 375. 396. 404. 617. II. 24. 33. IV. 112. 416. 495.

HERVLICA, I. 413—448.

HEXAMILIVM, Bulgari eouſque penetrant II. 557. a Turcis capitur III. 493.

HICH fluuius, legati Romani a Turcis redeuntes, eum tranſeunt I. 575. III. 54.

HIERACORYPHITE, vrbs, Ioannes Comn. eam bello Turcico capit III. 922.

HIERAPOLIS Syriae vrbs, Romanus Diogenes eam deditione capit III. 109. arcem ibi conſtruere ſtatuit III. 111. IV. 309, 310. ei a Turcis obſeſſae ſuccurrit III. 118.

HIERI arx a Turcis vaſtatur III. 469.

HIERON, Ponti Eux. fauces, Heruli ibi proelio nauali cum Romanis decernunt I. 422, 423. Ruſſica claſſis eo venit II. 958. iterum eo vsque penetrant 968.

HIEROSOLYMA, Iberiae europalatae ſe inde originem ducere gloriantur IV. 272. Tutuſae parent III. 173. a Saracenis vaſtata IV. 460. Petrus Eremita Latinos, vt vrbem Saracenis eripiant, hortatur III. 214. a Latinis capta 243. Gothofredus Hieroſolymorum rex declaratur 243. poſt eius obitum Balduinus 247. Vngrorum rex Hieroſolymis reuertitur 694, 695. Cazanes Tatarorum Chanus eam fruſtra tentat 1090. IV. 312.

HIEROSTHLABVS, Ruſſorum princeps imp. Michaele Calaphate moritur II. 1011.

HIEROSTHLABVS, Galitzae princeps, Andronicum Comn. e carcere profugum recipit II. 1019, 1020. III. 666.

HIEROTHEVS monachus a Theophylacto patriarcha CPlitano Vngriae epiſcopus deſignatur III. 620.

HILARION monachus Elegmos oppidum contra Turcos defendit III. 591.

HILLVS, Alanus quidam a Verina Leonis I. vidua ſubornatus, eum occidere conatur, fruſtra IV. 337.

HIPPIS, Lazicae fluuius, Chorianes cum Perſarum exercitu ad eum caſtra ponit IV. 53. 58.

HIPPO REGIVS, vrbs Africae, Bonifacius a Vandalis victus, eo fugit, ibique a Vandalis obſidetur I. 281, 282. obſidio ſoluitur 283. a Beliſario capitur 341, 342.

HISPANI ſ. *Iberi*, Sigiſmundus German. imperator et Vngrorum rex, Pontifice Rom. auctore Hiſpanorum regem contra Baiazitem auxilia

rogat

rogat Ill. 704. a Pio II. Pontifice Rom. ad concilium Mantuam euocantur 764. ſuos Nazaraeos habent II. 1030.

HISPANIA a Vandalis occupatur I. 276, 277. 279, 280. IV. 336. a Viſigothis I. 59. 79. 83. 246. 280. Theodericus Oſtrogothorum rex eo copias et praefectos mittit I. 81. Saracenis paret III. 77.

HOAMER, Ilderici, Vandalorum regis, ex fratre nepos I. 310., 311. 313. 314. 325.

HOCCVM v. *Acum.*

HOGLVS v. *Onclus.*

HOMVR, eius tempore arx prope Smyrnam a Rhodiis equitibus extructa III. 1174, 1175.

HOMVR, Afinis F. cum auunculo ſuo Mantachia Epheſum vaſtat III. 1135. not. praefectura ſua Cineitae dolo ſpoliatur ibid.

HONORIA, Conſtantii et Placidiae filia, Valentiniani III. Aug. ſoror; Attila eam in matrimonium poſtulat caet. I. 75. 528—530.

HONORIA, quae *Eudocia* alias, vbi vide.

HONORICVS, Gizerici filius, Romanis pacis obſes datus, dimittitur I. 284. Eudoxiam vxorem ducit 286—290. 293, 294. Vandalorum rex 302—306. eius fit mentio 310. 330.

HORATIVS *Liparites*, v. *Liparites.*

HORMISDAS, Choſrois F. Perſarum rex, Tiberius per legatos cum eo de pace agit IV. 281. exercitum in Suaniam mittit III. 64—66. IV. 147, 148. 241—343.

HORMISDAS Pontifex Romanus, Theoderico iubente ad concilium Heracleae celebrandum legatos mittit I. 123.

HORONVM caſtellum, in ipſo Tzanicae aditu a Iuſtiniano I. conſtruitur IV. 221.

HVGO Italiae rex, Romanus Lacapenus ei contra Longobardos auxilia mittit II. 104.

HVLFIAS al. *Euphilas* vbi vide.

HVNGARIA, copiae Petrum Eremitam in Aſiam comitantes per Hungariam proficiſcuntur III. 215. cfr *Vngri.*

HVNNI, Hunnorum et gentium Hunnicarum [vid. I. 451, 452.] res geſtae enarrantur I. 475—622. repet. I. 46. 48. 52. 55. not. *b.* 74. 86—89. 136. 161—163. 194. 212. 217. 242. 377. 400. 246—248. 325, 326. 336. 338. 356. II. 25, 26. 29—31. 42—44, 45. 496, 497. III. 62. IV. 30. 35. 38. 91. 139. 149. 184. 186. 275. 315, 316. 340. 396. 542. *Vngri* forte intelliguntur II. 605. *Auari* I. 388. II. 501. *Hunni Albi*

Albi ſ. *Ephthalitae* I. 590. ſeqq. *Vturguri* et *Cuturguri* 664. Hunni interpretes apud Auaros 677. ſeq. *Auari* 680. 704. not. 58. Hunni occidentales, Auari I. 746. 759. II. 71. *Vngri* II. 177. III. 614. 1163. et alibi ſaepiſſime. *Bulgari* II. 499. 502. 522. *Turci* III. 56. 65. 75, 76, 77. IV. 148. *Comani* III. 985. 1027. *Vzi* III. 870, 871.

HVNNOGVNDVRI (*Ωνογουνδουροι*), gens Bulgarica, eorum princeps Cubratus contra Auaros inſurgit I. 755, 756. II. 501. vetus Bulgarorum nomen 509.

HVNNORVM *caſtrum* ad Iſtri ripam a Iuſtiniano I. refectum I. 544.

HVNNVGVNI, gens Hunnica, Auaros aduenas muneribus colunt I. 574. repet. 584. 643.

HYAMPOLIS, arx, Eltimeri ab Oſphentiſthlabo eripitur II. 809.

HYDRVS vrbs, Gothi eam obſident, obſidionem ſoluunt I. 192. 196.

HYPERBOREAE regiones, in iis olim habitarunt Gothi, I. 58. 366. Scythae [Tatari] ex iis verſus mare Caſpium progrediuntur III. 1025.

HYPERBOREI *montes*, Scythae [Tatari [eos accolunt III. 1103.

HYPERBOREI *populi*, eorum iuſtitia et temperantia IV. 533.

HYPERBOREI *Scythae* [Tatari], Comani ab iis profugi, ad Romanos tranſeunt III. 990.

HYPERPYRACIVM, Morrhae caſtellum, Alexandro Bulgaro deditionem facit II. 868. a Romanis recipitur ibid.

HYRCANIA, C. Iul. Caeſar per Hyrcaniam in Scythiam penetrare cogitat IV. 535. Vlies, Temiris F. eam obtinet III. 1186. ea a fratre Paiangure ſpoliatur ibid.

HYRCANI, Temir eos bello domat III. 1139.

HYRCANVS, Iudaeus, Pompeium M. Antiochiae conuenit IV. 333.

I.

IABDIERTIM al. *Irtim*, Patzinaciae prouincia, Maitzan ei praeeſt III. 798. 806 — 808.

IAGONPASAN al. *Iagupaſau*, Turcorum ſatrapa, Emanuelis Comn. ſocius, a Maſuto Iconii Sultano bello laceſſitur III. 312. cum Sultano Aſiam incurſare ſtatuit 332. Cappadociae princeps Oeneum et Pauraën, Ponticas vrbes, incurſat, eoſque, a Sultano coactus, Romanis reddit, ſimul incurſionibus in fines Rom. abſtinere iubetur 334. Maſut, Sultani gener, vtraque Caeſarea, Amaſia et Ancyra ei parent

340, 341. Emanuel Comn. eum contra Iconii Sultanum iuuat auxiliis 341. Clitziaſthlan, Iconii Sultanus, contra eum bellum parat 347. moritur, eius vxor Dadunem aduocans ab Amaſenis occiditur ibid.

IAGVPES, Amurathis F., patri in proelio cum Seruiis adeſt. II. 351. iuſſu Baiazitis occiditur 353.

IANGVS Choniates [Ioannes Hunyad] Vngrus, Seruiorum amicus II. 368. eius res geſtae enarrantur III. 713 — 726. 732 — 761. rep. III. 762, 763. II. 371 — 375. 379. 886. 914, 915. 917, 918. eius filius rex Vngr. 936. 1062, 1063. III. 763. 767.

IANVENSES, qui alias Genuates vel Genuenſes, in vrbe Capha habitantes, Tataris tributarii I. 256. II. 1028. eorum mercatoribus Tatari ad paludem Maeotidem mancipia vendunt II. 1033. v. *Genuenſes.*

IAPHET, Noae F., ab eo *Vnni*, al. *Venni*, al. *Verni* originem ducunt I. 475. Poſteri Iapheti, eorumque ſedes recenſentur IV. 549 — 553.

IAPYGIA, an inde primum Albani Epidamnum venerint, incertum II. 354.

IASE [interpres Thezeten vocat] Brenezis F., exercitus Turcici dux III. 719.

IASITES, ſuperioris Iberiae princeps a Pancratio Auaſgo premitur IV. 190. copiis a Conſtantino Monom. contra Apleſpharem, Tibii praefectum, miſſis praeficitur IV. 351.

IATHATINES, [*Copatinus* forte] Azatinis pater III. 403. 515. 1039, 1040.

IATHATINES, Azatinis frater, Iconii Sultanus III. 390 — 394.

IATHATINES Azatinis F., Sultanus III. 397. 1032, 1033.

IATROPVLVS logotheta domeſticorum, a Michaele Pal. ad Ioannem Lazorum principem de affinitate ineunda legatus mittitur IV. 159.

IATRVM vrbs, Commentiolus a Mauricio contra Auaros cum exercitu miſſus, ad eam accedit I. 726. Petrus contra Slauos miſſus, eo venit II. 65.

IATRVS, Moeſiae fluuius, Romani ſibi ab Auaris timentes, eum tranſeunt I. 727.

IATZA v. *Geitza.*

IAXARTES fl. Chalau Tatar. princeps eum ad Septemtriones relinquit III. 1026.

IAZYGES, imp. M. Aurelius eos poſt diuturnum bellum ſubigit IV. 498.

IBAN, vrbs, Aaron Romanae militiae dux, Turcis in Armenia victis, eo reducit exercitum III. 92. IV. 307.

IBANCVS, Aſanum Bulgarum conſobrinum ſuum occidit II. 690, 691. Ternobum occupat, reſiſtendo impar, imperatorem Alexium Angelum adit 692 — 694. defectionem facit 699. neptis Alexii Ang. ei deſpondetur, mutato nomine Alexius vocatur 699 — 701. III. 982. eius reliquae res geſtae enarrantur II. 701 — 703. 705. eius fit mentio III. 386.

IBANES, Bulgarus, ab Alexandro rege de pace ad Andronicum Iuniorem mittitur II. 849, 850.

IBANES *Rhoſſus*, praeſidio Philippopolitano a Georgio Tertere Bulgarorum rege praefectus II. 816. IV. 394. reuocatur II. 818, 819. Andronico Seniori auxilia adducit 829 — 832. repet 1026, 1027.

IBANES Caſtriotes, ab exercitu Amurathis victus, fit eius in bello ſocius II. 428. eius regio inter Epirum et Sandalis regionem ſita, ei defuncto filius ab Amurathe in principatu ſuccedere iubetur ibid.

IBATZES, nobilis Bulgarus, in Pelagonia duces Romanos ex inſidiis adortus caedit II. 638. imp. Baſilius Porph. eum perſequitur ibid. ab Euſtathio Daphnomelo, Achridis praefecto, dolo oppreſſus, oculis priuatur 643 — 645.

IBERI, gens Caucaſi accola, eorum res geſtae enarrantur IV. 268 — 316. repet. I. 572. 587. III. 88. 89. 91. 111. 175. 324. 351. 389. 1090, 1091. 1099. 1191. IV. 22 — 24. 30, 31. 36. 38, 39. 42. 45, 46. 48. 50. 52. 55, 56. 68 — 70. 77. 84. 85. 87. 92. 103. 110. 122. 134. 138 — 140. 142. 145. 148. 150. 152. 160. 164. 179. 186. 189. 190 — 192. 194. 201 — 203. 216. 222. 233. 237, 238. 242 — 245. 248. 268, 269. 284. 332, 333. 338. 340. 345, 346. 394 — 396. 398. 442. 546.

IBERI occidentales [Hiſpani], a Scythis ſubacti III. 1023.

IBERIA, Alani et Sabiri, Lazorum ſocii, eam ſe vaſtaturos promittunt I. 578. Taurus eam attigit 600. Choſroës eam ſe petere fingit 605. Turci in eam irrumpunt 758. III. 73. Baſilius Porph. in eam mouet II. 625. Cataçalo Ambuſtus ei praefectus 657. III. 87 — 92. Tangrolipix in eam penetrat III. 94. Patzinacae a Conſtantino Monom. eo mittuntur ibid. not. 39. et 822. Tangrolipix Cutlumuſen perſequens eo venit III. 97. a Turcis vaſtatur 100. Romanus Diogenes eo contendit 121. idem a Sultano dimiſſus Ibericos vicos cum Turcis comitibus peragrat 137. Muchumet ad Arſacidarum et Taniſmaniorum ſtirpem genus referens, partem Iberiae occupat 305. Chalau Tatarorum princeps, Aſia fere tota peragrata, eo excurrit 1030. Temir a bello contra Tataros occidentales ſuſcepto per Iberiam redit 1149.

IBERICA, V. *memoriae Iberorum* IV. 253 — 316.

ICANATI vel *Hicanati*, militum apud imperatores CPlit. genus II. 586.

ICAR, locus latis in campis ſitus, magnus Turcorum Chaganus ibi Taurum tyrannum proelio vincit III. 69.

ICMOR, vir inter Ruſſos virtute bellica inſignis II. 1002.

ICONIVM vrbs, Turci eam petunt III. 115. inuadunt 116. vaſtant 116, 117. Clitziaſthlanis II. Sultani ſedes 269, 270. Alexius Comn. eam cum exercitu petit 277. 920. Saiſan ſ. Clitziaſthlan Sultanus caecatus Iconium abducitur 296. Ioannes Comn. Sezeri diſcedens partem exercitus contra Turcos Iconienſes mittit 304. Iconienſes agrum Romanum incurſantes ſuperantur ibid. imp. Emanuel Comn. Iconium petit 315. oppugnat 316. inde diſcedit 317. Romani loca ſuburbana igni vaſtant 317, 318. Maſut Sultanus eam Cliziaſthlani filio aſſignat 340. ab Alemannis capitur 379. Latini, capta CPli, ea potiundi cupidine tenentur 389. Iathatinis Sultani regia 1033. Tatari eam capiunt 1045. iidem Andronico ſubſidio miſſi, eo veniunt 496.

IDARIZIVS, Anta, Mezamiri pater II. 41.

IELECH, ſecundus Arpadae, Vngrorum principis, F. III. 623, 624.

IEROSTHLABVS, Ruſſorum princeps II. 1011. III. 666.

IESVS, Baiazitis F., poſt Ancyranum proelium a Temire capitur III. 1168. poſt Temiris diſceſſum regnum paternum occupat 1185.

IGOR, Ruſſorum princeps, pater Sphendoſthlabi II. 982.

ILAVFVS, gente barbarus, armiger Beliſarii, ad Gothos tranſit I. 204.

ILBACIVS v. *Helibacia.*

ILDERICVS, Honorici et Eudoxiae F., Vandalorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 310—313. repet I. 124. 314, 315. 324, 325. 343. 351, 352.

ILDIBADVS, Gothus, Veronae praefectus, rex Gothorum, eius res geſtae enarrantur I. 186. 369, 370. 438.

ILDIGISAL, Longobardus I. 379, 380. 401—403. 552.

ILDISGVS, Riſiulfi F. Vacis nepos, Longobardus, exſul apud Varnos agit, ad Slauos, et cum nonnullis eorum ad Gepaedes abit, ſpe eorum ope regnum recuperandi deiectus, ad Slauos redit I. 204. 375. 398, 399. II. 34, 35.

ILIGER, vnus e ducibus Sabirorum, qui Romanis in Lazica militant IV. 109.

ILISSVS v. *Eliſſus.*

ILLVS, imp. Zenone tyrannidem affectans, a Ioanne Curuo ad Seleuciam victus, ſupplicio afficitur IV. 539, 540.

ILLVS, Iſaurus, eius opera Romani Zachar, Miſimianorum caſtello potiuntur IV. 206. ſeqq.

ILLYRICVM, regio, *Alarico* armis tuendum ab imp. Honorio traditur I. 61. ab Hunnis vaſtatur 476. 480. *Hunni* Viminacium, Illyrici vrbem, capiunt 482. Illyricum vaſtant 483. a Gizerico Vandalorum rege incurſatur 295. *Heruli*, poſt acceptam a Longobardis cladem ibi conſident I. 426. II. 24. a Bulgaris ſemel iterumque incurſatur I. 495, 496. Hunni, Slaui et Antae Illyricum vaſtant 540. 544, 545. II. 25. Mundus Gepaes Illyrico a Iuſtiniano I. praefectus I. 368, 369. 498. Acum Hunnus Illyrico a Iuſtiniano praefectus 540. II. 497. XXXII. Illyrici caſtella ab Hunnis capiuntur I. 541. Hunni Illyricum ſemel iterumque depopulantur 542. Iſter Illyricum alluit 548. not. 8. Slaui Illyricum Epidamnum vſque vaſtant II. 34. a barbaris vaſtatur I. 203. a Longobardis 397. ab Herulis 440. a Slauis II. 35. 38. iterum I. 377. II. 40. a Longobardis I. 379. Auarorum auxilia per Illyricum Scythiam verſus ducta, Slauos adoritura Iſtrum traiiciunt II. 48. Auarorum legati in Illyrico a Slauis occiduntur I. 674. II. 50. Illyricum a *Chrouatis* occupatur II. 391. Stephanus Boiſthlabus, *Seruiorum* princeps, montes Illyrici occupat, indeque terram Rom. infeſtat 162. 168. ibi Michaëlem, militiae Romanae ducem vincit proelio 163, 164. Saraceni imp. Romano Argyro Illyrici oram infeſtant III. 813. a Chrouatis et Dioclenſibus vaſtatur II. 401. 418. 666. Georgius Monomachatus Illyrico a Nicephoro Botan. praeficitur II. 106, 107. IV. 355. Baſilaces imp. Nicephoro Botan. res nouas moliens, Illyrici exercitum ſibi adiungit IV. 447. a Normannis imp. Alexio Comn. infeſtatur III. 170. 915. Baimundus in Illyricum deſcendit IV. 454. Illyricum a *Bulgaris* occupatur II. 723. Ioannes Aſan Elbanum occupat, et vſque ad Illyricum omnia vaſtat 725. Illyricum ſ. Boſniam Mechmetes, Europae dux, tempore Muhammedis II. ſubigere aggreditur 380. III. 765. Illyrici ſ. Boſniae ſitus II. 381. III. 768. de Illyrico ſ. Boſnia v. *Boſnia*.

ILLYRII bello Gothico, imp. Iuſtiniano I. in Italia geſto, in exercitu Romano militant I. 193. Ioannes deſpota, frater Michaelis Pal. cum Scytharum ſ. Tatarorum auxiliis Illyrios et Triballos obſeruat II. 195. eorum inſtitutum Romanos bello captos tantum ſpoliandi 201. 757. Catelani et Turci eorum impetum timent II. 219. III. 499. Seruii Illyriorum genus II. 333, 334. 338. 402. 889. Baiazites Illyriorum regionem vaſtat 354. Chetza, exercitus Muhammedis dux, eam populatur III. 706. Illyriorum ſ. Boſniorum regio ab Amurathe praefectos accipit II. 427. Lazari, vltimi Seruiorum deſpotae, filia, Illyriorum I. Boſniorum regis filio nubit 380. cfr. et *Boſnii*.

ILLYRISSVS fluuius, Muhammedes II. eum cum exercitu traiicit II. 432.

ILOCES, Vngrus, filio Ioannis Hunyadis controuerſiae cum eo ſunt, in gratiam cum eo redit III. 763. an qui *Eiloces*?

ILTRIM, cognomen Baiazitis Sultani II. 363. 908.

IMBRAEL, Muchumeti, Perſidis caet. regis, a Turcis ſaec XI. debellati pater III. 78.

IMBRVS, inſula, Slaui inde captiuos abducunt II. 82.

IMERI locus prope Apron, Michaël Andronici Sen. F. contra Amogabaros mouens, eo venit II. 808. IV. 386,

IMMORTALES, militum apud Perſas genus I. 619. apud Romanos III. 159.

INARCHVS, nobilis Perſa, Achaemenidarum gentem ad defectionem a Perſis ſollicitat III. 74.

INAS Vngrus, Philippopoli a Georgio Tertere praefectus II. 815. 1026. III. 698. IV. 394.

INDI, Semiramis Araxen transgreſſa ab Indorum rege victa, occumbit III. 1183. Indorum borealium regnum a Cyro Perſarum rege inuaditur IV. 534. Indi Thomae imp. Michaele Balbo rebellantis ſocii IV. 248. 284. Muchumetus, Perſidis princeps, cum iis bellum gerit III. 78. Turci ei contra Indos adeſſe recuſant 80. Indorum rex Cherian vrbem diripit, Temiri amplius foederatus eſſe renuit 1181, 1182. Tzachataae rex vocatur 1182.

INDIA, Taugas populi ei finitimi I. 719. Tatari Chalau duce in Indiam penetrant III. 1029. Charmpantes inde a Cazane Chano euocatur 1093. Tzachataae regulo paret 1182.

INDICA quaedam gens vltra Caſpium mare et Maſſagetas habitans Iouem, Apollinem et Iunonem colit II. 1031. 1061.

INFLASTE, Sarmatiae regio, ad eam naues mercatoriae e Germania accedunt II. 1029.

INGLINI ſ. *Angli*, eorum rex Tyrum claſſe petit IV. 460. Varangi imperatori in ſolemni conuiuio multos annos precantur, lingua Anglicana (Ιγκλινιστί) IV. 470.

INGOR v. *Igor.*

IOACHIM, Bulgariae patriarcha, affinitatis cuiusdam cauſa legatus CPlin miſſus II. 797. ſtudii erga Tataros ſuſpectus Oſphentiſthlabi iuſſu praecipitio necatur 794. III. 1081.

IOANNACES Comanos, Romanorum ſocios, in patriam reuertentes comitatur III. 963.

IOANNACIVS v. *Ioannicius Critoples.*

IOANNES *Afer*, Iuſtini, Romanae militiae in Lazica ducis adminiſter, Lazos duris exactionibus affligit IV. 141, 142.

IOANNES *Alacaſenſis* patricius, a Barda Sclero exercitus Rom. duce miſſus, Patzinacas, Ruſſorum ſocios, in Thracia caedit III. 810, 811.

IOANNES *Alanus*, amicus Georgii Monomachati, cum de inſidiis Borili et Germani certiorem facit II. 107. IV. 355.

IOANNES Alexii Comn. ex fratre nepos, contra Bolcanum et Dalmatas miſſus vincitur II. 171, 172.

IOANNES *Angelus* Theſſaliae ſ. Blachiae praefectus a Ioanne Cantacuzeno declaratur II. 861, 862.

IOANNES *Aoinus*, epiſcopus Bulgariae II. 667.

IOANNES *Aplaces*, Macedoniae dux, ad Adrianopolin fortiter contra Bulgaros pugnat, cadit II. 548. 550.

IOANNES, Armeniae dux, bello Perſico imminente ſibi Anaſgos, Colchos et Alanos ſocios adiungit IV. 147. 185. 341.

IOANNES, Aſanis et Petri frater, Scyloioannes appellatus, Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 689. 691. 693. 701. 706—721. repet. II. 1024. III. 695, 696.

IOANNES, Aſanis F., Aſan etiam dictus, patre mortuo tenera adhuc aetate eſt II. 691. Phrorila ſ. Borila rerum potito, ad Ruſſos abit, reuerſus regnum occupat 722—732. repet. 733. 735. 738. 751. 753. 760. 771. 1024, 1025. III. 984. 986.

IOANNES *Aſan*, vxoris Ioannis Cantacuzeni frater, Melenico praeficitur II. 245. Ioannem Cantacuzenum in Seruiam comitatur 273. oppidis in Morrha praeficitur 872. proelio cum Momitzilo commiſſo intereſt 876.

IOANNES *Aſan*, Mytzae F. Irene Michaelis Pal. filia ei deſpondetur II. 761. III. 473. Lachana in Bulgaria res nouante, nonnulli Ioannem Aſanem regem declarandum cenſent II. 769. cui ſententiae alii multi accedunt 770, 771. e Troicis regionibus aduocatus, gener imperatoris et Bulg. rex declaratur, Bulgarique plures ad eum deficiunt 771. reliquae eius res geſtae enarrantur 772, 773. 778, 779. III. 1068, 1069. eius ſoror Terteri nubit 781. qui eam, priori vxore ab Andronico Pal. recepta, repudiat 786. eius filia Michaeli deſpotae, Ioannis Ducae ſebaſtocratoris filio nubit 787. Terteres eius ſororem ad Andronicum Pal. ſeniorem remittit 787. 798. 807.

IOANNES *Axuchus*, Perſa ſ. Turcus genere, capta Nicaea captus, tandem ad magni domeſtici dignitatem aſcendit III. 297. 319. 321.

IOANNES *Bagas*, al. *Bogas*, al. *Boſgas*, a Conſtantino Porph. ad Patzinacas miſſus, eos ad foedus contra Simeonem Bulgarum ineundum impellit II. 584. 586—589. III. 801.

IOANNES *Bladiſthlabus* v. *Ioannes Sphendoſthlabus*.

IOANNES *Bryennius*, Nicephori Bryennii, qui imp. Michaele Duca rebellauerat, frater, a Varangis CPli occiditur IV. 447.

IOAN-

IOANNES *Bryennius*, a Ioanne Cantacuzeno ad Cralem Seruiae mittitur, vt Pherarum obſidionem ſoluat, rogatum II. 291.

IOANNES *Caeſar*, imp. Michaele Duca res nouas molitur, cum Vrſelio a Turcis captus, ab imperatore redimitur III. 145—148.

IOANNES *Camaterus*, patriarcha Bulgariae II. 671.

IOANNES *Cantacuzenus*, gener Andronici Sebaſtocratoris, rem contra Seruios ſtrenue gerit II. 180—182.

IOANNES *Cantacuzenus*, Andronici Iun. contra auum inſurgentis ſocius II. 223, 224. eius res ſub Ioanne Pal. ante imperium et CPlin captam geſtae 240—293.

IOANNES *Choeroboſcus*, Bulgarus, res contra Turcos ſtrenue gerit, ab iisque captus dolique ſuſpectus occiditur II. 802, 803. III. 482—484.

IOANNES *Choniates* v. *Iangus Choniates*.

IOANNES *Comn.* Alexii F. Trapezuntis rex IV. 166—168. eius filia Chaſani Longo nubit IV. 168. not.

IOANNES *Comn.* imperatoris Ioannis Comn. ex fratre Iſaacio nepos, ad Turcos tranſiens, Iconienſis Sultani Maſuti filiam, abiurata religione Chriſtiana, vxorem ducit III. 307. 316.

IOANNES *Curuus*, Thracicarum copiarum dux, contra Illum et Leontium rebelles mittitur IV. 539, 540. conſul renunciatur 541.

IOANNES *Dacnas*, Cappadox, exercitui contra Miſimianos miſſo praefectus IV. 206.

IOANNES Domentioli F., a Iuſtino II. in Perſiam legatus mittitur, Suaniam repetiturus IV. 146. 239, 240.

IOANNES *Ducas* ab Emanuele Comn. contra Vngros mittitur III. 680.

IOANNES *Ducas*, ſebaſtocrator occiduorum tractuum, eius filiam filio ſuo Terteres deſpondet, ſed poſtea ad Andronicum Pal. Sen. remittit II. 787.

IOANNES Francorum rex v. *Otho*.

IOANNES *Gabalas*, imp. Ioanne Pal. ad Seruios legatus mittitur, Apocauchus cum a Ioanne Cantacuz. magno domeſtico abalienare nititur II. 242.

IOANNES *Guzes*, Thomae F., Armenius, Petram Lazicae vrbem cum paucis intrans, a Perſis ſauciatus, in caſtra redit IV. 48. inter Romani exercitus duces memoratur 60, 61. 339. contra Auaſgos mittitur 182. Apſilios, qui a Lazis defecerant, ad obſequium reuocat 63. 335. Romanis in vrbem Petram aditum aperit 66. 182.

IOANNES, Illyricis vrbibus praefectus, a Tiberio II. ad Auaros legatus mittitur II. 48.

IOANNES *Iſes*, Perſa, in Romano exercitu imp. Emanuele Comn. militat III. 667.

IOANNES, Lazorum rex, eius res geſtae enarrantur IV. 153—159. repet. II. 203. 205. 798. III. 1069.

IOANNES, Michaelis deſpotae filius nothus, Taronae filiam vxorem ducit, Megaloblachitis imperat II. 753. Romanas prouincias populatur, ideoque a Michaele Pal. bello petitur III. 989.

IOANNES, Michaelis Streantzimeri F., e Cralis Stephani ſorore natus, matre a Bulgaris pulſa, cum ea ad auunculum abit. II. 853.

IOANNES *monachus Lampenſis*, epiſcopus Bulgariae II. 660. moritur 667.

IOANNES Mytzae F. v. *Ioannes Aſan.*

IOANNES *patriarcha* v. *Veccus.*

IOANNES Petri fr. v. *Ioannes, Aſanis fr.*

IOANNES *Philoſophus*, cubicularias Zoës Auguſtae, Patzinacas clade afficit III. 830.

IOANNES *Pontifex Romanus*, a rege Oſtrogothorum Theoderico ad Iuſtinum I. pro Arianis CPlin legatus mittitur I. 124.

IOANNES *Protoſpatharius*, Peloponneſi praetor, de Milengorum et Ezeritarum defectione ſignificat II. 98.

IOANNES *Radenus* al. *Rhodinus*, a Zoë miſſus, pacem cum Saracenis componit II. 585.

IOANNES, Ruſtici quaeſtoris frater, regem Laz. Gubazen accuſaturus a Martino et Ruſtico CPlin mittitur IV. 88, 89. primus Gubazis pectus pugione ferit 90. Abſaruntem in cuſtodiam mittitur 106. quaeſtio de eo habetur 124—137. 141.

IOANNES *Scytha*, Thracicarum copiarum praefectus, aduerſus Illum Iſaurum a Zenone mittitur I. 119. IV. 539, 540. res ab eo imp. Anaſtaſio geſtae 540, 541. Ioannes Scytha dux Romanae militiae, Rufini pater Ioannis exconſulis auus I. 589.

IOANNES *Sebaſtocrator*, Michael Palaeol. contra eum a Noga auxilia impetrat III. 1069. ſeqq. Crales Seruiae Stephanus Milotinus eius filiam repudiat II. 205.

IOANNES, Simeonis Bulgari F. II. 609. Petro fratri ſuo inſidias ſtruere deprehenſus CPlin abducitur 614.

IOANNES *Sphendoſthlabus* al. *Io. Bladiſthlabus*, Aaronis Bulgarorum regis

regis F. II. 621. Bulgarorum rex 634. 637 — 643. 646. 657. eius fit mentio III. 87. 812.

IOANNES, Theodori Angeli F. II. 731. 733. ab imperatore Ioanne Duca armis petitur II. 733.

IOANNES *Tzibus* v. *Tzibus*.

IOANNES *Vandalus* contra Theodoſium II. inſurgit, captus Chryſaphii dolo occiditur I. 280. not. *i*.

IOANNIA, vrbs Aetoliae a Seruiis capitur II. 335. legatos ad Mechmetem Sultanum mittit 359, 360. Carolus Acarnaniae princeps ea potitur 362.

IOANNICVS *Critoples* al. *Ioannacius*, Maſſagetis ab Emanuele Comn. Baſ. ſauillae auxilio miſſis praeeſt IV. 311. 546.

IOANNOPOLIS, hoc nomine *Perſthlaba* a Ioanne Tzim. capta appellatur II. 997.

IOBANESICES, Anii dominus, Georgii Auaſgi in bello aduerſus Romanos ſocius, Baſilio Porph. deditione facta, Anii et Armeniae praefecturam obtinet IV. 191. 300, 301.

IONIA, Temiris milites poſt Ancyranum proelium in Ionia graſſantur III. 1167. Temir in Ioniam iter intendit 1171. propter Phocaeenſium legationem ſeruatur 1177. Kelpaxiſes Seruius a Mechmete Moratis fratre Ioniae praeficitur II. 362.

IONIVS *ſinus*, gentibus trans illum habitantibus Gothi belli Gothici initio imperarunt I. 125. not. *101*. regio cis ſinum Ionium ſub Totilae poteſtatem venit 199. inde vſque ad Scopia Stephanus, Seruiorum princeps, regni fines extendit II. 333. Illyrii eius oram maritimam accolunt 427. 429.

IOVINVS, tyrannidem in Germania occupat, ſtudio Goaris Alani et Guntiarii Burgundionum praefecti IV. 335. Adaulfi aduentu offenſus I. 68. ab hoc captus et ad Honorium Aug. in Italiam miſſus, occiditur 69.

IOVIVS, eius opera Alaricus Attalum de imperio deiicit I. 65.

IPAON, Culpee Patzinacicae prouinciae princeps III. 799.

IPHIGENIA, in Aulide Dianae ſacerdos, frater Oreſtes eam conuenit, et abducit IV. 530, 531.

IRENE, Alaniae rectoris filia, e Michaele Duca curopalatiſſae Annae filio, Iſaacio deſpondetur IV. 311. 352. not. *g*.

IRENE, Andronici Sen. vxor, maritum apud Cralem Seruiae, generum, criminatur II. 217. magna ad Cralem dona mittit 218, 219.

IRE-

IRENE, Chani Chazarorum filia, Conſtantini, Leonis Iſaurici filii, vxor III. 565.

IRENE, quae *Euphroſyne* aliis, notha Michaelis Pal. filia perperam vocatur III. 1069.

IRENE [al. *Pyriſca*], Ladiſthlabi, Vngrorum regis, filia, vxor Ioannis Comn. III. 634.

IRENE, Michaelis Pal. F., Ioanni Aſani Mytzae filio nubit II. 771, 772. 779. III. 697. ibique not. *l.* magni ducis Rogerii ſocrus, ad hunc Cyzicum mittitur III. 473. IV. 379.

IRENE, Theodori Ang. filia, Ioanni Aſani nubit II. 731, 732.

IRENE, al. *Theodora*, Theodori Laſc. II. filia, Ioannis Aſanis Bulgari neptis, Conſtantino Toecho Bulgaro nubit II. 752, 753. maritum ad vlciſcendam fratri ſuo factam iniuriam exſtimulat 754, 755. moritur 757.

IRNACH, filius Attilae natu minimus I. 519 — 536.

ISAACIVS Ang. imperator, Belae Vngr. regis filiam vxorem ducit III. 692, 693.

ISAACIVS Comn., imp. Ioannis Comn. frater, ad Iconienſes Turcos profugus, cum iis agrum Rom. incurſat, ad fratrem redit III. 304.

ISAACIVS *Comn.* patre interemto, Trapezuntem fugiens, ibi regnum conſtituit, IV. 167.

ISAACIVS *Melec*, Turcus, cum ML. Turcis poſt Azatinis fugam remanet, ad imperatorem cum iis tranſiens baptizatur, tandem ad Catelanos abit, imperatori reconciliari cupit III. 499 — 501. Amogabaris militat 445, 446. Turci, a Catelanis defectione facta, ſe Meleco adiungunt 502. eius fit mentio IV. 390. not. ad Cralem Seru. concedit III. 503. II. 220. in Aſiam tranſit, indeque cum imperatore de foedere agit III. 514. ſeqq.

ISAACIVS *monachus* Valenti cladem a Gothis ei inferendam praedicit I. 54.

ISAACIVS, Scopiis a Muhammede II. praefectus, Boſniam vaſtat II. 431, 432.

ISAAC, Scopiorum princeps, Amurathe Sultano Turcis militat III. 719.

ISAACVS, eius regio a Seruia incipit II. 381. ipſe nunc Seruiorum, nunc Vngrorum ſocius caet. 381, 382. hic et Paulus Illyriis ſ. Boſniis contra Turcos auxilia promittunt 432. III. 768.

ISAMVS Turcus, Boſniam vaſtat II. 427.

ISAVRI in exercitu Romano contra Gothos pugnant I. 144. 166. 192. 197, 198. 205, 206. in vrbe Phaſide ſub Philomatio duce cum aliis

in praeſidio ſunt IV. 112. terras Roman. finitimas depraedantur I. 487. Michael Rangabe eos contra Bulgaros educit II. 542.

ISCRA, eo duce Boëmi Ioannem Hunyadem vincunt II. 1062. III. 738.

ISDEGVSNAPH, Zichus dignitate, cum Petro Iuſtiniani I. ad Choſroën legato ad vrbem Daram de pace agit IV. 144. Ioannes Domentioli F. ad Choſroën legatus miſſus, cum Ieſdegunapho de Suania Romanis reddenda agit 240.

ISDIGVNAS, Choſrois ad Iuſtinianum I. legatus, inducias inter Perſas et Romanos paciſcitur IV. 75, 76. ad Choſroën reuertitur 79.

ISIDORVS, Ruſſiae metropolita, poſtea Poloniae Cardinalis, eius res enarrantur II. 1034, 1035. 1050.

ISMAEL a patre Curpagane Romano exercitui, Alexio Comn. duce Antiochiam petenti, occurrere iubetur III. 240. Paipertum arcem oppugnare ſtatuit 241.

ISMAEL, Scenderis F., Albanorum dux, Muhammedes II. eius regiones occupat IV. 168. not.

ISMAELITAE, multi imp. Theodoſio II. baptizantur IV. 271.

ISOES, rebellionis Artemii Anaſtaſii ſocius, a Leone Iſauro occiditur II. 519, 520.

ISTER, fluuius, eius curſus I. 548. not k. Gothi et Gothicae gentes, olim in Septemtrionalibus Iſtri regionibus habitantes, fluuium traiiciunt I. 85. 246. 395. Gepaedes olim trans Iſtrum Septemtriones verſus habitarunt, poſtea vtramque fluminis ripam ad Singedonem et Sirmium obtinuerunt 366. 372. Romani Chilbudio duce Iſtrum ſaepius tranſgreſſi, Slauos vincunt caet. II. 26. trans Iſtrum habitant Varni I. 398. IV. 417. Slaui Iſtro traiecto in terras Rom. irrumpunt II. 35 — 37. Cuturguri Iſtrum traiiciunt I. 549. 377. Slaui eum Gepaedum ope tranſeunt 378. II. 40. Auari per Iſtrum in terras Rom. irrumpunt I. 668, III. 60. Auari Romanis contra Slauos auxilio miſſi I. 669. II. 48. Auarorum et Romanorum fines dirimit I. 730. II. 68. Conſtantinus Copron. contra Bulgaros claſſem in Iſtrum mittit II. 523. Genuenſes, Venetos et alios oram Scytharum [Tatarorum] maritimam vltra Iſtrum iniuſſu ſuo mercaturae cauſa adire nolunt III. 1122. v. et *Danubius*.

ISTHMVS *Peloponneſiacus* a Romanis metu Gothorum muro munitur I. 40. Samuel Bulg. rex per Iſthmum in Peloponneſum irrumpit II. 626. Iſthmi muro potiuntur Turci 371.

ISTRIA regio, ad eam vſque Dalmatia extenditur II. 18. Seruii ea potiuntur 334. ad eius confinia Chrouatia porrigitur 395. Illyrii [Boſnii] iuxta ſinum Ionium vſque ad ſummam Iſtriam habitant 420.

ITA-

ITALI, bellum iis ab Attila imminet I. 75, 76. Itali et Gothi Theoderico parent 130, 131. Valachi Italorum colonia II. 901. III. 680. Italorum et Valachorum lingua ſimilis II. 903. Itali Emanueli Comn. in bello Vngrico adſunt ſocii III. 695. Sigiſmundo contra Baiazithem militant III. 703.

ITALIA, Iuthungi in eam irrumpunt IV. 403, iterum 409. ob Alarici et Gothorum incurſiones deſerta, I. 62. a Vandalis, Gizerico rege, vaſtatur 288—290. Leo I. pro ea legatos ad Gizericum mittit, tamen vaſtatur 293. ab Odoacro occupata 78. barbarorum Italiam inter ſe diuidendi conſilium 128. a Theoderico Valameris filio ſubiugata 119. Theodericus ſe eam vaſtaturum minatur, niſi Iuſtinianus ab Arianis opprimendis abſtineat 124, 125. Amalaſuntha de ea dedenda cum Iuſtiniano agit 138—140. Turci eam inuadere cogitent II. 361.

ITALICVS, Romani Zenonem, vt Odoacro dioeceſin Italicam regendam committat, rogant I. 77. bellum Italicum, Romanos inter et Gothos in Italia geſtum 125. enarratur 148—243.

ITATZES, Alanorum dominus, imp. Iuſtiniano rhinotm. Abaſgos clade afficit IV. 186. 348.

ITILES, Alanus, Philippopoli a Georgio Tertere Bulgaro praefectus II. 815. 1026. IV. 394.

ITIMARI, Iſtri accolae, a Rua Hunnorum rege ob ſocietatem cum Romanis initam bello petuntur I. 479.

IVCA, *Vtica* legi iubent, Africae vrbs, inde Carthaginem vſque littus importuoſum eſt I. 322.

IVDAEA prouincia a Pompeio M. Romam redeunte Scauro commendatur IV. 22. Pompeius de ea triumphat ibid. Titus a patre Veſpaſiano ad bellum aduerſus Iudaeos perficiendum relinquitur IV. 487.

IVDAEI, Oſphentiſthlabus Bulgarus iis ad Tzacam interficiendum miniſtris vtitur II. 794. III. 1081.

IVDAISMVS, ſecta IV. 527, 528.

IVGVM ſ. montes inter Romanorum et Dalmatarum terras Alexius Comn. luſtrat II. 169—171.

IVGVM *exterius*, auſtrale, credo, Haemi latus, Romani ibi a Lachana vincuntur II. 784. Scythae [Tatari] ibi caſtra habent 787.

IVLIANVS *Cardinalis* a Pontifice M. ad Vngros, eos ad bellum contra Amuraten II. ſollicitaturus, legatus mittitur III. 729. poſt proelium Varnenſe in fuga occiditur 737.

IVNO, a Chatagiae incolis pro dea colitur III. 1183.

IVSTINVS, Germani F. partis exercitus Romani in Lazica dux IV. 802. 803.

not. *44*. 83. 87. 89. Gubazis caedem moleſte fert 90. cum Martino, inſulam Lazicae tenet 109. 201 in vrbe Phaſide editiſſimam cum ſuis partem tenet 112. Phaſide ad templum quoddam egreſſus, in reditu Perſas ſibi obuios caedit 117—119. Romanis Miſimianos petentibus, in inſula Lazicae remanet 139. in locum Martini Romano exercitui in Lazica praeficitur 141.

IVTHVNGI, eorum res geſtae enarrantur in *Iuthungicis* IV. 395—409. repet. I. 275.

IVTOTZES, tertius Arpadis filius III. 624.

IVVENALIA, femina Romana de lite cum Formo patricio in tertium annum protracta apud Theodericum regem queritur I. 120.

IZAVLVS, Neapolitanus, ad Artam a Prialupa capitur II. 362. Prialupa occiſo, principatu potitur ibid. Aetoliae princeps, regione a Carolo priuatur 361.

IZLATI i. e. *aureus*, vicus Bulgariae, Vngri Hunyade duce eo vsque penetrant II. 886.

K.

KEGENES, Patzinaca, eius res geſtae enarrantur III. 815—831. repet. II. 657, 658. III. 639. IV. 442.

KELAGASTVS, Anta, Idarizii F., Mezamiri frater II. 41.

KELPAXISI, Seruius, a Muhammede Ioniae praeficitur II. 353.

KERMICHIONES al. *Ermichiones* ſ. *Turci*, de Auaris non recipiendis legatos ad Iuſtinum II. mittunt I. 655. III. 47. v. et *Hermichiones*.

KILTER, Patzinacarum princeps, Tyrachi pater III. 816.

KIOVIA, epiſcopatus ei ſubiecti enumerantur III. 1036. cfr et *Cioaba*.

KPYMNOI i. e. *praecipitia*, Michael Bulgarus et Andronicus Iun. ibi pacem faciunt II. 837.

L.

LABISDA al. *Balabiſda*, Melenici ciues deditionem facturi, ibi imp. Ioannem Ducam adeunt II. 737.

LACEDAEMON, Milengi et Ezeritae Slaui ibi habitant II. 94. Lacedaemonis dux ad Mechmetem Sultanum legatos mittit 359, 360. Turci Lacedaemonem populantur 360.

LACERIVM, Emanuel Comn. Turcos ad hanc vrbem adoritur III. 372.

LA-

LACHANAS v. *Cordocubas.*

LACHANAS ſ. *Pſeudolachanas*, ſe pro celebri illo venditans, contra Perſas ſ. Turcos in Aſiam abit, orto tumultu in cuſtodiam datur ll. 789—792. lll. 431, 432.

LACTIS *mons*, Teias cum Gothis in eum fugit I. 227. proelium ibi committitur, quo Teias cadit 228.

LADISLAVS *Poſtumus*, Sigiſmudi ex filia nepos, Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur lll. 761, 762.

LAEMOMACELLIVM, locus CPli, vbi Gothorum multi imp. Arcadio trucidantur I. 85.

LAMACHVS, Cherſonitarum princeps, Gyciae pater IV. 515, 516. repet. 517. ſeqq.

LAMINSES, Turcorum ſatrapa, terram Rom. vaſtat lll. 443. 460. IV. 371.

LAMPE fluuius, Puzanus Turcus ad eum caſtra ponit lll. 186. vrbs, Ioannes Ducas eam bello Turcico capit 239. Turci ad eam acri a Romanis proelio vincuntur 253.

LAMPSACVS, vrbs, imp. Ioannes Ducas et vxor Irene ibi cum* Maria Vngra, vxore Ioannis Aſanis, eiusque filia Helena congrediuntur ll. 727. Amogabari, Cubuclea Turcis prodita, ab his Lampſacum deducuntur lll. 491.

LANDVLFVS, Longobardus, Capuae princeps, contra impp. Conſtantinum Porph. et Romanum Lacap. inſurgit ll. 104.

LAODICEA, bello Turcico imp. Alexio Comn. Romanis deditionem facit lll. 238. Ioannes Comn. eam a Turcis antea captam recipit, eiecto Alpichara 298. a Turcis imp. Emanuele Comn. vaſtatur 340. 929. Solyman, procerum Clitziaſthlanis Sult. princeps Laodiceam Phrygiae depraedatur 349. Caichoſroës Sult. Laodicenſes Phryges cladibus afficit 377. Theodorus Laſcaris Maurozomi, ſocero Caichoſrois Sultani, eam permittit 395. Azatines Sultanus eam Theodoro Laſc. ll. donat, quae breui poſt rurſus ſub Turcorum ditionem redit 405.

LAONICA verſus montem Taygetum a Seruiis incolitur ll. 338. 883.

LARDEA, loca ei finitima Bulgari Petro et Aſane ducibus vaſtant ll. 679. O ſphentiſthlabus eam, Eltimeri antea donatam, recipit 809.

LARISSA, a Samuele Bulg. rege capitur ll. 623. Nicephorus Vranus, occidentis praefectus, Samuelem petens, eo venit 626. Baimundus, Normannorum dux, Caſtoria egreſſus, ad eam accedit lll. 171. Romani et Turci ad cliſuras prope Lariſſam a Baimundo vincuntur ibid. a

Bal-

Baimundo oppugnatur II. 668. Manuel, Theodori Ang. frater eam recipit 731. not. *h*.

LASTOBON, inſula Dalmatiae, a paganis inhabitatur II. 413.

LATARCIVM caſtellum, Petrus a fratre Mauricio contra Slauos miſſus, eo venit II. 65.

LATINI, al. *Galli* dicti, imp. Alexio Comn. aduerſus Patzinacas militant III. 862, 863. 878. Latini Maniacatae 879. in exercitu contra Apelchaſemum et Turcos Taticio duce in Bithynia militant 180. bellum Latinum imp. Alexio Comn. 186. Emanueli Comn. Zeugminum oppugnanti militant 676. IV. 152. CPlin oppugnant IV. 461. Alexius, Iſaacii Ang. filius eos, vt Cannabi rebellionem reprimant, in palatium admittendos cenſet 462. CPlin capiunt 462, 463. capta CPli equum aeneum in foro Tauri confringunt II. 890. a Ioanne Bulg. rege formidantur 707. Ioanni Bulgaro, pacem roganti ſuperbe reſpondent 707. Bulgaros armis adorti, ad Adrianopolin clade afficiuntur 707—710. in Romanos igni et ferro graſſantur 711. a Bulgaris ad Serras victi 711—713. III. 694. ad Oreſtiadem, Philippopolin, Rhaedeſtum et Ruſium a Blachis [Bulgaris] et Scythis [Comanis] victi II. 713—715. ad Rhegium a Scythis [Comanis] profligantur 716. Didymotichi fruſtra a Bulgaris oppugnantur 718, 719. Theodori Comneni contra Bulgaros ſocii 724, 725. ſibi Scythas [Comanos] et Bulgaros adiungentes, Ioanni Ducae bellum inferunt 730. Tzurulum capiunt III. 986. tempore Andronici Palaeol. Iun. CPli pileis Latinis vtuntur II. 240. Latini Peloponneſum incolentes poſt Andronici Iun. obitum ſe Ioanni Cantacuzeno dedere parati 240. Romani eos ſibi contra Seruios adiungere cogitant 241. Latini apud Cralem Seru. ſtipendia merent 278—280. claſſe ad Smyrnam appulſa, vrbem oppugnant 288. 297. Latini Galataei, rebellione facta, Ioannis Cantacuzeni in Seruios expeditionem impediunt 297. pueri Latini Baiazitl ſeruiunt 355. cfr. et *Amogabari*, *Catelani*.

LAVREATA vrbs, ad eam Ilaufus tranſfuga et Gothi Romanos proelio vincunt I. 204.

LAVRENTINVS, a nonnullis epiſcopus Romae deſignatur, a Theoderico repudiatur, Nuceriae praeſul conſtitutus, ibique res nouas moliens in exſilium mittitur I. 121.

LAVRENTIVS *Chedrachabares* Ladiſlaum poſtumum, Vngr. regem, veneno tollit III. 762.

LAVRITAS al. *Laurentius*, Slauorum princeps, Auaris tributum pendere recuſat I. 667. II. 46. 48.

LAZARVS, Georgii pater, Seru. princeps, forte qui Pladices aliis; eius fit mentio II. 357, 358 363. 366.

LAZARVS, Georgii Bulci F., Seruiorum princeps II. 379, 380. 428. III. 766. 1156 — 1165. ſeqq.

LAZARVS, Patzinaca, in proelio a Romanis captus III. 928.

LAZARVS, Stephani F., Seruiorum Crales, eius res geſtae enarrantur II. 350 — 353. rep. 355, 356. 372. 885. III. 700. 710 —.

LAZI, Pontica gens, eorum res geſtae enarrantur IV. 21 — 170. rep. I. 376. 574, 575. 578 — 585. 603 — 605. II. 33. 203. III. 550. IV. 181. 184 — 186. 191. 198, 199. 201. 213 — 216. 223 — 225. 231 — 239. 242. 269. 273 — 278. 281. 284. 313. not. 56. 314, 315. 333. 338 — 341. 346. 349. 507.

LAZICA, Lazorum regio, Mithridati, Ponti regi, paret IV. 535. imp. Diocletiano a Boſporianis Sarmatis vaſtatur IV. 23. 507. 511, 512. imp. Iuſtinus I. Gurgeni Iberorum regi contra Perſas in Lazicam auxilia ſubmittit I. 587. Bulgari captiui imp. Iuſtiniano I. in Lazicam mittuntur II. 498, 499. IV. 41. Romani ibi in praeſidiis ſunt I. 644. Heraclius, Perſas bello petens, eo exercitum ducit, III. 550. indeque in Perſidem irrumpit 550, 551. Suania olim Lazicae ſubiecta IV. 278.

LAZICA, ſ. *Lazorum memoriae* IV. 1 — 170.

LEBADIA, Boeotiae oppidum, a Baiazite armis petitur III. 1153.

LEBEDIAS, Vngrorum Voëuoda ſ. dux, et regio ab eo ita dicta III. 571, 572. 607 — 610.

LEBVNES, Armeniae princeps, Caichoſroën, Iconienſem Sultanum, a fratre Rucratino pulſum, ad ſe confugientem ſuſcipit III. 388. ob foedus, quod inter ipſum et Rucratinum intercedebat, Caichoſroën iuuare renuit ibid.

LECAS, Paulicianus, Epigambria ad Patzinacas fugiens, cum iis imminet Romanis III. 841.

LECHI v. *Poloni*.

LECHICA ſ. *Polonica* ſ. *memoriae Polonorum*, II. 1045 — 1050.

LEMNOS inſula, Heruli eam depopulantur I. 67. Chryſochir cum DCCC. Ruſſis ad eam venit, ibique a Romanis dolo circumuentus, occiditur II. 1011.

LENZANENI, Slaui, Ruſſis tributarii, monoxyla in montibus caeſa Ruſſis vendunt II. 982. Patzinacicae prouinciae, quae Iabdiertim vocatur, finitimi 986. III. 807.

LEO *Armenius*, eius culpa Romani ad Adrianopolin a Bulgaris clade afficiuntur II. 549. ſeq.

LEO *Batatzes* ab Emanuele Comn. e locis Ponto Eux. vicinis in Vngriam irrumpere iubetur III. 680.

Q LEO,

LEO, Bulgarorum epiſcopus, moritur II. 659.

LEO *Catacalus*, Scholarum domeſticus, contra Bulgaros miſſus, ad Bulgarophygum vincitur II. 580.

LEO *Choeroſphaktus*, ad Simeonem Bulgarum de pace miſſus, ab eo in cuſtodiam datur II. 580.

LEO *Diabatenus*, a Nicephoro Botan. Meſembriam miſſus cum Patzinacis et Comanis foedus iungit III. 841. 960.

LEO *Phocas*, ei bellum contra Simeonem Bulgarum a Zoë committitur II. 585. ad Achelonm victus, aegre Meſembriam euadit 587. III. 851.

LEO *Rhabduchus*, Dyrrachio praefectus, in Pagania cum Seruiae principe colloquitur II. 156. 406. 414. 600.

LEO *Serblius*, imp. Conſtantinus Monom. per eum Ibericum exercitum dimittitit IV. 309.

LEO *Tripolita*, Saracenorum dux, Theſſalonicam capit II. 97.

LEPTIS Africae vrbs, Beliſarius eo cum exercitu venit I. 324.

LERIVM, eius epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

LESBOS inſula, a Tzacha Turco occupatur III. 196. Turci imp. Andronico II. ad Lesbon vſque omnia vaſtant III. 442. IV. 367. Lesbi dux Temiris nepotem ſalutaturus, Phocaea egreſſus, ab eo benigne excipitur III. 1169. Palda, Bulgarus gente, Muhammedi II. militans, piraticam exercet, et in Lesbon excurrit II. 887. Muhammedes II. in Lesbon expeditionem ſuſcipit 429. Iſmael dux exercitus Muhammedis II. Lesbios vinctos adducens, Callipolin redit III. 753. Lesbi dux a Muhammede occiditur 770.

LETE, Letes epiſcopus Theſſalonicenſi ſubiectus II. 110.

LEVCAMNAS, cognomen Carailucis, Samachiae ducis IV. 165.

LEVCARIA, Aſiae vrbs vel regio, Tzokies, Temiris nepos, eius principem bello petit III. 1186.

LEVCATE, al. *Leucacte*, Iuſtinianus rhinotm. Slauorum in Aſiam deportatorum reliquias ibi occidi iubet II. 76, 77.

LEVCOPOLICHNA, Nigrae Bogdaniae metropolis, II. 1052. Sarmatae, qui a Leucopolichna verſus Pontum Eux habitant, ducibus parent 1029. 1031.

LEVDERIS, Romae a Vitige praefectus, I. 152. 154. Roma capta ad Iuſtinianum I. mittitir 155.

LEVTHARIS, Alamanorum dux v. *Alamanni.*

LIBERVS, Seruius, Ioannem Cantacuzenum in Seruiam contendentem excipit II. 250. 861. eius aduentum Crali ſignificat 251, 252. pro Ioanne Cantacuzeno apud Cralem intercedit 257, 258. filiam ſuam Manueli, filio Ioan-

Ioannis Cantac. deſpondere optat 264. voto eius annuit Cantacuzenus 265. Liberus aegrotat 266.

LIBIDINA, Bocolabra Scytha, ab Auaris profugus, ibi a Romanis intercipitur I. 689.

LIBIDVRGVS, Romani ex Haemo illuc deſcedunt, cum Auaris proelio decertaturi I. 698.

LIBYA a Sarmatis ſubacta III. 77.

LICHNITIS ſ. *Achrida*, palus, Samuel Bulgarus, eam exhaurire aggreſſus, in plures foſſas ſecat II. 633, 634.

LIGVRES equites, Lombardi a Graecis etiam dicti ab Ioanne Comn. contra Vngros euocati III. 635. Emanueli Comn. contra Saracenos militant II. 183.

LILOBISTVS, fluuius, Andronicus Iun. ab auo bello diſſidens, cum tranſit II. 229.

LILYBAEVM, Siciliae promontorium, a rege Theoderico ſorori Amalafridae, Traſamundo Vandalo nuptae dotis loco datur I. 123. 306, 307. Beliſarius, qui id capiant, mittit 343. Beliſarius id a Gothis repetit 126, 127. Iuſtinianus ipſe 136, 137. 140.

LIMNITAE, Perſidis incolae, Sultanus Tangrolipex ex iis exercitum cogit III. 88. v. ibi not. *p*.

LIPARITES ſ. *Horatius Liparites*, Georgii Auaſgorum ducis copiis praefectus, in proelio cum Romanis commiſſo cadit IV. 189. 304.

LIPARITES, Horatii Liparitae F., a Pancratio, Iberiae regulo, diſſidet IV. 191, 192. 242. partem Meſchiae obtinet IV. 245. 304. partis Iberiae dynaſta, eum cum auxiliaribus copiis bello Turcico exſpectat Aaron Mediae praefectus III. 88 — 91. venit, et in proelio cum Turcis captus, a Sultano dimittitur 91 — 93.

LIPENIVM vrbs, Baſilio Porph. a Bulgaris per legatos deditur II. 641. a Bolcano Seruio incenditur 170. Ioannes Alexii Comn. ex fratre nepos, contra Bolcanum miſſus, eo venit 171. Alexius Comn. Bolcanum petens, ad eam accedit 173. legati a Crale Stephano Vreſi miſſi ibi legatis Michaelis Pal. occurrunt 197.

LITBON ſ. *Litbada*, vicina magnae Ruſſiae, inter metropoles ordine LXXXII. II. 1036. 1052.

LITHOSORIA locus, per quem Conſtantinus Copr. in Bulgariam irrumpit II. 529, 530.

LITVANI, eorum res geſtae enarrantur in *Lituanicis* II. 1051 — 1053. repet. 1028. 1031, 1032. 1049. 1055. III. 1144, 1145.

LIVNTIN, Arpadis F. Vngrorum dux II. 579. III. 615.

LOBELVS, Chrouatorum princeps II. 21. 389.

LOBITZVM, Iſaacius Comn., Selte Patzinaca victo, ibi caſtra ponit III. 836. Iſaacius Angelus vrbem fruſtra oppugnat II. 680, 681.

LOGOS caſtellum, duces Romani bello Bulgarico tempore Andronici Sen. eo progredi decernunt II. 828. 1026.

LOMBARDI, hoc nomine Ligurini equites a Graecis vocantur III. 635.

LONGI MVRI a magno mari vſque ad Selybriam ob Bulgarorum et Scytharum incurſiones extructi [forte inſtaurati] II. 496. milites Theoderici eos inuadentes repelluntur a Romanis I. 116. Slaui ad eos vsque penetrant II. 39. per eorum ruinas irrumpunt 43. Iuſtinianus I. eos reparat 44. Slaui ab Auaris ſubmiſſi, ad eos vſque penetrant I. 685. II. 50 — 53. Bulgari eo vſque excurrunt II. 520, 521.

LONGIBARDOPVLVS, dux Romanae militae, a Bulgaris ad Priſdiana captus, et ad Michaelem Seru. principem ductus, eius filiam in matrimonium ducit II. 663 — 665. exercitum e Seruiis et Longibardis collectum Conſtantino Bodino auxilio adducit 665.

LONGOBARDI, al. *Langobardi* al. *Longibardi*, eorum res geſtae enarrantur I. 395 — 410. repet I. 59. 175. 204. 216. 217. 223. 366, 367. 370 — 373. 662. 548, 549. 641. 374 — 378. 424 — 442. 448. 548. 552. 553. 617. 653 — 655. 669. 759. II. 24. 34. 35. 40. 104. 665. III. not. i. IV. 112. 416, 417. 495. 498, 499. Latini, a quibus Alexius Ang. Comn. captus eſt, hoc nomine vocantur III. 390.

LONGOBARDIA, Italiae regio, a Longobardis nomen accepit I. 405. ſeqq. Saraceni Africani e Dalmatia in Longobardiam traiiciunt II. 90, 91. eius principes ab imperatore CPlitano deficiunt 104. expeditioni impp. Conſtantino Porph. et Romano Lacap. in Longobardiam ſuſceptae Ruſſi interſunt 972, 973. Chazari II. 573. Turci ſ. Vngri 618. Fargani ſ. Varangi IV. 439, 440. Robertus Longobardiae dux IV. 159. Andronici Sen. filius Theodorus Marchio a matre euocatus, eo ad vxorem redit II. 219.

LONGOBARDICA ſ. *memoriae Longobardorum* I. 389 — 412.

LONGOMERE, regio, Emanuel Comn., Vngris obuiam procedens, eam petit II. 177. III. 639.

LOPADIVM vrbs, non procul inde Pirzanus Turcus, Nicaea fruſtra oppugnata, caſtra ponit III. 186. a Turcis infeſtatur 261. Ioannes Lazus ibi imp. Michaelem Palaeol. adit IV. 159.

LVCA vrbs, Narſes eam obſidione capit I. 236 — 238.

LVCANI, Totilas eos ſubigit I. 189. Romani ad eos veniunt 196.

LVCANIA, Gothi ibi a Romanis et Antis clade afficiuntur I. 199. II.

I 82.

32, 33. Gothi Romanos et Herulos caedunt I. 201. 439, 440. ab Alamannis Butilino duce infeſtatur I. 241.

LVCAS *Notaras* a Ioanne Eman. Pal. ad Moratem Sultanum legatus in Aſiam mittiur II. 363.

LVDOVICVS al. *Doloicus*, Pleae comes, in proelio ad Adrianopolin inter Bulgaros et Latinos commiſſo cadit II. 708, 709. 712, 713.

LVDOVICVS, Franciae rex, Baſilio Macedoni aduerſus Saracenos auxilia ſubmittit II. 91.

LVMA ab Atapaco Turco vi expugnatur III. 370.

LVMBRICATVM, vrbs, Dalmatia ab Auaris vaſtata, ſeruatur II. 18.

LYCAONES, Michael Rangabe eos contra Bulgaros educit II. 542. Lycaonum legio Romano Diogeni contra Turcos militat III. 114.

LYCAONIA, Turci Lycaoniam petunt III. 116. eam, a Turcis occupatam Itali Hieroſolyma petentes, attingunt III. 332. Emanuel Comn. per Lycaoniam exercitum ducit, Iconienſi Sultano fruſtra obnitente 335. Caichoſroi Sultano paret 387. a Turcis tenetur 429. Temir bello Turcico victor per eam redit 1180.

LYCHNIDVS, Macedoniae vrbs, Theodericus inde repellitur I. 100. IV. 412. duces Romani eo veniunt I. 102. 105.

LYCIA a Cyro inuaditur IV. 534. Turcis imp. Michaele Pal. paret III. 429. poſt Ancyranum proelium a Temiris exercitu incurſatur 1172.

LYCOSTOMIVM, oppidum Theſſaliae, a Seruiis captum Ioannes Cantacuzenus recipit II. 308.

LYCOSTOMIVM a Valachis incolitur, qui fama expeditionis maritimae Muhammedis II. terrentur II. 921.

LYDI, eorum regnum, Croeſo rege, a Cyro deletur IV. 534.

LYDIA, Temir Baiazitem petens, per Lydiam iter habet III. 1156.

LYSIMACHIA, Tatarorum auxilia, a Michaele Pal. contra Ioannem Sebaſtocratorem euocata, ibi caſtra habent III. 1070.

LYZICVS, cladis, quam Seruii apud Caſtoriam a Romanis acceperunt, auctor II. 327. Edeſſae, cui praefectus erat, vulneratus et a Seruiis captus, dum Scopia abducitur, in itinere moritur 326, 327.

M.

MACARIVS, Achridenſis epiſcopus, Simonidi et Crali Stephano benedictionem nuptialem impertit II. 215.

MACARIVS, metropolita Theſſalonicenſis ab Anna Auguſta ad Cralem Seru. mittitur, vt Ioannem Cantacuz. dedi poſtulet, fruſtra II. 268.

MACEDONES, Iberes eorum et Alexandri M. dominatum effugerunt IV. 269. a Crumo in Bulgariam trans Iſtrum abducti II. 556—558. inde ſibi vi reditum aperiunt 563, 564. 566, 567. III. 613, 614. Romanus Diogenes eos contra Turcos educit III. 105. IV. 444. in Ioannis Comn. exercitu contra Turcos militant III. 303. not. *k*.

MACEDONIA, a Gothis incurſatur I. 39. 51—53. a Scythis [Slauis] diripitur II. 75. e Sclauinia ad eam ſita Conſtantinus Copron. praedam et captiuos abducit 79. a Bulgaris, Crumo rege, incurſatur 542. Macedones a Crumo in Bulgariam abducti, in Macedoniam redeunt III. 613, 614. a Bulgaris incurſatur, Bogori rege, II. 569. rege Simeone 594, 595. Petro, Simeonis filio, rege, 610. iterum 615. a Samuele Bulg. rege incurſionibus vexatur 623. 626. a Patzinacis infeſtatur III. 814. 823. 830. Conſtantinus Monom. Macedoniae legiones contra Turcos in orientem mittit III. 98. ab Vzis incurſatur II. 660. III. 941. a Patzinacis II. 665. 106. 401. III. 838. a Bulgaris et Comanis II. 694. III. 984—986. a Latinis [Itali vocantur] ſubiugatur II. 706. Romani ad Bulgaros profugi Macedoniae vrbes ad defectionem a Latinis faciendam ſollicitant 707. Bulgari et Scythae [Comani] Macedoniem Theſſalonicam vſque peruagantur 710, 711. 723. Scythae [Comani] a Tataris fugientes in Macedonia conſident 729. III. 986. 1027. Michael Bulgarus Scythas in eam immittit II 748. Turci et Catelani eam incurſant III. 497. ſeq. Syrgiannes Macedoniae verſus Illyrios ſitae praefectus, Triballos, Aetolos et Acarnanes vexat II. 223. Syrgiannes ad Seruios tranſiens, ſe eam Crali ſubiecturam promittit 236. Andronicus Iunior ab auo bello diffidens, eam occupat 827. a Turcis et Bulgaris infeſtatur 851. Seruii eam poſt Andronici Iun. obitum incurſant 241. multis Macedoniae vrbibus potiuntur Seruii 290. 295. 319. Io. Cantacuzenus reliquis Macedoniae vrbibus a Crale timens, Turcos ſocios, vt eo cum ipſo contendant; hortatur 292, 293. praeter Theſſalonicam omnis a Seruiis occupatur 297. 299. Turci Ioannis Cantacuzeni ſocii eam populantur 301. Cantacuzenus eam a Crale Seru. repetit 320. eius pars ab Albanis ſubacta 334. Baiazites cum Macedoniae ducibus pacem facit 354. Mechmetes Baiazitis F. e Thracia in Macedoniam irrumpit 907.

MACEIL al. *Miceil*, Tangrolipicis Turcorum Sultani pater III. 77.

MACHMVTIVS, vrbis Chalep Ameras III. 110.

MACHVMVTES, Michaelis F. Ianuarum princeps, Turcici exercitus imp. Muhammede II. dux. II. 931. ſeq. III. 765.

MACRE vrbs a Ioanne Bulgaro euertitur II. 711.

MACRO-

MACRODVCAS, Edeſſae praefectus, vrbe a Crale capta incolumis dimittitur II. 327.

MACROLIBADA, locus, quo Theodorus Laſc. II. Tzepaenam petens venit II. 746.

MADYTA, vrbs, Ioannes Ducas eam Latinis eripit II. 728. Catelani loca finitima depopulantur III. 500. Amogabari eam praeſidio tenent 512.

MAEANDER, fluuius, Latinorum exercitus Conrado duce ad eum accedit, Turcis vlteriorem ripam tenentibus III. 330. Latini eum tranſgreſſi Turcos clade afficiunt 331, 332. Maeandricae vrbes a Turcis Atapaco duce vaſtantur 370. Atapacus ibi a Romanis vincitur IV. 357. a Pſeudalexio et Turcis infeſtatur III. 281. a Maurozome Manuele et Turcis 395. Comani a Tataris pulſi a Ioanne Duca ad hunc fluuium collocantur 986. Maeander ob crebras Turcorum irruptiones plane deſertus 420. regiones circa Maeandrum a Turcis penitus vaſtatae 426. 433. loca orientalia Maeandro adiacentia termini Romani imperii tempore Andronici Pal. III. 434.

MAEOTIS palus, Alexander M. gentes eius accolas profligat IV. 135. Mithridatis Pontici regnum vltra Maeotidem porrigitur 535. Heruli per eam in Pontum Eux. nauigant I. 422. Gothi inde in Boſporum et Pontum Eux. inuehuntur 39. ea ſuperata, Aſiam Europamque vaſtant 41. ea iterum traiecta, Aſiam minorem populantur 43. Criſcon Boſporianus ſibi Sarmatas Maeotidis accolas contra Romanos adiungit ſocios IV. 507. idque poſt eum alii faciunt 512 — 514. Hunni eam cerua duce traiiciunt 553, 554. Vandali eius accolae I. 276. IV. 336. Hunni ea ſuperata in Mediam vſque penetrant I. 513. Sedes Hunnorum a Portis Caſpiis vſque ad Maeotidem pertinent 601. ad eius oſtium Gothi Tetraxitae habitant 245. 247. 547. cis paludem Maeotidem Cuturguri habitant 377. 547. 549. Eulyſiae incolae ad Maeotidem ſedes habent 546. trans paludem habitant Vturguri 549. gentes eius accolae a Tataris ſubiugantur 256. II. 1025. III. 984. 1027. Aegyptii Europaeos Scythas ad Maeotidem et Tanain accolentes mercaturae cauſa adeunt III. 988. Genuenſes Venetos et alios a Maeotide iniuſſu ſuo nauiganda prohibere conantur 1122. Atalis fl. in Maeotidem exoneratur II. 502, 503.

MAGEDONES, Ioannes deſpota ab imp. Michaele Pal. in orientem miſſus Magedonum gentem Romano imperio aſſerit III. 415 Magedon vrbs Turcorum iniuriis expoſita 426.

MAGISTRIANI milites qui ſint I. 100. not. *a*.

MAGIABA al. *Manglaba*, Bulgari Simeone principe eo vſque penetrant II. 590, 591.

MAGNA *Blandimoeres*, vrbs Ruſſiae, cuius epiſcopus epiſcopo Klouiae ſubiectus eſt II. 1036.

MAGNESIA, pecuniam publicam imp. Ioanne Laſcari in hac vrbe depoſitam Varangi cuſtodiunt IV. 463. Michael, Andronici Pal. F. contra Turcos miſſus, ad hanc vrbem caſtra ponit III. 439 — 443. IV. 366, 367. 371. Saſani paret III. 459. Attaleota ſuaſore contra Rogerium ducem rebellat IV. 382, 383. Amurates II. imperio iterum ſuſcepto, Mechmetem filium eo mittit III. 739.

MAGOG, ab eo orti ſunt Sarmatae, Scythae et Gothi I. 37. Abdiu de eo vaticinatur IV. 531.

MAGOTINVS Bulgarus a Petro Bulg. rege ad Conſtantinum et Romanum Lacap. legatus miſſus II. 610.

MAINA vrbs, eius incolae a Slauis originem ducunt II. 99.

MAIORICA inſula, a Beliſario Vandalis erepta I. 342. 344.

MAITAS, locus prope CPlin, vbi Kegenes a ſuis inſidiis petitur III. 824.

MAITZAN, prouinciae Patzinacicae, Irtim dictae, praeeſt III. 798.

MALA *Scala*, locus, Romani, vt proelium cum Vngris euitarent, per eum redeunt III. 637, 638.

MALACEINVS, protoſpatharius, ob ſtudium erga Bulgaros Theſſalonica Byzantium transfertur II. 627.

MALOZEATAE v. *Melita*.

MAMA, Hunnus, eius filius ob transfugium ad Romanos ſupplicio afficitur I. 481.

MAMAS ſ. *Portus St. Mamantis*, claſſis Theodoſii contra Anaſtaſium inſurgentis ibi in ſtatione eſt I. 249. Crumus, Bulg. rex, aeneas ſtatuas inde auferri iubet II. 553. palatia ibi exſtructa exurit 556.

MAMONAS, de Epidamno ſibi a fratre Ioannis Pal. erepta apud Baiazitem queritur II. 353.

MAMPALIS, magni Symbatii Iberis F. IV. 290.

MAMPLANES v. *Pamplanus*.

MANAIM, dux Romanae militiae, Scythas vincit IV. 539.

MANCVSVS, Bulgarus, pater Encones, vxoris Uſphentiſthlabi II. 793.

MANIACH, Sogdaitarum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 44 — 48. 50. eius fit mentio 53.

MANIACH, prioris filius, dignitate Tarchan, cum alio quodam a Turcis ad Romanos legatus mittitur III. 53.

MANICHAEI ab Alexio Comn. afflicti III. 844, 845.

MANTACHIAS, cognomento Salpacis i. e. *fortis*, Tralles, Michaelis Pal. iuſſu inſtauratas, euertit III. 427. Aſiam minorem cum aliis vaſtat 460. Carmanus Mantachias, ſocer Saſanis 496.

MANTACHIAS, Turc. ſatrapa, proelio Ancyrano in Temiris exercitu pugnat, ſibi antea ſubiectos ad ſe euocat III. 1165. Epheſum vaſtat 1185.

MANTVA, Pius II. Pontifex Rom. ibi concilium agit III. 764.

MANTZICIERTE vrbs, Iberes cum Mantziciertanis amicitiam colunt IV. 286, 287. vrbs a Tangrolipice Sultano oppugnatur III. 95, 96. Turcis paret, Romanus Diog. ad eam venit, et oppugnatam capit 122.

MANVEL *Angelus*, Theodori Ang. Comn. frater II. 721, 722. Mariam, Ioannis Aſanis ex pellice filiam, vxorem ducit 724. frater a Ioanne Aſane capto, deſpota declaratur 726. a fratre pulſus in Attaliam ablegatur 731.

MANVEL *Aſan*, Irenes Auguſtae patruus, Pheraeis, vt ſe Crali dedant, auctor eſt II. 291.

MANVEL *Comnenus*, dux exercitus imp. Romano Diogene a Turcis captus, libertatem recipit III. 118—120.

MANVEL *Ibatzes*, imperatoris Michaelis Paphl. domeſticus, ad Deleanum Bulgarum tranſit II. 652. capitur 656.

MANVEL, Ioannis Pal. frater, Crali Seru. foederis cum eo percuſſi obſes datur II. 331.

MARACES, Turcorum ſatrapa, Epheſiis incubans, a Ioanne Duca proelio vincitur III. 238.

MARCEL, ita mendoſe pro Sarcel ſcribitur III. 568. in variet narrat. 796.

MARCELLAE, caſtellum, Conſtantinus Copronymus ibi Bulgaros vincit II. 520, 521. a Conſtantino Porph. reficitur 533, 534. imp. Nicephorus Bulgaros petens, eo venit 537. Patzinacae ibi caſtra metantur III. 872. 961. ibidem cum Alexio Comn. pacem faciunt 873.

MARCIANOPOLIS, Valens expeditione contra Gothos ſuſcepta, ibi hiemat I. 45. Theodericus, Valameris F., ibi caſtra habet 112. ab Auaris capitur 690. Petrus exercitus Dux, Slauos petens, eo venit II. 63.

MARCIANVS, adhuc priuatus, a Vandalis captus, dimittitur I. 282, 283. imperator, res Africae negligit 283.

MARCIANVS, Iuſtini II. patruelis in expeditionem contra Choſroën mittitur IV. 147. 188.

MARCIAS, dux Gothorum in Gallia I. 153. not. *a*. a Vitige reuocatur 154. 156. ad Romam venit 159. parti exercitus Gothici praeeſt 162.

MARCOMANNI, M. Aurelius diu cum iis in Pannonia bellum gerit IV. 498. v. et *Ballomarius*.

MARGVS vrbs, legati Theodoſii Iun. et Attilae ibi in colloquium veniunt I. 480. Hunni vrbis epiſcopum furti accuſatum ſibi dedi poſtulant 482. hic ad eos clam tranſiens, vrbem ipſis prodit 483.

MARIA, Andronici Sen. ſoror, Charmpaniae Tataro deſponſa, Mugaliorum domina appellatur III. 1059 — 1101. 520.

MARIA Andronici Sen. filia notha Tuctai Tataro deſponſa III. 1192. IV. 159.

MARIA, Andronici Iun. filia, Michaeli Aſani, Alexandri Bulgari filio nubit II. 852.

MARIA, Belae Vngrorum regis filia, Iſaacio Angelo et poſt eius obitum Bonifacio, Montisferrati marchioni Theſſalonicae principi nubit II. 692, 693.

MARIA, Emanuelis Comn. filia, Belae, Geitzae Vngrorum regis, filio nubit III. 656. 658, 659. ſeqq. ab eo ſeparatur 690, 691.

MARIA, Emanuelis Comn. ex Iſaacio fratre neptis, Stephano, Geizae Vngr. regis fratri, nubit III. 654, 655.

MARIA, Iberiae principis filia, vxor Michaelis Ducae IV. 310. Maria Alana vocatur IV. 352. 355. not. *q*. 356.

MARIA, Ioannis Aſanis et Irenes, quae Demetrii deſpotae ſoror fuit, filia, vxor Manuelis, fratris Theodori Comn. II. 724. 732, 733.

MARIA, Ioannis Aſanis et Irenes, quae filia fuit Michaelis Pal., filia, Rogerio Latino nubit II. 801.

MARIA, Ioannis Bladiſthlabi, Bulg. regis, vxor II. 640. poſt mariti obitum de Bulgaria dedenda ad Baſilium Porph. legatum mittit 641. ab imperatore honorifice excipitur 642. Zoſtae dignitate CPi ornatur 646. vrbe eiicitur 649. e Mantineo Bucellarii monaſterio in Thraciam transfertur 649.

MARIA, Lazari, Seru. Cralis, filia, Baiaziti nubit II. 352. 356. 363. Baiazite ad Ancyram a Temire victo, Pruſae capitur III. 1158. 1174. a Temire ignominioſe tractatur 1171, 1172.

MARIA, Michaelis Pal. ex ſorore neptis, Conſtantino Bulgaro deſpondetur II. 758. maritum contra auunculum concitat 762. III. 1062. Sphentiſthlabum adoptatum occidendum curat II. 763, 764. 702. ſe et regnum Lachanae tyranno tradit 769 — 778. III. 1068 a Ternobitis comprehenſa cum filio CPlin mittitur II. 779. eius fit mentio 790. 794. III. 1081.

MARIA, Michaelis Pal. filia notha, ſponſa Chalau Tatarorum Chani a Principe eo deducta, Chalau interim mortuo, Apagae, eius ſucceſſori nubit III. 1024, 1025.

MARIA, Panhyperſebaſti filia, Stephano Crali Seru. nubit II. 225.

MARIA, Romani Lacap. e Chriſtophoro filio neptis, Petro Bulgaro nubit II. 611 — 613. CPlin venit 615.

MARIA, Theodori Laſc. I. filia, Vngrorum regis [Andreae II.] filio [Belae IV.] nubit III. 694, 695.

MARIA Theodori Laſc. II. filia Nicephoro Theſſalonicae deſpotae nubit III. 1038.

MARIA Vngra, Ioannis Aſanis, Bulgarorum regis, vxor II. 227. moritur 730, 731, III. 695, 696.

MARIANVS *Maurocatacalo*, in Comanorum ducem Tagortac ad Adrianopolin inuectus, quin a Comanis occideretur, parum abfuit III. 971, 972.

MARINVS, Apſiliorum ſpectatiſſimus, Leonem Spatharium, a Iuſtiniano rhinotmeto contra Alanos miſſum ad oram maritimam deducit IV. 217. 350.

MARINVS, Venetiarum dux, cum Henrico, Balduini fratre, et aliis de bello Bulgarico deliberat II. 713.

MARITZA v. *Hebrus*.

C. MARIVS Cimbros et Teutonas Italiam ingreſſos caedit II. 1023.

MARMAES Bulgarus, dux exercitus II. 157. 601. a Zacharia Seruiae principe, in proelio occiditur ibid.

MARMARIVM, locus ad Oſtrobum, vbi exercitus Conſtantini Monom. a Maniace vincitur II. 657.

MARONEA, Turci et Catelani Thraciam ad Maroneam vſque vaſtant III. 497.

MARS, Martis gladius Hunnis ſacer I. 515. Thulitae Martem Deorum maximum putant, eique homines immolant 429.

MARTINVS, apud Chrouatos miracula perpetraſſe fertur II. 394, 395.

MARTINVS, exercitus Rom. in Lazica imp. Iuſtiniano I. dux IV. 80. 44. locum munitum ad Telephin Mermerois Perſae dolo deceptus, deſerit 83. rei in Lazica parum ſtrenue geſtae a Gubaze accuſatur 87. cum Ruſtico de Gubaze occidendo conſilium init 88, 89. quod exſecutus, Onogorin mouet 90 — 92. eius fit mentio 104. 201. cum exercitu Romano inſulam Lazicae tenet 109, 110. 201. Athanaſius iudex de eo caedis Gubazis reo ad Iuſtinianum referendum cenſet 137. bellum contra Miſimianos proſecuturus IV. 202. 215. ad Tibelium caſtellum in morbum incidit 140. 203. praefectura ei abrogatur 141.

MARTYROPOLIS a Perſis obſidetur I. 620. Perſae ibi a Romanis proelio vincuntur IV. 147. Salamanes Turcus Edeſſae Oſroënae a Martyropolis Amera praefectus III. 74.

MARVLES Latinus, tribunus militaris, ſtrenue contra Turcos pugnat III. 472. cum exercitu Romano ad Apron caſtra habet, tractatum cum Romoforto perfide agente, abrumpit III. 493—495.

MARYANDENI, Turci per eos progreſſi oram maritimam et regionem ad Sangarin fl. infeſtant III. 213. a Turcis affliguntur 421.

MARZELATVS, Seruius, a Turcis Bottiaeae captus, a Io. Cantacuzeno libertatem recipit II. 301. ſeq.

MARZVCA, vox Chazarica III. 570.

MASALMAS Saracenorum princeps, in Turcorum terram expeditionem ſuſcipit III. 72. 564.

MASARAMPA, Dani, Valachorum ducis pater II. 918.

MASSAGETAE, Hunni hoc nomine intelliguntur I. 531. 434. 318, 319. 324—328. 337. 339. 155. eorum habitum factiones Circenſes imitantur 544. Turci hoc nomine veniunt I. 655. III. 46. Slaui eos victu imitantur II. 29. Alani intelliguntur 810, 811. III. 437. 442. 1084. IV. 311. 333. Telepugas, Tatarorum dux, per Maſſagetarum terras verſus occidentem contendit II. 1025. III. 984. 1026. Maſſagetarum rex Temirem exercitui ſuo praeficit III. 1134, 1135. Temir a Maſſagetis, Caſpii maris accolis, genus ducit 1139. qui Chataidae poſtea dicti ſunt 1141. Chataiam optimis legibus conſtituunt 1142. Temiri contra Tataros occidentales militant 1149. Temir Chatagiae regi pro Maſſagetarum regione tributum pendit 1151. Tzachataeorum rex per Maſſagetarum terram in Temiris regionem irrumpit 1182. nomen occurrit II. 1031. 1061. de Maſſagetis proprie dictis v. *Maſſagetica* IV. 545, 546. et 542.

MASSILIA vrbs, ab Adaulfo fruſtra obſidetur I. 70.

MASTATVM, caſtellum, Theodoſiopoli ſubiectum, a Romanis capitur IV. 288. Pancratius [Iberiae] magiſter a Romanis acceptum Theodoſiopolitanis reddit 288, 289.

MASTRIANVS, Iuſtiniani I. ſatelles, Athanaſio de caede Gubazis cognitoro adminiſter datur IV. 106.

MASVRVS, Cutlumi F., Solymani frater, Turcorum princeps, apud Nicaeam Bithyniae degit, Nicephoro Botan. auxilia mittit III. 158.

MASVT, Clitziaſthlanis Sultani, Saiſan dicti, frater nothus, contra Sultanum coniurationem facit III. 292. Sultanum infeſtus petit 293. Pucheas ei ſtudet 294. Tyganium Pucheae dolo capit, Clitziaſthlanem captum et caecatum ſtrangulari iubet 295, 296. Ioanni Comn. contra Muchumetum, Cappadociae principem, auxilia ſubmittit 301. Muchumetus eum ſibi conciliat 302. Clitzaſthlanis pater, Iconii Sultanus 310—341. 387.

MA-

MASVT, a patre Clitzaſthlane, Icon. Sultano, Amaſiam, Ancyram, Dorylaeum et alias vrbes Ponticas accipit III. 387. Rucratinus frater ei partem toparchiae adimit ibid.

MATARCHA v. *Tamatarcha.*

MATASVNTHA, vxor Vitigis I. 152. cum Ioanne, Rom. militiae duce, de proditione et connubio agit 168. Germano, Iuſtiniani I. e fratre nepoti, nubit 209.

MATTHIAS, Ioannis Hunyadae F. Orlichum Vngr. principem occidit, vinctus Belogradum mittitur, e vinculis liberatus, rex creatur III. 762—772. II. 936. 1062, 1063.

MATZICIERT v. *Mantzicierte.*

MATZVCIVM caſtellum, Baſilius Porph. eo potitur II. 635.

MAVIA, Saracenorum regina, contra Gothos CPlin obſidentes Saracenicum mittit exercitum I. 54.

MAVRI, a Medis orti, Galienus eos contra Ingenuum rebellem ducit IV. 491. Mauri al. Mauruſii, poſt Gizerici obitum Vandalos armis adoriuntur I. 304, 305. montem Auraſium occupant ibid. Vandalos Traſamundo rege clade afficiunt 397—309. iterum, Ilderico regnante 310. 313. Mauri ſoli Vandalorum in Africa hoſtes ante aduentum Beliſarii 326. montem Pappuam cum Gelimere ſtrenue defendunt 343. eorum viuendi ratio 344, 345. foedus cum Gelimere percuſſum violant 350. imp. Iuſtiniano I. a Romanis victi 175. 183. in caſtris Romanorum militant 144. 196. 438. 448. Mauri Byzaceni res nouas moliuntur 356. 611. magnam Africae partem Vandalis eripiunt, ab his multi eorum in Sardiniam mittuntur 353. 355. not. *b.* Phaſide in praeſidio ſunt IV. 112.

MAVRITANIA, regio a Gadibus ad Caeſareae limites pertinens, Vandalis a Mauris eripitur I. 342. 353. eius principes ſe Beliſario contra Vandalos adiungunt 334. Vandali rebelles eo cum Stotza confugiunt 355, 356.

MAVROCATACALO Gregorius, a Patzinacis captus, ab Alexio Comn. redimitur 855.

MAVROPOTAMVS i. e *Niger fluuius*, eo vſque Ruſſica claſſis, a Ponto Eux. veniens, penetrat II. 957, 958. Patzinacae ad eius ripas caſtra habent III. 904.

MAVROPROBATANTES v. *Nigri Mauroprob.*

MAVROZOMES *Manuel* Caichoſrois Sultani, generi ſui, auxiliis adiutus, Maeandricas regiones vaſtat III. 395. Theodorus Laſc. ei parte imperii cedit ibid.

MAVRVS *mons*, imp. Conſtantinus Monomachus inde equites arceſſit III. 830.

MAVRVSII v. *Mauri.*

MAZANES [*Mazaiem* interpres vocat], Chaſimi Turcorum ducis pater III. 720.

MAZARI atque Vzi, Patzinacis ad Atel et Geech fluuios finitimi III. 571. 797.

MEBODES, a Choſroë Perſ. rege ad imp. Iuſtinum II. legatus mittitur IV. 241. 278, 279.

MECHMETES, Amurathis F. a patre Amaſiae praeficitur III. 707. imperii potitur; eius res contra Seruios, Vngros et Illyrios ſ. Boſnios geſtae enarrantur II. 375 — 381. 429 — 438. 887. CPlin oppugnat 920, 921. claſſem maximam inſtruit 921. res ab eo contra Lazos et regnum Trapezunt. et regiones finitimas geſtae enarrantur IV. 166 — 169. eius fit mentio III. 728.

MECHMVTES, tempore Muhammedis II. Europae dux, filius Michaelis, materno genere Seruius, paterno Graecus II. 380. 437, 438. eius frater Michael a Lazari Seru. deſpotae vidua Senderouiae dolo captus, in Vngriam mittitur 380, 381. Illyricum infeſtat 428.

MEDENVS, vrbs in monte Pappua, quo Gelimer poſt proelium Tricamarenſe fugit I. 341.

MEDI [Turci intelligi videntur] imp. Ioanne Laſcari cum Romanis bellum gerunt II. 194. Chalau eos per legatos ſuos vincit III. 1030. eorum terra a Scythis [Tataris] ſubacta III. 1120. IV. 152.

MEDIA pro *Moeſia* ſcribi videtur II. 525

MEDIA, Africae regio, *Numidia* legendum videtur I. 327. coll. 328.

MEDIA, nobilis Aſiae regio, terrae, quae inde vſque ad Gadarinos pertinent, Iapheto aſſignantur IV. 549. Pompeius M. de ea trumphat IV. 22. imp. Adriano ab Alanis affligitur 333, 334. ab Hunnis incurſatur I. 513, 514. non procul inde e petra maritima flamma ardet 514. Leontius, a Iuſtiniano rhinotm. miſſus, Saracenis victis, eam Romanae ditionis facit IV. 283. 345. a Chazaris, Chagani filio duce infeſtatur III. 564. Turci eam inuadunt 56. a Saracenis ſubacta 77. Romani ibi a Turcis duce Cutlumo ſuperantur 84, 85. Aſan illuc a Tangrolipice patruo ſuo miſſus, occumbit 87, 88. Turci eam infeſtant 88 — 92. Tangrolipix in eam irrumpit 95. a Turcis vaſtatur 100. Mediae vniuerſae legati adſunt, cum Toroſus ſupplicis habitu ad Emanuelem Comn. venit 334. Caraulicis filii Paimpuri, vt in Mediam irruat, auctores ſunt 1188.

MEDIOLANVM, Aureolus eo a Gallieno compulſus, obſidetur IV. 493. a Beliſario capitur I. 149. de hac vrbe et tota Liguria dedenda incolae cum Beliſario agunt 167. capitur 170. a Gothis obſeſſa 172, 173. capitur 174.

MEDVS,

MEDVS, potio, quo Hunni pro vino vtuntur I. 504.
MEGALOBLACHITAE, Ioannes, filius nothus Michaelis deſpotae, iis imperat II. 753.
MEGALOPOLIS, v. *Perſthlaba.*
MEGALVSES, patruelis Ioannis Hunyadis, proelio in Coſobo campo commiſſo intereſt III. 742.
MEGERE, Vngricae gentis tribus III. 612.
MEGISTA, Iberiae oppidum, Mermeroës Perſa ibi moritur IV. 85.
MELANCHLAENI, vetus Gothorum nomen, I. 59. 246. 366.
MELANCHLAENI, Aſiae populi, Scythae [Tatari] eos vincunt, et deuictorum nomen ſumunt III. 1022, 1023.
MELANES Sinus, Hunni eouſque penetrant, parte muri ad eum exſtructi diruta, in Cherſoneſum irrumpunt I. 541, 542.
MELANGIA ſ. *Malagna*, oppidum ad Olympum Myſiae a Turcis vaſtatum Emanuel Comn. reficit III. 311. a Turcis diripitur 469.
MELANTIAS vicus ad Athyram fl., Hunni Cuturguri ad eum caſtra locant I. 558. a Beliſario victi inde trepidi deſcendunt 562. Auari ad eum caſtra habent 746.
MELANTIVS, Syriae mons, Oreſtes ibi a furore ſanatur IV. 531.
MELEC, Azatinis Sult. F., cum patre Aeno fugit; eius res geſtae enarrantur III. 422, 423. Melec Maſur vocatur 445. eius res 446—448. 1082.
MELEC, al. *Rucratinus*, Azatinis fr. III. 408. cum Azatine exſul 410. 1042. paternum principatum ope Tatarorum recuperat, ſed ab Amurio de eo deiicitur caet. 518. imp. Andronicus Sen. ſe eius filiam Iſaacio Meleco in matrimonium daturum promittit 500. 514.
MELECHVS, Abramii F. cum Cutlumo fugit III. 97.
MELECVS v. *Iſaacius Melecus.*
MELENICVS vrbs, imperatori Baſilio Porph. a Bulgaris deditur II. 636. Slauo cuidam paret II. 109. 724. Dragotas Bulgarus eam Ioanni Ducae dedere promittit 735. Nicolao Manclauite auctore deditur 736, 737. Dragotas defectione facta Melenicum oppugnat 744. Ioannes Cantacuzenus eam capit 244, 245. Chreli, Seruio, deditionem facit, qui eam Crali permittit 261. 273. Ioannes Cantacuzenus ea ſe Crali ceſſurum promittit 324.
MELEONAE Thraciae, Bulg. et Rom. ditionis limes conſtituuntur II. 518.
MELETA, ſ. *Malozeatae* a Paganis habitatur II. 413, 414.
MELIAS *Armenius*, Azoti famulus II. 581. Armeniorum Romanis militantium dux in bello Bulgarico 586.

MELI-

MELIBOTVM oppidum, Andronicus Comn. imperante Emanuele Comn. e carcere elapſus, ibi equo conſcenſo Anchialum verſus fugit II. 901.

MELITA inſula, Beliſarius Vandalos petens, ad eam claſſem appellit I. 322.

MELITENA legio, quae fulminatrix etiam vocatur IV. 506.

MELITENE, Arabes eo vſque penetrant III. 813. a Turcis incurſatur III. 100 — 102. contra eos Romanus Diogenes exercitum mittit 108, Ruſelius cum Francis ibi in Turcos incidens, eos vincit 140. Clitziaſthlan I. Sultanus aduerſus Melitenem exercitum ducit 192. Clitziaſthlan, Maſuti F., Iconii Sultanus, Melitenae Ameram regno expellit 348. vrbs Copatino a patre Clytzaſthlane Sultano datur 387. Baiazites Sultanus eam capit 1124. 1152.

MELOTINVS, Stephani Vreſis F. II. 195. ſeqq.

MEMPET arx, a Romano Diogene capta III. 122.

MENDESIAS, Turc. ſatrapa, cum aliis Temirem de Baiazithe queſtum adit III. 1124. not. *f.* regionem ſuam iuſſu Temiris recipit 1185.

MENICVS, exercitus Bulgarici a rege Simeone verſus CPlin miſſi dux II. 590. a Petro rege ad Conſtantinum Porph. et Romanum Lacap. legatus mittitur 610.

MERANES, qui et *Baramaanes*, Perſici exercitus tempore Iuſtini II. dux IV. 147. 185. 341.

MERCATVS ad Iſtrum praebetur Vandalis, I. 274. Hunnis negatur 535.

MERCVRII *vrbs*, Romana claſſis eam praeternauigat I. 375.

MERMEROES, Petra a Romanis obſeſſa, a Choſroë cum exercitu in Lazicam mittitur IV. 45. Romanis cuſtodibus caeſis, per montium anguſtias in Lazicam intrat 49. Petram venit, eamque munit 49, 50. Petrae a Romanis denuo obſeſſae ſero ſuccurrit 68. Auaſgiae aditu a Romanis prohibetur 184. Archaeopolin obſidet, re infecta Muchireſin abit 70 — 73. 185. Cotiaeon munit, ad Vchimerium abit 73, 74. reliquae res a Mermeroë in Lazica geſtae 76 — 86. 139. 224. 237. not. *d.*

MEROPE, mons Thraciae, Ioannes Cantacuzenus plura eius caſtella capit, et Momitzilo defendenda tradit II. 864. ſeq. qui ea ſibi vindicat 874.

MESCHI, eorum res geſtae enarrantur in *Meſchicis* IV. 243 — 245. repet IV. 56. 179. 237. not. *d.* 268. 292. 332. 396.

MESCHIA, pace inter Pancratium, Iberiae regulum, et Lipariten reconciliata, huic pars Meſchiae attribuitur IV. 192. 304.

MESEMBRIA, vrbs, Conſtantinus Pogonatus in expeditione contra Bulgares ſuſcepta pedum dolore oppreſſus, Meſembriam redit II. 507, 508.

308. Sabinus, Bulg. princeps, a ſuis ſibi timens, eo fugit 524. eius fit mentio 525. Conſtantinus Copr. eo contra Bulgaros claſſem mittit 527. iterum 530. Crumus eam inuadere minatur 543, 544. eam capit 544. 546, 547. Leo Armenus ibi Bulgaros dolo vincit 559. Leo Phocas, a Bulgaris victus, eo fugit 587. Ruſſi CPlin proficiſcentes ad eam accedunt 603. 985. Conſtantinus Porph. et Romanus Lacap. eo legatos mittunt, qui cum Petro Bulgaro de pace agant 611. Nicephorus Botan. eo Leonem Diabatenum, qui cum Patzinacis et Comanis foedus percutiat mittit III. 630. 841. 960. Mytza eam Romanis cedit 752. 755. 760. Michael Pal. ſe eam Bulgaris redditurum eorum regi Conſtantino promittit 758. promiſſis ſtare abnuit 759, 760. III. 1067. periculum vrbi ab Oſphentiſthlabo imminet II. 804. ab eo capitur 810. vrbes Bulgarorum a Meſembria Stilbnum vſque Romanis poſt Georgii Terteris obitum deditionem faciunt 815. poſt obitum Michaelis Streantzimeri, qui eam ceperat, ad Romanos redit 841. ad Alexandrum Bulg. regem deficit 849. III. 1110. Ioannes Cantacuzenus eam oppugnat 882.

MESENA al. *Moſynopolis*, loca finitima Bulgari et Comani infeſtant II. 695. a Scythis [Comanis] et Blachis vaſtatur 715. Ioannes Cantacuz. eo venit 869, 870.

MESOCHALDIA, Cabatziani iis imperant IV. 168. Chetires, Amaſiae praefectus, a Muhammedo II. miſſus eos ſubigit 169.

MESOPOTAMIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. Arabes eam infeſtant III. 813. a Turcis imp. Conſtantino Duca incurſatur III. 100. 101. Tutuſae paret 173. Muchumet ſatrapa quaedam Meſopotamiae loca occupat 305. Tatari Chalau duce in ea conſident 1030.

MESOTHINIA vniuerſa, Muzalone praefecto clade affecto, a Turcis occupatur III. 445. ab Amure [Hali Amurio] incurſatur 457.

MESSANA, Siciliae vrbs, Beliſarius ad eam claſſem appellit I. 202. II. 34. fruſtra a Gothis oppugnatur I. 209.

METANASTAE ab Iſtro Romanis imminent I. 544. II. 45.

METHODIVS pictor Bogori, Bulgarorum regi, iudicium extremum pingit, quo hic adductus Chriſtianus fit II. 571, 572.

METHYMNA, fruſtra a Tzacha Turco oppugnatur III. 197.

METINES, Turc. ſatrapa, de Baiazithe queſtum Temirem adit III. 1024. not f.

METOCHITES, Panhyperſebaſtus, Stephani Seru. Cralis ſocer, ad hunc abit, et fines Rom. populatur II. 225. 226.

METRACHI, al. *Matrachi*, eorum epiſcopus Zicchiae epiſcopus vocatur IV. 251.

MEZAMIRVS, Antarum legatus, ab Auaris occiditur I. 647. II. 41.

MEZETES, Amurates Mechmetis F. eum, Europae ducem renunciatum, contra Vngros mittit III. 711, 712.

MEZZONO v. *Pindus*.

MICHAEL, *Acoluthus* ſ. Varangorum dux, propter Tangrolipicis irruptionem ab imp. Conſtantino Monom. in Iberiam mittitur III. 97. IV. 308. 442. rem contra Patzinacas proſpere gerit III. 831.

MICHAEL *Aſan*, auxiliis a Crale Seruiae Andronico Sen. ſubmiſſis praeeſt II. 228, 229. Proſiacum occupat, ad Cralem Seru. fugit 230.

MICHAEL *Aſan*, Alexandri Bulg. regis filius, Mariam, Andronici Iun. filiam, vxorem ducit II. 852.

MICHAEL *Beſtes* [*Veſtiarius*] Iaſites, Iberiae praefectus a Conſtantino Monom. deſignatus res parum poſpere gerit, IV. 301. copiis contra Caricium, Anii principem, miſſis a Nicolao Rom. militiae duce praeficitur 302. ad Tibium ab Apleſphare victus, Anium fugit 303. magiſtratus ei abrogatur ibid.

MICHAEL *Boriſes*, Bulgarorum princeps, III. 195. 395. 575, 576. 600.

MICHAEL *Branas*, militiae Rom. dux, paene a Seruiis capitur II. 180. Michaelem Gabram ignauiae in bello Vngrico accuſat III. 669, 670. in bello Vngrico rem ſtrenue gerit 679. eius fit mentio 684.

MICHAEL Anaſtaſii logothetae F., Dyrrachio praefectus, a Stephano Boiſthlauo in Illyrico vincitur II. 163, 164. vrbium Iſtro adiacentium praefectus, III. 817.

MICHAEL *Buſebutze*, Zachlumorum principis F. II. 406.

MICHAEL *Comn. Palaeologus*, magni ſtabuli magiſter, ad Turcos fugit III. 400, 401. 1038, 1039.

MICHAEL, Conſtantini Toeshi et Mariae Palaeol. F. II. 759, 760. III. 1062. filium coronandum curat II. 763. 774. a Ternobitis comprehenſus, vna cum matre CPlin mittitur 779. Andronicus Sen. rogantibus Bulgaris eum in Bulgariam mittit 794. III. 1081. contra Oſphentiſthlabum ibi res parum proſpere gerit II. 794—796.

MICHAEL *deſpota*, Andronici deſpotae F. III. 738. cum patruo Theodoro Ang. contra Ioannem Ducam conſpirat ibid. contra imp. Theodorum Laſc. II. inſurgit 741. ab Achridenſi epiſcopo Iacobo coronatus, ab Aſane Bulgaro comprehenditur et excaecatur 753. eius filius Ioannes nothus III. 989.

MICHAEL *Doceianus*, patricius, in proelio ad Regiam Scaturiginem cum Patzinacis conſerto, cadit III. 829.

MICHA-

MICHAEL *Gabras*, copiarum Rom. bello Vngrico dux III. 664. 667. 669, 670. 678, 679. 684.

MICHAEL *Glabas*, dux Rom. militiae, Tatarorum auxilia in Seruiam ducit II. 202. ſeq.

MICHAEL, Ioannis Aſanis, Bulg. regis, ex Irene F. II. 731. 733, 734 rex 738 — 751. 1026, 1027. Aſan vocatur 751. eius vxor, filia Roſſi Vri 752.

MICHAEL, Michaelis deſpotae F., Annam, Michaelis Pal. filiam, vxorem ducit II. 772. Terteris filiam, a Crale Seru. Stephano Vreſi ſeparatam, ducit 799. eius fit mentio III. 1038.

MICHAEL, Muchumetis, Europae, Muhammede II. Sultano, ducis, frater Spenderouiae a Seruiis praefectus, ab Eleazari vidua vinctus ad Vngros mittitur III. 766.

MICHAEL, Seruius, a Crale Stephano Proſacum dono accipit II. 249. Ioanni Cantacuzeno tranſitum permittit ibid.

MICHAEL, Seruiorum princeps, Conſtantini Bodini pater II. 662. Longibardopulus, Romanae militiae dux, eius filiam vxorem ducit 664, 665. filium a Venetis liberatum recipit 665.

MICHAEL, Simeonis Bulgari e priore coniuge F. II. 609. monachus, contra Petrum fratrem inſurgit 615.

MICHAEL, Stephani Boiſthlaui F., Seruiorum rex II. 165 — 167.

MICHAEL Streantzimeri F., Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 817 — 840. repet 227. 229. 232, 233. 239. 335. 841, 842. 853. III. 991. 1103. 1109, 1110. 1116.

MICHAEL, al. *Manuel*, *Tarchaniotes*, Didymoticho vrbe a Byzantiis obſeſſa, ad Ioannem Cantacuz. et Cralem auxilia rogatum miſſus II. 269.

MICHAEL *Toxaras*, Conſtantino Porph. cum Zoë matre imperante, contra Bulgaros mittitur II. 585.

MICHAEL Zachlumorum princeps II. 156. 407. 600. III. 617.

MILENGI, Slaui Peloponneſiaci, eorum res geſtae enarrantur II. 93 — 95. 98, 99.

MILETVS, Ager Mileſius a Turcis incurſatur III. 426.

MILINISCA, caſtrum Ruſſiae, inde monoxyla CPlin proficiſcuntur II. 982.

MILO Armeniorum dominus, bellum in Romanos mouet III. 353.

MILOES, Seruius, Amurathen in Coſobo campo occidit II. 351.

MINCRELII, a Tataris finitimis infeſtantur II. 1032. III. 1146.

MINDIMIANI v. *Miſimiani*.

MINORICA, inſula, deuictis Vandalis a Beliſario recipitur I. 342. 344.

MIROSTHLABVS, Chrouatorum princeps II. 396.

MIRRHANES, Perſa, Petram vrbem a Romanis obſeſſam tuetur IV. 48.

MIRSIVS, fluuius, Auari ad eum caſtra metantur I. 706. II. 55.

MISIMIANI, eorum res geſtae enarrantur IV. 198 — 211. repet. I. 581, 582. 622. II. 33. III. 55, 56. IV. 108. 138, 139, 140. 213. 215, 216 225. 241. 277, 278. 339. 341.

MISIMIANICA, ſ. memoriae *Miſimianorum* IV. 195 — 211.

MITHRIDATES, Pompeius cum per gentes Caucaſi montis accolas perſequitur IV. 243. 268. 332. eius res geſtae breuiter enarrantur 535.

MITHRIDATES Iberorum rex IV. 269. res nouas moliens, ab imp. Claudio regno exuitur, quod eius fratri Coti traditur 270.

MITVS, Ibanci Alexii dicti frater, ab imp. Alexio Ang. in exſilium mittitur II. 703.

MITYLENAEI Mechmetem, Amurathis filium, rerum potitum, donis colunt II. 887.

MITYLENE, a Tzacha Turco occupatur III. 197. Tzachas claſſem vniuerſam ad eam appellit 202. Ioannes Ducas et Conſtantinus Dalaſſenus eo cum claſſe contra Turcos mittuntur 204. Galabatzae a Tzachae fratre committitur 205. Tzachas pace cum Romanis facta, Mitylenaeos multos contra fidem datam abducit 206, 207. Phocaea vetus Mitylenes duci ſubiecta 1178.

MNIACVS, vrbs, multis aliis a Michaele Bulgaro captis, Romanis deuota II. 739.

MOCAN, quomodo imperatores CPl. ad eius principem ſcribant IV. 98.

MOCRVS, qui Samuel alias, Bulg. rex, II. 118. 619. 633. cfr. *Samuel.*

MOESI v. *Myſi.*

MOESIA v. *Myſia.*

MOGLENI, Baſilius Porph. in Moglenorum regionem contra Gabrielem Bulgarum exercitum mittit II. 637. Elitzes, eorum princeps, ſe et vrbem Baſilio Porph. dedit ibid. Baimundus ibi caſtellum, olim dirutum, inſtaurat 669. not. k. Alexius Comn. Moglenorum regionem captiuis Patzinacis frequentat III. 912. not. Niphon imp. Andronico Sen. Moglenorum antiſtes II. 825.

MOLDAVI, [nomen hoc tantum in interpretatione Lat. occurrit] Dacorum et Valachorum nomine comprehenduntur II. 903.

MOLESMVM, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1037.

MOLISCVS, caſtella circa Moliſcum ſita Baſilius Porph. euertit II. 639. III. 812.

MOMITZILVS, Bulgarus, eius res geſtae enarrantur II. 864—877. repet. 287, 288. 291.

MONASTRAS, Rom. copiarum dux, e Turcis ortus III. 227, 228. bello Patzinacico imperatori Alexio Comn. militat III. 887. 884. 907. iterum bello Comanico 977. Pergamum obtinet et Chliara 257. 265.

MONGVS, Andronici Ducae Lydi F., dux Rom. militiae, Chazariam in prouinciae formulam redigit II. 1010. III. 577.

MONOLYCVS, Turc. ſatrapa, ad loca maritima vaſtanda miſſus III. 261. circa Dolylum et partes Nicaeae cum exercitu moratur 276. Turci dum ei ſe iungere volunt, a Barda Burtze vincuntur 282. ad Polybotum cum Alexio Comn. acie decernit 285, 286. Clitziaſthlan Sultanus in caſtra Monolyci veniens, eius ſegnitiem reprehendit 287. adeſt cum Sultanus de pace deliberat 290, 291.

MONS FERETRVS, caſtellum, a Gothis praeſidio munitur I. 169. Montisferrati marchio Alexium Ang. Comn. capit III. 390.

MOPSVESTIA, Romanus Diogenes ſuos Turcis, Iconio curſu redeuntibus, ad hanc vrbem occurrere iubet III. 116, 117.

MORABA, hic Liberus Cralem Seru., Helenam vxorem ad fratrem Alexandrum Bulg. regem deducentem, offendit II. 251. 861.

MORABVM, caſtellum Pannoniae, Delcanus Bulgarus eo vſque penetrat II. 650. 420. not. d. III. 629.

MORABVS fluuius, ad eum Serui imp. Iſaacio Ang. a Romanis vincuntur II. 191. 684. III. 692. Amurathes Vngris obuiam procedens, ad eum venit II. 371. 378. III. 740. Turci in proelio in Coſobo campo occiſi, ad eius ripam ſepeliuntur III. 748.

MORATES, Mechmetis F., prouincias Turcoperſis finitimas a patre regendas accipit II. 360. 908. IV. 165, 166. imperii potitur II. 362. 910. res ab eo contra Seruios et Vngros geſtae enarrantur II. 362—375. 427, 428. 886. Theſſalonicum capit 911. CPlin oppugnat 912. Draguliſ fratrem in Valachiam mittit ibid. a Dragulio placatur 913. III. 707. in Vngriam cum exercitu venit II. 913. III. 708. Colchidis regiones vaſtat IV. 166. reliquae eius res II. 914—917. 919. 1034. 1062. III. 717.

MORAVIA vel *Magna Morauia*, regio olim a Morauis, poſtea ab Vngris inhabitata, Vngriae nomen accipit III. 610. 617, 798. not. p. II. 419. 1042. eius ſitus II. 420. not. d. 603. III. 622, 623. eius princeps Sphendoplocus II. 419, 420. 603. inſcriptio litterarum ab imperatoribus CPlitanis ad Morauiae principem datarum 160.

MORDIA regio a Patzinacia decem, a Ruſſia vnius diei itinere remota II. 986. III. 807.

MOROBISDVS, vrbs, Baſilio Porph. a Bulgaris per legatos deditur II. 64.

MORRA, Gothus, a Vitige Vrbino praeficitur I. 169. praeſidio Acherontiae praefectus, cum Romanis de deditione agit 217.

MORRHA regio, Tatari ibi imp. Andronico Sen. caſtra habent III. 1106. Alexander Bulgarus eam cum exercitu ingreſſus, oppida illius ſubigere cogitat II. 868. Matthaeo, Ioannis Cantacuzeni filio, eo veniente, abit ibid. Ioannes Aſan, vxoris Ioannis Cantac frater, oppidulis in Morrha praefectus 872. Momitzilus eo vsque penetrat 874.

MORTAGON v. *Crytagon.*

MOSCHOVIVM vrbs a tyrannis regitur, Nigrae Sarmatiae tributaria II. 1029.

MOSES, Baiazithis F. II. 357. in proelio Ancyrano a Temire capitur III. 1167. Muſulmanus vocatur 1168. poſt patris obitum a Temire dimittitur II. 905. III. 1184. non procul Byzantio cum fratre Muſulmane proelio decernit II. 357. 906, 907. III. 1185. Seruiam inuadit caet. II. 357–389. 885.

MOSES, Comitis cuiuſdam in Bulgaria filius, res nouas molitur II. 616. 621. Serras oppugnans, perit 622.

MOSOCH, gentis Cappadocum auctor IV. 243.

MOSYNES a Turcis affliguntur III. 421.

MOSYNOPOLIS, imp. Baſilius Porph. multis euerſis Sardicae caſtellis, Moſynopolin redit II. 628. idem e Bulgaria rediens, eo venit 635, 636. Ibancus Alexius dictus, loca Moſynopoli finitima ad defectionem ſollicitat 702. a Ioanne Bulgaro euertitur 711.

MVAGERES, ab Hunnis Boſporo finitimis in locum fratris Gordae rex creatur I. 588.

MVAMED, Arabum princeps, Iuſtinianum rhinotm. vincit II. 76, 77. fines Rom. depopulatur 77.

MVAMED Abulabas, poſt eius obitum Abdela, Ali filius, principatum affectat II. 79.

MVCALET v. *Tangrolipix Mucalet.*

MVCELLA, ad hanc vrbem Romani a Gothis proelio vincuntur I. 188. 189.

MVCHIRESIS, Lazicae regio beatiſſima, Perſae, Romanis victis, eo concedunt I. 581. Chorianes Perſa ibi caſtra ponit IV. 53. Mermeroës, Archaeopoli fruſtra tentata, ibi caſtra habet 73, 74. Perſae, Vchimerio potiti, Romanis et Lazis in regionem a Muchiriſide ad Iberiam pertinentem aditum praecludunt 77. Mermeroës ibi conſidet 78. inde diſcedens firmiora petit Lazorum loca 79. Mermeroës, Archaeopoli fruſtra tentata, eo redit 80, 81. Nacheragan, militiae Perſ. dux,

dux, ibi exercitum cogit 107. Martinus Rom. dux, vt Nachoragan cum Perſis in Iberiam concedat, et Romanis Muchiriſidem permittat, poſtulat 110. Nachoragan ad Phaſidem clade affectus, in Muchiriſidem abit 122. Perſae, Miſimianis auxilio futuri, a Muchiriſide mouent 139. 202. 278.

MVCHLO, Chrouatorum princeps II. 21. 389.

MVCHVMET, Turc. ſatrapa, cum praeda Poemanenum abit III. 261. Camytzes, Nicaea egreſſus eum ad Aorata vincit, 262. Camytzen capit 264. exercitum contra Romanos ducit 266. poſt Taniſmanii obitum Caſtamoni praeeſt 301. Ioannes Comn. ei vrbem eripit 302. Caeſaream Cappadociae tenet, Iberiae et Meſopotamiae partem occupat 305.

MVCHVMETVS, Saracenus, Perſidis, Mediae, Choraſmiorum princeps, Turcos contra hoſtes ſuos aduocat; ipſe ab iis regno et vita priuatur III. 77.—83.

MVCRI, Auari a Turcis victi ad eos fugiunt III. 68. I. 719.

MVDRAGO, v. *Crytagon*.

MVGVLII, hoc nomine Tatari ſe ipſi vocant III. 1063. nomen occurrit IV. 359.

MVICVRVS, vrbs Dalmatiae ab Hauſo et Gothis dolo capta diripitur I. 204.

MVNDIACVM, Germaniae vrbs, Iouinus ibi tyrannidem occupat I. 68. cfr. ibi not. *g*. IV. 335.

MVNDIVCHVS al. *Omnudius*, Attilae pater I. 524. 527. 285.

MVNDRAGA vrbs, in qua Vngri Simeonem Bulgarum includunt IIII. 615. II. 579. Muldagra vocatur II. 583.

MVNDVS, Gepaes, Gieſmi F., Romanorum partibus ſe adiungit; a Theoderico inuitatus, ad eum abit, poſt cuius obitum ad Romanos tranſit I. 368, 369. magiſter militum per Illyricum deſignatus, contra Circenſes ſeditioſos mittitur 432. in Dalmatiam, eam Gothis erepturus, mittitur 143. mortem Mauricii, filii ſui, vlturus, a Gothis occiditur 147. eius fit mentio 442. 498, 499.

MVNTIMERVS, Seru. princeps II. 155. 575, 576.

MVNTZARVS, hoc nomine Taurus mons indigenarum lingua vocatur III. 115.

MVRVS Longus v. *Longi Muri*.

MVRZVLE, regioni Magni Dauidis, Iberiae dynaſtae, finitima IV. 294.

MVRZVLIN, piſcis genus, in Boſporo Cimmerio capitur II. 503.

MVSICVS, eunuchus, Zautzae ſeruus II. 577.

MVSOCIVS, Slauorum rex II. 59—61. I. 714.

MVS.

MVSTAPHA, Baiazithis F., proelio Ancyrano non interfuit III. 1172. ad Valachiae principem auxilia rogatum legatos mittit, ipſe ad eum abit II. 907. inde diſcedens, ad Graecos Thermam venit 908. rerum potitur 909, 910. Hamza Cineiten, vt a Muſtapha defectionem faciat, hortatur 362. III. 1185. not. a Morate victus, in Valachiam abit II. 910.

MVSVLMANI vocantur Turci III. 257. 1031. 1038. et alibi.

MVSVLMANVS, Baiazithis F., in proelio cum Temirchano conſerto a Stephano, Lazari filio, ſeruatur II. 356, 357. III. 1166. perperam inter captos memoratur 1168. in bello cum Moſe fratre perit II. 357, 358. eius fit mentio 885. 905, 906. III. 1185.

MYGDONIA, Turci, Ioannis Cantacuz. in bello cum Momitzilo ſocii, in Mygdoniam vſque excurrunt II. 875. Turci, Ioanni Cantac. contra Seruios auxilio miſſi, eam populantur 296, Crales, Ioannem Cantac. armis adoriturus, eo venit 318. in pace Crales ea Cantacuzeno cedere promittit 323. Seruii, Mygdoniae praefecti, Matthaeum, Ioannis Cantac. filium, ad ſe euocant 342.

MYLASSENA prouincia, Michael, Ioannis Sebaſtocratoris filius nothus, ad exigenda Mylaſſenae prouinciae tributa miſſus, defectionem facit III. 389. Temir, Smyrnaea arce euerſa, Mylaſum abit 1178.

MYLTZES, Valachiae Veiuoda ſ. dux II. 905. 912.

MYRDANVS, Valachiae dux II. 906.

MYRXAS, Valachorum dux, eius res geſtae enarrantur II. 902—906. repet. 914. 918.

MYRXIES, Maſageta, Temir eum ſibi adiungit ſocium III. 1134. Temirem a Babylone oppugnanda dehortatur 1135. iuſſu Temiris occiditur 1137—1139.

MYSI, qui Moeſi alias, ad Nicopolin a Gothis obſidentur I. 38. ab Auaris vexantur 690. Bulgari hoc nomine intelliguntur II. 224. 335. 496. et alibi ſaepiſſime. Patzinacae III. 630. in narrat. variet. 835. Myſi [Seruii, an Bulgari, incertum], Ioannes Hunyades, ne ab iis agnoſcatur, veretur II. 373. Blachi II. 673. III. 693.

MYSI, Aſiae minoris populi, Myſorum praeda, prouerbium I. 52.

MYSIA *Aſiatica*, a Seſoſtri Aegypti rege ſubacta IV. 528.

MYSIA al. *Moeſia*, a Gothis, ſub Valente rebellantibus, infeſtatur I. 52. totum annum a Gothis tenetur I. 53. not. 25. Moeſiae incolae a Vitaliano contra imp. Anaſtaſium concitantur 122. II. 496. IV. 541. Iuſtinianus I. in Moeſia caſtellum Adina condit II. 45. ab Auaris incurſatur I. 724. Moeſia Thracica ibid. ab Auaris petitur 726. Comentiolus eo Romanum ducit exercitum ibid. a Bulgaris incurſatur II. 497. Patzinacae eam infeſtant III. 813. a Blachis et Bulgaris recu-

pera-

peratur II. 676. ſeqq. III. 982. Moeſia ad Iſtri oſtia I. 256. a Tataris incurſatur III. 1068. 1104. Dacia vocatur IV. 494. in eparchia Myſiae eſt Odyſi epiſcopus IV. 543.

MYTZES, Bulgarorum rex II. 195. ſororis Michaelis Bulgari maritus 751. a Conſtantino Toecho Ternobi obſidetur, Meſembriam fugit 752. ea Romanis cedit ibid. 755. eius res geſtae repet 760. 770. apud Troiam moritur 771.

N.

NABEDES cum exercitu Perſico in Lazicam irrumpit, re infecta per Abaſgiam et Apſiliam graſſatus, redit IV. 63. 181. 214.

NACHORAGAN, Perſicis in Lazica copiis a Choſroë in locum Mermeroïs praeficitur IV. 86. in Iberiam veniſſe nunciatur 92. in Muchiriſidem veniens, exercitum cogit 107. cum Perſico exercitu ad inſulam Lazicae, quam Romani tenebant, contendit 109. 200, 201. 277, 278. cum Martino exercitus Rom. duce in colloquium venit 109, 110. ad Phaſidem vrbem, eam expugnandi animo contendit 110, 111. Romanos laceſſere incipit 113. ad Phaſidem vrbem clade affectus, verſus Muchiriſidem et Cotaeſium abit 122. Miſimiani, defectionem parantes, ad eum in Iberiam legatos mittunt 138. 201. ob rem ad Phaſidem infeliciter geſtam a Choſroë ſupplicio afficitur 142.

NAISSVS vrbs, ab Attila euerſa, ab eodem Hunnorum et Romanorum ditionis limes conſtituitur I. 491. iterum euertitur 495. 527. vbi Naſſa vocatur. Slaui Iſtro ſuperato eo veniunt II. 37. Petrus Deleanus ibi a Bulgaris rex ſalutatur 650. Patzinacae proelio ad Adrianopolin capti, in regione Naiſſi collocantur III. 821. II. 658. a Slauis vaſtatur II. 106. 401. 666. Scythae, Patzinacae, imp. Nicephoro Botan. Naiſſo finitima vaſtant III. 843. Vngri ad Naiſſum vſque penetrant III. 664, 665. Emanuel Comn. Seruios petens, ad Naiſum caſtra ponit II. 177. 185. Andronicus Comn. Naiſo et Branitzobae praefectus, ſe has vrbes Vngrorum regi redditurum promittit, ſi ipſius ope rerum potiatur III. 648. 649. vrbs moenibus a Romanis cingitur 672. Bela, Vngr. rex, Niſo finitima igni ferroque vaſtat 692. Iſaacius Angelus Seruiis victis, eam praetergreſſus, ad Sauum venit 693. Turcorum regio vſque ad vrbem Neſium excurrit 740.

NAMPITES, Varangorum tempore Alexii Comn. dux IV. 451 — 454. III. 962.

NARBO vrbs, in ea nuptiae Adaulphi et Placidiae celebrantur I. 70, 71.

NARNIA, a Romanis Beſſa duce deditione capitur I. 155 — 157. Narſes eam cepit 224.

NARSES, cum nouis copiis contra Gothos in Italiam mittitur I. 149. 170. res ibi ab eo geſtae 171—175. Beliſarius eum ad Herulorum principes, vt auxilia adducat, mittit 194. in Italiam ire iuſſus, Hunnorum graſſatione impeditur 212. Longobardi ei auxilia ſubmittunt 216. Franci ei per agrum Venetum tranſitum negant 217.

NASTRATIVS, Halis Amurii frater, cum hoc fines Romanorum incurſat III. 445.

NAVLOBATVS, Herulorum dux, Gallieno deditionem facit I. 423.

NAVPACTVS, Nicopolitana prouincia, cui annumeratur, ad Deleanum deficiente, in obſequio manet II. 652.

NAZIRAEI, Sarmatia ad oceanum excurrens, Naziraeis finitima eſt I. 1030. 1054.

NEA v. *Nouae.*

NEADIS *ſpecula*, Alani a Romanis defectione facta, hunc locum muniunt IV. 390.

NEANTZES Patzinaca, ad Romanos fugit III. 875. perfidus 878—881. iterum ad imperatorem tranſiens, in vincula conicitur 904.

NEAPOLIS, Italiae vrbs, a Beliſario capitur I. 148—150. a Romanis et Hunnis, eorum ſociis, diripitur 611, 612. ſtatua regis Theoderici in foro poſita, corruit 160. Gothi eam Romanis tradere volunt 165. Totilas ad hanc vrbem claſſem Romanam perdit, vrbeque potitur 190. muros diruit 191. vrbs a Longobardis capitur 408. Parthenope vocatur II. 361.

NEAPOLITANI [*Itali* alio loco vc·ntur] ad Artam vrbem cum Albanis proelio decernunt II. 361.

NEBVLVS al. *Gebulus*, exercitus, quem Iuſtinianus rhinotm. ex Slauis conſcripſit, dux II. 76, 77. Chaganus appellari videtur 77. vid. not. t.

NECE, Vngricae gentis tribus, III. 612.

NECROPYLAE, ora Ponti Eux. ſeptemtrionalis, Cuphis ibi in maris pontici finem prorumpit II. 508. 523. 1041—1043. IV. 245.

NEMITZI, eorum res geſtae enarrantur in *Nemitzicis* IV. 477—482. repet. 448.

NEMOGARDA, quae alias Nouogorodum, vrbs Ruſſiae, vnde Ruſſi CPlin proficiſcuntur II. 982.

NEOBIGASTES al. *Nebigaſtes*, imp. Iulianus eius matrem ſibi a Chamauis dedi poſtulat IV. 428.

NEOCAESAREA a Turcis imp. Romano Diogene ſubita incurſione vaſtatur III. 106, 107. Romani et Turci ibi imp. Ioanne Comn. proe-

lio

lio decertant 306. vrbe tamen, caſu impediti, non potiuntur 307. 308. ad imp. Emanuelem Comn. deficit 360.

NEOCNVS Lazicae fluuius, falſus de aduentu Romani exercitus ad Neocnum nuntius, Perſis Nachoragane duce Phaſidem vrbem obſidentibus, fit cladis cauſa IV. 115. ſqq.

NEPA, Tuſciae caſtellum, a Romanis capitur I. 226.

NEPHTHALITAE v. *Ephthalitae.*

NESSVS fluuius, Heruli ad eum impp. Valeriano et Gallieno proelio vincuntur I. 423. II. 243.

NESTONGVS *Andronicus*, ob tyrannidem affectatam Magneſiam relegatus, inde ad Turcos fugit III. 396.

NESTONGVS, Sermonis Sirmii principis, frater II. 400.

NESTOR, Veſtarches, regionum ad Iſtrum dux, ad Patzinacas tranſiens Thraciam, Macedoniam et Bulgariae finitima vaſtat II. 665. III. 838.

NESTORITZES Bulgarus, a Samuele Theſſalonicam miſſus, a Theophylacto vrbis praefecto vincitur 635. ſe Baſilio Porph. dedit 642.

NESTORIVS, eius aſſeclae per Iberiam, Meſopotamiam vſque ad Lycandum et Melitenen, et finitimam Armeniam diſperſi ſunt IV. 310.

NEVSTAPOLIS, vrbs, Ioannes Ducas eam, pace cum Bulgaris facta, accipit II. 737. 746.

NEVZIVM Philippopolitanam et Adrianopolitanam prouinciam diſterminat II. 684.

NICABA regio, Seruiae archizupano paret, ab Emanuele Comn. occupatur II. 176.

NICAEA, Bithyniae vrbs, Solyman et Maſurus, Cutlumi F F. apud eam degunt III. 158. Nicephorus Meliſſenus, Turcorum auxiliis adiutus, eam occupat 164. Solyma Sultanus Nicaeae Sultanicium, ſ. palatium regium habet 168. Apelchaſem ei a Solyma Sultano praeficitur 172. 176. Taticius ab Alexio Comn. miſſus, eam fruſtra tentat 177. Proſuchus a Sultano Pargiarucho miſſus, eam oppugnatum venit 181. oppugnat 183. Alexius Comn. vrbi exercitum, ſuppetias mittit 184. a Romanis obſidione liberatur 185. Puzanus, ea fruſtra tentata, diſcedit 186. poſt Apelchaſemi diſceſſum ab eius fratre Pulchaſe occupatur 191. Solymae, Nicaeae Amerae, filii a Tapare Sultano capti, poſt eius obitum Nicaeam fugiunt 191. Pulchaſes eam fratris Solymae filiis reddit 192. Nicaeae regio a Normannis vaſtatur 215. [a Francis occupata, Alexio Comn. venditur 214. 215.] Latini ad Cibotum exſcenſione facta, ſe muris Nicaeae admouent 220. a Latinis et Romanis oppugnatur 220—225. Turci Romanos in vrbem immittunt 226.

Turci aduerſus eam mouent 260. Alamani tempore expeditionis cruciatae ſecundae ibi ſe Germanis adiungunt II. 1047. 1056. Andronicus Comn. eam capit III. 375. Theodorus Laſc. I. apud Nicaeam imperator ſalutatur IV. 152. Michael Pal. Azatinis Sultani, ad ipſum profugi, vxores et liberos Nicaeam mittit III. 412. ſeqq. 1043. Terteris Bulgari vxor cum Michaele filio Nicaeam mittitur II. 781. 797. pace facta ab Andronico Pal. inde ad Terterem remittitur 786. falſus Nicaeae diſſipatus de irruptione Tatarorum nuncius III. 1059. Turci imp. Andronico Pal. ad hanc vrbem vſque graſſantur III. 454. 520. 1099. vrbs aegre ſe contra Turcos tuetur 469. Temir eam populatur 1174.

NICAEA, Thraciae vrbs, Anchiali et Berrhoeae incolae eo ob Bulgarorum incurſionem fugiunt II. 542. legati Patzinacarum imp. Alexio Comn. CPlin mittendi, occiſis ad Nicaeam cuſtodibus, fugiunt III. 858. Patzinacae inter hanc vrbem et Bulgarophygum caſtra ponunt 890. Alexius Comn. Comanos petens, ad eam venit 974.

NICEPHORVS *Baſilacius* magiſter et Theodoſiopolis dux, Nicephoro Bryennio contra Turcos ſubſidio miſſus, capitur III. 122—126. rebellat III. 959. Patzinacas contra Nicephorum Botan. arceſſit III. 839. 840.

NICEPHORVS *Bryennius*, Bulgariae praefectus, Slauos rebellantes pacat II. 666. bello Turcico dux III. 122, 123. bello Patzinacico 850, 851. 839. rebellat ibid.

NICEPHORVS *Chalupkes*, Dalmatiae ſub Emanuele Comn. receptae praeeſt II. 187, 188. Stephano Seniori Vngro contra Stephanum Iuniorem regem auxilio miſſus III. 664. ab Vngris in Dalmatiam irruentibus capitur 682.

NICEPHORVS deſpota Theſſalia poſt Cralis Stephani obitum potitur II. 341.

NICEPHORVS *Diogenes*, Romani Diogenis F., imp. Alexio Comn. ſtrenue contra Patzinacas pugnat III. 861. (cfr ibi not. *y.*) ſeqq.

NICEPHORVS *Meliſſenus*, Turcorum ope imperium affectans, vrbes Aſiae plures occupat, quas inuitus Turcis tradit III. 163, 164.

NICEPHORVS, Michaelis, deſpotae Theſſalonicae, filius, Theodori Laſcaris II. filiam Mariam ducit III. 400. 1038.

NICEPHORVS *Petralipha*, ab Emanuele Comn. contra Vngros mittitur III. 680.

NICEPHORVS *Phocas* patricius et legionum domeſticus a Leone Philoſopho cum exercitu in Bulgariam mittitur II. 579. III. 616. redit II. 580.

NICEPHORVS *Proteuon*, Bulgariae praefectus II. 659.

NICEPHORVS *rector*, contra Patzinacas a Conſtantino Monomacho mittitur III. 826, 827.

NICE-

NICEPHORVS *Xiphias*, Philippopoli praefectus, Baſilio Porph. aditum in Bulgariam aperit II. 632.

NICETAS *Anthraces*, rebellionis Artemii Anaſtaſii ſocius, a Bulgaris occiditur II. 519, 520.

NICETAS *Ooryphas* contra Saracenos in Dalmatiam mittitur II. 90, 91.

NICETAS *Pegonites* cum Ruſſico et Romano exercitu caſtellum Percrin obſidet II. 649, 650. 1011.

NICETAS Slauus, eunuchus, patriarcha CPlitanus II. 80 — 82.

NICETAS, Theſſalonicae, a Saracenis obſeſſae, praefectus II. 95 — 97.

NICOLAVS, ob ſtaturae breuitatem *Nicolitzes* dictus, Seruiis, caſtello, a Baſilio Porph. expugnatis, capitur, CPli elapſus, ad Samuelem Bulgarum redit, ad Seruia iterum captus, in carcerem coniicitur II. 629. iterum fugit, captus Theſſalonicam cuſtodiendus mittitur 645.

NICOLAVS *Chryſelius*, caſtello Percrin praeficitur, eius culpa Alim Saracenus caſtellum recipit II. 650. 662. 1011.

NICOLAVS *Litobo's*, Melenico praefectus, quo aegrotante vrbs Ioanni Ducae deditionem facit II. 736.

NICOLAVS *Papa* regem Vngrorum coronat III. 752. Albertus [*Fridericus* III. potius] ab eo coronatur 762.

NICOLAVS, *patriarcha*, cum inter tutores Conſtantini Porph. et Simeonem Bulgarum de pace agitur, adeſt II. 583.

NICOLAVS praeſes et ſcholarum domeſticus, contra Cacicium cum exercitu mittitur IV. 301. re ad Tibium parum ſtrenue geſta, magiſtratu exuitur 302, 303. 351.

NICOLAVS *Zupanus*, Caſtoriam et Tricam tenet II. 335. 350.

NICOMEDIA, Ioannes Comnenus Seruios captiuos eo colonos mittit II. 175. Turci ei imminent 842. Alexius Comn. Turcos Nicomediae finibus expellit III. 170. eam, Nicaeenſium Turcorum praeſidio munitam Alexius Comn. recuperare cogitat 182. Turcorum Nicaeenſium praefectus aduerſus Nicomediam expeditionem parat 195, 196. Alexius Gallos equites quingentos Nicomedia contra Patzinacas euocat 599. Turci, Sangari traiecto Nicomediam vaſtant 213. Latini per Nicomediam Sangele duce Nicaeam petunt 220. regiones, a Nicomedia inde vſque ad fretum Thracium ſitae, a Turcis imp. Andronico Pal. incurſantur 455. 1085. Temir eam populatur 1174.

NICOPOLIS ad Iſtrum, Moeſi ad hanc vrbem a Gothis obſidentur I. 28. Auari eam petunt 725. Vngri Sigiſmundo duce ad hanc vrbem Iſtrum traiiciunt III. 703. Morates contra Vngros mouens, ad eam Iſtrum tranſit II. 913. III. 708.

NICOPOLIS Epiri, a Gizerico capitur I. 300. a Gothis vaſtatur III. a Bulgaris capitur II. 615.

NICOPOLITANA *prouincia*, Deleano Bulgaro tyrannidem occupante, propter Ioannis orphanotrophi auaritiam a Romanis deficit II. 652, 653.

NICOPSIS, eius archiepiſcopus ordine eſt XXVI. in eparchia Zicchiae IV. 250.

NIGER *tumulus*, Branas Alexius ab Iſacio Ang. eo contra Bulgaros miſſus, res nouas molitur II. 678.

NIGETIA vrbs a Perſis Atzamiis incolitur III. 1187.

NIGIDIVS cum Gothis in Gallia bellum gerit I. 76.

NIGRI *Mauroprobatantes*, Tzanitzas Caraiſuphi F. ad eos pertinet III. 1190.

NISIBIS, Romanorum legati ibi cum Choſroë de pace agunt IV. 34. Romani et Perſae ad eam proelio congrediuntur 41.

NISIVM vrbs Amurati paret II. 371.

NISTEA, ab Eleazaro Seruiae Crale occupatur II. 308.

NISVS [ſ. quae alias *Naiſſus*], Bulgari, Conſtantino Bodino rege ſalutato, eo ſe conferunt II. 662. ibi obuia praedatur Bodinus 664. Bulgari Petro et Aſane ducibus eam populantur 683.

NOGA, Tatarorum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 1046—1063. 1066—1079. repet II. 759. 784, 785. 790. 793. 1023. III. 437. 455. 1080, 1081. 1084. 1097. IV. 159. 251. 359—361. 364. 367. 388.

NOMADES, *Auari* vocantur I. 663. 681.

NOMVS, eum a Theodoſio ad ſe legatum mitti poſtulat Attila I. 515. mittitur 525. 526.

NONA, vrbs et Zupania a Chrouatis habitata II. 395.

NORICI, Gothis parent I. 125. not *101*. IV. 495. 499.

NORICVM, regio, Romanis occidentalibus paret I. 505. Pannoniorum ſedes a Norico vſque ad Moeſiam pertinebant IV. 497.

NORICVM vrbs Pannoniae, Longobardis a Iuſtiniano I. donatur I. 370. 397. IV. 495. 499.

NORMANNI, duce Roberto Dyrrachium petunt II. 106. Italiam infeſtant III. 136. not *m*. imp. Michaele Duca Calabriam ſubigunt III. 152. not. *76*. imp. Alexio Comn. imperii Rom. prouincias infeſtant 166. Illyricum 170. X. M. Normannorum Petrum Eremitam in Aſiam ſequuntur 215. Turci Nicaeenſes ab iis proelio vincuntur, Xerigordum capiunt, Sultanus, ea recepta, multos eorum occidit 216. falſus de Nicaea ab iis capta nuncius 217. ad Draconem fl. a Turcis caeduntur ibid.

ibid f. Normannicus exercitus CPlin venit 247. a Turcis prope Amaſeam victi 249, 250.

NOSISTHLABVS, Ruſſiae princeps, imp. Michaele Calaphate moritur II. 101.

NOSTONGVS, exercitus Romani dux ad Nyſſam a Turcis capitur III. 428.

NOTARAS, v. *Lucas Notaras.*

NOTIA caſtellum, Baſili Porph. iuſſu inceditur II. 637. a Seruiis captum Ioannes Cantacuzenus recipit 308.

NOVAE vel *Nea*, regionem ſecundum Iſtrum a Pannonia inde vſque ad Nouas Thraciae Attila ſibi ſubiicit I. 490, 491. not *c*. Petrus contra Slauos expeditione ſuſcepta, ad hanc vrbem caſtra habet I. 716. II. 65. Priſcus contra Auaros miſſus, cum exercitu ad Nouas ſuperiores venit I. 718.

NOVOGORDVM *magnum*, Ruſſiae vrbs, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus II. 1036. v. et *Nemogarda*.

NOVOPRIDVM, Seruiae vrbs, a Morate expugnatur II. 366. Nouopyrum vocatur 371. Muhummedes II. Nouopyrum ad Morabam fl. capit 378. 420. Neuopridum et Neuropridum vocatur 380.

NVGRADE, vrbs a Diocleñſibus habitata II. 417.

NVMIDIA, Gelimer, Vandalis victis, Numidiam verſus abit I. 328. 333. principes Numidiae ſe Beliſario adiungunt 334, 335. Gelimer poſt Tricamarenſe praelium eo euadit 339.

NVRADIN, Berrhoeae, Damaſci, aliarumque vrbium circa Euphratem princeps, Conſtantinum Cilicem, Renaldum Antiochiae principem et Tripolitanum comitem capit. Toroſum Armen. principem ſuperat, Antiochiae imminet III. 659. legatum ad Emanuelem Comn. mittit, et pacem cum eo facit 334. cum Iconii Sultano Romanis bellum infert 352.

NYMPHAE, Slaui et Hunni loca finitima occupant II. 43.

NYMPHAEVM, vrbs Bithyniae, Morates Dragulii, Valachorum ducis, filios, a patre obſides datos, eo mittit II. 914.

NYMPHAEVM, Lydiae vrbs, Aſan, Turcorum archiſatrapa eo exercitum mittit III. 255. Nymphaei tempore Baiazitis in arcem Smyrnaeam confugiunt 1175.

NYSSA vrbs, Neſtongus ſigilli praefectus ad eam cum ſuis a Turcis circumuentus, III. 428.

O

OBII vna cum Longobardis Iſtro traiecto, fines Rom. incurſant, victi pacem rogant I. 395. IV. 498.

OCEANVS [ſ. *mare Caſpium*], gentes eius oram incolentes Auaros pellunt I. 570. 642. Hermichiones ibi habitant III. 43.

OCEANVS, Atalis fl. ex eo procurrere dicitur II. 502, 503.

OCEANVS *occidentalis* Attilae imperium vſque ad oceani inſulas pertinet I. 513. Heruli a Danubii ripis digreſſi, ad oceanum vſque abeunt I. 427. II. 24. IV. 416. Slaui, eius accolae, ad Auaros legatos mittunt I. 704. II. 54.

OCEANVS *Septemtrionalis*, [ſ. qui occidentalis aliis] Varni ab Iſtro inde vſque ad oceanum borealem et Rhenum fl. habitant IV. 417. Vladimerus, Ruſſorum princeps, ex inſulis oceani ſeptemtrionalis auxilia colligit II. 1012.

OCHON, Herulorum rex I. 431.

OCHRIDE, Placidae al. Pladicae Seruio regenda datur II. 335. Bulcus ei praeeſt 350.

ODENATVS, orientis dux a Gallieno renunciatur, eius aduentu territi Gothi per Pontum Eux. abeunt I. 41. Palmyrenorum dux Quintum Macrini filium iuniorem, Edeſſae victum, occidit IV. 492.

ODIES, Tatarorum occidentalium princeps III. 1150.

ODOACER, Gothus genere, Italiae tyrannus; eius res geſtae enarrantur I. 76—79 repet. 164, 165. 115. 128—130. 132. 309. II. 1057.

ODONACHVS a Iuſtiniano I. cum copiis in Lazicam mittitur IV. 62. Archaeopolitano praeſidio cum Baba praefectus 69. eruptionem in Perſas facit 71, 72.

ODRYSES, Scytharum rex, Byzantium fruſtra obſidet IV. 532.

ODRYSII [Bulgari] Tatari eos affligunt III. 1104. eorum rex Suſmanus II. 350. 885.

ODYSSOPOLIS legatus a Theodoſio II. ad Attilam miſſus, eo nauigat I. 527. a Vitaliano ſub Anaſtaſio I. rebellante occupatur 539. II. 496. dux cum exercitu contra Hunnos Boſporanos miſſus, per hanc vrbem iter habet I. 589. Petrus dux, Slauos petens Odeſſo excedit II. 63. Varnae vicina 74. Bulgari ibi conſident 508. Myſiae eparchiae archiepiſcopus ibi ſedem habet IV. 543.

OEBARSIVS, patruus Attilae, conuiuio, quo Attila legatos Romanos excipit, intereſt I. 520.

OECH, fluuius, Rom. legati a Turcis redeuntes, eum tranſeunt III. 54.

OECVNIMO, vnus e legatis, ab Auaris ad Iuſtinianum I. miſſis, conſilia ſuorum prodit I. 648

OENEVS, Pontica vrbs, a Iagupaſane capta, iuſſu Sultani Romanis redditur III. 334. Michael Gabras ab Emanuele Comn. Amaſiam miſſus, inde copias accipit III. 356.

OGLVS

OOLVS v. *Onclus.*

OGNARVS, Martini Satelles, elephantem haſta feriens, Perſis, Phaſidem oppugnantibus ſit cladis auctor IV. 120.

OGOR, gens a Turcis domita I. 643. III. 68.

OGYGIA, vrbs, quae alias Perſthlaba II. 674.

OLDOGANDO, Hunnus, praeſidio Peruſino praefectus, Spoletio, quod Gothi tenebant, dolo potitur I. 200. 616.

OLGA v. *Elga.*

OLLARIA, locus in Lazica, Romani, Perſis irruentibus, a Telephe ad Ollaria abeunt IV. 224.

OLYBRIVS, Placidiae maritus, Gizericus ei a Leone Aug. imperium occidentis petit I. 296. Zeno Aug. eius filiam Theoderico Valameris filio vxorem promittit, ſi contra Theodericum Triarii filium arma capiat 115.

OLYMPIA, Sauromatae ibi de palma certant IV. 505.

OLYMPVS Myſiae mons, Turci Charmpantae Tatari metu in eum confugiunt III. 1102.

OLYMPVS, Theſſaliae mons, Turci et Catelani ei finitima vaſtant III. 499.

OMARES, Turchanis F., ſtrenue contra Valachos pugnat, Theſſaliae a Muhammede II. praeficitur II. 934. contra Illyrios ſeu Boſnios bellum gerit 434. 437.

OMNVDIVS v. *Mundiuchus.*

ONCLVS, al. *Oglus* vel *Hoglus*, fluuius, Bulgari ad eum conſident I. 757. II. 74. 504—507.

ONEGESIVS, nobilis Hunnus, ab Attila ad Acatziros mittitur, vt gentem in fidem recipiat I. 489. 499. Theodoſius II. cum ad ſe legatum ab Attila mitti poſtulat 454. legati a Theodoſio ad Attilam miſſi, eius reditum exſpectare iubentur 503. eius domus deſcribitur 507. legatos Romanos conuiuio excipit 508. cum eis colloquitur 510, 511. Priſcus Onegeſium ante regiam Attilae exſpectat 512. iterum cum legatis Rom. colloquitur 515, 516. iterum 519.

ONOGORIS, Lazicae caſtellum, ab Onuguris Hunnis nomen habere videtur I. 575. Mermeroës Onogorin refectam praeſidio munit IV. 85. 135. de ea obſidenda Romani deliberant I. 447. IV. 89—92. Gubazes cum Rom. ducibus Onogorin oppugnare recuſat IV. 135. 137. Romani eam oppugnant, 93, 94. obſidionem turpiter ſolunt 94.

ONOGVNDVRI, vetus Bulgarorum nomen II. 509. v. *Hunnogunduri.*

ONOGVRI, gens Hunnica, cum Sabiris bellum gerunt, Acatiros pellunt,

legatos ad Romanos orientales mittunt I. 570. 642. Onnguri vetus Hunnorum nomen v. *Onogoris.* a Turcis vincuntur 576.

OORYPHAS, CPli tempore irruptionis Ruſſicae praefectus II. 957.

OPSARA, reliquâ Dalmatiâ ab Auaris occupata, ſub Romanorum ditione manet II. 23. Slauis tributaria 399.

OPSICIVM, Aſiae regio, Iuſtinianus rhinotmetus Slauos eo deducit II. 73. eius incolae Theodoſio contra imp. Anaſtaſium II. inſurgenti adſunt ſocii I. 248. milites Opſicii a Michaele Rangabe contra Bulgaros educti, tumultuantur II. 542. Slaui in Opſicio habitantes contra Longobardos in Italiam mittuntur, eorum ſtipendium 104. iidem expeditioni in Cretam ſuſceptae interſunt 105.

OPSITES, Gubazis, Lazorum regis, patruus, Lazorum rex IV. 63. 214. neſcio an ab hoc diuerſus ſit Opſites Auaſgorum regulus I. 605. IV. 181. occidentalem Auaſgiae regionem regit IV. 182. Auaſgis a Romanis ad Trachea victis, ad Hunnos ad Caucaſum euadit 184.

OPTARIS, Gothus, regem Theodatum Rauennam fugientem occidit I. 151.

ORBANVS, Valachus, Muhammedis II. CPlin oppugnantis bombardarius II. 920.

ORCHANES, Turcorum princeps, Graecis in Aſia bellum indicit II. 840. Ioannes Cantacuzenus eum contra Seruios auxilia rogat, eius ſocer 295. Crale Seru. Theſſalonicam obſidente, iterum rogat 299. 878. impetrat 331. Orchanes Graecis in Aſia bellum infert 333. Matthaeus, Cantacuzeni F., ab Orchane auxilia accipit 343. ſeq. 881. 884. eius fit mentio III. 700.

ORCHANES, Baiazitis F., proelio Ancyrano non interfuit III. 1172.

ORCHANES, Muſulmani [Solymani] F., a Moſe patruo victus, capitur II. 358.

ORESTES, Agamemnonis F., ab oraculo monitus in Scythiam nauigat, Aulidem venit caet. IV. 529 — 531.

ORESTES, Romanus, tertiam Italiae partem barbaris permittere renuens, ab iis occiditur I. 128.

ORESTES, Romanus, Tatulli F., Romuli gener I. 505. ab Attila ad Theodoſium II. legatus mittitur I. 490. 492. 495. 497. 428. iterum mittitur 524.

ORESTIAS, alias Adrianopolis, Alexius Ang. expeditionem in Bulgaros apparans, hic exercitum cogit II. 702. Latini ea poſt captam CPlin potiti, inde rurſus eiiciuntur 707. fruſtra a Latinis oppugnatur 713. ditionis Rom. initio imperii Michaelis Pal. terminus 754. fruſtra ab Amogabaris et Turcopulis oppugnatur III. 512. Alexander Bulgarus

eo vſque cum exercitu penetrat ll. 842. Vngri Ladislao duce eam petunt lll. 730.

ORGANAS, Cubrati, Vnnogundurorum ſ. Bulgarorum principis conſobrinus ll. 505. I. 755.

ORLICHVS, regionis non paruae in Vngria dominus, Ioannis Hunyadae filiis aduerſatus, ab iis occiditur lll. 762, 763.

ORNIGISCLVS [*Arnigiſclus* legi iubent], Iſtri cuſtodiae imp. Leone I. praefectus I. 536.

ORONTIVS fluuius, ad eum vſque Zachlumorum principatus extenditur ll. 405. ab eo Pagania incipit, et vsque ad Zentinam fl. pertinet 410.

ORTHOGRVLES, Duzalpis F., ex tribu Oguziorum, Turc. princeps, eius res geſtae enarrantur lll. 532. ſqq. repet. lll. 1113. not. *k*.

ORTHOGRVLES, Baiazitis F., a patre Sebaſtiae relinquitur lll. 1153. vrbe a Tataris expugnata, capitur, et paulo poſt iuſſu Temiris occiditur 1154, 1155.

ORVS, Criſconis, Boſporianorum principis, pater IV. 23. 507.

OSDAS, Gothus bellicoſiſſimus, pontis Tiberini incendio perit I. 197.

OSDRVS, Gothus, Aſparis familiaris, cum eius pellice fugit I. 91.

OSPHENTISTHLABVS, Terteris ex priori coniuge F., Nicaeam mittitur ll. 781. inde dimiſſus, obſes apud Romanos moratur, tandemque in Bulgariam redit 797. Tzacas Tatarus eum ſibi adiungit, ab eoque captus occiditur 793. Oſphentiſthlabus rerum in Bulgaria potitur 794 — 813. eius fit mentio 822. 826. 845. lll. 497. 511. 990. 1080, 1081. 1098. IV. 391, 392.

OSSA, Theſſaliae mons, Turci et Catelani agrum adiacentem vaſtant lll. 499.

OSTRICIVM, vrbs, Franci imp. Balduino ll. auxilio proficiſcentes, eo veniunt ll. 730.

OSTROBVS, lacus, regionem ei adiacentem Baſilius Porph. populatur ll. 638. caſtella finitima euertit 639. lll. 812. Aluſianus Bulgarus, CPli profugus, eo venit ll. 654. exercitus Conſtantini Monomachi ibi a Maniaca tyranno vincitur, caet. 656, 657. Baimundus eo venit 669.

OSTROVIVS, Romanae militiae dux, Gothos et Hunnos in loco anguſto obſidet I. 87 — 89. 536.

OSTRVRYPITZA, Seruiae vrbs, in Rom. ditionem venit ll 188.

OSVRTRV, planities quaedam in Iberia, Romani imp. Conſtantino Monom. cum Turcis bellum gerentes, ibi caſtra ponunt lll. 89. IV. 185.

OTHO M. [perperam *Ioannes* vocatur] Franciae & Saxoniae [Germaniae] rex, Buloſudem, Vngrorum regem captum in palum ſuffigit III. 620. Belochrobati ei parent II. 390. III. 623. not. *l.*

OTHOMANVS, Turcorum princeps II. 219. 360. 885. principes ab Othomano orti Thraciam ſubigunt 885, 886. 909.

OVARCHONITAE v *Varchonitae.*

OXIA, inſula, in quam Baſilius patricius ob contentiones cum Pruſiano Bulgaro relegatur II. 648.

OXVS fluuius, Tatari cum Chalau duce traiiciunt III. 1029.

OZOLIMNA, Patzinacae a Comanis victi proelio, eo ſe recipiunt III. 870, 871. 960. ab Vnnico (Vzico) exercitu ad eam morante, nomen habet ibid.

P.

PACVRIANVS, domeſticus occidentis, ab Alexio Comn. I. contra Patzinacas mittitur III. 847. in proelio cadit 848.

PAENEVS amnis, Samuel, Bulg. rex, cum transgreſſus, in Theſſaliam irrumpit II. 626.

PAEONES, Macrini, imp. Gallieno rebellantis ſocii, eum cum filio occidunt, ſeque imperatori dedunt IV. 492. Pannones ita a Graecis, ignoratione veri nominis, vocantur 497. Vngri etiam hoc nomine intelliguntur II. 177. et alibi.

PAEONIA, Macedoniae regio, Michael Bulgarus, per eam in Seruiam intrat II. 838.

PAEONIA, quae Pannonia rectius vocatur; Iuſtinianus I. Auaris in Paeonia ſecunda ſedes dare cogitat I. 448. Auari inde in terram Rom. irrumpunt 669. Tiberius II. Ioannem in Paeoniam ad Auaros legatum mittit II. 48.

PAERAMES Perſa, bello Siculo imp. Emanuele Comn. Iberis et Maſſagetis [Alanis] praefectus IV. 331. 546.

PAGANI, Slaui Dalmatici, eorum res geſtae enarrantur II. 411—415. repet. 88, 89. 160. 398. 405.

PAGANIA, regio, ob Auarorum excurſiones deſerta I. 756. II. 153. a Seruiis occupatur II. 156. 660. Chrouati eam mercaturae gratia adeunt II. 395. 407, 408.

PAGANVS, Bulgarorum princeps II. 524—526.

PAGA-

PAGATZI, vrbs ad Iſtrum, Emanuel Comn. Stephano Vngro bellum illaturus ad eam venit II. 1058. III. 662.

PAGDATIA v. *Babylon.*

PAGDINAS, Turcorum ſatrapa III. 460.

PAGE, locus, ad quem Zichi habitant, ibi e nouem fontibus naphtha erumpit IV. 250.

PAGVMANIS, Patzinacica tribus, a Tyracho principe defectionem facit III. 817.

PAIANGVRES, Temiris Tatari F. III. 1084. Sachrucho fratre defuncto, regnum occupat 1085, 1086.

PAIAZITES, Amuratis F.. patri in proelio cum Seruiis commiſſo adeſt II. 351. Turcorum Sultanus 352—356. 363. 864. cfr. *Baiazithes.*

PAIMPVRES, vnus de nouem Indiae regibus, cum Tsokie affinitatem iungit, Indorum collectis auxiliis, Semarchandae ſumma rerum potitur III. 1086. eius filius a Tzaniſa, Tzokiis genero, vincitur 1187. Caraulicis filii a Tzaniſa obſeſſi, ei, vt in Mediam irrumpat, perſuadent 1188. Tzaniſas eius regionem partim ditionis ſuae facit, partim vaſtat ibid.

PAIPERVM, eius episcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

PALAESTINA, a Scythis vaſtatur IV. 532. Pompeius M. de ea triumphat 22. Germani, Galli caet. imp. Conrado duce, eo expeditionem ſuſcipiunt III. 329. 638. Andronicus Sebaſtocrator in Cilicia bellum gerens, Palaeſtinae regem et Turcorum Sultanum in ſuas partes trahit III. 333. 648. Alexius Angel. Comn. Andronicum fugiens, ibi oberrat II. 191, 192. Tatari eam ſubigunt III. 1041.

PALATIOLVM, caſtellum, a Iuſtiniano reficitur I. 544.

PALDA, Bulgarus, Mahammedis II. CPlin oppugnantis Contoſtaulus II. 887.

PALENE, peninſula, vrbem ei cognominem Iuſtinianus I. renouat I. 541. not. *f.*

PAMPHYLIA, Turci ad ſinus Pamphyliae munitiones obtinent III. 158. Caichoſroi Sultano paret 387. Turci eam imp. Michaele Pal. tenent 429. inde fines Rom. incurſant 424.

PAMPLANVS al. *Mamplanes*, copiarum Turcicarum dux, exercitum cruciatorum proelio vincit III. 330.

PANACTA, fluuius, Matthaeus, Ioannis Cantacuz. filius, ad Pheras victus, ad eum contendit II. 344.

PANASIVM, Emanuel Comn. Turcos Panaſium incolentes profligat III. 372.

PANCALEA, campus ad Halyn fl. in quo Bardas Sclerus a Barda Phoca ſingulari certamine vincitur IV. 298.

PANCRATIVS, Armenius, Anium miſſus, extremum Turcorum agmen caedit III. 101.

PANCRATIVS, Dauidis, a quo Iberorum curopalatae ortum ducebant, filius IV. 272.

PANCRATIVS, Georgii Auaſgorum ducis filius, Baſilio Porph. a patre pacis obſes datur IV. 189. princeps Auaſgorum, Romani Argyri ex fratre neptem vxorem ducit IV. 189. Iberiae regulus, eius res geſtae enarrantur IV. 304. ſeqq. repet. 191, 192. 242. 245.

PANCRATIVS, Iberiae magiſter IV. 288, 286. curopalates, cum Curcene bellum gerit IV. 291.

PANCRATIVS, magni Symbatii Iberi filius, Adranutzis dominus IV. 290.

PANCRATVCAS, Armenius, Adrianopolin Simeoni Bulgaro prodit II. 584.

PANGAEVS *mons*, Ibaneus Alexius loca ad Pangaeum vſque ſita ad defectionem impellit II. 702.

PANIVM vrbs, eius ſuburbana a Crumo vaſtantur II. 557. Ioannes Bulgarus eam euertit 711.

PANIVM, regio ſupra montem Haemum ſita, Mechmetes, Moſen fratrem bello petens, eo venit II. 359.

PANNODACIA al. *Ardelium*, Baiazites, proelio ad Sophiam victor, Pannodaciam vaſtat III. 706. a Muhammede, Baiazitis filio affligitur II. 908. 918. not. *d*. III. 706. Mezetes, a Morate Mechmetis filio miſſus, in eam irrumpit III. 711, 712. Ioannes Hunyades Pannodaciae praeficitur 713. ſeqq. Ladislaus, Vngrorum rex, Turcos bello petens inde Iſtrum tranſit 730. Dracules, Valach. dux, Ioannem Hunyadem eo comitatur 739. Ardelii exercitus proelio in Coſobo campo intereſt 742.

PANNONES ſ. *Pannonii veteres*, eorum res geſtae enarrantur IV. 496—499. repet. I. 125. not. *101*. 491. 495.

PANNONES ſ. *Vngri*, eorum res geſtae enarrantur III. 607—772. repet. II. 175—177. III. 332. cfr. *Vngri*.

PANNONIA ad Sauum fl. ex foedere cum Aëtio percuſſo Attilae paret I. 490. Auari in Pannonia ſedes poſtulant III. 47. Iuſtinianus Pannoniae munitiones Langobardis donat I. 370. 397. IV. 495. Auarorum Chaganus per Pannoniam ſuperiorem naues cogit I. 670. a Chrouatis occupatur II. 391. Bulgarorum pars in Pannoniam Auaricam concedit I. 746. II. 504, 505. a Slauis incolitur II. 88. imp. Emanuele Comn. Seruiis e Pannonia auxilia ſubmittuntur 177. Panmoniae,

noniae, tempore Michaelis Pal., rex vxorem e Comanis habuit III. 990.

PANNONICAE gentes, Sauromatae et Daci, res nouas moliuntur, a Tiberio I. pacantur IV. 486, 487.

PANORMVS vrbs a Beliſario capitur I. 144.

PANTALIA, regio Illyrici, Theoderico Valameris filio ibi a Zenone ſedes aſſignantur I. 97.

PANTOLEON, diues Bulgarus, Enconem, Oſphentiſthlabi poſtea vxorem, adoptat II. 793.

PANTZVS, Bulgarus, legatus de pace ad imp. Andronicum Sen. a Michaele Streantzimeri filio mittitur II. 822.

PAPAGIA, regio, in qua e nouem fontibus naphtha erumpit IV. 250.

PAPATZES, Phanagoriae a Chazarorum Chano praefectus III. 555, 556.

PAPHLAGONIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. 333. Mithridatis regnum inde incipit 535. Turci inde prouincias Romanas vaſtant III. 424. Temiris exercitus poſt Ancyranum proelium per eam diffunditur 1172.

PAPIAS, Chreſti Cherſonitarum principis pater IV. 508.

PAPICIVS mons, Stephanus Neemanis F. in eo fit monachus II. 192.

PAPPVA, mons Numidiae, Gelimer poſt Tricamarenſe proelium in eum fugit, I. 339. 341. in eo a Romanis obſidetur 343 — 348. 435.

PAPVRIVM caſtellum, Illus et Leontius ibi a Theoderico Valameris filio et Ioanne Scytha obſidentur I. 119. IV. 540.

PARASBATZES Iberus protoſpatharius, Edeſſam a dolo Arabum ſeruat IV. 299, 300. forte qui *Baraſbatze* alias.

PARGIARVCH, Turcorum Perſiae Sultanus, Toparae F., eius et patris res geſtae enarrantur III. 178 — 188. 190. ſeq.

PARMA, a Francis inſeſſa, ab Herulis fruſtra tentatur I. 237. 444.

PARTHI, Hunni hoc nomine a Seſoſtri inſigniuntur I. 475. C. Iul. Caeſar iis bellum inferre cogitat IV. 535. a Tiberio Aug. regem ſibi dari petunt 269. Tiridates iis poſt obitum Phrahatis a Tiberio praeficitur ibid. qui ab Artabano Scytharum ope pellitur IV. 535. bello cum Parthis [Perſis] Theodoſius II. impeditus, Attilae bellum inferre non audet I. 497. Attila eis bellum inferre cogitat 514. ab eorum regibus Hunnis tributum imponitur 572. Parthi [Perſae] Lazis bellum inferunt IV. 24. Chalau Tatarus eos per legatos ſuos vincit III. 1030. IV. 152.

PARTHIDII, ita Scythae a Seſoſtri in Perſide collocati, a Perſis vocantur IV. 529.

PASAR

PASAR vrbs in Choraſmiorum regione ſita, Cutlumus eam occupat, ibique a Tangrolipece obſidetur III. 86, 87.

PASGVSA, al. *Pungusa*, palus, inſulas in ea ſitas Ioannes Comn. occupat III. 308, 309. Turci et Romani ad eam proelio decernunt 324, 325.

PASPIRIVS fluuius, Romani Slauos ad eum adorti vincunt II. 60, 61.

PATABION, Norici vrbs, Oreſtes, Attilae amicus ex ea vxorem ducit I. 505.

PATMON caſtellum Achridae propinquum, a Philanthropeno Alexio Duca expugnatur II. 746.

PATRAE, Slaui Peloponneſiaci Patrenſi eccleſiae adſcripti et vectigales II. 84—86.

PATRIBALLI, leg. videtur *Triballi* II. 864.

PATRICIVS, Aſparis F. IV. 336. CPli occiditur I. 90—92.

PATZINACAE, eorum res geſtae enarrantur III. 796—932. repet. II. 106. 170. 175. 179. 187. 397. 401. 581, 582. 584. 586—589. 603, 604. 620. 639. 649. 657, 658. 660. 665. 980. 983—986. 989—991. 1007, 1008. 1017. 1041. 1043. III. 94. 100. 196. 567, 568. 571—573. 575. 608—612. 616. 620. 623. 628—632. 959—962. IV. 248. 396. 442. 454. 456. Scythae ſ. Patzinacae II. 668. 670. III. 666. 673. 685.

PATZINACIA, eius ſitus II. 1042. III. 566, 567. 575, 576.

PATZINACICA, ſeu *Memoriae Patzinacarum* III. 773—932.

PAVLICIANI, a Ioanne Tzimiſce victi, e Chalybum regione in Thraciam circa Philippopolin abducuntur III. 918. 980. eumque limitem contra Patzinacas tuentur 919.

PAVLVS, Brani, Seruiorum principis, F. II. 157. 601. Petro in principatu ſuccedit 601.

PAVLVS *Cilix*, legatus ad Turcos miſſus III. 58.

PAVLVS, Ioannis Caſtriotae F., regionem ſuam Muhammedi dedit II. 438.

PAVLVS *Magiſter Bobus*, vir Theſſalonicae primarius, ſtudii erga Bulgaros accuſatus, in Thracenſem Pediadem relegatur II. 627.

PAVLVS princeps, nunc Vngrorum nunc Seruiorum ſocius, regionem Illyrico finitimam populatur II. 381, 382. Illyriis ſ. Boſniis contra Turcos auxilia promittit 432. III. 768.

PECH, dignitatis apud Chazaros nomen III. 567, 568.

PECLARPACIS, ſupremus Turc. militiae dux III. 403. 1039.

PEGAE, vrbs, a Petro Plancio Franco occupantur II. 109. Romani et Bulgari ibi, rege Simeone, acie decernunt, Romani vincuntur II. 590,

590, 591. Bulgari Pegarum palatia incendunt 591, 592. Petrus Bulgarus et Maria Chriſtophori imperatoris filia in Pegarum templo connubio iunguntur 612. huius vrbis praefectura Conſtantino Meleco Azatinis Sultani filio, committitur lll. 519. Alani ab exercitu magni ducis Rogerii diſcedentes ibi caſtra ponunt IV. 383.

PELAGIVS, diaconus Romanae eccleſiae, a Romanis ad Totilam de induciis miſſus, nihil impetrat I. 195. apud Totilam pro Romanis intercedit 198. Totilas eum de pace ad Iuſtinianum I. mittit, fruſtra 198, 199.

PELAGONIA, Baſilius Porph. Theſſalonica in Pelagoniam proficiſcitur ll. 636. loca campeſtria populatur 638. Romani duces ibi a Bulgaris clade afficiuntur ibid. a Romanis diripitur 639. legati inde vrbes Baſilio Porph. dedentes veniunt 641. imp. Emanuel Comn. ibi res optime conſtituit 175. Chryſus Bulgarus et Manuel Camytzes, eius ſocius, eam ſubigunt 705. ab Alexio Ang. pace cum Chryſo facta recipitur ibid. ſe Ioanni Aſani ſubmittit 725. Ioannes Ducas regionem vſque ad Pelagonios agros obtinet 737.

PELECANVM, Bithyniae locus, Alexius Comn. ibi caſtra habet, rebus Latinorum et Turcorum ad Nicaeam intendens animum lll. 219, 220. Turcorum ſatrapae, Nicaea a Turcis capta, eo ad imperatorem deducuntur 228.

PELIVS, Theſſaliae mons, Turci et Catelani agrum adiacentem vaſtant lll. 449.

PELOPONNESVS, Gizericus eam populatur I. 295. Slauica fit ll. 70. Slaui in Peloponneſo imp. Conſtantino Porph. victi 83. defectionem faciunt, victi Patrenſi eccleſiae vectigalia pendunt, 84—86. Slaui Peloponneſiaci Milengi et Ezeritae 93—95. 98. 99. Sclabeſiani in Peloponneſi thema irruunt 99. Peloponneſus a Samuele, Bulg. rege, vaſtatur 623. iterum 626. a Chryſo Bulgaro ad defectionem ſollicitatur 705. Bonifacius marchio eam conſtituit 712. Michael Palaeol. Peloponneſi montana recipit 195. Latini Peloponneſum inhabitant 240. 241. Dux Peloponneſi Conſtantinus Palaeol. copias contra Moratem conſcribit 370. Baiazites Sultanus exercitum in Peloponneſum ducere parat lll. 701. 1153. Brenezes eam infeſtat 706. Muhammedes ll. e Peloponneſo redit lll. 766. IV. 166. Turci Venetorum in Peloponneſo regionem armis infeſtant lll. 768.

PENTACHIRA caſtellum ab Atapaco Turco capitur lll. 370.

PENTADACTYLOS *mons*, Milengi et Ezeritae ad eum ſedes habent ll. 94.

PENTAPOLIS, regio non procul Rauenna diſſita, pars Bulgarorum, patria relicta, ibi conſidens ll. 505.

PENTAPOLIS, Aſiae minoris vrbs, Emanuel Comn. Pentapolitanos Turcos inuadit, multoſque captiuos abducit III. 349.

PERANIVS, Gurgenis, Iberorum regis, F. cum patre ob aduentum Perſarum in Lazicam fugit IV. 275.

PERCRIN, caſtellum Babyloni proximum, a Romano Roſſicoque exercitu obſidetur IV. 189. ab Alimo Saraceno imperatori Romano Argyro deditur II. 649. Chryſelii culpa ab Alimo ope Perſarum [Turcorum] recipitur 650. 1011.

PERES, Vngrus, paci inter Alexium Comn. et Baimundum conciliatae teſtis ſubſcribit III. 633.

PERGAMVS, Theodoſius praeſes ab imp. Michaele Stratiotico eo in exſilium mittitur IV. 443. Aſan Turcorum archiſatrapa eo exercitum mittit III. 255. Emanuel Comn. eam incurſionibus infeſtat 328. Turci eam male tractant 352. tractus Pergamo ſuperiores incurſant 444. Michael, Andronici Pal. F., inde diſcedere cogitur 462. Temir eam poſt Ancyranum proelium populatur 1174.

PERIESTHLABA Ruſſica, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1036.

PERINTHVS, Catelani regiones circa Perinthum vaſtant III. 487.

PERISTITZA vrbs, a Michaele Bulgaro expugnatur II. 739. Theodorus Laſc. II. eam recipit 743. Alexander Bulgarus eam cum aliis pluribus ſocietatis cum Ioanne Pal. contra Ioannem Cantacuz. ineundae mercedem poſtulat 866.

PERITHEORIVM, a Ioanne Bulgaro euertitur II. 711. Protoſtrator, Ioanne Cantacuz. e Triballis redeunte, eo venit 273. Ioannes Cantacuzenus eo Berrhoea redit 288. vrbem obſidet 864. Mo mitzilus Bulgarus eam tenet 874. incolae Raicum, Momitzili ex fratre nepotem recipiunt 875. Ioannes Cantac. ad eam contra Momitzilum aciem inſtruit ibid. eumque vincit 876, 877.

PERMII, eorum res enarrantur, II. 1030. 1055.

PERNICVM caſtellum, Cracras ei praefectus III. 812. id contra Baſilium Porph. fortiter defendit II. 1031. a Baſilio Porph. iterum fruſtra oppugnatur 639. ei ſponte deditionem facit 641.

PEROZES, Perſarum rex, bellum cum Cidaritis gerit I. 572—574. cum Ephthalitis 590—595. III. 47.

PERPERACIVM, vrbs a Michaele Bulg. expugnatur II. 739.

PERSAE, eorum multi imp. Theodoſio II. baptizantur IV. 271. Attila bellum in eos meditatur I. 513, 514. Perſae cum Cidaritis bellum gerunt 571. IV. 25. ab Ephthalitis vincuntur I. 593—595. III. 47. cum

Lazis

Lazis bellum gerunt IV. 24. Tzathius, Laz. rex, a Perſis ad Romanos deficit 27—30. Gurgenes Iberorum rex a Perſis defectionem facit 30. 275. caſtella in Lazicae et Iberiae finibus occupant 31. Tzathio bellum inferunt 32, 33. Lazi ad eos deficiunt 36. ſeqq. Perſae a Romanis et Herulis ad vrbem Daram vincuntur I. 434, 435. pax inter Perſas et Romanos reſtituitur 540. Vandali Romanis contra Perſas militarem operam praeſtant 355. Gothi in Romanorum caſtris contra Perſas pugnant 243, 244. Perſae Romanorum in bello Gothico ſocii 217. Miſimiani ad Perſas deficere parati, ad eos legatos mittunt 200. ſeqq. Sogdaitae de ſerici commercio ad Perſas miſſi, ab his, praeter tres aut quatuor, veneno tolluntur III. 44—46. Perſae Serum regionem tenent 47. Romanus legatus Dizabulum Turcum, Perſas bello petentem comitatur 52, 53. Romanis legatis ad Cophena fl. Perſae inſidiari dicuntur 54, 55. Turci Romanos ad bellum contra Perſas ſollicitant 56, 57. Valentinus, Romanus legatus, Turxathum Turcorum principem ad bellum contra Perſas exſtimulat 59. Perſae Turcos victos ſibi tributarios faciunt 64—66. Chalcedonem oppugnant I. 745. ſeq. II. 71, 72. 501. Perſae Achaemenidae, Inarcho auctore, a Saracenis deficiunt III. 74. Perſae, Thomae imp. Michaele Balbo rebellantis ſocii IV. 248. Perſarum regnum a Saracenis ſubactum 77. Turcis ſubiicitur 83, 84. Chalau Tatarus eos per legatos ſuos vincit 1030. IV. 112. Tatari eorum mores et ſacra amplectuntur III. 1031. Perſae [Turci, qui a Scriptoribus Byzantinis ſaepe hoc nomine appellantur] partem Romani imperii occupant II. 195. eiusdem religionis homines captos tantum ſpoliant 355. III. 1166. Perſarum terra a Scythis [Tataris] ſubigitur III. 1121. Baiaziti capto Perſae cuſtodes apponuntur III. 1170. Temir in Tataros occidentales bellum parans, Perſas plurimos ſibi mercede adiungit 1142. 1149. Perſae Atzamii Tabrezen vrbem incolunt 1187. cfr. et *Parthi.*

PERSARMENIA, Iberia vltra Caucaſios montes ab oriente ſita, euadit ad Perſarmeniam IV. 244. Taurus in eam excurrit 313. 395. Perſarmenia, quae circa Araxen eſt, imp. Conſtantino Monom. Apleſpharae paruit IV. 301. Turci a Romanis in Media victi, in Perſarmeniae vrbes fugiunt III. 88. Tangrolipix et Turci ibi caſtra metati aduentu Romanorum cognito fugiunt III. 96. Cutlumus eo fugit 97.

PERSARMENII, Tzanis finitimi IV. 221. Cabades eos imp. Iuſtiniano I. contra Romanos mittit IV. 238. Choſroës Perſarmenios a Tiberio repetit 279—281. Taniſmanio duce Caſtamone potitos Ioannes Comn. cum exercitu petit III. 300, 301.

PERSIA, Temir, Perſiae Sultanus, inde legatos ad Baiazitem mittit III. 1126. inde verſus Tanain mouet II. 427. III. 1156. IV. 193.

PERSIS, Seſoſtris Aſſyrios in Perſide collocat IV. 528. Scythae ab eo in Perſide collocati a Perſis Parthidii vocantur 527, 528. Hunni in Perſidem irrumpunt I. 598. legatus Vitigis in Perſide moritur 244. Perſidis aër grauis et ſiccus III. 45. Heraclius bellum contra Perſidem parat I. 745. Chazari et Romani in eam irrumpunt III. 549—551. Vngrorum pars verſus Perſiam commigrat 609. 798. not. p. Tangrolipix, Perſidis Sultanus 83. Tatari eam incurſant 404. 515. 1041. ea per Sultani Azatinis abſentiam facile potiuntur 1043. inde ad Theodorum Laſc. II. legatos mittunt 1034.

PERSOTVRCAE, prouincias eis finitimas Morates a Mechmete patre regendas accipit IV. 165.

PERSTHLABA, al. *Preſthlaba*, *Magna Periſthlaba*, *Megalopolis* a Conſtantino M. condita I. 44. ſitus et nomen II. 808. 619. not. c. Vngri, Simeoni Bulgaro bellum inferentes, eo vſque penetrant 579. Tzeeſthlabus inde in Seruiam fugit 159. 602. Ioannes Tzimiſces eam Ruſſis victis, occupat 619, 620. 993—997. maior minorque Perſthlaba a Romanis imp. Baſilio Porph. captae 628. Patzinacae imp. Conſtantino Monom. ad eam caſtra ponunt III. 832. Petrus et Aſan fratres eam fruſtra oppugnant II. 674. Magnam *Parathlabam* et Probatum Petrus regendas accipit, vnde *Petri regia* vocatur 689.

PERVSIA vrbs, Gothi ad eam vincuntur I. 156. Vitigis eam tentare non audet 157. Totilas eam ſibi dedi poſtulat, fruſtra 194. eam obſidet 201. capit 204. Narſes eam recipit 224.

PESCIVM, inſcriptio litterarum a patriarcha ad Peſcii praeſulem II. 381.

PETRA, Lazicae vrbs, IV. 213. a Romanis obſidetur I. 529. Perſae ei ſubſidio veniunt 580. a Romanis capitur IV. 35. a Perſis oppugnatur 39, 40. capitur 41. 56. 170. eius muniendae ſpecie Choſroës materiem in Lazicam mittit, nauibus aedificandis deſtinatam 44. a Romanis et Lazis Dagiſthaeo duce oppugnatur 45—48. Dagiſthaeus obſidionem ſoluit 49. Mermeroës vrbem munit 49. ſeqq. a Romanis et Lazis obſidetur 63—65. 214. capta a Beſſa diruitur 59. 566—568. ſedes epiſcopi 151. not.

PETRA, Macedoniae oppidum a Ioanne Cantacuz. recipitur II. 308.

PETRA *Pertuſa*, Italiae caſtellum, praeſidio Gothico munita I. 169. a Romanis capitur ibid. a Totila recipitur 189. a Romanis capitur 226.

PETRALIPHA, Theodori Comn. frater, eius filiam Slauus, Melenici dominus, poſt prioris vxoris obitum ducit II. 109.

PETRICVM, Emanuel Comn. pro Bela in Vngriam expeditione ſuſcepta eo venit III. 660.

PETRILVS, primas partes apud Conſtantinum Bodinum tenet, cum Bulgaro-

garorum exercitu contra Romanos in Caſtoriam proficiſcitur II. 663. victus, ad Michaelem Seruiorum principem fugit 663, 664.

PETRONAS, ab imp. Theophilo Sarcel aedificaturus, ad Chazaros mittitur III. 567 — 569. 796.

PETRVS dux cum Hunnis aliquot in Lazicam mittitur, Iberis auxilio futurus I. 587. IV. 275.

PETRVS Aſanis frater, vna cum hoc rerum apud Bulgaros potitur II. 673 — 691. III. 981. ſolus regnat 692, 693. 704.

PETRVS Cucupetrus [Petrus Eremita] expeditionum cruciatarum primus promulgator III. 214. 632. res eius geſtae vſque ad cladem ad Draconem fl. a Turcis acceptam 214 — 217. Alexius Comn. claſſe miſſa eum periculo eripit 218. Latini Antiochiae a Turcis obſeſſi, quid faciendum ſit, eum conſulunt 242.

PETRVS Deleanus, Bulgarus, CBli profugus Belogradum venit II. 420. not. d. filium ſe Romani et regis Samuelis nepotem iactans, res nouas in Bulgaria molitur 650 — 656. III. 628, 629.

PETRVS, Goinici Seruiorum principis F. II. 155 — 157. princeps Seruiorum 407. 415. 600, 601. III. 617.

PETRVS magiſter, Iuſtiniani I. ad Choſroën legatus, pacem inter Perſas et Romanos conciliat IV. 143, 144. 239. de Suania Romanis reddenda cum Choſrois legato agit IV. 232, 233. 278. cum Choſroë ipſo 234. ſeqq.

PETRVS, imp. Mauricii frater, in locum Priſci dux renunciatur I. 716. II. 63. exauctoratur II. 65. 67. contra Slauos expeditionem parat 69. 499, 500.

PETRVS Plancius, vnus e praefectis Francorum, Pegarum vrbe Slauli Vareni opera potitur II. 109.

PETRVS, Simeonis F., Bulgarorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 609 — 618. repet. 621, 622. 631. 987 — 989.

PETRVS Theſſalonicenſis, legatus a Iuſtiniano I. ad Theodatum mittitur I. 138. et Amalaſuntham 140 — 142. cum Theodato agit 145 — 148.

PHABRIZVS, eo duce Choſroës Perſas in Lazicam mittit, qui Gubazem regem e medio tollant IV. 44.

PHADVLACH, vnus e proceribus Turcorum, Moratem contra Seruios ſollicitat II. 365. Morati, vt Georgii Seruiorum deſpotae filios Amaſtrin mittat, auctor eſt 366. Dragulium, Valachorum ducem, apud Moratem accuſat 914.

PHALES, Arpadis nepos, tempore Conſtantini Porph. ſuperſtes III. 624.

PHALIMERES, Terbuniae princeps II. 408.

PHALITZIN, Iutozae F., Arpadis nepos III. 624.

PHANAGVRIS, vrbs ab Hunnis vaſtatur I. 548. eius ſitus II. 503. Iuſtinianus rhinotm. ibi cum vxore Theodora moratur III. 554. ſeqq.

PHANOTHEVS, Herulorum, qui Narſetem in Italiam ſequebantur, dux I. 436. 171. in Caeſenae oppugnatione cadit 437. 173. eius nepos Fulcaris 443.

PHARANGIVM, caſtellum Lazicae, Romani obtinent IV. 222. Choſroës id ſibi dedi poſtulat 34. 69. Armenii Pharangii accolae 314. 355.

PHARAS, Herulorum in caſtris Romanorum militantium dux bello Perſico I. 434, 435. bello Vandalico 319. 435. Gelimerem in monte Pappua obſidet 435., 436. 341. 343—348.

PHARASMANIVS caſtro Ferreo praefectus, Leoni ſpathario cum paucis introitum permittit, qui id incendunt IV. 217. 349—351.

PHARASMANVS, Iberorum rex, imp. Adriano cum Alanis Mediam, Armeniam et Cappadociam infeſtat, Alanis ab eo auerſis quieſcit IV. 333., 534.

PHARCVAS, Turcus, pincerna Sultani, in proelio a Romanis capitur III. 324.

PHARESMANES *Beſtes Apocapes*, ex Iberis genus ducens a Romano Diogene Hierapoli praeficitur III. 111. IV. 310.

PHARNACVS, Pharnaci F., Cherſonitarum princeps, Sauromatum Boſporianum vincit IV. 513, 514.

PHARNAZES, Mithridatis F., a Pompeio Romam redeunte captiuus ducitur IV. 22. 269.

PHARSALI, Manuel a Ioanne Duca ex Attalia miſſus, Pharſalos recuperat II. 731.

PHARSALIA, Nicephorus Vranus, Samuelem Bulgarum quaerens, Pharſaliae campos tranſit II. 626.

PHARSANTES, Lazus, exercitui Romano in Miſimianos miſſo praeficitur IV. 139. 202.

PHARTAZES, Lazus, Aeetis conſilium ob caedem Gubazis ad Perſas tranſeundi refellit IV. 100—106.

PHARVS, locus ad os Ponti Eux. ſitus, Roſſica claſſis ibi a Theophane patricio deletur II. 968. Ruſſi CPlin petentes, ibi ſtationem habent 1013. a Romanis vincuntur 1014, 1015.

PHASIANE, regio, templa a Saracenis eam inuadentibus in caſtra conuertuntur IV. 285. Romani eam vaſtant 285, 286. Iberorum curopalates eam ſibi dedi poſtulat 287. eius epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt 151.

PHA-

PHASIS, fluuius, inter Meſchicos montes labitur IV. 244. quidam eo Aſiam et Europam diuidi putant 57. Andreas Apoſtolus ad eum venit 536. Gothi eo traiecto Aſiam minorem vaſtant I. 43. Colchi ſ. Lazi eum accolunt IV. 21, 22. ad fauces, quae ex Iberia in Colchidem ducunt, vadoſus eſt 314. Muhammedes II. eum ſuperat 167.

PHASIS, Lazicae vrbs, a Romanis recepta praeſidio munitur I. 448. Nachoragan cum Perſico exercitu ad eam contendit IV. 110. Romani eam nouo praeſidio muniunt 111. Nachoragan ad eam a Romanis clade afficitur 117—122. 142. 201. Leo Iſauricus a Iuſtiniano rhinotm. ad Alanos miſſus pecuniam ab imperatore acceptam Phaſide deponit 150. 216. 346. Romani et Armeni, Archaeopolim oppugnantes, metu Saracenorum Phaſidem abeunt ibid. Lazicae metropolita ibi ſedem habet, ibid. et 151.

PHATLVM, Saracenorum Africanorum princeps, foedus a Simeone Bulgaro oblatum repudiat, cum Romanis pacem facit II. 598, 599.

PHAZAS, Iberus, ſub Beliſario in Italia militat, in pugna cadit IV. 277.

PHERAE al. *Serrae* vrbs Macedoniae, Andronicus Iun. ab auo bello diſſidens, eo venit II. 229—231. imp. Ioanni Cantacuz. deditionem facere renuunt 265—268. 276. Crales Seru. cum Ioanne Cantacuzeno Pheras obſidet 271, 272. 873. Pheraei Turcos a finibus ſuis prohibere nituntur 274. a Crale Seru. fruſtra obſidentur 290—292. capiuntur 293. 295. 318. vrbes et regiones ad Pheras vsque Cantacuzeno permittere pace facta Crales pollicetur 323. vrbe ipſa Crali ſe ceſſurum Cantacuzenus promittit 324. ab Amurate, Orchanis filio captae 339. Seruiorum nobiliſſimi ad Matthaeum, Ioannis Cantacuz. filium de vrbe dedenda legatos mittunt 342. Matthaeus cum Turcicis auxiliis ad vrbem venit 343. proelio ibi vincuntur 344. Baiazites ibi moratur 353.

PHILADELPHIA, Ioannes Ducas vxoris Alexii Comn. frater, eam bello Turcico occupat III. 238. Aſan, Turc. archiſatrapa, eam oppugnare ſtatuit 254. hoc omittit conſilium 255. Amer Saiſan eo mouet 256. Theodorus Mangaphes ea occupata imp. Iſaacio Ang. rebellat 376. Theodorus Laſc., Iathatine bellum parante, Philadelphiam occupat 391. Aliſyras cum Caramanis eam oppugnat III. 473. 1089. IV. 378. Rogerius eo miſſus III. 474. IV. 376, 377. eam liberat III. 476. Carmani ad eam oppugnandam redeunt 485. Temir eam depopulatur 1174. Philadelphiae archiepiſcopus iuſſu Temiris ſaeuis tormentis diuexatus, Chriſtianam religionem eiurat 1184. not. *vv*.

PHILARETVS, vir e genere Brachamiorum (alio loco, ex Armenia) oriundus, dux exercitus contra Turcos miſſi a Romano Diogene conſtitutus III. 114. Romano Diogene de imperio deiecto, ad Turcos tranſiens, circumciditur 172.

PHI-

PHILEA, Bulgari per Philea ad freti Byzantini anguſtias irrumpunt II. 516, 517.

PHILEGAGVS, Gepaes, dux Romanae militiae in bello Perſico I. 376. IV. 60, 61.

PHILETA vrbs, Turci eam diripiunt III. 340. 929.

PHILETVS, Thraciae dux, [a Bulgaris] occiditur II. 532.

PHILIMVTH, Herulus, Narſete ex Italia Byzantium reuocato, cum maxima Herulorum parte eodem abit I. 437. cum Herulicis auxiliis in Perſiam irrumpit 438. Narſetem in Italiam ſequitur 439. Iuſtinianus eum cum Herulico exercitu Longobardis contra Gepaedes auxilio mittit 375. cum Herulis Germanum in Italiam ſequi iubetur 441. cum Narſete in Italiam abit I. 442. II. 34. a Narſete cum exercitu in Tuſciam mittitur I. 227. moritur 443.

PHILIPPI, Theodericus Valameris F. eo partem exercitus mittit I. 92. Manichaei Balbo duce Philippos vsque omnia vaſtant III. 845 Philippos incolentes in patriam ſuam ſe recipiunt II. 543. Emanuel Comn. Seruios petens, eo venit 184. Ioannes Cantacuzenus ad hanc vrbem caſtra metatur 244. Matthaeus, Cantacuzeni F., ad eum proelio vincitur 345, 346.

PHILIPPOPOLIS, vrbs Thraciae, Gothi eam capiunt I. 38. ab Attila vaſtatur 527. ab Auaris fruſtra oppugnatur 702. multi eam incolentes tempore Crumi Bulg. regis in patriam ſuam ſe recipiunt II. 543. Io. Tzimiſces Paulicianos victos ex Aſia eo deportat, eoſque Patzinacis opponit III. 919. imp. Baſilius Porphyrog. per eam in Bulgariam irrumpit II. 628. Patzinacae a Romanis defectione facta ad hanc vrbem Haemum tranſeunt III. 823. a Tauris Scythiſque capta et vaſtata 980. IV. 543. Alexius Comn. I. ibi de defectione Ioannis, Sebaſtocratoris filii, nuncium accipit II. 168. inde verſus Dalmatiam proficiſcitur 169. Philippopoleos metropolita quo titulo vtatur 110. not. *k*. a Romanis poſt Georgii Terteris obitum oppugnatur 815—817. III. 698. IV. 394. caſu in Romanorum poteſtatem venit 819. 1026. Alexander Bulgarus eam ſocietatis cum Byzantiis contra Ioannem Cantac. ineundae mercedem poſtulat 866. regio a Philippopoli vſque ad Haemum et Sophiam ab Amurate colonis frequentatur 354. 884.

PHILIPPOPOLITANA *prouincia*, Iſaacius Ang. eam contra Bulgarorum incurſiones munit II. 684.

PHILIPPVS *Iunior*, imperator, in proelio aduerſus Gepaedes cadit I. 361.

PHILIPPVS *Logotheta*, dynaſta Bulgariae, Michaelis regis viduam regno pellit II. 239. 842.

PHILO-

PHILOMATHIVS cum Iſauris e Phaſide vrbe in Perſas eruptionem facit IV. 112, 113.

PHILOMELIVM, Alexius Com. Latinis Antiochiae obſeſſis auxilio properans, Philomelium venit III. 259. Turci, aduentante Alexio Comn. vrbem deſerunt 281. Alexius Comn. eam capit 284. Maſut Sultanus ad hanc vrbem caſtra ponit 313. Emanuel Comn. vrbem captam incendit 314. Latinorum exercitus Conrado duce eo venit 330. Latini ſaepius a Turcis repulſi, de tranſitu per Philomelium deſperantes, inde diſcedunt 332. Fridericus imp. occidentis, Turcis ad Philomelium victis, vrbem euertit 378. Caichoſroës Sultanus ibi captiuis Romanis domicilia et agros fertiles aſſignat 385. multi Romanorum ſponte eo concedunt 386.

PHILOMVSVS, Stratophili, Cherſonitarum principis, pater IV. 522.

PHOCAEA, a Tzacha Turco capta III. 196. Phocaea noua Andrea Cataniae Genuenſi paret, et ab eius patruo Arego Tartaro Andronico Iun. deditur IV. 467. Phocaea noua, quae Genuenſibus parebat, et vetus, Mitylenes duci ſubiecta, Temirem donis placant III. 1177, 1178.

PHOENICIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. ab Arabibus tenetur III. 397. 1031. Tatari Phoenicibus tributum imponunt 1042.

PHOENICII pilei, Romani iis imp. Andronico Iun. vtuntur II. 240.

PHRABITVS, Gothorum dux, Romanis amicus I. 56.

PHRAHATES, Parthis rogantibus a Tiberio imperatore rex datur IV 269.

PHREDIGERNVS, Teiae regis Gothorum pater I. 230. not. 256. 239.

PHRITIGERNVS, vnius Gothorum factionis princeps, auxiliis a Valente contra Athanaricum impetratis, Gothos in Arianorum doctrina confirmat I. 47.

PHRORILAS al. *Borylas*, Ioannis Bulgari ex ſorore nepos, rex Bulgarorum II. 721, 722. 724. 1024.

PHRYGIA, eius vrbes imp. Nicephoro Botan. in Turcorum poteſtatem veniunt III. 164. Turci poſt obitum Alexii Comn. vrbes Phrygiae ad Maeandrum infeſtant 298. Emanuel Comn. eas periculis, a Turcis imminentibus, eripit 312. Itali Hieroſolyma petentes, Phrygiam ſuperiorem attingunt 332. Emanuel Comn. Turcos in Phrygia minore proelio ſuperat 334. multi Comanorum, a Tataris pulſorum, a Ioanne Duca in Phrygiam coloni mittuntur 986. Phrygiae mediterraneae maior pars Carmano Aliſurio paret 459. Temir, Tatarus, Baiaziten bello petens, per Phrygiam iter habet 1156, 1157. Baiazites eodem contendit 1157. Temiris exercitus poſt Ancyranum proelium per eam diffunditur 1172. Temir in Phrygiam inferiorem deſcendit 1174.

Phrygia Cappatiana ab eo vaſtatur, qui inde in Phrygiam Salutarem, Karaſar Turcis dictam, abit 1179.

PHVBELIVS, Lazus, Perſas ex inſidiis adortus caedit IV. 50.

PHVSCIAS, a Gelimere ad Theudin Viſigothorum in Hiſpania regem legatus mittitur I. 333.

PICHARAS v. *Alpicharas*.

PIERIA mons, Triballi Achridem ad eum ſitam adoriri parant II. 23.

PINDVS mons, Samuel Bulgarus ad Sperchium fl. victus ad Pindum abit, indeque in Bulgariam euadit II. 627. a Dacia inde vſque ad Pindum Brachi [*Blachi* legi iubent] habitant II. 338. 883. 916. Conſtantinus Dragaſis Pindum occupat 916.

PINZARACH, Tripolis Ameras, ab Aegyptio Sultano defectionem facit, et ad Romanos fugit III. 74.

PIPINVS, Francorum maior domus, Stephanus Papa ad eum fugit I. 411. Pipinus contra Venetos proficiſcitur 533.

PIRAGASTVS, Slauorum dux II. 66.

PISA, vrbs, a Narſete capitur I. 236.

PISANI auxiliares CPlin a Latinis oppugnatam defendunt IV. 461.

PISAVRVM, oppidum ad Sinum Ionium, a Vitige dirutum, Beliſarius munit I. 411. proelium ibi inter Francos et Romanos committitur 617.

PISIDIA, Turci eo contendunt III. 116. Itali Hieroſolymam petentes, Piſidiam attingunt 332. Turcis patet 429.

PISSARIVS, al. *Piſaſirius*, Babylonis princeps, a Muchumeto Perſidis principe ope Turcorum ſuperatur III. 77—80. a Tangrolipice Sultano victus, interficitur 84.

PISSAS, Gothus, a Vitige Peruſium miſſus, proelio a Romanis victus, capitur I. 156.

PISTVM, caſtellum, Petrus, a fratre Mauricio contra Slauos miſſus, eo venit II. 65.

PITYVS, Lazorum caſtellum a Romanis diruitur IV. 170. eius fit mentio 45.

PITZAS, Gothus, ſe et Samnii maritimi partem Beliſario dedit I. 155.

PIVS II. *Pontifex*, Mantuae concilium habet III. 764, 765.

PLACENTIA, a Gothis obſeſſa, deditionem facit I. 194, 195.

PLACIDIA, Theodoſii M. filia, ab Alarico Romae capta, Conſtantio comiti cuſtodienda datur I. 60, 61. Conſtantius Adaulpho, vt Placidiam ad ſibi remittat, perſuadere nititur 69. Adaulphus eam ſibi

matri-

matrimonio iungit 70, 71, filius ex ea Adaulpho naſcitur 72. Adaulphus moriens, vt eam ad Honerium remittat, fratri ſuo iniungit 73. qui eam recipiat, Euplurius magiſtrianus ad Valliam miſſus, eam reducit 74, 75. alii Conſtantium cum ea ad Honorium fugiſſe eamque vxorem duxiſſe, ferunt 60, 61. 69.

PLACIDIA, Eudoxiae filia, Olybrii vxor, a Gizerico Romae capta, in Africam abducitur I. 287. a Leone I. redimitur 288 — 290.

PLADICA al. *Placida*, Crales Seruiae ei Ochridem et regionem Priliapaeam regendam committit II. 335. eius fit mentio 350.

PLATA *inſula*, Pruſianus Bulgarus ob rixam cum Baſilio patricio eo relegatur II. 648.

PLATAMON vrbs, Manuel, Theodori Ang. frater, eam recipit II. 731.

PLATANEA, vrbs, a Turcis direpta III. 469.

PLINTHAS, ex Scythis oriundus, vir conſularis, a Theodoſio II. ad Ruam Hunnum legatus mittitur I. 480. eius fit mentio 526.

PLISCVBA vrbs, a Conſtautino M. condita I. 44. a ducibus Romanis imp. Baſilio Porph. capitur II. 628. Alexius I. Comn. Patzinacas petens, eo venit 668.

POBISDVS, Meropes caſtellum Cantacuzeno deditionem facit II. 864.

POEMANENVM caſtellum, a Turcis inſeſſum, Romani capiunt III. 194.

POGDANVS, Seruius, ei Macedonia a Pheris inde vſque ad Axium fl. committitur II. 335. eius regio ab Amurate tributaria facta 349.

POGDATIS v. *Babylon.*

POLFOBI, duae huius nominis vrbes a Petro Aliphae, imp. Alexio Comn. captae II. 669.

POLOBVM oppidum, Bolcanus deſtruit II. 172.

POLOGVM i. e. *Nemus Dei*, locus, ad quem legati a Michaele Pal. ad Stephanum Vreſin miſſi, ſubſiſtunt II. 197.

POLONI ſ. Lechi, eorum res geſtae enarrantur II. 1047 — 1050. repet. II. 339. 402. 883. 903. 1031, 1032. 1052. 1055. 1057 1061, 1062. III. 638. 703. 716.

POLOSCA, vrbs, cuius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1037.

POLYBOTVS, Turci in vicinia Epheſi a Romanis victi, per Maeandrum Polybotum abeunt III. 238. Camytzes ibi Turcos adortus caedit 280. 920.

POLYSTYLVM, caſtellum ad Neſſum fl. a. Ioanne Cantacuz. exſtruitur II. 243.

POMPEIVS, Tigrane Armeno victo, cum Mithridate bellum gerit, Iberos debellat, Colchidem et Albaniam inuadit caet. IV. 22. Mithridatem per gentes Caucaſi accolas perſequitur 243. 268. 332, 333.

PONTVS, regio, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. 333. Andreas Apoſtolus maritimam eius oram peragrat 536. a Sauromatis imp. Diocletiano vaſtatur 23. 507. a Sabiris infeſtatur I. 577. Turci regiones circa Pontum Amurio duce infeſtant III. 445. Vrſelius et Franci Ponticas vrbes imp. Michaele Duca infeſtant IV. 354.

PONTVS *Euxinus*, Gothi eo traiecto in Bithyniam deſcendunt, Odenati metu per eundem ad patrios lares redeunt I. 41. Heruli in Ponto nauigantes oras maritimas infeſtant 422. imperium Attilae ad Pontum vſque extenditur 511. Slaui ad eum habitant II. 74. Slaui, patria profugi, eum traiiciunt 80. Conſtantinus Copronymus claſſem per Pontum Eux. in Iſtrum contra Bulgaros mittit 80. Ruſſi regiones ad Pontum Eux. ſitas vaſtant 957, 958. Seruii fere vſque ad Pontum Eux. penetrant 334. Turci imp. Nicephoro Botan. munitiones Per omnes fere regiones inter Pontum Eux. et Helleſpontum obtinent III. 158. not. 82. gentes, Ponti Eux. accolae a Tataris ſubiugantur II. 1025. IV. 251. Turci Aſiam totam a mari Pontico et Galatico vſque ad mare circa Lyciam et Cariam et fl. Eurymedontem occupant III. 425. Sultanus Azatines quemdam cognatum, in ſeptentrionali tractu Ponti Eux. praepotentem, auxilium rogat III. 516. 1047.

PORGA, Chrouatorum princeps II. 394.

PORINVS, Chrouatorum princeps II. 393.

PORTAE, *Caſpiae* [*Caucaſeae* potius] Perſae ad arcis ibi ſitae cuſtodiam pecuniam a Romanis poſtulant I. 571. Acatiri, Saraguri et alii ad eas veniunt 571. praeſidio munitas inuenientes diſcedunt 572. IV. 273. Sabiri et aliae gentes Hunnicae eas accolunt I. 576. not. 122. deſcribuntur 600, 601. IV. 313. Cabades, Perſ. rex, iis potitur I. 601. 603—605. Iberorum ſedes portas Caſpias contingunt IV. 30. 234. Sabiri per eas in Armeniam penetrant I. 603—605. Pace in L. annos inter Perſas et Romanos conſtituta, ne Perſae Hunnos, alioſque barbaros per Portas Caſp. in Roman. fines immittant, conuenit IV. 340. Albani vltra Portas Caſpias habitant IV. 396. Maſalmas, Saracenorum dux, exercitum contra Turcos educens, ad Portas Caſp. vbi venit, reuertitur III. 72. Turci Portis Caſpiis egreſſi, Armeniam depopulantur ibid. Turci iterum ad eas veniunt I. 758. III. 73. IV. 284. Chazari per eas in Perſidem irrumpunt III. 550.

PORTAE *Caſpiae* (τα περι την Κασπιαν γενα), Tatari Chalau duce per eas penetrant III. 1029. 1064. Tatarorum principes, a quibus Noga defecit, ad portas Caſpias habitabant 1063.

PORTAE *Haemi*, Theodoricus Valameris F., exſpectatas ibi non offendit Romanorum copias I. 112.

PORTVS *Romae*, a Vitige occupatur I. 161. deſeritur 166. a Beliſario praeſidio munitur 200. a Gothis capitur 205. a Romanis recipitur 226.

POTIDAEA, v. *Caſſandria.*

POTVCA, Boëſilas Bulgarus et Michael, Andronici ſen. filius, ibi conuenire ſtatuunt II. 817.

PRACA, oppidum Seleuciae finitimum, a Turcis vaſtatur, ab Emanuele Comn. recipitur III. 311. a Turcis expugnatur 312. 315. in pace, ſe eam Romanis reſtituturos promittunt 328.

PRAGA, Boëmiae metropolis, Capiſtranus monachus eo mittitur II. 1031. 1060—1062. III. 756. a Mathia, Vngrorum rege, capitur III. 763.

PRAILABVS, vrbs Valachiae, a Muhammede II. inconditur II. 926.

PRAIMVS al. *Priamus*, Alis F., proelium cum Temire diſſuadet III. 1159. eius fit mentio III. 724.

PRANCAS, Seruius, Bulci pater II. 335.

PRASINI, factio Circenſis CPli I. 250. II. 607.

PRASOBVS, mons Valachiae II. 903. Myrxas Valach. dux, Baiazite terram eius inuadente, vxorem et liberos in eo deponit 904. Dracules Ioannem Huniadem per hunc montem in Ardelium comitatur III. 738. II. 918. Ardelium a Praſobo in Pannoniam excurrit III. 712.

PREALIMPVS, Seruius, a Crale contra Turcos, Cantacuzeni ſocios miſſus, vincitur II. 288. a Crale Theſſaliae praefectus 308. moritur 341.

PREMISLE, vrbs Ruſſiae, eius epiſcopus Kiouiae epiſcopo ſubiectus II. 1037.

PRENETVS, Bithyniae vrbs, Apelchaſem Turcus ad eam a Romanis Taticio duce vincitur III. 178.

PRESIAM, Bulgariae princeps II. 154, 155. 575.

PRESPA, *vrbs*, Samuelis Bulgari regia ſedes II. 623. Franci et Alemani eam deſtruunt 665.

PRESPA *lacus*, Baſilius Porph. ad eum duo caſtella exſtruit II. 642, 643.

PRIALVPES, Seruius, Aetolia ei a Crale Seruiae committitur II. 335. Albanos contra Neapolitanos armis iuuat 360. ab Izaulo captiuo, ab vxore ſubornato, occiditur 362.

PRIALVPES *Iunior*, prioris F., Moſen contra Carolum Acarnaniae principem auxilia rogat, captus caecatur II. 362.

PRIBESTHLABVS, Muntimeri, Seruiorum principis F., II. 155—157. 601.

PRIBVNIA, Banus Pribuniae Miroſthlabum Chrouatorum principem occidit II. 396, 397.

PRIENE, loca ei finitima a Turcis vaſtantur III. 426. a Saſane ſatrapa occupatur 459.

PRILABVM vel *Prilapus*, Samuel, Bulgarorum rex, ad Balatiſtam montem a Romanis victus, aegre Prilapum euadit II. 632, 633. Baſilius Porph. vrbem capit 636. Septum ligneum ibi a Manuele Ibatze Bulgaro factum Michael Paphlago perrumpit 656. Chryſus Bulgarus ea potitur 705. Alexius Ang., pace cum Chryſo facta, eam recipit ibid. Theodorus Comn., Epiri deſpota, eam ſubigit 722. ſe Ioanni Aſani Bulgaro ſubmmittit 725. Romanorum et Bulgarorum regionis terminus 737. Seruii regionem ei finitimam depraedantur 193, 194. Andronicus protoueſtiarius eam occupat 232, 233.

PRIMA IVSTINIANA, vrbs Illyrici princeps, ſedes archiepiſcopi Bulgariae II. 723. Ternobi epiſcopus ei alias ſubiectus, ſui iuris eſſe iubetur 728. quomodo patriarcha CPl. ad epiſcopum Primae Iuſtinianae ſcribat 889.

PRIMISLABVS, Sruiorum princeps II. 184. III. 656.

PRIMISTHLABVS, Ruſſorum princeps, Emanuel Comn. eum contra Vngros et Seruios auxilia rogat II. 1020, 1021. III. 666.

PRIMVTVS, Noricae regioni praefectus, a Romanis occidentalibus ad Attilam legatus mittitur I. 505. 512.

PRINCEPS, archimandrita monaſterii Pantocratoris, legatus a Michaele Pal. ad Tataros miſſus III. 1045.

PRINCIPVM *inſula*, patriarcha Conſtantinus inde CPlin euocatur, verberibus afficitur II. 81. Piratae claſſem ad Principum inſulam appellunt II. 444.

PRISCVS, dux exercitus, a Mauricio contra Slauos mittitur I. 385. II. 55. contra Auaros et Slauos I. 387, 388. 706 — 717. II. 55. ſeqq. exauctoratur I. 713. II. 63. rurſus exercitui praeficitur I. 717. ſqq. II. 65. 67. Singedonem capit I. 720. II. 500.

PRISDIANA, ad hanc vrbem Bodinus Seruius a Bulgaris rex creatur II. 166. 662. proelium ibi committitur 663.

PRISTENVM, vicus Seruiae, Ioannes Cantacuzenus ibi Cralem Seruiae conuenit II. 252. regio, Eleazarus, Seru. Crales, eam occupat 350. Turcis paret 378. 420. not. *d.*

PROBA, femina, eius proditione Romam ab Alarico captam ferunt I. 64.

PROBATI caſtellum, Conſtantinus Porph. expeditione contra Bulgaros ſuſcepta eo venit II. 532. incolae Anchialo et Berroea ob Bulgarorum irruptionem deſertis eo fugiunt 542. Petrus concedente Aſano Probati caſtellum et magnam Perſthlabam regit 689. Michael Bulgarus caſtellum obſidet 734.

PROBVS, imperatoris Anaſtaſii e ſorore nepos ab imp. Iuſtino I. Boſporum mittitur, Iberis inde Hunnica auxilia adducturus IV. 275.

PROCLIANES tranſitus, Romani eum ad irruptionem Auarorum prohibendam inſident I. 706.

PROCONNESVS, Michael Cerularius patriarcha eo in exſilium mittitur IV. 443, 444.

PROCOPIVS, ſeditionem faciens, Scythas [Gothos] contra Valentem ſollicitat I. 47. Zeno Procopium et Buſalbum ſibi a Theoderico dedi, fruſtra poſtulat 109.

PROCOPIVS *Caeſarienſis* Beliſarium Vandalos petentem ſcriba comitatur ab eoque Syracuſas mittitur I. 320, 321.

PROMVSVLVM, Thraciae caſtellum, Andronicus Pal. Iunior ibi Tatarorum agmen caedit III. 1105.

PRONISTA v. *Brochotus.*

PROPONTIS, Chryſochir, Bladimeri, Ruſſorum principis, cognatus, cum octingentis ſuorum per Propontidem ad Abydum venit II. 1010. Turci imp. Alexio Comn. circa Propontidem commorantur III. 168.

PROSEGOES, Seruiorum princeps II. 153.

PROSIACVM, vrbs, Baſilius Porph. Bulgaria ſubacta per Proſacum redit II. 641. Chryſus Bulgarus ea potitur 696. Alexius Ang. contra eam mouet 697 — 699. eam pace facta retinet ibid. Manuel Camytzes e captiuitate Bulgarica liberatus, eo venit 704. agros vrbi finitimos vaſtat 705. Ioannis Dircae deditionem facit 737. a Michaele Aſane, copiarum Andronici Sen. duce, occupatur 230. Seruiorum praeſidio munitur ibid. Michael Aſan eam obtinet 232, 233. 249. Zimpanus Seruius in vico prope Proſacum habitat 248. Michael Aſan Ioanni Cantacuzeno per Proſacum tranſitum permittit 249.

PROSVCH, a Pargiarucho Sultano cum exercitu contra Romanos miſſus III. 178. Nicaeam oppugnatum venit 181. eam oppugnat 783. Alexius Comn. contra eum exercitum mittit 184.

PROTE, Boſpori Thracii inſula, Romanus Diog. ibi priuatus moritur III. 137.

PRVSA, vrbs, imp. Alexio Comn. a Turcis diripitur III. 261. ab Andronico Comn. capitur 375. Theodorus Laſc. Pruſam et loca finitima ſibi ſubiicere conatur 389. Turci imp. Andronico Pal. ad eam vſque graſſantur 454. ob Turcorum excurſiones commercio cum finitimis excluditur 472. pacem a Turcis emit 502. Baiazites Francos et illuſtres Barones ad Sophiam captos Pruſam mittit 705. in ea egatos a Temire miſſos excipit 1125. bello a Temire imminente ibi copias cogit

cogit 1152. Baiazite a Temire victo, Stephanus, Lazari F. eo fugit; vrbs a Temire capta, diripitur II. 356. III. 1168. 1174. Baiazitis cadauer, permittente Temire, eo ſepeliendum abducitur 1179, 1180. poſt Temiris diſceſſum Ieſus Baiazitis F. Pruſam occupat 1186. not. Dragulius Valach dux, eo Moratem veneraturus abit II. 913. 1034. III. 707.

PRVSIANVS, Ioannis Bladiſthlabi F., cum fratribus e Tmoro monte deſcendit et Baſiſio Porph. deditionem facit II. 642, 643. magiſter et Bucellariorum praefectus relegatur caet. 648. 657. imp. Romano Argyro imperii affectati accuſatur, oculis priuatur 649. monachus detondetur ibid.

PRVSSIA, Sarmatia verſus oceanum excurrens ſe extendit ad Pruſſiam II. 1030.

PRVSSII l. *Pruſſi*, eorum res geſtae enarrantur in *Pruſſicis* II. 1054, 1055. repet. II. 338. 402. 1030. 1032. 1052.

PRVTHENVM monaſterium, a Naziraeis candido amictu habitatum, Samotis opponitur II. 1030. 1054, 1055. III. 1145. not. *v.*

PSEVDABARI, pars quaedam gentis Varchuni, vnde dicti ſint I. 643.

PSEVDODIOGENES v. *Diogenes.*

PTELEAE, in inſulam ad Pteleas Zicchi, inuadentibus Alanis, confugiunt IV. 249. 396.

PVCHEAS, Turc. ſatrapa, vrbi cuidam non procul a Polyboto diſſitae praeeſt III. 279. 920. de Romanorum aduentu a Scythis transfugis certior factus, fugit 280. Clitziaſthlanem Sultanum dolo circumuentum ad Maſutum abducit 294 — 296.

PVDILVS, nobilis Blachus, de Comanorum aduentu Alexio Comn. ſignificat II. 671. III. 967.

PVLCHASES ab Apelchaſeno fratre Cappadociam accipit III. 176, 177. fratre ad Sultanum Toparem profecto, Nicaeam occupat 191. eam Solymae filiis reddit 192.

PVNSYRA vrbs, imp. Emanuele Comn., a Turcorum Sultano, expugnatur III. 334.

PVNTESES, imp. Alexio Comn. Scopia capit II. 669.

PVTZEA, caſtrum, Pſeudodiogenes cum aliquot Comanis eo pellectus, capitur III. 973.

PVZANVS Turcus a Perſiae Sultano in Aſiam [minorem] miſſus a Tutuſe occiditur III. 172. contra Apelchaſemum mittitur 185, 186. Nicaea diſcedens, ad Lampen fl. circa Lopadium caſtra munit 186. Sultanus Apelchaſemum ad ſe cum donis non admittens, eum ad

Puzanum ire iubet, a quo miſſi eum occidunt 187. accepto de Sultani caede nuncio, in Choroſanum abit, in itinere proelio a Tatuſe victus cadit 190.

PYDNA, Turci, Ioanni Cantacuzeno auxilio venientes, ad hanc vrbem claſſem appellunt II. 287.

PYLADES, Oreſten in Scythiam comitatur, caet. IV. 529—531.

PYTHECVM oppidum, Turci id inuadere cogitant III. 312.

Q.

QVADI ab imperatore Marco Aurelio vincuntur IV. 491. 505—507.

R.

RACHVBIS vel *Reachubitza*, Michael, Andronici Sen. F., a Rachubi ad Stilbnum et Copſin vſque terram Bulgarorum vaſtat II. 806.

RADOMERVS, *Romanus* etiam dictus, Samuelis Bulg. regis F. II. 622. Ioannem Bladoſthlauum, Aaronis filium ſeruat ibid. ab eo occiditur 642.

RADIGER, Hermegiſcli, Varnorum regis, F., eius res geſtae enarrantur IV. 418—421.

RADOSTHLABVS, Seruiorum princeps II. 153.

RAETI, C. Tiberius de iis triumphat IV. 497.

RAGNARIS, Gothus, praeſidio Tarentino praefectus I. 217. fidem de vrbe Romanis dedenda fallit 225, 226. e Vitgoribus Hunnis ortus, poſt Teiae regis caedem Gothos colligit 242. Campſas caſtellum tentat ibid. et 617. poſt habitum de deditione colloquium Narſetem occidere cogitans, ipſe occiditur 243.

RAGVSIVM ſ. *Rauſium*, Dalmatia ab Auaris et Slauis occupata, Romanis adhuc paret II. 23. a Saracenis Africanis fruſtra obſidetur 90, 91. ciues Raguſini nauibus ſuis Slauorum principes, contra Saracenos pugnaturos in Italiam tranſmittunt 91. vrbs inter Zachlumorum regionem et Terbuniam media 405, 406. 409. vtrique tributaria vltimi Boſniorum regis vxor Turcis irruentibus Raguſium fugit 435. inde in Italiam abit 437. vrbs Sandalis regioni finitima 436.

RAICVS, Momitzili ex fratre nepos, Peritheorii incolae eum in vrbem recipiunt II. 875.

RAIMVNDVS *Caeſar* cum Latinis in caſtrum Berroeae Syr. adiacens (Nepa dictum) venit III. 332. non procul inde a Turcis occiditur 333.

RAMAN, tribui cuidam Turcicae praefectus III. 326.

RASE, vrbs, Muntimeri, Seruiorum principis, filii Blaſtemerum Bulgarum e captiuitate dimiſſum eo vſque comitantur II. 155. 175. a Seruiis euertitur 175. ab Emanuele Comn., qui incolas Sardicam abducit 176.

RATIARIA, vrbs, Attila eam inuadens expugnat I. 488. 519. 527. Auari eam capiunt 690.

RAVENNA, Honorius, Alarico Italiam inuadente, eo fugit I. 61. Alaricus et Attalus eam cum exercitu petunt 65. Odoacer eam tenet 76. Theodericus diu fruſtra obſeſſam, tandem foedere cum Odoacro percuſſo vna cum illo regendam accipit 129, 130. ibi regia inſignia induit 129. Roma relicta ibi vitam degit 120. Beliſarius eam obſidet 178, 179. deditione capit 180, 181. Narſes eo cum exercitu venit I. 208. II. 35. pars Bulgarorum antiqua patria relicta in Italia non procul Rauenna conſidet II. 505.

RAVSAEI, vrbis Raguſii incolae, Epidamnum olim tenuerunt II. 17.

RAXINVS, Bulgariae dynaſta, cum aliis nonnullis conſpirans, Michaelis regis viduam regno pellit II. 239. 842.

RE, oppidum, quinque dierum itinere a Capetro diſſitum [f. hod. *Rees — ul Ain*], Turci, in Armenia a Romanis victi, eo abeunt III. 92. IV. 307.

REACHVBIS, vrbs non longe Ternouo diſſita, Andronicus Sen. filium Michaelem, homonymia locorum deceptus, eo vſque penetraſſe putat II. 806, 807.

RECIMVNDVS, Gothus, Bruttiis praefectus, a Romanis proelio victus, capitur I. 196.

REGETA, Gothi, a Theodato defectione facta, ibi Vitigin regem eligunt I. 150.

REGIA Attilae deſcribitur I. 507.

REGINA al. *Rigia* fluuius, Bulgari imp. Leone Armenio irrumpentes, eum traiiciunt II. 560. Scythae [f. Comani] a Michaele Bulg. immiſſi loca ad Reginam ſita vaſtant 749.

RENALDVS, Antiochiae princeps, ſupplicis habitu ad Emanuelem Comn. veniens, delicti veniam impetrat III. 334. IV. 192. a Nuradino Berrhoeae ſatrapa capitur III. 659.

RENTACIVS, vir ex Attica oriundus imp. Romano Lacap. cum Bulgaris per litteras de proditione agit II. 890.

RENTANI v. *Arentani*.

RENTINA, eius epiſcopus Theſſalonicenſi ſubiectus II. 110.

REX, regis (Ρῆγος) titulo contentus eſt Theodericus I. 130.

RHABD

RHADOBOSDIVM, Andronicus Iunior Cralem Seruiae ibi repentino aduentu exhilarat II. 240.

RHADOSTHLABVS, nobilis Bulgarus, ad Andronicum Sen. profugus, ab eo cum exercitu in Bulgariam miſſus, capitur, ab Oſphentiſthlabo caecatus Theſſalonicam remittitur II. 796. Smiltzi et Boſſilae frater 805.

RHAEDESTVS vrbs, Crumus eam ſolo aequat II. 557. Bulgari et Comani eo vſque penetrant 695. Henricus imp. Balduini frater, eo euadit 710. Ioannes Bulgarus eam euertit 711. a Scythis [ſ. Comanis,] capta et diruta 715. Amogabari et Turci eam fruſtra tentant III. 493. regiones a Gano monte inde vſque ad Rhaedeſtum et vltra vaſtant 513. Rhaedeſti turrim obſident 519.

RHEAS, ad hunc locum Cutlumus cum Sultani [Solymanis] exercitu proelio congredi parat, quod Chalipha impedit III. 156, 157.

RHECITHANGVS Thrax, cum exercitu Romano a Iuſtiniano I. in Lazicam mittitur IV. 51.

RHEGIVM, metropolis Bruttiorum, Alaricus inde in Siciliam traiicere parat, retinetur I. 67. a Gothis aliquamdiu obſeſſum capitur 208, 209.

RHEGIVM, Thraciae oppidum, Scythae [Comani] ibi Latinos caedunt II. 716.

RHENTINA caſtellum, eius incolae praeſidio, quod Ioannes Cantacuz. ei impoſuerat, pulſo, Syrgi deditionem faciunt II. 264.

RHENVS, Vandali eum tranſeunt I. 276. ad eius oſtia olim habitarunt Germani, Franci poſtea dicti I. 78. quos a Varnis ſeparabat IV. 417. 419. Brittia, Radigeri Varni ſponſa contra hunc et Varnos ad Rheni oſtia cum ſuis caſtra ponit 420.

RHINOCORVRA, auſtralis poſſeſſionum poſterorum Iapheti terminus IV. 549.

RHIZAEVM, Tzani, Romanis Petrae obſidionem ſoluentibus Rhizaeum abeunt IV. 224. Theodorus Tzanus, populares ſuos, Rhizaeum miſſus, pacat IV. 226.

RHODII, inſulae Rhodi incolae, Muhammedem II. rerum potitum donis colunt II. 887. Rhodii Naziraei ſuum habent monaſterium 1030. 1055. Rhodii equites arcem Smyrnae finitimam tenent, quae a Baiazite ſaepius fruſtra tentata, a Temire expugnatur III. 1176.

RHODOMERVS [ſ. qui alias *Radomerus*], Bulgarus, ab Alexio Comn. tempore belli Patzinacici exploratum emittitur II. 670. III. 903. circa oppidulum St. Georgii non procul Nicaea moratur, Romanis copiis praefectus III. 227. a Turcis antea captus 228.

RHODOPE, Theodericus, Valameris F., loca ei finitima vaſtat I. 26. Paeones olim ad Rhodopen habitabant IV. 497. Rhodope, qui et Achridus vocatur, imp. Ioanne Duca Slauo cuidam paruit II. 109. 724. oppida ei adiacentia Ioanni Ducae tributaria fiunt 737. non pauca ad Rhodopen ſita Michael Bulgarus poſt Ioannis Ducae obitum recuperat 738. Pogdanus Rhodopen imperio tenet 349. ab Amurate, Orchanis filio, capitur 339. Turci et Catelani loca circa Rhodopen vaſtant 497.

RHODOPOLIS, vrbs Lazicae, Lazi eam, Perſarum aduentum veriti, diruunt IV. 70. Perſis paret, a Romanis capitur I. 622. IV. 139, 140. ſedes epiſcopi IV. 151.

RHODOPTE regio, Baſilius Porph. per eam in Bulgariam irrumpit II. 623.

RHODVS: inſula a Tzacha Turco occupatur III. 196. a Turcis tenetur III. 236. Romanis ſubiecta imp. Andronico II. a Turcis incurſatur 455.

RHOGAE al. *Sgora*, locus ad oram Bithyniae, Ruſſi ibi exſcenſione facta a magno domeſtico Ioanne Curcua et Barda Phoca internecione delentur II. 969, 970.

RHOSOCASTRVM, arx ad Haemum, ab Oſphentiſthlabo Bulg. rege et Eltimere capitur II. 804. Scythae [Tatari] Michaelis Bulgari ſocii ibi caſtra habent 828. poſt Michaelis Streantzimeri obitum ad Romanos redit 841. Alexander Bulg. rex eo cum exercitu venit 843, 844. Scythae [Tatari] Bulgaris militantes eo vſque Romanos perſequuntur 847. III. 1112.

RHVSIVM [ſ. *Rhoſocaſtrum*], Patzinacae eo contendunt III. 878. vid. et *Ruſium*.

RHYNDACVS fluuius, e regionibus ei finitimis Michael Gabras ab Emanuele Comn. Amaſiam miſſus copias contrahit III. 356.

RICHARDVS, a Guilielmo, Italiae rege, Antro caſtello praefectus, a Romanis et Scythis victus, occiditur IV. 543, 544.

RICIMER, maiorem exercitus Marcellini partem a duce auertit I. 289. 538. Gizericum, ne foedera violet, hortatur 289.

RIMPSAS al. *Rimpſanes*, Turcus origine, religionem Chriſtianam amplectitur III. 407. not. 292.

RIPHAEI montes, vltra eos Hyperborei habitant IV. 537. 533. Europaei Galli ad eos commigrant IV. 534.

RISIVLPHVS Longobardus, a Vace regno primum, deinde Varnorum ope vita priuatur I. 375. 204. 398. II. 34. IV. 417.

ROBERTVS, Normannorum dux III. 106, 107. Italiam infeſtat III. 136. not. m. a ſuis dux appellatur 152. eius filia Conſtantino Michaelis

Ducae

Ducae filio nubit III. 442. IV. 352. Georgius Monomachatus Dyrrachio praefectus, de vrbe dedenda cum eo agit II. 166, 167. Alexio Comn. imperium ſuſcipiente, occiduis prouinciis imminet III. 167. ad eius rei famam Alexius Comn. cum Turcis pacem facit 170. Robertus Illyricum infeſtat ibid. Georgius Pal. Dyrrachio praefectus Alexio Comn. proelium cum eo diſſuadet IV. 451. Robertus Dyrrachium oppugnat 452, 453. Alexius Comn. a Roberto vincitur II. 669. not. h. Alexius Robertum et Baimundum, eius filium, vincit III. 172. 196.

RODERICVS, Gothus, cum aliis nonnullis Florentiam oppugnatum a Totila mittitur I. 188.

RODOGAISVS, Steliconi foedere iunctus, XII. M. Gothorum ſecum ducit I. 67.

RODVLPHVS, Herulorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 424 — 427. repet. 396.

ROGATORIVM vrbs, Romani legati in Apſiliam venientes, ad eam accedunt III. 56. vid. tamen not. i. IV. 211.

ROGERIVS, Longobardiae princeps, inſulas et regiones maritimas imperio CPlitano ſubiectas vaſtat III. 926. eius ex ſorore nepos Baſſauilla IV. 546.

ROGERIVS, al. *Rontzerius*, Latinus, cum Catelanis Byzantium venit, magnus dux appellatus, Ioannis Aſanis [Mytzae filii] filiam vxorem ducit caet. II. 801. III. 464, 465. 472, 473. Alani ſub eo militare recuſant III. 484. Magneſiam obtinet, inde Mitylenem abit II. 807. in Europam traiiciens terram Rom. infeſtat caet. 807, 808. occiditur III. 488. eius fit mentio 490. eius res geſtae vſque ad eius caedem breuiter narrantur IV. 376 — 385.

ROMA, ab Alarico obſeſſa capitur I. 60 — 64. a Gizerico capta diripitur 286 — 288. 302. ab Odoacro capitur 68. a Beliſario recipitur 148. 154. a Totila obſeſſa, annonae inopia laborat 195. proditione capitur 197. ſolo aequatur 199. a Beliſario recepta, reficitur 200. a Gothis capitur 205. a Narſete recipitur 225. Ruſſorum princeps, qui ſacra Chriſtianorum diſcant, legatos Romam mittit II. 960.

ROMANVS, a Romanis occidentalibus legatus ad Attilam mittitur I. 505. 512.

ROMANVS, Galitzae princeps, in terram Comanorum irrumpens, Ruricam a Comanis adiutum vincit II. 1024. III. 983.

ROMANVS *Curcuas*, ſororem Phuſiani Bulgari in matrimonio habet, a Conſtantino Monom. oculis priuatur II. 648.

ROMANVS *Lacapenus*, claſſis drungarius, Patzinacas contra Bulgaros adducturus, cum nauibus in Danubium mittitur II. 587 — 589.

ROMANVS, Petri Bulgari F., CPlin obſes mittitur II. 616 a Ruſſis capitur 618. 621. 989. caſtratur 622. Se pia Baſilio Porph. dedit 630, 631. Simeon etiam dictus, patricius, Abydo praeficitur 631.

ROMANVS, Samuelis Bulgari F., in proelio cum Romanis commiſſo vulneratur II. 627. Radomerus etiam et Gabriel dictus, Ioannem Bladoſthlabum, Aaronis filium, ſeruat 622. rex, a Ioanne Bladoſthlabo occiditur 634, 635. Petrus Deleanus ſe eius filium eſſe ait 650.

ROMOFORTVS, Amogabarorum dux, cum Turcis Hexamilii agit III. 493. cum Marule, exercitus Rom. duce, de foedere et transfugio agit, in quo eius dolus deprehenditur 493 — 495. imperator fruſtra cum eo de pace agit 512, 513. ab Oſphentiſthlabo Bulgaro ad foedus contra Romanos ineundum inuitatur II. 811.

ROMVLVS, Patabione, Norici vrbe, ortus, a Romanis occidentalibus ad Attilam legatus mittitur I. 505. 512, 513.

ROPELII *tranſitus* ad Strymonem a Bulgaris munitus defenditur II. 744.

ROS, vir fortis, a quo Roſſi nomen habere feruntur II. 967.

ROSA, Dalmatiae vrbs, a Saracenis Africanis expugnatur II. 90, 91.

ROSISTHLABVS, Ruſſorum princeps, Emanuel Comn. cum contra Vngros auxilia rogat II. 1020.

ROSMICES, Alanus, Alexio Comn. contra Baimundum militat III. 251. IV. 356, 357.

ROSSVS, Ciliciae vrbs, ab imp. Nicephoro Phoca capitur IV. 297.

ROSTOVE, vrbs Ruſſiae, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1036.

ROSVS *Vrus*, Vngriae regis gener, a Michaele Bulgaro ad Theodorum Laſc. II. de pace legatus mittitur II. 749, 750. III. 696. ſocer Michaelis Bulgari, poſt eius caedem Trinobum aggreditur, et filiam ſuam, quam Callimanus duxerat, recipit II. 752.

ROXOLANI, Ruſſi hoc nomine ab interprete vocantur II. 975.

ROZANE, Ruſſiae vrbs, cuius epiſcopus Kiouienſi ſubiectus eſt II. 1037.

RVCRATINVS, Clytzaſthlanis Sultani F., Aminſum et Doceam et alias maritimas vrbes regendas accipit III. 387. Coppatino fratre mortuo, eius ſatrapia potitus a fratre Caichoſroë Iconium repetit ibid. Iconii Sultanus III. 388 — 390.

RVCRATINVS al. *Melec*, Azatinis frater, III. 404, 405. 408. 515—517. 1040.

RVDERICVS, Gothus, caſtris Gothorum ad Romam praefectus I. 197. an qui *Rodericus* ſupra?

RVGI, gens Gothica, cum Theoderico in Italiam commigrant I. 185. eorum antiquae ſedes et migratio 367. 426.

RVPENA, murus ad eam (ex oſſibus humanis) exſtructus, ad terrendos Bulgaros II. 646.

RVRICAS, Kiouiae princeps, a Romano Calitzae principe bello vincitur II. 1024. III. 983.

RVSCIA, Italiae vrbs, a Gothis capitur I. 202, 203. 616. II. 34.

RVSELIVS al. *Vrſelius*, Latinus, Romanus Diog. cum Vzis et Francis contra Turcos, Chliat incolentes, mittit III. 122. cum alio duce Ioſepho Trachaniota Turcorum metu in fines Rom. redit 127. Ruſelius et Franci contra Turcos a Michaele Duca miſſi rebellionem faciunt 139, 140. Turcos ad Melitenen clade afficit 140. Ioannes Caeſar inſtigante Vrſelio imperium affectat 145, 146. ab Artucho Turco victus capitur 147, 148. redemtus a ſuis Romanas prouincias vaſtat, Alexio Comn. contra ipſum miſſo, ſe Tutacho Turco adiungit 148, 149. IV. 354, 355. a quo Alexio deditur caet. III. 150 — 153

RVSIVM caſtellum, Scythae [Comani] ibi Latinos Tero duce vincunt II. 714, 715.

RVSSI, eorum res geſtae enarrantur II. 956 — 1044. repet. II. 105. 603, 604. 617 — 621. 639. 703. 722. 878. 1048, 1049.– 1052. 1055. 1057. III. 574. 576. 621. 624. 628. 802, 803. 805. 808 — 811. 983. 1063. IV. 189. 251. 359. 394.

RVSSIA, Sarmatia vocatur II. 338. 722. et alibi. Dragulius, Valach. dux, ſe Morati in Ruſſiam mouenti viae ducem promittit 913. Ruſſia minor, vrbes epiſcopales Ruſſiae minoris enumerantur 1037. Patzinacae imperatori Romano in Ruſſia miniſteria praebent III. 573. 804. Charoboe Ruſſiae finitima 807. Cherſonitae e Ruſſia venientes ad traiectum Crarii Danaprin traiiciunt 808. IV. 248.

RVSSICA ſ. *Memoriae Ruſſorum* II. 937 — 1044.

RVSSORVM chelandia interpres habet pro *punicea chelandia* II. 528.

RVSTICIVS, Romanus, rei priuatae cauſa in Scythiam profectus, Hunnorum linguae peritus I. 499. 552. Attilae in ſcribendis epiſtolis operam nauat 519.

RVSTICVS, Romanus in Lazica quaeſtor a Gubaze apud Iuſtinianum I. accuſatur IV. 87. de Gubaze occidendo cum Martino duce conſilium init 88, 89. idque exſequitur 90. Onogorin oppugnandam cenſet 93. eius fit mentio 102. 196. Abſaruntem in cuſtodiam mittitur 106. quaeſtio de eo habetur caet. 124 — 137. 141. 277. 340.

S.

SABA, al. *Sambanus*, Saracenorum Africanorum dux, Dalmatiam infeſtat II. 90, 91.

SABA, Cuſlumus Turcus ad eum in Arabiam felicem fugit III. 97. IV. 308.

SABACI, eorum regnum a Cyro inuaditur IV. 534.

SABARTOEASPHALI, ita *Vngri* ſ. *Turci* olim vocabantur, quod nomen ii, qui verſus Perſidem conceſſerunt, retinuere III. 608, 609.

SABATINES, eunuchus, ei poſt Mezetis caedem bellum Pannodacicum committitur III. 713. proelio vincitur 715.

SABATINES militiae Turc. Sultano Muhammede II. dux III. 771.

SABINVS ager, Vitigis per eum Romam contendit I. 157.

SABINVS, res nouas in regione Choraſan moliens, ibi multos Arabes occidit II. 77.

SABINVS, Cormeſii gener, Bulgarorum princeps II. 524—526.

SABIRI, Hunnica gens, eorum res geſtae enarrantur I. 576—586. repet. I. 570. 574. 642, 643. 646. IV. 46. 50. 65. 68. 71. 77. 79, 80. 109. 147. 185. 203. 247. 338. 341—343.

SABVCIVS, filius Amuratis natu maior, a fratre Baiazite caecatur II. 352.

SABVLEN *manalion*, Comentiolus dux, contra Auaros miſſus, eo ſe recipit I. 693.

SABVLENTI *canalis*, locus [ſ. qui *Sabulen manalion* antea] ad quem Auarorum Chaganus cum exercitu venit I. 707.

SACABI, eorum epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

SACACATAI, vrbs Patzinaciae deſerta III. 808.

SACAE, hoc nomine antiquitus Turci vocabantur III. 49. Caſpii maris accolae a Temire ſubiugantur 1139. Sachataeis finitimi 1143, 1144.

SACHATAEI, ex iis Temir ortus putatur III. 1144.

SACHRVCHVS, Temiris F., in proelio cum Tataris occidentalibus conſerto ſiniſtrum cornu regit III. 1149. cum Tzachataidis et Perſis contra Baiazitem mittitur 1163. hoſtes in fugam vertit 1166, 1167. regno a patre praeficitur 1184, 1185.

SACTICES, dux Romanae militiae, Bulgaros caedit II. 592. a Bulgaris oppreſſus, cadit 593.

SAES, Perſicarum copiarum dux III. 550. IV. 149.

SAGIA v. *Sauus*.

SAGIDAE, ſub Traiano Aug. Romana praeſidia vſque ad Lazos et Sagidas ſtatiua habuerunt IV. 55. Sagidarum regio Scythis vlterior eſt 56.

SAGVDATI, ditionis Theſſalonicenſis ſunt II. 94, 95.

SAINES, ab Amurate Pheris praeficitur II. 339.

SAISAN, Turc. Ameras Philadelphiam contendit, et loca finitima vaſtat III. 256. Sultan Choraſanis vocatur 257. e Perſide ad Alexium Comn. de pace legatos mittit IV. 455.

SALAMANES, Edeſſae, Oſroënae vrbi a Martyropolis Amera praefectus, eam Maniacae, Romanae militiae duci, dedit III. 74.

SALAMPAKI, Turcorum ſatrapa III. 435. 460.

SALARIA porta, per eam intromiſſus Alaricus, Romam capit I. 63, 64.

SALBARAS v. *Sarbarus.*

SALDAPA al. *Salpada, Zaldapa, Zandapa, Tzaparda* vrbs, ab Auaris capta I. 690, 691. a Slauis direpta II. 63.

SALEM, filius Ali, Syriae ſupremus dux II. 79.

SALERNVM, Romanis olim paruit I. 405. Sicardus Longobardus eam tenet 411. eius domini Waiferius et Waimarius ab imperatore CPlitano defectionem faciunt II. 104.

SALIS *campus*, non procul Carthagine remotus, Gibamundus et Vandali ibi ab Hunnis, Romanorum ſociis, ad internecionem vſque caeduntur I. 326. 609.

SALLI, ad Pontum Eux. vſque habitant IV. 23.

SALLVSTIVS, Hiſtoricus, eius domus, Roma a Gothis capta, deflagrat I. 64.

SALMACATAI, vrbs Patzinaciae deſerta III. 800.

SALMVTZES (*Almutzes*, potius) Turcorum Voëuoda, Arpadis pater III. 572. 610.

SALOMON, Beliſarius, Vandalis debellatis, ei bellum contra Mauros mandat I. 350. qui eos ad pacem hortatur 353. not. *b.* res ab eo contra Mauros geſtae 354 — 356.

SALOMON Dacorum dux [Vngrorum rex] cum Patzinacis in fines Romanorum irrumpit III. 632. 852.

SALONA vrbs, ſub initium belli Gothici, qui eam capiat, Mundus mittitur I. 143. eam capit 144. Gothi ad hanc vrbem cum Romanis proelio decernunt 147. a Gothis occupata deſeritur 148. ab iis oppugnatur 156, 157. Romani ibi exercitum cogunt 211. II. 38. ab Auaris capitur II. 19 — 22. Seruiis ſubiecta, in Romanorum ditionem venit 188. Diocletiani Aug. palatia et hippodromus ibi temporibus Conſtantini Porph. ſuperfuerunt 394.

SALONITANI, a Slauis pulſi, Rauſium [Raguſam] commigrant II. 18.

SALPADA v. *Saldapa.*

SALVIA vrbs, ab Alarico diruta I. 62.

SAMACHIA a Turcis tenetur IV. 315. Carailucis regia, a Tzokie, Temiris nepote, oppugnatur III. 1186. Carailucis filii ibi a Tzaniſa obſidentur 1188. Samatia vocatur 1190.

SAMARCHANDA, vrbs, Temiri deditionem facit III. 1135. Turc. ſatrapae de Baiazite queſtum eo veniunt 1124. not. f. Tzokies, Paiangure fratre victo, Samarchandam obtinet 1186, 1187. Tzokiis filius inde mouens cum Tzaniſane bellum gerit 1187.

SAME Ameras exercitum Clitziaſthlanis Sultani in Thraceſiam ducit III. 376

SAMEN, Sabiri ſemel hoc nomine vocantur I. 577.

SAMNIVM, regio a Pitza Gotho Beliſario deditur I. 155.

SAMOS inſula a Tzacha Turco capitur III. 196. a Romanis recipitur 208. a Turcis incurſatur 455.

SAMOTAE, eorum res enarrantur II. 1030, 1031. 1055. 1061. repet. III. 1045. not. v.

SAMOTHRACIA, Slaui inde captiuos abducunt II. 82.

SAMVCH, Turcus, a Tangrolipice relictus, Armeniam vaſtat III. 98. Erbebius Francopulus et Franci ſe cum eo coniungunt, eumque ipſos doloſe aggreſſum vincunt 99. a Romanis vincitur 100, 101. Samuchi Amerae frater, Romanos Sezeri diſcedentes adortus capitur 304.

SAMVEL *Burzes*, eius culpa Romani ad Regiam Scaturiginem a Patzinacis vincuntur III. 829.

SAMVEL, *Mocrus* etiam dictus, Comitis in Bulgaria potentis F., res nouas molitur II. 616. rex Bulgariae, eius res geſtae enarrantur 621 — 635. repet II. 619. 638, 639. 641, 642. 646. 650. 652, 653. 659. 662. 667.

SANCTA *Iuſtina*, vrbs, quam Alexander Bulgarus ſocietatis cum Byzantiis contra Ioannem Cantacuzenum ineundae mercedem poſtulat II. 866.

SANCTA *Maria*, Aniacae regionis caſtellum, a Romanis capitur IV. 303.

SANCTA *Pax*, caſtellum, Ioanni Cantacuzeno deditionem facit II. 864.

SANCTI *Aetherii inſula*, in ea Ruſſi CPlin nauigantes quieſcunt II. 984.

SANCTI *Eliae caſtellum*, Baſilius Porph. id in medio anguſtiarum Bulgariam verſus aedificat II. 636. a Turcis obſeſſum capitur III. 520.

SANCTI *Georgii riuus*, Conſtantinus Porph. Bulgaros petens ad eum venit II. 532.

SANCTI *Gregorii inſula*, in ea Ruſſi, CPlin nauigantes, ſacrificia obeunt II. 984. III. 808.

SAN-

SANCTVS *Georgius* ad Ruſſum fl., vrbs, cuius epiſcopus Kioulenſi ſubiectus eſt II. 1037.

SANCTVS *Gregorius*, Aniacae regionis caſtellum, a Romanis capitur IV. 303.

SANCTVS *Stratonicus*, Hunni et Slaui, a Beliſario victi, ad regionem St. Stratonici recedunt II. 44.

SANDALIS, eius regio Illyrico ſ. Boſniae finitima II. 381. 429. bellum cum Iſaacio et Paulo gerit 381. gens Illyrica regionem, quae Stephano, Sandalis filio, paret, incolit, *Cuduergi* vocantur 428. Muhammedes II. Sandalis regionem inuadere cogitat 431. eius regio Raguſio finitima, 436. cum Raguſinis bellum gerit ibid. Muhammedes eius regionem inuadit 437, 438.

SANDIL, al. *Sandilchus*, *Sandiclus*, Vturgurorum dux, eius res geſtae enarrantur I. 550, 551. 554 — 568. IV. 417.

SANGALIS, pater Temir Chani III. 1132.

SANGARIVS, fluuius, eius curſus deſcribitur III. 143. Artuch Turcus Vrſelium et Francos petens, eum tranſit 146. Turci campos ei vicinos populantur 305. Turci ad eum vſque omnia vaſtant 421. Michael Pal. Sangaris ripas caſtellis munit, vt Turcos a Bithynia inuadenda prohibeat 425. vlteriores Sangaris regiones a Turcis infeſtantur 429. iterum, Amurio duce 445.

SANGELES, vnus e ducibus cruciatorum III. 219. 229. ſeqq. arces captas Alexio Comn. reddit. 244, 245. Antaradum vrbem capit 245. Atapacam Damaſci praefectum ad eam vincit 246.

SANI, qui *Tzani* alias vocantur IV. 54.

SANIANA, caſtellum, a Gazareno, Thomae, imp. Michaele Balbo rebellantis, domeſtico, occupatur IV. 228.

SANISAN, Maſuti, Turcorum Sultani, frater, Gangrae et Ancyrae princeps, imp. Emanuel Comn. eum Sultano ſuſpectum reddit III. 340, 341. bellum in Romanos mouet. 353. a Clitziaſthlane, fratre, Zangra et Ancyra pellitur 354. ab Emanuele Comn., ad quem tranſierat, in regiones Iconio vicinas miſſus, et a Turcis victus, aegre ad imperatorem elabitur 357.

SANITAE, ad Pontum Eux. vſque habitant IV. 23.

SANTRATZ v. *Zatrichium*.

SARABLAGAS, a Choſroë contra Heraclium in Albaniam mittitur IV. 344.

SARACENI, eorum equitatus a Valente contra Gothos rebelles mittitur I. 52. prouincias orientales imperii Romani infeſtant 487. bello ciuili diffident IV. 42. Meſopotamiam incurſant I. 538. imperii Romani

mani prouincias 540. a Romanis ſtipendia accipiunt 604. Perſae poſt clades ab Heraclio acceptas, a Saracenis vinci potuerunt IV. 282. ex Arabia Felice erumpentes regiones finitimas vaſtant III. 552. Iuſtinianus rhinotm. cum iis pacem facit, eamque perfide violat IV. 283. Romani et Armeni eorum aduentu territi e Lazica abeunt 150. 217. 349. Pharaſmanius ſub Saracenorum poteſtate conſtitutus, caſtro Sidero ad Caucaſum praefectus 349, 350. Dalmatiae archizupanus Emanuelis Comn. in bello Saracenico ſocius II. 183. Perſae Achaemenidae ab iis deficiunt III. 74. regiones a Saracenis ſubactae 77. CPlin imp. Leone Iſaurico aggreſſi, a Bulgaris caeduntur II. 518. Saraceni cum Turcis, in eorum terram irruptione facta, bella gerunt II. 72, 73. Abuſalim, Saracenorum princeps, Abdelam vincit II. 79. Saraceni Slauos Patras obſidentes auxiliis iuuant 84. imp. Theophilus ab expeditione aduerſus Saracenos ſuſcepta redit III. 796. Thraciae et Macedoniae duces quando expeditionibus contra Saracenos intereſſe debuerint II. 574. claſſem ad Dalmatiam appellentes a Romanis vincuntur 90, 91. 154. imp. Leone Sap. Phaſianen inuadunt IV. 285. Zachlumi Romanis in Italia contra Saracenos militant II. 407. ob Simeonis Bulgari in Thraciam irruptionem Zoë cum Saracenis pacem facit 585, 586. Romanus Lacap. et Conſtantinus Porph. ob Bulgarorum graſſationes pacem cum Saracenis iungere ſtatuunt 598. Iberiae dynaſtae, ſi imperator Adranutzium retineat, ſe ad Saracenos tranſituros minantur IV. 294. Simeon Bulgarus cum Phatlumo Saracenorum Africanorum principe contra Romanos foedus iungere ſtatuit 598, 599. Saraceni Illyrici oram infeſtant III. 813. Pancratius Iberiae magiſter Maſtatum caſtellum contra fidem Romanis datam Saracenis reſtituit IV. 289.

SARAGIVM, Ruſſiae vrbs, eius epiſcopus Kiouienſi ſubiectus II. 1037.

SARAGVRI cum Sabiris bellum gerunt, Acatiros ſedibus ſuis eiiciunt I. 570. vna cum Acatiris Perſas adoriuntur 571. 577. 642.

SARAPANIS caſtellum a Perſis captum Romanis pace facta reſtituitur IV. 69. 314. not. *c.* Mermeroës hoc caſtello munito, ibi conſidet 77. Sarapa vocatur IV. 235.

SARAPATA *Mylonis*, Emanuel Comn. inde in Turc. fines excurrit III. 338.

SARAT, Patzinacarum ſedes eo vsque pertinent II. 987. 1042. III. 807. not. *k.*

SARBAN, quomodo imperatores CPlitani ad eius archontem ſcribant IV 397.

SARBARAZAS al. *Sarbarus*, a Choſroë cum exercitu contra Heraclium

mit-

mittitur IV. 148. verſus CPlin mittitur I. 745. ſeqq. II. 71. 901. III. 551, 552. IV. 149.

SARBATICVS *mons*, Turci Tarſo fugientes, Sarbatico monte ſuperato, Chalep abeunt III. 117.

SARCEL, vrbs Chazaris a Theophilo Aug. condita III. 567—569. eius fit mentio II. 1041—1043. *Marcel* vocatur III. 796.

SARCHANES, Turcus, Lydiae ſatrapa, Ioanni Cantacuzeno auxilio venit II. 873. ſeqq. Byzantii eum contra Ioannem Cantacuz. auxilia rogant 877. Turci ab eo miſſi ad Ioannem Cantacuz. tranſeunt, Bulgariam vaſtant 878.

SARCHANES, Turc. ſatrapa, regio, cui imperabat III. 459. cum aliis de Baiazite queſtum Temirem adit 1124. not. *f.* veteres eius milites proelio Ancyrano ad Temirem tranſeunt 1165. regionem ſuam iuſſu Temiris recipit 1185. not.

SARDES, Ioannes Ducas, Turcis ad Epheſum victis, inde diſcedens, Sardes et Philadelphiam occupat III. 238. Romani Alaidi partem arcis muro a reliqua ſeparatam concedunt 465. 1087. Temir vrbem depopulatur 1174.

SARDICA al. *Triaditza*, Hunnorum et Romanorum legati ibi conuenire ſtatuunt I. 491. diruta 494. Germanus, Iuſtiniani ex fratre nepos, ſe Sardicae ad expeditionem contra Gothos accingens, moritur 210. II. 37. Crumus, Bulgarorum princeps, vrbem capit II. 535. Baſilius Porph., Bulgaros petens, Sardicam [regionem] tranſit 623. de vrbe Sardica oppugnanda cogitat 624. multa Triaditzae caſtella euertit 628. Xiphias dux a Baſilio Porph. miſſus, omnia in planitie Sardicae ſita ſubigit 638. Baſilius Porph. eo exercitum ducit 639. Patzinacae imp. Conſtantino Monom. proelio ad Adrianopolin capti, per campeſtria Sardicae diſtribuuntur III. 821. II. 658. ex Aſia, quo contra Turcos miſſi erant, profugi, Triaditzam ad ſuos redeunt III. 823. Iſaacius Comn. ibi legatos, ab Vngris miſſos, excipit 630. Patzinacae imp. Conſtantino Duca irruentes a Diogene Sardicae duce profligantur 837. Vngri eam populantur 635. Henricus, Auſtriae dux, Emanuelem Comn. Friderico Alemannorum regi conciliaturus Sardicam venit 681. Emanuel Comn. Raſe Seruiorum vrbe euerſa, incolas Sardicam deduci iubet II. 176. Vngros bello petens, eo venit 183. iterum bellum parans, ibi exercitum cog.t III. 682, 683. Bulgari Petro et Aſane ducibus Sardicam vaſtant II. 683. 685.

SARDINIA inſula, Vandalis a Marcellino eripitur I. 296, 297. Godas ei a Gelimere praefectus, tyrannidem occupat 125, 126. v. *Godas.* poſt Vandalorum cladem a Romanis capitur 342. 348. Totilas ea po-

potitur 215. Romani ex Africa Calarim venientes, repelluntur 216.

SARIMACI, eorum epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 151.

SARITZIAS, al. *Saraxies*, Vezirorum vnus, a Morate de matrimonio cum Georgii Seruii filia ineundo legatus mittitur II. 364. res imperii, Mechmete II. puero, cum aliis adminiſtrat III. 728.

SARMATAE *veteres*, eorum res geſtae enarrantur in *Sarmaticis* IV. 504—524. repet. IV. 23. 487. 491.

SARMATAE *recentiores*, [*Slaui* forte, vel *Bulgari*] Thraciam et Illyricum infeſtant I. 74. Berzilia regio, Sarmatis finitima II. 504, 505. Sarmatae [f. *Ruſſi*] Scytharum [Tatarorum] regi tributarii 1028. III. 1145. Seruiis, Bulgaris caet. ὁμογλωττοι II. 339. 883. 887. 402. 429. Atalis per Sarmatarum terram fluit 502, 503. *Vzi*, Sarmatae vocantur III. 977. Sarmatae Aſiatici a Scythis [Tataris] euerſi 1022. *Tatari* ad mare Caſpium pertinentes Sarmatae vocantur 1022. Sarmatae Europaei, Tatari victores eorum nomen aſſumunt 1023.

SARMATIA, *Ruſſia* hoc nomine fere intelligitur, num Seruii inde ad Iſtrum venerint, incertum II. 338. 1054. *Berzilia* prima Sarmatiae vocatur 505. Scythae Europaei ſ. Tatari relicta Sarmatia ad Tanain veniunt II. 1028. III. 1144. Scythae [Tatari] Orthogrule Turcis imperante, e Sarmatia ad Iſtrum deſcendunt III. 1113. not. *k*. *Sarmatia Nigra*, vrbes ei tributariae enumerantur II. 1020. *Sarmatia Alba* eſt, quae verſus Septemtriones iacet ibid. Sarmatiae quaedam pars Tataris tributaria III. 1145. Lituania ad Sarmatiam vsque pertinet II. 1052. III. 1145. Sarmatia verſus oceanum excurrens, ad Pruſſiam extenditur, Naziraeis finitima II. 1054.

SARODIVS, Alanorum imp. Iuſtino II. dux III. 55. IV. 211. 241. 341.

SAROES, rex Alanorum, bello Perſico imminente, ſe Ioanni Armeniae duci adiungit IV. 147. 185. 341.

SAROSIVS, Alanorum rex I. 644. IV. 340.

SARSELT, gens Hunnica, Auaros aduenas muneribus colunt I. 574. 584. 643.

SARVS, Gothus, ob initam cum Romanis ſocietatem ab Alarico pro hoſte habetur I. 61—63. ſe Iouino adiuncturus ab Adaulfo occiditur 68, 69.

SASI [f. *Saxones*, *Germani*], a Tataris bello petuntur III. 1191. IV. 316.

SASAN, Turcorum ſatrapa, Mantachiae gener, Epheſum capit III. 459. 496.

SATVRNILLVS, eius Filiam, Conſtantio ſcribae Attilae a Theodoſio II. promiſſam, Romanus quidam vxorem ducit I. 521. 525. 534.

SATZA, vnus e principibus Scytharum [ſ. Patzinacarum] Iſtri accolarum III. 846.

SAVROMATAE, vetus *Gothorum* nomen, I. 59. 246. 366. Sauromatae, *Pannonica gens*, imp. Auguſto res nouas moliuntur IV. 486, 487. 497. Sauromatae Hamaxobii Romanis ab Iſtro imminent I. 544. II. 45. *Patzinacae* hoc nomine vocantur III. 630. 632. 835. in variet. narrat. 845. ab iis, vt videtur, diuerſi, Alexio Comn. militant, duce Caratze 662. Telepugas, Tatarorum dux, per Sauromatarum terram iter habet II. 1025. III. 1026, vid. et *Sarmatae*.

SAVS vel *Sauus*, fluuius, Contriguri cum iuſſu Auarorum Chagani traiicientes, Dalmatiam vaſtant I. 569. 660. Auari ad eum cum exercitu veniunt 669 — 671. III. 63. eum ponte iungunt II. 675. 679. II. 49. 50. Slaui ad Saum traiiciendum Auaris naues conſtruunt I. 706 II. 55. Saus Singidonem alluit I. 722. oppida ad Sagiam [ſ. Sauum] a Slauis rebellantibus affliguntur II. 106. 401. 666. Emanuel Comn. Vngros petens, ad Sauum accedit 177. 1018. III. 643. Seruios bello petens ad eum venit II. 177. 426. Romani Vngros adorituri, eum traiiciunt III. 684. ad confluentem Saui et Danubii Belogradum ſitum II. 367. inter eum et Danubium Vngri habitant II. 1041. III. 622. not. *h*.

SAVZES, Amuratis I. filius III. 744.

SAXONES, eorum dux CPlin venit, Alemanorum regem Emanueli Comn. conciliaturus II. 189. Saxones Geizae, Vngrorum regis, ſocii II. 1057. III. 649, 650. pueri Saxones Baiaziti ſeruiunt II. 355. Saxonum regulus [imperator Fridericus] cum Turcis imperante Amurate II. pacem facit III. 725.

SAXONIA, Francia vocatur, eius rex Otho M. II. 390. inſcriptio litterarum ad regem Saxoniae, [quae hic a Germania diſtingui videtur] ab imperatoribus CPl. datarum IV. 477, 478.

SAZI [ſ. *Saxones*], Pontifici Romano in ſacris ſubiecti I. 759.

SCAFIDA, amnis, Bulgari ad eum imp. Andronico Sen clade afficiuntur II. 805.

SCALIARIVS, Turc. Satrapa, ad imp. Alexium Comn. tranſit III. 194. in proelio ad Deuram cum Baimundo commiſſo cadit 251.

SCAMARES, latrones, Auarorum legatos ſpoliant I. 666. Chriſtianus quidam, eorum dux, captus ſupplicio afficitur II. 626.

SCANDA, caſtellum a Perſis captum Romanis pace facta reſtituitur IV. 69. a Lazis dirutum Perſae reficiunt, et praeſidio muniunt IV. 79. 235. 314. not. *c*.

SCARAMANGIVM, veſtis genus, quo induti Bulgari et alii conuiuiis ſolemnibus CPli adhibentur II. 608.

SCARDONA, Gothi Grippa duce non procul ab ea vrbe caſtra metantur I. 148. Gothi ibi a Romanis proelio vincuntur 156. Seruiis ſubiecta, in Romanorum ditionem venit 188.

SCELOS, murus in Thermopylis ex oſſibus occiſorum Bulgarorum exſtructus II. 646.

SCENDERES, auus Chaſanis Longi, Artzinganae dominus III. 1188.

SCENDERES, eius vrbem Cruam Morates obſidet II. 371. III. 739. Io. Huniades eum ad bellum aduerſus Amuratem ſollicitat III. 741. eius filius Iſmael IV. 168. In notis.

SCEPARNAS, occidentalem Anaſgiae partem regit IV. 182. in Perſia moratur, a Choſroë accitus ibid.

SCEVOCOBOLVM, vrbs, ibi Slaui Romanis militantes habitant II. 73.

SCHAMALINICHON, locus in Tzanica, vbi Iuſtinianus I. templum aedificandum curat IV. 220.

SCHIMALINICHOS caſtellum in Tzanorum Coxylinorum limite a Iuſtiniano I. exſtructum IV. 222.

SCHOLAE, turmae militum, ad palatii cuſtodiam Romae et Conſtantinopoli deſtinati I. 401. 94. 117. II. 43. *Scholarii* vocantur I. 120.

SCHOLASTICVS, exercitui contra Slauos miſſo a Iuſtiniano I. praeficitur II. 39.

SCIPVARES, nobilis Gothus, a Totila cum aliis nonnullis Anconam expugnatum mittitur I. 213. Totilae in fuga comes 222.

SCIRRI, a Leone I. contra Gothos auxilia accipiunt I. 87. Romanorum ſocii 128. *gens Gothica* 128. 535. IV. 337.

SCLABENI v. *Slaui.*

SCLAVINIA, Conſtans II, in eam expeditionem ſuſcipit II. 73. Iuſtinianus in eam cum exercitu mouet 74, 75. 510. Sclauinia ad Macedoniam ſita a Conſtantino Copr diripitur 79. Nicephorus I. Chriſtianos in Sclauiniam demigrare cogit 86, 87. regiones Dalmatiae, a Slauis inhabitatae, Sclauiniae vocantur 395.

SCLAVONIA, [in interpretatione Lat. eſt], copiae e Sclauonia lectae (Σθλαβησιανοὶ) in Cretam mittuntur II. 105.

SCLERVS, ſ. *Nicetas Sclerus* ab imp. Leone Philoſopho ad Danubium mittitur, Vngros contra Bulgaros concitatum II. 578.

SCOPELVS, Thraciae vrbs, eius praefectus imperatori Andronico Iun. Bulgarorum irruptionem nunciat II. 828. 1109. Tatari, Thraciam depopu-

populati, ad eam tendunt III. 1117. incolae temere in Tataros eruptione facta, inſigni clade afficiuntur 1117, 1118.

SCOPI, *Scopia*, *Scopiae*, vrbs, a Slauis diripitur II. 63. Baſilius Porph. Scopias, Romano Bulgaro dedente, capit 630, 631. Dauid Arianites vrbi a Baſilio Porph. praeficitur 641. Bulgari ibi Petrum Deleanum regem ſalutant 650. item Conſtantinum Bodinum 662. Nicephorus Carantenus vrbi praefectus, in proelio cum Bulgaris rebellantibus ad Priſdiana commiſſo cadit 663. Georgius Boitachus vrbem Saronitae Romanae militiae duci dedit 664. *Scupi* et Naiſus a Slauis rebellantibus vaſtantur 166. 401. 666. Scythae [Patzinacae] Naiſſo et Scupis vicina vaſtant III. 843. Punteſes imp. Alexio Comn. Scopia capit II. 669. Alexius Comn. Bolcanum petens, ad Scopia vſque progreditur 170. Bolcanus regionem finitimam vaſtat 172. imp. Iſaacio Angelo vrbs a Seruiae Zupano euertitur 191. Seruiis paret 226. 250. 233, 234. regionem a ſinu Ionio et Iſtro fluuio ad Scopia vſque Crales Stephanus filio ſuo cedit 294. Bonifiacius marchio vrbem petere conſtituit, hoc conſilium omittit 712, 713. vrbs Ioanni Cantacuzeno deditionem facit 310, 311. III. 700. Amurates eiuſque filius Baiazites eo colonos mittunt II. 354. 884. Amurates II. Scopiorum regioni ſororium ſuum praeficit 427. Muhammedes Iſaacium eiuſque filium Scopiis praeficit 431, 432.

SCOTINVM, Tzelgu, Patzinacarum dux, eo praedam conuehit III. 852. Patzinacarum multi inter Scotinum et Culen in fuga pereunt III. 854.

SCOTTA, nobilis Hunnus, Onegeſii frater, tranſfugas recepturus ab Attila ad Theodoſium II. mittitur I. 484. legatos Romanos cauſam aduentus percontatur 497. Priſcus, Maximini legati comes, Scottae pretioſa promittit dona, ſi legato aditum ad Attilam patefaciat 489.

SCRITIFINNI, Thules incolae, eorum viuendi ratio deſcribitur I. 428.

SCVLCA i. e. *cuſtodia* II. 61.

SCVRAS, in proelio inter Amuratem II. et Ioannem Huniadem in Coſobo campo commiſſo exercitui Aſiano praeeſt III. 741.

SCVTERIVS, dux Rom. exercitus imp. Theodoro Laſc. II. vincitur II. 193, 194.

SCYLOLIMNE, locus prope Trapezuntem, Muhammedes II. ibi caſtra ponit IV. 168.

SCYMNIA, proxime Scymniam et Suaniam Meſchi habitant IV. 244. regio a Lazorum dominatu ita pendet, vt incolae quibuſdam principibus popularibus pareant 55. 273. not d. Lazis et Romanis paret

74. Perſae Vchimerio caſtello potiti Romanis et Lazis in Scymniam et Suaniam aditum praecludunt 77.

SCYTHAE [*Gothi* intelligi videntur] imp. Conſtantino M. rebellantes, ope Cherſonitarum ſuperantur IV. 512. Ricimero militant I. 289. Baſiliſcus victoriis de Scythis [Gothis] per Thraciam clarus 297. *Hunni*, Scythae 475. et alibi ſaepiſſime. *Gothi* 476. et alibi. murus longus ob incurſiones Scytharum ab Anaſtaſio exſtructus II. 496. Romani cum Scythis rem habent I. 326. *Auari*, Scythae 643. Accaga mulier, Scythis imperat III. 58. Scythae ad Caucaſum et boream verſus habitantes I. 718. IV. 235. Scythae, *Turci* III. 65, 67. IV. 242. Scythae ad Bactrianam, Sogdianam et Nigrum fluuium III. 71. *Scythae Septemtrionales*, *Auari* I. 732. *Bulgari* forte 741. 747. *Bulgari* II. 521. 537. 655. 723. Bulgari et *Vzi* intelligi videntur III. 109. *Vzi* III. 114. 288. Boſnii, Seruii, Bulgari caet. ex quorundam ſententia a Scythis pulſi, in Thraciam et ad ſinum Ionium venerunt II. 429, *Slaui Dalmatici* 88. 90. *Slaui Theſſalonicae* finitimi 95. Scythae Danubii accolae, Pontifici Rom. in ſacris parent I. 759, 760. II. 110. Scythae *Patzinacae* II. 106. III. 139. Bryennio imp. Nicephoro Botan. rebellanti militant III. 159, 160. imperium Romanum incurſant 186. *Scythae regii* 816. Alexio Comn. in bello Turcico militant 200. occidentem infeſtant 203. Alexio Comn. contra Turcos adſunt ſocii 262, 263. 280. 303. Emanuelis Comn. contra Vngros ſocii 666. 685. Vngros contra Emanuelem Comn. iuuant 673. Vngri a Scythis pulſi 703. Scythae [f. *Patzinacae*] a Petro Bulgaro defectione facta a Macotide per Strymonem ad Maticam Nicopolinque progreſſi, omnia vaſtant II. 615. *Lechi* II. 1048. III. 638. Scythae [*Patzinacae* forte, vel *Comani*] Vngrorum ſocii II. 1022. [*Comani* an *Tatari*, incertum] Caeſari Alexio Oreſtiadem cuſtodituro a Michaele Pal. attribuuntur 755. not. *h*. Scythae, *Tatari*, Michaeli Pal. auxilia mittunt II. 195. 335. 356. a Sultano Azatiné contra eum euocati 756, 757. et alibi ſaepiſſime hoc nomine veniunt. *Scythae Aſiani* vocantur III. 422—424. *Scythae paſtores* 733, 734. Scythae IV. 316. Scythae, *Comani* credo, II. 673. 675, 676. 678—681. 683. 685—687. 689. 694, 695. 706—711. 713—716. 718—720. 723—726. 729. 731. 733. 747—749. III. 383. 693. 985. 1026. Scythae ad Iſtrum, *Vngri* III. 359. *Scythae Europaei*, Tatari 492. IV. 387. *Chazari* III. 565. Scythae, *Ruſſi* II. 721. et alibi ſaepiſſime. *Scythae diuerſi* (Σκυθαι πολυειδεις) ab Herodoto memorantur III. 1021. qui maxime hoc nomine vocentur 1022. *Scythae Hyperborei* 1122. vltra Cappadoces ad dextram habitant IV. 313. alia vide Tom. IV. in *Scythicis*.

SCYTHIA, ſenſu latiori, *regio barbarorum*, Iſtro inprimis a ſeptentrioni-

trionibus obuerſa I. 103. 182. 654. 659. II. 525. III. 442. coll. 437. proprie regio Moeſiae ſuperiori finitima, verſus Danubii oſtia ſita, cuius incolas Vitalianus concitat I. 122. II. 496. IV. 541. a Bulgaris incurſatur II. 497. Auari eam ſibi vindicare cogitant I. 648. Vlmiton caſtellum Iuſtinianus I. in Scythia reficit II. 45, 46. Auari Romanis contra Slauos auxilio miſſi, verſus Scythiam ducuntur I. 669. II. 48. ab Auaris infeſtatur I. 690. Lachanas Bulgarus firmandae tyrannidis cauſa in *Scythiam* i. e. ad Tataros *trans Iſtrum* habitantes abit II. 778. III. 1068. *regiones ad Tanain et Maeotidem* inprimis Scythiae nomine inſigniuntur III. 1022. *Cherſoneſus Taurica* 1119. Alani e Scythia [*Tatarorum regione*] arceſſiti IV. 367.

SCYTHICA *gens* vocantur *Heruli* I. 422. Scythicae gentes Romanis ab Iſtro imminent I. 544. II. 45. *Slaui Dalmatici* Scythicae gentes vocantur II. 92. *Bulgari* 545. *Lechi* II. 1048.

SCYTHICVM *genus* (τὸ Σκυθικὸν) perfidum et mutabile [de *Turcis* ſermo eſt] III. 45. litteras Scythice ſcriptas Turci adferunt 47.

SCYTHISMVS, ſecta ante diluuium IV. 527. poſt diluuium a diebus Noae vſque ad turrim Babylonicam aedificatam durauit IV. 528.

SCYTHOPOLIS, a Scythis, eorum regulo Thoa, Iphigeniam in Palaeſtinam vſque perſecutis, conditur IV. 531.

SEBASTIA [alii Hierapolin vocant], vrbs, Romani ad eam a Turcis proelio vincuntur III. 118, 119. IV. 310. a Maſut Sultano Daduni genero aſſignatur III. 341. Clitziaſthlan Sultanus, ſe hanc vrbem Emanueli Comn. dediturum promittit 347. Baiazites eam capit 1126. Temir ea potitur 1129. 1131. 1152, 1153—1155, 1156. Tzaniſas, Caraiſuphis F. Muhammedem II. ne Sebaſtiae finitima populetur, rogat 1190.

SEBASTOPOLIS, Arabes ad eam cum Romanis proelio decernunt II. 76.

SEBASTOPOLIS, Lazicae caſtellum IV. 45. Andreas Apoſtolus eo proficiſcitur 536. a Romanis antea diruta, a Iuſtiniano I. reficitur 179. epiſcopus Sebaſtopoleos in eparchia Auaſgiae ad αὐτοκεφάλας pertinet 194.

SEBASTOPOLIS, vrbs in auſtralibus Phaſidis partibus, Salli ſ. Sanitae ibi habitant IV. 228.

SEBASTOPVLVS, Bulgarus, cum copiis Romanis, quibus praeerat, in Perſas ſ. Turcos impetum faciens, cladem accipit II. 837.

SEBENICVS vrbs, Seruiis antea ſubiecta, imp. Emanuele Comn. in Romanorum ditionem venit II. 198.

SEBERENSES *Slaui* in auſtrali Iſtri ripa habitantes a Bulgaris ſubiugantur II. 74. 508.

SECVLES, patruelis Ioannis Huniadae, proelio in Coſobo campo interest III. 742.

SELEVCIA, Turci, Iconio euerſo per Seleuciae montes redeunt III. 117.

SELINA fluuius, a St. Georgii inſula vſque ad hunc fluuium Ruſſi CPlin nauigantes nihil a Patzinacis timent II. 984. ad eum vero a latere currentes Patzinacae nauigantes infeſtant 985. III. 808, 809.

SELTE, Patzinacis a Conſtantino Monom. praefectus III. 821. cum ſuis in Lobitzo caſtra habet 823. Iſaacio Comn. repugnans vincitur 835, 836.

SELYMBRIA al. *Selybria* vrbs, Heraclius Auarorum Chagano obuiam procedens, ad eam venit I. 742. Crumus eam euertit II. 556. a Scytharum [Comanorum] et Blachorum vaſtatione libera 716.

SEM, Iapheti F., eius poſteri, eorumque ſedes IV. 558—562.

SEMIRAMIS, Araxen transgreſſa, ab Indorum rege victa occumbit III. 1183.

SENDEROVIA, arx, Eleazari Bulci filii vidua eam tenet II. 428.

SENOGALLIA, Gothi ad hanc vrbem a Romanis proelio nauali vincuntur I. 213.

SEOSES, Cabadis Perſ. regis ad Iuſtinum I. legatus Lazicam inique vi Perſis ereptam a Romanis teneri queritur IV. 27.

SEPTVM, caſtellum, ad columnarum Herculis alteram ſitum qui recipiant, Beliſarius mittit I. 342.

SERBII, gens Ruſſis tributaria. I. 342.

SERENA, Steliconis vxor, Alaricum aduocaſſe creditur, ſuffocatur I. 66. v. ibi not. *a*.

SERES, Perſa quidam e Serum regione bombycum ſemen CPlin adportat III. 47. Serum regionem Perſae, poſt eos Ephthalitae, tandem Turci tenuerunt ibid.

SERGIVS, Lazicae et Barnucii patricius, haec loca imp. Leontio, Arabibus prodit IV. 149.

SERGIVS, militiae Romanae magiſter, ab Hunnis et Slauis capitur II. 42, 43.

SERGIVS, Siciliae dux, a Leone I. defectione facta, ad Longobardos fugit I. 411.

SERIPHVS, dignitatis apud Turcos nomen III. 93.

SERMATZVS, eius epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

SERMO, Sirmii dominus a Conſtantino Diogene perfide occiditur II. 400, 311.

SERRAE al. *Pheras*, Moſes Bulgarus, frater Samuelis, eas oppugnans perit II. 622. Bulgari eas Petro et Aſane ducibus incurſant 687. 689. Chryſus Bulgarus in Serranum agrum excurſiones facit 694. Ioannes Bulgarus Latinis ad Serras victis, vrbem capit et diruit 711—713. III. 694. ſe iterum Ioanni Aſani ſubmittunt II. 725. 735. oppugnatae Ioanni Ducae deditionem faciunt 734, 735.

SERVIA, vrbs, a Baſilio Porph. expugnantur II. 628, 629. a Samuele Bulgaro fruſtra oppugnantur 629. Ioanni Cantacuzeno deditionem faciunt 278. a Seruiis capta Ioannes Cant. fruſtra obſidet 308—310. III. 699. Crales, ſe ea Ioanni Cantac. permiſſurum pace facta promittit II. 323.

SERVIA, Serblia, regio Dalmatiae, ab Heraclio Seruiis inhabitanda data, indeque Seruia dicta I. 756. Emanuel Comn. contra Sultanum Cli[illegible]hlanem bellum parans, e Seruia auxilia euocat III. 359. cfr *Seruica*.

SERVICA, ſ. *Seruiorum memoriae* II. [illegible]

SERVII vel *Serbli*, gens Slauica, eorum res geſtae enarra[illegible] 382. repet I. 56. II. 88, 89. 91, 92. 393. 397. 399. 402. 405, 406. 408, 409. 411. 415, 416. 426. 428, 429. 432. 575, 576. 600—603. 610. 638. 646. 661. 663. 669, 670. 684. 704. 754. 757. 760. 797—799. 812, 824—827. 838—840. 852 858. 861, 862. 864, 865. 873. 878—886. 903. 906—910. 913. 916. 1017. 1032. 1047. 1054. III. 332. 353. 360. 499. 503. 506. 509, 510. 617. 619. 636. in variet. narrat. Dalmatae III. 639. (Seruii) 640. 641, 642. 647. 650. 656—658. 666. 677, 678. 656. 691. 693, 694. 699. Tryballi 700. 702. Seruii et Triballi promiſcue 707—710. 714. 717—719. 720. 725, 726. 729. 739—741. 744. 748, 749. 754. 765, 766. 768, 769. 771, 772. 929. 963. 978. 991. 1074, 1075. 1083. 1110. 1156. 1164—1166. Seruii Albi non baptizati II. 151. 390. Chrouati vocantur II. 165. 400.

SESOSTRIS Aegypti rex, Hunnos ſocios ſuos Aſſyriorum regione donatos, Parthos vocat I. 475. reges captiui eius currum trahunt 714, 715. Colchi a reliquiis exercitus Seſoſtriani orti IV. 122. reliquae eius res geſtae IV. 528, 529.

SESTHLABVS, vnus e principibus Scytharum [ſ. Patzinacarum] Iſtri accolarum III. 846.

SESTVS, vrbs, ad eam vſque Attila penetrat I. 527. Hunni ibi freto traiecto, Aſiam populantur 542. 545. not. 80. Cuturguri idem facere cogitant, ſed irrito conatu 555.

SETAENA caſtellum, vbi palatium Samuelis a Baſilio Porph. expugnatur II. 639.

SETHVS, Singedoni praefectus, cum Auarorum Chagano de pace violata expoſtulat caet. I. 670, 671. II. 49, 50.

SETZENITZA, Emanuel Comn. Seruios petens, eo exercitum ducit II. 178.

SEVERVS, Slauorum princeps, multorum in Thracia malorum auctor, a Romanis capitur II. 80. 526.

SEZERIS Meſopotamiae vrbs, a Ioanne Comn. obſeſſa III. 303. imperator obſidionem ſoluit 304.

SGORA, v. *Rogae.*

SIAVS, dignitatis apud Turcos nomen III. 175.

SIBINIVM, metropolis Pannodaciae ſ. Ardelii, reliquae vrbes ei parent III. 712.

SIBYLA, vrbs, imp. Emanuele Comn. a Turcorum Sultano expugnatur III. 334.

SICARDVS, Longobardus, Salerni, Capuae et partis Calabriae princeps I. 411.

SICIBA[illegible]um ad Iſtrum, a Iuſtiniano I. inſtauratur I. 544.

SICILIA, Alaricus conſilium eo traiiciendi omittit I. 67. a Gizerico Vandalorum rege vaſtatur I. 282. 288 — 290. 293. 295. Beliſarius, Vandalos petens, ibi a Gothis cibaria emit 137. 320. Gothi inſulam ad ſe pertinere contendunt 127. 343. Beliſarius eam capit 144, 145. 348, 349. Gothi ea Romanis cedere volunt 165. eam vaſtant 209. claſſem ad eam mittit Iuſtinianus ibid. Gothi eam fere totam relinquunt 211. Gothi in praeſidiis relicti, deditionem facere coguntur 214. Emanuel Comn. bellum contra Siciliam parat II. 175, 176. hoc conſilium ob Seruiorum motus omittit 175. III. 638.

SICVLI, Totilas iis ob perfidiam in Gothos infenſus, I. 195. Romanus Lacap. et Conſtantinus Porph. ob Bulgarorum graſſationes cum Siculis pacem iungere ſtatuunt II. 598. Emanuel Comn. cum iis bellum gerit III. 332, 333. IV. 311. 544. 546. Siculi Corcyram tenent IV. 457. imp. Iſaacio Ang. in Demetritzae campo a Romanis proelio vincuntur 358.

SICVLVS, bellum Siculum meditatur Totilas I. 207. Siculum fretum, Butilinus Alemannorum dux ad id vſque penetrat 241, 242.

SICVS, Longobardus, Beneuenti, Bareos et Sipenti princeps I. 411.

SIDERA, i. e. *Ferrea*, regio inde vſque ad Debeltum porrecta, Bulgaris donata, *Zagora* vocatur II. 572, 573. eam tranſgreſſus Alexius Comn. Patzinacas petit 668. Patzinacae per Siderae anguſtias elabuntur III. 851. Alexius Comn. ad eam Comanos vincit 978.

SIDERVM, caſtrum ad Caucaſum, Leo Spatharius illud exurit IV. 349. — 351.

SIDIMVNTVS, Gothus, Theoderico Valameris filio cognatione iunctus circa Epidamnum amplos poſſidet fundos caet. I. 98, 99.

SIGEBERTVS, Francorum rex; Auaris annonam ſuppeditat I. 653.

SIGESARVS, Gothorum epiſcopus I. 73.

SIGISMVNDVS, Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur III. 701 — 706. repet. 709, 710. 715. 727. 761.

SILVANVS, argentarius Romae, quem Attila ob pateras quaſdam aureas, a Sirmii epiſcopo cuidam Conſtantino, et ab hoc Siluano datas, ſibi dedi poſtulat I. 505, 506.

SILVERIVS, Pontifex Rom. tempore Vitigis I. 152. eius conſilio Romani Beliſarium aduocant 154. proditionis ſuſpectus a Beliſario in Graeciam relegatur 161.

SIMAS Hunnus, militiae Romanae dux, I. 619.

SIMEON, *Calutercanus*, nobilis Bulgarus, II. 610.

SIMEON, Bulg. rex, eius res geſtae enarrantur II. 576 — 609. repet. II. 156 — 159. 399. 407. 567. III. 570. 614 — 619. 798. not. *p.* 800.

SIMEONIS *vertex*, *buleuterium* ſ. *curia Scytharum* vocatur, Alexius Comn. ad eum venit II. 668.

SIMON, Stephani, Seruiae Cralis, frater, Acarnaniae dominus II. 340.

SIMON, Vngrus, vt videtur, paci inter Alexium Comn. et Baimundum conciliatae ſubſcribit III. 633.

SIMONIS, Andronici Sen. filia, Crali Seruiae, Stephano Milotino deſponſa, II. 208 — 218. 798. III. 1084 Conſtantinopolin venit II. 221. monaſticum habitum induit, quem rurſus exuere cogitur 222. eius fit mentio 223. 225. 828. III. 991.

SINAVS, copiae a Saiſane Sultano e Choroſane miſſae per Sinai partes tranſeunt III. 257.

SINDVAL Herulus, dux Herulicorum auxiliorum in exercitu Romano I. 445 — 447. 241. not. 275.

SINGEDON, vrbs, olim Dacis ſubiecta IV. 495. ante bellum Gothicum Herulis paruit I. 125. not. *101.* a Gepaedibus habitatur 59. 366, 367. 395. 641. Heruli ad eam degunt 432. Iuſtinianus ibi agros aſſignat 440. IV. 495. Auari ad eam caſtra ponunt I. 670. ſeqq. II. 49. Singedonis ciues opera Slauorum Auaris naues fabricantium exurunt I. 705. II. 55. Priſcus Singedonem captam inſtaurat, Bulgaros inde eiicit II. 500.

SINGERICH, Sari frater, Adaulpho in regno ſuccedit, ob crudelitatem occiditur I. 73.

SINGILACHVS, Plinthae neceſſarius, ad Ruam legatus mittitur I. 480.

SIN-

SINNIO, Hunnus e tribu Cuturgurorum, in exercitu Romano contra Vandalos militat I. 318, 319. 608. vna cum aliis e ſua gente poſt Cuturgurorum cladem ad Romanos tranſit 551.

SINOPE, imp. Alexio Comn. a Charatice Turco vaſtatur III. 173. qui a Siauſo, oſtenſis Sultanicis litteris, inde eiicitur 176. vrbs Conſtantino Dalaſſeno, ab Alexio Comn. miſſo, traditur 176. 185. Moſes Baiazitis F. fratrem Mechmetem fugiens, ad Spentiarem Turcomanum, Sinopes dominum, venit II. 905. Mechmetes Amuratis F. fratrem, e filia principis Sinopes natum, occidit II. 375. III. 749.

SIPENDVS, vrbs, Sico Longobardo paret I. 411. not. *q*.

SIRMIANA *inſula*, eam a Gepaedibus antea poſſeſſam Auari ſibi dedi poſtulant I. 384. 670. 676. Sirmienſis ager Emanueli Comn. ſubiectus III. 664. Pagatzi Sirm. agri metropolis 662.

SIRMIVM vrbs, eius ſitus III. 620. II. 420. Pannonibus olim paruit IV. 495. victis ſub Claudio Gothis, a Romanis recipitur I. 42. ab Hunnis capitur 506. ante bellum Italicum Gothorum imperium a Gallia inde vſque ad Sirmium pertinebat 125. pugna inter Gothos et Gepaedes ad hanc vrbem committitur 136. 150. 367. a Gepaedibus occupatur 59. 203. 366. 370. 372. 396. 641, IV. 495. fit cauſa diſcordiae Gepaedes inter et Longobardos I. 374. Gepaedes ſe vrbem Iuſtino II. dedituros promittunt 382. Auari Sirmium ſibi, quippe Gepaedum victoribus, a Romanis dedi poſtulant 383, 384. 569. 656 — 664. Auarorum Chaganus cum exercitu ad Sirmium venit 669, 670. II. 49. III. 63. vrbs ab Auaris obſeſſa capitur I. 671 — 681. Baſilio Porph. deditionem facit II. 399, 400. Sirmii praefectus Conſtantinus Diogenes, dux Bulgariae creatus, Patzinacas quieſcere cogit 649. III. 813. a Slauis imp. Michaele Duca rebellantibus vaſtatur II. 106. 401. 666. Alexius Comn. Sirmium capit III. 664, 665. Dionyſius a Stephano Vngro vrbem occupatum mittitur III. 678. Vngricus exercitus ad Sirmium 683. ab Vngris capitur 187. 1019. III. 665.

SIROES, Choſrois Perſ. regis filius III. 552.

SISCII, Gothis ante bellum Italicum paruerunt I. 125. not. *101*. ſupra Venetos habitant IV. 495. 499.

SISIFRIDVS, Gothus, in exercitu Romano ſtipendia meret 194.

SISIGIS, Gothus, caſtellis in Alpibus Cottiis praefectus I. 179.

SISILISSO, caſtellum Tzanicae, a Iuſtiniano I. reficitur IV. 221.

SISINNIVS *Rhendacius* patricius, ad Bulgaros auxilia contra Saracenos rogatum miſſus, Bulgaros Artemio Anaſtaſio contra Leonem Iſauricum ſocios adiungit, ab iiſdem occiditur II. 519, 520.

SISMANVS, Bulgarus, Michaelis Streantzimeri e Cralis Stephani ſorore F.,

F., ad Scythas primum, deinde ad Romanos profugus, ab Alexandro Bulgaro fruſtra repetitur II. 853 — 857. III. 1116.

SITTAS v. *Tzitas.*

SITZISCHAN, Tatarorum Chanus, eius res geſtae enarrantur III. 1026. 1064, 1065. repet I. 256. II. 1025. 984. IV. 193. 251.

SLAVI, eorum res geſtae enarrantur II. 17 — 110. repet I. 161. 204. 210, 211. 375. 377, 378. 385. 388 — 400. 427. 439. 540. 544. 612. 667. 669. 671. 673, 674. 688. 704, 705. 711 — 713. 716. 730. 738, 739. 746. 752. 754. 757. 759. II. 154. 160. 390. 398, 399. 401. 406, 407. 409. 411 — 414. 499. 501. 507. 510. 512. 522, 523. 540. 561. 665. 974. 982 — 986. III. 63. 807. 838. not. 36. IV. 416. 450.

SLAVICA ſ. *memoriae Slauorum* II. 1 — 110.

SLOPIMVS vrbs, Alexius Comn. Baimundum petens, eo venit II. 174.

SMEDROBVM caſtellum, Georgius Seruiae deſpota id permittente Morate ad Danubium aedificat II. 364. Morates id a Georgio repetit 365. III. 709. deditione capit II. 366, 367. Georgio vna cum filiis redditur 369. III. 725. a Muhammede II. fruſtra oppugnatur II. 378 — 380. III. 753. Michael, Muchumetis frater Spenderobae a Seruiis praeficitur III. 766. Vngris deditionem facit II. 381. III. 766. a Muhammede II. capitur II. 381.

SMELES, Emanuel Comn. hunc locum, Vngros inde adoriturus, petit III. 650.

SMILTZVS, Bulgarus, Tertere fuga elapſo, a Noga rex Bulgarorum renunciatur, Tzaca praeualente, ſolio cedit II. 796. III. 1081. Eltimeris ſocer II. 800. eius vxor, Andronici Pal. e fratre Conſtantino neptis ibid. frater Rhadoſthlaui et Boſſilae 805. eius vidua CPlin venit 809.

SMOLENI, Ibancus Alexius dictus, Bulgarus, Smolenorum prouinciam ſubigit II. 702. Ioannes Spyridonaces eis praefectus rebellat, et in Bulgariam fugit 705.

SMYRNA, Tzachas Turcus in hac vrbe ſedem habet III. 196, 197. re in Chio inſula parum e voto geſta, Smyrnam redit Tzachas 202. regni Tzachae metropolis 204. 235. 253. Ioanni Dalaſſeno a Turcis deditur 237. poſt Caſpacis caedam Smyrnae praefectura Hylaco committitur ibid. Aſan Turc. archiſatrapa eo exercitum mittit 255. eius princeps Amurius II. 286. Latina claſſis ad eam appellitur 288. a Latinis oppugnatur 297. Sarchanis Turci regio ad Smyrnam vſque pertinet III. 459. Temir Chanus arcem Smyrnae euertit III. 1174 — 1178.

SOAS, dux exercitus Gothici I. 100. 103.

SOGDAENE, peſtilentiam et terrae motus experitur III. 69.

SOGDAITAE, primum Ephthalitis, deinde Turcis paruerunt I. 599. eorum res vberius enarrantur III. 44 — 47. 50.

SOGDIANA, ab Alexandro M. ſubiugata III. 71. Tatari Chalau duce ea a tergo relicta, meridiem verſus progrediuntur III. 1029.

SOLACH, a Chagano Auarorum ad Tiberium II. legatus miſſus I. 384.

SOLDANVS, Saracenorum Africanorum dux Dalmatiam infeſtat II. 90, 91.

SOLIMAMPAXIS exercitus Turc. dux, filiam Cutzimpaxis Tatari auctore Andronico II. ducit III. 456. 485. 1085, 1086. rei Romanae parum vtilis 457. memoratur II. 1095.

SOLIMAN, Amuratis F., iuſſu Baiazitis occiditur II. 353.

SOLYMAN, Cutlumi F., Turcorum Sultanus, eius res geſtae enarrantur III. 154 — 174. repet III. 176. 186. 188. 191.

SOLYMAS *Iunior* [Nicaea a Romanis priuatur] res nouas moliens e Chorofane et Chalepo copias euocat III. 269. regiones, per quas Alexius Comn. Iconium petiturus videbatur, vaſtat 281.

SOLYMAN ſatrapa, antea ad Calogreae collem ab Emanuele Comn. victus, legatus ad eum mittitur III. 328. in Solymanis terras Emanuel Comn. excurſionem facit 338. procerum Clitziaſthlanis Sultani princeps, legatus ad imperatorem miſſus, Laodiceam vaſtat 349.

SONDIS, locus ad Haemum, quo Theodericus Valameris F. cum exercitu venit I. 112. v. not. y.

SOPHIA, Turcorum vrbs, ab Vngris incenditur II. 359. Baiazites ad eam Vngros eorumque ſocios exſpectat III. 704. 717 — 719. eius fit mentio II. 886. Muhammedes II. ſe eam Georgio Seruiae deſpotae daturum promittit, ſi Seruia ſibi cedat 377. Muhammedes, Seruios petens, eo venit 378. redit 379.

SOROSGI, Attila eos bello petit I. 481.

SOSCVS, Macedoniae oppidum, regionem ei adiacentem Baſilius Porph. populatur II. 638. caſtella finitima Xiphiae opera euertit 646. 651. Baimundus Soſcum petit 669. a Ioanne Cantac. capitur 308.

SOSTHENIVM, Vitalianus rebellis ibi caſtra ponit I. 539. II. 497.

SOTAS, Romanus, a Patzinacis captus, hic proelio victus, fuga euadit III. 928.

SOTERICHVS, Tzathen Laz. regem appellatum in Lazicam deducit IV. 107. ad finitimos miſſus, à Miſimianis cum ſuis occiditur IV. 108. 138. 198 — 201. 204. 209. 215, 216. 277. 339.

SOTERIOPOLIS, Auaſgiae terminus IV. 249.

SOZOPOLIS vrbs, Bulgaris a Michaele Pal. eripitur II. 860. III. 1067. ab Oſphentiſthlabo tentatur II. 824. Boſſilas Bulgarus ei a Michaele, Andronici Sen. filio, ſubſidio mittitur 805. ab Oſphentiſthlabo capitur 811. eam a Romanis receptam ſibi pro Bucelo dari Michael Bulgarus poſtulat 835.

SOZOPOLIS Pamphyliae vrbs, a Ioanne Comn. recipitur III. 298—300. a Perſis [Turcis] fruſtra tentatur 308. a Clitzaſthlane Sultano capitur 375.

SPADVSA et Elpidia inter Honorium et Placidiam diſcordiam concitant I. 75. not. *g*.

SPALATHVS v. *Aſpalatus.*

SPANDIATES, Dauidis, a quo Iberorum Curopalatae originem ducunt, frater IV. 272.

SPARNGARVCH v. *Pargiaruch.*

SPARTA ab Herulis incenſa, I. 423. eius dux cum aliis nonnullis de defectione a Baiazite facienda conſilium init II. 353.

SPARZEVGVN, Chaganus, Chagani magni Turcorum contra Turum ſocius III. 69.

SPASCHA, vrbs, ad quam Sultanus Pargiaruch moratur III. 187.

SPATA, Artae, Acarnaniae vrbis, dux II. 361.

SPENDEROBA, Seruiae metropolis, a Moſe Baiazitis filio obſidetur II. 357. eadem alias *Smedrobum* appellatur, vbi vide plura.

SPENTIARES, Turcomanus, Sinopes, Moſes Mechmetis frater ad eum venit II. 905. Morates eius filiam in matrimonio habet 364.

SPERCHIVS fluuius, Nicephorus Vranus in hac, Samuel Bulgarus in illa fluminis ripa caſtra ponunt II. 626.

SPHAGELLVS, primus Ruſſici exercitus poſt Sphendoſthlabum dux II. 994, 995. ad Doroſtolum cadit 1000. 1002.

SPHENDOPLOCVS, vltimus Morauiae princeps II. 419, 420. 603. III. 617. 620.

SPHENDOSTHLABVS, Igoris et Olgae F., Ruſſorum princeps, eius res geſtae enarrantur II. 987—1008. repet. 617—620. 979. 982. III. 628. 810—812.

SPHENDOSTHLABVS al. Oſphendiſthlabus, Bulg. rex, II. 798. 206. 214. 224. 227.

SPHENDOSTHLABVS, vid. *Ioannes Sphendoſthl.*

SPHENGVS, Bladimeri M. Ruſſorum principis frater, Romanis in ſubiuganda Chazaria operam nauat II. 1010. III. 577.

SPHENTISTHLABVS, regia Bulgarorum ſtirpe ortus, a Maria Conſtantini Toechi vxore adoptatur II. 763. occiditur 764. eius fit mentio 768.

SPHENTZANIVM, Bolcanus, cognito Alexii Comn. aduentu, eo concedit II. 170. Ioannes Alexii ex fratre nepos ibi a Bolcano vincitur 171, 172. Sbetzanium, Ioannes Hunniades a Turcis victus, eo fugit 373.

SPHONDILAS, Turcorum ſatrapa III. 460.

SPHRANTZES, transfugio ſimulato, Syrgiannem ad Seruios profugum occidit II. 236 — 238.

SPINVS, gente Romanus, Totilae quaeſtor, huic, vt exercitum e Sicilia reuocet, auctor eſt I. 211.

SPOLETIVM a Beliſario praeſidio munitur I. 157. a Totila obſidetur 194. Iſaurorum proditione capitur 198. a Romanis dolo recipitur 200. 616. a Narſete reficitur 224.

SPORI, commune Slauorum et Antarum nomen II. 29.

STADIOTRACHIA, a valido Turcorum praeſidio tenetur III. 415. duo nomina ſunt *Trachea*, *Stadia* 420.

STAGVS caſtellum, imp. Baſilius Porph. eo venit II. 161. 646.

STANS, [*Conſtantinus*] regionem ſuam Muhammedi II. dedit II. 438.

STANVM, Manuel Camytzes, Chryſi Bulgari ſocius, inde eiicitur II. 705.

STARIDOLA, vrbs Macedoniae, a Seruiis capta, a Ioanne Cantac. recipitur II. 308.

STATVA Rhegii poſita Alarici expeditionem in Siciliam impedit I. 67. ſtatuae in Thracia effoſſae irruptionis barbarorum praenuntiae 73, 74.

STAVRACIVS et Coſmas mercatores, per Zautzum vt commercium Bulgarorum CPli Theſſalonicam transferatur, impetrant II. 577.

STAVRACIVS patricius et celeris curſus logotheta Slauos in Macedonia, Peloponneſo et Graecia vincit II. 83.

STAVRACIVS, Nicephori I. filius, bello Bulgarico cadit II. 536 — 541.

STELICO, Alaricum, vt Honorio Illyricum tueatur aduocat I. 61. eius caedes irruponis Alarici in Italiam cauſa ibid.

STEMBISCHADA, Turcorum Chagani in bello Auarico ſocius III. 68.

STENIMACHVS vrbs, quo Bulgarorum multi, Alexio Angelo in eos mouente, confugiunt III. 703. imperatori Ioanni Ducae tributaria 737. poſt eius obitum a Michaele Bulgaro expugnatur 739. Theodorus Laſc. II. eam recipit 743. a Michaele Pal. occupatur 754. Conſtantinus

Toe-

Toechus a Mytze victus, eo euadit 761. Georgius Bryennius vrbi praefectus 817, 818. Alexander Bulgarus hanc vrbem foederis cum Ioanne Pal. contra Ioannem Cantacuzenum ineundi mercedem poſtulat 866.

STENVM, os freti Byzantini, Crumus Bulgarus loca ei finitima diripit, atque incendit II. 556. Bulgari Simeone rege Steni ſpatium omne igni vaſtant 591, 592. Roſſi loca finitima vaſtant 969, 970.

STEPHANIANA, Seruii ibi a Turcis Cantacuzeni ſociis vincuntur II. 288.

STEPHANVS *Boiſthlabus*, CPli. profugus, Seruiae principatum occupat, eius res geſtae enarrantur II. 162 — 164. 165.

STEPHANVS *Bolcanus* a Bolcano Seruiorum principe imperatori Alexio Comn. obſes datur II. 173, 174.

STEPHANVS, Boſniae rex, Eleazari Bulci, Seruiorum principis, filiam vxorem ducit II. 429.

STEPHANVS Bulgarus, regi Simeoni affinitate iunctus II. 610, 611.

STEPHANVS, comes Franciae, Antiochia obſeſſa cum aliis elapſus, Alexium Comn. Philomelii conuenit III. 239.

STEPHANVS, dux Seruicae militiae II. 282, 283.

STEPHANVS, Geitzae F. Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur III. 653 — 655. 658 — 690. repet II. 187. 1018 — 1022. 1057 — 1059.

STEPHANVS, Geitzae frater, Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur III. 651. [v. not. *a*] 653 — 658. 660 — 664. 667. 669. repet. II. 185. 1019. 1059. III. 930.

STEPHANVS, Georgii Seru. deſpotae F., apud Moratem agit II. 365, 366. caecatus 366. patri redditur 369. ad Muhammedem II. abit 379.

STEPHANVS, Ladiſthlabi [Calomani potius v. not. *c.*] filius, Vngrorum rex III. 633 — 638.

STEPHANVS, Lazari F., Bulcus dictus, Seru. deſpota, eius res geſtae enarrantur II. 352 — 363. repet. II. 377. III. 1156. 1165, 1166.

STEPHANVS *Milotinus*, Stephani Vreſis F., Seruiae Crales, eius res geſtae enarrantur II. 202 — 224. repet 225. 195. 198. III. 991. 1116.

STEPHANVS Muntimeri, Seruiorum principis, filius II. 156. 575.

STEPHANVS *Neemas*, Seru. princeps, eius res geſtae enarrantur II. 190, 191. repet. 402.

STEPHANVS *Papa*, a Longobardorum rege vexatus, ad Pipinum fugit I. 411.

STEPHANVS, Sandalis F., regioni Boſniae finitimae imperat II. 428.

STEPHANVS, Stephani Milotini F., Seru. princeps, eius res geſtae enarrantur II. 225 — 235. repet 838 — 841.

STEPHANVS, Stephani Neemanis F., Seruiae princeps, Alexii Ang. filiam in matrimonio habet, fit monachus, II. 191, 192.

STEPHANVS, Stephani Neemanis ex filio nepos, Seru. princeps, a fratre Volco pellitur II. 192, 193. 704.

STEPHANVS, Stephani Milotini ex filio nepos, Seru. princeps II. 235 — 339. III. 699.

STEPHANVS, Vngrus, Stephani ex Vladiſlao fratre nepos [v. tamen not. a.] a ſuis capitur III. 663.

STEPHANVS, Stephani Vreſis F. natu maior, vxorem habet regis Vngr. filiam II. 195, 196. propter morbum incurabilem a ſucceſſione excluſus 196. Milotinus ſibi ab eo, filios habente legitimos, timet 206. imperator Andronicus Milotino contra fratrem auxilia ſubmittit 215.

STEPHANVS *Vreſis*, Seruiorum rex, eius res geſtae enarrantur II. 195 — 201 repet II. 797, 798.

STILBNVS, vrbs, Alexander Bulgarus ad Stilbnum caſtra habet II. 853. eo cum exercitu venit, Ioanni Pal. contra Ioannem Cantacuz. auxilio futurus 867. v. et *Rachubis*.

STOPONIVM, vrbs, Baſilius Porph., Bulgaros petens, ad eam caſtra ponit II 624.

STOTZAS, Vandalorum et Maurorum rebellantium dux I. 355. cum Vandalis in Mauritaniam fugit, ibique res nouas molitur 356.

STRABVS, cognomen Theoderici Triarii filii I. 117.

STRAGNA, fluuius, Turci Romanos petentes, Aſane duce eo proficiſcuntur III. 88.

STRATOPHILVS, Philomuſi F., Cherſonitarum princeps IV. 522.

STREANTZIMERVS, dynaſta Bulgariae, Michaelis, Bulgarornm regis, pater II. 817. III. 991. 1103.

STREANTZIMERVS, Michaelis regis Bulg. frater, pater Alexandri regis II. 842.

STRINABVM al. *Trinabum*, *Ternoua*, Aſan ibi moratur II. 675.

STROBILBVS, loca Strobilo ad Maeandrum finitima Turcis parent III. 415. 420, 421.

STROBVS, Georgius Maniaces, Imp. Conſtantino Monom. rebellans, proelio prope Strobum victus cadit II. 164. a Seruiis captam Ioannes Cantac. recipit 308.

STROEMERVS, Seruiorum princeps II. 155. 575, 576.

STROMBVS, Ceröeſſae F. cum Scythicis copiis Byzanti bellum infert IV. 533.

SAXO-

STROMON al. *Strymon*, Philetus, Thraciae dux, verſus Stromonem profectus, occiditur II. 532. ſtipendium militibus Romanis in ea regione deſtinatum intercipiunt Bulgari 535. Bulgari Petro et Aſane ducibus Stromonem infeſtant 688.

STRONGYLVM caſtellum, Conſtantinus Copron. e Bulgaria rediens, eo venit II. 531.

STRVGAE, foſſae lingua Bulgarica II. 669.

STRVMMITZA al. *Strumpitza*, vrbs, Baſilius Porph. eam cum exercitu petit II. 635. Dauidem Arianiten eo cum exercitu mittit 638. Baſilio Porph. a Dragomuzo deditur 641. Alexius Comn. Baimundum petens, eo venit 174. Chryſus Bulgarus vrbi ab Alexio Ang. praefectus, eam ſibi vindicat 695, 696. Alexius Ang. ea potitur 705. Seruii terram Romanam vsque ad Strummitzam populantur 226. 824. duces Andronici Sen. eam occupant 232, 233. Seruii eam capiunt 235. a Chrele Seruio tenetur 243. ſitus eius deſcribitur 273. in pace Crali a Ioanne Cantac. permittitur 324.

STRYMON fluuius et regio, Slaui ibi a Iuſtiniano Rhinotm. collocantur II. 75. hi Theſſalonicae a Saracenis obſeſſae auxilio venire cunctantur 96. Slauorum auxilia, Theſſalonica a Saracenis obſeſſa, ſe clam ſubducunt, et ad Strymonitas abeunt 97. Strymonis prouincia a Scythis et Bulgaris vaſtatur 615. Vngri in Dalmatia a Romanis imp. Emanuele Comn. proelio ſuperati, ad Strymonem abeunt III. 640. curſus Strymonis fluuii II. 823. Seruii agrum Rom. ad Strymonem vsque populantur 235. Michael Bulgarus per ſeptemtrionales Haemi partes, vbi Strymon fl. oritur, in Seruiam irrumpit 838. Perſarum [Turcorum] naues ad Strymonis ripas populandi cauſa appulſae 300. Crales Seru., ſe oppida et vicos ad Strymonem fl. Ioanni Cantacuz. permiſſurum promittit 323.

STVMPIVM vrbs, Bulgari Petro et Aſane ducibus Romanos inde eiiciunt, II. 683. Ioanni Ducae cedit 737.

STYPEIVM vrbs, Bulgaris paret, a Baſilio Porph. capitur II. 636. Baſilius Porph., Bulgaria ſubacta, per Stypeium redit 641.

STYRAX, Hunnorum regulus I. 538.

SVABI, valida natio, eorum ſedes I. 79. ab iis, qui Francis parent, diuerſi, Gothis vsque ad initium belli Italici ſubiecti 125. not. *101.* IV. 495. 499.

SVABIA, Vitigis mittit, qui inde auxilia adducant I. 156.

SVANI, gens Pontica, eorum res geſtae enarrantur IV. 231 — 242. repet. I. 574. IV. 23, 24. 144, 145. 191.

SVANIA, proxime Scymniam et Suaniam Meſchi habitant IV. 244. Perſae lega-

legati Romanis circa Suaniam inſidiari dicuntur III. 55. IV. 341. Hormiſdas, Perſarum rex, exercitum in Suaniam mittit III. 64 — 66. IV. 343. a Lazorum dominatu ita pendet, vt incolae quibuſdam principibus popularibus pareant IV. 55. Romanis paret 74. Perſae Vehimerio potiti, Romanis et Lazis in Suaniam aditum praecludunt, 77. Petrus magiſter eam Romanis dedi poſtulat 144, 145. 278. Ioannes a Iuſtino II. miſſus, eam repetit 146. Varamus ab Hormiſda rege in Suaniam mittitur IV. 147, 148.

SVANICA, ſ. *Memoriae Suanorum* IV. 230 — 242.

SVARTVAS, rex Herulorum I. 432. 442. repet. 369. 400.

SVARVNAS, Slauus, bello Miſimianico in caſtris Rom. militat II. 33. IV 209.

SVBDELITIA regio, Slaui in ea rebellantes a Michaele III. in gratiam recipiuntur II. 102.

SVBLEVM caſtellum, Emanuel Comn. pace cum Sultano facta ſe id euerſurum promittit III. 368. euertit 369.

SVDA *magna*, vallum ſ. foſſa, quovsque Nicephorus imperator Thraciae vrbes contemplaturus egreditur II. 617. 987.

SVETZANIVM, Ioannes Huniades poſt proelium in Coſobo campo commiſſum ad hanc vrbem venit III. 748.

SVLIMANES, Turcus, Orchanis F., cum Galatis bellum gerit III. 111. Ioannem Cantacuz. Pheris auxilio proficiſcentem comitatur II. 292. Ioanni Cantac. contra Seruios auxilia adducit 295. a patre Ioanni Cantac. contra Seruios Theſſalonicam obſidentes auxilio mittitur 299. 878. cum Turcicis auxiliis Ioanni Canttac. ab Orchane ſubmiſſis ad Hebrum venit 351. 881. poſt patris obitum Seruiis bellum infert 333. reliquae res ab eo contra Seruios geſtae 336, 337. moritur 882. eius fit mentio 883.

SVLTANVS *Palaeſtinae*, Conſtantinus Bulgarus eum ad foedus contra Michaelem Pal. ineundum fruſtra ſollicitat II. 762.

SVLTZVN, Patzinacis a Conſtantino Monom. contra Turcos miſſis praefectus III. 821. in proelio ad Regiam Scaturiginem commiſſo cadit 830.

SVNICAS, Hunnus, bello Perſico in caſtris Rom. ſtipendia meret I. 619, 620. 434, 435.

SVNITAE, Alanis finitimi IV. 396.

SVPOLICHVS, Byſci Cherſonitarum principis pater IV. 512.

SVSA, plures Turcorum ſatrapae de Baiazite apud Temirem queſtum eo abeunt III. 1124. not. *f*.

SVSANI [ſ. *Suani*], Gubazes Laz. rex iis res a Romanis parum proſpere geſtae nunciaſſe accuſatur IV. 124. 238. 340.

SVSDALI, vrbs Ruſſiae, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus II. 1036.

SVSII, eorum legati adſunt, cum Renaldus Antiochiae princeps ſupplicis habitu ad Emanuelem Comn. venit III. 334. IV. 192.

SVSMAN, Alexandri Bulgari F., rex Bulgarorum, eius res geſtae enarrantur II. 884, 885. repet. 339. 350.

SYBOTHAE inſulae a Gothis vaſtantur I. 281.

SYENE, Aſiae regio, Indorum C. Tzachataae regulo paret III. 1182.

SYLLECTVS, vrbs Africae, a Romanis capitur I. 322, 323.

SYMMACHVS, auctoritae Theoderici epiſcopus Romae creatur I. 121.

SYMMACHVS, vir conſularis cum genero ſuo Boëtio a Theoderico occiditur I. 131. Amalaſuntha eorum liberos in bona paterna reſtiuit 132.

SYMBATIVS, Iberiae regulus IV. 290.

SYMBATIVS, Dauidis F., magni Symbatii, vt videtur, nepos, Adranutzium obtinet IV. 291.

SYNADENE, Theoduli Synadeni filia, Crali Vngriae nubit, eo mortuo Byzantium reuertitur III. 630.

SYNESIVS, militiae Romanae bello Patzinacico dux III. 872. legatus de pace ad Patzinacas mittitur 872, 873, 874. 961. eo auctore captiui Patzinacae trucidantur 911, 912.

SYRACVSAE, Beliſarius Vandalos petens, claſſem ad Caucana appellit, et Procopium ſcribam Syracuſas mittit I. 137. 320, 321.

SYRGIANNES, a patre Comanus, a matre cum imperatoribus CPlitt. ſanguine coniunctus, barbaro nomine *Sytzigan* vocabatur III. 990. Macedoniae praefectus II. 223. occidentis dux, Seruiis ab Andronico Iun. oppoſitus 234. ad Cralem Seru. deficit 235. Seruios in fines Rom. ducens a Sphranze dolo occiditur 235 — 238. III. 699.

SYRI, Tatari iis tributum imponunt III. 1042.

SYRIA, Pompeius M. de ea triumphat IV. 22. Slaui Romanis militantes per Syriam effuſi II. 73. Salem, Saracenus, Syriae ſupremus dux 79. eo a Zoë Aug. mittuntur, qui pacem cum Romanis iungant 585. Ruſſi e Danapri in Syriam [hic mendum latere videtur] nauigant 987. 1042. III. 576. Romani in Syria clade afficiuntur IV. 179. Commercia Syriae in vrbe Adranutze 292. Turci Syriam incurſant III. 153. Tatari eam ſubigunt 1041. Baiazites contra Syriam expeditionem parat 1125.

SYRVCALPEE v. *Culpea.*

SYTZIGAN v. *Syrgiannes.*

T.

TABREZIVM [*Tauris*], huius vrbis domino Cutlumus Stephanum patricium in Media captum vendit III. 85. Aſan a patruo ſuo Tangrolipice in Mediam miſſus eo venit 87. Tangrolipix Romanorum metu ex Iberia eo redit 97. IV. 308. 442. Tzokies, Temiris nepos, in ea regni ſedem conſtituit III. 1186. haec vrbs ſericum optimum ſuppeditat 1187. Tzaniſas, Tzokiis ex filia nepos eam imperio ſuo adiicit 1187. 1190.

TAEARVS, fluuius, Seruii ad eum habitant II. 883. oppidum ad eum ſitum Sulaimanes Turcus oppugnat 336, 337.

TAENARVS inſula, Gizericus inde magna ſuorum clade repellitur I. 332.

TAGMA, dignitate Tarchan a Dizabulo ad Romanos legatus mittitur III. 53.

TAGORTAC, vnus e principibus Comanorum III. 961. 900. ad Adrianopolin aegre a ſuis ſeruatur 971, 972.

TAISAN i. e. *filius Dei*, nomen principis vrbis Taugas III. 70.

TAITACH, exercitus Tatarici dux III. 1105.

TALAS, locus, ad quem Dizabulus Turcus, contra Perſas proficiſcens, moratur III. 52.

TALMAT, Patzinaciae prouincia, Coſtan ei praeeſt III. 799.

TAMATARCHA, extra vrbem fontes ſunt, e quibus naphtha erumpit IV. 249, 250.

TAME, Vzorum Romanis contra Turcos militantium dux III. 127. 945.

TAMERCHAN, Giaxae F., Phrygiae princeps, cum Andronico Sen. pacem facit II. 837.

TANAIS fluuius, eius curſus deſcribitur I. 546. II. 503. Hunni vltra Tanain verſus ſeptemtriones habitant I. 553. Hunni Cuturguri vltra Tanain ſedes habent 547. Septemtrionalis tractus vltra Tanain antiqua Turcorum patria I. 655. III. 46. 76. Bulgari, antiqua ſua patria relicta, eum traiiciunt II. 505. Chazari ab eius tranſitu Patzinacas prohibere cogitant III. 796. Tatari, relicta Sarmatia, ad eum accedunt 1144. eius fontes ſuperant I. 256. IV. 251. gentes Tanais accolae a Tataris ſubiguntur II. 1025. III. 984. 1027. Europaei Scythae [Tatari] Tanain accolunt III. 988. Veneti et Genuenſes in Tanai mercaturae cauſa nauigant 1119. Genuenſes Venetos et alios iniuſſu ſuo Tanain nauigare nolunt 1122. Temir Chan e Perſia verſus Tanain mouet II. 1027. II. 1147. 1156. IV. 193. 252. itineris a Tanai vſque ad Oceanum Britannicum longitudo II. 1029. alueus, qui a Maeotide ad Pontum Eux. pertinet, Tanais vocatur I. 245.

TAN.

TANCRES, Antiochia a Latinis capta, fugientes Turcos perſequitur III. 234.

TANGRIPERMES vrbem quamdam Epheſiorum prope mare tenet III. 235. a Ioanne Duca proelio vincitur 238.

TANGROLIPIX [nomen diuerſimode ſcriptum v. III. 10.] Mucalet, Macaelis F., Turcorum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 77—101. repet III. 815. IV. 442.

TANISCAN al. *Taniſman*, Turcorum Sultanus, [Solymani Nicaeae principis frater] Latinis ad Hebraicam occurrit III. 230.

TANISMANIVS, Perſarmenius, Cappadociae princeps, Caſtamonem capit, moritur III. 301—303. eius fit mentio 318.

TANISMANII, ad eorum ſtirpem Muchumet Amera genus ſuum refert III. 305.

TANTALVS vrbs, a Turcis vaſtatur III. 385.

TANTESSANI montes, in pace ditionis Seruiorum et Romanorum imp. Ioanne Cantacuzeno termini conſtituuntur II. 323.

TANVS al. *Ttanus*, Vlachorum princeps II. 906.

TAONIVM, locus inter Niſum et Scopia, vbi Conſtantinus Bodinus, Bulg. rex, a Romanis victus capitur II. 664.

TAPARES, Perſidis Sultanus, Pargiaruchi pater, Tutuſae fratris dolo occiditur III. 188—191.

TAPROBANE, inſula, Indorum ſ. Tzachataae regulo paret III. 1182.

TARA fluuius, Emanuel Comn. Seruios bello petens, ad eum venit II. 178. III. 640. 928.

TARANGA, eunuchus, exercitus Turcici dux III. 131.

TARCANVS v. *Bulias Tarcanus.*

TARCATZVS, primogenitus Arpadae filius III. 623.

TARCHAN, dignitatis apud Turcos nomen III. 53.

TARCHANIOTES *Glabas*, Tataris, a Michaele Pal. contra Ioannem Sebaſtocratorem euocatis, ab Andronico dux praeficitur, eoſque in Seruiam ducit III. 1075.

TARCHONITIS, Auſonitidis oppidum, a Saracenis captum, Romanus Diogenes recipit III. 112.

TARDV, Turxathi conſanguineus, Turcorum princeps, ad montem aureum habitat III. 62, 63.

TARENTINVS portus a Romanis praeſidio munitur I. 200. Beliſarius aduerſa tempeſtate portum intrare prohibetur 202. Gothi de deditione agunt 217.

TARENTVM a Gothis capitur I. 208. a Romanis obſidetur 226.

TARGITES a Chagano Auarorum legatus ad Iuſtinum II. mittitur I. 661. 664. 665. 713, 714. repet 383, 384. 569.

TARIAN Vngricae gentis tribus III. 612.

TARNIACH, tribus populi Varchuni a Turcis profuga, ſe Auaris ad Iſtrum degentibus adiungit I. 719.

TARON, magiſter Taronis conuiuiis ſolemnibus CPli adhibetur II. 606.

TARSVS, Tarſi Amerumnus de captiuis permuntandis legatos CPlin mittit II. 980. Turci, Iconio euerſo redeuntes, in Tarſi planitie ab Armeniis omni fere praeda ſpoliantur III. 116, 117.

TARVISIVM, vrbs, Romanis deditionem facit I. 181.
Romani ibi a Gothis proelio vincuntur 184.

TASES, Arpadae Vngrorum principis nepos, tempore Conſtantini Porph. ſuperſtes III. 624.

TASPVGAS exercitus Tatarorum imp. Andronico Sen. dux III. 1107.

TATARI, eorum res geſtae enarrantur III. 1020 — 1192. repet II. 202. 355, 356. 729. 756. 759. 766. 776 — 779. 787, 788. 790. 794. 817. 829. 831. 833. 838. 842. 844. 846 — 850. 853. 905. 1025, 1026. 1028 — 1030. 1032, 2033. 1048. 1051. 1055. III. 396 — 411. 413. 418 — 420. 422 — 424. 434. 437, 438. 445, 446. 455. 464. 485. 492. 495. 515 — 519. 984. 988. 992. IV. 159. 193. 251. 311, 312. 316. 360. 376. 387. 389.

TATARICA ſ. *Tatarorum memoriae* III. 993 — 1192.

TATICIVS, ab Alexio Comn. cum exercitu contra Patzinacas mittitur III. 848.

TATIMER, Romanae militiae dux, a Slauis vincitur II. 57, 58. ad Priſcum ducem in terram Slauorum ablegatur 62.

TATRANES al. *Traganes*, Patzinaca, ad Alexium Comn. tranſit, fidei parum conſtantis III. 883.

TATVLLVS, Oreſtis, qui apud Attilam degebat, pater I. 505. 516.

TATVS, Patzinaca, Neſtor Veſtarches, regionibus ad Iſtrum praefectus, ad eum tranſit II. 665. III. 838. Driſtrae imperat 846. ad corrogandis Comanorum auxilia a ſuis miſſus III. 860. cum auxiliis Comanorum ad Iſtrum venit 869. 960.

TAVGAS, Turcorum colonia verſus Indiam, Auari a Turcis victi, eo fugiunt III. 68. I. 719. Turcorum Chaganus cum iis foedus percuit III. 70. alia quaedam de hac gente et vrbe narrantur 70, 71.

TAVLANTINI, Gothi, Theoderico duce Italiam petentes, per eos iter habent I. 329.

TAVRI, populus, vltra eos vrbes Boſporus et Cherſon ſitae ſunt I. 543. IV. 542. gentes Tauricae ab Iſtro Romanis imminent I. 544. II. 45. eorum ſedes I. 547, 548. Philippopolis ad Hebrum a Tauris Scythiſque capta et vaſtata IV. 543.

TAVRICA, al. *Cherſoneſus Taurica*, a Tauris, Scythis et Hunnis incolitur I. 548. Valentinus a Tiberio II. legatus ad Turcos miſſus montes Tauricae tranſit III. 58. Scythae [Tatari] eam incolunt I. 256. III. 1145. Scythae [Tatari] Tauricae accolae Atzicerii parent II. 1028. III. 1145. Genuenſes ibi cum Tataris bellum gerunt III. 1189.

TAVROCOMVS, Patzinacae eo caſtra mouent III. 876. Citzas et Comani ibi cum praeda conſident 974. Iſaacius Angelus Blachos petens, eo venit II. 678.

TAVROSCYTHAE, vrbes Boſporus et Cherſon vltra eos ſitae I. 543. IV. 542. Tauroſcythae [ſ. *Slaui*] vna cum Auaris CPlin obſident I. 747. II. 71, 72. Ruſſi hoc nomine appellantur II. 193. 558. III. 75. 661. 673. IV. 252. et alibi ſaepius. Emanuel Comn. e gentibus Tauro vicinas regiones incolentibus contra Turcos auxilia arceſſit III. 929, 930. Tauroſcythae Maeotidis confinia et Ponti oram accolunt I. 256. III. 984. 1027. IV. 193. 261. memorantur III. 694. Temir eos ſibi adiungit ſocios III. 1156.

TAVROSCYTHIA, ſ. *Ruſſia*, ad eius fines mons Tenihormus ſitus fuit II. 1017. III. 927. Emanuel Comn. contra Vngros Tauroſcythicam accolentes exercitum mittit III. 680.

TAVROSCYTHICA *puella*, Galitzae principis filia III. 682.

TAVRVS *mons*, terrae, quas attingit I. 600, 601. Tatari a Septemtrionibus progreſſi, ad radices eius hiemem traducunt III. 1029. excurſionis Tatarorum verſus auſtrum terminus 1042.

TAVS, locus in Seruia, Ioannes Cantacuzenus Cralem aditurus, eo venit II. 252.

TAVTES, Saugis F., Amuratis I. nepos, in Vngrorum caſtris militat III. 744.

TAXARA, Maſutus Sultanus, Emanuelis Comn. metu Iconio diſcedens, ad Taxara caſtra ponit III. 315. Caichoſroës Sultanus ab Alemannis ad Cingularium clade affectus, ad Taxara fugit III. 378. v. *Colonia*.

TAXIS, Zaltae F., Arpadis nepos III. 624.

TAYGETVS mons, Seruii eum accolunt II. 338. 883.

TEBELE, Tarcatzi F., Arpadis nepos III. 624.

TECOES, Turc. ſatrapa, Temirem, de Baiazite quaeſiturus, adit III. 1124. not. *f*.

THEODIBALDVS, gente Varnus, poſt patris obitum ad Romanos tranſit I. 240. IV. 423.

THEODEBERTVS, Francorum rex, Amalaricus, Viſigothorum rex, eius ſororem in matrimonium ducit I. 82. ſororem, cum a marito ad Ariana ſacra cogeretur, bello recipit, et ſimul partem Galliae Viſigothis adimit 83. foedus cum Gothis iungit, quo partem Galliae et pecuniam accipit 154. e Burgundionibus Gothis auxilia mittit 172. ipſe expeditionem in Italiam ſuſcipit 177. dum Narſes in Italia bello Gothico retinetur, Thraciam inuadere cogitat, irrito conſilio 203, 204. 231. 380. Hermegiſclus, Varnorum rex, eius vxorem in matrimonium ducit IV. 418. Radiger, poſt patris obitum eam, nouercam ſuam, ſibi matrimonio iungit 419. remittit 421. Alemannos ſibi ſubiicit I. 233, 234. Liguriae quaedam loca, Alpes Cottias et agri Veneti partem maximam ſibi tributaria facit, moritur 214.

THEODEGISCLVS, Theodati F., a Vitige in cuſtodiam datur I. 151.

THEODENANTHA, Theodati filia, Ebrimuthi vxor I. 149.

THEODERICVS, Triarii F., Gothorum partis princeps, ob Aſparis caedem ſeditionem facit I. 90. reliquae eius res geſtae enarrantur 91—95. 97. 108—118. 309.

THEODERICVS, Valameris F., Gothorum partis dux, eius res in Thracia et regionibus finitimis geſtae enarrantur I. 94—107. 110—117. Zenonis conſilio cum gente ſua in Italiam commigrat, res eius ab eo tempore geſtae traduntur 118—125. 29—82. repet. 127. 129—132. 150. 155. 160. 164, 165. 183. 185. 192. 198. 209. 216. 230. 232. 234. 245. 247. 309. 310. 320. 368. 537. II. 1057. IV. 412. 540.

THEODERICVS, Valliae in regno Viſigothorum ſuccedit I. 75.

THEODORA al. *Anna*, Ioannis Aſanis ex Irene filia II. 731. 733.

THEODORA, Camytzae protoſtratoris filia, Ibanco antea deſponſa, Chryſo Bulgaro nubit II. 705. III. 982.

THEODORA, Chagani Chazarorum ſoror, al. filia [ſecundum alios Terbelis Bulgari filia] vxor Iuſtiniani rhinotm. II. 511. 512. III. 554—557.

THEODORA, Emanuelis Comn. ex fratre neptis, vxor Henrici Auſtriaci III. 666. 681.

THEODORA, Iuſtiniani I. coniux, necis Amalanſunthae cauſa I. 141. not. l.

THEODORA, Michaelis F., Andronici Pal. Senioris neptis, Oſphentiſthlabo Bulgaro nubit II. 812, 813. Michael, Streantzimeri filius, eam vxorem ducit 822. 826.

THEODORA, Oofitis, patrui Gubazis et Lazorum regis, vxor, a Nabede in Apſilia capta, in Perſidem abducitur IV. 63. 181. 214.

THE-

THEODOROPOLIS, vrbs, Petrus contra Slauos cum exercitu miſſus, ad eam caſtra metatur II. 65.

THEODORVS *Comnenus*, Epiri deſpota, multas Latinorum CPlitanorum et Bulgarorum prouincias ſubigit II. 721. 723, 724. Aſthlauus, Melenici dominus, ei auxilio eſt 109. arma in Bulgaros mouens, capitur 725. nouis rebus ſtudens caecatur 726. ab Aſane, genero facto, dimittitur, fratreque pulſo principatum recipit 731. Ioannes Ducas eum ſibi conciliat 733. cum Michaele ex fratre nepote contra Ioannem Ducam conſpirat 738.

THEODORVS *Cypharas* [al. *Theodoſius*] monachus, e captiuitate Bulgarica redimitur, Bogori regi pro eo reddita ſorore, a Romanis capta II. 568, 569.

THEODORVS *Daſiotes*, Mariae, Andronici Sebaſtocratoris filiae, maritus, a Turcis captus, ad Maſutum abducitur III. 310.

THEODORVS, Gizerici F. natu minimus, ante patrem improles moritur I. 294.

THEODORVS *Mangaphas*, Philadelphienſis, rebellione facta, ad Calchoſroën Sultanum fugit, ab eoque auxilia impetrat III. 376, 377.

THEODORVS *marchio*, Andronici Sen. et Irenes F., a matre e Longobardia arceſſitus, ad Cralem Seruiae mittitur, indeque in Longobardiam redit II. 218, 219.

THEODORVS *Padiates*, contra Stephanum Neemanem Seru. principem cum exercitu mittitur II. 402.

THEODORVS *Sigritzes*, a Simeone Bulgaro contra Petrum Seru. principem cum exercitu miſſus II. 157. 407. 601. a Zacharia Seru. principe in proelio occiditur 157. 601.

THEODORVS, Simeonis Bulgari domeſticus, captiuos a Leone philoſopho recipit II. 580. de pace legatus ad Alexandrum et Conſtantinum Porph. mittitur 583.

THEODORVS *Tzanus*, auxiliorum Tzanicorum in exercitu Romano dux I. 448. IV. 83. in vrbe Phaſide Tzanis praeeſt IV. 112. a ſuis coactus, eruptionem in Perſas facit 113. iterum 119. ad bellum Miſſimianicum mittitur IV. 202, 203. 207. 224—228.

THEODOSIOPOLIS, Romani bello Perſico ad hanc vrbem caſtra habent I. 43*. imp. Leone Sap. Romani cum Saracenis bellum gerentes, ei finitima vaſtant IV. 285. Romani ne ea potiantur, Iberes totis viribus impediunt 286, 287. 289. vrbs Romanis deditionem facit 288. Romanus Diogenes bello Turcico feruente, eo venit 310.

THEODOSIVS, Adaulphi ex Placidia filius, infans moritur, et Barcinone ſepelitur I. 72.

THEODOSIVS, Hiſpanus, priuatus adhuc Gothos vincit I. 54, 55.

THEODOSIVS al. *Theodorus*, patricius et protoueſtiarius a Leone Philoſ. contra Bulgaros miſſus, in proelio ad Bulgarophygum commiſſo cadit II. 581.

THEODOTVS, Longobardorum rex, CPlin venit I. 412.

THEODVLVS, monachus, Bulgariae epiſcopus creatur II. 659, 660.

THEOGNOSTVS al. *Theoctiſtus*, protoaſecretis, rebellionis Artemii Anaſtaſii ſocius, a Bulgaris occiditur II. 519, 520.

THEOPHILVS *Eroticus*, Seruiae praetor, a Stephano Boiſthlabo inde pellitur II. 162.

THEOPHILVS, Euchaitarum epiſcopus a Ioanne Tzimiſce ad Patzinacas de pace legatus mittitur III. 811.

THEOPHOBIVS, Lazus, Perſae eius proditione Vchimerio caſtello potiuntur IV. 76, 77.

THEOPHOBVS militiae dux, res contra Auaſgos infeliciter gerit IV. 187.

THEOPHYLACTVS, ſpatharius, Conſtantini Serantopechi filius, iuſſu Irenes filios Conſtantini res nouas molientes caecat II. 84.

THERIZES, in proelio Varnenſi Vladislao Vngr. regi caput amputat III. 738.

THERMA, Seruii in Macedonia praeter Thermam omnia occupant II. 334. Graeci eo mittunt, Orchani a Bogdano contra Moſen arceſſitum auxilia 358. Moſes eam obſidet ibid. Tatari ad Baiazitem tranſgreſſi, ab Amurathe in locis Termae finitimis collocantur III. 1124.

THERMIVM, Auari ad hanc vrbem caſtra habent [Anaſtaſius *Syrmium* ſcribit] I. 725.

THERMODON fluuius, verſus ſeptemtriones excurſionis Tatarorum terminus III. 1042. ad hunc fluuium Amazones olim cum Gellis et Ligybus coibant IV. 333.

THERMOPOLIS, Romani non procul inde a Bulgaris vincuntur II. 590.

THERMOPYLAE, metu Gothorum a Graecis munitae I. 40. Hunni inde a Romanis repelluntur 542. Cuturguri eo vſque penetrant 565.

THESSALI, eorum inſtitutum, Romanos in bello tantum ſpoliandi II. 201. 757. Turci et Catelani eorum impetum metuunt 219. III. 499. poſt Andronici Iun. obitum ſe Ioanni Cantac. dedere volunt II. 240.

THESSALIA a Gothis incurſatur I. 39. a Gothis rebellantibus vaſtatur 51. ab

ab Hunnis incurſatur 542. 545. a Samuele Bulg. rege vaſtatur ll. 623. qui *Theſſalica Tempe* tranſgreſſus, eam iterum populatur 626. Nicephorus Vranus, occidenti praefectus, Samuelem petens, eam adit ibid. Baſilius Porph. vrbes a Samuele dirutas reficit, alias, quas Bulgari tenebant, expugnat, 629. Theſſaliae montana *Magna Blachia* vocantur 718. Theodorus, Epiri deſpota, Theſſaliam ſubigit 722. Io. Aſan eam incurſat 725. Manuel Comnenus, frater Theodori Comn., a Ioanne Duca in Theſſaliam mittitur 731. Io. Ducas eam adoritur lll. 397. Ioannes Sebaſtocrator Theſſaliae deſpota 1070. Theſſalia a Seruiis occupatur ll. 299. 318. 334. imp. Andronico Iun. cum imperio Romano coniungitur 851. Preamlimpus ei a Crale Seru. praefectus 308, 309. Ioannes Cantacuz. eam repetit 320. Crales ſe Ioanni Cantac. Theſſalia ceſſurum in pace promittit 323. Nicephorus deſpota ea poſt Cralis Stephani obitum potitur 341. ab Amurate occupatur 350. colonis frequentatur 354. Turchanes Turcus, Theſſaliae praefectus 367. cum Theſſaliae exercitu Vngris inſtare iubetur lll. 723. iterum 746. Omares, Turchanis F., Theſſaliae praefectus ll. 434. Muſtapha, Baiazitis F., cum Cineite et auxiliis Valachorum verſus Theſſaliam contendit 907, 908. Blaci cum Turcis Theſſaliam tenentibus bellum gerunt 916. Baiazites contra eam expeditionem ſuſcipit lll. 1153.

THESSALICA *Tempe*, Samuel Bulg. rex ea tranſgreditur ll. 626. Chryſus Bulgarus eo vſque penetrat 705.

THESSALONICA, fruſtra a Gothis oppugnatur I. 40. 42. Theodericus Valameris F. ad hanc vrbem cum exercitu venit 96. Hunni eam petunt 543. Slaui eam oppugnare cogitant I. 210. ll. 37, 38. locus in Theſſalonicenſi themate Seruiis ab Heraclio inhabitandus datur ll. 151. Iuſtinianus rhinotm. verſus Theſſalonicam excurſione facta, Slauos vincit 75. 518. Bulgari, Artemium Anaſtaſium in imperium reſtituturi, eo cum exercitu veniunt 519. Slaui, Theſſalonicae finitimi imp. Conſtantino Porph. tributum pendere coguntur 83. Baldimer, Bulgarorum rex, eo expeditionem ſuſcipit 567. lll. 613. Slaui e praefectura Theſſalonicenſi aditum ad Michaelem lll. impetrant ll. 102. Theſſalonicae et Slauorum coniunctio 94, 95. commercium Bulgaricum CPli Theſſalonicam transfertur 577. a Saracenis Tripolita duce obſeſſa, capitur 95—97. Samuel Bulg. rex Theſſalonicae finitima infeſtat 623. iterum 626. Gregorius Theſſalonicae praefectus eiuſque filius Aſotes a Samuele Bulgaro occiduntur ibid. Patzinacae Moeſia vaſtata ad Theſſalonicam vſque penetrant lll. 814. Deleanus Bulgarus vrbem cum exercitu petit ll. 652. Aluſianus a Deleano Theſſalonicam oppugnatum miſſus, profligatur 654, 655. Nicephorus Baſilaces rebellans, cum exercitu Dyrrachio ad Theſſalonicam con-

contendit 667. Ioannes Bulgarus eam petit 711. eius dux Ezyiſmenus eam capit 712. inde rurſus pellitur ibid. Theodorus Ang. Comn. ea potitur 731. fratrem Manuelem, Theſſalonicae principem, Attaliam ablegat III. 396. Ioannes Ducas eam obſidet 1031. capit II. 732. Ioannes, Theodori Ang. F., Theſſalonicae imperatoris nomen ſumit 733. Theodorus Laſc. II. ibi nuptias filiae Mariae cum Nicephoro, Michaelis deſpotae filio, celebrat III. 1038. Andronicus Senior Theſſalonicae cum Crale Seru. congredi ſtatuit II. 210. ſeqq. congrediuntur 215. Crales Seru. ab Irene ſocru arceſſitus Theſſalonicam venit 218. Turci et Catelani loca ei finitima incurſant III. 498. Seruii Syrgianne duce ad eam veniunt 237, 238. Syrgianne occiſo, inde abeunt 238. III. 699. Seruii poſt Andronici Iun. obitum loca finitima inuadunt II. 241. Crales Seru. vrbes a Theſſalonica occidentem verſus ſitas ſocietatis contra Ioannem Cantacuz. ineundae praemium poſtulat 255. Amurius cum claſſe Turcica non procul Theſſalonica ſtationem habet 287. Ioanne Pal. et Ioanne Cantac. impp. a Seruiis obſidetur 878. neque Ioanni Cantac. neque Seruiis ſe vult ſubmittere 295. Theſſalonicenſes epiſcopum a Ioanne Cantac. miſſum non ſuſcipiunt 297, 298. vrbs a Crale obſidetur 298. Cantacuzenus cum Turcicis auxiliis vrbi ſubſidio venit 299. vrbem obſidione liberat 300, 301. Crales et Ioannes Cantac. prope eam in colloquium veniunt 313. ſeqq. Crales pace violata ad eam venit 327. amici Ioannis Pal. ope Cralis contra Ioannem Cantac. res nouas moliuntur 328 — 330. Theſſalonica a Morate capitur 911. itineris a Theſſalonica vſque ad Danubium et Belegrada longitudo 1041. a Baiazite capta III. 701.

THEVDAS al. *Theodatus*, Gothorum rex I. 140. not. *k*.

THEVDATES, Iberus, patricius II. 639. IV. 299.

THEVDEMVNDVS, Gepaes, Mauricii F., Mundi nepos, Romanis ad Taruiſium ab Ildibado victis, aegre euadit I. 284.

THEVDEMVNTHVS, Theoderici F., exercitus Gothici parti praeeſt I. 105. 106.

THEVDICHVSA, Theoderici Oſtrogothorum regis filia, Alarico Viſigothorum regi nubit I. 79.

THEVDIS, Viſigothorum in Hiſpania rex I. 81 — 84. 182. eius fit mentio 333. 342.

THOAS, Scythiae regulus, Iphigeniam ob ſimulacrum Dianae ablatum perſecutus, Scythopolin in Palaeſtina condit IV. 531.

THOMAS, *Cantacuzenus*, Gurguri, primogeniti Gorgii Seru. deſpotae filii, auunculus, Smedrobum contra Turcos defendit II. 366.

THOMAS, Prialupae F. Aetoliae princeps II. 361.

THOMAS, Slauus, imp. Michaele Balbo rebellat II. 100, 101. a Bulgaris debellatur 564 — 566. IV. 228. 248. 284.

THOMAS, Stephani, Geitzae fratris, ſeruus, dominum ſuum veneno tollit III. 656.

THORINGI, regionem ab imperatore Auguſto ipſis donatam incolunt I. 78. Theodericum Oſtrogothorum regem ſibi contra Germanos ſ. Francos ſocium adiungunt 79.

THORISIN, Gepaedum rex, eius res geſtae enarrantur I. 371 — 380. repet. 398. 401.

THRACES a Ragau oriuntur IV. 528. Romanis in Africa contra Vandalos militant I. 319.

THRACESIANI, milites in Thraceſia in praeſidiis collocati, a Conſtantino Copr. contra Bulgaros euocantur II. 525. proelio ad Adrianopolin inter Romanos et Bulgaros imp. Michaele Rangabe commiſſo interſunt 550. Varangi in Thraceſia in hibernis ſunt caet. IV. 441, 442. Turci Thraceſium thema praedantur III. 312. Clitziaſthlan, Iconii Sultanus, illud inuadit 376.

THRACIA, Andreas Apoſtolus maritimam Thraciae oram peragrat IV. 536. a Gothis vaſtatur I. 40. ſub Conſtantino M. 44. ſub Valente 51 — 55. ſub Theodoſio II. a Gothis, Hunnis et Sarmatis 74. 476. ſub Arcadio a Gothis Alarici 60. Gothis a Theodoſio Iun. in Thracia ſedes aſſignantur 85. Theodericus, Triarii F., a Leone Aug. in Thracia ſedes poſtulat 92. Gothi foederatorum nomine in Thracia habitant 93, 94. Theodericus Valameris F. ſe Gothos Thracia eiecturos promittit 105. conſul renunciatus, Thraciae praefectura ornatur I. 119. IV. 540. Gothi, Thraciam incolentes, rebellant, I. 129. 246, 247. ab Hunnis et Bulgaris Vitaliano duce incurſatur I. 538, 539. II. 497. ab Hunnis, Bulgaris, Slauis et Antis initio imperii Iuſtiniani I. infeſtatur I. 540. II. 25. 27. a Bulgaris incurſatur I. 540. II. 497. ab Hunnis vaſtatur I. 541. ab Herulis I. 440. Slaui, victis Romanis, Thraciam vaſtant II. 35. Iſter Thraciam praeterfluit. I. 548. not. h. Longobardi in Thracia habitant I. 401. eam vaſtant 402. 379. Theodebertus, Francorum rex, Thraciam inuadere cogitat 380. Hunni et Slaui Thraciam vaſtant I. 554, 555. II. 42. Longobardi, ſe Thracia Auarorum ope facile potituros, ſperant I. 654. Slaui Thraciam imp. Tiberio II. vaſtant II. 47. Slaui ad eam vaſtandam ab Auaris ſummiſſi I. 688. II. 51, 52. eam vaſtant II. 53. Priſcus, vt Thraciam a Slauorum incurſionibus defendat, a Mauricio mittitur I. 711. II. 56. Auari eam diripiunt I. 728, 729. 743. a Bulgaris incurſatur II. 506. 508, 509. 516, 517 520, 521. 542 — 561. 569. I. 759. II. 584. 594, 595. III. 800. Conſtantinus Copron. in oppida per Thra-

Thraciam exſtructa Syros et Armenios colonos mittit II. 520. ab Vngris incurſatur 617. III. 618. 627, 628. a Ruſſis II. 619. 989, 990. III. 810. a Samuele Bulgaro II. 623. 626. a Patzinacis III. 810. 814. 830. 838. 922. IV. 442. ab Vzis II. 660. III. 942. a Patzinacis II. 665. 106. 401. III. 139. 838. a Bulgaris et Scythis [Comanis] vaſtatur II. 694. 703. 1023. III. 983. Romani et Bulgari Thraciae vrbes ad defectionem a Latinis ſollicitant II. 707. Balduino capto, Thraciae vrbes aliae vi capiuntur 710. 723. Michael, Ioannis Aſanis F., Bulgarorum rex, Thraciam infeſtat 738. Comani a Tataris pulſi, in Thracia ſedes accipiunt III. 986. Thracia a Scythis [Tataris] et Bulgaris incurſatur II. 756, 757. III. 418. imp. Andronico Sen. Turci in Thracia magis magiſque inualeſcunt II. 220. Michael Bulgarus Thraciam ſuperiorem ad Beram vsque vaſtat II. 819. 821. Tatari eam populantur III. 1104. 1117. Turci et Catelani Thraciam vaſtant III. 459. 497. Michael Bulg. iterum cum Scytharum ſ. Tatarorum auxiliis II. 833. Turci in Thracia clade afficiuntur II. 233. Tatari imp. Andronico Iun. Thraciam ad Helleſpontum vsque populantur III. 113. Turci Bulgaros circa maritima Thraciae caedunt II. 850. exercitus Alexandri Bulgari Thraciae vrbes populatur ibid. Seruii, auxiliares Ioannis Cantac. Thraciam ad Selybriam vsque vaſtant 263. Perſae [Turci] in Thracia verſantur 867. Turci Amurio et Sarchane ducibus Ioanni Cantac. ſuppetias in Thraciam veniunt 873—877. Turci eam pro libidine incurſant 327. Ioannes Cantacuz. Alexandro Bulgaro, quo pacto Turcorum in Thraciam incurſiones prohiberi poſſint, oſtendit 879. Ioannes Cantacuzenus Turcos pactionibus e Thracia pellendos cenſet 332. Tatari per Thraciam diſperſi III. 1146. Seruii et imperatores CPlitani in Thracia bellum gerunt II. 333. Turci plurima Thraciae oppida capiunt 337. Calliſtus patriarcha a Ioanne Pal. de Turcis Thracia pellendis ad Eliſabetham Cralis Vreſis viduam legatus mittitur 347, 348. plures Thraciae vrbes ab Amurate captae 349. Thracia a Turcorum principibus e gente Othmani ſubacta 885, 886. 360. 909. Illyrii ſ. Boſnii per Thraciam diſperſi 429, 430.

THVANES, Miſimianus, a popularibus ſuis ad Soterichum, eum, vt a Buchloo caſtello diſcederet, rogatum miſſus IV. 199.

THVLE, Heruli, patria profugi, eo commigrant I. 427. II. 24. IV. 416. inter eam et Britanniam Brittia inſula fuiſſe memoratur IV. 417, 418. deſcribitur I. 427—429. Heruli ad Iſtrum relicti, inde ſibi regem arceſſunt 431, 432. 442. Varangi inde profecti IV. 443. 454.

THYMAENA, Melec Maſur, Azatinis F., Euxino traiecto, eo venit III. 446. 1082.

THYRAEI l. *Tyraei*; eorum rex a Saſane occupatur III. 466. res ſuas in arcem Smyrnaeam conferunt, Temiris metu 1175.

TIBELIVM, caſtellum, Martinus in Miſimianos moturus, eo accedit IV. 140. 203. 215.

TIBERIOPOLIS v. *Verna*.

TIBERIVS, Iuſtiniani rhinotm. e Theodora Chazara F. III. 556. 563. not. s.

TIBIVM, Ioannes Curcuas, a Romano Lacapeno cum exercitu miſſus contra Tibium, Phaſianen in tranſitu vaſtat IV. 285. Apleſphari, Perſarmeniae, quae circa Araxem eſt, praefecto paret 301. a Romanis fruſtra oppugnatur 302, 303. 351.

TIBVR vrbs a Totila proditione capitur I. 192. munitur 201.

TICINVM, Gothi ibi a Romanis clade afficiuntur I. 169, 170. Romani et Gothi ibi ſtant ad proelium accincti, Franci Gothorum vxores et liberos immolant 176, 177. Gothi Ticini congregati Ildibadum regem declarant 182. 184. Gothi poſt Totilae obitum Ticinum cum vicino tractu occupant, vbi pars gazae regiae a Totila repoſita fuit 224. 226. poſt Teiae obitum mille Gothi eo confugiunt 229.

TIGAS fluuius, legati Romani Attilam comitantes, eum tranſeunt I. 503.

TIGRANES, Armeniae rex, a Pompeio M. in deditionem accipitur IV. 268. 332, 333.

TIL fluuius in oriente, Ogor gens eum accolit III. 68.

TIPHILIS, ad hanc vrbem, quae tunc Perſis parebat, Heraclius et Chazarorum dux in colloquium veniunt III. 551.

TIPHISAS, fluuius, legati Romani, Attilam comitantes, eum tranſeunt I. 503.

TIRIDATES, Parthis rogantibus ab imp. Tiberio rex praeficitur IV. 269. ab Artabano Scytharum rege pellitur 535.

TISSVS fluuius, Romani Auaros bello petentes, eum traiiciunt, ibique tres Gepidarum villas inueniunt I. 736, 737. II. 68.

TITELIVM, Emanuel Comn. in gratiam Belae Vngris bellum inferens, ad Titelium caſtra ponit III. 660.

TMORVS, vnus de Cerauniis montibus, tres Ioannis Bladiſthlaui filii eum occupant II. 642. inde deſcendunt ibid.

TOBI, forte *Stobi*, Macedoniae vrbs, a Theoderico Valameris filio euertitur I. 95.

TOCHANTIERTZVM, eius epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

TOCHARI, hoc nomine Tatari a nonnullis Byzantinorum vocantur II. 203. et alibi.

TO-

TOCHARTZITZVN, eius epiſcopus Trapezuntino ſubiectus eſt IV. 193.
TOCHATA, vrbs, Amurates Turchanem, Theſſaliae ducem eo in cuſtodiam mittit III. 725.
TOCTVS, Bulgarorum princeps II. 525, 526.
TODASIVS, Herulorum rex, e Thule arceſſitus I. 432.
TOGLV *Torgan*, vnus e ducibus Tatarici exercitus III. 1105.
TOLISTHLARVS, vnus e proceribus Seruiorum, ad Ioannem Cantacuzenum tranſit II. 311.
TOMEA al. *Tomoſia*, Moeſiae Thraciae vrbs, ab Auaris obſidetur I. 724, 725. Auari et Slaui captiui Tomeam abducuntur 738. Scythicae eparchiae epiſcopus ibi ſedem habet IV. 543.
TOMOSIA v. *Tomea.*
TOMPROTITZES, princeps ***, patriarcha CPl. ad eum vt barbarum ſcribens nomen apponit II. 888.
TOMYRIS, Maſſagetarum regina, Cyrus ab ea victus occiditur IV. 546.
TONOSVRI, Rua Hunnus eos ob initam cum Romanis ſocietatem bello petere ſtatuit I. 479, 480.
TOPERVS vrbs a Slauis expugnata, diripitur II. 36
TOPHARI, vrbs Ruſſiae, a tyrannis regitur, Nigrae Sarmatiae tributaria II. 1029.
TOPLITZVM, Thraciae caſtellum, Michael acoluthus ibi Patzinacas vincit III. 838.
TORNICIVS, copiis Seruiorum praefectus fines Romanos imp. Andronico Sen. vaſtat II. 203.
TOROSVS, Armeniae princeps, imp. Emanuele Comn. plures Ciliciae vrbes capit, imperator contra eum in Ciliciam proficiſcitur; pacem cum eo facit III. 334, 335. IV. 457. a Nuradino Berrhoeae ſatrapa capitur III. 659.
TOTILAS, Gothorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 186 — 223. repet. I. 160. 224, 225. 230. 235. 241. 399, 400. 403. 615. II. 32. 35. 38. IV. 277.
TRACHEA, vrbs Aſiae minoris, ſub Turcorum poteſtatem venit III. 420, 421.
TRACHEA, Auaſgiae caſtrum, a Romanis oppugnatum capitur IV. 182 — 184.
TRAGVRIVM, vrbs Seruiae, in Romanorum ditionem venit II. 188.
TRALLES, vrbs a Turcis deditione capitur III. 370. Ioannes deſpota ab imp. Michaele Pal. in orientem miſſus, Tralles contra Turcos tuetur

tur 415. Andronicum filium, eas inſtauraturum, mittit 426, 427. Mantachias Salpacis vrbem captam euertit 427, 428.

TRAPEZVNTII, Tzani, obſidione Petrae a Romanis ſoluta, per Trapezuntios domum abeunt IV. 224. Latinos [Genuenſes] armis adorti, eorum multos occidunt III. 1121. cum Albis Probatantibus et Temiridis affinitatem iungunt 1191. fama expeditionis naualis Muhammedis II. territi 921. Muhammedes II. eorum regem domat III. 770. res a Muhammede II. contra eos geſtae fuſius enarrantur IV. 166—169.

TRAPEZVS vrbs, Nachoragan Perſa, vt Romani eo e Lazica concedant, poſtulat IV. 409. Tzani auſtralia ad Pontum Eux. circa Trapezuntem incolunt 225, 226. Pancratius Iberiae regulus a Liparite pulſus, eo venit 191, 192. 242. vrbs Turcis ab Alexio Comn. eripitur III. 203. Conſtantinus Gabras Trapezunte potitus ſe pro tyranno gerit caet. 305. Michael Gabras ab Emanuele Comn. Amaſiam occupatum miſſus, Trapezunte copias accipit 356. ſedes regni Comnenorum IV. 157. Genuenſes ab Alexio Laz. principe bello diſſidentes exterius Trapezuntis ſuburbium incendunt, 164. vrbs a Turcis capitur II. 921.

TRASAMVNDVS, rex Vandalorum, eius res geſtae referuntur I. 306—309. repet. 123.

TRIADITZA v. *Sardica.*

TRIBALLI, Stephanus Boiſthlabus eos infeſtat II. 163. hoc nomine *Seruii* a ſaeculo XI. inde ſaepiſſime a ſcriptoribus Byz. inſigniuntur II. 163, ſqq. 175. et alibi.

TRICA, vrbs, Nicolao Zupano committitur II. 335.

TRICAMARVM, Africae vrbs, ad eam Vandali a Romanis occidione caeduntur I. 337—343. repet. 126. 431.

TRICOCCIA, arx Nicaeae finitima, ab Atmane Turco capitur III. 1101.

TRICOMIS Palaeſtinae, Oreſtes, Iphigenia et Pylades eo veniunt, Iphigenia Nyſſam puellam Dianae immolat IV. 531. Thoas et Scythae Iphigeniam eo vſque perſequuntur ibid.

TRIPOLIS, Africae vrbs maritima, inde ad oceanum vſque Vandalorum imperium pertinebat I. 279. Heraclius, militiae Romanae dux, Vandalis ibi praelio victis, vrbem capit 296. 298. Mauri eam accolunt 307, 308. a Pudentio paullo ante initium belli Vandalici occupatur 310. qui eam duci Romano Tattimutho tradit 316, 317. 319.

TRIPOLIS, Aſiae vrbs, ad partem Libani ſita, eius Ameras Pinzarach, ab Aegyptio Amerumna defectionem facit III. 74. Sangeles Latinus aduerſus eam mouet 246, 247.

TRIPOLIS, vrbs ad Maeandrum ſita, ad eam Ioannes Ducas et Sultanus Iathatines in colloquium veniunt. III. 398. a Carmanis Aliſyra duce capta 475. 477 — 480. 1033.

TRIPOLITA v. *Leo Tripolita.*

TROIA, vrbs Aſiae ad Scamandrum, Mytzes Bulgariae rex, e Bulgaria profugus, ibi a Theodoro Laſc. II. praedia accipit II. 752. moritur 771.

TROIANNVS, Samuelis Bulgar. F., eius filiam Andronicus ducit II. 667.

TROPAEVM vrbs ab Auaris capitur II. 690.

TRVLI, hoc nomine Gothi a Vandalis appellantur I. 74. 280.

TRYMALIA, Bladimero, Samuelis Bulgari genero paret II. 161. 638.

TVCTAIS, Tatarus, Noga victo, eius terris potitur II. 792. 794. eius res geſtae enarrantur III. 1079 — 1081. 1192. 1093. 1096. 1097. repet. IV. 159. 387 — 389.

TVDERTVM, vrbs, a Romanis capitur I. 170.

TVDVNVS v. *Dunus.*

TVGA, femina Chrouatica II. 21. 389.

TVLDICH, Chaganus Turcorum, Chagani magni in bello contra Turcas ſocius III. 69.

TVLLIVS *Menophilus*, dux Romanae militiae, Carpos deſpectui habet I. 40. IV. 410 — 412.

TVLMATZI Romanis, Cretam bello petentibus, militant II. 973.

TVNCATAI, vrbs Patzinaciae deſerta III. 808.

TVNZAE al. *Tunzae*, al. *Tzicae*, locus in Bulgaria, ad quem vſque Conſtantinus Copron. penetrat II. 526.

TVNZAS, fluuius, non procul inde in Comnenes pratis nuptiae filiae Andronici Iun. et Michaelis Aſani Bulgari celebrantur II. 852. Tatari eum traiiciunt III. 1107.

TVRCHANES, Turcus, Moratis iuſſu in Brenezis regionem et Valachiam mouet II. 910. 911. Seruiae et Theſſaliae praefectus 367. proditionis accuſatur 369. 370. eius fit mentio 434. 934. III. 720. 721. 722 — 725. 746.

TVRCI, eorum res geſtae enarrantur III. 43 — 537. repet. I. 384. 575. 576. 595. 596. 600. 655. 656. 667. 668. 674. 689. 754. 758. II. 50. 170. 204. 219 — 221. 233. 247. 274. 281. 287 — 297. 299. ſqq. 318. 327. 331. 332. 336. 337. 342. 344. 347. 349 — 381. 397. 399. 432 — 436. 690. IV. 148. 211. 241. 242. 244. 284. 304 — 310. 315. 341 — 343. 353. 356. 357. 360. 364 — 367. — 371. 376. 381 — 383. 442. 444. 452. 453. *Perſae*

et Turci promiſcue vocantur III. 657. 661. 669. 697. 751. 753. 786. 801—804. 824. 837. 842. 845. 851—857, 858. 860. 864. 866—869. 873—889. 907. 909. 913—936. 981. 1014. 1047. III. 648. 685. 691. 815. 821. 8-8. not. 878. 922. 929—931. 978, 979. 1031—1033. 1037. ſeqq. 1083. Turci ſ. Turci orientales, *Chazares* III. 549. ſeqq. IV. 149.

TVRCI v. *Vngri.*

TVRCIA ſ. *Vngria*, vltra eam Seruii Albi habitant II. 151. 160. 420. 650. 1041.

TVRCOMANI, Muchumet, Turcorum ſatrapa, eos contra Romanos armat III. 266. Clitziaſthlan, Icon. Sultanus, Emanueli Comn., ſe Turcomanos, ſi fines Romanos infeſtent, puniturum, promittit 343. Michael Comn. Palaeologus in terram eorum venit 401., 402. 1038. Caryanitem protoueſtiarium ad Turcos fugientem occidunt 407.

TVRCOMANVS v. *Spentiares.*

TVRCOPERSAE, Baiazites, bello a Temire imminente in Turcoperſarum regionem penetrat III. 1126. prouincias eis finitimas Mechmetes Morati filio regendas tradit II. 360.

TVRCOPVLI, Michael Pal. Turcopulorum turmas contra Ioannem nothum, Michaelis Epiri deſpotae filium mittit III. 989. imp. Andronico Sen. Romanis militant, Catelanis infenſi II. 808. defectionis ſuſpecti 809, 810. in Michaelis, Andronici Sen. filii, exercitu militant III. 491, 492. IV. 386, 387. defectionem meditantur III. 493. IV. 384. 388. deficiunt ad Catelanos et Chalelis Turci turmae adſcribuntur III. 493. 496, 497. IV. 390, 391. ab Alanis vincuntur III. 497. 500. IV. 391. Iſaacius Melecus ſe eos imperatori adiuncturum promittit III. 515. Amogabaris adiuncti, Alanos verſus Bulgariam fugientes caedunt II. 810, 811. III. 511, 512. 1098. IV. 392, 393.

TVRGANEROH, inſula a Ziechis inhabitatur IV. 249.

TVRGETES, Turcus, Phrygiae dux III. 1124. not. f.

TVRRIS, vrbs ad Iſtrum, Iuſtinianus I. eam Antis promittit I. 542. II. 30.

TVRVBE, vrbs Ruſſiae, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus eſt II. 1037.

TVRVM, contra Chaganum Turcorum inſurgit, ab eoque debellatur, occiditur III. 69.

TVRXATHVS, al. *Turxanthus*, Turcorum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 58—6:. repet. I. 576. 606. 676. IV. 342.

TVSCIA, Theodatus Gothus, priuatus adhuc ibi magna poſſidet praedia I. 135. de ea Iuſtiniano I. dedenda Theodatus per legatos agit

135. 138. 140. exercitus a Beliſario miſſus Tuſciam occupat 155—157. 612. Gothi ibi poſt Teiae obitum res nouant 231.

TVSPER, Turcus, exercitus Aegyptii Amerumnae praefectus III. 74.

TVTACH, Turcorum princeps e Perſide erumpit, Vrſelius ſe ei adiungens, Alexio Comn. deditur III. 149—152.

TVTVSES, Puzanum a Sultano Perſ. in Aſiam minorem miſſum occidit III. 172. magni Sultani frater, Solymae patruus, Hieroſolymorum, Meſopotamiae vniuerſae, Chalepi et regionum vſque ad Bagdam princeps 173. Solymam prope Antiochiam proelio vincit 174. fratrem ſuum, Sultanum Toparam, occidit 188. a Parchiarucho interficitur 191.

TYANA vrbs, ad quam Abdela ab Abuſalim vincitur II. 79.

TYGANIVM oppidum Pucheae dolo a Turcis capitur III. 294, 295.

TYRACH, Patzinacarum princeps, eius res geſtae enarrantur III. 815—821. 826, 827. 832. repet. II. 657.

TYROCASTRVM, Curcenes magiſter id ſocero ſuo Aſotio Ciſcaſae pro Adranutze dat IV. 290.

TYRVS, Franciae et Angliae reges eam cum claſſe petunt IV. 460.

TZACAS, Nogae F., poſt patris obitum Bulgaria potitur, ibique ab Oſphentiſthlabo occiditur II. 792—794. eius fit mentio 796. 811. III. 1080, 1081.

TZACHAR v. *Zachar*.

TZACHAS al. *Tzacatzas*, Turcus, irruptionem in occiduos tractus minatur II. 669. III. 878. 898, 899. Clazomenas, Phocaeam, Mitylenen, Chium, Lesbon, Samum, Rhodum et alias inſulas occupat III. 196, 197. res in Chio inſula inter eum et Romanos geſtae 197—202. reliquae eius res geſtae, vſque ad eius caedem 203—211. eius filia, vxor Sultani Clitziaſthlanis Nicaeae capta 226. 236. Smyrnam tenet 235. 253. ad eum coërcendum Alexius Comn. claſſem aedificat 236.

TZACHATAEI ſagittis tantum et iaculis contra hoſtem vtuntur III. 1160. Tzachatae rex, de quo v. *Indi*.

TZACHATAIDAE in exercitu Temyr Chani militant III. 1156. II. 355. III. 1163—1165. Baiazitem in fuga capiunt 1167.

TZANAPEA, inſcriptio litterarum ad archontem Tzanariae IV. 229. 397.

TZANI, eorum res geſtae enarrantur IV. 219—229. repet. I. 448. IV. 47. 48, 49. 54. 69. 83. 112, 113. 169. 202. 207.

TZANICA, regio, Boas fl. apud Armenios proxime Tzanicae fines oritur IV. 314. 325.

TZANISCAS, Caraiſuphis F., Tzokiis ex filia nepos, eius res geſtae enarrantur III. 1187, 1188. 1190.

TZANTZES, Macedones, e Bulgaria fugam meditantes, cum ſibi contra Bulgaros et Vngros ducem praeficiunt II. 567. III. 613.

TZANZACON, caſtellum in Tzanorum Coxylinorum limite a Iuſtiniano I. exſtructum IV. 222.

TZAPNIDAE, qui Colchidis loca vſque ad Amaſtrum tenebant, a Baiazite Sultano domantur IV. 165. a Chaſane Longo ſubiguntur IV. 168. not. Trapezunte, in Meſochaldio caet. a Muhammede II. in praeſidiis collocantur 169.

TZARBAGANI inſula a Zicchis colitur IV. 249.

TZARCASI a Tataris infeſtantur II. 1032. III. 1146.

TZASIMPAXIS, Lachanae protoſtrator II. 783. Nogae iuſſu inter epulas occiditur 785.

TZATHES, iunior Gubazis frater, Byzantii degens, Lazis petentibus a Iuſtiniano rex datur IV. 106—108. 198.

TZATHIVS, al. *Tzathus*, Zamnaxis F., Lazorum rex, eius res geſtae enarrantur IV. 27—30.

TZATHIVS, Suanorum dux IV. 144. 232.

TZAZO, Gelimeris frater, Goda tyranno caeſo, Sardiniam recipit I. 317. 319. 333. 126. a fratre reuocatur 332—335. proelio Tricamarenſi intereſt 337. 338. cadit 339. eius caput abſciſſum in Sardiniam mittitur 342. 348.

TZEBRELITZEMAN, ad hunc locum Romani cum Turcis proelio congrediuntur III. 313.

TZECHI ſ. *Boëmi*, eorum res geſtae enarrantur III. 1056—1063. repet. 1015. 1022. 1047. III. 645. 661. 673. 715.

TZECHICA ſ. *Tzechorum memoriae* II. 1056—1063.

TZEESTHLABVS, Clonimeri F., Seruiorum princeps II. 156. 158, 159. 576. 600—603.

TZELCHV, Scythicae [Patzinacicae] militiae dux, fines Romanos vaſtat III. 631. 852. in proelio occiditur 853, 854.

TZEPAENA, vrbs, Ioanni Ducae fit tributaria II. 737. poſt eius obitum a Michaele Bulgaro expugnatur 739. Theodorus Laſc. II. eam fruſtra tentat 743. duces illuc cum exercitu miſſi, rem peſſime gerunt ibid. a Romanis fruſtra tentatur 746. Michael Bulgarus de pace legatum mittens, ſe Tzepaenam redditurum promittit 750. Georgius Bryennius a Michaele Andronici Sen. filio ei et Stenimacho praeficitur

citur 817. Alexander Bulgarus hanc vrbem foederis cum Ioanne Pal. contra Ioannem Cantac. ineundi mercedem poſtulat 866.

TZERICHVS v. *Telerichus.*

TZERNA *fluuius*, Baſilius Porph. e Bulgaria rediens, eum traiicit II. 636.

TZERNICHOVE, eius epiſcopus epiſcopo Kiouiae ſubiectus II. 1036.

TZERNIGOGE caſtrum Ruſſiae, vnde monoxyla CPlin proficiſcuntur II. 982.

TZERNOMIANVM, vrbs, in qua Michael Streantzimeri, Bulg. rex, Michaelem Andronici filium conuenit II. 824, 825. 836. Tatari et poſt eos Andronicus Iun. ibi Hebrum tranſeunt III. 1106.

TZIABVSIDAE, Baiazites eos in proelio Ancyrano, quod minus ſtrenue ſe gererent, conuiciis proſcindit III. 1165.

TZIBILVM, Apſiliae caſtellum, Perſae eo potiuntur, ab Apſiliis occiduntur IV. 63. 214, 215. Romani inde Perſis Auaſgiam petentibus ſe opponunt 79, 80. 186.

TZIBVS, Lazicae praefectus, Iuſtiniano Petrae condendae auctor eſt IV. 36. 46.

TZIGATVS a Bulgaris ad Conſtantinum Copr. de pace legatus mittitur II. 528.

TZINGANEVM, vrbs epiſcopalis in Lazica IV. 151.

TZINKISKANIS, Tatarorum Chanus, etymon nominis explicatur III. 1065. eius res geſtas indicatas v. in *Sitziſchan.*

TZITAS magiſter imp. Iuſtiniano I. Tzanos debellat IV. 220. Sittas vocatur 223.

TZITZICIVS, Theudatae Iberi patricii F., Doroſtolo praefectus II. 639. III. 812. IV. 299.

TZOKIES poſt Paianguris obitum regnum Temiricum obtinet III. 1186. Tzaniſas eius ex filia nepos 1187. Caraiſuphis filii regionem ſubigit caet. 1191.

TZOPON, Patzinacica prouincia, cui Baton praeeſt III. 799. Bulatzoſpos vocatur 806.

TZVILVS, Bulgarus, tranſfugii ſuſpectus, caecatus, Nicaeam mittitur II. 755.

TZVR, portarum Caſpiarum [Caucaſearum] altera, per quam Hunni in Romanorum et Perſarum fines irrumpunt I. 576.

TZVR, alio nomine *Cuartzitzur*, Patzinaciae regio, cui Cud praeeſt III. 798. 806. IV. 396.

TZVRVLVM caſtellum, Aſbades Tzurulo praefectus, proelio cum Slauis congreſſus, capitur II. 35. Hunni et Slaui, a Beliſario victi eo abeunt 44. Tzulum vocatur 541. ab Auaris obſidetur I. 709, 710. Patzinacae, vrbe ab imp. Alexio Comn. occupata, inter eam et Xerogypſum fl. caſtra muniunt III. 886. acri ad Tzurulum proelio commiſſo, vincuntur Patzinacae 886—889. Bulgari et Comani loca finitima infeſtant II. 695. vrbem vaſtant 715. Latini eam cum Comanis et Bulgaris oppugnant 730. III. 695. capiunt II. 731. III. 986. Amogabari regiones circa Ganum montem Tzurulum vſque vaſtant III. 492.

TZVTZEMERES, Phalimeris F., Terbuniae princeps II. 408.

TZYMPA, Thraciae vrbs, a Sulimane Turco occupatur II. 882.

V.

VACCARVS, Varnus, Theodibaldi pater I. 240. IV. 423.

VACES, Gothus nobilis, a Vitige Romam obſidente ad Portam Salariam miſſus, Romanis perfidiam exprobrat I. 158. IV. 417.

VACIMVS, dux Gothorum, a Vitige Auximum mittitur I. 170, 171.

VACIS, rex Longobardorum, eius res geſtae enarrantur II. 397—399. repet. 175. 204. 375. II. 34.

VAIVODA al. *Veiuoda*, nomen Vlachiae principis II. 362. 1034. etiam Vngri olim Voëuodis parebant III. 608—610.

VALACH ſ. *Blachi*, *Daci* etiam, eorum res geſtae enarrantur II. 901—936. repet II. 355. 359—363. 429. 431. 886, 887. 1027. 1031. III. 680. 701—704. 707. 712. 715. 719. 726. 728. 733. 737, 738. 740. 742. 746. 748. 766. 770.

VALACHIA, eius princeps vocatur *deſpota* II. 888. Sarmatia [Ruſſia] vſque ad Dacos [Valachiam] pertinet 1028. 1031, 1032. 1051, 1052. Veiuoda vocatus Valach. princeps 1034.

VALACHIA ſ. *Vlachia nigra*, in ea metropolita conſtituitur II. 936.

VALACHICA ſ. *memoriae Valachorum* II. 891—936.

VALAMERVS v. *Balamerus*.

VALDALVS, Vacis F., Longobardorum rex ſub tutela Auduini I. 399. IV. 417.

VALENTINVS, epiſcopus, mendacii reus, iuſſu Totilae manibus truncatur I. 195.

VALENTINVS, imp. ſatelles, a Tiberio II. legatus ad Turcos mittitur III. 57.

VALERIA, al. *Valeriana*, Homi al. Onini, Romani patricii, filia, Tzathio Laz. regi nubit IV. 27, 28.

VALIAS, Viſigothorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 73—75.

VANDALI, eorum res geſtae enarrantur I. 273—356. repet. I. 58—59. 74. 83, 84. 93. 119. 124. 126. 127. 143. 175. 162. 183. 246. 366, 367. 395. 436. 438. 487. 551. 559. 571. 607—611. 641, 642. IV. 336. 409. *Afri* Vandalorum nomine appellantur I. 411.

VANDALICA, ſ. *memoriae Vandalorum* I. 257—356.

VANDALICVS, cognomen Iuſtiniani I. I. 45.

VARAMVS, ab Hormiſda Perſarum rege cum exercitu in Suaniam mittitur III. 64—66. IV. 147, 148. 241, 242. 343.

VARANGI, eorum res geſtae enarrantur IV. 439—471. repet. II. 667. III. 97. 105. 830. IV. 308. Farangi appellantur III. 573. 576.

VARANGIA i. e. *Varangorum cohors* III. 862.

VARANGICA, ſ. *memoriae Varangorum* IV. 429—476.

VARAZES, Perſarmenius, cum aliis Romanorum copiarum in Lazica dux IV. 69. 224. exercitui in Miſimianos miſſo praeficitur I. 139. 202.

VARCHONITAE, nomen Auarorum I. 667, 668. II. 60.

VARCHVNI, tribus gentis *Ogor*, cuius pars fuerunt Auari, Iſtrum accedentes I. 643. 719. 574. 584. III. 68.

VARENVS, Slauus, eius ope Petrus Plancius Francus Pegis potitur II. 109.

VARIZES, dignitatis apud Perſas nomen IV. 275.

VARNA, vrbs Slaui regiones finitimas incolunt I. 757. II. 74. 508. Bulgari in Varnis habitant II. 506. Campaganus Bulgarus Varnam fugiens a ſuis occiditur 527. Conſtantinus Copron. contra Bulgaros expeditionem ſuſcipiens, Varnam venit 528. Bulgari eam, Petro et Aſane ducibus, ſubigunt 683. Iſaacius Ang. eam inſtaurat ibid. Ioannes Bulgarus eam capit 704. Vngri eam deditione capiunt 857. quorundam opinione Tiberiopolis eſt 888. ab Vngris capitur III. 730. proelium ad eam inter Turcos et Vngros committitur 741. 761.

VARNI, eorum res geſtae enarrantur IV. 416—423. repet I. 375. 398. II. 34. I. 427. II. 24.

VARNICA, ſ. *Memoriae Varnorum* IV. 413—423.

VATCVNIVM, Theodorus Laſc. II. Bulgaros petens, eo venit II. 747. vrbem depopulatur 748.

VCHIMERIVM, Lazicae caſtellum, Perſae eius, Theophobio prodente, potiuntur IV. 76, 77. eo Romanis et Lazorum regi in Scymniam et Suaniam aditum praecludunt 237.

VBO

VECCVS, *Chartophylax*, a Michaele Pal. ad Cralem Stephanum Vreſin legatus mittitur II. 196 — 200. patriarcha CPlitanus, matrimonium Cralis cum Simonide maxime improbat II. 210 — 213. 216, 217.

VENETI, populi ad extremum ſinum Adriaticum I. 125. maris accolae IV. 495. a Michaele Seru. principe pretio inducti, eius filium Conſtantinum Bodinum Antiochiae furati, reducunt II. 665. Seruios ad defectionem a Romanis faciendam ſolicitant 189. imp. Emanuele Comn. ad Chium claſſem, in qua etiam Slauorum naues fuere, appellunt 108. Emanuel Comn. pacem cum Venetis facit III. 353. idem eos ſibi contra Fridericum Aleman. regem adiungere ſocios nititur 665. Veneti Ioannem Cantac. contra Genuenſes auxilia rogant, Seruiorum Crales in eorum ſenatum cooptatur II, 301. 322. Ioannes Pal. foedus cum iis iungit 331. Seruii, Illyriorum genus Venetos attingunt 334. imp. Ioanne Cantac. bellum inter eos et Genuenſes oritur III. 1119. Genuenſes Venetos a mercatura cum Scythis prohibere nituntur 1120. 1122. Tatari eorum mercatoribus ad Maeotidem paludem mancipia vendunt II. 1033. III. 1146. Illyricum ſ. Boſniam, a Muhammede II. ſubactum indignantur III. 768.

VENETI, factio Circenſis CPli I. 249. II. 607.

VENETIAE, Gothi Venetiis agunt I. 125. Gothorum reliqui ibi poſt Teiae obitum morantur 231. Crales Seruiae ducibus Andronici Sen. ad ſe profugis, Venetias ire, indeque CPlin proficiſci ſuadet II. 232. Chrouati Venetias mercaturae cauſa adeunt 395. 415. Venetiarum dux Ericus Dandulus 708. Marinus poſt Dandulum Venetiarum dux 713.

VENETVS *ager* in Ildibadi Gothorum regis poteſtatem venit I. 184. Romani ibi a Gothis proelio vincuntur ibid. Franci magnam agri Veneti partem occupant 203. 214. Ildiſgus Longobardus ibi Romanorum copias caedit 204. Gothi pauca agri Veneti oppida tenent 214. Franci Narſeti per agrum Venetum tranſitum negant 217. Alemanni ibi peſtilenti morbo intereunt 241. Veneta claſſis CPli famis cauſſa II. 828.

VENNI [al. *Hunni*, al. *Verni* legunt] a Iapheto orti I. 475.

VER, Arphaxadis F., gentis Varnaeorum conditor IV. 416.

VERINA, imp. Leonis I. vidua, ob inſidias Hillo vel Illo ſtructas huic a Zenone dedita in quoddam Ciliciae caſtellum ablegatur IV. 337.

VERNI v. *Venni*.

VERONA, initio imperii Totilae a Romanis capta, a Gothis recipitur I. 187, 188. Gothicae ditionis vrbs 218. a Narſete obſeſſa 223. 403. capitur 230. not. *a*.

VERVS, Herulus, bello Perſico in caſtris Romanorum militat I. 438. ad Brunduſium a Gothis vincitur 440. Gothos in Piceno adortus, cadit 208. II. 35.

VGVRI, legati Romanorum a Turcis redeuntes ad eos veniunt I. 575. III. 54, 55.

VIENNA, Sigiſmundus, Germanorum imperator, ibi plerumque moratur III. 702, 703. Ladislaus Poſtumus ibi ſub tutela Friderici III. imperatoris degit 762.

VIGILIVS, Pontifex Romanus in locum Siluerii legitur I. 161. Romanis e Sicilia naues frumento onuſtas mittit 195.

VIGVRI *Estoſali*, gens Hunnica, ab Auaris debellati I. 574. 584. 646.

VILAS, Gepaes, Totilam in fuga letaliter vulnerat I. 185. 370.

VIMINACIVM, vrbs ad Iſtrum ſita, ab Hunnis capitur I. 482. ab Auaris 683.

VIMINACIVM, Iſtri inſula, Romani duces ibi bello Auarico haerent I. 434, 435.

VINDELICI, Tiberius Caeſar de iis triumphat IV. 497.

VINDEX, equitum praefectus Obios et Longobardos Iſtrum tranſgreſſos vincit I. 395. IV. 498.

VISANDVS *Bandalarius*, Gothus, in obſidione Romae vulneratur I. 153. Auximo a Vitige praeficitur 169.

VISANDVS, Herulus, cum Narſete in Italiam venit I. 436. 171. Narſete Byzantium reuocato, cum ſuis in Agro Veneto manet 437. proelio ibi Gothos inter et Romanos conſerto, cadit 438. 184.

VISIGOTHI, eorum res geſtae enarrantur I. 58 — 84. repet. 276. 279. 333. 342. 366, 367. 395.

VITALIANVS, a Scythiae et Moeſiae incolis contra Anaſtaſium concitatur I. 122. II. 496. IV. 541.

VITGORES, gens Hunnica, a quibus Regnaris, Gothorum dux, oriundus erat I. 242. 618.

VITIGIS, Gothorum rex, eius res geſtae enarrantur I. 150 — 183. repet. 193. 209. 216. 230. 243, 244. 368. 397. 402. 645. II. 32.

VITTIGVRI, gens Hunnica, vltra Tauricam orientem verſus habitant, et Anagaeo parent III. 58. a Turcis debellati III. 60.

VLADISTHLABVS, Boëmorum rex, II. 1059. III. 661, 662.

VLADISTHLABVS, Vngrorum rex, imp. Ioannis Comn. ſocer, III. 633, 634.

VLADILAVS [Polonus] Vngrorum rex, eius res geſtae enarrantur III. 718 — 736. repet. II. 369 — 372. 886, 887. 915. 917. III. 737, 738. 741. 761. 770.

VLDACH, Hunnus, militiae Rom. dux, cum Francis ad Piſaurum manum conſerit I. 617

VL-

VLIARIS, Gothus, Neapoli praefectus, I. 136. 611. a Totila aduerſus Florentiam mittitur 188.

VLIARIS, bello Vandalico in exercitu Romano militat I. 327. Beliſarius cum Mediolano a Gothis obſeſſo auxilio mittit 173, 174.

VLIAS, Gothus, Beliſario a Gothis pacis obſes datur I. 166.

VLIES, Temiris F., Cadduſiorum regionem et Hyrcaniam obtinens, cum Abdulatyphe fratre bellum gerit II. 1186.

VLIGAGVS, Herulus, tempore belli Perſici ad exercitum Rom. in Lazicam mittitur I. 441. IV. 62, 69. Herulici exercitus in Lazica dux I. 448. IV. 93. exercitui in Auaſgos miſſo praeeſt IV. 182, 183.

VLIGISALVS, dux exercitus Gothici, ad Scardonam a Romanis vincitur I. 156. Tuderto a Vitige praeficitur 169.

VLIMANES, Thrax, Anconam, a Gothis tentatam, ſtrenue defendit I. 171. Vlimun vocatur 615.

VLITHEVS, Vitigis patruus, in Piceno a Romanis proelio victus, cadit I. 168.

VLMITON, caſtellum in Scythia, a Iuſtiniano I. reparatur II. 45, 46.

VLNVTVM, eius epiſcopus Trapezuntino eſt ſubiectus IV. 151.

VLPHILAS, ab imp. Honorio contra Gerontium rebellem mittitur IV. 335.

VLPIANA, eius incolae ob Chriſtianorum de religione controuerſiam ſeditionem faciunt I. 400.

VLTINI, Slaui Ruſſis tributarii II. 986. III. 807.

VLTIZVRI, gens Hunnica, Leonis tempore celebres, imp. Iuſtiniano I. euanuerunt I. 553, 554.

VMARVS, Bulgarorum princeps II. 526.

VMPERTOPVLVS, Gallus, eius coniuratio diſiecta II. 168. praeſidio Cyzici relicto cum Gallis contra Patzinacas ire iubetur III. 848. cum Gallis ſuis proelio cum Patzinacis commiſſo intereſt 907.

VMPERTOPVLVS curopalates, imp. Andronico Pal. Seniore Meſembriae praefectus, Tataros irruentes caedit III. 1076.

VNCRA v. *Ancyra.*

VNGLESES et Crales fratres, regio a Pherris vsque ad Iſtrum eis committitur II. 335. feliciter contra Turcos pugnant 336. a Sulaimane Turco victi cadunt 337. eorum mentio fit 350.

VNGRI, eorum res geſtae enarrantur III. 607 — 772. repet. II. 175. *Hunni*, *Pannones* et *Turci* ſaepiſſime vocantur 177 — 181. 183. 185 — 191. 193. 195. 198. 210, 211. 238, 239. 285. 310. 319. 350. 353. 355. 360.

360, 361. 364—375. 377—381. 390. 407. 420. 426—428. 432. 438. 567. 577—580. 582. 600. 603. 610. 672. 684, 685. 727. 730. 815. 885, 886. 901, 902. 908, 909. 913—920. 922, 923. 927—929. 935, 936. 986, 987. 989—991. 1017—1022. 1026. 1031, 1032. 1034. 1041. 1048—1050. 1052. 1057, 1058. 1060—1062. III. 359, 360. 571. 572. 574. 577. 798. 802. 805. 810. 834, 835. 928—930. 1160. 1191. IV. 394.

VNGROBLACHI, Michaelis Bulgari in fines Romanorum irrumpentis ſocii II. 817. III. 1103.

VNGROBLACHIA, duo in ea metropolitae conſtituuntur II. 936.

VNILAS, exercitus Gothici dux, in Peruſiae ſuburbano victus, capitur I. 156.

VNNOBVNDOBVLGARI, nomen Bulgarorum, duobus nominibus Hunni et Bulgari in vnum conflatis II. 502.

VNVGVRI, a Turcis debellati I. 576. III. 60. IV. 342.

VOLATERRAE, a Narſete captae I. 226.

VOLCVS, Stephani Neemanis frater, hunc de principatu deiicit II. 192, 193. 764.

VRAIAS, Vitigis ex ſorore nepos, cum exercitu Mediolanum mittitur I. 170. vrbem obſidet 172, 173. vrbe capta exercitum iuſſu Vitigis Ticinum ducit 176. Alpes Cottias recipere fruſtra conatus, in Liguriam abit 179. eius copiae in Liguria ab Herulis vincuntur 437. Gothis, vt Ildibadum ſibi regem praeficiant, auctor eſt 182. ab Ildibado dolo occiditur 185. 369.

VRBINVM, Gothico praeſidio munitum I. 169. capit Beliſarius 173.

VRBS VETVS praeſidio a Vitige munitur I. 169. 172. a Beliſario capitur 173.

VRDA, Chani Tatarorum ſedes, ὀύγυρον Graeci vocant III. 1141, 1143.

VRESIS, Alexio Comn. a Bolcano obſes datur II. 173.

VRESIS, Stephani Cralis et Helenae F., Seruiorum princeps II. 340—347.

VRESIS, Cralis Seruiae * * * F. Deſe frater II. 183.

VROGI, cum Sabiris bellum gerunt Acatiros pellunt, legatos ad Romanos orientales mittunt I. 570. 577. 642.

VRSELIVS Francus, a Michaele Duca contra Nicephorum Botan. mittitur III. 839. eius rebellio, quam imp. Michaele Duca fecit, comprimitur II. 106. v. et *Ruſelius.*

VRVM, dignitatis apud Vngros nomen, quo regni ſucceſſor indicatur III. 655.

VSAMPSVS, nobilis Bulgarus, Petri regis ad Romanos legatus II. 610.

VSDI-

VSDIBADVS, Gepaes, Auari eum ſibi a Romanis dedi fruſtra poſtulant I. 583, 584. 658, 659. 661 — 664.

VSDRILAS, Gothus, Arimino praefectus I. 218. proelio ibi commiſſo cadit 219.

VSIGARDVS, barbarus, et partis copiarum Rom. in Lazica dux IV. 93, 94.

VSTRA, vrbs, a Bulgaris capitur II. 739.

VSTRIGOTHVS, Gepaes, Elemundi regis F., ad Longobardos profugus, a rege Gepaedum Thoriſino repetitur I. 379. dolo tollitur 380. 403.

VSVN-HASSAN, Armeniae partibus, Colchidi finitimis, imperans, ad Muhammedem II. legatos mittit III. 992.

VTVRGVR, gentis Vturgurorum auctor I. 546.

VTVRGVRI, Hunni, eorum res geſtae enarrantur I. 546 — 569. repet. 661. IV. 417.

VVLSINVS lacus in Tuſcia, in inſula eius Amalaſuntha occiditur I. 139, 140.

VZAS, vir a gente, qua ortus erat, dictus III. 946, 947. eius filius Clitziaſthlanem Sultanum fugientem perſequitur 288. 947. ſociis gentibus in bello Patzinacico praefectus 862. 882. 884. 977. Sarmata vocatur.

VZI, eorum res geſtae enarrantur in *Vzicis* III. 923 — 948. repet. II. 660, 661. 985. III. 105. 114. 122. 126 — 128. 571. 573. 608, 609. not. *h.* 797. 816. 836, 837. 870, 871. IV. 444.

VZIA, a Patzinacia v dierum itinere diſtat III. 576. 807. IV. 396.

W.

WAFRISES, Perſis in Muchiriſide relictis a Nachoragane praeficitur IV. 122.

WAIFERIVS et WAIMARIVS, fratres, Longobardi, Salerni domini, ab imperatore CPlitano defectionem faciunt II. 104.

WLGER, ſecundum Anaſtaſium Bibliothecarium, Bulgarorum rex II. 498.

X.

XANTHIA vrbs, Ibancus Alexius dictus, loca ei finitima ad defectionem impellit II. 702. regionem a mari inde vſque ad Xanthiam, et a Didy-

Didymoticho vſque ad Chriſtopolin ſitam Ioannes Cantacuzenus filio ſuo Matthaeo attribuit 296.

XERENSES, perperam, vt videtur, pro nomine ſtirpis regiae Bulg. ſumitur II. 512. vide not. *b.* et variet. narrat.

XERIGORDVM vrbem Normanni capiunt, Elchanes a Sultano miſſus eam recipit III. 216.

XEROGYPSVS fluuius, non procul ab eo Patzinacae caſtra ponunt III. 886. Chalel et Turci ibi a Phile Palaeologo victi 507. ſeqq.

XEROLOPHVS, vnus e ſeptem collibus CPli, ſtatua in eo poſita Simeoni Bulg. regi fatalis II. 609.

XIPHIAS, Romanae militiae dux, imp. Baſilio Porph. caſtella in Seruiis et Soſco ſita ſolo aequat II. 161. ſeditione facta, cum Georgio Auaſgiae duce de foedere agit IV. 188.

XYPRISE, Aſiae regio, Tzachataae ſ. Indorum regulo paret III. 1182.

XYSTVS, Bulgaricus piſcis in fluuio Cuphi capitur II. 503, 504.

Z.

ZABAS, fluuius, imp. Heraclius Perſas ad eum vincit IV. 281.

ZACAS, Turcus, eius milites Romanos Sezeri abeuntes adoriuntur III. 304.

ZACHAR ſ. *Ferreum caſtellum*, in quod Miſimiani a Romanis bello petiti confugiunt IV. 205. a Romanis incenditur 208. 216.

ZACHARIAS, Pribeſtlaui F., Paulo victo Seruiorum princeps II. 157, 158. 601.

ZACHLVMI, gens Slauica, regionem Dalmatiae incolentes, eorum res geſtae enarrantur II. 405—407. repet. I. 756. II. 88, 89. 91. 153. 156. 159, 160. 395. 408. 414. 416. 500. III. 617.

ZACHLVMICA ſ. *memoriae Zachlumorum* II. 403—407.

ZACYNTHVS, a Gizerico vaſtatur I. 332.

ZAGANVS, Muhammede II. minorenni, res imperii adminiſtrat III. 728.

ZAGORE, al. *Zagoria* regio, a Iuſtiniano rhinotm. Bulgaris donatur II. 513. ab imp. Michaele III. 572, 573. Baſilius Porph. clade ſuorum ad Strumpitzam cognita, ad Zagoriam abit 635. Patzinacae Zagoram populantur III. 926. hic bellum Bulgaricum imp. Iſaacio Ang. exardeſcit II. 673. Iſaacius Ang. eam inuadere cogitat 680. Ioannes Bulg. rex Zagorae princeps vocatur 701. Zagore ab Amurate colonis frequentatur 884.

ZALDAPA v. *Saldapa.*

ZALTAN, quartus Arpadae F. III. 624.

ZAMANARSVS al. *Zabanardus*, Iberorum rex IV. 276.

ZAMERCHAN al. *Zabergan*, Hunnorum Cuturgurorum dux, gentem per Iſtrum congelatum in fines Rom. ducit I. 554 — 568.

ZAMNAXES, Tzathii, Lazorum regis, pater IV. 27.

ZANTER, Hunnus, in exercitu Romano ſtipendia meret I. 155. 612.

ZARCVS, Seruius, Macedonia Axio finitima ei a Crale committitur II. 335. 349. eius filius Conſtantinus 353.

ZARITZES, vnus e proceribus Bulgarorum, ſe Baſilio Porph. adiungit II. 642.

ZATRICHVM, Perſis *Santratz*, Lat. *Scacum*, ludus, quo ſe Temires cum Sachrucho filio, dum Baiazites captus adducitur, oblectat III. 1168. quo Temir a filio victus, ei inde Siachruch nomen imponit ibid.

ZAVTZAS, imp. Leone Philoſ. Baſileopator, eius auctoritate commercium Bulgarorum CPli Theſſalonicam transfertur II. 577.

ZECCHIA al. *Zicchia* frigus ibi ingens tempore Conſtantini Copron. II. 525. Patzinacae Cherſonitis et Romano imperatori in Zicchia miniſteria praebent II. 891. III. 573. 803. Geographica quaedam II. 1041. 1043, 1044 IV. 178.

ZECHI, v. *Zicchi*.

ZEMARCHVS, Cilix, dux orientis, legatus a Iuſtino Iun. ad Turcos miſſus III. 49 — 56. 59. IV. 211. 241. 341.

ZENISTHLABVS, Ruſſorum princeps eligitur II. 1011.

ZERCHON *Mauruſius*, Aëtio ab Attila dono miſſus, vxorem in Scythia relictam recuperare fruſtra tentat I. 518.

ZETHO, Zethonis F., Cherſonitarum princeps IV. 516.

ZETVNIVM, vrbs, Samuel Bulg. rex ibi a Romanis proelio vincitur II. 646.

ZEVGMINVM vrbs, Stephanus, Vngr. rex, diruto Belegrado, Zeugmen in Sirmio condit III. 635. Ioannes Comn. vrbem deditione capit 636. Emanuel Comn. eam fruſtra tentat 641, 642. 930. capit 642, 643. Stephanus Vngrus ei imminet II. 187. 1019, 1020. III. 664. captam Romani recipiunt II. 187. 1021. 1060. III. 669 — 672.

ZICH, dignitatis apud Perſas nomen, ea inſignis a Choſroë ad Iuſtinianum I. de pace legatus mittitur, rem conficit IV. 143. 232. coll. 144. cum Petro magiſtro de Suania colloquitur 278. ad imp. Iuſtinum II. legatus mittitur 240, 241.

ZICCHI, al. *Zychi*, *Zinchi*, eorum res geſtae enarrantur IV. 247 — 252. repet. I. 256. 545. 576. II. 1025. 5027. III. 984. 1027. 1063. 1156. IV. 56. 193. 284. 359. 356.

ZICCHIA v. *Zecchia.*

ZICCHICA ſ. *memoriae Zicchorum* IV. 246 — 252.

ZICHNAE, vrbs, eo vsque imperium Ioannis Ducae pertinebat II. 733. Crales Seruiae eo venit, cum Ioanne Cantacuz. proelio decertaturus 288. inde diſcedit 289. Ioannes Cantac. ſe hac vrbe Crali ceſſurum promittit 324.

ZICIDIBA, Comentiolus, cum exercitu contra Chaganum Auarorum miſſus, ad hanc vrbem caſtra ponit I. 726.

ZIEBIL, a Chazarorum Chano dignitate ſecundus III. 550, 551.

ZILIGDES, al. *Zilgbi*, al. *Ziliebes*, al. *Ziangbir*, Hunnorum regulus I. 602, 603.

ZIMPANVS, pecuarius, Seruius, legatos a Ioanne Cantacuzeno ad Cralem miſſos intercipit, et ad Apocauchum Theſſalonicam mittit II. 248.

ZINCHI v. *Zicchi.*

ZIPENIVM, Vngriae vrbs, ad eam Turci Morate duce ab Vngris vincuntur II. 913. III. 709.

ZIPER, Martini ducis ſatelles, cum Illo Iſauro aditum ad Zachar, Miſimianorum caſtellum, explorat IV. 207.

ZVMPRVS, fera, quae apud Tauroſcythas inprimis naſcitur II. 1023.

ZVNGRA, caſtellum, Pſeudalexius quidam in eo occiditur III. 382.

ZVPANI, Slauorum proceres vocantur II. 89. Bulgari Seruiorum Zupanos dolo capiunt 158. Zupanus Terbuniae 160. 408. magiſtratus Seruiorum 173. Inſcriptio litterarum ad Zupanum Seru. datarum 382. etiam Vngrorum proceres hoc nomine vocantur III. 633. 674.

ZVPANIA, regiones, in quas Chrouatia diuiſa fuit, Zupaniae vocantur II. 395. Zupaniae in regione Zachlumorum 414.

ZVRBANELES *Azatus* protoſpatharius, a Curopalate Iberorum ad Conſtantinum Porph. legatus mittitur IV. 287.

ZYBRIZE, anguſtiae, Clitziaſthlan Iconii Sultanus ibi imperatorem exſpectans, copias ſuas occultat III. 361.

ZYCHES, *Artabiles*, Baiazitis nepos, Trapezuntem obſidet, re infecta inde abit IV. 313.

INDEX GEOGRAPHICVS.

Numeri ROMANI *Tomum Memoriarum*, ARABICI *paginam indicant.*

A.

ABALA (Ἄβαλα), Lydiae, vt videtur, vrbs ad Meſogin montem, non longe a Cayſtro fl. remota III. 420.

ABASGI vid. *Auaſgi.*

ABDERA, Thraciae vrbs maritima, prima poſt Neſſum fl., hod. *Polyſtilo* II. 702.

ABERGIA (Ἀβεργια) Aſiae regio, verſus ſeptemtriones ſita, inter Cherſonem et Chazariam memoratur III. 978.

ABII, gens maxime borealis, ad Scythicum nomen refertur III. 1021.

ABILEBVM, (Αβιλεβον) locus in Thracia, non longe, vt videtur, ab Adrianopoli diſſitus III. 977.

ABISENVM, al. *Saiaenum*, *Saiſeſenum*, Lazicae vrbs IV. 151. not.

ABNICVM (το καστρὸν τε Ἀβνικε), Phaſianes caſtrum IV. 286.

ABRITANI, gens Aſiatica, *Choraſmii* intelligi videntur III. 77, 78.

ABROLEBA (Αβρολεβα), ſilua Thraciae II. 534.

ABRYTVS (Αβρυτος), Ortelio *locus paludoſus Moeſiae;* Procopio de Aediff. p. 92. Αβριττος eſt *vrbs ad Iſtrum*, Iordani in Gothicis *Abruptum.* alio nomine *Forum Thembronii* vel *Therebroni* [f. *Sempronii*] et *Ara Decii.* inter Odeſſum et Meſembriam in Tab. Peutinger. *Erite* eſt. I. 38.

ABSARVS (Αψαρος), olim *Apſyrtus* (Αψυρτος) vrbs Lazicae auſtralis, vnius diei itinere a Petra, tridui a Rhizaeo remota IV. 55. fluuium huius nominis veteres in Colchide memorant, ad cuius Oſtium mappae Geogr. *Abſarum* caſtellum habent.

ABYDVS, vrbs medio Helleſponto in Aſiae litore oppoſita, cui Seſtos in Europa obiacet hod. *Aidos* vel *Aidus* I. 55.

ACAMPSE (Ακαμψη), Iberiae, vt videtur, regio, IV. 294.

ACAMPSIS, Phaſis fl. hoc nomine appellatur, qui alias et *Boas* dicitur. Alii fluuium a Phaſide diuerſum intelligunt, qui ſupra Abſarum in Pontum Eux. exeat IV. 45. 54.

ACARNANES, Graeciae populi, ab occidente et meridie mari Ionio, ab oriente Acheloo fl., qui eos ab Aetolis diuidit, a Septemtrionibus Epiro concluſi II. 219.

ACATZIRI vel *Catziri* (Ακατζιροι, Ακαττιροι, Ακατιροι, Κατζιροι) gens Hunnica, in partibus Caucaſi borealibus ad Pontum Euxinum habitant I. 489. 571.

ACCAGAS (Ακκαγας), regio Scythiae, vltra Tauricam, vt videtur, ſita, a muliere huius nominis, quae ei imp. Tiberio II. praeerat, dicta, III. 58.

ACHAIA, proprie dicta, Peloponneſi regio, ab Iſthmo inde I. 423.

ACHELOVS (Αχελωος) fluuius, ſecundum Cedrenum caſtellum, vt videtur, Bulgariae II. 156. 586. Achelous, qui Acarnaniam et Aetoliam diuidit, ab hoc certe diuerſus eſt.

ACHERONTIA vel *Acherontis*, caſtellum Lucaniae, prope fines Calabriae hod. *Accrenza* I. 200.

ACHRIDA (Αχριδα), olim *Iuſtiniana Prima*, vrbs Macedoniae ad lacum eiusdem nominis ſita II. 197. *Preſpa dicitur* II. 623. 642. olim *Lychnidus* hod. *Ochrida*. I. 100.

ACHRIDVS, hoc nomine mons Rhodope a nonnullis vocatur II. 109.

ACHRIS, Theſſaliae vrbs ad montem Pieriam ſita II. 233.

ACHYAROS, Aſiae minoris, Myſiae forte, vrbs, non longe a mari remota III. 454.

ACROCVS, locus Aſiae minoris, valle arcta a Philadelphia ſeparatur III. 265. 268.

ACRONIVM, Phrygiae Salutaris, vt videtur, vrbs, non longe ab Auguſtopoli remota III. 291.

ACRVNVS, vrbs in Calograeae colle ſita, forte eadem, quae *Acronium* aliis III. 314.

ACYS (Ακυς), al. *Aquae* vel *Ad aquas*, Moeſiae vrbs, ad ripam Danubii, inter Vininacium et Ratiariam ſita I. 690. Procopius de Aediff. p. 81. Ακυες vocat, et inter Halicaniburgum et Burgoneuore collocat.

ADANA, Ciliciae vrbs, quam ab oriente Sarus amnis praeterlabitur III. 137.

ADARA, ora Ponti Euxini, a Danapri orientem verſus porrecta II. 1042.

ADINA (Αδινα) Moeſiae ſ. Bulgariae caſtellum, caſtello Palmatis proximum II. 45.

ADRANVTZIVM ſ. *Arzen*, Iberiae extremae, auſtrum verſus, vrbs, Iberiae, Auaſgiae et Meſchiae clauis, hod. vulgo *Erzerum*, IV. 179.

ADRIANOPOLIS, Thraciae vrbs nobiliſſima, ad Hebrum fl. I. 702, 703.

ADRIANOPOLIS, Lycaoniae vrbs III. 315.

ADROIGA (Αδροηγα) al. *Adrahiga*, al. Αδαρυαδιγανος, Perſidis regio, forte *Adzerbaigan* Abulfedae III. 550. *Media* veterum.

ADRVMETVM al. *Hadrumetum*, *Adramyttus* cet. Africae propriae vrbs inter Leptin et Graſſen ſita I. 324. Byzacii metropolin Procopius de Aediff. p. 115. vocat. *Iuſtiniana* etiam dicitur.

AEGYLLVS (Αιγυλλος) al. *Aegylos*, locus in ora Bithyniae III. 26.

AELVRI v. *Heruli*.

AEMILIA, Italiae regio, quae prius *Doria*, ſecundum Ortelium *Lombardia di qua dal Po* i. e. *Lombardia cis Padum* a Leandro vocatur II. 172, 173.

AENOS (Αινος), vrbs Thraciae, ad alterum Hebri oſtium ſita I. 563.

AETHRIBVM (Αιϑριβον) Arabiae Felicis regio III. 552.

AETON (Αετον) Thraciae vrbs II. 841.

AFVMVM (το Αφεμων Φρεριον) Aſiae caſtellum verſus Perſarum fines IV. 279.

AGATHONICA, Thraciae oppidum non adeo procul, vt videtur, ab Adrianopoli diſſitum III. 977.

AGATHOPOLIS, vrbs Thraciae ad Pontum Eux. hod. *Athopoli* II. 679.

AGRVSTOPOLIS (Αγρεστοπολις) vrbs Aſiae minoris, Geographis ignota; Du Freſne *Auguſtopolin*, Phrygiae Salutaris vrbem intelligi putat III. 231.

AIPHAR (Αειφαρ) vel *Neaſit* (Νεασητ ηγ) nomen cataractae Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus quarto loco occurrit II. 983.

ALANIA, al. *Albania*, Aſiae regio, ab ortu mari Caſpio, ab occaſu Iberia, a Septemtrionibus Caucaſo, ab Auſtro Armenia et Cyro fl. clauditur II. 1043.

ALANI, veteribus *Albani*, dictae Alaniae incolae IV. 22. 332.

ALBA, Piceni, Italiae regionis, vrbs I. 167.

ALBANI, Albaniae ſ. veteris Illyrici et Epiri incolae II. 236.

ALBANI v. *Alani*.

ALBANIA v. *Alania*.

ALBANVM, vrbs non procul a Dyrrachio diſſita II. 722.

ALBVNVM, vrbs in confiniis Chrouatiae et Iſtriae, XII. M. ab Arſia fl. remota II. 395.

ALBVS *fluuius*, vltra Danubium in Pontum Eux. exit II. 985.

ALEMANNI vel *Alamanni*, Germaniae populi; poſteriori aeuo *Germani* vniuerſe hoc nomine appellabantur I. 119. loc. claſſ. eſt apud Agathiam p. 18.

ALETHINA, locus prope Olympum Myſiae montem III. 265.

ALEXANDRONA, Ciliciae vrbs hod. *Alexandrette* III. 112.

ALLAGE, Cherſoneſi Thraciae, vt videtur, oppidum III. 1070.

ALMATAB (Αλμαται) fluuius inter Danaprin et Danaſtrin medius III. 569.

ALMYRVS, fluuius Thraciae III. 159.

ALPES, montes, qui Italiam a Germania et Gallia ſeparant.

ALPES *Cottiae*, poſt Taurinos occaſum verſus ſitae I. 179.

ALVSTVM, caſtellum Tauricae, a Iuſtiniano I. conditum I. 543.

ALYCAS, oppidum, vt videtur, Bithyniae III. 180.

AMASIA, vrbs Cappadociae, ad Iriden fl., hodie nomen retinet II. 908.

AMASTRIS, vrbs Paphlagoniae maritima hod. vicus *Amaſtro* dictus. II. 366.

AMAZONES, gens mulierum, veteribus decantatiſſimae in Caucaſi partibus, quae ad mare Caſpium ſpectant, habitarunt I. 543 IV. 333.

AMIDA, ſecundum Ammianum Marcellinum Meſopotamiae vrbs, ad occidentalem Tigris fl. ripam ſita, ab imp. Conſtantino ampliata et *Conſtantia* dicta, hod. *Diarbekir*, *Diarbekr* et *Diarbek* I. 597.

AMILZVRI (Αμιλζυροι), gens Iſtri, ſecundum Iordanem Tanais accola I. 479.

AMINSVS al. *Amiſus*, vrbs Helenoponti IↃCCCC ſtadiis a Sinope diſſita III. 387.

AMORIVM, Phrygiae vrbs ad Sangarium fl. forte vbi hod. *Herian.* III. 111.

AMPIERVM, Aniacae regionis caſtellum IV. 305.

AMPVS, oppidum, non longe, vt videtur, a Polyboto diſſitum III. 290.

ANABARZA, Ciliciae caſtellum IV. 297.

ANACVPHE (Ανακυφη), arx Auasgiae munitiſſima IV. 190.

ANAGVRDA, Aſiae minoris vrbs III. 469.

ANASTASIOPOLIS, Thraciae vrbs I. 543. alias etiam vrbs Daras hoc nomine vocatur.

ANCHIALVS (Αγχιαλος) vrbs Thraciae ad Pontum Euxinum, non procul a finibus Bulgariae, hod. *Akelo.* I. 385.

ANCONA, vrbs Piceni maritima hod. nomen retinet. I. 170.

ANCYRA, al. *Vncra* Galatiae metropolis, non longe ab Haly fl. remota, hod. *Anguri* III. 142.

ANDRACHMA, regio, forte ab Andriaca, Lyciae vrbe, dicta III. 314.

ANDRONIA, vrbs Macedoniae, vt videtur, non adeo procul Lariſſa diſſita II. 668.

ANGELOCOMA Bithyniae forte vrbs III. 469.

ANGILOCOMITES, fluuius ex Ibibe [ſ. Ida] monte ortus III. 261.

ANGLON, vicus et caſtrum Perſarmeniae in anguſtiis montis, centeſimo et viceſimo ſtadio a Dubio e terra Romana venientibus ad dextram ſiti I. 438. cfr. Procop. de B. P. p. 149, 150.

ANIVM, Armeniae caſtellum, olim regia ſedes IV. 190, 191.

ANTAE, populi Slauici, vltra Cuturguros, Ponti Eux. et Paludis Maeotidis accolas, ſeptemtriones verſus ſiti; alii ad ſiniſtram Danubii ripam habitarunt II. 25. 28. ſqq.

ANTARADVS, nobilis Phoeniciae vrbs, hod. *Tortoſa.* III. 245.

ANTHIAS, locus amoenus non procul a monte Tauro, in Cappadocia forte III. 115.

ANTIBARIS, vrbs Albaniae, prope mare Adriaticum in loco edito ſita, hod. *Antiuari*, II. 417.

ANTIOCHIA Phrygiae [ſecundum Stephan. Byz. Cariae] vrbs, ad Maeandrum ſuperiorem ſita, alias Pythopolis dicta III. 370.

ANY-

ANYTHINAS, Aſiae orientalis fl. in Indicum mare exit. forte *Aceſinos* aliorum, qui Hydaſpe auctus apud Mallos in Indum exoneratur III. 1182.

APAMEORVM *ager*, regio Apameae [hod. *Eſamia* l. *Famiah*] Syriae vrbi, prope Orontis et Marſyae confluentem ſitae, circumiecta II. 73.

APATVROS, vrbs ad Boſporum Cimmerium, non longe Phanagoria diſſita III. 58.

APENNINVS, mons Italiam a Liguria inde vsque ad fretum Siculum diuidens I. 219.

APHRODISIAS, vrbs Cherſoneſi Thraciae ſecundum Procopium, alii eam extra Cherſoneſum Apros inter et Callipolin ponunt I. 555.

APIDANVS, Theſſaliae fluuius, in Peneum exit II. 626.

APOLLONIA, Myſiae vrbs, ad Rhyndacum fl. vel potius in inſula lacus Apolloniatis hod. *Abellionte* l. *Abuillona*, *Vlubad* ſita III. 192.

APPERIA (Απερεια al. Απερια) caſtellum Thraciae I. 699. Procop. de Aediff. p. 92. Appiariam habet inter vrbes Iſtrianas.

APROS al. *Apri* al. *Aſpros*, Thraciae vrbs, colonia Romana, circa Melam fl. XXXIII. M. paſſ. a Traianopoli diſſita, poſtea *Theodoſiopolis* dicta I. 402. II. 552.

APVLIA, inferioris Italiae regio I. 155.

AQVAEDVCTVS al. *Cedoctus*, locus prope Byzantium II. 547.

AQVILEIA, vrbs primaria Fori Iulii, ad ſinum Tergeſtinum, *Aglar* etiam dicta I. 531, 532.

ARACHOSIA, Aſiae regio, verſus ortum Indiae, occaſum Drangianae, ſeptemtriones Paropamiſadarum regioni, verſus meridiem Gedroſiae finitima III. 1029.

ARAXES, Armeniae maioris fl. in Abo monte ortus, in mare Caſpium exit, *Eras* barbaris dictus III. 64. 66. IV. 242.

ARAXES, a priori diuerſus, Perſidis fl. non procul Perſepoli, qui III. 77. ſeqq. intelligi videtur; *Oxum* veterum alii rectius forte indicari putant.

ARBE, Dalmatiae inſula et vrbs in ſinu Flanatico Conſtantini Porph., hod. Golfo del Quarnaro dicto, iacet II. 18.

ARBORYCHI, populi Francis, vbi Rhenus in mare exoneratur, finitimi; Maſcouius *Armoricos*, Galliae ſeptemtrionalis inter Ligerim et Sequanam incolas intelligi putat I. 78.

ARCABIS (Αρκαβις), vrbs Lazicae Phaſidi verſus auſtrum ſita, IV. 55. alii fluuium Archabin in hac Lazicae parte memorant.

ARCHAEOPOLIS, Lazicae metropolis, in colle aſperrimo ſita, fluuio, qui ex propinquis montibus erumpit, alluitur, vnius diei iter a Muchireſide remota IV. 45

ARDELIVM v. *Pannodacia*.

ARENTANI, *Rentani* et *Pagani* [hod. *Narentani*], Slaui, Aren-

tam [*Narentum* hod.], Dalmatiae regionem incolentes II. 88. 411, 412.

ARGOS, vrbs Peloponneſi primaria, in mediterranea regione Argiuorum ſita, nomen hod. retinet II. 423.

ARGYROPOLIS, forte quae in mappis *Argyrocaſtrum* vocatur, Albaniae vrbs ad Chimaeram montem II. 367.

ARIETIS FACIES vel *frons* (Κριυ μετωπον), Cherſoneſi Tauricae promontorium, Carambi Paphlagoniae promontorio oppoſitum II. 503.

ARIMINVM, vrbs Vmbriae, ad oſtium Arimini amnis ſita hod. *Rimini* I. 168.

ARMALA, an quae *Armaxa* l. *Armaca* alias, XL. M. P. a Caeſarea [Cappadociae?] diſſita III. 380.

ARMENIA, nobilis Aſiae regio, hodie eodem nomine nota I. 577.

ARMENII, Armeniae incolae I. 572.

ARMENOCASTRVM, oppidum, trium dierum itinere circiter a Nicaea meridiem verſus remotum III. 278.

ARRABI (Αῤῥάβοι), an Arrabonis hod. *Rab* dicti, Pannoniae fluuii, accolae; forte *Arabiſci* Plinii et Ptolemaei, Pannoniae populi I. 79.

ARSANICE regio forte ab Arſania, Armeniae fl. inter Tigranocerta et Artaxata fluente, dicta IV. 279. not. *p*.

ARSIAS, Iſtriae fluuius, Italiae terminus II. 19. coll. 1068.

ARSYNGA, vrbs in Turcoperſarum regione ſita III. 1126. procul dubio eadem, quae *Atzinganis* alias et *Artzinganis*, vbi vide.

ARTA, Acarnaniae vrbs II. 341.

ARTANES, Bithyniae fl. II. 80.

ARTZE, olim pagus Armeniae, incolis frequentiſſimus, non longe a Theodoſiopoli remotus [ſunt, qui *Arzen* et Theodoſiopolin eandem vrbem eſſe arbitrantur] ex quo poſtea vrbs *Arzerum* vel *Erzerum* orta eſſe videtur; Adranutzium etiam vocatur III. 89. IV. 244.

ASCANIVS, Bithyniae lacus, cui Nicaea adiacet III. 470.

ASCVLVM, Piceni caput, hod. *Aſcolo*. I. 194.

ASIMVS (Ασημας), vrbs non procul ab Illyrico, quod Thraciae adiacet, diſtans; incolae *Aſimuntii* I. 485. vid. tamen ibi not. *k*.

ASISIVM, vrbs Vmbriae, cis Apenninum, trans Cluſium fl. hod. *Aſſiſi* I. 194.

ASPACHAN, Perſidis vrbs, forte quae *Iſpahan* alias III. 83.

ASPALATVM v. *Spalatum*.

ASPROCASTRVM (Ασπροκαστρο) vrbs Valachiae, ad Pontum Euxinum ſita, hod. *Akkierman* vel *Bielgorod* dicta II. 912.

ASPRON vrbs Patzinacarum deſerta ad dextram Danapris ripam III. 508.

ASTACENVS ſinus, pars Propontidis, in cuius interiori receſſu Nicomedia Bithyniae ſita eſt IV. 466.

ASTICA, Thraciae regio maritima a Perintho ſ. Heraclea inde vſque ad Apolloniam pertinens I. 688.

AS-

ASTRABITE vrbs Aſiae minoris ad Boſporum Thracium ſita III. 469.

ATALIS vel *Attila*, olim *Rha*, hod. *Volga*, nobiliſſimus veteris Sarmatiae fl., qui in mare Caſpium exoneratur II. 502, 503. 575.

ATECH (Ατεχ) inſula in medio Boſporo Cimmerio ſita II. 1043.

ATELCVSV regio ab Vngris antequam in Magnam Morauiam commigrarunt, inhabitata; *Moldauia* videtur intelligi III. 572.

ATHENAE, nobiliſſima Graeciae vrbs I. 42.

ATHENAE, Lazicae auſtralis oppidum ad Pontum Eux. IV. 46.

ATHYRAS, Thraciae fluuius, qui Melantiadem vicum CL. ſtadiis Byzantio diſſitum circumfluit, indeque ad caeciam ventum ſe flectens in Propontidem fertur, hod. *Aqua dolce*. I. 558.

ATHYRAS, caſtellum et nauale ad Athyrae fl. oſtium I. 528. 558.

ATTALIA, Pamphyliae vrbs maritima, non longe a Cataracte, fl. remota, hod. *Antalia* III. 375.

ATTICA, regio, in qua Athenae ſitae ſunt I. 423.

ATTILA v. *Atalis*.

ATZARA, Iberiae fluuius et regio IV. 290. 296. aliis Azara oppidum eſt Armeniae ad Araxen fl.

ATZINGANIS, al. *Artzinganis*, al. *Erzigana*, regum Armeniae ſedes, hod. *Arſendſchan*, vel *Erſendſchan*. al. *Arſingan* vel *Erzingen*, inter Siwas et Arzerum, ad fluuium, qui ab occaſu veniens ibi in Euphratem exit, ſita III. 1190.

ATZVLA, caſtellum Sangario proximum, CC. M. paſſ. a Nicaea remotum III. 154. *Azala* vocari videtur III. 228.

AVASGIA, regio Aſiae ad Pontum Euxinum, Zicchiae Septentriones verſus finitima, et a Nicopſi fl. vſque ad Soteriopolin pertinens II. 1044. IV. 178., 179.

AVASGI, Auaſgiae incolae, vltra Apſilios, a Caucaſo inde vſque ad Ponti Eux. litus habitant IV. 178, 179.

AVGVSTA, Illyrici vrbs I. 683.

AVGVSTOPOLIS, Phrygiae Salutaris vrbs; alio loco *Agruſtopolis* III. 291. v. et 231.

AVLA, caſtellum in proceſſu montis Haemi, haud longe Adrianopoli diſſitum III. 825.

AVLACE, Aſiae minoris vrbs II. 475.

AVLIS, Scythiae [Tauricae] regio IV. 529.

AVLON, oppidum et nauale Illyrici, hod. *Awlon* vel *Valona*. I. 140.

AVRASIVS, Mauritaniae mons, decem dierum itinere Carthagine diſtans I. 305.

AVRELIANA ciuitas, Galliae Lugdunenſis vrbs, hod. *Orleans* I. 530.

AVREVM LITVS (ὁ χρύσεος αἰγιαλὸς), ora Ponti Euxini inter Danaprin et Danaſtrin fluuios II. 1042.

AVSONII, Itali I. 86.

AVSONITIS ſ. *Auſtanitis* aliorum, Armeniae regio, ad flexum Euphratis alterum III. 112.

AVXI.

AVXIMVM, vrbs Piceni mediterranea, hod. *Oſimo.* I. 169.

AXARA, locus in finibus Turcomanorum ſitus III. 402. not.

AXIVS, maximus Macedoniae fl., in Bulgaria ortus, pluribus fluuiis auctus *Bardarii* nomen accipit, hod. *Vardar.* I. 226, 227.

AZA vrbs in Ponto Cappadocio, alii Armeniae minori annumerant III. 121.

AZALA v. *Atzala.*

AZIA, regio ad Portas Caſpias ſita IV. 357.

B.

BAANA, palus prope Nicomediam III. 213.

BAAS, locus in Media III. 85.

BAASPRACAN, quae Media alias vocatur III. 84, 85.

BABA, mons Aſiae, ſitu incerto III. 383.

BABAGORA (Βαβαγορα) ſaltus imperuius vltra Achridem, Dyrrachium verſus II. 669.

BACATH (Βαχαθ), Aſiae Septemtrionalis vrbs, ab Vnuguris condita III. 69.

BACTRIANA, Aſiae regio, inter Oxum et Parapamiſum fluuios ſita III. 1029.

BAESIPOLIS (Βαισιπολις) vrbs, vt videtur, Perſiae, vel ſaltim in Perſiae finibus ſita I. 605.

BAGDA, vrbs Aſſyriae princeps ad orientalem Tigris ripam ſita, hod. *Bagdad* non longe ab eo loco, vbi olim Babylon fuit, remota III. 173.

BAGIBARIA (Βαγιβαρεια), alii *Carpathicos montes*, qui Vngriam et Poloniam ſeparant, alii *Bauariam* hoc nomine intelligi putant II. 21.

BAIMI (Βαιμι), oppidum Macedoniae II. 259.

BAIVRI (Βαΐουροι), quae *Bauaria* alias vocatur IV. 477.

BAL, fluuius Tanai vlterior, in Maeotidem exit II. 1043.

BALABISDA v. *Labiſda.*

BALAON, vrbs Hunnorum Cidaritarum, vltra Portas Caſpias verſus Septemtriones habitantium I. 574.

BALATHISTA, mons, qui Romanorum et Bulgarorum terram ſaeculo XI. diuidebat II. 632.

BALBE, Dalmatiae vrbs, eadem eſſe videtur, quae aliis *Bances* (Βαγκες) I. 722. Procop. de Aedif. p. 77. *Balbae* noui caſtri in agro Caberzano [Illyrici] et inter vrbes a Iuſtiniano reparatas *Banes* meminit.

BALTOLIBAS, i. e. locus paluſtris, non longe a Tarſo remotus, III. 117.

BAPHEVM, locus non procul a Nicomedia Bithyniae diſſitus III. 445.

BARCELLONA (Βαρκελλων), quae Latine *Barcino*, vrbs nobiliſſima in Hiſpania Tarraconenſi I. 72.

BARCO (Βαρκων) caſtellum Tzanicae, Chartoni verſus orientem ſitum IV. 221.

BARDARIVS v. *Axius.*

BARB.

BARENVS fluuius [Troadis] et Ibibe [Ida] monte ortus III. 261.

BARIS, Apuliae vrbs maritima hod. *Bari* I. 411.

BARNA v. *Varna*.

BARNVCIVM, Laſicae forte regio IV. 149.

BARNYSSVS al. *Barbyſſus*, *Charterícon* etiam et *Pectinacorion*, fluuiolus prope Byzantium, qui in extremum angulum Ceratos ſ. Canalis, qui CPlin a Pera diuidit, erumpens I. 744. 752.

BARVCH, fluuius regionis Atelcuſu, forte qui *Barhetſch* hodie, Moldauiae fl. III. 611.

BARVPHORVS vel *Bulneprach* (Βαρυφορος, Βελνηκραχ), cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus quinto loco occurrit, II. 984.

BASAN, Palaeſtinae vrbs, poſtea *Scythopolis* dicta IV. 532.

BASILFA, Bithyniae, vt videtur, caſtellum III. 165. forte *Baſilaon* Conſtantini, qui id in Libro de Them. in themate Buccellariorum ponit.

BASILICA, locus in anguſtiis Olympi montis III. 264.

BASILIS, caſtellum Macedoniae, in monte non procul a lacu Preſpa ſitum II. 642.

BASTERNAE (Βαστερναι) Thraciae locus, non longe a Taurocomo remotus II. 675. Βαστερναι Procopio de Aediff. p. 92. caſtellum ad Iſtrum.

BATANA, Mediae vrbs, quam Ptolemaeus *Batina* vocat, et in Septemtrionali parte Orontis montis circa Stratonem fl. ponit III. 121.

BATHY, locus in Iberiae et Lazicae finibus ſitus IV. 315. eſt etiam Bathys fl., qui inter Phaſidem et Trapezuntem in Pontum Eux. exit.

BATHYS, fluuius Phrygiae, non procul a Dorylaeo III. 330. 336.

BATRACHOCASTRVM, Thraciae, vt videtur, caſtellum II. 701.

BEADNVS, Thraciae oppidum, ad Rhodopen, vt videtur, ſitum II. 866.

BELEBVDIVM al. *Belebuſdium*, caſtellum Thraciae, in borealibus Hebri partibus ſitum II. 737.

BELEGRADENSES, vrbis Belgradi in Albania incolae intelligi videntur II. 221. 646.

BELEGRADVM ſ. *Alba Graeca*, vrbs ad confluentem Saui et Danubii ſita, primum Seruiae, deinde Vngriae adnumerata II. 367.

BELEGRADVM vel *Belogradé* ſ. *Alba maris*, nautis *Zara vecchia*, Chrouatiae vrbs, eodem loco, vbi olim Blandona ſita fuit II. 396.

BELEMARNIS, Patzinacicae gentis tribus III. 817.

BELESSVS vel *Beleſus*, vrbs Macedoniae ad Axium fl. II. 250. 737.

BELIATOBA, oppidulum, montis [Haemi] verticí impoſitum III. 845.

BELITZI (Βελιτζι), Chrouatiae vrbs, forte *Belina* in Bucouitza, ſecundum Bandurium II. 396. an *welika* vel *Kralowa welika* in finibus Slauoniae?

BELMASDIS, Paeoniae locus II. 838.

BELOCOMA, forte Bithyniae vrbs III. 469.

BELZETIA v. *Berzetia.*

BENEVENTVM, vrbs Samnii nobilis, hodie nomen retinet I. 189.

BERBIANI, Slaui Ruſſis tributarii II. 838.

BERBYCES al. *Bebryces*, Bithyniae populi III. 470.

BEREGABORVM *clauſura* (ἡ κλείσουρα Βερεγάβων), anguſtiae Haemi montis in partibus Moeſiae inferioris, ſeu Bulgariae orientem verſus ſitis I. 757. ἐμβολὴ Βεριγάβων vocatur II. 527.

BERIASACH, tractus Iberiae IV. 296.

BEROEA, vrbs Macedoniae, ad radices montis Bermii ſita, *Irenopolis* etiam et *Veria* dicta I. 701. ſed hic Beroea Thraciae vrbs, quam Koelerus in Atlante ſuo in Geletica regione ponit, intelligenda videtur. cfr Procop. de Aediff. p. 91. in lect. variet.

BERRANI, Aſiae populi, vltra Cappadoces ad dextram habitant IV. 313. not. 56.

BERROEA, Syriae vrbs, Hierapolin inter et Antiochiam media III. 332.

BERSINICIA, Thraciae vrbs vel regio II. 536. vid. not. *d.*

BERVLLIA, Narentae ſ. Paganiae vrbs vbi hod. *Brella* vicus non longe a mari in loco editiore ſitus eſt II. 412.

BERVTZE ſ. *Leanti* (Βερουτζῆ. Λεαντί), cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus ſexto loco occurrit II. 984.

BERYLIA al. *Berzilia* (Βερυλία. Βερζιλία), prima Sarmatiae, antiqua Chazarorum patria II. 504, 505. III. 553.

BERZETIA (Βερζητία) Thraciae, vt videtur, regio II. 529. an quae alias *Belzetia* (Βελζητία)? II. 83.

BESSI, Thraciae populi, quos Pangaeus mons a Maedis ſeparabat, Plinius eos ad Neſtum fl., Strabo ad Haemum collocat. I. 122.

BIDINA (Βιδινὴ, Βυδίνη, Βιδίνη), vrbs Bulgariae ad Iſtri ripam ſita, vetus Viminacium putant hod. *Vidin* II. 370.

BISLAS (Βισλας) alio nomen *Ditzice*, Dalmatiae fluuius II. 406.

BITETZEBA, (Βιτετζέβη) caſtrum ad Danaprin ſupra cataractas ſitum II. 982.

BITHARMASVS, locus in Perſide, vt videtur, ſitus IV. 134.

BITZINA (Βιτζίνα), Bulgariae fl., idem forte, quem Conſtantinus Ditzinam vocat II. 668. coll. II. 603. III. 859.

BLACHIA ſ. *Magna Blachia* (Βλαχία vel μεγάλη Βλαχία) Theſſalia vocatur II. 205. 861, 862.

BLACHI (Βλάχοι), Bulgari vitam Nomadicam agentes II. 669, 670.

BLACHI ſ. *Daci*, populi veteris Daciae partem orientalem, hodiernam Valachiam et Moldauiam incolentes; alii eos Italorum colonos, alii plurium gentium, iſtas regiones ſuccedente tempore incolentium, reliquias eſſe putant II. 901.

BLACHIA (Βλαχία) a Scriptoribus Byz. vulgo *Dacia* dicta, verſus orientem Ponto Euxino, verſus oc-

occidentem Ardelio ſ. Tranſiluania, meridiem verſus Iſtro, verſus ſeptemtriones Praſobo monte, qui eam a Bogdania ſ. Moldauia diuidit, terminatur II. 902.

BOAS, fluuius apud Armenios Pharangii accolas, proxime Tzanicae fines ortus, vbi in Lazicam irrumpit, Phaſis vocatur IV. 45. 54. 314.

BODENA (τα Βοδηνα), caſtellum Macedoniae, ſaxo praerupto impoſitum, per quod aqua paludis Oſtrobi ſubter terram defluit II. 629.

BOEMI (Βοεμοι), gens Slauica, *Tzechi* etiam dicti II. 1031.

BOGDANIA (Βογδανια vel Μπογδανια), *Nigra Blachia* (Μαυροβλαχια) etiam dicta, regio vltra Blachiam, a qua Praſobo monte ſeparatur, verſus ſeptemtriones ſita, hod. *Moldauia* II. 903. 936.

BOGV (Βογυ), fluuius, in Podolia ortus, in Danaprin, vbi hic in Pontum Eux. exit, exoneratur, et cum eo lacum, *Liman* dictum, efficit; olim *Hypanis*, hod. *Bog* II. 1042.

BOICI (Βοϊκι), regio vltra Vngriam ſita, Franciae et Chrouatiae Albae finitima II. 151.

BOION (Βοϊον), caſtellum Triaditzae, ſ. Sardicenſis regionis II. 638.

BOISCI (Βοϊσκοι), gens olim Tanais, poſt Iſtri accola I. 479. forte *Boii* non longe a *lacu Peiſonis*, hod. *Neuſiedler See* remoti.

BOLERVS, forte *Bolurus* Stephani Byz., qui duas eiusdem nominis vrbes, alteram in Illyrico, in Epiro alteram memorat II. 629.

BOLISSVS, exiguum oppidum in promontorio Chii inſulae hod. vicus *Voliſſo*. II. 203.

BOLVS, Armeniae, vt videtur, caſtellum IV. 34.

BONA, vrbs in vertice montis Chlumi in Dalmatia, eſt et fluuius eiusdem nominis II. 406.

BONONIA, vrbs Galliae Ciſpadanae nobiliſſima, hodie nomen retinet. I. 193.

BONONIA, vrbs Pannoniae inferioris, inter Cuſum et Cuccium vrbes ſitam et veteri nomine *Milatis* vocatam eſſe putant I. 706.

BOROTALMAT, Patzinaciae prouincia, vltra Danaprin ſita III. 575. v. *Talmat*.

BORYSTHENITAE, Boryſthenis ſ. Danapris fl. accolae I. 256.

BOSOGRADA (Βοσογραδα), Macedoniae, vt videtur, caſtellum II. 639.

BOSONA vel *Boſthna* (Βοσωνα, vel Βοσθνα), quae vulgo *Boſnia*, Seruiae pars, Drino fl. a Seruia proprie dicta ſeparatur II. 159. 426.

BOSPORVS *Cimmerius*, fretum, quo Maeotis Ponto Euxino committitur I. 256.

BOSPORVS *Thracius*, fretum, quo Pontus Euxinus et Propontis coniunguntur II. 38. regio ad fretum ſita I. 749.

BOSPORVS, vrbs Cherſoneſi Tauricae, ad fretum ſita, quam alii eandem, quae *Panticapaeum* vocatur,

catur, alii ab ea diuerſam, et extra fretum ad Pontum Eux., vt Panticapaeum intra idem ad Maeotidem ſitam putant. I. 543. Incolae *Boſporitae* I. 587.

BOTTIAEA, regio Macedoniae, inter Axii et Ludiae oſtia ſita II. 236.

BRANEA, vrbs Moeſiae ſuperioris forte, vel Macedoniae II. 172.

BRANITZOVA (Βρανιτζόβα), vrbs ad Iſtrum, ſitu incerto II. 175. *Belogradum* eſſe videtur III. 635. cfr. tamen III. 649. variet. narrat.

BRATZES, olim *Cratia*, *Brettia*, *Crathis*, Latine *Brattia*, Slau. *Brac*, hod. *Brazza* dicta; inſula contra Dalmatiam ſita, olim Paganis hod. Venetis ſubiecta II. 413.

BREBERA (Βρέβερα), Chrouatiae Zupania et vrbs, quae in colle, ad cuius radices Bribirſchiza fl. oritur, ſita fuit. hod. *Bribir* II. 395.

BRITANNIA, inſulae nobiliſſimae, Galliae verſus Septemtriones obiectae I. 427.

BRITTIA, inſula occidentalis oceani, contra ipſa Rheni oſtia, ab Anglis, Friſonibus et Brittonibus culta a Procopio dicitur IV. 417, 418.

BRIXIA, vrbs regionis Transpadanae ad Melam fl. hod. *Breſcia*. I. 230.

BROCHOTVS vel *Proniſta* (Βροχωτος, Προνιστα) mons, non longe ab Achride, vt videtur, remotus II. 643.

BROXYLI, populi, neſcio an *Brixentes* ad Aiſacum vel Atagin amnem vel *Breuci* Pannoniae vel Illyrici populi IV. 487.

BRVCHI, gens Caucaſi accola, inter Alanos et Auaſgos interiecti IV. 178.

BRVNDVSIVM, Calabriae vrbs maritima hod. *Brindiſi* III. 913.

BRVTTII, populi inferioris Italiae, contra Siciliam I. 189.

BRVTVS, Moldauiae fl., in montibus Carpathicis ortus, in Danubium exit, hod. *Pruth*. III. 611.

BVCCELLARII, Galatiae incolae, poſtea militum nomen, etiam Gothorum I. 66.

BVCCELLARIORVM *thema* ad Ancyram; confinia Cappadociae et Saniana caſtellum extenditur IV. 229.

BVCELVS, Thraciae oppidum in Odryſorum regione II. 834.

BVCHLOVM, Miſimianorum caſtrum in finibus Lazicae ſitum IV. 178.

BVDA, Vngriae metropolis ad Iſtrum ſita, *Ofen* etiam dicta III. 703.

BVLAE vel *Bullae campus*, in Africa quatuor dierum itinere Carthagine diſſitus verſus Numidiae fines I. 333.

BVLATZOSPON, Patzinaciae prouincia, vltra Danaprin ſita III. 575. vid. *Tzopon*.

BVLCACIA, Aſiae regio, inter Albaniam et Mediam memoratur IV. 283.

BVLEVTERIVM *Scytharum* v. *Symeonis vertex*.

BVLGA, quae Volga alias II. 723. v. *Atalis*.

BVL-

BVLGARI (Βυλγαροι l. Βυλγαραι) a Bulga fl. ſ. Volga dicti, primum populus Hunnicus, poſtea cum Slauis in vnam gentem coaluerunt; antiquiſſimis temporibus in Aſia ad Tanain et Volgam fluuios, deinde in regionibus ſeptemtrionalibus Danubii, Beſſarabia, Moldauia, Valachia et Pannonia, tandem intra Danubium et Haemum in Moeſia, et extra Haemum per Romanas prouincias diſperſi (pars gentis in Italia) habitarunt I. 388.

BVLGARIA *antiqua* et *magna*, regio in Aſia ad Ponti Euxini oram orientalem et ſeptemtrionalem, paludem Maeotidem, Tanain et Atalin ſ. Volgam fluuios; *noua*, regiones a Tanai vsque ad Danubium, inprimis vero intra Danubium et Haemum ſitae; *nigra*, quae ad oſtia Danubii II. 502 — 504. 508, 509.

BVLGAROPHYGVM, vrbs Bulgariae epiſcopalis II. 581.

BVLNEPRACH v. *Baruphorus*.

BVRANITZOBA, vrbs ad auſtralem Iſtri ripam ſita, forte *Branitzoba* aliorum III. 980.

BVRAT, prouincia Patzinacica, orientem verſus ſita, forte quae alio nomine Borotalmat vocatur II. 987.

BVRGVNDIONES, *Burguziones* Agathiae, qui eos ad Gothicam ſtirpem refert; teſte Procopio Thoringis ad Auſtrum habitarunt, Cluuerius eos ad Varthani fl. collocat. ſedes diuerſis temporibus diuerſas habuiſſe certum eſt I. 68. 230.

BVRGVS NOES, Tzanicae caſtellum vnius diei itinere Siſiliſſone diſtat IV. 222.

BVRLIC (Βυρλικ), os paludis Maeotidis, vbi haec in Pontum Euxinum exit, alias *Boſporus Cimmerius* II. 1043.

BVRNVM, Liburniae mediterraneae vrbs, prope Saluiam, ſecundum Tab. Peutinger. in dextra Titii fl. ripa ſupra Scardonam ſita I. 156.

BVRVGVNDI, Hunnica gens Agathiae (forte qui alias *Var Chuni* vocantur, ſ. Auari Iſtri accolae), ſedes eorum incertae I. 553, 554.

BVSEGRADE (Βυσεγραδε), vrbs ad Danaprin fl., procul dubio quae hod. *Wüſchgorod* vocatur, vrbs ad dextram Danapris ripam, ad Peczericum monaſterium Kiouiae pertinens II. 982.

BVSTA GALLORVM, locus in Vmbria ad Apenninum montem, vbi Camillus Gallos profligauit, C ſtadiis a Tagina vico diſſitus I. 219.

BVTELIVM (Βυτελιον), vrbs Macedoniae, verſus Pelagoniam ſita, regia quondam regum Bulgariae II. 636.

BVTOBA al. *Butoma*, forte *Butua* Plinii et Ptolemaei, Illyrici vel Dalmatiae vrbs II. 90, 91.

BYZACIVM, regio Africae Propriae inter Bagradam et Tritonem fluuios ſita I. 328. 334. Mauri Byzaceni memorantur I. 611.

BYZANTIVM, nobiliſſima Thraciae vrbs, ad os Boſpori Thracii ſita a Conſtantino M. *Conſtantinopolis* dicta II. 422.

C.

CABALA, vrbs non longe ab Iconio, vt videtur, remota. eſt in Lycia vrbs *Cabalis*, quae num hic intelligi poſſit, neſcio III. 315.

CABARI, Chazarorum tribus, quae ſe Vngris adiunxit III. 572.

CABAZITIANI· Meſochaldiis circa Trapezuntem imperant IV. 168.

CABERI (Καβηροι), Perſidis populus III. 83. IV. 248.

CACHETIVM Iberiae vrbs, Samachio finitima IV. 315. *Kacheti* vel *Gaketti* hod. populi in Georgia nomen.

CADISENI, Mediae populi, forte qui Caddufii alias vocantur, orae auſtralis Caſpii maris accolae I. 619. III. 1139.

CAESARFA vrbs Cappadociae in planitie ad ſeptemtrionale latus montis Argaei ſita, olim *Maſaca* vel *Mazaca* hod. *Kaiſerie* dicta IV. 243.

CAESAREA, *Tingis* etiam dicta, Mauritaniae Tingitanae vrbs ad fretum Herculeum, vbi effluit oceano, ſita, hod. *Tanger* I. 342.

CAFSENA, Galliae Togatae Ciſpadanae vrbs, nomen hod. retinet I. 129.

CAGINVS, vrbs Aſſyriae, ſitu incerto III. 1187.

CALABRIA, peninſula, qua in Ionium mare Italia procurrit, Apuliae contermina, olim Meſſapia, incolae *Calabri* I. 155.

CALARIS al. *Caralis*, vrbs primaria Sardiniae, hod. *Cagliari* vel *Calari* dicta I. 216.

CALBOMVNTIS (Καλβομυντις), vicus Thraciae ad Haemum I. 698.

CALITZA (Καλιτζα), Ruſſiae rubrae vrbs et principatus II. 704. 902.

CALLIACRE, vrbs Bulgariae verſus Pontum Eux. ſita II. 887.

CALLIPOLIS, vrbs Cherſoneſi Thraciae ſuprema ad Helleſpontum, vbi Propontidi iungitur, Lampſaco in Aſia ſitae oppoſita, hod. *Gallipoli* vel *Galiboli* I. 527.

CALOBRYA, caſtellum Thraciae, Almyro fl. adpoſitum III. 158.

COLOGRAEA collis, Phrygiae ſalutaris forte, in quo Acrunus vrbs ſita fuit III. 314.

CAMDII, Aſiae orientalis populi III. 1154.

CAMPANIA, regio Italiae, inter Latium, Samnium, Picenum et mare inferum ſita I. 165.

CAMPIA, Caſaubonus *Carpia* legi iubet; ſed forte *Scampia* legendum, quae Epiri vrbs fuit, III. M. paſſ. a Lichnido diſſita I. 102. et ibi not. *h*.

CAMPSAE, caſtellum Apuliae, in arduo monte ſitum I. 242.

CAMPVS *Neronis*, ad Romam inter Portam Valeriam et Tiberin ſitus I. 612.

CANALITAE, vna e nationibus Slauicis, Dalmatiam incolentibus, regio eorum *Canalis* I. 756. II. 409.

CANCAR (Καγγαρ), cognomen, quo

quo tribus quaedam Patzinacarum inſignitur III. 572. 808.

CANDAMIA, forte *Candauia*, tractus montuoſus a Dyrrachio inde vſque ad Pellam maritimam Macedoniae vrbem pertinens I. 106.

CANSTRITZIS (Καντριτζις), Thraciae caſtellum verſus Bulgariae fines ſitum II. 760.

CANTZACIVM, Perſarmeniae, vt videtur, oppidum, forte *Kandſchi* vicus, inter Niſibin et Moſul ſitus III. 96.

CANVSIVM, vrbs Apuliae, dextrae Aufidi ripae appoſita, a Cannarum vico XXV. ſtadiis diſſita, hod. *Canoſa* I. 196.

CAPER vel *Caprus*, Phrygiae fl., Laodiceam alluit, et in Maeandrum exit III. 298.

CAPETRVM (τα Καπετρα Φρεριον) caſtellum colli in Armenia impoſitum, non longe ab Artze pago remotum III. 91. IV. 306.

CAPHA (Καφα), vrbs Cherſoneſi Tauricae maritima, verſus ortum ſolſtitialem ſita, hod. *Kiefe*. I. 256. neſcio an eadem ſit, cuius iam ſub Conſtantino M. ſit mentio IV. 512.

CAPPADOCIA, regio Aſiae minoris ad orientem inter Pontum et Ciliciam ſita I. 577.

CAPRAE, Vmbriae vrbs, cis Apenninum LXXXIV. ſtadiis a Buſtis Gallorum, quae trans Apenninum ſunt, remota I. 222.

CAPVA, vrbs olim Campaniae nobiliſſima, non longe ab ea, quae hodie eſt, diſſita I. 201. 242.

CAPVTVADA, locus in Africae littore, v. dierum itinere Carthagine orientem verſus diſſitus I. 322.

CARBONITIS *ſolitudo* in Perſide ſita III. 81.

CARCARVS vrbs [Cappadociae], non longe a Melitene remota III. 830.

CARCASSO, vrbs Galliae Narbonenſis, in Tectoſagum Volcarum agro ad Atarem fl. ſita, hod. *Carcaſſonne* I. 80.

CARDIA, Macedoniae caſtellum, in loco anguſto ſitum a Baſilio Porph. conditum II. 636.

CARE (Καρη), Vngricae gentis tribus III. 612.

CARFA, vrbs ad Boſporum Cimmerium ſita, Caffam intelligi putant, niſi forte *Giertſch* vel *Kerſch* vrbis in hoc nomine veſtigium eſt II. 1033. III. 1146.

CARIA, oppidum Phrygiae ad Maeandrum fl. III. 377. 384, 385.

CARMANIA, Aſiae regio, a ſeptemtrionibus Parthiae, ab ortu Gedroſiae, ab occaſu Perſiae, a meridie Perſico et Indico mari finitima III. 1029.

CARME, locus Aſiae minoris ſitu incerto III. 266, 267.

CARNATAЁ (Καρνατας), Iberiae tractus IV. 296.

CARNERIVS ſinus al. Flanaticus, qui Iſtriam et Liburniam diuidit II. 429.

CARNII, Carnii populi, vltra Sciſcios et Suabos, ad quorum dextram Dacae et Pannones, habitarunt,

runt, Ortelius olim *Tauriſcos*, Plinii aetate *Noricos* vocatos ait; hod. *Krainer* I. 125. IV. 495.

CARPATHVS al. *Crapathus*, inſula Aſiatica eius maris, quod ab ea nomen habet, inter Cretam et Rhodon, a qua c. circiter ſtadiis abeſt, iacet III. 455.

CARPI, gens Gothica, vt Maſcouius docet, inter Baſtarnas et Peucinos ad Iſtrum habitaſſe, et vel ipſi a Carpathicis montibus, vel hi ab ipſis nomen habere putantur I. 40. IV. 410.

CARSE (Καρσε), Perſarmeniae vrbs hod. *Kars* III. 97.

CARSVM, Priſco Thraciae caſtellum aliis Moeſiae inferioris vrbs ad Iſtrum ſita; ſed forte Priſcus Thraciam ſenſu latiori, quo ad Iſtrum vſque pertinebat, ſumit I. 481.

CARTHAGO, nobiliſſima Aſiae Propriae vrbs I. 83.

CASE (Κασῃ), Vngricae gentis tribus III. 612.

CASACHIA, Aſiae regio, ſupra Papagiam ſita, et ad Caucaſum vſque porrecta IV. 249. II. 1043.

CASSANDRIA, vrbs Macedoniae in peninſula Pallene, olim Potidaea dicta I. 541.

CASSIOPE, vrbs Theſſaliae mediterranea, poſteriori aeuo *Ioannia* ſ. *Ioannina* dicta II. 335.

CASTAMON, vrbs Aſiae minoris, ab Ancyra verſus orientem, a Sinope verſus auſtrum ſitis, v. dierum itinere diſtat, hod. *Kaſtamunijah* II. 905.

CASTORIA, vrbs et regio Macedoniae ad Viſtritzam ſ. Erigonium fl. II. 231. vrbs magna Bottiaeae II. 236. in variet. narrat.

CASTRIVM, oppidulum Theſſaliae II. 308.

CASTROCOMIVM, Armeniae, vt videtur, vrbs III. 92.

CASTRVM *Portarum* ſ. *Pylae*, oppidum in Bithynia ab Emanuele Comn. exſtructum III. 328.

CASVLINVS, Campaniae fluuius, ad cuius ripam Capua ſita eſt, alio nomine Vulturnus vocatur, hod. *Volturno* I. 242.

CATANA, vrbs Siciliae, e regione Aetnae montis, hod. *Catania* I. 144.

CATARACTAE Danubii, hod. *Demircapi* i. e. *porta ferrea*. in tractu Belogradenſi I. 739.

CATASYRTAE, Thraciae regio prope CPlin II. 589. III. 830.

CATERA, Boſniae vrbs II. 159. 426.

CATHARVS, Lazicae fluuius IV. 95.

CATMA oppidum (Χωριον) Syriae, non longe ab vrbe Chalep remotum III. 112.

CATOECIA Aſiae minoris vrbs, ſitu incerto III. 469.

CATTARI, Chrouatiae, vt videtur, populi II. 190.

CATZICII (Κατζικιοι) al. *Cazicli* l. *Caſicli*, vna e duodecim Chrouatorum tribubus II. 188.

CAVCACVS (Καυκακος), vrbs Bulgariae, in Bydinienſi tractu II. 888.

CAVCANA, portus Siciliae, poſteriori

riori aeuo *Stalambri porto* vel *Scaramis* dictus I. 320, 321.

CAVCASVS, pars Tauri montis, inter Pontum Eux. et mare Caſpium ſitus I. 576.

CAYSTROS fluuius Ioniae in Cilbianis iugis ortus, ab vrbe Tiria duabus leucis verſus ſeptemtriones fluit, inter Epheſum et Colophonem, Epheſo proximus in mare exit, hod. *Kutſchuk-Minder* III. 393.

CAZACHIA (Καζαχια vel Κασαχια) v. *Caſachia*.

CEDRA, Phrygiae Salutaris vrbs, non longe a Polyboto remota III. 279.

CELAENAE, caput quondam Phrygiae, ad Marſiam amnem et fontes Maeandri ſitae, hod. *Eiſchekleh* III. 360.

CELBIANVM. v. *Cerbianum*.

CELIDONIVM, Aniacae regionis caſtellum, in praecipiti colle, haud longe a Tibio remotum IV. 303.

CELIVM (Κελλιον, Κελλιων), vrbs Valachiae ad oſtium Danubii ſita, olim *Lycoſtomon* hod. *Kilia* II. 927.

CELLIA, locus non longe a Poemaneno in prouincia Helleſponti diſſitus III. 274. alii *Cillam* habent in Adramyttena regione Maioris Myſiae.

CELLIORVM *collis* non procul a Lariſſa ſitus II. 668.

CELTICI montes a Procopio vocantur, in quibus Iſter oritur I. 548.

CELTZENE, Chaldiae regio, Euphrate fl. a Tauro ſeparatur III. 115.

CENA, locus in Tzanica IV. 221.

CENTVMCELLAE, vrbs Etruriae maritima, *Portus Traiani* olim, hod. *Ciuita Vecchia* I. 166.

CENTVMCOLLES, locus Moeſiae ſ. Bulgariae verſus Pontum Eux., ſalibus abundans III. 843.

CEPI (Κηποι), vrbs Cherſoneſi Tauricae, forte quae poſteriori aeuo *Caffa* dicta eſt I. 548.

CERASVS Ponti Polemoniaci oppidum, ad ſinum maris, qui ab eo nomen habet, ſitum, hod. *Caraſonte*, Graecis *Kiriſontho* III. 388.

CERAVNII, Epiri montes ad mare Ionium, e regione Italiae, hod. *Monti della Chimera* II. 643.

CERBIANVM al. *Celbianum*, Thracenſis Thematis in Aſia vrbs III. 255.

CERCESIVM, vrbs Meſopotamiae in ipſo angulo, quem Euphrates et Chaborus confluentes faciunt ſita, hod. *Karkiſia* III. 66.

CERMANIVM, Thraciae, vt videtur, vrbs II. 337.

CERVARIVM, vrbs Apuliae I. 196.

CETZEVM, Armeniae forte vrbs, non longe a Theodoſiopoli remota IV. 286.

CHABVXINGYLA v. *Gyla*.

CHADIR (Χαδιρ) fluuius, qui Tamatarcham a continente Aſiae ſeparat II. 1043.

CHALCEDON, vrbs Bithyniae ad Boſporum Thracium, contra Conſtanti-

ſtantinopolin ſita, vbi hod. *Kadhi-Kioi* I. 45.

CHALCIS, Syriae vrbs, Chalcidenes ſ. Chalcidicae regionis caput, a Chalepo III. milliaria cum dimidio verſus auſtrum ſita, hod. *Kennaſſerin* vel *Kinneſrin* III. 470.

CHALCITICA, Macedoniae regio, ad ſinum Toronaeum, niſi forte in Thracia quoque huius nominis regio fuit II. 868.

CHALDIA, Armeniae regio III. 351.

CHALEP, Syriae vrbs nobiliſſima, ad fluuiolum [*Belum* forte veterum hod. *Kawik* dictum] ſita, olim *Beroea* hod. *Haleb* vel *Halab*, vulgo *Aleppo* III. 103.

CHALISII (Χαλισιοί), natio Vngrica, in ſacris a reliquis Vngris diſſidens II. 179. III. 640. 676.

CHALTZICHI (Χαλτζιχι, Χαλτζιχι), alter Iberiae terminus, Phaſidi fl. oppoſitus IV. 315.

CHALYBES, Paphlagoniae populi III. 918.

CHAMVCH, locus in Zicchia ſitus IV. 250.

CHANTAX, Cretae vrbs primaria, hod. *Candia* II. 974.

CHARAX, Phrygiae locus, non procul a Celaenis, inter Lampen et Graoſgala ſitus III. 372.

CHARIOPOLIS, Thraciae vrbs II. 711.

CHAROBOE (Χαροβοη), prouincia Patzinacica, Ruſſiae finitima II. 986. III. 799.

CHARSIANVM *thema*, quae alias prouincia Cappadocia IV. 229. 802.

CHARTON, caſtellum vetus in finibus Tzanorum Ocenitarum IV. 221.

CHARZANES, fluuius vltra Achridem occidentem verſus II. 669. III. 916.

CHATAGIA al. *Achatagia*, regio inter Gangem et Indum ſita III. 1182.

CHATAIA, vrbs Hyrcaniae, orientem verſus ſita III. 1142.

CHATAIDAE, qui olim Maſſagetae, regionem Araxi finitimam incolunt III. 1141.

CHAZARES vel *Chazari* (Χαζαρεις, Χαζαροι), populus Turcicus, olim Berziliam et regiones a Caucaſo verſus ſeptemtriones ſitas, poſtea partem borealem Cherſoneſi Tauricae a Doro inde et regiones extra Peninſulam ſeptemtriones verſus vſque ad Sarcel ſ. Bielgorod ad minorem Tanain, orientem vero et meridiem verſus vsque ad Vzorum et Alanorum fines porrectas incoluerunt I. 248. III. 550.

CHAZARIA, Chazarorum terra, *Taurica* inprimis *Cherſoneſus* III. 554. 577.

CHELAE, vrbs ad Boſporum Thracium, poſt Eſtias promontorium ſita, vbi templum Dianae Dictymnae fuit, *Scalae* etiam vocatur I. 751, 752.

CHELANDIA, vrbs ad Boſporum Cimmerium, vt putat Bandurius III. 572. 609. ibique not. *l*.

CHENA, forte *Chelae* aliorum III. 438.

CHENCHREAE, Troadis vrbs II. 802.

CHERCHIS, gens Aſiae Septemtrionalis, veteribus Turcis, vt videtur, finitima III. 52.

CHERIA, vrbs in Aſſyria vel Media ſita, *Ninum* veterem putant III. 1142, 1143.

CHERSON, vrbs Tauricae, ad latus occidentale et promontorium Parthenium, ſecundum Melam, ſita; ſaec. VI. Romani imperii in iſtis regionibus limes I. 348. Procop. de Aediff. p. 62.

CHESONESVS Taurica vel ſimpliciter *Taurica*, peninſula magna Paludem Maeotidem et Pontum Eux. ſeparans, hod. *Crimea* I. 548.

CHERSONESVS Thraciae, peninſula poſt Melanem ſinum, inter quem et Helleſpontum longe in auſtrum verſus Lemnum inſulam procurrit I. 540.

CHETTIVICVS (χεττικωμη), oppidum non longe a Conſtantinopoli remotum I. 559.

CHIDMAS al. *Chingylus*, terrae Lebediae fluuius, forte hod. *Ingul* vel *Ingulez* ſ. *minor Ingul.* III. 608.

CHIEAT, Baaſpracaniae ſ. Mediae vrbs III 99.

CHLEBENA ſ. *Chlebiana*, vrbs Chrouatiae in Seruiae confiniis ſita, hod. *Hliuno*, *Sluin*, *Sluni* II. 160. 395.

CHLERENVS (Χλερηνος), Macedoniae, vt videtur, vrbs II. 275.

CHLVMVS, Dalmatiae mons, ad quem Zachlumi accoluerunt II. 406.

CHLVM, vrbs in vertice montis Chlumi II. 406.

CHOARA, inſula Dalmatiae proxima II. 413.

CHOASPES, fluuius in Media ortus, cum Tigride lacum efficit, indeque in mare exit III. 1140. eſt etiam in India eiusdem nominis fluuius, qui in Indum exoneratur.

CHOBVS, Lazicae fluuius IV. 89.

CHOERENVM, oppidulum Thraciae ad Hebrum fl., non longe ab Aeno remotum III. 899.

CHEROBACCHI (Χοιροβακχοι), oppidum CPlin inter et Adrianopolin ad Melam fl. ſitum III. 891.

CHOLME, vrbs Ruſſiae minoris forte hod. *Chelm*, metropolis terrae Chelmenſis, vel *Chelmitſch* ad Danaprin II. 1037.

CHOMA, Lyciae oppidum, vnde *Chomateni* III. 158.

CHONAE, al. *Coloſſae*, Phrygiae vrbs ad Lycum fl., hod. *Chonos* vel *Konus* III. 119. 360. et ibi not. *i*.

CHOPON, alio nomine *Giazichopon*, Patzinaciae prouincia, Bulgariae finitima III. 799. 807. II. 604.

CHORACVL, fluuius, a Tanai orientem verſus in paludem Maeotidem euoluitur II. 1043.

CHORASAN (Χωρασαν vel Χωρασα), interior ad orientem Perſia, verſus occidentem a regione montana et Gergen, verſus auſtrum a Fares et Kumas deſerto dirimitur, ab oriente Segeſtanae et Indiae, a Septemtrionibus Tranſoxianae

zianae et Turkeſtanae finitima II. 77.

CHORASMII, populus Sogdianae ad Oxum fl. III. 86.

CHORTAREA, clauſura ſ. fauces montis Haemi verſus Anchialum III. 966.

CHORZIANENE, forte *Chorzene* Strabonis, Septemtrionales Armeniae partes I. 438.

CHOTOBOS, vrbs Thraciae, in borealibus Hebri partibus II. 737.

CHRAMVM, Vngriae ad Iſtri ripam caſtellum III. 636.

CHRISTOPOLIS, vrbs Macedoniae, ad Strymonem fl., in loco anguſto, per quem via Theſſalonicam ducit, ſita, hod. *Emboli*, vel *Amphibols* II. 52.

CHROVATIA, Dalmatiae pars, a Tzentina et Chlebena Seruiam attingit, mare verſus Iſtriae finitima, verſus montana vltra eandem excurrit II. 155. 395. 396.

CHROVATIA *Magna* ſ. *Alba*, regioni Boici et Franciae finitima, Seruii olim in ea habitarunt II. 151.

CHRYSOPOLIS, vrbs Bithyniae prope Chalcedonem, in promontorio, quod Byzantino oppoſitum eſt, ſita I. 248.

CHVBDAN, Aſiae vrbs, non multis millibus a Taugas remota, duobus fluminibus rigatur III. 71.

CIBERIS (Κιβηρις), vrbs Cherſoneſi Thraciae, muro, qui in Iſthmi anguſtia ductus eſt, interius affixa I. 555.

CIBOTVM, Bithyniae vrbs maritima, *Ciuitat* etiam vocata III. 220. vel potius litus, Damalis freto obiectum III. 272.

CIDARITAE, gens Hunnica, Perſis finitima I. 571—574.

CILICIA, regio Aſiae minoris, ad oram auſtralem ſita I. 600.

CIMBA LONGVM, locus in finibus Bulgariae II. 632.

CIMBRI, populi maxime boreales [Germanici nominis populi, Cherſoneſi Cimbricae, ab iis ita dictae, incolae] III. 1021.

CIMMERII, populi maxime boreales [quos alii *Cimbros*, Graeci Cimmerios vocant] III. 1021.

CIMMERII, populi Boſpori Cimmerii in litore Aſiatico accolae, vbi poſtea Hunni Cuturguri habitarunt I. 546.

CIMMERIVS *Boſporus* v. *Boſporus Cimm.*

CINGVLARIVM, Phrygiae, vt videtur, vrbs III. 378.

CIOABA al. *Cieuos* (Κιοαβα, Κιαβος) vrbs Ruſſiae minoris ad Danaprin nobiliſſima, *Sambatas* etiam dicta hod. *Kiew*, *Kiouia* II. 952.

CISSABOS, collis Macedoniae, non longe a Celliorum colle remotus II. 668.

CITROS (Κιτρος) al. *Pydna*, vrbs Macedoniae maritima, hod. *Chitro* II. 110.

CIVITA NOVA, vrbs non procul Beneuento a Longobardis condita I. 408.

CIVS, vrbs Bithyniae maritima, hod. *Dſchemblic* III. 179. 224. 470.

CLABOCA (Κλαβωκα), vrbs Chrouatiae

untiae, Bandurius *Klapaz* prope Vnnae fontes intelligit ll. 396.

CLAVDIOPOLIS, Thraciae vrbs ll. 711.

CLAVDIOPOLIS, Ciliciae aſperae, ſec. alios Iſauriae, vrbs lll. 117. Bithyniae vrbem intelligi putant, quae hod. *Boli* vocatur lll. 314.

CLEIDIVM (Κλειδίον), locus anguſtus in finibus Bulgariae, non procul a Cimba Longo ll. 632.

CLIARA al. *Chliera*, Lydiae vrbs, non longe a Thyatiris diſſita lll. 255.

CLIMATA *XXX.* eo vsque Patriharum ſedes ſaeculo *X.* pertinebant ll. 987.

CLIMATA *IX.* Chazarorum, regiones in Aſia a Tanai fluuio inde vsque ad fines Alanorum, contra Cherſoneſum Tauricam ſitae lll. 673. 674.

CLITIA, Illyridis ſ. Boſniae vrbs, in marg. *Clyza* ll. 433.

CLOCOTINITZA vel *Cloconitza*, oppidum Thraciae, Hebro proximum ll. 725.

CLVSIVM, vrbs Etruriae ad Clanem fluuium, olim regia Porſennae, hod. *Chiuſi* I. 169.

CLYZOMENAE, forte quae *Clazomenae* alias, Ioniae vrbs maritima, hod. *Keliſman* lll. 196.

CODONIANA, vicus Macedoniae, non longe, vt videtur, Theſſalonica diſſitus ll. 244.

COELE al. *Cyle* (Κοιλη, Κυλη), locus maritimus Thraciae ad Helleſpontum ll. 971.

COLCH, gens Aſiatica, an qui Colchi alias lll. 68.

COLCHI vel *Lazi*, Aſiae populi, ab interiori Ponti Eux. receſſu ad Phaſidem vsque et paulo vlterius habitant, Apſiliis, Auaſgis, Miſimianis, Alanis et Romanis finitimi I. 575, 576. IV. 22.

COLCHIS, regio a Colchis ſ. Lazis inhabitata I. 256.

COLONIA, vrbs non procul Dyrrachio, vt videtur, diſſita ll. 646.

COLONIA al. *Taxara*, vrbs munitiſſima, a qua regio nomen habet, minori Armeniae, Neocaeſareae, Arabracenorum vrbi Nicopoli et Tephricae finitima lll. 107.

COLORIS, vrbs in confiniis Iberiae et Romaniae ſita IV. 290.

COMANI, populus Turcicus, olim partem ſeptemtrionalem Cherſoneſi Tauricae et regiones ei finitimas, poſtea regiones Iſtro a ſeptemtrionibus obuerſas et verſus orientem ſitas incoluerunt ll. 168. lll. 959.

COMANI, Comanae ponticae vrbis (hod. *Tocat* vel *Tucat* putant) incolae lll. 992.

COMIVM, forte *Caſtrocomium* alias dictum, lll. 94. IV. 308.

COMNENES *prata*, regio Thraciae prope Tunzam fl. ll. 853.

COMOPOLIS, Aſſyriae mediterraneae vrbs lll. 117.

COMOTENA, Thraciae vrbs, vltra Rhodopen ſita ll. 864.

CONOPA, inſula circa Iſtri oſtia, *Peuces* partem putant ll. 603. 985.

CONSTANTIA, Daciae vrbs ad Iſtrum, e regione Margi ſita, a Conſtantino M. condita II. 44. 480.

CONSTANTIA, Bulgariae vrbs, inter Conopam et Varnam ad Pontum Eux. ſita, hod. *Chiouſtange* et *Praſlovitſcha* II. 603.

CONSTANTINOPOLIS v. *Byzantium.*

CONSTANTIOLA, vrbs ad Iſtrum non procul Singidone ſita I. 719, 720. 739.

CONTRAGI v. *Cotragi.*

CONTRIGVRI, gens Hunnica, alias *Cuturguri*, vbi vide.

COPHEN (Κωφην), fluuius Aſiae, in finibus, vt videtur, Suaniae ſeſe in paludes effundit III. 54, 55.

COPSIS, caſtellum Bulgariae extra Haemum ſitum II. 806.

CORCYRA, inſula Graeciae nobiliſſima, Theſprotiae obiecta, et vrbs, hod. *Corfu* I. 212.

CORI al. *Carinium*, Slau. *Karin*, vrbs Chrouatiae II. 396.

CORINTHVS, vrbs Peloponneſi nobiliſſima, in auſtrina Iſthmi parte ſita I. 423.

CORIVM, Iberiae vrbs, Samachio vicina IV. 315.

CORNV (Κερας), canalis, qui Conſtantinopolin a Pera diuidit, *Chryſoceras* etiam, et in Tabula Peutingeriana *Sinus Vſinus* vocatur I. 558. 746.

CORVTHSON (Χρατζον), anguſtia introitus Caucaſi I. 605.

CORYPHO, vrbs Corcyrae inſulae munitiſſima, in excelſa rupe ſita, vnde nomen traxit, quod deinde toti inſulae haeſit, vt *Corfu* diceretur II. 106.

COSNICVS, Thraciae oppidum, ad Rhodopeu, vt videtur, ſitum II. 867.

COSSOVVS campus (Κοσσοβου πεδιον), in Priſtina, Seruiae regione, ſitus, hod. *Amſerfeld*, *campus Merulae*, Vngr. *Rigomezrys* II. 351.

COTAERACIA, locus ad radices montis Lentianorum, non longe, vt videtur, a Lopadio remotus III. 272.

COTIAIVM v. *Cutatiſium.*

COTRAGI (Κοτραγοι), Bulgari hoc nomine vocantur II. 502, 503.

COTYAEVM, Phrygiae Epicteti vrbs, Ducas Phrygiae *metropolin* vocat, hod. *Kiutahya* III. 154. 1173.

COTYALIVM, an *Cotyaeum* aliorum? III. 375.

COTZAGERI (Κοτζαγηροι), tribus gentis Var Chuni, in Pannonia conſident I. 719.

COXYLINI, Tzanorum tribus IV. 222.

CRARII *traiectus* (περαμα Κραριι), locus, vbi Danaprin traiiciebant, infra Cataractas II. 984.

CRATEA, Galatiae, aliis Bithyniae mediterraneae vrbs, *Flauiopolis* etiam dicta, quam hod. *Bainder* vocari putant III. 1123.

CREBATADES, populi Aſiatici inter mare Caſpium et Pontum Eux. habitantes IV. 397.

CRENVM (Κρηνον), forte *Crenides*

Κρ.

(Κρηνίδες) aliorum, ſeu *Philippopolis*, quam alii Thraciae, alii Macedoniae annumerant II. 683.

CRETA, nobiliſſima maris mediterranei inſula, hod. *Candia* III. 105.

CRIBASA, Chrouatiae Zupania II. 395.

CRIBVS, Thraciae, vt videtur, oppidum II. 739.

CRISVS, Vngriae fluuius, in Tibiſcum exit, hod. *Koroeſch* III. 622.

CRITZIMVS, Thraciae caſtellum ad Haemum II. 701. *Crotzimus* vocatur II. 866. *Crytzimus* II. 743.

CROMNA, Paphlagoniae vrbs maritima, ab Amaſtri CXX. ſtadiis diſſita III. 421.

CROTONIATARVM *portus* al. *Croton*, vrbs Bruttiorum maritima, a Lacinio promontorio ſtadiis circiter CL. remota, hod. *Cotrone* I. 202.

CRVA, vrbs Epiri, ſ. Albaniae, prope ſinum, in quem Drinus effunditur, hod. *Croia* II. 371.

CRVLLA, Aſiae minoris vrbs, ſitu incerto III. 469.

CRVNVS, Bulgariae caſtellum, verſus fines Rom. ſitum, *Dionyſiopolis* Moeſiae inferioris vrbs ad Pontum Eux. olim *Cruni* vocabatur II. 796.

CRYA *fons*, ſ. *fons frigidus*, locus in Ponto, non longe a Caeſarea remotus IV. 478.

CTESIPHON, Aſſyriae vrbs, ad Tigrin fl. e regione Seleuciae ſita, hod. *Madain* IV. 41.

CVARTZITZVR ſ. *Tzur*, Patzinaciae prouincia, vltra Danaprin ſita III. 575. 796. 806. 808.

CVBV, regionis Atelcuſu fluuius, in hod. Moldauia, credo III. 611.

CVBVCLEA, arx Myſiae in Olympo ſita III. 490.

CVDVGERI (Καδυγεροι), Sandalis regionis incolae III. 428.

CVEL (Κυελ), Iberiae tractus IV. 296.

CVLA, vrx Antiochena, in colle ſeptemtrionali ſita III. 233, 234.

CVLE, Thraciae oppidulum III. 853.

CVLPEE (Καλπη), al. *Syracalpee* Patzinaciae regio, vltra Danaprin Septemtriones et orientem verſus ſita III. 799. 806. 575.

CVMANVM caſtellum, al. *Cumae*, oppidum Campaniae I. 189.

CVPERIVM, Thraciae oppidum, non procul Tzurulo diſſitum II. 695.

CVPHIS (Καφις vel Κωφιν) fluuius, quem Byzantini e Tanai et Atali oriri et in mare Ponticum ad Arietis frontem exonerari fingunt II. 503. IV. 248.

CVRCRA, inſula Arentanis ſubiecta, al. *Corcyra* vel *Cicer* dicta, hod. *Corfu* II. 413.

CVRISCA al. *Cariſca*, vrbs Moeſiae, ſ. Bulgariae, non procul ab Iſtro remota II. 65. 70.

CVRTYGERMAT (Κυρτυγερματ), Vngricae gentis tribus III. 612.

CVTATISIVM al. *Cotiaium* (Κυτατισιον, Κοτιαϊον) vrbs Lazicae in

in Muchiriſide regione ſita, hod. *Cotatis* vel *Kutais* I. 581. IV. 73.

CVTVRGVRI (Κυτυργυροι, Κοτριγυροι, Κοτραγηροι, Κατριγυροι, Κυτραγυροι, Κοτριγοροι), gens Hunnica, olim ad Cimmerium Boſporum, in Aſiatico litore indeque verſus Septemtriones et ad Tauricam vsque habitarum I. 547, 548.

CYBERNICVS, locus in Taurica vltra Cherſonitas ſitus, Cherſonitarum et Boſporianorum ditionis aliquando limes IV. 94.

CYPSELLAE, Thraciae vrbs ad Hebrum fl. hod. *Chapſilar* II. 673.

CYRVS, fluuius in montibus, qui Iberiam et Armeniam ſeparant, ortus, in mare Caſpium exit, hod. *Kiur* vel *Gür* III. 1139.

CYTAIA, Colchidis vrbs, Aeetae patria, vbi poſtea *Cotiaium* vel *Cutatiſium* IV. 73.

CYTAIS, vetus Colchidis nomen IV. 73.

CYTZABIS, vrbs Macedoniae, non procul Priſlapo II. 194.

CYZICVS, peninſula, olim inſula, Propontidis, et vrbs eiuſdem nominis, hod. *Chizico* I. 423.

D.

DABRYZE, quae *Tabreze* alias III. 1190.

DACI, *Dacae*, populi, ſeptemtrionales Iſtri partes incolentes I. 125.

DACIA, regio Europae orientalis, quae inter Danubium, Carpathes montes et Tyram f. Danaſtrin fl. in ſeptemtriones, a Tibiſco ad Pontum Eux. in orientem porrigitur I. 125. 203.

DACIA *mediterranea* f. Illyrica, pars Illyrici Magni IV. 494.

DACIA *Ripenſis* regio ad auſtralem Iſtri ripam ſita, cuius prima vrbs Singedon IV. 494.

DADIANI principatus (Δαδιανι vel Δαδιανου αὐθεντεια), Iberiae regio IV. 315.

DADIBRA vel *Dadybra*, Paphlagoniae vrbs, ſitu non ſatis certo IV. 383.

DAGANES, Perſidis populus IV. 147.

DAICH (Δαϊχ), Aſiae ſeptemtrionalis fluuius, procul dubio qui *Iaik* olim hod. *Vral* vocatur, et in mare Caſpium exit I. 575. III. 54.

DALE, Paganiae Zupania, procul a mari remota, Bandurius *Dalluntum* Antonini intelligit II. 414.

DALMATIA, regio a Titio amne ad Macedoniae Moeſiaeque limitem, inter montes Pannoniam terminantes et ſinum Hadriaticum ſita I. 105.

DAMALIS, promontorium, promontorio Byzantium continenti oppoſitum III. 168.

DAMATRYS, campus prope Conſtantinopolin II. 515.

DAMATRYS, Aſiae minoris vrbs, non procul a Melitene diſſita III. 822.

DAMPOLIS, Thraciae caſtellum, non longe ab Adrianopoli remotum III. 825.

DANA-

DANAPRIS al. *Boryſthenes* hod. *Dniepr*, vnus e maximis Septemtrionis fluuiis, in Pontum Eux. exit, vbi *Olbia* olim, hod. *Oczacov* et *Kinburn* ſitae ſunt I. 668.

DANASTRIS, *Tyras* veterum, hod. *Dnieſtr*, inter Bogum et Danubium in Pontum Eux. euoluitur I. 757.

DANI, Septemtrionalis Europae populi, Procopius eos poſt Varnos ponit I. 427.

DANVBIVS, nobiliſſimus Europae fluuius, verſus Orientem a Cataractis inde *Iſter* vocatur, ſeptem oſtiis in Pontum Eux. erumpit I. 58.

DAONE (Δαωνη, Δαονες), Thraciae caſtellum, inter Heracleam et Selybriam ſitum II. 556. 715.

DAPHNVTIVM, Thraciae vrbs, Conſtantinopoli XL. ſtadiis abeſt II. 173.

DARAS, vrbs Meſopotamiae LXXXXIX ſtadiis Niſibi, XXVIII. a limite Perſici et Romani imperii remota, ab Anaſtaſio Aug. munita, *Anaſtaſiae* nomen accepit, hod. *Dara* I. 434. Procop. de Aediff. p. 29. ſeq. Id. de bello Perſ. p. 29.

DARDANIA, regio Europae, Macedoniae eorum verſus finitima I. 104, 105.

DEBELTVS, Thraciae vrbs, ad lacum eiusdem nominis, verſus Bulgariae fines, II. 542.

DECATERA (το καϛρον το Δεκατερα το κατω), Boſniae vrbs, hod. *Catarum*, *Catharum* et *Cattara*. Slau. *Cator* II. 90, 91.

DECIMVM, locus in Africa, LXX. ſtadiis a Carthagine abeſt I. 325.

DECIMVM locus X. fere ſtadiis CPli remotus III. 892.

DECTE, oppidulum Bithyniae, inter Sangarium fl. et Nicomediam ſitum III. 143.

DEMETRIAS, Phthiotidis in Theſſalia vrbs II. 213.

DEMNITZICVS oppidum Bulgariae, Iſtro adiacens III. 927.

DENDRA, Seruiae regio, Naiſo vicina II. 185.

DERBLENINI, Slaui Ruſſis tributarii procul dubio *Drebljane* Annalium Ruſſicorum II. 987.

DECENE, regio Zecchiae vel ei ſaltim finitima IV. 250.

DESNEC (Δεσνηκ), Boſniae vrbs II. 159.

DEVRA, Macedoniae caſtellum II. 308.

DIABASIS, locus in finibus Thraciae et Bulgariae a tranſitu dictus II. 585. forte quae *Diabaena* II. 784.

DIABOLIS, Macedoniae, vt videtur, vrbs, non longe a Preſpa remota II. 643. *Deabolis* vocatur II. 669. in Not.

DIACENE, locus Bulgariae, non procul a Centum collibus III. 826.

DIAMPOLIS, Thraciae vrbs, non longe, vt videtur, ab Haemo remota III. 854.

DIDYMII al. *Didyma*, al. *Sidyma*, al. *Duorum collium caſtrum*, oppidum Lyciae circa Cragum fl. III. 434, 435.

DIDYMOTICHVS (Διδυμοτειχος), vrbs Thraciae ad Hebrum fl. hod. *Demotica* I. 708.

DIDYMVS al. *Dindymus* mons Galatiae in quo Sangarius fl. oritur III. 141.

DILIMNITAE, *Dilmaina*, *Dolomitae et Limnitae*, populi Aſiatici, intra Tigrin [procul dubio *Dailomitidem* Abulfedae, quae regio aſpera apud Thabareſtan terminatur, et cuius ſeptemtrionalis pars eſt ad mare Chazarorum, ſ. Caſpium] incolentes, Perſis iuncti foedere I. 581. 582. 585.

DIMYLIA, planities inter Choerobacchos et Cplin ſita III. 896.

DIOCLEA, vrbs et regio Dalmatiae, Seruiae finitima, a Diocletiano qui eo coloniam deduxit, ita dicta. II. 159. 416. 417.

DIOCLENSES vel *Diocletiani*, Slaui, Diocleam incolentes. II. 88. 89. 416.

DIOCLETIANOPOLIS, vrbs Theſſaliae, Caſtorio lacui vicina, alia eiusdem nominis vrbs eſt in inſula lacus exſtructa I. 7[illegible]. Procop. de Aediff. p. 71. 72.

DISTRA, *Driſtra*, *Doroſtolus*, *Doroſtorus* (Διςρα, Δρηςρα, Δριςρα, Δοροςολος, Δοροςορος), vrbs Moeſiae inferioris ſ. Bulgariae ad Iſtrum, inter Saltopyrgum et Sycidabam ſita, hod. *Dryſta*, *Siliſtria* I. 44.

DITZINAS, Bulgariae fluuius, inter Varnam et Meſembriam in Pontum Eux. exit II. 603.

DOBOBICE (Δοβοβικη), Boſniae vrbs, in excelſo monte ſita, an quae *Dubitza* hodie II. 433.

DOBRISCIC (Δοβρισικ), vrbs in terra Zachlumorum II. 406.

DOBRODITIA (Δοβροδιτια), regio Bulgariae, quae a Doroſtolo ad Pontum Eux. patet, hod. *Dobrudſche* II. 887.

DOCEA, Helenoponti, quod nomen pars Ponti imp. Iuſtiniano I. accepit, vt videtur, vrbs maritima III. 387.

DOCONVS, Lazicae fluuius, in Caucaſo ortus, Phaſidi miſcetur IV. 84.

DODONA, oppidum Epiri, in Moloſſorum regione I. 212.

DOLYLVS, oppidum non procul a Nicaea ſitum III. 276.

DOROBICE, *Dodobice*, *Dobobice* (Δοροβικη, Δοδοβικη, Δοβοβικη) fluuius, qui Seruiam et Boſniam ſeparat, Drinus intelligi videtur. II. 381. 432.

DOROSTOLVS v. *Diſtra*.

DORY, maritima regio Tauricae, vbi Gothi Tetraxitae habitarunt I. 245.

DORYLAEVM, Phrygiae Epicteti vrbs, hod. *Eſki-Scheher* III. 164.

DOSTINICA al. *Deſtinicum*, Seruiae vrbs II. 156. 159.

DRACON, Campaniae fluuius, ad radices Veſuuii ortus I. 227.

DRACON, ſecundum Ortelium Troadis fluuius, qui alias *Heptaporus* vocatur III. 17[illegible]. Du Freſne eum in Bithynia ponit, et in ſinum Nicomedienſem exire ait III. 215. not. *h*.

DRA-

DRAGOBINTIA v. *Durgubitia.*

DRAMA, Macedoniae oppidum II. 343.

DRAVVS (Δραος), fluuius in Rhaetia ortus, in Norico adoleſcens, Pannoniam tranſit, et paulo ſupra Sauum Danubio miſcetur, hod. *Draw*, *Drawa*, I. 382.

DRESNECC (Δρεσνεκ), Semiiae vrbs II. 159.

DRECON (Δρηκων), Europae in Hunnorum terra fluuius, Tyram aliorum ſ. Danaſtrin intelligunt I. 503.

DRIPIA (Δριπια), eadem, credo, quae *Drizipera* II. 212.

DRIZIPERA (Δριζιπερα, Δριζηπερα) al. *Druſipera* Thraciae vrbs, in Antonini Itinerario a Bergula ſ. Arcadiopoli XIV. M. paſſ. abeſt I. 707.

DRIZIS (apud Cedren. T. I. p. 397. Δριζιν περα, credo pro Δριζιπερα περα) I. 708.

DROMAENORVM, vrbs, in Aetolia, vt videtur, ſita II. 361.

DRVGVBITAE, Slaui planitiem Theſſalonicenſem incolentes II. 95.

DRVGVBITAE, Slaui Ruſſis tributarii, forte qui *Dregowiczi* alias II. 985.

DRYNVS, fluuius, qui Seruiam a Boſnia dirimit, *Drino* etiam et *Drina* dictus, ad *Ratiſkam* vrbem in inſula munitam in Sauum exit II. 177. alius eiusdem nominis fluuius, *Drymon*, *Drilo*, *Drina Negro* et *Kara Drina* vocatus, a Lychnido lacu veniens, ad Eliſſum vrbem, hod. *Aleſſio* dictam, in ſinum Adriatici maris exoneratur II. 633.

DVBIOS, Perſidis regio, Theodoſiopoli octiduii itinere diſtat IV. 51. 314. Abulf. *Dowin* vel *Dawin*, vrbs Armen. prope Taflis.

DVCISCA v. *Lutziſca.*

DVRGABITIA (Δεργαβιτια, Γεργαβιτια, Δρουγαβιτικα), regio Theſſalonicae finitima, a Drugubitis inhabitata II. 10.

DYRRACHIVM, Illyrici vrbs maritima, olim *Epidamnus*, hod. *Durazzo* dicta I. 756.

E.

EBVSA, vel *Ebuſus*, maior Pityuſarum inſularum in mari mediterraneo, e regione promontorii, quod in Sucronenſi ſinu Ferrariam votant, hod. *Tuiza* I. 342.

ECTAG, i. e. *mons aureus*, mons in terra veterum Turcorum; an qui hod. *Ak-tau*, mons Bucharíae maioris III. 51. *Ectel* vocatur III. 62.

EDESSA al. *Aedeſſa*, *Aegae* olim, vrbs Macedoniae, in regione Emathia ad Erigonium fl. antiqua regia ante Pellam I. 163.

EDESSA, vrbs trans Euphratem, quatuor Schoenorum ſpatio, prope Taurum montem, Plinius eam in Coeleſyria ponit, eandem putant, quam Hebraei *Rachos*, poſterior aetas *Raſe*, vocauit hod. *Vrfa* vel *Orpha* I. 621. III 74.

EION (Ἠιων), oppidum Macedoniae ad oſtium Strymonis, nauale et emporium Amphipolitanorum II. 300.

EITAZALAE (Ἐϊταζαλαι), gens Hunnica, *Viguri* etiam dicti, in Aſia Sep-

Septemtrionali habitarunt I. 574. cfr not. *y*.

ELEGMI, oppidum Aſiae minoris, Bithyniae credo III. 501.

ELISSVS al. *Liſſus*, vrbs Illyridis ad oſtium Drini fluuii, hod. *Aleſſio* II. 417.

ELOS vel *Helos* (Ἑλος), Laconicae vrbs maritima, inter Trinaſium et Acrias ſita, illinc LXXX. hinc XXX. ſtadiis diſtans II. 94.

ELVRI v. *Heruli*.

EMBI, populus Aſiaticus, ſuperiori Iberiae finitimi IV. 315.

EMOTA (Ημοτα), Chrouatiae Zupania II. 795.

EMPELVS, fluuius ex Ibibe (Ida, Phrygiae) monte profluens III. 261.

EMPYTHIVM, Thraciae, vt videtur, caſtellum II. 331.

ENATVM, locus in Thracia I. 385.

ENDIELORVM *ager* (Χωριον Ενδιηλων), locus in Syria, vnius diei iter ab Amida abeſt I. 597.

ENETI, Aſiae populi, Paphlagoniam incolentes III. 421.

ENSINVM, Thraciae caſtellum in Aſtica regione I. 688.

EPHRAEM (Εφραιμ), oppidum Thraciae, Adrianopoli vicinum II. 739.

EPHTHALITAE al. *Nephthalitae*, *Hunni Albi* etiam dicti, populi Perſis a Septemtrionibus finitimi I. 590.

EPIDAMNVS, v. *Dyrrachium*.

EPIGAMBRIA, Thraciae, vt videtur, vrbs III. 841.

EPIRVS *vetus*, regio Graeciae, poſt Illyricas gentes, ſupra Ceraunios montes incipit, et vſque ad ſinum Ambracium patet; *noua* Illyricanas Macedoniae gentes complectitur, hod. *Albania* I. 99.

ERAS v. *Araxes*.

ERAX, fluuius, qui alias *Phaſis* vocatur IV. 288.

ERGINIA al. *Erginus*, Thraciae fluuius, in Propontidem exit I. 688.

ERMICHIONES v. *Hermichiones*.

ERZIGANE v. *Atzinganis*.

ESSVPE, cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus prima occurrit II. 982.

EVCHANIA, vrbs Thraciae, non procul CPli, a Ioanne Tzimiſce *Theodoropolis* appellata II. 1007.

EVLYSIA, regio ad orientale Ponti Eux. litus I. 545.

EVTZAPELVS, Moeſiae ſuperioris, vrbs, non longe a Naiſſo abeſt II. 658.

EXAMILIVM v. *Hexamilium*.

EXEBA, oppidum Blachicum (*Theſſaliae*) ad Ciſſabum collem II. 668.

EZERITAE, Slaui in Laconica, ad alterum Pentadactyli montis latus habitantes, Milengis oppoſiti, ab Ezero vrbe dicti videntur II. 93.

EZERVM, vrbs Peloponneſi in Malea promontorio II. 99.

F.

FAESVLAE, Etruriae vrbs, III. m. paſſ.

paſſ. ſupra Florentiam ad radices montis Apennini, hod. pagus *Fieſole* I. 176.

FANVM al. *Fanum Fortunae*, vrbs Vmbriae, ad ſinum Ionium, inter Auximum et Ariminum ſita I. 193.

FARGANI, hoc nomine *Varangi* a Conſtantino Porph. vocantur III. 573.

FIRMVM, oppidum Piceni, reductum a mari, hod. *Fermo* I. 134.

FLORENTIA, nobiliſſima Etruriae vrbs, Arno fl. impoſita, hod. *Fiorenza* I. 185.

FORVM CORNELII, Galliae Ciſpadanae oppidum, hod. *Imola* I. 173.

FRANCI, eos olim ad Rhenum, vbi in oceanum euoluitur, habitaſſe, et Germanos vocatos eſſe, Procopius auctor eſt I. 78.

FRANCIA, Germaniam hoc nomine Conſtantinus Porph. intelligit, inque eaque vrbem Aquileiam ponit I. 932.

FRANCOCHORIVM, regio Vngriae fertiliſſima, quae decliuis in campos patentes inter Iſtrum et Sauum extenditur III. 641

FRISONES, inſulae Brittiae incolae IV. 418.

FVRNI, caſtrum, non longe a Tripoli remotum III. 480.

G.

GABADONIA, Aſiae minoris, Phrygiae forte, regio III. 142.

GABRIELIS vicus in Macedonia inter Chriſtopolin et Pheras vrbes ſitus II. 292.

GADES (Γαδειρα), inſula et vrbs nobiliſſima in capite Baeticae, hod. *Cadix* I. 349.

GADITANVM *Fretum*, alias fretum Herculeum, inter mare mediterraneum et oceanum I. 280.

GAIETA vel *Caieta*, vrbs et portus veteris Latii, hod. *Gaëta* I. 480.

GAITA, locus Bithyniae, Nicaeae adiacens III. 278.

GAITIA (Γαΐτια), Boſniae vrbs et regia ſedes, hod. *Iaytza* II. 427.

GALACTOPHAGI, populi maxime boreales III. 1021.

GALATAEI *Latini*, Galatam CPlis ſuburbium incolentes II. 220.

GALATIA al. *Gallograecia*, Aſiae minoris regio, pars ſeptemtrionalis Phrygiae, Buccellariorum thema poſteriori aeuo dicta I. 352.

GALITZA, Seruiae caſtellum, forte hod. *Kollitz* vel *Koilutſch* ad Danubium II. 176.

GALITZA v. *Calitza*.

GALLI (Κελτοι vel Γαλαται), nobiliſſimus Europae populus I. 41.

GALLIA, Gallorum terra, cuius hodierna Francia pars eſt I. 89.

GALVMAENIC (Γαλαμαηνικ), vrbs in terra Zachlumorum ſita II. 406.

GALYCVS, Macedoniae fluuius, non procul Theſſalonica, forte *Platamone* vel *Aliacmon*, qui in ſinum Theſſalonicenſem exit II. 237.

GANGES, Indiae fluuius nobiliſſimus III. 2182.

GANGRA, Paphlagoniae mediterraneae caput, hod. *Changrek* III. 302.

GANI montes, in Thracia, non procul a Rhaedeſto et Gano vrbibus II. 557.

GARGANVS, mons Apuliae, hod. *Monte di S. Angelo* I. 200.

GAVLVS, inſula in Africo mari, Melitae ſ. Maltae adiacens, hod. *Gozo* I. 332.

GAVROBVS, Macedoniae vicus, ad Axium fl. II. 282.

GAVTI, vna e gentibus Thulen incolentibus I. 429.

GEECH (Γεηχ), Aſiae Septemtrionalis fluuius, in mare Caſpium verſus ortum Septemtrionalem exonerator, poſteriori aeuo *Iaik* hod. *Vral* III. 571.

GEIANDRI, cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus tertio loco occurrit II. 983.

GEILAE, populi Caucaſei, inter Amazones et Alanos interiecti IV. 333.

GENACH, Vngricae gentis tribus III. 612.

GENVA, nobiliſſima Liguriae vrbs, hodieque nomen retinet, Graeci *Ianuam* vocant I. 197.

GEPAEDES (Γηπαιδες, Γηπεδες, Γεπιδες), vulgo *Gepidae*, gens Gothica, in partibus Iſtri Septemtrionalibus, Dacia inprimis ad Sirmium vſque et Singedonem habitarunt I. 366. 370.

GERMA, ſecundum alios, Galatiae vrbs ad Sangarium fl., ſec. alios Syriae, ſecundum alios denique Myſiae vrbs, inter Pergamum et Thyatiram ſita II. 801.

GERMANI, nobiliſſimus Europae populus, Rheno olim a Gallis diuiſi, poſteriori aeuo *Franci* dicti I. 78.

GERMANICIA, Euphrateſiae oppidum ad Amanum montem, Aſſemanus hod. *Meraſche*, *Mariſcum* eſſe putat III. 108.

GERMIORVM *iuga*, forte a Germa aliorum dicta III. 275.

GETAE, Gothici populi, trans Iſtrum ſeptentriones verſus habitarunt I. 59. Slauis hoc nomen tribuitur I. 712.

GETICA *prouincia* ea eſt, quae Dacia alias vocatur IV. 491.

GIAIVCATAI (Γιαιυκαται), vrbs Patzinaciae inter Danaprin et Bulgariam ſita III. 808.

GIAZICHOPON (Γιαζιχοπον) v. *Chopon*.

GINGLISSVS, vicus Thraciae ad Pontum Eux. ſitus II. 516.

GLABINITZA, vrbs Moeſiae ſ. Bulgariae, Iſtro adiacens III. 845.

GOLOE, Thraciae vrbs, non longe ab Haemo remota II. 671. III. 831.

GORGO (Γοργω), vrbs in ſeptemtrionalibus Perſiae partibus, in finibus Ephthalitarum ſita I. 574. 590. f. *Gorgan* Abulfeae, Perſis *Korkan*, in occidente Naſan, vrbis Choraſanicae, a qua diſtat LXXXXVIII. paraſangas, et prope

pe abeſt a mari Chazarorum ſ. Caſpio.

GORZVBITENSE caſtellum (τὸ ἐν Γοργζουβίταις φρούριον), caſtellum Cherſoneſi Tauricae a Iuſtiniano I. conditum I. 543.

GVRGVRVM, vrbs et principatus Iberiae (Georgius interdum a Graecis Gurgurus appellatur, vt hic Georgii terra intelligi poſſit), vnde forte hodiernum nomen *Giurdſchiſtan* IV. 315.

GOTHI (Γότθοι), populus Europae nobiliſſimus, olim vltra Iſtrum verſus ſeptemtriones late habitarunt, in plures nationes diuiſi I. 38. 58. 59.

GOTHIA, regio Tauricae, in cuius limite caſtellum Doros ſitum fuit I. 248. 249. 258.

GOTHOGRAECI, Opſicio, Aſiae minoris regioni, vt videtur, finitimi I. 248. 249.

GRADETAE, vrbs Diocleae II. 417.

GRAECIA, nobiliſſima Europae verſus ortum auſtralem ſita regio; propria, Graecia libera, Hellas dicta, excluſis Macedoniae et Epiri regnis I. 39.

GRAITA, Lycaoniae, vt videtur, regio III. 315.

GRAOSGALA, oppidum Aſiae minoris, non adeo longe a Lampe remotum III. 372.

GRASSE, locus, qui Carthagine CCCI. ſtadiis verſus ortum ſolſtitialem abeſt I. 324.

GRATIANA, vrbs in finibus Illyrici, verſus occaſum ſita I. 136.

GRATIANOPOLIS, vrbs Thraciae, vltra Rhodopen ſita II. 289. 864.

GVRIA, Iberiae vrbs, *Guria* vel *Guriel* hod. prouincia Georgiae IV. 315.

GVTZECA (Γατζηκα in Mſc. Γατζηκα), Chrouatiae vrbs II. 395.

GYLA, alio nomine *Chabuxingyla*, Patzinaciae prouincia, Vagriae finitima III. 799. 808.

GYNAECOCASTRVM, Macedoniae caſtellum, vnius fere diei itinere Theſſalonica diſtans II. 246. 312.

H.

HADES, Thraciae locus, non longe a Polyboto remotus III. 879.

HAGIN-MAGIN, planities Sinarum finibus conterminа II. 1025.

HALIZONES, Bithyniae populi, cis Sangarium habitantes. Stephanus Byz. gentem hanc oram maritimam inter Myſiam, Cariam et Lydiam tenuiſſe ex Ephoro prodit III. 450.

HALYS, Aſiae minoris fluuius, e Cappadocia veniens, hanc et Galatiam, deinde Paphlagoniam et Pontum diuidens, in Pontum Euxinum exit, hod. *Kiſil-Irmak* III. 248.

HAMAXOBII, iidem ſecundum Melam, qui alias Agathyrſi vocantur, Paludis Maeotidis accolae I. 256. 544.

HEBDOMVM, ſuburbium CPlitanum, in ſeptimo colle orientem verſus, nunc intra vrbem ſitum II. 612.

HEBRVS (Ἕβρος, Εὖρος), maximus Thraciae fluuius, duobus alueis in mare Aegaeum contra Samothra-

thraciam exit, hod. *Maritz* I. 112. III. 1037.

HELCYNIVM, al. *Olcynium*, *Olchinium*, *Colchinium*, vrbs Albaniae maritima, hod. *Dolcigno* II. 417.

HELENOPOLIS, Bithyniae vrbs, ad Dracontis fl. oſtium, *Drepanum* olim dicta III. 215.

HELENOPONTVS, Aſiae regio, quae Pontus alias et ex parte Pontus Polemoniacus vocabatur III. 429.

HELIBACIA, *Ilbacius* (Ηλιβακια, Ιλβακιος. Anaſtaſ. *Helicias*), fluuius in regione tranſiſtriana, quam Slaui Saec. VI. incolebant III. 58. 67.

HERACLEA ſ. *Perinthus*, Thraciae vrbs in edito peninſulae iugo ad Propontidem ſita, prius nomen hodie manet I. 42. 112.

HERACLEA, Myſiae vrbs III. 333.

HERACLEA *Pontica*, Bithyniae vrbs, XX. ſtadiis a Lyco amne remota III. 152.

HERACLEA *Sintica*, vrbs Macedoniae ad Strymonem fl. verſus occaſum ſita, vetus nomen retinet I. 98.

HERCVLIS *columnae*, promontoria ad fretum Herculeum I. 759.

HERMICHIONES, gens barbara, iuxta Oceanum [mare Caſpium, credo] habitans, al. *Kermichiones* III. 43.

HERMIONAE, vrbs Africae in prouincia Byzacena, a litore iter quatridui abeſt I. 321.

HERMVS, Aſiae propriae fluuius, iuxta Dorylaeum Phrygiae ortus, Ioniam et Aeolidem diuidit, in ſinum Smyrnaeum ſeſe effundit III. 439.

HERVLI (Ερουλοι, Αἴλουροι, Αἴρουλοι, Ελουροι), gens Gothica ſecundum Zonaram, olim ad Paludem Maeotidem, deinde in ſeptemtrionali ripa Danubii habitarunt, denique alii in Illyrico conſederunt, alii in Thulen inſulam commigrarunt I. 422, 423. 426, 427.

HEXAMILIVM (Ἑξαμίλη), al. *Lyſimachia*, Thraciae vrbs, non longe a Cherſoneſo Thraciae remota, hod. *Hexamili* II. 557.

HICH (Ηχ), Aſiae ſeptemtrionalis fluuius, forte qui hodie etiam *Ik* vocatur in Itinerario Rütſchkouii I. 575. III. 54.

HIERACORYPHITE, vrbs Aſiae minoris Attaliae finitima III. 922.

HIERAPOLIS, Phrygiae vrbs, ad Meſogin montem, a Laodicea Phrygiae VI. milliaribus remota hod. *Pambuk* III. 109.

HIERVM, Auſtrale Ponti Eux. oſtium I. 422, 423.

HIPPIS, Lazicae fl., infra Dioſcuriadem in Pontum Eux. euoluitur IV. 53.

HIPPO REGIVS (Ιππονερέγιος vel Ιππων ῥέγιος), vrbs. Numidiae maritima, Strabo duas huius nominis vrbes in Africa ponit, alteram Vticae proximam, alteram Trito propinquiorem, ambas *regias* vocat. I. 281, 282.

HISPANIA, nobiliſſima Europae regio, verſus occidentem I. 59.

HOESSI *portus*, oppidum Lazicae auſtralis IV. 228.

HORMVS, Terbuniae vrbs II. 409.

HOROMOSCHI, gens Caucaſi incola III. 55. IV. 244.

HORONVM, caſtellum munitiſſimum in ipſo Tzanicae aditu IV. 221.

HVNNI, populus Scythicus, in plures tribus diuiſus, partim Aſiam vltra Caucaſum, partim Europam vltra Iſtrum, Septemtriones verſus late incolebant I. 46.

HVNNORVM *caſtrum* ad Iſtri ripam a Iuſtiniano I. inſtauratum I. 544.

HVNNOGVNDVRI v. *Vnnogunduri.*

HYAMPOLIS, caſtellum Bulgariae, verſus Rom. fines II. 809.

HYBVL, fluuius inter Danaprin et Danaſtrin III. 569.

HYDASPES, Aſiae orientalis fluuius, apud Ariſpos in Aceſinem effunditur III. 1182.

HYDRAOTES al. *Hyarotes*, Indiae fluuius, pluribus aliis auctus in Aceſinem exit III. 1182.

HYDRVS vel *Hydruntum*, Calabriae vrbs et portus ad mare Ionium, hod. *Otranto* I. 152.

HYELIVM, Aſiae Minoris, Phrygiae forte, vrbs ad Maeandrum ſita III. 370.

HYPERBOREAE *regiones*, terrae trans Iſtrum verſus Septemtriones ſitae I. 58. 366.

HYPERBOREI, populi vltra Riphaeos montes IV. 533.

HYPERPYRACIVM, Morrhae regionis oppidulum II. 868.

HYPHASIS, Indiae fluuius, apud Aſtrobos Aceſini miſcetur III. 1182.

HYPOGOTHI, iidem, qui alias Viſigothi vocantur I. 58, 59.

I.

IABDIERTIM vel *Irtim* (Ιαβδιερτιμ, Ιαβδιηρτι, Ηρτημ), prouincia Patzinaciae, Derbleninis, Vltinis et Lenzeninis Slauis finitima II. 986. III. 806 — 808.

IANVENSES (Ιανυοι), ita a Graecis Genuenſes vocantur I. 256.

IAPYGIA, Italiae regio, alias *Meſſapia* et *Calabria* dicta II. 334.

IATRVM, Moeſiae caſtellum ad Iſtrum fl. I. 726. II. 65.

IATRVS, Moeſiae fluuius, Ternouam alluit, tandemque in Iſtrum exit, hod. *Iantra* I. 727.

IAXARTES, fluuius in Scythicis montibus ortus, Sogdiam rigans in mare Caſpium exit, hod. *Sir-Darja* III. 1026.

IAZYGES, populi vltra Germanos ad Danubium habitantes IV. 497.

IBAN, Baaſpracaniae ſ. Mediae metropolis III. 92. IV. 307.

IBERI (Ιβηρες, Ιβηροι), Aſiae populus, a Septemtrione Caucaſo, a meridie Perſarmeniis, ab oriente Alanis, ab occidente Lazis finitimi I. 572.

IBERIA, terra, quam Iberi incolunt I. 578.

IBIBES, mons Aſiae minoris, in quo Scamander et alii fluuii oriuntur, aliis *Cotylus*, Idae collis III. 261.

ICAR, locus in terra Turcorum, latis in campis ſitus, quadringentis millibus a monte aureo abeſt III. 69.

ICONIVM, Lycaoniae, ſecundum alios Phrygiae vrbs, verſus Taurum ſita, hod. *Konia* III. 115.

IES (Ιης), *Iſſa*, Slau. *Vuis*, inſula Dalmatiae propinqua II. 413.

ILLYRICVM, regio Europae, quae Adriatico mari a tergo adiacet, vsque ad Pannoniam pertinens; fines eius ab Arſia fl. vsque ad Drinium ſ. Drilonem extendit Plinius, a ſuperiore Moeſia a Scardo monte ad Iſtriam vſque Ptolemaeus I. 61.

ILLYRICVM *Moeſorum*, regio, quae alias *Moeſia ſuperior* vocatur I. 480.

ILLYRII, vnus e populis Illyricum incolentibus, a Chalcocondyla *Boſnii* hoc nomine vocantur I. 193.

ILLYRISSVS (Ιλλυρισς), Illyridis fluuius II. 433.

IMBRVS, inſula Thraciae proxima, Maſtuſiae Cherſoneſi oppoſita, a Samothracia XXXII. M. paſſ. diſtans, hod. *Embro* vel *Lembro* II. 82.

INDIA, Aſiae orientalis regio maxima I. 719.

INDVS, nobiliſſimus Aſiae fluuius, quem quidam Indiae ab occidente terminum faciunt III. 1182.

INFLASTE (Ινφλαστη), regio Sarmatiae, verſus oceanum ſita II. 1029.

IOANNIA v. *Caſſiope*.

IONIVS *ſinus*, interdum totum Adriaticum mare, magis proprie vero extremam eius partem inter Epirum et Italiam deſignat I. 125.

IOSLE (Ιοσλη), vrbs in terra Zachlumorum II. 406.

IRTIM, quae alio nomine *Iabdiertim*, vbi vide.

ISAVRI, Aſiae populi, regionem Iſauriam, ſupra Ciliciam et Pamphyliam in aſperis et inacceſſis Tauri montibus ſitam, incolentes I. 144.

ISTER, fluuius, qui alias Danubius, a cataractis inprimis inde vsque ad eius oſtia ita vocatur I. 85.

ISTHMVS *Peloponneſiacus*, alias *Corinthiacus*, anguſtum collum, quo Peloponneſus continenti cohaeret I. 40.

ITALIA, nobiliſſima Europae regio I. 62.

ITALI, Italiae incolae I. 75.

ITIMARI, Iſtri, ſecundum alios Tanais accolae I. 479.

IVCA (Ιυκη al. Ατκη), Africae vrbs, Ιτυκη, *Vtica*, legi iubent I. 322.

IVGVM (Ζυγος), montes, qui Dalmatiam et Romanae ſ. CPlitanae ditionis terras Saec. XI. XII. ſeparabant II. 169.

IVTHVNGI, populus Scythicus, ſecundum alios Alemannicus, Iſtri accolae I. 275.

IZLATI (Ιζλατη), vicus Bulgariae, inter Philippopolin et Sophiam, aequali ab vtraque diſtantia ſitus II. 886.

K.

KARASAR, hoc nomine Turci Phrygiam ſalutarem appellant III. 1179.

KERMICHIONES (Κερμιχιωνες), nomen, quo Turci a Perſis vocantur I. 655. III. 46, 47.

KIOVIA v. *Cioaba.*

Κρημνοι i. e. *Praecipitia*, Thraciae locus, inter Sozopolin et Anchialum ſitus II. 837

L.

LABINETZA, Paganiae, Dalmaticae regionis, vrbs, procul dubio hod. *Slauinaz* II. 413.

LABISDA al. *Balabiſda*, Macedoniae, vt videtur, oppidum II. 737.

LACEDAEMON, vrbs Peloponneſi nobiliſſima et Laconicae caput, hod. *Miſitra* II. 94.

LACERIA, Magneſiae, Theſſalicae regionis, vrbs ad fontes Amyri III. 372. Sed haec noſtra eſſe non poteſt, quae in Aſia ſita fuit.

LACONICA, regio Peloponneſi, in qua Lacedaemon II. 338.

LAMPE, vrbs Acarnaniae alia, alia Argolidis, alia Cretae; ſed ab his diuerſa et in Aſia ſita eſſe videtur, cuius Nicetas meminit, forte quae *Lampſacus* III. 372.

LAMPSACVS, vrbs Myſiae ad Helleſpontum ſita, hod. *Lepſek*, Graecis *Lampſaco* II. 727.

LANTODOCLA, vrbs a Dioclenſibus habitata II. 417.

LAODICEA, Phrygiae ad Lycum fl. vrbs, olim *Dioſpolis*, ab Antiochi, Stratonicae filii, vxore Laodice, Laodicea dicta hod. *Eſki'-hiſa'r* III. 298.

LARDEA, Thraciae oppidum verſus Haemum inter Goloën et Diampolin ſitum II. 679. 809. III. 854.

LARISSA, vrbs Theſſaliae ad Peneum fl., Turcis *Ien-Giſchahir.* II. 623.

LASTOBON, *Ladeſta*, *Ladeſtum*, *Ladeſtris*, *Landeſtina* et *Laſtouo* dicta, inſula maris Liburnici, Dalmatiae proxima II. 413.

LATARCIVM, caſtellum Moeſiae ſ. Bulgariae, inter Iatrum et Nouas ſitum II. 65.

LAVREATA, vrbs Dalmatiae maritima, in regione, quae hod. *Zauorac* vocatur, ſita fuiſſe videtur; vtrumque certe nomen locum laureis conſitum indicat I. 204.

LAZI v. *Colchi.*

LAZICA, Aſiae regio, ad extremam Ponti Euxini oram, et vtramque Phaſidis ripam ſita I. 587.

LEANTI v. *Berutze.*

LEBADIA, oppidum Boeotiae, inter Heliconem et Chaeroneam, prope Coroneam III. 1153.

LEBEDIAS, regio, quam Vngri olim incoluerunt, Tauricae, vt videtur, verſus ſeptemtriones et orientem finitima, in vrbe *Lebedjan* ad Tanain maiorem eius nomen ſupereſſe puto III. 571.

LEBVNES, collis in Thracia, non longe ab vrbe Aeno et Hebro fl. remotus III. 904.

LEMNOS, inſula maris Aegaei contra Thraciam iacens, hod. *Stalimene* I. 423.

LENZANENI vel *Lenzenini* (Λενζανηνοι , Λενζενινοι), Slaui, ſuperiores Danapris regiones incolentes, Ruſſis tributarii II. 982. 986.

LEONIS *Collis*, locus non longe a Meſembria remotus, et a clade, qua ibi Bulgari a Leone Armen. affecti ſunt, dictus II. 560.

LEPTIS, vrbs Africae Propriae, vltra Hadrumetum verſus ortum ſita I. 324.

LESBVS, maris Aegaei inſula contra Myſiam maiorem, hod. *Mitylene* vel *Metelino* II. 439.

LESNEC (Λεσνηκ), Seruiae vrbs II. 159.

LETE, vrbs Macedoniae vltima in Mygdonia II. 110.

LEVCARIA, vrbs vel regio Aſiae, Armeniae forte III. 1186.

LEVCAS, locus trium circiter dierum itinere a Nicaea, Dorylaeum verſus remotus III. 278.

LEVCATE al. *Leucacte* (Λευκατη , Λευκακτη) i. e. *album litus*, Ortelius Laodiceam, Coeleſyriae vrbem, cum Stephano intelligit; Cedrenus vero et Theophanes eam ad Nicomediae ſitum litus referunt II. 76, 77.

LEVCOPOLICHNA, nigrae Bogdaniae caput, forte hod. *Akkiermen* ſ. *Bielgorod* ad Danaſtrin, interpres *Leopolin* intelligit II. 1029.

LIBIDINVM (Λιβιδινων πολις vel Λιβιδινον), vrbs ad dextram Iſtri ripam ſita I. 689.

LIBIDVRGVS (Λιβιδυργος) vicus Thraciae ad Haemum ſitus I. 698.

LIBOBISTVS (Λιβοβιστος vel Λιβοβιστος), Macedoniae fluuiolus, prope Pheras vel Serras vrbem II. 229.

LIBVRNIA, regio inter Iſtriam et Dalmatiam, ab Albio monte inde vſque ad mare Adriaticum pertinens I. 156.

LIBYA, proprie interior Africae pars, tamen et vniuerſe Africam denotat I. 276.

LICANDRVM, Cappadociae vrbs IV. 302.

LIGERIS ſ. *Liger*, Galliae, quam mediam fere ſecat, fluuius, hod. *Loire* I. 530.

LIGVRIA, regio Italiae, quae inter Varum et Macrum amnes continetur, maxime in litore Ligustici maris procurrens, nec parum in mediterraneum I. 184.

LIGYES, populus Caucaſeus, inter Amazones et Alanos medii IV. 333.

LILYBAEVM, Siciliae promontorium et vrbs, contra Carthaginem, vbi hod. *Marſala* vrbs I. 123.

LIMMOCHIRE, Aſiae minoris vrbs ad Maeandrum ſita III. 370.

LIMNITAE, qui *Dilimnitae* alias, vbi vide.

LIPENIVM, oppidum ad radices Iugi, Dalmatiam et Romanae dicionis terras ſaec. XI. XII. dirimentis, ſitum II. 170.

LISSA, Dalmatici maris inſula, veteribus *Iſſae* [cfr ſupra *Ies*] nomine nota, Syracuſanorum colonia I. 146.

LITBON vel *Litbada*, quae hod. *Litwa*, *Lituania* II. 1036.

LITHO-

LITHOSORIA, Thraciae, vt videtur, vrbs II. 529.

LITVANI (Λιτυανοι), gens Sarmatica, Polonis, Sarmatis (*Ruſſis*) et Nigrae Bogdaniae (Moldauiae) incolis finitimi II. 1036.

LITZA, Chrouatiae vrbs II 395.

LOBITZVM, Bulgariae caſtellum II. 680.

LOGOS, Thraciae caſtellum ad oſtium Ponti Euxini II. 828.

LONGI MVRI, quadrageſimo a CPli lapide ab Anaſtaſio exſtructi, quibus gemina maris Propontidis et Ponti Eux. litora, vbi inter ſe bidui fere itinere diſtant, iunxit I. 116. Procop. de Aediff. p. 86, 87.

LONGINI *foſſatum*, locus in ſeptemtrionali Tzanicae regione ſitus IV. 221.

LONGOBARDI (Λογγιβαρδοι, Λαγγιβαρδοι), populus Germanicus, a Iuſtiniano I. in Pannonia collocati, tandem imp. Iuſtino Iuniore in Italiam commigrarunt, vbi *Lombardia* ab ipſis nomen accepit I. 59. 405.

LONGOMERE (Λογγομηρη), regio inter Naiſſum et Sauum fl. ſita II. 177.

LONTODOCLA, Diocleae vrbs II. 417.

LOPADIVM, Myſiae minoris vrbs, ad eiusdem nominis fluuium, quem Rhyndacum quidem putant, Pocock vero in Rhyndacum exire ait, hod. *Vlubad* III. 186.

LOSORIVM, Lazicae caſtellum, a Iuſtiniano I. conditum IV. 170.

LVCA, vrbs Etruriae ad Auſerem amnem ſita, hodie *Lucca* I. 236.

LVCABETE, vrbs in Terbuniae principatu ſita II. 409.

LVCANIA, Italiae regio ad Tyrrhenum mare, inter Picenum et Bruttios I. 199.

LVCANI, Lucaniae incolae I. 189.

LVMA, forte *Lunda* Hieroclis, vrbs Phrygiae Capatianae III. 370.

LVTZISCA (Λυτζισκα, al. Λυτζικα), vrbs minoris Ruſſiae, an quae hodie *Lutenka*. ſunt in Polonia minore aliquot, vrbes, quarum nomina cum hoc noſtro magis etiam conueniunt, vt *Lutzk* Volhyniae caput, *Lutſchai* oppidum Lituaniae caet. II. 1037.

LYCANDI *thema*, regio Armeniae finitima III. 107.

LYCHNIDVS al. *Achrida* vbi vide.

LYCOSTOMIVM, Theſſaliae oppidum II. 308.

LYCVS, Phrygiae Magnae fluuius, ſupra Laodiceam ex monte Cadmo ortus, apud Coloſſas in Maeandrum exit III. 298.

LYSIMACHIA, Cherſoneſi Thraciae vrbs, *Cardiam* putant, quae ad ſinum Melantium ſita fuit, et hodie nomen retinet III. 1070.

M.

MACEDONIA, Graeciae latius ſumtae pars, Illyrico, Moeſia, Thracia, Theſſalia et mari Aegaeo terminatur I, 39.

MACRE, Thraciae vrbs II. 711.

MACROLIBADA, locus in Thracia quatuor manſionibus a Tzepaena remotus II. 746.

MADYTA al. *Madytos*, vrbs in Cherſoneſo Thraciae ad Helleſpontum ſita II. 728.

MAEANDER, fl. e lacu in monte Aulocrene [al. arce ſumma Celaenarum] ortus, per Caras et Ionas decurrens, in ſinum maris editur, qui inter Prienen et Miletum eſt, hod. *Mendres* III. 330.

MAENOMENI *Campus*, locus in Aſia minori, forte hod. *Menamen* vel *Menimen* ad ſinum Smyrnaeum, et alteram Hermi fl. ripam ſitum oppidum et campus ei finitimus intelligitur III. 441.

MAEOTIS *palus*, mare ad orientem Cherſoneſi Tauricae, per Boſporum Cimmerium cum Ponto Eux. cohaeret I. 39.

MAGEDONES, gens Aſiae minoris, non longe a Maeandro remota III. 415. 426. forte *Macedones Hyrcani*, qui campum *Hyrcanum* circa Thyatira incolebant, intelliguntur, de quibus vide Cellarii Notit. Orbis Antiq. Aſ. p. 80. 82.

MAGLABA al. *Manglaba*, oppidum Thraciae, non procul a faucibus Boſpori Thracii Byzantium verſus ſitum II. 590.

MAGNESIA, vrbs Lydiae, ad radices montis Sipyli, neque longe ab Hermo fl. remota, hod. *Maniſſa* III. 439. 1174.

MAGNESIA, Ioniae vrbs, in planitie ad Thoracem montem ſita, non longe a Maeandro remota Lethaeoque, qui in eum exit, propior, hod. *Guſſel-Hiſſar* III. 459.

MAINE al. *Leuctrum*, vrbs Laconicae in Peloponneſo ad ſinum Meſſeniacum, hodie etiam *Maina* vocatur II. 99.

MAIORICA, vna e Balearibus inſulis, contra Hiſpaniam in mari mediterraneo iacet, hod. *Maiorca* I. 342.

MAITAS, campus CPli vicinus III. 824.

MALAGINA al. *Melangia*, oppidum, ad Olympum, Myſiae montem III. 264. 469.

MALA *Scala*, locus in Vngria impeditus et praeruptus III. 637.

MALEA, Peloponneſi promontorium ad ſinum Laconicum, qui inde et Maleus vocatur, hod. *Malio* II. 99.

MALELIA al. *Balelia*, locus in Thracia II. 586.

MAMIA, Iberiae vrbs IV. 315.

MANTZICIERTE, Mediae vrbs munitiſſima, (olim, vt quidem Iſaac Catholicus auctor eſt, Theodoſiopolis dicta, de quo tamen coll. III. 121, 122. dubitari poteſt) III. 95.

MARCELLAE, caſtellum Thraciae prope Bulgarorum fines II. 520.

MARCIANOPOLIS, vrbs Moeſiae, inter Doroſtolum et Odeſſum ſita I. 45. Procopius de Aediff. p. 93. eam vrbibus Iſtrianis adnumerat.

MARCOMANNI, Germaniae auſtralis po-

populi, primum ad Rhenum fl. et Danubii fontes, poſtea Bauariam, tandem Bohemiam incoluerunt I. 395. IV. 499.

MARGVS, vrbs Moeſiae, inter Viminacium et Aureum montem ſita I. 480. 482.

MARMARIVM, Macedoniae regio, in qua Oſtrobus vrbs II. 657.

MARONEA, Thraciae vrbs, inter Neſtum fl. et Cherſoneſum Thrac., prope Iſmaridem lacum, olim Orthogurea, Cedreno Cinoſſema, hod. *Marogna* III. 49.

MAROXVS, mons non longe a Sophone et Sangare remotus III. 147.

MARSYAS, Phrygiae fluuius, non procul a fontibus Maeandri ortus, vrbem Apameam ſ. Laodiceam interfluit, extraque illam in Maeandrum cadit III. 360.

MARTYROPOLIS, vrbs in Sophanene regione ſ. Meſopotamia ſeptemtrionali ſupra Niſibin ad Nymphium fl., qui ibi Perſarum et Romanorum fines ſeparabat, ſita, vnius diei itinere ab Amida remota, hod. *Meſarikin*, *Maijapharekin* caet. I. 620. III. 74. Procop. de Aediff. p. 54, 55. cfr Cellar. Notit. O. A. Aſ. p. 449, 450.

MARYANDENI, Aſiae populi, eam regionem incolentes, quae poſteriori aeuo thema Buccellariorum vocata eſt III. 213. 416.

MASSAGETAE, *Hunni* I. 155. *Turci* I. 655. *Alani* IV. 333.

MASAGETAE, Caſpii maris verſus orientem et ſeptemtriones accolae III. 1139.

MASSILIA, vrbs maritima Galliae Narbonenſis ſ. Romanae Prouinciae, Phocaeenſium colonia, hod. *Marſeille* I. 70.

MASTATVM, vrbs Phaſianes, ſeu regionis a Phaſide ſ. Erax, a Colchico diuerſo fl., auſtrum verſus ſitae IV. 288.

MATARCHA v. *Tamatarcha*.

MATZVCIVM, Macedoniae caſtellum, non procul, vt videtur, Strumpitza diſſitum II. 635.

MAVRI (Μαυρούσιοι), Mauritaniae in Africa incolae I. 144. 304.

MAVRITANIA, regio Africae ad mare mediterraneum ſita, hodie *Barbaria* dicta I. 334.

MAVROPOTAMVS v. *Melas*.

MAVRVS (i. e. *niger*) mons, forte qui hodie *Monte Negro*, regio montana Albaniae III. 830.

MAZACA, quae poſtea *Caeſarea* a Iulio Caeſare dicta eſt, Cappadociae vrbs, in planitie monti Argaeo verſus ſeptemtriones adiacente, ſita, hod. *Kaiſerie* IV. 243.

MAZARI, forte qui *Madſchari* aliis, quo nomine Vngri intelliguntur III. 571. 797.

MEDEA, Thraciae vrbs II. 294.

MEDIA, nobiliſſima Aſiae regio, *Aſpracan* et *Baaſpracan* a Cedreno vocatur, interdum Perſiam vniuerſe deſignat I. 513.

MEDIA, regionem in Africa hoc nomine memorat Theophanes, vbi tamen *Numidia* intelligi videtur I. 327, 328.

MEDI, Aſiae populi Mediam incolen-

lentes; ſaepe Byzantini hoc nomine Perſas intelligunt I. 540.

MEDIOLANVM, vrbs in regione Transpadana nobiliſſima, caput Inſubrum, hod. *Milano* I. 149.

MEGERE, Vngricae gentis tribus III. 612.

MEGISTA, Iberiae oppidum IV. 85.

MEGYRETVS, Seruiae vrbs II. 159.

MELADVNIVM, Ioniae, vt videtur vrbs, non longe a caſtro Duorum Collium, ſ. Didymio Mileſiorum remota III. 434.

MELANCHLAENI, antiquum Gothorum nomen, teſte Procopio; veteres Melanchlaenos ad Sarmatas referunt et vltra Maeotidem verſus ſeptemtriones collocant I. 59. alii etiam in Aſia memorantur Melanchlaeni III. 1022, 1023. a nonnullis inter Tanain et Caucaſum collocantur.

MELANES *ſinus* (Κολπος Μελας), ſinus maris Aegaei ad Thraciae Cherſoneſum, a Mela fl. qui in eum exoneratur, dictus I. 541.

MELANGIA v. *Malagina.*

MELANTIAS, Thraciae vicus ad Athyram fl. CL, vel ſecundum alios CII. ſtadiis a Conſtantinopoli remotus I. 558.

MELANTIVS, Syriae mons Amani pars, ab Italis *Monte Negro* dictus. IV. 531.

MELAS ſ. *Mauropotamus*, Thraciae fluuius, qui non procul a Cherſoneſo Thraciae occidentem verſus in maris Aegaei ſinum, qui ab hoc fluuio *Melanicus* dicitur, exit II. 957.

MELENICVM, vrbs in monte Rhodope munitiſſima II. 109.

MELEONAE (Μηλεωναι), Thraciae vrbs II. 518.

MELETE ſiue *Malozeatae*, Slau. *Mliet*, inſula contra Dalmatiam, Paganis olim ſubiecta, hod. (*Mlit*, *Milet*), *Zapuntello* vel *Melada* II. 413.

MELIBOTVM (Μελιβωτον), Thraciae oppidum II. 901.

MELITA, inſula in Africo mari, Siciliae tamen, quam Africae propior, hod. *Malta* I. 322.

MELITENE, vrbs et regio Cappadociae non procul ab Euphrate, vrbs hod. *Malatia* vel *Malathija* vocatur III. 100. 1124.

MEMPET, arx in Media Atropatene, vt videtur, ſita III. 122.

MERCVRII oppidum in promontorio Africae inter Graſſen et Carthaginem ſitum I. 325.

MEROPE, Thraciae regio II. 864.

MESENA, Thraciae auſtralis vrbs II. 695.

MESOCHALDIA, regio Trapezunti finitima IV. 168, 169.

MESONACTA, oppidum Phrygiae, olim *Dipotamus* dictum III. 284.

MESOTHINIA, Bithyniae, vt videtur, regio III. 445.

MESSANA, prima vrbs Siciliae, ad fretum, quod inſulam ab Italia ſeparat, ſita, hod. *Meſſina* I. 202.

METABOLE, arx in Sophone monte non procul a Sangario fl. ſita III. 146.

METANASTAE, populus ſeptemtrio-

onales Iſtri partes incolens, Iazygibus, inter Danubium et Tibiſcum fluuios, et Carpathicos montes habitantibus, hoc nomen vulgo tribuitur I. 541.

METRACHI, Zicchiae, vt videtur, vrbs, in qua archiepiſcopus ſedem habuit IV. 251.

MILENGI (Μιληγγοι), Slaui, in Laconica ad alterum montis Pentadactyli latus habitantes, Ezeritis oppoſiti II. 93.

MILETVS, vrbs Ioniae, CX. circiter ſtadiis a Maeandri oſtiis meridiem verſus ſita, ſecundum Chandlerum hod. *Palat* vel *Palatia* appellatur III. 426.

MILINISCA (Μιλινισκά), vrbs Ruſſiae ad Danaprin fl., hod. *Smolenſk* II. 982.

MINCRELII (Μιγκρέλιοι, Μιγκελιοι, vt videtur, mendoſe), populus ad Pontum Euxinum habitans, Tataris finitimus; *Mingrelia* hodie, quae olim Colchis, a Phaſide inde vſque ad Auaſgos, vocatur II. 1032. IV. 315.

MINDIMIANI v. *Miſimiani.*

MINORICA, vna e balearibus inſulis, in mari mediterraneo contra Hiſpaniam ſitis, hod. *Minorca* I. 342.

MIRSIVS (το Μιρσιον), Daciae vel Pannoniae fluuius, a Singedone vrbe V. paraſangis occaſum verſus abeſt I. 706. II. 55.

MISCVRA, oppidum non longe a Nicaea Bithyniae remotum III. 276.

MISIMIANI al. *Mindimiani*, populus inter Pontum Euxinum et mare Caſpium, vltra Apſilios verſus ſeptemtriones et orientem habitans I. 581. III. 55. IV. 198.

MITYLENE, Lesbi inſulae, hod. *Mitylene* dictae, vrbs III. 196.

MNIACVM, Achridae regionis (ἐν τῃ Αχρίδῃ, quo nomine Rhodope a nonnullis vocatur) vrbs II. 739.

MOCAN, regio ad paludem Maeotidem IV. 398.

MOCRISCIC (Μοκρισκικ), vrbs in terra Zachlumorum II. 406.

MOCRVM, Slau. *Mocro*, Paganiae vrbs, *Muchirum* Procopii, et *Mucarum* aliorum eſſe videtur, hod. *Macarſka* I. 204. II. 412. Zupania II. 414.

MOESI, a Graecis Μυσοι dicti, Moeſiae incolae; poſteriori aeuo Bulgari hoc nomine vocabantur I. 38.

MOESIA, Graec. Μυσια, regio a Danubii et Saui confluente vſque ad oſtia Danubii verſus ortum, verſus meridiem a Danubio vſque ad Dalmaticos montes et Haemum pertinens I. 52.

MOGLENA, Macedoniae vrbs, *Aedeſſam* intelligi putant II. 637.

MOLDAVIA v. *Bogdania.*

MOLESMVM al. *Smolencum* (Μολεσμον, Σμολενκον), vrbs minoris Ruſſiae II. 1037.

MOLISCVM, Macedoniae, vt videtur, vrbs II. 639.

MONS FERETRVS (Μοντεφερετρον), ca-

caſtellum in Vmbria ſitum, hod. *S. Leo* I. 169.

MOPSVESTIA, Ciliciae vrbs ad Pyramum fl. infra Anazarbum ſita, hod. *Miſis*; *Maſſiſſa* caet. III. 116.

MORAVVS, fluuius, per orientales Seruiae partes fluens, ad caſtellum Ramam e regione Vipalancae in Danubium exit, *Schitnitza* etiam dictus II. 191. 420.

MORAVI (Μωραβοι), Slauica gens, olim regionem, quam poſtea Vngri occuparunt, incolentes II. 419.

MORAVIA *magna*, regio poſtea ab Vngris occupata et *Vngria* vel *Hungaria* dicta II. 419. III. 610.

MORAVVM (Μωραβον), caſtellum in ſeptemtrionalibus Iſtri partibus, non procul a Belegrado diſſitum II. 420. III. 629.

MORDIA, regio decem dierum itinere a Patzinacia, vnius a Ruſſia diſtans II. 986.

MORESES, Vngriae fluuius in Tibiſcum exoneratur, hod. *Maroſch* III. 622.

MORRHA, Thraciae regio, ad Hebrum, vt videtur, ſita II. 868.

MOSCHOVIVM (Μοσχοβιον), Sarmatiae ſ. Ruſſiae vrbs, hod. *Moſcua* II. 1029.

MOSYNES, forte *Moſinoeci* aliorum, Ponticus populus, III. 421.

MOSYNOPOLIS, Thraciae vrbs, verſus fines Bulgariae II. 628.

MVCEILA, Italiae oppidum, non procul a Florentia, vt videtur, diſſitum I. 188.

MVCHIRISIS (Μουχειρισις), ager Lazicae feliciſſimus verſus Iberiam ad Hippin fl. ſitus I. 581. IV. 73.

MVCRITAE (Μουκρι), Aſiae ſeptemtrionalis populi, Taugas, Turcorum coloniae, finitimi I. 719. III. 68.

MVICVRVM v. *Mocrum*.

MVNDAGRA vel *Muldagra*, Bulgariae vrbs, non procul a Doroſtolo diſſita II. 579, 580.

MVNDIACVM, ita Olympiodorum pro *Moguntiacum* ſcripſiſſe putant; vrbs Germaniae ad confluentes Rheni et Moeni ſita, hod. *Mainz* I. 68.

MVRGVLE, regio, vt videtur, Iberiae vel Iberiae ſaltim finitima IV. 294.

MYGDONIA, Macedoniae regio, Axio fl. a Bottiaeide diuiditur II. 296.

MYLASSA, vrbs in planitie ſita, ad quam mons erigitur, a mari LXXX circiter ſtadiis remota, contra Rhodon iacet, Cariae nauale, hod. *Milleſs*, Graecis *Melaſſo* III. 389. Cariae metropolis vocatur (ἡ Μυλασων, in marg. Μυλασσον) III. 1179.

MYLI oppidum, non procul a Charzane fl. diſſitum III. 252.

MYRIOCEPHALVM, vrbs Aſiae Minoris, Lyciae forte III. 360.

MYSI v. *Moeſi*.

MYSIA v. *Moeſia*.

N.

NAISSVS, Moeſiae ſuperioris vrbs,

ſecundum Priſcum quinque dierum itinere ab Iſtro remota; Stephanus Byz. eam Thraciae, alii Daciae [Ripenſi], alii Illyrico annumerant; aliquando enim Thracia et Illyricum ad Iſtrum vsque pertinebant, hod. *Niſſa*, Boſniae vrbs I. 491. Νισιον II. 371.

NAPRESI v. *Strubun.*

NARBO al. *Narbo Martius*, caput Galliae Narbonenſis ſ. Prouinciae Romanae, ad Atarem fl. non procul a mari ſita, hod. *Narbonne* I. 70.

NARNIA, vrbs Vmbriae, Tuſciae ſecundum Procopium, cis Apenninum, ad ſiniſtram Naris amnis ripam ſita, hod. *Narni* I. 155.

NASAMONES, Herodotus Atlantes, Plinius Syrtis oram incolentes intelligit; ſed noſtri forte ab vtrisque diuerſi ſunt IV. 488.

NAVPACTVS, extremum Aetolorum oppidum, ad ſinum Corinthiacum, hod. *Lepanto* II. 652.

NEADIS *ſpecula*, locus in Thracia IV. 390.

NEAPOLIS, nobiliſſima Campaniae vrbs, hod. *Napoli* I. 108.

NEASET v. *Aiphar.*

NECE, Vngricae gentis tribus III. 612.

NECROPYLA, ſinus Ponti Euxini ſeptemtrionalis, a Cherſoneſo Taurica verſus occidentem II. 503.

NEMICOMEVM, Aſiae Minoris, forte Bithyniae, vrbs III. 470.

NEMITZII (Νεμιτζιοι, Νεμετζοι), Germanica gens, regionem Baiuri [forte Bauariam], incolentes IV. 477, 478.

NEMOGARDA (Νεμογαρδα, Ουγκρατις, Νοβογορδων), vrbs Sarmatiae ſ. Ruſſiae nobiliſſima, ad Volchow fl., hod. *Nowgorod* II. 982. 1029. 1036.

NEOCAESAREA, vrbs Ponti Polemoniaci, Pocock hod. *Tocat*, *Tucat*, *Tohac* intelligit III. 106.

NEOCASTRA, Ioniae vrbs III. 433. coll. 434. in variet. narrat.

NEOCNVS, Lazicae fluuius, quatuor paraſangis a Phaſide vrbe remotus IV. 115.

NEOTERIVM, alii *Neorium* legi iubent, portus CPlitani pars orientalior I. 249.

NEPA al. *Napet*, oppidum Tuſciae, hod. *Nepi* I. 236.

NEPHTHALITAE v. *Ephthalitae.*

NESSVS vel *Neſtus*, fluuius, qui Thraciam et Macedoniam diuidit, hod. *Karaſu Meſtro* I. 423.

NEVSTAPOLIS, Macedoniae, vt videtur, vrbs II. 737.

NEVZIVM, locus in Thracia, in confiniis Philippopolitanae et Adrianopolitanae prouinciae ſitus II. 684.

NICABA, regio, Seruiae principi ſubiecta II. 176.

NICAEA, Bithyniae metropolis, ad Aſcanium lacum ſita, hod. *Iſnik* II. 781.

NICAEA *parua*, Thraciae vrbs, ſecundum alios ſtatio, inter Plotinopolin et Adrianopolin III. 858.

NICOMEDIA, caput Bithyniae, *Aſtacum* olim vocatam putant, vnde ſinus Aſtacenus, hod. *Iſmid*, *Iſnimid*, *Iſnikmid* II. 76.

NICOPOLIS, vrbs Thraciae ad Hae-

mum ſita, hod. *Nicopoli* I. 58. 727. niſi forte priori loco Nicopolis, vrbs ad Iſtrum, vbi Iatrus fl. in eum exoneratur, ſita, intelligitur.

NICOPSIS, Aſiae fluuius, Zicchiam et Auaſgiam diuidit IV. 179. eiusdem nominis vrbs ad hunc fluuium ſita IV. 249.

NIGETIA, Mediae vrbs III. 1187.

NINA, Chrouatiae Zupania II. 395.

NISIBIS, vrbs Meſopotamiae, ad Mygdonium fluuium ſita, bidui itinere a Tigri diſtat, hod. *Neſibin* vel *Neſibin* IV. 34.

NISTEA, Seruiae regio, a Niſſo vrbe in finibus Bulgariae dicta II. 350.

NOBOGORDVM v. *Nemogarda.*

NOMADES, populi, qui paſtoriciam vitam agunt; Auari hoc nomine vocantur I. 663.

NORICI, populi vltra Siſcios et Suabos habitantes, ad quorum dextram Daci et Pannones ad Iſtrum vſque euadebant IV. 495.

NORICVM, Pannoniae vrbs, ſecundum Procopium I. 370.

NORICVM, regio inter Danubium et Alpes Noricas, Aenum fluuium, quo a Vindelicia, et Cetios montes, quibus a Pannonia ſeparatur, ſita I. 505.

NOTI, Macedoniae caſtellum, Moglenis vicinum II. 308. 637.

NOVAE, Thraciae vrbs, niſi forte vrbs Moeſiae ſuperioris, non procul ab Haemo monte remota, intelligenda eſt I. 491.

NOVOPRIDVM (Νοβεπριδον, Νοβεπυργον, Νοβοπυργον), vna e primariis Seruiae vrbibus, ad fl. Morauum ſita, hod. *Nouibaſar* vel, *Ienibaſar* II. 366. 371.

NVGRADE, vrbs Diocleae II. 417.

NVMIDIA, Africae regio nobiliſſima, cuius termini diuerſo tempore diuerſi fuerunt I. 328.

NYMPHAEVM, oppidum Bithyniae ad Boſporum Thraciae, non procul Chalcedone, Arrianus inter Heracleam Ponticam et Pſyllium ponit II. 914.

NYMPHAEVM, Lydiae vrbs III. 255.

NYSSA, Cariae vrbs, ad Meſſogia montem olim *Pythopolis* dicta, hod. *Naſſalee*, vel *Naſlee* III. 425.

O.

OBII, gens Germanica, Longobardis, vt videtur, finitimi I. 395.

OCEANVS, mare Caſpium intelligi videtur I. 570.

OCEANVS *occidentalis*, mare Balticum hoc nomine indicari videtur I. 704.

OCENITAE, Tzanicae gentis tribus IV. 221.

ODRYSII, Traciae populi II. 350. 834.

ODRYZOS, quae Adrianopolis alias IV. 446.

ODYSSVS al. *Odeſſus* (Ὀδυσσος, Ὀδησσος), vrbs Moeſiae inferioris ad Pontum Eux., Varnae proxima I. 527. *Odyſſopolis* vocatur I. 539. 589.

OECH

OECH (Ωηχ), Aſiae ſeptemtrionalis fluuius, a Chliatarum vrbe occidentem verſus III. 54.

OENEVS, Pontica vrbs III. 334.

OGOR (Ογωρ), gens Hunnica, ad Til fluuium accolens, a qua Auari ad Danubium genus ducunt I. 643.

OLLARIA, locus in Lazica, ſeptem ſtadiis Telephi diſtans IV. 83.

OLYMPIA, vrbs Elidis in Peloponneſo nobiliſſima, hod. *Langanico*, *Olympia*, *Scoma* IV. 505.

OLYMPVS, Aſiae minoris mons, Bithyniae verſus occaſum terminus, hod. *Anadoli Dag* III. 1102.

ONCLVS (Ογκλος), Scythiae Europaeae fluuius, hod. *Ingul* I. 757. II. 505 — 507.

ONOGVRI (Ονογκροι), Hunnicus populus, ſeptemtrionalis Aſiae incolae I. 570.

ONVGVRIS, Lazicae vrbs, in Archaeopolitano tractu ſita, Agathias eam ab Hunnis nomen habere autumat I. 447. IV. 89 — 91.

OPSICIVM, pars Aſiae minoris, Bithyniam, Myſiam, Phrygiam et Dardaniam complectens I. 249.

ORESTIAS, Adrianopolis Thraciae olim hoc nomine vocabatur II. 702.

OSMVS, Moeſiae ſ. Bulgariae fluuius III. 823.

OSROENE, Meſopotamiae tractus verſus Euphratem III. 74.

OSTRICIVM, Vngariae vrbs, forte Strigonium, hod. *Gran*, *Eſtergom*, Slau. *Oſtrihom* II. 730.

OSTROBVS, truncate *Strobus*, lacus eiusdemque nominis caſtellum in Macedonia, non procul a Bothiaeae finibus II. 164. 629.

OSTROBVNIPRACH v. *Vlborſi*.

OSTROC (Οςρωκ), Slau. *Oſtrog*, Paganiae vrbs II. 412.

OSTRVRYPITZA, Dalmatiae vrbs, hod. *Oſtrowitz* vel *Oſtrowitza* II. 188.

OSVRTRV, planities quaedam Iberiae III. 89. IV. 305.

OVARCHONITAE v. *Varchonitae*.

OXEIA, inſula maris Ionii, vna Echinadum, iuxta Acheloi fl. oſtia, al. *Dulichium*. II. 648.

OXVS, Sogdianae fluuius, hod. *Amu Darja*, magnae Buchariae fl. III. 1029.

OZOLIMNA (Οζολιμνη), palus ampliſſima, vltra Centumcolles III. 870, 871.

P.

PACHOMIVM, oppidum, vt videtur, Cherſoneſi Thraciae, an *Pactye*, vrbs in Iſthmo Cherſoneſi, orae Propontidis appoſita? III. 1170.

PAEONES, populi Macedoniam et ad Rhodopen incolentes IV. 497. Scriptores Byzantini Vngros ſaepiſſime hoc nomine appellant.

PAEONIA, proprie Macedoniae regio Thraciam verſus ſita; Scriptores Byzantini fere ſemper Pannoniam hoc nomine intelligunt I. 669.

PAEONIA *ſecunda*, quae alias Pannonia inferior vocatur, et a Rabo

bo ſ. Arrabone fl. ad fines vſque Moeſiae in orientem, ad Carnicas Alpes et montes Dalmaticos in auſtrum patet I. 449.

PAGANIA Dalmatiae regio, a Paganis, Slauica gente, dicta, ab Orontio fl. ſ. Narenta, Narone veterum, vſque ad Zentinam fl. pertinet, Parathalaſſia etiam medio aeuo, hod. *Primorie* vocatur I. 756. II. 411—415.

PAGATZI (Παγατζί), Vngriae oppidum, an hod. *Pakſch* in Tolnenſi comitatu II. 1058. ſed cum Sirmienſis agri metropolis et ſedes epiſcopi dicatur, forte *Bakmonoſtra* intelligi debet III. 662.

PAGE, locus in Zicchia verſus Papagiam IV. 250.

PAGVMANIS, Patzinacicae gentis tribus III. 817.

PAIPERT, vrbs Armeniae ſecundum Scylitzem III. 241.

PALATIOLVM, caſtellum Illyrici (ſenſu latiori) ad Iſtrum, Sicibadae oppoſitum, non longe ab Hunnorum caſtro remotum I. 544.

PALENE, peninſula Macedoniae, inter ſinum Thermaicum et Toronaeum I. 541

PALMATIS, caſtellum Moeſiae ſ. Bulgariae, in loco anguſto ſitum, a Doroſtolo XIV. a Marcianopoli XLV. millia paſſ. abeſt II. 45.

PAMPHYLVS, Thraciae, vt videtur, locus, non longe a Chariapoli remotus III. 853.

PANACTA, Macedoniae fluuius II. 344.

PANASIVM, forte *Pagaſae*, vrbs Theſſaliae ad ſinum Pagaſaeum ſita III. 372.

PANCALEA, campus latus et rei equeſtri aptus ad Halyn fl. IV. 298.

PANGAEVS, mons Thraciam et Macedoniam dirimens III. 702.

PANIVM, regio ſupra montem Haemum ſita II. 359. vrbs Thraciae, non procul Rhaedeſto diſſita II. 557. Thraciae promontorium ad initium Boſpori Thracii, vbi Pharus eſt, contra Cyaneas inſulas.

PANNASA, vrbs Moeſiae inferioris I. 690.

PANNODACIA, regio Vngriae et Vlachiae finitima, *Vngroulachia* etiam et *Ardelium* hod. *Tranſiluania* et *Erdely* dicta II. 908.

PANNONES vel *Pannonii* (Παίονες, Παννόνιοι), Pannoniae incolae, iuxta Dalmatiam ad ipſum Iſtrum, a Norico vſque ad Europaeam Myſiam (Moeſiam) habitarunt I. 125. IV. 497.

PANNONIA, Europae regio, inter Noricum, Daciam et Moeſiam Superiorem concluſa I. 54.

PANNONIA Sauia, regio inter Sauum et Danubium ſita, alias *Sirmienſis ager*, hod. *Sclauonia* I. 490.

PANORMVS, vrbs Siciliae maritima, inter Lilybaeum et Pelorida ad Orethum fl. ſita, hod. *Palermo* I. 144.

PANTALIA, Illyrici vrbs et regio I. 97.

PA-

PAPAGI (Παπαγι), locus in Zicchia, vbi fontes ſunt, e quibus naphtha ſcaturit IV. 250.

PAPAGIA, regio trans paludem Maeotidem ſupra Zicchiam ſita II. 1043.

PAPICIVS, mons, Seruiae, vt videtur II. 192.

PAPPVA, mons in extrema Numidia ſitus I. 339.

PAPVRIVM, Thraciae, vt videtur, caſtellum IV. 540.

PARATHALASSIA, Chrouatiae Zupania maritima, ille orae maritimae tractus, qui Cettina et Narenta fluuiis terminatur, et hod. *Primorie* vocatur II. 395.

PARMA, vrbs Ciſpadanae, hod. eodem nomina nota I. 237.

PARTHI, Parthiae, regionis Aſiaticae, inter Carmaniam et Hyrcaniam ſitae, populi, ſcriptores Byzantini non ſemel hoc nomine Perſas intelligunt I. 475. 487.

PASAR, vrbs in Choraſmiorum regione ſita munitiſſima III. 86.

PASGVSA, palus prope Iconium, *Coralis* Strabonis III. 308.

PASPIRIVS, fluuius in ſeptemtrionalibus Iſtri partibus, in regione Slauorum II. 60, 61.

PATABION (Πατaβιων), Norici vrbs, interpres Latinus *Petouronem* vocat; an *Batauorum caſtrum* in ripa Danubii I. 505.

PATMOS caſtellum Macedoniae in collibus Achridae ſitum II. 746.

PATRAE, olim *Aroë*, vrbs in longiſſimo Peloponneſi promontorio ſita, e regione Aetoliae et fluminis Eueni, hod. *Patras* vel *Patraſſo* II. 84.

PAVRAE, vrbs Pontica III. 334.

PELAGONIA, regio Septemtrionalis Macedoniae, *Paeonia* etiam dicta, verſus Triballorum fines II. 175.

PELECANVM, oppidum Bithyniae, non procul a Nicaea diſſitum III. 219.

PENEVS, fluuius, qui mediam ſecat Theſſaliam, et in mare Aegaeum exit, hod. *Salampria* II. 626.

PENTACHIRA, Phrygiae, vt videtur, caſtellum III. 370.

PENTADACTYLVS ſ. *Taygetus*, mons Laconicae, ad cuius latera Milengi et Ezeritae habitarunt II. 94.

PENTAPOLIS, Italiae regio infra Rauennam meridiem verſus in ora maritima ſita II. 505.

PERCRIN, caſtellum Babyloni proximum II. 649.

PERIESTHLABA *Ruſiſko* (Περιεσθλαβη Ρωσισκο), vrbs Ruſſiae, procul dubio hod. *Pereſaſlawl* in Ruſſia minore II. 1036.

PERISTITZA, Thraciae caſtellum, ad montem Rhodopen ſitum II. 739.

PERITHEORIVM, Thraciae auſtralis, vt videtur, vrbs II. 273.

PERITZVS, vrbs ad Haemum, vt videtur, ſita III. 980.

PERMII, gens vltra Sarmatas ſ. Ruſſos, boream verſus habitans II. 1030.

PERPERACIVM, Thraciae, vt videtur, vrbs II. 739.

PER-

PERSAE, nobiliſſimus Aſiae populus I. 243. Scriptores Byzantini recentiores Turcos ſaepiſſime hoc nomine appellant.

PERSARMENIA, ea pars Armeniae, quae Perſis paruit I. 600.

PERSIS, ea pars Perſiae, quae inter Elymaidem et Carmaniam ſita fuit, cuius latitudo inter Mediam et ſinum Perſicum patebat I. 244. Byzantini tamen ſaepe Perſiam vniuerſam hoc nomine intelligunt.

PERSTHLABA vel *Periſthlaba* (Περσθλαβα, Περισθλαβα), vrbs Moeſiae inferioris ad Danubium ſita, a Conſtantino M. condita vel inſtaurata, olim *Marcianopolis* a Io. Tzimiſce *Ioannopolis* dicta, hod. *Preſlau* I. 44. II. 108.

PERVSIA, vrbs Etruriae, ab altero lacus Traſimeni latere iuxta Tiberim ſita, hod. *Perugia* I. 156.

PESCIVM, Seruiae, vt videtur, vrbs II. 382.

PESENTA, Chrouatiae Zupania II. 395.

PETRA, Macedoniae caſtellum II. 308.

PETRA, vrbs Lazicae, ad laeuam Phaſidis ripam a Iuſtiniano I. condita IV. 170.

PETRA *pertuſa*, vrbs Vmbriae ad Metaurum, infra Vrbinum ſita, I. 169.

PETRICVM, aditus in interiorem Vngriam primus terminus, forte *Peteruardein*, vrbs Sclauoniae militaris ad Danubium III. 660.

PETRVLA, forte quae *Petra* alias, Macedoniae vrbs prope Dyrrachium III. 250.

PHANAGVRIS vel *Phanaguria*, vrbs in Aſiae litore ad Boſporum Cimmerium ſita I. 548.

PHARA, inſula contra Dalmatiam, Paganis ſubiecta hod. *Leſina*, Slauis *Hvar* dicitur II. 413.

PHARANGIVM, caſtellum vel regio prope Tzanicae fines et Armeniam ſita IV. 34. 222. not. *q*.

PHARI V. *Toſari*.

PHARSALVS, vrbs Theſſaliae in Phthiotica regione ſita, hod. *Pharſala* II. 626.

PHASIANE, regio Aſiae, ad ſiniſtram Phaſidis ſ. Erax, a Colchico diuerſi fl. ſita IV. 285. 289.

PHASIS, nobiliſſimus Colchidis ſ. Lazicae fluuius, in Armenia ortus, in Pontum Eux. erumpit I. 43. IV 45.

PHASIS, vrbs Lazicae, ad oſtium Phaſidis ſita I. 448.

PHERAE v. *Serrae*.

PHILADELPHIA, Lydiae vrbs, Sardibus ab ortu ſita, ad radices Tmoli montis, hod. *Alla-Scheher* III. 238.

PHILEA, locus Thraciae maritimus, non procul ab oſtio ſeptemtrionali Boſpori Thracii II. 517.

PHILETA, vrbs Aſiae minoris, ſitu incerto III. 340.

PHILIPPI, Macedoniae Adiectae vrbs XXIII. M. paſſ. ab Amphipoli Septemtriones verſus diſſita, inter Neſſum et Strymonem fluuios hod. *Filibah* I. 92.

PHI-

PHILIPPOPOLIS, vrbs Thraciae ad Hebrum ſuperiorem ſita, hod. *Philippopel* et *Filibe* I. 38. III. III. 980.

PHILOCALI *vadum*, vadum Hebri fl. III. 904.

PHILOMELIVM, Phrygiae montanae vrbs, inter Silbium et Pelten ſita, ex Pococki ſententia hod. *Iſbarteh* ſ. *Sparta* III. 239.

PHOCAEA, Aeolidis vrbs ad Hermum fluuium non procul ab eius oſtiis ſita, hod. *Fokea*, *Foggia*, *Foya*. III. 196. duae huius nominis vrbes memorantur, *vetus*, quae ſupra dicta eſt, et *noua* III. 1177, 1178. nouae mentio fit IV. 467.

PIERIA al. *Pierus*, Theſſaliae mons, ad quem Achris vrbs II. 233.

PISA, vrbs Etruriae, non procul a mari, ad Arnum fl. ſita, nomen et hodie manet I. 236.

PISAVRVM, vrbs Vmbriae, ad eiusdem nominis amnem, qui in Adriaticum mare decurrit, hod. *Peſaro* I. 193.

PISTVM, Moeſiae inferioris ſ. Bulgariae vrbs, non longe a Zaldapa remota II. 65. Procopius de Aediff. p. 78. inter Illyrici vrbes *Piſten* habet.

PITICA, locus, vt videtur, non procul a Nicaea diſſitus III. 278.

PITYVS, Lazicae caſtellum, in extrema Colchide ad Pontum Eux. bidui itinere a Sebaſtopoli remotum IV. 45.

PLACENTIA, ciſpadanae vrbs, vbi Trebias fl. in Padum exit, ſita, hod. *Piacenza* I. 194.

PLETA, ſecundum Stephanum Byzant. Libyae inſula, a Creta longius remota II. 648.

PLEBA, Chrouatiae Zupania II. 395.

PLISCVBA, Moeſiae inferioris ſ. Bulgariae vrbs, a Conſtantino M. condita I. 44. III. 859.

POBISDVS, Meropes, Thraciae regionis, caſtellum II. 864.

POEMANENVM, vrbs in prouincia Helleſponti ſita III. 194.

POLOBVS, Moeſiae ſuperioris, credo, vrbs, non procul a Scopiis diſſita II. 172. duae *Poleobi* memorantur II. 669.

POLOGVS i. e. *Nemus Dei*, Macedoniae locus, non procul, vt videtur, a Seruiae finibus II. 197.

POLOSCA (Πολοσκα, Πολοτζκα), vrbs Ruſſiae, forte *Polock*, oppidum Poloniae minoris, in Haliczienſi tractu II. 1037.

POLYBOTVS, Thraciae vrbs, non longe, vt videtur, a Rhuſio remota III. 878.

POLYBOTVS, Phrygiae Salutaris vrbs III. 238.

POLYSTYLVM, Thraciae caſtellum, iuxta Neſſi oſtia II. 243.

PONTICVM *mare* ſ. *Pontus Euxinus*, mare inter Europam et Aſiam, per Boſporum Cimmerium cum Moeotide, per Thracium cum Propontide cohaeret I. 41.

PONTVS, regio Aſiae ad Pontum Eux. inter Halyn fl. et Colchidem ſita I. 577.

PORTAE CASPIAE, clauſtra montium inter Mediam Parthiamque, ſeu in extrema Media ad orientem ſolem, quae intelligi videntur I. 757.

PORTAE *Caucaſeae*, anguſtiae Caucaſi, vltra Iberiam verſus ſeptemtriones ſitae, ſcriptores Byz. has etiam Caſpias ſaepiſſime vocant. deſcribuntur I. 600, 601.

PORTAE *Haemi*, clauſtra montis Haemi, al. *Sucorum anguſtiae* dictae I. 42.

PORTVS, vrbs ad dextrum Tiberis, vbi in mare euoluitur, alueum ſita, hod. *Porto* I. 161.

POTIDAEA, *Caſſandrea* alias dicta, vrbs Macedoniae, in Iſthmo peninſulae Palenes I. 541.

POTVCA, oppidum Thraciae non procul a Bulgarorum finibus II. 817.

PRACA, oppidum Iſauriae, Seleuciae finitimum III. 311.

PRAGA (Βραγα), Boemorum metropolis eodem nomine nunc etiam vocatur II. 1031.

PRASOBVS, mons, qui Daciam et Bogdaniam, ſ. Vlachiam et Moldauiam ſeparat II. 903.

PREMISLA (Περεμισθλη al. Παρεμισθλη), vrbs Ruſſiae minoris, an hod. *Peremüſchl* ad Oecam fl. II. 1037.

PRENETVS, emporium Bithyniae, ex aduerſo Nicomediae ſitum III. 178.

PRESPA v. *Achrida*.

PRIENE, vrbs Ioniae, ſub monte Mycale, prope Maeandri oſtia ſita, hod. *Samſon-Kaleſi* III. 426.

PRILAPVS, vrbs Macedoniae ad montem eiusdem nominis ſita, hod. *Pirlipe* II. 193, 194. 232, 233.

PRINCIPVM *inſula*, inſula Propontidis, ad alterum Aſtaceni ſinus cornu, hod. *Papas Adaſſi*, *Papadoniſia* II. 81.

PRISDIANA al. *Priſtenum* (Πρισδιανα, Πριστηνον), Seruiae vicus, non longe a Scopiis remotus II. 166. 252. regio, in qua Coſſouus campus ſitus fuit, hod. *Priſtina* II. 350, 351.

PRISTENVM v. *Priſdiana*.

PROBATI *caſtellum* ad St. Georgii riuum, an Probini caſtrum in Rhodope prouincia II. 532.

PROCLIANES *tranſitus*, fauces Haemi, credo I. 706.

PROCONNESVS, inſula Propontidis, contra Cyzicum poſita, forte hod. *Alonia* IV. 444.

PROMVSVLVM, Thraciae caſtellum, inter Adrianopolin et Didymotichum ſitum III. 1105.

PROSIACVM vel *Proſacus*, Macedoniae caſtellum, in edito monte ſitum II. 230. 249.

PRVSA, vrbs Bithyniae, ad radices Olympi montis, hod. *Burſa*, *Burſia*, *Bruſa*, *Pruſia* II. 356.

PRVSII, gens oceanum ſeptemtrionalem, hod. mare Balticum, accolens, hod. *Boruſſi* II. 338. 1030.

PSEVDABARI, ita Auaros ad Danubium, vt ab Aſiaticis diſtinguan-

guantur, Theophylactus vocat I. 643.

PSYLLVM, Thraciae caſtrum, non procul ab Hebro fl. diſſitum III. 915.

PTELEAE, locus in Zicchia IV. 249.

PVNSYRA, Aſiae minoris vrbs, ſitu incerto III. 334.

PVTZE, caſtrum Thraciae in Adrianopolitano tractu III. 973.

PYDNA v. *Citros.*

PYLAE v *Caſtrum Portarum.*

PYTHECVM, oppidum Olympo Myſorum vicinum III. 312.

Q.

QVADI, (Κουάδοι) populi, a tergo montium Bohemicorum ad ripam Danubii ad fl. Marum vsque habitantes IV. 491.

R.

RAETI (Ραῖτοι), populi cis-et trans-alpini, *Griſones* etiam vocati, hod. *Graubündner* IV. 497.

RASE, Raſciae vel veteris Dardaniae caſtellum, hod. *Raſchna*, *Rezena* II. 155. 175., 176.

RASTOTZA, Paganiae Zupania, ſecundum Bandurium hod. *Rat*, regio ditionis Raguſinae, Abbas Fortis eam cum hod. *Zaoſtrog*, quae vrbs milliario fere a Deruenich abſit, confert II. 414.

RATIARIA (Ρατιαρια, Ρατηρια, Ρατιαρνα), vrbs Moeſiae ſuperioris ad Danubium, citra Ciabrum fl. XVIII. M. paſſ. a Bononia orientem verſus ſita I. 488. 690.

RAVENNA, Ciſpadanae vrbs maritima, nunc eodem nomine nota I. 61.

RAVSIVM, vrbs Dalmatiae maritima, hod. *Raguſa* I. 18.

RE, oppidum v. dierum itinere a Capetro diſſitum, forte hod. *Rees-ul-Ain* III. 92.

REACHVBIS vel *Rachubis*, *Rachubitza*, oppidum exteriori Haemi iugo ſubiectum; aliud eiusdem nominis oppidum fuit in Bulgaria, vnius diei itinere a Ternobo meridiem verſus diſſitum II. 806, 807.

REGETA, oppidum CCLXXX. ſtadiis a Roma diſſitum, Blondus XXXV. ab Vrbe lapide ſitum et *Ruglate* vocari ait I. 150.

RENTANI v. *Arentani.*

RENTINA, Macedoniae caſtellum, non procul a Theſſalonica diſſitum II. 110. 264.

RHADOBOSDIVM, Seruiae oppidum II. 240.

RHAEDESTVS, alias *Biſanthe*, Thraciae vrbs, ad Propontidem, vnius diei itinere Heraclea diſtans, hod. *Rodoſto* II. 557.

RHAETI v. *Raeti.*

RHEAS, locus, in Aſiá; forte oppidulum, quod nunc etiam eodem nomine in praefectura Chaleb ſupereſt III. 156, 157.

RHEGIVM, Thraciae caſtellum, non procul Byzantio II. 716.

RHEGIVM, vrbs in agro Bruttiorum, contra Siciliam ad fretum ſita, hod. *Reggio* I. 208.

RHENVS, nobiliſſimus Germaniae fluuius I. 276.

RHEON, Lazicae fluuius, Muchireſin alluit IV. 68. 73. Phaſis nunc etiam *Rione* vocatur.

RHINOCORVRA, Palaeſtinae vrbs XXII. M. paſſ. a Raphiam remota IV. 549.

RHISENA, Terbuniae, Dalmatiae regionis, vrbs II. 409.

RHIZAEVM, vrbs ad litus Ponti Eux. Lazicam verſus ſita, a Trapezunte bidui itinere diſtat IV. 46. 54.

RHODOPE, mons Thraciae, circa Neſſum fl. incipit, et vltra Hebrum longe procurrit, vbique fere Haemo parallelus I. 116.

RHODOPOLIS, vrbs in extrema Lazica, Iberiam verſus ſita I. 622. IV. 45. 70.

RHODVS, inſula maris Carpathii, aduerſus Lyciam iacet, hod. *Rodos*, vel *Rodis* III. 196.

RHYNDACVS, Phrygiae fluuius, ex Azanitide ortus, hod. *Mehullitſch* III. 302.

RODANTVS, regio, Cappadociae finitima IV. 188.

ROGATORIVM, Apſiliae, vt videtur, vrbs III. 56. vide tamen ibi not. *i*.

ROMA, nobiliſſima Italiae vrbs, ad Tiberin fl. I. 60.

ROPELII tranſitus, anguſtiae montis, per quem Strymon fl. defluit II. 744.

ROSOCASTRVM, Thraciae vrbs, Haemo ſubiecta II. 804.

ROSSA, Dalmatiae vrbs II. 90, 91.

ROSSVS, Ciliciae vrbs IV. 297.

ROSTOVE (Ροςοβη), vrbs Ruſſiae, hod. *Roſtow*, in Moſcouienſi tractu ad lacum eiusdem nominis ſita II. 1036.

ROZANA (Ρωζανη, al. Ραζανη) vrbs Ruſſiae, hod. *Rjaſan* vicus in tractu Moſcouienſi ad Occam fl. II. 1037.

RVGI (Ρογοι), ſecundum Procopium gens Gothica, olim inter Viadrum et Viſtulam fluuios, poſteriori aeuo in ſeptemtrionalibus Iſtri partibus contra Noricum habitarunt I. 185. 367.

RVPENA, vrbs vel caſtellum ad Thermopylas ſitum II. 646.

RVSCIA, vrbs maritima in agro Bruttiorum, XX. M. paſſ. vltra Thurios, Procopius nauale Thuriorum vocat, hod. *Roſſano* I. 202.

RVSIVM, Thraciae caſtellum II. 714.

RVSSI (Ρως, Ρωσοι), Scythae, Sarmatae, Tauroſcythae a ſcriptoribus Byzantinis vocati, gens Europae Septemtrionalis nobiliſſima II. 105.

RVSSVS (Ρωσος), fluuiolus in Moſcouienſi tractu, hod. *Ruſa* II. 1037.

S.

SABACI, Aſiae Septemtrionalis populi IV. 534.

SABARTOEASPHALI (Σαβαρτοιασφαλοι), priſcum Turcorum ſ. Vngrorum nomen III. 608.

SABIRI (Σαβειροι, Σαβιροι, Σαβηροι, Σαβηρ, Σαμην), gens Hunnica, vltra Caucaſum verſus ſeptemtriones habitant I. 570. 576.

SABVLEN MANALION, Theophylacto teſte locus amoeniſſimus, ad Haemi anguſtias ſitus I. 693. idem Theophylactus Σαβελεντε Καναλιν vocat I. 707.

SACACATAI, vrbs Patzinacica, inter Danaprin et Bulgariam ſita, deſerta III. 808.

SACAE, Caſpii maris verſus meridiem accolae III. 1139.

SACHATAEI, Scythae [Tatari], vltra Perſas vsque ad Sacas, et Cadduſios habitant III. 1143.

SACRA PALVS, palus prope Anchialum ſita, eamdem, quae Debeltus alias, hod. *Stagnara* vocatur, eſſe putant III. 966.

SAGIDAE, populus Aſiaticus, inter Pontum Eux. et mare Caſpium vltra Zicchos habitant I. 545. IV. 55. 247.

SAGVDAOS, oppidum, vt videtur, Bithyniae, non longe a Nicaea remotum III. 275.

SAGVDATI, Slaui planitiem Theſſalonicenſem incolentes II. 95.

SALDAPA, al. *Salpada*, *Zaldapa*, *Zandapa*, *Tzaparda*, Procopius inter caſtella Thraciae mediterranea Zaldapan habet, noſtra vero, Procopii *Saltopyrgus*, caſtellum Moeſiae inferioris ad Danubium eſſe videtur I. 690, 691.

SALENES (Σαληνες), vrbs Seruiae II. 159.

SALERNVM, oppidum Piceni, num vero, vt hodiernum *Salerno*, ad mare ſitum fuerit, dubitant I. 405.

SALINVM, oppidum Thraciae, vt videtur, non longe a Philippopoli remotum III. 848.

SALIS *campus*, locus in Africa, non procul Carthagine I. 326.

SALLI, qui et *Sanitae*, in auſtralibus Phaſidis partibus vsque ad Trapezuntem habitant IV. 228.

SALMACATAI, vrbs Patzinaciae verſus Bulgariam deſerta III. 808.

SALONA, *Salonae*, *Salo*, vrbs olim Dalmatiae nobiliſſima, ad oram maritimam ſita, iam diu totam in ruinis iacere et hodie vicum eſſe, in quo nulla veteris magnitudinis et ſplendoris veſtigia ſuperſint, Abbas Fortis auctor eſt I. 143. II. 188.

SALSI *lacus*, locus in Macedonia, non procul, vt videtur, Amphipoli II. 270.

SALVIA, vrbs in mediterraneis Liburniae ſita, Plinio *Vrbs Saluia*. *Vrbiſalia* Procopio, ita et recentiori aeuo vocata, vt Niger perhibet, aut *Alia*, vt Leander ſcribit. v. Ortel. I. 62.

SAMACHIA (ſemel Σαμαχιηλ, Σαματια), Aſiae [Albaniae] vrbs, Iberiae et Armeniae finitima hod. *Schamachie* III. 1186. 1190. IV. 165. 315.

SAMANTAVLA, Iberiae vrbs IV. 315.

SAMARCHANDA, Tranſoxianae ſ. regionis Mauaralnahar vrbs nobiliſſima, Temiris regia III. 1124. not. *f.*

SAMEN v. Sabiri.

SAMNIVM, nobilis Italiae regio, vltra Campaniam Septemtriones verſus ſita I. 155.

SAMOS, inſula in Icario mari, contra Ioniam iacens, Turcis hod. *Suſſam Adaſſi*, vetus quoque nomen manet III. 196.

SAMOTAE (Σαμωται, interpres *Samogetas* facit), gens Pruſſiis finitima, lingua nulli finitimarum gentium ſimilis, II. 1030.

SAMOTHRACIA, inſula maris Aegaei, Hebri oſtiis oppoſita, hod. *Samondrachi* II. 82.

SANCTA IVSTINA, Thraciae oppidum II. 866.

SANCTA MARIA, caſtellum Aniacae ditionis IV. 303.

SANCTI AETHERII *inſula*, inſula, in palude, quam Danapris et Bogi oſtia faciunt, ſita II. 984.

SANCTI ELIAE *caſtellum* Macedoniae in loco anguſto ſitum II. 636.

SANCTI GEORGII *riuus*, in Thracia quaerendus eſſe videtur II. 532.

SANCTI GREGORII *inſula*, inſula Danapris fluuii, infra Crarii traiectum II. 984.

SANCTVS GEORGIVS, vrbs Ruſſiae ad Ruſſum fl. ſita, hod. *Iurjew* in tractu Moſcouienſi II. 1037.

SANCTVS GREGORIVS, caſtellum Aniacae regionis IV. 303.

SANGARIS vel *Sangarius*, Aſiae minoris fluuius ex Adoreo monte per Phrygiam et Bithyniam fluens in finibus Mariandynorum in Pontum Eux. ſeſe effundit, hod. *Aua*, *Ayala*, *Sakari* III. 143.

SANIANA, propugnaculum Galatiae IV. 228, 229.

SANI, qui Tzani alias vocantur IV. 54. 222.

SANITAE v. *Salli*.

SANTABARIS, vrbs non longe a Polyboto Phrygiae Salutaris vrbe remota III. 279. 920.

SAPAX, locus in Zicchia, vbi fontes ſunt, e quibus naphtha erumpit IV. 250.

SAPICIVM, pagus in Derzene regione, vbi fontes ſunt, qui naphtha ſcatent IV. 250.

SARAT, regio Patzinaciae orientem verſus ad Tanain ſita II. 987.

SARACENI, Agareni etiam et Iſmaëlitae dicti, olim Arabiae Petraeae incolae, poſteriori aeuo per Aſiam reliquam, Africam et Europam auſtralem diffuſi I. 52.

SARAGIVM, vrbs Ruſſiae, ſitu incerto II. 1037.

SARAGVRI, Aſiae ſeptemtrionalis populi I. 570.

SARAPANIS, al. *Sarapa* Lazicae caſtellum, in finibus Iberiae ſitum IV. 45. 235.

SARAPATA MYLONIS, oppidum non longe, vt videtur, a Dorylaeo remotum III. 338.

SAR-

SARBANVM, regio inter Alaniam et Zanariam interiecta IV. 229. 397.

SARCEL (Σαρκελ), vrbs Chazariae, ad Tanain minorem ſ. Donez ſita, hod. *Bjelgorod* II. 1041.

SARDES, Lydiae olim metropolis, ad latus Tmoli montis et fl. Pactolum ſita, hod. *Sart* vicus III. 238.

SARDICA vel *Serdica*, a Bulgaris *Triaditza* vocata, vrbs in Moeſia inferiore verſus Moeſiae ſuperioris et Thraciae fines ſita, vbi nunc *Sofia* eſt I. 210.

SARDINIA, nobiliſſima maris mediterranei inſula, a Corſica freto diremta, cui in auſtrum obiecta eſt I. 125.

SARMATAE, vel *Sauromatae*, populi a Taurica inde per regiones Aſiae et Europae Septemtriones verſus late diffuſi; nomen aeque fere ac Scytharum nomen fluctuat inter Scriptores Byz. Chalcocondylas *Ruſſos* hoc nomine intelligit I. 74. II. 1028. ſeqq. IV. 505. ſeqq.

SARMATIA, Sarmatarum terra; *Sarmatia Alba* ea Ruſſiae pars, quae verſus Septemtriones ſita eſt II. 1029.

SARMATIA *Nigra* ſ. *Ruſſia Nigra*, forte ex errore vocatur, quae *Rubra* alias appellatur II. 1029.

SARSELT (Σαρσηλτ), Hunnica gens vltra Alanos ſeptemtriones verſus habitans I. 574.

SAVROMATAE v. *Sarmatae*.

SAVVS (Σαβος vel Σαος), Europae orientalis fluuius, qui in Alpibus Carnicis ortus ad Belogradum in Danubium exit hod. *Sau* I. 569.

SAZI vel *Saſi*, qui *Saxones* alias, nobilis Germaniae populus, hoc nomen etiam Germanos vniuerſe deſignat I. 759. IV. 316.

SAZONIA, ſ. *Saxonia*, regio, quae Germania alias vocatur II. 390. IV. 477.

SCAFIDAS, Thraciae fluuius, non longe a Sozopoli fluens II. 805.

SCAMANDER, Troadis fluuius, e Cotylo, Idae colle, profluens, III. 261.

SCANDA, al. *Scendes*, Lazicae caſtellum, in finibus Iberiae, hod. *Scander* vel *Eſkender*, in lingua vulgari vetus nomen manſit IV. 45. 235.

SCARDONA (Καρδων), vrbs Dalmatiae al. Liburniae, ad Keream fl. olim Titium dictum, non longe a lacu Scardonio, qui vulgari lingua *Proclian* vocatur, vetus nomen hodie manet, Slau. *Skardin* I. 188.

SCELOS, murus in Thermopylis, intermiſſis humanis oſſibus, vnde nomen habet, extructus II. 646.

SCEVOCOBOLVS, Anaſt. *Seleucoberum* vocat, caſtellum Syriae in Apameorum agro ſitum, forte Hieroclis Σελευκοβηλος, ſ. Σελευκεια προς Βηλῳ Ptolemaei, vrbs infra Antiochiam meridiem verſus ſita II. 73.

SCHAMALINIGHON, locus in Tzanorum

norum regione IV. 220. forte caſtellum in Tzanorum Coxylinorum limite ſitum, quod *Schimalinichos* vocatur IV. 222.

SCIRRI, ſecundum Procopium natio Gothica, in Septemtrionalibus Iſtri regionibus habitarunt, Plinius, eos ad Viſtulam vſque habitaſſe, auctor eſt I. 87.

SCOPELVS, Thraciae vrbs III. 1109.

SCOPIA, vel *Scopi*, vrbs Moeſiae ſuperioris, ad Axium fl. in Vidinenſi tractu, vetus nomen nunc etiam manet II. 63.

SCORDONA, Chrouatiae vrbs, *Scradin*, teſte Bandurio, Slauis dicta II. 396.

SCOTINVM, locus in Thracia, non longe, vt videtur, a Chariopoli remotus III. 852. forte *Scotuſa*, Macedoniae Adiectae vrbs.

SCRITHIFINI (Σκριθίφινοι), vnus e populis Thulen incolentibus I. 428.

SCVTARIVM, locus in Thracia, XVIII. ſtadiis ab Adrianopoli diſſitus III. 977.

SCYLOLIMNE, locus prope Trapezuntem IV. 168.

SCYMNIA, regio inter Pontum Eux. et mare Caſpium, Lazicae finitima IV. 55.

SCYRVS, inſula maris Aegaei, Euboeae mediae obiecta, hod. *Sciro* I. 423.

SCYTHAE, vagum nomen populorum barbarorum, verſus Septemtriones habitantium v. *Ind. Hiſt.*

SCYTHIA, regio ad oſtia Danubii, Moeſiae inferiori confinis I. 103. ſaepiſſime terras vltra Iſtrum verſus ſeptemtriones ſitas indicat.

SEBASTEA, vrbs, a qua Sebaſteae thema, quod ex Minore Armenia initium habet, vocatum eſt, hod. *Siwas*, non procul a fl. *Kiſil-Irmak*, Haly veterum III. 107. Ponti vrbs, poſteriori aeuo Armeniae aſſignata III. 341. Cappadociae vrbs vocatur III. 1126.

SEBASTOPOLIS, Colchidis Propriae vrbs, verſus Auaſgorum fines ſita, a Pityunte bidui itinere abeſt, ſunt, qui eam Dioſcuriadem veterum eſſe putant, hod. *Sauotopoli* IV. 45.

SEBASTOPOLIS, vrbs in auſtrali Phaſidis regione ſita, nunc quoque vrbs *Sebaſtopoli* in iſtis partibus ſupereſt IV. 228.

SEBENICVS, nonnulli perperam olim *Sicum* fuiſſe putant, vrbs Dalmatiae, alii in litorali ora poſt Titii oſtia ponunt, vbi hod. *Sibenico* eſt, alii inter Tragurium et Salonam collocant II. 188.

SELINA, vnum ex oſtiis Danubii II. 984, 985.

SELYMBRIA, Thraciae vrbs ad Propontidem ſita, hod. *Seliurea* I. 742.

SENOGALLIA, Vmbriae vrbs maritima, ad Miſam fl., hod. *Senigaglia* I. 213.

SEPTVM, caſtellum ad fretum Gaditanum et alteram Herculis columnam, a ſeptem montibus in

Mau

Mauritania Tingitana dictum I. 342.

SERBLI v. *Seruii.*

SERETVS (Σέρετος), Moldauiae fluuius, in finibus Poloniae ortus, duobus oſtiis in Danubium exit, hod. *Sireth* III. 611.

SERRAE al. *Pherae*, Macedoniae vrbs ad Strymonem fl., non longe ab eius oſtiis remota, hod. *Serrat* II. 201.

SERVIA (Σερβία, Σερβλία), regio, partem Dalmatiae, Pannoniae inferioris, Moeſiae ſuperioris et Macedoniae complectens, cuius fines non ſemper iidem fuerunt I. 756.

SERVIA (τὰ Σέρβια), caſtellum Macedoniae ad confinia Bottiaeae et Theſſaliae II. 151. 278. 308.

SERVII, vel *Serbli* (Σέρβοι, Σέρβιοι, Σέρβλοι), Slauica gens, a quibus Seruia regio nomen accepit I. 256. II. 88.

SESTVS, vrbs Cherſoneſi Thraciae, medio Helleſponto oppoſita, cui in Aſia Abydus obiacet, hod. *Seſto* vel *Seſtos* I. 527.

SETAENA, Macedoniae, vt videtur, caſtellum II. 639.

SETZENITZA, Seruiae, vt videtur, vrbs, non longe a Tara fl. orientem verſus ſita II. 178.

SECERIS, Meſopotamiae vrbs III. 303.

SIBINIVM, Ardelii ſ. Tranſiluaniae metropolis, hod. *Hermannſtadt* Vngr. *Szeben* III. 712.

SIBYLA, Aſiae Minoris vrbs, ſitu incerto III. 334.

SICIBIDA, caſtellum in laeua Iſtri ripa e regione Palatioli, quod in Illyrico fuit, ſitum, non procul ab Hunnorum caſtro I. 544.

SICILIA, nobiliſſima maris mediterranei inſula, contra Italiam, a qua freto Rhegino dirimitur I. 67.

SICVLI, Siciliae incolae I. 195.

SIDERVM, *caſtrum* in Apſiliorum regione ad Caucaſum ſitum IV. 349.

SIDRAGA, Chrouatiae Zupania II. 395.

SIDYMA v. *Didyma.*

SINGEDON (Σιγγηδών, Σιγγιδών), vrbs prima Moeſiae ſuperioris ad Danubium, poſt confluentem Saui et Danubii; Procopius eam Daciae ripenſi adnumerat I. 59.

SINOPE, vrbs Paphlagoniae ad Pontum Eux. in Iſthmo peninſulae ſita, hod. *Sinop*, vel *Sinob* II. 905.

SIPENDVS, vel *Sipontum*, vrbs Apuliae ad fl. Sipontum ſita, hod. *Siponto* vrbs deſerta I. 411.

SIPHONES MONTANI, locus in Bithynia, non longe a Sangario fl. remotus III. 459.

SIPYLVS, Phrygiae mons ad Maeandrum fl. III. 1174.

SIRMIVM, vrbs Pannoniae inferioris ad laeuam Saui fl. ripam, vbi Bacuntium accipit, ſita, non longe ab hod. *Mitrowitz* remota I. 59. *Zeugminum* eſſe, Nicetas Chon. perperam tradit III. 641. in variet. narrat.

SIRMIVM, ager vel inſula Sirmienſis, regio inter Sauum, Drauum

uum et Danubium fluuios ſita, cuius pars eſt hodierna Sclauonia, *Pannonia Sauia* etiam vocatur I. 384.

SISCII, ab vrbe Siſcia, quae ad confluentem Colapis et Saui fl. ſita fuit et nunc *Siſſek* vocatur, dicti videntur I. 125. not. *101*.

SISILISSO, Tzanicae regionis caſtellum verſus occidentem ſitum IV. 221.

SLAVI (Σκλαβοι, Σκλαβηνοι, Σθλαβοι), gens nobiliſſima, per orientales et ſeptemtrionales Europae regiones late diffuſa I. 388. II. 28, 29.

SLOPIMVS, vrbs Macedoniae, verſus Dalmatiae fines ſita II. 174.

SMEDROBVM (Σμειδροβον, al. Σπενδεροβον), Seruiae vrbs ad Danubium, hod. *Semendriah*, *Senderouia* Slau. *Sandrew* II. 357. 364.

SMELES, locus arduus, verſus fines Vngriae III. 650.

SMOLENORVM *regio* (το θεμα των Σμολενων), an quae *Moglenorum* regio alias vocatur in Macedonia? II. 702.

SMYRNA, nobiliſſimum Ioniae emporium, non longe ab Hermo fl. verſus auſtrum abeſt, Turcis *Iſmir* III. 1174.

SOGDAITAE, populus Aſiaticus, maris Caſpii, vt videtur, accolae, primum Epthalitis, deinde Turcis ſubiecti I. 599. III. 44.

SONDIS, mons Thraciae, Valeſius *Sucum* intelligit, qui Philoſtorgio Σουκις dicitur I. 42. not. *y*.

SOPHIA, Bulgariae aliquando metropolis, olim *Sardica*, a Bulgaris *Triaditza* vocata, hod. *Sofia* II. 369.

SOPHON, mons non longe a Sangario fl. remotus III. 146.

SOROSGI populus, Scythicus ad Danubium I. 481.

SOSCVS Macedoniae caſtellum et regio II 161. 308.

SOSTHENIVM, locus prope Conſtantinopolin I. 539.

SOTERIOPOLIS, vrbs Aſiae ad Pontum Euxinum, Auaſgiae verſus meridiem terminus II. 1044. IV. 179.

SOZOPOLIS, vrbs Thraciae ad Pontum Eux. ſita II. 760.

SOZOPOLIS, vrbs Pamphyliae in loco praerupto ſita III. 298, 299.

SPALATHVM al. *Aſpalathum*, vrbs Dalmatiae non procul a Salona diſſita, hod. *Spalatro* II. 19. 158.

SPARTA, *Lacedaemon* etiam dicta, vrbs Peloponneſi nobiliſſima ad Eurotam fl., hod. *Miſitra* I. 423.

SPASCHA, vrbs, Perſidis forte vel finitimae regionis, neſcio, an ipſa *Iſpahan* III. 186, 187.

SPENDEROBA v. *Smedrobum*.

SPERCHIVS, Theſſaliae fluuius, contra Cenaeum, Euboeae promontorium in mare Aegaeum ſeſe effundit II. 626.

SPHENTZANIVM, oppidum in iugo, Dalmatiam a Romanae ditionis terris imp. Alexio I. Comn. dirimente, in ipſis vtriusque imperii confiniis ſitum II. 170.

SPOLETIVM, vrbs Vmbriae cis Apenninum ſita, hod. *Spoleto* I. 194.

SRECHIABARAX (το Σρεχιαβαραξ), pagus regionis Tziliapert IV. 250.

STADIOTRACHIA, vrbs (vel vrbes, *Stadia*, quae ad Triopon Cariae promontorium ſita fuit, et *Trachia*) Cariae III. 416. coll. 420.

STAGNVM, vrbs in terra Zachlumorum, in peninſula ad orientale eius latus ſita, hod. *Stagno* II. 406.

STAGVS, caſtellum, vt videtur, Macedoniae, an *Stagira*, Ariſtotelis patria? II. 161.

STARIDOLA, Macedoniae caſtellum II. 308. an quae nunc *Sarigiole* vocatur?

STEPHANIANA, locus in Macedonia, non longe a Zichnis remotus II. 288.

STOLPVM, Chrouatiae vrbs, ſecundum Lucium *Stulba* ad Biſtritzam fluuium Hliuni II. 396.

STRAGNA, Mediae ſ. Baaſpracaniae fluuius III. 88.

STROBILVS, vrbs Maeandro, vt videtur, vicina III. 415. 420.

STROBVS, v. *Oſtrobus*.

STRONGYLVM, Thraciae caſtellum II. 531.

STRVBVN, Slau. *Napreſi* (Στρεβεν, Ναπρεζη), cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus ſeptimo loco occurrit II. 984.

STRVMPITZA al. *Strummitza*, vrbs Macedoniae munitiſſima, in praerupto colle ſita II. 174.

STRYMON, Macedoniae fluuius, in Pangaeo monte ortus, in ſinum maris Aegaei, Strymonicum dictum, exit, nomen vetus manet II. 823.

STRYMONIS *Thema*, regio Macedoniae Strymoni fl. adiacens II. 75.

STVMPIVM vel *Stunpium*, Thraciae vrbs, in borealibus Hebri partibus ſita II. 683. 737.

STYPIVM (Στυπειον), Macedoniae caſtellum, non procul a Prilapo diſſitum II. 636.

SVABI, populi Germanici, vltra Thoringos habitantes I. 79. ab iis diuerſi erant, qui inter Venetos et Carnios habitabant I. 125. not. *101*. IV. 495.

SVANI, populus Aſiaticus, Caucaſi accolae, Lazis finitimi I. 574. IV. 231.

SVBDELITIA, regio, Peloponneſi forte, a Slauis inhabitata II. 102.

SVBLEVM al. *Sublas*, vrbs ad prima Maeandri oſtia ſita III. 358. 359.

SVDIPORTVS, locus ad oſtia Orontis fl., al. *Soldini portus*, forte hod. *Suoweida* vel *Suadik* III. 233.

SVETZANIVM vrbs Turcica ad Danubium III. 748.

SVNITAE, Aſiatica gens, Alanis finitimi IV. 396.

SVSA, Suſianae, quae Perſidis pars fuit, caput, ad Eulaeum ſ. Choaſpem fl. ſita III. 1124. not. *f*.

SVSA, locus ad vrbem Cherſonem in Taurica IV. 516, 517.

SVSDALI (Σευδαλι), Ruſſiae vrbs., ad Camencam fl., hod. *Suſdal* II. 1036.

SYBOTHAE, paruae inſulae inter Corcyram et continentem Theſp rotiae I. 212.

SYCAE, locus ad Cornu ſ. Canalem Byzantiorum, *Pera* hodie, vt quidam arbitrantur I. 748.

SYENE, Aſiae orientalis regio III. 1182.

SYLLECTVS, Africae vrbs, non procul a Carthagine, orientem verſus, diſſita I. 322.

SYMEONIS *vertex*, locus Moeſiae ſ. Bulgariae, *Buleuterium Scytharum* etiam dictus II. 668. III. 855.

SYNGVL, fluuius inter Danubium et Tanain; huic tamen propior, forte qui nunc *Ingul* vocatur II. 1042.

SYRACVSAE, vrbs Siciliae nobiliſſima, hod. *Siragoſa* I. 137.

SYRIA, Aſiae regio nobiliſſima ad mare mediterraneum ſita II. 73.

SYRVCALPEE v. *Culpee.*

T.

TABREZIVM al. *Tabreze* (Ταβρέζιον, Ταβρεζη) vrbs in Aſſyriorum regione ſita, hod. *Tauris* vel *Tebriz* III. 85. 1186.

TAEARVS, Thraciae fluuius, LXX. ſtadiis ab Adrianopoli fluens II. 336.

TAENARVM, promontorium et oppidum Peloponneſi ad ſinum Laconicum, hod. *Cabo Matapan*, vrbs *Porto de Qualeis* vel *Porto delle Quaglie* I. 332.

TALAS, locus ad fines Perſiae ſeptemtrionales ſitus III. 52.

TALMAT v. *Borotalmat.*

TAMATARCHA, caſtellum ad Boſporum Cimmerium, contra Tauricam ſitum, vbi olim Phanagoria, hodie *Taman* eſt I. 1043.

TANAIS, fluuius, qui Europam ab Aſia diuidit, et ad vrbem Tanain, vbi hod. *Aſow* eſt, in paludem Maeotidem exoneratur, hod. *Don*; etiam *Donez* ſ. minor Don Tanais nomine a Byzantinis intelligitur I. 553. etiam Boſporus Cimmerius hoc nomine vocatur I. 245.

TANTALVS, oppidum ad Maeandrum ſitum III. 384, 385.

TAONIVM, Moeſiae ſuperioris, vt videtur, locus II. 664.

TAPROBANE, inſula in mari auſtrino contra Indiam ſita, eamdem eſſe putant, quae nunc *Ceylon* vocatur III. 1182.

TARA, Seruiae fluuius, in Dranizam effluit, ex his et aliis nonnullis demum Drino oritur II. 178.

TARCHOLA, Auſonitidis [forte *Auſtanitis*, Armeniae regio, intelligitur] oppidum III. 112.

TARENTVM, vrbs Calabriae ad ſinum, qui vrbis nomine Tarentinus vocatur, hod. *Taranto* I. 258.

TARENTINVS *ſinus* v. *Tarentum.*

TARIANV, Vngricae gentis tribus III. 612.

TARNIACH, tribus populi Var Chuni,

ni, primum in Aſia vltra Caucaſum verſus ſeptemtriones, deinde in Pannonia habitarunt I. 719.

TARSVS, princeps Cilicum vrbs in parte mediterranea ad Cydnum fl.; vetus nomen manet II. 980.

TARTESVS (Ταρτησσος), regio, ad quam vſque Germania pertinere a Chalcocondyla dicitur, potius ea hod. Andaluſiae pars fuit, quae a Niebla vſque ad Almeriam in Granada ſitam pertinebat II. 1060.

TARVISIVM, vrbs in agro Veneto ad fluuium Silen ſita, hod. *Treuiſo* I. 181.

TAVGAS, Turcorum colonia, Indiam verſus, a qua ſtadiis MD. diſtat, ſita I. 719. III. 68.

TAVLANTII, populi Illyrici, Epidamno finitimi I. 129.

TAVRI, vnus e populis Cherſoneſum Tauricam incolentibus, etiam extra peninſulam vltra Cuturguros Tauri habitarunt I. 543, 544. 547, 548.

TAVRICA, v. *Cherſoneſus Taurica.*

TAVROCOMVS, vicus Thraciae, non procul ab Adrianopoli diſſitus II. 678. III. 876.

TAVROSCYTHAE, interdum ii, qui *Tauri* alias vocantur, ſaepius tamen Tauri et Tauroſcythae coniunguntur I. 256. 543. forte *Slaui* intelliguntur I. 747. *Ruſſi* ſaepiſſime hoc nomine veniunt II. 958.

TAVRVS, mons Aſiae maximus, qui ab Eoo mari inde vſque ad Pamphyliam Aſiam in duas partes, Septemtrionalem et meridionalem ſeparat I. 600. III. 1029.

TAVS, locus in Seruia, non procul a Scopiis, propter amoenitatem ita dictus II. 252.

TAXARA, vrbs Aſiae Minoris, non longe ab Iconio remota; olim *Colonia* dicta III. 315.

TAYGETOS v. *Pentadactylos.*

TELEMAEA, Bithyniae, vt videtur, vrbs III. 450.

TELEPHIS, munitiſſimum Lazicae caſtellum IV. 81.

TELIVTZA (Τελιυτζα), vrbs ad Danaſtrin, infra Miliniſcam ſita II. 982.

TELVCH, regio Illyrici forte vel Epiri III. 830.

TEMISES, mons Vngriae III. 645.

TEMPA, Vngriae regio, forte Francochorium Nicetae III. 636. cfr. ibi variet. narrationis.

TENEDOS, Troiano agro oppoſita inſula, hod. *Bokhtſha Adaſſi* II. 82.

TEPHLIS, vrbs ad dextram Cyri fl. ripam ſita, hod. *Tiflis* III. 87. not *l.*

TEPHRICE, Chaldiae thematis vrbs, verſus Coloneae fines III. 197.

TERBVNIA, regio Dalmatiae a Decateris inde vſque ad Rauſium, ſ. Raguſam porrecta, et montibus a Seruia diuiſa I. 756.

TERBVNIA, vrbs in principatu eiusdem nominis, hod. *Trebigne*, *Tribulium*, *Tribunia* II. 409.

TETRAXITAE, Gothi, qui poſt reliquorum diſceſſum in Taurica ad Boſporum Cimmerium reſtiterunt I. 245.

THEBAE, Boeotiae vrbs mediterranea; eſt quoque eiusdem nominis vrbs in Theſſalia ad ſinum Pelaſgicum II. 652.

THEODORIAS, vrbs in Tzanorum regione ſita IV. 226.

THEODOROPOLIS, vrbs Moeſiae ſuperioris ad Iſtrum fl. poſt Pontem Traiani inter Nouas et Curiſcam ſita II. 65.

THEODOROPOLIS v. *Euchania.*

THEODOSIOPOLIS, vrbs Armeniae, ad Perſarmeniae fines, non longe a fontibus Tigris et Euphratis diſſita I. 438. cfr. et *Artze.*

THERMA, quae poſtea Theſſalonica dicta eſt II. 334.

THERMITZA, Macedoniae caſtellum, non longe, vt videtur, a Strummitza remotum II. 638.

THERMIVM, vrbs Moeſiae inferioris [Anaſtaſius Bilioth. *Syrmium* habet, ſed perperam, vt videtur] I. 725. inter caſtella Iſtriana Procopius de Aediff. p. 92. *Therma* memorat.

THERMODON, Ponti fluuius, ad Themiſcyreum promontorium ſeſe in Pontum Eux. effundit III. 1042. IV. 333.

THERMOPOLIS, Thraciae, vt videtur, vrbs II. 590.

THERMOPYLAE, anguſtus e Theſſalia in Locridem et Boeotiam inter mare et montes tranſitus I. 40.

THESCOS, vrbs Cherſoneſi Thraciae, muro interius affixa I. 555.

THESSALIA, nobilis Graeciae regio, inter Achaiam, Epirum, Macedoniam et mare Aegaeum ſita I. 39.

THESSALONICA, vrbs Macedoniae celeberrima, ad ſinum Thermaeum verſus ortum ſita, hod. *Salonichi* I. 40.

THORINGI, Germaniae populi, Arborychis verſus orientem finitimi I. 78.

THRACES, Thraciae populi I. 319.

THRACESIVM thema, regio Lydiam, Cariam, Ioniam, Phrygiam inprimis complectens III. 257.

THRACIA, regio inter montem Haemum, Macedoniam, mare Aegaeum, Propontidem et Pontum Eux. iacens; interdum ad Iſtrum vsque extenditur I. 40.

THVLE, ſecundum Procopium inſula Britanniae a ſeptemtrionibus obuerſa, eaque decuplo maior I. 427.

THYARIS, Aſiae minoris fluuius, non adeo procul a Doryleo fluens, an qui *Gallus* aliis? III. 336.

THYMAENA, vrbs Paphlagoniae, ad Pontum Eux. inter Cytorum et Carambin promontorium ſita; Ortelius Galatiae oppidum eſſe, *Teuthraniam* alias dictum, et a Theueto nouo nomine *Tripoli* vocari, ait III. 446.

THYNIA, regio ſupra Pontum montana vsque ad Caletem amnem, vulgo Bithyniae nomine ſimul intelligitur III. 168.

TIBELIVM v. *Tzibilum.*

TIBERIOPOLIS v. *Varna.*

TIBIVM, vrbs vltra Phaſianem in terra

terra Principis Principum ſ. Baaſpracania ſita, non procul ab Araxe fl. IV. 285. 301.

TIBVR, oppidum Latii ad Anienem fl., hod. *Tiuoli* I. 192.

TICINVM, oppidum Galliae Ciſpadanae, ad fluuium eiuſdem nominis ſita, hod. *Pauia* I. 169.

TIGAS, fluuius in regione Iſtri ſeptemtrionali; eum intelligunt, qui alias Chryſius, hod. *Köröſch* vocatur I. 503.

TIL ſ. *Niger fluuius*, Aſiae ſeptemtrionalis fluuius, forte qui *Attila* alias ſ. *Volga* vocatur III. 68.

TIMESIS, Vngriae fluuius, in montibus Tranſiluaniae ortus, non procul a Panczowa in Danubium exit, hod. *Temeſch* III. 622.

TIPHISAS (Τιφησας), fluuius in partibus borealibus Iſtri, forte qui *Tibiſcus* aliis et *Tiſſus* hod. *Theis* dicitur I. 503. *Titza* vocatur III. 622.

TISSVS fluuius I. 387. v. *Tiphiſas*.

TITELIVM, vrbs prope confluentem Tiſſi et Danubii ſita, hod. *Titel* vel *Titul* III. 660.

TIVS, vrbs Paphlagoniae maritima hod. *Tilios*, *Tios* vel *Napolis*. III. 421.

TMORVS, vnus de verticibus Ceraunicorum montium in Epiro II. 642.

TNENA (Τνηνα) Chrouatiae Zupania II. 395.

TOBI, forte *Stobi*, Macedoniae vrbs I. 95.

TOCHATA, Aſiae vrbs; an *Tobata*, Paphlagoniae vrbs mediterranea, vel hod. *Tocat*, *Neocaeſarea* veterum? III. 725.

TOMEA, al. *Tomi*, Theophani *Tomoſia*, Moeſiae inferioris ſ. Scythiae minoris vrbs ad Pontum Eux. ſita, hod. *Tomiswar*, Turcis *Pargala* I. 724.

TONOSVRI, populus Iſtri accola, interpres Lat. e Iordane *Tancaſſios* vocat I. 479.

TOPHARI (Τοφαρι), Sarmatiae ſ. Ruſſiae vrbs, forte hod. *Twerj* II. 1029.

TOPLITZVM, Thraciae caſtellum ad Hebrum fl. III. 831.

TRACHEA, Caſtrum trans Apſiliorum fines in Auaſgiae aditu ſitum IV. 182.

TRAGVRIVM, Slauis *Troghie*, vrbs Dalmatiae maritima, in peninſula ſita XXIV. circiter milliaria maritima a Sibenico abeſt, hod. *Traw* II. 188.

TRAIANOPOLIS, Thraciae vrbs ad Hebrum fl., nomen hodieque manet II. 711.

TRALLES, vrbs Lydiae ad Maeandrum fl. ſita, ſecundum Strabonem LXXX. ſtadiis a Maeandro remota, *Anthia* etiam et *Eurymna* dicta III. 370.

TRAPEZVS, vrbs Ponticae regionis, Ponto Eux. in Colchorum finibus adiacens, hod. *Taraboſan*, *Trebiſond* caet. II. 921.

TRIBALLI, olim Moeſiae inferioris occidentalis populi, poſteriori aetate *Seruii* hoc nomine a Byzantinis vocantur II. 163.

TRI-

TRICAMARVM, locus in Africa CXL. ſtadiis a Carthagine remotus I. 337.

TRICE, Eſtiaeotidis, Theſſaliae regionis, vrbs, ad laeuam Penei ripam ſita, hod. *Tricala* II. 335.

TRICOCCIA, arx Bithyniae, Nicaeae vicina III. 1101.

TRICOMIS, Palaeſtinae vrbs IV. 531.

TRIPOLIS, prima Cariae vrbs, XII. mil. ab Hierapoli, XXXIII. a Philadelphia, XV. a Trallibus remota, et ad Maeandrum ſita III. 398.

TRIPOLIS, vrbs et regio Africae in ora Syrtica I. 279.

TRISEA, oppidum, non longe a Maroxo monte in Bithynia, vt videtur, remotum III. 147.

TROPAEVM, vrbs Moeſiae inferioris I. 690.

TRVLLVS, regionis Atelcuſu fluuius, *Dſerul* Cantemiri in Moldauia, credo III. 611.

TRYMALIA, Bulgariae vrbs vel regio, in Seruiae, vt videtur, finibus ſita II. 161.

TVDERTVM, vrbs Vmbriae cis Apenninum ſita, hod. *Todi* I. 170.

TVNCATAI, (Τȣγγκαται) vrbs Patzinaciae, cis Danaprin, verſus Bulgariam ſita III. 808.

TVNZAE, Bulgariae caſtellum; ſecundum alios Thraciae vrbs ad Propontidem ſita II. 526. vid. ibi not. *p.* eſt etiam fluuius, *Tunzas* dictus II. 852. III. 1107.

TVRCA, Perſarum vrbs magna et opulenta III. 530.

TVRCI, nobiliſſimus Aſiae populus, olim in ſeptemtrionalibus maris Caſpii partibus habitarunt I. 384.

TVRCIA, terra veterum Turcorum, Scriptores Byzantini hoc nomine ſaepe etiam Vngriam intelligunt II. 151.

TVRCOMANI, gens nomadica, a Turcorum ſtirpe oriunda, in extremis Perſiae partibus habitans III. 1038.

TVRGANERCH, inſula Ponti Eux. a Zicchis inhabitata IV. 249.

TVRRIS, vrbs ad ſeptemtrionalem Iſtri ripam contra Moeſiam ſita I. 542.

TVRVBE, vrbs minoris Ruſſiae II. 1037.

TVSCIA al. *Etruria*, regio Italiae, a Marca fl. Liguriae termino, ad Tiberin vſque patens, hod. *Toſcana* I. 135.

TVTES, Vngriae fluuius III. 611.

TYANA, Cappadociae ſecundae vrbs princeps ad Taurum montem, iuxta Cilicias portas II. 79.

TYGANIVM, oppidum non longe a Philomelia remotum III. 294.

TYPHERNE, Ruſſiae vrbs, an quae *Tophari* alio loco vocatur? II. 1037.

TYPHLISIVM, Iberiae vrbs, forte quae *Tephlis* ſupra dicta eſt IV. 315.

TYROCASTRVM, Iberiae oppidum IV. 290.

TZACHATAIDES, Tatarorum natio

tio, terram Tzachatai incolentes II. 355. terra *Tzachatai* Iaxarte fl. a ſeptemtrionibus, a meridie imperio Perſico, ab occidente mari Caſpio, ab oriente Turqueſtania cingitur; ita fere Cluuerius. Secundum Herbelotum *Transoxiana*, Arabibus *Mauralnahar* dicta, vel *terra Vzbekorum* et *Turkeſtania* propria, quae a Czinkis Chani filio Czagatai nomen accepit.

TZANARIA, regio, credo, quae *Tzanica* alias vocatur IV. 229.

TZANI vel *Sani* (Τζάνοι, Σανοι), gens Pontica, inter Trapezuntios et Armenios medii, montes accolunt, in quibus Phaſis fluuius oritur I. 448. IV. 219. 222. 224—226.

TZANICI *montes*, ad dextram Trapezuntini agri eminent, et ad Armeniam Romanis ſubiectam vsque porriguntur IV. 54.

TZANZACO, caſtellum in Tzanorum Coxylinorum limite ſitum IV 222.

TZAPNIDAE (Τζαπνιδαι vel Κιαπνιδαι), Colchidis loca vsque ad Amaſtrum vrbem tenent IV. 165.

TZARBAGANI (Τζαρβαγανι), inſula Ponti Eux. a Zicchis inhabitata IV. 249.

TZARCASI, Ponti Euxini accolae, Tataris finitimi II. 1032. III. 1146.

TZEBRELITZEMANI, (Τζηβρηλιτζημανι) locus acceſſu difficilis, non longe, vt videtur, ab Iconio remotus III. 318.

TZENTINA, vrbs in Chrouatiae et Seruiae confiniis ſita II. 160.

TZENTZENA, Chrouatiae Zupania, hod. *Cettina* comitatus, a Cettina fl., Tiluro veterum, nomen habet II. 395.

TZEPAENA, oppidum Thraciae, in ipſo Haemi et Rhodopes concurſu, vbi Hebrus praeterfluit, ſitum II. 737.

TZERNA, Macedoniae fluuius, II. 636.

TZERNABVSCEE, Seruiae vrbs II. 159.

TZERNIGOGA vel *Tzernichobe* (Τζερνιγωγα vel Τζερνιχοβη) vrbs Ruſſiae, hod. *Tſchernigow*, vrbs ad dextram Deſnae fl., qui in Danaprin exit, ripam ſita II. 982. 1036.

TZERNOMIANVM, Thraciae vrbs, ad Hebrum fl. verſus Bulgarorum fines ſita II. 824. III. 1106.

TZIBILVM, Apſiliae caſtellum IV. 63. idem forte, quod *Tibelium* vocatur IV. 140.

TZILIAPERT, Zicchiae, vt videtur, regio IV. 250.

TZOPON vel *Bulatzoſpon*, Patzinaciae regio, vltra Danaprin, ſeptemtriones et orientem verſus ſita III. 799—806.

TZVR v. *Cuartzitzur.*

TZVR, via anguſta, qua ex Iberia per Caucaſum itur al. *Porta Caucaſea* I. 576.

TZVRVLVM, Thraciae vrbs ad Zorolum fl. a Conſtantinopoli verſus occaſum ſeptemtrionalem ſita hod. *Tſchorlli* I. 709.

TZYMPE, Thraciae vrbs III. 882.

V.

VANDALI (Βανδίλοι, Βανδῆλοι, Οὐανδῆλοι, Οὐανδαλοι), gens Gothica, olim ad Paludem Maeotidem, indeque ad Danubium vsque habitarunt, vnde per Germaniam et Galliam in Hiſpaniam, tandem in Africam commigrarunt, eiusque regiones ad mare mediterraneum ſitas tenuerunt I. 58. 276, 277. 280.

VARCHONITAE (Οὐαρχωνῖται, al. Οὐὰρ Χωνῖται) tribus gentis Ogor, a quibus Abari ad Iſtrum habitantes orti ſunt I. 667. 574. III. 68.

VARNA, vrbs Moeſiae inferioris ſ. Bulgariae, ad Pontum Eux. ſita, hodieque vetus nomen manet I. 757. *Tiberiopolis* ſecundum nonnullos dicta II. 888.

VARNAS, Bulgariae fluuius, qui ad vrbem eiusdem nominis in Pontum Eux. exit II 603.

VARNI, populi, qui ſecundum Procopium ab Iſtro inde vsque ad Rhenum fl., vbi ſeſe in mare effundit, habitarunt I. 240. IV. 417.

VCHIMERIVM, Muchiriſidis caſtellum, Cutatiſio proximum IV. 74.

VCRVCH, fluuius XVIII. vel XX. milliaribus a Tamatarcha [vrbe, credo], Zicchiam et Tamatarcham, [regionem] ſeparat II. 1043.

VENETIA ſ. *ager Venetus*, regionis Transpadanae pars, Pado fluuio, mari Adriatico et Euganeorum limite, verſus ſeptemtriones olim Hiſtria, poſtea Carnis terminata I. 152. 184. 231. vltimo loco etiam vrbs nobiliſſima in inſulis maris Adriatici intelligi poteſt.

VENNI (Οὔεννοι), inter gentes a Iapheto ortas memorantur, alii Οὔννοι legunt I. 475.

VERNI (Οὔερνοι, neſcio an *Varni*), vbi alii *Venni*, alii *Vnni* habent I. 475.

VERONA, vrbs Transpadanae regionis ad Atheſin fl., nunc eodem nomine nota I. 218.

VETVS *Saxum*, locus prope CPlin I. 748.

VGVRI, gens Aſiatica, cis Volgam fl. verſus Alaniam habitarunt I. 575.

VIENNA, vrbs Germaniae nobiliſſima ad Iſtrum fl., hodieque nomen manet II. 903.

VIGVRI *Eitazali* v. *Eitazali*.

VIMINACIVM, vrbs Moeſiae ſuperioris ad Danubium, vbi *Vidin* hodie ſita eſt I. 482.

VIMINACIVM, Iſtri inſula, ſecundum Theophylactum et alios, non procul a Singedone I. 734.

VINDELICI, populi Vindeliciae, quae a Brigantino lacu vſque ad Aniſum et Noricos orientem verſus, a Danubio ad Rhaetos verſus auſtrum patebat IV. 497.

VISIGOTHI ſ. *Hypogothi* (Οὐισιγοτθοι, Ὑπογοτθοι), natio Gothica, olim cum reliquis Gothis ſeptemtrionales Iſtri regiones, poſtea Italiam, Galliam et Hiſpaniam diuerſo tempore incoluerunt I. 276.

VITTIGVRI (Οὐιττιγουροι), gens Hun-

Hunnica, vltra paludem Maeotidem in Aſia habitarunt I. 576.

VITTORES (Βιττορες), Hunnica gens, parum cognita I. 242. 618.

VLBORSI (Ουλβορσι), Slau. *Oſtrobuniprach* (Οςροβουνιπραχ), cataracta Danapris, quae ſecundo flumine nauigantibus ſecundo loco occurrit II. 983.

VLMITON, arx vetus in Scythia a Iuſtiniano I. reſtituta II. 45, 46.

VLPIANA, vrbs Dardaniae, Procopius de Aediff. p. 67. eam a Iuſtiniano I. reſtitutam et *Iuſtinianam ſecundam* dictam prodit, alio loco eam Illyrico [ſenſu latiori] vindicat, hod. *Priſrendi* in Boſnia I. 400.

VLTINI (Ουλτινοι), Slaui Ruſſis tributarii II. 986.

VLTIZVRI vel *Vltinzuri* (Ουλτιζουροι, Ουλτινζουροι), gens Hunnica, parum cognita I. 553, 554.

VNCRA, quae alias *Ancyra*, vbi vide.

VNCRATIS v. *Nemogarda*.

VNIGVRI (Ουνιγουροι), gens Hunnica Aſiatica I. 576.

VOLATERRAE, vrbs Etruriae, XV. M. paſſ. a Vadis Volaterranis et oſtiis Caecinae fl. in monte ſita, hod. *Volterra* I. 236.

VRBINVM al. *Vrbinum Hortenſe*, vrbs Vmbriae in edito colle ſita, hod. *Vrbino* I. 169. 173.

VRBS VETVS (Ουρβιβεντος), vrbs Etruriae, in dextra ripa Clanis fluuii, vbi Valliam (hod. *Paglia*) amnem recipit, ſita, hod. *Orvieto* I. 169.

VROGI, populus Septentrionalis Aſiae, Hunnici forte generis I. 570.

VSTRA, Thraciae, vt videtur, vrbs II. 739.

VTVRGVRI (Ουτουργουροι, Ουτιγουροι, Ουτιγουρον, Ουιτιγουρον, Ουτριγουροι), gens Hunnica, ad Aſiaticum litus Boſpori Cimmerii I. 546, 547.

VVLSINVS al. *Volſinienſis lacus*, in partibus auſtralibus Etruriae ad viam Caſſiam, a Volſiniis (hod. *Bolſena*) vrbe dictus, hod. *Lago di Bolſena* I. 139.

W.

WKRINAS [nomen interpres Lat. habet], fluuius, Gaitiam, Boſniae metropolin, alluens, in Sauum exit II. 427.

X.

XANTHIA, Thraciae vrbs II. 296.

XERIGORDVM, caſtrum Bithyniae, vltra Nicaeam III. 216.

XEROGYPSVS, fluuius Thraciae, non longe a Taurulo fluens III. 886.

XYPRISE, Aſiae orientalis regio, parum cognita III. 1182.

Z.

ZABAS, Aſiae fluuius, qui ſeſe in Tigrin effundit, hod. *Zab* IV. 281.

ZACHAR (Τζαχαρ), caſtellum, *Ferreum* etiam dictum, in terra

Miſimianorum munitiſſimum IV. 205.

ZACHLVMA, fluuius in terra Zachlumorum II. 406.

ZACHLVMI, gens Seruica, a monte Chlum dicti, a Rauſio ſ. Raguſa vsque ad Orontium fl. habitarunt, ad mare ab altera parte Paganis, ab altera Terbuniatis, verſus Septemtriones Chrouatis, verſus ortum Seruiis finitimi I. 756. II. 405 — 407.

ZACYNTHVS, inſula Graeciae, in auſtrum Cephaleniae ſubiecta, propius quam illa accedens ad Peloponneſum, hod. *Paros, Zante* I. 322.

ZALDAPA v. *Saldapa*.

ZENTINA, fluuius, qui Chrouatiam et Seruiam dirimit II. 395. Pagania ad eum vsque pertinet II. 414.

ZETLEBE, vrbs in principatu Terbuniae ſita II. 409.

ZETVNIVM, vrbs inter Stagum caſtellum et Athenas ſita II. 646.

ZEVGMINVM vrbs, diruto Belgrado contra illud ad ſiniſtram Saui ripam in Sirmio a Stephano II. Vngr. rege condita, hod. *Zemlin*, III. 635. v. et *Sirmium*.

ZICCHIA, regio Aſiae ad Pontum Eux., ab Veruch fl., qui eam a Tamatarcha ſeparat, vsque ad Nicopſin fl. patet IV. 249.

ZICHNAE, vrbs Macedoniae non procul Serris diſſita II. 288. 737.

ZICIDABA, vrbs Moeſiae inferioris ſ. Bulgariae I. 726.

ZINCHI al. *Zicchi*, populus Aſiaticus, vltra Auaſgos ad Septemtrionalem Ponti Eux. oram habitant I. 256. 545. IV. 247.

ZINTHA, caſtrum in confiniis Mediae ſitum IV. 270.

ZIPENIVM (Ζιπηνιον), Vngriae vrbs II. 913.

ZVNGRA, caſtellum, forte Ciliciae III. 382.

ZYBRIZE, anguſtiae, inter Myriocephalum et Iconium ſitae III. 361.

ERRATA

ERRATA.

Tom. IV. pag. 9. lin. 10. *eo* leg. *in Colchidem.*

pag. 10. lin. 9. poſt v. *firmat* add. *Iuſtinus* I.

p. 11. l. 14. *iu* l. *in.*

— 16. l. 31. poſt v. *continentem* add. *progreſſi.*

— 24. not. *k.* lin. 2. Σανων l. Σαανων.

— 31. l. 10. poſt v. *quidem* add. *amoenam.*

— 33. not. *e.* col. 2. l. 9. *femnae* l. *feminae.*

— 48. not. *s.* Δαγιδαιων l. Δαγισαιων.

— 63. not. *a.* Οφιτη l. Οψιτη.

— 67. lin. vlt. *Pcrſae* l. *Perſae.*

— 88. l. 3. *ſe ipſis* l. *ſe ipſos.*

— 97. lin. penult. *idigeret* l. *indigeret.*

— 101. l. vlt. *angi* l. *angi.*

— 123. not. *a.* πεπαιδωμενοι l. πεπαιδευμενοι.

— 156. l. 24. *vere* l. *vero.*

— 165. §. 158. ad verba *bellum contra Carailucem et Leucamnam S. d. v.* add. Graeca: ἤλαυνεν ἐπι Καραιλκην τον Λευκαμνα (marg. Λευκανα) Σαμμαχιηλ (Σαμμαχης) ἡγεμονα.

— 193. ad fin. §. 31. add. *h*).

— 203. ad fin. §. 6. add. *m*). §. 7. ad marg. adſcrib. *3.*

— 208. l. 12. *domum* l. *domuum.*

pag. 233. l. 5. poſt v. *Suani* add. *n*) et l. 11. poſt v. *eſt* add. *o*).

— 234. lin. 6. poſt v. *Suania* add. *q*). l. 18. poſt v. *conſtituere* add. *r*). l. 20. poſt v. *dediſſe* add. *s*). lin. text. vlt. *urbis* l. *vobis.*

— 239. l. 8. poſt v. *delatum* add. *i*).

— 247. l. 15. poſt v. *Zecchi* add. *c*).

— 248. l. 24. *iſtis* l. *iſtic.*

— 250. not. *y.* ab initio adſcr. ἐννεα πηγαι εισιν, vbi ν ad vocem ſequentem ἀφθαι reiiciendum eſſe videtur.

lin 13. poſt v. *dictum* add. *e*), 272. l. 23. poſt vv. *Pancratium. Aſotium, Adranaſe* add. *t*) *v*) *x*).

— 274. not. *c.* τω l. τα.

— 276. l. 24. poſt v. *priuarant* add. *l*).

— 278. not. *p.* l. 3. *eum* l. *cum.*

— 280. l. 16. poſt *v. demigrarent* add. *s*).

— 281. l. 22. poſt v. *Barſamoeſe* add. *v*).

— 289. l. 21. poſt v. exercebant add. *c*).

— 298. l. 16. *Bardo* l. *Barda.*

— 333. l. 17. *Thormodontem* l. *Thermodontem.*

— 336. l. 11. *agmine* l. *agmini.*

— 349. l. 22. *veteremur* l. *vetaremur.*

— not. *v.* l. 2. Δαφιλ. l. Δαψιλ.

Tom. IV. p. 354. l. 23. poſt v. *Alaniae* add. *o*).

— 356. l. 20. *miniſteris* l. *miniſteriis*.

— 361. not. *f*. l. 11. ἰλλύγιζοντο l. ἰλλογιζοντο

— 373. l. 19. *illos* l. *illas*.

— 379. not. *o*. l. 3. ἐφυλιας l. ἰμφυλίας.

— 385. not. *m*. l. 2. ἀλληλα l. ἀλληλας.

— 392. l. 12. poſt v. *amplum* add. *victoriae praemium*.

— 393. l. 4. poſt v. *tractis* del. *z*).

— 404. l. text. vlt. *praecipiatis* l. *praecipiatis*.

— 407. l. 4. *expoſitorum* l. *expoſitarum*.

— 418. lin. text. penult. *aliis* l. *alius*.

— 435. §. 24. l. 2. *Nanpites* l. *Nampites*.

— 437. l. 9. *Paſſalus* l. *Paſſolus*.

— 441. l. 18. poſt v. *barbarum* add. *p*.

— 478. variet. narrat. l. 2. *comuniuit* l. *communiuit*.

— 479. l. 6. poſt v. *cuſtodes* add. *k*).

— 480. not. *k*. col. 1. lin. 14. *Zonaros* l. *Zonaras*.

— 481. not. *m*. ad locum p. 479. in varietate narrat. e Glyca allatum pertinet. in textu p. 481. pro litt. *m*. *n*. *o*. leg. *n*. *o*. *p*.

— 489. not. *p*. Παννωνας l. Παννωνας.

— 509. l. 15. *mittameus* l. *mittamus*.

Tom. IV. p. 511. textl. vlt. *ſuccedente* l. *ſecedente*.

— p. 521. l. 24. *congregari* l. *congregare*.

— 530. not. l. παραμη l. παρμῆ.

— 539. §. 27. ad marg. adſcrib. *a*. 10. *imp*. *Zenonis*.

— 546. l. 9. *f*) l. *e*).

— 553. l. 2. *Deimatia* l. *Dalmatia*.

Index, pag. 248. lin. 12. *Atzala* l. *Atzula*.

pag. 260. col. 1. l. 19. *Amphibols* l. *Amphiboli*.

— 263. col. 2. l. 17. *vrx* l. arx.

— 265. col. 2. l. 17. *Decene* l. *Derzene*.

— 286. PALENE l. PALLENE.

— 289. col. 2. PLETA l. PLATA.

ADDENDA AD INDICEM GEOGRAPH.

Ad v. ARAXES: ſecundum Abulfedam [apud *Buſchingium*] *et Raſſi* e montibus Koleikela exit, et cum fl. el Korr ſ. Cyro vno ſe ore in mare Caſp. effundit. plura vide in Buſching. Magazin, IV. 171 ſ. 172.

ARSANICE: Reiſkius ad Abulfed. Tab. XVIII. not. 8. [Buſching. V. 310.] eandem putat, quae *Arzanene* ab vrbe *Arzan* [*Artze* Byzantinorum] dicta eſt. plura vide l. c.

CHALTZICHI: hod. *Achalzicha*, *Akalzike*, *Aketſka*, *Achalzide*, prima vrbs Georgiae, quae Turcis paret, in Caucaſo non procul a Cyro fluuio.

CHVBDAN: neſcio, an de *Chamdan* Maſnae ſ. Sinae meridionalis metropo-

tropoli, ſ. Nankino [vide Buſching. l. c. IV. 275. not. 89.] cogitari poſſit.

CYRUS: Abulfed. [l. c. IV. 169.] *al Korr* fluuius, qui Adzerbeiganam ab Irana diuidit. caet.

HAGIN-MAGIN: an Abulfedae [Buſching. IV. 275.] *Iagug* et *Magug*, terrae, quae Sinam a Septemtrionibus claudunt?

IAXARTES: Abulfed. [Buſching. IV. 170.] *eſch Schaſchi* ſeu *Sihun*. plura vide l. c.

MANTZICIERTE: Abulf. *Malazgerd*, Reiſkio auctore, not. g. [Buſching. V. 310.] propinqua Arzanae, a qua bidui vel tridui itinere abeſt, ab auſtro Arzan, ab oriente auſtrali Bedlis, a qua ſeſquidie diſtat, habet.

MARONEA: in Tabula Geograph. Appendicis Triplicis ad Cellarii Notit. O. A. in prouincia Rhodope prope exitum Liſſi fl., qui inter Neſtum et Hebrum in mare euoluitur, collocatur.

MOCAN: an *Mukan* Abulf. [Tab. XVIII. Buſching. V. 314. coll. nota 16.], vaſtae terrae in extremo prouinciae Kilan occidentali. Abeſt ab oſtio fluminis Kur, ſi procedas in litore verſus occidentem nonnihil ſeptemtrionaliter, ſedecim paraſangas — [Sed Mocan Byzantinorum ad Maeotidem ſita fuit].

OXUS: Abulf. *Gihun*, fluuius Balchae caet. vid. Buſching. IV. 169.

SPASCHA: cfr. Abulf. [Buſching. V. 327.], qui *Iſpahan*, extremam in Montana regione vrbem verſus auſtrum, Perſico nomine *Spahan* vocari ait. caet.

SUSA: Abulf. *Oſ Sus*, vrbs Chureſtanae. plura vide apud Buſching. IV. 252. et ibi not. 17.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

form 410